SACRUM THEATRUM DOMINICANUM. CONCINNATUM À P. MAG. F...

Vincenzo Maria Fontana, Ciro Ferri

Digitized by Google

NAZIONALE
8
6 E
11
ROMA
VITT. EMANUELE

Digitized by Google

Digitized by Google

BIBLIOTECA

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE
Digitized by Google

Digitized by Google

S. 6. D. 41

SACRVM THEATRVM DOMINICANVM.

Concinnatum à P.Mag.

F. VINCENTIO MARIA FONTANA

De Melide Nouocomen. Diœc. Ord. Prædicat.

AD

ILLVSTRISSIMVM, ET REVERENDISSIMVM D.

D. FR. ALPHONSVM ENRIQVEZ

MALACITANVM EPISCOPVM

EX EODEM ORD. ASSVMPTVM.

ROMÆ, Ex Typographia Nicolai Angeli Tinassij. M. DC. LXVI.

SVPERIORVM PERMISSV.

Digitized by Google

Digitized by Google

ILLVSTRISSIMO,

AC REVERENDISSIMO D.

D. FR. ALPHONSO HENRIQVEZ

MALACITANO EPISCOPO

ORDINIS PRÆDICATORVM.

SAcro Virorum Illuſtrium noſtri Ordinis Theatro in communem mortalium lucem prodituro, dum Mœcenatem quærebam, ſub cuius clientela temporum marcorem fœliciter eluderet, futuraq; in ſęcula perennaret, non alium digniorem te animaduerti, Paſtor inuictiſſime: Qui in eodem, velut luminare maius Dominicani Orbis eminenti quodam virtutum radio refulges. Siue enim Viros natalium ſplendore eminentes inibi conſiderem. Siue in pauperes ſingulari pietate refertos cogitem. Siue multiplici ſcientia ornatos diſpiciam. Siue Apoſtolicos Paſtores diuino zelo exardeſcentes perpendam; cunctorum virtutes æmularis, æquas, antecellis. In quod mentis oculum ſupremus Ordinis noſtri Rector figens, de tanti Viri ex eodem ad Infulam raptu, lacrymabundus tecum in hunc modum dolebat: *Nemo nos arguat, ſi promotioni tuæ prius adgemiſcimus, quàm gratulemur; nempe recordamur lætiſſimorum profectuum, quibus ad vbera S. Religionis*

gionis tam decorè adoleuiſti, tam generosè cito procerè excreuiſti in virum, in fulcrum, in ornamentum Prouinciæ tuæ. Meminimus illius amæniſſimæ indolis ab altis ad altiora natæ, qua humilitatis noſtræ habitum tot pietatis, eruditionis, cordatique regiminis illuſtraſti radijs, impleuiſti fructibus, ditaſti exemplis. Eia, liberiori dicamus gemitu: Maturuiſti cito, vt nobis præmaturè auellereris. At quia S. Patris Dominici filios inclitos, non ſibi ſolis, ſed in commune Eccleſiæ, fideliumque bonum natos, animaduertit ille, protinus ſubdidit. *Abſit tamen quòd æquiſſimæ Maieſtatis Diuinæ, pariter ac humanæ, obluctemur decreto, quod ſub modio te latère diutius, vti velles, non ſinit. Abſit quod editiori candelabro talem lucernam, Oxomenſi Cathedræ talem Antiſtitem, florentiſſimo Clero, fidelique populo talem, ac tantum, vel denegemus, vel inuideamus è noſtro gremio Paſtorem.* Neque ſolius Patris, ſed & cunctorum filiorum communes erant lacrymæ, clamantium: *Ecce quomodo viri iuſti tolluntur à nobis, & nemo conſiderat?* Inter tot communes Ordinis quærimonias exultabundum tamen lætabatur cor meum, te, velut S. Parentem noſtrum, dicentem recogitans: *Nolite filij flere, nec vos turbet meus hinc diſceſſus. nam inde, quò proficiſcor, vtilior vobis ero, pluraque vobis conferam, quam hic à me expectare poſſitis.* Quòd & Cœnobia permagnificè reſtituta: Sacraria copiosè locupletata: Bibliothecæ nouiter conſtructæ: Codices ſtudiosè emulgati Donaria Sacris Templis elargita; innumeraq; Ordini collata beneficia comprobauère. His allectus ego, inter Dominicanos profeſsores minimus, laborum meorum fructum, perpetuum obſeruantiæ monumentum tibi, ex Vrbe, offerre conſtitui; Quod, ne deſpicias, ſed ea, qua animi magnitudine polles, benignè reſpicère digneris, enixè præcor, exopto, ſupplico. Vale Paſtorum norma. Sapientum decor. Pauperum Pater. Dominicani Orbis decus, & ornamentum. Vale.

Dominat. Tuæ Illuſtriſs. & Reuerendiſs.

Seruus humillimus

Fr. Vincentius Maria Fontana.

Digitized by Google

APPROBATIONES OPERIS.

SVmptuoſo Priſcorum luxui nil noui erat, ſicubi *Fontana* Scaturigo ſaliebat è *Theatro*, ſed *Theatrum* vſpiam ſcaturijſſe è *Fontana*, nuſquam legi; niſi vbi hoc *Opus* ex Superiorum iuſſu attentione cenſoria perluſtraui. *Theatrum* eſt, at *Sacrum*, & *Fontana* autore dignum, in quo nihil non exactum, nihil non ad bolidem veritatis æquatum, aut litura dignum reperi; non iſthic *Amphitheatralis Spectacula triſtia pompæ*, non ater atrocis arenæ cruor, non caueæ, truciumque ferarum receptacula, ſed heroum Dominicanorum Tiaræ, lemniſci, infulæ, agalmata ex ſincerioribus monumentis, faſtis, indicibus producta in publicum. Denique ſuopte cenſu, ordine, pretio lucent omnia, lucemque merentur, quantam affundere prælum, typique poſſunt. Ita cenſeo, Romæ, pridie Nonas Aprilis. M.DC.LXVI.

Fr. Leonardus Hanſen Magiſter Prouincialis Angliæ Ord. Prad.

SAcrum *Theatrum Dominicanum* opus Adm. R.P. Magiſtri F. Vincentij Mariæ Fontana ex Conuentu S. Mariæ ſupra *Minerua*m; vbi Dominicani Heroes dignitatibus, ac præfecturis Illuſtres, & in Sanctam Sedem Apoſtolicam, fidelitate, obſequio, ſeruitijſque clariſſimi, toti Orbi Chriſtiano illucęſcunt, ex commiſſione Reuerendiſſimi P. Magiſtri Generalis vidi ego infraſcriptus: & opus laborioſum, auctoritate plenum, eruditum, pijs cordibus valde proficuum, nil in bonos mores, & catholicam veritatem continens, dignum aurea impreſſione iudico.

Fr. Antoninus Leuius Typhernas Sac. Theol. Magiſt. Ord. Prad.

Nos Fr. Ioannes Baptiſta de Marinis Sac. Theol. Profeſs. Ord. Prad. Humilis Magiſter Generalis & Seruus.

HArum ſerie, noſtrique auctoritate officij, facultatem concedimus, quantum in nobis eſt, tibi Adm. Reu. P. Magiſtro F. Vincentio Mariæ Fontana, vt librum, cui titulus eſt Sacrum Theatrum Dominicanum *à te compoſitum, publicis Typis mandare valeas, iam reuiſum, & approbatum à duobus noſtri Ordinis Theologis; ſeruatis aliàs de iure ſeruandis, iuxta decreta Sac. Concil. Trident. Conſtitutiones noſtras, & ordinationes Capitulorum Generalium. In quorum fidem &c.* Romæ 14. Februarij 1665.

Io. Baptiſta de Marinis Mag. Ordinis.

Regiſtrat. Fol. 63.

Fr. Bernardinus de Venetijs Magiſter & Socius.

EX mandato Reuerendiſs. Patris Fr. Hyacinthi Libelli S. Apoſtolici Palatij Magiſtri, tomum iſtum, cui titulus *Sacrum Theatrum Dominicanum* à R. P. M. Fr. Vincentio Maria Fontana compoſitum, ſumma animi delectatione perlegi, nihilque in eo noſtræ fidei puritati, aut bonorum morum ſinceritati aduerſum reperi: Imo nihil, quod non maxime Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ neceſſarium videatur, cum varia eruditione, ac eximijs Ord. Præd. monumentis refertus ſit; Quin etiam ipſam narrationem diſtinctam, compoſitam, & quod maius eſt, fide planè digniſſimam miratus, opus dignum iudico, vt in commune ſtudioſorum commodum emittatur in lucē. Romæ die 15. Iunij *Ann.* 1665.

D. Ferdinandus Vghellus Abbas Ord. Ciſtercienſis.

OPus, cuius titulus *Sacrum Theatrum Dominicanum*, Authore Patre Mag. F. Vincentio Maria Fontana Ordinis Prædicatorum, ſedulo perlegi: cumque in eo quidpiam, quod ſanctæ fidei, aut bonis moribus aduerſetur, minimè repererim: imo ad maiorem Dei Opt. Max. ſuorumque ſeruorum gloriam conducere iudicauerim, prælo mandari poſſe cenſeo. Datum Romæ in Collegio Sancti *Iſidori* Fratrum *Minorum* ſtrictioris obſeruantiæ die decima *Maij* Anno 1665.

Fr. Antonius Thadai præfati Ordinis Lector Iubilatus.

Imprimatur, ſi videbitur Reuerendiſs. Patri Magiſtro Sac. Palatij Apoſtolici.

O. Archiep. Patracen. Viceſg.

Imprimatur,
Fr. Hyacinthus Libellus Sacri Palatij Apoſt. Magiſt.

INDEX RERVM
DE QVIBVS AGITVR.
IN I. PARTE.

Pontifices Maxx. pag. 2
S. R. E. Cardinales. 12
Patriarchæ.
Alexandrini. 44
Antiocheni. ibid.
Hieroſolymitani. 45
Aquileienſes. 47
Conſtantinopolitani. ibid.
Gradenſes. ibid.
Veneti. 49
Archiepiſcopi.
Acheruntini. 50
Amalphitani. 51
Antibaren. ibid.
Antiliaren. 52
Aquen. ibid.
Arboren. 53
Arelaten. 54
Armachani. ibid.
Armeniæ. 55. & 617
Athenien. 58
Auenionen. 59
Baren. 60
Beneuentani. ibid.
Bituricen. ibid.
Bononien. 61
Bracaren. 62
Brunduſini. ibid.
Burdegalen. 63
Burgen. ibid.
Calaritan. 64
Cameracen. ibid.
Cantuarien. 65
Capuan. ibid.
Carſellen. ibid.
Cæſarien. 66
Ciuitatis Regum. ibid.
Colonien. ibid.
Coloſſen. 67
Compoſtellan. ibid.
Compſan. 68
Contubernien. 70
Corciren. ibid.
Corinthien. ibid.
Craynen. 71
Creten. ibid.
Cuſentin. ibid.
In Dacia. 72
Damaſcen. ibid.
Diatageren. ibid.
Dublinen. 73
Duracen. ibid.
Eboren. ibid.
Ebredunen. ibid.
Edeſſen. 74
Florentin. 75
Gneſnen. 76. & 198
Goen. 77
Halicien. ibid.
Hidruntin. ibid.
Hiſpalen. 78
Iadren. 79
Ianuen. ibid.
Inſulæ Hiſpaniolæ. 80
Lancianen. 81
Lesbien. ibid.
Lugdunen. 82
Machlinien. 83
Manilien. ibid.
Materani. 84
Meſſanen. 85. & 624
Mexicani. 86
Myren. ibid.
Narbonen. 87
Naxien. ibid.
Nazareni. 88
Neapolitan. ibid.
Neupoten. 91
Nicoſien. ibid. & 626
Nidroſien. ibid.
Panormitan. 92
Parien. ibid.
Pariſien. ibid.
Patracen. 93
Piſani. ibid.
de Plata. 94
Ragufini. 95
Rauennaten. ibid.
Rhegien. 96
Rhemen. ibid.
Rhodien. 97
Rotomagen. ibid.
Roſſanen. ibid.
Saceran. ibid.
Salisburgen. 98. & 619.
S. Dominici. ibid.
S. Fidei. ibid.
S. Seuerinæ. ibid.
Senen. ibid.
Sipontin. 99
Smyrnen. 100
Soldaren. ibid.
Soldinen. ibid.
Spalaten. ibid.
Surrentin. 101
Sultanien. 102
Tarantaſien. ibid.
Tarentin. ibid.
Tarraconen. 103
Taurinen. ibid.
Teatini. ibid. & 628
Thebani. 104
Toletani. ibid.
Toloſani. 105
Tranen. 106
Treuchan. 108
Treueren. ibid.
Tuamen. ibid. & 619
Turritan. ibid.
Turonen. 109
Tyren. ibid.
Valentin. 110
Viennen. ibid.
Vpſalen. 111
Vrbinat. ibid.
Epiſcopi.
Abellin. 112
Abelonen. ibid.
Acchadien. 113. & 619
Acernen. ibid.
Acerrani. 114
Accien. ibid.
Acconen. ibid.

Adrien. 119
Aduren. 120
Agathen. 115
Agien. ibid.
Aginnen. ibid. & 620
Agrigentin. ibid.
Alacen. 117
Aladen. ibid.
Alatrin. ibid.
Albanen. ibid.
Alben. ibid.
Albarazinen. 118
Albien. 119
Albingaunen. ibid.
Albintimilien. ibid.
Alerien. 120
Alexandrin. 121
Alexanen. ibid.
Allifan. 122
Almerien. ibid.
Ambronen. 123
Amerin. ibid.
Anagnin. ibid.
Andachaden. 620
Andegauen. 123
Andren. ibid. & 620
Andreuellen. 620
Andrien. 124
Angolen. ibid.
Angren. ibid.
Anicien. ibid.
Antequaren. 125
Anteraden. ibid.
Antiſiodoren. ibid.
Antuerpien. 126
Appamien. ibid.
Aprutin. ibid.
Apten. 620
Aquen. 127
Aquilan. ibid.
Aquinat. ibid.
Arauxican. 128
Arben. 129
Arcquipen. ibid.
Argentinen. ibid.
Argionen. 620
Argolicen. 130
Arien. ibid. & 621
Ariminen. 131
Aroſien. ibid.
Aruen. ibid.
Aſculanen. 132
Aſculan. ibid.
Aſſauen. ibid. & 621
Aſtanen. 133
Aſten. ibid.
Aſturicen. ibid.
Atillanen. 134
Atrebaten. ibid.
Aueneten. ibid.
Augurien. ibid.
Auguſten. ibid.
Aurelianen. 135
Auricen. 136
Aurien. ibid.
Auximat. 621
Azoten. ibid. & 621

B Accouien. ibid.
Baionen. 136
Balneoregien. ibid.
Baluaſten. 137
Bambergen. ibid. & 621
Barchinonen. ibid.
Baruthen. 138
Beden. ibid. & 621
Beinten. ibid.
Bellicaſtren. ibid.
Bellouacen. ibid.
Bellunen. 139
Benleucilonen. ibid.
Bergen. ibid.
Bergomen. ibid.
Beriden. 140. & 622.
Berithenen. ibid.
Bertinorien. ibid.
Berzeben. 622
Bethleemitan. ibid.
Biduanen. 141. & 622
Birionen. 142
Biſacien. ibid.
Biſſinianen. ibid.
Bitecten. ibid.
Bituntin. 143
Bobien. ibid.
Bongiren. 144
Bonen. ibid.
Boſcoducen. ibid.
Boſnen. ibid.
Boſſanen. 145
Botudinen. ibid.
Bouen. ibid.
Bouianen. ibid.
Bouinen. 146
Braccillen. ibid.
Brixien. ibid.
Brugnaten. ibid.
Bungoren. 147
Burgi S. Sepul. ibid.
Burglanen. 148
Buzen. ibid.
Cabillonen. ibid.
Cadurcen. ibid.
Caiacen. ibid.
Caietan. 149
Calaguritan. ibid.
Calamacen. ibid.
Calamonen. 150
Calcedonen. ibid.
Callien. ibid.
Cambalien. 151
Camenecen. ibid.
Camerinen. ibid.
Caminen. ibid.
Campanien. 152
Camplen. ibid.
Canadien. ibid.
Canarien. ibid.
Candidæ Caſæ. 154
Candiæ. ibid.
Caneæ. ibid.
Cangen. ibid.
Caphen. ibid. 622
Caprulen. 155
Carachen. ibid.
Carcen. 622
Cardicen. ibid.
Cariaten. ibid.
Carinulen. ibid.
Carolen. ibid.
Cartagenen. ibid.
Caſalen. 157
Caſertan. ibid.
Caſſinen. 158
Caſtellan. ibid.
Caſtellanen. 159
Caſtellæ Aureæ. ibid.
Caſtren. ibid. & 160
Catacen. 160
Catanen. ibid.
Catharen. 161
Cathaſien. 622
Cauen. ibid.
Caulen. 162
Caurien. ibid.
Ceneten. ibid.
Celſonen. 163
Cenomanen. ibid.
Cephaleditan. ibid. & 622
Cereten. 164

Digitized by Google

Cetuien. 165
Cæſenaten. ibid.
Chelmen. ibid.
Cherſonen. 167
Chiapen. 166
Chiemen. 167. & 622
Chien. ibid.
Chiopien. 169
Chiticuen. ibid.
Chryſopolit. ibid.
Cianen. ibid. & 622
Cethen. 623
Ciſtaricen. 169
Citren. 170
Ciuitaten. ibid. & 172
Ciuitatis Caſtellan. ibid.
Ciuitatis de Circo. ibid.
Ciuitatis Ducalis. 171
Ciuitatis Imperial. ibid.
Ciuitatis Pacis. ibid.
Ciuitatis Plebis. ibid.
Claromonten. 172
Claudianopolit. 173
Clodien. ibid.
Clonferten. ibid.
de Cloro. ibid.
Cluanen. 174
Clugien. ibid.
Cluſin. 175
Coechimen. ibid.
Conſtantien. ibid.
Comaclen. ibid.
Comen. 176
Conchen. 178
Concordien. ibid.
Condomien. ibid.
Congen. ibid.
Cononien. ibid.
Conſeranen. ibid.
Corduben. 179
Coronen. ibid.
Corinen. 180
Coriſopiten. 182
Cortonen. ibid.
Cracouien. ibid.
Criſpolen. ibid.
Crotonen. 181
CKelmen. 182
Cuben. ibid.
Culmen. 183
Cunabulen. 184
Curzulen. ibid.
Cuſchen. ibid.
Cyrenen. 185
Czereten. 623
DAnen. 185
Dardanien. ibid.
Daren. ibid.
Dertuſen. ibid.
Demetrien. 623
Diamagoren. 186
Dien. ibid.
Dinien. ibid.
Dioniſien. ibid.
Diuuſten. 187
Dolen. ibid.
Dolien. ibid.
Draconarien. ibid.
Dromoren. ibid.
EBroicen. ibid.
Ebronen. 188
Eginen. ibid.
Elnen. ibid.
Elphimen. 189
Emonien. ibid.
Engoliſmen. ibid.
Ennen. 190
Eugubin. ibid.
Eunomien. ibid.
FAmaguſtan. ibid.
Fanen. 191
Fauentin. ibid.
Feltren. 192
Ferrarien. ibid.
Feſulan. ibid.
Frilanden. 193
Folianen. ibid.
Foroliuien. ibid.
Foropopilien. 194
Friden. ibid.
Fulginaten. ibid.
Funchalen. ibid.
Fundan. 195
GAbulen. ibid.
Gaditan. ibid.
Galleſinen. ibid.
Gallipolitan. ibid.
Ganden. 196
Gebelden. ibid.
Gebennen. ibid.
Germanicen. ibid.
Gerunden. 197
Geruntinen. ibid.
Ghiennen. ibid.
Giropetien. ibid.
Giſarelen. 198
Glandeuen. ibid.
Granaten. ibid.
Graſſen. ibid.
Gratien. ibid.
Grauinen. 199
Griſopolen. ibid.
Gritiſen. ibid.
Groſſetan. ibid.
Guardien. ibid.
Guadalaxar. 200
Guatimalen. ibid.
Guamangen. 201
Guaxacen. ibid.
Guzen. ibid.
Gybelden. ibid.
Haarlemen. ibid.
Hadrianen. ibid.
Alberſtadien. 202
HAmeren. ibid.
Hebronen. ibid.
Herbipolen. ibid.
Herbinen. 623
Hieracen. 202
Hildesheimen. ibid.
Hipponen. 203
Honduren. ibid.
Hortan. 204
Humanaten. ibid.
IAennen. ibid.
Ierapolitan. ibid.
Ilerden. 205
Imolacen. ibid.
Imolen. ibid.
Inſulanen. 206
Interamnen. ibid.
Ioppen. 207
Ipren. ibid.
Iſelan. ibid.
Iſernien. 623
Iucatan. 207
Iulmen. ibid.
Iuſtinopolit. 208. & 623
Iuuenacen. ibid.
KIouien. 209
LAcedemonien. ibid.
Lamacen. ibid.
Lambergen. ibid.
Laodicen. ibid.
Laquedonien. 210
Larinen. 211
Laudanen. ibid.
Lauden. ibid.
Laudunen. 212

Digitized by Google

Lauellen. ibid.
Lauretan. ibid.
Lauſanen. 213
Legionen. ibid.
Leglinen. ibid.
Lembicen. ibid.
Leodien. 214
Leonen. ibid.
Leſſinen. ibid.
Lexouien. ibid.
Libarien. ibid.
Liden. 215
Lidmen. ibid.
Lidoricen. ibid.
Limen. ibid.
Limiricen. ibid.
Lincopen. ibid.
Liparen. ibid.
Liſien. 216
Liſmoren. ibid.
Litteren. 217.& 624.
Lituanorum. ibid.
Liuonum. ibid.
Lodouen. ibid.
Lomberien. 218
Lubren. ibid.
Lucani. ibid
Lucen. 219.& 624
Lucerini. ibid.
Luceriniani. 220
Lucionen. ibid.
Lunen. 221
Luſentin. ibid.
Maceraten. ibid.
Macerien. ibid.
Machaen. 222
Machlinien. ibid.
Maclouien. ibid.
Magalonen. ibid.
Maglonen. ibid.
Maierien. ibid.
Maioricen. ibid.
Malacen. 223
Malacitan. ibid.
Mantuan. 224
Margariten. 225
Marianen. ibid.
Marſicen. ibid.
Marſorum. 229
Marturanen. ibid.
Martyrien. ibid.
Maſſen. ibid.
Maſſilien. ibid.
Maurianen. 231
Mazaren. ibid.
Mechoachanen. 232
Megaren. ibid.
Melden. ibid.
Melphien. 233
Melphiten. ibid.
Mercanen. ibid.
Meriden. 235
Meten. ibid.
Milenen. ibid.
Mileuitan. ibid.
Militen. ibid.
Miltonen. ibid.
Mimaten. 236.& 624
Minden. ibid.
Minerbinen. ibid.
Minoren. ibid.
Mirapicen. 238
Miſmen. ibid.
Miſſinen. ibid.
Mitilenen. ibid.
Modruſien. ibid.
Molopotamien. 239
Monopolitan. ibid.
Montis Alti. ibid.
Montis Corbini. 240
Montis Marrani. ibid.
Montis Peluſij. ibid.
Montis Regalis. 241
Montis Viridis. ibid.
Motonen. ibid.
Muſtorien. 242
Mutilen. ibid.
Mutinen. ibid.
Namurcen. 244
Nanneten. ibid.
Narbinen. 245
Narnien. ibid.
Nandoralben. ibid.
Nathuren. ibid.
Nazarothen. ibid.
Nazouanen. 246
Nebien. ibid.
Nemauſen. ibid.
Nepeſin. 247
Neritonen. ibid.
Nicaraguen. ibid.
Nicien. 248
Nicopolien. ibid.
Nimoſien. ibid.
Niochen. 249
Nitri c. ibid.
Niuernen. ibid.
Nominis Ieſu. 250
Nouarien. ibid.
Nouen. ibid.
Nouæ Segobiæ: ibid.
Nucerinen. ibid.& 627
Nuican. 251
Olen. ibid.
Olonen. ibid.
Oriolen. ibid.
Oppiden. ibid.
Opranien. 252
Oſchen. ibid.
Orenſanen; ibid.
Oſſorien. ibid.
Oſſunen. 253
Oſtien. ibid.
Oueten. 254
Oxomen. ibid.
Pacen. 256
Pacten. 257
Palentini. ibid.
Pampilonen. 259
Panaden. ibid.
De Panama. ibid.
Paphen. 260
Papien. ibid.
Parentin. ibid.
de Paraguai. ibid.
Parmen. 261
Patauin. ibid.
Dela Paz. ibid.
Pedinen. ibid.
Pennen. ibid.
Pergamen. 262
Peruſin. ibid.
Petinen. 263
Petragoricen. ibid.
Philadelphiæ. ibid.& 627
Philippinarum. 264
Piſauren. ibid.
Piſtorien. ibid.
Placentin. 265
Placentinen. ibid.
Platen. 266
Plocen. ibid.
Podien. 267
Polacen. ibid.
Polen. ibid.
Policaſtren. ibid.
Polymnianen. 268
Pomperacen. 269
Portus diuitis ibid.

Poſ-

Posnanien. ibid.
Priscen. 270
Promontor. cap. vir. ibid.
Viten. ibid.

Apollen. ibid.
Raren. 271
Ratisponen. ibid.
Rauellen. 277
Reatin. ibid.
Recanaten. 278
Redonen. ibid.
Regien. 279
Reonen. ibid.
Rethuricen. ibid.
Riuen. ibid.
Riui de Plata. ibid.
Roffen. 280
Roskilden. ibid.
Rouenen. ibid.
Russionen. ibid.
Ruthenen. ibid.
Ruthenorum. ibid.
Abbathen. ibid.
Sabinen. 281
Sagonen. ibid.
Saien. ibid.
Salmanticen. 282
Salonen. ibid.
Salpen. 283
Salubrien. ibid.
Salutien. ibid.
Samestan. 284
S. Agathæ. ibid. & 619
S. Angeli Lombard. ibid.
S. Crucis dela Siera. 285
S. Erini. ibid.
S. Iacobi cap. Virid. 286
S. Iacobi de Chile. ibid.
S. Iustæ. ibid.
S. Leonis. ibid.
S. Marci. 287
S. Mariæ. ibid.
S. Marthæ. ibid.
S. Pontij Tomeriar. 288
S. Saluatoris. ibid.
S. Seuerini. ibid.
S. Thadæi. 619
S. Thomæ. 289
Sanctiss. Trinitat. ibid.
Sauonen. ibid.
Sarlaten. ibid.
Sarnen. ibid. & 627
Sassenaten. 290
Satrianen. ibid.
Scalen. 291
Scardonen. 292
Scalocen. ibid.
Scarpeten. ibid.
Scopien. ibid.
Scotiæ. ibid.
Scutaren. ibid.
Sebasten. ibid.
Segobien. 293
Seguntin. 294
Senascopulen. ibid.
Senecen. ibid.
Senogalien. 295
Senuscaten. ibid.
Sibinicen. ibid.
Sichien. ibid.
Sidonien. ibid.
Signien. ibid.
Signini. 296
Siluanecten. ibid.
Sistaricen. ibid.
Soanen. 297
Sodoren. ibid.
Saldaren. ibid. & 619
Soltauien. ibid.
Soren. ibid.
Spoletan. 298
Squillacen. ibid.
Stabien. ibid.
Stagnen. 299
Stephanen. ibid.
Strongolen. ibid. & 627
Suessan. 300
Siciden. ibid.
Sulcitanen. 301
Sulmonen. ibid.
Sutrin. ibid.
Syluen. 302
Syracusan. ibid.
Syren. 303

Agasten. ibid.
Tarsen. ibid.
Taruisin. 304
Taurinen. ibid.
Tefelicen. ibid.
Telesin. 305
Teralben. ibid.
Termien. ibid.
Termopulen. ibid.
Termulan. ibid.
Tergestin. 306
Theanenen. ibid.
Theodosien. 307
Thessalien. ibid.
Thessalonicen. ibid.
Tiberiaden. 308
Tiburtin. ibid.
Tinien. 309
Tiphernas ibid.
Tolonen. ibid.
Tongaren. 310
Torcellan. ibid.
Tragurien. ibid.
Trecen. 311
Trecoren. ibid.
Treuican. ibid. & 628
Tribunen. 312
Tricaricen. 313
Tricastin. ibid.
Tridentin. ibid.
Tripolen. ibid.
Triuentin. ibid.
Troian. ibid.
Tropeien. 314
Truxillen. ibid.
de Tucaman. ibid.
Tuden. ibid.
Tudertin. 315
Tullen. ibid.
Turtibulen. ibid.

Alleren. 316
Valuen. ibid.
Vapincen. ibid.
Varuntinen. ibid.
Vasaten. 627
Vasionen. 317
Vateforden. ibid.
Veglien. 627
Velandicen. ibid.
Veliternen. ibid.
Vencien. ibid.
Venecoponen. 318
Veneten. ibid.
de Venezuola. ibid.
Venusin. 319. & 627.
Vercellen. ibid.
Veræ pacis. ibid.
Vergen. 320
Veronen. ibid.
Versentin. 321
Vestan. ibid. & 627
Vicen. 322
Vicentin. ibid.
Vigornien. 316

Vicoa-

Vicoaquen. 323
Vigilien. 324
Viglieuanen. ibid.
Vilnen. ibid.
Vintonien. ibid.
Viterbien. ibid.
Viſen. 325
Vladimirien. ibid.
Vladislauien. ibid.
Vmbriaticen. 628
Volaterran. ibid.
Volodomirien. ibid.
Vorien. ibid.
Vormatien. 326
Vrbeuetan. ibid.
Vrgellen. ibid.
Vſellen. 327
Vticen. ibid.
Vulturarien. 328
Zagabrien. ibid.
Zamorren. ibid.
Zardimien. 329
Zicohen. ibid.

IN II. PARTE.

De S. R. E. Officialibus.

Apocriſarij *Apoſt.* 359
Auditores S.Rotæ. 398
Bibliothecarij Apoſt. 402
S.R.E. Camerar. 335
Mag.Cacellarij Regum. 490
Capellani Dom.Papæ. 400
Capellani Regum. 496
Collectores Spolior.Ap. 365
Commiſſarij *Apoſt.* 363
Patres in Concilio Lateranen Max. 367
In Concil.Lugdunen. I. 368
In Concil.Lugdunen. II. 369
In Concil.Viennen. 371
In Concil. *Piſano*. 372
In Concil. Conſtantien. 373
In Concil. Papien. 376
In Concil. *Baſileen.* 377
In Concil.Ferrarien. 378
In Concil. Florentino. 380
In Con.Lateranen.vlt. 383
In Concil.*Tridentin.* 390
In Conciliab.Piſan. 381
Conclauia inter Præd. 406
Cuſtos Conclauis. ibid.
Defenſor fidei. 395
Examinat. promouend. ad Eccleſ. 404
Gubernat. Vrbis. 396
S.R.E. Sum. Inquiſit. 336
Legati de Latere. 343
Legati Conciliorum. 367
Magiſtri Sac.Palatij. 408
Nuntij Apoſt. 352
Oratores Principum. 491
Pœnitentiarij D.Papæ. 470
Prædicat.Iudæorum. 405
Præſides Conciliorum. 366
Mag.Prior Vrbis. 397
Procurat.Gen.Ord. 462
Proreges 489
Secretarij S.Con. Indicis. 402
Vicarij Pontt.*Max.* 339
Vicarij Dom. Papæ in Vrbe. 341
Vicarius Imperatoris. 489
S.R.E. Vicecancellarij. 334
Viceſgerens. 397

IN III. PARTE.

De Miniſtris S. Inquiſitionis.

S. P. Dominicus primus Inquiſitor in Eccleſia. 498
Facultas in Ord. inſtituendi *Inquiſit.* 502
Inquiſitores ab hæret. mandati. 503
Inquiſitores in Vrbe. 509
De Congregat. S. R.& Vniuer. Inquiſit. 518
S. R. E. Cardd. General. *Inſitores*. 539
Commiſſarij General. S. Inquiſit. 540
Inquiſitores in Orbe. 547
Inquiſitores Alemaniæ. ibid.
Alexandriæ. ibid.
Aragoniæ. 548
Aquitaniæ. 554
Argentinæ. ibid.
Abulæ. ibid.
Armenię &c. ibid.
Aſten. 555
Auenioni. ibid.
Auſtriæ. 556
Balear. *Inſul.* ibid.
Barchinonen. 557
Baſileen. ibid.
Beneuentan. ibid.
Bergomen. ibid.
Boemiæ. 558
Bononiæ. 559. & 632
Boſnæ. ibid.
Brandeburg. ibid.
Britanniæ. ibid.
Brixiæ. ibid.
Burgundiæ. 561
Cantabriæ. ibid.
Carcaſſonæ. ibid.
Caſalen. 562
Cathaloniæ. ibid.
Cęſarauguſtę. 563
Chij. 564
Coloniæ. ibid.
Comen. 565

Cor-

Digitized by Google

Corſicæ. ibid.
Cremæ. ibid.
Cremonæ. 566
Dalmatiæ. ibid.
Drepanen. 577
Etruriæ. ibid.
Flandriæ. ibid.
Galliæ. 578
Gandauen. 579
Germaniæ. ibid.
Græciæ. 581
Hiſpaniæ. ibid.
Hiſpalen. 586
Hollandiæ. ibid.
Hungariæ. ibid.
Ianuen. 587
Imperij Præſti Ioannis. 539
Indiarum Occidental. 594
Indiarum Oriental. ibid.
Lauſanen. 595
Lombardiæ. ibid.
Lotharingiæ. 596
Luſitaniæ. ibid.
Mantuæ. 597
Mediolani. ibid.
Melitæ. 598
Meſſanæ. ibid.
Meten. ibid.
Montis Regalis. 509
Mutinæ. ibid.
Narbonæ. ibid.
Nauarræ. 600
Neapolit. ibid.
Pannoniæ. 604
Papiæ. 605
Parmæ. ibid.
Paduæ. ibid.
Peruani. 606
Perusini. ibid.
Poloniæ. ibid.
Prouinciæ. 608
Regij. ibid.
Rhemen. 609
Roſſilionis. ibid.
Salisburgen. 607
Sardiniæ. ibid.
Saxoniæ. 610
Siciliæ. ibid.
Tarraconæ. 611
Taurini. ibid.
Terdonæ. ibid.
Toloſæ. 612
Valentiæ. 615
Vallachiæ. ibid.
Valliſoleti. 616
Vueſtphaliæ. ibid.
Viterbien. ibid.

PROTESTATIO AVCTORIS.

CVM Sanct. Mem. Vrbanus Papa VIII. die 13. Martij an. 1625. in S. Congregatione S. R. & Vniuerſalis Inquiſitionis. Decretum ediderit, idemque confirmauerit die 5. Iulij 1634. quo inhibuit imprimi libros hominum, qui ſanctitate, ſeu Martyrij fama celebres è vita migrarunt, geſta, & miracula, vel reuelationes, ſeu quæcumque beneficia tamquam eorum interceſſionibus à Deo accepta continentes, ſine recognitione, atque approbatione Ordinarij, & quæ hactenus ſiue ea impreſſa ſint, nullo modo vult cenſeri approbata. Idem autem ſanctiſſimus die 5. Iunij 1631. ita explicauerit, vt nimirum non admittantur elogia Sancti, vel Beati abſolutè, & quæ cadunt ſuper perſonam, bene tamen ea, quæ cadunt ſuper mores, & opinionem, cum proteſtatione in principio, quod ijs nulla adſit authoritas ab Eccleſia Romana, ſed fides ſit tantùm penes auctorem. Huic decreto, eiuſque confirmationi, & declarationi, obſeruantia, & reuerentia, quæ par eſt, inſiſtendo, profiteor me haud alio ſenſu, quicquid hoc meo opere refero, accipere, aut accipi ab vllo velle, quàm quo ea ſolent, quæ humana dumtaxat auctoritate, non autem diuina, Catholicæ Romanæ Eccleſiæ, aut Sedis Apoſtolicæ nituntur; ijs tantummodo exceptis, quos eadem S. Sedes Sanctorum, Beatorum, aut Martyrum Catalogo adſcripſit.

COR-

CORRIGENDA

TAnta eſt Eccleſiarum Orbis diuerſitas, multitudo, nominumque etiam ſimilitudo, vt eas, illorumque Paſtores ab inuicem ſeiungere difficillimum nobis fuerit: eo vel maximè cum Scriptores ipſi; imo & Regeſta Cancel ariæ Apoſt. nec non Acta Conſiſtorialia vnam, eandemque Eccleſiam diuerſis quandoque nominibus appellent, ex quo decepti eandem Eccleſiam ſub diuerſis Tit. atque nominibus & nos appoſuimus, quòd nonniſi poſt factam Operis impreſſionem animaduertimus. Sequentia igitur ſunt corrigenda.

Fol. 138. dele totum Tit. 77. Beden. nam hæc Eccleſia eadem eſt cum Beriden. ſub Titul. 85. poſita, quæ cum Stephan. eſt vnita, & vtroque nomine *Beden.* & Beriden. ab Auctoribus dicitur.

Fol. 148 Delatur totus *Tit.* 3. *Buſcodunen.* nam de Michaele Ophorio agitur in *Tit.* 98. & eſt eadem Eccl. cum *Boſcoducen.*

Fol. 169. ſub Tit. 168. ponitur Fr. Hyacinthus Magripodari, Chiopien. Ep. ab Abb. Iuſtiniano in ſua ſcio Sacra dictus: Scopien autem nuncupatur in Regeſt. Cancell. Apoſt. ſub quo *Tit.* illum etiam poſuimus fol. 292. forſitan erunt duæ Eccleſiæ vnitæ, vel vna & eadem diuerſis nominibus nuncupata.

Ibidem deleatur totus Tit. 169. nam de Fatio agitur in Tit. 203. in Epp. Coronen. quæ eſt eadem Eccl. cum Chironen.

Fol. 170. Deleatur totus Tit. 179. Nam de Petro Ponce agitur in *Tit.* 183. Ciuit. Rodericiæ, quæ eadem Eccleſia eſt cum Ciuitaten.

Fol. 186. dele totum Titulum 221. Diatagoren. nam hæc Eccleſia eſt eadem cum Diata geren. Archiep. de qua agitur in *Tit* 39. fol. 72.

Fol. 198. Deleatur totus Tit. 268. & Petrus Polonus ibidem recenſitus Ep. ponatur inter Gneſnen. Archiepp. primo loco.

Fol. 260. In Tit. 470. Pacen. & fol. 279. in Tit. 494. Riuiui de la Plata recenſiti inueniuntur *Epiſcopi* Dominicus de S. Thoma, & Alphonſus Guerra, quos tamen an huius, vel illius Eccleſiæ Paſtores fuerint ignoramus, cum ab Authoribus, & Riui de la Plata, & Platenſes indiſcriminatim nuncupentur.

Fol. 284. dele totum *Tit.* 510. Sameſten. nam Henricus de Praga non Semaſten. vt vult Plodius, ſed Sebaſten. Paſtor fuit, vt dicitur in Tit. 539.

PARS

PARS I.

DE PASTORIBVS ECCLESIASTICIS ORDINIS PRAEDICATORVM.

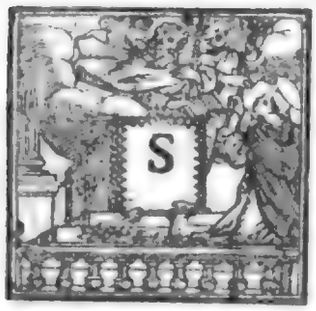

SACERDOS in æternum Christus Dominus, secundùm ordinem Melchisedech: Pastor verè bonus, qui animam suã dedit pro ouibus suis, transiturus ex hoc mundo ad Patrem, cum dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem dilexit eos; nam, ne relinqueret orphanos, Beato Petro Apostolo suo collatis clauibus Regni cœlestis, ligandi, atque soluendi, Pontificium tradidit, & vt oues, suo pretioso Sanguine redemptas, pasceret, ipsi, & Successoribus eius mandauit. Cum autem (vt S. Leonis Papæ verbis vtamur) duodecim Apostoli accepta per Spiritum Sanctum omnium locutione linguarum, imbuendum Euangelio mundum, distributis sibi terrarum partibus, suscepissent; Beatissimus Petrus Princeps Apostolici Orclinis ad arcem Romani destinatur Imperij, vt lux veritatis, quæ in omnium gentium reuelabatur salute, efficacius se ab ipso capite per totum mundi corpus effunderet. Ad hanc ergo Vrbem Beatissimus Apostolus venire non metuit, siluam tunc frementium bestiarum, & turbulentissimæ profunditatis Oceanum, constantior, quàm cum supra mare graderetur, ingrediens: trophæum Crucis Christi Romanis Arcibus inferens, quo illum diuinis præordinationibus anteibant, & honor potestatis, & gloria passionis.

In hac igitur Vrbe, vbi conculcandæ Philosophicæ opiniones; vbi dissoluendæ erant terrenæ sapientiæ vanitates, vbi confutandi dæmonum cultus, vbi omnium sacrilegiorum impietas destruenda, constabiliuit B. Petrus suprema, & antiquissima Theologorum summitas, Apostolicam Sedem, vt Ciuitas, quę cum penè omnibus

dominaretur gentibus, omnium gentium ſeruiebat erroribus, & magnam ſibi videbatur aſſumpſiſſe religionem, quia nullam reſpuebat falſitatem, ex magiſtra erroris fieret diſcipula veritatis. Cum autem Spiritu Sancto per os B. Petri loquente, multi Chriſto, eiurato Idolorum cultu, adhæſiſſent, & Chriſtiana meſſis eſſet quidem multa, operarij autem pauci, aliquos ſelegit ex ipſis præſtantiores, quos Epiſcopos ordinatos in diuerſas orbis partes, vt fideles verbo, ac exemplo paſcerent, atque à Chriſti fide alienos ad ſalutis paſçua vocarent, delegauit.

Creſcente poſtmodum Eccleſia, paceque Conſtantini Imperatoris temporibus eidem diuinitùs conceſſa, celebrata ſunt ſacroſancta œcumenica Concilia, à quibus, & Pontificibus Max. hierarchia Eccleſiaſtica conſtabilita eſt, conſtitutis S. R. E Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, cœteriſque, Præſulibus, qui Summum Pontificem, veluti totius Eccleſiæ ſupremum Paſtorem, viſibileque caput venerantur.

Huic ſacræ hierarchiæ adhæſit copioſa D. P. Dominici filiorum inclitorum multitudo, qui litteris, pietate, ac virtutibus, Apoſtolicæ ſedi, Eccleſijſque plurimum profuere, de quibus in hac prima parte erit ſermo, cœteris, qui nobis non innotuere, prætermiſſis.

CAPVT I.

DE PONTIFICIBVS MAX.

TITVLVS VNICVS.

DOminicana Religio in Catholica Eccleſia, vinea Domini Sabaoth electa, tanquam lignum fructiferum ſecus decurſus aquarum plantata, benedictioniſque diuinæ rore conſperſa, fructum ſuum dedit in tempore ſuo, dum proprios filios Apoſtolicæ Sedi, quæ magiſtra eſt veritatis, Paſtores Maximos, dignos D. Petri ſucceſſores non ſemel obtulit, qui vitæ ſanctitate, ac doctrinæ præſtantia, pro Domino Deo exercituum zelo zelati, corda fidelium imbribus irrigarunt cœleſtibus, vt proferre immarceſcibilem bonorum operum fructum poſſent, & talenta ſibi credita, cum vſura, ſine fraude amplificare procurauerunt, dum bonum, quod didicere, ſubiectorum mentibus inſerere. nitebantur.

I.

INNOCENTIVS V.

PRimus ex S. P. Dominici filijs, Pontifex Max. & Catholicæ Eccleſiæ Paſtor effulſit P.F. Petrus de Tarantaſia, qui adhuc puer decennis æternum pertimeſcens naufragium, ad Ordinem noſtrum, tutum ſalutis portum an. 1225. confugit Pariſijs, vbi religioſo habitu donatus, in virtutibus omnibus ita mirabiliter profecit, vt non tyro, ſed veteranus miles cunctorum oculis appareret. Profeſſione emiſſa Philoſophicis, Theologiciſque diſciplinis addictus, ita doctiſſimi viri ſibi nomen vindicauit, vt Sacræ Scripturæ cathedram Pariſijs ſumma cum ſui, & Ordinis laude ſit moderatus. Angelico Doctori

D. Tho-

Diuo Thomæ ſicuti fuit intima familiaritate coniunctus, ita illius doctrinæ extitit ſectator fideliſſimus. Prior Prouincialis Prouinciæ Franciæ electus, ea in præfectura ſe bonorum operum exemplum cunctis præbens, à Gregorio X. Pont. Max. anno milleſ. ducenteſimo ſeptuageſimo primo Lugdunenſis Archiepiſcopus delectus, ſequenti anno 1272. Oſtien. ac Veliternus Epiſcopus, S. R. E. Cardinalis, Maiorque Pœnitentiarius creatus eſt. In tot Eccleſiaſticarum dignitatum faſtigijs conſtitutus, humilitatem, paupertatem, charitatem, cœteraſque virtutes, quæ Apoſtolicum virum decebant, retinuit, ſanctitatis normam ſe cunctis præbendo. Verùm virtutum eius fama per omnium ora volitante, è viuis erepto Gregorio X. anno milleſ. ducenteſimo ſeptuageſimo ſexto Aretij in Tuſcia in Conclaui apud noſtros Dominicanos habito, ſümo omniũ gaudio 12. Kal. Febr. die S. Agneti V. & M. dicata Pontifex Max. creatus fuit, Innocentij V. ſibi nomine aſſumpto. In Vrbem poſtmodum veniens; die 22. Februarij in feſto Cathedræ Antiochenæ apud S: Petrum ſolemni ritu coronatus, copioſas eleemoſinas pauperibus clargitus eſt. Ad reddendam Italiæ pacem, & recuperandam Terram ſanctam ſtatim animum aplicuit; qua propter ad omnes Chriſtianos Principes, & Prælatos ſcripſit, exhortans eos ad ſumenda arma contra Saracenos, & duos S. R. E. Cardinales de Latere Legatos in Etruriam miſit vt Lucenſes, ac Piſanos inter ſe diſſidentes, ad concordiam reuocaret. Oratores Florentinorum Eccleſiaſtico interdicto aſtrictorum, benignè ſuſcepit, & abſoluit; dumque Venetis, ac Ianuenſibus inter ſe gladiantibus pacis fœdera conſtituere niteretur, laborum ſuorum præmia percepturus, euolauit in cœlum die 22. Iunij poſt quam ſediſſet menſes quinq; ac diem vnum, in Lateranen. Baſilica ſepultus, cuius corpus an. MDCIL. Innocentio X. eandem Baſilicam inſtaurante, inuentum eſt in marmorea arca ſatis ampla in medio Eccleſiæ prope columnas reſpicientes ad ſeptentrionem, prout proprijs oculis plures ex nobis intuiti ſumus; fuitque poſtmodum in eodem loco recondtum. Vitæ ſanctimonia claruit, ita vt pridem nec immerito inter B.B. Ord. à ſcriptoribus recenſeatur. Cardinalem nullum creauit, aſſumpſitque ſibi ſymbolum: *Oculi mei ſemper ad Dominum*. Scripſit doctiſſimus, ac ſanctiſſimus Paſtor

Super Geneſim.
Super Leuiticum.
Super Deuteronom.
In Lucam.
In Ep. ad Galatas.
In Ep. ad Philippen.
In Ep. ad Titum.
In Ep. ad Hebreos.
Super Exodum.
Super Numeros.
Super Pſalmos.
In Epiſt. ad Rom.
In Epiſt. ad Corint.
In Ep. ad Coloſſen.
In Ep. ad Timoth.
In Ep. ad Philemon.

Scripſit quoque ſuper quatuor libros ſententiarum Commentaria, quæ omnia duobus voluminibus magnis diſtincta, opera Mag. Ordinis Thomæ Turci fuere Lugduni præteritis annis impreſſa.

Bzou. in Annal. Eccleſ. ad an. 1276. num. 4. Luſit. in Biblioth. Vghell. Ital. Sac. inter ſumm. Pont. & Epiſcopi Oſtien. Gall. Chriſt. inter Archiep. Lugdunen. Plod. in eius vita, & Spondan. in Annal. ad an. 1276. num. 13.

II.

B. BENEDICTVS XI.

PAſtoris filiũ, humili loco apud Tarui. ſium natum eſſe Patrem Fratrem Nicolaum Boccaſinum, vt Catholicæ Eccleſiæ Paſtor eſſet, & Chriſti oues propriarum virtutum pabulo enutriret; (Nam infirma mundi eligit Deus vt fortia quęque confundat) communiter ſcriptores, tam Ordinis, quàm extranei fatẽtur, licet oppoſitum Plodius noſter Generalis Inquiſitor Mediolanenſis lib. 2. de Progenie S. Dominici in Italia cap. 89. in hunc modum referat. *Del Cardinal F. Nicolo da Treuigi torno a confermare che egli foſſe ciuiliſſimo di ſangue, e non figlio di Paſtore, trouandoſi nelli autentici della Citta che Filippo Boccaſino (famiglia del Cardinale) era Podeſtà di Treuigi l'anno 1261.*) Adoleſcẽs ad

Ordinem noſtrum Venetijs, vt B. Virginis patrocinio munitus, æternæ damnationis periculum eluderet, cõfugit, vbi ſacris ſtudijs, ac pietati addictus, ita ſupra modum in eiſdem excelluit, vt Prouinciæ Lombardiæ Prior Prouincialis ſemel, atque iterum electus à Patribus, demandatam ſibi præfecturam ſummo zelo, ſingularique charitate adimpleuerit. E viuis erepto Magiſtro Generali Ord. Stephano Biſuntino, in illius locum ad regimen eiuſdem aſſumptus in Generali Capitulo Argentinæ an. 1296. collecto, Prouincias Ordinis viſitauit, non peram, non pecuniã, neque duas tunicas, iuxta Domini mandatum deferens, ſed baculo tantùm nixus. Cuius vitæ integerrimæ conſcius Bonifacius VIII. eum in Gallia ſibi ſubditos filios viſitantem, ſacra purpura cohoneſtauit, anno milleſ. ducenteſimo nonageſimo octauo menſe Decembri, in 4. Aduentus temporibus; & anno milleſ. trecenteſimo die 2. Martij Oſtien. ac Veliternum Epiſcopum nominauit. Ab eodem Pont. Max. de Latere Legatus in Poloniam, Dalmatiam, Croatiam, Daniam, Suetiam, atque Pannoniam directus, omnem adhibuit operam, vt Pontificis vota impleret, Romanæque Eccleſiæ ſibi demandata negotia ad optatum finem perduceret. In Vrbem reuerſus, atque à Bonifacio, totaque Romana Curia maximis lætitiæ ſignis receptus, paulò poſt, è viuis ſublato Bonifacio, in eius locum Pontifex Max. communi Cardinalium voto, quibus eius illibatæ vitæ ſanctitas perſpecta erat, renunciatus eſt 12. kal. Nouemb. anno milleſ. trecenteſimo tertio, Benedicti XI. nomine ſibi aſſumpto. Vulgata in orbe Chriſtiano noui Pont. Max. electione, eius mater, quæ adhuc ſuperſtes in paupercula caſa apud Taruiſium viuebat, promotionis filij conſcia facta, gradu feſtina, læta ſucceſſu, in Vrbem, amatum natum in tanto faſtigio conſpectura properauit. At vbi coram Benedicto ſericis mutuatis veſtibus circumamicta aſtitit, torno oculo reſpexit matrem filius, atq; his verbis increpatam dimiſit; *Recede à me mulier, neque enim matrem meam talibus veſtibus indutam vnquam conſpexi.* Perterrefacta increpantis maieſtate mulier, receſſit, aſſumtoque conſueto plebeio indumento iterum ad filium acceſſit, qui matri occurrens, in oſcula ruit, frugalemque annonam pro congrua ſuſtentatione eidem conſtituit. Aſſumptus ad Eccleſiæ regimen, ſtatim inquiſitione facta in illos, qui violentiam intulerant prædeceſſori Bonifacio, eos excommunicationis ſententia innodauit. Columnenſibus Cardinalitiam dignitatem reſtituit, Philippumque Galliæ Regem anathematis, atque Regnum interdicti vinculo ſoluit. Duas Cardinalium promotiones habuit, in quibus tantùm tres, & hos omnes ex Dominicano inſtituto creauit: In prima enim P.F. Nicolaum Martini de Prato Epiſcopum Oſtien. ac P.F. Guillelmum Mansfeldium Cantuarienſem Anglum: in ſecunda verò P. F. Gualterium Vuinkterburnum Anglum, Cardinales nominauit, viros omnes præſtantiſſimos, de quibus ſuo loco dicimus. Multa priuilegia ordini conceſſit, illiuſque aſſeclas quamplures ad Eccleſiarum regimina promouit; & ſacris donarijs Eccleſias S. Dominici Bononien. ac S. Petri mart. Mediolanen. locupletauit. Dum autem Perufij ad reſtituendam pacem Italiæ totus incumberet, depoſito carnis onere ad perpetuam fœlicitatem euolauit die 6. Iulij anno milleſimo trecenteſimo quarto, poſtquam ſediſſet menſes octo, ac dies 16. in noſtra antiqua Eccleſia Cœnobij S. Dominici tumulatus, miraculis, tam in vita, quàm in morte clarus, meritòque à Bzouio, & alijs ſcriptoribus noſtris inter Beatos Ord. recenſetur. Symbolum autem huius Pontificis erat.

Illuſtra faciem tuam ſuper ſeruum tuum.

Scripſit ſanctiſſimus Pontifex, atque Magiſter celebris

Commentaria ſuper Pſalmos.

Sermones ſuper Euangelium Matthæi.

Iacet in prædicta Eccleſia, cui Card. de Prato, ab ipſo ſacra purpura cohoneſtatus, nobilem tumulum conſtituit, ſequenti elogio appoſito iuxta illius temporis conſuetudinem.

O quam

Digitized by Google

O quam laudandus, quam dulciter eſt venerandus!
Inclitus iſte Pater. Prius extitit Ordine Frater.
Sancti Dominici, Chriſti vigilantis amici.
Lector honoratus. Prior exſtitit ipſe vocatus
Effectus talis: ſit Fratrum dux Generalis.
Sic homo doctrinæ: poſt hæc ſit Cardo Sabinæ.
Oſtia, Velletrum, titulum ſibi dant duo letum;
Præfuit Vngariæ Legatus, gemma Sophiæ.
Fit Pater ipſe Patrum; caput orbis, gloria Fratrum.
Eſt meritò dictus re nomine Benedictus.
Treuiſij natus; hic primò Pontificatus.
Anno deceſſit. Sibi rectè ſubdita rexit.
In nono menſe, mortis præſternitur enſe.
Hunc hominem tantum reddunt miracula ſanctum:
In numeris ſignis dans grata iuuamina dignis.
Lector habe menti, currebant mille trecenti.
Quatuor appoſitis, dum tranſit hic homo mitis.
Menſe, die ſexta Iulij ſunt talia geſta.

Plod. in eius vita. Vghell. Ital.Sac.tom. 1. in Pont. Max. & Card. Oſtien. Spondan. in Auctar. Chronol. ad Annal. Baron. Bzou. in Annal. Eccleſiaſt. an. 1303.& 1304.

III.
PIVS V.

IN Ciſalpinæ Galliæ regione, quæ ad Liguriam ſpectat, ſub Mediolanenſi ditione nobile oppidum eſt, Boſchum appellatum Derthonen. Diœceſis, in quo Ghisleriæ gentis, quæ per antiqua, & nobilis ex Bononienſi Vrbe, ob ciuiles diſcordias varias in regiones commigrauit, veluti propaginem quandam anno milleſ. quadringenteſimo quadrageſimo quinto reſediſſe fertur. Ibi Paulo Ghislerio Patre, Dominia Augeria matre pijs coniugibus ortus eſt Michael, qui annos natus quatuordecim in Viglieuanenſi conuentu Dominicanam togam induit, Bononiamque emiſſa ſacra profeſſione, ſtudiorum cauſa miſſus, in ijs ita profecit, vt Philoſophiæ, ac Theologiæ Lector effectus, pro erudiendis in his facultatibus iuuenibus à ſuperioribus ad varios Conuentus fuerit deſtinatus. Sexdecim conſumpſit in docendo annos, maximo cum auditorũ, tum in literis, tũ in pietate, fructu. Ab Ordinis præfecturis omnino alienus fuit, quas euitaturus, ſacro Inquiſitionis tribunali ſe miniſtrum applicuit, cumq; maximo fidei zelo polleret, Comi, Curiæ, & Bergomi Inquiſitor non ſine vitæ periculo, conſtanti pectore præfuit. In Vrbem poſtmodum remeans, à Pont. Max. Cardinalibuſque Congregationi S. Inquiſitionis præpoſitis humaniſſimè receptus eſt. Poſt hæc autem anno MDLI. menſe Iunio P.F. Theophilo de Tropeia primo Generali Commiſſario S. Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis officio ſimul, ac vita functo, cum plerique ſpectatæ virtutis Patres in demortui locum apti proponerentur; Cardinalis Carapha primarius eiuſdem Congregationis Præfectus, qui poſtmodum D. Petri Cathedram ſub Pauli IV. nomine conſcendit, cum Iulio III. Pont. Max. egit, vt Michael Ghislerius illa nobili præfectura, prout contigit, cohoneſtaretur, in qua tanquam lucerna ſuper candelabrum poſitus, virtutibus, pietate, zeloque catholicæ fidei cunctis illuxit. E mortalium

talium oculis poſtmodum ſublato Iulio III. Pont. atque in eius locum electo Paulo IV. Carrapha, Michaelem Ghislerium Nepeſino, Sutrinoque Sacerdotio nobilitauit die 4. Septemb. an. 1556. quem in eodem munere S. Inquiſitionis permanere voluit vſque ad noui Commiſſarij nominationem, ſub titulo tamen Præpoſiti domus Inquiſitionis, teſtimonium huius rei perhibentibus actis Conſiſtorialib. eiuſdem Pauli Pont. in hunc modum. *Die Sabbathi 23. Ianuarij Pont. indixit publicam audientiam dandam ſemel in menſe omnibus vtriuſque ſexus in grauatorum, & oppreſſorum leuamen, cui voluit intereſſe omnes Officiales, inter quos erat F. Michael Ghislertus Epiſcopus Nepeſinus Præpoſitus domus Inquiſitionis pro cauſis Inquiſitionis, & carceratis in ea.* Eiuſdem Michaelis mentio fit in dictis Actis Conſiſt. in catalogo officialium Curiæ ſub his verbis. R. *Epiſcop. Nepeſinus Præpoſitus domus Inquiſitionis.* Anno denique poſt Chriſtum natum 1557. Idibus Martijs in ampliſſimum purpuratorum Collegium cooptatus ab eodem Paulo Pont. titulum Eccleſiæ S. Mariæ ſuper Mineruã promeruit die Mercurij 24. Martij eiuſdem anni, in præfati Michaelis gratiam in Titulum Cardinalium eodem die nouiter erectæ, Cardinaliſque Alexandrini ſibi nomen aſſumpſit. S.R.E. Summus Inquiſitor ab eodem Pont. Max. inſtitutus, demandatam ſibi prouinciam maximo zelo rexit, de quo infra. A Pio IV. ex Nepeſina Eccleſia ad ſedem montis Regalis in Subalpinis die 27. Martij an. 1560. translatus, ad illam properauit menſe Iunio, à Deo ad maiora deſtinatus, incolumis ſeruatus, vbi luſtrato ſibi commiſſo grege, compoſitiſque in meliorem normam Cleri moribus, ad Vrbem reuerſus, ſacræ Inquiſitionis adminiſtrationem reaſſumpſit, cunctiſque ſalutaris illius officij Congregationibus, vt antea, numquam non intereſſe voluit.

Agebatur tunc temporis Tridenti ſacrum Concilium, quod iam dudum à Paulo III. inchoatum, ſed deinde ſæpius intermiſſum, à Pio IV. poſtmodum reſtitutum, tandem anno 1563. ſummo Chriſtianæ Reip. bono concluſum, abſolutumque eſt. Ergo quæ res grauiſſimæ in eo pertractabantur, de ijs Romæ itidem agi cum vellet Pontifex, in eiuſmodi conuentibus accuratum Card. Alexandrini ſtudium, & operam adhibere conſueuerat, eiuſque ſolidæ, ac probatæ doctrinæ, & vero grauium ſententiarum à liberali, & ingenuo animo proficiſcentium maxima ſemper habita ratio eſt: priuatis namque rationibus omnino poſthabitis, cum in ijs, tum etiam in alijs omnibus cœtibus, & priuatim, & publicè, quid ſecundùm Deum, bonum, Chriſtianæque Reip. congruum agnoſcebat, liberè pronunciabat. Quapropter idem Pontifex, inſtante Cardinali Alexandrino cum quibuſdam alijs, vt acta Conſiſt. teſtantur, in Conſiſtorio apud S. Petrum die 19. Nouemb. an. 1561. habito, vt omnem poſſibilem occaſionem Schiſmatis à Catholica Eccleſia eliminaret, Apoſtolico decreto ſanxit, quòd ſi pendente Concilio Tridentino ſui ipſius mors accideret, futuri Pontificis electio, non ad Concilium, ſed ad Cardinalium Collegium ſpectaret, cum decreto irritante, atque alijs clauſulis opportunis, ac neceſſarijs. Declarauitque præterea, ac decreuit, non poſſe Romanum Pontificem ſibi ſucceſſorem eligere, neque Coadiutorem aſſumere cum futura ſucceſſione, etiam de conſenſu omnium, & ſingulorum Cardinalium, ſed electionem Pontificum Max. ad eoſdem Cardinales liberè ſpectare cum decreto irritante.

Mortuo Pio IV. ad 5. Id. Decẽb. an. 1565. noſter Michael Ghislerius Card. Alexãdrinus 7. Id. Ianuarij ſub veſperum an. 1566. Pontifex Maximus, Deo fauente, Cardinaliumque corda dirigente, creatus eſt, atque in Cardinalis Caroli Boromei, nunc in Sanctorũ Album relati gratiam, Pij V. ſibi nomen aſſumpſit, gratulante ſupramodum Chriſtiano orbe, qui à Pio Pont. bona cuncta ſperabat.

Die 17. eiuſdem Menſis S. Antonio ſacra, qua etiam in lucem editus fuerat, coronationis ſuæ ſolemnia in Vaticano templo peragi voluit, & ſtatim in primo Conſiſtorio die Mercurij 23. Ianuarij habito, Iudæos in aliqua Vrbis parte recludendos, ac meretrices in alia, collocandas eſſe voluit.

Profanas ſtatuas è Vaticano viridario à ſe eliminatas, in Capitolino palatio collocandas, dono dedit S.P.Q.R. qui in tanti beneficij perpetuum monumentum, ex Se-

natu

natu Conſulto 9. Februarij anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſexto, eadem die decima ſeptima Februarij à S.P.Q.R. argenteum Calicem cum patena, intorticijſque quatuor, Eccleſiæ S. Mariæ ſuper Mineruam ſolemni oblatione ſingulis annis in perpetuum donandum fore decreuit; quod vſque in hodiernum diem exequtioni demandatum videmus. Annuam perpetuam penſionem ſuper fructus mensæ Archiepiſcop. Bononien. ſcutorum ducentorum auri aſsignauit die 20. Febr. pro officio S. Inquiſitionis dictæ Ciuitatis; & die 3. April. eiuſd. anni diſmembrauit locum de Concha ab Abbatia Cryptæ Ferratæ, & Sacræ Rom. Inquiſitioni atribuit. Vt feſtum S. Thomæ Aquinatis in Neapolitano Regno ſolemne ſeruaretur, in alijs verò locis adinſtar quatuor Doctorum Eccleſiæ celebraretur, indixit die 11. April. an. 1567. F. Michaelem Bonellum Nepotem ſuum cum Magiſtro Ord. Vincentio Iuſtiniano, & Archangelo de Blanchis ex Ordine noſtro ad purpuram vocauit, præfatumque Michaelem S.R.E. Camerarium in demortui Vitellotij de Vitellis Card. locum die Veneris 3. Decemb. an. 1568. creauit, quod officium eodem Pontifice petente, die Mercurij X. Maij 1570. in publico Conſiſtorio idem Michael ad pedes Pontificis ſponte, & liberè reſignauit pro ſubſidio ſacri belli in Turcas, collatumque fuit Card. Cornelio, vt infra dicitur.

Coſmum Mediceum Florentiæ Ducem, Magnum Ducem Etruriæ nominauit, quem ad Beatorum pedum oſcula in Conſiſtorio die Sabbathi 18. Februarij an. 1570. recepit. Voluit vt Cardinales ad Eccleſiam S. Mariæ ſuper Mineruam in Feſto S. Thomæ Aquinatis Doctoris Angelici conuenirent, ibique Cardinalitiam Capellam haberent, quam ipſemet die Mercurij 2. Martij an. 1569. indixit: Ex quo factum eſt, vt hæc Capella à Summis Pontificibus ore proprio intimetur. Bellum nauale in Turcas indixit, quos S. Pontificis orationibus potiùs, quàm armis, deuictos, Chriſtianus orbis profitetur: ea propter die Lunæ 17. Martij in publico Conſiſt. propoſuit Pius celebrandam fore perpetuis futuris temporibus ſolemnitatem B. Mariæ de Victoria die 7. Octob. qua fuit obtenta; propoſuitque præterea immutandum eſſe nomen Eccleſiæ B. Mariæ ſuper Mineruam, vt deinceps nominaretur Eccleſia B. Mariæ de Victoria, quæ duo non fuere tunc deliberata, ſed ad futurum Conſiſtorium translata, quod morte Pont. Max. interueniente, non fuit ſtabilitum. Sicut erga conſanguineos ſuos parciſſimus ſemper fuit Pius; ita in eo enituit ſingularis munificentia in viros dignos, & benefactores ſuos gratitudo, quos omnes congruis remunerationibus affecit. Pauli IV. corpus ex Vaticano templo, vbi humili loco iacebat, in ædem S. Mariæ ſuper Mineruam maxima pompa, ſacerdotibus, Religioſis omnibus, ac S.P.Q.R. comitantibus tranſtulit, & in familiæ ſuæ Capella, vbi permagnificum ſepulchrum erexerat, collocauit, ſequenti elogio eidem conſtituto.

Ieſu Chriſto ſpei, ac vitæ fidelium.
Paulo IV. Carrafæ Pontifici Maximo.
Eloquentia, doctrina, ſapientia, ſingulari.
Innocentia, liberalitate, animi magnitudine præſtanti
Scelerum vindici integerrimo.
Catholicæ fidei acerrimo propugnatori.
Pius V. Pont. Max. grati, & pij animi
Monumentum Poſuit.
Vixit ann. LXXXIII. Menſ. I. Dies XX.
Obijt MDLIX. Quintodecimo Kal. Septemb.
Pontificat. ſui anno V.

Mox-

Moxque Capellam S. Thomæ Aquinatis, in qua conditum eſt, annuis vectigalibus ditauit, pro Anniuerſario perpetuo celebrando, ad quod S. R. & Vniuerſalis Inquiſitionis Cardinales, cæterique Officiales de more conueniunt.

Rodulpho Pio Card. Carpenſi ſibi familiariſſimo, atque in minoribus Protectori ſuo prædefuncto, tale quoque conſtituit ſepulchrum in Eccleſia SS. Trinitatis in Monte Pincio.

Rodulpho Pio Card Carpenſi
Principi Senatus
Ampliſſimis Eccleſiæ Dei muneribus
Singulari prudentia perfuncto.
iuris Eccleſiaſtici defenſori
A gratia, terrore, voluptatum illecebris
Et aduerſis caſibus æquè inuicto.
Ad beneficientiam nato.
In ſumma grauitate iucundiſſimo.
Pius V. Pont. Max. Collegæ
Et in cuſtodia Catholicæ veritatis
Salutaris officij conſorti.
Perpetuis de Chriſtiana Rep. ſenſibus
Studijſq; coniunctiſſimo
Hoc amoris, & iudicij ſui
Monumentum fecit.

Alphonſo quoque Caraffæ S. R. E. Card. Neapolitano Archiep. Pauli IV. Nepoti prædefuncto, in æde maxima Neapolitana permagnificum ſepulchrum conſtituit ſequenti elogio.

Alphonſo Caraffæ S. R. E. Card.
Archiep. Neapolit.
Adoleſcenti, non minùs ſua virtute
Quàm maiorum ſplendore claro.
Patrui Pauli IV. Pont. Max.
Religionem, integritatemque referenti.
Ea ſapientia prædito
Vt in ſecundis rebus, ſummam temperantiam.
In aduerſis, miram conſtantiam
Omnes laudauerint.
Pius V. Pont. Max. poſuit.
Vixit ann. XXV. dies XV.
Obijt M. D. LXXV. IV. Kal. Septemb.

Pa-

Parauerat ſibi quoque ſepulchrum in Eccleſia S. Crucis de Boſcho à ſe cum Fratrum noſtrorum ampliſſimo cœnobio conſtructa, ad quã corpus ſuum poſt obitum transferri voluit, hac inſcriptione eidem conſtituta:

Pius Papa Quintus
Boſchenſis ex familia Ghisleriorum oriundus
Ordinem Prædicatorum profeſſus
Diem mortis, vniuerſaliſque reſurrectionis
Præ oculis habens à die
Aſſumptionis ſuæ ad apicem Apoſtolatus
Monumentum iſtud erigi mandauit
Pro cadauere ſuo reponendo
Quando diuinæ clementiæ viſum fuerit
Ipſum ab ſæculo nequam eripere.

Calculi morbo ſæpe ſæpius vexatus, cum ſibi extremum imminere diem agnouiſſet, ſeptem Vrbis Eccleſias maxima deuotione inuiſit, receptiſque cum ſummo ſpiritus feruore Eccleſiæ Sacramentis, adſtantibus Cardd. Alexandrino Nepote, Theano, Ruſticuccio, Montalto, Carrafa, & Aquauiua, atque Seraphino Caballo Magiſtro Generali Ord. noſtri, pronunciatis ſemel atque iterum ſequentibus verſibus;

Quæſumus auctor omnium
In hoc Paſchali gaudio
Ab omni mortis impetu
Tuum defende populum.

Abſq; alio motu, in lanea tunicella, qua ad carnem ſemper fuerat vſus, placidiſſimè obdormiuit in Domino, Pontifex verè Maximus, verè Pius, verè Sanctiſſimus, in vita, & morte miraculis clarus, quæ refert Bzouius noſter in libro, qui inſcribitur, *Pontifex Romanus*. Et Antonius Cabutius in illius vita.

Defuncti corpus exenterauere Chirurgi, Medicis adſtantibus, treſque in veſica nigros calculos planioris formæ, ſingulos ponderis dimidiæ vnciæ, inter ſe non abſimiles inuenere. Lotum deinde ac pontificialibus veſtibus indutum, in Baſilicam Vaticanam delatum, maximo populi concurſu, Sanctiſſimi Paſtoris, atq; Patris amiſſionem inconſolabiliter deplorantis intulere, quod in Sancti Andreæ Sacello tandem conditum fuit, hoc elogio, ſimplici tumulo appoſito.

Pius V. Pontifex
Religionis, ac pudicitiæ vindex.
Recti, ac iuſti aſſertor.
Morum & diſciplinæ reſtitutor.
Chriſtianæ rei defenſor.
Salutaribus editis legibus.
Gallia conſeruata.
Principibus fœdere iunctis.
Parta de Turcis victoria.
Ingentibus auſis, & factis
Pacis, bellique gloria.

Digitized by Google

A Sixto V. postmodum in Basilicam S. Mariæ Maioris translatum, in magnificentissimo Sacello, à se constructo, sumptuosissimoque tumulo eidem constituto, solemni pompa conditum est 5. Id. Ianuar. anno à Virginis partu MDLXXXVIII. vbi singulis annis anniuersaria huiusmodi translationis die celebratur ex Pauli V. decreto missa Sanctissimæ Trinitatis solemni pompa, ac Cardinalium ferè omnium existentium in Curia, assistentia.

Sub Pij Pontificis statua eundem in pontificalibus representante, ita legitur

Pio V. Pont. Max.
Ex Ord. Prædicatorum
Sixtus V. Pont. Max.
Ex Ordine Minorum
Grati animi monumentum posuit.

Tria extant in eodem monumento elogia, & quod est in medio, sic se habet.

Pius V. gente Ghisleria, Boschi in Liguria natus, Theologus eximius, à Paulo III. in Insubria hæretica prauitatis Inquisitor. A Iulio III. S. Inquisitionis officij Commissarius Generalis. A Paulo IV. Episcopus Sutrinus, deinde S.R.E. Tit. S. Mariæ super Mineruam Presbyter Card. & à Pio IV. Ecclesiæ Montis Regalis in Subalpinis Administrator factus: eo vita functo, summo Cardinalium consensu Pont. Max. creatur, qui veteres Sanctos Pontifices æmulatus, Catholicam fidem propagauit; Ecclesiasticam disciplinam restituit; tandem gestarum rerum gloria clarus, dum maiora molitur, totius Christianæ Reipublicæ damno nobis eripitur Kal. Maij MDLXXII. Pont. anno VII. ætatis suæ LXVIII.

Ad eiusdem dexteram.

Selinum Turcarum Tyrannum multis insolentem victorijs, ingenti parata classe, Cyproque expugnata, Christianis extrema minitantem, Pius V. fœdere cum Philippo II. Hispaniarum Rege, ac Rep. Veneta inito, M. Antonium Columnam Pontificiæ classi præficiens, ad Echinadas, hostibus XXX. Mill. cæsis; X. Mill. in potestatem redactis. Triremibus CLXXX. captis. XC. demersis. XV. Mill. Christianis à seruitute liberatis, precibus & armis deuicit.

Ad sinistram verò.

Gal-

Galliam Carolo IX. Rege perduellium, hæreticorumque nefarijs armis vexatam, vt de Regno, deque Religione actum videretur; Pius V. Sfortiæ Comitis Sanctæ Floræ ductu, missis equitum, peditumque auxiliaribus copijs, periculo exemit; hostibusque deletis, victoriam reportauit. Regi Regnum cum Religione restituit. Signa de hostibus capta ad Lateranensem Basilicam suspendit.

Fuit Pius, vt idem Gabutius testatur, iusta statura, graui, permodesto, ac pleno sanctitatis aspectu: macie præditus, rubro, & albescente colore; oblonga facie; oculis subcæruleis, naso admodum adunco; promissa barba, & in pontificatu tota iam canescente; caluo capite, cálido, ac ficco temperamento. Hinc memoria valebat, & quos semel de facie pridem cognouisset, eos facile omnes agnoscebat, atque ditionum, suarum omnium rationes, & statum, regnorumque negotia tam perfectè didicit, vt primo Pontificatus anno ea omnia mente, ac cognitione comprehenderit.

Symbolum Sanctiss. Pontificis tale erat. *Vtinam dirigantur viæ meæ ad custodiendas iustificationes tuas.*

Gabutius in eius vita cum Bzou. vbi sup. Plod. par. 4. inter Ord. Pont. Max. & ex Act. Consist.

De Ioanne à Vercellis.

SVnt qui asserant Ioannem de Vercellis Magistrum Generalem Ordinis nostri electum fuisse in Summum Pontificem defuncto Nicolao Papa III. absentem tamen, atq; electionis Nuncium in feretro hunc iacentem reperisse. Bzouius in Annalib. Ecclesiast. ad annum 1281. num. 1. ex Plato, & Land. Alberto hæc refert. *Nicolao III. Pont. Max. vita functo, sunt qui subiungant Ioannem Viterbiensem, quem alij volunt fuisse Vercellensem ex Magistro Ord. Prad. Generali Pontificem electum. Ferunt quòd cum is annis viginti Ordinem totum gubernasset, & cum quidem toto iam fermè orbe diffusum pedibus obijsset, ijs Cardinalitij Comitijs, quæ hoc Interpontificio habita sunt, huc omnium suffragijs designatum; sed tamen priùs quàm eius rei nuncium acciperet, mortuum esse; præreptumque tot molestijs, quas ei illa curarum moles allatura erat. Istud certum est, quòd cum de eo ad Magistratum Ordinis assumendo Proceres in Comitijs Generalibus deliberarent, & per id temporis B. Ioannes Vicentinus eiusdem instituti apud Bononienses ad populum verba haberet, prolata ex suggestu alba schedula, cum electionem Magistri Ord. in proximo imminere dixisset, & Chartulam vt erat alba, in depositio sacratiore recondi iussisset*, Cras, *inquit* Præsidentis electi nomine inscriptam per miraculum inuenietis, *Nec falsus vates fuit; nam vt prædixerat reperta est nomine Ioannis Magistri Generalis, quem tunc Parisijs elegerant, inscriptam.* Hæc Bzouius. At nescio an vera: nam obijt Ioannes in Gallia apud Montem Pessulanum 3. Kal. Decembr. an. MCCLXXXIII. quo Romana Sedes non vacabat. *Olmeda in eius vita.*

Digitized by Google

CAPVT II.

DE S. R. E. CARDINALIBVS

TITVLVS VNICVS.

SAcra Purpura ex Prædicatorũ Ordine plures eiuſdem filios euexit, viros, doctrina, pietate, vitæque probitate ſpectabiles, quibus iure, merito poſt Pontifices Maximos immediatus locus debetur: ſuntque ſequentes:

I.

P. F. Vgo de S. Charo Burgundus.

HIc primus omnium ex Prædicatoribus ſacra purpura decoratus eſt. Fuit Vgo de S. Charo, quem de S. Theodorico alij dicunt, vir celeberrimus, in Pariſien. Vniuerſitate doctor famoſus, Petri de Tarantaſia, qui culmen Apoſtolicũ ſub Innocentij V. nomine tenuit, ac Vmberti de Romanis, qui fuit Magiſter Generalis Ord. V. comes indiuiduus, maximaque amoris viciſſitudine eiſdem adſtrictus. Ad diuerſorum Conuentuum regimen aſſumptus, Pariſijs, & alibi Prior, ſe religioſę paupertatis, humilitatiſque ſingulare exemplar cunctis ſibi ſubditis exhibuit. Prouincialis Franciæ electus, ad Bononienſe Capitulum, (in cœlum vocato B. Iordano ſecundo Magiſtro Generali) acceſſit, vbi electoribus in duas partes diuiſis, quarum vna Vgonem, altera Albertum Magnum eligere contendebat, rebus tandem compoſitis, S. Raymundus de Pennaforti vnanimiter renunciatus fuit Generalis Magiſter Ord. Ab Innocentio IV. inſtante primo Lugdunen. Concilio, Lugdunenſis Paſtor delectus, atque ad illud vocatus, Pontificis mandata adimpleuit, à quo S. R. E. Card. ſub tit. S. Sabinæ anno milleſ. ducenteſimo quadrageſimo quinto, ibidem creatus, ſacro galero donatus eſt cum cœteris Cardinalibus, quibus antea hũiuſmodi ruber pileus nondum fuerat à Pontificibus Max. conceſſus, quo ſignificaret eos paratos fore pro libertate Eccleſiæ, ſi opus ſit, caput vitamque morti exponere. Eiuſdem Innocentij iuſſu, petentibus Rainaldo, ac Petro Carmelitis, regulam præfato inclito Ordini ab Alberto Patriarcha præſcriptam, vna cum Guillelmo Antecadenſi Epiſcopo formauit, declarauit, mitigauitque, quam ſic declaratam, atq; mitigatam Pontifex confirmauit anno 1248. In Germaniam de Latere Legatus directus ad Imperij Electores vt in depoſiti Friderici locum alium deligerent, omnem adhibuit conatum vt Pontificis vota complerentur. In Italiam reuerſus, Sacrorum librorum lectioni, ac ſcriptioni totus incubuit. Cum illi magna aliquando pecuniæ ſumma oblata eſſet, non vt aliquid contra æquitatem diceret, ſed quod pro æquitate erat, fileret, eam inuicto animo reiecit. Tandem ſub Vrbano IV. in Vrbeueteri carnis ſarcina depoſita, ad Chriſtum perrexit 14. Kal. April. an. 1262. Reliquit Vgo poſteris ingenij ſui monumenta præclara.

Poſtillas ſuper Geneſim.
Super Exodum.
Super Numeros.
Super Leuiticum.
Super Deuteronomium.
Super lib. Ioſuè.
Super lib. Iudicum.
Super lib. Ruth.
Super 4. lib. Regum.
Super 2. lib. Paralip.
Super lib. Eſdræ.
Super Tobiam.
Super Iudith.

Super

Super Esthera
In Abdiam.
In Micheam.
In Abacuc.
In Aggæum.
In Malachiam.
Super Matthæum.
Super Lucam.
Super Act. Apost.
Super Epist. ad Corinth.
In Epist. ad Philippen.
In vtramque ad Tessalon.
In Epist. ad Titum.
In Ep. ad Philem.
In Ep. ad Hebræos.
In Canonicam Iacobi.
In Canon. D. Petri.
In Canon. D. Ioannis.
In Canon. Iudæ.
Compendium Theologiæ.
Super Iob.
Super Psalterium.
In prouerb. Salomon.
In Ecclesiasten.
In Cantica Canticor.
Super lib. Sapientiæ.
Super Ecclesiasticum.
In Isaiam.
In Hieremiam.
In Danielem.
In Ezechielem.
In Oseam.
In Ioelem.
In Amos.
In Ionam.
In Naum.
In Sophoniam.
In Zachariam.
In lib. Machab.
Super Marcum.
Super Ioannem.
Super Epist. ad Rom.
In Epist. ad Ephes.
In Ep. ad Colossen.
In Vtramque ad Timoth.
Super 4. lib. Sentent.
Speculum Religiosorum.

Edidit quoque peregregium, ac laboriosum opus, quod *Concordantiæ Bibliorum*, prænotatur, primusque huius operis inuentor fuit, vt testatur D. Antonin. 3. par. histor. tit. 19. cap. 5. §. 2. & Bellarmin. de Script. Eccles. Corpus eius in Vrbe veteri apud nostros conditum fuit primò, sequenti elogio eidem constituto.

Eclypsim patitur sapientiæ Sol, sepelitur
Fœlici fine, sanctæ quoque cardo Sabinæ
Iste fuit per quem patuit doctrina Sophiæ
Præco Dei, Doctor fidei, Citharista Mariæ.
Hugo sibi nomen, & Cardo Presbyter omen,
Patria natalis Burgundia, Roma Localis.
Soluitur in cineres Hugo, cui si foret hæres
In terris vnus, minùs esset flebile funus.

Translatum postmodum fuit cadauer Lugdunum, vbi in Ecclesia Ordinis tale habet epitaphium.

In hoc sepulchro iacet vir laudabilis Vgo
De S. Theodorico, Deo & hominibus gratiosus
Tit. S. Sabinæ quondam Presbyter Card.
Hic habetur vt luminare Magnum Ecclesiæ,
Ordinis Prædicatorum lucerna,
Parisius Doctor Theologiæ egregius
Famosus diuinarum Scripturarum tractator
Et expositor luculentus,

Verbi

Digitized by Google

Verbi Dei pradicator eximius,
Oliua pietatis, Palma iuſtitiæ,
Species honeſtatis, Religionis patronus,
Veritatis præco, Pater pauperum,
Et ſolatium miſerorum,
Qui obijt apud Vrbem Veterem
Anno Dom. MCCLXII.
XIV. Kal. Aprilis.

Plod. in eius vita, Bzou. in Annal. Eccleſ. ad an. ſup. cit. Fernand. de ſcript. Ord. & Luſit. in Biblioth. & Ciaccon. inter Cardd.

II.

P. F. Hanibaldus de Anibalis Romanus.

IN quatuor temporibus Aduentus Vrbanus IV. Viterbij anno 1263. menſe Decemb. P.F. Anibaldum Anibaldenſem S.R.E. Cardinalem ſub tit. SS. XII. Apoſt. creauit. Fuit Anibaldus natalium ſplendore illuſtris, ex Senatoria Romana familia genitus, Dominicanamque togam in S. Sabinæ cœnobio induit, ſub qua ſanguinis præſtantiæ, pietatem, vitæque illibatæ probitatem non vulgarem copulans præſtantiſſimi viri in Romana Curia ſibi nomen obtinuit. Pariſios ſtudiorum cauſa miſſus, ijs cum laude terminatis, in Vrbem reuerſus, in S. Sabina Sententias ſummo auditorum applauſu interpretatus eſt. Quapropter vacante Magiſterio ſacri Palatij per aſſumptionem B. Bartholomæi de Bragantijs ad Nimoſien. Eccleſiam in Cypro an. 1246. ab Inno. IV. Sacri Palatij Magiſter renunciatus eſt. In ea nobili præfectura, tanquam lucerna ſuper candelabrum conſtitutus, pietatis, & ſapientiæ radijs Romanæ Curiæ illuxit, quibus permotus Vrbanus IV. eum S. R. E. Cardinalem creauit, & cum Riccardo de Anibalis Agnato ſuo, Ioanne Caetano Vrſino, & Iacobo Sabello, in Siciliam cum poteſtate Legati de Latere, vt Carolum Siciliæ Regem Regio diademate coronaret, delegauit. S. Angelico Doctori maximo familiaritatis vinculo aſtrictus fuit, eique S. Doctor librum ſecundum Sententiarum dicauit. Puritatis candor ita in eo eluxit, vt mori potiùs, quàm fœdari non dubitauerit, eiectis à ſe medicis, qui pro ſalute conſequenda, puritatis iacturam ſuadebant. F. Petrum de Tarantaſia, qui D. Petri Cathedram ſub nomine Innocentij V. rexit, vnicè diligebat.

Scripſit Librum Quodlibetorum.
Super 4. libros ſententiarum.

Corporis ſarcinam depoſuit in Vrbe veteri ſub Gregorio X. quem in Pont. Max. poſt diuturnam duorum annorum, nouemque menſium Apoſtolicæ Sedis vacationem eligi curauerat. Iacet ibidem in noſtra Eccleſia S. Dominici hoc breui elogio eius tumulo conſtituto.

Vrbs genitrix: Genus Anibalum, ſors Presbyter, Ordo
Dominici: fons diuinus prælatio Cardo
Quem decorat titulo duodenus Apoſtolorum.

Deceſſit autem anno milleſ. ducenteſimo ſeptuageſimo ſecundo, eidemque in Capit. Generali apud Peſtum anno ſequenti fuerunt conceſſa ſuffragia in toto Ordine. *Ciaccon. inter Card. Plod. in eius vita, & ſcript. Ord.*

P. F. Pe-

III.

P. F. Petrus de Tarantaſia Burgundus.

IN Sabaudia ſita eſt Tarantaſia non procul à Mauriena valle, flumineq; Iſara in Alpinis rupibus, in ea ad lucem datus eſt Petrus de Tarantaſia, qui præclaro ingenio præditus, Pariſijs an. 1225. ſacro Prædicatorum Ordini nomen addixit ſuũ, vbi poſtmodum Doctor renunciatus, ſumma cum auditorum admiratione docuit. Prouincialis Franciæ munere completo, Lugdunenſis Archiepiſcopus à Gregorio X. creatus anno milleſ. ducenteſimo ſeptuageſimo primo, Oſtienſis, ac Veliternus Paſtor an. 1272. & S.R.E. Maior Pœnitentiarius ſequenti anno 1273. ab eodem Pont. renunciatus eſt. Indicto Lugdunen. ſecundo Concilio, ad illud properauit an. 1274. in quo Presbyt. Cardinalis creatus maximum Ordini decus attulit, ac ornamentum; etenim die ſextadecima Iulij in 5. Seſſione Oratorem Abagha Regis Tartarorũ cum duobus ſocijs baptizauit, quibus Pont. Gregorius veſtes purpureas latinorum more dono dedit. Die 7. Iunij in Concilio perorauit, aſſumens pro themate *Leua in circuitu oculos tuos, et vide, omnes iſti congregati ſunt; venerunt tibi.* Et die 6. Iulij iterum orauit coram Concilio, incipiendo: *Illuminans te etc.* Cum autem S. Bonauentura Epiſc. Card. Albanenſis ex eodem Concilio in cœlum euolaſſet, miſſam ſolemnem coram Pontifice, totoque Concilio pro eodem celebrauit, interque ſacra ſolemnia ſermonem habuit, incipiens: *Doleo ſuper te frater mi Ionatha.* Terminato Concilio, cum Gregorio Pont. in Vrbem venit, eique ſemper gratũ exhibuit obſequium; quo è viuis ſublato, Pontifex maximus in eius locum à ſacro Cardinalium Collegio creatus eſt 12. Kal. Febr. anno milleſ. ducenteſimo ſeptuageſimo ſexto, Innocentij V. ſibi nomine aſſumpto. De quo ſupra inter Pont. Max. *Vgbell. tom. 1. inter Summ. Pont. et Ep. Card. Oſtien. Bzou. in Annal. ad an. 1274. num. 6. Ciaccon. vbi ſup. et Fernand. in Concertat. Præd. ad an. 1274. Spondan. in Annal. ad ann. 1276. num. 11.*

IV.

P. F. Robertus Kiluarbius Anglus.

NAtalium ſplendore illuſtris fuit Robertus Kiluarbius, ſeu Hiluardeij cognomento, Bilibri in Anglia natus: qui ad Ordinem apud Londinum receptus, pietati, & humilitati ſacrorum librorum ſtudium adiungens, doctiſſimus, ac pijſſimus vir euaſit. Ad Anglicanæ Prouinciæ regimen aſſumptus, cunctos ſibi ſubditos proprio exemplo ad regularis obſeruantiæ rigorem inflammabat. Ab Eduardo Angliæ Rege (quem poſtea Gregorij X. decreto, Dominica prima poſt octauam Aſſumptionis an. 1275. præſentibus Regę Scotię & Duce Britanniæ, ſolemni ritu coronauit, vt Gallia Chriſtiana antiqua inter Cantuarien. Archiep. teſtatur) in animæ ſuæ cuſtodem aſſumptus, eodem procurante, Cantuarienſis Archiepiſcopus primò renunciatus, à Nicolao Papa III. poſtmodum S. R. E. Cardinalis 3. Id. Martij anno milleſ. ducenteſimo ſeptuageſimo octauo creatus eſt, ac Portuen. & S. Ruffinæ Epiſcopus delectus. In Vrbem ad Pont. Max. pedes acceſſit, non in curribus, & in equis, ſed in nomine Domini, ſolo baculo nixus, aquo humaniſſimè receptus eſt; eius deinde opera, ac conſilio in Petri nauicula regenda Pontifex, quoad vixit, vſus, cuius nomine Robertus Epiſtolas aliquot ad Tartarorum Regem ſcripſit.

In tantæ dignitatis faſtigio conſtitutus, nec conſueta Ordinis indumenta dimiſit, nec eiuſdem ieiunia violauit, neque regularis obſeruantiæ rigorem aliquatenus temperauit, duobus tantùm Ordinis Fratribus cum totidem famulis in ſuum miniſterium adhibitis. Viterbij ſecundo ſuæ promotionis anno, depoſito carnis onere, ad ſempiternam fœlicitatem euolauit, in noſtra Eccleſia S. Mariæ ad Gradus ſepultus an. 1280. Reliquit poſteris Sanctiſſimus, ac Doctiſſimus Paſtor præclara ingenij ſui monumenta. Scripſit enim.

Opuſcula de Sacramento Altaris
De principio ſcientiarum
De vnitate formarum

Su-

Super 4. Libros ſententiarum
Super Philoſophiam & Metaphyſicam Ariſt.
Super Boetium.
Super Priſcianum minorem
Sophyſticam Logicalem, & Grammaticalem
De modo ſignificandi:
Super Ezechielem
Super confeſſiones D. Auguſtini. Originalia Patrum
Super Epiſt. D. Pauli ad Romanos.
Et Corinthios.
De conſcientia, & Syndereſi
De differentia Spiritus, & animæ
De Anima, & cauſis Animæ
De inſtantibus. De doctrina S. Thomæ Aquin.
De cælo, & mundo, Generatione, & Corrupt.
Super Metaphyſicam lib. 14. Expoſitionem litteræ ſentent.
Diſtinctiones Doctorum. Comment. Theologiæ
Et Quodlibeta plurima.
Vghell. tom. 1. in Ep. Portuen. Plod. inter Card. Ord. & Ciacon.

V.

P. F. Latinus Malabranca de Vrſinis Romanus.

NIcolai III. Pontificis ex ſorore nepos fuit Latinus, ex nobiliſſima ſtirpe progenitus, qui ſanctioris vitæ deſiderio actus, in cœnobio S. Sabinæ reiectis mundanis diuitij, curiſque abdicatis, Dominicanæ profeſſioni ſe ſubdidit. Pariſios ſtudiorum cauſa miſſus, in ſacris prophaniſque litteris adeo profecit, vt in Theologia, ciuilique Iure omnibus acclamantibus, doctoratus Lauream retulerit, ibidemque ſumma cum laude docuerit. Prior S. Sabinæ de Vrbe inſtitutus, dum gregem ſibi commiſſum verbo, ac inculpatæ vitæ exemplo informabat, electo in vniuerſalis Eccleſiæ Paſtorem Max. Ioanne Caetano Vrſino Auunculo ſuo, ab eodem S.R.E. Cardinalis, Oſtien. ac Velitternus Epiſcopus delectus eſt anno milleſ. ducenteſimo ſeptuageſimo octauo, cui in Eccleſiæ regimine dexteram præbuit incontaminatam, abſenteque Nicolao Pontefice Vrbem rexit. Bononienſibus Legatus datus, eiſdem ſacrum ius dixit; Aemiliamque eadem auctoritate frænauit. In Hetruriam de Latere Legatus, Florentinos Guelphorum, ac Gibellinorum factionibus diuulſos, atque ad extremam perniciem iam iam redactos, ſua mirabili Suada in foro S. Mariæ Nouellæ ex eminentiori loco coram innumerabili populi multitudine oratione habita, ac pace demum inter eos ſancita, reconciliauit. Noui permagnifici templi S. Mariæ Nouellæ in Florentina Ciuitate conſtruendi primum lapidem ſolemni ritu iecit, ac permulta beneficia eidem, tum verò quamplurimis alijs Romanæ Prouinciæ cœnobijs Eccleſiaſtica paramenta, ſacraque vaſa contulit. Sancto Cæleſtino V. Summi Pontificatus onus, Latino promouente delatum eſt, quo ſedente, Latinus cum maxima ſanctitatis opinione, imò, vt teſtatur S. Antoninus 3. p. Hiſt. tit. 23. & Bzou. in Annal. Eccleſ. miraculorum gloria conſpicuus, in cœlum euolauit Peruſij 4. Id. Auguſti anno milleſ. ducenteſimo nonageſimo quarto. Compoſuit pijſſimus Paſtor.

Orationes multas coram Card. habitas
Proſam in Miſſa pro mortuis: dies iræ, dies illa.
Sequentias de B. Virgine.

A ſcriptoribus noſtris inter Beatos Ordinis recenſetur. Eius corpus Romam delatum, in Sacriſtia S. Mariæ ſuper Mineruam ſuper eiuſdem fores, in marmoreo ſepulchro conditum diu iacuit cum oſſibus F. Matthæi Vrſini Card. ex Ordine noſtro poſt multos annos pariter aſſumpti, ſub hac ſimplici inſcriptione. *Ven. Mem. F. F. Latini et Matthæi Vrſinorum Ordinis Prædicatorum S. R. E. Cardinalium.*

Cum verò Nicolaus Rodulphius Magiſter noſter Generalis ampliorem, nobilioremque Sacriſtiam condere decreuiſſet an. 1630. horum Cardinalium ſepulchrum apertum eſt, in quo repertæ ſunt capſulæ duæ plumbeæ cum capitibus, & oſſibus horum Cardinalium intra eaſdem recluſis, quarum ea, quæ à dextris erat, ad Card. Latinum; quæ verò à ſiniſtris, ad Card. Matthæum, ſpectabat, prout vidimus; tran-

Digitized by Google

translatumque est in Ecclesiam prope marmoream statuam Iesu Christi D. N. à Michaele Angelo Buonarota sculptam, ac prostantem in cornu Euangelij ante Aram maximam. *Bzou. in Annal. Eccles. ad an. 1294. sub nu.* XXXVIII. *et* XXXIX. *Vghell. Ital. Sac. tom. 1. inter Ep. Ostien. et Plod. de Vir. Illust. Ord. p. 4. inter Card. et Ciaccenus ibid.*

VI.

P. F. Hugo Seguin Gallus.

EX Billonensi Vrbe Claromontanæ Diœcesis ortum habuit P. F. Hugo Seguin de Bibliomo Gallus Aruernensis: vir eruditissimus, singularique pietate præditus, qui post obtentam in Parisina Vniuersitate Theologiæ Lauream, Romam missus, in cœnobio S. Sabinæ quatuor libros Sententiarum cum laude interpretatus est. Exinde assumpto P. Raymundo de Corsauino ad regimen Ecclesiæ Balearium Insularum, à Martino IV. in eius locum Sacri Palatij Magister delectus est. Galliq Regi in paucis charus extitit, huiusque intuitu maximas consequutus est dignitates: à Nicolao enim IV. S. R. E. Card. sub Tit. S. Sabinæ anno millesimo ducentesimo octogesimo octauo in Vigilia Pentec. creatus, mox Lugdunensis Archiepiscopus renunciatus est. E viuis postmodum sublato Cardinali Latino Vrsino, à S. Cœlestino V. Ostien. ac Veliternus Episcopus factus, quatuor annis eisdem Ecclesijs sacrum ius dixit. In tot, tantisque honoribus constitutus, sub religiosa paupertate semper vixit, in pauperes, ac egenos pia prodigalitate effusissimus. Sacrarum literarum studijs semper addictus, sententiarum Angelici Doctoris D. Thomæ, eiusque illibatæ doctrinæ sectator, ac defensor inuictus quoad vixit, fuit. Romæ mortalitatis pondus deposuit 3. Kal. Ianuarij anno millesimo ducentesimo nonagesimo octauo, relictis posteritati sequentibus ingenij sui monumentis.

Super 4. libros sententiarum
De Visione diuina essentiæ
Lib. sermonum variorum
Comment. in Thrænos Ieremiæ
Contra corruptorium D. Thomæ.

Eius corpus in Ecclesia nostra S. Sabinæ conditum ante Aram Max. tale habet elogium.

Hugo vocatus homo fuit hic de Bibliomo
Per mortem clarum dedit hunc Aruernia carum
Ordinis hic Frater, quippe dicat
Hunc bona mater
Edidit ad studia, Doctorem Theologia
Cui socios Petrum, Paulum det gratia Christi.

Vghell. Ital. Sac. tom. 1. inter Epist. Ostien. Ciaccon. Plod. inter Card. Ord.

VII.

P. F. Nicolaus Boccasinus de Taruisio.

IN Prouincia Lombardiæ Venetijs Dominicanam togam induit P. Nicolaus Boccasinus è Taruisio, humili loco natus, sed sanctitate, ac doctrina celeberrimus, de quo Tegius in Monumentis Ordinis sub an. 1262. hæc habet: *Hoc anno introductum est studium Logica in Prouincia Lombardiæ, & positum in Conuentu Mediolani, in quo assignati sunt studentes F. Nicolaus de Taruisio, qui postmodum fuit Magister Ord. & vltimo Papa, & F. Aymericus Placentinus, qui & ipse fuit Magister Ord.* Peracto docendi munere, Prior Prouincialis institutus, in victu, & vestitu rigorem, & abstinentias Ordinis seruauit; sciensque se ex infima sæculi paupertate ad Ordinem accessisse, humilitate omnes præcellebat. Defuncto Stephano Brisuntino Magistro Generali, in eius locum communi Patrum suffragio Magister Ordinis Argentinæ salutatur anno millesimo ducentesimo nonagesimo sexto. Ordinem

baculum manu gestans visitauit, eodemque modo ad Generalia Capitula accedebat dicens: Hæc est gloria nostra vt sic tanquam Christi pauperes per mundum, non in curribus, & in equis, sed in nomine Domini, incedamus. Chorum, ac commune regularis mensæ Refectorium perpetuò sectatus, suo exemplo subditos ad regularem obseruantiam, mundique contemptum inflammabat. Quibus per motus Bonifacius VIII. cum ex Hispania reuersum, atque Galliam visitantem S.R.E. Cardinalem creauit, anno millesimo ducentesimo nonagesimo octauo mense Decembri in 4. Aduentus temporibus, cui & sequentes Apostolicas litteras direxit;

BONIFACIVS PAPA VIII.

Dilecto filio Fratri Nicolao de Tarusio quondam Magistro Ordinis Fratrum Prædicatorum in Sacrosancta Rom. Ecclesia Presbyt. Cardinalem assumpto. Sal. & Apost. Benedict.

Inter cæteros Ordines in agro plantatos Dominico sacrum Fratrum Prædicatorum dileximus hactenus, & diligere non cessamus, ad ea, quæ prosperum statum eius, suique honoris respiciunt incrementa, paternis studijs intendentes. Volentes itaque personam tuam, quam laudabilis fama refert, ac fide digna clamat assertio, claris virtutum insignijs decorare, & in te præfatum Ordinem multipliciter honorare; te nuper de fratrum nostrorum consilio & assensu in Presbyterum Cardinalem S. Rom. Ecclesiæ duximus assumendum. Quo circa discretioni tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenus impositum tibi onus a Domino prompta deuotione suscipiens te, submoto dilationis obstaculo, præpares ad nostram præsentiam quantocius accessurum. Datum Reate Nonis Decemb. Pontificatus nostri anno Quarto.

Apostolicas litteras recepit Nicolaus in Lesbunano propè Narbonam in octaua Epiphaniæ cum primos rumores suæ promotionis Barchinone audisset in diebus Natalis Domini: & in crastino Narbonam ingressus, congregatis Fratribus in Capitulo, & spectante nobilium, ac Prælatorum copiosa multitudine, Magisterio Ordinis cum lachrymis cessit, fracto in omnium conspectu Ordinis sigillo post lectas Apostolicas litteras. Eundemque postmodum idem Pont. Episcopum Ostien. ac Veliternum die 2. Martij anno millesimo trecentesimo nominauit, atque in Poloniam, Dalmatiam, Croatiam, Daniam, Sueciam, atque Pannoniam de Latere Legatum pro grauioribus Ecclesiæ negotijs direxit. Maxima in eo enituit modestia, ac pietas, quippe qui tot dignitatum culminibus sublimis, nec in victu, nec vestitu rigorem Ordinis temperauit, suoque ministerio non nisi paucos, & hos perneccessarios famulos adhibuerit, Fratrum Ordinis familiaritate, & consortio semper vsus. Terminato Legationis munere in Vrbem reuersus, communi Apostolicæ Curiæ, & ipsius Bonifacij gaudio exceptus; non multo post è viuis sublato Pontifice ipso, vnanimi Cardinalium voto Pontifex Maximus renunciatus est 12. kal. Nouemb. anno millesimo trecentesimo tertio, Benedicti XI. sibi nomine assumpto. De quo sup. inter Pont. Max. *Olmeda in eius vita. Vgbel. Ital. Sac. tom. 1. inter Sum. Pont. Et Episcopos Ostien. & Plod. lib. 4. inter Card. Ord. & Ciaccon. ibid.*

VIII.

P. F. Nicolaus Martini de Albertinis.

PRati in Tuscia ortum habuit Nicolaus Martini de Albertinis ex patre Martino nobili ciue, Gibellinæ factionis assecla, qui mundanarum curarum pertæsus, Ordinem Prædicatorum ingressus, ita cum pietate sacrarum literarum studium coniunxit, vt celeberrimus S. Theologiæ professor effectus, Florentiæ, & Romæ in Conuentu S. Mariæ super Mineruam, cum laude publicè docuerit. Procuraror Ordinis institutus, Bonifacij VIII. gratiam promeruit, à quo Spoletanus Episcopus, atque in Vrbe Vicesgerens creatus Kalendis Iulij an. 1299. Legatus postmodum ad Britanniæ, Galliæque potentissimos Reges directus est. A Benedicto XI. cui acceptissimus erat, Episcopus Cardinalis Ostien. ac Veliternus die 18. Decemb. anno millesimo trecentesimo tertio creatus Spoletanam Ecclesiam dimisit. Cum verò in Hetruria Ghibellinorum, Guelphorumque factiones intestinis odijs æstuarent,

rent, Benedictus Pont. Nicolaum illuc Apoſtolicum Legatum, vt res componeret, miſit; at in caſſum, quippe qui Gibellinarum partium fautor reputatus, & à Guelphis ſuſpectus habitus, re infecta, Florentia diſcedens, illam Eccleſiaſtico interdicto ſuppoſuit, donec ad meliorem frugem rediret Florentini. Ex Nicolai ſententia Clemens V. Pontifex à Sacro Collegio Cardd. acclamatus eſt, qui viciſſim Nicolaum vnicè quoad vixit, dilexit, eiuſque opera in grauioribus Eccleſiæ negotijs fuit ſemper vſus. Cum Arnoldo Card. Sabino, & Luca Card. de Fliſco Apoſtolicis Legatis in Laterano Henricum VII. Imperatorem Sacro diademate coronauit; quartaque demum Legatione inſignitus, in Siciliæ Principem eandem Regiam contulit dignitatem, duoſque Pontt. Max. Ioannem XXII. & Clementem V. conſecrauit. Nepotem habuit Fatium Albertinum Prati Comitem, Carolo Quarto Imperatori charum. Fuit Nicolaus vir doctiſſimus, prudentiæ, ingenijque laude præſtans, Pontificibus Max. Imperatoribus, ac Regibus apprimè gratus, à quibus, quoad vixit, in maxima exiſtimatione ſemper eſt habitus. Prati Conuentum Fratrum, & Monaſterium Monialium Ord. ſub nomine S. Nicolai, & alterum Aueniore conſtruxit. Scripſit.

De Paradiſo.

De Pontificalium Comitiorum habendorum ratione.

Carnis onere depoſito perrexit ad Chriſtum, pro cuius Eccleſia non modicum laborauerat, Auenione anno millef. trecenteſimo vigeſimo primo, apud noſtros ibidem conditus, ſequenti elogio tumulo inſcripto.

Nicolai Pratenſis Epiſcopi Card. Oſtien.
Eloquium, bona vita, virens, diſcretio fulta:
Conſilium. doctrina vigens, prudentia multa:
Iſta ſilent hic, illa docent, ſunt cuncta ſepulta,
Virginis à partu in numeratis mille trecentis
Annis bis denis vno, quartiſque Kalendis,
Quem genuit Pratum, Spoletum Pontificatum,
Oſtia quem dedit Romano Cardini gratum.

Vghell. Ital. Sac. tom. 1. inter Ep. Oſtien. ac Spolet. & Plod. vbi ſup.

IX.

P. F. Guillelmus Maresfeldius Anglus.

CVm Nicolao Praten. S. R. E. Cardinalis Tit. Sabinæ creatus eſt in Aduentu an. 1303. die 18. Decemb. Guillelmus, ſeu Guillermus Maresfeldius Anglus, quem ante promotionem obijſſe quidam ſcriptores falsò opinantur, aſſerentes, eum ex Generali Capitulo Biſuntino Londinum reuertentem, in quo diffinitor pro Prouincia Angliæ fuerat, in itinere obijſſe menſe Auguſto. At ridiculum, & omnino à veritate alienum videtur Summo Pontifici quatuor menſium ſpatio non innotuiſſe deceſſum viri celeberrimi, ſibi dilecti in ſacrum Collegium cooptandi. Acuratiſſimè ſemel, atque iterum legimus Acta Capituli Generalis Toloſæ an. 1304. celebrati, à F. Bernardo Guidonis conſcripta, quæ in Archiuo Ordinis cuſtodiuntur, & nullam in eiſdem factam mentionem de obitu Guillelmi Diffinitoris Anglicani, reuertentis ex Biſuntino antecedenti Capitulo, in itinere è viuis erepti reperimus; & tamen ex ſancita, inuiolabilique Conſtitutionum noſtrarum lege, illius obitus in præfato Capitulo, toti Ordini pro communibus ſuffragijs eidem impendendis denunciandus erat, ſi in regreſſu ex Capitulo in itinere deceſſiſſet. Obijt quidem Guillelmus ante receptum ſuæ promotionis nuncium, vltimis eiuſdem anni diebus, tamen Cardinalis verè extitit à ſuæ creationis die vſque ad diem ſui

obitus; quod cum innotuiſſet Angliæ Regi, cum Benedicto Pont. vt in eius locum Gualterius, ſibi à ſacris confeſſionibus, ex Ord. pariter Præd. Cardinalis ſubrogaretur, egit, prout contigit in quadrageſima ſequentis anni 1304. Fuit Guillelmus patria Cantuarienſis, nobiliſſimo loco natus, vir doctiſſimus, & prædicator egregius, in Oxonienſi Academia S. Theologiæ publicus profeſſor, & in Pariſienſi Vniuerſitate Baccalaureus, pietate inſignis ac obſeruantia regulari ſpectabilis, pluribus ſuæ Anglicanæ Prouinciæ conuentibus Præfectus, & eiuſdem Prior Prouincialis, qui, licet annorum pondere grauatus, ad Generale Biſuntinum Capitulum pedeſter acceſſit. Eius corpus in Londinenſi Eccleſia commune Fratrum oſſuarium aſſeruat. *Fernand. inter Card. Ord. Taeg. in Monum. Ord. Leander de Vir. Illuſt. Ord. lib. 3. Ciaccon. in Vit. Pont. & Cardinalium.*

X.

P. F. Gualterus VinKterburnus Anglus.

AVdita defuncti Guillelmi Cardinalis morte, Eduardus Angliæ Rex egit cum Benedicto XI. Pont. Max. vt alterum Anglum in ſacrũ purpuratorum Patrum collegium cooptaret, ſupplicauitque vt tanto honore P.F. Gualterius Vinkterburnus, ſibi tunc temporis à ſacris confeſſionibus, cohoneſtaretur, votique compos effectus eſt; nam in quadrageſima anni milleſimi trecenteſimi quarti S. R. E. Presbyter Cardinalis die decima nona Februarij ſub Titulo Sanctæ Sabinæ creatus eſt; qui recepto ſuæ promotionis nuncio, ex Anglia ſecedens Perufium venit, vbi è viuis ereptum inueniens Benedictum Papam, Conclaue cum alijs Cardinalibus ingreſſus, Clementis V. electioni interfuit, qua peracta, à Sacro Cardinalium cœtu cum Card. noſtro Pratenſi pro eodem Sacro Collegio Legatus in Galliam ad electum Pontificem directus eſt, vt factam ſui electionem in Pontificem Maximum comprobaret, atque in Vrbem properaret. At nimio calore in itinere vexatus, lanuæ in morbum incidit, vbi an. 1305. corporis ſarcinam depoſuit octuagenarius, apud noſtros ibidem conditus. Fuit Gualterus patria Saresburienſis Prouinciæ Anglicanæ Prior Prouincialis: vir multiplici eruditione, tam ſacra, quàm prophana imbutus, dexteritate, prudentiaque maxima in agendis præditus, Eduardo Regi ab intimis conſultationibus, à quo bona cuncta ſperabantur in Eccleſiæ commodum niſi inuida mors tantum virum ſubripuiſſet. Eius corpus, prout mandauerat, in Angliam poſtmodum delatum, Londini conditum eſt apud noſtros. Scripſit doctiſſimus Cardinalis,

De peccato Originali.
Summam Theologiæ in tres partes diſtributam
Librum variarum Quæſtionum Theologicarum
Librum ſermonum tam de tempore, quàm de ſanctis.

Ciaccon. Fernand. Leand. vbi ſup. S. Antonin. 3. p. tit. 23. & Plod. inter Card. Ord. & Spondan. in Annal.

XI.

P. F. Thomas Iorge Anglus.

SAnguinis nobilitate, ac genere clariſſimus fuit P.F. Thomas Iorge, quem Iorſium communiter ſcriptores noſtri nominant, apud Londinum in Anglia in lucem editus; qui adoleſcens, vt in domo æterni Patris nobiliores ſibi manſiones vindicaret, ad Ordinem noſtrum confugit, Dominicanaque toga indutus, ſuis exhortationibus, atq; exemplo ſex alios germanos fratres ſuos pariter Ordini attraxit. Hi doctrina, vitæque inculpatæ ſingulari exemplo maximum Ordini attulere decoris ornamentum, ac inter eos ſpeciali titulo effulſit P. F. Gualterus Armachanus Archiepiſcopus, Hiberniæque Primas. Sacris ſtudijs addictus Thomas, Pariſijs, Londini, & alibi, laureatus Doctor docuit. Anglicanæ Prouinciæ Prouincialis Moderator electus, commiſſum ſibi gregem, plus exemplo, quàm verbis integerrimè gubernauit, ſibique ſubditos velut filios vnicè dilexit, viliſſima quæque officia, eos in humilitate, ac charitate eruditurus, adimplens. Septem annis de-

demandatam ſibi prouinciam ſanctiſſimè gubernauit. Aſſumptus poſtmodum ab Eduardo Angliæ Rege in propriæ animæ directorem pro peccatorum expiatione, eundem cum pluribus præſtantioribus Regijs Aulicis per ſalutis ſemitam direxit. A Clemente V. inſtante eodem Rege S. Rom. Eccl. Cardinalis in Aduentus quatuor temporibus die 17. Decemb. ſub Tit. S. Sabinæ anno milleſ. trecenteſimo quinto creatus, in aſſumpta dignitate aſſuetam viuendi regularem normam non dimittens, ad Clementis Pont. Max. pedes acceſſit, à quo de Latere Legatus ad Henricum VII. Imperatorem electum miſſus, dum ad demandatum ſibi munus complendum iter aſſumpſiſſet, in Sabaudia vitæ ſuæ vltimum diem compleuit, anno milleſ. trecenteſimo vndecimo; cuius corpus in Angliam delatum, Oxoniæ, vbi Ordinis tyrocinia compleuerat, apud noſtros conditum eſt.

Reliquit poſteris doctiſſimus Cardinalis ſequentia ingenij, ac doctrinæ ſuæ monumenta præclariſſima.

De Conceptione B. Virg.
Super Boetium de Conſolatione
Contra Ioannem Scotum
Super 4. libros ſentent.
Poſtillas ſuper Pſalterium
Librum variorum ſermonum de ſanctis & tempore
Librum de doctrina Scholarium.

S. Antoninus 3. p. tit. 23. Ciaccon. Leand. Fernand. & Plod. vbi ſup.

XII.

P. F. Nicolaus Farinula Gallus.

CVm præfato F. Thoma Cardinalis creatus eſt à Clemente V. Nicolaus Farinula Gallus, qui Rothomagi ortus, in Prouincia Franciæ educatus, atque Pariſijs ſacris literis imbutus, ibidem Theologiæ Doctor docuit, præſtantiſſimi viri ſibi nomine comparato. Conuentuum præfecturæ addictus, pluribus ſuæ Prouinciæ Franciæ ſingulare obſeruantiæ regularis attulit incrementum. Eius virtutum præſtantia allectus Philippus IV. Galliæ Rex, illum ſibi in confeſſarium, & animæ ſuæ directorem, atque intimum Conſiliarium conſtituit, & cum Clemente Pontefice, vt inter S. R. E. Cardinales cooptaretur, egit; qui die 17. Decemb. an. milleſ. trecenteſimo quinto in prima Cardinalium creatione eundem Cardinalitia dignitate inſigniuit, titulo S. Euſebij eidem impartito. Vix verbis exprimi poteſt in ampliſſima dignitate tanti viri modeſtia, humilitas, charitas: Nam ita pietatis operibus totus deditus erat, vt eum, non in ſui, ſed in commune Eccleſiæ, ac pauperum commodum promotum cuncti agnouerint. Cum Clemente Pontifice pluries ſermonem habuit de Templariorum Ordine multis hæreſibus inquinatorum ex Eccleſia eliminando, quod tandem conſtabilitum fuit. Ioannis XXII. electioni in Conuentu noſtro Lugdunenſi factæ interfuit, cuius promotioni ſingularem operam dedit; ſub quo mortalibus vale dixit Lugduni anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo tertio facta S. Thomæ Aquinatis Canonizatione, cuius principalis Author fuit apud Ioannem Pont. ibidem in Ordinis Eccleſia tumulatus. Edidit in lucem primus omnium, vt Plodius ex Paulo Corteſio refert.

Rituale Eccleſiaſticum.

S. Antonin. 3. p. tit. 23. Ciacconus & Leander vbi ſup. Fernand. & Caſtil. p. 1.

XIII.

P. F. Villermus Petri de Godiuo Baionen.

HVnc tertium Cardinalem ex noſtris Clemens Papa V. creauit ſub Tit. S. Cæciliæ Decemb. menſe in ſabbato 4. temporum Aduentus an. milleſ. trecenteſimo duodecimo. Fuit Villermus patria Baionen. Toloſanæ Diœceſis, excellentiſſimi ingenij vir, qui Pariſijs cum Latino Malabranca Nicolai III. Nepote inter Cardinales poſtmodum cooptato, ſtudijs operam dedit, & docuit; eoque procurante, à Nicolao IV. cui acceptiſſimus erat, Sacri Palatij Magiſter, poſt aſſumptionem Vgonis Seguin in S. R. E. Cardinalem, renunciatus eſt, quo in munere viginti tres annos, ſolus ſine exemplo, præfuit, reiectis Eccleſiarum gubernijs à Bonifacio VIII. & Benedicto XI. ſibi oblà-

BIBLIOTECA NAZ. ROMA

latis. Sacra purpura decoratus, à Ioanne XXII. die 12. Septemb. anno 1317. Sabinen. Episcopus institutus, atque in Hispaniam de Latere Legatus directus, in congregata Vallisoletana Synodo multa decreuit pro deperditæ disciplinæ Ecclesiasticæ restauratione. Erga Ordinem nostrum summa beneuolentia affectus, quinque cœnobia à fundamentis construxit, Ecclesiasque tres miræ pulchritudinis ædificauit, vnam scilicet in Conuentu Auenionen. alteram in Tolosano, tertiam vero in Baionen. Religiosæ paupertatis sectator feruidus, dum Prouincialis Franciæ onus subiret, in Conuentuum visitatione pedester semper incedens, ad eam amplectendam sibi suditos hortabatur, quam etiam in tot dignitatum fastigijs vnicè dilexit. Mirabili in enodandis Sacræ Scripturæ arcanis claritate præditus, sequentia ingenij sui nobilia monumenta posteris reliquit.

De Nuptijs Christi, & Ecclesiæ.

Librum sermonum de Tempore & sanctis.

Et librum complectentem iura omnia, atque concessiones, & priuilegia Rom. Ecclesiæ facta, atque ab eadem alijs collata.

Tandem annorum pondere grauatus, Auenione quieuit in pace die 4. Iunij anno à Virginis partu millesimo trecentesimo sexto, ibidem in nostra Ecclesia conditus, ex qua postmodum ad Tolosanam, prout mandauerat, delatus est, vt vbi Religionis lac suxerat, vsque ad nouissimum diem quiesceret eius corpus, quod ad læuam Aræ Max. iacet, sequenti simplici memoria tumulo appostta.

Dominus Fr. Villermus Godinus Episcopus Sabinensis Cardinalis.

S. Antonin. 3. par. tit. 23. Fernandez Plod. & Ciaccon. vbi sup. & Taeg. in Monum. Ord. Vghell. tom. 1. inter Epp. Sabinen.

XIV.

P.F. Matthæus Vrsinus Romanus.

A Io. XXII. inter purpuratos Patres adscriptus est Matthæus die 18. Decemb. feria 6. in quatuor temporibus anno millesimo trecentesimo vigesimo septimo, qui Romæ ex nobilissima Vrsinorum de Campo Floræ familia genitus, Francisci Neapolecnis Vrsini Card. Nepos, dum esset Canonicus Ecclesiæ S. Stephani in Gallia, iurique Pontificio operam daret, calcatis mundi illecebris, Dominicano Ordini nomen dedit, in quo sacris studijs addictus, breui tempore doctissimus vir effectus, Bononiæ, Florentiæ, Parisijsque docuit, vbi assignatus fuit in Generali Capitulo Londini celebrato anno 1314. nam in eiusdem Actis ita legimus. *Prouidemus quantum nostra interest de Fr. Matthæo de Vrsinis Romano, quod legat sententias Parisijs anno sequenti.* Capitulo Generali Burdegalensi anno 1324. cum esset tunc Prior Prouincialis Romanæ Prouinciæ, electus iam an. 1322. inter fuit. A Senatu Populoque Romano Orator ad Io. XXII. Pont. Max. vt illi aduentum in Vrbem suaderet, directus, ab eodem Pont. perbenignè acceptus, multisque honoribus affectus, Agrigentinus Episcopus in Sicilia creatus est anno millesimo trecentesimo vigesimo sexto, ad Sipontinam Archiepiscopalem Sedem in Apulia deinde eodem anno translatus, ac Presb. Card. creatus sub Tit. SS. Ioannis & Pauli. In ea dignitate pietatis operibus totus incumbens, pauperum miserias larga manu subleuabat, eorum necessitatibus ex intimis visceribus condolendo. A Benedicto XII. Sabinensis Episcopus renunciatus, eiusdem Ecclesiæ Pastor effulsit optimus vsque ad annum millesimum trecentesimum quadragesimum, quo 15. Kal. Septemb. Auenione in Curia Apostolica decessit, corpore in Vrbem translato, & cum Cardinali Latino in nostra Ecclesia S. Mariæ super Mineruam, vt supra retulimus, sepulto. *Vghell tom. 1. Ital. Sacr. inter Ep. Sabinen. & 7. inter Archiep. Sipontin. S. Antonin. Ciaccon. Leand. & Plod. vbi sup.*

XV.

P.F. Gherardus de S. Adomaro Gallus.

CLementis VI. Pont. Max. ex sorore nepos fuit P. F. Gherardus de Doma-

maro (quem Gherardum de S. Adomaro alij nuncupant) Lemouicensis ex Tolosana Prouincia de Briuensi conuentu, qui cum in Parisina Vniuersitate sacras literas doceret Baccalaurei titulo insignitus, in Generali Capitulo Carcassonæ collecto, anno 1342. licet absens, Magister Ordinis à cunctis Patribus salutatus est defuncto Hugone. Re ad Auunculum Clementem delata, admiratus, ac lætatus, Pont. illico Parisiensi Cancellario, vt laurea Magistrali Gherardum decoraret, edixit; Gherardoque vt sine dilatione, susceptis magistralibus insignijs ad se properaret, iniunxit. Exactis itaque sibi iniuncti Magisterij ceremonijs, magno accedente nobilium comitatu, ad Auunculi pedes accessit, & quidquid pro sui Ordinis cõmodo, ac incremento petijt, impetrauit præcipuè autẽ, quę à Benedicto XII. contra antiquum Ordinis ritum decreta fuerant, rescissa sunt, atque abrogata. Sic statu Ordinis magis firmato, noua lux oriri visa est, honor, & gaudium in Prædicatoribus. Post hæc autem sequenti mense Septembri eiusdem anni 1342. in vigilia S. Michaelis Gherardus ab Auunculo Clemente in S. R. E. Cardinalium numerum sub Tit. S. Sabinæ ingenti Apostolicæ Curiæ, ac Ordinis lætitia cooptatus est. In tantis honoribus constitutus, mira beneuolentia erga Ordinem, atque in pauperes pietate enituit: at infirma semper vsus valetudine, dum Tolosæ totius Galliæ de Latere Legatus esset, magno Pontificiæ Curiæ luctu, nec minori Ordinis mœrore, qui se præcipuum apud omnes aduocatum, benefactoremque munificum amisisse doluit, obdormiuit in pace anno 1345. ibidemque cõditus in nostra Ecclesia. *Olmeda in eius vita. Plod. Fernand. & Ciaccon. vbi sup. & S. Antoninus.*

XVI.

P. F. Io. Morlandinus Gallus.

CArdinalis Gherardi de S. Adomaro socius charissimus, eiusdemque Briuensis cœnobij Alumnus fuit Io: Morlandinus Gallus, vir in sacris paginis, diuinique verbi prædicatione præclarissimus, ac Parisiensis Doctor insignis, qui ex Tolosana Inquisitione, cui pluribus annis præfuit, è viuis rapto P. F. Raymundo Durandi Sacri Palatij Magistro, in eius locum à Clemente VI. ad Card. Gherardi supplicationem creatus, tantam Præfecturam ea, qua decebat scientia, grauitate, ac pietate religiosa ita gessit, vt post Guarinum Magistrum Ordinis, Generalis moderator eiusdem, communi Patrum voto, Barchinone an. millesimo trecentesimo quadragesimo nono creatus, sequenti anno à Clemente VI. ob suas singulares virtutes, strictumque cum Card. Gherardo Nepote suo prædefuncto familiaritatis vinculum, S. R. E. Presb. Card. sub Tit. S. Sabinæ renunciatus sit in quatuor temporibus Aduentus 15. Kal. Ianuarij 1350. Octo annis in sibi collata dignitate ab omni fastu, ac mundana pompa alienus vixit, erga nostrum, suumque Ordinem optimè affectus: tandemque Adæ peccati pœnam luit Auenione anno millesimo trecentesimo quinquagesimo octauo, apud suos Fratres sepultura electa. Scripsit Ecclesiæ Princeps purpuratus.

De Reparatione lapsi

Sermones multos de tempore, & sanctis.

Olmoda in eius vita. Ciacconus Fernand. & Plod. vbi sup.

XVII.

P. F. Nicolaus Rosellius Aragonen.

IN Tarracona ortum habuit Nicolaus Aragonensis Prouinciæ Alumnus, à Clemente VI. in S. Theol. Magistrum promotus, qui cum in Regnis Aragoniæ Gen. Inquisitor esset anno 1350. ætatis suę 35. Prior Prouincialis Prouinciæ Aragoniæ electus, vtrumque onus cum Orthodoxæ fidei incremento, atque regularis obseruantiæ profectu peregregiè sustinuit. Cum verò Barchinone quidam exortus esset error circa Christi sanguinem, cum Clemente Pont. vt eliminaretur, egit, qui eidem iniunxit vt talem errorem publicè damnaret, quod ipse in Barchinonen. Cathedrali præstitit an 1350. sublatoque ex sæua pestilentia Magistro

Ge-

Generali Guarino, Ordinis Vicarius iuxta Conſtitutionum tenorem effectus, in Barchinonen. Capitulo à copioſo vocalium numero Generalis Mag. nominatus eſt; at à maiori parte, Pontifici Clementi Lemouicen. ſatisfactura, Io: Morlandinus Lemouicenſis Ordinis Magiſter electus fuit. Vltimæ voluntatis Sereniſſ. Infantum Mariæ, & Blanchæ exequitor ab eiſdem delectus, cuncta iuxta eorum votum fideliter compleuit. Ab Innocentio VI. procurante Iacobo Rege, inter S. R. E. Cardinales cooptatus ſub Tit. S. Sixti in 4. tempor. Aduentus feria 6. menſe Decemb. anno milleſimo trecenteſimo quinquageſimo ſexto, ætatis ſuæ quadrageſimo ſecundo, epiſtolam eidem Pont. Max. humilitate plenam ſcripſit; in qua ſe obbrobrium hominum, & abiectionem plebis nominans; tanta dignitate indignum ſubſcripſit. Sacrarum Virginum Ord. noſtri Montis Syon Barchinonæ cœnobium conſtruxit, compluraque beneficia Ordini contulit. Tandem florenti adhuc ætate, poſt aſſumptæ purpuræ annum quintum, Maioricæ carnis onus depoſuit 5. Kal. April. an. 1362. apud noſtros ibidem conditus poſt legatas pretioſas reliquias, Eccleſiaſticaque paramenta ſuprad. Monaſterio Montis Syon, multorumque librorum copiam Barchinonen. Maioricen. ac Gironen. Conuentibus noſtris. *S. Antonin. 3. p. tit. 23. Fernand. Pled. & Ciaccon. vbi ſup. & Olmeda in vita Io. Lemouicen. Mag. Ord.*

XVIII.

P.F. Guilkelmus Sudre Gallus.

EX Toloſana Prouincia fuit P.F. Guilkelmus Sudre Gallus patria Tullenſis de Briuenſi Conuentu, vir omnium ſcientiarum corona redimitus, in Pariſienſi Vniuerſitate Laureatus, in qua annis pluribus & didicit, & docuit cum Gherardo, & Morlandino Cardinalibus ſupradictis. Potens fuit in opere, & ſermone, ob egregias animi dotes, præſtanteſque virtutes a Clemente VI. eiuſque Curia dilectus, qui promoto ad purpuram Morlandino Magiſtrum Sacri Palatij eundem creauit anno 1349. Et in præfati Pont. Vaticanis Regeſtis de eo habetur mentio ſub die 24. Nouembris eiuſdem anni 1349. Decem & ſeptem annis in hoc nobili Magiſterio effulſit, factus cunctis norma virtutis, ſpecimenque pietatis. Denique anno milleſ. trecenteſimo ſexageſimo ſexto 14. Kal. Octob. ab Vrbano Papa V. creatur S.R.E. Cardinalis, Apoſtolicuſq; de Latere Legatus ad Neapolitanum Regnum mittitur, & anno 1369. Maſſilienſis paſtor declaratus, die 7. Decemb. eiuſdem anni pro Philippo deceſſore ſuo in Maſſilien. Eccleſia, Apoſtolicam Sedem recognouiſſe conſtat ex lib. Prouiſ. Prælat. eiuſdem Pont. Septem annos in purpura vixit, tandemque depoſita corporis ſarcina Auenione 4. Kal. Octob. ſub Gregorio XI. apud noſtros ibidem tumulatur an. 1373. hac breui epigraphe tumulo conſtituta. *Requieſcat in pace.*

Scripſit vir Doctiſſimus.

De Miſteriis S. Crucis
De Argutijs Logicæ
Epiſtolas plures in cauſis Fidei.

Ex lib. prouiſ Prælat. Vrb. 5. Gall. Chriſt. tom. 3. Olmeda in vita Io: Morlandini, & Auctores ſupracit.

XIX.

P.P. Nicolaus Moſchinus Caracciolus Neapolitanus.

EX Generali Inquiſitore Neapolitani Regni aſſumptus eſt ad purpuram cum P. F. Philippo Gezza, P. F. Nicolaus Moſchinus Caracciolus Archiep. Meſſanenſis, Neapoli nobili loco natus, 14. Kal. octob. an. 1378. ſub Tit. S. Ciriaci ad inſtantiam S. Catherinæ Senenſis. Fuit Nicolaus natalium ſplendore conſpicuus, ſed doctrina, morumque integritate præſtantior, quippe qui in pluribus ſuæ Prouinciæ Regni cœnobijs Prior electus, ſibi ſubditos ad charitatem, pietatem, regularemque obſeruantiam inflammabat. Sacroſancto Inquiſitionis tribunali poſtmodum præfectus, non ſemel graues calamitates pro ſuo munere obeundo perpeſſus, conſtanti pectore eas ſuperauit, commiſſo ſibi muneri plenè ſatisfacturus. Ab Vrbano VI. ad Venetos, Peruſinos, ac Neapolitanos Lega-

tus

tus miſſus, ad eiuſdem partes ſuſcipiendas illos adduxit, peregrinantemq; Pontificem ſemper, quoad vixit, ſequutus eſt. Vndecim annos Cardinalis vixit; tandemque vitæ terminum attingens, quieuit in pace Romæ anno milleſimo trecenteſimo octogeſimo nono 4. kal. Auguſti in S. Mariæ ſuper Mineruam templo terræ traditus. *Ciaccon. in vit. Pont. & Card. Vgell. in addit. ad Card. Vrbani VI. Fernand. & Plod. in Card. Ord.*

XX.

P. F. Philippus Gezza Romanus.

DIri Eccleſiaſtici Schiſmatis turbinibus quatiebatur D. Petri Nauicula dum Antipapa, Clemens VII. in ſua obedientia vocatus, excluſo Pont. Max. Vrbano VI. illam regere contendebat. Quatiebatur quoque mirum in modum Prædicatorum Ordo à Cœleſti Agricola tanquam lignum fructiferum in Eccleſia plantatus, atque in illius ſubſidium datus, ſchiſmate etiam in eodem ex duobus Generalibus Magiſtris ſuborto, quibus malis, vt occurreret Vrbanus 14. Cal. Octob. anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo octauo copioſam viginti nouem S. R E. Cardinalium præſtantiſſimorum virorum creationem habuit, ex quibus duo Ordinis Prædicatorum fuere P.F. Philippus Geza Romanus Pœnitentiarius Apoſtolicus Baſilicæ Vaticanæ ſub Tit. S. Suſannæ, & F. Nicolaus Moſchinus Caracciolus Neapolitanus in eodē Regno Neapolitano Generalis Inquiſitor; aſſumpſitque præterea ad Eccleſiarum regimen quam plures alios ex noſtris, qui eiuſdem partes ſuſcipientes, Pſeudo Pontificem Clementem ore, & calamo impugnantes, Chriſti oues in veri Pontificis Vrbani obedientia conſtabiliuere. Inter hos præcipuè enituit Card. Philippus Gezza qui poſt ſuſceptum rubrum galerum, per Italiam de Latere Legatus, Piſas, Florentiam, Lucamque profectus, eoſdem populos cum alijs plurimis ad Vrbani cauſam ſuſcipiendam facundo orè inflammauit, nutanteſque Italiæ incolas in eiuſdem fide conſolidauit. Iſernienſem Eccleſiam rexit primò; ad Tiburtinam poſtmodum translatus die 6. Nouemb. an. 1367. In Vrbem tandem ex Legatione reuerſus, mœrente cum Pontifice Romana Curia, in mortis amplexus corruit anno milleſimo trecenteſimo octogeſimo octauo ad S. Sabinæ Eccleſiam pro ſepultura delatus. *Vghell. Ital. Sac. tom. 1. inter Epp. Tiburt. Ciaccon. Fernand. & Plod. vbi ſup.*

XXI.

P.F. Thomas Anglus.

HVnc Tertium ex Prædicatorum Ordine Presb. Cardinalem creauit Vrbanus Papa VI. in gratiam Riccardi II. Anglorum Regis, quem Titulo S. Petri ad vincula cohoneſtauit. Fuit Thomas (inquit Vghell. in additionibus ad Ciacconem in Card. ab Vrbano VI. creatis.) *Vir cui pietas & eruditio celebrem famam pepererat: Ricardo II. Anglorum Regi magno in pretio, eique ſucceſſu temporis factus eſt ab archanis conſcientiæ in ijs, quæ ad Deum ſunt; & demum inter purpuratos relatus creatus eſt S. R. E. Presb. Cardinalis Tit. S. Petri ad Vincula. Sanè ſcripta eius, quæ adhuc inueniuntur, eminentem Philoſophum; res geſtæ, & diuerſa opera, quæ ab ipſo edita fuerunt, cum & optimum virum, & non vulgarem fuiſſe Theologum abundè teſtantur. Vixit anno milleſimo trecenteſimo octogeſimo ſub præfato Angliæ Rege Ricardo.* Hæc Vghellus, qui ſubdit D. Antoninum, Leandrumque Albertum nullam facere mentionem de hoc Cardinali; At non mirum; nam hi alios quoque Cardinales, Patriarchas multos, Archiepiſcopos verò, ac Epiſcopos innumeros ſilentij tenebris inuolutos relinquunt; potuitque Thomæ Cardinalis purpura eiſdem non innotuiſſe, quia in tot Eccleſiæ turbinibus vixit, illamque modico tempore geſtauit. Thomæ tamen ſequentia elogia contexuit noſter Antonius Senenſis Luſitanus in ſua Bibliotheca. *F. Thomas natione Anglus Mag. in Theologia eruditiſſimus, qui fuit Regis Angliæ Ricardi Confeſſarius, & poſtmodum Presb. Card. creatus ſub Tit. S. Petri ad Vincula, ſcripſit ſuper totam Philoſophiam Ariſt. Quodlibeta etiam varia: hæc legi Toleti in Conuentu noſtro S. Petri Mart. in libro peruetuſto coniuncto ſummæ Alberti*

Brixienſis. Quidam ſcriptores noſtri confundunt hunc Thomam cum altero Thoma Iorge Anglo Card. num. XI. relato. Sed falsò: Nam hic fuit Confeſſor Ricardi II. Regis Angliæ, qui cæpit regnare an. 1377. ille verò Eduardi I. defuncti an. 1307. *Io: Pizeus, Vghell. & Luſit. vbi ſup.*

XXII

P. F. Nicolaus de S. Saturnino Gallus.

SVblato Romæ 26. Maij anno 1378. Gregorio XI. Pont. Max. dum Italia, Romanique armis Pontificem Italum; Galli verò, Lemouicenſium præcipuè factio, Gallum expeterent, Romæ primùm eligitur 2. April. Bartholomæus Neapolitanus ex gente Butilla Baren. Archiep. Vrbanus VI. nuncupatus. Cumque Vrbanus temporum vitia eliminare conaretur; nec purpuratis parceret, (vt inquit Spondanus) Cardinales poſt tertium ab eiuſdem electione menſem, Anagniam diſſimulantes ſecedentes, indeque Fundum petentes, authoritate Ioannæ Reginæ Neapolitanæ freti, vim in Vrbani electione illatam cauſantes, menſe Septemb. eiuſdem anni Robertum Card. Gebennenſem Pontificem Max. ſalutauere, qui Clementis VII. nomine aſſumpto, Auenionem ſe recepit, ibique ſedit. Inde ſchiſma omnium maximum in Eccleſia oritur quod quadraginta, annis durauit, Italis, Regina Ioanna præfata excepta, Germanis, Anglis, Hungariſque Vrbanum; Gallis verò, & Scotis Clementem; Hiſpanis verò quibuſdam hunc, alijs illum, venerantibus: tantaque erat tunc temporis in veri Pontificis cognitione ambiguitas, vt plures doctiſſimi, ac ſanctiſſimi viri, inter quos recenſetur S. Vincentius Ferrerius, in Clementis obedientiam declinauerint. Inter hos fuit P. F. Nicolaus de S. Saturnino Gallus Claromotenſis, à Gregorio XI. Sacri Palatij Magiſter creatus, qui Cardinalibus Gallis, Clementique electo adhærens, ab eiſdem in Galliam directus, Regem cum Pariſina Vniuerſitate in Clementis obedientiam attraxit. Qua propter die 16. Decemb. eiuſdem anni 1378. S. R. E. Presb. Card. Tit. S. Sixti ab eodem Clemente creatus eſt, in cuius obedientia permanſit vſque ad mortem, quæ Auenione 10. Kal. Febr. anno milleſ. trecenteſimo octogeſimo ſecundo eidem contigit, in noſtra Eccleſia ibidem conditus. *Ex Veticanis Regeſt. & lib. Proviſ. Pralat. eiuſdem Clement. VII. Spondan. in Auctar. Chronolog. Olmeda in vita B. Raymundi de Capua Mag. Ord. Canalerius in vitis Pontificum & Ciaccon. inter Card.*

XXIII.

P. F. Io. de Nouo Caſtro Burgundus.

SVblato Nicolao, idem Clemens VII. in ſua obedientia nuncupatus P. F. Ioannem de Nouo Caſtro Burgundum, Conſobrinum ſuum, Theobaldi ex Ioanna Chalonia filium nobili loco progenitum, S. R. E. Presb. Cardinalem ſub Tit. SS. Quatuor Coronatorum die 23. Decemb. anno à Virginis partu milleſ. trecenteſimo octogeſimo tertio creauit. Fuit Ioannes vir doctiſſimus, & magnæ famæ Theologus, in Pariſina Vniuerſitate Laureatus, qui à Clemente, ad purpuram aſſumpto Nicolao antedicto, in eius locum Sacri Palatij Magiſter an. 1378. ac Edunenſis Canonicus primo; Niuernen. deindè; poſtmodum Tullenſis Epiſcopus, & poſt quatuor annos Cardinalis creatus eſt. Petrum de Luna, Benedictum XIII. nuncupatum, Clementis ſucceſſorem, die XI. Octob. an. 1394. ſolemni ritu conſecrauit. Quindecim annos in ſuo Cardinalatu vixit, quieuitque in pace Auenione die 4. Octob. anno milleſ. trecenteſimo nonageſimo octauo in Monaſterio Villæ Nouæ apud Carthuſianos, ſequenti Epitaphio tumulo appoſito, conditus.

Hic iacet Reuerendiſſimus in Chriſto Pater
Bonæ memoriæ D. Io: miſeratione diuina
Epiſcopus Oſtien. S. R. E. Card. de Nouo Caſtro
Nuncupatus, qui obijt Auenione
Anno MCCC. XCVIII. 4. die Octob.

Hunc

Huic deitas parce, qua summa viuis in Arce
Collustrans cœlos, sis sibi dulce melos
Et secur amen sonet omnis Spiritus Amen.

Vghell. Ital. Sac. tom. 1. in Ep. Ostien. & ex lib. Prouis. Prælat. eorund. Pontt. Clemen. VII. & Benedic. XIII.

XXIIII.

P. F. Thomas de Clarasco Pedemontanus.

SVbsequuto Ioannis de Nouo Castro obitu, Benedictus XIII. præfatus alterum ex Prædicatorum Ordine S. R. E. Cardinalem creauit, teste Olmeda in vita B. Raymundi de Capua Magistri Ord. qui post relatos duos Cardinales nostros Gezzam & Caracciolum ab Vrbano VI. creatos, ita subdit. *Nec minus in altera obedientia, tanquam & ipsa edificante Ecclesiam, testimoniumque ab Ordine habere volente, assumpti describuntur ex eo ad Cardinalatus culmen, nec numero quidē, nec merito inæquales: dictus est unus Nicolaus de S. Saturnino de Prouincia Francia, vbi multo tempore Prouincialatus officio præfuit. Alter verò Thomas de Clarasco Prouincia Lombardia Conuentus Cherien. Confessor Comitis Sabaudiæ, Prouincialis Lombardiæ, nec non Inquisitor Pedemontanus. Ille quidem dictus vulgò Cardinalis de Aluernia; hic verò nominatus Cardinalis Sabaudien.* Hæc ille, qui ibidem etiam Ioannis de Castro Nouo promoti ad purpuram mentionem facit.

Licet autem hi tres postremi non creati sint Cardinales à Pontificibus Maxx. communiter à tota Catholica Ecclesia agnitis; tamen cum præfatorū Clementis VII. & Benedicti XIII. acta Consist. libriq; Prouisionis Prælatorum in Vaticano Archiuo cum alijs asseruentur, & Vghellus Ioannem inter Ostien. Cardinales, Galliaque Christiana inter Tullen. Episcopos recenseat, nos quoque eos inter nostros Cardinales non immeritò hic connumerare possumus.

XXV.

B. Ioannes Dominici Florentinus.

FLorentiæ humili loco ortum habuit B. Io: Dominici filius, à quo Io: Dominici nomen sortitus, virtutum gloria illustris fuit, maximumque Ordini attulit ornamentum. In cœnobio S. Mariæ Nouellæ Florentiæ ad Ordinem receptus, sacrisq; in litteris, ac pietate enutritus est cum priùs ob linguæ aliquale impedimentum à Patribus repulsam passus fuisset. Vix tyro effectus, ieiunijs, ac disciplinis corpus affligens, illud spiritui seruire compellebat. In pluribus Romanæ Prouinciæ cœnobijs docuit, eisdemque præfuit, etiam Prouincialis effectus. Cum verò Prioris onus Florentiæ in S. Mariæ Nouella sustineret, à Florentina Rep. ad Gregorium XII. Pont. Max. pro pace Ecclesiæ reddenda Orator missus, Spiritu æterni Patris per os eius loquente, illum ad Summum Ecclesiæ regimen à se abdicandum tandem induxit. Tanti viri pietatem, atq; dicendi facundiam miratus Pontifex, Archiepiscopum Ragusinum illum creauit, moxque in S.R.E. Cardinalem Tituli S. Sixti assumpsit 4. Non. Iunij anno à Virg. partu millesimo quadringentesimo octauo, Cardinalem de Ragusia communiter nuncupatum. Eius promotionem in deteriorem partem accipientes Florentini, in propriam Vrbem eidem regressum interdixere. Ad Sygismundum Imperatorem pro pace Ecclesiæ reddenda dissimulato habitu perrexit, sancitoque cum eodem vnionis Ecclesiæ modo, ad Gregorium Pontificem reuersus, eum ad abdicandum à se Summum Ecclesiæ regimen induxit, quod & in Constantiensi Concilio præstitit, ipso Ioanne Dominico Card. Legato, & Procuratore à se ad hoc specialiter exequendum constituto. Ad Concilium cum accessisset, Gregorijque cessionem Pontificatus coram Patribus

ſolemni ritu fecißet, ad eiusdem pedes proiecto proprio rubro pileo, Cardinalitiam dignitatem depoſuit, diu optatæ paci Eccleſiæ conſulturus. Pacto non aquieuere mirabundi Patres, ac Imperator, ſed ipſum in purpura conſtabilitum, Præſidem eiuſdem Concilij elegere. Promotione facta Odonis Columnæ Diac. Card. S. Georgij in Velabro in totius Catholicæ Eccleſiæ Paſtorem Maximum die 11. Nouemb. S. Martino ſacra an. 1417. ac Martini V. ſibi nomine aſſumpto, ad Imperatoris inſtantiam in Hungariam, & Bohemiam ab eodem Pont. pro noua Vſitarum hæreſi compeſcenda Legatus miſſus Ioannes, Budæ miraculis clarus, vitæque ſanctitate conſpicuus, obdormiuit in Domino anno milleſ. quadringenteſimo vigeſimo, apud Monachos S. Pauli Eremitæ ſepulturæ traditus, inter Beatos Ordinis à noſtris recenſitus Poſteris ſequentia ingenij ſui nobilia monumẽta reliquit.

Librum in Eccleſiaſtem.
In Cantica Canticorum
In Epiſt. ad Romanos.
Super Matheum
De Amore Charitatis
Itinerarium deuotionis
Super Cantic. Magnificat.
Sermones Quadrageſimales
Sermones de ſanctis
Librum qui prænotatur Lucula noſtis.

Multaque alia ſcripſiſſe fertur. *S. Antoninus 3. p. hiſt. tit. 23. Fernand. & Plod. vbi ſup. in Card. Ord. Ciaccon. inter Card. & Bzon. ex S. Antonino in Annal. Eccl. ad an. 1408. num. 5.*

XXVI.

P. F. Io: Caſanoua Barchinonen.

ADulta iam ætate Dominicanam togam induit Barchinonæ in S. Catharinæ Mart. cœnobio Io. de Caſanoua: verùm ſacris ſtudijs ita animum pro viribus applicuit, vt breui tempore ſibi præſtantiſſimi viri nomine vindicato, maxima cum laude publicè Barchinonæ, & alibi docuerit. Ferdinando Aragoniæ Regi, ac Alfonſo eius filio in Regno ſucceſſori acceptiſſimus fuit, eoque procurante, à Martino V. Sacri Palatij Magiſterium, defuncto F. Bartholomæo Bolſenech promeruit, quo in munere Pontifici Max. ac Romanæ Curiæ ita ſe amabilem exhibuit, vt ſupremis honoribus dignus ab omnibus iudicaretur, ac in eo magiſterio conſtitutus, à ſuæ Prouinciæ Aragoniæ Patribus Diffinitor Generalis Capituli Papiæ an. 1423. celebrandi, electus fuerit. Bonſanum Epiſcopatum primò an. 1424. ab eodem Pont. obtinuit, deinde Eluenſem an. 1429. poſtmodum etiam Gerunden. adminiſtrandum ſuſcepit an. 1431. Tandem inter S. R. E. Cardinales anno milleſ. quadringenteſimo trigeſimo 5. Idus Nouemb. à Martino V. vtimo ſui Pontificatus anno cooptatus, ſed non publicatus ob ſubſequutum eius deceſſum; ab Eugenio IV. cum alijs Card. ſequenti anno 1431. publicatus eſt. Quinque annos in collata ſibi purpura vixit, religioſæ paupertatis cultor egregius. Florentiæ corporis ſarcinam depoſuit die 24. Febr. anno 1436. in noſtro templo S. Mariæ Nouellæ terræ traditus. Scripſit purpuratus Doctor.

De poteſtate Papæ ſuper Concilium
Contra ſchiſmaticos Baſileenſes.

S. Antoninus, Ciccon. Fernand. & Plod. vbi ſup.

XXVII.

P. F. Io: de Turrecremata Hiſpanus.

VAlliſoletani cœnobij alumnus fuit Io. de Turre Cremata, qui Pariſios ſtudiorum cauſa miſſus, in ſacris canonibus diuiniſque ſcientijs doctor inſignis effectus, in eiuſdem ciuitatis florentiſſimo ſtudio annis pluribus docens, præſtantiſſimi ingenij ſui acumen cunctis manifeſtauit. Ab Eugenio IV. Romam accitus, Sacri Palatij Magiſter ſummo Curiæ applauſu poſt F. Ioannem de Conſtantinopoli renunciatus, tanquam lucerna ſuper candelabrum poſitus, cunctis ſapientiæ, ac pietatis lumine illuxit. Ad Baſileenſe Concilium ab eodem Pontifice miſſus, contra Huſſitas ibidem Concilij Patrum iuſſu ſcripſit, tractatumque de B. Virginis Conceptione euulgauit. At Concilio illo in conciliabulum verſo, ad Eugenium Pont. reuerſus, eius auctoritatem

ſupra

Digitized by Google

supra Concilium, primatumq; in Catholica Ecclesia totis viribus defendit, in Florentino Concilio cum Græcis disputando; & respondendo Basileensi Oratori coram Pontifice Max. In Hispaniam ab eodem delegatus, dum Romanam Curiam repeteret, S. R. E. Presb. Cardinalis creatur sub Tit. S. Mariæ Transtiberim 15. Kal. Ianuarij anno milles. quadringentesimo trigesimo nono, atque à Pio II. an. 1464. Episcop. Sabinen. In ea dignitate constitutus Ordinis constitutiones, prout sibi licuit, ad amussim obseruans pauperum miserijs larga manu subueniebat. Tandem annis, meritisque onustus, pauperibus ex asse hæredibus relictis, octogenarius Romæ in mortis amplexu spiritum Deo reddidit anno milles. quadringentesimo sexagesimo octauo, in nostra S. Mariæ super Mineruam Ecclesia tumulatus. Quæ scripsit, ac gessit, ne eadem repetamus, inferius inter Magistros Sacti Palatij referimus. *S. Antoninus Fernand. Cruccon. vbi sup. & Vghell. tom. 1. in Epp. Sabinen.* qui de tanto viro sic fatur. *Vir vtique ob eximiam doctrinam, probitatemque morum percelebris, cuius sanè laudes nemo vnquam, vel exactius, vel splendidius, quam eiusdem doctissima scripta, posset celebrare. Idèo autem Defensoris fidei perillustre tulit cognomen, quòd in Florentino Concilio, non modò contra Græcos pietatem Christianam opportunissimè defensarit, sed quod vtramque Ecclesiam, Græcam scilicet, & Latinam ictu concordiæ fœdere, communicatisque capitibus fidei, curarit tungendam. Sed adeo cultus monastica obseruantia, e claustro Turrecremata prodierat, vt haud mirum sit in externis rebus tractandis adeo valuisse: Etenim qui sibi bonas, cui nequam aliquando existere potuit?* Hæc ille.

XXVIII.

P. F. Thomas de Vio Caietanus.

CAietæ nascitur Thomas de Vio, cuius ortum præcurrerunt nuncia, veri præsagia: nam eius mater grauida sibi visa est per quietem continere in aluo paruulum, quem S. Thomas Aquinas sacras literas edocebat, edoctumque secum in cœlum asportabat. Sexdecim annorum in ætate constitutus, ad nostrum Caietanum cœnobium, Dominicanam sacram togam susceperus confugit, sub qua in pietate, ac sacris literis mirabiliter profecit. Fuit enim ingenio, ac memoria fœlicissimus; in Naturali, ac Morali Philosophia insigniter exercitus; Metaphysicalium conceptuum mirus inuentor; theologus præstantissimus; sacrarum litterarum interpres eruditissimus, in Scholasticis difficultatibus resoluendis claritate maxima præditus; ac doctrinæ D. Thomæ profundus scrutator, egregiusque sectator. Qui eruditionis suæ eximiæ, ac religiosæ vitæ singulari merito, in Generalibus Ordinis Comitijs, Ferrariæ anno 1494. habitis, coram Herculæ Ferrariæ Duce, ac Generali Magistro Ioachino Turriano, cum Pico Mirandulano publicè disputans, ita peregregiè D. Thomæ doctrinam tutatus est in ætate viginti duorum annorum tantummodò constitutus, vt solus sine exemplo, communi voce, Magister fuerit acclamatus. Patauij cum Trombetta, & Mauritio præstantissimis viris annis pluribus docuit, ad ipsum tanquam ad Oraculum confugientibus cunctis auditoribus. Ludouico Sfortiæ Mediolani Duci charus extitit, ad cuius instantiam Papiæ libros Sententiarum publicè est interpretatus, librosque de Cœlo, & mundo enodauit. Comitijs Generalibus Romanis anno 1501. interfuit, in quibus non semel, tanta cum laude, Curiæque admiratione disputauit, vt ex vnanimi Patrum sententia, promouente quoque Cardinali Oliuerio Carafa Protectore, Ordinis Generalis Procurator institutus fuerit. A Vincentio Bandello Generalis Vicarius delectus est, Ioanneque Claree Gallo sublato, Magister Ordinis, trigesimum octauum annum agens, communi voto fuit renunciatus. Iulio II. sedente, libellum de Potestate Papæ, & Concilij euulgauit, in quo tantùm Romanæ Ecclesiæ fauit, vt Pisanum, non Concilium, sed Conciliabulum fuisse probauerit. Leoni X. acceptissimus semper fuit, à quo S. R. E. Presb. Cardinalis Tit. S. Sixti, (vnde Cardinalis S. Sixti communi nomine vocabitur) die prima Iulij anno milles. quingentesimo decimo septimo, maximo totius Curiæ applau-

su

ſu creatus, ſequentique anno 1518. die 8. Febr. Panormitanus Archiep. renunciatus, ex decreto, die 26. Aprilis in Conſiſtorio habito, in locum Cardinalis Farneſij Legati ad Maximilianum electum Imperatorem, & ad Regem Daciæ pro fœdere in Turcas ſanciendo, de Latere Legatus inſtitutus eſt, voluitque Pont. vt enſem benedictum eidem Imperatori deferret. Qua propter die 5. Maij eiuſdem anni, accepta in Conſiſtorio publico à Pontifice ſolemni ritu benedictione, equeſtri pompa à Cardinalium Sacro Collegio ad Vrbis portam Flamminiam, quæ Populi vulgò dicitur, conſueto more deductus eſt. Sunt qui Thomam in Germaniam contra impium Lutherum, Legatũ miſsũ aſſerãt, ſed de eius Legatione ſic dicitur in Act. Conſiſt. *Die 26. Aprilis Pont. Max. loco Card. Farnesij Legati ad Maximilianum electum Imperatorem, & ad Regem Daciæ pro fœdere ſanciendo contra Turcas, creauit Legatum Cardinalẽ F. Thomam de Vio Tit. S. Sixti, voluitque quòd enſem benedictam eidem Imperatori deferret.* Et de eodem in præfatis Conſiſtorialibus Actis ita ſubditur. *Die 5. Maij F. Thomas de Vio Presb. Card. S. Sixti in publico Conſiſtorio fuit à Pontifice benedictus, atque more ſolito ad portam populi ſociatus*, neque de illo vlla alia mentio in præfatis actis habetur vſque ad regreſſum ipſius. Dum igitur in Germania eſſet, ex Leonis Pontificis decreto, perfidum Hæreſiarcham Lutherum ad dicendam cauſam coram ſe citauit, quem ad ſuos pedes prouolutum benignè ſuſcepit, efficaciſſimiſque rationibus ad deteſtandos errores induxit. At ſequenti die, quo id erat præſtiturus, in ſua pertinacia perſeuerans, Legato obuiam factus plurium ſequacium Diaboli filiorum auxilio fretus, ac ſociatus, promiſſam deteſtationem faciendam contempſit, ad futurum Concilium appellando, & ſequacium ſocietate munitus clam receſſit, in Saxoniam ad Ducem protectorem ſuum confugiens. Non deſunt tamen qui Thomæ in hoc Lutheri negotio gloriæ inuidentes, tanto viro aliqualis imprudentiæ maculas fallò effingant. Legatione peracta, in Vrbem reuerſus, à Leone Pontifice in publico Conſiſtorio benigniſſimè receptus eſt die 5. Septemb. an. 1519. Eundemque in Lutheri cauſa, ac damnatione principalem miniſtrum adhibuit. Quapropter de ipſo in Actis Conſiſt. ita habetur. *Die Mercurij 23. Maij Card. Caietanus, licet valetudinarius, ad Conſiſtorium acceſſit, ob grauitatem materiæ, quæ tractanda erat ob res Lutheranas*, in quo interfuere etiam Magiſter Sacri Palatij Syluester de Prierio, cum Nicolao Sciombergo Procuratore Ord. noſtri; Generalis Ord. Min. S. Auguſtini, ac Carmelitarum, cum quibuſdam alijs, noſtro Garſia de Louiſa Magiſtro Ord. tunc in eiuſdem viſitatione ab Vrbe abſente. In Conſiſtorialibus autem actis ſub die Veneris 25. Maij de eodem Caietano dicitur. *Factum eſt verbum in Conſiſtorio ſuper expeditione Bulla contra Martinum Lutherum, & fuit concluſum, præſente Card. Caietano, & petente, quòd ponerentur articuli ſub verbis propryis, quibus illos poſuerat Martinus Lutherus, ne relinqueretur ei locus ſubterfugij dicendo, non dixi eo modo.* Expedita igitur in Conſiſtorio fuit Bulla contra impium Lutherum die Ventris prima Iunij eiuſdem anni 1520. Et per Sylueſtrum Prieratem prædictum, ac Hieronymum de Genutijs Apoſtolicæ Cameræ Auditorem ab Apoſtolica Sede delegatos iudices, priùs ipſe citatus, damnatus eſt, eius ſtatua brachio ſæculari relaxata, ac in foro Agonis adſtante innumera populi multitudine publico igni addicta, lecta priùs, ac promulgata ſententia à Magiſtro F. Cypriano in Romana ſapientia publico Theologiæ profeſſore Ordinis noſtri. Electo Hadriano VI. in Hungariam Legatus pro expeditione in Turcas habenda miſſus, dum iniuncto ſibi oneri totus incumberet, rapto è mortalium oculis Pontifice, à ſucceſſore Clemente VII. in Vrbem reuocatur, vbi ſub Borbonio in direptione Vrbis multas calamitates perpeſſus, quinque millium ſcutorum prætio propriam, ac quorundam aulicorum ſuorum, libertatem redemit. Tandem ſtudijs, vigilijs, ac ſenio confectus, è mortalibus ceſſit Romæ anno milleſ. quingenteſimo trigeſimo quarto, extra fores Eccleſiæ S. Mariæ ſuper Mineruam, prout mandauerat, ſepulturæ traditus, ſequenti elogio anteriori faciei eiuſdem affixo.

Hac

Digitized by Google

Hac anteriori foſſula, quam lector inſpicis;
Memoriæ Thomæ de Vio Ord. Prædicat.
Cardinalis Caietani conſeruantur oſſa,
Qui dum vixit ita moribus
Atque omni doctrina humano generi profuit,
Vt pro tanto beneficio Deo gratias agere
Et pro eius anima meritò preces effundere
Teneamur. Hic quorundam inanem declinans faſtum
Humili hoc ſe condi iuſſit tumulo.
Vixit annos LXV. dies XXXIX.
Obijt anno Chriſti M.D.XXXIV.

Tanta erat in exiſtimatione apud Romanam Curiam, Principes, Pontificeſq; Max. Caietanus, vt in direptione Borbonicæ Vrbis audiens Clemens VII. multos Card. vexatos, de eius ſalute anxius Pontifex dixerit. *Saluum ne eſt lumen Eccleſiæ?* Ita refert P. Oldouinus e Societate Ieſu in illius vita.

Reliquit Thomas poſteris præſtantiſſimi ingenij ſui copioſa monumenta. Scripſit enim præter ſupra relata,

Super Prædicabilia Porphyrij
Super Prædicamenta & lib. Poſter. Ariſt.
Super Lib. de Anima eiuſdem.
Super 5. Libros Moyſi
Super Libros Hiſtoriales
Super Pſalmos & 4. Euangelia
Super tria priora capita Iſaiæ
Super Libros ſapientiales
Super omnes D. Pauli Epiſtolas.
Super Libros de Ente & Eſſentia D. Th.
Commẽtaria ſuper totam ſummã eiuſdem
Apologiam pro opuſculo de poteſtate Papæ
De maleficijs. De Cambijs
De Monte pietatis. De votis
De Vſura. De eleemoſyna
De concepto entis. De infinitate Dei
De bonis per vſuram acquiſitis
De Nouitijs. De Caſtitate
De Pontificatu. De Simonia
De celatione confeſſionis
De Spaſimo Beatæ Virg. & eius Concept.
De nominum Analogia
De ſubiecto naturalis Philoſophiæ
De Matrimonio. De potentia neutra.
De vſu ſpiritualium rerum in peccato mort.
Reſpon. ad quæſt. de voto & vnit. peccati.
De pollutione Confeſſoris ex audientia confeſſionis.
An poſſint ſumi reliquiæ calicis poſt ablutionem.
An Sacerdos celebrans pro multis ſingulis ſatisfaciat
Pluresque orationes in Capella Pontificia dictas.

Luſit. in Biblioth. Plod. lib. 4. inter Card. Spond. in Auctar. Chronolog. Fernand. inter Card. & ex Actis Conſiſt. ſupra cit. & Olmeda in vita eiuſdem.

XXIX.

P. F. Garſias de Loaiſa Hiſpanus.

COnuentus Rupis fidelis Alumnus fuit Garſias, Talabricus patria, qui Abulæ primò, in Valliſoletano noſtro Collegio poſtmodum ſacris literis imbutus, doctrina, & pietate refulgens, ibidem Lector, ac bis Rector præfuit; Inde verò poſt ſuſceptam ingenti cum laude doctoralem Lauream per omnes Ordinis dignitates, ad eiuſdem maximam mirabili celeritate peruenit: Etenim Prouincialis, atq; Generalis Capituli diffinitor, Prouinciæ Hiſpaniæ Vicarius, eiuſdemque poſtmodum Prouincialis, tandẽ Magiſter Ordinis poſt aſſumptionem Caietani ad purpuram communi Patrum voto delectus eſt anno 1518. erat Garſias aſpectu rofus, conuerſatione amabilis, ſermone blandus, ingenioque clarus, in victu, ac veſti-

tu

tu Religionis normam præferens, à Pontificibus, Principibus, ac Magnatibus ita magni habitus, vt aliquibus liuor, aliisque stupor fieret. Electione facta ad inuisendum Ordinem ex Vrbe secedens, visitato Neapolitano Regno, ac Siculo in Hispaniam perrexit, vbi ingenti cum lætitia, maximoque applausu receptus, regularem obseruantiam constabiliuit. Tandem à Carolo V. in confessorem assumptus, vt eidem absque Ordinis incommodo, & iactura liberiùs inseruire valeret, Oxomensis Episcopus nominatus, atque à Clemente VII. anno 1524. confirmatus, Ordinis Magisterium non sine Fratrum mussitatione, deposuit. Ad petitionem eiusdem Caroli à Clemente Pont. S. R. E. Presb. Card. Tit. S. Susannæ 14. Kal. Ianuarij anno millesimo quingentesimo trigesimo nono creatus, Seguntinus Episcopus, Hispalen. Archiep. Generalis Inquisitor Hispaniæ, nec non supremi Indiarum, & Cruciatæ Senatus Præses euasit. Cumque annos decem, & septem in assumpta purpura vixisset, tandem & ipse mortis iaculo, quæ æquo pulsat pede pauperum tabernas Regumque turres, ictus, quieuit in Domino anno 1546. in Ecclesia nostra Talabricensis Conuentus, Toletanæ Diœcesis, (vbi ex nobili genere ortus erat) quam cum ferè toto conuentu ædificauerat, sepulturæ traditus, hoc elogio eidem constituto.

Illustrissimus hic iacet Garcias
A Loayſa Hiſpalenſis Cardinalis
Supremi Inquiſitionis Senatus.
Nec non Regij Indiarum Conſilij
Præſidens, Generaliſque
Hiſpaniæ Commiſſarius.
Obijt anno Domini M.D.XLVI.

Olmeda in eius vita. Fernand. & Plod. inter Card. Ord. & Ciaccon. inter Card. Clement. VII.

XXX.

P. F. Nicolaus Schomberg Sueuus.

ADulta iam ætate Nicolaus Schöberg Ordinem ingressus, miros in eodem fecit profectus. Cum inuisendæ Italiæ ergò Florentiam peruenisset, ibiq; F. Hieronymi Sauonarolæ Prædicatoris celeberrimi sacris declamationibus crebrò interesset Spiritu Sancto dirigente, habitum Ordinis in S Marci cœnobio ab eodē Sauonarola suscepit anno 1497. Pietatis operibus, sacrisq; studijs addictus, in eisdem mirabili facto progressu, ac S. Marci Prior electus, regularem obseruantiam in eodem Conuentu consolidauit. A Magistro Ord. Ioanne Clarée in Socium, Prouincialemq; Terræ Sanctæ delectus, post Thomam de Vio Caietanum Procurator Generalis institutus, damnationi Lutheri in Consistorio, vt supra dum de Card. Caietano tractamus, referimus, interfuit, & ità Leonis X. gratiam promeruit, vt ab eodem ad Capuanum Archiepiscopatum, post varios pro Rom. Ecclesia exantlatos labores, die 12. Septemb. anno millesimo quingentesimo vigesimo promotus sit. Clementi VII. tam in prosperis, quàm in aduersis semper adhæsit, eidemq; intimus Consiliarius fuit. Ad Franciscum Galliæ Regem pro pace cum Cæsare ineunda Apostolicus Nuntius in Galliam missus, Regis iussu Auenione detentus, indeq; ad Cameracensem Conuentum liberè adire permissus, dexteritate maxima pacem inter Regem, ac Cæsarem constabiliuit. Ad Curiam reuersus, tantæ expectationis erat, vt defuncto Clemente, (quod & in Comitijs post Adrianum accidit) nec dum Cardinalis, parum abfuerit, quin & Summus Ecclesiæ Pastor renunciaretur, vt refert Vghellus locis infra citandis. A Paulo III. tandem sub Tit. S. Sixti Presb. Card. creatus 12. Kal. Iulij ann. millesimo quinquagesimo trigesimo quinto Cardinalis Capuani sibi nomen delegit se-

Digitized by Google

Sequenti anno Capuanam Ecclesiam ad Pontificis pedes resignauit, & post secundum suæ promotionis annum, Romæ carnis sarcina deposita 5. Id. Septemb. ann. 1537. extra fores Ecclesiæ S.M. super Mineruam propè Card. Caietanum amicum fidelissimum conditus est, sequenti elogio marmori insculpto, faciei Ecclesiæ affixo.

Hoc vili, quem à tergo lector habes tumulo
Conditus est is, in quo mira rerum peritia
Catholica doctrina, atque Religio fuit
Nicolaus Schombergus natione Sueuus
Ordinis Prad. Cardinalis Capuanus
A Paulo III. Pont. Max. creatus,
Quem nobilem genere, ipsa nobiliorem dedit virtus
Qui tanto maiori laude post mortem
Efferendus est, quanto ipse moriturus
Eam fugere curauit.

Ibidemque in pauimento talis prostat inscriptio.

Nicolaus à Schomberg Theodorici filius
Ex sueuis Smisnensibus oriundus
S.R.E. Tit. S. Sixti Presbyter Cardinalis
Cognomento Capuanus Ord. Prad.
Vixit annos LXV. D.XXIX.
Obijt anno Christi MDXXXVII.
V. Idus Septemb.

Plura scripsit vir doctissimus. Epistolæ multæ & Orationes leguntur, quas in Capella Pontificia coram Leone X. habuit, præcipuè de Christi pugna cum Diabolo in deserto. *Vghell. tom. 6. in Archiep. Capuanis. Olmeda in vita Generalis Caietani, Fernand. & Plod. inter Cardd. Ord.*

XXXI.

P.F. Io. de Toleto Hispanus.

DVcum Albanorum Federici de Toleto, ac Isabellæ Pimenteliæ filius Ioannes an. 1488. in lucem editus, sub Dominicana toga Deo seruire constituens, in S. Stephani Salmantini cœnobio ad Ordinem receptus, vilia quæq; officia exercẽdo, humilitatis cultor singularis cunctis illuxit. Sacris studijs addictus, ad illud scientiæ culmen peruenit, vt inter præstantissimos Hispaniæ Doctores iure merito computaretur, Salmanticæ, alibiq; cum laude singulari docendo. Quibus permotus Carolus V. Imperator, ac Monarcha semper inuictus, Cordubensem Episcopum primò, Burgensem postmodum, tandemque Compostellanum Archiepiscopum nominauit, quas Ecclesias vt Apostolicum virum decebat, sanctissimè rexit, Patris Pauperum communi titulo acclamatus. A Paulo III. instante eodem Carolo Cæsare 13. kal. Ianuarij anno millesimo quingentesimo trigesimo octauo. S.R.E. Presb. Card. Tit. S. Sixti creatus, in Vrbem veniens, etiam S. Clementis postmodum ab eodem Pont. & à Iulio III. S. Pancratij Titulos obtinuit. Albanen. Episcopus à prædicto Iulio Papa III. die 2. Decemb. 1553. renunciatus, annuente Paulo IV. etiam ad Tusculanam Ecclesiam regendam transijt die 29. Maij anno 1555. Tandem bonorum operum co-

rona redimitus, emisit Spiritum Romæ 17. Kal. Octob. an. 1557. ætatis annorum 69. in Ecclesia S. Mariæ super Mineruam eius corpore depositato, ad magnificentissimum Templum Salmantinum Ord. nostri, à se constructum, postmodum, prout elegerat translato. *Vghel. tom. 1. in Epp. Albanen. & Tusculan. Fernand. & Plod. in Cardinalibus Ord. & Olmeda in Vita Augustini Recuperati Mag. Gen. & Ciacton. inter Cardd. Pauli III.*

XXXII.

P. F. Thomas Badia Mutinensis.

IN Mutinensi cœnobio Ordinis habitum assumpsit Thomas, qui sacrarum litterarum studio addictus, in ipsis sicut, & in philosophicis disciplinis ità profecit, vt Bononiæ, Ferrariæ, ac Venetijs docendo, Gasparis Card. Contareni gratiam promeruerit, eoque promouente supremos honores sit consequutus. Ex contagiosa lue sublato in Vrbe Syluestro Prierate Apostolici Palatij Magistro, in eius locum à Clemente VII. Magister constitutus, inculpatæ vitæ exemplo, doctrinæq; præstantia omnium animos in se allexit ita, vt semel, atque iterum in electionibus Magistrorum Ord. Pauli Buticellæ, commendante tunc Clemente VII. & Augustini Recuperati, instante Paulo III. à copioso vocalium numero ad supremum Ordinis regimen vocatus fuerit. Eidem Paulo in paucis charus extitit, cuius opera in arduis Ecclesiæ negocijs pluries vsus, ad Vormatiense colloquium cum Lutheranis habendum cum alijs præstantissimis Theologis directus, Hæreticos præ cæteris excellentiùs retudit, & cõfutauit. S.R.E. Cardinalis ab eodem Paulo sub Tit. S. Syluestri in Campo Martio anno millesimo quingentesimo quadragesimo secundo 6. Non. Iulij creatus, consuetum Ordinis interiorem habitum non immutauit, lanea tunicella ad carnem semper vsus. Quinque annos in purpura vixit, clausitq; diem extremũ 8. Id. Septemb. anno 1547. De quo plura *infra* in Magistris Sacri Palatij. *Olmeda in vita Mag. Ord. Buticellæ. Ciacton. Fernand. & Plod. inter Cardd.*

XXXIII.

P. F. Petrus Bertanus Mutinensis.

BAdię in purpura successit Petrus Bertanus eius discipulus, Mutinen. dictus, veruntamen in Nonantulæ territorio ortus, Theologus præstantissimus, celebrisque Diuini Verbi præco, linguarum peritia conspicuus, atque in pertractandis negotijs singulari dexteritate præditus: quapropter apud Paulum III. in existimatione habitus, Fanensis Episcopus die 28. Nouembris anni 1537. renunciatus, ad Concilium Tridentinum destinatus est, tanquam qui in theologica facultate nulli per id tempus censeretur secundus. Munere etiam Legationis ad Carolum V. claruit, in quo quidem ostendit, quid in negotijs pertractandis valeret, vt illud tandem saluberrimum Concilium coiret, vnde totius infectæ Germaniæ medicina, salusque videbatur posse expectari. Vnde cum apud Christianos Principes gratiam promeruisset, à Iulio III. ità eius præstantissimis exigentibus meritis, Presb. Card. sub Titt. SS. Petri, & Marcellini 13. Kal. Ianuarij anno millesimo quingentesimo quinquagesimo primo creatus est, parumq; abfuit (inquit Vghellus) quin in Conclaui, defuncto Iulio Pont. eueheretur ad Summum Sacerdotium. Decessit Romæ anno 1558. apud S. Sabinam sepultura electa, sequenti Elogio tumulo appositō.

D. O. M.
Petri Bertani Mutinen. corpus hìc
Situm est, qui cum adolescens in D. Dominici
Familia nomen dedisset, doctrinæ, & virtutis ergò
Factus est Episcopus Fanensis.
Tum à Paulo III. Nuntius missus

Ad

Ad Carolum V. duobus memoriæ nostræ
Prudentissimis Principibus incredibiliter satisfecit
A Iulio III. in Cardinalium numerum adlectus,
Sub Paulo IV. mortalitatem cum immortalitate commutauit: Benè precare
Quisquis es: ita tibi quoque alij benè precentur
Vixit annos LVI. Menses IV. dies IV.
Obijt anno salutis MD.LVIII.
Guronus Frater, Fratri vita chariori Posuit.

Vghell. tom. 1. inter Fanen. Ep. Ciaccon. Plod. & Fernand. inter Card.

XXXIV.

P.F. Michael Ghislerius Alexandrinus.

IN Viglieuanensi Conuentu Prouinciæ Lombardiæ ad Ordinem receptus est F. Michael Ghislerius in oppido nobili Boschi natus, qui à Paulo IV. anno millesimo quingentesimo quinquagesimo septimo Idib. Martij inter S.R.E. Cardinales adscriptus, Titulum S. Mariæ super Mineruam primus omnium consequutus est, Cardinalisque Alexandrini, cuius Diœcesis est Boschi oppidum, sibi nomen assumpsit. Christiana libertas in dicenda sententia in ipso enituit, quippe qui liberè profitebatur, nihil sibi esse antiquius Dei gloria, ac Christianæ Reipublicæ salute, propter quæ ab aliquibus toruo oculo aspectus, ex Vaticanis ædibus, quas incolebat, dimissus est, Summique Inquisitoris auctoritas eidem fuit imminuta. Ex mortali morbo ob calculi dolorē contracto, cum conualuisset, de futuro obitu cogitans, sibi sepulchralem lapidem in medio solo templi S. Mariæ super Mineruam constituit, cui hæc inscripsit.

Ad laudem D. O. M.
F. Michael Ghislerius ex oppido Boschi
Agri Alexandrini Ord. Prad.
D. Mis. Tit. S. Sabinæ Presb. Card.
Noscens terram terræ se redditurum,
Ob certam resurrectionis spem,
In Virginis, Dei Genetricis templo,
Cuius, & Sanctorum, ac piorum viuentium
Cupiens adiuuari suffragijs,
Locum hunc viuens sibi statuit;
In quo cadauer, cum suum obierit diem,
Poni curauit annum agens ætatis suæ LX.
Et humanæ solutis MDLXIV.

Tandem defuncto Pio IV. Pont. 5. Id. Decemb. anni 1555. noster Michael Ghislerius Cardinalis Alexandrinus Summus Ecclesiæ Pastor, Spiritu Sancto Cardinalium corda dirigente 7. Id. Ianuarij sub vesperum anno milles. quingentesimo quinquagesimo sexto, creatur. De quo plura inter Summ. Pontt. *Ex eisdem auctoribus quos ibid. adduximus.*

XXXV.

P. F. Michael Bonellus Alexandrinus.

PIj V. ex sorore pronepos F. Michael Bonellus in Romano cœnobio S. Mariæ super Mineruam Dominicano habitu indutus, Perusiumque studiorum causa missus, cum ibidem Theologiæ cursum perficeret, ætatis suæ an. 25. Auunculi, ad pontificatum assumptionis nuncium recepit, à quo ne Perusio discederet monitus, ibidem mansit quousque supplicantibus Cardinalibus, atq; Regum Oratoribus, vt eum in Sacrum Collegium cooptare dignaretur, cum quo de Christianæ Reip. negotijs præstantioribus essent tractaturi; eorumq; precibus annuens Sanctissimus Pontifex, S. R. E. Cardinalem sub Tit. S. Mariæ super Mineruam die 20. Febr. anno milles. quingentesimo sexagesimo sexto illum creauit, dieque 23. eiusdem Mensis sacro galero cohonestauit, & postmodum, defuncto Vitellotio Card. Camerario, S. R. E. Camerarium creauit die Veneris 3. Decemb. an. 1568. quod præstantissimum officium ad eiusdem Pontificis pedes die Mercurij 10. Maij an. 1570. resignauit liberè pro bello in Turcas mouendo, collatumque fuit Cardinali Cornelio, qui pro eodem bello, Cameræ Apostolicæ septuaginta millibus aureorum subuenit. Petente Hierosolymitanorum Equitum Religione, datur Card. Alexandrinus eisdem Protector, ac mox, è viuis erepto Card. Saluiato, Magnus eorundem æquitum in Vrbe Prior renunciatus est; pensione tamen duorum millium aureorum super huiusmodi Prioratus fructus eidem imposita; cui & Pontifex modicissima Ecclesiastica beneficia ad solam congruentem sui sustentationem necessaria, contulit. De Latere Apostolicus Legatus ab Auunculo Pio ad Galliæ, Hispaniæ, ac Lusitaniæ Reges in ampliſſimo Purpuratorum conſeſſu 13. Kal. Iulij anno 1571. creatus, Hippolyto Aldobrandino, qui postmodum euectus ad summam sedem, dictus est Clemens VIII. & FF. Vincentio Herculano, atque Bartholomæo de Lugo ex Ordine nostro Episcopis, alijsque præstantissimis viris eidem in Societatem constitutis pro sacro fœdere in Turcas constabiliendo in Galliam, Hispaniam, ac Lusitaniam properauit, cunctaq; iuxta Pij vota complcuit. In Vrbem postmodum reuersus, ac Congregationi S. Inquisitionis Præfectus, morienti Auunculo inflexibili constantia astitit; à quo de electione noui Pontificis celebranda sine mora, ne res Christiana in deterius caderet, monitus; eiusdem mandata fideliter exequutus, Cardinalem Boncõpagnum in Catholicæ Ecclesiæ Pastorem Max. Gregorium XIII. nuncupatum quantocius eligi curauit.

Electionis Sixti V. Auctor quoque fuit, à quo Vicarius Pontificius in tota ditione Ecclesiastica cum ampliſſima facultate super omnes, ac quoscumque Legatos, Iudices, ac Vrbis Officiales constitutus est, datis de hoc Apostolicis literis die 1. Maij anno 1585. vt infra in Pontt. Maximorum Vicarijs dicimus. Comitijs quoq; electionis Clemẽtis VIII. interfuit, cuius principalis Author extitit: cumq; in existimatione maxima esset apud eundem Pontificem, Florenti adhuc ætate, Episcopus Card. Albanen. compleuit dies suos, ad Patres appositus Romæ 4. Kal. April. anno 1598. ætatis suæ 57. in nostro S. Mariæ super Mineruam Templo in quo Religionis lac suxerat, conditus; cui ex Clementis Pontificis decreto Petrus Card. Aldobrandinus nobilem, ac permagnificum tumulum constituit sequenti elogio inscripto.

Fr. Michaeli Bonello Ord. Prad.
S. R. E. Card. Alexandrino Episc. Albanen.
Pij V. ex eodem Ordine
Sanctiſſimi Pontificis ſororis Nepoti
Ab eoque ad grauiſſima Sedis Apoſt.
Negotia moderanda adhibito

Lega-

Legato sacri fœderis Iciendi causa ad Reges
In Galliam, Hispaniam, Lusitaniam,
Cunctis à se pro Republica susceptis
Strenuè, ac fœliciter perfuncto
Religionis, prudentiæ, integritatis,
Eximiæque virtutis laude præstantissimo
Vixit ann. LVI. Men. IV. dies VI.
Obijt 4. Kal. April. MDXCVIII.
Quod illi monumentum
Ob Io: Aldobrandinum fratrem in Sacrum Collegium
A Pio cooptatum, aliaque eius Auunculi
In se, familiamque suam merita
Clemens VIII. Pont. Max. instituerat
Petrus Card. Aldobrandinus
S. R. E. Camerarius
Gratam patrui voluntatem sequutus
Collega Opt. pos. Anno MDC. XI.

Habuit Cardinalis F. Michael Bonellus Germanum fratrem Hieronymum Bonellum Marchionem Cassani, Equitem Militiæ S. Iacobi de Spata, ac vnius turmæ Equitum Cataphractorum, Principibus viris conferri solitæ Ducem, à Rege Hispaniarum constitutum, qui vti Pij V. consanguineus proximior omnia munia temporalia a Pontificis Nepotibus exerceri solita, tam ipso viuente, quàm etiam post obitum in Conclauis custodia, & Regum, & Principum æstimatione sustinuit: Quin etiam ipse Cardinalis Alexandrinus post. modum de anno 1598. pro se, & Antonino Pio Bonello eius ex dicto Hieronymo Nepote, feudum Boschi, ex quo Pontifex ortum duxerat, à Maiestate Catholica titulo Comitatus acquisiuit, vt ex membranis apud D. Ducem Michaelem Bonellum in eodem feudo successorem constat.

Ex act. Consist. Pij V. Gabutio vbi sup. cap. 8. Vghell. in Ep. Albanen. Plod. & Fernand. inter Card. Ord.

XXXVI.

P. F. Archangelus Blancus Vigleuanensis.

MAximè suum, & nostrum Ordinem dilexit Pius Pontifex, cuius professores ad Ecclesiasticas dignitates, etiam maiores, euexit. In tertia igitur Cardinalium promotione P. F. Archangelum Blanchū de Castro Gābalò Viglieuanensis Diœcesis Episcopum Theanen. (ex quo Cardinalis de Theano sibi nomen assumpsit) creauit. Fuit Archangelus ex Lombardiæ Prouincia, sacræ Theologiæ Mag. Pio V. tam in minoribus, quàm in Pontificatu à sacris confessionibus, atque in munere Generalis Commissarij S. Officij Socius, quam Præfecturam post F. Hieronymum Politum ad Triuicanam sedem assumptum, an. 1564. procurante eodem Pio, tunc Cardinali Alexandrino, obtinuit, quo ad summum Pontificatum euecto, Theanenensis Pastor renunciatus die 13. Septemb an. 1566. tandem sacram purpuram ab eodem accepit 16. Kal. Iunij anno millesimo quingentesimo septuagesimo sub Tit. S. Cæsarij. Morienti Pio

cum

eum alijs Cardd. à nobis ſupra relatis adfuit, eiuſque vltimam peccatorum expiationem ſuſcepit; cumq; illi in omni ſtatu à miniſterio ſacramenti Pœnitentiæ fuiſſet, non ſemel teſtatus eſt publicè, ſe nunquam mortali labe inquinatum Sanctiſſimum Pontificem Piũ reperiſſe. A Gregorio XIII. expurgandis libris præfectus, commiſſo ſibi muneri totis viribus incumbens, complures Chriſtianæ Reip. noxios proſcripſit. Sancti Abundij Cremonæ obtentam Præpoſituram à Gregorio XIII. interueniente beneplacito Apoſtolico Theatinis Patribus perpetuò largitus eſt. Ab Aſtrologo monitus ſe in D. Petri Cathedra diẽ extremum clarusurum, ſubriſit, huiuſmodi prædictiones contemnens. Verùm prædictioni reſpondit euentus; nam ipſo die Cathedræ Romanæ S. Petri 15. Cal. Febr. anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo, ætatis ſexageſimo tertio, in pace quieuit. Sic nimirum ſolet cum huiuſmodi prædictionibus ludere aliquando diabolus. Iacet in noſtra S. Sabinæ Eccleſia, tumulo tali conſtituto elogio.

D. O. M.

F. Archangelus de Blanchis S. R. E. Card.
Pietate, vitæ innocentia & doctrina ornatiſſimus,
Qui in diſciplina Dominicana
Et in obeundo munere inquirendi in hæreticos
Pij V. Pontificis Max. Collega
Ab eodem primum Epiſcop. Theanus creatus
Mox in Sac. Collegium Patrum Cardinalis cooptatus
Virtutis ſpecimen præbuit,
Ab ſumma ſpe rerum maximarum
E medio curſu reuocatus
Hic ſitus eſt.
Vixit ann. LXIII. Menſ. III. dies XV.
Obijt MDLXXX.
Coheredes D. Franciſcus Blancus &
Defendens Frater P. P.

Vghell. tom. 7. in Epp. Theanen. Fernand. & Plod. vbi ſupra.

XXXVII.

P. F. Vincentius Iuſtinianus Chienſis.

CVM ſupradicto Archangelo ad purpuram vocatur Vincentius Iuſtinianus à Pio V. eadem die, qua ille. Chienſi in Inſula ex dominis eiuſdem ortum habuit Vincentius, latino ritu imbutus, qui Ianuæ inter Dominicanos aſcriptus, in Prouincia Lombardiæ, & didicit, & docuit. A Magiſtro Generali Stephano Vſus Maris in Secretarium, ac ſociũ aſsũptus, Ordinis regimini dexteram porrexit incontaminatam. Prouincialis deinde Terræ ſanctæ titulo inſignitus; Stephano vniuerſæ carnis viam ingreſſo, Romæ ſummo Patrum conſenſu Magiſter Ordinis renunciatur anno 1558. trigeſimo octauo ætatis anno. Maxima effulſit in regimine Religionis, & charitate, & pietate, omnibus omnia factus. Ad Tridentinum Cõcilium acceſſit, nobili ſui Ordinis Fratrum Theologorum, atque Eccleſiæ Prælatorum corona ſociatus, in quo magno in pretio ſemper habitus, pro priuilegijs Mendicantium conſeruandis, non modicam operam præſtitit. A Pio V. Apoſtolicus

licus Nuncius in Hispaniam missus, Curiam repetens, in itinere S. R. E. Presb. Cardinalis creatus, Titulum S. Nicolai inter Imagines obtinuit, & sub Gregorio XIII. in illum S. Sabinæ commutauit. Eius opera, ac intercessione Pius Pont. D. Thomæ opera omnia cũ sermonibus de Tempore, & sanctis in Vaticana *Bibliotheca* M. S. repertis, Romæ fecit typis excudi. Cum Card. Sirleto expurgandis libris à Gregorio XIII. præfectus, sub eodem Pont. *Max.* corporis pondere depositi, Romæ quieuit in pace, communibus Ordinis lachrymis parentatus, 5. Kalen. Nouemb. anno à Virginis partu millesimo quingentesimo octogesimo secundo, ad templum *Mineruæ* delato, & in 8. Vincentij *Iustinianæ* familiæ sacello cadauere condito, sequenti cœnotaphio eius sepulchrũ insignitur.

D. O. M.

F. Vincentio Iustiniano Genuensi
Suæ ætatis anno xxxviij. electo Generali
Ord. Prad. inde annorum LI. in numerum
S. R. E. Cardinalium assumpto
Obijt xxviij. Octob. An. sal. MDLXXXII.
Vixit ann. lxiij. Mens. ij.
Petrus Ioseph, & Gregorius fratres PP.

Ciaccon. in Vit. Pont. &c. Plod. & Fernand. inter Cardd. Ord.

XXXVIII.

P. F. Hieronymus Bernerius.

SAcram purpuram post *Iustinianum* consequitur ex nostris P. F. Hieronymus Bernerius de Corrigio Lombardus, nobili loco natus, qui in sua patria ad Ordinem receptus, Bononiamque studiorum causa missus, in præstantioribus suæ Prouinciæ cœnobijs docuit. Ad regimen assumptus, S. Crucis de Bosco semel, atque iterum, S. *Mariæ* Gratiarum *Mediolani*, ac S. Sabinæ de Vrbe cœnobijs præfuit. Suę Prouinciæ Diffinitor in Brixien. Capitulo anno 1583. electus, atque ad *Inquisitoris* munus postmodum assumptus, in his omnibus muneribus, docti, cordati, ac pij viri sibi nomen obtinuit. Tandem dum Prioris onus in S *Sabina* de Vrbe ex *Sixti* V. beneplacito sustineret, in gratiam Card. Alexandrini S. R. E. Presb. Cardinalis sub Tit. S. Mariæ super Mineruam die 18. Decemb. anno millesimo quingentesimo octogesimo sexto creatus est, cum præcedenti Augusto mense, 22. die Asculano Episcopatu fuisset cohonestatus. Nullus fuit Christianus Princeps, cui Hieronymi candor, morum, pietasque cordi non esset, ipsumque non diligeret. Ordinis Seruorum B. V. Protector institutus, eiusdem causis apud Apostolicam Sedem patrocinari, quoad vixit, non omisit. Tandem à Clemente VIII. Albanensis Ecclesiæ regimine obtento 16. Iunij 1603. atque à Paulo V. Portuensi sacerdotio 7. Feb. an. 1607. cohonestatus, instaurato conuentu S. Sabinæ, nouisque ædificijs adaucto, vitam cum morte commutauit 6. Id. Augusti an. 1611. ad sanctam Sabinam delatus, & in S. Hyacinthi sacello à se constructo terræ traditus. De quo plura in Episcopis Asculanis. *Vghell. tom. 1. in Epp. Portuen. Albanen. & Asculan. Ciaccon. Fernand. & Plod. vbi supra.*

XXXIX.

P. F. Hieronymus Xauierrus Cæsarauguſtanus.

CAEsarauguſtæ in Aragonia ortum habuit Xauierrus, ibidemq; Dominicanam professionem emisit, ac temporis decursu non semel præfuit Prior, sicut & in Aragoniæ Prouincia Prouincialis. Eo in-

munere

munere Romam ad Generalia Comitia celebranda, defuncto Beccaria, petens, ibidem ſummo Patrum conſenſu Magiſter Generalis ſalutatur, applaudente eius electioni Pontifice Max. Clemente VIII. an. 1601. qui virum doctum, inclitum, prudentem, ac zelo feruidum probè nouerat. Accepta ab eodem Pontifice benedictione, ſacriſque deoſculatis pedibus, Ordinem luſtraturus in Hiſpaniam perrexit, vbi à Rege Philippo III. benigniſſimè receptus, Valliſoleti Generale Capitulum congregauit anno 1605. Ab eodem Hiſpaniarum Monarcha in conſcientia ſuæ arbitrum, ſiue confeſſarium aſſumptus, idem munus cum retentione Magiſterij Ordinis exercuit vſque ad annum milleſimum ſexcenteſimum ſeptimum, quo in ieiunijs quatuor temporum Aduentus, ad nominationem eiuſdem Regis Catholici, à Paulo V. ſub Tit. S. Sixti Presb. Cardinalis creatus eſt. Dum verò cuncta ſumma, in Ordinis incrementum ab eodem expectarentur, è mortalium oculis heu citò nimis Valliſoleti raptus eſt ſequenti anno 1608. die 8. Septembris ætatis ſuæ ſexageſimo primo in ſuum Cæſarauguſtanum cœnobium illatus. *Fernandez in Cardd. Ord. & Plod. inter Magiſtros Generales.*

XL.

P.F. Auguſtinus Galaminius Briſighellenſis.

IN Ordinis Generali Magiſterio, ac ſacra purpura ſucceſſorem habuit Xauierrus Auguſtinum Galaminium, inculpatæ vitæ, ac ſanctimoniæ ſingularis virum, qui Fauentini conuentus alumnus terminato ſtudiorum curſu Bononiæ, ibidem Philoſophiam, ac Fauentiæ, Mantuæque theologiam docuit, doctiſſimi viri ſibi nomine acquiſito. Sacroſanctæ Inquiſitionis tribunali deinde præpoſitus, Brixiæ, Placentiæ, Ianuæ, ac Mediolani præfuit. Vocatus in Vrbem à Clemente VIII. ac S. & Vniuerſalis Inquiſitionis Generalis Commiſſarius inſtitutus, ita probè, prudenterque in eo munere ſe geſſit, vt vacante Sacri Palatij Magiſterio, à Paulo V. illo ſit cohoneſtatus anno 1607. ſequentique Magiſter Generalis Ordinis renunciatus, non modica Romanæ Curiæ exultatione. Dum verò Ordinem inuiſeret, celebrato Pariſijs anno 1611. Generale Capitulo, dum cunctas Galliæ Prouincias eſſet perluſtraturus, die 17. Auguſti S.R.E. Cardinalis ab eodem Pontefice Max. Titulo S. Mariæ de Aracœli creatus eſt, quem vſque ad mortem retinuit, Cardinalis de Aracœli nuncupatus, moxque Recanaten. ac Lauretanæ Eccleſiæ præfectus Epiſcopus, ad Auximatem Sedem translatus fuit die 29. Aprilis an. 1620. ab eodem Pont. in qua relicto cunctis ardenti ſui deſiderio, ſanctioriſque vitæ odore, in lanea tunicella, ſeruatoque conſueto Ordinis ritu, Crucifixum amplexatus, euolauit in cœlum anno milleſ. ſexcenteſimo trigeſimo nono Menſe Iulio, circiter nonagenarius, hærede Sacra Congreg. de Propaganda fide relicta. Iacet ibidem in noſtra Eccleſia ſequenti elogio eidem conſtituto.

D. O. M.

Fr. Auguſtinus S.R.E. Presbyter Card. de Aracœli
Ex Galaminia, & recuperata
Familijs antiquis, & Honeſtis
In terra Briſighellæ ortus
Ex Caligaria Florentina oriundus
Prædicatorum Ordini ab adoleſcentia adſcriptus
Per omnes eiuſdem Ordinis Gradus
Ad Commiſſariatum Sancti Officij
Ad Magiſterium Sacri Palatij

Ad

Digitized by Google

Ad Generalatum Dominicanorum euectus
Exinde ad Cardinalitiam purpuram
Ad Episcopatum Recinetensem, & Lauretanum
Ac demum ad Auximanum promotus
Magna sanctimonia fama vixit, & obijt
Herede scripta
Sacra Congregatione de Propaganda Fide
Quæ vt tantæ beneficientiæ gratitudo
Tanti viri memoria
Ac tantum virtutis exemplum
Posterorum exemplo, & stimulo conseruaretur
In hoc Sacello
Ex suprema ipsius testatoris voluntate ornato
Præsens voluit extare Monumentum
Curantibus
Marcello Cardinale Lante Episcopo Ostien.
Bernardino Cardinale Spada Episcopo Albanen.
Petro Maria Diacono Cardinale Burghesio
Executoribus Testamentarijs
Natus anno salutis M.D.LII. obijt M.D.CXXXIX.

Plod. inter Magg. Ord. & Vghell. tom. 1. in Epp. Lauretan. & Auximat; qui tamen malè subdit ipsum fuisse in Cathedrali sepultum; nam in nostra Ordinis Ecclesia tumulum recepit, ibidem à se electum.

XLI.

P. F. Desiderius Scalia Cremonensis.

BRixiæ ortum habuit Scalia, qui sibi Cardinalis de Cremona nomen assumpsit, Cremonæ enim ad Ordinem receptus, pro eodem conuentu sacram professionem emisit. Bononiam studiorum causa missus, completo Theologiæ cursu, in suo conuentu, & alibi cum laude docuit; celebrisque verbi diuini præco effectus, in principalioribus suæ Prouinciæ Lombardiæ Ecclesijs prædicans, eruditi, ac pij viri sibi nomen comparauit. Sacro Inquisitionis tribunali addictus, Papiæ primò, Cremonæ postmodum, ac Mediolani tadem eidem præfuit, ex quò Romam à Paulo V. accitus, S. Romanæ & Vniuersalis Inquisitionis Generalis Commissarius institutus est. Suo muneri sedulam curam adhibens, permulta, laude digna, compleuit, ac inter alia quosdam, innocentem puerum, dæmoni ad consequendos thesauros intempesta nocte sacrificantes in septem salis, ante infantis iugulationem, inuicto animo aggressus, carcerauit, condignis supplicijs à S. Congregatione postea affectos. Propter quod & alias quam plurimas animi sui dotes Pauli V. gratiam promeruit, qui in vltima Cardinalium creatione, facta die 11. Ianuarij anni millesimi sexcentesimi vigesimi primi eũ inter purpuratos Patres cooptauit, Episcopumque Melphitensem destinauit, quam Ecclesiam à Gregorio XV. successore obtinuit. Translatus est autem ab eodem Pont. Max. sequenti anno 1622. ad Nouocomensem, quam etiam dimisit, Apostolicæ Sedi in Vrbe in Sacris Congregationibus inseruiturus an. 1626. Romæ decessit Iulio mense anno millesi-

sexcentesimo trigesimo nono; sepultus in Ecclesia Mediolanensium S. Caroli ad cursum, cuius titulo tunc temporis erat insignitus, sequenti elogio eidem constituto à F. Deodato Scalia eius Nepote, Alexandrino Episcopo ex nostro Ordine.

D. O. M.
Desiderij Scalia
Ex Prædicatorum familia Cardinalis
Vita, dum desideratur, eripitur,
Et quod de eo condi potuit,
Sub marmore iacet,
Cæterum eximia eius virtutes
Per ora volant
F. Deod. Scal. Episcop. Alexandrin.
Auunculo Beneficientiss.
Grati animi exiguum argumentum
Pos. An. Sal. M.DC.LIII.

XLII.

P. F. Vincentius Maculanus de Florentiola.

IN Iuliæ Fidentiæ nobili Insubriæ Oppido ortum obtinuit Maculanus, Papiæ ad Ordinem receptus, qui peracto in Bononiẽsi studio philosophico, ac Theologico cursu, in pluribus Lombardiæ Prouinciæ cœnobijs easdem facultates docuit: cumque conuentui sanctæ Crucis de Bosco, alijsque præfuisset, Papiensis primò, Ianuensis postmodum, Fidei Quæsitor institutus, quæ sui muneris agnoscebat, adimpleuit. Procurator Ordinis ab Vrbano VIII. & à Nicolao Rodulphio Magistro Ord. Vicarius Generalis institutus, quæ in Religionis commodum animaduertit, sine mora executioni mandare sategit. S. Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis Generalis Commissarius ab eodem Pont. Max. renunciatus, tantum in sibi demandata præfectura zelum ostendit, vt summè arduis manum apponere nũquam pertimuerit. Defuncto Nicolao Ricardio, Magister sacri Palatij institutus, transactoq; biennio, ab eodẽ Vrbano inter S.R.E. Cardd. cooptatus sub titulo S. Clementis (vnde Cardinalis S. Clementis vulgò dicitur) anno millesimo sexcentesimo quadragesimo primo die 16. Decembr. Beneuentanus Archiepiscopus creatus est, quam Ecclesiam, vt Apostolicæ Sedi in sibi demandatis Congregationibus S. Inquisitionis, Episcoporum, & Regularium, ac Indicis inseruiret, dimisit an. 1643. Vixit Purpuræ decus in ætate octoginta sex annorum constitutus, hoc anno 1664. quo hæc scribimus, erga Ordinem suum, ac nostrum summa semper beneuolentia affectus; Constitutionum nostrarum in victu, ac vestitu obseruantissimus, lanea tunicella ad carnem semper vtens, & vtinam longiori vita, diu fruatur in Religionis nostræ ornamentum, & boni publici fulcrum. De quo etiam in Magistris Sacri Palatij.

XLIII.

P. F. Michael Mazarinus Romanus.

PEtrum Mazarinum, ac Ortensiam Bufalinã parentes habuit Michael Mazarinus, Iuliumq; Mazarinum Diac. Cardinalem in Gallia, totoque Orbe Christiano virum fama notissimum germanũ fratrem; qui ad Ordinem in nostra Ecclesia S. Mariæ super Mineruam receptus, peracto studiorum cursu, in præfato conuentu philosophiam docuit. Pro arduis Ordinis negotijs Commissarius à Nicolao Ro-

Digitized by Google

Rodulphio Generali Venetias directus, re pro voto completa, Prouincialis Apuliæ primò, Vicarius Prouinciæ Romanæ postmodum, ac tandem eiusdem Prouincialis summo Patrum consensu electus, inter cætera illi collata beneficia, ab Vrbano VIII. impetrauit, vt Magistri acceptati cum loco, & voce vicenarium numerum non excedant, datis Apostolicis litteris Romæ apud S. M. Maiorem die 17. Maij ann. 1639. & vt Prou. Romanę Prouinciales biennales sint, datis litteris Apost. sub die 28. eiusdem mensis, & anni. In Lucarini assumpti ad Episcopatum Ciuitatis Plebis locum, Magister sacri Palatij ab eodem Vrbano institutus, Aquensem Archiepiscopatum ab Innocentio X. primò, sacram purpuram postmodum die 8. Octob. anni millesimi sexcentesimi quadragesimi septimi obtinuit, Cardinalis S. Cæciliæ nomine sibi assumpto. A Ludouico XIV. Galliarum Rege potentissimo adamatus, atq; in Cataloniam Prorex an. 1648. missus, populos illos fugata omni cupiditate, clementer rexit. Ab eodem Ludouico apud Sedem Apostolicam Regius Orator Ordinarius delectus, Romam in S. Laurentij Mart. peruigilio ingressus, contracto ex aeris immutatione lætifero morbo, electaque ad Fratrum suorum pedes sepultura, maximis deuotionis signis exhibitis, quieuit in pace anno millesimo sexcentesimo quadragesimo octauo die prima Septemb. non dum cõpleto suæ assumptionis ad purpuram anno, in hac nostra Ecclesia S. Mariæ super Mineruam sepulturæ traditus, prout vidimus, iacet in medio Chori sub lapide sepulchrali ipsi à Fratribus eiusdem Conuentus constituto, sequenti elogio illustrato.

V. T. D.
Fr. Michaeli Mazarino
Ordinis Pradicatorum
Apulo Romanoque Prouinciali
Sacri Palatij Magistro
Aquensi Archiep.
S. R. E.
Cardinali Tit. S. Cœcilia
Catalunia Proregi
A Ludouico XIV. Gallia Rege
Ab Innocentium X. Pont. Max.
Oratori electo
Immatura morte sublato
Kal. Septemb. An. M.D.CXLVIII.
Aetatis sua XXXXIII.
Fratres S. M. S. Mineruam
Fratri benefactori amantiss.
Pos.

XLIV.

P. F. Dominicus Pimentellus.

IN Hispania ex nobilissima Pimentella familia Comitum Beneuentanorum ortum habuit Dominicus, qui in tenera ætate Dominicana toga in Conuentu sanctæ Crucis Segobien. assumpta, pietati, sacrarumq; litterarum studio totaliter addictus, in eisdem singulares fecit progressus. Post moderationem Vallisoletani

ſtudij, cui Regens præfuit, ad conuentuum regimen aſſumptus, proprio exemplo ſibi ſubditos Fratres ad virtutes ſingulas hortabatur. Prior Prouincialis Hiſpaniæ electus, ſubditos tanquam filios diligens, non timore, ſed amore, ad religioſam obſeruantiam exequendam compellebat, omnibus omnia factus. Quibus permotus Philippus IV. Rex Catholicus eum Oxomenſem Epiſcopum primò nominauit, ab Vrbano VIII. promotum 2. Decemb. an. 1630. deinde Cordubenſem, quo in Epiſcopatu ab eodem Philippo Regius Orator ad ipſum Vrbanum Pont. miſſus pro grauioribus ſuæ Coronæ negotijs, Romæ annis 1633. & 34. manens, pietate, charitate, atque eleemoſynis, ſibi & Ordini maximum decoris attulit ornamentum. In Hiſpaniam rediens, ditiſſima ſacra ſuppellectile, candelabriſque argẽteis in Vrbe fabricatis miræ artis, ac magnitudinis ſuam Eccleſiam ditauit. Ad Hiſpalenſem Archiepiſcopalem ſedem euectus, ſacram purpuram promeruit a Innocentio X. die 19. Februarij anno milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo ſecũdo. In Vrbem pompa equeſtri ſolemniter ingreſſus mẽſe Maio ſequentis anni milleſimi ſexcenteſimi quinquageſimi tertij, Regijs negotijs in Curia præfectus, 4. Non. Decemb. eiuſdem anni fęlicem ſpiritum Creatori reddidit in palatio Ducis Soræ, quod conduxerat prope Eccleſiam S. Mariæ in Vallicella ætatis ſuæ annorum 73. Pauperibus ex aſſe relictis hæredibus, ad noſtram Eccleſiã S. Mariæ ſuper Mineruam delatus, vbi permagnificum fuit eidem conſtitutum ſepulchrum Equitij Bernini opus, tali elogio exornatum.

Dominico S. R. E. Tit. S. Syluestri
Presbyt. Cardinali Pimentel
Ordinis Predicatorum Hiſpano
Excellentiſſ. Comitis Beneuentani filio
Pietate non minus, quàm doctrina præſtanti
Philippi IV. Regis Catholici
Ad Vrbanum VIII. Oratori
Epiſcopo primùm Oxomenſi
Deinde Cordubenſi
Demum Archiep. Hiſpalenſi,
Qui pauperum quamdiu vixit Pater,
Obijt Romæ IV. Nonas Decemb.
M.DC.LIII. AEtat. an. LXIII.

Error autem irrepſit ex celatoris incuria in aſſignandis eiuſdem vitæ annis; nam, non LXIII. ſed LXXIII. vixit, ſicuti in plumbea lamina capſæ eius cadaueris appoſita dicitur, pro vt vidimus, & Ioannes Caminus antiquus eiuſdem Cardinalis famulus nobis pluries retulit.

CA-

CAPVT III.

DE PATRIARCHIS.

INTER Dominici gregis Pastores inclitos, post Pontificem Maximum, Militantis Ecclesiæ visibile caput, Collegiumque Apostolicum S. R. E. Cardinalium, Patriarchæ locum obtinent, quorum dignitas antiquissima, magna in æstimatione apud fideles semper fuit, nempe Constantinopolitana, Alexandrina, Antiochena, atque Hierosolymitana; quibus multa post sæcula accesere Aquileiensis, Gradensis, ac tandem Veneta.

Post non modicas controuersias sæpe sæpius de præcedentia antiquarum Patriarchalium in Ecclesia agitatas, in Sacrosancta Lateranensi Synodo sub Innocentio Papa III. in Spiritu Sãcto legitimè congregata, constabilita est hoc decreto. *Vt post Romanam Ecclesiam, quæ Mater vniuersorum Christi fidelium est, & Magistra, Constantinopolitana primum, Alexandrina secundum, Antiochena tertium, & Hierosolymitana quartum locum obtineat.* Ita refert Bzouius in Annalibus Ecclesiasticis ad annum millesimum ducentesimum quintumdecimum num. 1. & 3. post damnatos in eodem Concilio Abbatis Ioachimi, atque Almerici Carnotensis errores. Secundùm igitur præcedentiam his Ecclesijs præscriptam, de eisdem tractamus.

Tit. j.

Cõstantinop.

NON defuere ex S. Patris Dominici filijs qui Patriarchali Constantinopolitanæ Ecclesiæ sacrum ius dixere.

1. Quendam nostrum P. F. Marthæum, cuius familiam, patriamque silentij tenebris inuoluunt scriptores, fuisse Patriarcham Constantinopolitanum, certum est at quo tempore, & sub quo Pontifice Maximo, incertum. Lusitanus in sua Bibliotheca hæc habet. *F. Matthæus, qui fuit aliquando Patriarcha Constantinopolitanus; vir admodum grauis, & eximia eruditione fulgens, & tam in Christiana, quàm in seculari Philosophia insigniter instructus, suum nomen apud posteros celebre reddidit scribendo libros 4. quibus totam scripturam redegit in loco communes. Incipit liber.* Omnia poma noua &c. *Et apud seruari dicitur in Bibliotheca Conuentus nostri Bononiæ.* Idem refert Plod. lib. 4. de vir. Illust. Ord. & cum de Patriarchis Constantinop. tractat.

2. P. F. Hyacintus Subianus Aretinus ex Romana Prouincia Archiep. Smyrnen. ab Innocentio X. Vicarius Apostolicus Patriarchalis Ecclesiæ Constantinopolitanæ creatus est, qui post AEgei Maris Insularum Ecclesias Sacræ Congregationis de Propaganda fide auctoritate visitatas, Constantinopolim ingressus, annis pluribus ibidem permanlit, atque in Ordinis nostri Ecclesia de Pera publicas Ordinationes non semel habuit, vt ex eiusdem Hyacinti ore suscepimus; quod cum Schimatico Græcorum Patriarchæ innotuisset, re ad Turcarum Magnum Tyrannum delata, propriæ vitæ fuga consuluit. In vrbem reuersus vltimis Innocentij X. diebus, sub Alexandro Papa VII. grassante lue anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto, non tamen illa ictus, in hoc nostro S. Mariæ super Mineruam Cœnobio, Octobris 15. interijt, corpore ad S. Paulum via Ostiensi delato, atque in eiusdem Basilicæ Atrio sepulturæ tradito. Erat vir inuicti pectoris, ad grandia natus, Sixto V. in occursu faciei simillimus, prout vidimus.

Tit.

Digitized by Google

Tit. ij.

Alexandrini.

1 PRimus ex S. P. Dominici filijs, qui Patriarchalem Alexandrinam nobiliſſimam ſedem conſcenderit, fuit P. F. AEgidius Ferrarienſis, promouente Clemente Papa V. anno milleſimo trecenteſimo decimo, ex altera Patriarchali Gradenſi translatus; vir; tàm ſcientia, quàm pietate, morumq; candore ſpectabilis, qui anno 1308. ab eodem Pont. Max. cum F. F. Lupo ex Ord. noſtro, ac Attanaſio Ord. Minorum Apoſtolicus Legatus ad Regem Raſſiæ directus fuerat pro grauibus Eccleſiæ negotijs. Præfuit huic Eccleſiæ annis pluribus, confectuſque ſenio quieuit in pace. *Vghell. Ital. Sac. tom. 5. inter Graden. Patriarchas num. 48. & ex M.S. Archiuij Ordinis.*

2 Patriarchalem Alexandrinam Eccleſiam regendam quoque obtinuit P. F. Oddo de Sala nobilis Piſanus, qui Piſis ad Ordinem receptus, atque ſacris ſcientijs, & pietate imbutus, doctorque Pariſinæ Vniuerſitatis effectus, dum Prioris onus in Piſano Conuentu ſubiret, Teralbenſis primò, Polenſis poſtmodum Epiſcopus renunciatus, Archiepiſcopales Sedes Arborenſem, ac Piſanam conſcendit; cumque in his omnibus Eccleſijs, eliminata omni cupiditate, ſe Apoſtolicum virum in cunctis exhibuiſſet, à Ioanne XXII. anno milleſ. trecenteſimo vigeſimo ſecundo Alexandrinus Patriarcha, & Abbas Montis Caſſini inſtitutus eſt. Deceſſit in Monte Caſſino die 6. Nouemb. anno milleſ. trecenteſimo vigeſimo tertio ibidem conditus. *Vghell. in M. S. & inter Archiep. Piſanos, monumentaque Conuentus noſtri Piſani, quæ tamen Oddonem an. 1334. obyſſe affirmant.*

3 P. F. Humbertus Delphinus Viennenſis, Princeps Brianzoneſij; Dux Campiſauri; Macchio Ceſanæ; Comes Viennenſis, Alboni Graſiuodani, Vapinceſij, & Ebredunenſij; Baro de Turre, Vallisbonæ, Fucigniaci, Medullionis, & Montis albani, Ioanne II. Delphino Viennenſi patre, Matre Beatrice de Hungaria, cum adulta eſſet ætate, mundanarum põparum pertæſus, renunciatõ principatu an. 1349. Dominicanam togam induit, profeſſioneque emiſſa, atque Dominici Natalis die ſacra à Clemẽte Pont. in miſſa noctis Subdiaconus; in ea, quæ in aurora celebratur, Diaconus; in ſolemni verõ die ei Sacerdos, ac 8. die Circunciſioni Domini dicata, Epiſcopus, conſecratus eſt an. 1351. Alexandrinuſque Patriarcha renunciatus, Remenſem quoque Eccleſiam regendam obtinuit. Spiritum creatori ſuo reddit an. 1355. Maij 22. de quo in Archiepp. Remen. *Gall. Chriſt. ibid. to. 1.*

4 Ioannes de Bardanſo, quem Thomam nuncupat Plodius, in ſacra Theologia Magiſter celeberrimus, magnique nominis diuini verbi præco, poſt plures in Ordine illuſtratas cathedras, rectaque cœnobia, ab Eugenio Papa IV. Alexandrinus Patriarcha delectus, vixit in eadem dignitate inculpatæ vitæ vir vſque ad annum milleſimum quadringenteſimum quinquageſimum primum, quo ſub Nicolao V. ſolutus nexu corporis, euolauit in cœlum. *Ex lib. obligat. Prælat. eiuſd. Pont. M. S. Vghelli, & Plod. p. 2. lib. 2.*

Tit. iij.

Antiocheni.

1 PAtriarchalẽ pariter Antiochenam ſedem aliqui ex noſtris Prædicatoribus obtinuere, ex quibus prior emicuit B. Chriſtianus, qui in expugnatione Antiochenæ Ciuitatis à Saracenis factæ ſub die 29. Maij anno à Virginis partu milleſimo ducenteſimo ſexageſimo octauo, in pontificali habitu, & infula ante Aram Maximam Patriarchalis Eccleſiæ cum quatuor Ordinis Fratribus ſocijs ſuis genuflexus, dum ciuitatis cladem deploraret, irruentibus in templum filijs tenebrarum, multis vulneribus cum ſocijs confectus, martyrij palmam adeptus eſt: quam & pluſquam centum alij Fratres ex noſtris in Prouincia Terræ ſanctæ eodem tempore promeruere Saraceno gladio cædente. *Bzou. in Annal. Eccleſ. an. 1268. num. 12. Odericus in Annal. eodem anno ſuprad. Plod. par. 1. lib. 3. de Vir. Illuſt.*

Illuſt. Ord. Prad. & Vghellus in M. S.

2 P. F. Iſnardus Tacconius Papienſis, magni nominis Theologus, ex Thebana Archiepiſcopali Eccleſia ad Patriarchalem Antiochenam translatus die 6. Nouembris anno milleſ. trecenteſimo vndecimo, à Clemente V. ob eiuſdem Eccleſiæ paupertatem, etiam Papienſem ſedem cõmendatam ſibi habuit; cumq; pluribus annis eiſdem ſacrum ius dixiſſet, clauſit diem extremum circa an. milleſ. trecenteſimum vigeſimũ nonũ. *Vghell. in manuſcript. & tom. 1. Ital. Sac. inter Papien. Ep. & ex S. Antonino*, Spõdanus autem in ſuis Annal. Eccleſ. an. 1320. num. 1. de Iſnardo hæc refert. *Io. XXII. Pont. Max. nepotem ſuum Bernardum de Podiette Card. tit. S. Marcelli Legatum mittit in Lombardiam pro ijſdem populis componendis, & proceſſu contra F. Iſnardum Patriarcham Antiochenum, & Eccleſia Papien. Adminiſtratorem formandum, qui Vicecomitum Mediolani dominantium partibus adhærebat, eidem Pont. malè affectorum, atque de eodem obloquentem; & quia Auenione contra iuramentum præſtitum aufugiens ad eoſdem Vicecomitum tutelam confugiſſet, qui Patriarchali dignitate priuatus, ad eandem reſtitutus eſt ab eodem Pontifice vt anno 1325. dicetur.*

3 P. F. Io. de Vico Neapolitanus ex Prouincia Regni cum eſſet in Romana Curia Pœnitentiarius D. Papæ, à Bonifacio IX. ad Patriarchalem Antiochenam ſedem euectus eſt, quam interueniente morte anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo ſeptimo dereliquit. Vir inclitus ac doctus, prout teſtantur libri obligat. Prælatorum eiuſdem Pontificis Maximi *Vghellus in M. S. & Plod. in Patriarch. Ord.*

Tit. iv.

Hieroſolymit.

1 PLures ex S. Patris Dominici filijs in Patriarchali Hieroſolymitana nobiliſſima ſede reſedere, inter quos prior omnium recenſetur P. F. Thomas Agni de Leontino Siculus, qui D. Thomam Aquinatem, dum conuentui Neapolitano præſideret Prior, ſacro dominicano habitu collato ad Ordinem recepit; à Clemente IV. Cuſentinus Archiep. creatus, atque à Meſſanenſi Capitulo *Paſtor* electus, ſed non confirmatus, Hieroſolymitanus Patriarcha renunciatus eſt à Gregorio X. 11. Kal. maij anno milleſ. ducenteſimo ſeptuageſimo ſecundo. Etenim cum idem Pont. ab ipſa ſui in Romanum Pontificem electione decreuiſſet ſacram expeditionem in Syriam, & terram ſanctam, in qua ipſe peregrinatus aliquandò fuerat, elegit Thomam in Patriarcham, virum omni exceptione maiorem, & in rebus ad Syriæ ſtatum ſpectantibus apprimè verſatũ, quippe qui & Bethlehem antea Epiſcopus, & Sedis Apoſtolicæ in toto Oriente, ac tranſmarinis partibus Legatus fuerat. Deceſſit anno 1276. Scripſit Vitam S. Petri Martyris, & Sermones de Sãctis. *Ex Vatic. Regeſt. Greg. X. Epiſt. 6. Vghell. Ital. Sac. tom. 9. inter Cuſentin. Ep. & Spondanus in Annalibus Eccleſiaſt. ad an. 1272. num. 2.* qui tamen confundens hunc Thomam cũ P. F. Raynaldo Agni de Leõtino eius germano fratre, duos Thomas ex Ordine noſtro ſacra infula redimitos enumerat; vnum Hieroſolymitanum Patriarcham, quem aſſerit ex Cuſentina Eccleſia translatum à Gregorio X. 6. Id. Maij an. 1272. Alterum verò Meſſanen. Epiſcopum dicit, cui Clemens Papa IV. Apoſtolicas litteras dedit.

2 P. F. Io. de Vercellis Magiſter Generalis, in viſitatione Ordinis occupatus, à Nicolao Papa III. Hieroſylimitanus Patriarcha renunciatus eſt an. 1278. deditque eidem huiuſmodi promotionis Apoſtolicas litteras Romæ apud S. Petrum Idib. Maij, quas cum recepiſſet Ioannes paruit, & coram congregatis Patribus ſe abſolutum eſſe à Magiſterio Ordinis publicè proteſtatus eſt, dolentibus cunctis propter tanti viri iacturam ab Ordine factam: ſcripſit tamen Pontifici Max. ſe, vtpotè tali munere indignum, non poſſe oblatam ſacram præfecturam recipere. Iterum iniunxit illi Nicolaus vt demandatam dignitatem omnino ſuſciperet, datis alijs litteris Viterbij Kalendis Octob. eiuſdem anni. Reſtitit modeſtè Pontificis Maximi mandatis iterum Io: ſe annorum pondere grauatum, infirmum, regiminique

que

que animarum inhabilem, cauſa aſſignata: quibus rationibus non acquieſcens Nicolaus, eidem in meritum obedientiæ, vt conſecrationis munus ſuſciperet, & ad cõmiſſam ſibi Eccleſiam properaret, iniũxit, datis apoſtolicis litteris 2. Non. Febr. an. 1279. pontific. ſui 2. Nec tertiò Pontificijs mandatis adquieuit Io: nam eidem per Card. F. Latinum Vrſinum illius Nepotem ex Ord. noſtro aſſumptum ſupplicem libellum porrexit, lachrymas, ſuſpiria, querimoniaſque multas continentem, quo humiles preces exhibebat, ſupplicãs vt à ſe auferret onus, humeris ſuis importabile, quod verebatur ne ſe ad inferna deprimeret. Tanti viri humilitatem, ac ſanctitatem miratus Nicolaus, eum ab impoſito onere liberauit, atque Magiſtrum Generalem Ord. confirmatum eſſe voluit: & in illius locum Hieroſolymitanum Patriarcham quendam Heliam ſubſtituit. Ipſe verò Io: Ordinem in pace, & æquitate rexit vſque ad annum 1283. quo apud Montem Peſſulanum quieuit in pace. *Olmedo in eius vita Vghell. in M. S. & ex lib. prouiſ. Prælat. Nicolai III. & Bzou. in Annal. Eccl. an. 1278. num. 25.* qui in eiſdem Annal. an. 1274. num. 21. refert eandem Hieroſolymitanam Patriarchalem dignitatem Magiſtro B. Vmberto, poſt ceſſionem factam Magiſterij Ord. a Nicolao III. Pontefice fuiſſe iniunctam, quam tamen conſtanti pectore recuſauit. Euolauitqin cœlum an. 1274.

3 P. F. Nicolaus de Anapijs Rhemenſis Gallus ex Prouincia Franciæ, cum eſſet in Vrbe Apoſtolicæ Sedis Pœnitentiarius, vacante Patriarchali Sede Hieroſolymitana anno milleſimo ducenteſimo octogeſimo primo, cupiens Martinus Papa IV. eidem præficere virum tanto munere dignum, in publico Conſiſtorio Cardinalibus iniunxit, vt ſibi, quem idoneum ad talem Præfecturam iudicarent, poſtridie ſinguli nunciarent, qui diuino ſpiritu afflante, in Nicolaum omnes animum figentes, Patriarchali iufula dignisſimum Pontifici Max. nominauere, à quo conſecratus eſt, datis huiuſmodi promotionis litteris Apoſtolicis Kal. Maij. Vixit in ea dignitate pijſſimus, & doctiſſimus Paſtor annos quatuor, poſt quos corporis ſarcinam depoſuit. Scripſit librum de exemplis virtutum & vitiorum prænotatũ

Biblia Pauperum

Quod opus ab aliquibus malè attributũ fuit Diuo Bonauenturæ. Prodijt in lucem Tubingæ an. 1533. & Pariſijs 1547. teſte Myræo de Script. eccleſiaſt. qui tamen in aſſignando illius obitus anno, decipitur. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Martini Papæ & M. S. Vghelli, & Plod. p. 4. in Patr. Ord.*

4 P. F. Nicolaus de Ancinis Nicolao præfato in Patriarchatu Hieroſolymitano ſucceſſit, ab Honorio IV. creatus pontificatus ſui anno primo, qui fuit à partu Virg. milleſimus ducenteſimus octogeſimus quintus, cui eccleſiæ annis tribus, hiſque non completis præfuit; deceſſitque anno milleſ. ducẽteſimo octogeſimo octauo, teſte Myræo de Script. Eccleſiaſticis, qui tamen hunc Nicolaum cum præcedenti Nicolao confundit. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſd. Pont. Max. M. S. Vghelli & Plod. part. 4. inter Patriar. Ord.*

5 P. F. Radulphus, (quem Robertum Plodius malè nominat) Burgundus, Carolo Siciliæ Regi à ſacris confeſſionibus, eidemque in paucis chariſſimus, à Benedicto XI. virtutum, ac meritorum Radulphi conſcio, in gratiam Caroli Hieroſolymitanus Patriarcha renunciatus eſt anno milleſimo trecenteſimo quarto Nonis Iulij, fuitque inſtitutus Brunduſinæ Eccleſiæ adminiſtrator. Fuerat Radulphus diu Prouincialis Terræ Sanctæ, orientaleſque regiones non ſemel, maximo cum fidei Catholicæ incremento, peragrauerat. Pluribus annis in hac dignitate præfuit, compleuitque vitæ curſum ad Patres appoſitus. *Ex lib. prouiſ. Prælat. Benedicti* XI. *& M. S. Vghell. ac Plod. vbi ſup.*

6 Radulpho Petrus de Plorca in Hieroſolymitano Patriarchatu ſucceſſit, quo è viuis ſublato, Ioannes Papa XXII. eadẽ dignitate cohoneſtauit P. F. Raymundum Bequinum Toloſanum, Epiſcopum Nemauſenſem, ex Magiſterio Sacri Palatij ad prefatam Eccleſiam iam aſſumptũ qui ſolitum ſubſidium ſacro Collegio ſoluit die 21. Iulij anno milleſ. trecenteſimo vigeſimo quarto. Quatuor annos in Patriarchali dignitate vixit, compleuitque dies ſuos anno milleſ. trecenteſimo vige-

ſimo

simo octauo. *Ex lib. provis. Pralat. lo. 22. & Vghell. in M. S.*

7. P. F. Petrus de Palude Gallus, natione Burgundus, à Ioanne XXII. die 2. Martij anno millesimo trecentesimo vigesimo nono Hierosolymitanus Patriarcha renunciatus est. Fuit Petrus vir, in quo præclara multa, & omni laude dignissima corruscauere; nam vitæ probitas, eminens Theologia, vtriusq; iuris peritia, sacrorumq; Librorum notitia eum mirabilem apud Magnates, ac Principes reddidere. Ad posteros verò præstantissima ingenij sui monumenta sequentia tranmisit.

Commentaria super Bibliorum libros. Quibus quadriplicem S. Scripturæ sensum exactissimè prosequitur.

Scripsit quoque

Super 4. Lib. Sentent.
De potestate Papæ
De audientia Confessionum
Quodlibeta varia
Sermones de Tempore
Quæstiones multas
Librum Historiarum.
De Potestate Ecclesiastica.

Et quædam alia.

Vitam cum morte commutauit sub Benedicto XII. in Regno Cypri circa annum 1335. vbi ob vitæ sanctitatem in maxima veneratione corpus eius habetur à fidelibus. *Ex lib. provis. Pralat. lo. 22. M. S. Vghelli & Lusit. in Bibliot.*

8. P. F. Guillelmus de Militijs Gallus doctor Parisinus, cũ esset Vrbano V. à sacris confessionibus, ab eadem Pontifice Max. Hierosolymitanus Patriarcha creatus est post assũptionẽ Philippi Patriarchę ad purpuram 10. Kal. Iulij anno millesimo trecentesimo sexagesimo nono, qui in eadem dignitate permansit vsque ad annum millesimum trecentesimum nonagesimũ tertium, quo in mortis amplexus corruit. *Ex Lib. provis. Pralat. Vrbani V. Vghell. in M. S. & tom. 1. Ital. Sac. in Epp. Valuen. & Sulmonen sub num. 57.* Et ex antiquis manuscrip. Archiuij Ord. alibi in hoc opere adductis ita referentibus. *Guillelmus de Militys Ord. Prad. Mag. in Theologia creatur Patriarcha Hierosolymitan. anno 7. Vrbani V.*

Sunt qui & Thomam Cantipatranum fuisse Hierosolymitanum Patriarcham asserant, verumtamen in serie Patriarchãrum ab Abb. Vghello ex Vaticanis Regestis deprompta, & nobis communicata nulla de Cantipatrano fit memoria.

Tit. v.

Aquileien.

1 SVnt & aliæ duæ Ecclesiæ in Italia modò Patriarchali dignitate cohonestatæ, ex quibus antiquior est Aquileiensis à S. Pelagio Papa hoc titulo insignita, constituto primo eiusdem Patriarcha Helia, qui decessit an. quingentesimo octogesimo nono. Vnicũ autem ex nostris Dominicanis professoribus alumnũ eidem præfuisse Patriarchã, Isnardum nomine, affirmant Leander de Vir. Illust. Ord. Præd. lib. 3. Plod. lib. 4. in Patriarchis Ord. Marietta & Taegius in Monum. Ord. qui tamen, neque promotionis illius tempus, neque à quo Pont. Max. creatus sit, recensent. Vghellus in nomenclatura Episcoporum Papien. de Isnardo nostro Patriarcha Antiocheno mentionem facit, vt supra enarrauimus: in Syllabo autem Aquileien. Patriarcharum ex Archiuo Vaticano desumpto & tomo 5. Ital. Sacræ inserto, nullum P. F. Isnardum Patriarcham recenset. Dubitamus ne præfati Authores Antiochenum Patriarcham Isnardum, Aquileiensem per errorem inuergant.

Tit. vj.

Gradenses.

HElias Aquileien. Patriarcha, natione Græcus, Hæreticus primò, Catholicus postmodum, authoritate Pelagij Papæ Patriarchalem Ecclesiam in Insula Gradi statuit, metu Longobardorum Aquileiensem ditionem vastantium an. 580. perseuerauitque ibidem Patriarchalis Sedes vsque ad Nicolai V. tempora, quibus Venetias translata est.

Plures Prædicatores Patriarchalem Sedem Gradensem conscendere, viri omnigena

nigena eruditione, ac doctrina conſpicuis

1 P.F. Anglus Maltrauerſius Venetus in Patriarchali Graden. ſede reſedit ann. milleſ. ducẽteſimo quinquageſimo quinto, promouente Alexandro Papa IV. à quo Gradenſi Capitulo commendatus eſt, datis Apoſtolicis litteris Neapoli Pontific. ſui anno I. quinto Kal. Iunij. Fuit Angelus vir doctus, ſagax, ac in rebus humanis tractandis prudentia ſingulari præditus, ob quæ apud Romanos Pontt. authoritate polluit, arduaque negotia in Federicum II. Imperatorem Eccleſiæ hoſtem infenſiſſimum, amplexus, perbellè compleuit, & Innocentij gratiam promeruit, à quo Ferrarien. Epiſcopus primò; Cretenſis Archiep. poſtmodum creatus; tandem ab Alexandro IV. Graden. Patriarchatum promeruit. Sexdecim annos maxima cum pietatis, prudentiæque laude hanc Eccleſiam rexit; tandemque ſenio, lethaliſque morbi vi conſumptus interijt. *Vghell. tom. 5. & Plod. vbi ſup.*

2 Sublato è mortalibus Guidone Auguſtiniano Patriarcha ann. 1288. in eius locum eligitur à Capitulo P.F. Bonifacius Venetus dum eſſet Theologiæ Lector Bononiæ, & à Nicolao Papa IV. confirmatur 6. Kal. Ianuarij Pontificatus ſui anno 2, qui fuit à partu Virg. milleſ. ducenteſimus octogeſimus nonus, vt habetur in libro prouiſionis Prælatorum eiuſdem Nicolai IV. De eodem Bonifacio mentionem facit Vghellus inter Patriar. Graden. verùm aſſerit ipſum electum iuri ſuo ceſſiſe.

3 P. F. Laurentius de Parma à Nicolao IV. anno milleſ. ducenteſimo octuageſimo nono creatus eſt Patriarcha 8. Cal. Ianuarij, qui ſex annis, acquiſita ſibi pijſſimi viri laude, eandem integerrimè rexit, compleuitque dies ſuos Venetijs, in noſtra SS. Ioannis & Pauli Eccleſia ſepulturæ traditus an. 1295. *Vghell. tom. 5. inter Patriar. Graden.* (qui errauit dum alterum Laurentium ſub num. 43. & non hunc, ſub num. 47. Dominicanum facit.) *Plod. de Vir. Illuſt. Ord. lib. 4. & ex lib. Prouiſ. Prælat. Nicolai IV.*

4 Defuncto Laurentio, eligitur à Capitulo alter ex Prædicatorum Ordine P. F. Florius dum Prioris onus ſuſtineret Venetijs, de quo ſicut & de antecedenti Laurentio in peruetuſtis Manuſcrip. Archiuij Ordinis in Conuentu Miner. ita teſtatum repetitur. *F. Laurentius Patriarcha Graden. Ord. Prad. creatur an. 2. Nicolai IV.* Et immediatè ſubditur. *Florius Ord. Prad. Prior Venetijs electus ad Patriarchatum Graden. non acceptauit an. 1. Bonif. VIII.* qui fuit a Virginis partu milleſimus ducenteſimus nonageſimus quintus.

5. P.F. AEgidius Ferrarienſis inſignis Theologus ex renunciatione Florij eligitur Patriarcha Graden. à Bonifatio VIII. confirmatus 14. Kal. Iunij anno milleſ. ducenteſimo nonageſimo quinto; cumq; in agendis maxima dexteritate præditus eſſet, à Clemente V. cum Fratribus Lupo Ord. noſtri, & Athanaſio Ord. Minorum ad Regem Raſſiæ Legatus miſſus fuit anno 1308. Translatus deinde eſt AEgidius ab eodẽ Clemente ad Alexandrinum Patriarchatum anno milleſ. trecenteſimo decimo, ſicut Vaticana Regeſta teſtantur. *Vghell. & Plod. vbi ſup.*

6. P.F. Paulus de Pilaſtris cœnonij S. Mariæ Nouellæ de Florentia nobilis alumnus, illuſtris theologus, atq; in declamando è ſuggeſtu mirabilis, Nicolao Card. Praten. in paucis charus, Gradenſis Patriarcha à Clemente V. anno milleſimo trecenteſimo tertiodecimo die 5. Aprilis delectus, ab eodem Pont. Max. pallio donatus eſt, cumque ad commiſſam ſibi Eccleſiam peruenijſſet, quintodecimo die, non ſine ſibi commiſſi gregis lachrymis, cui Pauli pietas, morumque probitas optimè innotuerant, è mortalibus ſublatus, ibidem ſepulturam accepit. Fuit hic Prior S. Mariæ ſuper Mineruam de Vrbe an. 1311. quo Vicarius Generalis Romanæ Prouinciæ fuit inſtitutus in Capit. Gen. Neapoli eodem anno celebrato. Scripſit doctiſſimus Paſtor.

Notas ad nouum Teſtamentum
Philoſophicum Commentarium in Ariſt.

Vghell. & Plod. vbi ſup.

Tit. vij.

Veneti.

1 TRanslata est Patriarchalis sedes Gradensis Venetias à Nicolao V. an. 1451 octauo Id. Octob. Exiguis ab initijs ortum habuit Veneta Ecclesia in ea parte sita, ac primò constituta, quæ Castellum nuncupatur, indeque non Veneti, sed Castellani Episcopi fuere ab exor. dio nuncupati, vsque quo à Nicolao V. præfato, abolito Castellanæ Ecclesiæ nomine, translatoque titulo Patriarchali ex Gradensi, Veneta Ecclesia Patriarchali dignitate exornata est, primo Patriarcha creato B. Laurentio Iustiniano. De Castellanis Episcopis proprio loco inter cæteros Episcopos tractamus; in præsenti autem de Venetis tantùm Patriarchis nobis est sermo.

2 P.F. Thomas Donatus nobilis Venetus septimus extitit Venetiarum Patriarcha, ab Alexandro Papa VI. anno millesimo quadringentesimo nonagesimo secundo circa finem anni promotus. Vir fuit tum generis nobilitate, quam singularissimis virtutibus ornatus, Theologica, oratoria, ac Philosophica facultate insignis, qui commissum sibi gregem cum probitatis laude duodecim annos verbo, ac exemplo rexit. Ab eodem Pont. Max. Alexandro Monasterij S. Maphæi de Maiorbo Cistercien. Ord. visitator, ac reformator institutus, eas sanctimoniales ad exactiorem viuendi normam reduxit, Patriarcharumq; immediato regimini, ex eiusdē P.M. beneblacito subiecit. Cui Alexander indulsit vt in Clericos criminosos, etiam læsæ maiestatis reos, intra Venetam ditionem inuentos inquirere, ac procedere posset, datis litteris Apost. apud S. Petrum die 25. Ianuarij an. 1497. Maxima fulsit benignitate in subditos, ac charitate in pauperes, quorum necessitatibus ex corde compatiebatur. Decessit an. 1504. communibus lachrymis parentatus, Venetijs in Ecclesia S. Dominici, in qua Dominicanam togam induerat, sepultus. *Vghell. tom. 5. & Plod. vbi sup.* qui Thomam sequentia ingenij sui monumenta posteris reliquisse testatur.

Sermones de Tempore, & sanctis
Volumen sermonū pro Quadragesima.

3 P.F. Hieronymus Quirinus nobilis Venetus, scientia, regulari disciplina, vitæque integritate spectabilis, F. Thomæ Donati præfati discipulus, indiuiduusque comes in Ordine, à Clemente VII. ex Senatus sententia, Venetus Patriarcha confirmatur die 23. Octob. anno millesimo quingentesimo vigesimo quarto. Triginta annos vixit in sibi collata dignitate cum prudentiæ, singularisque probitatis laude: quibus exactis, quieuit in pace anno 1554. corpore in S. Dominici Ecclesia condito prope Thomam Donatum, sequenti elogio tumulo constituto.

Hieronymus Quirinus
Ne serui cadauer inferretur
Vbi corpus conficitur Domini
Hic voluit humari.
Qui adolescens in Thomæ Donati verba
Primùm iurauit,
Quem in Monastica dignitate subsequutus
Et Patriarcha Patriarchæ
Iusti tenax imitatus
Obijt anno salutis MDLIV.
Id. Decemb.

Vghell. & Plod. vbi sup.

CAPVT IV.

DE ARCHIEPISCOPIS.

ARchiepiſcoporum; Epiſcoporumque noſtri *Prædicatorum* Ordinis ſyllabum enunciaturi, te Lectorem monitum volumus, nos hic de eorundem Eccleſijs iuxta peruetuſtam diſpoſitionem, atque nomenclaturam omnium Eccleſiarum orbis ab eruditiſſimo D. Abbate Vghello nobis exhibitam, tractaturos. *Si* quæ ergo ex Epiſcopali ad Archiepiſcopalem dignitatem, ſeu ex vna Metropolitana ad aliam poſt conſcriptam nomenclaturam, nobis inſcijs, tranſiere, illas ſecundum modernum, quem obtinent titulum, atque Metropolitis ſubiectionem, non recenſendo, errabimus: At inuoluntarius error, ad eruditionem antiqui earundem ſtatus tibi proficuus erit.

Poſt Patriarchalem, Archiepiſcopalis dignitas in Eccleſia refulget, qua copioſa Prædicatorum multitudo fuit cohonestata, ex quibus ſequentes nobis innotuere.

Tit. j.
Acheruntini.

1 ACheruntina Archiepiſcopalis ſedes in Apulia cum Materana vnita, plures Dominicanos profeſſores habuit Epiſcopos, inter quos primus effulſit P. F. Laurentius ex Prouincia Romana, Card. Anibaldenſis ex noſtro Ord. aſſumpti Capellanus, à Clemente IV. creatus 8. Non. Aprilis an. milleſ. ducenteſimo ſexageſimo octauo. Octo propemodum annos creditas ſibi oues doctrinæ pabulo, atque exemplo paſcere non deſtitit, ſuarumque Eccleſiarum iura apud Carolum I. Regem pro conſequendis decimis tueri non omiſit. Vale dixit mortalibus die 15. Nouemb. an. milleſ. ducenteſimo ſeptuageſimo ſexto. *Vghell. tom. 7.*

2 P.F. Gentilis de Roma, generis nobilitate, virtutum ſplendore, rerumque experientia conſpicuus, à Bonifacio VIII. Pont. Max. harum Eccleſiarum adminiſtrator creatus eſt 3. Non. Ianuarij an. milleſ. trecenteſimo. Hunc legationibus aſſuetum, & in tractandis rebus maxima dexteritate pollentem Catanenſem Præſulem creauerat idem Bonifacius Caroli Regis amiciſſimus, vt Siculos, repudiato Federico II. ad eiuſdem Caroli, vel Roberti filij venerationem induceret; quod tamen conſequi non valuit. Mortuus eſt autem anno milleſ. trecenteſ. tertio. *Vghell. ibid.*

3 P. F. Landulphus, quem ſcriptores noſtri Rodulphum vocant, ex Epiſcopo Vicoaquenſe, ad has Metropolitanas à Clemente Papa V. translatus fuit Eccleſias, die 2. Aug. an. milleſ. trecenteſimo quinto. Scientiarum, & virtutum omnium corona redimitum fuiſſe affirmat Leander Albertus noſter in Archiep. noſtrorum nomenclatura; fuerat enim in Ordine Doctor Pariſienſis inſignis, Fideique Quæſitor in Neapolitano Regno; eiuſque habetur mentio in proceſſu vitæ, morum, ac doctrinæ Angelici Doctoris noſtri pro illius canonizatione, Apoſtolica auctoritate conſtructo. Tribus tantùm annis optimus Paſtor has Eccleſias rexit, fatoque functus eſt anno milleſimo trecenteſ. octauo. *Vghell. ibid.*

4 E viuis ſublato Landulfo conuenere in vnum capitulares electores, vt ſibi nouum Paſtorē nominarent; teſte Vghello loco citando in fine; cumque Dominicanorum Paſtorum vita, moreſque optimos agnouiſſent, P.F. Robertum de Prouincia Siciliæ Regni, Philippo Achaiæ, & Tarenti Principi à ſacris confeſſionibus,

bus, proprium Pastorem salutauere, quem postea Clemens V. Pont. Max. 15. Kal. Septemb. anno milles. trecentes. octauo confirmauit. Fuit Robertus antecessoris sui virtutum imitator egregius, creditumque sibi ouile eleemosynis in pauperes effusis, alijsque virtuosis actibus fouit. Viginti sex annis Pastor extitit, ingressusque est vniuersæ carnis viam sub Io: XXII. anno reparati orbis milles. trecentesimo trigesimo quarto. *Vghell. ibid. ex lib. Prouis. Prælat. Epist. 604. fol. 118.*

5 P. F. Henricus Lunguardus Panormitanus ex Episcopo Policastren. harum Ecclesiarum Episcopus electus fuit à Sisto IV. an. milles. quadringentes. septuagesimo primo. Extitit in Parisina Vniuersitate Doctor venerabilis, Ferdinando seniori Neapolis Regi à sacris confessionibus, & consilijs status; eumque acris ingenij virum Leander nominat, & Neapolitano Regi Ferdinando iuniori, qui sibi tantum virum in Patrem elegerat, charum dicit. Idem Pontifex Max. Capitulo, & populo Materanæ Ecclesiæ eum comendauit, virum bonum, & optimum nominando. Dissidia inter Materanum & Acheruntinum Capitulum composuit, ouesque sibi creditas optimis documentis imbuit. Vndecim annis Pastor effulsit, tandemque lento morbo consumptus quieuit in pace die 4. Decemb. an. milles. quadringentes. octogesimo secundo. *Vghell. ibid. Plod. p. 2. lib. 3.*

6 P.F. Ioannes Espilla de Alcantara Hispanus in Salmantina Vniuersitate Cathedræ Scoti moderator, ad Catholici Regis nominationem has Ecclesias regendas suscepit à Paulo V. die 11. Ianuarij an. milles. sexcentes. vndecimo, cum esset Comiti Beneuentano Neapolitano Proregi a sacris confessionibus. Octo annos Episcopus vixit, quieuitque in pace die 20. Septemb. an. milles. sexcentesimo decimo nono in Materana Cathedrali sepultus. *Vghell. ibid. & Plod. p. 2. lib. 4. & ex Regest. Cancell. Apost.*

Tit. ij.

Amalphitani.

1 PAter Frater Antonius de Carlenis Neapoli nobili loco natus ex Dominis de Monte Aquilo Amalphitanam Cathedram in Terra laboris regendam obtinuit à Nicolao V. Pont. Max. 3. Id. Augusti an. milles. quadringentes. quadragesimo nono, cui ob præclaras virtutes acceptissimus fuit. Pisano Concilio interfuit adhuc in minoribus constituus, & Alexandri Papæ V. partes intracto animo suscepit. Annis vndecim in sua Ecclesia pastor bonus præfuit, exemplar pietatis, & charitatis ouibus suis effectus, mortēque annosus aspexit an. milles. quadringentes. sexagesimo, in D. Tho. Aquinatis nobili sacello à se in Cathedrali constructo tumulatus. Scripsit docta commentaria super Metaphysicam, quæ asseruantur in Bibliotheca S. Dominici de Neapoli. *Vallus de Prou. Regni Ord. Prad. Vghell. tom. 7.*

2 P.F. Baptista de Iudicibus ex Finario Prouinciæ Lombardiæ ex Albentimilien. sacerdotio ad Amalphitanum à Sixto IV. die 3. April. an. milles. quadringentesimo octogesimo tertio translatus fuit, ex quo sequenti anno ad Patracensem postmodùm Ecclesiam assumptus in ea insula diem vidit extremum Romæ, de quo in Albintimilien. *Vghell. tom. 4. & 7.*

3 P.F. Antonium de Neapoli Amalphitanum Archiepiscopum multi tertio loco ponunt; quem tamen non esse distinctum ab Antonio de Carlenis credimus ex temporis simultate cum prædicto. Veruntamen fides sit apud illos. *Vallus vbi supra.*

Tit. iij.

Antibaren.

1 ALiqui ex nostris Metropolitanæ Antibarensi Ecclesiæ in Sclauonia præfuere Præsules, inter quos primus enumeratur P. F. Gaspar Adamus, quem

Lusit.

Digitized by Google

Luſit.in Chronica decade 1260. ita ſolum nominat *G. Ada Archiep. Antibarien.* Plodius verò cũ Fernandez Gaſparẽ nominat, eumq; floruiſſe circa annũ Dom.milleſimũ ducenteſimũ octogeſimum affirmant. Extitit Gaſpar vir doctus,compoſuitq; officiũ S. Thomæ Aquinatis: vnde dicendum eſt floruiſſe anno Dom. milleſ. trecenteſ. vigeſimo tertio, cum illo anno inter ſanctos fuerit relatus D. Thomas à Io. Papa XXII. Compoſuit quoque officium Vndecim millium Virginum, & S. Georgij Mart. quo autem anno è viuis exceſſerit non pandunt Auctores ſupradicti.

2 Pater Frater Andreas de Antonio Ghezzio Burgheſio Senenſis, diuini verbi præco famoſus à Benedicto XI. P. M. Antibarenſis Paſtor creatus anno 1303. per Italiã Apoſtolicus Nuncius ad Principes dirigitur anno milleſimo trecenteſimo decimo octauo à Io. XXII. vt teſtatur Lombardellus in vita B. Bonauenturæ Tolomei,& Lopez in Hiſtoria Ord. p.4. *Vgurger. in Pomp. Senen.tit. 5. parte 1. & Vghell. in M. S. nobis communicatis.*

3 Pater Fr. Io. Prior Raguſini Conuentus Antibarenſis Epiſcopus ab Vrbano Papa V. creatur 2.Id.Iunij Pontificatus ſui anno primo, qui fuit humanæ ſalutis milleſimus trecenteſimus ſexageſimus tertius, de quo altum tenuere ſilentium Scriptores noſtri. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Vrbani. V.*

4 Pater Fr. Ioſeph Maria Bonaldus de Iadra Prouinciæ Dalmatiæ eandem Eccleſiam regẽdam obtinuit ab Innocentio X die 10.Septembris anno milleſ. ſexcenteſimo quadrageſimo ſexto. In Romano Collegio S. Mariæ ſuper Mineruam Theologicis ſtudijs operam dedit, euaſitq; prædicator gratioſus, plurieſque in Vrbe conciones ad populum habuit. Ad Epiſcopatum aſſumptus, obſidioni Cliſſæ munitiſſimæ arcis, à Turcis detentæ, cum exercitu Venetorum interfuit, eaque expugnata, Crucifixi imaginem præmanibus geſtans,in Eccleſiam ingreſſus, voce clara *Te Deum laudamus intonuit.* Oppidum enim Cliſſenſe ad ſuam iuriſdictionem ſpectabat. Romã reuerſus anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo octauo, ibidem apud Oratorem Venetum vſque ad ſequentem annum permanſit; & exinde in patriam reuerſus, paulò poſt ingreſſus eſt viam vniuerſæ carnis. *Ex Actis Conſiſt. Innocentij* X.

Tit: iv: Antiliarenſis.

1 IN Antiliarenſi Archiepiſcopali Eccleſia præfuit Fr. Andreas Hungarus, *inſignibus præfulgens virtutibus*, ait Leand. Alb. *Magna religione, doctrina & prudentia*, ſubdit Ferrarius, qui à Rege Carolo Berto ad Curiam Apoſtolicam Burdegalis tunc temporis commorantem, Clemente V. Pont. Maximo, miſſus vt canonizationem ſanctiſſimæ Virg. Margaritæ, filiæ Belæ IV. Regis Hungariæ promoueret, ab eodem ſummo Pont. Antiliarenſis Archiepiſcopus creatus fuit anno milleſimo trecenteſimo ſexto, circa feſtum omnium SS. De quo S.Antoninus 3. par. hiſt. tit.23. cap.11. ita ait. *F. Andreas Hungarus Archiepiſcopus Antiliarenſis, qui fuit miſſus ad Curiam à Rege Hungariæ pro canonizatione Margaritæ filiæ Regis Hungariæ monialis Ord. Prad. quæ ſanctitate vixerat in Prouincia Hungariæ,&c.*Hic vbi commiſſum ſibi gregem exemplo, & eruditione pauiſſet, religioſæ vitæ deſiderio detentus, ad Io: XXII. pedes infulam dimiſit, pauperculamque cellam in Ordine repetijt, in qua paulò poſt quieuit in pace. *Ferrer. de Hung. Pron. p.2. lib.2. cap. 27. & Olmeda in vita Aimerici Placentini Gener.& Auct. ſuprad.*

Tit. v. Aquenſes.

1 AQuenſium nobilem Archiepiſcopalem ſedem in Prouincia tres ex Patribus noſtris conſcendere, primuſque præfuit P. F. Iacobus de Concos ex nobili familia de Cabrairez in Cadurcenſi prouincia, à Io: XXII. die 10. Iulij anni milleſ. trecenteſ. vigeſimi ſecundi euocatus. Octo annos hanc Eccleſiam piè rexit, mortemque ſalutauit die 1. Maij an. milleſ. trecenteſ. trigeſimo, apud noſtros

ſtros in latere dextro Aræ Max. ſub ærea crypta ibidem conditus, quibus legauit Bibliothecam ſuam cum omnibus Eccleſiaſticis paramentis, nec non decem annuas libras Cadurcenſes pro Anniuerſario ſibi exhibendo. *Gall. Chriſt. tom. 1.*

2 P. F. Aijmo Nicolai Gallus, cum ſemel, atque iterum *Prior* Prouincialis prouinciæ *Prouinciæ*, ad quam ſpectabat, extitiſſet, eiuſque doctrina cunctis præluceret, ad Senecenſem primò, ad S. Pontij Tomeriarum deinde Sacerdotium aſſumptus, Ludouico III. Rege promouente, cum quo Neapoli frequenter commorabatur, ad Aquenſem Eccleſiam peruenit, cui Epiſcopalia paramenta contulit die 28. Octob. ann. milleſ. quadringenteſ. vigeſimo ſeptimo. Vixit in hac Eccleſia vſque ad annum milleſ. quadringenteſimũ quadrageſimum tertium, quo mortalitatem cõpleuit in Oratorio S. Metriæ ſepultus. *Gall. Chriſt. ibid.*

3 P. F. Michael Mazarinus Romanus filius Conuentus Santæ Mariæ ſuper Mineruam, Cardinalis Iulij Mazarini Germanus frater Archiepiſcopus Aquenſis euaſit. Hic Dominicanam togam in Romano Conuentu ſuſcepta, & profeſſione emiſſa ſtudijs operam dans, curſuque philoſophico completo, Bononiam petijt, vbi in Theologicis facultatibus ſub Thoma Turco, qui poſtmodùm Magiſter Ord. euaſit, excultus, Lectoralem Lauream obtinuit. Romam reuerſus, in Conuentu Mineruæ Philoſophiam docuit, & P. F. Nicolai Rodulphij Generalis Socius poſtmodùm inſtitutus, ab eodem Cõmiſſarius Venetias pro grauibus Ord. negotijs directus, ad optatum finem fœliciter illa perduxit. Prouincialis Apuliæ electus, aliquibus poſtea de caſuis, ad illã Prouinciam non potuit accedere, officio tamen retento. Vicarius Romanæ Prouinciæ inſtitutus, omnium electorum ſuffragijs Prior Prouincialis nominatus fuit Viterbij in Conuentu S. Mariæ ad Gradus an. 1638. & completo quadriennio, Apoſtolicam confirmationem obtinuit; quo in munere ad indictum Ianuenſe Generale Capitulum cum poteſtate Vicarij inſtitutus ab Eminentiſſ. Antonio Barberino Card. Protectore, properauit anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſecundo. Verùm Capitulo in factiones diſciſſo, pars Mazarino adhæſit, altera Rodulphio Magiſtro Ordinis; illa Gallorum, Italorumque ferè omnium fauori nitebatur; hæc Hiſpanorum, nonnullorumque Italorum, qui Rodulphij partes ſuſcipiebant; vnde acerrimum ſchiſma ſubortum eſt: altera parte Rodulphium ab Ord. Magiſterio deponente, Mazarinumque in eius locum eligente: cæteris Ianua ſecedentibus in Cornilianũ, ibiq; Thomã Rocamoram Hiſpanum, Magiſtrum Generalẽ ſalutantibus. Vt autem tantis malis remedium apponeret Vrbanus VIII. Pont. Max. omnia acta tam Ianuæ, quàm Cornelianj Apoſtolica auctoritate caſſauit, & anullauit, Mazzarinumq; in gratiam Chriſtianiſſimi Regis Sacri Palatij Magiſtrum fecit: in locũ Reginaldi Lucarini viri doctiſſimi ad Epiſcopatum Ciuitatis Plebis promoti: Rocamoram autem Hiſpaniarum Rex Maioricenſem Epiſcopũ poſtmodum nominauit. Aſſumpto igitur Magiſterio S. Palatij menſe Ianuario anno 1643. in eodem perſeuerauit vſque ad annum milleſ. ſexcenteſ. quadrageſimum quintum, quo ad Ludouici Galliæ Regis nominationem Aquenſis Archiepiſcopus creatus fuit ab Innocentio X. conſecrationis munere ſuſcepto Romæ in Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam menſe Iulio ab Hieronymo Card. Grimaldo, pallioque ab eodem Pontifice ſequenti menſe obtento. Mox in Galliam profectus, die 30. Octob. ſolemniter ſuam Eccleſiam ingreſſus, eidem præfuit vſque ad diem primam Septembris anni milleſ. ſexcenteſimi quadrageſimi octaui, quo Romæ quieuit in pace S. R. E. Cardinalis. De quo plura inter Cardinales ſupra diximus. *Gall. Chriſt. tom. 1.*

Tit. vi.
Arboren.

1 ARboren. Archiepiſcopalis ſedes in Sardinia habuit Paſtorem P. F. Stephanum Hiſpanum, religione, pietate, & vitæ integritate virum clariſſimum à Gregorio IX. anno milleſ. ducenteſimo trigeſimo ſexto creatum, quam cum pluribus

ribus annis rexiſſet, quieuit in Domino. *Taeg. in Mon. Ord. & Plod. p.2. lib.1.*

2 P. F. Conſilius Gattus Viterbij nobili loco natus, vir præſtantiſſimus à Martino IV. Pœnitentiarius, ac Capellanus Apoſtolicus creatus eſt; cumque eiſdem muneribus egregiè functus eſſet, à Bonifacio VIII. Arborenſis Archiepiſcopus in Sardinia delectus fuit an. 1299. translatus poſtmodum ſequenti anno ad Compſanam Eccleſiam. De quo intra in Pœnitentiarijs Dom. Papæ. *Vghell. Ital. Sac. tom. 6. in Archiep. Compſanis ſub num. 13.*

3 P.F.Guido Chiprius huius Eccleſiæ Epiſcopus deſcribitur ab Olmeda in vita Aymerici Placentini Magiſtri Ordinis promotus circa annum milleſimum trecenteſimum quartum.

4 P.F. Nicolaus Bonitus, Berutus ab Vghello dictus, cum Taruiſinus Epiſcopus eſſet, ad Maſſenſem in Tuſcia Eccleſiam translatus, tandem Archiepiſcopus Arborenſis renunciatus fuit à Bonifacio IX. anno milleſimo quadringenteſimo quarto, ſui Pontificatus vltimo. *Vghell. Ital. Sacra tom. 3. in Epp. Populon. & Maſſen. num. 31.*

5 P. F. Oddo de Sala Piſanus natalium ſplendore clariſſimus, multarum Eccleſiarum Paſtor, ex Epiſcopali Polenſi ſede ad Metropolitanam Arborenſem translatus fuit a Clemente V. an. milleſ. trecenteſimo octauo 3. Kal. April. quam cum pluribus annis optimè rexiſſet, translatus fuit ab eodem Pont. Max. ad Piſanam Eccleſiam 6. Id. Maij an. milleſ. trecenteſ. duodecimo. *Vghell. tom. 3.*

6 P. F. Io. Hiſpanus Beiten. Epiſc. cum eſſet Catholico Regi à ſacris confeſſionibus, ad Arborenſem Eccleſiam translatus fuit à Leone X. an. milleſ. quingenteſimo decimo ſeptimo. *Ex eiuſdem Pont. Max. Act. Conſiſt.*

Tit. vii.
Arelatenſis.

1 PAter Frater Io: de Prouincia Franciæ, in qua Prioris munus in pluribus Conuentibus ſubierat, Doctor Pariſinus, à Benedicto XII. anno milleſ. trecenteſimo quadrageſimo primo die 27. Septemb. Arelatenſis Paſtor in Gallia creatus fuit, in qua dignitate ſe omnibus amabilem exhibuit. Diſſidia cum Abbate Montis Maioris compoſuit, quæ eius deceſſor in Arelaten. Eccleſiam ſuſcitauerat. Clementem VI. Auenioni veneratus eſt, à quo priuilegiorum Metropolitanæ Baſilicæ confirmationem impetrauit. Naturæ debitum tandem perſoluit an. milleſ. trecenteſ. quadrageſimo ſeptimo. *Taeg. in Monum. Ord. Gall. Chriſt. tom. 1.*

Tit. viii.
Armachani.

1 ARmachana Eccleſia in Hibernia, cuius Paſtores Primates nuncupantur, plures noſtræ profeſſionis Alumnos habuit Antiſtites, inter quos primus omnium effulſit P. F. Reginaldus Bononienſis, qui cum Romæ Apoſtolici Pœnitentiarij munus adimpleret, huius Eccleſiæ Archiepiſcopus creatus fuit circa annum milleſ. ducenteſimum quadrageſimum. Fuit Reginaldus vnus ex S.P.Dominici diſcipulis, interfuitque Bononiæ miraculo panis ab Angelis, omni alimento deſtitutis Fratribus delati. Obijt circa annum milleſ. ducenteſ. quinquageſimum. *Taeg. in Mon. Ord. Luſit. in Chro. & Fernād.*

2 P.F.Martinum Bononien. in Armachana Eccleſia præfuiſſe indubitatum habemus ex S. Antonino 3. p. hiſt. teſte Luſit. in Chron. decade 1270. quo autem anno aſſumptus fuerit, vel deceſſerit, ſub dubio relinquunt.

3 P.F. Raimundus, cuius patriam, & cognomen ſilentij tenebris inuoluunt ſcriptores, ab Honorio IV. huius Eccleſiæ Antiſtes creatus fuit anno milleſ. ducenteſ. octuageſimo ſexto. Pluribus annis ſibi commiſſum gregem, verbo atque exemplo pauit. *Plod. p.2. lib.1. Luſit. in Chron. decad. 1280.*

4 P.F. Gualterus Iorſius S. R. E. Cardinalis Anglus, Armachanus Archiep. Hiberniæque Primas renunciatus fuit à Clemente V. anno milleſ. trecenteſimo ſexto. Fuit vir, & morum grauitate, & ſcien-

ſcientiæ claritate inſignis, ſuumque apoſtolicum munus cum laude obiuit. *Luſit. in Chron. decad.* 1300. *Plod. part.*2. *lib.*1. Cæterum hic Gualterus non fuit Card. ſed germanus Frater Thomæ Iorſij Card.

Scripſit *Summam Theologiæ.*

De peccato Originali, & Quæſtiones varias in primos Pſalmos Dauidicos.

5 P.F. Humbertus de Roto Gallus Armachanus Archiepiſc. fuit circa annum milleſ. quadringenteſ. ſexageſimum quartum, pluribuſque annis in eadem Eccleſia præfuit. De quo nil aliud referunt Ord. ſcript. *Plod. p.* 2. *lib.* 3. *Fernand. in Catal. Ep.*

Tit. ix.
Armeniæ.

1 ARmeniæ Archiepiſcopi, qui aliquando Naxſciouanen. aliquando verò de Abaraner nuncupantur, eo quod in dictis locis habitauerint, omnes fuerunt, & ſunt Dominicani inſtituti profeſſores: Neque enim Armenus populus catholicus habuit vnquam alios Epiſcopos, ſeu Archiepp. quàm Dominicanos. B. Bartholomæus Paruus, quem de Piſcialis noſtri ſcriptores vocant, exTorcellano Epiſcopo Armeniæ Archiep. creatus fuit à Io. XXII. anno milleſ. trecenteſ. trigeſimo tertio, vltimo ſui pontificatus anno, teſte Vghello tom. 5. inter Torcellanos Epiſc. Clemens Galanus Theatinus in Georgia aliquando miſſionarius, in ſuo opere eiulgato Romæ an. 1550. *Conciliationis Eccleſiæ Armenæ cum Romana.* Aſſerit fuiſſe antiquitus in Armenia ſeptem catholicas Eccleſias Epiſcopales, in quibus ſoli Dominicani Fratres fuere Epiſcopi. Perrexit in Armeniam Bartolomæus, vt oues ſibi commiſſas Romanæ Eccleſiæ, à qua per ſchiſma receſſerant, reconciliaret, quod vt faciliùs conſequi poſſet, duos ex noſtris ſocios ſecũ adduxit, P.F. Io. Angelum Bononien. cum F. Iacobo Conuerſo, qui neceſſarios latinos libros in Armenum idioma verteret. Ibi Armenos Monachos Schiſmaticos non ſolùm ad Apoſt. Sedis venerationem adduxit, verùm etiam ad emittendam Dominicanam profeſſionem inflammauit. Vnitis igitur Monachis cũ noſtris Dominicanis, innumeri filij Eccleſiæ acceſſere; quod vt faciliùs euenire poſſet, ex latino idiomate in Armenicam linguam Biblia, Miſſale, Regulam S. Auguſtini, Rubricas Ordinis, breuiarium, & Contra gentes D. Thomæ tranſtulit Bartholomæus cum ſocio: quibus permoti Turcæ S. Pontificem crudeli morte peremere, manibus lento igne combuſtis, quo in martyrio euolauit in cœlum maximo cum dolore fidelium, cuius corpus miraculis, & prodigijs venerabile, vſque in præſentem diem ibidem ſumma veneratione colitur, in oppido Charna prope Abaraner in Ordinis Eccleſia B Virgini in cœlum Aſſumptæ dicata conditum, vbi maximo fidelium, ſchiſmaticorum, atque etiam Turcarum concurſu die Aſſumptionis B. Virginis, duobuſque alijs ſequentibus, quibus eius feſtum colitur, veneratur. *Plod. de Vir. Illuſt. Ord. lib.* 2. *Galanus in Conciliat. Eccleſ. Armenæ cum Latina cap.*30. *& Vghell. vbi ſup.*

2 Teſtiſenſi Eccleſiæ præfuit P. Fr. Io. Angelus eiuſdem S. Patris Bartholomæi Socius, qui poſtquàm pluribus annis in creditarum ſibi ouium procuranda ſalute, inſudauit, laborum ſuorum præmia percepturus, mortalibus vale dixit. *Galanus ibidem.*

3 Eccleſiæ verò de Caffa, exiſtenti apud Scythas trans Pontum Euxinum præfuiſſe P.F. Thaddæum ſubdit idem auctor: quãto tempore autem, non pandit. *Galan. ibid.*

4 In magnæ Ciuitatis de Sultanæa in Perſide Eccleſia Epiſcopum extitiſſe P. Fr. Antonium, refert idem auctor, reliqua eius geſta ſub ſilentij tenebris inuoluta relinquens. *Galan. vbi ſup.*

5 In Naxciouanenſi autem ſequentes à noſtris ſcriptoribus enumeratur Archiepiſcopi: P. F. Thomas Chiauchenſis Armenus conſecratus fuit Nacxſciouanenſis Archiepiſcop. anno à Virginis partu 1356. Innocentio VI. eiuſdem Eccleſiæ fidelium electionem approbante. *Galan. ibid.*

6 P. Fr. Matthæus Armenus, Sacræ Theologiæ Magiſter, hanc eandem Archiepiſcopalem dignitatem obtinuit circa annum Dominicæ Incarnationis 1438. atque in Cypro vitam cum morte commutauit. *Plod. p.* 2. *lib.* 3. *Fernand. in Catal*

electum fuiſſe in Archiepiſcopum, atque à Pio Secundo confirmatum, refert idem Galanus ſubdens ab anno 1462. vſque ad 1477. eandem Eccleſiã ſanctiſſimè rexiſſe.

8 P. F. Benedictus huius nominis primus, natione Armenus huic Eccleſiæ ius dixit, à Sixto IV. Archiepiſcopus creatus anno 1478. eiuſq; mentio in Regeſtis Mag. Ord. habetur, dum ſub præſidentibus conuentuum Ordinis, ad quos eſſet declinaturus ſummoperè commendatus. Rexit ſuam Eccleſiam Apoſtolicè vſque ad annum 1492. quo deſijt eſſe inter mortales. *Plod. p. 2. lib. 3. Galan. vbi ſupra.*

9 P. F. Baptiſta Armenus Benedicto ſucceſſit electione à populo facta, & confirmata ab Alexandro Papa VI. an. 1494. rexitque eandem Eccleſiam vſque ad annum 1501. quo deceſſit. *Galan. ibid.*

10 P. F. Benedictus huius nominis ſecundus, natione Armenus Baptiſtæ ſucceſſit prout diximus in noſtro impreſſo opere Capitulorum Generalium Ord. dum de Prou. Naxciouanenſi in Armenia tractabamus. rexitq; Eccleſiam vſq; ad annũ 1510.

11 P. F. Gregorius Armenus à populo electus, in Italiam venit, Bononiamque petijt, vbi Iulius Papa Secũdus morabatur, à quo benignißimè fuit acceptus, atq; in Archiepiſcopali munere confirmatus. Per interpretem loquebatur; omnia tamen ad Latinos ritus ſpectantia obſeruabat. Pontifici gratiſſimus extitit, cui Armenæ ſuæ Eccleſiæ ſtatum perfectiſſimè aperuit, ab eoque multis donarijs, & ſacris veſtibus ditatus, in Armeniam reuerſus fuit. Contigit hoc humanæ ſalutis anno 1511. Vixit autẽ in ſuſcepta infula vſque ad an. 1537. *Galan. ibid. Leander lib. 3. Plod. p. 2. lib. 3.*

12 P. Fr. Benedictus filius Berzati de Naxciouan Armenus poſt Gregorij obitũ vt teſtatur Galanus in ſerie Archiepp. Eccleſiæ Naxciouanen. ab Armeno populo, & fratribus noſtris fuit electus in Archiepiſcopum, Romamq; pro confirmatione ab Apoſtolica Sede impetranda miſſus cum ſequentibus ſuæ electionis litteris Pontifici Max. directis, quas in publico conſiſtoro legit Card. noſter Burgenſis. Ita enim in Conſiſtorialibus actis regiſtratum legimus, proprioque calamo ſequentia exſcripſimus, vt illius populi eligendi Archiepiſcopi mos cunctis innoteſcat.

In Conſiſtorio apud S. Petrũ die 20. Octob. 1542. congregato, Card. Burgenſis litteras Eccleſiæ Naxciouanen. in Armenia ad Sanctiſſ. tranſmiſſas, legit, ſequentis tenoris.

In nomine Vnigeniti Filij Dei; qui ſua gratia, & miſericordia de Virgine naſci dignatus eſt. Anno Dom. 1540. in die B. Andreæ Apoſtoli fratres congregati P. *Beatiſſ. nos, qui ſumus oues veſtræ, & Prouinciæ in ſpiritualibus ſubiectæ veſtræ Sanctitati. Vos autem caput noſtrum eſtis, & in hoc ſæculo omnibus ſuperior, & nos ſub V. ſanctitatis obedientia; Vos verò cæleſtem poteſtatem habetis, & gratiam à Deo ad regendum mundum, & Angeli cæleſtes in ſocietate veſtra, & Prælatorum totius mũdi; & eſtis Vicarius Chriſti in omni loco, vbi fidem eius duodecim Apoſtoli prædicauerunt, & vos veram, & rectam retinetis fidem, ad cuius ſedem omnes fideles, & catholici Chriſtiani concurrunt, & eſtis omnium lætitia, & exultatio, qui quemadmodum de vino dicitur, corda hominum lætificatis, & eſtis verus ſucceſſor S. Petri, qui mundum vniuerſum manu continetis, & quodcunque ligatis, & ſolutis in terra, ligatum ſimiliter, & ſolutum erit in Cælis, & eſtis fundamentum totius Eccleſiæ Dei. O Pater Sancte, quem mundus in partibus noſtris non cognoſcit, Nos F. Andreas Vicarius Caſalis, ſeu villa, quæ dicitur Gianech, & Subprouincialis totius prouinciæ Armenorum catholicorum.*

F. Azarias Prior villæ Sabonis
F. Io. Prior Abbaraner
F. Io: Prior Caſcaſini
F. Io: Prior Abaracundis
F. Zacharias Prior Salitad
F. Thomas Prior Charna
Omnes iſti Chriſtiani Catholici & Fratres Ord. Prædicat. S. Dominici, ſubiecti & filij obedientiſſimi S. Veſtræ parati ad omnia exequenda.

Et Petrus de Gianech;
Petrus Io: de Sabonis
Mirans de Abaraner
Saphar de Caſcaſimi
Acchic Abbaracundis
Putach de Carua
Agabech Salitatah
Siluan de Ganſa
Laici omnes & capita, ſeu Priores Vil-

Villarum ſupra ſcriptarum omnes filij Sanctitatis veſtræ.

O Pater ſancte mortuus eſt Epiſcopus noſter, & alium Paſtorem, & caput loco eius cupimus ſubſtitui nobis; conferentes autem inter nos, inuenimus virum idoneum Fratrem videlicet Benedictum filium Berzati de Naxſciouan Ordinis S. Dominici, quem adire fecimus regionem, & vrbem veſtram quem elegimus in Epiſcopum noſtrum poſt biennium à morte prænominati, & prædicti Naxſciouanen. Epiſcopi noſtri, die videlicet, & anno ſupraſcriptis. O Pater Sancte Papa Paule conſeruet vos Deus omnipotens, & S. Petrus, & S. Paulus, & omnes ſancti cœleſtis curiæ, & ita commendatum habeat V. ſanctitas electum noſtrum, qui eſt bonus & catholicus Chriſtianus, qui neque Latinam loqui linguam, neque Italicam nouit; vnde compatiatur eidem S. V. O Pater ſancte quidquid boni facietis huic fratri Benedicto electo noſtro, retribuent S. V. ſancti Dei Apoſtoli Petrus, & Paulus. Nos infidelibus ſubiecti ſumus, à quibus ipſe iam electus, captus, & catenatus eſt, & in vinculis, & catena per nouem menſes habitus; vnde vt ipſum redimeremus, paramenta Eccleſiæ, & Calices, & Cruces vendere coacti ſumus. Et ita eum trecentis aureis redemimus, & venit in S. Ciuitatem veſtram: Nunc autem S. V. tantùm boni ipſi contribuat, quantùm illi Deus in mentem dederit; & ille, qui ſcripſit oſculatur pedes S. V. F. Io: ab Aracundis ſupranominatus, filius Coſigian. Quibus perlectis Sanctitas ſua confirmauit dictam electionem de præfata Eccleſia Naxſciouanen. vacante per obitum Gregorij, filij Azazator, ideſt Deodati, & prouidit de perſona dicti F. Benedicti. Hæc acta Conſiſtorialia.

Fuit igitur benignè à Pont. Max. Paulo III. acceptus, pluribuſque Eccleſiaſticis paramentis donatus, conſecrationeque ſuſcepta, dum in ſuam Eccleſiam proficiſceretur, mortuus eſt in Inſula Cypro ſequenti anno.

13 P. F. Stephanus Benedicto in Archiepiſcopatu ſucceſſit à populo electus. Romam venit, ab Apoſtolica Sede ſuæ electionis confirmationem, & conſecrationem conſequuturus, quod à Paulo Papa III. impetrauit die 15. Ianuarij anno 1546. In patriam reuerſus, pluribus annis commiſſum ſibi gregem exemplis, & verbis apoſtolicè pauit, deceſſitque anno ſui regiminis quartodecimo, in ſua Eccleſia tumulatus. *Galan. ibid. Plod. p. 2. lib. 4. & ex Act. Conſiſt.*

14 P. F. Nicolaum Armenum in eadem Archiepiſcopali Eccleſia Stephano ſucceſſiſſe, inquit Plodius, dum de præfato Stephano loquitur, ætatis ſuæ anno trigeſimo tertio electum, quod euenisſe anno 1571. falsò affirmat; nam contigiſſe hoc ſub Pio IV. anno ſalutis humanæ 1560. die 25. Octob. Regeſta Cancell. Apoſt. teſtantur; licet nos eiuſdem Plodij ſententiam ſequuti, oppoſitum in noſtro opere ſuperius citato, retulerimus, quod in præſẽti retractamus. Venit igitur in Vrbẽ Nicolaus, quẽ Pius IV. benignè excepit & Archiepiſcopatum contulit, plurimamque ſacram ſupellectilem, ab eodem Pont. Max. & Cardinalibus dono datã, ad ſuam ſponſam tranſportauit. Sub Pio V. an. 1568. in Vrbem reuerſus, Sanctiſſimi Pontificis pedes, Apoſtolicaque limina adorauit, quod etiam ſub Gregorio XIII. præſtitit, & ſub Sixto V. per P. F. Azariam Fridonem compleuit. In ſua Eccleſia multa à Turcis, & Perſis paſſus fuit; tandemque ſenio confectus quieuit in pace inter noſtros tumulatus anno reparatæ ſalutis 1598. *Galan. ibid.*

15 P. F. Azarias Fridonis electionis beneficium ab Armeno populo conſequutus, Romam pro beneplacito Apoſtolico impetrando, & conſecratione ſuſcipienda venit anno 1602. cum priùs multa incommoda, & mala à Turcis pertuliſſet, & à Patriarcha Schiſmatico Armeno pluribus muneribus fuiſſet prouocatus ad ſui venerationem, quæ tamen incorrupto animo reiecit, verum totius Eccleſiæ Patriarcham, qui nullum ſuperiorem agnoſcit in terris, veneraturus. In Vrbem peruenit die Aſſumptionis B. Virginis Mariæ præfati anni 1602. poſt vndecim menſium aſſumptum iter, & cum coram Clemente Papa Octauo ſacros oſculaturus pedes aſtitiſſet, ab eodem perhumaniter fuit acceptus, à quo de latinis ritibus interrogatus, plenè eidem ſatisfecit; vnde & ad Archiepiſcopatum promotus, & à noſtro Cardinali Aſculano, aſſiſtentibus Sydonien. & Curſolen. Paſtoribus conſecra-

tus est anno 1604. Verùm breui tempore Romæ decessit, in Ecclesia Armenorum sepultus. *Plod. p.2. lib.4. Galan. vbi sup.*

16 P. F. Marcum Armenum in eadem Ecclesia successisse Azariæ, eũq; in Vrbe pariter obijsse, ex Actis Consistorialib. constat, in quibus sic dicitur. *Die 21. Octob. 1607. F. Matthæus Armenus Ord. Prad. electus Naxciouanen. Archiep. in Armenia per obitum F. Marci in Curia,*

17 P. F. Matthæus Erasmus Armenus huius nominis 11. dum in Italia permaneret, audito Archiepiscopi Marci obitu promouente Paulo V. die 22. Octob. ann. millesimo sexcentesimo septimo fuit creatus & postmodum consecratus Archiep. Naxiouanen. eodem tempore, quo Armenus populus accepto nuntio de morte sui Archiepiscopi destinauerat alium Fratrem Matthæum petere à Pontifice; vbi autem cognouit fuisse alterum Matthæum Romæ consecratum, adquieuit eiusdem promotioni, & post aliquot menses è viuis excessit. Matthæus autem in Armeniam properauit, rexitque sibi creditas oues summa pietate, & charitate vsque ad annum 1620. quo in pace quieuit. *Ex Regest. Cancell. Apost. & Galan. vbi sup.*

18 P. F. Paulus Maria Citadinus Bononiensis ex Prouincia Lombardiæ post Matthæum euasit Archiep. qui multarum linguarum, & præcipuè Armenæ peritissimus, arctioris vitæ desiderio tentus, transijt ad Carthusianos in Neapolitana Ciuitate; dum autem probationis annum tereret, reclamante apud Pont. Max. Paulum Quintum nostro Magistro Generali P. F. Seraphino Sicco, eo quòd inconsulto ipso ad talem ordinem transisset, ex Apostolico decreto ad nostros reuersus, in Conuentu S. Sixti de Vrbe per annum, non tamen completum mansit, pro vt omnes nostri Patres antiquiores adhuc superstites, qui eundem viderunt, & agnouerunt, testantur. Ab eodem Pontifice deinde Myrensis Archiepisc. & Suffraganeus cum futura successione Naxsciouanensis Ecclesiæ creatus fuit. Audito igitur Matthæi obitu ad suam regendam sponsam properauit, quam sanctissimè gubernauit maximo cum sibi creditarum ouium incremento in via salutis vsque ad annum 1627. excessitque è viuis communibus lachrymis sociatus. *Galan. ibid.*

19 P. F. Augustinus Pacensis Armenus electus fuit à Populo Archiepiscopus Matthæi obitu subsequuto; At cũ Romam suæ confirmationis, & consecrationis consequendæ causa venisset, comperisseque Paulum Mariam in demortui locum successisse, Myrensem Archiepiscopatũ obtinuit à Gregorio VX. Suffraganeusq; cũ futura successione in Naxsciouan. Ecclesia ab Vrbe recessit, quam vsq; ad annum 1653. prout Apostolicum virum decebat, mortuo antecessore, summa prudentia, & zelo rexit, quo, die 16. Aprilis, vitam cum morte commutauit, pro vt Fratres nostri Armeni retulere.

20 P. Mag. F. Paulus Pyromallus ex Prouinc. Calabriæ de Siderno, aliquando Magister Nouitiorum in hoc Conuentu S. M. super Min. sub P. Mag. F. Vincentio Candido Priore obseruantissimo annis 1629. & 1630. ab Alexandro VII. datus est Archiep. post Augustinum. Hic Apostolicus missionarius ante adeptam Insulam in Persidem, & Maiorem Armeniam fidei zelo inflammatus ex Congregationis de Propagãda fide decreto missus anno 1631. innumeras calamitates, vincula, atque carceres ibidem expertus, plures ex schismaticis ad veri Pastoris Max. agnitionem adduxit, & inter alios Patrem Cyriacum, Doctorem celebrem, magni Armenorum Patriarchę, schismate tamen fœdati, discipulum cum duobus alijs eius assecłis, Ioanne scilicet, & Carabieto. Duos supra viginti annos in assumpto ministerio consumpsit. Cum autem reuerteretur in Vrbem, propè Siciliam à Piratis Turcis captus, atque Tunetum perductus, post redemptam auro seruitutem ab Ordine factam, Naxsciouanen. Archiepiscopus creatus fuit anno conditæ salutis 1655. Viuit hoc anno 1664. quo ab Alexandro VII. translatus est ad Ecclesiam Bissinianensem die 15. Decemb.

Tit. x:
Athenienses:

1 PAtrẽ Fratrẽ Stephanum Mangiaterum Romanæ Prouinciæ Alumnum

num in hac Archiepiſcopali Eccleſia in Græcia conſtituta, præfuiſſe tanquam bonum Paſtorem in confeſſo eſt apud Ord. noſtri ſcriptores; quo verò tempore id contigerit, ſilent. Circa annum Dom. 1300. hoc accidiſſe refert Fernãdez in Archiep. Italorum Catalogo, qui tamen vnà cum alijs cætera de hoc Præſule digniſſimo filet. *Plod. in Apend. inter Archiep.*

2 P. F. Antonius de Genebreda Hiſpanus ex Prouincia Aragoniæ, vir doctus, & eruditus Archiepiſcopus Athenienſis creatus fuit anno Dom. milleſ. trecenteſimo octogeſimo ſecundo ab Vrbano VI. de quo Diagus noſter in hiſt. Prou. Aragon. & Plod. p. 2. lib. 2. Obijt ſub eodem Vrbano vt in illius Regeſtis habetur.

3 P. F. Antonius de Omeſſa Atheniẽſis Archiep. à Nicolao V. per obitum Angeli die 16. Decemb. an. milleſ. quadringenteſimo quinquageſimo creatus fuit. Trãslatus poſtmodum ab eodem Pont. Max. ſequenti anno 16. Kal. April. ad Aſtanen. in Corſica. *Ex eiuſdem Nicolai V. Regeſtis.*

Tit. xj.

Auenionenſes.

1 AVenionenſis Status ſub dominio Apoſtolicæ ſedis in Prouincia Prouinciæ eſt, cuius Archiepiſcopali ſedi ſequentes præfuere ex noſtris Prædicatoribus. P. F. Stephanus Dulcius Vrbeuetanus ex Conuentu Romano S. M. ſuper *Mineruã*, in quo Prioris munus obiuit, Examinatoriſque Epiſcoporum ſub Paulo V. P. M. officium in Romana Curia exercuit, ab eodem Pontifice, cui Stephani doctrina & mores optimè innotuerant, Auenionenſis Archiepiſcopus creatus fuit anno Dom. milleſ. ſexcenteſimo nono die 6. Aprilis quo exeunte Auenionem petens, omnium Ordinum applauſu receptus, vrbem ſuam ſolemniter ingreſſus eſt. Sequenti anno mortuo Federico Archiep. Vrbinate Prolegato Auenionen. Stephanus in eius locũ à Paulo Pont. ſubrogatus fuit Vicelegatus; quę munia omni fugata cupiditatis vmbra cum ſumma probitatis, & religionis laude geſſit. Ludouicum XIII. Galliarum Regem permagnificè in ciuitatem recepit Maij die 17. anni milleſ. ſexcenteſ. vigeſimi ſecundi, in Occitaniam contra rebelles properantem. Tandem graui morbo percuſſus, communibus ſibi creditarum ouium lachrymis parentatus, quieuit in pace anno Domini milleſ. ſexcenteſ. vigeſimo quarto. Suo Conuentui præfato inſignem calicem argenteũ præſtanti artificio elaboratum dono dedit. *Gall. Chriſt. tom.* 1.

2 P. F. Dominicus de Marinis Romanus ex Marchionibus Bombæ hanc Auenionenſem Archiepiſcopalem ſedem conſcendit. Hic in Conuentu ſanctæ Mariæ ſuper Mineruam ad Ordinem receptus, & educatus, profeſſione emiſſa, ad Salmantinum ſtudium properauit, in quo vir doctus, & eruditus factus, in Galliam ſe recipiens, ibidem Theologiam cum laude docuit. In Vrbem à Nicolao Rodulphio Magiſtro Ord. reuocatus, in noſtro S. M. S. Min. Cœnobio Regẽtis Studiorum prius, Prioris poſtmodum, onus obiuit, nobileque ædificium, quod meridiem reſpicit, à fundamentis excitauit piorum elemoſynis hinc inde ab ipſo emendicatis: aggreſſuſque eſt opus inſigne, quod omnes anteceſſores ſuos perterrefecerat, & ſoli diuinæ gratiæ ſpei innixus, ad quindecim millia ſcutorum in illo conſumpſit. Ab Innocentio X. Procurator Ordinis, & à Thoma Turco Magiſtro Generali, Vicarius Generalis inſtitutus, ab eodem Pont. Max. Auenionenſis Archiep. die 18. Octob. anno milleſ. ſexcenteſimo quadrageſimo octauo creatus fuit, apud Moniales noſtras SS. Dominici & Sixti à Card. Panzirolo conſecratus XI. April. ſequentis anni; & XI. Iulij eiuſdem, Auenionen. Vrbem ſolemniter ingreſſus fuit, in qua & Prolegati vices ſub eodem Innocentio geſſit. Epiſcopale Palatium vetuſtate deformatũ amplianit, atque inſtaurauit. SS. Maximini Marthæ, & Mariæ Magdalenæ apud Taraſconem ſepulchrũ, ſacello permagnificè exornato, decorauit, & Theologiæ Cathedram doctrinæ D. Thomæ in Auenionen. Vniuerſitate fundauit. Viuit hoc anno 1665. Optimus Paſtor, pauperum Pater, Orphanorum, & egenorum vnicum ſolatium. Scripſit ſuper totam ſummam Diui Thomæ opus impreſſum Lugduni apud Philippum Borde anno 1662. & 1663. in 4. tomos diuiſum.

Tit.

Digitized by Google

Tit. xij. Barenſis.

1 BArenſis Archiepiſcopalis ſedis in Apulia vnicum ex noſtri inſtituti profeſſoribus extitiſſe Archiepiſcopum ſcriptores noſtri tradunt. Fuit hic P. Fr. Henricus Filangerius ex Romana Prou. Neapoli nobili loco natus, qui ab Innocentio IV. P. M. Archiepiſcopus renunciatus fuit Kalendis Maij anno Pontificatus ſui 9. ſalutis verò 1252. Tametſi à Capitulo, ad quod tunc temporis electio ſpectare ſolebat, quidam Corradus Theutonicus fuiſſet poſtulatus, cuius electionem reiecit Innocentius, commiſitque Albanenſi Epiſcopo S. Sedis in Neapolit. Regno Legato, vt Henricũ moribus, & vita conſpicuum Barenſem Archiepiſcopũ conſtitueret, prout fecit. Præualuit tamen aliquando Corradus, Friderici Imperatoris, eiuſque filij Corradi Regis potentia fretus, pulſuſque Henricus ex propria Eccleſia, exulare coactus fuit, & ad Innocentij pedes accedere, qui eundem Albanenſis Eccleſiæ adminiſtratorem creauit, tunc temporis per obitum Petri Card. de Collemedio vacantis anno ſal. 1253. 3. Kal. Nouembris. Varia deinde fortuna prouexit ætatem ſuam Henricus vſque ad annum 1258. quo fato ceſſit Neapoli die XI. Octob. apud noſtros tumulatus. *Vallus. Vghell. t. 7. Bzou. ad Ann. 1252. num. 11.*

Tit: xiij: Beneuentani.

1 IN Terra Laboris eſt Beneuentana Eccleſia, cui ſequentes ex noſtris præfuere Paſtores. *P.F. Guillelmus Lemouicenſis de Prouincia Toloſana S. Theol. Magiſter ab Innocentio VI. ex Priore Lemouicen. Lomberienſis Epiſcopus creatus fuit anno milleſ. trecenteſ. ſexageſimo, in qua Eccleſia paucis mẽſibus præfuit, trãſlatus poſtmodum ab eodem Pontifice ad hãc Beneuentanam Eccleſiam, ex ſequenti teſtimonio Taegij in monum. Ord. Circa hoc tempus. F. Villermus de Lemouicis Prouincia Toloſanæ Doctor Pariſinus factus eſt per Dominum Papam Lumbaricen. Epiſcopus in regione Toloſantium, & paulò poſt ad Beneuentanum translatus fuit* Quod concordat cum his, quæ aſſerit Gallia Chriſt. inter Lomberien. & Vghell. inter Beneuentanos, in quibus conſtat dicto tempore Guillelmum eiſdem Eccleſijs ius dixiſſe. Obijt breuis temporis in vtraque Eccleſia Præſul anno milleſ. trecenteſ. ſexageſimo tertio. *Ex eiſdem Auct.*

2 *P. F. Hugo de Bruzeo in Beneuentana* Sede Guillelmo ſucceſit die octaua Martij anno milleſ. trecenteſ. ſexageſimo tertio Vrbano V. primo ſui Pontificatus anno promouente. Eo mandante ſtabilitus fuit triginta Canonicorum numerus in Metropolitana Eccleſia die 22. April. indict. 2. an. 1364. cũ publico inſtrumento firmato plumbeo ſigillo, in quo eſt eiuſdẽ Vgonis effigies in vna parte, & binę claues in modum crucis in altera. Mortuus eſt ſub eodẽ Vrbano Pont. Max. an. milleſ. trecenteſ. ſexageſ. quinto. *Vghell. Ital. Sacra tom. 8.*

3 P. F. Vincentius Maculanus ex Florentiola inter Parmam & Placentiam cõſtituta, ex Commiſſario Generali S. Rom. Inquiſitionis Magiſter Sacri Palatij ab Vrbano VIII. inſtitutus, ſacra poſtmodum purpura, & Archiepiſcopatu Beneuentano ab eodem ornatus fuit anno milleſ. ſexcenteſimo quadrageſimo primo, in qua Eccleſia prefuit vſque ad annum milleſ. ſexcenteſ. quadrageſimum tertium, quo menſe Maio eodem ſe abdicauit. de quo inter Cardd. *Ital. Sac. tom. 8.*

Tit. xiv. Bituricenſes.

1 INter Bituricenſes Archiepiſcopos Aquitaniæ Primates ex noſtris effulſit P. F. Guido de Soliaco ex Prouincia Franciæ ſanguinis nobilitate clarus, poſt multas in ordine obitas præfecturas, qui ab Innocentio V. ex Ord. noſtro aſſumpto dũ eſſet Pariſijs Prior promotus fuit anno primo ſui Pontificatus, & Francorum Regi ſummoperè commẽdatus per Apoſtolicas litteras datas Laterani 6. Kal. Iunij anno milleſ. ducenteſ. ſeptuageſ. ſexto, in quibus

Pon-

Digitized by Google

Pontifex affirmat Guidonẽ ex Priore Parisiense ad hãc Ecclesiã fuisse assumptum, quas litteras Gallia Christiana refert cum de eo agit inter Bituricen. Archiep. num. 71. Concilium habuit Auarici Biturigum an. 1277. Io. Papæ XXI. nomine antea pallio decoratus ab Hugone Turriano Episc. Claromontensi in Ecclesia Sancti Vincetij de Cantella, concessa facultate vt posset conferre beneficia vltra sex menses vacantia, datis litt. Apostol. Viterbij prid. Kal. Decemb. anno 1276. primo sui Pontificatus anno. Quatuor annis præfuit suæ Ecclesiæ Pastor Optimus, vitamque cum morte commutauit anno millesimo ducentesimo octuagesimo, apud nostros cum his notis tumulatus.

Hic iacet
F. Guido nobilitatis Speculum:
Cunctis Exemplum fuit.
In seculo puer purus,
In claustro morum granitate maturus.
Lector vtilis. Prior amabilis,
In dignitate Præsul humilis,
Benignus omnibus, largus muneribus,
Sibi parcus.
Obijt an. MCCXXC. 3. Non. Martij
IX. eiusdem mensis sepelitur.

S. Antoninos 3. p. tit. 23. cap. 11. Gall. Christ tom. 1.

2. P.F.Guillelmus Parui Normannus Theologus Parisiensis celeberrimus, Regum Ludouici XII. & Francisci I Confessarius, atque Generalis Galliæ Inquisitor ab eodem Francisco, è viuis sublato Andrea de Forman Archiepiscopo Bituricen. nominatus fuit huius Ecclesię Pastor, eumque Leoni X. pro confirmatione obtulit. At cum à Capitulo designatus fuisset Franciscus de Bueil Frater Ludouici magni Franciæ Pincernæ, dissidium magnum ortum est inter illos, quod tandem sublatum fuit Guillelmo ad Trecen. Ecclesiam pro bono pacis translato. *Gall. Christ. tom. 1.*

Tit. XV.

Bononienses.

1. TRes Ordinis nostri professores in Bononiensi Sede in Lombardia effulsere, inter quos primus extitit B. Io. Boncambius Bononiensis, vitæ sanctitate celebris, vnusque ex illis primis nostræ Religionis Patribus, qui ex S. Dominico, tanquam ex purissimo fonte omnium virtutum, pietatem, charitatem, humilitatẽq; summo studio hauserunt. Ab Innocentio IV. ex S.R.E. Vicecancellario Bononiensis Antistes creatus fuit an. 1244. Vix Bononiensem thorum ascendit, cum dissidentibus inter se ciuibus suis, pacem restituere sategit, quod summa omnium lætitia complcuit, eosque cum Imolensibus sancito fœdere pacauit. Redeuntem Innocentium Pont. Max. à Lugdunense Concilio hospitio suscepit, Bononiensesq; vt inter suæ ciuitatis patronos DD. Dominicum, & Franciscum deligeret, induxit. Sexdecim annos huic Ecclesiæ Pastor Opt. præfuit, tandemque debitum humani corporis persoluit 3 Non. Decemb. labentis anni 1260. Apud nostros ibidem tumulatus. *Bzou. Annal. t. 13. ad an. 1244. num. 11.* Vbi hic habet. *I. Iacobus Boncambius Bononien. Ord. Prad. ex Vicecancellario Innocenty IV. successit Card. Octauiano Vbaldino. Hic tanta eruditionis, & facundiæ gratia fuit ornatus, vt ex diuersis Prouincijs, plures ob eius nominis celebritatem Bononiam, eum audiendi causa accederent.* Vghell. t. 2.

2. P. F. Io. ex nobilissima Sabellorum Romana familia, cũ esset Patauinus Episcopus, ad hanc Sedem à Bonifatio Papa VIII. 4. Id. Ianuar. anno 1298. translatus fuit; in qua constitutus, oues diuini verbi pabulo assiduè enutriebat, optimisq; virtutum omnium exemplis informabat. Tribus tantummodò annis in sibi concredita dignitate effulsit, post quos ineuitabili mortis telo vulneratus interijt, ad pedes Fratrum suorum, prout mandauerat, tumulatus. *Vghell. t. 2. & Leand.*

3. P. F. Bartholomæus delle Biscie Bononiensis Sacræ Theol. Doctor celebris

Digitized by Google

bris hanc eándem Sedem regendã ſuſcepit, qui in Aſtenſi Pedemontina Ciuitate diem vidit nouiſſimum 30. Auguſti anni 1409. in Eccleſia S. Mariæ Magdalenæ apud noſtros terræ traditus, in nobili ſepulchro, cui talis proſtat inſcriptio.

Hìc iacet Reuerendiſs.
In Chriſto P. Fr. Bartholomæus
Quondam Bononienſis
Epiſcopus,
Sacræ Theologiæ Doctor,
Egregius, de Ordine
Prædicatorum,
Qui obijt MCCCCVIIII.
Die penultima Auguſti.
Cuius anima....

A latere autem eiuſdem ſepulchri hæc leguntur: *Proclus de Duracio ciuis de Albania fecit fieri iſtud ſepulchrum ad honorem Redemptoris noſtri Ieſu Chriſti, & Mariæ glorioſæ ſemper Virginis, & memoriam Reuerendiſs. Dom. D. Magiſtri Bartholomæi Epiſcopi Bononien. Ord. Prad. cum hiſtoria B. Mariæ Magdalenæ.*
In altera parte autem eiuſdem ita dicitur.
Hoc opus fecit F. Proclus de Duracio eiuſdem Ordinis:

Tit. xvj.

Bracarenſes.

1. P. F. Bartholomæus de Martyribus Luſitanus Bracarenſẽ Archiepiſcopatum in Portugallia conſequutus eſt à Paulo IV. die 27. Ian. incipientis anni 1559. Palliumq; obtinuit die 6. Martij eiuſdem anni prout in Act. Conſiſtorial. habetur. Fuit Bartholomæus vir pietate præclarus, & doctrina celebris, quippe qui F. Ludouico Granatenſi in ſpiritualibus adhæſit, ipſoque vrgente ſcripſit

Compendium ſpiritualis doctrinæ,
Stimulum Paſtorum,
Catechiſmum Luſitano idiomate,
Expoſitiones in Pſalmos,
Introductionem ad veram ſapientiam,
Collationes centum quadraginta ſex,

Et *Epitomen ex vitis Pontificum, Regum Portugallia, & Saracènorum.*

Viginti propemodùm annis in Victorienſi cœnobio Theologiæ cathedram rexit: & poſtquàm per viginti tres & vltra ſanctè, & laudabiliter cõmiſſas ſibi oues doctrina, virtutibus, eleemoſyniſq; enutriuerat, atq; in Tridentino Concilio ſibi & Ordini maximum decus attulerat, Archiepiſcopatui cedens, in cellam Vianẽſis Conuentus, quem Ordini à fundamentis erexerat, ſe recepit, reliquum ſuæ vitæ tempus ab omni cura alienum in ſuæ ſalutis commodum conſumpturus. Magnus in eo erat laudis, & popularis auræ contemptus, humilitas, & modeſtia eximia, ardens, ac iuge orationis, atque meditationis ſtudium, ſumma in cibo, potuque parcitas, atque euangelicæ paupertatis exacta obſeruatio: tranſijt deniq; ad ſuperos vir ſanctus, ſignis mirabilibus coruſcans 16. Kal. Auguſti an. 1590. *Fernand. de ſcript. Ord. Plod. p. 2. lib. 4.*

2. P. F. Ludouicus Granata, doctrina, vitæq; probitate notiſſimus, à Regina D. Catharina Ioannis III. vxore, cui à ſacris confeſſionibus erat, Bracarenſis Archiepiſcopus nominatus, oblatam ſibi dignitatem, ſicut & aliarum Eccleſiarum Inſulas, non ſemel eidem oblatas, acceptare renuit, vt illius temporis ſcriptores, nec non elogium ipſius tumulo appoſitum teſtantur. *Souſa in Chron. p. 1.*

Tit. xvij.

Brunduſini.

1. P. F. Petrus Giſius vir doctiſſimus ex Albintimilienſi Epiſcopali Sede ad Brunduſinam, & Vritanam in Apulia Archiepiſcopales Eccleſias ſimul vnitas translatus fuit à Clemente Papa VI. 5. Non. Nouemb. an. milleſ. trecenteſ. quinquageſimo ſecũdo Pontificatus ſui 2. Hìc ſtatim conſecratione accepta, pro Ioanna & Ludouico Regibus ad eundem Pont. Max. Orator miſſus fuit, & ab eodem Apoſtolicus Nuntius eſt inſtitutus ad congregandos Neapolitani Regni Ordines. Eorundem Regum à ſecretioribus conſilijs erat an. 1359. Quando verò ex hac lu-

ce

Digitized by Google

ce migrauerit, incertum. *Vghell. Ital. Sac. tom. 9.*

2 P. F. Guarinus ex Prouincia Regni defuncto Andrea Pannonio ad has Ecclesias regendas electus fuit à Capitulo teste Vghello vbi supra. At Clemens Papa V. noluit eum confirmare. Fuit tamen Guarinus vir omni laude dignus, variasque præfecturas in Ordine exercuerat, in tractandis negotijs singulari dexteritate præditus. *Vghell. vbi supra.*

Tit. xviij.

Burdegalensis.

1 P. F. Bernardus de Casis à Melano Gallus hanc Burdegalensem Archiepiscopalem Sedem in Aquitania suscepit à Clemente Papa VI. die 7. Decembris cadentis anni millesimi trecentesimi quadragesimi octaui, in qua se bonorum operum ouibus suis præbuit exemplum. Valliæ Principem Eduardi Regis Angliæ filium in Metropolitana æde recepit. Et cum bonum certamen certasset, cursum consummasset, fidem seruasset, perrexit ad Christum, iustitiæ coronam suscepturus, anno sal. millesimo trecentesimo quinquagesimo octauo. *Plad. p. 2. lib. 1. Castill. p. 2. Fernandez in Catal. & Gall. Christ. tom. 1.* quæ silet tamen fuisse Dominicanum.

Tit. xix.

Burgenses.

1 BVrgensem Ecclesiam in Hispania cum Episcopali dignitate fulgeret, regendam impetrauit ab Alexandro VI. anno 1497. præsentante Ferdinando Rege. P. F. Paschasius de Fontepudico. Hic Palentini Conuentus filius, Bononiæ sacris studijs operam dedit, euasitque vir sanctitate, & doctrina conspicuus habens prudentiam admirabilem, excelsique animi robur. Assumptus ad Episcopatum, nihil illo humilius fuit; nam Diœcesim totam amplam, latosque terminos habentem cum vnico socio pedester visitabat. Omnes Ecclesiæ suæ prouentus in reficiendis Ecclesijs, locis pijs, ac pauperibus consumebat: & dum ad Lateranense Concilium pedester se contulisset, Romæ non sine maximo sanctitatis odore, ibi & in Hispania relicto 14. kal. Augusti anno millesimo quingentesimo duodecimo quieuit in pace, in nostra Ecclesia S. Mariæ super Mineruam ante Aræ maximæ gradus sub marmoreo lapide eius efficiem in pontificali habitu existentem referente cum hac inscriptione tumulatus.

Paschasio Hispano Burgensi Episcopo Ex Prædicatorum Ord. Doctrina, virtutibusq; enectus, amplissimis redditibus annis quindecim pie dispensatis, ad Lateranen. Concilium sub Iulio II. P. M. adscitus, vita functus est, Christi pauperi inter pauperes mortuo, alienis sumptibus tumulato. Seruitores Domino posuere MDXII. XIX. Iulij, vixit annos LXX.

Cum autem eius præfata sepulchralis effigies prætereuntium pedes offenderet, & in Capella Pontificia, quæ in Annunciatione B. Virg. solemniter ibidem habetur, sacris Ministris molestiam afferret; Nicolaus Rodulphius Magister Ord. relicto in eodem loco corpore, marmoream eius effigiem cum inscriptione appositâ in commune claustrum transportauit, & parieti Capellæ S. Hieronymi affixit. Scripsit Paschalis in Parochorum commodum librum cum Euangeliorum omnium copiosa, & docta expositione, & adnotationibus ad informandam plebem; & librum concionũ de festis toto anni circulo occurrentibus, nec non Declarationes Euangeliorum, & sermones de Sanctis, & tempore totius anni. *Fernand. inter ep. Hisp. & Script. Ord. & Gil. in Teatr. Eccl. Burgen.*

2 P. F. Io. de Toledo ex Cordubensi Ecclesia ad hanc Burgensem ad Caroli V. præsentationem translatus fuit à Paulo III. P. M. die Lunæ 5. Martij an. millesimo quingentesimo trigesimo septimo, in qua præfuit vsque ad annum millesimum quingentesimum quinquagesimum, quo sub die 21. Iunij translatus fuit petente Cæsare Carolo V. ad Sedem Compostellanam à Iulio Papa III. Hic dum Burgensis Episc. esset, in sacrum purpuratorum Collegium ascitus est à Paulo III. & Cardinalis Burgensis sibi nomen assumpsit; promotus

Digitized by Google

postmodum ad Archiepiscop. Compostellanum, Cardinalis Compostillanus nuncupari voluit. De quo inter Cardd. *Ex Act. Consistor. eiusdem P. Max. Iulij* III, *& Gil. in Teatr. Eccl. Burgen.*

Fuit postmodum hæc Ecclesia Archiepiscopali dignitate insignita à Gregorio XIII. Pont. Max. post decessum Cardinalis Francisci de Mendozza, primo illius Archiepiscopo creato D. Francisco Pacheco.

3 P. F. Ioseph, Gonzalez ex Archiepiscopali Sede S. Iacobi de Compostella ad hanc de Burgos, ipso, ob sibi infensum aerem, petente à Rege, translatus est ab Vrbano VIII. anno millesimo sexcentesimo trigesimo primo, quam cum mensibus duobus, dieq; vno gubernasset, diem clausit extremum 28. Martij eiusdem anni, in sua patria in Parochiali S. Andreæ Ecclesia, vbi sacro lauacro fuerat regeneratus, sepultura electa. *Gil. in Teatr. Eccl. Burg.*

Tit. XX.

Calaritani.

1 IN Sardinia est Calaritana Archiepiscopalis Sedes, quam primus omnium ex nostris conscendit P. F. Dominicus de Senis; vir vndequaque spectabilis ob morum candorem, scripturarumque peritiam, circa annum Domini millesimum ducentesimum quinquagesimum, sicut Archiui Conuentus S. Dominici de Senis monumenta testantur. *Vgurgerius Azolinus in Pompis Senen. tit. 5.*

2 In eadem quoque Archiepiscopali Sede præfulsit summa cum laude P. F. Antonius Baragues Hispanus (*Castilleio* dicitur à Fernandez) quem debitum humanæ fragilitatis persoluisse anno reparatæ salutis 1478. subdit, eius gesta & Præsulatus tempus præteriens.

3 F. F. Baldasar Heredia Archiepiscopalem Calaritanam Sedem conscendit tertius ex nostris. Fuit insignis Theologus, doctrinæque Angelici Doctoris sectator peregregius, ob cuius deuotionem, ex suæ Ecclesiæ redditibus coaceruatis, fundauit solemnitatem eiusdem Sancti, à Capitulo Cathedralis Ecclesiæ, singulis annis in nostra celebrandam publica & solemni Canonicorum, totiusque Capituli processione. Originalis culpæ pœnam communem luit hic Pastor egregius labente, anno 1560. ouium suarum copiosis lachrymis parentatus. *Fernand. in Cathal. Archiepp. Hisp.*

4 P. F. Raynerius Peccius, cognomento Longus, vir sanctitate vitæ venerabilis, in Pisano Conuentu an. 1275. Prior, dum commissi sibi gregis curæ intenderet, à Gregorio X. ad Calaritanæ Ecclesiæ regiminen promotus fuit circa an. millesimum ducentesimū septuagesimum sextum, quam præfecturam constantissimè recusauit, eligens potiùs in paupercula cella manendo propriæ saluti consulere, quàm in Archiepiscopali Sede constitutus, de commissis sibi ouibus æterno Iudici rationem reddere. *Ex monument. Conuent. Pisani.*

Et hoc loco recensendus videtur P. F. Blasius de Sardinia, qui cum huic Ecclesiæ Pastor præesset, habitum Ordinis solemni ritu induit, & de Apostolicæ Sedis beneplacito dimissa Ecclesia ad Generale Capitulum accessit anno millesimo ducentesimo nonagesimo primo. De quo nil aliud memoria dignum referunt Ordinis Scriptores. *Fernand. inter Episcop. Hispanos & Taeg. in monum. Ord.*

Tit. XXj.

Cameracenses.

1 P. F. Michael Belga an. 1480. à Sixto IV. Cameracensis Pastor creatus est; qui in eadem Ecclesia breui tempore præfuit; ac de eo nil aliud refertur à Scriptoribus nostris, *Fernand. inter Episc. Belgij & Plod. p. 2. lib. 3.*

2 P. F. Thomas Cantipatranus Brabantinus Episc. Lusentinus huius Ecclesiæ administrator, & Suffraganeus extitit sub Nicolao de Fontaines Episcopo, de quo Gallia Christ. tom. 1. inter Archiepp. Cameracen. hæc habet, *Sub eoque Præsule Coauditor, & Coepiscopus fuit Thomas Cantipatrensis Ordinis Dominicani Religiosus, Theologiæ doctor, qui Nicolai meminit lib. 2. Apum cap. 47. Vinis excessit an.*

1275.

Digitized by Google

1275. *in Metropoli tumulo depoſitus.*

Nondum autem tunc hæc Eccleſia, Metropolitana erat, ſed ſub Remen. Archiep. Scripſit librum de Apibus. Vitam SS. Chriſtinæ & Ludgardis, & Librum de Natura rerum. *Belarmin. de Script.Eccleſ. & Gall. Chriſt. tom.* 1.

Tit. xxij.

Cantuarienſis.

1 P.F.Robertus Bilibri Anglus,vir doctus & pius,cũ Prouincialis Prioris munus in Anglicana Prouincia obiret, petente Eduardo Rege, cui acceptiſſimus erat ob ſingulares ſuas virtutes,à Gregorio Papa X. Pontifice Sanctiſſimo Cantuarienſis Archiepiſcopus in Anglia Regniq; Primas, 5.Id. Octob. renunciatus fuit anno 1271.quam Eccleſiam cum annos ſeptem, prout apoſtolicum virum decebat, ſanctè, pièq; omni cupiditate fugata, rexiſſet, à Nicolao III. Vrſino cordatorum virorum ſingulari amatore, in gratiam eiuſdem Regis S. R.E. Cardinalis creatus fuit anno ſal. 1280. De quo inter Cardd. *Ex lib.* 1. *prouiſ.Pralat.Greg.*10. *Gall. Sac. inter Cantuar. Archiep. Plod. inter Cardd. Ord. Luſit. ad Decad.* 1270.

Tit. xxiij.

Capuanus.

1 CApuana Sedes prima omnium Neapolitani Regni Ciuitatum Archiepiſcopalem dignitatem à Io. Papa XIII. conſequuta fuit anno ſalutis conditæ 968. in qua vnicum ex noſtris præfuiſſe conſtat. Fuit hic P.F.Nicolaus Schomberg Sueuus Theodorici viri præclariſſimi nobiliſſimiq; Miſnenſis filius, qui adoleſcens deuotionis cauſa Italiam, Romãque petens, cum ſolutis votis patriam repeteret, Florentiæ,diuina afflante gratia, & Fratrum noſtrorum S. Marci exemplo permotus, in eodem cœnobio Dominicanam togam induit concedente P.F.Hieronymo Sauonarola ibidẽ Priore an. 1497. Sacris litteris deditus, mirum in modum in eiſdem profecit, quas tum ſua, Ordiniſque laude docuit Florentiæ & Romæ. Sui Conuentus S.Marci Prior electus, regularem obſeruantiam & fouit, & auxit. Aſſumptus ad Ordinis Magiſterium deinde P. F. Ioan. Clarè, eundem ſibi in Prouincialem Terræ Sanctæ, & ſocium delegit; & Caietanus ad regimen Ordinis poſt Clarè promotus, Procuratorem Generalem inſtituit. Sub Iulio II. maximo fuit in pretio,& ſub Leone X. charus habitus, varios pro Romana Eccleſia exantlauit labores, à quo tandem Capuana Sede fuit inſignitus die 12. Septembris anni 1520. Clementis VII. tum in proſpera, tum in aduerſa fortuna,intimus,fiduſque extitit Conſiliarius, à quo ad Franciſcum Galliæ Regem pro fœdere cum Cæſare ineundo delegatus, Regis mandato Auenione detentus, ad Cameracenſem Conuentum poſtmodùm pergere permiſſus, maxima dexteritate, & prudentia pacem tandem inter Regem & Cęſarem firmauit. In Vrbem deinde cum Romanæ Curiæ gratulatione maxima reuerſus,tantam ſibi apud Cardinales comparauit exiſtimationem,vt defuncto Clemente (quod& in Adriani comitijs euenerat) parùm abfuerit, quin ipſe nondum Cardinalis effectus, in ſupremum Eccleſiæ caput ſit aſſumptus; vnde poſtea electus Paulus huius nominis III. eundem ſtatim ad purpuram euexit an. 1535.Cardinalem Capuanum vulgò nuncupatum. Sequenti anno Capuanæ Eccleſię nuncium remiſit,in Vrbem ſe recipiens,vbi in pace quieuit prout inter Cardd. retulimus. *Vgbell. tit.* 6. *Plod. inter Cardd.*

Tit. xxiv.

Carſellenſis.

1 CArſellen. ſeu Carſellenen. Eccleſia Metropolis in Hybernia habuit Paſtorem ſuum P.F.Dauid Mac-kellis Hybernum, qui cum Carſellenſis Eccleſiæ Decanatus dignitate eſſet inſignitus, ſpretis mundi honoribus, ſæculique diuitijs, quibus affluebat, nudum Chriſtũ in Dominicana ſequi paupertate delegerat. Tandem Carſellen. Eccleſia ſuo viduata

duata Paſtore, Archiepiſcopus eiuſdem à Clero electus, à Gregorio IX. confirmatus fuit anno milleſ. ducenteſimo trigeſimo ſeptimo. Sexdecim annos in hac nobili Sede præfuit Paſtor Optimus, quieuitq; cum Chriſto anno milleſ. ducenteſimo quinquageſimo tertio. *Vghell. in manuſcript.*

Tit. XXV.

Cæſarienſis.

1 P. F. Henricus Kaltyſſen, natione Theuto, patria Confluentinus, Sacri Palatij Magiſter, percelebris S. T. Doctor, hanc Archiepiſcopalẽ Sedem regendã ſuſcepit, euaſitq; Archiep. Cæſarien. & Nidroſien. 3. Cal. Mart. 1452. à Nicolao V. promotus Fuit vir omni cõmendatione digniſſimus, in ſacris litteris, & ſcholaſtica Theologia inſigniter verſatus. Obijt autem teſte Luſitano anno 1465. ſcripſitq;

Sermonum de Sanctis lib. 1.
Collationes varias ad Clerum,
Quæſtiones diuerſas.
Et ſuper lib. ſentent.

Plod. p. 2. lib. 3. & Fernand. in Catal.

Quam plura alia de hoc celebri viro retulimus in noſtro ſyllabo Magiſtrorum Sacri Palatij impreſio Romæ apud Nicolaum Angelum Tinaſſium hoc anno, quo hæc ſcribimus milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo tertio. De quo Olmeda in vita Corradi Aſtenſis Magiſtri Ord. hæc habet. *F. Henricus Kaltiſen Theutonicus, natione Confluentinus, ſimiliter his diebus ſua prædicatione, & eruditione toti Italiæ, & Germaniæ clarus innotuiſſe deſcribitur. Primò namque Lector S. Palatij, & hæreticæ pranitatis Inquiſitor deſignatus, cum eſſet quoque diuini verbi declamator vehemens, duarum Prouinciarum Nidroſien. videlicet, & Cæſarien. Apoſtolica Authoritate Preſul conſecratur.*

Tit. XXVj.

Ciuitatis Regum.

1 LIma in Peruano Regno Vrbs præſtantiſſima apud Indos, Ciuitas Regum nuncupata, in Cathedralem erigitur à Paulo III. die 13. Maij ann. 1541. ad Caroli V. Imperatoris ſupplicationem, promoueturque in Metropolitanam Eccleſiam 11. Febr. an. 1546. conſtituo eiuſdem primo Epiſcopo D. F. Hieronymo à Loayſa ex Cartagenenſi translato anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo primo, cumque eidem Paſtor bonus optimè præeſſet, erectam in Metropolitanam ſuam Sedem, accepto Archiepiſcopali pallio in Cuſchen. Eccleſia die 9. Septemb. anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo octauo, Archiepiſcopus rexit vſque ad 25. Octob. anni milleſimi quingenteſimi ſeptuageſimi quinti, quo quieuit in Domino. Fuit Hieronymus Conuentus S. Pauli Cordubenſis alumnus, ſecundus Peruanus Inquiſitor, celebrauitque primam ſynodum menſe Octobri an. 1560. Fundauit Monaſterium Conceptionis, nec non Xenodochia pro Indis leproſis, mulieribuſque infirmis, atque Hyſpanis, conſtituitque Cathedram in Cathedrali, ditatam perpetuo redditu, pro Indorum lingua addiſcenda, innumeraque pietatis opera compleuit. Pauperum miſerias cœca manu largiſſimè ita ſubleuauit, vt communi elogio Pauperum Pater nuncuparetur. Eccleſiam ſuam Cathedralem à fundamentis inſtaurauit, deceſſitque communibus lacrymis parentatus. Iacet in Hoſpitali S. Annæ à ſe conſtructo, eius ſepulchro ſequenti elogio condecorato

Indorum Pauperum Pater.

Ex Act. Conſiſt. Pauli III. P. Mag. F. Antonio Gonzalez de Acunna in hiſt. Peruana, & Fernand. in Archiep. Hiſp. & Pinelus in vita Torribij. cap. 23. De quo vide infra in Epiſc. Cartagenen.

Tit. XXVij

Colonienſes.

1 COloniẽſem in Alemania Archiepiſcopalem Sedem conſcendit P. F. Dominicus Senenſis, vitæ integritate, morumque candore ſpectabilis, qui cum eſſet verbi diuini Præco celebris, ſuoque exemplo plurimos per iuſtitiæ ſemitam dirige-

Digitized by Google

dirigeret, ab Vrbano IV. post Conradi excessum Colonien sis datus est Antistes anno milles. ducentesimo sexagesimo secundo; cumque annis octo commissum sibi gregem sanctissimè rexisset, quieuit in Domino. *Vghell. in M. S. & Vgurgerius in Pompis Senen.*

2 P. F. Henricus de Rauennato à Pio II. Venocoponensis Episcopus Suffraganeusque Colonien. creatur anno milles. quadringentesimo quinquagesimo octauo, sequenti anno in Generali Capitulo apud Nouiomagum ad gratias Ord. receptus in hunc modum. *Recipiuntur ad gratias & beneficia Ord. FF. Episcopi. In primis acceptamus R. Petrum de Venetijs, Episcopum Corphiensem, D. Antonium de Regio Episcopum Bituntinen. D. Henricum de Rauennato Episcopum Venocoponen. suffraganeum Reuerendiss. D. Archiep. Colonien. D. Henricum Pragas Epis. Sebasten. & D. Io. Vander Ep. Laudanen. omnes assumptos ex Ordine nostro: Nec non Venerab. Monasterium Sororum nostrarum Vallis Liliorum Prouincia Saxoniæ in vita pariter, & in morte, ad beneficia Ord.*

Tit. XXVIIJ.

Colossenses.

1 P. F. Andreas Græcus Colossen. Archiep. renunciatus est circa annum 1430. de quo S. Antoninus 3. p. tit. 23. cap. 11. Vir sane præstantissimus, qui Concilio Ferrarien si primo, Florētino deinde interfuit cum Græcis disputans ann. 1438. & in 2. sess. coram Patrib. egregiè perorauit; & in 3. cum Marco Ephesino Episc. disputauit, de quo plura infra cum de Præd. in Concilijs agemus.

2 P. F. Io. Fardinas Colossen. Archiepiscop. ab Vrbano V. creatus est an. milles. trecentesimo septuagesimo tertio 3. Non. Martij Pontificatus sui 8. pluribusque annis ibidem præfuit. *Ex Lib. Prouis. Prælat. eiusdem Vrbani Pont.*

Tit. XXIX.

Compostellani.

1 P. F. Rodericus Gundisaluus, seu Gō. zalez de Leon Hispanus sanguinis nobilitate clarus, sed virtutum splendore clarior, cū Prioris Prouincialis Hispaniæ officium maximo cum regularis obseruantiæ incremento obiret, ac Regi Alphonso sapienti à sacris confessionibus esset, circa annum milles. ducentes. septuagesimum octauum Compostellanus Archiepiscop. creatus fuit, quam præfecturam vsque ad annum milles. trecentes. quartum, quo vale dixit mortalibus, sanctissimè rexit, magni Cancellarij Regni Legionis honore cohonestatus. Hic anno 1280. confirmauit priuilegia sui temporis hac subscriptione. *D. Fray Rodrigo Primado de las Espannas, Cancillier del Reino de Leon.* Iacet in Prædicatorum Ecclesia S. Dominici Cōpostellæ sequenti elogio.

✠

Dominus Frater Rodericus Gonzalez, natione Legionensis, insignis genere, quondam Fratrum Prædicatorum Ordinis Hispaniæ Prior Prouincialis, & post pro miseratione diuina factus est Archiepiscopus Compostellanus.

Aera 1300.

Mag. Gil. Gonzalez d'Auila in Teatro Ecclesiast. tom. 1.

2 P. F. Berengarius Rodes de Landora Ruthenen. Diœc. ex Prouincia Tholosana, Parisinus Doctor peregregius, Compostellanam Ecclesiam à Io. XXII. post peractas multiplices Legationes Apostolicas, regendam obtinuit anno sal. milles. trecentes. decimo octauo, inita consecratione Romæ in Octaua Resurrectionis Domini. Discessitq; ex Vrbe Legatus Apostolicus in Hispaniam directus à Io. XXII. die 30. Iunij eiusdem anni. Hic dum Baccalaureus Parisijs esset, Tolosanæ Prouinciæ Prior Prouincialis ann. 1306. salutatus fuit. Cum verò secunda vice ad idem onus fuisset assumptus, in Generalibus Comitijs Carcassonæ habitis in festo Pentecostes, quod contigit 3. Id. Maij an. 1312. summo Patrum consensu Magister Generalis Ord. fuit electus, quo

quo in munere cum laudabiliter annis quinque præfuiſſet Compoſtellano Sacerdotio ornatus eſt, quam præfecturam primus omnium ex Magiſtris Ord. acceptauit, onus graue gubernij Religionis euitaturus. At incidit in ſcyllam cupiens vitare Charybdim, nam longe maiores expertus eſt calamitates: poſſeſſionem enim Eccleſiæ ſuæ armorum vi, ſtrepituq; inire coactus fuit die 20. Septemb. an. 1320. quam vſque ad annum milleſ. trecenteſ. vigeſimum quintum inconſtanti fortuna rexit, quo cum eſſet in Chriſtianorum exercitu pugnaturo pro fide contra Saracenos, vulneratus ad mortem, in Cordubenſe Ord. cœnobium delatus, in extremo vitæ ſpiritu conuerſus ad Fratres cum lachrymis in hæc verba prorupit. *Va mihi, qui onus graue regiminis Ord. euitaturus, in grauius, humeriſque meis importabile regiminis tantæ Eccleſiæ incidi; & qui viuus inter vos permanere nolui, mortuus vobiſcum quieſcere, indignus licet, ſummopere exopto.* Quibus dictis animam Creatori reddidit die 1. Septemb. an. milleſ. trecenteſ. vigeſimo quinto. *Caſtill. p. 1. Plod. in Apend. & Gil. Gonzalez vbi ſup.*

3 P. F. Io. de Toledo Hiſpanus ex Albæ Ducibus Federici Albæ Ducis, & Eliſabethæ Pimentellæ filius an. 1488. in lucem editus, Ord. habitum in Salmantino cœnobio aſſumpſit. Rara fuit in tanto viro humilitas, & manſuetudo cum ſacrarum litterarum ſtudio coniuncta, in quibus mirabiliter profecit. His permotus Carolus V. eundem Cordubenſem primò, Burgenſem deinde Epiſcopum, S. R. E. Card. atque Compoſtellanum Antiſtitem fieri procurauit, quam dignitatem Iulius Papa III. die 21. Iunij anno milleſ. quingenteſ. quinquageſimo primo eidem concesſit. Copioſas eleemoſynas in commiſſas ſibi oues pauperculas effudit, pauperum, & viduarum pius pater. De quo inter Card. *Fernand. inter Card. & Plod. ibid. & Mag. Gil. Gonzalez in Teatro huius Eccleſ. lib. 1.*

4 Ab Ordinis magiſterio depoſitum R. P. F. Munionem Zamonenſem à Nicolao IV. Minorita, idem Pontifex inſtante Caſtellæ Rege, Archiepiſcopum Compoſtellanum creauit, quam dignitatem conſtanti pectore acceptare renuit, vnde in eius locum P. F. Rodericus Gundiſaluus ſuprad. num. 1. ſublectus fuit. *Luſit. in Chron. de cade. 1290.*

5 P. F. Lupus Barientos Hiſpanus in Salmantina Academia S. Theol Doctor & Cathedraticus; Magiſter Regis Henrici IV. dum eſſet Princeps, oblatum ſibi Compoſtellanum Archiepiſcopatum recuſauit. Obijt autem an. milleſ. quadringenteſ. quinquageſimo ſexto. *Fernand. in Caſal. Epiſc. Hiſp.*

Tit. xxx.

Compſani.

1 IN Neapolitano Regno Archiepiſcopalis Compſana Eccleſia eſt, cui ex noſtris quidam præfuere Paſtores P. F. Laurentius Blundi de Tuderto primus omnium eandem gubernandam obtinuit à Nicolao III. Ibid. Iunij anni 1289. palliumque ſuſcepit à Iacobo Diac. Card. S. Mariæ in Coſmedin. Fuit Sacræ Theologiæ inſignis laureatus, egregiarumque virtutum vir. Præfuit ſuæ Eccleſiæ omnibus charus annos quatuor, ingreſſuſq; eſt viam vniuerſæ carnis, ouium ſuarum, communibus lachrymis parentatus. *Vghell. Ital. Sacra t. 6.*

2 P. F. Conſilius Gattus Viterbienſis nobili loco natus, cum Martini Papæ IV. Capellanus, & Pœnitentiarius eſſet, Arborenſiſque Archiep. in Sardinia ad hanc Sedem gubernandam translatus fuit a Bonifatio Octauo 7. Kal. Feb. anno Iubilæi 1300. Octo propemodum annis creditam ſibi ſponſam ſingulari pietate rexit, exceſſitq; è viuis in patria an. 1308. in noſtra Eccleſia S. Mariæ ad Gradus, vbi Religionis lac primò ſumpſerat tumulatus cum hoc epitaphio

Frater Conſilius Gattus Viterbienſis
Ordinis Prædicatorum
Martini IV. Capellanus, & Pœnitentiarius
Archiep. Arboren. & Conſen.
Ac Sacelli S. Pauli in Conuentu fundator.
Hic iacet. Anno MCCC. VIII.

3 P. F. Ambroſius Caterinus de Politis Senenſis nobili genere natus, Lancel-

lotti

lotti nomen in sæculo tulit, quod in Ambrosium in Religione commutauit, cum esset Minorensis Episcopus, ad huius Ecclesiæ Archiepiscopalem insulam à Iulio III. Pont. Max. quem Politus in legalibus disciplinis erudierat, translatus fuit die 3. Iunij labentis anni 1552. Sed breui temporis interuallo conceſſæ sibi dignitatis honore vsus fuit; siquidem dum à Iulio purpura decorandus ob insignes animi dotes, & virtutes Romam vocaretur (inquit Vghellus) Neapoli die 8. Nouemb. anno 1553. apoplexiæ ictu percussus interijt. Quæ autem scripserit Ambrosius, inter Minorenses Episcopos referemus; decessit autem ætatis suæ anno septuagesimo, apud nostros tumulatus. Ad eius memoriam in posteris perpetuandam Clemens Politus Episcopus Grossetanus Nepos Senis in S. Francisci Ecclesia, vbi huius familiæ commune sepulchrum extat, in nigro marmore sculptum, sequens elogium apposuit.

D. O. M.

Lancellotto Polito Compsæ Archiep.
quem sicuti primis ab annis
virtutes principes complexa sunt omnes,
sic ad ætatis vsque vesperam
mirificè semper exornarunt.
Is XVI. ætatis suæ anno vtriusque iuris
lauream adeptus,
In Senensi Gymnasio publicè professus,
ingentiq; laude non dum XXV.
attingens, mille axiomatibus
in celeberrimis Italiæ, ac Galliæ
Academijs strenuè defensis,
Romæ Consistorialis Aulæ Aduocatus
est factus. Tandem studia illa
& honores pertæsus, mutato nomine
in Ambrosium Catharinũ, ante annũ XXX.
Dominicanæ familiæ nomen dedit,
Ex qua mox à Paulo III.
ad Episcopatum Minoritanum euectus,
ad Sacrum Concilium missus
ibi in sustinendo sententiæ certamine
aduersùs veritatis hostes
nullis non ostendit lumen animi
consilijque sui.
Demum à Iulio III. vocatus
à quo priùs etiam Compsæ Archiepiscopus
renuntiatus fuerat,
Dum Romam ad amplissimos purpuræ honores
proficisceretur, honoribus maior
Neapoli decessit
plurimis ingegnij monumentis posteris datis.
Anno ætatis suæ LXX. Sal. hum. M. D. LIII.
Clemens Politus Episcopus Grossetanus
Patruo Opt. ac de se optimè merito Pos.
Anno Dom. M. DC. VI.

Vghell. t. 6. Plod. p. 2. lib. 4. Lusit. in Bibliot. & Vgurger. in Pomp. Senen. tit. 5.

4 P.F. Hieronymus Muzzarellus Bononiensis sanguinis præstantia clarus, in patria Religionis nostræ habitum suscepit, & professus est. Sacrarum litterarum studijs addictus, in eisdem mirum in modum profecit, Hebraicæ, & Græcæ linguæ peritissimus. Ad Sacri Palatij Magisterium assumptus, in Romana Aula sapientiæ suæ copiã effudit. E viuis autem erepto Catherino, in illius locũ Cõpsanus Archiepiscopus nominatus fuit à Iulio III. die 11. Decemb. eiusdem anni 1553. à quo ad Carolum V. Apostolicus Nuntius transmissus est. In Tridentino Concilio claruit; tandemq; originalis peccati pœnam luit Salerni octauo sui Pontificatus anno, religiosissimi viri sibi fama cõparatã, anno 1561. In Ecclesia S. Mariæ de Porta tumulatus iacet. *Vghell. t. 6. Plod. in Apend.*

Ne autem tanti viri peregregia facta ex hominum memoria temporum iniuria laberentur, Gaspar pronepos in S. Dominici de Bononia templo honorarium hoc cœnotaphium nigro lapidi inciſum eidem posuit.

D. O. M.

F. Hieronymo Muzzarello nob. Bonon.
ex Ord. Præd. viro doctissimo,
& linguarum Hebraicæ, & Græcæ perit.
Inquisitori & Priori Bononiæ,
Tridentinæ Synodi inchoatæ sect.
Qui Sacri Palatij Magister
Neapol. Regni vnus ex IV. Inquisit.
ac tandem à Iulio III. P. M. Compsæ Archiep.
creatus, ad Carolum V. Imperat. Nuncius
Apost. legatus, omnia hæc munera
omnibus absoluit numeris.
Iam tanti proaui nequaquam immemor
pronepos Gaspar Muzzarellus
hoc monumentũ posuit an. D. MDCXXVIII.

Ex eodem Vghello vbi supra.

Tit.

Digitized by Google

Tit. xxxj. Conturbienſis.

1 PAtrem Fratrem Robertum Anglicanum in Conturbienſi Archiepiſcopali Sede ſediſſe ex cõmuni ſcriptorum Ordinis teſtimonio claret: nullus tamen ex eis refert tempus, & annum quo hoc contigerit, neq; de hoc Præſule aliquid memoriâ dignum adducit. *Plod. de Vir Illuſt. Ord. in Apend. & Taeg. in Mon. Ord.*

Tit. xxxij. Corcirenſes.

1 IN Romania Archiep. Sedes Corciren. (ſeu Corphien. vt diciturin Act. Cõſiſt.) reſidet, ad quam P.F. Gregorius de Cadolfino à Io. XXIII. 4. Kal. Octo. an. milleſ. quadringenteſ. quartodecimo promotus fuit per obitum Hilarij, prout in lib. prouiſion. Prælat. eiuſdem habetur. Cum autem de hoc Archiep. nullum verbum reperiamus in ſcript. Ord. eius facta laude digna in præſenti referre non poſſumus.

2 P.F. Petrus de Venetijs inſignis Sacræ Theologiæ laureatus Corphienſis Archiepiſc. & ipſe conſtituitur à Pio Papa II. anno milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo octauo, qui ſequenti anno in Generali Capitulo apud Nouiomagum collecto, ad gratias, & beneficia recipitur vt infra inter Botudinenſes Epiſcopos recenſemus ex eiuſdem Capit. Actis.

Tit. xxxiij. Corinthienſes.

1 PAter Frater Guillelmus Gallus Nicolai Papæ III. Pœnitentiarius cum eſſet vir moribus, & prudentia ſpectabilis, ab eodem P. M. Corinthienſis Archiep. in Romania creatus fuit 5. Id. Aprilis anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo octauo, cui pallium per manus Iacobi Card. S. Mariæ in Coſmedin conceſſit: *Bzou. in Annal. Eccleſiaſt. ad an. 1278. n. 33.*

2 P.F. Hugo Rethut Burgenſis, Corinthienſis Archiep. creatus fuit à Nicolao Papa V. circa an. milleſ. quadringenteſimum quinquageſimum, cui Eccleſiæ cum per aliquot annos præfuiſſet, quieuit in pace. *Fern. in Catal.*

3 Quendã P.F. Guillelmum de Moreca, quem natione Anglicanum putat Fernandez inter Archiep. Anglos, in hac Sede præfuiſſe aſſerũt noſtri Ord. ſcriptores; eumq; in conſilijs exhibendis prouidum, & prudentem nuncupat Plod. in Apend. ad lib. Vir. Illuſt. Ord. & floruiſſe circa annum 1340. aſſerit. Fernandez verò Lùſitani ſententiam ſequutus, ipſum vixiſſe circa annum 1310. affirmat; nos verò dubitamus hunc eundem eſſe cum præcedenti, relato a Bozouio noſtro, qui aſſumptionis illius ad Archiepiſcopatum annum nouit, quem alij forſitan non inuenere.

4 P. F. Matthæum de Coſtino in hac Archiepiſcopali Sede ſucceſſiſſe Guillelmo aſſerit S. Antoninus 3. p. tit. 23. cap. 11. §. 1. in hunc modum. *F. Villelmus Archiepiſcopus Corinthi, cui ſucceſſit Fr. Matthæus de Coſtino.* Idemq; ſentit Luſitanus in decad. 1360. quo verò tempore ad illam promotus fuerit, nullus eſt qui referat. Fuit Matthæus vir doctus, & Sacræ Theologiæ Magiſter inſignis, ſicut Plodius noſter affirmat, quem patria Conſtantienſem nominat.

5 P. F. Petrus de Ripa Tranſona Firmani Conuentus alumnus, vir acris ingenij, & doctrina ſpectabilis, eloquentia admirabilis, maximus morũ cenſor, prædicatorq; gratioſus, hanc Corinthienſem Eccleſiã gubernandã ſuſcepit. Fuit hoſtis acerrimus pſeudo Pontificis Benedicti, populoſq; ab eiuſdem obedientia reuocare in fracto animo nunquam deſtitit. A quo autem Pontifice ad eam fuerit aſſumptus, non inuenimus; Indubitatum tamen eſt ipſum de licentia Petri Meliorati Firmani Epiſcopi, conſecraſſe maius Altare Eccleſiæ noſtræ S. Dominici de Firmo anno Dom. 1422. conceſſiſeq; 40. dierum Indulgentiam eandem anniuerſaria cõſecrationis die viſitantibus, prout ex dictæ conceſſionis ſcriptura in eodẽ cœnobio aſſeruata conſtat. *Plod. p. 2. lib. 5. Vghell. inter Firmanos Archiep. num. 51.*

6 P. F. Thomas Seraphinus Sac. Theologiæ

Digitized by Google

logiæ Magister hanc eandem Cathedram moderandam conscendit circa annum Dom. 1450. inquiunt Fernand. in cathal. & Plod p.2. lib.3. reliqua sub silentij tenebris inuoluentes.

7 P.F.Dominicus Mariottus die Mercurij 3. Augusti anni 1575. à Gregorio Papa XIII. fuit deputatus Coadiutor Archiepiscopi Spalaten. cum futura successione, creatusque Archiepiscopus Corinthiensis cum decreto, quòd statim ac possessionem Spalaten. Ecclesiæ iniret, Corinthien. vacaret eo ipso. Pluribus annis extitit Archiepiscopus Corinthien. *Ex Act. Consistorial. eiusdem Greg. Pont.* Vide in Archiepp. Spalaten.

Tit. xxxiv. Craynensis.

1 PAter Frater Andreas de Vdine, origine Croata, ex Prouincia Lombardiæ, vir linguarũ, ac diuinarum scientiarum peritia celebris, Craynensem Archiepiscopalem Ecclesiam pluribus annis rexit, Friderico III. Imperatori aliquando acceptissimus, pro quo plures legationes obiuit. Ob quædam crimina, quæ illi, iure ne, an iniuria imposita fuerint aliorum esto iudicium, Sixti IV. indignationẽ promeruit, à quo Archiepiscupali dignitate priuatus est, teste Olderico in suis Annalibus ad an. 1482. num.23. & Plodio p.2. lib. 2.

Tit: xxxv. Cretenses:

1 CRetẽsis Ecclesia, eius Insulæ Metropolis, aliquos ex nostris Prædicatoribus Pastores habuit: primusque in ea eluxit P. F. Angelus Maltrauersius Bononiensis, qui dominicana toga in patria assumpta, breui temporis decursu insignis diuini verbi tuba, celebrisque Theologiæ Laureatus euasit. Apud Rom. Pontifices existimatione, & auctoritate polluit, arduaq; pro Ecclesia negotia aduersùs Federicum II. Imperatorem Ecclesiæ hostem acerrimum constanti pectore fuit amplexatus, atque ad optatum produxit finem; propter quod Innocentij IV. gratiam promeruit, à quo Cretensis Archiepiscopus in locum Io: Quirini creatus fuit anno sal. millesimo ducentesimo quinquagesimo secundo: ex qua Ecclesia ad Ferrariensem primò anno 1255. eodem anno postmodùm ad Gradensem Ecclesiam translatus est, de quo ibi. *Ex Reg. Innoc. IV. & Vghell. tom. 2. & 5.*

2 P. F. Alexander Vngarus, variæ literaturæ vir, præclarisque animi dotibus insignitus Cretensem Sedem Archiepiscopalem conscendit Io: XXII. promouente anno millesimo trecentesimo vigesimo septimo, quam pluribus annis, prout Apostolicum decebam virum, piè administrauit. *Ex Regest. Io.22. Pont. Ferrario p. 3. lib. p. cap. 4. & Olmeda in vita Nicolai de Tarvisio Mag. Ord.*

3 P.F.Aegidius Gallutius nobilis Bononiensis hanc Metropolitanam Ecclesiã regendam obtinuit ab Apostolica Sede, ex Torcellana translatus anno 1328. quam cum pluribus annis optimè administrasset, in patriam reuersus, ibidem in pace quieuit anno millesimo trecentesimo quadragesimo, in nostro S. Dominici templo ibidem tumulatus ante aram Max. in marmoreo tumulo his versibus insignito.

Hic iacet Rev. Dominus
Fr. Aegidius de Gallutijs de Bononia
Ord. Fratrum Prædicatorum,
Dei gratia Archiepiscopus Cretensis
qui obyt anno Domini M.CCC. XL.
die vj. Decembris
cuius anima requiescat in pace.

De quo inter Torcellanos Epp. *S. Antonin. 3. p. tit.23. cap.11. Plod. p. 2. lib. 2. Lusit. in Chron. decad.1330. & Vghell. to.5. inter Torcellanos Episcopos sub num.37.*

Tit. xxxvj. Cusentini.

1 IN Calabria est Cusentina Ecclesia, eidemq; præfuit P. F. Thomas de Leontino Siculus, qui D. Thomam Aquinatem ad Ordinis habitum Neapoli, dum Prioris munus obiret, recepit, nomine eodẽ

nuncupatũ, floruitq; ſanctitate vitæ, & doctrinæ excellentia. Ad Romanæ Prouinciæ regimẽ aſſumptus primò; deindè Bethleemitanus Epiſcopus creatus, ad hanc Cuſentinam Archiepiſcopalem Sedem à Clemente IV. 14. Kal. Maij anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo octauo translatus fuit. Mortuo Bartholomæo Pignatello Meſſanen. Archiep. in eius locũ à Capitulo electus, à Gregorio X., qui virum hunc ad maxima deſtinarat, Hieroſolymitanus Patriarcha creatus fuit 11. kal. Maij anno milleſ. ducẽteſimo ſeptuageſimo ſecundo. Etenim Gregorius ab ipſo ſummi pontificatus die, de recuperanda Terra Sancta cogitauerat, & ad hunc finem Thomam, virum omni exceptione maiorem, in rebus ad Syriæ ſtatum ſpectantibus optimè verſatum, quippe qui Betleemiticus Epiſcopus antea fuerat, & Sedis Apoſtolicæ in illis vltramarinis partibus Legatus, Patriarcham Hieroſolymitanum nominauit, illucq; direxit, datis litteris in eius fauorem ad Regem Franciæ, in quibus ita commendatur.

Gregorius Epiſcopus Seruus Seruorũ Dei Chariſſimo in Chriſto filio P. Regi Francorum Illuſtri &c. & infra ſubdit. *Et cum præſentẽ haberemus in Curia Venerab. Fratrem noſtrum Thomam Hieroſolymitanum Patriarcham, quem de Fratrum noſtrorum conſilio nuper Eccleſiæ Hieroſolymitanæ præfecimus, virum quidem profundi pectoris, alti conſilij, virtutum claritate conſpicuum, & experientia multa probatum; in cuius manibus aliàs virtus altiſſimi ſtatum Terræ prædictæ direxit, dum inibi tunc Bethlehemitanus Epiſcopus auctoritate Sedis Apoſtolicæ Legationis munere fungeretur, ſibi huiuſmodi negotium, & prædictam pecuniam de ipſorum Fratrum conſilio, duximus committendam, &c.*

Vitam S. Petri Martyris compilauit. Volumen Concionum de Sanctis ſcripſit. Tandem laboribus fractus S. Antiſtes in ſenectute bona quieuit in pace Anno ſal. milleſ. ducenteſimo ſeptuageſimo ſexto. *Vgh. Ital. ſacra t. 9.* & omnes ſcript. Ord.

2 P. F. Thomas Mantuanus die 6. Nouemb. an. milleſ. quingenteſ. ſexageſ. ſecũdo fit Epiſcopus Teſſalonicen. Suffraganeuſq; Cuſentini Archiep. Frãciſci Card. Gonzagæ, à Pio Papa IV. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont. Max.*

Tit. xxxvij.
In Dacia.

1 P. F. Io. Viſilienſis de Prouincia Daciæ fuit ibidem Archiepiſcopus creatus à Io. XXII. circa annum milleſ. trecenteſimum decimum octauum, de quo S. Antonin. 3. p. hiſt. tit. 23. cap. 11. ita habet. *F. Io. Viſilien. Archiepiſcopus in Datia Prouincia.* Plod p. 2. lib. 2. Fernand. inter Archiep. Germ.

Tit. xxxviij.
Damaſcenus.

1 P. F. Antonius de Sotomaior vir tam doctrina, quàm pietate celeberrimus, Philippo IV. Hiſpaniarum Regi à Sacris Confeſſionibus, ab Vrbano VIII. Archiepiſcopus Damaſcenus, ac Generalis Inquiſitor Hiſpaniarum creatus eſt poſt obitum Card. Antonij Zapparæ Archiep. Burgen. Hiſpaniarum Generalis Inquiſitoris. Philippus Rex autem Antonium ſimplicem Fratrem, hoc eſt nulla Eccleſiaſtica dignitate cohoneſtatũ, Generalem Inquiſitorem nominauerat. At Vrbanus cõgruum iudicauit tantam Præfecturam non niſi Archiepiſcopali dignitate ſociatam eidem fore conferendam. *Salelles de orig. & progreſſ. S. Inquiſit. Proleg. 4.*

Tit. xxxix.
Diatagerenſis.

1 Diatagerenſis Eccleſia in Perſide, quæ Metropolitana eſt, tituloq; Archiepiſcopali gaudet, P. F. Gherardum de Monte Peſſulano Gallum ſuſcepit Archiepiſcopum. Hic diuino ſpiritu inflãmatus cum pluribus alijs noſtri inſtituti profeſſoribus in Perſidem contendit, catholicam fidem in vaſtiſſimis illis regionibus annunciaturus, vel vt alijs placet, labentẽ confirmaturus. Plures ibidem infideles ad Chriſti ouile adduxit, ſacroque lauacro abluit: tandemq; cum bonum certamen cer-

certasset, cursum consummasset, fidem seruasset, iustitiæ coronã à Domino iusto Iudice consequuturus, temporalem cum æterna vita commutauit in Tauris die 1. Nouemb. labentis anni 1322. *Grauina de Christianit. Armen. Plod. p. 2: lib. 2. Fernand. in Catal.*

Tit xl. Dublinenses.

1 PAter Frater Io: de Derlinton à Nicolao Papa III. an. Dom. millesimo ducentesimo septuagesimo octauo Dublinensis Archiepiscopus in Hibernia creatus est. Præfuit in hac Ecclesia annos sex, viditq; dierum suorum terminum Londini anno millesimo ducentesimo octogesimo quarto, apud nostros tumulatus. *Ex Regest. Vaticanis.*

2 P. F. Guillelmus de Odone, seu Hotum Anglus, vir meritò cum nostri Ord. præstantissimis computandus, siue vitæ probitas, morumq; integritas, siue doctrinæ claritas, ac profunditas, quibus fulsit, pensentur. Semel, atq; iterum suæ Prouinciæ Prior Prouincialis extitit, & ab Eduardo Angliæ Rege pro arduis Regni negotijs ad Bonifacium Octauum delegatus, ab eodem Pont. Max. 16. Kal. Iulij an. 1297. Dublinensis Archiepiscopus in Hibernia creatus fuit. Consecrationis munere suscepto, dum in Angliam reuerteretur, apud Diuionem in Gallia die 27. Augusti sequentis anni 1298. vitam cum morte commutauit. Scripsit super 4. lib. Sentent. Lib. 1. de vnit. formarum. Lib. 1. de immediata visione Diuinæ essentiæ. *Bzov. eodem anno num. 4. S. Ant. 3. p. tit. 23. cap. 11. Leand. lib. 4. Lusit. in Biblioth. & Plod. p. 2. lib. 1.*

Tit. xlj. Duracensis.

1 DVracensis Ecclesia in Sclauonia constituta, quæ Metropolitanæ Sedis titulo condecorata existit, habuit Archiepiscopum P. F. Ioãnem de Duranol Ioanne XXIII. Pont. Max. promouente Kal. Octob. labentis anni millesimi quadringentesimi duodecimi, qui pluribus annis in ea præfuit: de quo Scriptores nostri nec verbum quidem habent. *Ex lib. prouis. Prælat. eiusdem Io. XXIII.*

Tit. xlij. Eborenses.

IN Portugallia est Eborensis Ecclesia, quæ & Elborensis, sub Metropolitana Compostellana in antiquis Regest. Cancellariæ Apostolicæ dicitur, nunc verò Archiepiscopali titulo gaudet; cui dati sunt ab Apostolica Sede sequentes Suffraganei.

1 P. F. Gaspar dos Rey, siue de Regibus Lusitanus à Pio IV. die Mercurij 17. Nouemb. anno millesimo quingentesimo quinquagesimo quinto ad instantiam Henrici Card. Infantis Portugalliæ Archiepiscopi Eborensis creatur Calamacensis Pastor Suffraganeusque Eboren. *Ex Act. Consist. eiusd. Pont. Max.*

2 In eadem Ecclesia Suffraganeus fuit P. F. Hieronymus Pererius post excessum Gasparis præfati Calamacen. Episcopi ad instantiam Card. Henrici Infantis suprad. quo in munere permansit vsque ad annum millesimum quingentesimum septuagesimum octauum, quo mortalibus valedixit. Fuit Pererius natione Lusitanus, vir doctissimus, ac Prædicator celebertimus, qui scripsit tractatũ de Resurrectione Domini, & de illius tempore. De Sacramentis Ecclesiæ, ex mandato prædicti Cardinalis Infantis: sermonesq; multos de tempore, & Sanctis. *Lusit. in Biblioth. Plod. p. 2. lib. 4.*

Tit. xliij. Ebredunenses.

1 PAter Fr. Raymundus de Medullione Gallus natalium splendore illustris, scientiarumq; profunditate mirabilis, ad Vapincensem Episcopatum promotus fuit, in quo eximiæ pietatis, maiorumque meritorum cumulo ditatus, ad

Digitized by Google

Ebredunenſem Archiepiſcopatum in Gallia aſcẽdere dignus fuit, Nicolao Papa IV. promouente, Octobris die 8. anno milleſ. ducenteſ. octuageſ. nono. Concilio Reatino in Italia collecto Præfuit. Sollicitudinis Paſtoralis cupidus decreta Eccleſiç ſuç perutilia condidit, quorum proemium Gallia Chriſtiana, cum de eodem agit, inter Ebredunen. refert. Mirũ eſt quot, quãtoſq; liberalitatis (ne dicam profuſionis) actus in Religioſos Ordines, ſibi ſubditas Eccleſias, & Chriſti pauperes exercuerit. Quinque annos ſanctiſſimè Ebredunen. Eccleſiæ præfuit; tandemq; Adæ primi parentis culpæ pœnam luit depoſito carnis onere Baxij in noſtro Conuentu, & inter Fratrum manus die 28. Iunij an. milleſ. ducenteſ. nonageſimo quarto in SS. Apoſtolorum Petri, & Pauli vigilia. Iacet in Eccleſia noſtra Siſtaricenſi, prout ipſe ſibi elegerat. Antequam ad Ordinem veniret vxorem habuit Sibyllam nobilem fœminam, ex qua obtinuit filium Raymundum Dominſi de Medullione, qui anno 1270. 9. Kal. Decemb. præſente patre noſtrum inſtitutum iam profeſſo, tranſegit de iuribus Baroniæ Medullionis. *Gall. Chriſt. t. 1. S. Ant. 3. p. tit. 23. cap.* 11. Vide infra in Epp. Vapicen.

2 P. F. Ioannes de Podio Condomicenſis, huius Eccleſiæ Paſtor creatur à Clemente V. cui acceptiſſimus erat, anno milleſimo trecenteſ. duodecimo, cuius meminit Gallia Chriſtiana, quæ tamen illum Ciſtercienſis Ordinis profeſſorẽ falsò nominat: de hoc autem Paſtore agit Olmeda in vita Aymerici Magiſtri Generalis Ordinis noſtri.

Tit. xliv.
Edeſſenſis.

1 IN Oriente Edeſſæ eſt Eccleſia, cui datus eſt Paſtor ab Innocentio X. menſe Septembri anno milleſ. ſexcenteſ. quadrageſimo quarto P. F. Hiacinthus Subianus Aretinus ex Romana Prouincia, vir doctus, ac magnanimus, qui dilatandæ Catholicæ fidei ardore ſuccenſus, in Oriẽtem ex Apoſtolicæ Sedis, Cõgregationiſq; de Propaganda fide indulto Miſſionarius Apoſtolicus pertexit anno 1640. vbi quæ operatus ſit, ex relatione veridica nobis ab eodem communicata, propriaq; manu conſcripta, & in Archiuo noſtro S. Mariæ ſuper Mineruam aſſeruata, in hunc modũ referimus.

In queſto mentre morì Monſig. Gigli Arciueſcouo d'Edeſſa, e Suffraganeo di Conſtantinopoli, e di tutto l'Oriente, perſona dottiſſima, e di gran nobiltà, nato nell' Iſola di Naxia, li cui antenati ne furono anche patroni; il quale benche vaſſallo del gran Turco, non hauea però potuto mai riſedere in Conſtantinopoli; ma ne tempoco in verun luogo della Turchia, che però ventidoi anni, che viſſe ſuffraganeo, riſedette ſempre in Candia. Vrbano VIII. moto proprio, mi dichiarò Arciueſcouo d' Edeſſa è Coadiutore di Smirna, e poi con decreto anuouo m' aggiunſe Efeſo, e Mileto diuerſe Diocesi, è famoſiſſime. E morendo Vrbano prima di farmi proporre in Conciſtoro per il ſudetto Arciueſcouato d' Edeſſa, fù neceſſario aſpettare la creatione del nuouo Sommo Pontefice Innocenzo X. quale mi fece proporre nel primo Conciſtoro per il ſudetto Arciueſcouado, da ſuccedere cõ la medeſima carica d' Arciueſcouo di Smirna, ſeconda Chieſa dell' Aſia. Auiſato del tutto, e riceuute le debite ſpeditioni ſopra ciò, mi trasferij in Scio, one da due Veſcoui, cioè di Scio, e d' Andro, e dall' Arciueſcouo di Smirna fui conſecrato il giorno della Dedicatione di S. Michele Archangelo in Duomo alla preſenza di moltiſſimo popolo, Chriſtiano, e Turco, e de Bei, cioè Prencipi Turcheſchi.

Conſecrato che fui, volſe quel popolo di Scio, che predicaſſi la Quareſima, come feci l'anno ſeguente, che fù nel mille ſeicento quarantatinque, nel qual' anno alli 10. di Febraro ſucceſſe il famoſo Martirio di Fr. Aleſſandro da Lugo dell' Ordine noſtro di S. Domenico, che era ſtato mio Compagno, e da me mandato dalle Smirne in Scio à predicare l'Aduento, quale fù abrugiato à fuoco lento alla preſenza di quaranta mila perſone con giubilo della Chieſa Latina, e trionfo di S. Chieſa, confeſſando ad alta voce li Greci, che più la loro Chieſa era rimaſta vnita con la Latina, che non rimaſe nel Concilio Fiorentino congregato à queſto fine, perche Fr. Aleſſandro con la ſua coſtanza gl' hauea forzati à dire, Viua la fede Romana.

Per

Per queſta cauſa io patij aſſai. Fui tirato al tremendo Tribunal Turcheſco più volte ſotto preteſto, che colà haueſſi mandato à maledire la fede Mahometana, e diſturbar quella Città F. Aleſſandro: e poco mancò, che non fuſſi abrugiato io ancora; fui però relegato, e ſtetti vn' anno così ſempre penſando douer morire per Chriſto.

Finito l'anno, fui liberato, che ſtauo in una Torre, & andai al mio Arciueſcouato di Smirna, oue dati gli ordini neceſſarij al mio Vicario Generale, tenuta la Creſima, determinai di trasferirmi in Conſtantinopoli, per vedere d'ottenere, ſe fuſſe ſtato poſſibile, la reſidenza anche di Conſtantinopoli, tanto bramata da Roma, e mai da miei anteceſſori potuta ottenere, in faccia del Patriarca Greco ſciſmatico, quale ſi fà chiamare Papa, facendoſi dare titolo di Voſtra Beatitudine, creando Veſcoui, & Arciueſcoui Greci della ſua Chieſa.

Arriuato dunque ſenza verun fauore in Conſtantinopoli, andai a viſitare l'Ambaſciatore Franceſe, quale mi diſſe, che molto s' era ſtupito, che io haueſſi hauto animo di comparirui, poiche niuno mai vi era ſtato: e che ſe non andauo via preſto, ſarei ſtato impalato, ò abrugiato viuo. Riſpoſi confidato in Dio, che non dubitauo di cos' alcuna, e vi ſtetti dieci anni riſpettato da Greci, e Turchi. Eſercitai publicamente tutti li Pontificali, creſimando, ordinando, facendo ogni anno l' Olio Santo, & altri eſercitij, come del continuo, predicare publicamente, cantar meſſe in Pontificale, &c. Da S. Sabino li 26. Ottobre 1655.

Fr. Giacinto Subiano Arciueſcouo delle Smirne, e Suffraganeo di Coſtantinopoli, e dell' Oriente tutto pp.

In Vrbem poſtmodum reuerſus anno 1655. atque in Conuentu S. Sabinæ manens, ex eodem cœnobio nobis præfatam relationem miſit, ſequentiq; anno 1656. in Conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam ſe recepit, vbi graſſante lue in Vrbe, quieuit in pace die 15. Octob. delatus pro ſepultura ad S. Paulum via Oſtienſi, in porticu eiuſdem Baſilicæ ſepulturæ traditus anno ætatis ſuæ ſexageſimo tertio, prout vidimus. *Vghell. Ital. ſac. tom. 6. inter Epp. Caiacen. §. Franciſcus Perronus ſub num. 52.*

Tit. xlv.

Florentini.

1 FLorentinæ Eccleſiæ Metropolit. in Aetruria plures ex noſtris præfuere. P. F. Iacobus Caſtelbonus Peruſinus Florentinam Eccleſiam, dum adhuc Epiſcopali titulo tantùm inſigneretur, regendam ſuſcepit ab Honorio Papa IV. poſt diutinam eiuſdem Sedis vacationem anno 1286. cum eſſet Prior S. Sabinæ in Vrbe. Subijt ſolemnem impoſiti ſibi oneris poſſeſſionem, Florentiam ingreſſus maxima cum populi lætitia die 8. Iulij eiuſd. anni; at tranſacto quadrageſimo die, è viuis ereptus maximo ciuium luctu, in noſtra Eccleſia S. Mariæ Nouellæ tumulatus fuit. *Vghell. t. 3. Ital. Sac.*

2 P. F. Angelus Acciaiolus Florentiæ nobili loco natus, adoleſcens Dominicanę religioſæ vitæ nomen dedit anno 1314. in Conuentu S. Mariæ Nouellæ. Sacrarum litterarum ſtudio addictus, mirum in modum in illis ita profecit, vt copulata cum eiſdem ſanctitate, re, & nomine Angelus acclamaretur. Cuius fama permotus Io: XXII. eum, inuitum tamen, Aquilanum Antiſtetem fecit 6. Id. Iunij 1328. quam Eccleſiam, cum ad annum vſq; 1342. piè, ſanctèq; rexiſſet, ad Florentinã gubernandam à Clemente VI. 6. Kal. Iulij translatus fuit maxima Conciuium ſuorum acclamatione. Singulari patrocinio Florentinam Rempub. fouit, & ſua dexteritate Gualterum Athenarum Ducem Florentiæ Tyrannum, excuſſo ſeruitutis iugo, ex patria eliminauit. Inter tredicim viros Senatores propterea adſcriptus, laxatos ſubditorum mores in melius compoſuit. Neapolitano Regi charisſimus extitit, cuius votis ſatisfacturus, Florentinam Eccleſiam liberè ad pedes Clementis VI. anno 1345. dimiſit, ad Caſſinenſem Eccleſiam translatus. Neapoli tandem è viuis exceſſit, à Ludouico Rege nobili pompa ad ſepulchrũ elatus anno reparati orbis 1357. *Vghell. t. 3. Caſtill. p. 2. lib. 2. cap. 5. & 6. Plod. p. 2. lib. 2.*

3 Cum in Metropolitanam Sedem erecta fuiſſet Florentina Ciuitas, à Martino V. die 3. Maij anni 1420. quintus Archie-

chiepiſcopus in ea reſedit S. Antoninus, inuitus licet, & reluctans, ab Eugenio IV. creatus, atque Apoſtolicis mandatis adſtrictus anno 1446. 4. Id. Februar. Hic humili loco natus, tantùm conſilio, & verbo valuit, vt adhuc viuens à Florentinis ciuibus in maxima exiſtimatione haberetur, & tanquam Sanctus honoraretur. Cum eſſet Prior Conuentus S. Marci de Florentia, Fr. Ioannem Dominicum, qui poſtea inſignis Cardinalis euaſit, ad Ordinẽ recepit, ſuaq; manu religioſo habitu veſtiuit. In Cœnobio S. Mariæ ſuper Mineruam Prioris munus ſubiuit, pluresque nobiles adoleſcentes ſuo exemplo ad Ordinem traxit. Bonos homines (quos vocant) S. Martini, vt egenorum verecundiæ conſulant, delegit, ac ſub certis legibus in vnum collegit. Tandem vir ſanctus operibus bonis onuſtus, ſeptuagenarius obdormiuit in Domino ſexto non. Maij anni 1459. Chriſtianis Principibus maximè charus, quem Hadrianus VI. Sanctorũ Catalogo adſcripſit anno 1523. Sepultus fuit in Eccleſia noſtra S. Marci prout ipſe elegerat, his notis ad tumulum appoſitis.

Hic eſt ille tuus Paſtor Florentia, pro quo
Non ceſſas maſto ſpargere rore genas
Patrib. haud priſcis pietate Antonius impar,
Qui ſcripſit quidquid littera ſacra docet.

Translatum deinde fuit Corpus eius in ſacellum DD. de Saluiatis permagnificè conſtructum, in quo integrum aſſeruatur veſtibus pontificalibus indutum, apertum os habens, vt in Prouincialibus Comitijs Florentiæ anno 1647. celebratis omnes vidimus; nam ex tumba extractum, & ſuper aureum culcitram collocatum, atq; in altum elatũ, nobis omnibus Capitularibus Fratribus conſpiciendum conſtitutum fuit per ſpatium trium horarum. De hoc Sancto tractant Vghell. t. 3. & omnes ſcript. Ord.

Tit. xlvj.

Gneſnenſes:

1 NOn defuere ex noſtris, qui Archiepiſcopalem Gneſnenſem in Polonia Eccleſiam ſuſcepere adminiſtrandam, inter quos primus omnium refulget F. F. Martinus Polonus vir doctiſſimus, & in Sacris Canonibus verſatiſſimus. Hic in Summorum Pontificum Aula ſuo tempore facilè Princeps, Maioris Pœnitentiarij munus ſubibat, cum à Nicolao III. Gneſnenſis Eccleſiæ in Polonia Archiepiſcopus ſalutatus fuit anno reparati Orbis 1278. Dum verò ad ſuam ſponſam tranſactis tribus annis properaret, Bononiæ in morbum incidit, ingreſſuſq; eſt viam vniuerſæ carnis anno 1281. in noſtro D. Dominici Tẽplo propè Aram Max. tumulatus. Fuit Martinus nobilitate generis illuſtris, virtutibus verò omnibus, ingenij elegantia, ac morum ſuauitate præditus, Nicolao P. M. Boleslao, & Præmislao Principibus, in primis verò Gneſnenſis Metropolitanæ Eccleſiæ Prælatis longè chariſſimus; In ſcripturis ſacris ſtud. oſus, & eruditus, atq; in declamandis ad populũ concionibus feruidus. Scripſit præclara opuſcula, quibus nomen ſuum, & Ordinem illuſtrauit; nempè

Tabulam Decreti lib. 1.
Chronicon ſuccinctum lib. 1.
Sermones de tempore lib. 1.
Sermones de Sanctis lib. 1.
De diuerſis Miraculis lib. 1.
De Schiſmate Eccleſiæ Græcorum.
Hiſtoriam de Guelfis.

Et quædam alia

Bzou. de Prou. Pol. Ord. Prad. cap. 6. & in Annal. ad an. 1281. num. 16. & Lopez p. 5.

2 P. F. Albertus à Secinia S. T. Mag. ex Priore Prouinciali Poloniæ, & Commiſſario Innocentij Papæ VIII. Theodoſienſis Epiſcopus, & Suffraganeus Gneſnenſis Eccleſiæ creatus eſt circa annum Dom. 1502. *Inquit Bzou. cap. 6. ſupradict.* de quo in Theodoſien. Epp.

3 P. F. Io. de Radzieioco Theologiæ laureatus inſignis poſt deceſſum Alberti Theodoſienſem Epiſcopatum, Suffraganeatumq; Gneſnenſem conſequutus fuit poſt annum 1505. *Subdit Bzou. vbi ſup.* de quo inter Theodoſien. Epp.

Tit.

Digitized by Google

Tit. xlvij.

Goenses.

1 SAnctissimus Pontifex Paulus Papa IV. ad petitionẽ Portugalliæ Regis in Consistorio die Veneris 4. Februar: an. 1558. habito Cathedralem Ecclesiam Goanam in Metropolitanam erexit, & oppidorum Malachan, & Cochinen. in Episcopales suffraganeas eiusdẽ Ecclesiæ fecit constituto primo Archiepiscopo D. Gaspare Archidiacono Eboren. & instituto primo Episcopo Cochinen. P.F. Gregorio Temudo Theologo præstantissimo, prout in Actis Consistorial. eiusdem Pauli dicitur. Renunciante verò Ecclesiam Gasparo præfato Archiepiscopo, in eius locum cõstitutus est Archiepiscopus idem Gregorius ex Cochinen. Ecclesia translatus à Pio V. de quo sub die 13. Ianuarij anno millesimo quingentesimo sexagesimo septimo, in Consistorialibus Actis eiusdem Sanctissimi Pontificis ita dicitur. *Die Lunæ 13. Ianuarij 1567. Pius Pont. Ecclesiæ Cocchimen. in Indijs Orientalibus præsidit de persona F. Henrici de S. Hieronymo Ord. Prad. vacan. per translationem D. Gregory Ep. ad Metropolit. Eccles. Goan.* Annos quatuor, & vltra rexisse Goanam Ecclesiam Gregorium, atq; è viuis excessisse anno 1572. ex eo colligimus, quod eodem anno die 9. Nouemb. præfatus Gaspar iterum constitutus est Goanus Archiep. vt habetur in Regestis Apostolicæ Cancellariæ.

2 E viuis erepto Gregorio prefato P. F. Henricus de Tauora, de S. Hieronymo nuncupatus Lusitanus ad petitionẽ Regis ex Cocchimen. Ecclesia ad hanc Metropolitanam Goensem translatus fuit die 20. Ianuarij 1578. in qua piè, sanctèq; vixit vsq; ad annum 1582. quo vale dixit mortalibus. *Ex Regest. Cancell. Apostolicæ Lusitan. in Chron. decad. ad ann. 1570. & Plod. p. 2 lib. 4. & Fernand.* qui hunc Henricum de Brito vocat.

3 P. F. Vincentius Fonseca Conuentus Conimbricensis filius, in Sacra Theologia Doctor celeberrimus, Regius Concionator eiusdem Goensem Archiepiscopalem Sedem regendam suscepit a Gregorio XIII. Pont. Max. die 31. Ianuarij incipientis anni reparati orbis 1583. eamq; prout decebat Apostolicum virum, fugata omni cupiditate fideliter administrauit quatuor annis, obijt anno 1587. *Ex Act. Consistor. eiusdem Greg. Fernand. in catal.*

4 P. F. Emanuel Tellez Prouincialis Portugalliæ post Sebastianum ad aliam Ecclesiam translatum, in hac Metropolitana Sede resedit ad Philippi IV. præsentationem, creatus ab Vrbano VIII. die 10. Februar. anno millesimo sexcentesimo trigesimo primo, quam pluribus annis probè rexit. *Ex Act. Consist. eiusd. Pont. Max.*

Tit. xlviij.

Halicienses.

1 HAlicienſem Sedem in Russia B Bernardus Polonus conscendit cum in infidelium conuersione ibidem plurimum insudaret, qui cum quibusdã alijs ex nostris Prædicatoribus proprio sanguine Christianam disciplinam sanxit; nam à Scythis captus, verberibusq, affectus, post plurimas supportatas calamitates, seu per medium tanquam alter Propheta dissectris, atq; in ignem deiectus, Martyrij lauream promeruit anno millesimo ducentesimo trigesimo tertio. *Bzou. in Annal. Eccles. eodem anno num. 4. & de Reb. Pron. Pol. Ord. Prad.* Vbi cap. 6. asserit hanc Halicien. Archiep. Sedem fuisse postmodum Leopoli translatam.

2 P. Fr. Bernardus de Crema hanc Ecclesiam regendam suscepit ab Apostolica Sede, cuius habetur mentio in Consistorio Leopolien. vbi tota Archiepiscopalis Diœceds conscripta est, asseriturq; ibidem Bernardum anno millesimo trecentesimo decimo septimo præfuisse, sicut testar noster P. F. Simon OKolski in Russia Florida in fine primæ partis.

Tit. xlix.

Hidruntinus.

1 IN Salentinis Neapolit. Regni est hæc Ecclesia, cuius cum P. F. Lu-

cas

cas de Neapoli Suffraganeus esset defuncto Thoma Archiepiscopo, Hidruntinus Episcopus constitutus est 3. Id. Feb. anno millesimo trecentesimo vigesimo primo à Io. XXII. Pontificatus sui 5. octo annis Ecclesiam rexit bonus Pastor ad patres appositus an. millesi. trecentesi. vigesi. nono. *Vghell. Ital. sac. tom. 9.*

Tit. 1.

Hispalenses.

IN Hispania est nobilissima Hispalensis Ciuitas Archiepiscopali Sede condecorata, cui plures ex filijs S. Patris Dominici fuere dati Pastores.

1 Patet Fr. Didacus Deza Taurensis Cœnobij S. Idelphonsi eiusdem Ciuitatis alumnus, nobilibus ortus natalibus, sed scientia, atq; virtutibus nobilior primariæ Cathedræ Salmantinæ moderator Regisq; Hispan. ac Principum confessarius, Zamonensis Episcopus primò, Salmantinus postmodum, Ghiennen. ac Palentinus deinde, tandemq; Hispalensis Archiepiscopus post D. Ioannem de Zuniga anno 1504. à Iulio II. creatus est. Fuit Regius maior Capellanus, Regniq; Castiliæ max. Cancellarius, ædificauitque Cœnobium S. Thomæ Aquinatis Hispalen. Tandem cum annos decem, & nouem in gubernatione huius Ecclesiæ consumpsisset, ad Toletanam ab Adriano VI. promotus, cum ad illam properaret, in Beluen. Cœnobio diem clausit extremum anno 1523. In suo Conuentu S. Thomæ Hispalen. sepultura electa, vbi iacet corpus eius sequenti elogio per magnifico tumulo constituto.

†

Huius almi Collegij Fundator iacet hic
R. D. D. Deza Ord. Prædicat. Mag.
Iustus insignis Ciuit. Hispalen. Archiep.
Qui suis meritis, fama, & scientia
ad Ecclesiã Toletanã Pastore carentẽ vocatus
Obijt anno M. D. XXIII. die 11. Iunij,
Vixit Annos LXXX.

Fuit Didacus quoque Generalis Hispaniarum Inquisitor; scripsitq; Doctissimus Pastor,

Super Magistrum Sententiarum
Super Additiones Pauli Burgen.
Monotesseron Euangelicum
Sermones de Tempore ac Sanctis
Expositionem in Orationem Dominicã.

Gil in Teatro Eccl. Hispalen. & Fernand. in Ep. Hispan.

2 P. F. Garzias de Loaysa ex Magistro Generali Ordinis Oxomen. Episcopus, & Confessarius Caroli V. electus an. 1524. ad Segobien. Eccclesiam, deindè translatus, defuncto Manrique Archiep. Hispalen. an. 1538. in eius locum Archiepiscopus à Paulo III. creatus est promouente Carolo V. Imperatore, à quo & Commissarius Generalis Cruciatæ, Indiarum Præses Generalis Inquisitor, Regijq; Consilij Status euasit purpuramq; sacram promeruit. In Talauera sua patria Dominicanum Conuentum sub titulo S. Genesij fundauit, pluraq; beneficia, atq; ædificia Conuentibus S. Pauli Vallisoletani, atq; Pennafiel, vbi Ordinis habitũ sumpserat præstitit. Decessit anno 1549. de quo inter Card. Gil in Teat. Eccl. Hispalen.

3 P. F. Dominicus Pimentell. natalium splendore clarissimus hanc eundem Archiepiscopalem Cathedram conscendit post Augustini Cardinalis Spinulæ decessum an. millesi. sexcentesi. quadragesi. nono Philippo IV. Rege præsentãte, & Innoc. X. promouente ex Cordubensi Ecclesia translatus, quã sponte dimisit an. millesi. sexcentesi. quinquag. primo, factus deinde S. R. E. Card. obijt Romæ an. 1653. in nostra Ecclesia S. M. super Miner. cõditus, pauperibus exasse hæredib. relictis, de quo inter Card.

4 P. F. Petrus de Tappia Hispanus, vir verè Apostolicus, & doctissimus, post renũciationem Pimentelli, Archiepiscopus Hispalen. ab Innocentio X. creatus fuit, ex Cordubensi Ecclesia trãslatus, ante quam Segobiensem primò, Seguntinam deindè fuerat consequutus. Ecclesiasticæ libertatis propugnator accerimus semper fuit. Ecclesiarum sibi creditarũ prouentus in pauperes copiosissimè effudit, pupillorum, & Orphanorum Pater communi voce acclamatus. Tandem Senio confectus, cum sibi vltimum imminere diem agnouisset, pontificalibus indutus, populũ benedixit, proprij Pastoris excessum inconsolabiliter deplorantem. *Ex Relat. Patrum Hisp.*

Tit.

Tit. Ij.

Iadrenses.

1 IAdrensem Archiepiscopalem Ecclesiam in Sclauonia tres nostri instituti professores regendam susceperè, inter quos primum locum obtinuit P. Fr. Nicolaus de Setia ex Romana Prouincia, cunctis virtutibus, quæ in optimo Pastore requiruntur, præclarè excultus, à Clemente V. P. M. an. redempti orbis 1312. promotus, quam cũ pluribus annis, prout optimũ decebat Pastorem, sanctissimè rexisset, humanæ fragilitatis debitum tandem aliquando persoluit. *Vghell. t. 5. Ferrer. p. 3. lib. 1. Plod. p. 2. lib. 2.*

2 Post Nicolaum alter Nicolaus Sozensis ex nostris in eadem Sede successit, qui dum Prioris Prouincialis Romanæ Prouinciæ munere fungeretur maximo cũ regularis obseruantiæ bono, à Io. XXII. Iadrensis Archiepiscopus renunciatus fuit anno sal. 1333. quã Ecclesiam cum annis triginta tribus maximo cum creditarum sibi ouium in via salutis incremento, summa charitate præditus rexisset, vale dixit mortalibus anno 1366. *Vghell. ibid.*

3 P. Fr. Dominicus (Dalmatinus inquit Taeg.) cum Caulensis Episcopus esset, defuncto Nicolao Sosensi, ab Vrbano V. hanc Archiepiscopalem Ecclesiam suscepit administrandam 4. sui pontificatus anno, nempè 13. Kal. Ianuarij euanescentis anni 1366. quam pluribus annis, pater pauperum effectus, piè rexit; vitãq; cum morte commutauit, in sua Cathedrali tumulatus. *Vghell. ibid. Taeg. in Mon. Ord.*

Tit. Iij.

Ianuenses.

1 AD Nobilem Metropolitanã Sedem Ianuensem regendam in Liguria plures ex nostris fuere assumpti. Et primus inter illos effulsit P. F. Iacobus de Voragine, qui vnanimiter à Capitulo electus, & confirmatus à Nicolao IV., à Card. Latino Vrsino ex Ord. nostro assumpto, ex Sacri Cardinalium Collegij assensu (vacante tunc Apostolica Sede) anno 1292. solemniter inauguratus fuit, vt inquit Vghellus. Emicuit Iacobus inter sui sæculi præstantissimos viros, multiplici rerum cognitione conspicuus; in diuinis verò scripturis supra modum versatus, voluminumq; D. Augustini tam diligens, assiduusq; lector, vt opera omnia eiusdem memoriæ mandasse crederetur. Vtriusq; testamenti paginas primus omnium in italicum sermonem versas euulgauit, sanctorumq; legendas in vnum volumen compilauit, multa eisdem ex Ecclesiastica, & Tripartita historia superaddens. Scripsit præterea duo volumina sermonum Sanctorum; Defensorium contra impugnantes F. F. Prædicatores, quòd non viuerent secundùm Apostolicam Regulam. Duplicatos, triplicatosque super dominicalia Euangelia sermones. Quadragesimalium concionum volumen. De B. Virginis laudibus Mariale. Libellum de opusculis S. Augustini. Chronicon Ciuitatis Ianuensis, Pastorumq; eiusdem: Compilauitq, Guillielmi Peraldi Summã de vitijs, & peccatis. Assumpto Pastorali munere, totus pietatis operibus addictus, redditus Episcopales, tunc temporis copiosissimos, in pauperum vsus consumpsit, ijs tantùm sibi retentis, quæ ad pauperculi fratris sustentationem necessaria censebantur. Erga infirmos, in Xenodochijs præsertim decumbentes, tanta charitate flagrabat, vt in eorum vsum, & commodum plura Pastoralis Sedis bona pia prodigalitate consumpserit. Cum adhuc intra claustra degeret, tantæ fuit existimationi apud Christi Vicarios, vt Nicolaus IV. in sui Pontificatus primordijs plenariam eidem facultatem concesserit absoluendi Ianuenses ab excommunicatione incursa, eo quia cum Siculis anathemate damnatis, subsidio præstito se se contra Ecclesiam armis implicuerant. Deniq; Pastor Optimus vitæ sanctitate conspicuus, laborum suorum præmia percepturus perrexit ad Christum mense Iunio anni 1298. in nostra S. Dominici Ecclesia communibus lacrymis tumulatus. *Bzov. t. 13. ad ann. 1288. num. 6. & 1263. num. 11. Lusit. in Bibliot. Vghell. t. 4.*

2 P. F. Andreas Turrianus Mediolanensis sanguinis præstantia illustris, Pœni-

tentiarius Papæ, ab Vrbano V. 3. Kal. Martij anno 1368. Ianuensis Pastor creatus est dum eiusdem Pōt. Max. Pœnitentiarij munus fidelissimè adimplebat. Fuit Andreas Doctor egregius, diuiniq; verbi annunciator celeberrimus. At quia scientia sine pietate inflat, hanc ab Ordinis incunabulis contubernalem habuit. Puritatis obseruantissimus custos, fœminas, (in quibus Orbi patuit ruina magna, aiebat ipse) etiam consanguineas euitabat. Pro restruenda ecclesiastica disciplina Synodum in Metropolitana die 15. Maij anni 1377. celebrauit, in qua, vt Dominica prima post Ascensionem Domini, reuelationis cinerū S. Præcursoris eiusdem, festus dies perpetuis futuris temporibus annua veneratione celebraretur, decreuit. Nouem annos præfuit sibi creditæ Ecclesiæ Pastor egregius, mortisq; iaculo appetitus interijt anno reparati Orbis 1377. *Plod. p. 2 lib. 2. Vghell. vbi sup.*

3 P. Fr. Augustinus Saluagus nobilis Ianuensis Cœnobij S. Dominici eiusdem Ciuitatis alumnus ad patriæ Sedem ex Accensi translatus, eam conscendit Paulo IV. concedente die 17. Aprilis anni 1559. Tridentino Concilio interfuit, in quo sapientia sua Ordinem plurimùm illustrauit. Octo annis summa cum laude præfuit; ingressusq; est viam, etiam ipse, vniuersæ carnis prid. Kal. Octob. labentis anni 1567. solemni pompa in Metropolitanam illatus, vbi expectat beatam spem, & aduentum gloriæ magni Dei, inscriptione hac tumulo appositā.

D. O. M.
Augustinus ex nobili, atq; prisca
Saluagorum familia ortus,
Genuensium Antistes,
Sacræ paginæ Professor,
Pietate, ac moribus ornatus
Obijt anno à partu Virginis M.D.LXVII.
Prid. kal. Octobris.

Plod. p. 2. lib. 4. Vghell. vbi sup.

4 P. F. Marcus Cataneus nobilis Ianuensis, vir doctus, & pius à Clemente VII. Bononiæ commorante, in Consistorio habito die Lunæ 24. Ianuarij 1530. Archiepiscopus Rhodien. & Suffraganeus Metropolitanæ Ecclesiæ Ianuensis fuit institutus, cum facultate exercendi pontificalia in eadem Ecclesia: cum esset tunc Ianuensis Archiepiscopus Card. Innocentius Cibò. Præfuit in eodem munere vsq; ad annum 1546. quo ex oculis mortalium mense Maio raptus est. *Ex Act. Consist. eiusd. Pont. & Plod. p. 2. lib. 4.*

Tit. liij.

Insulæ Hispaniolæ.

1 INsulæ Hispaniolæ in Indijs, quæ S. Dominici nuncupatur, Sedem Archiepiscopalem à Julio II. die 10. Iunij an. 1505. institutā, tres ex nostris conscenderet primusq; inter illos extitit P. F. Io. de Alcolares Hispanus, qui huius Ecclesiæ Sedem ascendit promouente Pio V. ad Catholici Regis nominationē die 15. Feb. an. millesimo quingentesimo sexagesimo sexto in locum Io. Salzedo prædefuncti, in qua duobus annis præfuit, translatus postmodùm die 27. Augusti ab eodē Pont. Max. ad Regis nominationē ad Canariensem vacan. per obitum Bartholomæi de Tonnes an. millesimo quingentesimo sexagesimo octauo. *Ex Act. Consist. eiusdem Pij V.*

2 P. F. Augustinus Dauila Armericus apud Mexicum natus, Conuentus nostri dictæ Ciuitatis filius, ex Prædicatore Catholici Regis, ed eiusdem præsentationem à Clemente Octauo Pont. Max. Archiepiscopus, Primasq; noui Orbis occidui creatus fuit die 18. Augusti labentis anni 1599. quam piè sanctèq; rexit vsq; ad annum 1604. quo laborum suorum coronam percepturus perrexit ad Christum. Fuit summa deuotione affectus erga B. Virg. Mariam, illiusq; sacri Rosarij prædicator gratiosus, scripsitq; historiam nostræ Prouinciæ Mexicanæ. *Ex Act. Consist. Fernand. de script. Ord. & Plod. p. 2 lib. 4. & Gil. in Theatro Ecclesiastico Eccl. S. Dominici.*

3 P. F. Dominicus Valderama Armericus in Vrbe Quitensi in Pyrū luci datus Augustino successit in hac metropolitana Ecclesia regenda, Paulo V. Pont. Max. promouente die 30. Augusti anni à partu Virg. 1606. Vir erat scientia, & probitate vitæ spectabilis; duobus tantum annis præfuit, translatusq; est ad Ecclesiam de Chuquiaro, seu dela Paz in Peruano Regno

Digitized by Google

gno. *Ex Act. Conſiſt. Plod. p. 2. lib. 4. Fernand. in Catal. & Gil vbi ſup.*

4 Dominico P. F. Chriſtophorus Rodriquez Salmantini Conuentus alumnus, qui Vicarius Generalis, ac Viſitator Prouinciarum Regni Peruani fuit, vir doctiſſimus, & magni nominis Theologus, in Archiepiſcopali Sede ſucceſſit, Philippo III. Rege Catholico præſentante, & Paulo V. Pont. Max. promouente anno 1608. die 2. Iunij, translatusq; deinde fuit Paſtor bonus ad Eccleſiam Arequipæ 7. Octob. 1611. *Plod. & Fernand. vbi ſup. Gil vbi ſup. & ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. lii v.

Lancianenſes.

1 LAncianenſis Eccleſia in Aprutio, quæ & Anſanenſis nuncupatur, antequam Archiepiſcopali titulo ditaretur, Carolo V. Imperatore promouente, habuit Epiſcopum, ante quam euheretur in Metropolim, P. F. Michaelem Fortinum Belgam, virum doctiſſimum, atque in agendis dexteritate pollentem maxima, eidem Carolo ſummopere charum, de quo in Actis Conſiſtorialibus Pauli Papæ III. ita habetur. *Fr. Michael. Fortinus Ord. Prædicatorum ſit Epiſcopus Lancianen. die 26. Febr. milleſimo quingenteſimo trigeſimo quinto.* Quatuor annis hanc Eccleſiam rexit, mortemq; amplexatus eſt Romæ anno Dom. milleſimo quingenteſimo trigeſimo nono. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt. & Act. Conſiſt. Pauli III.*

2 P. F. Leonardus de Marinis Ianuenſis ex Laodicen. Epiſcopali Sede ad hanc promotus fuit à Pio IV. Pont. M. die 16. Ianuarij incipientis anni milleſimi quingenteſimi ſexageſimi, cuius poſſeſſionem inijt, Ciuitatem ſolemniter ingreſſus 7. Id. Aprilis eiuſdem anni. Vt autem inueteratas anteceſſorum ſuorum cum Theatinis Archiepp. lites iugularet, ad Pium Papam reuerſus, ſuæ Eccleſiæ erectionem in Metropolitanam procurauit, & obtinuit, ſancito de hac re Apoſtolico decreto in Conſiſtorio habito die Veneris 9. Ianuarij anno milleſ. quingenteſ. ſexageſ. ſecundo: primuſq; extitit eiuſdem Eccleſiæ Archiep. Ad Tridentinam Synodum deindè properauit, in qua, & prudentiſſimi, & cordatiſſimi viri ſibi nomen vindicauit. Sex annis hanc Eccleſiam optimè rexit, tranſlatus poſtmodum à Pio V. Sanctiſs. Pontifice ad Albenſem anno ſal. milleſ. quingenteſimo ſexageſimo ſexto. *Ex Act. Conſiſt. & Vghell. tom. 6.*

Tit. lv.

Lesbienſis.

1 AD Mitylenæ Vrbis Lesbi, à qua tota Inſula hodie Mitylinum vocatur, Archiepiſcopatum, vacante Eccleſia per obitum Dorothei, aſſumptum eſſe ab Eugenio IV. P. F. Leonardum de Chio, certum eſt. Fuit Leonardus vir eruditiſſimus, multarum linguarum, græcæ, atque latinæ præcipuè, peritia clarus, qui in Inſula Chij humilibus ortus natalibus, ibidemq; in S. Dominici Cœnobio ad Ordinem receptus, Patauium ſtudiorum cauſa miſſus eſt, vbi & didicit, & docuit, ſacræ Theologiæ Licentiatus declaratus. Petente Maria Iuſtiniana eiuſdem Inſulæ Domina ab Eugenio IV. Archiepiſcopus creatus, à Nicolao V. ſucceſſore cum Legato de Latere Iſidoro Card. Sabinen. Conſtantinopolim ad vltimum Imperatorem Conſtantinum Paleologum, vt Græcos in vnionem cum Latinis in Florentino Concilio ſancitam, ex qua turpiter receſſerant, reuocaret, miſſus, capta à Mahomete Conſtantinopoli in ſolemnitate Pentecoſtes, Leonardus dies ſuos crudeli morte compleuit, cuius vitam Abbas Michael Iuſtinianus eruditiſſimus vir ſcripſit, atque hoc modo terminauit. *Conſtat nihilominus Mahometem prænominatum anno 1458. vt ſcribit Boſius, vel anno 1462. vt tradunt alij Hiſtorici, Lesbum vi cæpiſſe, incolaſq; Latini ritus, inter quos adnumerabatur Archiepiſcopus, aut diriſſimè interemiſſe, aut Conſtantinopolim ad duram reduxiſſe ſeruitutem. Finis equidem deplorabilis, & tanto viro indignus.* Scripſit Paſtor eruditus Tractatum Apologeticum contra Carolum Poggium Florentinum Eugenij IV. Secretarium, cuius tale eſt initium.

Cum coram præſtanti viro Lachino Gatelu-

luxio mihi admodum amantiſſimo &c. eumque ita concludit. *Ex Lesbo* 11. *kal. Ianuarij ſinit. Ieſu Chriſto rerum omnium opifici bonos, & gloria. Ab Archi-Pontifice Lesbi Leonardo editus M.CCCC.XLVI.* 27. *Decemb. in Mitylena.*

Præfatum Apologeticũ opus, & vitam Leonardi Archiep. vna cum eiuſdem Poggij de Nobilitate tractatu, additis adnotationibus, impreſſit in publicum ſtudioſorum ſolatium Abbas Michael Iuſtinianus Abellini Typis hęredum Camilli Caualli an. 1657. quod & legimus.

Tit lvj.

Lugdunenſes.

1 PLures ex noſtris hanc nobilẽ Lugdunen. Archiepiſcopalem Sedem in Gallia conſcendere, inter quos primus emicat P. F. Hugo de S. Charo, quem de S. Theodorico alij nominant, natione Burgundus, Diœceſis Viennen. vir doctiſſimus, Innocentio IV. Pont. Max. promouente ante celebrationem Lugdunenſis Concilij, in quo, & eundem S. R. E. Cardinalem creauit, quod contigit anno reparati orbis milleſ. ducenteſimo quadrageſimo quinto: quanto autem temporem hanc paſtoralem curam exercuerit, incertum eſt apud auctores noſtros. Obijt, non Lugduni 17. Martii an. 1260. vt dicit Gallia Chriſtiana, quæ hunc non refert inter Lugdunen. Paſtores, ſed in Vrbe Veteri an. Dom. milleſ. ducenteſ. ſexageſimo ſecundo 14. Kal. April. prout retulimus inter Cardd. *Caſtill. in Chron. Ord. p. 1. lib. 2. cap. 65. Plod. inter Cardd. Ord. Luſit. in Decade 1240. Fernand. in Archiep. Gallia.*

2 P. F. Petrus de Tarantaſia, Vrbe in Alpinis ſcopulis non procul à Mauriena valle cõſtituta, ingenii claritate, & perſpicuitate excellens, Sac. Theologiæ inſignis Pariſien. Doctor, ac Magiſter, ex Prouinciali Franciæ Archiepiſcopus Lugdunen. anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo primo à Gregorio X. creatus eſt, à quo ſequenti anno ad Tarantaſienſem Eccleſiam translatus, Oſtienſiſq; Epiſcopus, & S. R. E. Cardinalis: Maior Pœnitentiarius anno 1273. fuit inſtitutus, in quibus muneribus cum optimi Paſtoris ſpecimen cunctis exhibuiſſet, è viuis ſublato Gregorio Papa X. in eius locum Pont. Max. renunciatus fuit 13. Kal. Febr. anni milleſ. ducenteſ. ſeptuageſ. ſexti. De quo inter Summ. Pontt. & Cardd. *S. Antonin. 3. p. tit. 23. cap. 11. Gall. Chriſt. tom. 1. Vghell. tom. 1. inter Oſtien. & omnes Script. Ord.*

3 P. F. Guillelmum Peraldum Gallum Viennen. Diœceſis Lugdunenſem Paſtorẽ fuiſſe in confeſſo eſt apud omnes Scriptores Ord. noſtri, licet de illo nullam mẽtionem faciat Gallia Chriſtiana, & conueniunt ferè omnes eum in hac Eccleſia præfuiſſe circa annum milleſ. ducenteſimũ ſeptuageſimum, quod indubitatum credimus: nam eadem Gallia Chriſtiana quendam Philippum de Sabaudia Archiepiſcopum Lugdunen. depoſuiſſe paſtorale onus, atque ex Apoſtolico indulto vxorem duxiſſe Alcidam Comitiſſam Burgundiæ affirmat anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo octauo, & P. F. Petrum de Tarantaſia noſtrum profeſſorem eidem ſucceſſiſſe, translatum poſtmodùm ad Tarantaſien. Sedem an. 1272. dicendum igitur eſt noſtrum Peraldum eodem anno 1272. creatum fuiſſe Lugdunen. Archiep. atq; in illa Sede præfuiſſe vſq; ad an. milleſ. ducenteſ. ſeptuageſimum quintum, quo Aymarus eidem ſucceſſit; alias Lugdunenſis Eccleſia tam principalis tres annos ſine Paſtore permanſiſſet. Fuit Peraldus vir doctiſſimus, & ſui ſæculi nemini ſecundus, reliquitq; poſteris præclara ingenij ſui monumenta, nempe *Summam de vitijs, & virtutibus*, quam Iacobus de Voragine noſter compilauit:

Sermones de Sanctis, & de tempore.
De Proprietatibus rerum.
De regimine Principum.
Super Regulam D. Bernardi Abb.

E viuis exceſſit breuis temporis Pontifex Lugduni apud noſtros tumulatus. *Plod. p. 2. lib. 1. Luſit. in decade 1270. Fernand. in Catal. Archiep. Gall. Taeg. in Monum. Ord.*

4 Hugo Seguin de Bibliomo Aruernus Claremontanæ Diœceſis à Nicolao IV. S. R. E. Card. creatus, anno milleſimo ducenteſimo octogeſimo octauo, Lugdunenſi Archiepiſcopatu ab eodem donatus fuit, quam Eccleſiam breui tempore rexit,

xit, ad Ostien. translatus à Cælestino V. anno millesimo ducentesimo nonagesimo quarto. De quo ibid. *Vghell. t. 1. Ciacconus, cæteriq; Ord. script.*

5 P. Fr. Carolus de Alanzon Regio Francorum sanguine ortus, Comes Alanzonius, Caroli Comitis filius natu maximus, frater autem Philippi Card. Patriarchæ Hierosolymitani Archiepiscopi Rotomagen. perturbationum in Gallia post Patris obitum subortarum pertæsus, Religionisq; zelo permotus, Dominicanam togam iuduit in Parisino Conuentu contempto amplo patrimonio. Qua de re conquesta est Maria Hispana apud Innocentiũ VI. Pont. Max. eò quòd Comitatus periclitaretur: commisitq; Innocentius Marchioni Montisferrati, vt Caroli propositum scrutaretur, quod si bonum experiretur, in religioso statu relinqueret, prout contigit. Sacris studijs postmodùm addictus, in eisdem summopere profecit, vnde ab Vrbano V. Lugdunen. Archiep. creatus fuit 3. Id. Iulij an. 1365. promouente Carolo Rege eius agnato, quam Ecclesiam dignè per decennium rexit. E sacro fonte suscepit Io: Comitem Niuernen. postea Burgundiæ Ducem. Occasione iurisdictionis, dissidia inter ipsum, & Regem orta fuere: quapropter Lugdunen. Ciuitatem cum Balliuo Ecclesiastico interdicto suppositi. Vitam cum morte commutauit optimus Pastor in Castro Episcopali Petræ incisæ 5. Id. Iulij anno millesimo trecentesimo septuagesimo quinto. *Gall. Christ. tom. 1. Plod. p. 2. lib. 3.*

6 P.F. Io. Parisiottus Gallus à Leone X. die 26. Octob. anno millesimo quingentesimo decimo nono Ierapolitan. Episcopus creatus fuit, datusque Suffraganeus Lugdunensi Ecclesiæ, cui Archiepiscopus, tunc temporis præsidebat Franciscus de Rohan. *Ex Act. Consist. eiusdem Leonis Pont.*

7 P. Frat. Guillelmus Gallus insignis Laureatus Doctor à Paulo III. Tarsensis Episcopus, atque in Ecclesia Lugdunensi Suffraganeus creatur die 9. Septemb. anno millesimo quingentesimo trigesimo nono. *Ex Act. Consist. eiusd. Pont. Max.*

Tit. lvij.

Machlinienſis:

1 IN Machlinienſi Eccleſia in meditullio ferè Brabantiæ in Metropolitanã erecta, Suffraganeus extitit P.F. Pipinus Belga, vir vitæ laudabilis, ſacraque prædicatione famoſus, à Pio IV. Salubrien. Epiſcopus, & Antonij Perrenot Card. de Granuela primi eiuſdem Archiepiſcopi Suffraganeus creatus eſt die 18. Martij an. Dom. milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſecundo. *Plod. p. 2. lib. 4. Ex Actis Conſiſt. eiuſd. Pont. Max. Marietta, & Fernand. in Ep. Belg.*

Tit. lviij.

Manilienſes.

1 MAnilienſis Eccleſia in Inſulis Philippinis ad Philippi II. Regis Hiſpaniarum inſtantiam à Gregorio XIII. die 6. Februar. anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo nono in Cathedralem erecta, primum habuit Paſtorem P. F. Dominicum de Salazar, filium Conuentus Ocagnæ Prou. Hiſpaniæ eadem die, & anno inſtitutum, perſeuerauitq; in hac Eccleſia Epiſcopalis Sedes vſque ad annum milleſimum quingenteſimum nonageſimũ quintum, quo die 14. Auguſti à Clemente VIII. in Metropolitanam fuit erecta, conſtituto eidem primo Archiepiſcopo F. Ignatio de S. Io:, quo è viuis ſublato, in eius locum renunciatus eſt Archiepiſcopus qui ſequitur. Obijt autem Dominicus Salazar maximo ſanctitatis odore poſt ſe relicto, an. milleſ. quingenteſimo nonageſimo quarto. *Ex Actis Conſiſt. eiuſd. Pont. Max.*

2 P. F. Michael Benauides Hiſpanus Valliſoletani Conuentus filius, doctrina, & ſanctitate venerabilis; fraternæ charitatis ardore ſuccenſus, ſalutiſq; animarũ ſitientiſſimus, ex Hiſpania in Chinenſem regionem perrexit menſe Maio an. 1589. vbi cum plurimos ad Chriſti fidem conuertiſſet, multaſq; pro Dei amore pertuliſſet calamitates, ad Philippi III. Hiſpan.

Regis

Regis præsentationem Novæ Segobiæ Episcopus à Clemente VIII. creatus fuit die 13. Aug. anno millesimo quingentesimo nonagesimo quinto, ex qua Ecclesia die 15. Aprilis 1602. ad Manilense Metropolitanam translatus est ab eodem Pont. Max. Pluribus annis in ea sanctissimè præfuit, cunctos Ecclesiæ redditus in pauperes, & egenos pia prodigalitate distribuens. Mortem tandem lætus aspexit an. millesimo sexcentesimo septimo. *Lopez p. 5. lib. 2. Et ex Act. Consist. eiusd. Clem. Pont.*

3 P. F. Franciscus de Paula nominante Philippo IV. Hispaniarum Rege potentissimo, ab Alexandro Papa VII. constituitur Manilensis Archiepiscopus hoc an. millesimo sexcentesimo sexagesimo quarto mense Augusto, quo hæc scribimus. Fuit Franciscus Angelopolitanæ Provinciæ primus Prior Provincialis, idemque munus sustinuit in Insulis Philippinis, singularis pietatis, charitatis atq; doctrinæ vir.

Tit. lix.

Materani.

QVia sub Achetuntino Pastore vnita est Materana Ecclesia, cum de harum Ecclesiarum Archiep. tractauerimus in Acherunt. hic tantùm eorum nomina referemus.

1 P. Fr. Laurentius à Clemente IV. creatus fuit 8. Non. April. an. 1268. Pastor, præfuitq; annis 8.

2 P. F. Gentilis de Roma à Bonifacio VIII. 3. Non. Ianuar. anno Iub. 1300. præfuitq; annis tribus.

3 P.F. Landulphus à Clemente V. die 2. Aug. an. 1306. translatus ex Vicoaquen. duos annos his præfuit.

4 P. Fr. Robertus à Clemente V. 15. kal. Septemb. an. 1308. præfuitq; vsque ad an. 1334.

5 P. F. Henricus Lunguardus à Sixto IV. an. 1471. ex Policastren. Ecclesia translatus, præfuitq; annis 11.

6 P. F. Io. de Espilla Hispanus à Paulo V. die 11. Ianuarij an. 1614. quieuit in pace nono sui regiminis anno.

Tit. lx.

Mediolanenses.

1 VNicum nostræ professionis alumnum in Mediolanensi Ecclesia præfuisse omnes scriptores Ord. affirmant Ricardum, seu Aicardum nomine, quem Vadingus in suis Annalibus Minoritam asserit, eumque Vghellus secutus, idem affirmat. At fuisse Aicardum Dominicanum ex sequentium auctorum testimonijs comprobamus.

Ambrosius Taegius accuratissimus scriptor euentuum Ordinis nostri, qui sex ingentia volumina scripsit de eisdem, asseruanturq; originalia in Conuentu S. Mariæ Gratiarum de Mediolano, ita ait. *F. Aicardus natione Nouarien. Archiep. Mediolanen. factus anno 1318. per D. Io. XXII. Pont. Hic fuit vir per omnia laudabilis, opinione, & fama clarus, doctrina, ac religione insignis; præfuit autem annis quatuordecim; qui tamen sedem suam adire non est ausus metu Dominorum Vicecomitum, qui tunc temporis Mediolani dominabantur. Tandem an. Dom. 1332. Archiepiscopatum D. Io. Vicecomiti tunc Episc. Nouarien. de consensu Sum. Pont. renunciauit, retenta sibi pensione ducatorum mille.*

Fernandez in Catal. Archiep. Ital. *ita* loquitur *F. Aicardus de Nouaria Archiep. Mediolanen. an. 15.* P.F. Michael Piò Inquisitor Mediolanen. in lib. 2. cui tit. *Della progenie di S. Domenico in Italia.* Sic fatur: *Diede anco questa Città vn degno soggetto al Ordine, che fù chiamato Fr. Aicardo, il quale per il suo valore nel progresso poi salì alla dignità Archiepiscopale nella Chiesa Milanese.* Idem repetit de vir illust. Ord. p. 2. lib. 1. hæc subdens. *Onde da questi Scrittori si racoglie quanto errasse vn scrittore, che riduisse in compendio gli Arciuescoui di Milano, il quale vole, che Fr. Aicardo fusse Generale Ministro de i Frati Minori.*

Bzouius noster in Ecclesiasticis Annalib. tom. 14. sub an. 1316. num. 3. hæc habet. *Nolnit præterea Io. Pontifex dignitatem Archiepiscopalem* (scilicet Mediolanensem de qua supra loquitur) *Ioanni Vicecomiti ratam habere, sed cum vi, & vitio illum renun-*

renuntiatam esse pronunciasset, Richardum Antimianum Ord. Prad. eidem Ecclesiæ præposuit; hunc autem Matthæus Vicecomes, & reliquos Turrianos vrbe profligauit.

Cœterùm, vt nostros omittamus, & ad alienos transeamus.

P. F. Onufrius Panuinus Veronen. Ord. S. Augustini nobile germen, scriptor accuratissimus, & magni nominis in lib. inscripto *Fasti à Cæsare dictatore vsq; ad Imperatorem Maximilianum* II. *Augustum*, ità ait.

F. Aicardus de Antimiano, alias Ricardus de Cannedola Ord. Prædicatorum, civis, & centesimus secundus Archiep. Mediolanen. annis quindecim, abdicauit, & factus est Episcopus Nouarien sis.

D. Henricus Spondanus Appamiatum in Gallia Narbonen. Episc. scriptor egregius: in suis Eccleſiast. Annalibus tom. 1. ad an. 1329. num. 111. hæc habet: *Io. Azonius Patruus abdicata vltrò falsa Cardinalatus Corbariani dignitate, veram à Io. accepit Episcopatus Nouarien. (non etiam Cardinalatus, vt perperam Ripamontius scripsit) quem postea permutauit cum Fr. Aicardo ex Ord. Fratrum Dominicanorum Archiep. Mediolanen., qui propter Vicecomitũ contumaciam nunquam potuerat Mediolani sedere.*

2 P. F. Paulus Florentinus Zuccari filius, quem Paulum Zuccarum Taegius nuncupat, Lubrienſemq; Episcopum nominat, cum esset Lubrensis Pastor, Io. Vicecomitis Archiep. Mediolanen. Suffraganeus fuit anno milleſimo trecenteſimo quinquageſimo, ſequenti anno è vitis ereptus. De quo inter Lubren. Epp.

Tit. lxj.

Meſſanenſes.

1 IN Meſſanenſi Archiep. Eccleſia Regni Siciliæ plures ex noſtris præfuere, primuſq; ex eiſdem fuit P. F. Io. Columna Romanus ſanguinis nobilitate clarus, qui ab Alexandro IV. an. milleſimo ducenteſimo quinquageſimo quinto creatus, verbo, & exemplo gregem ſuum pauit. Fuit Ioannes omni laude dignus, religione conſpicuus, doctrina clarus, & pietate celeberrimus, Romanęq; Prouincię Prouincialis, ex cuius præfectura ad Meſſanenſem Sedem euectus eſt, quam pluribus annis gubernauit. Fuit Vicarius Vrbani IV. Põt. Max. in Vrbe anno 1263. *S. Antonin. 3. p. tit. 23. cap. 11. Pir. Sicil. Sac. Plod. p. 2. lib. 1.*

2 Morruo Bartholomæo Pignatello, electus fuit Eccleſiæ Meſſanenſis Paſtor, P. F. Thomas Agni de Leontino Siculus, cum eſſet Cuſentinus Archiep., ad quam tamen non acceſſit, à Gregorio X. Hieroſolymitanus Patriarcha creatus anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo ſecundo, prout inter Cuſent. Archiep. diximus. *Vghell. Ital. Sac. t. 8.*

3 P. F. Reginaldus de Leontino Siculus à Clemente IV. Meſſanen. Sedem obtinuit regendam anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo tertio; qui Viterbij exiſtens, in eiuſdem Reginaldi fauorem, Rodulpho Epiſc. Albanen. Apoſt. Sedis Legato, & in Sicilia rerum Eccleſiaſticarum exequutori deputato ſequentes Apoſt. litteras dedit.

Venerab. Fratri Ep. Alban. Ap. Sed. Legato.

Fr. Reginaldum Leontinum Ord. Prad. Venerab. Fratris noſtri Archiep. Cuſentini germanum Epiſcopali dignitate decorare volentes, fraternitati tuæ mandamus, quatenus ipſum alicui Epiſcopali Eccleſiæ tuæ Legationis in Epiſcopum conſecrationis munus impendas. Dat. Viterby 4. Non. Auguſti Pontif. an. 3. Meſſanenſis igitur Paſtor factus, à Carolo Rege Siciliæ pro Canonicis, & Clericis Meſſanen. Eccleſiæ, decimas, & portiones tonninæ tonnariæ Curiæ Siciliæ impetrauit, datis de hoc Regijs litteris Capuę die 13. Martij 1275. Obijt autem Paſtor optimus operibus bonis onuſtus circa annum milleſimum ducenteſimum octogeſimum ſeptimum. *Pir. Sicil. Sac. Vghell. t. 8. inter Cuſent. Archiep. ſub num. 15.*

4 Nicolaus Moſchinus Caracciolus S. R. E. Card. Neapolitanus ab Vrbano VI. an. 1378. creatus, poſt Dionyſij de Muccia Archiep. Meſſanen. excesſum, huius Eccleſiæ adminiſtrator factus fuit ab eodem Pont. Max. an. milleſ. trecenteſ. octuageſ. Sed breui tempore illam rexit pluribus Legationibus Apoſtolicis impeditus. *Bonfilius inter Ep. Meſſanen. Pir. Sicil. Sac. & Vghell. in notis ad Ciaconem.*

5 P. F.

5 P. F. Paulum Zuccari fil. Florentinum Archiep. Meſſanen. fuiſſe affirmat Plodius noſter relatus à Pirro in Sicil. Sac. inter Meſſanen. Archiep. at nō Meſſanen. ſed Maſſæ Lubren. Epiſcopum extitiſſe reperimus, prout inter Mediolanenſes Archiep. in qua Eccleſia Suffraganeus fuit, retulimus. Deceptus forſitan fuit Plod. ex harum Eccleſiarum ſymbolicis nominibus *Meſſanen. & Maſſa Lubren.*

6 P. F Petrus Belloradus Hiſpanus vir doctiſſimus, cum eſſet Hiſpali fidei Quæſitor, & Abbas S. Petri de Cardenna, à Rege Ferdinando præſentatus fuit Meſſanen. Archiepiſcopus, & ab Alexandro Papa VI. confirmatus 12. Kal. Aprilis an. milleſimo quingenteſimo primo. Fuit Petrus in pauperes miſericors, erga quos paterna geſtabat viſcera, rexitq; Eccleſiam ſuam ab omni cupiditate alienus. Vitam cum morte commutauit communi luctu parentatus Paſtor Opt. anno milleſimo quingenteſimo nono, ſequentibus notis tumulo appoſitis quarto ab eiuſdem obitus anno.

Petro Bellorado Archiep. Meſſanen.
virtutis, & bonitatis exemplo
in ipſo vitæ curſu
ab intempeſta morte ſubrepto
Io. Ruiz Nepos Patruo Opt. merenti
tumulum erexit An. M.D.XIII.
D. D. Vixit an. LV. menſ. VII. dies IV.

Pyrrus vbi ſup.

Tit. lxij.

Mexicani.

MExicana Eccleſia in Indij ad Caroli V. Imperatoris ſupplicationem à Clemente VII. in Cathedralem erecta die 12. Auguſti an. 1530. Ad eiuſdem poſtmodùm Cæſaris petitionem in Metropolitanam Archiepiſcopalem Sedem die 11. Febr. anno 1546. à Paulo Papa III. euecta eſt primo eiusdē inſtituto Archiepiſcopo Fr. Ioanne de Zumiagua Minorita, cui ſucceſſit qui ſequitur. *Ex Act. Conſiſt.*

1 P. F. Alphonſus de Montufar Granaten. Conuentus S. Crucis alumnus, vir doctus, & pius, ad Caroli V. præſentationem, à Iulio III. Archiep. Mexicanus confirmatus eſt anno milleſ. quingenteſ. quinquageſimo primo die 5. Octob. Hic ſecundus huius Eccleſiæ Archiepiſcopus fuit, quam ſingulari vitæ, & morum integritate rexit vſque ad annum milleſimum quingenteſimum ſexageſimum nonū, quo ex hac vita migrauit die 7. Martij, in Eccleſia S. Dominici de Maxico ſepultus. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. & Gil in Teat. Eccl. Mexican.*

2 P. F. Garſias de Enguera Hiſpanus ex Prouincia Hiſpaniæ, vir in Theologia cathedris aſſuetus, Valliſoletani Conuentus filius, cum eiuſdem Cœnobij Prior eſſet, ad Philippi III. Hiſpaniarum Regis præſentationem, Mexicanus Archiepiſcopus euaſit, à Paulo V. anno milleſimo ſexcenteſimo octauo confirmatus. Præfuit in ſua Eccleſia, erga pauperes maximè miſericors, vſq; ad annum milleſimum ſexcenteſimum duodecimum, quo menſe Septembri quieuit in pace, cum eſſet tunc Mexicanus Prorex. *Fernand. inter Archiep. Hiſp. Plod. p. 2. lib. 4. & Gil vbi ſup.*

3 P. F. Petrus de Prauias Theologiæ Doctor celebris huius Eccleſiæ Gubernator effectus eſt; de quo tale habetur elogium in Actis Capit. Generalis noſtri Venetijs an. 1592. celebrati inter Fratres, qui gloriosè in Domino obiere. *In Prouincia S. Iacobi de Mexico an. Dom. milleſimo quingenteſimo octuageſimo nono obyit R. P. Mag. F. Petrus de Prauia, prima Cathedra donatus in Vniuerſit. Regali Mexicana, & Mexicani Archiepiſcopatus gubernator, qui per plures annos ſuarum legum obſeruantiſſimus in Religione vixit, oblatos Epiſcopatus recuſans, & in vera humilitate ſui Parentis veſtigia ſequens, nunquā ad prefati Archiepiſcopatus acceptandam gubernationem induci potuit, quouſq; tale officiū ſine Dei offenſa, ſe recuſare non poſſe prudentum virorum iudicio intellexit.*

Tit. lxiij.

Myrenſes.

MYra Liciæ Metropolis eſt, cuius Archiepiſcopalem Sedem ſequentes ex noſtris obtinuere.

1 P. F. Paulus Maria Citadinus Bono-

noniẽſis ex Prouincia Lombardiæ vir cordatus, pius, atq; ſalutis animarum cupidus Myrenſem Eccleſiam regendam obtinuit: à Paulo V. vltimo ſui Pontificatus anno, creatus cum futura ſucceſſione ad Naxciouanen. in Armenia poſt D.F. Matthæi deceſſum. De quo vide, quæ diximus ſupra in Archiepp. Armeniæ; iuxta quæ, quantum ad eius promotionis tempus, corrigenda ſunt, quæ diximus in noſtro libro Conſtitutionum p. 2. §. *Pro Prouincia Armenia* ex non veridica relatione ibid. adducta. *Galanus in Conciliat. Eccl. Armenæ cum Latina.*

2 P.F. Auguſtinus Pacenſis Armenus à Populo Armeniæ proprius Archiepiſcopus ſalutatus poſt D.F. Matthæi Archiep. obitum Romam petijt, vbi cum iam inſtitutum fuiſſe Archiepiſcopum Paulum Mariam Citadinum præfatum comperiſſet, ab Vrbano VIII. etiam ipſe Myrenſis Archiepiſcopus cum futura ſucceſſione ad Naxciouanen. Eccleſiã creatus eſt, in qua deceſſit an. 1653. vt ſupra in Archiepp. Armeniæ diximus. *Ex eodem Galano.*

Tit. lxiv.

Narbonenſis.

1 P F. Ludouicus de Varuins Gallus natalium ſplendore venerabilis, vir doctiſſimus, regulariſque obſeruantiæ ſectator peregregius ad præſentationem Henrici IV. Galliarũ Regis, Archiepiſcopus Narbonen. in Gallia à Clemente VIII. creatus fuit anno Iubilæi 1600. quam Eccleſiam ſanctiſſimè pluribus annis, & maximo cum ouium ſibi creditarum fructu rexit. Synodum Prouincialem Narbonæ an. 1609. ſaluberrimis euulgatis conſtitutionibus celebrauit; ſuæ Diœceſis populos perſonaliter iteratis vicibus inuiſit, frequentiſſimis concionibus eos in fidei zelo confirmando, collapſamq; Eccleſiaſticam diſciplinam reſtituendo. Præſidens trium ordinum Prouinciæ Occitanæ infracto animo, & incortupta iuſtitia Regis iura, plebiſq; leuamen, in Generalibus comitijs conſtantiſſimè ità defendit, vt populi Pater communi voce acclamaretur. Menſæ Archiepiſcopalis bona notabiliter auxit, ſuamq; Cathedralem Eccleſiam tribus ordinibus periſtromatum intus totam circumueſtiuit, ſumptuoſiſſimoque apparatu ditauit. Singulis ferè omnium oppidorum ſuæ Diœceſis Eccleſijs calices, ſacraſq; veſtes prodiga manu donauit. In Narbonen. Conuentu noſtro dormitorij nobile ædificium conſtruxit, domumq; Vicarialem iuxta ſacellum B.V. de Lætitia à fundamentis excitauit. Suum Conuentum Carpentorati, Templo omni ex parte illuſtrato, dormitorio, Bibliotheca, annuiſque redditibus ditauit, ac pro pauperibus puellis Narbonen. Diœceſis perpetuum ſubſidium dotale ſtabiliuit. Denique tot bonorum operum præmium percepturus perrexit ad Chriſtum, communibus lachrymis parentatus 6. Id. Feb. anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo octauo ſui regiminis 28. *Gallia Chriſt. tom. 1.*

Tit. lxv.

Naxienſes.

1 IN Romana Naxienſis Eccleſia cum Parien. vnita, plures Dominicanos Paſtores conſequta eſt, quorum Prior recenſetur P. F. Robertus de Noia Apulus, natalium claritate illuſtris, qui ex Acerrana ad has translatus eſt ab Alexandro Papa VI. die 15. Aprilis anno milteſimo quingenteſimo quarto, quibus cum ſanctiſſimè præfuiſſet annis pluribus, humanæ fragilitatis debitum perſoluit. *Vghell. tom. 7. inter Acernen. Epp.*

2 P.F. Sebaſtianus Leccauella natione Græcus, vir doctiſſimus ad præſentationem Ducis Arcipelagi, prout in Act. Conſiſtorial. aſſeritur, Naxien. & Parien. Eccleſiarum ſibi inuicem vnitarum Archiepiſcopus à Paulo III. die 12. Maij anno 4540. creatus fuit. Concilio Tridentino interfuit, eiuſq; cum laude meminit Cardinalis Pallauicinus in hiſtoria Concilij Trident. A Pio IV. ad Litterenſem Eccleſiam translatus anno ſal. 1562. die 16. Decembris, poſt eiuſdem Eccleſiæ Adminiſtrationis annos tres, curam ſibi creditam ad pedes Pont. liberè renunciauit. *Ex Act. Conſiſt. & Vghell. tom. 7.*

3 Translato ad Litteren. Ecclesiam Sebastiano, Pius IV. Naxien. & Parien. præfecit Archiepiscopum P.F. Antonium Iustinianum Chiensem, sanguinis nobilitate, & doctrinæ præstantia celebrem eadem die 16. Decemb. cadentis anni 1562. Tridentino Concilio & ipse interfuit, in cuius actis subscriptus in hunc modum reperitur. *Antonius Iustinianus Chiensis Ord. Fræd. Græcus, Archiep. Naxien.* Ianuæ in Conuentu S. Mariæ de Castello inter nostros adscriptus fuit die 5. Aprilis anni 1524. euasitque temporis tractu Quæsitor fidei in Insula Chij, ex quo munere ad Archiepiscopalem dignitatem assumptus est, in qua duobus non completis annis permansit; Nam Crispo Naxiense Duce inscio promotus, ac propterea id egrè ferente, translatus est ad Liparitanam Ecclesiam ab eodem Pont. Max. die 2. Maij an. 1564. In cœlum euolauit an. 1571. in Cathedrali sepultus. *Ex Act. Consist. Vgh. in Apend. tom. 2. & Plod. p. 2. lib. 4. & Regest. Cancell. Apost.*

Tit. lxvj.
Nazareni.

NAzarena Metropolitica in Galilæa. Sedes erat, post captam Hierosolymam Gotifredo Duce, à Latinis constituta. Verum occupata Turcarum armis Palæstina anno 1190. ac propterea Nazaret in captiuitatem redacta; ne huius Ecclesiæ nomen, ac dignitas ex Ecclesia deleretur, in Barulo, seu Barletta Apuliæ oppido titulus Nazareni Archiepiscopatus constitutus est, Ecclesia in honorem B. Mariæ Virg. de Nazaret prope mœnia eiusdem vobis constructa, vt testatur Vgh. in sua Ital. Sacra tom. 7.

1 P. Fr. Iuo Gallus, quem Vghellus Guidonem nominat, siletq; fuisse Dominicanæ professionis Alumnum, Nazarenam Archiepiscopalem Sedem cõsequutus fuit circa annum Dom. 1290. Huius viri cum laude meminit Taegius noster in monumentis Ord. in hunc modum. *F. Iuo Gallus de Prouincia Prouincia, vir apprimè eruditus, & fama præclarus factus est Archiepisc. de Nazareth in Prouincia Terræ Sanctæ per prouisionem D. Patriarchæ Hierosolymitani.* Vniuersæ carnis ingressum fuisse viam an. reparatæ salutis 1298. asserit Vghellus tom. 7. *Ex eisdem Auctorib.*

2 P. F. Petrus vir peregregijs virtutibus illustris hanc eandem Ecclesiã regendam suscepit à Io. XXII. Pont. Max. anno 1330. quam annis quindecim singulari pietate rexit, tandemq; sub Clemente VI. à cœlesti Patrefamilias vocatus est ad reddendam rationem villicationis suæ an. 1345. *Vghell. ibid.*

3 P. F. Io. Salamonius tertius fuit ex nostris, qui, Nazarenum gregem verbo, & exemplo, tanquam Pastor Optimus pauit Vrbano V. promouente 4. Kal. Nouemb. deficientis anni 1368. Pluribus annis commissum sibi populũ sanctè rexit; tandemq; in senectute bona quieuit in pace circa annum millesimum trecentesimũ octogesimum octauum. *Vghell. vbi sup.*

Tit lxvij.
Neapolitani.

1 SAnctus Angelicus Doctor, Diuinæ volũtatis interpres Thomas Aquinas, lumen mundi, splendorq; Italiæ, ob præclares suas virtutes, mirandasq; animi dotes Pontt. Maxx. sui tẽporis summopere charus, oblatas sæpe sæpius sibi Ecclesiasticas dignitates constantissimè recusauit, inter quas, & Neapolitanæ Archiepiscopalis sedis regimen; cuius perfectæ humilitatis argumentum in hunc modum contestatum reperitur in eius vita; *Ab Vrbano Quarto Romam vocatus adduci non potuit, vt honores acciperet. Archiepiscopatum etiam Neapolitanum, deferente Clemente Quarto recusauit. Nempe id vnum erat ex tribus, quæ potissimùm à Deo postulare consueuerat, vt regularis vitæ humilitatem, ac paupertatem posset ad mortem vsq; seruare.*

Nos autem D. Abbatis Vghelli, rerum antiquarum studiosissimi, sententiam sequentes, non à Clemente IV. sed ab Vrbano IV. D. Thomam electum esse Neapolitanum Archiepiscopum post Bernardi Caracioli decessum anno millesimo ducentesimo sexagesimo secundo, qui fuit eiusdem Vrbani pontificatus secundo, credimus. Nam Vrbano acceptissimus semper

per

Digitized by Google

per fuit S. Doctor, quo mandante Officiũ SS. Corporis Christi composuit, quod & S. Bonauentura eiusdem Pontificis Max. iussu præstitit, selecto postmodum, tanquam nobiliore, dignioreq; composito a D. Thoma pro solemnitate Corporis Christi ab eodem Vrbano instituta. Iussu etiam eiusdem Pontificis Catenam aureã composuit, quam super Matthæum illi dicauit.

Cæterum vt obstruatur os loquentium falsa nouiter asserentium Catenam aureã non esse Doctoris Angelici opus, dedicatoriam Epistolam eiusdem D. Thomæ ad Vrbanum IV. super Matthæi Euangelia, impressam cũ alijs eiusdem Doctoris operibus ex Pij V. decreto Romæ apud Hæredes Antonij Bladij anno 1570. in præsenti adducere congruum iudicamus, quæ talis est.

†

DIVI THOMAE AQVINATIS

Doctoris Angelici
Ad Vrbanum IIII. Pont. Max. in Catenam Super Matthæi Euangelio æditam.

Epistola Dedicatoria.

Sanctissimo, ac Reuerendissimo Patri Domino Vrbano, Diuina prouidentia, Papæ Quarto: Fr. Thomas de Aquino, Ordinis Fratrum Prædicatorum, cum deuota reuerentia, pedum oscula beatorum. Fons sapientiæ vnigenitum Dei verbum, præsidens in excelsis, per quod pater sapienter fecerat, & suauiter dispoſuerat vniuersa, in fine temporum carnem sumere voluit, vt sub tegumento naturæ corporeæ, splendorem eius humanus intuitus posset inspicere, quem in celsitudine Maiestatis Diuinæ attingere non valebat. Diffuderat siquidem radios suos, sapientiæ videlicet suæ indicia super omnia opera, quæ creauit; quodam verò ampliori priuilegio imaginem propriam hominum animabus impresserat, quantum diligentius expreſſerat in cordibus ipsum amantium secundum sui muneris largitatem. Sed quid est hominis anima in tam immensa creatura, vt diuinæ sapientiæ vestigia possit comprehendere ad perfectionem? quinimmo, & sapientiæ lux infusa hominibus per peccati tenebras, & occupationum temporaliũ caligines fuerat obumbrata, & in tãtum est quorundam cor insipiens obscuratum, vt Dei gloriam in Idola vana conuerterent, & quæ non conueniunt facerent, in sensum reprobum incidentes. Diuina verò sapientia, quæ ad sui fruitionem hominem fecerat, eum sui inexpertem esse non tinens, totum se in humanam naturam contulit, eam modo sibi assumendo mirabili, vt errantem hominem ad se totaliter reuocaret. Huius igitur sapientiæ claritatem nube mortalitatis velatam, primus Apostolorum princeps fide conspicere meruit, & tam constanter, absq; errore, & plenariè confiteri dicens: Tu es Christus filius Dei viui. O beata confessio, quam non caro, & sanguis, sed Pater cœlestis reuelat: hæc in terris fundat Ecclesiam, aditum præbet in cœlũ, peccata meretur soluere, & contra eam portæ non præualent inferorum. Huius igitur fidei, ac confessionis hæres legitime, Sanctissime Pater, pio studio mens vestra inuigilat, vt tantæ sapientiæ lux fidelium corda perfundat, & hæreticorum confitetur insanias, quæ portæ inferorum meritò designantur. Sanè si secundum Platonis sententiam beata censetur Respublica, cuius Rectores operam sapientiæ dare contingerit: illi siquidem sapientiæ, quam imbecillitas intellectus humani erroribus plerumque commaculat: quantomagis sub vestro regimine beatus censeri potest populus Christianus, vbi tanta diligentia excellentissimæ illi sapientiæ curam impenditis, quam Dei sapientia carnalibus membris induta, & verbis docuit, & operibus demonstrauit? Et huius siquidem diligentiæ studio Vestræ Sanctitati complacuit mihi committere Matthæi Euangelium exponendum, quod iuxta propriã facultatem executus, sollicitè ex diuersis Doctorum libris prædicti Euangelij expositionem continuam compilaui: pauca quidem certorum Auctorum verbis, vt plurimum ex Glossis adijciens, quæ vt ab eorũ dictis possent discerni, sub Glossæ titulo prænotaui. Sed & in Sanctorum Doctorum dictis hoc adhibui studium, vt singulorum auctorum nomina, necnon in quibus habeantur libris assumpta testimonia describatur: hoc excepto, quòd libros & expositionem supra loca, quæ exponebantur non oportebat specialiter designari:

puta ſicubi nomen inueniatur Hieronymi, de libro mentione non facta: datur intelligi, quòd hoc dicat ſuper Matthæum. Et in alijs ratio ſimilis obſeruetur, niſi in his, quæ de commentario Chryſoſtomi ſuper Matthæum ſumuntur, oportuit inſcribi in titulo ſuper Matthæum, vt per hoc ab alijs, quæ ſumuntur de ipſius Homiliario diſtinguantur. In aſſumendis autem Sanctorum teſtimonijs, plerumque oportuit aliqua reſcindi de medio ad prolixitatem vitandam, necnon ad manifeſtiorem ſenſum, vel ſecundum congruentiam expoſitionis literæ ordinem commutari. Interdū etiam ſenſum poſui, verba dimiſi, præcipuè in Homiliario Chryſoſtomi, propter hoc quòd eſt eſt translatio vitioſa. Fuit autem mea intentio in hoc opere, non ſolū ſenſum proſequi literalem, ſed etiam myſticum ponere: interdum etiam errores deſtruere, necnon confirmare catholicam veritatem. Quod quidem neceſſarium fuiſſe videtur, quia in Euangelio præcipuè forma fidei Catholicæ traditur, & totius vitæ regula Chriſtianæ. Prolixum igitur præſens opus nō videatur alicui: fieri enim non potuit, vt hæc omnia ſine diminutione proſequerer, & tot ſanctorum ſententias explicarem, omnimoda breuitate ſeruata. Suſcipiat itaque Veſtra Sanctitas præſens opus, veſtro diſcutiendum, corrigendumque iudicio, Veſtræ ſollicitudinis, & obedientiæ meæ fructum, vt dum à vobis emanauit præceptum, & vobis reſeruetur finale iudiciū, ad locum, vnde exeunt flumina, reuertantur.

Quod vt firmiori fundamento conſtabiliamus, en Dedicatoria altera Epiſtola eiuſdem S. Doctoris in Catena aurea ſuper Marcum ad amicum ſuum Hanibaldū Cardinalem Anibaldenſem, cui quoq; ſecundum librum, ſeu potius opus librorum ſententiarū, vt ſupra inter Cardinales num. II. retulimus, dicauit, ex eadem ſupradicta impreſſione deprompta.

†

DIVI THOMAE AQVINATIS
Ad Hanibaldum Præsbyterū Cardinalem In Catenam ſuper Marci Euangelio editā.
Epiſtola Dedicatoria.

Reuerendo in Chriſto Patri Domino Hanibaldo, Baſilicæ duodecim Apoſtolorum venerabili Præsbytero Cardinali, Frater Thomas de Aquino ordinis fratrum Prædicatorum ſe totum. Rerum opifex Deus ſolo ſuæ bonitatis intuitu cuncta in eſſe producens, naturalem boni amorem omnibus indidit creaturis, vt dum vnaquæq; res bonum ſibi conueniens naturaliter amat, & appetit, quadam conuerſione mirabili in ſuum recurrere demonſtretur authorem. Sed in hoc præfertur cæteris rationalis natura, quod ipſum vniuerſalem bonitatis fontem per ſapientiā intueri poteſt, & per charitatis amorem ſuauiter deguſtare: vnde fit vt ſapientiæ bonū, quo ad ipſum fontē bonitatis accedimus, omnibus humanis bonis ſecundū rectæ rationis iudicium præferatur. Hæc eſt enim quæ faſtidium neſcit: ita vt qui eam edit adhuc eſuriat, & qui eam bibit ſitire non ceſſet. Hæc eſt quæ intantum peccato repugnat, vt qui ſecundum ipſam operantur, nō peccent. Hæc eſt quæ indeficientem fructum ſuis miniſtris largitur, vt qui eam elucidant, vitam poſſideant ſempiternam. Præcellit itaque voluptates dulcedine, ſecuritate ſedes & regna, vtilitateq; diuitias vniuerſas. Huiuſmodi igitur delectatus muneribus, Euangelicæ ſapientiæ à ſæculis in myſterio abſconditæ, quam in lucem produxit Dei ſapientia incarnata, miniſterium expoſitionis adhibui, ſacrorum Doctorum ſententias compilando, ad quod me induxit primitus fœlicis recordationis Vrbani Papæ quarti mandatum. Verùm quia eo ſummo Pontifice ex hac vita ſubtracto, tria Euangelia, Marci, Lucæ, & Ioannis exponenda reſtabant, ne opus, quod obedientia incæperat, negligentia imperfectum relinqueret, cum multo labore diligens adhibui ſtudium, vt quatuor Euangeliorum expoſitionem complerem, eadem in omnibus forma ſeruata in ponendis Sanctorum authoritatibus, & eorum nominibus præſcribendis. Et vt magis integra, & continua prædicta ſanctorum expoſitio redderetur, quaſdam expoſitiones Doctorum Græcorū in latinum feci transferri, ex quibus plurā expoſitionibus Latinorū doctorum interſerui, authorum nominibus prænotatis. Verùm quia congruit, vt de laborum fructibus oblationes Sacerdotibus offerantur, expoſitionis Euangelicæ opus, laboris mei fructum Apoſtolorū Præsbytero cenſui

ſui offerendum. In quo veſtra ſuſcipiat authoritas debitum, vt ſcientis induſtria iudicij cenſuram exerceat, & antiqua dilectio, amoris effectum in offerentis munere comprehendat. *Hæc S. Doct.*

2 P. F. Iulius Paueſius Brixien. Apoſtolicis Legationibus longè clariſſimus, Surrẽtinus Archiepiſcopus, Neapolitaniq; Archiepiſcopatus Generalis Vicarius extitit, de Surrentina, Neapolitanaq; Eccleſia, nec non Apoſtolica Sede benemeritus, prout inferiùs inter Archiep. Surrentinos dicitur. *Vghell. to. 6. Ital. ſac.*

Tit. lxviij.

Neupotenſis.

1 PAter F. Roſtangus Candola Gallus Narbonenſis de Prouincia Franciæ Sacræ Theol. Doctor celebris à Patriarcha Hieroſolymitano Sydoniẽſis Antiſtes fuit inſtitutus; poſtmodum verò à Clemente V. cui Roſtangi virtutes innotuerant, ad Neupotenſem Archiepiſcopalem Sedem in Achaia translatus eſt, an. 1307. de quo Taegius ita in ſuis Ordinis monumentis loquitur: *Eodem anno, ſcilicet 1307. Fr. Roſtangus Candola factus eſt Archiep. Neupoten. in Achaia per D. Clementem prafatum ante feſtum Omnium SS. Hic erat Epiſcopus Sydonis, factus per proviſionem D. Patriarcha Hieroſolymit. anno precedenti ante Natale,* & Olmeda in vita Aymerici Placentini Magiſtri Ord. hæc habet. *F. Roſtangus verò ex Prouincia Narbonen. primò Epiſcopus Sydoniorum, deindè Archiep. Neupoten. in Achaia deſcribitur.* Quanto verò tempore hanc Eccleſiam rexerit, ſilent Auctores. *S. Antoninus 3. p. tit. 23. cap. 11. & Plod. p. 2. lib. 1. Luſit. in Chron. decad. 1390.*

Tit. lxix.

Nicoſienſes.

1 P. F. Io. de Polo Piſanus, quem de Prouincialibus nuncupat Vghellus inter Archiepp. Piſanos, ſanguinis nobilitate, præclariſq; animi doctibus vndequaq; ſpectabilis, ex Archiepiſcopali Sede Ianuenſe ad Nicoſien. in Cypro translatus eſt 6. Id. Maij anni 1312. à Clemente Papa V. In qua Eccleſia cum bonum certamen certaſſet, curſum conſummaſſet, fidem ſeruaſſet, repoſitam ſibi iuſtitiæ coronam à iuſto Iudice percepturus, valedixit mortalibus; quo autem anno, inceſtum relinquunt auctores noſtri. *Vghell. t. 3. Ital. ſac. Plod. p. 2. lib. 1. in Piſan. Arch.*

2 P. Fr. Io. Columna Romanus ſanguinis, ac virtutum præſtantia vir celebris ab Innocentio VI. Nicoſien. Archiepiſcopus creatur anno à Virg. partu milleſ. trecenteſimo ſexageſimo, quam Eccleſiam annis pluribus ſumma morum integritate rexit. *Fernand. in Archiepp. Ital. & Plod. de Vir Illuſt. Ord. par. 2. lib. 2.*

3 P. F. Guido Brunellus Cortonenſis ex Rom. Prou. à Clemente VII. circa annum milleſ. quingenteſimum trigeſimum Nicoſien. Archiep. delectus eſt. *Ex monumen. noſtri Conuentus Cortonen.*

Tit. lxx.

Nidroſienſis.

1 P. F. Henricus Kaltyſen. Confluentinus Doctor celeberrimus, & hæreticorum hoſtis acerrimus, Conſtantienſi Concilio interfuit, ibiq; in publicis diſputationibus ſuæ doctrinæ cuntis ſpecimen dedit, euaſitq; poſtmodùm Sacri Palatij Magiſter, ex quo munere ad Nidroſienſem Sedem Archiep. in Norvegia promotus fuit 3. Kal. Martij an. 1452. à Nicolao V. in qua cum pluribus annis optimus Paſtor præfuiſſet, obdormiuit in Domino die 26. Septemb. anno milleſ. quadringenteſ. ſexageſimo quinto. Scripſit hic Vir Doctiſſimus *Sermones de Tempore, & de Sanctis. Collationes ad Clerum, & lib. variarum Quæſt.* Iacet Confluentiæ apud noſtros Præd. *Ex lib. Prou. Prælat. Nicolai V. Plod. p. 2. lib. 3. Luſit. in Bliot. Taeg. in monum. Ord. & Olmeda in vita Conradi Mag. Ord.*

Tit.

Tit. lxxi.

Panormitani.

1 REgia Regni Siculi eſt Panormitana Ciuitas, cuius Archiep. Eccleſiæ duos ex noſtris datos eſſe Paſtores inclitos pro comperto habemus. Primus ex eis fuit *P.* Fr. Matthæus Vrſinus Romanus, ſanguinis nobilitate clariſſimus, vitæq; præſtantia comendatiſſimus, qui à Io. XXII. ex Romanæ Prouinciæ Prouinciali Agrigentinus Epiſcopus creatus fuit die 24. Octob. anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo ſexto, cum à Senatu Populoq; Romano Auenionem ad eundem Pont. Max. miſſus fuiſſet Orator, vt ipſum ad reſtituendam in Vrbe Apoſtolicam Sedem, hortaretur; in Sipontinam Eccleſiam poſtmodum ab eodem Pont. die 22. April. ſequentis anni 1327. translatus. Ad purpuram deinde vocatus menſe Decemb. eiuſdem anni, Sipontinam Eccleſiã ad præfati Io. Papæ pedes renunciauit. Tandemque è viuis ſublato Io. de Vrſinis conſanguineo ſuo Panormitano Archiep. illius Eccleſiæ Adminiſtrator inſtitutus fuit ab eodem Io. XXII. vltimo ſui regiminis anno, qui fuit ſalutis milleſimus trecenteſimus trigeſimus quartus, quo etiam munere poſt duos annos ſe exſoluit. *Taeg. in mon. Ord. & Ferrus Sicil. Sac.*

2 Card. Thomas de Vio, vir doctiſſimus, noſtriq; Ordinis ſapientię iubar ſplendidiſſimum, à Leone Papa X. ſacra purpura decoratus ſub Tit. S. Sixti die 1. Iulij anno milleſimo quingenteſimo decimo ſeptimo, Panormitanus Archiepiſcopus ab eodem Pont Max. creatur die Lunæ 8. Februarij anno milleſimo quingenteſimo decimo octauo, quam Eccleſiam ſequenti anno ad Leonis pedes dimiſit, vt in Actis Conſiſtorialibus habetur, in quibus ſic dicitur. *Die Lunæ 19. Decembris 1519. Card. Caietanus reſignauit Archiepiſcopatum Panormitanum in manus Pont. quem ad petitionem Caroli V. D. Ioanni Corondelat Decano Briſuntino conceſſit.*

Tit. lxxij.

Parienſes.

PArienſis Eccleſia in Romania, quæ cum Naxien. eſt vnita, eoſdem, quos retulimus in Naxien. Archiepiſcopos habuit, quorum ibidem mentionem fecimus copioſiorem.

1 P. F. Robertus de Noia Apulus, ex Acerrana Sede ad has translatus fuit ab Alexandro VI. die 15. April. an. milleſimo quingenteſ. quarto, in qua obijt. *Vgh. t. 7.*

2 P. Fr. Sebaſtianus le Cauella Græcus harum Eccleſiarum Archiepiſcopus creatus eſt à Paulo III. die 12. Maij anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo, ad Litterenſem poſtmodùm trãslatus die 16. Decemb. an. 1562. à Pio IV. *Ex Act. Conſiſt. eorund. Ponti.*

3 P.F. Antonius Iuſtinianus Sebaſtiano in his Eccleſijs ſucceſſit Archiepiſcopus eodem die, & anno, quo ad Litteren. Sebaſtianus translatus eſt, ex quibus ad Liparen. poſtmodùm ab eodem Pio IV. die 2. Maij anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo quarto transfertur, in qua obijt anno 1571. *Vghell. in Apendice, tom. 2. in Epp. Liparen.*

Tit. lxxiij.

Pariſienſis.

1 LIcet celebertima Pariſina Eccleſia nullum Archiepiſcopum Dominicanum habuerit; tamen hoc loco recenſendus videtur P. F. Io. de Allodijs, qui cũ eſſet Canonicus, & Cancellarius Pariſien. à Pont. Max. huius Eccleſiæ Paſtor creatus eſt, quod cum eidem nunciatum eſſet, ad noſtros Fratres Pariſinos clam aufugit, à quibus Ordinis habitu indutus, ſub religioſa paupertate magis, quam Pariſina Inſula Deo ſeruire conſtituit. *Taegius in monum. Ord. ſub anno* 1280.

2 P.F. Humbertus Delphinus à Rege Galliæ Ioanne Pariſienſis Paſtor nominatus eſt cum eſſet Patriarcha Alexandrinus, de quo vide infra in Archiepiſcopis Rhemen.

Tit.

Digitized by Google

Tit. lxxiv.

Patracenſes.

1 P. Fr. Bartholomæus de Papazzurris Romanus ſanguinis, doctrinæ, & pietatis claritate conſpicuus, ex Teatina Eccleſia ad Archiepiſcopalem Patracenſem Sedem gradum fecit, promouente Vrbano Papa V. die 12. Auguſti an. 1362. in qua ſanctiſſimè præfuit annis tribus, ingreſſuſque eſt vniuerſæ carnis viam anno ſal. 1365. *Vghell. tom. 6. inter Teatin. Archiep.*

2 P. F. Baptiſta de Iudicibus à Finali vir clariſſimus, & doctiſſimus, ex Archiepiſcopali Sede Amalphitana Patracenſis Archiepiſcopus in Peloponneſo renunciatus fuit anno 1484. Scripſit ſuper Euangelia Commentaria laudatiſſima: Deceſſitque Romæ, in noſtra Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam ſequentibus notis ad tumulum appoſitis ſepultus

Baptiſta ex Iudicibus humanæ,
Diuinæq; doctrinæ profeſſori,
Pontifici Intemilienſi, poſt Patracenſi,
Qui vixit annos LV.
Iulius Card. S. Petri ad Vincula,
Familiari Optimo, & B. M.

Scripſit *Dialogum ſuper Euangelium de duobus Diſcipulis euntibus in Emaus.* Vghell. t. 4. inter Epiſcopos Albintimilien. nu. 22. Plod. p. 2. lib. 3. & Luſit. in Bibl.

Tit. lxxv.

Piſani.

1 IN Hetruria eſt nobilis Metropolitana Piſana Eccleſia, cui P. Fr. Io. de Polo (quem de Prouincialibus Vghellus nuncupat, ſiletq; tamen fuiſſe dominicani inſtituti ſectatorem) Piſanus nobili loco natus à Bonifacio VIII. Idibus Februarij labentis anni 1299. Piſana Eccleſia regenda tradita eſt, eodemq; anno amplam Indulgentiam noſtræ S. Mariæ de Campo Regio Eccleſiæ conceſſit. Summa prudentia, zelo, atq; iuſtitia ſibi creditis Ouibus ius dixit, vnde Galtelinenſem Epiſcopum in Sardinia, quæ tunc temporis Archiepiſcopum Piſanum, tanquam Metropolitanum venerabatur, eò quòd citatus non comparuiſſet, excommunicauit anno 1302. die 6. Febr. Tribus ſupra decem annis præfuit Piſanis Optimus Paſtor, translatus poſtmodum ad Nicoſienſem Sedem 6. Id. Maij an. 1312. *Luſit. in Chron. Plod. p. 2. lib. 3. Fernand. in Catal. Vghell. tom. 3.*

2 Eodem die, & anno, quo Io. prædictus ad Nicoſienſem Eccleſiam tranſijt, Clemens Papa V. P. F. Oddonem de Sala nobili Loco natum Piſis Archiepiſcopum Arborenſem, Patriæ Archiepiſcopali dignitate cohoneſtauit, communi ſibi creditigregis gaudio. In ipſis ſuæ aſſumptionis primordijs ab Henrico Septimo Imperatore tunc Pyris cõmorante, cui ob præclaras ſuas virtutes acceptiſſimus erat, Eccleſiæ ſuæ ſecularium priuilegiorum amplam confirmationem impetrauit 4. Kal. Junij anno 1313. cuius initium tale eſt.

Henricus Septimus diuina fauente clementia Romanorum Imperator ſemper Auguſtus Venerabili Odoni Piſano Archiepiſcopo, Principi, & Secretario ſuo dilecto gratiam ſuam, & omne bonũ.

In litteris, ſeu priuilegijs diuinæ mem. Henrici Tertij: Henrici Quarti, & Conradi ſecundi Regis, & Friderici Romanorum Imperatorum prædeceſſ. noſt. &c. Reliqua ſunt apud Vghell. tom. 3. inter Piſan. Archiepp.

Tanti beneficij non immemor, quoad vixit, extitit Oddo, vnde cum idem Henricus Imperator, vt pleriq; aſſerunt, apud Bonconuentum veneno extinctus fuiſſet, eius oſſa ſecum Piſas aſportauit, & iuxta Metropolitanæ Eccleſiæ ſuæ fores ſolemni pompa, in nobili Sepulchro à Piſanis conſtructo, collocauit. In fracti animi vir ſemper in aduerſis perſtitit, ac pro Eccleſiaſtica libertate tuenda multùm inſudauit, propterquam in Piſanos criminalem proceſſum anno 1322. fabricauit, à quibus exilio mulctatus Florentiam petijt, ſua domo publica ira in cineres redacta. Re ad Io. XXII. Pont. Max. delata, cuius partes Oddo ſequebatur, eundem Alexandrinum Patriarcham nominauit, & Caſſinenſis Eccleſiæ Adminiſtratorẽ creauit

Digitized by Google

uit 6. Non. Maij eodem anno 1322. quam peregregiè vnius anni curſu piè, ſanctèq; gubernauit, raptuſque eſt à mortalibus an. 1323. in Monte Caſſino in Eccleſia nouiter erecta tumulatus. *Vghell. tom. 3. inter Piſan. & 2. inter Mont. Caſſin.*

3 P. F. Simon Saltarellus Vidonis filius nobilis Florentinus, virtutibus verò, morumque integritate nobilior, Oddoni in Piſana Sede, Io. XXII. promouente 8. Id. Iunij anno 1323. ſucceſſit translatus ex Parmen., qui Adoleſcens in Conuentu S. Mariæ Nouellæ ad Ordinem receptus, aſſumptum inſtitutum mirificè coluit, eo quidem maximè tempore cum eidem pater in futuræ ſucceſſionis ſpem ſpecioſiſſimam, atque nobilem virginem Sponſam deſtinaſſet. Sacris ſtudijs, & pietati addictus, ita mirabiliter in eiſdem profecit, vt breui annorum curriculo celebris Theol. Magiſter, Prior S. Mariæ Nouellæ, ac Romanus Prouincialis euaſerit. Ad Parmenſem Epiſcopatum poſtmodùm vocatus tãdem Piſanam Sedem fuit conſequutus. Vero Pontifici fideliſſimè, quoad vixit adhæſit, Corbarium tanquam Pſeudo Papam facundo ore, & calamo ſemper inſectatus. Quapropter Bauari duriorem perſecutionem expertus, ac propterea Florentiam petere coactus, ab eodem Bauaro rebellis, & proſcriptus renunciatus fuit anno ſalut. 1328. atq; in eius locum Gerardus Rolandus Alerien. Ep. ſubſtitutus. Cæterum cum Corbarius in vincula fuiſſet coniectus, Simon ad ſuam Eccleſiam redijt anno 1334. in qua eximiæ pietatis operibus clarus, cumulatus meritis octuagenarius quieuit in Domino die 24. Septemb. anno 1342. comunibus lachrymis parentatus, apud noſtros marmoreo tumulo conditus. Inter Beatos Ord. à Scriptoribus noſtris recenſetur. *Vghell. vbi ſup. Lean. Alb. & Razius.*

4 Defuncto Simone Piſanus Clerus ad inſtantiam DD. Reipublicæ Piſanæ, quibus acceptiſſimus erat, P. F. Marcus Roncionus nobilis Piſanus ex Dominis de Ripa fracta, eundem in Archiepiſcopum elegère, quam electionem non approbauit Clemens VI. ſed illum Vrbinatem Paſtorem creauit anno 1342. *Vghell. inter Vrbinates tom. 2 Ital. Sac.*

5 Poſt Dini Archiepiſcopi exceſſum anno 1349. Piſanum Capitulum congregatum proprium Paſtorem, & Archiepiſcopum elegit P. F. Nicolaum de S. Martino Lucenſem, electionemque factam ad Clementem VI. Pont. Max. miſit, qui eadem reiecta, Nicolaũ Maceratenſem Epiſcopum creauit eodẽ anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo nono, prout affirmat Vghellus inter Maceraten. Epiſc.

Tit. lxxvj.

De Plata.

1 AD Caroli V. Imperatoris ſemper Auguſti, & Hiſpaniarum Regis, cuius memoria in benedictione eſt, ſupplicationem Iulius III. Pont. Max. erexit in Cathedralem Oppidum de la Plata apud Indos, cui primum Paſtorem præfecit P. F. Thomam de S. Martino ibidem Priorem Prouincialem noſtri Ord. prout in Actis Conſiſtorialibus apparet, in quibus ita legitur: *Die Lunæ 17. Iunij 1552. referente Card. Compoſtellano* (Scil. F. Io. de Toledo ex Ord. noſtro aſſumpto.) *Pont. erexit ad ſupplicationem Cæſar. Maieſtatis Oppidum de la Plata in Prouincia de las Ciarcas in Inſulis Indiarum maris Oceani in Ciuitatem, & in ea Cathedralem Eccleſiam ſub inuocatione B. Mariæ cum aſſignatione CC. ducat. auri &c. & prouidit præfata Eccleſiæ ab eius primæua erectione huiuſmodi vacanti de perſona F. Thomæ de S. Martino Ord. Præd. eiuſdem Prouinciæ Prouincialis.* Quanto autẽ tempore hanc Eccleſiam rexerit, nullus ex noſtris ſcriptoribus refert. Aſſerunt tamen eundem fuiſſe virum valde pium, & in infidelium conuerſione, ſtabiliendaq; catholica fide plurimùm inſudaſſe. *Ex eiſdem Act. Conſiſt. Plad. p. 2. lib. 4. & Fernand. in Catal.*

2 Secundus, qui ex noſtris in hac eadem Eccleſia præfuit, extitit F. Dominicus de S. Thoma, de quo auctores noſtris non tractant; in Conſiſtorialibus autem Act. Pij IV. ita teſtatum reperitur. *Die Lunæ 6. Iulij 1562. referente Card. Camerario Pont. prouidit Eccleſiæ de la Plata de perſona F. . . . de S. Thoma Ord. Præd.*

3 P. Fr. Alphonſus Guerra Hiſpanus filius Conuent. S. Roſarij de Lima, vir, tàm

tàm pietate, quàm doctrina venerabilis, ad Philippi II. Hiſpaniarum Regis preſentationem à Gregorio Papa XIII. die 6. Februarij incipientis anni 1579. Archiepiſcopus de la Plata in Indijs creatus fuit: quam Eccleſiã piè, ſanctèq; pluribus annis rexit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont.*

4 P. F. Hieronymus de Tiedra Hiſpanus ad præſentationem Philippi III. Catholici Regis, cuius fuit Regius Prædicator inſtitutus eſt Archiepiſcopus de la Plata in Indijs à Paulo V. Pont. Max. die 14. Nouemb. anni 1616. cui Eccleſiæ ſummaq; cum laude pluries annos præfuit. *Ex Act. Conſiſtorial. eiuſd. Pauli.*

Tit lxxvij.

Raguſini.

1 HAnc Raguſinam Sedem Metropolitan. in Sclauonia regendam obtinuiſſe F. F. Petrum Hetruſcum Rom. Prouinciæ circa annum Dom. 1310. inquit Plodius in Apendice, aſſerens in Chronicis Ordinis de eo mentionem fieri, quod confirmat Fernandez in Catal. Archiepp. Verùmtamen à quo Pontifice, & quanto tempore in eadem ſederit, ſilent.

2 P. F. Ioannes Prior Raguſinus hanc eandem conſequutus eſt Archiep. Eccleſiam ab Vrbano V. 2. Id. Iunij Pontificatus ſui anno primo, qui fuit ſalutis humanæ 1363. prout habetur in libro prouiſionis Prælatorum einſdẽ Vrbani. *Vghell. in manuſcrip.*

3 P. F. Andræas à Dyrrachio Theologus præſtantiſſimus, ad Raguſinam Sedem à Bonifacio IX. Pont. Max. primo ſui Pontificatus anno, qui fuit Chriſti nati 1389. promotus eſt, quam annis quatuor apoſtolicus Paſtor ſingulari pietate rexit; perſoluitq; humanæ naturæ debitum die 13. Iulij anno 1393. in D. Dominici Templo apud noſtros conditus. *Vghell. in manuſcrip. Ferrarius de reb. Vngar. Prouin. p. 3. lib. 1. cap. 4. Plod. p. 2. lib. 2. & ex lib. Prouiſ. Prælat. eiuſdem Bonif. Pont.*

4 P. F. Nicolaus de Ouis Forocornelienſis quartus fuit ex noſtris Raguſinus Archiepiſcopus à Bonifacio IX. die 23. Aug. anno 1393. in demortui Andreæ locum creatus, qui recognouit pro Andrea anteceſſore ſuo, & Maffiolo ante prædeceſſ. ſacrum Collegium Cardd. Fuit Nicolaus inſignis Theologus, creditamque ſibi Eccleſiam piè, ſanctèq; annis tredecim rexit, prænunciatoq; obitus ſui die, cum ſanctitatis opinione ſpiritum creatori reddidit anno 1406. *Ex lib. obligat. Prælat. Bonif. IX. fol. 37. Ferrar. vbi ſup. Plod. p. 2. lib. 2.*

5 B. Io. Dominici Florentinus à Gregorio XII. Raguſinis Ouibus præfectus fuit Archiepiſcopus anno 1406. 4. Kal. Auguſti Pontificatus ſui primo, à quo & S. R. E. Cardinalis poſtmodum creatus eſt, quam animarum curam cõſtantiſſimè recuſauit, tandemq; Apoſtolicis mandatis adſtrictus acquieuit. Rexit Eccleſiam ſuam in maximis Eccleſiæ turbinibus, pro qua variis Legationibus peregregiè functus, Budæ obdormiuit in Domino anno 1420. in Eccleſia S. Pauli primi eremitæ ſepulturæ traditus. Eius opera Feſulanus Conuentus Ordinis fuit conſtructus. In cuius rei memoriam Patres Conuentus ad eiuſdem effigiem hoc marmoreum monumentum ibidem erexere. *B. Io. Dominici de Florentia Archipræſul Raguſinus, & Presb. Card. regularis vitæ in Italia reparator, & Cœnobij huius fundator.* Quomodo autem regularis obſeruantiæ in Italia reparator exiterit, diximus in noſtro lib. Conſtitut. & Ordinat. Capitulorum Generalium §. *de Reformatione Ordinis*. Beati nomen apud cunctos Ord. ſcriptores conſequitur. *Ex lib. obligat. Prælat. eiuſdem Greg. Pont. Ferrar. & Plod. vbi ſup.*

Tit. lxxviij.

Rauennatenſis.

1 P. Fr. Bonifacius ex Lauagnæ Comitibus Gregorij X. Apoſtol. Nuncius ad Francorum Regem Philippum. Rauennas Archiep. in Romandiola ab eodem P. M. an. 1274. ſaluratus fuit. In Lugdun. Cõcilij celebratione Legati Apoſtolici munus in Aemilia obiuit, ac ſub Honorio IV. vnà cum Montis Realis Archiep. apud Gallorum Regem eodem munere claruit, vbi cum longo temporis ſpatio

Digitized by Google

permanſiſſet, ſe mortalem ſentiens, apud Burdegalam ſuum condidit teſtamentum idibus Martij anno reparatæ ſal. 1288. Deceſſit verò an. 1294. in Vrſiano templo depoſitus ſub marmoreo ſepulchro. *Vgh. tom. 2. & omnes Ord. ſcript.*

Tit. lxxix.

Rhegienſis.

1 P Fr. Marcus Maroldus Neapolitanus, origine Tuſcus, ex nobili, vetuſtaq; Florentina familia della Bella, cuius olim princeps cum primoribus ciuibus pro libertate certauit, auctorq; fuit, vt ex populo crearetur Magiſtratus, & Iuſtitiæ Vexillifer. Ex hac igitur ſtirpe ortus eſt Marcus, qui cum pietatis colendæ deſiderio Dominicanam togam induiſſet, & ſacris litteris operam nauaſſet, breui temporis decurſu inſignis euaſit Theologiæ Doctor, nobiliſq; diuini verbi præco. Hæreticæ prauitatis in Neapolitano Regno Generalis Inquiſitor inſtitutus, ſuum munus in fidei fauorem ita exactè compleuit, vt ab Innocentio VIII. Pont. Max. Rhegienſem Archiepiſcopalem Sedem in Calabria fuerit conſequutus anno ſal. milleſimo quadringenteſimo octogeſ. octauo, Ferdinando I. Regi, atque Alphonſo eius filio ob egregias ſuas virtutes, animique dotes charus extitit Alphonſiq, coronationi Neapoli factæ interfuit an. 1494. Tandem mortalitatis debitum compleuit maximo omnium ſibi creditarum luctu ſub finem cadentis anni milleſ. quadringenteſ. nonageſimi ſexti. *Vghell. Ital. ſac. t. 9.*

Tit. lxxx.

Rhemenſis.

1 P F. Humbertus Delphinus. Cum eſſet Patriarcha Alexandrinus Rhemenſem Eccleſiam in Gallia Gubernandam ſuſcepit ab Innocentio VI. anno ſal. 1353. Hic Delphinatium Princeps in ſæculo, poſt vxoris, & Andreæ vnigeniti filij obitum, anno 1349. ſpreto viriliter ſæculo, principatum prædictum Philippo Valeſio Regi Chriſtianiſſimo ſponte renunciauit ſub quibuſdam legibus, inter quas, vt à Gallica Corona eſſet indiuiſus in perpetuum, & cuiuſq; Regis primogenitus, Delphinus nuncuparetur (quod vſq; in præſentem diem obſeruatur) ſummaque quadraginta millium aureorum ad ſeruorum ſuorum remunerationem ſibi concederetur. Mox noſtri inſtituti profeſſor effectus, ita pietatem coluit, vt paulò poſt Pariſienſis Prior communi Fratrum ſuffragio fuerit electus, ex qua præfectura procurante Rege Galliarum à Clemente VI. Pont. Max. Alexandrinus Patriarcha creatus eſt, & poſtmodum adminiſtrationem perpetuam obtinuit Rhemenſis Eccleſiæ. Fuit deinde Pariſienſis Epiſcopus nominatus, prout ex ſequenti decreto Regio apparet à Gallia Chriſtiana relato. *Io. Dei gratia Francorum Rex. Notum facimus quòd nos deſiderabiliter affectantes cariſſimum conſanguineum noſtrum Humbertum Patriarchàm Alexandriæ Antiquiorem Delphinum Viennenſem, & Adminiſtratorem Eccleſiæ Rhemenſis ad Eccleſiam Pariſienſem transferri, cunctis ad hoc conſiderationibus extrectis volumus, & concedimus tenore præſentium, de gratia ſpeciali hac vice, vt in caſu quo ſanctiſſimo Patri Summo Pontifici translationem huiuſmodi facere placuerit &c.* Talis autem translatio non fuit poſtmodùm ſubſequuta, è viuis ſublato Humberto apud Claramontem in Aruernia, corpore eius Lutetiam delato, & in noſtra Eccleſia S. Iacobi ſub æreo tumulo ad Aræ Max. gradus condito, his appoſitis notis.

HIC IACET

Reuerendus Pater, & D. Ampliſſimus Humbertus, primò Vienne Delphinus, deinde relicto principatu Frater noſtri Ord. Prior in hoc Conuentu Pariſienſi, ac demum Patriarcha Alexandrinus, & perpetuus Eccleſiæ Rhemenſis Adminiſtrator, & precipuus huius Conuentus Benefactor. Obyt anno Dom. milleſimo treceteſimo quinquageſimo quinto Maij 22. Spondanus in Annali Eccl. tom. 1. Lefebure in manual. Hiſtor. Gall. Chriſt. tom. 1.

Tit.

Tit. lxxxj.

Rhodienses.

1 P Fr. Matthæus de Empoli Romanæ Prouinciæ Cõuentus S. Mariæ Nouellæ de Florentia doctus alumnus Rhodiensem Ecclesiam in Insula huius nominis (cuius Ciuitas nobilis antiqua fuit Hierosolymitanorum Equitum Sedes; nunc verò Turcarum tirannide præmitur) gubernandam obtinuit, quam cum aliquibus annis, velut Pastor bonus rexisset, obdormiuit in Domino an. sal. hum. 1400. *Razzius. Plod. p. 2. lib. 2. & Fernand.*

2 P. F. Marcus Cataneus Genuensis, nobili loco natus, Dominicanam togam in Conuentu S. Mariæ de Castello suæ patriæ die 2. Iunij 1496. induit, sub qua S. Theol. celebris Magister effectus, inter diuini verbi annunciatores sui sæculi primarios locum obtinuit; quapropter à Pont. Max. Clemente VII. cui Marci virtutes innotuerant, ad Card. Innocentij Cibò Ianuen. Archiep. instantiam Ianuensis Suffraganeus, Rhodiensisq; Archiepiscopus in Consistorio Bononiæ die Lunæ 24. Ianuarij incipientis anni 1530. habito salutatus fuit, quas dignitates vsq; ad an. 1546. obtinuit, quo Maio mense vitã cum morte Ianuæ commutauit, apud nostros sepulturæ traditus. Reliquit post se ingenij sui hęc monumẽta pręclara: *Institutione della vita Christiana*: *Il cinque foglio del Diuino amore*. Ex Act. Consistorial. Clemen. VII. & Plod. p. 2. lib. 4. & ex Regest. Cancellaria Apost.

Tit. lxxxij.

Rhotomagensis.

1 IN Gallia, & Normandiæ Prouincia Rhotomagensis nobilis Archiepiscopalis Ecclesia est, quæ licet nullum ex Dominicanæ professionis alumnis habuerit Pastorem; Suffraganeum tamen obtinuit, & Coadiutorem pro Carolo Card. de Vãdomo Archiepiscopo Rhotomagen. P. F. Stephanum Parisium, qui à Iulio III. Pont. M. anno Pontificatus 2. salutis verò millesimo quingentesimo quinquagesimo primo Abellonensis Episcopus, & Suffraganeus Rhotomagensis creatus est cum reseruatione pensionis scutorum aureorum centũ quinquaginta pro eodem Stephano decreto de hac re in Consist. facto die 16. Martij eiusdem anni. *Ex Act. Consist. eiusdem Pont.*

Tit. lxxxiij.

Rossanensis.

1 IN Calabria est Rossanensis Ecclesia Metropolitana, cui vnicus ex nostris Patribus præfuit Archiepiscopus P. F. Bernardus Belga ad Caroli V. petitionem die 10. Februar. anno millesimo quingentesimo trigesimo tertio à Clemente VII. creatus, qui cum pluribus annis eidem Ecclesiæ incorruptum ius dixisset, vitam cũ morte commutauit. Huius Archiepiscopi oblitus est Vghellus inter Rossanen. Archiepiscopos, cuius tamen promotio habetur in Actis Consistorialibus Clementis VII. die & anno supradict. *Ex Act. Consist. eiusdem Pont.*

Tit. lxxxiv.

Sacerani.

2 P Fr. Petrus de Portillo Hispanus ex Aragoniæ Prouincia in tractandis negotijs maxima dexteritate, & prudentia pollens, S. Theol. Magister, insigniscq; Theologus Valentinæ Vniuersitatis, cum esset Iacobo Secundo Aragoniæ Regi à Confessionibus, Reginæq; Blanchæ, S. Ludouici Tolosani Episcopi sorori in paucis charus, Sacerani Archiepiscopatum in Sardinia à Ioanne XXII. Pont. Max. consequutus fuit anno salut. 1327. quam Ecclesiam pluribus annis piè prudenterque rexit. *Diag. in Hist Prou. Arag. Plod. p. 2. lib. 2. Fernand. in Catal. Lopez p. 5. lib. 2. cap. 16.*

2 P. F. Ioannes de Passauijs Hispanus ex Aragoniæ Prou. vir doctus, facundusq; diuini verbi anunciator, cum sacras lit-

Digitized by Google

teras in Vrgellenſi Cathedrali Eccleſia docereꝛ, ad Sacranum Sacerdotium à Bonifacio Papa IX. vocatus fuit anno reparati Orbis 1392. Oues ſibi creditas ad ſalutis paſcua dirigere, quoad vixit, non deſtitit: tandemque humanæ conditionis debitum & ipſe perſoluit. *Diag. vbi ſup. Plod. & Fernand. ibid.*

Tit. lxxxv.

Salisburgenſis.

1 SAlisburgenſis nobilis Eccleſia in Alemania licet nullum Dominicanum proprium Paſtorem obtinuerit, habuit tamen Suffraganeum P. Fr. Sebaſtianum Cataneum à Clemente VIII. die 25. Junij anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo datum, creatumque Chiemen. Epiſcopum, de quo ſupra in Chiemen. Epp. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. Max.*

Tit. lxxxvj.

S. Dominici.

ARchiepiſcopi S. Dominici, ſeu Inſulæ Hiſpaniole apud Indos fuere.

1 P. F Io. Alcolares an. 1565.

2 P. Fr. Auguſtinus d' Auila creatus anno 1594.

3 P. F. Dominicus Valderama anno 1606.

4 P. F. Chriſtophorus Rodericus anno 1608. De quibus vide ſupra in Inſula Hiſpaniola.

Tit. lxxxvij.

S. Fidei.

1 AD Cæſaris Caroli V. ſupplicationẽ Clemens Papa VII. S. Marthæ oppidum in Occidentalibus Indiis conſtitutum in Cathedralem erexit die 8. Ianuarij anno 1524. perſeuerauitq; in eodem Epiſcopalis Sedes vſque ad annum 1562. quo Pius IV. ad Hiſpaniarum Regis ſupplicationem eandem Sedem ad Oppidum S. Fidei, tanquam ad digniorem locum tranſtulit die 11. Decemb. Tandem anno 1564. die 22. Martij dicta Eccleſia in Metropolitanam fuit euecta ab eodem Pont. ad dicti Regis ſupplicationẽ. *Ex Act. Conſiſt.*

2 P.F. Chriſtophorus de Torres S. Fidei Archiepiſcopus ad Philippi IV. Hiſpaniarum Regis præſentationem die 8. Ianuarij anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo quinto ab Vrbano VIII. per obitum Bernardini renunciatur. In qua Eccleſia pluribus annis laudabiliter præfuit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. Vrbani VIII.*

3 P. F. Franciſcus de Arguinao. Ex Eccleſia S. Crucis della Sierra transfertur ad Metropolitanam S. Fidei anno milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo ab Alexandro Papa VII. vt Regeſta Cancell. Apoſt. teſtantur.

Tit. lxxxviij.

S. Seuerinæ.

1 PE. Simon Blondus Eccleſiæ Metropolitanæ S. Seuerinæ in Calabria Archiepiſcop. creatus eſt à Nicolao V. ſui pontificatus 7. an., qui fuit ſalutis humanæ milleſ. quadringenteſ. quinquageſ. quartus 15. Octob. Pluribus annis huic Eccleſiæ præfuit laudabiliter, verbo, & exemplo docendo, monendo, & prædicando; de quo Vghellus ita ait. *Vir ſummæ vitæ innocentia, & doctrina præditus, cuius electio notatur in Actis Conſiſtorialib. Nicolai V. an. pontificat. 7.* Mortem amplexatus eſt circa annũ Dom. 1465. *Vghell. Ital. Sac. tom. 9.*

Tit. lxxxix.

Senenſes.

SEnenſis nobilis Eccleſia in Tuſcia à Pio II. in Metropolitanam euecta an. 1458. ſequentes, ante huiuſmodi Archiepiſcopalis Sedis inſtitutionem Epiſcopos habuit Dominicanos.

1 P. F. Thomas Enſconi de Berta nobilis Romanus à Capitulo Senenſi Epiſcopus

pus electus, ab Innocentio IV. confirmatus est Idibus Decemb. anno à nato Saluatore millesimo ducentesimō qninquagesimo tertio, vir in sacris paginis longè clarissimus, qui tamen, teste Vgurgerio, breui tempore commissam sibi Ecclesiam rexit. *Vghell. Ital. Sac. tom. 3. & Vgurger. in Pompis Senen. tit. 9.*

2 Alter Thomas Thomæ in regimine huius Ecclesiæ successit, ex Balzetta Senensi familia, in Cœnobio S. Dominici eiusdem Ciuitatis educatus, vir magnæ æstimationis, singularisq; pietatis, nec nō erga B. Virginem Mariam deuotionis, qui Conciuibus author fuit, vt singulari voto ad illius tutelarem protectionem confugerent, nobili illo elogio sibi assumpto. *Sena vetus Ciuitas Virginis.* Cathedralis Ecclesiæ operarios instituit, assignatis copiosis ex Episcopali mensa redditibus ad templi honestamentum, vnde postea mirabile opus deuenit ad posteros, pluraque alia pietatis præstitit opera. Tandem cū bonum certamen certasset, cursum consummasset, fidem seruasset, repositam sibi coronam percepturus perrexit ad Christū anno 1263. in Cathedrali, sepulcroque Episcoporum conditus. *Vgurgerius Azolinus in Pompis Senen. tit. 6. ex Lombardello, & antiquis tabularijs Archiuij Senen.*

3 Thomæ Bandinus suffic itur Episcopus, eoque à Gaizijs trucidato, eligitur à Capitulo Senen. Pastor B. Ambrosius Sansedonius noster, qui ex animi moderatione sibi delatum mus etiam Pontifice vrgente subire recusauit. *Vghellus, & Vgurgerius vbi sup.*

4 P. Fr. Rogerius ex Casole Senen. ditionis huius Ecclesiæ Episcopus euasit, Capitulo promouente an. millesimo trecentesimo septimo, atq; Clemente Papa V. confirmante, à quo in Vrbe Vicarius constitutus est datis Apost. litteris 10. Kal. Maij pontificatus sui anno nono. Romæ vitam cum morte commutauit an. 1317. die 6. Iunii in nostra Ecclesia S. Mariā super Mineruam sepultus. *Vghell. & Vgurgerius vbi sup.*

5 P. Fr. Michael Pauli de Pelagallo Senensis, dum S. Theologiæ Lectoris munere fungeretur Florentiæ in cœnobio S. Mariæ Nouellæ, à Capitulo Senensi proprius Episcopus eligi promeruit anno millesimo trecentesimo octogesimo quarto die 10. Octob. prout in monumēto PP. Theologorum Senen. Vgurgerius asserit, qui subdit huiusmodi electionem non fuisse ab Vrbano VI. confirmatam. Plodius verò cum Lombardello, atque Fernandez oppositum sustinentes, Michaelem inter Senenses Episcopos recensent. Fuit autē Michael Senensis Reipub. Orator ad Ioānem Galeatiū Mediolani Ducem, à Gregorio XII. Abbas S. Galgan. in agro Senen. Cistercien. Ord. institutus; ac demū noster Prouincialis Romanus. Obijt Viterbij in Conuentu Gradensi 6. die Octob. anno 1420. *Plod. de Vir. Illust. Ord. Prad. in Apend. & Fernand. in Epp. Ital. & Auct. suprad.*

P. F. Franciscum de Tarusio Senensem Ecclesiam regendam suscepisse circa annū millesimum quadringentesimum quadragesimum quintum affirmant Plodius p. 2. lib. 3. Razzius, Taegius, & Fernandez, de quo tamen nil memoria digni recensent. Subduntq; ante hunc etiam P. F. Antonium de Guardaualle eandem Ecclesiā rexisse circa annum 1378. Vtrumq; autem ex Senensium Episcoporum cathalogo expungunt Vghellus, & Vgurgerius, qui asserit hunc Antonium, non Senis, sed alibi Episcopum præfuisse.

Tit. XC.

Sipontini.

IN Apulia est Sipontina Sedes Ecclesiastica Archiepiscopali dignitate decorata, cui sequentes dati sunt ex nostris Prædicatoribus à Pontificibus Maximis Archiepiscopi.

1 P. Fr. Matthæus Vrsinus Romanus de Campo Floræ Francisci Neapoleonis Vrsini Cardinalis ex fratre nepos, cū Romanæ Prouinciæ Prior Prouincialis electus fuisset in Capitulo Vrbeuetano an. 1320. à S. P. Q. R. ad Ioannem XXII. Oratorum missus est anno millesimo trecentesimo vigesimo sexto, vt eundem Pontificem Mare ad regressum in Vrbem hortaretur, à quo benignè receptus Agrigentinus Episcopus eodem anno, & post sex circiter menses, nempè die 22. Aprilis, 1327. Sipontinus

Ar-

Archiepiſcopus, ac deinde menſe Decembri in quatuor tẽporibus Aduentus S.R.E. Cardinalis renunciatus eſt. Obijt Auenione ſub Benedicto XII. Sabinenſis Epiſcopus 15. Kal. Septemb. non anno 1340. vt inquit Vghellus in Epiſcopis Sabinen., cuius ſententiam ſequti ſumus ſupra inter Cardd. num. 16. ſed anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo primo primo, vt verius affirmant idem Vghellus *Ital. Sac.* tom. 7. in Sipontin. Archiepp. num. 18. Plodius, & Fernandez in Cardd. Ordinis & Ciacconus in vit. Pontificum.

2 P. Fr. Martinus de Lignano Bononien. Dominicanam togam in conuentu S. Dominici de Bononia ſuſcepit an. 1462. eiuſdemq; cœnobij Prior aliquãdo euaſit. Ab Alexandro VI. in locum Tiberij Nardini Sipontinus Archiep. creatus fuit in ſui pontificatus primordijs, translatus poſtmodùm ab eodem Pont. Max. anno 1499. ad Cuſentinam Eccleſiam, in qua è viuis exceſſit. Corpus eius, prout ipſe mandauerat, Bononiam translatum, in Eccleſia S. Dominici conditum iacet. *Nicolaus Paſqualinus, Alidoſius, & Script. Ord.* vt refert Vghellus *Ital. Sac.* tom. 7.

Tit. xcj.

Smyrnenſes.

1 P. Mag. Fr. Hyacintus Subianus Aretinus ex Edeſſen. Eccleſia ad hanc Smyrnenſem in Arcipelago translatus eſt ab Innocẽtio X. factus Suffraganeus Cõſtantinopolitanus, de quo plura in Edeſſen. Archiepp. Obijt Romæ menſe Octob. die 15. anno 1656. in Conuentu Mineruæ.

2 P. F. Petrus de Marchis ex Chio Fr. Antonij de Marchis S. Erini Epiſcopi ex Ord. noſtro aſſumpti Nepos, atq; in eadẽ Eccleſia ſucceſſor, ab Vrbano VIII. ad Smyrnen. Archiepiſcopalem translatus eſt circa annum milleſimum ſexcenteſimum quadrageſimum, & bonis operibus cumulatus in pace quieuit, de quo Abbas Michael Iuſtinianus in ſua *Scio Sacra* impreſſa Abellini an. 1658. fol. 145.

Tit. xcij.

Soldarenſis:

1 IN Saldarenſi Eccleſia Archiepiſcopali vnum ex noſtræ profeſſionis alumnis reſediſſe expreſsè Scriptores noſtri aſſerunt, nempe P. Fr. Franciſcum de Perufio ex Romana Prouincia, quo autem tempore, & anno id contigerit, ſilent omnes, quapropter nil aliud de hoc Præſule referre poſſumus. *Plod. in Apend. & Fernand. in Catal. Archiep. Ital.*

Tit. xciij.

Soldinenſis.

1 VNum ex noſtris Prædicatoribus à Ioanne XXII. Soldinenſem, ſeu Solidien. Archiepiſcopum creatum eſſe certum eſt, cui idem Pont. Max. pallium dedit; Ad partes quoq; Aquilonis ſeptem alios Dominicanos Patres idem Pont. miſit pro Suffraganeis Epiſcopis, vt refert Genebrardus lib. 4. & Bzouius lib. de rebus geſtis in Poloniæ Prouincia Ord. Pręd. cap. 6. Cęterùm huius Archiepiſcopi nomen nõ recenſent Auctores prædicti: vnde illud in præſenti & nos ſilere cogimur. *Ex prædictis Auctorib.*

Tit. xciv.

Spalatenſes.

1 IN Metropolitana Spalatenſi Eccleſia in Sclauonia præfuit P. Fr. Michael Murianenſis Sacræ Theologiæ Magiſter ſapientiſſimus ſub anno 1451. prout referunt Vghell. in manuſcrip. Plod. p. 2. lib. 3. & Ferrarius de reb. Vngaricę Prouinciæ Ord. Præd. p. 3. lib. 1. cap. 4. Cęterùm quanto tempore hanc Eccleſiam rexerit, & quo anno mortalibus vale dixerit, ſilent omnes. *Ex ſuprad. Auctoribus.*

2 P. Fr. Dominicus Mariottus hanc eandem Archiepiſcopalem Cathedram die 3. Auguſti labentis anni 1575. tanquã Coadiutor Archiepiſcopi regendam ſuſcepit

Digitized by Google

pit à Gregorio XIII. Pont.Max. cum futura succeſſione : ita enim in Conſiſtorial. Actis teſtatum reperitur. *Die Mercurij 3. Aug. referente Card. Commendonio Pont. deputauit Coadiutorem D. Archiep. Spalaten. in Eccleſ.Spalaten. F. Dominicum Mariot Ord. Prad. cum poteſtate omnia faciendi, quæ ad Coadiutoris officium pertinent, eoq; decedente, eundem F. Dominicum Suffraganeum in Archiepiſcopum illi præfecit. Inſuper Metropolit. Eccleſiæ Corinthien. in part. infidelium vacanti prouidit de perſona eiuſdem Dominici, cum decreto, quòd cũ primùm F. Dominicus ipſius Eccleſiæ Spalaten. poſſeſſionem aſſequtus fuerit, Eccleſia Corinthien. vacare cenſeatur eo ipſo.* Eandem Eccleſiam poſtea renunciauit Dominicus anno Dom. 1582. ad fauorem ſequentis.

3 P. Fr. Dominicus Fregonius Venetus ciuis, S. T. Doctor non vulgaris, ex præfati Dominici ceſſione hanc Eccleſiam regendam ſuſcepit à Gregorio XIII. eodẽ anno 1582. Cleri deprauatos mores ad meliorem normam redegit, ex quo facto ſibi multorum odiũ comparauit, qui eundem de varijs criminibus apud Sedem Apoſtolicã accuſauere, quæ negotio S.Congregationi quorundã Cardinalium commiſſo, eundem poſtea ab impoſitis criminibus, tanquam innocentem abſoluit. Opuſculum, cui titulus : *Diſcorſo pio, & catholico ſopra l' vrgentiſſimo negotio di Francia* : in quo tractat de Henrico Quarto Rege, compoſuit. Tandem apud Murianũ fato ceſſit die 2. Auguſti anno 1602. in conſueto habitu Religionis, ipſo mandante, cum alijs noſtris Fratribus Ord. ibidem tumulatus. *Plod. p.2. lib. 4. & Fernand. in Catal. Archiep. Ital.*

Tit. XCV.

Surrentini.

1 P F. Philippus de Strozzis Florentinus, nobili loco natus, Dominicanam togam induit in Conuentu S. Marci de Florentia ſub Fr. Hieronymo Sauonarola anno 1494. Quinque germanos Fratres habuit in Ordine ſocios, viros, & pietate, & literis conſpicuos, in ſancta regulari obſeruantia enutritos, ipſeq; Philippus Vicarij Generalis Ord. onus ſuſtinuit, ex quo ad Surrentinam Metropolitanam Sedem in Terra Laboris à Clemente Papa VII. vocatus fuit die 18. Auguſti an. 1525. Varia fortuna ſibi creditam Eccleſiam rexit. Romæ ſemel atq; iterum à Borbonicis impijs militibus captus, auro libertatem bis redemit, tandem tertiò in vincula ab eiſdem coniectus, cum non haberet vnde vexationem redimeret, Pompei Columnæ opera periculum euaſit; tædioq; nimio affectus, Eccleſiæ ſibi creditæ nuncium remiſit (cum regreſſu tamen, ſicuti illorum temporum mos patiebatur) die 20. Iulij anno 1530. Reliquos ſuæ vitæ dies in Vrbe tranquillè tranſegit, deceſſitq; ibidem poſt quindecim annos, nempe die 30. Iulij 1545. in noſtra S. M. ſuper Mineruam Eccleſia in ſepulchro, quod ſibi parauerat, ſepulturæ traditus, cum hac ſimplici memoria.

Phil. Stroz. Archiep.
Surrent. Fieri
Ac ſuis P. MDXLI.

Vghell. Ital. Sac. tom. 6.

2 P.F.Iulius Paueſius Brixien. ex Prouincia Lombardiæ, ſanctimonia, doctrina, rerumq, experientia vir longè clariſſimus, poſt omnes in Ordine tranſactos gradus, ex Commiſſario Generali S. Inquiſitionis in Vrbe, Veſtanus Epiſcopus primò, deindè Surrentinus Archiepiſcopus die 20. Iulij anno 1558. à Paulo IV. Pont. Max. renunciatus eſt. Tridentino Concilio interfuit ſub Pio IV. Apoſtolicæq, Sedis Nuncius fuit Neapoli primò, deindè in Belgio, ac Neapolitani Archiepiſcopatûs Gen. Vic. De Surrentina Eccleſia, deq; Apoſtolica Sede benemeritus, 3. Id. Februar. Neapoli mortalitatem compleuit anno 1571. in Eccleſia noſtra S. Catherinæ à Formello, D. Anuntiatæ eiuſdem Ciuitatis ædehærede relicta, tumulatus : hoc elogio tumulo appoſito.

†

Iulio Paueſio Brixiano Ord. Prad. S. Theol. Mag. Veſtinorum Epiſc. Surrentinorum Archiepiſcopo Generali Commiſſ. S. Officij Inquiſit. & Nuncio Apoſtolico in hoc Regno. Pij V. Flandriæ Nuncio vitæ integritate, & omnium virtutum ge-

genere ornato. Oeconomi S. Aedis Annunciatæ ex teſtam. hæredes P. P. M. D. LXXV. Obÿt III. Id. Febr. M.D.LXXI.

Tit. xcvj. Sultanienſis.

1 IOannes Papa XXII. anno milleſimo trecenteſ. vigeſimo ſecundo quendam Fratrem ex noſtris Prædicatoribus, cuius nomen ſilent ſcriptores omnes, creauit Archiepiſcopum Sultanienſem apud Septentrionales populos, dato eidem pro ſe, ſucceſſoribuſq; pallio. Ad regiones quoq; illas vt maieſtatem eius inter illos populos augeret, conſecrauit Pont. pariter ex noſtris Fratribus Epiſcopos ſeptē, quorum nomina ſunt in libro vitæ, eiſdemque plures ex noſtris coadiutores in Infidelium conuerſione dedit, qui maximum Catholicæ fidei attulere incrementum, vt Fernandez teſtatur in Concertatione Prædicatoria anno 1322. ex Genebrardo lib. 4. Maluenda de Antichriſto lib. 3. cap. 26. Bzou. in Annal. Poloniæ cap. 26. & Vincent. Iuſtinianus Antiſt. in ſcholijs editis Epiſtolæ S. Vincentij Ferrerij ad Benedictum XIII.

Tit. xcvij. Tarantaſienſis.

1 P. F. Petrus de Tarantaſia Rodulpho Archiepiſc. patruo ſuo in patriæ Sede ſucceſſit (à Lugdunenſi Sede Archiepiſcopali trãslatus, ex Decanatu Valeſię in Eccleſia Sedunenſi ad illam aſſumptus) die 30. Maij anni milleſimi ducenteſimi ſeptuageſ. ſecundi à Gregorio X. Pont. Max. creatus, à quo poſtea inter S. R. E. Cardinales cooptatus, Oſtienſis, ac Veliternus Epiſcopus factus eſt; Apoſtolicum culmen deinde aſcendit, Maioris Pœnitentiarij munus exercens, anno ſal. milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo ſexto Innocentij V. nomine aſſumpto. De quo inter Pontt. Maxx. & Cardd. *Gallia Chriſt. tom. 2.*

Tit. xciij. Tarentini.

IN Calabriæ oris Tarentina eſt Eccleſia, cui ſequentes ex noſtris præfuere.

1 P. F. Iacobus de Viterbio doctiſſimus vir ex Vghelli teſtimonio, poſt varias in Ordine obitas præfecturas, Generalis Procuratoris eiuſdem onus ſuſcepit, ex quo ad Tarentinam Archiepiſcopalem Sedem regendã aſſumptus eſt anno Dom. milleſ. ducenteſimo ſeptuageſimo, cuius iura infracto animo ſemper ſuſtinuit. Tribus tantummodò annis Paſtor bonus præfuit, mortemq, merentibus ſuis ouibus, ſalutauit an. milleſ. ducenteſ. ſeptuageſimo tertio. *Vghell. Ital. Sac. tom. 9.*

2 P. F. Georgius Capuanus, doctus, piuſq, vir, & Bonifacio Papæ VIII. in paucis charus, Tarentinus Archiep. ab eodē Pontifice creatus eſt Idib. Nouemb. anno milleſimo trecenteſimo primo, pontificatus ſui 7. Fuit Georgius maxima prudentia præditus, ſingulariq; in agendis dexteritate polluit, ob quam Caroli II. & Roberti Regum Neap. intimus Conſiliarius extitit. Triginta tres annos in ſua Eccleſia laudabiliter vixit, tandemque mortis iaculo ſauciatus interijt an. milleſimo trecenteſimo trigeſimo quarto. *Vghell. Ital. Sac. tom. 9.*

3 P. Frater Hieronymus de Hypolyto Monopolitanus doctrina, & moribus præclarus, inter doctiſſimos ſui ſæculi viros meritò computandus, in Neapolitana, & Patauina Vniuerſitate publicus Magiſter, à Clemente Papa VII. Archiepiſcopalis Tarentinæ Eccleſiæ Paſtor renunciatus eſt die 8. Ianuarij incipientis anni milleſimi quingenteſimi vigeſimi octaui: in qua dignitate completis ſex menſibus, Viterbij lethali morbo conſumptus vale dixit mortalibus Auguſto mẽſe, lõgiore vita dignus, maximo ſuorum luctu in noſtra S. Mariæ ad Gradus Eccleſia in communi Fratrum oſſuario ſepultura accepta.

Venetijs deinde in SS. Ioannis, & Pauli Cœnobio, vbi Dominicanam profeſſionem emiſerat, talem honorificam inſcriptionem obtinuit.

Frater

Digitized by Google

Frater Hieronymus de Monopulo
Archiepiscopus Tarentinus
Insignis Doctor Ord. Prædicat.
Huius Conuentus filius
Obyt M. D. XXVIII.

Vghellus vbi sup.

4 P. F. Thomas Saria Theologus insignis, atque in agendis singulari prudentia, & dexteritate præditus, ad nominationem Philippi IV. Hispaniarum Regis Tarentinus Archiepiscopus creatur ab Alexandro Papa VII. die 22. Aprilis hoc anno millesimo sexcentesimo sexagesimo quinto, ex Archiepiscopali Tranensi Ecclesia translatus.

Tit. xcix.

Tarraconenses.

1 CVm virtutum, & sanctitatis B. P. Dominici fama per omnes Christiani Orbis partes volitaret, decreuerant quarundam Ecclesiarum Capitula, ad quæ Episcopi electio tunc temporis spectabat, eundem S. Patrem sibi proprium Pastorẽ eligere, prout fecere. At vir Sanctus inassumpta paupertate mori desiderans, omnes sibi oblatas Ecclesiasticas dignitates, inter quas tres Episcopales, constantissimè recusauit, prout refert S. Antoninus 3. p. hist. tit. 23. cap. 1. & 4. Vnam autem ex his extitisse Tarraconen. Ecclesiam in Aragonia affirmant nostri Script. & præcipuè Lusitanus in Chron. in principio §. *Pastorum Sedes eximia.*

2 S. Patris Dominici exemplo permotus S. Raymundus de Pennaforti, in assumpta paupertate spiritum reddere decernens, Archiepiscopatum Tarraconensem sibi oblatum acceptare renuit: Ita enim in illius vitæ lectione septima, quæ in festiuitate eiusdem S. legitur in Ordine, testatum reperitur. *Archiepiscopatum Tarraconensem sibi ab Apostolica Sede oblatum, constantissimè recusauit.* Ex Breuiario Ord.

3 In hac nobili Metropolitana Ecclesia Tarraconensi in Aragonia Suffraganeus foit P. Mag. F. Franciscus Romes à Paulo III. institutus, creatusq; Episcopus Nicopolitanus die Mercurij 4. Iunij anno millesimo quingentesimo quadragesimo quarto, vt testantur Consistorialia Acta eiusdem Pauli III. Pont. Max.

Tit. c.

Taurinensis.

1 TAurinensem Ecclesiam, Mediolanensi aliquando Suffraganeam, in Metropolitanam erexit Leo Papa X. Suffraganeis eidem cõstitutis Eporedien. ac Montis Regalis 12. Kal. Iunij an. 1515. Pontificatus sui 3. instituto primo Archiepiscopo Io. Francisco de Ruere. Hanc nobilem Sedem vnicum ex nostris consecẽdisse nouimus P. F. Ioannem Baptistam Ferrerium Oinerolensem Sacræ Theologiæ Laureatum, diuinique verbi præconẽ celeberrimum, Carolo Emanueli Sabaudiæ Duci à sacris confessionibus, quo procurante, ab Vrbano VIII. Archiepiscopus renunciatus est die 6. Septemb. anno millesimo sexcentesimo vigesimo sexto. At breui tempore in ea dignitate effulsit; nam sequenti anno vniuersæ carnis viam ingressus est, in sua Cathedrali sepultus. *Vghell. Ital. Sac. tom. 4.*

Tit. cj.

Teatini.

1 PF. Raynaldus de Roma doctrina, & in rebus agendis maxima dexteritate pollens, quibus virtutibus Bonifacio VIII. Pont. Max. charus extitit, Teatinus Episcopus in Aprutio, nondum enim tunc Teatina Ecclesia Archiepiscopali dignitate insignita fuerat, renũciatus est 11. Kal. Maij an. 1295 reiecta nominatione à Cælestino V. prædecessore suo in persona Franciſci Andrienſis facta. Vix inauguratus, cum fuisset vir potens in opere, & sermone apud Siciliæ Regem Carolum II. ab eodem obtinuit, vt Theatinæ ciuitatis Vniuersitates eligere possent Iudicem annualem ad benè, & quietè gubernandũ populum. Obtinuit insuper ab eodem Carolo sequenti anno 1296. decretum de restituendis Theatinæ Ecclesiæ castris

Lactiniani, Furcæ, Montis Siluani, Scoccioſæ, Orni, & Scurculæ. Octo annos ſanctiſſimè ſuæ Eccleſiæ præfuit, vitamque cum morte commutauit 1303. *Vghell. to. 5. Ital. Sac.*

2 P. F. Bartholomæus de Papazurris Romæ nobili loco natus, cum eſſet Teanenſis Epiſcopus, ab Innocentio VI. ad Theatinam Sedem translatus eſt 9. Kal Iulij anno 1353. nulla, irritaq; declarata electione à Teatino Capitulo facta Nicolai Maſcioli Tarentini Archidiaconi. Eodem anno Bartholomæus à Ioanna, & Ludouico Regibus Neap. Conſiliarij, Cappellani, ac familiaris Regis titulo cohoneſtatus fuit. P. F. Nicolaum de Pinea Romanum noſtri Ordinis, doctum, & prudentem, Vicarium Generalem ſibi elegit, qui cum eſſet inflexibilis conſtantiæ vir, depravatos Clericorum mores ad meliorem normam redegit. Nouem integris annis Apoſtolicus vir Bartholomæus Teatinam Eccleſiam rexit, translatus poſtmodum ab Vrbano V. die 12. Auguſti 1365. ad Patracen. Eccleſiam. *Vghell. vbi ſup.*

Tit. cii.

Thebani.

1 THebana Metropolis in Romania reſidet, quam P. F. Inardus Taconius Papienſis gubernandam obtinuit, ad Patriarchatum deinde Antiochenum translatus à Clemente V. an. 1311. Non. Nouemb. à quo & Papienſis Eccleſiæ adminiſtrator creatus eſt ob paupertatē Antiochenæ Eccleſiæ, cui non vulgaria præſtitit beneficia, prætuitq; vſque ad annum 1319. quo ingreſſus eſt communem mortalitatis viam. *S. Antoninus 3. p. tit. 23. cap. 11. & Luſit. in Chron. decad. 1370. & Vghell. inter Papien. tom. 1.*

2 Alterū ex noſtræ profeſſionis alumnis in hac Thebana Sede reſedisſe, Stephanum nomine, de Mangiateris dictum, ex Romana Prouincia in Etruria ortum, & educatum, ex ſcriptoribus noſtris indubitatum eſt; ceterùm quo anno, & tempore id contigerit, ſilent omnes. *Plod. in Append.* Fernand. autem in Catal. Archiep. eundē floruiſſe circa annū 1300. affirmat.

3 P. F. Andreas Furnarius Piſanus Iacobi Iudicis, Piſani ciuis filius, à patre ob præcipuas animi dotes plùs cæteris natis dilectus, Dominicanam togam ipſe inſcio induit Piſis à Fratribus ſtatim Venetias, vbi regularis obſeruantiæ rigor in S. Dominici Conuentu vigebat, tranſmiſſus, ibidemq; in via Domini enutriendus: Quod cum Patri innotuiſſet, Venetias petijt, vt ex Senatus eiuſdem Ciuitatis decreto ſibi raptus filius, prout ipſe aſſerebat, reſtitueretur. Verumtamen voti compos nequaquam effectus, poſt multas Fratribus, filioque illatas moleſtias, & iniurias, in patriam reuerſus eſt. Ibi ergo Andreas ſacris ſtudijs, & pijs operibus intentus, breui annorum curſu ità profecit, vt in Bononienſi Capitulo anno 1408. celebrato: Magiſterij Lauream fuerit conſequutus, eodemq; anno à Gregorio XII. Thebanam Eccleſiam, florenti adhuc ætate, gubernandam ſuſceperit; ad quam cum ſequenti anno properaret, è viuis præter omnium ſpem raptus eſt. *Ex antiquis monumētis Conuentus Piſani nobis tranſmiſſis, & Plod. p. 2. lib. 2.*

Tit. ciij.

Toletani.

NObiliſſima eſt hæc Toletana Eccleſia in Hiſpania, cui ſequentes ex Dominicanis profeſſoribus dati ſunt Archiepiſcopi.

1 P. F. Didacus Deza Taurenſis, Conuentus Taurenſis filius, nobili genere ortus, ſed nobilior moribus, Theologicarumq; diſciplinarum exacta cognitione illuſtriſſimus, poſt Zamorrenſem, Salmantinum, Ghiennenſem, & Palentinum ſucceſſiuos Epiſcopatus; Hiſpalenſis primò, deindè Toletanus Archiepiſcopus renunciatus eſt defuncto Gulielmo Eroy Archiepiſcopo Toletano, à Carolo V. promotus, & ab Hadriano VI. confirmatus anno 1523. At antequā ad Eccleſiam ſibi traditam peruenisſet optimus Paſtor, raptus fuit ex mortalium oculis eodem anno 5. Id. Iunij. *Fernand. inter ſcript. Plod. p. 2. lib. 3.*

2 P. Fr. Ioannes Hurtadus ſui ſæculi Theo-

Digitized by Google

Theologorũ facilè Princeps, vir vitæ sanctitate commendabilis, à Carolo V. in magna æstimatione habitus, Toletanus Archiepiscopus ab eodem renunciatus, lacrymis, suspirijs, supplicationibusque assiduis omni conatu adhibito, Cæsarem, licet inuitum, à tali sibi imponendo onere vt desisteret induxit, vt testatur Barbosa de officio Episcopi tit. 2. cap. 1. & Gil. in Teatro Ecclesiæ Salmanticen. ita ait. *F. Iuan Hurtado de la Orden de S. Domingo, que non acceptò l'Arzobispado de Toledo dandosele el Emperador la Estoria de su Orden le tiene per Santo.*

3 P.F. Bartholomæus Caranza de Miranda Nauarrus, Theologus præstantissimus, prædicatorq; facundus, & pius, sui sæculi nemini secundus, ad Philippi II. Regis Hispaniarum præsentationem, solus sine exemplo, ex paupercula Cella ad supremum Toletanæ Ecclesiæ fastigiũ euectus est à Paulo Papa IV. an. sal. 1557. Ita enim in Actis Consistorial. eiusdem Pauli habetur. *Die Veneris* 10. *Decemb.* 1557. *referente Card. Pacecco Pont. prouidit ad præsentationem Regis Catholici Philippi Ecclesiæ Toletanæ vacanti per obitum D. Io. Martinez de persona Fratris Bartholomæi de Miranda Theologi præstantissimi Ord. Prædicat.* Inuidorum propterea persequutiones non vulgares expertus fuit. Vnde ab Inquisitoribus in Hispania de Religione postulatus, Pio V. iubente Romam venit anno 1567. In Hadriana mole constitutus, ibidem causam suam dixit; at Pio è viuis sublato ante causæ terminationem à Gregorio XIII. dimissus est anno 1576. & in Conuentum nostrum S. Mariæ super Mineruam se recipiens, in mansione Patris Generalis habitauit, vbi paulò post morbo correptus, die 2. Maij eiusdem anni vitam cum morte commutauit, repositam sibi coronam à iusto Iudice percepturus. Corpus eius solemni pompa, prout tantũ virum decebat, in nostra Ecclesia, in medio Chori tumulatum, est sequenti inscriptione ad sepulchrum apposita.

D. O. M.
Bartholomæo Caranzæ Nauarro
Dominicano Archiepiscopo Toletano
Hispantarum Primati.
Viro genere, vita, doctrina
Conuersatione, atq; eleemosynis claro.
Magnis muneribus à Carolo V.
Et Philippo Rege Catholico
Sibi commiss. egregiè functo.
Animo in prosperis modesto,
& aduersis æquo.
Obijt anno Dom. CIↃ. Cl. LXXVI.
die II. Maij Athanasio, & Antonino sacro.
Ætatis suæ LXXII.

Et circa imaginem mortis eidem tumulo insculptæ, ita legitur.

In te proiectus sum ex vtero.

Astitit Caranza morienti Carolo V. cui animæ comendationis officium exhibuit.

In libro autem mortuorum, qui sepeliuntur in nostra Ecclesia, ita legitur fol. 6. à tergo.

Monsig. Illustrissimo Bartolomeo Caranza de Miranda Arciuescouo di Toledo dell' Ordine di S. Domenico fù portato à sepoltura quì in S. Maria sopra la Minerua questo dì 3. di Maggio 1576. morì alli 2. à hore otto, e mezzo quì nelle stanze del nostro P. Generale, e fù sepolto in Coro in terra.

Scripsit Summam Conciliorũ; De necessaria residentia Episcoporum; De patientia; De missa attentè, & deuotè audienda; & Cathechismum. *Fernand. inter Script. & Spondan. in Auctar. Cronolog. ad ann.* 1559.

Tit. CIV.

Tolosani.

1 P Fr. Raymundus de Fulgario ex castro de Miramõte oriundus, à Capitulo Tolosanus Episcopus in Gallia electus anno millesimo ducentesimo trigesimo primo, ab Apostolico Legato in Gallia existente continuò confirmatus est: nondum enim hæc Ecclesia Metropolitanam dignitatem fuerat consequuta. Hic à prima ætate Ordinem ingressus, S.P. Dominici discipulus extitit, à quo tanquam purissimo fonte, cum omnium virtutum incrementa suxisset, breui temporis interuallo Prouinciæ Prior Prouincialis (inferioribus Præfecturis iam peractis) electus, ex eo munere Tolosanam Cathedram ascendit, in festo S. Benedicti electus, & Dominica 4. Quadragesimæ consecratus, in Dominica postmodùm passionis suam

Ecclesiam cum processione Cleri, & populi est ingressus anno supradicto. Effulsit in tanto Antistite rerum agendarum summa peritia: Fuit enim arbiter in negotio pacis inter S. Ludouicum, & Tolosæ Comitem pro facto extirpationis hæreticorũ anno 1233. quos, quoad vixit, verbo, calamo, ferro, & igne insequi non destitit. Ab Apostolico Legato ad Concilium inuitatus, cum eodem in Italiam venit. In conficienda pace inter Angliæ, & Galliæ Reges plurimùm insudauit, re tamen ad optatum finem producta. Erga Ordinem nostrum summo amoris vinculo adstrictus fratres ex antiquo S. Romani Cœnobio in nouum, vbi modò permanent, copiosa eleemosyna attributa introduxit, stabilitq; redditus annuos pro tribuendis vestibus viginti Religiosis. Tandem die 19. Octob. anno millesimo ducentesimo octogesimo perrexit ad Christum corpore in medio Ecclesiæ nostræ sub æneo sepulchro cum his versibus tumulato.

Præsul Raimundus iacet hic, quem flet modò mundus
Cuius erat fundus Mirus Mons, hic oriũdus,
Verbis facundus, magnus, sensuq; profundus.
Ordo facit Fratrẽ, Fratrũ Prouincia Patrẽ,
Mons pessulanus ipsum de Fratre Priorat.
Sede Tolosanus Cathedrali Clerus honorat.
Virgo Maria, Dei præsentet hunc faciei
Vt sic fiat ei, dic miserere mei.

Gallia Christiana tom. 1. Ferrar. de Reb. Hung. Prou. p. 3. lib. 1. cap. 5.

2 P. F. Guillelmus de Lauduno Parisiensis Doctor celeberrimus ex Archiepiscopali Viennensi Sede ad hanc Tolosanã anno 1317. in Metropolitanam iam erectam translatus fuit à Ioanne Papa XXII. anno sal. millesimo trecentesimo vigesimo octauo. Quatuor Præbendarios, S. Dominici nuncupatos, in sua Metropolitana Ecclesia die 10. Septemb. anno millesimo trecentesimo quadragesimo fundauit, ita nuncupatos ex Dominicano Archiepiscopo fundatore. Decem, & nouem annis hanc Ecclesiam peregregiè rexit, tandẽq; senio confectus, amisso oculorum lumine, Ecclesiam dimisit in fauorem Raimundi de Canillac, pensione pro victu sibi retenta an. Dom. millesimo trecentesimo quadragesimo septimo. *Gall. Christ. tom. 1. & Script. Ord.*

3 P. Fr. Dominicus de Florentia ex Romana Prouincia, eiusdem aliquando Prior Prouincialis, cũ fuisset Clementi VII. Pseudopont. à sacris confessionibus, Tolosanus Archiep. creatus est, ex Albiensi Ecclesia translatus. Præfuit huic Ecclesiæ ab anno millesimo quadringẽtesimo duodecimo vsq; ad annum millesimum quadringentesimum vigesimum primum, quo ex hac luce migrauit, 17. Maij Martino V. Pontifice Max. Dedit operam reformandi mores Canonicorum, nec non Collegij Magalonensis anno 1418. Mirapicen. item gymnasij fundationem approbauit anno 1420. Legauit nostro Conuentui S. Maximini codices multos, copiosamq; pecuniã. *Gallia Christ. tom. 1.*

4 P. F. Iacobum de Coruo in hac eadem Ecclesia resedisse Archiep. circa annũ millesimum quadringẽtesimum quinquagesimum primum affirmat Plod. par. 2. lib. 3. ex Sampaio. Verùmeamen fides sit apud ipsos.

Tit. CV.

Tranenses.

1 P. F. Iacobus ex Romana Prouincia, cum esset S. Theologiæ Lector in Conuentu Vrbis veteris, ab Vrbano VI. creatur Tranensis Episcopus in Apulia anno millesimo ducentesimo sexagesimo quarto, in qua dignitate quatuor annos præfuit, vitamq; cum morte commutauit anno sal. millesimo ducentesimo sexagesimo octauo. *Bzouius in Annal. ad eundem annum num.* 10.

2 P. F. Philippus de Neapoli ex Lauellensi Ecclesia ad hanc Metropolitanam Tranensem translatus est à Clemente VI. 7. Kal. April. an. millesimo trecentesimo quadragesimo tertio, in qua præfuit annis quinque; obijt anno 1348. *Vghell. to. 7. inter Lauellen. & Tranen.*

3 P. Fr. Magnesius in Sacra Theologia doctor insignis, atq; in agendis singulari dexteritate præditus, cum esset Lubrensis Episcopus, ad Tranensem Ecclesiam Non. Nouemb. anno 1348. à Clemente

mente Papa VI. translatus fuit. Habuit Magneſius in Lubren. Eccleſia P. F. Paulum Zuccari Florentinum noſtræ profeſſionis aſſeclam ſuum Vicarium Generalē, qui eidem in dicta Eccleſia ſucceſſit. Quatuor annis in Tranenſi Sede Apoſtolicam vitam traduxit, deceſſitq; anno 1352. in ſua Cathedrali tumulatus. *Taeg. in monum. Ord. Vghell. tom. 7. Ital. Sac.*

4 Quartum ex Prædicatoribus Antiſtitem Vrbanus V. Pont. Max. præfecit Tranen. Sedi P. F. Iacobum Campanam Senenſem, virum ſanctitate vitæ conſpicuum Non. Nouemb. anno 1370. in qua laudabiliter annos 8. vixit, translatus poſt modùm an. 1378. à Pōt. Max. Vrbano VI. ad Lunenſem Eccleſiam. In eiuſdem Vrbani VI. veri Pont. Max. obedientia vixit, à quo ſummopere dilectus, Apoſtolicus Nuncius in Lombardiam directus eſt ſalutis anno 1380. *Vghell. Ital. Sac. tom. 1. inter Lunen.* vbi vocat Iacobum, Picolomineum; qua de re ſe retractat to. 7. inter Tranen. eundem Iacobum Turæ Campanæ nominans. *Ex lib. prouiſ. Prælat. Vrb. 5.* In monumētis autem Cōuentus S. Dominici de Senis, ita legitur. *R. P. F. Iacobus Campana, qui ſua adoleſcentia annos conſumpſit in Ordine laudabiliter, multis ornatus promotionibus, & competenti litteratura inſignis iuuenis, factus per Papam Archiep. Tranen. quem multo tempore laudabiliter gubernauit, intendens ſanctis operibus, vt decet Epiſcopum iuxta doctrinam Apoſtolicam; ſchiſmate verò Eccleſia tam incepto, factus eſt Epiſcopus Lunenſis. In vtraq; verò Eccleſia cunctis fuit mirabiliter gratioſus; in ſecunda autem Eccleſia paucis annis conſumptis beato fine quieuit.* Obijt autem Iacobus anno 1386.

5 Translato ad Lunenſem Sedem Iacobo, P. F. Iacobus Tura illius Nepos circa annum 1378. ex patrui renunciatione Tranenſis Archiepiſcopus inſtituitur eodē tempore, quo ille Lunenſem Sedem conſequutus eſt. Breuis temporis huius Eccleſiæ Paſtor extitit multis perturbationibus quaſſatus à Matthæo Pſeudo Archiepiſcopo Tranen. ab Antipapa Clemente VII. ibidem intruſus an. 1379. *Plod. p 2. lib. 2. & Fernand. in Catal. & Vgurger. in Pomp. Senen. tit. 5.*

6 P. Fr. Franciſcus Mendozza filius Comitis Caronenſis, Ocanenſis Conuentus Alumnus Archiepiſcopus Tranenſis fuit nominatus à Catholico Rege Philippo II., & Clementi VIII. pro confirmatione oblatus 30. 1604. At interueniente Clementis die vltima, cum ſequenti interregno, electioneque Leonis XI., qui 27. tantùm regnauit diebus, Apoſtolicum beneplacitum nequaquam conſequutus eſt morte præuentus die 21. Aprilis in noſtri Conuentus Palentini Eccleſia tumulatus. *Fernand. in Catal. Vghell. inter Tranen.*

7 P. Fr. Didacus Aluarez Hiſpanus filius Conuentus Metymnæ Riui ſicci, inſignis Theologus ex Hiſpania Romam vocatus eſt, vt in celebri illa controuerſia, eiq; diſputatione de Auxilijs diuinæ gratiæ ſub Clemente VIII. inter noſtros, & PP. Societatis Ieſu excitata, Dominicanorum partes ſuſciperet; qua de re acutiſſimè, ſolidèque ſcripſit, quæ manuſcripta circumferuntur; ediditq; poſtea de eadem materia ad mentem D. Tho. inſigne volumen impreſſum Romæ anno 1610. apud Stephanum Paulinum, cui titulus: *De Auxilijs diuinæ gratiæ, & humani Arbitrij, viribus, & libertate.. Ac legitima eius cum efficacia eorumdem auxiliorum concordia. Libri duodecim.* Eius promptum ingenij acumen admirati ſunt Clemens VIII. & Paulus V. Pont. Max. apud quos in maxima exiſtimatione habitus eſt, & ab hoc die 19. Martij 1606. Tranenſem Eccleſiam regendam ſuſcepit. Decem, & nouem annos in hac dignitate conſtitutus, in ſtudijs, pietatiſq; operibus conſumpſit; pauperum pater ab omnibus nominatus; pluraque alia ſui ingenij monumēta poſteris relinquens obdormiuit in Domino penè capularis ſenex an. ſal. 1635. Iacet in ſua Eccleſia. *Vghell. tom. 7.*

8 P. F. Thomas de Saria doctiſſimus S. Theol. Laureatus ſingulari dexteritate in negotijs pertractādis ditatus, varijs pro Catholico Rege apud Chriſtianos Principes functus muneribus, ad eiuſdem Regis preſentationem Tranenſis Archiepiſcopus electus fuit die 15. Octob. an. 1656. Romæ conſecratus, quam Eccleſiam, prout decet Religioſum virum, ſumma pietate, in pauperes miſericors, rexit, ad Eccleſiam Archiepiſcopalē Tarentinam trāslatus menſe April. die 22. hoc an. 1665. *Vghell. vbi ſup.*

Tit.

Tit. cvj.

Treuchanus.

1 QVendam ex noſtrę profeſſionis ſectatoribus, Stephanum nomine, in Archiepiſcopali Treuchana Eccleſia reſediſſe, apertè teſtatur S. Antoninus 3. p. hiſtoriali tit. 23. cap. 11. his verbis inter alios Archiepp. Ord. *F. Stephanus Archiepiſcopus Treuerenſis*. De quo nihil aliud refert, ſicuti nec de alijs Archiepp. ibidem recenſitis. Cum verò apud reliquos ſcriptores noſtros nil præter dicta de hoc Præſule inueniamus, eius facta ſilentij tenebris inuoluere cogimur.

Tit. cvij.

Treuerenſes.

1 P Fr. Dietherius Germanus Adolphi Naſſouij Romanorum Imperatoris frater, ex Regio ſanguine, Dominicanũ inſtitutum Moguntiæ ſuſcepit, ſub quo in litteris, & moribus mirabiliter Ordinem illuſtrauit. A Bonifacio VIII. Treuerenſem Eccleſiam in Alemania regendam ſuſcepit anno Iubilæi 1300. in qua dignitate maxima humilitatis exempla ſuis ouibus ſemper exhibuit, copioſis in pauperes eleemoſynis erogatis. Septem annos ſanctiſſimè præfuit, vitamq; Creatori ſuo cũ morte cõmutatam reddidit, an. ſal. 1307. in noſtra Eccleſia magna pompa iuxta Aram max. tumulatus, quẽ aliqui Script. non Dietherium, ſed Theodoricum malè vocant. *S. Antonin. 3. p. tit. 23. cap. 11. Gallia Chriſt. tom. 1. & Plod. p. 2. lib. 1.*

2 P. Fr. Aegidium de Bononia Coadiutorem Treuerenſem fuiſſe circa annum 1450. aſſerunt Plod. & Fernandez: cætera autem ſilent; ex quo cogimur, & nos huius digniſſimi Paſtoris facta laudabilia ſilere. *Ex eiſdem Auct.*

3 P. F. Otto Sentreim Germanus ex Colonien. Conuentu, Azorenſis Epiſcopus in Partibus infid. Suffraganeuſq; Treuerẽſis Archiepiſcopi Philippi Chriſtophori de Socteren creatus eſt ab Vrbano VIII. anno milleſ. ſexcenteſ. trigeſimo quinto. conſecrationis mũnere obtento die 10. Septemb. eiuſdem anni. Quieuit in pace anno milleſimo ſexenteſimo ſexageſimo ſecundo; Suffraganeatus ſui vigeſimo octauo: ætatis vero ſexageſimo ſeptimo, de quo inter Azoren. Ep. *Ex relat. Prou. Germaniæ.*

Tit. cviij.

Tuamenſes.

1 P Fr. Petrus Burgundus Tuamenſem Eccleſiam in Hibernia, ab Apoſtolica Sede regendam impetrauit circa annum milleſimum quadringenteſimum octogeſimum ſextum; Fuit vir ſcientia, & doctrina clariſſimus, cum qua pietatem coniungens, optimi Paſtoris ſe ouibus ſuis normam exhibuit. *Plod. p. 2. lib. 3. Fernand. inter Archiep. Gall.*

2 P. F. Io. Barlei Hibernus Tuamenſis Archiepiſcopus in Hibernia creatur à Martino V. anno milleſimo quadringenteſimo vigeſimo ſeptimo. *Ex manuſcripto Vghell.*

3 P. F. Thomas Okellij eiuſdem Tuamen. Archiepiſcopalis Eccleſiæ Paſtor effectus eſt ab Eugenio Papâ IV. anno milleſ. quadringenteſ. quadrageſimo primo: præfuitque eidem Eccleſiæ pluribus annis. *Vghell. ibid.*

Tit. cix.

Turritani.

1 IN Sardinia eſt Turritana Metropolis, cui ſequentes præfuere. P. Fr. Stephanus Hiſpanus, vir in doctrina, & pietate optimè inſtructus, cum eſſet Prouincialis Lombardiæ, à Gregorio IX. Pont. Max. Turritanum Archiepiſcopatum conſequutus eſt circa annum 1237. in quo pluribus annis ſãctiſſimè vixit, ouibus ſuis optimum exemplum relinquens. *Plod. par. 2. lib. 1. Fernand. in Catal. & Taeg. p. p.*

2 P.F. Iacobus Gualterotti Lanfranci filius nobili genere Piſis ortus, puer in patria Ordinem ingreſſus, multas, & malas per-

perſequutiones perpeſſus, vt ad ſæculum rediret, conſtantiſſimè toleranit, & ſuperauit. Sacris ſtudijs addictus in eiſdem ita profecit, vt Florentiæ Magiſtri ſtudentium, & Pijs Baccalaurei munus gloriosè ſubierit, & in Romana Curia Procuratoris Ordini vices diu ſuſtinuerit. Ab Vrbano V. Magiſtrales honores obtinuit, & à Gregorio XI. ad DD. Piſanorum inſtantiam Turritanus Archiepiſcopus creatus eſt circa an. 1375. vbi ſancto fine quieuit anno 1379. *Ex monum. Conuent. Piſani.*

3 Alter Iacobus Petri de Piſis in Turritana Sede reſedit, qui humili loco natus, ſe literis, & virtutibus nobilem reddidit, Piſis, & Lucæ Prior extitit, & cum eſſet diuini verbi annunciator gratioſus, & feruidus, ita DD. Piſanorum animos ſibi captauit, vt ab Vrbano VI. circa an. 1380. eiſdem procurantibus Turritanus Archiepiſcopus fuerit renunciatus poſt obitum prædeceſſoris Iacobi, prout habetur in monumentis Piſani Conuentus noſtri, in quibus dicitur ipſum diuturno morbo præpeditum ad ſuam Eccleſiam non acceſſiſſe, & Piſis tandem deceſſiſſe. *Plod. p. 2. lib. 1. & Fernand. in Catal.*

4 P. F. Antonius Cipollonus Florentinus ex Egnenſi Eccleſia ad hanc Metropolitanam Turritanam translatus fuit à Bonifacio IX circa annum milleſimum trecenteſimum nonageſimum octauum, in qua vitam cum morte cõmutauit. *Vghell. tom. 3. inter Feſulan. Epp.*

Tit. cx.

Turonenſis.

1 P. Fr. Simon, quem Simeonem Taegius nuncupat, Gallus ex Toloſana Prouincia, in qua aliquando Prouincialis Prioris onus ſuſtinuit, ab Vrbano V. cuius pœnitentiarius fuerat, Turonenſi Sacerdotio in Gallia dotatus eſt an. ſal. milleſimo trecenteſ. ſexageſimo tertio pontificatus ſui primo. Eo Præſidente, die Iouis 12. Martij 1365. habita eſt Synodus in Andegauen. Eccleſia Metropolitico iure congregatis Coepiſcopis pro reformatione Eccleſiaſticæ diſciplinæ. Decem, & ſeptem annos bonus Paſtor huic Eccleſiæ præfuit: tandemque mortis iacula expertus interijt. *Taeg. in Mon. Ord. Gall. Chriſt. tom. 3.*

Tit. cxj.

Tyrenſes.

TYrus Orientis nobilis Ciuitas in ſua Archiepiſcopali Sede plures Dominicani noſtri inſtituti profeſſores ſuſcepit; de quibus ſcriptores noſtri omnes pertractant; at in aſſignandis temporibus, quibus aſſumpti fuerint, vel è viuis exceſſerint, variant nimis,

1 P. F. Nicolaum de Tyro ex Prouincia Terræ Sanctæ euaſiſſe ſuæ patriæ Archiepiſcopum, indubitatum eſt apud omnes; quo autem tempore, incertum. Plodius p. 2. lib 3. id contigiſſe circa annum 1422. aſſerit, idemq; affirmat Fernandez inter Archiepp. Italos, quem tamen Italũ putat. S. Antoninus autem 3. par. hiſtor. tit. 23. cap. 11. eundem Tyrenſem patria nominat, ſed tempus aſſumptionis illius ſilet. Luſitanus verò in Chron. in decade 1330. eundem refert, quod veroſimilius apparet circa tempus: nam ſi vera eſſet Plodij aſſertio, contigiſſet temporibus D. Antonini, qui id non reliquiſſet incertum vt out fecit,

2 P. F. Bonacurſium de Oltramanis, quem de Vltramarinis aliqui nuncupant, Archiepiſcopum Tyrenſem aſſerunt omnes ſcriptores noſtri, eumq; virum doctũ, prudentem, atq; in maxima exiſtimatione poſitum apud omnes, affirmat Plodius p. 2. lib. 2. quem circa annum Dom. 1330. floruiſſe dicit cum Luſitano, cum formidine tamen. Id autem contigiſſe poſt Nicolaum volunt S. Antoninus, & Luſitanus locis ſupradictis.

3 P. F. Petrus de Conflicto, vir doctiſſimus, natione Burgundus de Prouincia Franciæ Tyrenſis Archiepiſcopus poſt alios duos præfatos euaſit, ſed quo tempore, pariter incertum. S. Antoninus de eo, loco ſuprad. ita dicit. *Fr. Petrus de Conflicto Archiepiſcopus Tyrenſis.* Plodius de hoc Præſule loquitur circa annum 1350. Luſitanus autem in decade 1330. de eodem poſt Nicolaum, & Bonacurſium

sium mentionem facit; profitetur tamen se ignorare tempus, quo præfati tres Archiepiscopi floruerint.

Tit. cxij.

Valentini.

1 P Fr. Berengarius de Castello Episcopali ex Cõuentu Barchinonensi B. F. Michaelis Fabræ socius, Valentinam Ecclesiam in Aragonia ob Cleri electionem, & Apostolicæ Sedis confirmationẽ regendam obtinuit, Gerundensis Episcopus anno 1248. postmodum factus, in qua dignitate vitam cum morte commutauit anno millesimo ducentesimo quinquagesimo tertio. *Fernand. inter Episc. Hisp.*

2 P. F. Andreas Albalatius Petri Albalatij Tarraconensis Archiepiscopi frater germanus, vitæ integritate, & scientiarũ cumulo ornatus, an. 1248. ad 2. Non. Decemb. dissidente Canonicorum Valentinorum cœtu, Innocentij IV. Pont. Max. consensu, atque indulto, à Tarraconensi Archiepiscopo, & Archidiacono, atq; Valentino Præcentore, huius Ecclesiæ Valentinæ Pastor renunciatus est. Is magnæ religionis Antistes cœnobium Carthusiensium Monachorum in agro Valentino construendum curauit, nomenq; illi Portæ Cœli affixit, de quo Bzou. in Annal. Eccles. ad an. 1248. nu. 5. Aragoniæ Regi D. Giaimo charissimus, Aragonum Regni Cancellarius eodem anno 1248. institutus fuit. Ad Generale Lugdunense Cõcilium an. 1274. à Gregorio IX. indictum accessit, in quo non modicum pro latinæ cũ græca Ecclesia vnione insudauit. Vale dixit mortalibus Viterbij anno sal. 1276. apud nostros conditus. *Lopez p. 5. lib. 2. cap. 16. & Bzou. vbi sup.*

3 P. Fr. Raymundus de Ponte huius Ecclesiæ Pastor fuit inclitus, qui ex decreto Clementis V. in Templarios Religiosos inquisiuit in Regno Valentiæ, eorũ criminibus toti Christiano orbi notissimis, ac scandalosissimis, anno 1308. qui postmodum in Viennensi Concilio 3. Non. April. 1312. in secunda sessione damnati fuere. Quieuit in pace optimus Pastor eodẽ anno millesimo trecentesimo duodecimo. *Fernand. in Episcop. Hisp. & in Concertat. Prad. ad an. 1308.*

4 P F. Isidorus de Aliaga Conuentus Cæsaraugustani filius, germanus frater P. Ludouici Aliagæ Philippi III. Regis Catholici Confessarij, scientia, morumq; grauitate clarissimus, cum esset Prouincialis Aragoniæ, factus est Episcopus Albaracinensis die 10. Nouemb. 1608. ad Dertusensem postmododùm, & deniq; ad Valentinam Sedem translatus, in qua præerat anno 1616. florenti adhuc ætate annorum scil. 47. Vixit in hac Ecclesia supra triginta annos, quieuitque in pace post celebrationẽ Capituli Generalis Valentini anno 1647. cui copiosas contulit eleemosynas. *Fernandez inter Archiep. Hispan. ex Regest. Cancell. Apost.*

Tit. cxiij.

Viennenses.

1 P F. Guillelmus Gauantus de Lauduno insignis Parisinus doctor, assumpto ad purpuram Petro de Godiuo Apost. Palatij Magistro, in eius locum suffectus est Magister, à Io. XXII. à quo Archiepiscopus Viennensis in Gallia primò creatus est die 11. Aprilis anno millesimo trecentesimo vigesimo primo; deinde translatus fuit ad Tolosanam Ecclesiã an. millesimo trecentes. vigesimo octauo. Eius memoria habetur in decreto Stephani Parisien. Episcopi de approbatione doctrinæ S. Thomæ cum Gulielmo Parisien. anno 1324. de quo in Syllabo nostro Magistrorum Sacri Palatij. *Gall. Christ. tom. 1. Fernand. in Archiepp. Gall. & Plod. p. 2. lib. 2.*

2 Pater Frater Ioannes Faber Gallus Tarsensis Episcopus à Clemente VIII. creatur die 9. Nouemb. anno à Virginis partu millesimo quingentesimo nonagesimo quarto, daturque Petri de Villares Viennensis Archiep. Suffraganeus, de quo in Tarsen. Epp. *Ex Act. Consist. eiusdem Pont. & Fernand.*

Tit.

Digitized by Google

Tit. cxiv.

Vpsalensis.

1 VPsalensem Archiepiscopalem Sedem in Suuecia consequutus est P. F. Io. Basileiensis inquit Marietta; Visilensis verò Lusitanus, qui, cum in Ordine optimi religiosi specimen cunctis exhibuisset, Firiládensis primò Episcopus creatus est, ad Metropolitanam Vpsalen. deinde vocatus circa annum 1310. iuxta Fernandez sententiam, vel 1318. vt asserit Plodius p. 2. lib. 2. Quanto autem tempore in hac dignitate vitam duxerit, non pandunt. Lusitanus verò in Chron. decade 1310. de eodem hæc tantùm habet. *F. Io. Visilensis, Archiepiscopus in Dacia.*

Tit. cxv.

Vrbinates.

VRbinatensis Ecclesia in Romandiola inter Septim, & Foliam amnes, Episcopali Sede diu illustrata, Romano Pōtifici immediatè deferebat obsequiū, donec à Pio IV. in Metropolitanam euecta, est anno à Virginis partu millesimo quingentesimo sexagesimo tertio 9. Iunij. Sequentes autem ex Dominicanis professoribus eidem sacrum ius dixere.

1 Pater Frater Marcus Roncionus nobilis Pisanus ex DD. de Ripafracta, cum à Clero ad petitionem DD. Reipublicæ Pisanæ post mortem Fr. Simonis Saltarelli fuisset electus Pisanus Archiep. ex Priore conuentus Pisani, electionē non approbauit Clemens VI. sed Marcum Vrbinatem Præsulem creauit 12. Kal. Decēb. anno 1342. Librum censuum ad Ecclesiā suam spectantium confecit. Cum verò pro arduis Ecclesiæ suæ negotijs Auenionem, vbi residebat Pont. Max. Clemens VI. petijsset, & omnia pro voto consequutus fuisset, dum ad suam Ecclesiam reuerteretur per mare, sæua quassatus procella, miserū naufragium subiuit anno sal. 1347. *Ex Monum. Conu. Pisani. Vghell. tom. 2.*

2 P. F. Thomas Tomasinus Venetus, origine Turca, vir doctissimus, Constantiensi Concilio interfuit, vbi Martini V. gratiam promeruit, à quo Polensis primò, deinde Aemonensis, postmodùm Vrbinas Pastor creatus est die 18. Octob. 1423. quam cum per annū tantùm gubernasset, ad Tragurinensem Ecclesiam fuit ab eodē Pont. Max. translatus. *Vghell. ibid.*

3 P. F. Iacobus de Balardis, quē de Arigonijs alij nuncupant, vir doctissimus, cū esset Sacri Palatij Magister, Laudensis primò, deinde Tergestinus Antistes creatus est. Pisano & Constantiensi Concilijs interfuit, in quibus summa cum eloquentia pro pace Ecclesiæ reddenda perorauit, à Martino V. Vrbinas Præsul creatus est an. 1424. 3. Id. Octob. quam Ecclesiam summa vigilātia vsq; ad an. 1435. quo decessit die 12. Septemb. rexit, in nostra Ecclesia S. Dominici tumulatus. *Vghell. ibid.*

4 P. F. Lazarus de Racanellis Eugubinus, vir doctus, & pius Vrbinas Antistes creatus est Id. Septemb. anno 1478. à Sixto IV. Pont. Max. è viuis verò sublatus an. 1486. *Vghell. ibid.*

CAPVT V.

DE EPISCOPIS.

NON defuere ex S. Patris Dominici filijs, qui de Apostolicæ Sedis benignitate in cunctis Christiani Orbis partibus, quibus sacri Euangelij lux vera irradiauit, Episcopales Cathedras conscendere, quos in præsenti elencho posterorum memoriæ cõsecrate dignum iudicamus. Sunt autem, qui ad notitiam nostram peruenerunt.

Tit. 1. Abellinus.

IN Terra Laboris sub Metropolitana Beneuentana est Abellina Ecclesia, cui Pastor datus est P. F. Nicolaus de Surrento ab Vrbano V. circa annum millesimum trecẽtesimum septuagesimũ, dum Prioris munus in Salernitano conuentu exerceret. Longo tempore in sua Ecclesia præfuit, multis tamen perturbationibus vexatus ob deuastatam ab impijs sicarijs Abellinam Ciuitatem, occasione cuius vastationis ab Abellinensi populo ad Gregorium XI. Pont. Max. directus fuit Orator, vt captæ Ciuitatis misereretur, & ad eiciendos sceleratos homines opem ferre dignaretur. Vixit vsque ad annum millesimum trecentesimum nonagesimum primum: quieuitque in pace. *Taeg. in mon. Ord. & Vghell. tom. 9. Ital. Sac.*

Tit. 2. Abelonen.

IN Romania Abelonensis Ecclesia sub Athenien. Metropolit. quæ & Ablonen. nuncupatur, habuit Episcopũ P. F. Stephanum Parisium Gallum Aurelianensem virum doctum, & erudit[illegible] qui nobilia ingenij sui posteris monumenta reliquit, scripsit enim:

Postillam super Verbum caro factum est.

Librum sermonum continentem 50. homilias. Hic à Iulio III. Pont. Max. sub die 16. Martij anni millesimi quingentesimi quinquagesimi primi illam obtinuit, vt Suffraganei Caroli de Vandomo Cardinalis Archiep. Rotomagen. onus subiret; cuius rei tale extat decretum in eiusdem Pontificis Consistorial. Actis an. sal. 1551. *Die 16. Martij referente Card. Ferrarien. prouidit Sanctissimus Ecclesiæ Abelonen. in partib. infidelium vacan. per obitum Dionysij, de persona Fr. Stephani Paris Ord. Pred. cum indulto de non accedendo ad dictam Ecclesiam, & cum facultate exercendi pontificalia in Ciuit. & Diœc. Rotomagen. de consensu Card. Caroli de Vandomo eiusdem Ecclesiæ Præsulis, & de illius licentia cum reseruatione pensionis scutorum auri solarium* 150. *super mensa Archiep. Rotomagen. fructibus, iuribus, & obuentionibus vniuersis, de consensu dicti Caroli.* Fuit postmodùm etiam Aurelianen. Episcopi Iohannis de Moruilliers Suffraganeus, ex qua Diœcesi hæresim eliminare satagit, & multa alia pietatis opera peregit; propter quæ, ipsomet supplicante, fuit ad gratias, & beneficia Ordinis receptus in Generali Cãpit. Romano anno 1558. hoc decreto in S. *Acceptationes* existente: *Acceptamus Reuerendiss. D. Stephanum Paris Episcopum Abelonen. ex Ord. nostro assumptum, & de eo benemeritum ad beneficia, & suffragia Ordinis.* Eius mortis tempus notæ incertum. *Gall. Christ. inter Aurelianen. sub num.* 109. *Plod. p. 2. lib. 4. Et ex Actis prædict. Capit.*

Tit. 3. Abulen.

ABulensem Ecclesiam in Hispania sub Metropolit. Toletana plures ex nostri instituti sectatoribus susceperẽ regen-

Digitized by Google

regendam, inter quos primus effulsit P. F. Dominicus Suarez Hispanus, vir sacris studijs, atque orationibus addictus, in qua cum pluribus annis piè & sanctè vixisset, viam vniuersæ carnis ingressus est anno sal. millesimo ducentesimo septuagesimo secundo. *Fernandez inter Episc. Hisp. & Gil. in Teatro huius Eccles.*

2 P. F. Adymarus de Prouincia Hispaniæ, Alphonso Sapienti Castellæ Regi in paucis charus, maxima in agendis prudentia dotatus fuit, ob quam ab eodem Rege ad Gregorium X. Pont. Max. Orator missus est electionis suæ causa in Romanorum Regem: eodemque Rege apud Abulense Capitulum instante, Abulensis Episcopus electus est, ab eodem Gregorio postmodùm confirmatus anno 1281. Vitam cum morte commutauit bonus Pastor anno millesimo ducentesimo octogesimo quarto *Fernand. ibid. & Gil. vt sup.*

3 P. F. Lupus de Barientos Regij Metymnensis Conuentus alumnus, primarius in Salmantina vniuersitate Theologiæ professor; Henrici IV. dum Princeps Hispan. esset, præceptor, ad Ioannis II. Castellæ Regis instantiam Abulensis Episcopus creatus fuit, an. 1442. ex Segobiēsi Ecclesia translatus, quam cum pluribus annis optimè rexisset, ad Conchensem transijt; & cum denique Compostellanus Archiep. fuisset nominatus, sibi oblatam dignitatem constanti pectore respuit. Cōbussit Matriti tanquam hæreticorum Inquisitor Generalis in foro S. Dominici libros magiæ & necromantiæ Henrici de Villena. Cum Io: Rege egit vt Conuentus noster qui dicitur *La Pegna di Francia* erigeretur. Monasteria S. Petri Segobiæ & S. Andreæ apud Medinam de Campo construxit: tandemq; operibus bonis onustus quieuit in Domino an. millesimo quadringentesimo sexagesimo nono. *Gil. vbi sup. & Plod. p. 2. lib. 3. & ex Catal. Episc. Segobien. apud Vghell.*

4 P. F. Io: Velasquez de las Cuebas Salmantini cœnobij Filius ex Prouinciali Hispaniç, & Archiducis Alberti Card. confessario, ad Catholici Regis præsentationem Abulen. Episcopus à Clemente VIII. creatus est an. millesimo quingentesimo nonagesimo sexto 29. April. quam Ecclesiam tribus tantùm annis feliciter rexit virtutum omnium exemplar suis ouibus effectus. Transijt ad superos an. millesimo quingentesimo nonagesimo nono. *Gil. vbi sup. Fernand. ibid. Plod. p. 2. lib. 4. & ex Regest. Cancell. Apost.*

Tit. 4. Acchadien.

1 ACcadiensis, seu Accadicēsis, vel Achaden. Ecclesia in Hibernia consequuta est Pastorem P. F. Eugenium Ohairt sanguinis & morum nobilitate venerabilē, sed fidei zelo venerabiliorem, qui promouente Pio Papa IV. die 28. Ianuarij an. millesimo quingentesimo sexagesimo secundo eandem regendam suscepit. Fuit vir doctus, & magnus Ecclesiastes, salutis animarum zelator feruidus. Concilio Tridentino interfuit, infracti animi vir, eoque terminato, in suam Ecclesiam reuersus, ab hæreticis multa mala perpessus, dæmonis insidias, Deo iuuante, feliciter superauit, tandemque quieuit cum Christo. *Ex Act. Consist. & Plod. p. 2, lib. 4. & ex ind. Episc. Concil. Trid.*

Tit. 5. Acernen.

1 IN Campania Felici sub Metropolit. Salernitana est hæc Ecclesia, in qua P. F. Io. Matthæus Valdinas Siculus ex Siciliæ Prouincia S. Theol. Mag. non vulgaris, à Pio V. P. M. cui eius virtutes, & doctrina innotuerant, die 15. Maij an. millesimo quingentesimo sexagesimo sexto Episcopus creatus est, eidemque ecclesiç cum quatuor annis perbellè præfuisset, mærentibus ouibus suis, diem vidit extremū an. millesimo quingentesimo septuagesimo. *Vghell. Ital. Sac. tom. 7.*

2 P. F. Paulus Manara de Burgo Taro Prou. Lombardiæ Placentini Conuentus Alumnus post varias in Ordine prælaturas obitas, dū Prioris S. Sabinç de Vrbe munere fungeretur, à Clemente VIII. Acernen. Episcopus electus est die 20. Octob. an. millesimo sexcentesimo quarto. Septem annis cōmissum sibi gregem verbo, & exemplo gubernauit; fatoque cessit an. millesimo sexcentesimo vndecimo. *Vghell. ibid. & Plod. p. 2. lib. 4.*

Digitized by Google

Tit. 6. Acerrani

IN Campania Felici Acerranæ Ecclesiæ sub Metropolitana Neapolitana tres Dominicani Episcopi ab Apostolica Sede fuere præfecti, suntque sequentes.

1 P. F. Nicolaus de Vrbino ab Eugenio IV. 8. Id. Septemb. anni milles. quadringēt. trigesimi quarti Acerranus Episcopus datus fuit, quod onus sui regiminis anno quinto, & salutis milles. quadringentesimo trigesimo quarto simul cum vita deposuit *Vghell. Ital. Sac. tom. 6.*

2 P. F. Henricus de Monte Siculus Parisiæ Vniuersitatis Doctor, à Clemente Papa VI. Acerranus Episcopus 5. Kal. Iunij anno milles. trecentes. quadragesimo quarto institutus est, præfuitque huic Ecclesiæ annos quatuor, quibus elapsis, raptus ex mortalium oculis, quieuit in domino an. milles. trecentes. quadragesimo octauo. *Vghell. Ital. Sac. tom. 6.*

3 P. F. Robertus de Noia Apulus, sāguinis nobilitate conspicuus, ex Minerbina Ecclesia ad Acerranam ab Alexandro VI. die 15. Maij. anno milles. quadringēteſimo nonagesimo septimo translatus est, in qua cum per annos septem laudabiliter resedisset, Barensis Archiepiscopus à Iulio II. die 15. Aprilis anno milles. quingentesimo quarto creatus est. *Vghell. Ital. Sac. ibid.*

Tit. 7. Accien.

1 ACcienſem Ecclesiam in Corsica sub Ianuense Metropolitana P. F. Nicolaus de Prouincia Lombardię regendam suscepit à Bonifacio Papa X. circa annum milles. trecentes. nonagesimum tertium, prout ex libris eiusdem Pontificis de beneficijs vacantibus tradit Vghellus tomo 4. Ital. Sac. nihil aliud de hoc Pastore referens.

2 P. F. Albertus de Prouincia Regni Siciliæ, inquit Taeg. in monum. Ord. de Casinis verò subdit Vghell. quem tamen nostræ professionis sectatorem non nominat, hanc Ecclesiam obtinuit ab Eugenio IV. anno milles. quadringentes. quadragesimo primo Idib. Februarij, in qua decem annos sedit *Vghell. vbi supra.*

3 P. F. Bernardinus de Luca ex Buccaurata familia, Romanæ Prouinciæ nobile germen à Leone Papa X. vltimis sui pontificatus diebus, nempe 16. Octob. anno milles. quingentes. vigesimo primo hāc eandem Ecclesiam moderandam obtinuit, quā cum annis viginti quatuor bonus Pastor rexisset, propriæ quieti consulturus ex Pauli III. cōcessione, ad eiusdem pedes liberè dimisit anno milles. quingentesimo quadragesimo quinto. *Vghell. ibid.*

4 P. F. Augustinus Saluagus nobilis Ianuensis Accien. Episcopus à Iulio III. institutus est die 18. Aug. anni milles. quingentes. quinquagesimi tertij: ex qua sede an. milles. quingentes. quinquagesimo nono translatus est ad Archiep. Ianuen. Concilio Trident. interfuit; obijtque prid. Kal. Octob. an. milles. quingentes. sexagesimo septimo. *Vghel. ibid. & Plod p. 2. lib. 4.*

Tit. 8. Acconen.

ACconensis Ecclesia, quę & Ptolomais Syriæ dicitur, sub Archiepiscopali Tyren. quinque sequentes Dominicanos consecuta est Episcopos.

1 P. F. Thomas Agni de Leontino Patriarca Hierosolymitanus instituitur à Gregorio X. anno milles. ducentesimo septuagesimo secundo, eidemque de more Legatio Apostolica totius Orientis, atque Acconensis Ecclesię regimen demandatur. *Spondanus in Annal. Ecclesiast. ad annum prad. num. 2.*

2 P. F. Rodericus Aluarus, per obitum Ludouici Acconensem ecclesiam consequutus est à Bonifacio IX. 8. Id. Ianuarij incipientis anni milles. trecentes. nonagesimi septimi, quam pluribus annis prudenter rexit. *Ex Act. Consist. eiusd. Bonifac.*

3 P. Fr. Theodoricus hanc eandem Episcopalem Sedem regendam obtinuit ab Innocentio Papa VII. primo sui pontificatus anno, qui fuit humanæ salutis milleſimus quadringenteſimus quartus die 7. Ianuarij. Quanto autem tempore in ea vixerit, non referunt scriptores. *Ex Regest. eiusd. Innocentij Papæ.*

4 P. Fr. Raymundus de Roto Sacræ Theologiæ nobilis Doctor à Pio II. 8. Id.

Nouem.

Nouem. labentis anni milleſimi quadringenteſimi ſexageſimi primi Acconenſem Epiſcopatum conſequutus eſt. Suffraganeus aliquando extitit Lauſanen. Epiſcopi; & quia erga Ordinem fuit ſummoperè affectus, eidemq; ſingularia contulit beneficia; in Nouarienſi Capitulo an. 1465. celebrato ad gratias, & Ord. beneficia receptus eſt. Suam Eccleſiam piè prudenterq; pluribus annis rexit; obijtq; in Domino. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pij Pontificis.*

5 P. F. Io. Monſirgis Germanus die 27 Octob. anno milleſimo quingenteſimo trigeſimo nono à Paulo III. Pont. Max. Acconenſem Sedem ad inſtantiam Card. Moguntini obtinuit, eidem datus Suffraganeus in Eccleſia Halberſtadien. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli.*

Tit. 9. Agathen.

1 IN Gallia eſt Aghathenſis Eccleſia in Volcis Arecomicis ſub Archiepiſcopali Narbonen. cui vnicus ex noſtris Prædicatoribus præfuit Epiſcopus P. F. Petrus Bernard Gallus ab Innocentio Papa IV. anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo tertio creatus, qui primus ex huius Eccleſiæ Epiſcopis ſtatuta eiuſdem condidit; quod anno milleſ. ducenteſ. ſeptuageſ. ſeptimo contigiſſe tradit Gallia Chriſtiana, quæ tamen Petrum Dominicanum fuiſſe filet. Longo tempore demandato ſibi gregi præfuit accuratè, tandemq; ex hoc ſæculo nequam diſceſſit circa annum milleſimum ducenteſimum octogeſimum quintum. Hunc Paſtorem cum alio Petro Agiuuen. Epiſcopo quidam ex noſtris cõfundunt, quos tamen diuerſis temporibus Ordinem ſuis virtutibus illuſtraſſe, conſtat. *Gall. Chriſt. tom. 2. & Fernand. in Epp. Gall.*

Tit. 10. Agien.

1 IN Græcia Agienſis eſt Epiſcopalis Sedes ſub Archiep. Cretenſi, in qua reſedit P. F. Dominicus Bolanus Venetus à Sixto Papa V. Epiſcopus creatus die 29. Ianuarij incipientis anni nati Saluatoris milleſimi quingenteſimi octogeſimi octaui. De quo tamen non tractant ſcriptores Ordinis. *Ex Regeſtis Cancell. Apoſt.*

Tit. 11. Aginnen.

1 IN Aginnenſi Eccleſia in Aquitania ſub Metropolitana Burdegalen. duo ex filijs S. Patris Dominici reſedere; primuſq; in ea effulſit P. F. Petrus de Rhemis Gallus, priùs noſtri Ord. in Prouincia Franciæ Prouincialis, ex qua præfectura ad hanc Eccleſiam aſſumptus eſt. Vir fuit, vt verbis Luſitani vtamur, ingenio præclarus, in politioribus litteris, & in ſacris ſcripturis inſignis, atq; in vita conſpicuus. De gloſis in Biblia opus fecit compendioſum: carmine quoq; Bibliorum ſacrorum hiſtorias complexus eſt, qui liber manuſcriptus exiſtit in Bibliotheca S. Dominici de Neapoli. Claruit anno 1242. inquit Luſit. in Bibliotheca, atq; in mortis amplexus ruit circa annum milleſ. ducenteſ. ſexageſimum. *Luſit. in Bibliot. Caſtill. p. 1. Plod. p. 2. lib. 1.*

2 P. F. Matthæus Bandellus S. Theol. Mag. Aginnen. Epiſc. creatus fuit ad prænominationem Chriſtianiſſimi Regis, à Iulio III. die 1. Septemb. anni milleſ. quingenteſimi quinquageſimi: de quo Gallia Chriſt., & hunc omittens fuiſſe Dominicanum, quod ex eiuſdem Pontificis Actis Conſiſtor. liquet, in quibus ſequens extat teſtimonium: *Die Lunæ 1. Septemb. referente Card. Trauen. Pontifex ad prænominationem Chriſtianiſſimi Regis prouidit Eccleſiæ Agennen. per obitum Card. de Lotharingia vacan. de perſona Fratris Matthæi Bandelli Mag. Ord. Prad. reſeruata medietate fructuum eiuſdem Epiſcopalis menſæ D. Hectori Fregoſio Cler. Veronen. de nobili, & illuſtri genere orto &c.* Quod fuit anno eiuſdem Pont. Max. 1.

Tit. 12. Agrigentini

1 AGrigentinæ Eccleſiæ in Regno Siciliæ ſub Metrop. Panormit. multi ex noſtræ profeſſionis ſectatoribus præfuere Paſtores, inter quos primus omnium effulſit P. F. Gaufridus, (quem Gottifredum Pyrrus in ſua Sicilia ſacra nuncupat, de

de Pisis, ex Ronciona nobili familia subdens; ipsum tamen nostri Ordinis fuisse Alumnum silet,) electus à Capitulo anno 1365. & à Clemente IV. Pont. Max. confirmatus. Multa castra iniustè ablata, suæ Sedi recuperauit, aliaq; beneficia sibi credito gregi præstitit. Viuebat in sua Ecclesia anno sal. 1270. decessitq; ibidem paulò post. *Taeg. in Mon. Ord. Pyrr. Sicil. Sac.*

2 P. F. Matthæus Vrsinus Rom. sanguinis celsitudine conspicuus, dum Romanæ Prouinciæ præfecturam gereret, à Io. XXII. Agrigentinus Episcopus creatus est anno 1326. factus deinde Sipontinus Archiep., & S. R. E. Card. de quo supra. *Pyrr. vbi sup. & Plod. p. 2. lib. 2.*

3 Translato Matthæo Card. ad Sipõtinum Archiepiscopatum, idem Io. Pont. Max. Agrigentinæ Sedi Episcopum præfecit P. Fr. Philippum, cuius nomen, & patriã silent auctores, qui an. 1330. consecrationis munere susceptо. Pro suæ Ecclesiæ iuribus tuendis instanter coram Petro II. Rege adstitit, & quod petijt impetrauit. Vixit in hac Sede annos plures, post quos mortem amplexatus est anno 1348. *Pyrr. ibid.*

4 P. Fr. Antonius Ponticorona Panormitanus ex nostris quartus extitit huius Ecclesiæ Episcopus, qui fuit generis claritate, disciplinarumq; omnium corona redimitus, S. Theol. Magister doctissimus, Ecclesiastes eximius, Prior Prouincialis Siciliæ, Fidei Quæsitor in eodem Regno, ac Ferdinandi I. Regis Confessor, à quo ad Constantiense Concilium missus est. A Martino V. Cephalediranus Episcopus, petente eodem Ferdinando Rege creatus circa annũ 1414. ad hanc Agrigentinã postmodum translatus est an. 1445. ab Eugenio Papa IV. Vixit vsq; ad an. 1451. quo communem mortaliũ viam ingressus est. *Pyrr. Ibid. Plod. p. 2. lib. 3.*

5 P. Fr. Aloysius Suppa Catanensis Cephalæditani conuentus filius, Doctor Parisinus non vulgaris, Agrigentinam consequutus est Ecclesiam à Pio IV. Pont. Max. ad Regis Cathol. præsentationem anno 1565. Fuit Aloysius in Sac. Theol. & in moralibus in primis, maximè versatus, quapropter à Petro de Tagliauia Archiep. Panormitano in Theologũ assumptus, ad Tridentinum Concilium ductus est, eidemq; postea vices suas in Panormitana Ecclesia plenariè cõmisit. Semel, iterum, & tertiò Prouinciæ Siciliæ Prior effulsit, duobus Siciliæ Proregibus à sacris confessionibus fuit, Ducibus, Montis Leonis, & Medinæ Cœli, & hic à Catholico Rege eidem Agrigẽtinæ Ecclesiæ nominationem impetrauit. Decessit in sua Ecclesia pius Pastor anno 1569. 3. Kal. Octob. cuius cadauer ad Panormitanam nostram Ecclesiam S. Zitæ ex eius voluntate translatum est, in qua conditum iacet cum hac inscriptione.

D. O. M.

Frat. Aloysius Catanensis Prædicatorum Ord. in re theologica Sicularum decus, & Episcopus Agrigentinus hoc tumulo conditur; cuius vitæ candorem miratur mundus, ac desiderat. Vixit an. 84. sed an. 4. sui præsulatus obijt Agrigenti 3. kal. Octob. an. sal. 1569. Pyrr. ibid.

6 P. Fr. Vincentius Bonincontrus Panormitanus vltimus ex Prædicatoribus rexit Agrigentinam Ecclesiam, qui nobili loco natus, literarum peritia, atque in rebus agendis dexteritate clarus, Panormi & alibi Prior Conuentualis, & exinde Prouinciæ Prouincialis euasit, Card. Burgheſij, qui postea Paulus V. Pont. Max. est dictus, Theologus fuit, cuius intuitu à Philippo Rege Cathol. Agrigentinus Antistes nominatur, & promouetur ab eodẽ Paulo Pont. Max. 25. Iunij anno millesimo sexcentesimo septimo. Clericorum Seminarium auxit, Repentitarumq; mulierum Monasteriũ cõstruxit. Obijt in sua Ecclesia die 27. Maij 1622. cuius corpus Panormũ, prout ipse decreuerat, delatum, in Ecclesia S. Dominici apud Sacellum SS. Crucifixi a se permagnificè cõstructum, conditũ fuit hac inscriptione tumulo appositа.

F. Vincentius Bonincontrus Episc. Agrigent. fuit Pauli V. Pont. Max. Theologus, vir doctrina, & virtutum laude conspicuus, Sacellum hoc suis sumptibus exornauit, vt in quo tẽplo religiosæ vitæ hausit spiritũ, in eodem corporis pignus; amoris erga suum Ordinem Vrelinqueret monumentum.

Vixit ann. LIX. Mens. IX. Diebus XXIII.

Pyrr. vbi sup. & ex Regest. Cancell. Apost.

Tit.

Tit. 13. Alacen.

1 PAter Fr. Leonardus de Napoli, Ecclesiæ Alacensis, inquit Fernandez; Alatensis verò Plodius, factus est Episcopus in partibus, post varias in sua Prouincia Regni obitas cum laude præfecturas sub Magistro Generali Martiali Auribello circa annum millesimum quadringentesimum sexagesimum quintum. *Taegius non Ord. Plod. par. 2. lib. 3. & Fernand. in Epp. Ital.*

Tit. 14. Aladenus.

2 IN Hibernia sub Metropoli Tuamen. est Aladena Ecclesia, quam regendam obtinuit à *Pio* II. Pont. Max. 4. Non. Nouemb. anno millesimo quadringentesimo sexages. primo P. F. Donatus Otoncubayr Anglus. *Ex lib. prouis. Pralat. eiusdem Pij Pont.*

Tit. 15. Alatrini.

1 PAter Fr. Crescentius de Caua Romanæ Prouinciæ a Cardinali S. Georgij Alatrini Capituli compromissario electus Ep. Alatrinam sedē in districtu Vrbis ascendit, ex confirmatione Vrbani IV. 3. Non. Iulij data an. 1263. quam Ecclesiam piè prudenterque maximo cum incremento in via salutis ouium sibi creditarum longo temporis cursu annis nempe 27. rexit. Transijt ad superos an. 1290. *Vghellus Ital. Sac. tom. 1. & Fernand. in Catal. Ep. Ital.*

2 P. F. Ignatius Dantes Perusinus ex Rom. Prouincia filius Conuentus Florentini S. Marci, sui sæculi mathematicarum rerum peritissimus, Philosophicarum nec nō Theologicarum scientiarum studiosissimus Doctor, ob quas Principibus Italiæ & inter ipsos Cosmo, & Francisco Magnis Etruriæ Ducibus summè carus exitit cum esset Iacobi Buoncompagni Ecclesiastici exercitus Ducis familiaris, ad eius dem petitionē Alatrinus Episcopus à Gregorio XIII. Pont. Max. renunciatus est die 14. Nouemb. labentis anni 1583. quam dignitatem annis circum tribus administrauit, decessitque die 19. Octobris 1586. Plura beneficia sibi creditis ouibus contulit Ignatius, & inter alia Pietatis montem in pauperum commodum erexit. Decessit ætatis suæ an. 49. relinquens post se ingenij sui monumēta præclara, & multa præcipuè in mathematicis. In sua Cathedrali conditus expectat beatam spem & aduentum gloriæ magni Dei. *Vghell. ibid. Plod. p. 2. lib. 4.*

Tit. 16. Albanen.

1 ALbanensis Ecclesia vna ex sex pro Episc. Cardinalibus, P. M. assistentibus ab Apostolica Sede assignatis, tres ex nostris habuit Episcopos, inter quos primus effulsit P. F. Io: Aluarez de Toledo; qui ex Card. Presb. S. Mariæ Transtyberim à Iulio III. die 2. Decemb. contuentis an. 1553. Albanensis Episcopus creatus est; quam Ecclesiam viq; ad diem 29. Maij 1555. peregregiè gubernauit, translatus postmodum ad Tusculanā. *Vghell. tom. 1. Ital. Sacra.*

2 P. F. Michael Bonellus, Card. Alexandrinus nuncupatus, filius cœnobij Romani S. Mariæ super Minerua, Pij V. ex sorore pronepos, Albanen. Ecclesiæ Episcopus die 20. Martij an. 1590. à Gregorio XIV. creatus est, quam annos septem, ad obitum vsque cum laude rexit; decessitque 9. Calend. Aprilis Romæ an. 1598. in nostra S. M. super Minerua Ecclesia nobili tumulo tumulatus. *Vghell. ibid. Plod. p. 2. lib. 4.*

3. P. F. Hieronymus Bernerius Card. Asculanus ex Presb. Card. S. Laurentij in Lucina Albanensis Episcopus die 16. Iunij 1603. à Clemente VIII. renunciatus est cui Ecclesiæ vsque ad annum 1607. præfuit, translatus postmodum 7. die Febr. ad Portuensem. *Vghell. ibid. Plod. ibid.*

Tit. 17. Alben.

1 ALba Pompeia in Prouincia mōtis Ferrati Insubriæ sub Metropolit. Mediolanen. duos nostræ professionis filios habuit sacros Præsules, inter

quos

quos primus effolsit P. F. Petrus de Vercellis ex nobili Auogadorum familia genitus, à Io: XXII. an. 1334. 7. Id. Febr. creatus; quam cum annis quindecim laudabiliter rexisset, a Clemente Papa VI. ad Sistaricensem Ecclesiam in Gallia trãslatus fuit. *Vghell. tom. 4. Ital. Sac.*

2 P.F. Leonardus de Marinis Patritius Ianuensis in Chio Insula natus, vir potens in opere, & sermone, qui pro Dei Ecclesia plurimos sustinuit labores, à Pio V. Pont. sanctissimo emunctæ naris viro, die 7. Octob. an. 1566. sui pontificatus primo Albensis Episcopus creatus est, ex Lancianen. Archiep. sede translatus. Septẽ annis hanc Ecclesiam, licet ferè semper absens ob Apostolicas legationes in Ecclesiæ Rom. commodum obitas, rexit; cumque laborum suorum caduca præmia esset perlaturus, æterna à Deo bonorum omnium largitore obtinuit die 11. Iunij an. 1573. ætatis suæ 63. Cuius præclaras laudes, Legationes peractas, factaq; peregregia, Vghellus Abbas in sua Italia Sacra tom. 4. diffusè enarrat. Romæ in nostra Ecclesia S. M. super Minervam tumulatus iacet expectans donec veniat immutatio sua, his marmoribus sepulchro appositis.

D. O. M.
Leonardo Marino Patritio Genuensi.
Quorum insignis doctrina,
morum grauitate conspicuus,
ex Ord. Prad.
Ad Archiepiscop. Lancianen. euocatus fuisset,
Mox illius ingenium animi prudentiã,
ac in rebus dexteritatem
Quinq. subinde Romani Pontifices
Iulius III. Paulus IV. Pius IV. Pius V.
Gregorius XIII.
Maximis in rebus destinatus pro Legato
apud Carolum V. ac Maximilianum
Cæs. Aug.
Atq; iterum ad Philippum Regem Cathol. cum
nec non apud Sebastianum Lusitaniæ Regem
opera sua pro Christiana Repub.
ac dignitate Apostolicæ Sedis
quam maximè expeti potuit, sedulo præstitit.
Demum à Gregorio XIII. designatus
pro Legato iterũ ad Maximilianũ Cæsarem,
exactarum laborum præmia,
quæ in cœlis summa illum expectabant,
cum æternis felicitèr commutauit
ætatis suæ anno LXIII.
Obijt anno sal. MDLXXIII.
III. Id. Iunij.

Tit. 18. Albarazinen:

1 PAter F. Andreas Ballaguer ex Prou. Aragoniæ Valentini Conuentus filius, S. Theol. Mag. doctissimus, in eodem Valentino cœnobio bis Prior, & studiorũ, Regens, Neapolitano Generali Capitulo anno 1600. celebrato interfuit, suæ Prouinciæ Diffinitor. Ad Regis Catholici deinde præsentationem Albarazinensem Ecclesiam regendam suscepit die 24. Ianuarij anno millesimo sexcentesimo tertio à Clemente VIII cui breui tempore præfuit, ad Oriolensem Sedem postmodum translatus, de quo ibi. *Ex Regest. Castell. Apost. & Fernand. inter Episc. Hisp.*

2 P. F. Isidorus Aliaga Cæsaraugustani conuentus filius, germanus frater P. F. Ludouici Aliagæ Philippo III. Catholico Regi à confessionibus, scientia, & morum grauitate clarissimus, ex Priore Prouinciali Aragoniæ Albarazinensis Episcopus creatus est à Paulo V. Pont. Max. die 10. Nouemb. an. 1608. ad Derthusensem Sedem postmodũ translatus. Ex *Act. Consist. Fernand. & Plod. p. 2. lib. 4.*

3 P.F. Hieronymus Baptista de Nuza Valentini conuentus filius, qui in Aragoniæ Prouincia Prouincialis munus semel, atque iterum obiuit; vir tam vitæ sanctitate, quam scientiæ præstantia laudatissimus, prout eius opera pietate, & doctrina referta indicant, hanc Albarazinen. Ecclesiam ad Philippi IV. præsentationem à Paulo V. consequutus est ex Baluastrensi translatus, in qua anno millesimo sexcentesimo vigesimo primo dum præesset, nobilia ingenij sui monumenta prælo dedit. Præfuit huic Ecclesiæ optimus vir sicuti decebat Pastorem Apostolicum annis pluribus, quieuitque in pace cum opinione sanctissimi viri posteris relicta anno millesimo sexcẽtesimo vigesimo octauo. Cuius virtutes, ac mors pretiosa in conspectu Domini, fuere in hunc modum Ordini denunciata in Capitulo Generali Romæ habito anno 1629: *Obijt Albarazini Reuerendiss. D. Fr. Hieronymus Baptista de la*

Nuza

Nuza Epiſcopus Barbaſtren. & Albaraziuen. filius Conuentus Valentini, qui in omni vita ſua Conſtitutiones Ordinis ad vnguem ſeruauit; ieiunijs, cateniſque ferreis carnem macerauit; Orationi, & ſacræ lectioni quotidie vacauit; prophetico ſpiritu claruit; ſecreta cordium, multorumq; ſtatum in purgatorio, egreſſumq; ab eo cognouit. Dono ſapientiæ, & intellectus, in ſacris præcipuè ſcripturis expenendis diuinitus, S. Ludouici Bertrandi eius Magiſtri teſtimonio, eximiè præditus fuit. Quod eius opera præclarè demonſtrant, quinquaginta annis in prædicationis munere conſumptis. Non ſemel facie ſplendidus apparuit. Paupertatem in Epiſcopatu ſummopere coluit, omnibus ſuis bonis vſq; ad proprium lectum pauperibus erogatis, ſanctorum Epiſcoporum æmulator. Ab omni lætali labe immunis, Confeſſario teſte, ſeptuagenarius in magna ſanctitatis opinione ex hac luce migrauit. Scripſit volumen grande concionum ſuper Euangelia quatuor feriarum primorũ dierum quadrageſimæ, & tres alios tomos ſuper reliqua Euãgelia Quadrageſimalia. *Fernand. inter ſcript. & ex approbat. Fr. Thomæ Rocchæ t. 3. ſuorum operum appoſita.*

Tit. 19. Albien.

1 PAter F. Beroaldus Vaſionenſis de Prouincia Prouinciæ, cum in Auenionenſi Conuentu Prioris munus laudabiliter compleuiſſet, à Clemente V. Albienſis Paſtor in Aquitania ſub Metrop. Bituricen. renunciatus fuit anno milleſimo trecenteſimo tertiodecimo, quam Eccleſiam pluribus annis pacificè rexit. *Taeg. in monum. Ord. & Gall. Chriſt.* quæ ipſum Beraldum de Fargis nominat, ſiletq; prout multoties facit, Dominicanum fuiſſe.

2 P. F. Dominicus de Florentia, de quo inter Toloſanos Archiepp. ſermo fuit, Albienſem Eccleſiam obtinuit ab Vrbano VI. anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo nono, eamque vſque ad annum milleſimum trecenteſimum octogeſimum ſecundum optimè rexit, quo ad Eccleſiam S. Pontij Tomeriarum translatus eſt: iterumq; Albienſem reaſſumpſit anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo ſecundo. Canonicorum numerum à trigeſimo primo ad vigeſimũ primum reduxit ob prouentuum tenuitatem anno 1400. Tranſijt tandem ad Archiepiſcopatum Toloſanum quẽ obtinebat anno humanæ ſalutis milleſimo quadringenteſ. duodecimo. *Gall. Chriſt. tom. 2. & 1.*

Tit. 20. Albingaunen.

1 IN Albigaunenſi Eccleſia in Liguſtici maris ora, Ianuenſi Suffraganea electus fuit P. F. Cherubinus à Capitulo, ad quod tunc temporis Epiſcopi electio ſpectabat, proprius Epiſcopus anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo poſt obitũ F. Lanfranchi de Nigro Minoritæ, atque à Nicolao IV. confirmatus, quam tamen dignitatem, ſoli Deo vacaturus, non ſuſceperit. *Vghell. tom. 4. ſub num. 28.*

Tit. 21. Albintimilien.

1 PAter Fr. Iacobus de Caſtro Arquato Placentinus Albintimilienſem Eccleſiam in Liguria ſub Metrop. Mediolanen. ab Innocentio Papa IV. anno milleſimo ducenteſimo quadrageſimo quinto obtinuit: de quo idem Pontifex Albintimilien. Capitulo ſcribens, datis literis Laterani 15. Kal. Aprilis pontificatus anno 1. hæc ait. *Dilectum filium Fr. Iacobum Ord. Prad. virum profectò ſecundùm cor noſtrum, prouidum, & honeſtum, & in ſpiritualibus, & temporalibus circumſpectum, cui de prærogatiua virtutum, & morum ab ijs, qui eum plenius cognouerunt, teſtimonium laudabile perhibetur; Eccleſiæ veſtræ in Epiſcopum præfecimus, & Paſtorem &c.* Præfuit laudabiliter Iacobus vſq; ad annũ milleſimum ducenteſimum quinquageſimum primum, quo mortalia reliquit, æterna petiturus. *Vghell. tom. 4. Plod. de Prog. S. P. Dom. lib. 2. cap. 79.*

2 P. F. Petrus de Malocello hanc Eccleſiam regendam obtinuit à Ioanne Papa XXII. 8. Id. Septemb. anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo octauo, præfuitq; laudabiliter annos decem & ſeptem, ac denique villicationis ſuæ rationẽ omnipotenti Deo reddidit anno ſal. mil-

lesimo trecẽtesimo quadragesimo quinto, *Vghell. ibid.*

3 P.F. Petrus Gisius hanc Albintimilienſem Eccleſiam rexit ex promotione Clementis VI. facta 10. Kal. Decemb. an. milleſimo trecenteſimo quinquageſimo, cui duobus tantùm annis præfuit, translatus poſtmodùm ad Brunduſinum Archiepiſcopatum, de quo ibi, *Ex lib. proniſ. Prælat. Clem. 6. Vghell. tom. 4. & Vall.*

4 P. F. Baptiſta de Iudicibus à Finali ex regulari Congregatione Lombardiæ, in religioſa obſeruantia, & ſacris literis enutritus, à Paulo II. 10. Kal. Maij anno milleſimo quadringenteſimo ſexageſ. nono Albintimilienſem Epiſcopatum impetrauit. Præfuit in illo annos quatuordecim laudabiliter, translatus poſtmodùm à Sixto IV. ad Amalphitanum Archiepiſcopatum anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo tertio: ad Patracen. deindè euocatus. *Vghell. vbi ſup. Leand. lib. 3. Plod. p. 2. lib. 3.*

Tit. 22. Alerien.

1 IN Corſica ſub Metropolit. Pilana, eſt Eccleſia Alerien., & P. Fr. Bartholomæus de Beneuento primus ex noſtris hanc Epiſcopalem Sedem ab Alexãdro IV. primis ſui pontificatus annis regendam obtinuit, in qua cum ſe bonorum operum præbuiſſet exemplum, ab Vrbano IV. ad Amelienſem translatus eſt an. ſal. milleſ. ducenteſ. ſexageſ. quarto. *Vghell. tom. 3. Ital. Sac.*

2 P.F. Nicolaus Fortiguerra Senenſis ex Rom. Prouincia vitæ ſanctitate venerabilis, poſt varios in Italia, Græcia, & Terra ſancta pro catholica Eccleſia, atque Ordine exantlatos labores, atq; peractas prælaturas, ab Vrbano IV. cui Nicolai inculpata vita optimè innotuerat, in Bartholomæi locũ Alerienſis Epiſcopus creatus fuit, vbi pauperum, & viduarum communis parens effectus, eorum neceſſitatibus ex intimis viſceribus cõdolebat, copioſas eleemoſynas elargiendo. Euolauit tandem in cœlum bonorum operum æterna præmia conſecuturus, cõmunibus lachrymis ſociatus anno milleſ. ducenteſimo ſeptuageſimo, nonagenario maior. Scripſit Nicolaus vir doctus,

Super Iſaiam, Hieremiam,
Ezechielem, & Danielem.
In Epiſtolas D. Pauli, & Apocalypſim.
Super quatuor Euangelia.
Sermones Quadrageſimales, & Dominicales.
Sermones de Sanctis per totum annum.
De duabus naturis in Chriſto.
De Cælibatu. De officio Paſtoris.
Super D. Dionyſ. de diuinis nominib.

Plod. p. 2. lib. 1, & Vghell. vbi ſup.

3 P. Fr. Arnaldus, quem Arboldum Taeg. nuncupat., ex Prou. Lombardiæ, dum eſſet lector in Vrbe, ad Signinam Eccleſiam à Ioanne XXII. promotus, ad Alerienſem poſtmodùm à Clemente VI. 3. Kal. Aug. anno milleſ. trecenteſ. quadrageſ. quinto translatus eſt: cui bonus Paſtor præfuit vſq; ad annum milleſ. trecenteſ. tertium, quo humanæ fragilitatis debitum perſoluit. *Taeg. in manum. Ord. & Vghell. tom. 1. & 3.* Silet tamen Dominicanum fuiſſe,

4 P. Fr. Blaſius, cuius cognomen, & patria ignoratur, ab Vrbano V. Alerienſis Præſul creatus fuit 6. Id. Nouemb. labentis anni milleſ. trecenteſimi ſexageſimi ſecundi, quã Eccl. quatuor tantũ modò annis eximiè gubernauit, quieuitq; in pace an. milleſimo trecenteſimo ſexageſimo ſexto. *Vghell. tom. 3.*

5 P. F. Leo, agnomine, & patria pariter ignotus; in hac quoq; Sede reſedit Epiſcopus ab Eugenio IV. Papa, 15. kal. Octob. anno milleſ. quadringenteſ. quadrageſimo creatus, cui ſacrum ius dixit pluribus annis. *Vghell, ibid.*

6 P.F. Ioannes Saulius, quem Scalum Vghellus nuncupat, Ianuæ nobili loco natus, poſtquàm Prioris onus in Conuentibus S. Dominici Ianuen. cuius erat alumnus, & S. Crucis de Boſco, exercuiſſet, à Paulo V. Pont. Max. die 15. Iunij anno milleſimo ſexcenteſimo nono Alerienſis Epiſcopus creatus eſt, quo in munere duos tantummodò annos vixit, mortiſq; in oſcula ruit anno milleſimo ſexcenteſimo vndecimo. *Plod. p. 2. lib. 4. Vghell. vbi ſup.*

7 P.F. Decius Iuſtinianus Meſſanæ in Sicilia ortus anno 1580. origine Chienſis patrẽtib. Anſellino patritio Ianuen. & Hieronyma Iuſtiniana ex condominis Inſulæ

Digitized by Google

Chij, in Messanensi cœnobio ad Ordinē receptus, à Paulo V. die 17. Februarij an. millesimo sexcentesimo duodecimo, nil tale cogitans, Alerien sis Episcopus institutus fuit. Dignitate suscepta ad suam Ecclesiam properauit, vbi miserijs pauperum adiutricem manum apponens, Episcopalis mensæ prouentus in eosdem effudit, illius exemplo permotus, qui cum diues esset, pro nobis egenus factus est. Annos triginta apostolicè ibidem præfuit, viditq; vitæ suæ cursum die 21. Nouemb. terminatum, quo vale dixit mortalibus anno millesimo sexcentesimo quadragesimo secundo, postquam sacra supellectile ecclesiam suam ditasset, in Sacello S. Michaelis Archangeli apud Ecclesiam S. Anselmi Campi Laurei à se constructo tumulatus. *Vghell. ibid. & in Apend. tom. 5.* in quo refert epitaphium à Canonicorum Cœtu eidem appositum, quod tale est.

D. O. M
Decio Iustiniano Patritio Genuensi
Anselini, ac Hieronyma ex Dominis Chij
dignissimo filio,
quem animi candor, vitæq; probitas
adolescentem religioso Prædicatorum
cœlo addixere.
Virtutibus deindè, ac sanctimonia
eximiè expolitum
anno à Virg. partu M. DC. XII.
Paulo V. Pontifice
cum sacra dignitate, non cogitantem
Episcopum Alerien sem dedere.
Fuit Decius moribus suauis.
sapientia conspicuus
prodigus erga pauperes.
in Ecclesiasticis muneribus assiduus
in componendis odijs Corsica miraculum
Ecclesiam regali supellectile, nouoq; sacello
S. Michaeli dicato, & dotato.
locupletauit, exornauit.
Aedificium in vsum Canonicorum instruxit
& Seminarium Clericorum amplianit
ipsum Clerum, & populū crebris concionibus
ac pijs constitutionibus pauit ac reformauit.
Tandem meritis, ac diebus ornatus.
Ad æterna euolauit an. M. DC. XLII.
Die XXI. Nouemb. Aetatis suæ LXII. M. IX.

Vghell. vbi sup. & in Apend. tom. 5. & ex Regest. Cancell. Apost.

Tit. 23. Alexandrinus.

1 PAter Fr. Deodatus Scalia ex Lombardiæ prouincia Desiderij Cardinalis Scaliæ ex Ord. nostro ad sacrā purpuram assumpti nepos, cum esset Melphiensis Episcopus, ab Vrbano VIII. Pont. Max. à quo ad patrui Card. supplicationem Melphien. fuerat creatus, ad Alexādrinam in Lombardia sub Metrop. Mediolanen. vltimo sui pontificatus anno, nempe die 8. Aprilis anni millesimi sexcentesimi quadragesimi quarti translatus est. Perrexit Deodatus ad nouam suam sponsam Alexandrinam Statelliorum, quę *della Paglia* cōmuni nomine nuncupatur, in Ducatu Mediolanen. ibiq; quoad vixit præfuit laudabiliter, ingressusq; est mortalium terminum anno millesimo sexcentesimo quinquages. nono, apud nostros ibid. tumulatus. *Vghell. tom. 1. & 4. Ital. Sac.*

Tit. 24. Alexanen.

1 IN Salentinis sub Metrop. Hidruntina est Alexanensis Ecclesia, quæ cum Leucadiensi coniuncta ab antiquis temporibus semper fuit. Tres S. P. Dominici sectatores habuit pastores bonos, inter quos primo loco effulsit P. F. Richardus, cuius patriam, agnationemq; nescimus, à Ioanne Papa XXII. creatus an. 18. sui pontific. qui sacro Cardd. Collegio solitum pensum soluit anno millesimo trecentesimo trigesimo tertio die 8. Septemb. consecrationis munere suscepto in Curia à Card. Tusculano. Decem propemodum annos in sua Ecclesia Pastor bonus vixit, mortemq; lætus aspexit. *Vghell. Ital. Sac. tom. 9.*

2 P. F. Laurentius ex Prouincia Siciliæ, in qua pluribus in conuentibus Prioris munus exercuerat, dum Inquisitoris nobile onus in eodem Regno cum laude sustinebat, ab Eugenio IV. Alexanen. Episcopus creatus est 8. Id. Augusti labentis anni millesimi quadringentesimi trigesimi octaui, in qua Eccl. pluribus annis resedit laudabiliter; viditq; tandem dierum suorum complementum in Domino. *Vghell. ibid. & Taeg. in Monum. Ord.*

3 Pater Fr. Iulius Dossus Florentinus S. Theol. Doctor egregius, & Pœnit. fidei Quæsitor peruigil, dum in suo munere omni studio se exercebat, à Clemente Papa Octauo die 6. Martij anno millesimo quingentesimo nonagesimo quinto Alexanius Episcopus renunciatus est, in qua præfectura vnicum tantùm annum vixit, maximam de se pietatis, ac virtutis opinionem relinquens. Decessit in Curia die 27. Augusti in nostra Ecclesia S. Mariæ super Mineruam sepulturæ traditus anno millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, vt ex mortuali libro eiusdem ecclesiæ. *Vghell. vbi sup.*

Tit. 25. Allifani.

1 ALifa peruetusta Ecclesia Episcopalis prope Volturnum in Samnio sub Metropolitana Beneuentana, atq; temporali dominio Excellentiss. DD. Ducum de Laurenzano ex nobilissima Caietana familia, tres sequentes Episcopos habuit Dominicanos, inter quos resedit primus P. Frater Romanus Supprior in Vrbe creatus ab Innocentio IV. anno millesimo ducentesimo quinquagesimo quarto 5. Kal. Aprilis, vacante tunc Ecclesia per translationem Alferij ad Viterbien. cui scripsit idem Innocentius Papa 3. Id. Nouemb. anno prædicto, vt Hugoni electo Theanen. Episcopo vna cum aliis Capuanæ Ecclesiæ Episcopis cõsecrationis munus impenderet. *Vghell. Ital. Sac. tom. 9.*

2 Pater F. Antonius Marresius, quem Morretum nuncupat Vghellus, die 16. Iunij anno millesimo quadringentes. quinquagesimo octauo à Calixto III. vltimo sui pontificatus tempore creatus fuit huius Ecclesiæ Pastor, qui antiquam nobilis structuræ Cathedralem pœnè collapsam, noua molitione restituit, aliaq; singularia beneficia eidem contulit. Sedit in eadem Ecclesia annos viginti quinque, plenusque bonis operibus quieuit in Domino anno millesimo quadringentesimo octogesimo tertio, in sua Cathedrali ante maiorem portam sub marmorea tumba, in qua eius effigies cum familiæ insignijs apparet, sequentibus appositis notis, tumulatus,

Anno M. CCCC. LXXXIII.
Antonius Marresius Episcopus Allifanus,
qui hanc Basilicam destructam erexit.
Cuius anima requiescat in pace,
Mag. Mauritius de Cerreto F. fieri.

Fuisse verò Antonium nostri Ord. professorem, apertè constat ex Regestis Leonardi de Mansuetis nostri Generalis Magistri, in quibus fol. 77. ita dicitur. *Reuerendiss. D. Episcopus Aliphi, qui est de Ordine nostro, petest assumere, & commutare duos Fratres in socios, qui maneant ad obsequium suum ad audiendas confessiones eius, & aliorum, & officiandi: nec non & faciendum ea, quæ suæ professioni conueniant, sine molestia alicuius. Dat. Romæ 28. Aprilis 1475. hic vocatur Antonius Marresius.* Vghell. vbi supra, qui tamen Antonium hunc fuisse Ord. Prædicat. silet.

3 P.F. Hieronymus Zambecarius nobilis Bononiensis ex Prouincia Lombardiæ ab Vrbano VIII. anno Iubilæi millesimo sexcentesimo vigesimo quinto die 17. Martij Allifanam Ecclesiam regendam obtinuit, quam pluribus annis pacificè rexit. Verùm exortis litibus inter ipsum, & Laurẽzani Ducem ex nobilissima Caetana familia Allifanæ Ciuitatis, & Pedemontium Principem causa iurisdictionis, Hieronymus suæ quieti cõsulturus ad Minerbinam Sedem ab eodem Vrbano Pont. Max. transferri procurauit, & obtinuit anno millesimo sexcentesimo trigesimo tertio. *Vghell. vbi sup. & tom. 7. inter Minerbin. Epp.*

Tit. 26. Almerien.

1 PAter Fr. Bernardus de Aguilari Almerienſis, seu Almericen. Episcopus in Hispania creatur 9. Kal. Febr. anno millesimo quadringentesimo quadragesimo quarto ab Eugenio Papa IV. vacante dicta Ecclesia per obitum Fr. Petri de Sicia. *Ex lib. prouis. Prælat. eiusd. Pont. Max.*

2 P. Fr. Io. de Viedma vir doctissimus, magnique nominis Theologus in Complutensi Academia Sacræ Theologiæ primariæ Cathedræ moderator per complures annos, Petrensis Episcopus primò à Paulo V. creatus, ad hanc Almerienſem

tan-

tandem translatus est, in qua decessit, vt nos monuit P. Mag. Vincentius Ferre in nostro Conuentu Mineruę studiorum Regens meritissimus, qui tantum virum optimè nouit.

Tit. 27. Ambronen.

1 AMbronensis Ecclesia in partibus infidelium constituta habuit suum Pastorē P.F. Alphonsum Hispanum, cuius patriam, atq; agnationem regesta Nicolai Quinti silent, ab eodem Pont. Max. 6. Id. Ianuarij an. millesimo quadringentesimo quadragesimo octauo creatum. *Ex eisdem Regest.*

Tit 28. Amerinus.

1 PAter F. Bartolomæus Amerinus Episcopus in districtu Vrbis ab Vrbano Quarto creatus est 12. Kal. Martij anno millesimo decentesimo sexagesimo tertio ex Alerien. Ecclesia translatus. Viginti tribus annis Ecclesiam hanc cum laude rexit, pastoralisq; tandem curæ pertæsus, propriæ quieti consulens ad Honorij Quarti pedes sponte dimisit illam anno millesimo ducentesimo octuagesimo sexto. *Bzou. in Annal. ad an.* 1264. *nu.* 10. *Vghell. t.* 1. *Ital. Sac.*

Tit 29. Anagninus.

1 IN Vrbis districtu est Anagnina Ecclesia, in qua resedit P.F. Petrus de Masinis ex Rom. prou. in sac. Theologia laureatus Doctor, cum esset Sorensis Episcopus, à Clemente VI. ad hanc sedē transl atus Non. Nouemb. anno millesimo trecentesimo quadragesimo octauo, quam annis quindecim rexit, post quos mortalibus vltimum vale dixit an. millesimo trecentesimo sexagesimo tertio (*Plod. p.* 2. *lib.* 2. *Vghell. tom.* 1. vbi Dominicanum fuisse silet, refert tamen in apendice tomo 9. apposita.

Tit 30. Andasen.

1 PAter F. Gregorius de Athecа Hispanus in Thelogia Doctor Calaguritani Conuentus filius, Angliæ Reginæ Catharinæ Catholicorum Regum filiæ confessarius, Andasensem Ecclesiam regendam ab Apostolica Sede obtinuit, in qua an. millesimo quingentesimo quadragesimo tumulum ingressus est. *Fernand. inter Episc. Hisp.*

Tit. 31. Andegauen.

1 LIcet nobilis Adegauensis Ecclesia in Gallia sub Metropolitana Turonensi, nullum proprium Pastorem Dominicanum obtinuerit, Suffraganeum tamen accepit P.F. Ioannem Lambertum Doctorem Parisinum, à Leone PP. Decimo creatum die 28. Maij an. millesimo quingentesimo decimo octauo, titulogue Vorensis Pastoris insignitum, qui verbo ac exemplo Andegauenses per salutis semitam dirigere, quoad vixit, non destitit. De quo infra inter Vorien. *Ex Act. Consist. eiusdem Pont. Max.*

Tit 32. Andren.

1 ANdrensis Episcopalis Ecclesia in Græcia sub Athenarum Metropolitana plures ex nostris habuit Episcopos. P.F. Michael de Termitis primus, in ea inter alios effulsit, ab Innocentio Papa VII. 2. Id. Febr. vltimo sui pontificatus anno, qui fuit humanæ salutis millesimus quadringentesimus sextus, creatus per obitum Iacobi Episcopi, præfuitque bonus Pastor pluribus annis. *Ex lib. prouis. Prælat. eiusdem Innocentij.*

2 P. F. Andreas de Doria eandem Ecclesiam regendam obtinuit ab Apostolica sede, in qua sub Eugenio IV. quieuit in Domino anno millesimo quadringentesimo trigesimo sexto, successoremque habuit F. Lombardum de Solis eodem anno 4. Kal. Decemb. *Ex regest. eiusdē Eugenij.*

3 P. F. Dominicus Bolonus Venetus per obitum Aloysij Delfini, Andren. Episcopus à Gregorio XIII. 29. Ianuarij anno millesimo quingentesimo octuagesimo octauo creatus est, in qua dignitate laudabiliter annos plures vixit. *Ex Act. Consist. eiusdem Gregorij.*

P.F. Pau-

4 P. F. Paulus Pucciarellus ex Romana Prouincia Querquensis Conuentus alumnus, Andrensis Episcopus à Gregorio XV. renunciatus est an. millesimo sexcentesimo vigesimo primo 17. Maij. qui cũ commissas sibi oues in fide, operibusq; bonis constabilisset, quieuit in Domino sub Vrbano Papa VIII. circa annũ 1630. *Ex Act. Consist. eiusdem Greg. XV.*

Tit. 33. Adrien.

1 PAter F. Placidus de Sulmona Adrien. Ecclesiam in Apulia sub Metrop. Tranen. regendam suscepit circa annum millesimum ducentesimum octogesimũ, & pro Ecclesiæ suæ decimis apud Carolũ II. Neapolit. Regem instantiam fecit & obtinuit an. 1290. Vixit in hac Ecclesia plures annos, & tandem in pace quieuit. *Taeg. in mon. Ord. Vghell. tom. 7.*

2 P. F. Antonius de Ioanetto, seu Ioãnocto Adriensis, ac Montis Pelusij Pastor simul fuit: decessitque anno millesimo quadringentesimo sexagesimo tertio; de quo inter Epp. Montis Pelusij. *Ex suprad. Auct.*

Tit. 34. Angolen.

1 IN Angolen. Ecclesia Congensi copulata, quæ duos nostræ professionis Alumnos habuit Præsules, P. F. Antonius de S. Stephano Regius Prædicator harum Ecclesiarum Episcopus effulsit à Clemente Octauo creatus circa annũ millesimum sexcentesimum. De quo nil aliud refertur à nostris Scriptoribus. *Fernand. inter Epis. Hispan. & Sousa in Hist. Prouinc. Portugall. Ord. nostri.*

2 P. F. Dominicus de Assumptione harũ Ecclesiarum Episcopus creatus est ab Vrbano Octauo die 2. Martij anno millesimo sexcentesimo vigesimo septimo. *Ex Act. Consist. eiusdem Pont. Vrbani Octani:*

Tit. 35. Angren.

1 PAter F. Georgius de sancto Iacobo Vlysiponensis Inquisitor, vir omni scientiarum genere ornatus, à Lusitaniæ Rege ad Tridentinam Synodum missus cum Hieronimo Oleastro nostro, viro toto Christiano orbi noto anno 1545. habuit in ea an. 1547. celebrem orationem, teste Miræo de Script. Eccles. eius Concilij actis annexam, & Angrensis Episcopus apud Insulas Tertiarias à Iulio III. an. 1552 13. Augusti ad instantiam Portugalliæ Regis creatus fuit per translationem Roderici Pomberij ad Portugallen. Quanto autẽ tempore huic Ecclesiæ præfuerit, & quo anno decesserit, scriptores silent. *Ex Act. Consist. eiusdem Iulij Pont. Max. & Sousa in hist. Portugall.*

2 P. F. Antonius de Resurrectione Lusitanus Angren. Ecclesiam ab Vrbano Octauo die 4. Decem. anno 1634. & ipse regendam suscepit, vir verè Apostolicus, cuius memoria in benedictione est: recensetur enim inter illos, qui gloriosè in Domino obiere in Actis Generalis Capituli Romæ an. 1656. celebrati, §. *In Prouincia Portugalliæ* in hunc modum: *Illustriss. & Reuerendiss. D. F. Antonius de Resurrectione Angren. Episcopus, non minoris integritatis, quam doctrina fama celebris, à primaria Theologiæ Cathedra, quam in Coimbricen. Vniuersitate per complures annos egregia cum laude rexerat, ad mitram, & Præsulatum abreptus, gregem suum verbo, & exemplo mirificè pauit. Inter alias virtutes insigni claruit erga pauperes charitate, egenis continua, ac largissima eleemosynarum profusione succurrendo. Insulam sancti Michaelis pro suo Pastorali munere visitaturus, ne mortis quidem denunciato sibi periculo abterreri à pio opere potuit, vnde & ibidem in actuali visitatione animam posuit pro ouibus suis; ab obitu omnium lacrymis in tota Diœcesi comploratus, & vniuersim pro omnium virtutum exemplari acclamatus.* Ex præfatis Actis, & Regest. Cancell. Apost.

Tit. 36. Anicien.

1 SVb Metropolitana Bituricen. in Aquitania est Ecclesia hæc, in qua P. Fr. Durandus de S. Portiano Claromõtensis á loco originis, oppido nempe S. Por-

Portiani sic dictus, inter sui sæculi Theologos magni nominis Doctor, à Io. XXII. anno millesimo trecentes. decimo octauo Anicienſis, seu Auicien. vel Podien. (his enim tribus nominibus talis Ecclesia nuncupatur) Episcopus est creatus. Statuta pro Clero condidit anno 1320. transijtq; postmodùm ad Meldensem Ecclesiã die 24. Ianuarij anno millesimo trecentesimo vigesimo sexto. Fuit Durandus Vir fœlici ingenio præditus ad explicandum suos conceptus, & perspicaci ad penetrandum abditissima quæq; in sæculari Philosophia plenè eruditus, in scholastica doctrina mirificè versatus, & diuinarum literarum peritissimus. Extitit primò D. Tho. defensor sedulus, & propugnator strenuus; postmodùm verò illius doctrinam impugnauit. Scripsit bina Commentaria in lib. Sentent. priora quidem D. Thomæ doctrinæ consona: posteriora verò cũ illo ex diametro pugnantia. Scripsit præterea.

De visione diuina essentiæ ante Iudicij diem.
Tractatum de Legibus.
Lib. vnum diuersarum Quæst.
Alterum de Iurisdictione.
Alterum de institutione Cleri.
Alterum de Concilij celebratione.
Quodlibeta quædam.
Sermones diuersos.

Fuit licentiatus Parisijs anno 1312. & sequenti anno à Clemente V. sacri Palatij Magister creatus est. Licet autem fuerit nouarum opinionũ inuentor; illas tamen, & omnia sui ingenij monumenta S. R. E. correctioni supposuit, teste Bellarmino de scriptorib. Ecclesiast. de quo in Magg. Sacri Palatij. *Ex eodem Bellarmin. Gall. Christ. tom. 1.*

Tit. 37. Antequaren.

1 PAter F. Bernardus de Albuquerque Hispanus ex Salmantino conuentu Antiquarensis Episcopus in Indijs per obitum Io. de Sorace à Pio IV. die 7. Iunij an. millesimo quingentesimo sexagesimo primo creatus fuit, quem postmodum ad Guaxacensem Sedem translatum asserit Fernandez in Epp. Hisp. *Ex Act. Consist. eiusd. Pont. & Regest. Cancell. Apost.*

2 P. F. Vincentius Pirã Antequaren. Episc. creatus est à Leone X. die 3. Decemb. anno millesimo quingentesimo vigesimo. *Ex Act. Consist. eiusd. Pont.*

3 P. Fr. Bartholomæus de Ledesma, Antequaren. Episcopus renũciatur à Gregorio XIII. anno à Virgineo partu millesimo quingentesimo octogesimo tertio 3. Iunij, quem & Guaxacensem Ecclesiam rexisse, obijsseq; anno 1598. asserit Fernandez, *Ex Regest. Cancell. Apost. & Fernand.*

4 P. Fr. Marius Ambrosius Capellus Antuerpien. vir, tum in pertractandis negocijs, quum in cathedris regendis admirabilis, ad Catholici Regis præsentationẽ Antequaren. Ecclesiæ Episcopus ab Innocentio X. die 6. Iulij anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo quarto creatus est: translatus postmodùm eodem anno ad Ipren. & postea Antuerpien. vt suo loco dicemus. *Ex Act. Consist. eiusdem Innocen. Pont. Max.*

Tit. 38. Anteraden.

1 ANteradensis Ecclesiæ, inquit Bzouius noster in Annal. Ecclesiast. ad annum millesimum ducentesimum quadragesimum octauum num. vij. (quam tamen Antecanensem alij nostri scriptores vocant) Episcopus effulsit P. Fr. Guillelmus Gallus, vir inter sui sæculi Doctores nemini secundus, qui anno suprudicto mandante Innocentio IV. Pont. Max. Raynaldi, & Petri Carmelitarum precibus permoto, Regulam vniuerso Carmelitano Ordini ab Alberto Patriarcha perscriptã, vnà cum Vgone Card. S. Sabinæ ex Ord. nostro assumpto, correctam, declaratam, mitigataq; Apostolica auctoritate dedit Lugduni eiusdem Innocentij anno 5. Kal. Septemb. *Plod. p. 2. lib. 1. Castill. p. 1. Lusit. in Cron. Bzou. vbi sup.*

Tit. 39. Antisiodoren.

1 ANtisiodorensem, seu Autisiodoren. Ecclesiam in Gallia sub Senonen. Metrop. duo ex nostris rexere, ex quibus primus extitit P. Frater Laurentius

Pinon

Pinon Gallus Parisinus doctor Laureatus, cuius memoriam facit Gallia Christ. ad annum 1434. quo die 4. Maij fuit in sua Ecclesia receptus. Concordiam inijt cũ Niuernensi Comite circa quædam iura, quæ putabantur ad suam mensam episcopalem spectare, die 18. Iunij 1445. & postquàm laudabiliter Pastoris munus obijsset duodecim annis, sequenti anno, qui fuit salutis millesimus quadringentesimus sextus abijt ex hac lachrymarum valle, in nostra Antisiodorensi Ecclesia sepultus. *Gall. Christ. tom. 2.*

2 P. F. Inguerardus Sugnart S. Theol Mag. è Condato in Neustria oriundus de Cadomensi conuentu Antisiodorensem Episcopalem cathedram & ipse ascendit: qui cum esset Carolo Duci Burgundiæ à sacris confessionibus, Salubriensis Episcopus ad eiusdem petitionem à Paulo II. Pont. Max. pontificatus sui anno 1. qui fuit salutis humanæ millesimus quadringentesimus sexagesimus quintus, promotus est, in qua Ecclesia cum annos octo laudabiliter præfuisset, die 21. Martij an. millesimo quadringẽtesimo septuagesimo tertio à Sixto Papa IV. ad hanc Antisiodorensem translatus fuit. Duodecim completos annos in hac Sede vixit, summa animi integritate Pastor optimus, quieuitque in pace Lutetiæ anno millesimo quadringentesimo octogesimo quinto 22. die Martij in nostro templo prope Altare B. Virg de Compassione conditus, his versibus tumulo appositis.

Hic iacet Reuerendus in Christo Pater & Dom. Fr. Inguerardus Sugnart de Conuentu Cadomensi Doctor in Theologia, & Episc. Antisiodorensis, atq; confessor Illustrissimi Principis Caroli Burgundiæ Ducis. Obijt an. Dom. MCCCCLXXXV. die XXII. *mensis Martij. Cuius anima in pace requiescat. Amen.* Plod. p. 2. lib. 3. Gall. Christ. tom. 2.

Tit. 40. Antuerpien.

1 PAter Fr. Marius Ambrosius Capellus ex Iprensi Antuerpiensis Episcopus in Belgio sub Archiep. Machlinien. à Philippo IV. Rege Hispaniarum nominatus, ab Innocentio Papa X. confirmatus est, inauguratusq; fuit die 13. Septemb. labentis anni millesimi sexcentesimi quinquages. quarti, vir doctissimus, Doctorq; Louanensis eruditissimus, ac magni nominis Theologus. A Thoma Turco Magistro Generali suæ peregrinationis inuisitando Ordine socius assumptus, in Gallia, & Hispaniæ suæ scientiæ in publicis congressibus copiam fecit. Viuit hoc anno 1665. Pastor optimus erga ordinem nostrum summa beneuolentia affectus. *Ex Act. Consist. Innoc. X.*

Tit. 41. Appamien.

1 PAter Fr. Dominicus Gronier Gallus de Conuentu Tolosano Doctor Parisien. à Ioanne Papa XXII. die 13. Martij anno millesimo trecentes. vigesimo sexto Appamien. Episcopus in Gallia creatus est, dum Sacri Palatij Magistri in Apostolica curia nobili munere fungeretur. Erga suum Tolosanum Conuentum summo amore fuit affectus, in cuius testimonium cameras pro recipiendis cum religiosa paupertate Fratribus hospitibus, & infirmis curandis in eodem construxit; nec nõ Capellam in maiori claustro ad honorem S. Antonini Mart. pro sepeliendis fratribus anno 1341. in qua tale extat huius rei testimonium

F. Dominicus Domini cultor benedictus,
Doctor mirificus, & Episcopus Appamien.
Sumptibus immensis opus, hoc fabre fecit amicus.
Inde Deo gratus regnet sine fine beatus.

Scripsit postillas vtiles, & doctas super Pentateuchum, & super omnes libros historiales Bibliorum: Eiusdem habetur mentio in instrumento cõfirmationis priuilegiorum Ciuitatis Appamien. factæ in festo D. Bernardi anno millesimo trecentesimo quadragesimo secundo, & paulò post, quieuit cum Christo. *Plod. p. 2. lib. 2. Gall. Christ. tom. 2.*

Tit. 42. Aprutinus.

1 APrutij Ciuitas est Teramum, quæ & Aprutina Ciuitas dicitur, in qua Episcopus P.F. Vincentius de Montesancto

Digitized by Google

sancto ex Prouincia Lombardiæ Papien. conuentus filius, omni scientiarum genere ornatus, post exactum Censoris fidei Cremonæ, & Fauentiæ munus; subitamq; cum laude Bononien. Conuentus præfecturam, à Clemente VIII. primo sui pontificatus anno, qui fuit salutis millesimus quingẽtesimus nonagesimus secundus die 23. Octob. creatus est: quam dignitatem cum tanquam bonus Pastor decem, & septem annis exercuisset, post redactos ad meliorem frugem Cleri mores: excitatum à fundamentis Seminarium: Defensatam, etiam cum vitæ periculo Ecclesiasticam libertatem, recuperatosq; suæ Ecclesiæ deperditos prouentus: communibus viduarum, & pauperum lachrymis parentatus, quieuit in Domino ipso die Epiphaniæ incipientis anni millesimi sexcentesimi noni: cuius corpus in nostra Ecclesia, prout ipse mandauerat, ibidem conditum iacet. *Plod. in Apend. Vghell. Ital. Sac. tom. 1.*

Tit. 43. Aquen.

1 AQuarum Tarbellicarum in Gallia Ciuitas, quæ & Aquensis nuncupatur Episcopali dignitate ornata sub Metropolitana Auxitana vnicum Pastorem Dominicanum consequta est ab Eugenio IV. circa annum millesimum quadringentesimum quadragesimum creatum, Garsiã Engui de Sega nuncupatum, cũ esset Carolo III. Regi Nauarræ à sacris confessionibus (quem Garsiam Arnaldum de Sega nuncupat Gallia Christiana; fuitq; Dominicanum fuisse) qui ad Baionensem Ecclesiam, deinde ab eodem Pont. Max. anno 1444. 5. Id. Decemb. translatus est; de quo ibi. *Fernand. in Epp. Hispan. & Gall. Christ. to. 2. inter Epp. Aquen. & Baionem.*

Tit. 44. Aquilani.

1 AQuilana nobilis Ciuitas in Aprutio tres ex nostris habuit Episcopos, inter quos primus omnium emicuit P. Fr. Leonardus Romanus, quem à Bonifatio Papa VIII. creatum apertè testatur Olmeda in vita Nicolai de Taruisio Magistri Ord. & S. Antoninus 3. p. Histor. tit. 23. cap. 11. §. 1. in hunc modum. *F. Leonardus Romanus Episcopus Aquilanus*; & Plod. p. 2. lib. 3. D. Abbas Vghellus eodem tempore ponit Episcoqum Aquilanum quendam F. Nicolaum, siletq, cuius instituti sectator extiterit: forsitan hic erit idẽ, quem nostri Leonardũ appellant. *Vghell. Ital. Sac. tom. 1.*

2 P Fr. Angelus Acciaiolus secundus Pastor Aquilanus effulsit, qui Florentiæ antiqua ex familia ortus, in Conuentu S. Mariæ Nouellæ eiusdem ciuitatis Dominicanam togam induit an. 1314. sub qua virtutibus, sacrisq; litteris imbutus, in ipso iuuentutis flore, vix Sacerdos effectus, à Io. XXII. Pont. Max. 6. Id. Iunij an. 1328. Aquilanus Episcopus creatus fuit: quam Ecclesiam cum sanctissimè annis quatuordecim rexisset, mærentibus cunctis sibi creditis ouibus ad Florentinam Sedem translatus est an. 1342. *Vghell. vbi sup. Plod. p. 2. lib. 2. Castill. p. 2. lib. 2. cap. 5.*

3 P. Fr. Io. de Pistorio hanc eandem Sedem regendam suscepit die 4. Maij 1377. à Gregorio XI. Pont. Max. quam optimè vsque ad annum 1381. administrauit: decessitque bonus Pastor sub Vrbani VI. obedientia, cum Clementi VII. Antipapæ aliquando adhæsisset. *Plod. p. 2. lib. 3. Marietta de Vir. Illust. Ord. Fernand. in Catal. & Vghellus vbi sup.* Qui tamen hunc Præsulem fuisse nostri instituti assclam silet ibi, refert tamen in apend. tom. 9.

4 P. F. Beroaldus, siue Berardus de Teramo ad Reginæ Ioannæ petitionem Aquilanus Episcopus, & ipse renunciatus fuit an. 1382. in Ioannis de Pistorio locum, in qua dignitate perseuerauit vsque ad annum 1392. quo, cum die S. Io. Baptistæ dicata, exortum inter populares in Aquilana ciuitate tumultum, componiturus accurrisset, inter armorum strepitus vulneratus ad mortem, e vitis sublatus est, in Cathedrali ante aram max. tumulatus. *Vghell. vbi sup.*

Tit. 45. Aquinas.

1 PAter Fr. Angelus Maidalchinus de Aquipendio ex Romana Prouin-

Digitized by Google

cia Conuentus S. Mariæ ſuper Quercum de Viterbio filius, vir pius, diuinique verbi anunciator facundus, ab Innocentio X. Pont. Max. die 15. Maij anno 1645. Aquinatis Eccleſiæ in terra Laboris Epiſcopus renunciatus fuit, quam breui temporis curſu adminiſtrauit, ad S. Seuerini Sedem ſequenti anno menſe Octobri ab eodem Pontifice translatus, *Vghell. Ital. Sac. to. 2. & 1.*

Tit. 46. Arauxicani.

IN Prouincia Prouincię ſub Metropolitana Arelatenſi eſt Arauxiçana, quæ & Auraicenſis, Eccleſia dicitur, cui ſequentes ex noſtris præfuere Epiſcopi.

1 P. Fr. Io. Renolius in Arauxicana Sede reſedisſe, indubitatum eſt, eius enim mentio habetur in ſtatutis Delphinatus ſub die 16. Iulij anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo nono, ſicuti teſtatur Gallia Chriſtiana tomo 2. inter Arauxicanos Epiſcopos, quæ nihil aliud de hoc Epiſcopo refert.

2 P.F. Petrus Quarrè Albæcuriæ Abbas, Carnuten. Diœceſis, Arauxicanam Sedem conſcendit promotus à Sixto IV. Pont. Max. anno ſal. milleſimo quadringenteſimo octogeſimo quarto die 19. Ianuarij. Fuit Petrus de Conuentu Caturcenſi, in quo tempore Io. Ducis Borbonij, cui erat à ſacris confeſſionibus, prioris officio fungebatur: antea Regius almæ Vniuerſitatis Bituricenſis profeſſor, & Caroli VIII. Regis ad Pontificem Max. Innocentium VIII. Orator. Viam vniuerſæ carnis ingreſſus eſt circa annum milleſimum quingenteſimum decimum. Eius anniuerſarium ſub die 5. Ianuarij in Necrologio Bituricenſis Eccleſię notatur, vbi apud noſtros tumulatus hoc epitaphium ad cornu Euangelij in pariete habet.

Petra ſub hac petra Auraicenſis condita, Præſul
Cognomen Quadrum, cui bene finxit opus,
Quadrata ſolidus ſemper virtute fuiſti.
Conuentus ideo dum Prior huius eras,
Nouit Io: qui Dux Borbonius olim
Extabat, quantus præco ſalutis erat
Cui ubergenda tibi pendebãt crimina Patri,
O felix tali Dux benedicte viro!
O quam Theologo reſonabas dogmate doctor!
O nitido quantus ſtabat ab ore lepos!
Theologa ſe norunt romana palatia clarum
Regia cum Carolo dicta volente dares.
Hìc vbi pro ſummo celebraſti Antiſtite miſſã
Pro meritis ciuis gratia multa fuit.
Propterea Auraicum meritò diadema taliſti
Quàmuis maiori dignus honore fores:
Adde quòd Alba ſuũ te Abbatem curia fecit,
Tanta relucebant pectoris acta tui
Mens fruitur cœlis, hìc oſſa & membra quieſcunt,
Perpetuant nomen terra, polusq; tuum.
Hìc Prior Antiſtes Abbas Confeſſor, & orans
O Petre Quadre ſacra doctor in arce iaces.

In Regeſt. 2. autem Ioachimi Turriani Mag. Ord. ita de hoc digno Paſtore teſtatum reperitur. *Præcipitur Præſidenti, & Fratribus Conuentus Bituricen. ſub pœna grauioris culpæ, priuationis filiationis Conuentus, & expulſionis à Conuentu, vt obedire debeant in omnibus Reuerendiſſ. D. Epiſcopo Auraicen. tanquam vero, & legitimo Vicario Reuerendiſſ. Magiſtri Ord. Paniſius 3. Aug. 1491.* Gallia Chriſt. tom. 2. & ex Actis Conſiſt. Sixti IV. Pont. Max.

3 P. Fr. Hiacinthus Serronius Romanus hanc pariter Arauxicanam Epiſcopalem cathedram conſcendit ab Innocentio X. promotus die 28. Maij anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſeptimo, in Eccleſia S Mariæ ſuper Minęruam à Mario Card. Theodolo die 4. Iunij conſecratus cũ diſpenſatione Pontificia, quòd non dum annum vigeſimum nonum expleſſet. Hic in Conuentu Feſulano Rom. Prou. Ordinis habitum aſſumpſit an. 1632. translatus poſtmodùm ad Conuentũ minęruæ, in eodem euoluto anno profeſſionẽ emiſit. Sacris ſtudijs addictus, in eiſdem ſicut, & in diuini verbi prædicatione multùm profecit. A Magiſtro S. Palatij Mazzarino in ſocium aſſumptus, euecto eo ad Archiepiſcopatum Aquenſem, anno ſequenti promotus eſt ſocius ad Arauxicanam Eccleſiam, in qua vixit vſque ad annum milleſimum ſexcenteſimum ſexageſimum ſecundum, quo menſe maio à Ludouico XIV. Rege Chriſtianiſſimo nominatus eſt Epiſcopus Mimatenſis ad quam Eccleſiam ab Alexandro ſeptimo Pont. Max. eodem anno fuit translatus: gaudetq;

Digitized by Google

detq; in Regia Curia titulo Eleemosynasij Reginæ matris. Viuit hoc anno 1665.

Tit. 47. Arben.

1 PAter F. Corradus Exienhurſi Arben. Epiſcopus in Sclauonia ſub Metropolit. Iadren. creatus fuit à Io. XXIII. anno milleſimo quadringenteſimo duodecimo 4. Kalend. Nouemb. de quo nullum habent verbum Ordinis Scriptores. *Ex lib. proviſ. Prælat. eiuſdem Pont. Max.*

2 P. F. Franciſcus Seruandi Florentinus, quem de Blondis nuncupant Fernandez, & Plodius, Arben. Epiſcopus à Martino V. creatus eſt, præfuitq; eidem Eccleſiæ vſq; ad annum milleſimum quadringenteſimum vigeſimum octauum, quo ab eodem Pont. 7. Kal. Martij ad Iuſtinopolitanam Sedem translatus eſt, in eaque viginti annos reſedit, deceſſitq; an. 1448. de quo Olmeda in vita Bartholomæi Texerij Mag. Ord. ita loquitur *F. Franciſcus verò Seruandi, & ipſe Florentinus ſocius quondam comeſq; Ioannis Dominici Card. vir vndequaq; clarus apud Iuſtinopolim ibidem Epiſcopus moritur maximo cum fletu illius ciuitatis.* Ex Auctoribus ſupracit. & Vghell. Ital. Sac. tom. 5. inter Iuſtinopolit.

3 P. Fr. Ludouicus de Viualdis die mercurij vltima Aug. anno 1519. à Cardinali de Valle pro Arborenſe Eccleſia in Conſiſtorio propoſitus fuit. Orta poſtmodum controuerſia de puritate ſanguinis, ſuper ea re iuſſu Leonis X. Summi Pontificis Cardinalis de S. Cruce informationē cæpit. Cumque comperiſſet eum non Neophitum (vt aliqui dicebant) ſed genere Chriſtianum fuiſſe, prædictam Eccleſiam in partibus infideliū ſitam obtinuit, ad quam poſt conſecrationem commigrauit. *Ex Actis Conſiſt. eiuſd. Leonis X.*

Tit. 48. Arequipen.

1 TErtius decimus Gregorius Pont. Max. ad Catholici Regis Philippi II. petitionem Oppidum de Arequipa apud indos in Conſiſtorio die 15. Aprilis habito anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſ. ſeptimo ad Cuſchenſem Diœceſim pertinens in Peruanis prouincijs erexit in ciuitatem, nominauitq; Rex primum eiuſdem Epiſcopum P. F. Antonium de Heruias Hiſpanum, virum doctum, & diuini verbi præconem celeberrimum, qui duobus elapſis annis, nempe die 9. Ianuarij incipientis anno milleſimi quingenteſimi ſeptuageſimi noni ad Veræ pacis Eccleſiam poſtmodùm translatus fuit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Greg. & Fernand. in catal.*

2 Pater F. Chriſtophorus Rodriguez Hiſpanus vir doctus, & prædicator peregregius, ad Philippi III. nominationem ex Archiepiſcopo S. Dominici, Arequipanus Epiſcopus creatur à Paulo V. Pont. Max. die 16. Ianuarij anno milleſimo ſexcenteſimo duodecimo, cui Eccleſiæ præfuit duobus annis, appoſitus ad patres ſuos an. 1614. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

Tit. 49. Argentinen.

1 IN Alemania ſub Moguntina Metrop. eſt Argentinen. Eccleſia, cui præfuit Epiſcopus P. Fr. Io. Stoicus, quem Raguſinum natione aliqui ex ſcriptoribus noſtris faciunt; Germanum tamen alij, fuitque vir doctiſſimus. Publicas diſputationes in Germania cum Io. Rochezena Vſſita perfido hæretico habuit, quem in confuſionem redegit circa annum milleſimum quadringenteſimum trigeſimum, teſte Prateolo lib. 9. de Hæret. Erat enim vir eloquens, potens in opere, & ſermone, religioſiſſimis moribus ornatus, diuiniq; verbi dono ditatus, qui Patribus in Baſileen. Concilio congregatis libellum contra Vſſitarum impia dogmata porrexit. Quibus permotus Eugenius IV. eundem Argentinæ creauit Epiſcopum, Legatumq; Apoſtolicum pro grauibus Eccleſiæ negocijs ad Conſtantinopolitanum Imperatorem miſit circa annum 1440. Scripſit librum ſermonum de tempore, & ſanctis; Alterum opuſculorū, & quodlibeta quædam. *Plod. p. 2. lib. 3. ex S. Antonino 3. p. tit. 23. Gozzeus, & Fernand.*

2 Gallia Chriſtiana tom. 2. de hac Eccleſia tractans eam, non Argentinen., ſed Argentoraten. nominat, aſſeritq; in ea præfuiſſe Conradum defunctū, anno 1471.

die 12. Martij, In fragmento Regesti Martialis Auribelli ad regimen Ordinis reassumpti, ita legimus, *R. D. Corradus Ep. Argentinen. ex Ord. nostro assump. potest accipere in socium Fr. Odonem Atrebaten. Auenione 1470. 20. Iuly*, Ex quo colligimus sub Paulo II. Pont. fuisse Corradum ad hanc Ecclesiam promotum. A Lutheranis prostituta fuit Cathedralis hæc Ecclesia reiecta Religione Catholica anno 1529. vt Gallia Christ. testatur, quæ Corradi meminit, silet tamen Dominicanum fuisse,

Tit. 50. Argolicen.

1 PAter Fr. Iacobus Petrus de Pigalordis Gallus Parisinus Doctor, Argolicensis Ecclesiæ in Romania constitutæ Episcopus creatus fuit ab Vrbano V. anno sui pontificatus 6. qui fuit salutis millesimus trecentesimus sexagesimus octauus 6. Id. Nouemb. quam pluribus annis Pastor bonus optimè rexit. *Ex lib. 3. prouis. Prælat. eiusd. Vrb. 5. & Vghellus in manuscript.*

2 P. F Bartholomæum Lupatium de Vbertinis Florentinum, virum sui sæculi in orbe Christiano famosum, ex Magistro Sacri Palatij Argolicensem Episcopum euasisse, Eugenio Papa IV promouente, asserunt Blodius p. 2. lib. 3. & Fernandez in Epp. Italis: Veruntamen fides sit apud ipsos. Cortonensem primo, Coronensem deinde Episcopum ipsum fuisse, hacque Ecclesia dimissa in patriam se recepisse, S. Romuli Commendatarium effectum, vbi anno 1466. in pace quieuit, certum est. De quo in Magg. Sac. Palat. atq. in eisdem Ecclesijs.

3 P. Fr. Hieronymus Vielmus Venetijs nobili loco natus, in Patauina Vniuersitate Doctor, & S. Caroli Borromei præceptor, ad eiusdem petitionem Argolicensis Episcopus creatus est, Patauino Episcopo Suffraganeus datus à Pio IV. anno millesimo quingentesimo sexagesimo tertio die 17. Martij, translatus postmodū ad Aemonien sem Ecclesiam à Sanctiss. Pontifice Pio V. anno millesimo quingentesimo septuagesimo die 2. Nouemb. de quo plura inter Aemonien. Episcopos. *Ex Recess. Cancell. Apost. & Act. Consist. eiusd. Py, & Vghell. Ital. Sac. tom. 5. inter Aemonien. Epp.*

Tit. 51. Arien.

1 ARiensis Ecclesia in Græcia in Insula Cretensi sita, cum Calamonen. modò vnita plures ex nostris habuit Episcopos, inter quos primus effulsit P. F. Corradus Exienhut à Ioanne XXIII. 4. Kal. Nouemb. anno millesimo quadringentesimo duodecimo promotus, cui præfuit Pastor bonus annos septem, quibus exactis è viuis excessit anno sal. millesimo quadringentes. decimo nono. *Ex Act. Consist. eiusd. Pont.*

2 P. Fr. Antonius Guidus Sac. Theol. Mag. Arienſem Sedem à Martino Papa V. obtinuit regendam 19. Kal. Januarij anno millesimo quadringentesimo decimo nono, eamq; annis pluribus cum creditarum sibi ouium in via salutis insigni profectu piè, probeq; administrando vidit vltimum dierum suorum. *Ex Act. Consist. eiusd. Martini Papæ.*

3 P. Fr. Benedictus de Paconeto ab Eugenio Papa IV. Arienſis Episcopus creatus est per obitum Nicolai 4. Id. Septemb. anno millesimo quadringentesimo trigesimo quarto, cui Ecclesiæ cum laude præfuit annis pluribus. *Ex lib. Prouis. Prælat. eiusd. Eugenij.*

4 P. F. Timotheus Iustinianus Chiensis eandem Arien. Ecclesiam à Iulio Papa III. consequutus est die 21. Iunij labentis anni millesimi quingentesimi quinquagesimi, quam quatuordecim annos optimè administrauit, ad Chien. postmodū translatus anno 1564. quæ Ecclesia Arien. tunc temporis erat vnita cū Chisamensi, vnione facta propter eiusdem paupertatem à Leone X. die Veneris 1. Iunij anno 1520. vt in Act. Consist. eiusdem Leonis X. Pōt. dicitur, & anno millesimo quingentesimo quinquagesimo primo fuit etiam vnita cū Calamonen. à Iulio III. vt refert Abbas Iustinianus vir eruditus nostri sæculi in sua *Scio Sacra* fol. 116. *Ex Act. Consist. Iulij III. & Leonis X. & Vghell. tom. 9. inter Strengulen. Ep.*

Tit.

Digitized by Google

Tit. 52. Ariminen.

1 IN Romandiola sub Archiepiscopali Rauennaten. est Ariminensis Ecclesia, cui sequentes præfuere Pastores P. Fr. Vgolinus de Arimino ob scientiæ morumq; excellentiam suæ patrię Episcopus à Gregorio IX. circa annum millesimum ducentesimum trigesimum secundũ creatus fuit, in qua dignitate constitutus, tanquam S. Patris Dominici, quem in tertiis coluerat, nobilis filius, virtutumque æmulator, ouibus sibi creditis, se normam sanctitatis, exemplarq; pietatis exhibuit. Obijt autem anno millesimo ducentesimo quadragesimo nono. *Olm. in vita Fr. Io. Theut. Mag. Ord. Vghell. tom. 2. Ital. Sac.*

2 P. Fr. Algisius de Roxiate Vgolino in huius Ecclesiæ regimine succęssit, qui Bergomi nobili loco natus, & ad Ordinẽ ibidem receptus, post multorum Conuentuum peractum regimen, ab Ariminensi Capitulo in Pastorem electus, ab Innocentio IV. 3. Id. Februarij anno millesimo ducentesimo quinquagesimo confirmatus est, eidemq; paruo tempore præfuit; nam completo anno ad Bergomensem transijt. *Vghell. Ital. Sac. t. 2. Plod. p. 2. lib. 3.*

3 P. Fr. Ambrosius de Florentia ex Rom. Prou. in S. Mariæ Nouellæ eiusdem Ciuitatis nobili cœnobio ad Ordinem receptus, & sacris literis imbutus, breui annorum curriculo Doctor, & Concionator celebris euasit; qui dum in Vrbeuetano conuentu Prioris munus maximo cum regularis vitæ incremento administraret, à Clemente IV. primo sui pontificatus anno; qui fuit salutis millesimus ducentesimus sexagesimus quintus Non Octob. Ariminen. Pastor creatus est, quo in munere laudabiliter vsque ad annum millesimum ducentesimum septuagesimum vixit: deinde in senectute bona quieuit in pace, in nostra Ecclesia, prout elegerat, tumulatus. *Vghell. ibid. Bzou. in Annal. ad an. 1225. num. 12. & Plod. p. 2. lib. 1.*

4 Quartum exhibuit Pastorem huic Ecclesiæ Ordo noster P. F. Laurentium de Ballachijs Ariminensem ex nobili Comitũ S. Archangeli progenie in lucem ortum, virum cordatum, ecclesiasticæq; disciplinæ in Clero restauratorẽ, qui Sedem hanc ad annum vsq; 1302. integerrimè rexit, quo fatis cessit, in nostra Ecclesia tumulatus cum his notis ad sepulchrum appositis temporis iniuria semideletis.

Hic iacet venerabilis Pater
Dom. F. Laurentius de Ballachis
Ord. Pradicatorum
Dei gratia Episcopus Ariminensis
Qui obyt anno Domini
M. CCC. . . .
Mense . . . . Die . . .

Vghell. ibid. Plod. p. 2. lib. 1.

5 P. Fr. Hieronymus de Fificis Ciuis Ariminensis, patriæ Episcopus constitutus fuit à Ioanne Papa XXII. dum eiusdẽ Pont. Pœnitentiarij munus obiret anno 1323. Idib Martij, in qua dignitate constitutus singularia pietatis monumenta stabiliuit, inter quæ Monasterium Sororũ nostrarum, S. Catarinæ nuncupatũ, & ab ipso fundarum in eadem Ariminensi Ciuitate re uera. Sex annis commissum sibi gregem verbo, & exemplo rexit, mortemq; amplexatus est anno 1329. ibidem apud nostros terræ traditus. *Vghell. ibid. Plod. in Apend.*

Tit. 53. Arosien.

1 PAtrem R. Egesilum, seu Eghisilium, cuius patriam, prouinciamq; non recensent Scriptores nostri, fuisse Arosiensem Episcopum in Dacia, ibiq; Apostolicum Legatum extitisse circa annum 1450. indubitatum est apud Plodium, Sampaiũ Fernandez, aliosq; nostros. Cœterum à quo Pontifice Max. Ecclesiam, & Legationis munus susceperit, silent omnes.

Tit. 54. Aruen.

1 ARuen. quæ Aurensis Ecclesia inter infideles posita (vtroque enim nomine in Consistorialib. Actis nuncupatur; nisi fortè diuersæ Ecclesiæ sint, quod nobis non innotescit) habuit suum Pastorem P. Fr. Guillelmum Noa, de quo in Actis Consist. Leonis X. ita legitur. *Die Mercurij 8. Augusti* (sub anno millesimo quin-

quingenteſimo vigeſimo) *Fr. Guillelmus Noa ſit Epiſc. Aurien., ſiue Arien. in partib. infidelium, conceſſitq; pontificalia S.D.N. in Ciuit. & Diœc. Cantuarien. tantùm, & quòd non teneatur accedere.* De quo Paſtore nil aliud ſcriptum reperimus.

2 P. F. Ambroſius de Neapoli eandē Eccleſiam obtinuit à Iulio III. die 5. Maij anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo tertio, conceſſa eidem ampla facultate exercendi pontificalia in omnibus partibus infidelium, in quibus non eſſent Ordinarij, ſicut Acta Conſiſtorialia eiuſdem Pont. teſtatur,

3 P. F. Ludouicus de Venetijs Aurien. Eccleſiam conſequutus eſt anno milleſimo quingenteſ. trigeſimo octauo à Paulo III. in cuius Act. Conſiſt. ita legitur. *Die 7. Octob. F. Ludouicus Venetus Ord. Prad. fit Epiſc. Auren. vacan. &c.*

Tit. 55. Aſculanen.

1 ASculanen. Eccleſia in Apulia ſub Metropolit. Beneuentana duos ex noſtro inſtituto alumnos obtinuit Epiſcopos; primuſq; inter illos extitit P. Fr. Angelus de Neapoli Carolo Regi à ſacris confeſſionibus, à Clemente Papa V. creatus, qui contra rebelles Clericos ſuos ab eodem Rege litteras obtinuit anno milleſimo trecēteſimo octauo, Febr. die 1, quas adducit Vghell. tom. 8. inter Aſcul. Epiſc. & paulò poſt quieuit in pace. *Taeg. in Mon. Ord. & Vghell. Ital. Sac. tom. 8.*

2 P. Fr. Petrus Lucas de Gerona Aſculanen. Epiſcopus, translato Io. Antonio Buccarello ad Nolanam Eccleſiam, declaratus eſt à Paulo II. 8. Id. Septemb. anno milleſimo quadringenteſimo ſexageſimo nono, in qua octo annos præfuit laudabiliter, ad villicationis ſuæ reddendam rationem à Chriſto Domino vocatus. *Vghell. vbi ſup.*

Tit. 56. Aſculanus.

1 ASculana Sedes in Piceno Apoſtolicæ immediatè ſubditur, cui præfuit P. Fr. Hieronymus Bernerius Corregienſis ex prouincia Lombardiæ, qui poſt varias in ſua prouincia obitas præfecturas à Sixto V. Pont. Max. Epiſcopus Aſculanus creatus eſt die 22. Auguſti anno 1586. ſacra purpura poſtmodum ornatus ab eodem Pont. die 18. Decembris eiuſdem anni. Suſceptam ſponſam ſummopere dilexit Hieronymus, creditaſq; ſibi oues aſſiduis exhortationibus in viam ſalutis dirigere non deſtitit. Seminarium iuxta Tridentini Concilij decreta à fundamentis conſtruxit ad cuius rei memoriam conſeruandam ſequens monumentum in eodem exiſtit.

Fr. Hieronymus Bernerius ex Ord. Prad. Epiſcop. Albanen. Card. Epiſcopus & Princeps Aſculan. ad meliorem vſum Clericorum, veteribus Seminarij dirutis ædibus
quæ pene corruebant;
areq; abundè collato; has ampliores ædificandas curauit M. DC. IV.

In Epiſcopali palatio ſacellū Crucifixo Dom. Sanctiſq; Hieronymo, Emydio, ac Dominico dicatum conſtruxit; Diœceſim repetitis vicibus viſitauit; Synodales conſtitutiones euulgauit, Parochorum Congregationem ſtabiliuit, nobileſq; ac pauperes ita adamauit, vt communi ciuium voto eius inſignia cum ſequenti elogio in Prætorio affixa fuerint.

F. Hieronymo Bernerio Card. Epiſcopo ac Principi Aſculano Patri Patriæ. Patri Pauperum, Patri omnium bonorum.

Tandem proprię quieti conſulturus Eccleſiam reſignauit in fauorem Sigiſmundi Donati Corrigienſis Venuſini Epiſcopi die 7. Ianuarij incipientis anni 1605. *Plod. p. 2. lib. 4. Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

Tit. 57. Aſſauen.

1 ASſauen, ſeu vt alij dicunt Aſauen. Eccleſia in Anglia ſub Metropolit. Cantuarien. P. Fr. Thomam Anglum habuit Epiſcopum 6. Kal. April. anno milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo à Nicolao Papa V. creatum, qui in commiſſo ſibi grege ea, quæ optimum decent Paſtorem compleuit. *Ex Regeſt. inſd. Nicolai Pont.*

Tit.

Digitized by Google

Tit. 58. Astanen.

1 ASTanensis Episcopalis Sedes in Corsica, Episcopum obtinuit P. F. Antonium de Omessa ex Athenien. Archiepiscopali ad hanc translatum à Nicolao Papa V. 16. Kal. April. anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo primo per obitum Angeli, in qua consummato in pietatis operibus vitæ cursu, ex hoc sæculo nequam discessit. *Ex Regest. eiusd. Nicol. V.*

Tit. 59. Asten.

1 PArer Fr. Philippus Baudonus de Rotarijs Astensis nobilis ciuis patriæ Episcopalẽ Sedem in Lombardia sub Metrop. Mediolanen. conscendit Nicolao V. Pontifice cõcedente 6. Non. Octob. anno 1446. quo sedente Carolus Borbonius Aurelianensis Dux Astam solemni ritu ingressus, Ecclesiam S. Secundi pretiosis donis ditauit. Multa pietatis opera creditis sibi ouibus Philippus exhibuit, post quę vale dixit mortalibus anno 1470. *Vghell. tom. 4. Ital. Sac.*

2 P. F. Dominicus de Ruuere, nobili Astense familia, patriæ Sedem Episcopalem & ipse conscendit, Pio V. Pontifice Sanctissimo, cui Dominici virtutes innotuerant, annuente die 23. Martij an. 1568. Suę Diœcesis quædam loca, in quæ Caluini, & Luteri virus irrepserat, expurgauit, illiusq; incolas in catholica fide stabiliuit. Pernicioſum abusum, quo Ecclesiastica beneficia, quibus cura animarum erat annexa, potentiores habebant, & vix per mercenarios pauperes Presbyteros necessaria sacramenta subministrabant, ex sua Ecclesia pœnitus, pœnitusq; eliminauit, sibiq; creditæ Ecclesiæ iurâ infracto animo, ita defensauit, vt contra vrbis suæ potentem Gubernatorem excommunicationis telum vibrare non dubitarit. Orphanorum pater effectus, bina hospitalia pro ipsis iuxta sexus diuersitatem construxit, montemque pietatis in pauperum cõmodum fundauit, Seminariumq; Clericorum ad Concilij Tridentini præscriptum apud Ecclesiam S. Narij construxit. Capucinis Patribus Cœnobium in decentiorem, commodioremq; locum transferentibus, copiosas eleemosynas attribuit, & S. Pauli labentem Ecclesiam à fundamentis constabiliuit. S. Secundi corpus, quod in Ecclesia illi dicata asseruatur, ad Aram maximam transtulit, impetrata à Gregorio XIII. Pont. Max. plenaria Indulgentia pro ijs, qui huiusmodi translationi interfuissent. Tandem optimus Pastor nobili meritorum cumulo onustus, mortalitatis sarcinam deposuit die 19. Martij an. 1587. corpore in nostram Ecclesiã, prout ipse elegerat, tumulato, sequenti elogio tumulo inscripto.

D. O. M.
Dominico de Ruuere Astæ Episcopo,
& Comiti singulari in Deum pietate
in pauperes beneficentia,
Qui in Episcopali munere
sanctè versatus ann. XVIII.
Moriens iussit suum corpus humari
in æde B. Mariæ Magdalenæ
in qua nomen in Dominicana familia
dederat,
Paulus Iacobus, Andreas, Michael, Antonius,
& Io. Baptista Gulielmi filij
colere tanti patrui memoriæ studiosi
optimè merito F. C. An M.D.LXXXX.

Vghell. tom. 4. Piod. p. 2. lib. 4.

Tit. 60. Asturicen.

1 PArer Fr. Aluarus Osorius Ex Marchionibus Asturicensibus sanguinis claritate conspicuus: germanus frater vterinus primi Comitis Altamirani Roderici de Moscoso, & Osorio, Ferdinandi Infantis, qui fuit Romanorum Imperator, Vngariæ, atq; Boemiæ Rex, præceptor, Asturicensis Episcopus in Portugallia sub Metrop. Braccaren. à Leone X. Pont. Max. in sui pontificatus primordijs creatus est, qui postquàm gregem sibi cõmissum per salutis viam direxit circa viginti quatuor annos, obijt anno 1537. *Fernand. inter Ep. Hisp.*

2 P. Fr. Albertus de Aguayo Conuentus S. Pauli Cardubensis Prouinciæ Bethicæ filius sacrę Theologiæ Laureatus insignis Asturicense Sacerdotium conse-

quutus

Digitized by Google

qutus eſt à Sixto V. die 8. Auguſti anno milleſimo, quingenteſimo octogeſ. octauo, in quo cum ea, quæ verum, & Apoſtolicũ Paſtorem decent, fideliter compleret, raptus fuit ex mortalibus oculis ſequenti anno 1589. *Fernandez vbi ſup. Et ex Regeſt. Apoſt. Cancell.*

3 P. Fr. Antonius de Caſtro Cereris Salmantini Conuentus filius, vir doctiſſimus Philippo III. dum eſſet Hiſpaniarum Princeps, à ſacris confeſſionibus, à Clemente Papa VIII. Aſturicenſem Epiſcopatum conſequutus eſt anno 1595. Nouemb. 8. quam Eccleſiam cum per annos viginti, vitæ integritate, vigilantia, & contentione, vt ſubditorum mores componeret, gubernaſſet, quieuit in Domino ſexto Kal. Auguſti anno 1616. Scripſit tomum concionum hiſpano idiomate de tempore, & ſanctis, & librum expoſitionis Dauidici Pſalterij. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt. & Fernandez vbi ſup.*

Tit. 61. Atilanen.

1 PAter Fr. Aimericus Gallus à Ioanne Papa XXII. Atilanenſem Eccleſiã regendam ſuſcepit circa annum Dom. milleſimum trecenteſimum vigeſimum ſextum. De quo nil aliud expiſcari potuimus apud noſtros ſcriptores. *Fernand. inter Gall. Epp.*

Tit. 62. Atrebaten.

1 IN Atrebatenſi Eccleſia, quæ Ciuitas Arteſiæ Metropolis eſt P. Frater Martinus Poreus ex Senonenſi Conuentu, Epiſcopus effulſit à Gregorio XII. anno milleſimo quadringenteſimo octauo creatus. Fuit hic nobilis Pariſienſis doctor, Io. Duci Burgundiæ à ſacris confeſſionibus, à quo ad Conſtantienſe Concilium Orator directus eſt, atque ab eodem Cõcilio ad Io. XXIII. pro pontificatus renunciatione Procurator fuit electus, prout refert Spondanus in Annalib. ſuis Eccleſ. In Angliam cũ Præpoſito S. Donatiani Brugenſis ab eodẽ Concilio miſſus eſt: Tandẽ in pace quieuit die 6. Septemb. 1426. in ſua Eccleſia cũ ſequenti elogio conditus.

Hic iacet Martinus Porè de Conuentu Senonen. Ord. Frat. Prad. olim Confeſſor Illuſtriſſ. Principis Io. Ducis Burgundiæ, Flandriæ, Arthefiæ, & Burgundiæ Comitis, & deinde Atrebatenſis Epiſcop. qui obijt anno Dom. M.CCCC.XXVI. die 6. Sept. Gall. Chriſt. tom. 2.

Tit. 63. Aueneten.

1 PAter Fr. Ludouicus Combonet Gallus de prouincia Toloſana Doctor Pariſinus, & diuini verbi præco celleberrimus, à Paulo Papa III. Auenetenſis Paſtor in partibus Infidelium creatus fuit die 28. Iulij anno ſal. milleſimo quingenteſimo trigeſimo octauo, pro vt habetur in Actis Conſiſtorialib eiuſd. Pont., in quibus dicitur Suffraganeum quoq; Chryſopitenſem fuiſſe ipſum inſtitutum cum diſpenſatione ad Aueneten. Eccleſiam accedendi. De quo Epiſcopo nil aliud memoria dignum loqui poſſumus, cum ſcriptores noſtri ad hoc viam nobis non aperiant. *Ex Act. Conſiſt. Pauli 3.*

Tit. 64. Augurien.

1 PAter Fr. Conſaluus Anglus (*cuius* cognomen & patriam non pandunt ſcriptores noſtri.) Augurienſem Eccleſiã in Anglia conſtitutam regendam obtinuit circa annum milleſimum quadringenteſimum trigeſimum octauum. Cœtera de hoc Præſulæ ſilentij tenebris inuoluuntur. *Fernand. in Catal. & Pled. p. 2. lib. 3.*

Tit. 65. Auguſtenſis.

1 PAter Fr. Io. Scandelandus ex Prouincia Theutoniæ de cõuentu Coloniæ Agrippinæ Mag. in Theol. celeberrimus, Auguſtenſem Eccleſiam in Alemania ſub Mogontina Metrop. regendam obtinuit, poſtquàm varias legationes pro Apoſtolica Sede obiuiſſet; Inquiſitoriſq; munus peregregiè maximo cum Chriſtianæ fidei incremento exercuiſſet. Ingenij ſui præclara monumenta poſteris reliquit ſicut Leander Alb. noſter teſtatur. Quot

annis

annis in hac Ecclesia Episcopus extiterit, & quo tempore, silent nostri Auctores. Obijt Confluentiæ (anno 1377. inquit Fernandez inter Germanos Episc.) apud nostros ad maioris arę dexteram tumulatus. *Plod. p.2. lib.3.* qui subdit, Vormacen. Ecclesiam quoq; obtinuisse.

Tit. 66. Aurelianen.

1 PAter F. Philippus Gallus de Carnotensi Conuentu, in eodem aliquando Theologiæ Lector, & Prior, à Clemente VI. pro quo Pœnitentiarij munus gerebat, Aurelianensis Episcopus in Gallia sub Metrop. Senonen. creatus est Magistro Ord. Ioan. de Molendino anno millesimo trecentesimo quadragesimo octauo. Ex cathedra autem ad tumulum properauit; nam non completo anno, è viuis sublatus fuit, ne malitia immutaret cor eius. *Taeg. in Mon. Ord. Gall. Christ. tom. 2.* omittens tamen fuisse nostri instituti sectatorem.

2 P. Fr. Stephanus Parisius Abellonensis Episcopus effectus, Io. de Moruilliers Aurelianensis Episcopi Suffraganeus fuit, episcopalesq; functiones in eadem Aurelianensi Ecclesia exercuit circa annũ millesimum quingentesimum sexagesimũ; de quo plura inter Abellonen. Episcopos. *Gall. Christ. inter Aurelianen. sub nu. 109.*

Tit. 67. Auricen.

1 AVricensis Ecclesia in partibus infidelium posita consequta est Episcopum à Iulio III. P.F. Ambrosium Butigellam Melitensem ex Prouincia Siciliæ, qui anno millesimo quingentesimo quinquagesimo quinto à S. Sede Apostolica Legatione accepta, animarum salutis cupidissimus, in partes Syriæ secessit, vbi multos ad Christi fidem conuertit, & plurimis laboribus fractus, in Domino requieuit. *Fernand. in Concertat. Prad. ad annum 1555. ex relationib. Prouin. Siciliæ de Cœnob. Melitens.*

Tit. 68. Aurien.

1 AVrienſis Ecclesia in Portugallia sub Braccarense Metropolit. habuit Episcopum P. F. Petrum de Silua, translatum ex Lucense in Portugallia per resignationem Card. S. Sixti à Nicolao V. 6. Kal. April. anno 1447. *Ex Regest. eiusd. Nicol. Papæ.*

Tit. 69. Azoten.

1 PAter Fr. Otto Sentreim Germanus Azotensis Episcopus in partib. Suffraganeusque Treuerensis creatus est ab Vrbano VIII. anno millesimo sexcentesimo trigesimo quinto, consecratus die 10. Septemb. eiusdem anni. Philippo Christophoro de Soeteren, Caroloq; Gasparo de Leyen Archiepiscopis Suffraganeatum Treueren. gessit annis viginti octo, ab hoc secundo ad Reges potentissimos Gallum, & Hispanum nuptiarum causa inter eosdẽ subsequtarum Legatus missus, à quibus prætiosis donarijs affectus est. Senio tandem confectus carnis onus deposuit præterito anno millesimo sexcentesimo sexagesimo secundo die duodecima Nouemb. ætatis suæ sexagesimo septimo. Iacet Confluentiæ in nostra Ecclesia. *Ex relatione Prou. Germaniæ à P. Mag. Leonardo Hansen. Germano, & Prouinciale Terræ Sanctæ nobis exhibita.*

Tit. 70. Baccouien.

1 TRanslata Episcopali Sede ex Cerreto Baccouiam in Moldauia, constituitur eiusdem Pastor P. F. Io. Baptista Zamoyski de Prouincia Russiæ vir doctus, atq; concionator facundus ab Vrbano VIII. die 18. Iulij anno millesimo sexcentesimo trigesimo tertio: cumque annos quindecim demandatum sibi gregem piè, prudenterq; rexisset, dies suos compleuit anno millesimo sexcentesimo quadragesimo nono. *Ex Regest. Cancell. Apost. & Russia Florida in Cathal. Archiepp. & Epp. Prou. Russiæ.*

Tit. 71. Baionen.

1 PF. Thomas Ruuſac Gallus Baionenſem Eccleſiam in Gallia ſub Archiepiſcopali Rotomagen. regẽdam adeptus fuit à Clemente V. Pont. Max. anno milleſimo trecenteſimo quinto, quam tribus annis gubernauit, quieuitq; in Domino. *Pernand. inter Epp. Gall. & Plod. in Apend.*

2 P. Fr. Petrus San Ioannius de Malaſco Vaſco à Ioanne Papa XXII. die 17. Nouemb. anno milleſimo trecenteſimo decimonono Baionenſem Eccleſiam regẽdam ſuſcepit, cui pluribus annis præfuit laudabiliter vſque ad mortem. *Plod. p. 2. lib. 1. Fernand. inter Ep. Gall. & Gallia Chriſt. tom. 2.* quem abſolutè Monachum nuncupat.

3 P. Fr. Garſias Enqui de Sega, cum Aquenſis Epiſcopus eſſet, ad Baionenſem Eccleſiam ab Eugenio Papa IV. ad inſtantiam Caroli III. Nauarræ Regis, cui erat à ſacris confeſſionibus 5. Id. Decemb. anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo quarto translatus fuit. Obijt autem circa annum milleſimum quadringenteſimum quinquageſimum, de quo ſup. in Epp. Aquen. *Fernand. inter Ep. Hiſpan. & Gall ſac. tom. 2.*

4 P. Fr. Iacobus Gallus Baionenſis Epiſcopus & ipſe euaſit circa annum milleſimum quadringenteſimum quinquageſimum quintum à Caliſto Papa III. creatus, qui poſt tres annos è viuis exceſſit. *Gall. Chriſt. tom. 2.*

Tit 72. Balneoregien.

1 IN Balneoregienſi Eccleſia in Tuſcia Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubdita præfuit P. F. Stephanus Tuſcus Romanus, Romanæq; Prouinciæ nobile germen, qui à Balneoregien. Capitulo Epiſcopus electus, atque à Bonifacio Papa Octauo 12. Kal. Februarij an. 1295. confirmatus à Io. Card. Tuſculano Romæ conſecratus eſt. Nouem annis commiſſum ſibi gregem optimus Paſtor verbo, & exemplo enutriuit, ingreſſuſq; eſt mortalium communem viam an. ſal. 1306. *Vghell. t. 1. Pl. p. 2. lib. 3.*

2 P.F. Tranus Vrbeuetanus ex nobili, ac pernetuſta familia de Monaldeſchis, Romanæ Prouinciæ alumnus, ſacrarum literarum ſcientia ornatiſſimus, Eccleſiam hanc regendam ſuſcepit à Io: XXII. anno Dom. 1328. 4. Non. Septemb. cui præfuit vſq; ad 3. Non. Octob. eiuſdem anni, quo die ad Vrbeuetanam ſedem ab eodẽ Pont. Max. translatus eſt. *Vghell. ibid. Plod p. 2. lib. 2.*

3 P.F. Benedictus de Prouincia Regni Neap. Cum in Arien. Eccleſia optimi Paſtoris ſpecimen præbuiſſet, ab Eugenio IV. ad Balneoregien. translatus fuit die 10. Maij labentis anni 1438. quam cum annis ſeptem feliciter rexiſſet, æterno Deo ſuæ villicationis rationem reddidit an. 1445. *Taeg. in manum. Ord. Vghell. ibid.*

4 P.F. Vbertus Locatus Placentinus ex prouinc. Lombardiæ in ſua patria fidei Cenſor; doctrina, & moribus ſpectabilis à Pio V. in conſcientiæ directorem adlectus, & Generalis Commiſſarij S. officij Romæ munere decoratus, Balneoregien. Epiſcopus tandem ab eodem creatus fuit die 5. Aprilis, an. 1568. At dum maiora eius virtutes præmia expectarent à viſibili Eccleſiæ capite Pio, ab inuiſibili vocatus eſt ad æterna anno 1570. in noſtro ſanctę Sabinæ templo terræ traditus in ſepulchro à ſe Epiſcopis Ord. in Vrbe decedentibus conſtituto, his appoſitis notis.

V. L. E. B.
Et ſibi & cæteris eiuſdem Ord.
Ex Dominicana familia aſſumptis
An. Dom. M.DLXX.

In pariete autẽ ſequẽs cernitur inſcriptio

D. O. M.
Quem humilis familia parentes genuere,
aluit, edoctuitq; Dominicana paupertas,
Pij V. Pont. Max. munificentia auxit
dum in Vrbe Gen. S. Officij Commiſſariũ
ageret, deſideratiſſima morte ſolutus
hic humani voluit Vbertus Locatus
Placentinus, Epiſcopus Balneoregienſis.

Scripſit Vbertus librum de Epiſcopis Placentinis varia eruditione refertũ; & praximi iudicariam Inquiſitorum impreſam Venetijs an. 1583. *Plod. de progen. S. Dom. in Ital. Vghell. vbi ſup.*

Tit.

Digitized by Google

Tit. 73. Baluaſten.

1 BAluaſtenſis, ſeu Barbaſten. Eccleſia ad Philippi II. Hiſpaniarum Regis inſtantiam in Cathedralem erigitur à Gregorio XIII. cui primus Epiſcopus præficitur P. F Philippus de Vrriè Oueneten. Conuentus alumnus die 9. Febr. an. milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo tertio. Fuit Philippus vir doctiſſimus, qui in ea dignitate ſingularia pietatis opera exercuit, inter quæ corpus Venerabilis ſerui Dei P. F. Petri Cerdani ex noſtro ordine, S. Vincentij Ferrerij diſcipuli, in ſacriſtiam conuentus B. Mariæ Virginis de Pegna tranſtulit, ibique in nobili tumulo condidit anno à Virgineo partu milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo quarto. Plures annos Paſtor optimus vixit, tandemq; hanc lacrymarum vallem dereliquit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Greg. Pont. Fernand. in Epp. Hiſp. & Lopez par. 5. cap. 22.*

2 P. F. Hieronymus Baptiſta de la Nuza ex Prou. Aragoniæ Valentini cœnobij Alumnus & ſanguinis nobilitate vitæque ſanctitate venerabilis, poſt varias in ſua prouincia peractas præfecturas (fuit enim bis Prouincialis atque in Conuentibus Prior) ſuique ingenij præclara euulgata monumenta Chriſtianam pietatem redolentia, ad Philippi III. Regis Hiſpaniarum nominationem, à Paulo V. circa annum milleſ. ſexcenteſimum quartũ decimum Baluaſten. ſeu Baluaſtren. Epiſcopus promouetur, cui Eccleſiæ præerat an. milleſ. ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo, translatus poſtmodum ad Albarazinen. vt ex approbationibus tomo 3. Homiliarum eiuſdem, impreſſ. Barchinonæ an. 1633. & ex Diago conſtat: de quo ſupra in Albarazinen. Epiſcopis, vbi eius peregregia facta recenſentur.

Tit. 74. Bambergen.

1 IN Alemania ſub Mettop. Moguntina Bambergenſis eſt Eccleſia, quæ Paſtorem habuit P.F. Vuolfangũ de Eſtumbergo nobiliſſimis ortum natalibus, à Clemente V. anno milleſ. trecenteſimo quinto creatum, in qua dignitate ſe bonorum operum exemplum cunctis exhibendo, in Bambergen. ciuitate bina cœnobia Ordini, Fratrum vnum, monialium alterum conſtruxit, & tertiodecimo ſui regiminis anno ex mortalibus diſceſſit, in ſua Cathedrali propè Henricum Imperatorem tumulatus an. milleſ. trecenteſimo decimo octauo. *Plod. par. 2. lib. 1.*

2 P. F. Offingus Germanus huius Eccleſiæ Epiſcopus effulſit circa annũ milleſ. quadringenteſimum octogeſimũ, qui multa bona Ordini contulit. Cætera eius facta ſilent Scriptores noſtri. *Plod. p. 2. lib. 3. Fernand. in Epp. German.*

3 P. F. Io: Ruager Germanus S. Theol. profeſſor fit Naturen. Epiſcopus in partib. ac Suffraganeus Bambergenſis à Paulo III: anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo ſecundo die 18. Auguſti *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

Tit. 75. Barchinonen.

1 IN Barchinonen. Eccleſia in Catalunia ſub Metropol. Taraconen. Dom. Petrus Centelles Barchinonenſis Epiſcopus cum eſſet, ex fructu, quem in vinea Domini faciebant Fratres noſtri, permotus, cooperante Spiritu Sancto, Ordinis habitum petijt; quem tamen conſequi ſe non poſſe dixere Patres ob impedimentũ paſtoralis curæ. Acceſſit ipſe ad Gregorij IX. pedes Eccleſiam dimiſſurus, quod obtinere non valuit, cum eius vitæ integritas Pont. Max. innotuiſſet. Voti verò cõpos factus fuit in eo, quod idem Gregorius indulſit illi vt Ordinis habitum ſumeret retenta Barchinonen. Eccleſia, quod & fecit; vixitque Paſtor optimus vſque ad annum milleſ. ducenteſ. quinquageſimum ſecundum, quo Martij 28. die quieuit in Domino. *Lopez p. 5. lib. 2. cap. 8.*

2 P. F. Ferrarius de Abella Apulus ex prou. Regni Barchinonenſis Epiſcopus creatus eſt à Io: XXII. vltimo ſui Pontificatus anno, qui fuit à partu Virg. milleſ. trecenteſimus trigeſimus quartus. Bonatum hæreticum perpetuò inſectatus cum F. Paulo de Auerſa Inquiſitore Regni Neapolitani, tandem igni tradidit conburendum. Suas oues pluries inuiſit; & dum diœceſim luſtraret anno milleſ. trecenteſ.

Digitized by Google

quadrageſimo quarto, ex hac luce comigrauit die 21. Decemb. in Villa de Arboſ. *Vallus in hiſt. Prou. Regni Diag. in hiſt. Arag. & Plod. p. 2. lib. 2.*

Tit. 76. Baruthen.

1 P. F. Gregorius Melchiorus, vir in ſacris literis benè inſtructus à Pio II. Pont. Max. 14. Kal. Auguſti anno milleſ. quadringenteſimo ſexageſimo ſecũdo Baruthẽſis Epiſcopus creatus fuit, cui eccleſię cum annis pluribus ſacrum ius dixiſſet, in pace ſepultus eſt. *Ex lib. prouiſ. Prælat. iuſdem Pij Pont.*

Tit. 77. Beden.

2 P. F. Petrus de Anagnia Bedenſis Epiſcopus erat anno 1356. quo ad Steplonen. Eccleſiam translatus eſt. *Ex lib. prouiſ. Prælat. Vrb. 5.*

3 P. F. Petrus de Anagnia Rom. Prouinciæ Bedenſis Epiſcopus creatus eſt ab Apoſtolica ſede circa annum milleſ. trecenteſimum ſexageſimum, translatus poſtmodum ad Steplonenſem Eccleſiã ab Vrbano V. an. milleſ. trecenteſ. ſexageſimo ſexto 17. Kal. Ianuarij Pontificatus ſui 4. *Ex lib. Prouiſ. Prælat. eiuſdem Pont. Max.*

Tit. 78. Deinten.

1 P. F. Io. de Hiſp. Prouincia Catholico Regi Hiſp. à ſacris confeſſionibus, & conſilijs Beinten. Epiſcopatum ab Apoſtolica ſede obtinuit circa annum 1515. translatus poſtmodum à Leone Papa X. an. milleſ. quingenteſimo decimo ſeptimo ad Archiepiſcopalem Arborenſem Eccleſiã in Sardinia. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Leonis Pont.*

Tit. 79. Bellicaſtren.

IN Calabria ſub Metropolitana S. Seuerinæ eſt Bellicaſtren. Eccleſia, cui præfuit qui ſequitur.

1 P. F. Hieronymus de Fornarijs Papienſis ex Prou. Lombardiæ S. Theol. Magiſter doctiſſimus, cum Prioris, & Regentis onus in conuentu S. Dominici de Bononia ſubijſſet, atque in eiuſdem ciuitatis Magiſtrorum Collegium cooptatus eſſet, à Clemente VII. die 8. Auguſti an. milleſ. quingenteſ. trigeſimo tertio Bellicaſtrenſis Epiſcopus creatus fuit, in qua dignitate nouem conſumpſit annos, obijtq; in Vrbe, cum ad Apoſtolorum limina acceſſiſſet an. milleſ. ducenteſ. quadrageſimo ſecundo, in S. Sabina ſepultura accepta. *Plod. p. 2. lib. 4. Vghell. t. 9. Ital. Sac. & ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 80. Bellouacen.

1 P. F. Vincentius Bellouacenſis Burgundus, vir doctrina inſignis, in omnis generis Authorum lectione verſatus, plurimarumque rerum cognitione excultus ab Innocentio IV. Bellouacenſis Epiſcopus in Gallia ſub Metropol. Remen. creatus fuit an. milleſ. ducenteſ. quadrageſimo octauo. Decem propemodũ annis ſibi creditam Eccleſiam pius Paſtor integerrimè rexit, exceſſitque è mortalibus an. milleſ. ducenteſ. quinquageſimo octauo relinquens poſt ſe præclara ingenij ſui monumenta videlicet,

Speculum naturale, quod 33. libros complectitur
Speculum doctrinale, quod 3. libris comprehenditur
Speculum morale
Lib. 4. de gratia Chriſti.
Lib. 1. de Laudibus B. Virg.
Lib. 1. de Laudibus B. Io.
Lib. 1. de Inſtitutione puerorum.
Lib. 1. Epiſtolarum diuerſarum

Et Conſolatoriam epiſtolam de morte amici ad Regem Franciæ Ludouicum. Finem autem impoſuit ſuo ſpeculo hiſtoriali, vt ipſemet in eius epilogo teſtatur, an. milleſ. ducenteſ. quadrageſimo quarto. *Caſtill. p. 1. Plod. p. 2. lib. 1. Fernand. in Catal. Luſit. in Bibliot. Bzou. in Annal. Eccl. ad an. 1220. num. XIV. De quo* tamen Gallia Chriſtiana altum tenet ſilentium.

Tit.

Digitized by Google

Tit. 81. Bellunen.

1 BEllunensis Ecclesia in Marchia Tarui sina sub Patriarchali Aquileien. quæ cum Feltrensi est copulata, duos nostrę professionis assecłas habuit Episcopos, ex quibus primus eluxit P. F. Gregorius Episcopus Sorensis, ad hanc Bellunensem sedē translatus à Io: XXII. 8. Id. Iunij anno millesimo trecentesimo vigesimo tertio, in qua cum præfuisset annos quatuor, de laqueis huius sæculi liberatus est Auenione die 20. Februarij an. millesimo trecentesimo vigesimo septimo *Vghell. tom. 5. Ital. Sac.*

2 P. F. Thomas Thomasinus Venetus, qui multarum Ecclesiarum Episcopus extitit, cum esset Recanaten. Antistes ad has Ecclesias ab Eugenio IV. die 15. Octob. anno millesimo quadringentesimo quadragesimo translatus fuit. Vitam cum morte commutauit septimo sui regiminis anno, qui fuit salutis humanæ millesimo quadringentesimo quadragesimus septimus. Reliquit post se ingenij sui plures partus, præcipuè, que heroicis carminibus diuinissimum Eucharistiæ Sacramentum panxit. *Vghell. t. 5.*

Tit. 82. Benleucilonen.

1 ECclesiæ Benleucilonen. titulari, & in infidelium partibus datur Ep. P. F. Hermanus Nortorp. à Nicolao Papa V. 3. Id. April. anno sui pontificatus 7. qui fuit reparati orbis millesimus quadringētesimus quinquagesimus tertius creatus prout in Regestis eiusdem Pont. habetur: de quo tamen nec verbum quidem habuere Ord. scriptores.

Tit. 83. Bergen.

1 IN Noruegia est Bergen. Ecclesia, sub Metropolitana Nidrosiense, cui P. Fr. Nicolaus de Maruia datus est Episcopus circa annum millesimum trecentesimum quadragesimum, eidemq; Pastor optimus annis pluribus præfuit. *Fernand. in Ep. Dacię.*

2 P. Fr. Benedictus Vngarus creatur Episcopus Bergen. 18. Kal. Febr. anno millesimo trecentesimo sexagesimo nono ab Vrbano V, cum esset eiusdem Pont. M. Capellanus, de quo scriptores Ord. altum tenuere silentium. *Ex lib. prouis. Prælat. eiusd. Pont.*

3 P. F. Naruam fuisse Bergensem Episcopum, in hunc modum asserit S. Antoninus 3. p. hist. tit. 23. cap. 11. *F. Narua Episcop. Bergensis in Dacia*; at quo tempore, non refert ipse, neque vllus alius ex scriptoribus nostris.

Tit. 84. Bergomen.

IN Lombārdia sub Metropolitana Mediolanensi est hæc Ecclesia, quæ sequentes Dominicanos Episcopos habuit.

1 P. Fr. Aloysius de Roxiate Bergomensis, olim Ariminen. Episcopus, ab Innocentio IV. dum Lugdunensi concilio interesset, ad patriæ Sedem translatus fuit 3. Id. Febr. anno millesimo ducentesimo quinquagesimo, & post 9. annos Ecclesia dimissa, reliquum vitæ suæ in monasterio S. Sepulchri de Astino in quiete consūpsit. Obijt autem postea die 26. Ianuarij, ante D. Martini altare sepultus anno millesimo ducentesimo sexages. septimo. *Vghell. tom. 4. Ital. Sac.*

2 P. F. Herbordus Pannonius in conuentu S. Stephani Bergomen. ad Ordinem receptus, doctrina, morumque probitate singularis, in Aloysij locum suffectus est anno millesimo ducentesimo sexagesimo primo. Hic Ecclesiam S. Iacobi de Porta ecclesiæ S. Stephani adiunxit, Sodalitatemq; Misericordiæ ad pauperum inopiā subleuandam erigi curauit; Senioq; tandem confectus, vndecimo sui regiminis anno mundum reliquit anno millesimo ducentesimo septuagesimo secundo, in Cathedrali tumulatus. *Vghell. ibid. & Ferrar. de reb. Hungar. Prou. lib. 1. p. 3.*

3 Quendam Patrem Fr. Ludouicum de Bergomo patriæ Sedem Episcopalem conscendisse circa annum millesimum quadringentesimum affirmant Fernandez inter Epp. Italos, & Lusitanus in decade 1400. at cum eo tempore adnotentur ab Vghello huius Ecclesiæ alij Præsules ex Archiuio Vaticano, dicendum est, vel Ludouicum alio tempore assumptum,

cum, vel ſchiſmatē vigente à Pſeudopont. inſtitutum eſſe.

Tit. 85. Beriden.

1 CVm Stephanenſi Eccleſia Beridenſis copulata exiſtit in Albania, quibus Vrbanus V. Epiſcopum præfecit anno 1365. ſui pontiacatus quarto P.F. Petrum de Anagnia ex Romana Prouincia, de quo inter Stephanen. Ep. *Ex lib. 2. prouiſ. Prælat. eiuſd. Vrb. 5.*

Tit. 86. Berithenen.

1 BErithenenſis Eccleſia titularis inter Infideles poſita Tyrenſi Suffraganea, habuit Epiſcopum P.F. Io: Græcum, à Nicolao Papa V. 12. Kal. Maij anno milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo tertio creatum, pontificatus ſui ſeptimo, prout in eiuſdem Regeſt. prouiſ. Prælat. dicitur.

Tit. 87. Bertinorien.

1 BErtinorienſis Eccleſia in Romandiola ſub Rauennaten. Metrop. quæ cum Foropopilienſi eſt vnita, duos Dominicani inſtituti profeſſores habuit Epiſcopos. Primus inter illos fuit P. Fr. Thomas Caſellius Calaber nobilis Roſſanenſis, Theologus celebris, in Tridentina Synodo vir clariſſimus, qui cum S. Leonis Eccleſiæ præſideret, à Paulo III. ad Bertinorien. & Foropopilien. Sedes die 27. Octob. anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo quarto translatus eſt, cui cum quatuor annos præfuiſſet, ad Oppidenſem primò, Cauenſem deinde, tranſijt: de quo ibid. *Vghell. Ital. Sac. tom. 2.*

2 P. Fr. Io: della Robbia Florentiæ nobili loco natus, Vrbano VIII. Pont. M. affinis, filius conuentus S. Mariæ Nouellæ dictæ Ciuitatis, vir doctus, & prædicator gratioſus, ab eodem Pontifice Max. Bertinorienſis Epiſcopus creatus eſt die 29. Iulij anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quarto. Sexdecim omnino annos ſumma vigilantia Paſtor egregius in ſua Sede præfuit, exceſſitq; è viuis in ſenectute bona die 25. Octobris anno milleſimo ſexcentesimo quadragesimo primo, ſuis exuuijs in B. Virg. ſacello principis templi D. Petri Foropopilienſis ſepeliendis relictis, cum antea vnam Capellaniam in eodem inſtituiſſet, ac pro ſacrificio in animę ſuæ ſubsidium celebrando fundaſſet. Primus Epiſcopus extitit, qui poſt dirutum Forumpopilien. ibidem ſepulchrum ſibi delegerit. *Vghell. ibid.*

Tit. 88. Bethleemitani.

1 PAter F. Thomas de Leontino Siculus, ſanctitate, morum honeſtate, doctrina, & eloquentia floruit: proindeq; dum Prioris Prouincialis Romanę Prouinciæ, quæ tunc vtrumque Siciliæ, vltra, & citra Pharum complectebatur regnum, dignitate emineret, à Clemente IV., vel vt alijs placet, ab Alexandro IV. Bethleemitanus Epiſcopus creatus eſt circa annũ milleſimum ducenteſimum ſexageſimum. Munere conſecrationis ſuſcepto ad ſuam Eccleſiam properauit, ibique in vltramarinis partibus Apoſtolici Legati nobile onus pluribus annis ſuſtinuit. In Italiam reuerſus, Cuſentinus Archiepiſcopus 14. Kal. Maij anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo octauo à Clemente IV. renunciatus fuit: de quo ſupra in Cuſentin. Archiepp. Obijt autem anno 1276. *Vghell. Ital. Sac. tom. 9.*

2 Pater Frater Hugo de Neapoli in translati Thomæ de Leontino locum, Bethleemitanus Epiſcopus à Nicolao III. ex Troiana Eccleſia translatus, creatus eſt 7. Idus Octob. anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo nono. *Vghell. tom. 1. inter Troian. Epp. ſub num. 13.*

3 P. Fr. Vulfanus, ſeu Vulfangus de Albato Gallus ex Piccardia Carolo II. Regi Siciliæ in paucis charus, & conſiliarius, à Bonifacio VIII. ad eiuſdem Regis petitionē Bethleemitanus Epiſcopus creatus eſt circa annum milleſimum trecenteſimum primum, in qua dignitate ſe tanquam verũ S. P. Dominici filium exhibuit; vitamq; cum morte cõmutauit circa annũ milleſ. trecẽteſ. quintũ. *Vallus de Prou. Reg. p. 2. Plod. p. 2. lib. 1. Taeg. in Mon. Ord.*

4 P. F.

Digitized by

4 P. Fr. Adimarus de Rupe vacante Bethleemitana Sede per Obitum Durandi, illam regendam conſequitur ab Vrbano V. Idib. Nouembris anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo tertio pontificat. ſui 2. prout libri prouiſionis Prælatorum eiuſdem Pont. max. teſtantur, de quo altum Scriptores Ord. tenuere ſilentium. *Vghell. in manuſcrip.*

5 P. F. Gerardus, ab aliquibus Iagardus dictus, Gallus ex Prouincia Prouinciæ regularis obſeruantiæ promotor exactiſſimus, multorum cõuentuum oculatus, moderatorinec nõ in Pariſina vniuerſitate celebris, atq; eruditus Doctor, Bethleemitanam Eccleſiam regendam ſuſcepit circa annum milleſimum trecentesimum nonageſimũ, quam dignitatẽ laudabiliter exercuit vſq; ad annum milleſimum quadringenteſimum vndecimum, quo mortuus eſt in maximis Eccleſiæ turbinibus, erga Apoſtolicam ſedem, eiuſq; Summos Pontt. fideliſſimus. *Plod. p. 2. lib. 2. Fernand. in Epp. Gall.*

6 P. F. Io: Mercatus Bethleemitanus Antiſtes & ipſe effectus eſt per obitum Michaelis à Ioanne XXIII. anno milleſimo quadringenteſimo duodecimo, de quo nil memoria dignum ſcripſere Ordinis Scriptores. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſd. Pont. Plod. in Apend. & Fernand. in Epp. Ital.*

7 P. F. Guillerius Balam ex Epiſcopo Hebronen. fit Bethleemitanus ab Eugeniõ IV. cui Eccleſiæ præerat anno milleſimo quadringenteſimo trigeſ. octauo, quo ad Ebroicen. translatus eſt, vt antiqua Galliæ Chriſtiana in Ebroicen. Epp. ſub num. 48. §. *Martinus* teſtator.

8 P. Fr. Io: Bilarus Bethleemitanæ Sedi ſacrum ius dicebat anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo ſeptimo à Sixto IV. creatus Epiſcopus, de quo in Regeſt. Leonardi Manſueti Mag. Ord. ita teſtatum reperitur. *Mag. Fr. Io: Bilarus conuentus Blefenſis, qui de licentia Ordinis fuit aſſumptus ad Epiſcopatum Bethleemiticum, habuit gratias in copia ſignata B. Dat. Romæ 25. Septemb. 1477.*

9 P. F. Petrus de S. Maximo ex prouincia Prouinciæ Bethleemitanum Sacerdotium ab Innocentio VIII. conſequitur die 7. Ianuarij anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo nono, & exhibitis optimi Paſtoris ſibi creditis ouibus virtutum omnium exemplis, raptus eſt ex hoc ſæculo nequam. *Plod. p. 2. lib. 3. & ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſd. Pont.*

10 P. F. Vincentius Correrius de Camerota conuentus S. Dominici de Neapoli filius, ad petitionem Card. Columnæ à Clemente VIII. die 20. Nouemb. anno milleſimo quingenteſimo nonageſ. quinto Bethleemitanus Epiſcopus, & Coadiutor Vincentij Petrolini Murani Paſtoris creatus fuit, cuius laudes ex ſequentibus apparent. Neapoli in ſuo conuentu præfato è viuis exceſſit die 14. Ianuarij anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo in communi Fratrum oſſuario prout mãdauerat, tumulatus: de quo in mortuorum libro eiuſdem conuentus ita teſtatum reperitur. *Die 24. menſis Ianuarij 1630 hora 2. noctis obijt Illuſtriſſ. & Reuerendiſſ. Epiſcopus Bethleem Fr. Vincentius de Camerota de Correrijs, alias Malateſta Ord. Præd. fac. Theol. profeſſor filius huius Regij conuentus S. Dominici de Neapoli. Fuit concionator egregius, & gratioſiſſimus.* Vallus de Prou. Reg. p. 56.

11 P. F. Thomas de Albizis Florentinus ex conuentu S. Mariæ Nouellæ, cum eſſet Callienſis Epiſcopus ad hanc Bethleemitanam Epiſcopalem Sedem regendã transfertur à Clemente Papa VII. anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo quinto, in qua vitæ curſum conſummauit. Vide quæ in Epp. Callien. diximus ſupra. *Vghell. tom. 2.*

Tit 89. Biduanen.

1 PAter Fr. Otho Roder Germanus Biduanenſis Eccleſiæ in Sclauonia, ſub Metrop. Raguſina Epiſcopus creatus fuit à Bonifacio Papa IX. anno ſal. milleſimo quadringenteſimo ſecundo 10. Kal. Ianuarij, prout in lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Pont. habetur; de quo tamen altum ſilentium tenuere ſcriptores noſtri. *Ex Regeſt. Bonif. IX.*

2 Pater Frater Dominicus Paulonus de Camerino ex Prouincia Romana fit Biduanenſis Epiſcopus ab Alexandro VII. in initio præſentis anni milleſimi ſexcenteſimi ſexageſimi quinti.

Tit.

Digitized by Google

Tit. 90. Birionen.

1 PAter Fr. Henricus Dacus Birionenſem Eccleſiam regendam impetrauit à Sixto Papa IV. circa annũ Dom. milleſ. quadringenteſimum octogeſimum, de quo hæc ſolum referunt Scriptores noſtri. *Fernand. inter Epp. Dacos. Plod. p. 2. lib. 3.*

Tit. 91. Biſaccien.

1 BIſaccien. Eccleſia in Neapolit. Regno ſub Cuſentina Metrop. à Paulo III. cũ illa S. Angeli Lombardorum vnita, ante vnionem binos Præſules ex Ord. Prædicatorum obtinuit, quorum Prior P. F. Franciſcus de Bertagno extitit, à Ioanne XXII. 3. Id. Septemb. anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo nono creatus, quam annis viginti duobus optimè rexit; quieuitque in pace ſub Clemente VI. anno milleſimo trecenteſ. quinquageſ. primo, *Vghell. tom. 6. Ital. Sac.*

2 P. F. Nicolaus de Neapoli Franciſco in Biſaccien. Sede ſucceſſit ita iubente eodem Clemente Papa VI. 5. Kal. Iulij ipſo anno milleſimo trecenteſimo quinquageſimo primo, quam cum annis circiter decem rexiſſet, obdormiuit in Domino. *Vghell. ibid.*

3 P. Fr. Ignatius Ciantes Rom. Conuentus Mineruæ nobilis alumnus, Biſaccien. & S. Angeli Epiſcopus ab Innocentio X. die 17. Decemb. an. milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſexto creatus eſt, quas vnitas Eccleſias anno 1661. dimiſit. De quo inter Ep. S. Angeli. *Vghell. ibid.*

Tit. 92. Biſsinianen.

1 PAter F. Bernardus del Nero, Simonis Patritij Florentinus filius, Leonis XI. ex ſorore nepos, Feſulani contentus filius, à Clemente VIII. Biſſinianenſis Eccleſiæ in Calabria, Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubiectæ Epiſcopus creatus eſt die 27. Maij anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo octauo. Fuit Bernardus vir doctus, & non ſemel in Romana Prouincia Prior, aliiſque muneribus addictus, aſſumptoq; ad ſummum Catholicæ Eccleſiæ pontificatum Leone XI. Vrbeuetanus Epiſcopus ab eodem nominatus eſt: at morte nimis feſtina ſublato Pontifice, in ſua Biſſinianenſi Sede remanſit, quam ſub Paulo V. clauſtralis quietis deſiderio tentus, dimiſit, mille ſcutis pro ſua congrua ſuſtentatione annua ſibi tãtùm reſeruatis, anno milleſimo ſexcenteſimo ſeptimo; & ad Feſulanum conuentum, in quo Ordinis habitum ſumpſerat, ſe recepit, vbi in paupercula cella ſpiritũ Deo reddidit 17. Kal. Auguſti anno milleſimo ſexcenteſimo decimonono, in noſtra Eccleſia ibidem cum hoc Epitaphio tumulatus.

Bernardus del Nero Simonis filius
Leonis XI. P. M. ex ſorore nepos
Qui cum in Dominicana familia deliteſceret doctrina, & ſanctitatis lumine præditus
ad Epiſcopatum Biſſiniani vocatus
quaſi ſuper cãdelabrũ poſitus eccleſiæ illuxit,
eoq; poſtmodum abdicato clauſtra repetens,
cum totam in Deo vitam abſcondiſſet
hic cum Chriſto in gloria apparere expectat.
Obijt XVII. Kal. Auguſti An. M.DC.XIX.
Vixit annis LXVII.
Alexander Guadagnius Philippi filius
Senator Florentinus de viro de ſe, ac de ſacro
hoc Cœnobio, quòd patrimonio ſuo
locupletarat, benemerito, virtutis & amoris
monumentum poſuit.

Plod. p. 2. lib. 4. Vghell. tom. 1. Ital. Sac.

2 P. F. Paulus Pyromallus de Siderno ex Calabriæ Prouincia Archiepiſcopus Naxiouanen. in Armenia transfertur ad hanc Biſſinianen. Eccleſiam ab Alexandro Papa VII. die 15. Decembris hoc anno milleſimo ſexcẽteſimo ſexageſimo quarto: de quo ſup. in Archiepp. Armeniæ.

Tit. 93. Bitecten.

1 IN Apulia eſt Bitecten. Eccleſia ſub Metrop. Baren. cui P. Fr. Petrus de Auerſa ex prouincia Regni, vir teſte Vghello, doctiſſimus, & Theologus inſignis, à Bonifacio IX. ſapientum amatore, datus eſt Epiſcopus 2. Id. Maij anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo nono: in eaque dignitate longo annorum decurſu vixit

paſtor

pastor optimus, sibi creditas oues per salutis semitas dirigere verbo, & exemplo satagens. Tandem humanæ fragilitatis debitum persoluit circa annum sal. millesimum quadringentesimum secundum. *Vghell. Ital. Sac. tom. 7.*

2 Eo viuis sublato Petro, effectus est eiusdem Bitectensis Ecclesiæ Pastor P. Fr. Angelus de Bario ex Prou. Regni à Bonifacio IX., vir scientia, & pietate celebris, qui anno millesimo quadringentesimo septimo Barij quieuit in Domino, in choro nostræ Ecclesiæ ibidē tumulatus sub marmore eius effigiem cum sequenti inscriptione repræsentante. *Hic iacet D. F. Angelus de Bario Episcopus Bitettensis Ord. Fratrum Prædicatorum* 1407. De quo nullam mentionem facit Vghellus in tom. 7. inter Bitecten. Ep. *Vallus de Prou. Reg. par. 3.*

Tit. 94. Biuntini.

1 IN Apulia sub Barensi Metrop. est Biuntina Ecclesia, cui P. Fr. Pancratius Prior Agnanini conuentus in Latio, dum commissi sibi gregis curæ intenderet, ab Henrico Barense Archiepiscopo Apostolica auctoritate Episcopus prefectus est; quem postmodum Innocentius Papa IV. datis pontificijs litteris confirmauit Assisij in Vmbria 2. Id. Augusti anno millesimo ducentesimo quinquagesimo tertio. Plures annos in sua Sede pacificè vixit, deceſſitq; in sua Ecclesia anno millesimo ducētesimo sexagesimo sexto. *Vghell. tom 7. Ital. Sac.*

2 P. Fr. Antonius de Regio Lombardus verbi Dei insignis concionator, egregiusq; Sac. Theologiæ Laureatus, Calisto III. summopere charus, Biuntinus Episcopus ab eodem creatus est die 4. Maij anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo septimo, in qua dignitate piuribus annis præfuit. Hic sequenti anno à sua assumptione ad episcopatum, ad gratias, & Ordinis beneficia fuit cum quibusdam alijs ex Ordine nostro assumptis ad aliarū Ecclesiarum regimen, receptus in Capitulo Generali apud Nouiomagum celebrato anno 1459. teste Plod. p. 2. lib. 3. qui eundē Bundinen. non Biuntinū Episcopū errore lapsus, nuncupat. *Vghell. ibid.*

Tit. 95. Bobien.

1 PAter F. Petrus de Bubiano Placentinus ex Prouincia Lombardię Bobiensem Ecclesiam in Lombardia sub Genuen. Metrop. regendam suscepit à Bonifacio Papa VIII. anno millesimo ducentesimo nonagesimo sexto; cui plures annos præfuit. Extitit Petrus maximæ pietatis, & prudentiæ vir, ob quam Benedicto XI. ex Ord. nostro assumpto fuit gratissimus, à quo suæ virtutis maiora præmia expectabat, quæ instante nimis celeri pede Pontificis Max. morte consequi nō voluit. Ab eodem tamen Benedicto pro Placentino conuentu impetrauit Ecclesiam, claustrum, hortum, & curam S. Mariæ Templariorum propè eundem cōuentum existentia facta donatione à D. Iacobo Fontana procuratore D. Iacobi de Montecucco pontificio Cubiculario, & Templariorum equitum Generali præceptore, quam donationem idem Benedictus confirmauit anno millesimo trecentesimo quarto. *S. Antoninus in Chron. Ord. Plod. in Apend. Vghell. tom. 4. Ital. Sac.*

2 P. Fr. Iordanus de Monte Cucco Placentinus ex Lombardiæ Inquisitore à Ioanne XXII. 8. Kal. Octob. anno millesimo trecentesimo vigesimo quarto Bobiēsis Pastor creatus est, eodemq; Pont. Max. mandante, Cruciatam pro recuperatione terræ Sanctæ publicauit. S. Columbani cœnobium, tam in capite, quàm in membris reformauit, Albertumq; Abbatem depoſuit. Fuit Administrator Abbatiæ S. Mauri de Pulcheria. Obijt circa annū 1338. *Vghell. vbi sup.*

3 P. F. Stephanus de Finario ex Prou. Lombardiæ, dum Prioris munere in Alexandrina ciuitate fungeretur, a Paulo II. anno milles. quadringēteſ. sexages. quinto Bobiensis Pastor creatus est, in qua dignitate septem annos permānsit, obdormiuitq; cum patribus suis anno milles. trecentes. septuagesimo secundo. Huius mentio habetur in quodam fragmento Regest. Magistri Ord. Martialis Auribelli tali tenore. *Mag. Stephanus de Fenario Prior Alex. potest acceptare Episcopatum Bobien in prouincia Lombardiæ. Mediolani 2. Iuly 1465.* Vghell. tom. 4.

Tit. 96. Bongiren.

1 P F. Geruasius *Bõgirensis* Pastor creatus est ab Vrbano Papa V. pontificatus sui an. 5. qui fuit salutis millesimus trecẽtesimus sexagesimus sextus 3. Id. Decemb. per obitum Thomæ. *Ex lib. 2. Provis. Pralat. eiusdem Pont.*

Tit. 97. Bonen.

1 P F. Iulius Nicosien. Cyprius die Lunæ 19. Martij an. millesimo quingentesimo septuagesimo primo Megarensis Episcopus creatus est, à Pio V. Pont. Sanctissimo, præfectusque Armenorum curæ Cypri degẽtium, Cypro à Turcis expugnata, cui etiam concessit Bonensis Ecclesiæ administrationem prout Consist. Acta eiusdem Pontificis testantur: eumque pluribus annis gregem sibi commissum optimè rexisset, quieuit in pace. *Ex Act. Consist. eiusdem Pij V.*

Tit. 98. Boscoducensis.

1 P F. Michael Ophouius ex Prouincia Germaniæ inferioris Doctor Louanien. & prædicator gratiosus, post Prioris munus peractum in Antuerpiensi conuẽtu, cuius filius erat, & alijs suæ Prouinciæ cœnobijs (in qua etiam Prouincialis Prior fuit) Boscoducensis Episcopus ab Vrbano Octauo creatus est anno millesimo sexcentesimo vigesimo sexto. Non modicas in sua Ecclesia expertus est calamitates; nam ab Hollandis Boscoducensi ciuitate capta an. 1630. extra illam manere coactus fuit. Infracti tamen animi vir rem Catholicam totis viribus, prout potuit, tueri non destitit quoad vixit. Suo Antuerpiensi Conuentui singularia beneficia contulit, tandemq; ex hac vita migrauit an. sal. millesimo sexcentesimo quadragesimo sexto. Post quem nullus Episcopus Boscoducen. siuè Syluceducensis extitit, cura enim huius Ecclesiæ Antuerpiensi Pastori demandata est. *Gall. Christ. tom. 2.*

Tit. 99. Bosnen.

1 IN Vngheria sub Metrop. Colocensis est Bosnensis Ecclesia, cui P. F. Io. Theutonicus Vuildeshemensis, in Latina, Græca, Germanica, & Hungarica lingua versatus, ex Prouinciali Hungariæ Episcopus à Gregorio IX. anno millesimo ducentesimo quadragesimo primo inuitus præfectus est: quam Ecclesiam Apostolicis mandatis adstrictus tandem suscepit, illamq; omnium virtutum exemplo ouibus sibi creditis exhibito, sanctissimè duobus circiter annis tantùm rexit. In hac Episcopali sede constitutus, tanquam lucerna super candelabrum posita, cunctis præluebat, octo millia marcarum argenti (tot enim erant illius ecclesiæ redditus episcopales) in pauperes pia liberalitate effundebat, retentis tãtùm sibi ijs, quæ necessaria ad sui frugalem sustentationem sufficerent. Sæcularis fastus contemptor mirabilis, non nisi vnico asello in suę diœcesis visitatione, qui libros, & ornamenta episcopalia deferret, vtebatur: ipse verò pedester incedens creditas sibi oues visitabat. Dimisit tandem episcopale onus, anno millesimo ducentesimo quadragesimo tertio, ad claustra Ordinis iterum reuersus; electus postmodum Generalis Magister. *Bzou. in Annal. Eccles. ad an. 1253. num. VII. Ferrarius de Reb. Hungar. Prou. par. 3. lib. 1. cap. 5. & alij. Script. Ord.*

2 P. F. Andreas Hungarus Bosnensis Episcopus euasit à Nicolao Papa III. vltimo sui pontificatus anno, qui fuit salutis millesimus ducentesimus octuagesimus institutus; in qua præfectura cum aliquos annos bonus pastor vixisset, temporalem vitam compleuit; de quo nil aliud memoria dignum nostri Scriptores recensent *Ferrar. de Reb. Hungar. Prou. vbi sub. Fernand. inter Hung. Epp.*

3 P. F. Benedictus Hungarus, vir prudens & grauis, opera F. Gentilis Montis Flori Minoritæ Cardinalis, & Apostolici Legati de Latere in Hungaria Bosnensis Episcopus creatur anno Christi millesimo trecentesimo nono. Quinque annos huic sedi Episcopali præfuit, licet aliqui asserant fuisse creatum Episcopum in Transiluania,

nis. *Fernand. inter Hung. Episc. ex Marietta & Vghell. in Manuscript.*

4 P. F. Petrus Hungarus in sacris literis versatissimus, maximaque eruditione ornatus, Cardinali nostro Pratensi summa familiaritate addictus, Bosnensem Ecclesiam regendam suscepit post Benedictum præfatum, à Clemente V. Pont. Max. creatus Episcopus circa annum millesimum trecentesimum decimum, eidemq; præerat an. millesimo trecentesimo quintodecimo. *Ferrar. & Fernand. vbi sup.*

5 P. F. Io. Tomeus Marauitius Bosnensis Episcopus, Ecclesiæque Lucerinæ Suffraganeus fuit, qui vitam B. Augustini Lucerini Episcopi conscripsit, prout referunt Vghell. inter Lucerinos Epp. in vita eiusdem B. Augustini, & Ferrarius in titulo vitæ eiusdem, & pluries alibi: quo autem tempore vixerit, præfati authores non referunt.

Tit. 100. Bossanen.

BOssanensis Ecclesia in Sardinia sub Metropolitana Turritana sequentes Dominicanos consequuta est Episcopos.

1 P. F. Ludouicus Gomos sacræ Theologiæ Laureatus à Martino *V.* huius Ecclesiæ Episcopus renunciatur 2. *Id.* Maij an. à Virgineo partu millesimo quadringentesimo decimo octauo, qui cum annos quinque cõmissum sibi gregem sanctè, iustèq; rexisset, diem extremum clausit, habuitq; qui sequitur successorem. *Ex lib. prouis. Pralat. Martini V. & Vghell. in M. S.*

2 Defuncto Ludouico ad huius Ecclesiæ regimen promouetur à Martino Papa V. Magister Sacri Palatij *Io.* de Casanoua Barchinonẽsis anno millesimo quadringẽtesimo vigesimo quarto, translatus deinde ad Eluen. an. 1429. ac ad sacrã purpuram promotus sequenti anno 1430. de quo supra inter Cardd. num. 26. *Fernand. in Cardd. Ord. Plod. ibidem.*

3 P. F. Bernardus Gentilis Bossanen. Episcopus institutus est à Clemente Papa VII. die 10. Febr. anno millesimo quingentesimo trigesimo tertio, prout testantur Regesta Apostolicæ Cancellariæ; de quo tamen maximum tenuere silentium Scriptores nostri. *Ex Regestis eisdem.*

Tit. 101. Botudinen.

1 P. F. Antonius de Regio ex Lombardiæ prouincia Botudinẽsem Ecclesiam regendam suscepit à Calisto *III.* cuius fit mentio in Actis Generalis Capituli apud Nouiomagum in Saxonia celebrati anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo nono, in quo cum pluribus alijs Episcopis ex Ordine assumptis ad eiusdem gratias, & beneficia sequenti decreto receptus est. *Recipiuntur ad gratias, & beneficia Ord. FF. Episcopi. In primis acceptamus P. F. Petrum de Venetijs Archiepisc. Corphien. D. Antonium de Regio Episcopum Botudinensem &c.* De quo nil aliud memoria dignum reperitur. *Ex Act. eiusd. Capit. Gen.*

Tit. 102. Bouen.

1 P. F. Seraphinus de Brixia ex prouincia Lombardiæ, dum Lectoris Sacræ theologiæ munus Bononiæ exerceret, ab Vrbano IV. Bouensis Ecclesiæ Pastor in Calabria sub Rhegien. Metrop. (de Bouo, in Prouincia Regni, inquit Taeg.) creatus est die 27. Aprilis anno millesimo trecẽtesimo sexagesimo quinto, in qua dignitate permansit decem circiter annos: obijtque in Curia Auenione apud nostros sepultus. *Taeg. in monum. Ord. & Vghell. tom. 9. Ital. Sac.*

Tit. 103. Bouianen.

1 IN Neapolitano Regno sub Beneuẽt. Metrop. est Bouiana Ecclesia, in qua P. F. Petrus de Caserta cõstitutus est Episcopus à Ioanne XXII. an. millesimo trecentesimo decimo nono. Hic iam consecratus sacro Collegio solitum subsidium promisit die 27. Nouemb. eiusdem anni, de quo Taeg. hæc subdit. *F. Petrus Casertanus de Prouincia Regni Siciliæ hoc tempore* (scilicet Heruæi Magistri Ord.) *factus est per D. Papam Io. Episcopus Botanus &c.* Duos tantùm annos huic Ecclesiæ præfuit, viditque suæ vitæ terminum an. millesimo trecentesimo vigesimo secundo. *Vghell. Ital. Sac. tom. 8. & Taeg. suprad. loco.*

Digitized by Google

2 P. F. Petrus Vrſus ad hanc Sedem, euehitur à Martino V. an. milleſ. quadringenteſimo vigeſimo octauo 7. Kal. Maij, in qua tres tantummodo annos reſedit, ad Monopolitanam poſtmodum translatus anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo primo die 15. Ianuarij ab eodē Martino V. *Vghell. ibid.*

Tit. 104 Bouinen.

1 IN Apulia ſub Beneuentana Metropoli eſt hæc Bouinenſis Epiſcopalis Sedes, cui P. F. Petrus de Auletta ex prou. Regni, cum eſſet Vrbano VI. à ſacris confeſſionibus, ab eodem Pont. datus eſt Epiſcopus anno milleſimo trecenteſimo octogeſimo primo: obijtq; in Curia ſub eodē Vrbano Pontifice. *Taeg. in monum. Ord. & Vghell. Ital. Sac. tom. 8.*

Tit. 105. Braccillen.

1 PAter Fr. Dionyſius Gallus ex Laodicenſi; Conuentu ad Braccillenſem Epiſcopatum euectus fuit circa annū milleſimum quadringenteſimum quinquageſimū, de quo nihil aliud referunt ſcriptores noſtri. *Fernand. inter Gall. Ep. Plod. p. 2. lib. 2.*

Tit. 106. Brixien.

1 BGualla Bergomenſis ex Romara familia, primus fuit Brixienſis Prior, pro cuius conuentus aptatione, & conſtructione plurimùm laborauit: quo in munere cum facundo ore diuino ſpiritu repleto ſacros ſermones ad Brixienſes ſæpe haberet, Brixienſis Epiſcopus in Lombardia ſub Metrop. Mediolanen. à Clero electus eſt, atque à Gregorio IX. confirmatus anno milleſimo ducenteſimo vigeſimo nono. Pro eodem Pont. Max. Legatione in Inſubria functus eſt, ac inter Patauinos, & Tarniſinos mirabili vſus dexteritate fœdus compoſuit, quod & inter Guelphos, atque Gibellinos Brixiæ præſtitit. Multùm inſudauit, vt Fredericum II. Imperatorem in Pontificis gratiam reduceret. Ea autem ſanctitatis laude ſibi creditam Eccleſiam rexit, vt tùm viuus, tùm mortuus plurima à Deo ouibus ſuis obtinuerit beneficia. Deniq; vitæ ſolitariæ deſiderio tentus, Epiſcopali cura ſe expoliauit, clauſtroq; S. Sepulchri de Aſtino diuina contemplaturus ſe addixit, vbi ſpiritū Deo reddidit anno milleſimo ducenteſimo quadrageſimo quarto 3. Non. Decemb. cuius corpus ante S. Martini aram anno ſequenti intulere Brixienſes, atque magna celebritate in eodem altari condidere. *Plod. p. 2. lib. 1. Vghell. tom. 4. Ital. Sac.*

2 Duo alij in hac Eccleſia Præſules nominantur à ſcriptoribus noſtris. Primus eſt P. F. Albertus de Brixia, quem præfuiſſe circa annum milleſimum ducenteſimum quinquageſimū octauum aſſerit Piodius p. 2. lib. 3. ex Sampaio.

3 Alter eſt P. F. Nicolaus de Cuſa, relatus à Fernandez in nomenclatura Epp. Italorum, abſtinens à ſignificatione temporis, quo id contigerit. Cæterum nullam maiorem certitudinē circa hos duos expiſcari potuimus, quos non recenſet V. ghellus inter Brixien. Epiſcopos.

Tit. 107. Brugnaten.

1 LIguriæ Ciuitas eſt hæc Brugnatenſis, cuius Epiſcopalis Sedes Ianuenſem Metropolitanam veneratur, & quatuor Dominicanæ profeſſionis alumnos in ea reſediſſe Epiſcopos pro comperto habemus; primuſque inter illos ſedit P. Fr. Serulus Genuenſis prouinciæ Lombardiæ, qui cum magni Theologi famam ſibi comparaſſet, à Clemente IV. Brugnatenſis Epiſcopus creatus eſt anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo quinto, quā Eccleſiam cum quindecim propemodum annis pacificè rexiſſet, vitæ curſum compleuit. *Taeg. in Mon. Ord. & Vghell. t. 4.*

2 P. F. Simon de Thomacis ex eadem prouincia Lombardiæ, cum Prioris præfecturam in Ianuenſi conuentu exerceret, à Ioanne XXIII. Brugnatenſis Eccleſiæ regimine donatus eſt 7. Id. Aprilis anni milleſimi quadringenteſimi duodecimi, in qua ſex annos bonus Paſtor vixit: viditq; dierum ſuorum terminum anno milleſimo

qua-

Digitized by Google

quadringentesimo decimo octauo. *Ex Auctorib. suprad.*

3 P. F. Antonius Iacobi filius ex Comitibus Lucurri, vir tum in scholis, tum in suggestu orator facundus, à Paulo III. Brugnatensis Episcopus nominatur die 14. Febr. anno millesimo quingentesimo quadragesimo octauo per cessionem Augustini Card. Triuultij. Astitit Concilio Tridentino, fuitq; Ianuensis Archiepiscopi Vicarius. Præfuit huic Ecclesiæ annos decem, & septem, dimisitque Episcopale onus ad Pij IV. pedes; & in conuentum Ordinis S. Mariæ Annunciatæ Sigestri, soli Deo vacaturus, se recepit, vbi sancto fine quieuit, apud nostros ibidē sepultus, an. 1579. his notis tumulo appositis.

R. P. D. Antonio ex Comitibus Lucurri
Segestium oriundus, Ord. Prad.
qui an. M. D. XXXXVII.
ad Episcopatum Brugnaten. assumptus
in arduis
vtriusq; fortunæ casibus probatus
semper idem manens
Episcopale munus, non satellitia vsus
aut pecuniarijs multis
sed pernigili præsentia, & viua verbo
ministrando
nullum vnquam vitium incorreptū dimisit
nec pastorali officio defuit.
Demum quandam pro suis gentilibus
haud diuitibus, eleemosynam
annui census librar. Genuen.
CCXXXX. instituit,
& hoc sepulchrum sibi viuens
parari curauit an. M. D. LXX.

Vghellus, & Prod. vbi sup.

4 P. Fr. Thomas Castaldus de Alassio theologus celeberrimus ex prouincia Lombardiæ, qui de Angelis quatuor volumina scripsit, atque in Vrbe impressit, dicauitq; Innocentio X. Pont. Max. à quo Brugnatensis Episcopus creatus est anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo secundo die 26. Augusti, moritur Sigestri anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo quinto, apud nostros electa sepultura. *Vghell. in Apend. tom. 8.*

Tit. 108. Bungoren.

1 PAter Fr. Gerualius datus est Bungorensis Ecclesiæ Episcopus ab Vrbano V. sui pontificat. anno quinto, qui fuit nati saluatoris millesimus trecentesimus sexagesimus septimus, de quo in manuscript. Archiui Ord. alibi à nobis recensitis ita legitur. *Gerualius Ord. Prad. Magister in sacra Theologia creatur Episcopus Bungoren. anno 5. Vrbani V.*

Tit. 109. Burgi S. Sepulc.

1 BVrgi S. Sepulchri Ecclesia à Leone X. in Cathedralem anno 1520. sub Florentina Metrop. erecta, duos nostri instituti professores habuit Episcopos; quorum primus fuit P. F. Zenobius Medices nobilis Florentinus, qui Florentiæ in conuentu S. Marci educatus, post peractos philosophiæ, & theologiæ cursus, docendo, & prædicando sibi sapientis viri nomen comparauit. In Liberiana Basilica, S. Mariæ Maioris communi nomine nuncupata, Poenitentiarij D. Papæ munus postmodum exercens, ab Vrbano VIII. huius Ecclesiæ Episcopus creatus est anno à Virginis partu millesimo sexcentesimo trigesimo quarto mense Iulio. Præfuit ibidem annis tribus, viditque vitæ suæ terminum die 17. Octob anni millesimi sexcentesimi trigesimi septimi Florentiæ, in Ecclesia nostra S. Marci sepulturę traditus. *Vghell. tom. 3. Ital. Sac.*

2 P. Fr. Cherubinus ex Marchionibus de Malatpina eandem Ecclesiam regendā suscepit ab Alexandro VII. die 30. Aug. anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo quinto. Habitum Ord. in conuentu S. Mariæ Nouellæ de Florentia suscepit, in quo Prior euasit, Sac. Theol. Magister effectus, & Romanæ Prouinciæ Prior Prouincialis, quam rexit anno 1652. & 1653. Viuit bonus Pastor sedulam curā commissi sibi gregis gerens anno, quo hæc scribimus 1665. *Vghell. in Apend. tom. 7.*

Tit.

Tit. 110. Burglanen.

1 IN Dacia sub Lunden. Metrop. est hæc Burglanensis Ecclesia, cui præfuisse Pastorem P. Fr. Nicolaum Italum circa annum millesimum trecentesimum, testantur Scriptores Ord. qui tamen cætera huius Præsulis facta silent. *Plod. in Apend. ex Chron. ord. Fernand. in Epp. Ital.*

Tit. 111. Buscodunen.

1 PAter F. Michael Orphorius Buscodunensis Episcopus in partibus deligitur ab Vrbano VIII. die 2. Iulij sui Pontificatus anno tertio, qui extitit à Virgineo partu millesimus sexcentesimus vigesimus sextus. *Ex Regest. Cancell. Apost.*

Tit. 112. Buzen.

1 BVzensis Ecclesia in partibus Infidelium Episcopũ habuit P. F. Adeodatum Piccinum à Castanecio, qui Ordinem Pisis ingressus litterarum expers, cum totis viribus animum eisdem applicuisset, liberales didicit artes, sacramq; Theologiam, ita vt legendo, docendo, ac prædicando cunctis maximam afferret admirationem. Ad Episcopatum assumptus, in Sueffana Ecclesia Suffraganeus fuit. Tandem apud Concham prope Neapolim deposito carnis onere vitam cũ morte commutauit. Huius Præsulis monumenta nostra Pisana mentionem faciunt ad annum millesimum trecentesimum octogesimum secundum. *Ex eisdem monumen. Conu. Pis.*

Tit. 113. Cabilonen.

1 PAter Fr. Iacobus Fourre origine Carnotensis, in vico Mainuillari ortus Parisinus doctor renunciatus anno 1549. fuit Prouincialis Franciæ, & Carolo IX. Galliarum Regi à sacris prædicationibus, à quo Abbas Liuriacen. propè Parisios nominatus est, & Cabilonensis Episcopus in Prouincia Prouinciæ sub Lugdunen. Metrop. data confirmatione à Gregorio XIII. die 16. Nouemb. pontificijs Bullis autem expeditis Kalendis Decemb. anno millesimo quingentesimo septuagesimo tertio, & consecratur Parisijs in nostro templo sequenti anno 1574. die 18. April. In Episcopatu multa singularis pietatis opera exhibuit, & inter alia suæ Ecclesiæ chorum aulæo passionis D. Vincentij decorauit. Moritur Cabilone die 22. Ianuarij anno millesimo quingentesimo septuagesimo octauo, ante Aram, maximam Ecclesiæ S. Vincentij tumulatus. *Gall. Christ. tom. 2. & ex Regest. Cancell. Apost.*

Tit. 114. Cadurcen.

1 CAdurcensis nobilis Ecclesia in Aquitania sub Metrop. Bituricen. Episcopum habuit P. Fr. Guillelmum de Labora Ioanni Pappæ XXII. agnatione proximum, patria Cadurcensem, cum esset Supprior in Agennensi conuentu, assumptum ab eodem Ioanne Pont. Max. in locum Hugonis Geraldi episcopali sede exauctorati, & sæculari brachio iustè ad mortem relaxati, anno millesimo trecentesimo decimo septimo. Septem annos huic Ecclesiæ præfuit, in negotijs Apostolicæ Curiæ apud eundem Pontificem semper detentus. Obijt Auenione anno millesimo trecentesimo vigesimo quarto in D. Thomæ Aquinatis sacello a se constructo in Ordinis Ecclesia tumulatus, relicto Cadurcense conuentu ex asse hærede cum Apostolico beneplacito. *Gall. Christ. to. 2. & Olmeda in vita Hernei Mag. Ord.*

Tit. 115. Caiacen.

1 CAiacensi, seu Calatinæ Ecclesiæ in Campania Felici sub Metrop. Capuana vnicus ex nostris præfuit Pastor P. F. Io. de Auerta Carolo I. Neapolitano Regi à sacris confessionibus, qui ad eiusdem instantiam à Gregorio X. promotus est anno millesimo ducentesimo septuagesimo tertio. Eidem Ioanni Carolus Rex Decimas, quas habebat supra feudalia bona intra Caiacensem ciuitatem, liberaliter concessit ob amorem, quo illum prosequebatur. Obijt postmodum anno mil-

Digitized by Google

milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo ſexto. *Taeg. in mon. Ord. Vghell. tom. 6. Ital. Sac.*

Tit. 116. Caietani.

1 IN Neapolitano Regno eſt Caietana Eccleſia Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubdita, cui quatuor ex noſtris præfuere Epiſcopi, ex quibus Prior recenſetur P. Fr. Petrus de Terracina ab Innocentio IV. anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo ſecundo electus, & Apoſtolicis litteris, datis 2. Kal. Aprilis pontificatus 9. Caietano Capitulo commendatus, in quibus mandat, vt illi promptè obtemperent. Tres annos in ſua Eccleſia pacificè vixit Paſtor bonus, è viuis exemptus anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo quinto. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

2 P. Fr. Bœlus de Neapoli ſecundus ex noſtris Epiſcopus in hac Caietana Eccleſia præfuit, ab Eugenio IV. 9. Kal. Februarij anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo ſecundo creatus, qui ibidē duobus tantummodò annis præfuit ad Stabienſem Sedem poſtmodum translatus. *Vghell. ibid.*

3 P. F. Thomas de Vio Card. Caietanus renuntiato Panormitano Archiepiſcopatu ad patriæ Sedem electus eſt à Leone Papa X. die 13. Aprilis anno milleſimo quingenteſimo decimo nono, de quo Vghellus ita habet: *Hic ille eſt alter Thomas ingeniorum extrema linea; doctorum virorum miraculum; hæreticæ pranitatis terror; ſacrarum ſcripturarum lumen, ac fax; ſcholaſtici pulueris athleta inuictus; Thomiſtica doctrinæ galeatus defenſor; ſinceriorisdoctrinæ propugnaculum, arx, ac promptuarium ſubtilium argumentorum; cathedræ demum ſplendor, ac decus, cuius adeo immortalia ſcripta ſunt, vt tamdiù videantur permanura, quamdiù diuinam Sapientiam ſcholaſtica ſubſellia perſonabunt, &c.* Hanc Eccleſiam vſque ad mortem retinuit, quæ illi accidit anno milleſimo quingenteſimo trigeſ. quarto, de quo plura inter Cardd. *Vghell. vbi ſup.*

4 P. Fr. Hyacintus de Ceno Hiſpanus ad Philippi IV. Hiſpaniarum Regis præſentationem ab Vrbano VIII. Caietanus Epiſcopus renunciatur die 3. Aprilis anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo quarto, præfuitq; annis tribus laudabiliter. Deceſſit autem anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo ſeptimo. *Vghell. ibid.*

Tit. 117. Calagurritanus.

1 CAlagurritanæ Eccleſiæ in Aragonia datus eſt Epiſcopus à Sixto Papa IV. P. F. Ioannes de Quemada Hiſpanus, qui anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo ſynodū apud Logronnum celebrauit, in qua inter cętera ſalubria decreta, in ſua diœceſi ſeruandum fore feſtum viſitationis B. Virg. Mariæ ſanxit. Antequam ad huius Eccleſiæ regimen eſſet aſſumptus, factus eſt Generalis Viſitator Toletani Archiepiſcopatus anno 1445. Tandemq; in ſenectute bona appoſitus eſt ad patres ſuos circa annum milleſimum quadringenteſimum octogeſimum. *Gil in Teatro huius Eccleſ. & Taegius in Monumentis Ord.* qui tamen Calaritanum Archiep. in Sardinia Ioannem putat.

Tit. 118. Calamacen.

1 PAter F. Gaſpar dos Reis, ſiue de Regibus S. Theol. Mag. Luſitanus, ad inſtantiam Ioannis Tertij Portugalliæ Regis à Paulo IV. anno 1. ſui pontificatus, qui fuit ſal. milleſimus quingenteſimus quinquageſimus quintus die mercurij 27. Nouemb. Calamacenſis Epiſcopus in partibus Infidelium creatus eſt, datuſq; Suffraganeus Henrici, Card. Infantis Portugalliæ Archiepiſcopi Elboren. ſeu Eboren. conſtituta penſione ſuper fructus menſæ Archiep. Elboren. pro congrua eiuſdem Gaſparis ſuſtentatione; deceſſit autem an. 1577. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli IV. & Fernand in Catal. Ep. Hiſp.*

2 P. Fr. Hieronymus Pererius Luſitanus, defuncto Gaſpare prædicto, ad eiuſdem Henrici Card. inſtantiā Calamacen. Epiſcopus, & Suffraganeus Elboren. anno milleſimo quingēteſimo ſeptuageſimo ſeptimo 15. Decemb. creatus eſt a Gregorio XIII., in qua dignitate paruo tempore

vixit, sequenti anno ex mortalibus sublatus. Fuit Pererius vir doctissimus, inter sui sæculi doctores nemini secundus, & prædicator famosus, scripsitq; ad eiusdem Henrici Card. instantiam tractatum de Sacramentis; alium de Resurrectione Christi; Librum quoq; conciorium, continentem copiosissimam variorum sermonum, tàm de tempore, quàm de sanctis materiam, quæ omnia furto sibi sublata imprimere in commune commodum nequiuit: & promulgata super hoc ab Apostolico Nuntio ad eiusdem Henrici Card. instantiam excommunicatione, furtum nequaquam inuentum est. *Ex Regest. Cancell. Apost. Fernand. inter Ep. Hisp. Lusit. in Bibliot.*

Tit. 119. Calamonen.

1 PAter F. Albertus, de quo nihil scripsere Ordinis scriptores, vnde eius cognomen, & patriam recensere possimus, à Paulo Papa III. creatus est in Insula Cretensi Calamonensis Episcopus. Ita enim habetur in eiusdē Pontificis Consist. Actis sub die 29. Octob. anno millesimo quingentesimo trigesimo septimo. *Die 29. Octob. Pont. instituit Episcopum Ecclesiæ Calamonen. vacant. per obitū Bartholomæi Aneroldi F. Albertum Ord. Prædicat. cum retentione omnium, &c.* Hæc autem Ecclesia cū Arien. vnita postea fuit anno 1551. die 5. Octob.

2 P. F. Timothæus Iustinianus à Iulio III. Calamonen. ecclesiæ mox Arienſi vnitæ datus est Episcopus die 21. Iulij anno millesimo quingentesimo quinquagesimo, cui cum præfuisset annos quatuordecim, translatus est à Pio IV. ad Chiensem, de quo ibi. *Vghell. tom. 9. inter Strongulen. Ep.*

Tit. 120. Calcedonen.

1 PAter F. Paulus Lapus de Bolenzijs Florentinus ex conuentu S. Mariæ Nouellæ Calcedonensis Episcopus à Clemente VI. creatus fuit circa annum millesimum trecētesimum quadragesimū quintum: de quo hæc refert Olmeda in vita Io: Morlandini Generalis Ordinis: *Paulus verò Lapi de Bolentys Florentinus, socius quondam Angeli de Acciaiolis Præsul Calcedonen. dignissimus, claret sub Clemente* (ideſt VI.) *migratq; sub Innocentio* (scilicet VI.) *sexaginta annis decursis in Ordine, innumerisq; bonis patratis in Orbe.*

Tit. 121. Callienſes.

1 IN Senonica Vmbria sub Metropol. Vrbinate est Callien. Ecclesia, cui aliqui ex nostris præfuere Patres, inter quos primus omnium recensetur P.F. Morandus de Signia. Hic B. Aldobrandini Caualcantis socius, à B. Ioanne Salernitano Priore conuentus S. Mariæ Nouellæ eiusdem ciuitatis dominicana veste donatus, eruditione, doctrina, & pietate clarens, celeberrimus diuini verbi præco effectus est, plurimosque perditos homines ad meliorem frugem reduxit. Fama eius sanctitatis per omnium ora volitante, defuncto Egidio Benedictino Monaco, Callienſe Episcopo, in eius locum subrogatus fuit Episcopus ab Alexandro Papa IV. anno Dom. 1259. Vix Morandus suā sponsam attigerat, cum maxima exorta dissensione, Ghibellina gens Callienſem Vrbem mirum in modum vexauit, partes Manfredi Tarentini, Romanæ Ecclesiæ hostis acerrimi suscipiendo, Guelphosq; ex suis confinibus eliminando. Maximam accendit assumptum facinus in Vrbano IV. tunc Pontifice Summo indignationem, qui rebelles ciues diro excommunicationis fulmine perstrinxit, ciuitatemque, ac diœcesim Ecclesiastico interdicto subegit; Nec irato Pontifici satis; nam eandem ciuitatem Episcopali Sede expoliauit, atq; ad Eugubinos Episcopum cum sede transportauit. Integro vnius anni cursu in suo errore perstitere Callienſes, tandemque Morandi Episcopi monitis, atq; prædicationibus flexi, Manfredum publicè abiurauere, atq; Romanæ Ecclesiæ Pastorem Maximum Vrbanum acclamauere. His peractis, Vrbanus mitigata ira, Callienſes, tanquam filios, intercedentibus Perusinis, benignè suscepit, ab Ecclesiasticis vinculis absoluit, atq; pristina Episcopali sede donauit. Ad suam sponsam reuertius

igi-

igitur Morandus, quotidianis exhortationibus ſubditos, vt in firma deuotione erga Romanam Eccleſiam perſeuerarent, admonebat, atque ad vera pietatis opera ſuo exemplo inflammabat. Tandem ſui regiminis anno ſexto à Clemente IV. ad Faenenſem ſedem translatus eſt an. Dom. 1265. 4. Non. Octob. *Bzou in Annal. Eccleſ. tom.* 13. *an.* 1285. *num.* 12. *Vghell. Ital. Sac. tom.* 2.

2 P. F. Petrus de Viterbio à Nicolao V. dum Prioris munus in Viterbienſi conuentu S. Mariæ ad Gradus exerceret, ad Callienſem ſedem regendam vocatus fuit anno à partu Virginis milleſ. quadringenteſimo quadrageſimo octauo, cui cum annis quinque optimè præfuiſſet, è viuis exceſſit. *Taeg. & Vghell. tom.* 2.

3 P. F. Ludouicus de Lagora Hiſpanus Alexandro VI. à ſacris Confeſſionibus, ab eodem Pontifice die 8. Febr. an. milleſimo quingenteſimo tertio Callienſis Epiſcopus creatus eſt: qui defuncto Alexandro ad ſuam Eccleſiam progreſſus, multas expertus eſt in Callienſi populo inſidias ex concepto odio contra Ducem Valentinum eius amicum: vnde exulare coactus, à Iulio II. Lauelenſem Eccleſiam poſtmodum obtinuit, Callienſi dimiſſa an. milleſ. quingenteſimo quarto. *Vghell. vbi ſup.*

4 P. F. Thomas de Albizijs nobilis Florentinus Cæſenæ genitus ex Nicolao Caſtoraque Blonda, adoleſcens in noſtro Cæſenatenſi conuentu Dominicanum Ordinem profeſſus eſt. Sacris ſtudijs deditus, in ſtudendo, legendo, & docendo ita mirabiliter profecit, vt communi omnium voto Doctor egregius appellaretur: quibus optimè à Leone X. cognitis, Callienſis Epiſcopus creatus eſt anno Dom. 1513. Sub eodem Pontifice Lateranenſi Concilio interfuit; libertatem Eccleſiaſticam acerrimè defendit; oueſq; ſibi creditas tanquam filias adamauit. Tandem religioſę quietis amore detentus an. 1524. Callienſem ſedem renunciauit, titularemque Bethleemiticam ſuſcipiens, in Cæſenaticum noſtrum cœnobium ſe recepit, vbi orationibus, ac virtutibus vacans, optimo fine quieuit, relicta Eccleſiæ noſtrę nobili eccleſiaſtica ſupellectili. *Plod. de Vir. Illuſt. Ord. p.* 2. *lib.* 4. *Vghell. Ital. Sac. tom.* 2.

Tit. 122. Cambalien.

1 CAmbalienſem Eccleſiam, ſiue Simſalicen. in Græcia conſtitutam P. F. Corradus Scopper regendam ſuſcepit ab Innocentio VII. anno milleſ. quadringenteſimo quinto. 11. Kal. Ianuarij. Ita enim in eiuſdem Innocentij lib. prouiſ. Prælatorum dicitur. *F. Corradus Scopper Ord. Prad. fit Epiſc. Cambalien. ſiue Simſalicen. 11 Kal. Ianuarij.* De quo Paſtore nil Ord. Scriptores referunt.

Tit. 123. Camenecen.

1 P F. Petrus de Armis Prouuala Rutenus à Bonifacio VIII. Camenecenſis Epiſcopus creatus fuit an. à partu Virg. milleſ. trecenteſimo ſecundo, cuius memoria eſt in Arce Epiſcopali Czarno Kozinenſi teſte Simone Okolski ex Ord. noſtro in Ruſſia Florida in fine 2. partis. De quo Paſtore nullus alius ex noſtris ſcribit.

Tit 124. Camerinen.

1 INter Vmbriæ, Picenique confinia eſt Camerinenſis ciuitas, cuius Epiſcopalis Eccleſ. Apoſtolicã ſedem immediatè veneratur, eidemque vnicus ex noſtris præfuit Epiſcopus P. F. Marcus Ardinghellus Florentinus nobili loco natus, conuentus S. Marię Nouellę eiuſdem Ciuitatis alumnus, ſcientiarum corona redimitus, qui ab Innocentio VI. ex Adrienſi Eccleſia ad hanc Camerinen. translatus eſt circa annũ milleſ. trecenteſimum ſexageſimum primum, in qua vſque ad annum milleſ. trecenteſimum ſeptuageſimum ſecundum bonus Paſtor, tum doctrina, tum pietate, tum morum ſanctitate prĕluxit: quieuitq; in Domino. *Vghell. tom.* 1. *Ital. Sac. & Plod. p.* 2. *lib.* 2.

Tit. 125. Caminen.

1 P F. Petrus Polonus vir doctiſſimus cum Nicolai IV. Cœleſtini V. & Bonifacij VIII. Pontt. Maxx. Summos Pœniten-

nitentiarius in Romana Curia fuiſſet, Caminenſis Epiſcopus in Pomerania creatus eſt à Bonifacio VIII. at dum ad ſibi commiſſam Eccleſiam properaret; Genuæ in morbum incidens, è viuis exceſſit, ibidem apud noſtros tumulatus anno milleſ. ducenteſ. nonageſimo octauo. *Bzou. de reb. geſt. in Polon. Ord. Pred. cap. 6.*

2 P. F. Vielmus Polonus & ipſe euaſit Caminenſis Epiſcopus à Gregorio XI. an. primo ſui pontificatus, qui fuit à natiuitate Chriſti milleſimus trecenteſimus ſeptuageſimus tertius, creatus. *Bzou. vbi ſup.*

Tit. 126. Campanien.

1 CAmpanienſis Ciuitas eſt in Neapolitano Regno, quæ à Clemente VII. die 19. Iulij ann. 1525. Epiſcopali ſede ditata eſt, & cum Satrianen. copulata, cuius Antiſtes tanquam Satrianen. Compſano, veluti verò Campanien. Salernitano Archiepp. Suffraganei ſunt. Vnione igitur harum Eccleſiarum facta P. F. Marcus Laureus de Tropeia effectus eſt earundem Epiſcopus à Pio IV. die 26. Ianuarij an. milleſ. quingenteſ. ſexageſimo; claruitq; in Concilio Tridentino inter doctiſſimos Patres adnumeratus, quorum doctrinam magni fecit Sacra Synodus. E viuis raptus eſt ſub Pio V. an. milleſ. quingenteſ. ſeptuageſimo primo poſt conſtructum, & fundatum à ſe conuentum Ordinis in Girifalco prouinc. Calabriæ. *Vghelli Ital. Sac. tom. 7. Pted. par. 2. lib. 4.*

2 P. F. Conſtantinus Teſta nobilis Mutinenſis ex Prouinc. Lombardiæ, dum P. F. Ioannis Baptiſtæ Lancij de Aquanigra general. Commiſſarij S. Inquiſitionis in Vrbe ſocij munus obiret, ab Vrbano VIII. Campanien. & Satrian. Epiſcopus creatus eſt Ianuarij 24. anno milleſ. ſexcenteſimo vigeſimo octauo. Vixit in hac dignitate omnibus charus, vtpotè egregijs moribus ornatus, annos nouem. Obijt in Fratta Satrianen. Diœc. an. milleſ. ſexcenteſimo trigeſimo ſeptimo, in Eccleſia S. Angeli ibidem tumulatus. *Vghell. vbi ſup.*

3 P. F. Ioſeph Maria Aula nobilis Romanus Card. Cecchini ex ſorore nepos, harum Eccleſiarum Epiſcopus euaſit ſub Innocentio Papa X. die 23. Aprilis anno milleſ. ſexcenteſ. quadrageſimo nono. Hic Dominicana toga in cœnobio S. Mariæ ſuper Mineruam aſſumpta, in ſtudijs, & prædicatione mirùm profecit; euaſitque Hebræorum predicator in Vrbe poſt P. F. Ioſephum Mariam Ciantes ex Ord. noſtro ad epiſcopatum Marſicanum aſſumptum, & prouinciæ Regni Prior Prouincialis. Epiſcopus factus, omnem adhibuit curam, vt Clerum ad meliorem frugem reuocaret; propter quod perſequutiones non modicas ſuſtinuit. Cum verò an. milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo ſexto graſſaretur lues, tum Romæ, tum in Neapolitano Regno, Chriſti præceptum adimplens, dum proprijs manibus ſacramẽta inceſſanter ſibi creditis ouibus miniſtraret, cõtagioſa lue tactus, bonus Paſtor animam ſuam poſuit pro ouibus ſuis die 24. Sept. omnium lachrymis in Campanien. Cathedrali tumulatus. *Vghell. vbi ſup.*

Tit. 127. Camplen.

1 P. F. Hieronymus Cama, ſeu Coma, Camplen. ſeu Campen. Epiſcopus ab Apoſtolica ſede fuit inſtitutus circa annum Dom. milleſ. quingenteſimum ſeptimum, de quo nil memoria dignum referunt Scriptores noſtri. *Pted. p. 2. lib. 3. Fernand. inter Ep. Ital.*

Tit. 128. Canadien.

1 P. F. Io. Coloſuarius Hungarus à Pio IV. Canadienſis Epiſcopus creatus interfuit Concilio Tridentino, in quo mortuus eſt die 24. Nouemb. an. milleſ. quingenteſimo ſexageſimo ſecundo, prout in indice Epiſcoporum eiuſdem Concilij, creatorum à Pio IV. habetur.

Tit. 129. Canarien.

1 P. F. Antonius à Penna Hiſpanus vir doctus, & Prædicator egregius cũ eſſet Catholicorum Regum Ferdinandi & Elilabet Regius concionator, Canarienſis Epiſcopus in Inſulis eiuſdem nominis factus eſt circa annum milleſ. quingenteſ. octa-

Digitized by Google

octauum. Fuit Antonius conuentus Petræ fixæ Alumnus S. Theologiæ Magister præclarus, vertitque in maternam linguã volumen epistolarum S. Catherinæ Senẽsis, quod opus Fr. Francisco Ximenio Toletano Archiepiscopo dicauit. Scripsit quoque eiusdem Seraphicæ Virginis vitã & quorundam Sanctorum Ordinis nostri. Decessit circa annum 1518. *Plodius p. 2. lib. 3. Fernandez inter Scriptores Ord. & Episcopos Hispanos.*

2 P. F. Antonius Abula præcedenti Antonio in Canariensis Ecclesiæ regimine successit vt testatur Fernandez, circa annum millesimum quingentesimum vigesimũ. De quo nil aliud refert. *Fernand. vbi sup. in Episcop. Hisp.*

3 P. F. Io. à Pedrazza ex Illustrissima Ducum de Infantado familia, magni nominis theologus, Canariensis Episcopus ad Caroli V. præsentationem creatus est circa annum millesimum quingẽtesimum vigesimum quintum, præfuitque huic Ecclesiæ laudabiliter vsque ad annum millesimum quingentesimum trigesimum, & successorem habuit qui sequitur. *Fernandez in Episcopis Hisp.*

4 P.F. Ioannes è Salmanca Burgensis cœnobij alumnus, Caroli V. Concionator, in Canariensi sede Episcopali datus est successor Ioannià Pedrazza ad eiusdem Caroli Imperatoris præsentationem, à Clemente VII. die 6. Martij anno à Virginis partu millesimo quingentesimo trigesimo primo quam tribus circiter annis Pastor optimus rexit. *Fernandez vbi sup. & ex Regest. Cancell. Apost.*

5 P.F Ioannes à Saruia Ioanni Salmãticensi datus est in huius Ecclesiæ regimine successor nominante eodẽm Carolo V. circa annum millesimum quingentesimum trigesimum quartum, cui sacrum ius dixit incorruptum annis pluribus. *Fernandez vbi sup.*

6 P.F.Melchior Cano ad præsentationem Caroli V. Imperatoris creatus fuit Canarien.Episcopus à Iulio III. Pont. Max. die 1. Septemb. an. millesimo quingentesimo quinquagesimo secundo sub præstantissimi Theologi nomine. Ita enim in Act. Consist. dicitur, *Die 1. Septemb. 1552. referente Card. Compostellano Pont. prouidit ad præsentat. Caroli V. Ecclesiæ Canarien. vacanti perobitum Francisci dela Cerda de Fratre M. Cano Ord. Prad. theologo præstantissimo.* Fuit Melchior Salmanticen. Conuentus alumnus, fœcundissimi ingenij vir, maxima eloquentia ditatus, in Græca lingua peritus, in sacris literis, S.Patribus, historijs, D. Thomæ & Aristotelis doctrina versatissimus. Concilio Tridentino interfuit ab illius Patribus in summa veneratione habitus. In Florentissima Salmantina Academia pluribus annis maximo cum auditorum fructu primam Cathedram conscendit ex Complutensi translatus. Præsul Canariensis factus post breue tempus renunciata Ecclesia ad Ordinem reuersus Prouinciæ Hispaniæ Prouincialis Prior electus est. Duodecim eruditissimos libros de locis theologicis & relectiones duas, vnam de Sacramentis in genere, de Sacramento pœnitentiæ alteram, euulgauit. Obijt Toleti in S. Petri Mart. regio conuentu, ibidem apud nostros terræ traditus. *Fernand. inter Scrip. Plod. p. 2. lib. 4. ex Act. suprad.*

7 P. F. Franciscus de la Zerda Hispanus Canariensis Ecclesiæ Antistes creatus est à Iulio Papa III. ad Caroli V. semper gloriosissimi Imperatoris præsentationem vacan. per obitum Antonij de la Cruz, die 19. Ianuarij anno millesimo quingentesimo quinquagesimo primo cui vnico anfacrum ius dixit. *Ex Act. Consist. eiusdem Pont. Max. & Regest. Cancell. Apost.*

8 P. F. Io. Aleolares ex Archiepiscopo S. Dominici ad Canariensem Ecclesiã transfertur à Pio V. Pont. Max. vacantem per obitum Bartholomæi de Torres, die 27. Augusti anno millesimo quingentesimo sexagesimo sexto. *Ex Act. Consist. eiusdem Pij V.*

9 Tandem pro coronide huius Ecclesiæ Episcoporum ponimus P. F. Petrum de Herrera Hispanum celeberrimi conuẽtus S. Stephani Salmãticensis alumnum, virum toto orbe famosum, inter eruditissimos sui sæculi principem; qui in oppositione ad cathedram proprietariam sacræ scripturæ Vniuersitatis Salmantinæ per dies triginta continuos integræ horæ decursu repente lectionem habuit, deinde primariam cathedram Theologiæ Salmanticæ contra D. Idelphonsum Curielẽ, vespertinam, tota Hispania mirante, obti-

Digitized by Google

nuit, ex qua poſt aliquot annos, nempe circa annum 1620. ad Epiſcopatum Canarienſem primò aſſumptus eſt, ad quam Eccleſiam tamen nõ acceſſit, translatus poſtmodum ad Tuicienſem, tandemq; ad Tiraſonen. ad quam dum iter arriperet, Salmanticæ quieuit in pace circa an. 1626. ſuæ ætatis 82. in cœnobio S. Stephani, in Capella S. Vrſulæ, ſeu 11. millium Virginum ſepulturæ traditus, hoc elogio tumulo conſtituto,

Hic iacet D. F. Petrus de Herrera
Huius almæ domus filius
In Theologia ſcolaſtica ſui ſæculi primus
Et in expoſitiua nulli ſecundus.

Scripſit ſuper totam Theologiam ſcolaſticam egregia comentaria, quæ Romæ in Ordinis archiuio ſeruantur. Scripſit præterea ſuper totam Scripturam litterales, & morales expoſitiones, quæ ſeruantur in archiuio Salmantini Conuentus. *Ex relatione P. Mag. F. Vincentij Ferre Hiſpani Salmantini Conuentus filij Regentis Collegij S. Mariæ ſuper Minernam nobis exhibita.*

Tit. 130. Candidæ Caſæ.

1 P F. Adam de Scotia Candidæ Caſæ Eccleſiam Epiſcopalem in Scotia exiſtentem regendam obtinuit ab Vrbano V. 15 Kal. Decemb. anno milleſ. trecenteſimo ſexageſimo tertio pontificatus ſui 2. prout libri prouiſionũ Prælatorum eiuſdem Pont. Max. teſtantur de quo nec verbum quidem eſt apud Ord. Scriptores.

Tit. 131. Candiæ.

1 DIſſidente Capitulo in noui Paſtoris electione, Innocentius IV. per Apoſtolicas litteras mandauit Archiep. Tarraconen. S. Raymundo de Pennaforti, & Michaeli de Fabra ex Ord. noſtro, vt nouum Candiæ Epiſcopum nominarent; qui conuenientes in vnum, P. F. Guielmum de Barbarano de Barchinonen. Conuentu Epiſcopum nominauere circa annũ milleſ. ducenteſ. quinquageſimum ſecundum, ab eodem Pontifice poſtmodum cõfirmatum. Hic cum commiſſum ſibi populum vitæ exemplo, ſanctiſque documentis imbuiſſet, quieuit in pace die 15. Aprilis anno milleſ. ducenteſ. quinquageſimo quinto in Conuentu S. Catharinæ ſepultus, *Lopez p. 5. lib. 2. cap. 8.*

Tit. 132. Caneæ.

1 P F. Michael, natione Græcus, ſac. Theol. Laureatus inſignis, Caneę Epiſcopus creatus fuit ab Apoſtolica ſede in Inſula Cretenſi; & poſt aliquot annos Veronę ex hac vita migrauit an. milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo nono; apud noſtros ſepultus. *Plod. p. 2. lib. 3. ex Razzis & Fernand. inter Græcos Ep.*

2 P F. Dominicus Bolaſeus de Venetijs nobili loco natus, conuentus S. Dominici eiuſdem ciuitatis Alumnus in quo Prioris munus ſuſtinuit an. 1583. à Sixto Papa V. Caneæ Epiſcopus creatus eſt, præfuitque in ea dignitate annis pluribus optimus Paſtor, qui viuebat anno milleſ. ſexcenteſimo quinto decimo, teſte Plodio p. 2. lib. 4.

Tit. 133. Cangen.

1 P F. Ioannes Gilbertus Anglus Cangenſem, ſeu Gangen. Eccleſiam regendam conſequutus eſt ab Apoſtolica ſede circa annum milleſimum quadringenteſimum octogeſimum ſecundum, ſicut refert Fernandez in Epiſcopis Anglis, vbi ſolum nomen huius Epiſcopi recenſet.

Tit. 134. Caphen.

1 P F. Hieronymus Genuenſis ex Lombardiæ Prouincia tactus eſt ab Apoſtolica ſede Epiſcopus Caphenſis ad Pontum Euxinum circa an. à partu Virginis milleſ. quadringenteſimum quartum. Fuit Paſtor optimus, quo mortuo ſui deſiderium proprijs ouibus reliquit. *Plod. p. 2. lib. 2. Fernand. inter Ep. Ital.*

2 P F. Felix Bolonus Caphenſem Eccleſiam & ipſe obtinuit à Clemente VII. die 17. Aprilis an. milleſ. quingenteſimo trigeſimo ſecundo, cui fuit vnita Præpoſitu-

ra

ra Briſticenſis Vilnen. Diœceſis, datuſque Suffraganeus Vilnen. Epiſcopi, ſicut in Actis Conſiſtorialib. eiuſdem Pont. dicitur.

Tit. 135. Caprulen.

1 CAprulenſis Ciuitas Venetę orę inſularis ciuitas ſub Patriarchali Venetiarum tres ex noſtris Dominicanis cõſequuta eſt Epiſcopos, primuſque extitit P. F. Antonius de Caturcis à Io. XXIII. Calendis Octob. anno milleſimo quadringenteſimo duodecimo promotus, qui cum boni Paſtoris fama eidem Sacerdotale ius annos decem, & nouem dixiſſet, deceſſit anno 1431. *Vghell. tom. 5. Ital. Sac.*

2 P. F. Anglus Caſarinus Taruiſinus vir doctiſſimus, & eruditiſſimus, à Clemente VIII. anno milleſ. quingenteſimo nonageſimo tertio 21. Iuli; Caprulen. Epiſcopus delectus eſt, qui ſeptimo ſui regiminis anno deceſſit in patria, ibidemque ad D. Nicolai ædem delatus, & in claustro ſub Epiſc. ſtatua iconica viuum illum repreſentante conditus, tale habet cenotaphium.

M. M. M. M. M.
Quid vis? Loqui defuncto ſiſte. Quid urges.
Quis ſit hic? Excelſi pars quotacumq; poſſ.
Quis fuerit? Fuit Angelus: Ex quo ſtemate natus?
Ex Caſarinis ciuibus: Vnde ſolo.
Qualis? Mytratus. Cuius? Caprulenſis an iſtic.
Vixerit? haud vixit? Quomodo viuit adhuc.
Qui ſic. Quod fato nil dignum geſſerit: à quo
Grãdis? dic quatuor luſtra ſed adde decẽ.
Qua fuerit vita? Sancta qua veſte profeſſus?
Hac, qua fert ſummi myſtica verba Dei.
An vbi ſit præſens? præſens, quidnam velit? vnam.
Vt miſeris diſtas vinere, Lector abi.
F. Io. Frãciſcus Marchetti Tor. Ord. Prad.
Obſeruantiæ ergo S. S. S. S. S.

Priores quinque litteræ M. tale habent eloquium.

Mortalis Monumentum, Monet Mentem, Moriendum.

Poſteriores verò quinque S. *Suo Sumptu Sepulcrum Statuendum Studuit.* Vghell. vbi ſup.

3 P. F. Ioſeph Maria Pizzinus Venetus ab Vrbano VIII. Caprulen. Epiſcopus delectus, & ab Innocentio X. promotus 20. Martij anno 1645. ſui regiminis an. octauo deceſſit 1653. Venetijs in Eccleſia SS. Io. & Pauli ſepultus. *Vghell. Ital. Sac. in Apendice tom. 9.*

Tit. 136. Carachen.

1 P. F. Antonius de Viadana Hiſpanus Carachen. Epiſcopus in partibus à Gregorio XV. die 6. Martij an. milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo tertio creatus fuit: cuius in eiuſdem Gregorij Act. Conſiſt. in hunc modum fit mentio. *F. Antonius de Viadana Canes Ord. Pradicat. fit Epiſc. de Caratba, vel Petra in partib. infid. & Suffraganeus Epiſcopi Seguntinen. in Hiſpan.*

Tit. 137. Cardicen.

1 CArdicen. Eccleſia titularis in partibus infidelium habuit Paſtorẽ P. F. Marcorium Ludia de Vetzizolez, qui ſimul Craconien. Suffraganeus ab Alexãdro VI. die 27. Ianuarij anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo nono creatus fuit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Alex. Pont.*

Tit. 138. Cariaten.

1 CVm Geruntinenſi, eſt hæc Cariatenſis Eccleſia vnita, ambęqi S. Seuerinæ Metropolitanã propriam reuerentur, quibus ſequentes Fratres Dominicani præfuere Epiſcopi P. F. Guillelmus de Podio Gallus harum Eccleſiarum Epiſcopus à Martino V. creatus eſt anno 1429.

2 P. F. Martinus de Lignano à Iulio II. an. 1505. De quibus vide infra in Geruntinen. Epp.

Tit. 139. Carinulen.

1 CArinulen. ſeu Calinenſi Eccleſię in Campania felici ſub Metropolitana

na Capuana datus est Epiſc. P. F. Riccardus de Thedaldis Florentinus, qui in permagnifico S.M. Nouellæ de Florentia cœnobio ad Ordinẽ receptus, insignis Theologi sibi nomine vindicato, post multorum conuentuum obitas præfecturas, ad huius Ecclesiæ regimen assumtus, eidem singulari cum laude, non diu tamen, sacrum ius dixit. Vitam cum morte commutauit sub Innocentio VI. anno milleſimo trecenſimo ſexageſimo tertio; vt monumenta prædicti Conuentus S. Mariæ Nouellæ teſtantur. *Vghell. Ital. Sac. tom. 6.*

Tit. 140. Carolen.

1 CArolensi Ecclesia in occidentalibus Indijs, nuncupata B. Mariæ de Remedijs, quæ & Angelopolitana, seu Tlaxcallensis dicitur, à Leone X. ad Caroli V. Imperatoris supplicationem, vndè & Carolensis nomen obtinuit, in Cathedralem euehitur die 24. Ianuarij an. milleſimo quingenteſimo decimo nono, P. F. Iuliano Garges primo Episcopo eidem attributo. Ita enim in Consistorialibus Actis eiusdem Leonis X. Pont. teſtatum reperimus. *F. Iulianus Garges sit Episcopus in Insula noua in Ciuitate Carolen. Parochialeq; Ecclesiam dicti oppidi Carolen. sub Innocatione B. Mariæ de Remedijs in Cathedralẽ erexit Pont. die 24. Ianuarij in Consistoria prout sup. 1519. ad petitionem Caroli Regis Hispaniæ.* Cęsaraugustani Conuentus filius extitit Iulianus Carolo Imperatori à Sacris Prædicationibus, vir religioſiſſimus, qui in Episcopatu statuta Ordinis in victu & vestitu adamuſſim compleuit, fuitque primus Episcopus qui Mexicanum Regnũ ingreſſus est. Obijt pauperum pater Iulianus anno 1542. in sua Cathedrali sepultus. *Gil. in Teat. Eccl. de la Pueb. delos Angel. & Fernand.* qui tamen falsò duos Iulianos Epp. facit, vnum Carolen. alium Talax.

Tit. 141. Cartagenen.

1 CArtagenæ oppidum in Indijs in Cathedralem ad Caroli V. instan. (l.m à Clemente VII. anno 1534. die 24. Aprilis erectum est, cui primum Pastorem idem Pont. assignauit P. F. Thomam de Thoro ad eiusdem Cæsaris præsentationem. Præfuit huic Ecclesiæ annos duos, appositusque est ad patres suos an. 1536. *Ex Act. Consist. eiusdem Pont.*

2 P. F. Hieronymus de Loaysa post Thomæ exceſſum huius Ecclesiæ Episcopus creatus fuit à Paulo Papa III. die 4. Decemb. an. milleſ. quingenteſimo trigeſimo ſeptimo, in qua annis nouem resedit ad Archiepiscopalem Ciuitatis Regum postmodum translatus die 11. Febr. an. 1546. *Ex Act. Consist. eiusdem Pauli III.*

3 P. F. Dionysius de Sanctis Hispanus Cartagenensis Episcopus creatur à Gregorio XIII die 25. Iunij an. milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo quarto; præfuitq; ouibus sibi creditis annos quatuor; è mortalium oculis anno milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo ſeptimo raptus. *Ex Act. Consist. eiusdem Greg.*

4 P. F. Io. de Montaluo in hac Cartagenen. Ecclesia Dionysio succeſſit ex promotione Gregorij XIII. die lunæ 6. Octob. anno milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo octauo facta. Octo annis eidem bonus Pastor in assumpta Infula vixit, fatoque functus est an. milleſ. quingenteſimo octogeſimo ſexto. *Ex Act. Consist. eiusdem Greg. & Fernand.*

5 R. F. Antonius Heruias Hispanus ex veræ pacis Ecclesia ad hanc Cartagenenſem vacãtem per obitũ prædicti Ioannis de Montaluo à Sixto Papa V. die 12. Octobris anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo ſexto transfertur, quam cum per decennium piè, & benè rexiſſet, mortalitatem compleuit, ad anteceſſores appositus an. milleſimo quingenteſimo octogeſimo ſexto. *Ex Actis Consist. eiusdem Sixti Pont. & Fernand.*

6 P. F. Io. de Drada in Antonij præfati locum electus est Episcopus, à Clemente Papa VIII. die 19. Ianuarij anno milleſ. quingenteſimo nonageſimo ſeptimo. Præfuit annos ſex Pastor Apostolicus, relictoque de se magno sanctitatis odore, obdormiuit in Domino an. milleſ. ſexcenteſimo tertiodecimo. *Ex Act. Consist. eiusdem Pont. & Fernand.*

7 Post Ioannem de Drada P. F. Petrus de Vega in huius Ecclesiæ regimine ſucceſ-

Digitized by Google

ſucceſſit ad Catholici Regis nominationẽ à Paulo V. die 2. Octob. anno milleſimo ſexcenteſimo quartodecimo promotus; Duobus tantummodò annis in illa ſedit optimus Epiſcopus, quieuitq; in Domino anno milleſimo ſexcẽteſimo ſextodecimo. *Ex Act. Conſiſt. Pauli V.*

Tit. 142. Caſalenſes.

1 IN Monte ferrato eſt Caſalenſis Eccleſia ſub Metrop. Mediolanen. in qua Paſtor extitit P. F. Ambroſius Aldegattus, qui Guillelmo Duce Mantuano petente, die 3. Septemb. an. 1567. à Pio V. Pont. Opt. Max. creatus eſt. Fuit inſignis Theologus, atque in pluribus Lombardiæ prouinciæ cœnobijs Moderator, prætato Guillelmo Duci ſummoperę gratus, Tres tantùm annos præfuit Epiſcopus; nam celeri pede properante morte tranſijt ad ſuperos die 18. Aprilis 1570. in noſtra S. Dominici Eccleſia terræ datus. *Vghell. Ital. Sac. tom. 4.*

2 Ambroſio, alter ex Ordine noſtro ſucceſſit in Caſalenſi Sede Epiſcopus. P. F. Benedictus Herba Mantuanus ex eadem Lomb. prou. filius conuentus Angelorum eiuſdẽ ciuitatis, qui cum Brixienſi Epiſcopo Theologi titulo decoratus, ad Sac. Trident. Concil. properauit, in quo eius doctrina mirabiliter eluxit. Cenſor fidei in ſua patria creatus, quos à fidei tramite deuiantes agnouit, in aliorum exemplum acriter puniuit. A Pio V. Sanctiſſimo Pontifice, qui Ambroſij virtutes optimè in minoribus nouerat, Caſalenſis Epiſcopus adlectus, tale onus humeris ſuis (aiebat ipſe) importabile, datis ad eundem Pontificem litteris, conſtantiſſimè recuſauit. At Pius comperta Benedicti humilitate, iterum, vt onus ſubiret, eidem imperauit. Reſtitit Pontificis Max. mandatis iterum inflexibili conſtantia Benedictus, datiſq; ad eundem Pontificem alijs litteris, ſe nolle, aiebat, Epiſcopali dignitate damnationem ſubire; tantæ dignitatis indignum. Obſtupuit Pius viri conſtantiam miratus, Cardinaliq; Piſano, vt Ambroſium Apoſtolicis cenſuris perterre factum, ad Romanam Sedem, iniunctum Paſtorale onus ſubiturum, accedere compelleret, imperauit. Hoc telo ſauciata viri humilitate, Vrbem celeri pede petijt, veniam à Pontifice Max. ſupplicaturus. Caſalenſem igitur Sedem inuitus regendam ſuſcepit die 16. Iunij anno 1570. in qua omnibus omnia factus, ſui ſolùm immemor, cuncta, retentis ſolùm ſibi neceſſarijs, in pauperes erogabat. Nullus vnquam effulxit annus, in quo Synodum nõ celebraret; nullus dies, in quo ægrotos non inuiſeret: nulla feſtiuitas, in qua Caſalenſem populum ad pietatem non excoleret; nulla hora, in qua ſe ipſum ad amorem erga Deum non excitaret. Chriſtiana doctrina pueros imbuendos curauit adeo, vt plerùmq; ipſe met rudes cathechizaret. Montem Pietatis in pauperum ſubſidiũ fundauit, & labentes Eccleſias inſtaurauit, ob quæ pietatis opera S. Carolo ſummopere charus fuit. Denique laborum ſuorum præmia percepturus, tranſijt ad ſuperos die 28. Decemb. An. Dom. 1576. apud noſtros ibidem tumulatus his notis appoſitis.

Oſſa Fratris Benedicti Herbæ Mantuani Epiſcopi Caſalenſis, Ord. Prædicat.

Vghell. Ital. Sac. tom. 4. Fernand. in Catal. & Plod. p. 2. lib. 4.

Tit. 143. Caſertani.

1 PAter Fr. Io. Accreſta de Pontecoruo Caſertanus Epiſcopus in Terra Laboris ſub Metropolit. Capuana creatur à Martino V. anno milleſimo quadringenteſimo vigeſimo quinto 4. Kal. Maij. Hic multa bona Eccleſiæ ſuæ contulit, in qua etiam campanam maximam conflari curauit per Fratrem Petrucium de Theano noſtri Ord. ſequenti inſcriptione appoſita.

Aue Maria gratia plena Dominus tecum
Verbum caro factũ eſt, & habitauit in nobis.
Mentem ſanctã ſpontaneam: Honorem Deo
& Patriæ liberationem.
Me fecit F. Petrucius de Theano.
ſub anno 1440. Regnantibus
F. Io. Epiſc. Caſertano, & Io. de Raith.
Comite Caſertano.
Ieſu Chriſte addinua nos.

Quanto

Quanto tempore autem huic Ecclesiæ sacrum ius dixerit, vel quo anno è viuis excesserit Ioannes, non inuenimus. *Vghell. Ital. Sac. tom. 6.*

2 P. Fr. Deodatus Gentilis Ianuensis Casertanus Episcopus euasit die 9. Iulij anno millesimo sexcentesimo quarto à Clemẽte VIII. creatus. Hic Ianuæ in conuentu S. Mariæ de Castello Ordinis habitum induit, euasitque vir doctus, & cordatus, Prioris onus in conuentibus S. Sabinæ Vrbis, Brixien. & Boschensi cum laude sustinendo. A Clemente VIII. Mediolanen. Inquisitor creatus, exinde translatus est in Vrbem Generalis Commissarius S. Inquisitionis. Sub Paulo V. Apostolici Nuncij in Neapolitano Regno munus exercuit, summa cum sui & Ordinis laude. Tandem viam mortis ingressus est Neapoli, dum Generalis Inquisitoris totius Regni Neapolitani præfecturam gereret, in Ecclesia S. Catharinæ de Formello apud nostros tumulatus sequenti elogio eidẽ constituto.

F. Deodato Gentili, patria Ianuen. genere nobili; professione instituti S. Dominici, ingenio prædito, & candidis, & doctissimis moribus ornato. Summo Philos. & eximio Theol. In gubernandis suæ Relig. Cœnobijs, quibus quamplurimis præfuit, singularis prudentia: & in administrando S. Inquisit. Officio, mira constantia, & spectata probitate viro. Pontt. Maxx. Clem. VIII. & Paulo V. apprimè charo, ab altero Episcopatu Casertanen. insignito, & ab altera toti Regni Neapolitani Nuntiatu decorato, à viris intempestiuè erepto ad maiora properanti an. ætat. suæ LVIII. agenti.

F. Vinc. Zuccarinus Eugubinus eiusd. Ord. Mœrens effigiem hanc memoriæ & grati animi ergendam curauit. An. M. DC. XIX.

Vghell. vbi sup. & Plod. p. 2. lib. 4.

3 P. Fr. Ioseph à Cornea eiusdem Casertanæ Ecclesiæ Episcopus creatus est ab Vrbano VIII. die 28 Maij anno millesimo sexcentesimo vigesimo sexto. Hic ex Ducibus Castilionei de Lacu perusino ortus, Ordinis habitum Neapoli pro S. M. S. Minerua conuentu sumpsit, cui pro noua conuentus constructione faciendæ annua scuta trecenta sua vita durante legauit. Vndecim annis in hac Ecclesia præfuit, ad Squillacensem ab eodem Vrbano, postmodũ ad Vrbeuetanam ab Alexandro VII. translatus, in qua viuit anno quo hæc scribimus 1665. vir magnanimus, doctus, & pius, erga nostrum Ordinem, & conuentũ maximè affectus, cui nestoreos annos cõcedat Omnipotens. *Vghell. vbi sup.*

Tit. 144. Cassinen.

1 MOntis Cassini Ecclesiam, S. Patriarchæ Benedicti nobilem sedem in Cathedralem erexit, episcopaliq; dignitate decorauit Ioannes Papa XXII. anno sal. millesimo trecentesimo vigesimo secundo 6. Non. Maij pontificatus sui 9. cui sub eadem die, & anno primum Episcopum dedit P. F. Oddonem de Sala Pisanum, primariæ nobilitatis virum, quondã Archiep. Pisanum, & Patriarcham Alexandrinum, Ludouico Bauaro infestum, & Io. Pont. Max. præcipuum assecla, qui elapso suę dignitatis anno, in Monte Cassino quieuit in Domino, ibidem tumulatus. *Vghell. in Apend. tom. 2.*

2 P. Fr. Angelus Acciaiolus Florentinus nobili loco natus, post rectas Aquilanam, & Florentinam Ecclesias, ab Innocentio VI. anno millesimo trecentesimo quinquagesimo quinto Cassinensis Episcopus creatus est, in qua Ecclesia resedit annos duos, menses tres, dies septem. Neapoli ex hac vita migrauit anno millesimo trecẽtesimo quinquagesimo septimo, apud nostros tumulatus in Ecclesia S. Dominici. *Leand. de Vir illust. Ord. Plod. p. 2. lib. 2. Vghell. vbi sup.*

Tit. 145. Castellani.

CAstellum antiqua Ciuitas fuit Episcopali sede decorata, in ea Venetæ Ciuitatis parte sita, quæ modò Castellum nuncupatur, cuius Episcopi, non Veneti, sed Castellani dicti fuere vsque ad annum 1451. quo à Nicolao Papa V. Gradensis Patriarchalis Sedes Venetias translata est, indeq; suppresso Castellani Episcopi nomine,

mine, Patriarchæ Venetiarum fuere postmodum eius Pastores incliti dicti.

2 Ante huiusmodi factam translatio. ne Castellanæ Ecclesiæ, quę Gradensi Patriarchali suffraganea erat, illi duo Prædicatores sacrum ius dixere, inter quos prior fuit P. Fr. Gualterius Agnus Dei ab Alexandro IV. circa annum millesimum ducentesimum sexagesimum creatus, vt testatur cum alijs Sansouinus relatus ab Vghello in Epp. Castellanis seu Patriarchis Venetiarum, & Plodius de Progenie S. P. Dominici in Italia lib. 2. cap. 89. fol. 499. qui tamen hunc cum Vualtero Episcopo Tarusino confundit. *Ex Auct. suprad.*

2 P. Fr. Rampertus Polus Bononiensis omnium scientiarum genere vir longè clarissimus, à Bonifacio VIII. anno millesimo trecentesimo tertio 10. Kal. Martij Castellanus Episcopus creatur, quem Lambertum de Primaticijs Antonius Senensis Lusitanus nuncupat. Annis ferè octo huic Ecclesiæ sacrum ius dixit incorrupium, tandemque lugubris vitæ & ipse finem expertus est an. 1311. *Vghell. tom. 5. in Patriar. Venet. num. 35.*

Hi duo tantùm ex nostris Castellani Episcopi fuere dicti, reliquis postmodum Patriarchali titulo insignitis, de quibus supra in Patriarchis Venetis tractauimus.

Tit. 146. Castellaneten.

1 PAter Fr. Thomas de Sulmona Castellaneten. in Regno Neap. sub Tarentina Metrop Episcopus creatus fuit ab Vrbano V. 17. Kal. Decemb. anno millesimo trecentesimo sexagesimo septimo. Fuit Confessor, & Consiliarius Philippi Tarentini Principis, qui Constantinopolitanus dictus est Imperator, à quo priuilegia pro sua Ecclesia obtinuit an. 1368. sicut & à Ioanna Regina, confirmatiua eorundem, quę priuilegia refert Vghellus, & fuere à dicta Ioanna confirmata anno 1378. Obijt autem circa annum 1380. *Vghell. Ital. Sac. tom. 9.*

Tit. 147. Castellæ Aureæ.

1 CLemens Papa VII. vltimo sui pontificatus anno, qui fuit à Virg. partu 1534. die 11. Febr. ad Caroli 5. Imperatoris glorioſissimi petitionem erexit in ciuitatem locum Castellæ Aureæ in Indijs, ibiq; Cathedralem Ecclesiam constituit, cui primum præfecit Episcopum P. F. Thomam de Berlanga Prouincialem Indiarum (vt verbis in Act. Consist. existent. vtamur) Sac. Theol. professorem eodem die, & anno. Fuit Thomas vir religioſissimus, & ex Hispania ad Indos transijt, ibiq; in Insula Hispaniolæ, vt inquit Plod. p. 2. lib. 4. Prouincialis munus exercuit. Studio, prædicationi, laboriq; non pepercit vt Indos ad Catholicam fidē adduceret: & post plures sui regiminis annos Ecclesiam renunciauit anno 1545. *Plod. p. 2. lib. 4. & Ex Act. Consist. eiusd. Clem. Pont. M.*

2 Per cessionem Thomæ prędicti P. F. Paulus de Torres eiusdem Ecclesiæ Pastor effectus est à Paulo III. die 15. Ianuaij an. millesimo quingentesimo quadragesimo sexto, quam cum annos quatuordecim rexisset, in pace quieuit. *Ex Act. Consist. eiusd. Pauli III.*

Tit. 148. Castren.

1 PAter Fr. Rogerius Calcagnus Florentinus primus in Tuscia Censor fidei ad Castrensem Eccl. in Tuscia Apost. Sedi immediatè subditam euectus est circa annum millesimum ducentesimū quadragesimum. Fuit Rogerius diuini verbi præco celeberrimus, atque Philippo Regi Galliæ charus, in cuius gratiam librum etrusco idiomate *De vitijs, & virtutibus* composuit. Lugdunensi Concilio sub Innocentio IV. celebrato interfuit. An. 1244. diuturnam litem inter Abbatem S. Saluatoris de Monte Amiato, & suam Ecclesiā composuit, & Aretij in pace quieuit anno millesimo ducentesimo septuages. quarto. *Fernand. in Concertat. ad an. 1238. Leand. lib. 5. Vghell. tom. 1. Ital. Sac.* Hæc autem Castren. Ecclesia solo æquata fuit ab Innocentio X. translata Sede Episcopali ad

Digitized by Google

caſtrum de Aquipendio anno 1649.

2 P. Fr. Leonardus de Monteflaſcone huius Eccleſiæ Epiſcopus à Capitulo electus, à Martino IV. etiam reclamante ſui conuentus Priore confirmatus eſt anno 1. ſui pontificatus, qui fuit ſalutis 1281. obijt autem ante ſuſceptum conſecrationis munus. *Ex Regeſt. eiuſdem Pont. & Vghell vbi ſup.*

3 P. Fr Rufinus Placentinus ex Eccleſia Montis Marrani ad hanc Caſtrenſem translatus eſt à Bonifacio Papa VIII. 5. Id. Auguſti anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo quinto, in qua duobus circiter annis cum optimi Paſtoris nomine vixit. *Plod. de Progen. S. Dom. in Ital. lib. 2. cap. 79. Vghell. vbi ſup. & in Apend. tomi 5.* vbi aſſerit fuiſſe Dominicanum.

Tit. 149. Caſtren.

1 EST & alia Caſtrenſis Eccleſia in Salentinis in Regno Neapolit. Hydruntino Archiep. Suffraganea, quæ binos ſuſcepit in ſua Sede noſtri inſtituti Paſtores, inter quos primus extitit P. Fr. Lucas de Neapoli à Benedicto XI. 6. Id. Nouem. anno milleſimo treçenteſimo tertio creatus: qui in eadem laudatiſſimè vixit annos decem & octo, translatus poſtmodum ad Hydruntinenſem Metropolitanam Sedē. *Taeg. in Mon. Ord. & Vghell. tom. 8. Ital. Sac.*

2 P. F. Petrus de Tuſcia ex Rom. Prouincia Caſtrenſis Epiſcopus euaſit circa annum milleſimum treçenteſimum quinquageſimum, præfuitq; vſque ad annum milleſimum treçenteſimum ſexageſimum ſextum, quo vitam cum morte commutauit. *Plod. in Apend. Fernand. inter Italos Ip. & Vghell. eod. tom. 8.* vbi tantùm eius nomen ponit.

Tit. 150. Catacen.

1 CAtacenſis Eccleſia in Calabria Suffraganea Rhegien. Archiep. duos ex noſtris ſuſcepit Epiſcopos, ex quibus vnus fuit P. F. Petrus Salamia concionator facundus, & celebris in tota Italia, creatus à Clemente VI. 6. Kal. Decemb. anno milleſimo treçenteſimo quadrageſimo ſecundo. Viginti ſex annos in eadem præfuit, viditque poſtmodum vltimum ſuæ vitæ diem anno milleſimo treçenteſimo ſexageſimo octauo. *Vghell. to. 8. Ital. Sac.*

2 P. Frater Lucas Caſtellinus nobilis Faentinus ex Prou. Lombardiæ Catacenſis Epiſcopus euaſit die 7. Nouemb. anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo nono Vrbano VIII. promouente. Fuit Lucas vir doctus, & eruditus, Procurator Ord. & Vicarius Generalis in abſentia ab Vrbe Seraphini Sicci Mag. Generalis, qui cum obijſſet apud Auenionem anno 1628. Vrbanus Pont. Vicarium Ord. inſtituit Nicolaum Rodulphium Sac. Palatij Magiſtrum, & Lucam poſtmodum ſequenti anno Catacen. Epiſc. creauit. Mortuus eſt an. milleſimo ſexcēteſimo trigeſimo primo in ſua Cathedrali tumulatus. Scripſit

De Electione Canonica

De Inquiſitione miraculorum in Sanctorum Mart. canonizatione.

Elucidarium de certitudine gloriæ Sanctorum Canonizat.

De dilatione in longa tempora Canonizat. Sanctorum.

Diſputationes ſelectas de Sacramentis.

Vghell. vbi ſup.

Tit. 151. Catanen.

1 P F. Gentilis de Roma Catanenſium Epiſcopus in Sicilia ſub Montis Regalis Archiep. à Bonifacio VIII. an. milleſ. ducenteſ. nonageſimo ſexto creatus eſt ex conuentu S. Sabinæ de Vrbe, vbi Dominicanam profeſſionem emiſerat, aſſumptus. Fuit Gentilis prudentia ſingulari præditus, atq; in tractādis negocijs dexteritate ornatus, Bonifacio Pont. Max. charus; qui tandem debitum fragilitatis perſoluit humanæ anno milleſ. treçenteſimo tertio. *Pyrrus Sicil. Sac. lib. 3.*

2 P. F. Simon de Puteo Meſſanen. S. Theol. Doctor, Friderici Regis Capellanus, & à ſecretis conſilijs; in Siciliæ Regno fidei Quæſitor ab Vrbano V. creatus, atque in eodem Regno Apoſtolicus ſpoliorum Collector, nec non Nuntius à Gregorio XI. renūcniatus an. milleſ. treçēteſ. ſeptua-

septuagesimo quinto. Tandem ab Vrbano VI. Catanensis Episcopus creatus est an. milles. trecentesimo septuagesimo octauo 17. Kal. Ianuarij pōtificatus sui primo. Multas in sua Ecclesia à Martino Rege perpessus est calamitates Simon, à quo deinde carceribus addictus, tandem ex sua sede exulare coactus fuit anno millesimo trecentesimo nonagesimo quinto. *Pyrr. ibid.*

3 P. F. Io. de Podio Nucis, quem de Pedionitis alij dicunt, Magister celeberrimus claro ex sanguine in Catalunia ortus à Martino V. cui erat à sacris confessionibus, pontificatus sui anno 2. Apostolicus Nuncius in Sicilia, atque Catanensis Episcopus creatus est, salutis anno millesimo quadringentesimo decimo nono. Fuit hic vir doctissimus, atq; prudentissimus, Magister Generalis Ord. electus ab illis prouincijs, quæ in Regnis Pseudopontificibus obedientiam exhibentibus existebāt, in eoque munere optimè se gessit, quod in Constantiensi concilio sponte dimisit, vt sicut ex Catholica Ecclesia, ita ex Ordine nostro fieret vnum ouile, & vnus Pastor. In eodem Concilio sibi doctissimi viri nomen adquisiuit, in cuius solutione concionem coram Patribus, habuit, assumptis pro themate Io. 16. verbis. *Vos nunc tristitiam habetis; iterum autem videbo vos, & gaudebit cor vestrum.* Obijt verò circa annum 1428. *Ex Regest Martini V. Olmeda in vita Raymundi Capuani Mag. Ord. Pyrr. Sicil. Sac. lib. 3.*

4 P. F. Io. Gactus Messanensis ex Cephaleditano Catanen. Episcopus à Sixto IV. creatur, datis in eius commendationem ad Clerum Apostolicis litteris Romæ 18. Decemb. anno milles. quadringentesimo septuagesimo septimo, in quibus hæc de eo verba habet *F. Io. Gactum, virum magna doctrinæ, & probitatis, & omni honore dignum &c.* At contradicente Rege ad hanc non accessit, sed sequenti anno ad Caphalæditanam Ecclesiam reuersus est vt iurgia inter Pontificem Max. & Ferdinandum Regem extingueret, vt dicitur infra in Cephalediranis Episcopis. *Sicil. Sac. Pyrri ubi supra.*

Tit. 152. Catharen.

1 CAtharensi Ecclesiæ in Sclauonia sub Metrop. Ragusina P. F. Angelus Baronius Venetus, conuentus S. Dominici alumnus præfuit, vir doctus, & cordatus postquam Magistri studentium munus cum laude in conuentu nostro Bononiense exercuisset, qui Romam vocatus vt Socij Magistri sacri Palatij officio fungeretur apud Io. Mariam Brisighellensem, ex eo ministerio ad Catharensem Ecclesiam promotus est à Clemente VIII. circa annū milles. sexcentesimum secundum. In qua Ecclesia laudabiliter sedit vsq; ad annum millesimum sexcentesimum vndecimum, quo, die 3. Octob. à Paulo V. ad Clugiensem translatus est. *Plod. part. 2. lib. 4. Vghell. tom 5. inter Fosse Clod. Epp.*

2 Ex prędicta Angeli trāslatione P. F. Hieronymus Rusca Patauinus eiusdem prouincię, & conuentus nob. alumnus, Catharensis Episcopus euasit die 5. Decemb. an. milles. sexcentes. vndecimo, Paulo V. promouente: à quo ad ecclesiam Iustinopolitanam anno milles. sexcentes. vigesimo translatus fuit, relicto successore in Catharensi Ecclesia Iacobo Pamphilio Clodiense. Decessit autem an. 1630. Februario mense, dum Ecclesiæ sibi commissæ ad. ministrationi sedulam impenderet operā. *Ex Act. Consist. eiusdem Pauli Pont. Max. & Plod. p. 2. lib. 4. Vghell. tom. 5. in Iustinop. Epp.*

Tit. 153. Cauen.

1 CAuensis Ecclesia in Regno Neapolit. Apostolicæ sedi immediatè subdita vnicū ex nostris habuit Pastorē Thomam Casellium Calabrum: qui Russani in Calabria ex nobilibus parentibus ortus, Episcopus S. Leonis primò, ad Oppidense deinde sedem translatus, tandem à Iulio III. P. M. Cauensis Episcopus renuntiatus est die 1. Septemb. an. milles. quingentes. quinquagesimo. Tridentino Concilio interfuit, decessitque Romæ die 9. Martij anno milles. quingentesimo septuagesimo primo, in nostra Ecclesia S. M. S. Minerua ante Sacellum nominis Dei tumulatus his sepulchro appositis notis.

Thema Caſſellis Ruſſanen. Patritio
Ord. Pred.
Diuinarum literarum peritiſſimo.
Catholica doctrina propugnatori.
Epiſcopo Canenſi.
Qui pro Sancta Reipub. Chriſtiana
innumeros labores ſuſcepit.
Marius Protonobiliſſimus
Patritius Neapolitanus poni curauit.
Vixit ann. LX. Obijt nona Martij
M.DLXXI.

Vghell. tom. 1. Ital. Sac.

Tit. 154. Caulen.

1 P. F. Dominicus Dalmatinus Caulenſem Eccleſiam regendam obtinuit ab Vrbano V. in ſui pontificatus primordijs, translatus deinde ab eodem Pont. Max. ad Archiepiſcopalem ſedem Iadren. 15. Kal. Ianuarij anno 1366. de quo ibi *Vghell. tom. 5. Ital. Sac.*

Tit. 155. Caurien.

1 P. F. Garſias à Caſtronuno Hiſpanus, Taurenſis cœnobij alumnus Caurienſis Epiſcopus in extremadura ſub Metrop. Tolet. euaſit circa annum milleſimũ quadringenteſimum. Fuit Reginæ Catherinæ, & Io. II. Confeſſarius. Turrim in Epiſcopali palatio conſtruxit, & poſt plurima Eccleſiæ ſuæ collata beneficia obijt anno 1418. in cœnobio noſtro Taurenſi ſepultus. *Ex Catal. Caurien. Epiſc. apud Vg. & Fernand. & Gil. in Teat. huius Eccl.*

Tit. 156. Ceneten.

1 P. F. Franciſcus Arpus Tarviſinus Ceneten. Eccleſiã in Dalmatia ſub Aquileien. Patriarchali obtinuit à Nicolao IV. circa an. milleſ. ducenteſ. nonagẽſimum primum, in qua vixit vſq; ad primum Iubilæi annum, quo mortuus in ſua Eccleſia ſepulturam accepit. *Vghell. tom. 5. Ital. Sac. & Luſit. in Chron.*

2 P. F. Gasbertus Orgoglius Id. Nouemb. anni milleſ. trecenteſ. quadrageſimi noni à Clemente Papa VI. Ceneten. Epiſcopus creatur, eodemque anno ad Io. Cantacuzenum Imperatorem Conſtantinopolit. cum F. Gulielmo Marochio Ord. Min. pro grauibus Eccleſiæ negotijs ab eodem Pont. Max. delegatur. Fœdus percuſſit cum Patriarcha Aquileienſi Nicolao Franciſco Carraria Patauij Domino, & Ludouico Vngariæ, & Dalmatiæ Rege cõtra Venetos cauſa iuriſdictionis in Dalmatia, & Croatia. Vir fuit eximiè doctus, & prudentiſſimus, Carolo IV. Imperatori longè chariſſimus, à quo confirmationem priuilegiorum ſuæ Eccleſiæ impetrauit. Vixit in hac Eccleſia annos vigiti ſeptẽ, & in ſenectute bona quieuit in pace anno milleſ. trecenteſimo ſeptuageſimo ſexto *Vghell. ibid.*

3 P. F. Antonius Corrarius Venetus Gregorij XII. Pont. Max. Nepos de conuentu SS. Io. & Pauli eiuſdem ciuitatis ex Aemonienſi Eccleſia ad Ceneteſem translatus fuit ab eodem Gregorio anno milleſ. quadringenteſimo nono. Sed cum idem Gregorius in Piſano Concilio fuiſſet ab Apoſtolica ſede deturbatus, Antonius ad Alexandri V. veri Pont. Max. pedes epiſcopatum dimiſit, qui rerum illum in eadem dignitate reſtituit, expectatis poſt modum Apoſtolicis hac de re literis à Io. XXIII. morte preuento Alexandro. E viuis exceſſit tandem anno milleſ. quadringenteſimo quadrageſimo quinto poſt cathedralem Eccleſiam exornatam, & duas fortiſſimas turres in Caſtro S. Martini contra hoſtium incurſiones a fundamentis cõſtructas, iacet in Eccleſia noſtra SS. Io. & Pauli Venetijs, quam ipſe conſecrauerat, cum hac memoria

An. Dom. M. CCCCXXX. die Dominica
immediatè ſequente poſt feſtum S. Martini
ſolemniter conſecrata fuit Eccleſia iſta
ad honorem Dei, & B. Virginis
ſub titulo SS. Ioannis, & Pauli
per R. Patrem, & Dominum
D. Antoninm Corrarium Dei
& Apoſtolicæ ſedis gratia
Comitem, & Epiſcopum Ceneteſem
Ord. Fratrum Predic.
Nepotem; D. Gregorij Papæ XII.
tempore Prioratus R. Mag.
Franciſci Donati de Venetys,
cui conſecrationi interfuerunt quàmplures
Epiſcopi Coadiutores, quàm plurimiq; alij

Pra-

Prælati, & maximus Cleri, & deuoti populi concursus, & ipsi Epiſc. incluſerunt dies duos; atque idem D. Antonius ampliſſima, & pretioſa donaria dedit Conuentui SS. Io. & Pauli Vghell. ibid.

Tit. 157. Celſonen.

1 CElſonenſis Eccleſiæ in partibus conſtituitur Epiſcopus ab Alexandro Papa VII. P. F. Franciſcus Roger die 18. Septemb. an. milleſimo quingenteſimo quinquageſimo ſexto. *Ex Regiſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 158. Cenomanen.

1 TVronenſem tanquam Metropolitanam Eccleſiam reuereretur Cenomanenſis, in qua licet nullus ex Prædicatoribus proprius Paſtor effulſerit, Suffraganeus tamen fuit P. F. Io. Letexerot Pariſinus Doctor celebris, à Leone X. Citrenſis Epiſcopus in partib. creatus, datuſque Suffraganeus Io. Bapt. Pallauicini Card. Caullicenſis, Cenomanenſis Epiſcopi, die 4. Martij anno milleſ. quingenteſimo decimo nono. *Ex Act. Conſiſt. etuſd. Leonis P. M.*

Tit. 159. Cephaleditani.

1 IN Sicilia ſub Metropolitana Meſſanen. eſt Cephaleditana Eccleſia, in qua electus eſt Epiſcopus à Capitulo, ad quod tunc temporis electio ſpectabat, P. F. Thomas Fuſconi de Berta nobilis Romanus, vir in diuinis ſcirpturis verſatiſſimus, doctrinę, ac pietatis fama lõgè clariſſimus; quam tamen electionem non approbauit Innocentius IV. ſed illum ad Senenſem Eccleſiam, in qua à Senenſi Capitulo fuerat quoque proprius Paſtor electus, transtulit Idib. Decemb. anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo ſecundo, vt teſtatur Vghellus inter Epp. Senen. de quo tamen Pyrrus nullam mentionem facit. *Vghell. Ital. Sac. tom. 3. vbi ſup.*

2 P. F. Iulianus de Mileto cum in Siciliæ Prouincia Prouincialis præfecturam gereret, Cephaleditanus Epiſcopus delectus eſt anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo octauo, quam Eccleſiam cum annis duodecim optimè rexiſſet, ſenio confectus deſijt eſſe inter mortales anno 1410. Vir genere nobilis, doctrina ſpectabilis, pietate illuſtris, qui in minoribus Prior Regius monialium S. Catharinæ de Caſſato Panormi factus eſt anno 1397. inſtitutus quoque Generalis fidei Cenſor à Bonifacio IX. in Regno Siciliæ an. 1392. cuius egregia facta recenſet Pyrrus in Sicilia ſacra inter Epp. Cephaledit. num. 23.

3 P. F. Philippus Gambacurta à conſilijs, & confeſſionibus Alphonſi Regis, Cephaleditanæ Eccleſiæ conſtituitur Adminiſtrator, & Commendatarius circa annum à nato Chriſto Domino milleſimum quadringenteſimum duodecimum, quo in munere permanſit vſque ad ſequentis electionem. *Pyrr. vbi ſupra.*

4 P. F. Antonius Ponticorona Panormitanus ex nobili genere, Prouinciæ Trinacriæ Prouincialis, atque in eodem Regno Generalis Inquiſitor, Regis Alphonſi conſiliarius, confeſſariuſque, euaſit Cephaleditanus Epiſcopus, non anno 1422. vt malè refert Pyrrus, ſed circa annum 1414. Etenim idem Pyrrus affirmat Antonium à Rege Alphonſo ad Conſtantienſe Concilium fuiſſe directum, in quo miſſam cantauit, ſicuti ex ſeſſ. 30. eiuſdem Concilij in hunc modum refert ipſe, *die Mercurij. x. menſis Martij fuit ſeſſio generalis in matori Eccleſia Conſtantien. ſolemniter celebrata, in qua quidem ſeſſione R. P. D. Antonius Epiſcopus Cephaluden. officium miſſæ de Spiritu Sancto deuotè decantauit.* Cum igitur Conſtantienſe Concilium fuerit inchoatũ die 5. Nouemb. an. 1414. & terminatum electione facta Martini III. dicti V. quæ contigit xj. Nouemb. 1417. & in eodem miſſam ſolemnem habuerit Antonius, dicendum eſt ad dictum Concilium Epiſcopum acceſſiſſe, factum ante annum 1414. vel ſaltem eodem anno inſtitutum. Præfuit ſuæ Eccleſiæ vſque ad annum 1445. quo ad Agrigentinam ſedem tranſijt, de quo ſupra. *Pyrr. vbi ſupra.*

5 P. F. Dominicum Puppium Senenſẽ huius Eccleſiæ Epiſcopum facit Vgurgerius, quem antiqua Collegij Thelogorum Senen. ſtatuta ſubſcripſiſſe refert; at cum cer-

certum ſit, Antonium Pontecoronam Cephaleditanam ſedem Epiſcopalem rexiſſe vſque ad an. 1445. vel dicendum eſt Dominicum tempore Schiſmatis à Pſeudopontifice fuiſſe factum Epiſcopum, vel aliam talem ſubſcriptionem eſſe: nam ab Alphonſo Rege ex Cephaleditano Sacerdotio ad Agrigentinũ nominatus eſt apud Eugenium IV an. 1445. cuius Eccleſiæ poſſeſſionem abſque Apoſtolico beneplacito iniit: quapropter Eugenius Henrico Archidiacono Agrigentino, vt Antonium ab incurſis cenſuris abſolueret, iniunxit, datis Apoſtolicis litteris 25. Ianuarij pontificatus ſui anno 15. quos adducit Pyrrus Sicilia ſacra in Epp. Agrigentinis num. 40.

6 P. F. Io: Gactus Meſſanæ ex nobilibus parentibus an. 1440. ortus, vir fuit omnium ſcientiarum peritia ornatus, de quo in Pyrro ſuprad. ita habetur. *Pontificij, Cæſareique iuris erat peritiſſimus, Aſtronomus, Rector, ac præter latinas, græcis hebraiſque literis ornatus, Mathematicus etiam non obſcurus fuit. Florentiæ, Bononiæ, & diutius Ferrariæ ære publico docuit*, Ferdinando II. Rege promouente à Sixto IV. Cephaleditanus Epiſcopus conſtitutus fuit, datis Apoſtolicis literis Romæ Kalen. Iunij pontificatus ſui an. 1. qui fuit ſalutis milleſ. quadringenteſimus ſeptuageſimus ſecundus, eumque poſtmodũ idem Rex Oratorem ad prætatum Pont. Max. pro tuendo iure Regio electionis Archiepiſcopatus Meſſanen. deſtinauit. Cũ autem Romæ eſſet, vacante Catanen. Eccleſia, eam obtinuit à Sixto IV. contra Regis voluntatem; qui ſtatim, ne ad hanc, ſiue ad illam accederet imperauit. Manſit igitur vno anno in vrbe Io: donec rebus inter Pontificem, & Regem compoſitis, ad antiquam Cephaleditanam Eccleſiam reuerſus eſt an. milleſ. quadringent. ſeptuageſimo octauo. Cathedralis porticum pro cœmeterio elegantèr conſtruxit, illudq; terra ſancta ex Hieruſalem tranſportata, impleuit. Tandem ætate & ægritudine affectus, patriam vrbem Meſſanam adiit, & in noſtro Conuentu S. Dom. vbi habitum recepit, illum cum carne depoſuit an. milleſimo quadringenteſ octogeſimo quarto, publico luctu, ac funere in marmoreo ſepulchro tumulatus. Scripſit Doctus vir, ediditq; orationes quaſdam maxima eruditione refertas coram Romanis Pontificibus habitas. *Pyrrus vbi ſup.*

7 P. F. Raynaldus de Montauro Netinus nobili ſanguine genitus, matre è Landolina familia præſtantiſſima ortus, floruit Ferdinando II. Rege in omni ſcientiarum genere, fuitq; ingenij acumine præclariſſimus. Peracto Prioris Prouincialis Siciliæ ſemel, atq; iterum munere, Generalis Fidei Quæſitor in Sicilia inſtitutus, eo in munere cum infracti animi virum ſe in delinquentes exhibuiſſet, ab eodem Ferdinando Neapolim vocatus eſt cum Petro Bellorato Archiep. Meſſanen. ex Ordine noſtro aſſumpto, vt ibidem Sacrũ Inquiſitionis Tribunal inſtitueret, quod & præſtitit. Mox eodem Rege nominante ab Alexandro VI. Cephaleditanus Epiſcopus renunciatus eſt 4. Id. Octob. anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo ſexto. Suæ Eccleſiæ iura defendit, bonaq; deperdita recuperauit. Organum, iconem S. Saluatoris, chorumq; cathedralis exornauit, eumq; idem Alexander datis Apoſt. litteris 27. Nouemb. anno milleſimo quingenteſimo iudicem Sedis Apoſt. delegauit ad decidendam cauſam quartæ debitæ Epiſcopo Agrigentino Io. de Caſtro Card. ex 20. millibus aureis, quos locis pijs legauerat Nicolaus Peralta Calatabillotæ Comes. Tandem dum Siculorum nomine Oratoris apud Ferdinandum in Hiſpania onus exerceret, è viuis exceſſit menſe Octobri anno milleſ. quingenteſ. vndecimo. Scripſit Raynaldus 4. volumina ſuper 4. lib. Sentent. quæ in Salmantino cœnobio, vbi publicè docuit, aſſeruantur. Impreſſit autem. *De Reductionibus Natural.*

De futurorum contingentium difficultate, Orationem funebrem, quam Panormi habuit 16. Nouemb. 1497. in obitu Ioannis Aragonij filij Ferdinandi II. Regis. *Pirrus vbi ſup.*

Tit. 160. Cereten.

1 P. F. Stephanus Rutenus ad Ceretenſem Eccleſiam in Vallachia Inferiori electus eſt, quam ſummo zelo regebat optimus Epiſcopus anno milleſimo trecenteſimo octogeſimo. *Ruſſia Florida par. 1.*

2 P. F.

Digitized by Google

2 P. F. Io. Ruthenus Cereten. Epiſcopus delectus Eccleſiam eam an. milleſ. quadringenteſ. tertio regebat, quo Eccleſiæ S. Io Cereten. conceſſit Indulgentiã. *Rꝛ. Flor. vbi ſup.*

3 P. F. Stephanus Zaiachez Polonus in hac eadem Eccleſia reſidebat an. milleſ. quadringenteſimo duodecimo, qui Apoſtolica auctoritate accedente omnia ſua Cracouienſi Conuentui in morte reliquit. *Bzou. de Reb. geſt. in Polon. cap. 6.*

4 P. F. Sartorius de Craçonia eiuſdem Eccleſiæ Cereren. Epiſcopus creatus eſt, eamque pluribus annis rexit; quo autem tempore hoc contigerit, relinquit incertum Bzouius vbi ſupra.

Tit. 161. Ceruien.

1 IN Flamminia ſub Metropolit. Rauennaten. eſt Ceruien. Eccleſia, cui præfuit P. Fr. Theodoricus Borgognonus Lucenſis à Capitulo electus propius Epiſcopus anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo primo, & à Gregorio X. confirmatus. Viginti ſeptem annos Ceruien. Eccleſiæ laudabiter præfuit, tandemque confectus ſanio obdormiuit cum patribus ſuis anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo octauo, in noſtra Eccleſia ſepultus, cui non modica bona reliquit, his notis tumulo appoſitis.

Sepulchrum Venerabilis Patris
Fratris Theodorici de Luca
Epiſcopi Ceruienſis.

& paulò infra.

Hanc Capellam fecit fieri
F. Theodoricus de Borgognonibus de Luca
Ord. Prædicat.
Epiſcopus Ceruienſis
qui habens in ætate ſua LXXXIII. annos
in Epiſcopatu verò . . . . .
obijt anno Domini MCCLXXVIII.
in vigilia Natiuitatis Domini.
Orate pro eo.

Vghellus Ital. Sac. tom. 2.

2 P. Fr. Franciſcus Portius Ariminenſis, Ceruien. Epiſcopus à Caliſto III. die 15. Martij anno milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo ſexto creatur, qui decimo octauo ſui regiminis anno quieuit in pace anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo quarto. *Vghell. vbi ſup.*

3 Pater F. Thomas Cataneus nobilis Bergomenſis in regulari obſeruantia Congregationis Lombardiæ enutritus, ſacriſq; literis imbutus, celebris Magiſter, egregiuſq; Concionator euaſit. Ab Innocentio VIII. Ceruienſis Epiſcopus factus die 12. Decemb. anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo ſexto, Eccleſiam illam claro vitæ exemplo ſanctiſſimè rexit. Literanenſi Concilio interfuit, vir in Romana Curia ſum næ exiſtimationis, vitam ſuam cum morte commutauit Romæ anno milleſimo quingenteſimo quintodecimo. *Vghell. vbi ſup.*

Tit. 162. Cæſenaten.

1 PAter Fr. Franciſcus de Romana prouincia hanc Cæſenatenſem Eccleſiam in Romandiola ſub Rauennaten. Metropoli obtinuit ab Vrbano IV. an. ſal. milleſimo ducenteſimo ſexageſimo tertio, eamque pluribus annis integritate ſingulari fideliter adminiſtrauit. Obijt Paſtor bonus anno milleſ. ducenteſ. ſeptuageſimo. *Plod. p. 2. lib 3. Vghell. tom. 2.*

2 P. F. Auerandus de Brixia eandem Eccleſiam ab Vrbano VI. impetrauit anno milleſimo trecenteſimo octogeſimo tertio, cui præfuit annos ſeptem, & diem extremum vidit. *Razzius, & Vghell. ibid.*

3 P. F. Gregorius Maleſardus Cæſenatenſis ciuis S. Theol. Doctor celebris, ab Innocentio VII patriæ Sedis effectus eſt Paſtor 4 Non. Decemb. anno milleſimo quadringenteſimo quinto, qui nouam Cathedralem cum epiſcopali palatio conſtruxit, Feltreſem gentem cum Malateſta diſſidentem ratofedere iunxit; & dum maiora pro ſuarum ouium ſalute moliretur, morte interueniente quieuit in Chriſto anno milleſimo quadringenteſ. decimo nono. *Plod. p. 2. lib. 2. Vghell. vbi ſup.*

Tit. 163. Chelmen.

1 LAdislaus Plouiæ Rex conuerſionis Paganorum, & Schiſmaticorum deſiderio flagrans, ab Eugenio Papa IV. impe-

impetrauit Chelmenſem Epiſcopatum in Ruſſia erigi, primumq; eiuſdem Eccleſiæ Paſtorem inſtitui P. Fr. Ioannem Opatouicenſem Prouincialem Poloniæ, qui fundatis in ijſdem partibus aliquot conuentibus Ordinis, multùm inſudauit in excolenda vinea Domini inter illas efferatas gentes, ex quibus multos ad veræ fidei agnitionem perduxit. *Bzou. de Reb. geſt. in Pol. cap. 3.*

2 P. Fr. Stephanus Armenus Leopolien. eiuſdem Chelmen. Eccleſiæ Epiſcopus euaſit poſt Ioannem præfatum; ſed quo anno id contigerit ſilet. *Bzou. noſter vbi ſup. cap. 6.*

Tit. 164. Chiapen.

CHiapenſis Eccleſia in Indijs erigitur in Cathedralem ad Caroli V. ſupplicationem à Paulo III. die 14. Aprilis anno milleſimo quingenteſimo trigeſimo octauo, in qua plures Fratres Prædicatores præſeſedere Epiſcopi.

1 P. Fr. Bartholomæus de las Caſas Hiſpalenſis, Conuentus S. Dominici Inſulæ Hiſpaniolæ Alumnus huius Eccleſiæ Epiſcopus effectus eſt licet inuitus, & non niſi obedientia compellente, Carolo V. promouente apud Paulum III. à quo creatus die 19. Decemb. anno 1543. conſecrationis munus in Hiſpalen. Eccleſia ſuſcepit Dominica in Paſſione anni milleſimi quingenteſimi quadrageſimi quarti. In ea dignitate conſtitutus, quæ Paſtoris optimi munia ſunt adimplens, pro Indorum libertate, ac patrocinio plura perfecit, ac pertulit. Tandem in Hiſpaniam reuerſus, eorum libertate conſequta, Eccleſiam dimiſit, obdormiuitq; ſanctus Paſtor in pace anno 1550. menſe Iulio ætatis anno 92. Valliſoleti apud noſtros ſepultura electa. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt. & Gil. in Teatro Eccl. Chiapen.*

2 Renunciatione facta à Bartholomæo, nominatus eſt Chiapen. Epiſcopus à Carolo V. P. F. Thomas Caſillas, atque à Iulio III. confirmatus die 19. Ianuarij anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo primo. Fuit Thomas ex Bethica Prouincia, vir doctus multarum cathedrarum rector, diuiniq; verbi præco celebris, qui ſibi creditas oues plus exẽplo, quàm verbo per ſalutis ſemitam direxit. Mortalibus vale dixit anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſeptimo communibus lachrymis parentatus. In ſua Cathedrali tumulatus, tranſactis quadraginta & ſeptem annis, corpus eius ita integrum cum pontificalibus veſtibus repertum eſt, ac ſi ea die ibidẽ eſſet conditus. *Ex Actis Conſiſt. Iulij* III. in quibus ita dicitur. *Die 19. Ianuarij 1551. referente Card. Compoſtell. Pont. prouidit ad petitionem Cæſareæ Maieſtatis Caroli V. Eccleſiæ Ciuitatis Regalis in Inſulis de Chiapa nuncupatis maris Oceani per ceſſionem D. Bartholomæi de las Caſas vacan. de perſona F. Thomæ Caſillas Ord. Prad.* Gil in Teatro Eccleſ. Chiapen. quam vacaſſe anno 7. aſſerit.

3 Defuncto Thoma nominatur à Philippo II. Hiſp. Rege Chiapen. Epiſcopus P. Fr. Dominicus de Lara, religioſiſſimis moribus ornatus, qui ab huiuſmodi dignitate alienus, Deum enixè præcatus eſt vt ſibi vitam, antequam epiſcopalem cathedram conſcenderet, eripere dignaretur, votique compos effectus eſt; nam receptis Apoſtolicis Pij V. Bullis datis anno 1568. ante conſecrationis munus mortem lætus aſpexit anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo ſecundo. *Gil vbi ſup.*

4 P. Fr. Petrus de Feria ex Salmantino cœnobio à Gregorio XIII. in Dominici locum huius ſedis Epiſcopus conſtitutus eſt Decemb. 8 anno à nato Saluatore milleſimo quingenteſ. ſeptuageſimo quarto. Fuit Petrus Mexicani conuentus Prior, & ſuæ Prouinciæ Prouincialis, quibus præfecturis regularem obſeruantiam multum promouit, & auxit. Annis quatuordecim ſibi creditas oues ſingulari pietatis exemplo rexit, compleuitq; dies ſuos in ſenectute bona anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo octauo, in conuentu S. Dominici Ciuitatis Regalis ſepultura ſibi electa, vbi expectat beatam ſpem, & aduentum gloriæ magni Dei. Scripſit *Votabularium linguæ Zapotecæ.* Ex Act. Conſiſt. Gregorij Pont. & Gil. vbi ſup.

Poſt trium annorum huius ſedis vacationem nominatur Epiſcopus ab Hiſpaniarum Rege P. F. Andreas de Vbilla, & promouetur à Clemente VIII anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo

Digitized by Google

Maij 22. Hic in Mexicano conuentu ad Ordinem receptus, consummato studiorum cursu, in eodem & docuit, & præfuit; prouinciamque singulari charitate, ac zelo Prouincialis Prior rexit. Mechoacanus Episcopus deinde nominatus, ante consequtas Apostolicas bullas quieuit in Christo anno millesimo sexcentesimo primo, in maiori Sacello suæ Cathedralis sequenti elogio terræ traditus

†

A qui está enterrado
D. Fraÿ Andres Vbilla
Maestro en Sacra Theologia
Obispo desta Cathedral nueue años

Ex Act. Consist. Clem. Pont. & Gil. vbi supra.

5 P. F. Thomas Blanes Valentinus S. Pauli Vallisoletani alumnus Episcopus Chiapensis creatus est a Paulo V. an. millesimo sexcentesimo nono 12. Ianuarij. In Peruana prouincia diu enutritus, ibidē philosophicas disciplinas, sacramq; Theologiam docuit. Dum verò S. Officij Qualificatoris onus sustineret, Episcopus nominatus est, præfuitque huic Ecclesiæ annos tres. Prouinciali Capitulo anno 1611. interfuit, quod copiosis eleemosynis adiuuit, sequentique anno die Epiphaniæ mortalibus vale dixit in Xiquipila, corpore prout ipse mandauerat, ad suam Cathedralem translato. *Ex Act. Consist. Pauli Pont. & Gil. vbi sup.*

Tit. 165. Cherſonen.

1 P Mag. Fr. Sigismundus MiaskousKi Ruthenus nobili exprogenie ortus, in Camenecēsi conuentu ad Ordinem receptus, atque sacris litteris imbutus, ab Vrbano VIII. Cherſonensis Episcopus, atque administrator Ecclesiæ Theodosien. Sacra Congregatione de Propaganda fide promouente, creatus est anno millesimo sexcentesimo quadragesimo tertio, vt nos monuit P. Mag. F. Dominicus Laurus eius amicus, tunc temporis Prouincialis Bohemiæ. Obijt circa annum 1650. in nostra Camenecen. sepultus Ecclesia.

Tit. 166. Chiemen.

1 P Fr. Gregorius Scoper Germanus Chiemensem Ecclesiam in Alemania regendam consequtus est à Gregorio XII. Pont. Max. 11. Cal. Ianuarij anno à Virginis partu millesimo quadringentesimo septimo, prout liber prouisionis Prælatorum eiusdem Pont. testatur, qui cum pluribus annis gregem sibi commissum bonus Pastor rexisset, carnis sarcina deposita, perrexit ad Christum. *Vghellus in M. S.*

Tit. 167. Chien.

1 P F Paulus de Monelia Ligur (quem Iustinianum filium Pelegri nominat Abbas Iustinianus) cum esset sacri Palatij Magister ab Alexandro VI. die Veneris 1. Febr. an. millesimo quadringentesimo nonagesimo nono factus est Episcopus Chien. in Insula Chij, tunc ad dominium Ianuensium spectante, & sub Patriarchatu Antiocheno, vt dicitur in Actis Consist. eiusdem Pont. Max. Fuit Paulus vir doctissimus, conuentus S. Mariæ de Castello Ianuen. filius, ad prouincialatum Lombardiæ aliquando promotus, & à Sixto IV. Sacri Palatij Magister institutus, atque ab Alexandro VI. Chiensis Episcopus creatus, pro quo etiam Legati in Hungaria onus sustinuit, quo in munere Budæ efflauit animam. Peregregias postillas super tota Biblia scripsit. *Plod. p. 2. lib. 3 & ex Act. Consist. suprad. & Abbas Iustinianus in Scio Sac.*

2 P F. Timothæus Iustinianus Iacobi filius, Ianuensis patritius, ex condominis Chiensis Insulæ, adolescens Dominicanam togam in S. Marię de Castro Chiēsi conuentu induit, vbi literis, acpietati addictus, ita profecit, vt pluribus in cœnobijs, & docuerit, & præfuerit cum sui laude. Vicarius Generalis Congregationis peregrinantium effectus, eo in regimine se cordati viri, zelum Dei habentis, exemplar cunctis præbuit. Quapropter eius virtutum fama permotus Iulius Papa III. Arienſis primò an. 1550. die 21. Iulij, Mox Calamonensis Ecclesiarū vnitarū Episcopū in Creta creauit. Concilio

Digitized by Google

Tridentino ſub Pio IV. interfuit, à quo ad Chienſem ſedem translatus eſt die 10. Aprilis an. milleſ. quingenteſimo ſexageſimo quarto, quam cum eximiæ pietatis laude regeret, miſerabilis, multūq; lachrymabilis illius Inſulæ à Turcica claſſe occupatio contigit anno 1566. Illuxit tunc fidelibus cunctis in Timothęo fidei Chriſtianę ardor, ac deſideriū pro Chriſto martyrium ſubeundi: etenim cum Turca quidam in S. Petri æde ciborium, in quo Euchariſtia ſacratiſſima condita erat, impijs manibus contrectare niteretur, pedibus illam ſubiecturus Epiſcopo adſtante, hic vexatus dolore incredibili, procidit ad barbari pedes, rogauitq; vt ſibi potius vitam adimeret, quam pretioſum Chriſti corpus indignè tractaret: quibus ſupplicationibus permotus impius, ab aſſumpto perfido opere deſtitit. Solimani Turcarum Tyranni iuſſu deindę ex Iuſtinianorum familijs multi Capham, olim Theodoſiam in Taurica Cherſoneſo deportati ſunt, cum vnus & viginti eorum pueri circiter decennes ex alacrioribus, & magis viuidis Conſtantinopolim adducti inter Solimani ephebos enutriendi retenti fuiſſent, viique circumciſi; nullus tamen eorū in tenera ętate induci potuit ad Chriſtianam fidem abnegandam. Quapropter virgis duriſſimè cæſi, pœnè omnes interiere. Quorum vnus ſub mortem aſtrictus digitum attollere in abiuratę fidei ſignum, è contra ille digitos in pugnum ita compreſſit, vt neque viuo, neque mortuo manus aperiri vltrò potuerit. Et Pius V. P. Max. die 6 Septembr. eodem an. 1566. factum, quod ſequitur, in Conſiſtorio apud S. Marcū habito, in hunc modum, ex Act. Conſiſt. depromptum, retulit.

Pōt. Pius in Conſiſtorio apud S. Marcū habito rem admiratione ſanè dignam retulit, quā in hoc loco poſteris teſtatā relinquimus.

Adoleſcēs quidam 13. annos natus in Chio ex nobili Iuſtiniana familia, pietate, litteris, chriſtianiſque moribus inter noſtros educatus; cum captus fuiſſet à Turcis, Conſtantinopolim perductus fuit, vbi nec oblatis præmijs, nec metu, vt ad eorum impium cultum eiurata catholica Religione, accederet adduci potuit: Quinimo inſtante morte à perfido Baſsa ſibi demandata, vel ferro, vel præcipitio ſibi impendenda, irridens Tyrannum dixit ſe non eſſe ad tantam felicitatem natum, vt pro Chriſti nomine vitam perdere promereretur. Quibus auditis, impauidum Adoleſcentis animum admiratus Tyrannus, iuſſit eum in carcerem recludi, in quo nobilis Chriſti athleta conſtitutus in genua procumbens, orationibus, & lachrymis Deum toto corde interpellauit vt ſe ad optatam martyrij palmam properare, ſua diuina gratia aſſiſtente, dignaretur. Triduo igitur in eodem loco orationibus ſemper vacans, tranſacto tertio die fœlicem animam in cœlum direxit cuius rei Sanctiſſ. Pontifex Pius Cardinales omnes participes facere voluit, vt Deo gratias exiberent, quod eiſdem quoque temporibus, huiuſmodi gratias, etiam in tenera ætate conſtitutis impartiri dignaretur.

Cœterum Timothæus inter huiuſmodi mala, de ſua deturbatus ſede, Romam petijt, benigna cōmiſeratione à Pio V. Pont. ſanctiſſimo amplexatus, qui eundem die 5. April. an. milleſ. quingenteſimo ſexageſimo octauo ad Strongulenſem Epiſcopalē ſedem traſtulit, vbi quarto ſui regiminis anno ſanctiſſimè deceſſit. De quo inter Strongulen. Epp. *Ex Act. Conſiſt. Pij V. & Vghell. tom. 9. inter Strongulen. Ep. & ex Regeſt. Cancell. Apoſt. & Abb. Iuſtiniano in ſua Scio Sacra.*

3 P. F. Hieronymus Iuſtinianus Chienſis, conuentus S. Catarinæ à formello de Neap. alumnus a Clemente VIII. an. milleſimo quingēteſimo nonageſimo ſeptimo Chienſis Epiſcopus creatus, cumq; aliquot annos ſuæ Eccleſiæ præfuiſſet, podagra ſupra modum vexatus, coactus eſt dimittere illam ad eiuſdem Pont. Maximi pedes, pro vt fecit, ſe recipiens in ſuum cōuentum præfatum; tandemque mortuus eſt in Caſtro Grottariæ in Calabria anno 1618. vt refert Abbas Iuſtinianus in ſua Scio ſacra, *Plod. p. 2. lit. 4.*

4 P. F. Marcus Iuſtinianus Maſſonus de Chio conuentus S. Dominici Ianuenſis alumnus ex prouincia Lombardiæ poſt præfecturas in varijs Conuentibus eiuſdē prouinciæ peractas, atque regimen Prouinciæ Græcię, à Clemente VIII. ad petitionem Card. Iuſtiniani, Hieronymo die 31 Maij anno 1604. in Chienſi ſede ſuffectus eſt. Præfuit ſuæ Eccleſiæ vſque ad annum milleſimū ſexcenteſimum quadrageſimū Paſtor verè bonus, compleuitque dies ſuos

propè

propè centenarius, Fratribus suis Chiensibus bibliotheca, libris multis referta, Apostolica authoritate legata. *Abbas Michel Iustinianus in Chio sacra. Plodius p. 2. lib. 4.*

5 P. Fernandez in sua nomenclatura Episcoporum Italorum ait. *F. Andreas Venetus Episcopus Chiensis è Priore conuentus Ordinis Cõstantinopolitani. Viuit adhuc.* Fuit autem illa impressa cum Concertatione Prædicatoria Salmanticæ an. 1618. vnde eodem anno Andream vixisse dicendum videretur; cæterum ex supradictis in manifestum errorem eum incidisse cõstat: nam Chien. Ecclesiæ præerat tunc temporis Marcus.

Tit. 168. Chiopien.

1 PAter F. Hiacynthus Magripodarius Chiensis, nostri cœnobij Chiensis alumnus ab Innocentio X. creatus est Chiopiensis Episcopus in Vngheria circa annum millesimum sexcentesimum quinquagesimum, de quo tractat Abbas Iustinianus in suo opere, cui titulus *La-Scio sacra fol.* 145.

Tit. 169. Chironen.

1 PAter Fr. Fatius ex Comitibus Donoratici Tuscus nobilis Pisanus, de Romana prouincia, promouente Apostolica sede Chironensis Episcopus euasit circa annum millesimtrecentesimum vigesimhabuitque commendam S. Petri ad Vincula Pisanæ ciuitatis; de quo monumenta Pisani cœnobij, & Plodius par. 2. lib. 1.

Tit. 170. Chiticuen.

1 PFr. Radulphus de Pamone Chiticuensis Episcopus creatus est circa annum Domini millesimum quadringentesimum sexagesimum, de quo nil memoria dignum scripsere Ordinis Scriptores. *Plod. p. 2. lib. 3. & Fernand. in Epp. Italiæ.*

Tit. 171. Chrysopolitani.

1 IN partibus infidelium Chrysopolitanæ Ecclesiæ datus est Episcopus P. F. Corradus de Vecsloria à Bonifacio VIII. 3. Cal. Decemb. anno millesimo ducentesimo nonagesimo septimo, vt habemus ex Regestis eiusdem Pont. Max. de quo tamẽ scriptores Ord. non tractant. *Vghell. in manuscrips.*

2 P. F. Io: Obsini Gallus S. Theologiæ Mag. Chrisopolitanus Episcopus a Sixto Papa IV. creatus est, de quo in Regestis Leonardi Mãsueti magistri Generalis fol. 248. ita dicitur *R. Mag. Io: Obsini nunc Episcopus Chrysopolitanus, fuit receptus ad omnes gratias, & suffragia Ord. & fuit sibi concessum quod habitet in suo Conuentu Tullensi in cameris suis, quas ædificauit, Dat. Romæ die* 14. *Martij* 1475.

3 P. F. Io: Isãbardus Germanus Chrysopolitanus Episcopus effectus est circa annum millesimum quadringentesimum quinquagesimum, sicut testantur Plodius parte 2. lib. 3. & Fernandez inter Episcopos Germanos.

4 P. F. Clemens Baleij Gallus sacræ Theol. professor Chrysopolitanus Episcopus, & Suffraganeus Episcopi Tullensis creatur à Paulo Papa III. die Lunæ 30. Ianuarij anno millesimo quingentesimo quadragesimo septimo, de quo Scriptores ordinis non scripsere. *Ex Act. Consist. eiusdem Pauli Pont. Max.*

Tit. 172. Cianen.

1 PAter F. Constantinus Iustinianus Chiensis Sacræ Theologiæ Magister constitutus est Episcopus à Paulo III. Cianen. & Termien. Ecclesiarum vnitarum in Insulis Maris Aegei sub Metropolitana Naxien. de quo infra in Termien. Epp. *Ex Abbatis Michaelis Iustinians monumentis M.S. Insula Chien.*

Tit. 173. Cistaricen.

1 PAter Fr. Imbertus Gallus Cistaricensis Episcopus euasit, à Martino

Digitized by Google

Papa IV. creatus anno milleſimo ducenteſimo octogeſimo primo. Ex *Gallia Sacra antiqua*.

2 P. F. Vmbertus Gallus Ciſtaricenſis Epiſcopus & ipſe euaſit circa annum milleſ. quadringenteſimum; qui Paſtoralis curæ pertæſus, ex Apoſtolicæ Sedis beneplacito dimiſſa Eccleſia, ad Ordinem reuerſus eſt. *Plod. p. 2. lib. 2. & ex S. Antonino 3. p. tit. 23. cap. 11.*

Tit. 174. Citren.

1 PAter Fr. Io. Letexerot Gallus Citrenſis Epiſcopus in partibus infidelium creatus eſt a Leone Papa X. die Lunæ 14. Martij an. milleſ. quingenteſimo decimo nono, fuitque inſtitutus Suffraganeus Cenomanen. Eccleſiæ cum facultate exercendi pontificalia in eadem. *Ex Actibus Conſiſt. eiuſdem Pont.*

2 P. F Bartolomæus Chiſellonus de Mirãdula ex Lombardiæ prouincia, Theologiæ profeſſor (inquiunt Acta Conſiſt.) Citren Epiſcopus creatur à Iulio III. die 28. April an milleſ. quingenteſimo quinquageſimo tertio: de quo nec verbum quidem habent noſtri Scriptores. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

3 P. F. Abraham Silãdehouski Polonus à Gregorio XV. Citrenſis Epiſcopus, Suffraganeuſq; eccleſiæ Chelmen. inſtitutus eſt die 2. Maij an. milleſ. ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pontificis.*

Tit 175. Ciuitaten.

1 IN Hiſpania eſt vna Ciuitatenſis, quæ Ciuitatis Roderici Eccleſia dicitur, cui datus eſt Epiſcopus à Paulo V. die 31. Auguſti anno milleſimo ſexcenteſimo quinto P. F. Petrus Ponce de Leon ex Ducibus de Arcos Salmãtini cœnobij alumnus, qui ſanguinis claritatem cum pietate, ac litteris coniungens, maximum, Ordini attulit decoris ornamentum. Zamorenſis Epiſcopus dein electus, tandem Pacenſis quieuit in pace anno 1615. menſe Decembri. *Ex Regeſtis Cancell. Apoſt. & Fernand.*

Tit. 176. Ciuitaten.

1 CIuitaten. Eccleſia in Apulia altera, olim exiſtens, modo deſtructa, & ad S. Seueri nouam Cathedralem translata à Gregorio XIII. Pont. Max. dum Epiſcopali ſede eſſet inſignita, plures Epiſcopos ex noſtris habuit; & primus inter illos fuit P. F. Laurẽtius de Viterbio Theologus inſignis à Io. XXII. circa an. milleſ. trecenteſimum trigeſimum creatus, qui obijt circa annum milleſ. trecenteſimum quadrageſimum. *Plod. p. 2. lib. 2. ex Razz. & Fernand. inter Epp. Ital.*

2 P. F. Io. de Viterbio Ciuitaten. Epiſcopus & ipſe euaſit ab Vrbano V. 17. Kal. Maij an. milleſ. trecenteſimo ſexageſimo ſexto pontificatus ſui 5. creatus, in qua Eccleſia pluribus annis optimè ſedit. *Vghell. tom. 8. Ital. Sac.*

3 P. F. Thomas de Nola ex prouincia Regni collegio Doctorum Neapolitan. aggregatus, eiuſdemque ſtudij per 30. annos Vicecancellarius, Ciuitaten Epiſcopus euaſit circa annum milleſ. quingenteſimũ, cuius mentionem facit Leander noſter dum de hac ciuitate loquitur, dicens fuiſſe ſuo tempore Thomam huius Eccleſiæ Epiſcopum. *Vallus de prou. Regni p. 4.*

Tit. 177. Ciuitatis Caſtell.

1 PAter Fr. Io. Mayneſius in conuentuum regimine ſingulari dexteritate, atque prudentia præditus, dum Viterbij in conuentu S. Mariæ ad Gradus Prioris onus ſuſtineret, à Martino Papa IV. ciuitatis Caſtellanæ in Vrbis diſtrictu Epiſcopus creatus eſt, in qua dignitate vixit laudabiliter vſque ad annum millleſ. ducenteſimum octogeſimum octauum, quo vniuerſæ carnis ingreſſus eſt viam. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

Tit. 178. Ciuit. de Circo.

1 PAter Fr. Io. Hiſpanus die 15. Februarij anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo quarto ad præſentationem Caroli V. Imperatoris creatur Epi-

Epiſcopus ciuitatis de Circo in Indijs in prouincia Peruana à Paulo III. cui data eſt facultas ſumendi conſecrationis munus ab vno Epiſcopo, & duobus alijs in dignitate eccleſiaſtica conſtitutis. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli Pont. Max.*

2 P. F. Gregorius de Monfalco ex Iucatana eccleſia ad hanc de Circo translatus fuit à Sixto Papa V. ad Philippi Hiſpaniarum Regis præſentationem die 13. Iunij an. milleſ. quingenteſimo octuageſimo octauo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Sixti.*

Tit. 179. Ciuitat. Ducalis.

1 DVcalis Ciuitas in Aprutio ab Alexandro VI. Epiſcopali Eccleſia decorata, Apoſtolicæque ſedi immediatè ſubiecta, die 24. Iunij anno 1502. vnicum noſtræ profeſſionis alumnum habuit Epiſcopum P. F. Io. Georgium de Padella Hiſpanum Sac. Theol. inſignem Laureatum virum pium, & prudentem à Clemente VIII. die 18. Septemb. anno Dom. milleſ. quingenteſimo nonageſimo octauo creatum. Vndecim annos cum ſua, & Ordinis laude huic Eccleſiæ præfuit, deceſſitq; anno milleſimo ſexcenteſimo nono. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

Tit. 180. Ciuit. Imperialis.

1 ERigitur in Cathedralem Eccleſiam Ciuitatis Imperialis, à Pio IV. an. milleſ. quingenteſimo ſexageſimo quarto die 8. Iunij, in qua P. Magiſter F. Dominicus Hiſpanus ad Philippi II. Regis Hiſpaniarum præſentationem conſtitutus eſt Epiſcopus die 6. Febr. anno milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo nono à Gregorio XIII. cumque annis pluribus hanc Eccleſiam apoſtolicè rexiſſet, in pace quieuit. *Ex Act. Conſiſto. eiuſdem Pont.*

2 P. F. Reginaldus de Lizzaragua Americus in vrbe Limenſi ortus, ex prouincia S. Io. Baptiſtæ de Perù: vir cordatus, atq; vitæ integritate admirabilis, ad Philippi III. Hiſp. Regis præſentationem, Ciuitatis Imperialis in Regno de Chile Epiſcopus creatus fuit à Clemente VIII. die 17. Auguſti anno milleſ. quingenteſimo nonageſimo octauo per obitum Auguſtini, cui Eccleſiæ cum bonus Paſtor præfuiſſet annos decem & nouem, ex hoc ſæculo nequam diſceſſit anno milleſ. ſexcenteſimo decimo ſeptimo. *Ex Act. Conſiſt. Fernand. inter Archiep. Amen. Plod. p. 2. l. 4.*

Tit. 181. Ciuitatis Pacis.

1 PAter Fr. Dominicus de Valderama Americus de prouincia Quitenſi, in Quitenſi vrbe natus, cum duobus annis Metropolitanæ Eccleſiæ S. Dominici præfuiſſet, ac optimi Paſtoris partes egiſſet, à Philippo III. Hiſpaniarum Rege pro eccleſia Ciuitatis Pacis, ſiue de Chuquiabo præſentatus eſt Paulo V. Pont. Max. à quo ad eandem ſedem fuit translatus die 7. Ianuarij anno milleſimo ſexcenteſimo octauo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli V.*

Tit. 182. Ciuit. Plebis.

1 PAter Fr. Reginaldus Lucârinus de Trebio in Vmbria, Eccleſiæ Ciuitatis plebis à Clemente VIII. in Cathedralem erectæ anno 1601. 5. Id. Nouemb. V. Epiſcopus creatus eſt ex Magiſtro Sacri Palatij ab Vrbano VIII. die 9. Febr. anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo tertio, qui Dominicana toga in conuentu S. M. ſup. Muneruam aſſumpta, profeſſioneque religioſa emiſſa, ſtudijs addictus, breui temporis interuallo euaſit vir doctiſſimus, publicèque in Vrbe Philoſophiã, & Theologiam Baccalaureus noſtri Collegij docuit, poſt peractum in eodem Magiſtri ſtudentium munus. A Michaele Mazarino (poſtmodum Card.) Prouinciali Romano in ſocium aſſumptus, à prouinciali capitulo Viterbij in Gradenſi cœnobio anno 1638. Magiſter cum loco & voce acceptatus fuit. E viuis ſublato P. F. Gregorio Donato ſacri Palatij Magiſtro, in eius locum Magiſter Sacri Palatij creatus eſt ab Vrbano VIII. anno 1642. menſe Maio, quo in munere tanquam lucerna ſuper candelabrum in Romana Curia effulſit. Ad Infulam aſſumptus, pietatis operibus totus addictus, cunctos Eccleſiæ ſuæ, quin imo & pinguis patrimonij redditus,

Digitized by Google

ditus, pauperibus pia prodigalitate in dies distribuit. Cathedralem suam instaurauit, sacra supellectile, argenteisque vasis ad sacra ministeria ditauit. Conuentui S. Dominici de Trebio ex patrimonialibus diuitijs ad duodecim millia scuta legari voluit, aliaq; beneficia Ordini, quem summopere diligit, contulit. Viuit in sua Ecclesia optimus Pastor, primæuos Ecclesiæ Sanctos Episcopos æmulatus, pauperum pater, orphanorum solatium, & viduarum protector. Scripsit librum *de Episcopo Regulari* impressum Romæ apud Franciscum Caballum anno 1559. & *Expurgatorium* omnium librorum prohibitorum, in quo eorumdem errores recenset, & confutat, proscriptionis ipsorum tempus insinuans; opus peregregium, in quo complendo plures consumpsit annos, in duo volumina distinctum, quod asseruatur in Bibliotheca Vaticana, eiusque exemplaria in Bibliothecis Barbarina, & S. Inquisitionis Romanæ. Scripsit quoque quatuor tomos collectos ex omnibus operibus D. Thomæ *Doctoris* Angelici, & ex eorumdem locis, in quibus Sacram Scripturam commentatur, ita vt appareat eiusdem S. Doctoris nouum opus expositiuũ sacræ Scripturæ, cui titulus est *Massa Auri*, quod fecit Deus, vt prælo commitat in commune studiosorum solatium. Scripsit præterea opusculum, seu collectionem sententiarum contentarum in historia Concilij Tridentini à Card. Pallauicino edita, impressum Romæ anno 1662. Bibliothecamque descriptoribus Ordinis nostri orditur. De quo in nostro Syllabo Magistrorum Sacri Palatij. Viuit hoc anno 1665. Pastor optimus, in æternum cum Christo victurus.

Tit. 183. Ciu. Rodericiæ.

1 Ciuitatis Rodericiæ, quæ & Ciuitaten. Ecclesia in *Hispania* dicitur, aliquos ex nostris habuit Episcopos, primusque inter illos emicuit P. F. Alphonsus Hispanus circa annum millesimum trecentesimum septimum, de quo nil aliud refert Fernandez inter Epp. Hispanos.

2 P. F. Franciscus Hispanus de prouincia Castellæ hanc Ecclesiam pariter rexit circa annum millesimum quadringentesimum quadragesimum teste Fernandez vbi supra.

3 P. F. Petrus Ponce de Leon filius Ducis de Arcos sanguinis nobilitate conspicuus, conuentuique Salmantini alumnus, cum esset in sacra Theologia Præsentatus, ad nominationem Philippi III. Hisp. Regis creatus fuit Ciuitaten. Episcopus à Paulo V. die 17. Augusti anno millesimo sexcentesimo quinto, translatus postmodum ad Zamorensem primò, deinde ad Ecclesiam de la Paz, in qua è viuis excessit mense Decembri anno millesimo sexcentesimo quintodecimo. *Ex Act. Consist. Pauli V. & Fernand. inter Ep. Hisp.*

4 P. F. Franciscus de Aragona in Romano Collegio S. Mariæ super Mineruam aliquando Regens, primarius Cathedraticus Salmantinæ Vniuersitatis, filiusque conuentus eiusdem Ciuitatis, cui præfuit Prior, huius Ecclesiæ Episcopus nominatur à Philippo IV. Hispaniarum Rege an. 1660. quam Ecclesiam constantissimè recusauit: electus postmodum Prouincialis Hispaniæ, cum prouinciam illam sanctissimè regeret, vitam cum morte commutauit anno 1662.

Tit. 184. Claromonten.

1 IN Claromontensi Ecclesia in Gallia, quæ & Aluerniæ dicitur, duo ex nostris præfuere Pastores, priorque illorũ fuit P. F. Guido de Turre ex Delphinorum *Viennensium* stirpe, anno Dom. millesimo ducentesimo quinquagesimo electus, atque ab Alexandro IV. confirmatus, cum esset annorum decem, & octo, à S. Ludouico Claromotensi Capitulo commendatus, quem postmodum ex transmarinis partibus redeuntem anno 1254. in suo Episcopali Palatio recepit hospitio. A Lugdunensi Capitulo proprius Pastor electus, eius electionem non approbauit Clemens IV. sicuti ex Epist. eiusdem Pont. Maximi *Viterbij* 15. Kalend. Febr. anno 3. sui pontif. eidem Guidoni data apparet, in qua hæc habet verba. *Tene igitur in omni patientia locum tuum, neque a nobis reputes te despectum, quem ex toto corde diligimus, & hoc ipsum ad amoris specialis indicium in thesauro cordis tui consignes, quod tam salubriter*

Digitized by Google

briter fama tua prouidimus, & iuſtitiæ tuæ non detraximus, & noſtræ ſatisfecimus honeſtati. Obijt anno milleſimo ducenteſimo octogeſimo ſexto: cuius memoria ſequenti Epitaphio in Claromotenſi noſtra Eccleſia ſpectatur.

F. Guido de Turre Epiſcopus Aluernia 15. agens annum puer nobilis genere vtpote Delphinorum Viennenſium, qui contempto mundi faſtu Ordinem Prad. eſt ingreſſus: anno verò 18. ætatis ſuæ ſub Ludouico Pio Rege Francorũ præhibitur ad Epiſcopatum Aruernia.

In Epiſcopatu ſuo ad honorem Dei & Matris ſuæ, necnon ad Eccleſiæ Claromontenſis exaltationem librum de ſtatutis ſynodalibus Eccleſiæ Claromontenſis edidit. Obijt anno Dom. MCCLXXXVI.

Gall. Chriſt. tom. 2.

2 P. F. Bernardus de Claromonte patriæ ſedem Epiſcopalem obtinuit circa an. milleſimum ducenteſimum nonageſimum. Fuit Bernardus Baccalaureus in Theologia, doctrinæq; Angelic Magiſtri propugnator egregius, pro qua contra Henricum de Gandauo, & Gotiſredum de Fontibus ſcri, ſic; & ob eandem cauſam horũ in Iacobum de Viterbio Auguſtinianum euulgauit. Scripſit præterea ſuper quatuor libros ſententiarum. *Plot p. 2. lib. 1. Fernand. inter Ep. Gall. & Taeg. in monum. Ord.*

Tit. 185. Claudianopolit.

1 PAter Fr. Claudius de Rupe ab Innocentio VIII. Claudianopolitanus Epiſcopus creatus eſt, cuius memoria habetur in Regeſtis Magiſtri Ord. Ioachimi Turriani fol. 31. in quo ita dicitur. *Reuerend. D. Epiſcopus Claudiopolitanus, Mag. videlicet Claudius Rupis inſtituitur, & ſit Vicarius ſuper conuentu Gebennen. in ſpiritualibus, & temporalibus, in capite, & in membris cum pleniſſima auctoritate, & poteſtate. Cenomanis 29. Maij 1491.*

Tit. 186. Clodien.

1 CLodienſem Eccleſiam regendam ſuſcepit ab Apoſtolica ſede promouente Gregorio XIII. Pont. Max. P. F. Marcus de Verona die Lunæ 15 Decembris anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo octauo: de quo noſtri Auctores non tractant. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Greg.*

2 P. Fr. Angelus Ranutius Venetus conuentus S. Dominici dictæ ciuitatis filius, vir doctus, poſt peractum Magiſtri ſtudentium munus in Bononienſi conuentu, à P. F. Io. Maria de Briſighella Magiſtro Sacri Palatij in ſocium aſſumptus, & à Clemente VIII. Cattaren. Epiſcopus creatus ann. 1602. à Paulo V. die 13. Auguſti anno milleſimo ſexcentesimo vndecimo ad Clodienſem Eccleſiam translatus eſt, in qua ſequenti anno, qui fuit humanæ ſalutis 1612. vitam cum morte commutauit. *Ex Act. Conſiſt. Clem. & Pauli Pont. Maxx. & Plod. p. 2. lib. 4.*

Tit. 187. Clonferten.

1 CLoferten. ſeu Clonferten. Eccleſiæ in Hibernia ſub Metropolit. Armachana cõſtituitur Epiſcopus à Sixto Papa V. P. F. Taddeus Ferralla 8. Iunij anno nati Saluatoris milleſimo quingenteſimo octogeſimo ſeptimo. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 188. De Cloro.

1 PAter Fr. Petrus Martyr Prouincialis ad præſentationem Philippi III. Hiſpaniarum Regis factus eſt Epiſcopus S. Iacobi de Cloro in Indijs in prouincia de Venazuola à Clemente VIII. die 1. Iulij anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo quinto, duobuſque tantùm annis eidem Eccleſiæ præfuit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Clement.*

2 P. F. Dominicus de Salinas Hiſpãnus conuentus Merymnenſis campi filius promouente Philippo III. Epiſcopus de Cloro creatur à Clemente VIII. die 10. Decemb. anno milleſimo quingenteſimo nonageſ. ſeptimo, translatus poſtmodum ad Eccleſiam de Venazuola, in qua obijt anno milleſimo ſexcenteſimo primo. *Ex Act. Conſiſt. & Fernand. inter Epp. Hiſp.*

Tit.

Tit. 189. Cluanen.

1 PAter Fr. Dauid MacKelli Hibernus cum esset Cassellensis Ecclesię in Hibernia Metropolitanę Decanus, spretis mũdi honoribus, & diuitijs Dominicanam togam induit, electusque postmodũ fuit in eadem Hibernia Cluanensis Episcopus sub Metrop. Armacana à Clero, & à Gregorio IX. confirmatus, translatus postea ad Archiepiscopatum Casselen. anno 1237. *Vghell. in manuscript.*

2 P. F. Petrus *VVal* Hibernus Cluanensis ecclesiæ Pastor & ipse euasit anno millesimo quingentesimo quinquagesimo sexto à Paulo *IV.* die Lunæ 4. Maij creatus per renunciationem eiusdem Ecclesiæ factam à D. Florentio Gauca Episcopo. De quo Præsule silent omnes Ord. Scriptores. *Ex Act. Consist. eiusdem Pont. Max.*

Tit. 190. Clugien.

GLugiensis Ecclesia, sub Patriarchali Veneta, quæ & Fossæ Clodiæ nuncupatur, plures Episcopos ex nostris habuit.

1 Pater Fr. Ottonellus Lombardus, vir doctissimus teste Abb. Vhello, Clugiensem Ecclesiasticã sedẽ regendam obtinuit, à Capitulo electus, atque à Clemente V. confirmatus, circa annum millesimo trecentesimo quartumdecimum, cuius habetur mentio in lib. obligat. Prælat. eiusdem Clementis. Rexit suam Ecclesiam vsque ad annum millesimo trecentesimo vigesimum secundum, quo è viuis excessit. *Vghell. tom. 5. Ital. Sac.*

2 P. F. Michael de Verona, cum Molopotamiensis Episcopus esset, à Clemente VI. nonis Octob. anno millesimo trecentesimo quadragesimo secundo, sui pontific. primo ad hanc Clugiensem sedem translatus est, in qua duobus tantùm annis sacrum ius dixit, ad reddendam rationem villicationis suę à Christo vocatus. *Vghell. ibid. & Taeg.*

3 P. F. Iacobus Nuclantius Florentinus ex Romana Prou. conuentus S. Mariæ Nouellæ eiusdem ciuitatis Alumnus, dum Romæ in nostro S. Mariæ super Mineruam cœnobio præstantissimorum virorum Seminario Theologiam doceret, à Paulo III. Clugien. Episcopus creatur die 3. Iunij an. millesimo quingentesimo quadragesimo quarto. Sacro Conc. Tridentino interfuit, eiusque doctrina ibidem innotuit. Clerum suum iuxta eiusdem Synodi leges composuit, & reformauit. Viginti quinque annos hanc Ecclesiam rexit, decessitq; die 6. Martij an. millesimo quingentesimo sexagesimo nono, apud nostros in Clugien. Ecclesia tumulatus in sacello S. Thomæ à se magnificè exornato, & tumulo sibi parato cum hac inscriptione.

Iacobus Nuclantius
Ord. Prædicat.
Episcopus Clugiensis.

Otio perpetuum bellum indixit, nobilibus ingenij sui monumentis semper intentus. Scripsit enim.

Theoremata super Theologiam.
De Medulla Sacræ Script. lib. 1.
De Infinitate primi motus.
De Contingentia rerum.
De Creatione & immortalitate animæ.
De Regno Christi.
De Auctoritate Concilij, & Papæ.
De Pontificatu, & sacerdotio Christi.
De Primatu D. Petri.
De Indulgentijs contra sui temporis Hæret.
Super Epistolas D. Pauli ad Rom. & Ephes.
Super psalmum nonagesimum.

Plod. par. 2. lib. 4. Lusit. in Bibliot. Vgellus vbi supra.

4 P. F. Marcus Medices filius Ludouici Veronensis Patritij ex Prou. Lombardiæ, theologica facultate celebris, Cenetensis Episcopi in Concilio Tridentino Theologus, ex fidei Quæsitore Venetijs, die 15. Decemb. an. millesimo quingentesimo septuagesimo octauo Clugiensis Episcopus à Gregorio XIII. creatur. Quinque annis hanc Ecclesiam sanctissimè rexit, decessitque non sine sanctitatis opinione vita integerrima transacta, (vt testatur Vghell.) die 30. Augusti an. millesimo quingentesimo octogesimo tertio. *Vghell. ibidem.*

5 P. F. Raphael Ripa Venetus cœnobij SS. Ioannis & Pauli filius ex prou. Venetiarum, Card. Asculani ex Ord. nostro assumpti Teologus, Clugiensis Episcopus eodem Card. petente, à Paulo V. die 14. Nouemb. an. millesimo sexcentesimo decimo creatur ex Cursulana Ecclesia translatus.

Paucis

Paucis mensibus hic præfuit, e viuis sublatus die 9. Iulij sequentis anni 1612. relictis sequentibus sui ingenij fœtibus: Scripsit enim ampliſſima commentaria super tractatum de Ente &, essentia, & volumen vnum super Primàm Partem D. Tho. in quo materiam de Angelis peregregiè tractat. Obijt Venetijs in conuentu SS. Io: & Pauli, ibidem tumulatus. *Plod. p. 2. l. 4. Vghell. vbi supra.*

6 P.F. Angelus Baronius Venetus Ripæ in Clugien. sede successit, ex Catarensi translatus à Paulo V. die 13. Octob. an. milles. sexcentes. vndecimo, qui sequenti anno lacunoso aere infectus, citò decess. sit mense Septemb. ibidem sepulturæ traditus. *Vghell. vbi supra.*

Tit. 191. Clusinus.

CLusina ciuitas in Etruria, cuius Episcopalis sedes Senensem Metropolit. veneratur, habuit Pastorem qui sequitur.

1 Pater Fr. Matthæus de Medicis nobilis Florentinus, cum charitate, scientia & pietate polleret, à Bonifacio Papa VIII. Clusinus Episcopus creatus fuit 10. Kal. Decemb. an. milles. ducentes. nonagesimo nono. Quatuordecim annis commissum sibi gregem verbo, & exemplo enutriuit, perrexitque ad Christum an. milles. trecentesimo tertiodecimo. *Vghell. t. 3. Ital. Sac.*

Tit. 192. Cocchimen.

1 COcchimensis, siue Cocchimenen. Ecclesia in Indijs Orientalibus, erecta fuit in cathedralem à Paulo IV. ad petitionem Regis Portugalliæ die Veneris 4. Feb. anno milles. quingentesimo quinquagesimo octauo, cui ad eiusdem Regis nominationem eadem die præfecit Pastorem P. F. Gregorium Temudum Lusitanum, præstantissimum Theologum vt inquiunt Acta Consist. eiusdem Pauli Pont. Max. in qua Ecclesia ita laudabiliter resedit annos octo, vt ad eiusdem Regis nominationẽ Goanus Archiepiscopus creatus sit à Pio V. die 13. Ianuarij exordientis anni milles. quingentesimi sexagesimi septimi. De quo inter Archiepp. Goan. *Ex Act. Consist. eorumdem Pont. Pauli IV. & Pij V.*

2 Eodem die, & anno translationis Gregorij præfati, fuit institutus Cochimen. Episcopus P.F. Henricus de Tauora, (de S. Hieronymo nuncupatus,) Lusitanus, qui eidem Ecclesiæ pluribus annis laudabiliter præfuit. *Ex Act. Consist. Pij V. Fernand. inter Epp. Hisp.*

3 P.F. Michael Raguel Lusitanus, vir sanctitate, atque pietate in Indijs Orientalibus famosus, Euangelijque tuba percelebris, huius Ecclesiæ Episcopus creatur ad Philippi IV. Hispaniarum Regis præsentationem ab Vrbano VIII. die 10. Nouẽb. an. milles. sexcentesimo trigesimo primo, per translationem Sebastiani de S. Petro ad Ecclesiã Goen. *Ex Act. Consist. eiusd. P.*

Tit. 193. Constantien.

IN Normannia est Costantien. Ecclesia cui duos ex Prædicat. præfuisse, in hunc modũ referunt Manuscrip. Bzouiana.

1 *Io. Rutheni Ord. Præd. Ep. Constantien. in Francia à Bonifacio IX. 6. Id. Martij anno* 3. qui fuit sal. 1393.

2 *Henricus Giube Ord. Oræd. Epis. Constantien. in Francia à Io.* XXIII. 3. *Id. Februar. anno* 1. qui fuit Christi 1411.

Tit 194. Comaclen.

LAcunosis in locis ad Adriaticum mare sub Põtificijs clauibus est Comaclensis Ciuitas, cuius Episcopalis sedes Metropolitanam Rauennatem veneratur, habuitque sequentes Pastores ex Dominicana familia.

1 P. F. Petrus Monticellus ex prouin. Lombardiæ primus ex nostris hanc Comaclensem Ecclesiam suscepit regendam à Benedicto XI. an. 1304. quam annos 23. optimi Pastoris exempla prebendo, rexit. Vidonem Episcopum Ceruiensem consecrauit an. 1317. tandemque mortis iacula expertus, interijt anno 1327. *Vghell. Ital. Sac. tom. 2.*

2 Translato Superantio præfati Petri successore à Ioãne XXII. ad Aduensẽ Ecclesiam, P. F. Franciscus de Boaterijs Bo-

nonienſis, nobili genere ortus, Laurentij filius, ab eodem Ioanne Kal. Aprilis anno 1329. Comaclenſis Epiſcopus creatus eſt; vir non tam ſanguinis claritate, quàm morum præſtantia celebris, qui quatuor annos in ſua ſede præfuit; tandemque ante tribunal Chriſti manifeſtatus eſt die 22. Martij anno Sal. 1333. Bononiæ in S. Dominici templo, in marmoreo tumulo, in quo adhuc eius effigies vna cum gentilitijs ſtemmatibus inciſa manifeſtatur, cum his notis tumulatus.

Sepul. R.P. F. Franciſci
Dei gratia Epiſcopi Comaclenſis
in domo illorum de Boaterijs
qui obijt an. MCCCXXXIII.
Indictione prima, die XXII. Martij.
cuius Anima requieſcat in pace.
Amen. Vghell. ibid.

3 Franciſco è viuis erepto, P.F. Bartolomæus Bononienſis ex Signina ſede ad hanc Comaclenſem 3. Kal Aug. an. 1333. à Ioanne XXII. Pont. Max. translatus eſt, qui ſingularis puritatis vir, commiſſum ſibi gregẽ verbo, & exemplo ad ſupernam patriam inflammabat, paupereſq; quotidianis eleemoſynis recreabat. Quindecim annis hanc rexit Eccleſiam, cum pluribus etiam alijs Signinam adminiſtraſſet; tandem mortalitatis debitum perſoluit anno ſal. 1348. *Plod. de vir Illuſt. ord. p. 2. lib. 3. Vghell. Ital. Sac. tom. 2. Fernand. in Catal.*

4 P.F. Simon Saltarellus nobilis Florentinus, Simonis Saltarelli Archiepiſcopi Piſani pronepos, (quem Lectorem Theologię in ſacro Palatio, Magiſtrum eiuſdem malè opinatur D. Abb. Vghellus, aliquibus conuentus S. Mariæ Nouellæ monumentis allectus, in quibus dicitur fuiſſe lectorem Curiæ, vt nos idem eruditiſſimus vir ſignificauit: diſcrimen verò inter Lectores Curiæ, ſeu ſacri Palatij, ac Magiſtros eiuſdem, referimus, cũ de ipſis tractamus) ab Vrbano VI. Comaclenſis Epiſcopus creatur circa annũ 1385. translatus poſtmodũ ad Tergeſtinã Sedẽ à Bonifacio IX. an. 1396. 2. Id. April. *Vghell. Ital. Sac. t. 2.*

Tit. 195. Comenſes.

COmenſis Eccleſia, quæ & Nouocomen. ſeu Cumana nuncupatur, in Lombardia, Patriarchatũ Aquileien. Metropolitanam veneratur, habuitque ſequentes Epiſcopos ex Prædicatoribus.

1 P. F. Benedictus de Aſſignano nobili eiuſdem ciuitatis familia ortus, Pariſinus magiſter, vir profundæ ſcientiæ, acriſque ingenij, à Ioanne XXII. ſuę patriæ Epiſcopus creatus eſt Kal. Ianuarij anno 1328. defuncto F. Leone ex Ord. Min. Epiſcopo, contra Valerianum cathedralis Eccleſiæ Archidiaconum, Franchini Ruſcæ Comenſium Principis germanum fratrem, à Capitulo electum, quam electionem idem Pontifex nequaquam ratam habuerat. At Valerianus Apoſtolica mandata contemnens, à quodam Orientis Epiſcopo conſecrationis munus ſuſcepit, cœtera omnia, quæ ad legitimum, Præſulem ſpectarent, inuadendo adimplendo. His auditis à Ioanne Catholicæ Eccleſiæ ſummo Paſtore, F. Lucam de Caſtello Ord. Min. Comenſis Eccleſiæ, tam in ſpiritualibus, quàm in temporalibus, Apoſtolicum adminiſtratorem delegauit, vt Comenſem populum Benedicto, à ſe electo Epiſcopo, parere recuſantem eccleſiaſtico interdicto percuteret. Quare Comenſes multiplici execrationum tedio affecti, Benedicto adhęſere, qui cum ſeptem annos ab Epiſcopali Sede exulaſſet, vniuerſum tandem Comenſem agrum in fidem accepit, ingreſſuſque ſuam Cathedralem ingenti cum populi lætitia, excluſo Valeriano, an. Dom. 1335. in pace, & tranquillitate commiſſas ſibi oues tribus annis rexit. Ad prouinciale Aquilelenſe Concilium, in quo præſidebat Beltrandus Patriarcha, acceſſit, Monaſteriumq; S. Annæ Ord. noſtri in eadem Ciuitate conſtruxit. Cœleſtinis Monachis Eccleſiam S. Mariæ de Annunciata conceſſit. Templum ſancti Ioannis de Pedemonte noſtri Ord. extra Comenſis Ciuitatis mœnia conſtructum, auxit, clauſtrumque ibidem ædificauit; ac tandem debitum humanæ fragilitatis perſoluit an. ſal. 1339. in præfato noſtro templo tumulatus, cuius imago ſub fornice ſuperiori eo tempore depicta hàc noſtra ætate conſpicitur. Concordantias in dicta D. Thomæ edidit primus omnium. *Ex Cronic. Comenſis Ciuit. Plod. de Vir Illuſt. Ord. p. 2. lib. 2. Fernand. & Vghell. Ital. Sac. tom. 5.*

P. F.

2 P. F. Felicianus Ninguarda è Morbinio Vulturenæ, conuentus S. Antonij eiusdem loci filius, Ex prou. Lombardiæ, hanc Nouocomen. Ecclesiam regendam suscepit, qui sacris studijs addictus fauente ingenij acumine, ita in illis excelluit, vt breui temporis interuallo magisterij lauream sit consequutus. Generalis Vicarius Ordinis in Germania creatus, ibidem disciplinam claustralem in meliorem normam redegit, publicèque Theologiam Viennæ Austriæ summa cum sui laude docuit. Salisburgensis Archiepiscopi in Tridentino Concilio Oratoris, & Theologi personam egit, atque coram tantorum Patrum nobili corona Feliciani sapientia mirum in modum effulsit. Auctoritate Gregorij. XIII. à magistro Ord. iterum in Germaniam, vt moniales nostras ad arctiorem viuendi semitam reduceret, transmissus est. Cum autem ibidem Apostolici Visitatoris munus super omnium Ordinũ Regulares obiret, ab eodem Gregorio Scalensis primò; S. Agathæ postmodum Episc. renunciatus est. Tandem Sixtus V. vt nobilius tanto viro præmium largiretur, eum Comensis Ecclesiæ Episcopum creauit die 7. Octobris an. 1588. In ea Sede constitutus omnem adhibuit conatũ vt ex sua diœcesi hæresim eliminaret, Clerumque, ac populum verbo, atque exemplo ad rectam, iuxta Sacri Concilij Tridẽtini decreta, viuendi normam reduceret; quod vt facilius præstaret, prouincialem Synodum in lucem edidit. Bauariæ Dux ad Clementem VIII. cum suis filijs, Apostolicam benedictionem ab eodem accepturis, ipsum legauit, quos iterum in patriam, tanti Præsulis exemplo edoctos, reduxit. Carmelitis professoribus domicilium Comi dono dedit; pauperes fouit: viduas, & orphanos larga manu ab inopia subleuauit, Virgineſque dotali subsidio erogato, cœlesti, vel terrestri sponso copulauit. Tandem senio confectus, ætatis anno septuagesimo octauo, die quinta Ianuarij laborum suorum præmia percepturus, migrauit in cælum. Eius corpus summo populi concursu, tanti virì iacturam deplorantis, ad nostram S. Io. de Pedemonte Ecclesiam delatum, in S. Mariæ Magdalenæ sacello humili loco, prout ipse elegerat, conditum est. At ne præstantissimi Antistitis memoria mortalium cordibus elaberetur, Lazarus Carafinus nobilis Cremonensis post triginta & vnum annum in Comen. Sede successor, eidẽ sepulchralem lapidem in medio eiusdem Templi pauimento, sequenti elogio ornatum, constituit:

D. O. M.
F. Felicisano Ninguardæ à Morbinio
Ordinis Prædicatorum
Virtutibus claro.
In Concilio Tridentino Oratori.
Scalensi primò
Et ad Bauariæ, ac superiores German. partes
Nuncio: Tum S. Agathæ;
Deinde Nouo comensi Episcopo vigilantissi.
Ex humanis ad superos euecto
Nonis Ian. M.D.XCV.
Lazarus Carafinus Episcopus Nouocomensis
eius ossa, vt decentiore tumulo clauderentur,
priore loco efferri, & huc recondi curauit.
Anno MDC.XXXI.

Reliquit post se præclara ingenij sui nobilia monumenta: nam in Conc. Tridentino, composuit *Assertio Catholicæ fidei aduersus articulos vtriusque confessionis fidei Annæ Burgensis iuris Doctoris, & antea in Academia Aurelianensi professoris* opus eruditissimum, quod fuit impressum Venetijs 1564. de quo Reuerendiss. Magister Ord. F. Vincentius Iustinianus in epistola ad eum directa hæc ait. *Cum lucubrationes à te editas aduersus Annam Burgensem legissem, non mediocri studio elaboratas, visus sum inducta à te acie videre, vtroque cornu munitissimam, vt dextrum tenerent diuina oracula, sinistrum vero insignis, venerandaque maiorum auctoritas ab Ecclesiæ crepundyq; ad hæc vsque tempora producta; tam acriter pugnantem te vidi, vt in vno Anna prostratos esse mihi pollicear omnes ætatis nostræ morbos.* Alia præterea scripsit opuscula, & specialiter *Librum de institutione Episcoporum, & Parochorum.* Lusitanus in Bibliot. Plod. de Vir Illust. p. 2. l. 4. Chron. Ciuit. Comensis. Vghell. Ital. Sac. tom. 5.

3 P. F. Desiderius Scalia S. R. E. Card. Brixia oriundus, ex Melphitana Ecclesia ad hanc Comensem à Greg. XV. P. M. die 4. Nouemb. an. 1622. translatus est, quam quatuor annis administrauit, ac tandem vt in Romana curia Sacrarun Congrega-

tionſi negotijs expeditior operâ naſaret, ſe in Lazari Caruſſini Cremonenſis, Melphienſis Epiſcopi commodum illam dimiſit an. 1626. *Vghell. vbi ſupra*.

Tit. 196. Conchen.

COnchenſis Eccleſia in Hiſpania eſt, cui ſequentes Dominicani Paſtores præfuere.

1 P. F. Lupus Barientos, de quo plura ſupra inter Epiſcopos Abulen. ex illa Eccleſia translatus eſt ad hanc Conchenſem anno milleſ. quadringenteſ. quadrageſimo quinto, poſſeſſione inita 12. Auguſti eiuſdē annitè viuis exceſſit 30. Maij anno milleſ. quadringenteſ. ſexageſimo nono. Scripſit Lupus teſte Mag. Gil. in Teatro huius Eccleſiæ contra artem Magicam librum, cui titulus *Adiuuar y de ſus eſpecies y dell' Arte magica*. Alterum, *Fortuna y ſuennos*. Alterum, *Inſtruccion Synodal*. Item *La tabla dela ſumma de S. Antonin Arzopiſpo de Florentia*. Ex Regeſt. Vaticanis. Fernandez, & Gil. in teatro huius Eccleſiæ.

2 P. F. Alphonſus Burgenſis, cœnobij S. Pauli Burgen. alumnus, Confeſſarius Reginæ catholicę Eliſabethę, ex Cordubenſi ſede ad hanc Conchen. translatus fuit anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo; ex qua ad Palentinam tranſiit. Fuit fundator celebris Collegij S. Gregorij Valliſoletani, atque inſtaurator totius ferè cœnobij S. Pauli eiuſdem ciuitatis. Ex hac vita migrauit anno ſalutis humanæ milleſimo quadringenteſimo nonageſimo nono. *Fernand. inter Ep. Hiſp.*

Tit. 197. Concordien.

1 PAter Fr. Vido (quem Guidonem Venetum Taeg. vocat) cum Polēſi Eccleſiæ præſideret, à Ioanne XXII. ad hanc Concordiēſen. in Dalmatia ſub Patriarchali Aquileien. translatus fuit Non. Aprilis an. milleſimo trecenteſimo vigeſimo primo, quam duobus tantummodo annis rexit morte interueniente. *Vghell. tom. 5. Ital. Sac.*

Tit. 198. Condomien.

1 COndomienſis Eccleſia in Gallia, Burdegalenſi Suffraganea, vnum ex noſtris habuit Epiſcopum. P. F. Arnaldum Fredeti Gallum, qui in eadem præſidebat anno milleſ. trecenteſimo vigeſimo ſexto, vt Gallia Chriſt. antiqua fol. 909. affirmat, de quo nullam facit mentionem noua, quæ quendam Bernardum refert Epiſcopum an. 1371. Dominicanum autem fuiſſe filet.

Tit. 199. Congen.

COngenſis Eccleſia cum Angolenſe copulata in Affrica, duos Epiſcopos ex noſtris habuit, quos ſupra inter Angolen. referimus, enarramuſq; ea cognitione exhibita, quam expiſcari potuimus: vnde in præſenti illorum tantum nomina recenſemus.

1 P. F. Antonius de S. Stephano harum Eccleſiarum Epiſcopus creatur anno milleſimo ſexcenteſimo à Clemente VIII.

2 P. F. Dominicus de Aſſumptione earumdem Eccleſiarum Epiſcopus fuit creatus ab Vrbano VIII. die prima Martij an. 1627. ſui Pontificatus 4. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 200. Cononien.

1 COnoniēſis Eccleſia in Albania habuit Epiſcopum P. F. Gaſparem Hungarum à Clemente VII. die 25. Maij anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo nono creatum, prout ex Actis conſiſtorialibus eiuſdem Pont. Max. aparet, de quo tamen nullam mentionem faciunt Scriptores noſtri.

Tit. 201. Conſeranen.

1 PAter Fr. Raymundus de Tullio ab Eugenio Papa IV. in demortui Iordani locum, Epiſcopus Conſeranenſis in Vaſconia ſub Archiepiſcopali Auxitana, crea-

creatus fuit 3. Id. Octob. anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo tertio, ſicuti conſtat ex lib. prouiſion. Prælatorũ eiuſdem Eugenij Papæ, de quo nec verbũ quidem habuere Ord. Scriptores. *Gall. Chriſt. tom. 2.*

Tit. 202. Corduben.

COrdubenſi Eccleſia in Hiſpania ſub Hiſpalen. Archiepiſcopali ſequentes ex noſtris Prædicatoribus præfuere.

1 P. Fr. Alphonſus Burgenſis, conuentus S. Pauli Burgen. alumnus, Reginę Catholicæ Eliſabethę à ſac. confeſſionibus Cordubenſis Epiſcopus creatus fuit circa annum milleſimum quadringenteſimum ſeptuageſimum, ex qua Eccleſia ad Conchenſẽ poſtmodũ translatus eſt an. 1480. Viram cum morte commutauit an. milleſimo quadringenteſimo nonageſimo nono. Fuit Alphonſus vir doctiſſimus, plurimarum cathedrarum moderator famoſus: ſupremi Regij Senatus Caſtellæ Præſes: de quo ſupra in Epp. Conchen. & infra in Palentin. *Fernand. inter Epiſcop. Hiſp.*

2 P. F. Io. de Toledo, filius Ducum de Alba, Cordubenſem Eccleſiam regendam obtinuit à Clemente VII. circa an. milleſimum quingenteſimum trigeſimum ad Caroli V. nominationem, à quo poſtmodom pro Burgenſi Eccleſia præſentatus eſt Paulo III. qui ipſum illius Epiſcopum creauit die lunæ 5. Martij an. milleſimo quingenteſimo trigeſimo ſeptimo. Euaſit poſtmodum Compoſtellanus Archiep. atq; S. R. E. Cardinalis. *Ex act. Conſiſt. & Fernand. ubi ſup.*

3 P. F. Martinus à Corduba Carpenſis Comitis filius, qui inter tres alios germanos fratres, omnes doctrina, & pietate ſpectabiles, cœnobij S. Pauli Corduben. alumnus, poſt varias obitas in ſua prouincia præfecturas, Bethicus Prouincialis electus fuit; quo in munere cum optimi paſtoris nomen ſibi promeruiſſet, Derthuſenſis anno 1560. primò; Placentinus deinde an. 1574. Cordubenſis tandem Epiſcopus euaſit die 10. Iunij an. 1578. in qua dignitate cum ſe bonorum operum exemplum præbuiſſet, vitæ ſanctitate, & eleemoſynis clarus quieuit in Domino anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo primo. *Fernand. ubi ſup. & Gil. in Teatr. Eccl. Placentin.*

4 P. F. Bernardus Freneſdo ex confeſſario Hiſpaniæ Regis, atq; commiſſario Cruciatæ, Cordubenſis Epiſcopus creatus eſt à Pio V. die Veneris 16. Nouemb. an. milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo primo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

5 P. F. Didacus de Mardones Cordubenſis Paſtor renunciatur à Paulo V. die 7. Februarij anno à Virginis partu milleſ. ſexcenteſimo ſeptimo. *Ex Regeſt. Cantell. Apoſt.*

6 P. F. Dominicus Pimentellus Cordubenſis Epiſcopus creatus eſt ab Vrbano VIII. apud quem Orator Catholici Regis in Vrbe fuit anno 1638. & 1639. factus deinde Archiep. Hiſpalen. & S. R. E. Cardinalis prout vidimus.

7 Poſt Pimẽtellum Cordubenſem Eccleſiam regendam aſſumpſit P. Mag. Fr. Petrus de Tappia vir doctiſſimus ac pijſſimus circa annum 1645. de quo in Archiepp. Hiſpalen.

Tit. 203. Coronen.

1 IN magna Græcia Coronenſis eſt Eccleſia ſub Metropolit. Corinthien. cui à Io. XXII. datus eſt Paſtor P. Facius ex comitibus à Donoratico, genere, pietate, moribuſque nobiliſſimus, Eccleſiamq; S. Petri ad Vincula commendatam habuit: eius fit mentio in monumentis conuentus Piſani, ſub anno milleſ. tregenteſimo trigeſimo tertio, in quibus dicitur ſenio confectus quieuiſſe in pace.

2 P. F. Bartholomæus Dominici de Senis, qui ſententiarum libros in Bononienſi ſtudio abſoluit, ibique laurea theologali decoratus eſt, Religioſus fuit mirę perfectionis, cum quo Seraphica Virgo S. Catharina Senenſis dulcia cœleſtium archanorum colloquia frequentabat. Regularis obſeruantię promotor in tota Italia fuit cum FF. Thoma Senenſe, Ioanne Dominici, Marcolino Foroliuien. & alijs à nobis recenſitis in opere Capitulorum General. §. De *Reformatione Ord.* quapropter B. Raymundi de Capuca Magiſtri

Gen.

Gen. gratiam promeruit, à quo Procurator Ordinis inſtitutus eſt. Tandem Coronenſis Epiſcopus creatus, poſt aliquot annos Arimini diem clauſit extremum 3. Iulij 1417. ætatis ſuæ 72. *Vgurger. in monum.* P. P. *Theol. Colleg. Senen.*

3 P. F. Bartholomæus Lapatius de Vbertinis Florentinus à Nicolao Papa V. ex Cortonenſi Eccleſia ad hanc Coronenſem translatus eſt an. milleſ. quadringenteſ. quadrageſimo nono, qui in ſæcularibus, & ſacris litteris peregregiè verſatus, diuini verbi præco celeberrimus, hæreticorumq; cenſor, & expugnator acerrimus, eos verbo, & ſcripto, quoad vixit, perſequi non deſtitit. Florentino Concilio interfuit an. 1439. in quo cum Græcis diſputauit, vtpote græcæ linguæ peritiſſimus, dicendi facundia præſtantiſſimus, atque in diſputando ſubtiliſſimus, vna cum PP. noſtris Andrea Archiep. Coloſſenſe, Ioãne de Turrecremata, atque Io. de Monte Nigro prouinciæ Lombardiæ Prouinciali, viro doctiſſimo, & eloquentiſſimo, contra Doctores Græcorum de proceſſione Spiritus Sancti: qui ita egregie diſputauerunt cum Epiſcopis Niceno, & Epheſino, vt Spiritu Sancto per os eorum loquente, illos fœliciſſimè conuicerint, aſſidentibus Græcorũ Imperatore, & Patriarcha, qui ad vnionem Eccleſiæ cum ſuis doctoribus venere, Epheſino Epiſcopo in ſua obſtinatione permanente, Verùm cum Card. Legatus Cõſtãtinopolim ab Eugenio Papa IV. miſſus cum Bartholomæo, publicum certamen cum eodem Epheſino Epiſcopo ibidem habendũ ad Imperatoris Græcorũ, eiuſq; Procerum inſtantiam indixiſſet; ita Epheſinus Epiſcopus à Bartholomæo ſuperatus, & confuſus fuit, vt ex mœrore, & cõfuſione intra paucos dies in ſua perfidia mortuus ſit. Aliquibus annis Coronen. Eccleſiæ præfuit, eaq; dimiſſa Florentiam ſe recepit. vbi Eccl. S. Romuli Commendatarius effectus, quieuit tandem in pace ſanctioris vitæ odore poſt ſe relicto, die 24. Maij an. 1466. in S. Maria Nouella tumulatus cum hac inſcript.

Bartholomæo Lapatio Coronen. Epiſcopo Armis omnibus Eccleſiæ militi inuictiſſimo. Pietas curauit.

S. Antonin. 3. p. hiſt. tit. 22. cap. 11. Fernand. in Concertat. Præd. ad an. 1439. & Catal. Epiſcop. Ital.

4 P. F. Laurentius de Bernardis, ſeu Bernardinis Florentinus, doctrina, & pietate cõmẽdabilis, à Greg. XIII. Pont. Max. die 13. Auguſti an. milleſ. quingenteſ. ſeptuageſimo ſecundo Coronenſis Epiſcopus creatus eſt, inſtitutuſque Suffraganeus Oſtien. & Velliternen. Eccleſiarum. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

Tit. 204. Corinen.

1 COrinenſi Eccleſię in partibus infidelium datus eſt Paſtor à Nicolao Papa IV. P. F. Goffredus poſt obitum Io. Epiſcopi, Nonis Martij, anno milleſ. quadringenteſimo quadrageſimo ſexto, de quo maximum tenuere ſilentium Ord. noſtri Scriptores. *Ex lib. prouiſ. Pralat. eiuſdem Pont.*

Tit. 205. Cortonen.

APoſtolicæ ſedi immediatè ſubditur Cortonenſis Eccleſia, cui qui ſequntur Prædicatores præfuere Epiſcopi.

1 P. F. Benedictus Vallatus Romanus ex Romana Prouincia, Cortonenſis Epiſcopus electus fuit ab Vrbano V. an. 1364. 10. Kal. Auguſti, qui ſolitum ſubſidium ſacro Collegio promiſit die 17. Auguſti: decem & octo annis hanc Eccleſiam bonus Paſtor rexit; quieuitque in pace. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac. ex lib. prouiſ. Pralat. Vrb. 3.*

2 P. F. Bartholomæus Lapatius de Vbertinis Florentinus Cortonenſem Eccleſiam regẽdam obtinuit ab Eugenio IV. die 14. Ianuarij an. milleſ. quadringenteſ. quadrageſimo, cui præfuit vir ſcientia, & pietate ſpectabilis vſque ad annum milleſ. quadringenteſimum quadrageſimum nonum, quo ad Coronen. ſedem translatus eſt à Nicolao Papa V. de quo plura egregia facta retulimus inter Coronen. Epiſcopos. Scripſit Bartholomæus librum de glorificatione ſenſuum poſt reſurrectionem, alterum ſermonum variorum, præſertim quadrageſimalium, ſuper pſal. *miſerere*, & alia, quæ in Bibliotheca S. Mariæ Nouellæ de Florentia, cuius conuentus fuerat alumnus, aſſeruantur. Ab

Euge-

Eugenio Papa IV. Apostolicus Legatus missus est pro arduis Ecclesiæ negotijs in Hungariam, Bohemiam, & Poloniã. Quieuit in pace Florentiæ anno 1466. die 24. Maij. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac. Lusit. in Bibliot.*

Tit. 206. Cracouien.

1 CRacouien. Ciuitatem Poloniæ Regum nobilem sedem Episcopali dignitate fuisse decoratam sub Archiep. Gnesnen. ab antiquo tempore, indubitatum est; ex translatione verò Archiepiscopalis Alicien. sedis fuisse postmodum in Metropolitanam erectam, atq; aliquo tempore in tali dignitate permansisse, asserit Bzouius noster. In hac igitur vnicum Episcopum electum fuisse inuenimus B. Berengarium, qui lancea propter Deum confossus, proprio sãguine christianam disciplinam sanxit anno millesimo ducentesimo trigesimo tertio. *Bzou. in Annal. Eccl. an. 1233. num. 4. & de rebus gest. in Pol. cap. 6. Lusit. in Chron. decad. 1250. & omnes Ord. Script.*

2 Suffraganei plures ex nostris in hac nobili Ecclesia effulsere, primusque inter illos extitit P. F. Iacobus de Bydgost Ka, qui ex Prouinciali Poloniæ Laodicen. Episcopus, & Cracouien. Suffraganeus fuit, teste Bzouio de reb. gestis in Pol. Ord. Præd. cap. 6. vbi silet tempus quo id contigerit.

3 P. F. Paulus Cracouien. Magist. & Prior conuent. SS. Trinit. Cracouien. propter dicendi leporem, quo in concionibus Principum animos demulcebat, Laodicen. Episcopus, Suffraganeusque Cracouien. à Paulo II. creatus est anno millesimo quadringentesimo septuagesimo. *Bzou. vbi sup. de reb. gest. in Polon.*

4 P. F. Marcorius Ludia de Vertzizolez vir doctus, & nobilis, Cardicensis Episcopus titularis in partib. infidelium, creatur ab Alexandro VI. die 27. Ianuarij datúrque Suffraganeus Cracouien. anno millesimo quadringẽtesimo nonagesimo nono. *Ex Act. Consist. eiusdem Alex. Pont.*

5 P. Fr. Marianus Polonus S. Theol. Mag. & hæreticæ pravitatis Inquisitor in Polonia, ex Priore Cracouien. Laodicen. Episcopus, & Suffraganeus Cracouien. ad instantiam Friderici Card. Archiep. Gnesnen. & Episcopi Cracouien. creatur ab Alexandro VI. Erat Marianus vir doctus, atque in pluribus linguis, nempe Itala, Latina, Polona Slauonica, Germanica, & Vngarica versatus. *Viuebat an. millesimo quingentesimo tertio. Bzou. vbi sup. de reb. gest. &c.*

6 P. F. Dominicus Melachouius Magnobili sanguine genitus, sed doctrina & virtutibus nobilior, post indefessos pro Catholica Ecclesia subitos labores, ex cracouiensis conuentus Priore, Laodicen. Episc. & Suffraganeus Cracouien. creatus est. Multa eidem Cracouien. conuentui contulit beneficia; tandemque dierum bonorum sarcina onustus, quieuit in pace an. millesimo quingentesimo quadragesimo quarto. *Bzou. vbi sup.*

Tit. 207. Crotonen.

1 PAter Fr. Bernardus de Agreuolo Crotonen. Episcopus in Calabria, sub Metropolita Rhegien. creatur ab Innocentio Papa VI. 9. Kal. Febr. sui pontificatus anno 6. qui fuit salut. millesimus trecentesimus quinquagesimus octauus, prout habetur in lib. 1. prouis. Prælat. eiusdem. Præfuit laudatissimus Episcopus omnibus charus vsque ad annum 1365. & cathedrali exornata decessit. *Vghell. Ital. Sac. tom. 9.*

2 P. F. Io. Lopez Cotronen. Episcopus renũciatur à Clemente VIII. anno millesimo quingentesimo nonagesimo quinto 5. Ianij. Fuit Io. diuini verbi præco celeberrimus, Theologica facultate præstantissimus, nec non religione, ac pietate longè clarissimus, qui Parochiales Ecclesias ad septem in ciuitate reduxit, Parochorum necessitatibus commodius consulturus. Montem pietatis proprio ære auxit. Cathedralem Ecclesiam mirificè exornauit, omniãque, quæ in optimo pastore desiderantur, compleuit. Cum verò annos tres ibidem præfuisset, ad Monopolitanam sedem trãslatus est die 25. Nouemb. an. 1598. Verùm claustralis vitæ desiderio affectus, & hac Ecclesia dimissa anno 1608. in Hispaniam reuersus, Valliuoleti in patria decessit anno 1632. ibidem apud

nostros

noſtros con ditus. Quæ autem ſcripſerit, recenſentur infra in Monopolit. Epp. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt. & Vghell. Ital. Sac. tom. 9. inter Cratonen. Epp.*

Tit 208. Coriſopiten.

1 COriſopiten. Eccleſia in Gallia ſub Archiep. Turonen. quæ & Cornubiæ nũcupatur, vnum ex noſtris conſequuta eſt Paſtorem P. F. Iacobum Gallum à Io. XXII. creatum anno milleſ. trecenteſ. vigeſimo ſexto. Hic poſſeſſionem ſuæ Eccleſiæ ſolemni ritu inijt die 22. Julij eiuſdem anni, quæ dominica fuit, in qua vixit annos quatuor, quieuitque in Domino anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo. *Gall. Chriſti tom. 2.*

2 P. F. Ludouicus Combonet Gallus à Paulo III. conſtituitur Auenetен. Epiſcopus in partibus, daturqũe Suffraganeus Eccleſiæ Coriſopiten. die 29. Iulij anno à Virginis partu milleſimo quingenteſimo trigeſimo octauo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. Max.*

Tit. 209. Criſpolen.

1 PAter Fr. Hermanus Vuolf ab Innocẽtio VI. nominatus, & electus fuit Epiſcopus Criſpolen. extremis ſui pontificatus diebus: eo autem è viuis ſublato, ad eandem Eccleſiã promotus eſt ab Vrbano V. 6. Id. Nouemb. in ſui pontificatus primordijs anno 1362. *Ex lib. proviſ. Prælat. eorundem Pontt.*

2 P. F. Clemens Balley Gallus Sac. Theol. profeſſor fit Criſpolen. Epiſcopus & Suffraganeus Tullen. à Paulo III. die 31. Ianuarij anno 1547. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

Tit 210. CKelmen.

1 PAter Fr. Iacobus Polonus Ckelmenſis, ſeu Chelmen Epiſcopus renunciatus fuit, in qua dignitate aliquibus annis permanſit optimus Paſtor, translatus poſtmodum ab Vrbano V. ad Ildeſemenſem Eccleſiam anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo tertio. *Plod. p. 2. lib. 2.* vbi de ſequenti etiam habet memoriam.

2 Dom. Vuigubaldus Polonus cum prædicto Iacobo in Chelmenſi Eccleſia ſucceſſiſſet, Spiritu Sancto cooperante, dimiſſa de licentia Apoſtolicę ſedis Culmenſi ſede, humilem Dominicanam togam aſſumpſit, ſub qua plures annos ſanctè vixit, quieuitque in Domino poſtmodum in monteueteri apud Coloniam. *Plod. vbi ſup. Fernand. inter Epiſc. Polon.*

3 P. F. Abram SiladehousKi Polonus S. Th. Mag. à Paulo V. creatur Citren. Epiſcopus, daturque Suffraganeus Chelmen. Epiſcopi in Polonia 2. Maij anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli V.*

Tit 211. Cuben.

SAncti Iacobi de Cuba Eccleſia in Cathedralem euehitur ad Caroli V. Imperatoris glorioſiſſimi ſupplicationem ab Adriano VI. die 28. Aprilis nati Saluatoris anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo ſecundo, cui quinque Dominicanæ Religionis inclitos filios prefuiſſe, in dubiũ verti nequaquam poteſt, ex quibus quatuor continuata ſucceſſione illam rexere.

1 P. F. Bernardus de Meſa Toletanus natalium ſplendore doctrina, atque ſacra prædicatione ſpectabilis in ipſo fundationis limine primus Cubenſis Epiſcopus renunciatus eſt, qui ad ſibi datam ſponſam properans, graui capitis colliſione ſuſcepta, ad mortem vſque egrotauit; diuina tandem gratia manum porrigente conualeſcens, Cubenſem vrbem maxima ſibi cõmiſſi populi exultatione ingreſſus eſt. At breui tempore ibidem præfuit; nam quieuit in pace anno 1524. inquit Fernandez Gil. autem aſſerit Bernardum anno 1536. adhuc ſuperſtitem fuiſſe: at quantum à veritate alienus ſit, ex his, quæ ſequuntur, manifeſtatur. Fuit autem Bernardus magnæ auctoritatis vir, Orator à Catholicis Regibus in Angliam miſſus ad ſponſalia Infantis Catherinæ pientiſſimæ filiæ cum Principe Arturo pertractanda, dum Eccleſiæ de la Pax eſſet Epiſcopus, ex qua ad Cuben. translatus eſt. *Fernandez in Epp. Hiſpan.*

Hispan. & Gil. in Test. Eccl. Cuben.

2 P. F. Sebastianus è Salmantica conuentus S. Stephani eiusdē ciuitatis alumnus, in defuncti Bernardi locum Cubensis Episcopus constituitur à Clemente VII. qui & ipse breui tempore Cubensi Ecclesiæ sacrum ius dixit, in mortis amplexus incidens an. 1528. *Gil. & Fernand. vbi sup.*

3 P. F. Io. Plander Vallisoletani cōuentus alomnus, Eleonoræ Reginæ Franciæ, Caroli V. Imperatoris sororis, confessarius, Cubensis Episcopus à Clemente VII. constituitur est post decessum Sebastiani; at breui tempore Cubensem Ecclesiam rexit & ipse; nam voluntati Imperatoris satisfacturus, eam dimisit anno millesimo quingentesimo trigesimo, vt Reginę Eleonorę assisteret *Ex supra. Acti.*

4 Ex resignatione Io. vt Acta Consistoralia inquiunt, P. F. Michael Ramirez de Salamanca Burgensis conuentus, vir doctus, atque in Louanensi vniuersitate Regens, magni nominis theologus, à Clemente VII. constituitur Cubensis Episcopus die 16. Nouemb. an. millesimo quingentesimo trigesimo. Quinq; annis commissum sibi gregem sanctissimè rexit, decessitque an. 1535. *Ex Consist. Acti. Acti. supra. & Regest. Cancell. Apost.*

5 Quintus Cubensis Ecclesiæ Dominicanus Episcopus fuit P. F. Io. Cabezas de conuentu Salmantino, ex munere Prouincialis Insulæ Hispaniolæ assumptus à Clemente VII. die 15. Aprilis anno millesimo sexcentesimo primo, qui cum Pastoris optimi munia impleuisset, sui regiminis anno nono, qui salutis extitit millesimus sexcentesimus decimus, ad Guatimalen. Ecclesiam à Paulo V. translatus est die 19. Iulij, de quo ibi. Ex *Acti. Consist. & Acti. supra.*

Tit. 212. Culmen.

1 CVlmensem Ecclesiam in Liuonia, sub Archiep. Rigense plures ex nostris moderandam acceperunt, ab Apostolica sede Episcopi instituti. P. F. Henricus Polonus cum prouincię Poloniæ nobilem præfecturam exerceret, ab Innocentio IV. circa annum millesimum ducentesimum quadragesimum quintum primus omnium Culmensem Episcopalem sedem conscendit, teste Bzou. de Reb. gestis in Polonia Ord. Prędi. cap. 6. Hic de eiusdem Innocentij Papæ mandato, anno 1252. vnà cum Rigen. Archiepiscopo Mēdegonem Lituanorum Regem ad fidem conuersum solemni ritu coronauit, & vnxit, sicuti idem Bzou. in Annal. Eccl. ad an. prædictum refert num. 5.

2 P. F. Io. Polonus in hac eadem Ecclesia resedit Episcop. quā pluribus annis rexit, in nostra Bresten. Ecclesia postmodum sepulturæ traditus; sicut ait Bzou. noster vbi supra, qui tamen non retert tempus, quo id contigerit.

3 P. F. Io. Gzodlaut Culmensem Episcopalem cathedram & ipse ascendit, quam cum pluribus annis sanctissimè rexisset, ad Hildersemen. instantibus Cruciferis translatus fuit, in qua plenus operibus bonis in pace quieuit circa annum 1280. *Bzou. vbi sup.*

4 P. F. Nicolaus Mag. ex Prouinciali Poloniæ Episcopus Culmen. creatus est. Hic bona Ecclesiæ suæ à Cruciferis erepta recuperauit, & plenus vitæ sanctimonia, ad Dominum migrauit anno millesimo trecentesimo vigesimo quinto. 6. Kal. Octob. *Bzou. vbi sup. & Fernand. inter Epp. Polon.*

5 P. F. Almasius & ipse huius Ecclesiæ Episcopus eligitur circa annum 1330. de quo Taegius in monumentis Ord. hæc habet. *Rem quidam admiratione dignam, sed prudentibus edificatione non vacuam de Episcopo Culmensi referam, qui cum esset frater Vicecomitis montis Biliardi, quod est castrum in Diœc. Bisuntina in finibus Theuthoniæ & Burgundiæ, & staderet Bononiæ, adhuc in habitu sæculari electus est in Episcopum Culmen. quem renuens, Ordinem Prad. ingressus est, in quo laudabiliter circa decennium commoratus, electus est in eadem Ecclesia iteratò. Promotus igitur in Episcopum, mox dedit se rebus bellicis, frequenter armans se, vidensque sub armis deturpari habitum, se magis & habitum deseruit, & Ordo ipsum: & rarissimè celebrabat. Cumq; Diutius sine merito vixisset, tandem in se reuersus præoccupatus morte interijt.*

Tit. 213. Cunabulen.

1 PAter Fr. Michael Ruthelem Græcus, vir ſingulari pietate, doctrina, & prudentia ditatus, Cunabulenſis Eccleſiæ in Græcia Paſtor creatus eſt circa an. milleſimum quadringenteſimum ſexageſimum, quam cum optimè pluribus annis rexiſſet, mortis in brachia corruit circa an. 1465 *Plod. par. 2. lib. 3. Fernand. inter Græc. Epiſc.*

Tit. 214 Curzulen.

CVrzulen. ſeu Curſulana Eccleſia in Dalmatia ſequentes ex noſtris Prædicatoribus habuit Epiſcopos.

1 P. F. Thomas Malumbra Venetus ex prouincia Lombardiæ huius Eccleſiæ Epiſcopus enituit circa annum milleſimũ quingenteſimum vigeſimum. De quo nil memoria dignum referunt noſtri Scriptores. *Plod. de Vir. Illuſtr. Ord. p. 2. lib. 4. & Fernand. in Ep. Ital.*

2 P. F. Angelus de Spalatro ex prouincia Dalmatiæ Curzolenſis Epiſcopus creatur à Gregorio XIII. die Mercurij 17. Iulij anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo tertio. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Gregorij Pont.*

3 P. F. Raphael Ripa Venetus Theologus celebris, cum diu inſeruiſſet Card. Bernerio ex Ord. noſtro aſſumpto, illius Theologus, & confeſſarius, ad eiuſdem inſtantiam à Paulo V. Curzolen. Epiſcopus creatus fuit die 12. Septemb. an. milleſimo ſexcenteſimo quinto, in qua dignitate permanſit ſex annos, è viuis ſublatus Venetijs in conuentu ſuo originali SS. Io. & Pauli; atque ibidem tumulatus anno 1611. ſcripſit *De ente & eſſentia. Super primam partem D. Thomæ* vbi tractat materiam de auxilij diuinæ gratiæ *Ex Act. Conſiſt. Pauli V. & Plod. p. 2. lib. 4.*

4 P. F. Theodorus Delo Raphaeli in Curzolana epiſcopali ſede ſucceſſit die 14. Martij anno milleſ. ſexcenteſimo vndecimo, Paulo V. P.M. promouente ex prioratu conuentus SS. Io. & Pauli de Venetijs aſſumptus ad Veneti Senatus inſtantiam: in qua pluribus annis vixit cum ſua, & Ord. laude. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli Pont. Max. & Plod. p. 2. lib. 4.*

Tit. 215. Cuſchen.

1 PAulus III. Pont. Max. ad Caroli V. ſupplicationem die lunæ 8. Ianuarij anno milleſimo quingenteſimo trigeſimo tertio erexit in cathedralem Eccleſiam de Cuzco in prouincia Peruana in Indijs, cui præfecit primum Paſtorem ad eiuſdem Caroli V. præſentationem P. F. Vincentium de Valuerde Salmantini conuentus alumnum, ex eccleſia Panamenſi translatum, in qua præfuit vſq; ad annum 1543. quo appoſitus eſt ad patres ſuos, poſt quẽ nominatus eſt à Rege Cuſchen. Epiſcopus P. F. Bartholomæus de las Caſas, qui renuit acceptare oblatam dignitatem. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli III.*

2 P. F. Io. Solanus Salmantini conuentus alumnus, Epiſcopus Cuſchenſis die 18. Febr. an. 1544. in prędefuncti Vincentij locum ſuaſit, à Paulo III. creatus, qui fundauit in conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam de Vrbe collegium S. Thomæ Aquinatis. Obijt in Vrbe die 15. Ianuarij anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo, in noſtra Eccleſia tumulatus vt in emortuali libro eiuſdem legitur. Patres conuentus S. Mariæ ſuper Mineruam benefactori ſuo tumulum cum ſequenti elogio cõſtituère.

Diſperſit dedit Pauperibus
D. O. M.
Ioanni Solano Granatenſi Ord. Prad.
Cuſchi noui Orbis Epiſcopo
erudita ſapientia, ac pietate inſigni
Eccleſiaſtici Iuris Studioſiſs.
Quod cum in Epiſcopatu retinere non poſſet,
eo depoſito, Vrbem religioſiſſimè coluit
multis honoribus perfunctus:
Ampliſſ. opes B. Virg. conuentui
ſuper Mineruam ad maiorem Dei
litterarumque cultum largitus,
animam auctori reddidit
Grati, Pyque Patres Pos.
Vix. An. LXXVI. Ob. XIX. Kal. Febr.
MDLXXX.

3 P. F. Gregorius è Montealbo Salmantini conuentus, ex Priore Placentini cœnobij S. Vincentij, Nicaraguen. Epiſcopus primò, Poperacen. & Iucutan. poſtmodum,

Digitized by Google

dum, tandem Cuschen. effectus obijt anno milles. sexcentes. secundo. *Fernand. in Ep. Hisp. & Gonzalez in hist. Peruana Ord. P.*

Tit. 216. Cyrenen.

1 CYrenensi, seu Ciren. Ecclesiæ in partibus infidelium datur Episcopus P. F. Sifridus Germanus, præstantissimi ingenij vir, insignisque S. Theol. Doctor, græcæ, latinęque linguæ peritissimus, qui scripsit librum de Vsura Iudęorum. De Censibus, & eorum retrouenditione. Librum variarum Quæstionum, Alterum Collationum, atque tertium Sermonum. Floruit circa annum millesimum quadringentesimum septuagesimum teste Plodio de Vir. Illust. Ord. par. 2. lib. 3.

2 Eidem præficitur Ecclesiæ à Leone X. Pont. Max. P. F. Nicolaus Melchioris die Lunæ 18. Aprilis an. millesimo quingentesimo decimo octauo, constitutus Suffraganeus Episcopi S. Pontij Tomeriarum, atque Neritonensis ecclesiæ Administrator, sicuti Consistorialia Acta eiusdem Pōtificis testantur, qui Cyrenen. Episcopus effulsit vsque ad annum 1535. quo carnis onus deposuit. *Ex suprad. Act. Consist.*

3 Nicolao sufficitur in Cyrenen. sede, P. F. Baldasar de Heredia Hispanus à Paulo III. anno millesimo quingentesimo trigesimo sexto 11. Februar. creatus Episcopus. Ex *Regest. Cancell. Apost.*

Tit. 217. Danen.

1 PAter Fr. Gulielmus Agieton Gallus à Leone Papa X. creatur Episcopus Danensis in partibus infidelium, & Suffraganeus Episcopi Vintonen. die 13. Iunij anno millesimo quingentesimo vigesimo. *Ex Act. Consist. eiusdem. Pont. Max.*

Tit. 218. Dardanien.

1 PAter *Fr.* Nicolaus Coeffeteau Gallus Dardanien. Episcopus in partibus infidelium, & Suffraganeus Metensis Episcopi Henrici de Bourbon creatus est à Paulo V. die 2. Iunij anno milles. sexcentesimo decimo septimo. Fuit Nicolaus celeberrimus Parisinus doctor, & scriptor egregius, maxima pietate prædictus, qui ad Massilienſem Ecclesiam translatus anno milles. sexcentesimo decimo octauo, vitæ cursum ibidem fœliciter in Domino consummauit. de quo ibidem plura. *Ex Act. Consist eiusdem Pont. Gall. Christ. tom. 3. inter Meten. & Massilien. Epp.*

Tit. 219. Daren.

1 DArensi, seu Darien. Ecclesię in Hibernia sub Metropolit. Dublinen. Pastorem concessit Clemens Papa VII. die 15. Maij anno milles. quingentes. vigesimo nono P. F. Petrum Icoll *Hibernum*, de quo scriptores nostri nec verbum quidem habent. *Ex Regestis Cancell. Apostolicæ.*

P. F. Rocchus à Cruce, patrio agnomine Mac Geoganus, filius nob. cōuentus Rupis Franciæ ab Vrbano VIII. Daren. Episcopus creatus, post plurimas passus ab Hæreticis calamitates, anno millesimo sexcentesimo quadragesimo primo perrexit ad Christum. *Ex Act. Cap. Gen. Rom. 1656.*

Tit. 220. Dertusen.

1 PAter Fr. Io: Enguera cœnobij S. Honufrij prope Valentiam alumnus, Regi Catholico Ferdinando à sacris confessionibus, Inquisitor Generalis in Regnis Aragoniæ, Nauarræ, Cathaloniæ, & Valētię, Vicēsis Ecclesię Episcopus primò; Ilerden. deinde; Dertusensis tandem in Aragonia sub Archiepiscopatu Taraconen. creatus fuit anno 1512. in qua Ecclesia apostolicè viuens, sequenti anno quieuit in Domino. *Fernand. inter Episc. Hisp. & Plod. par. 2. lib. 3.*

2 P. F. Martinus de Mendoza à Corduba, filius Comitis Carpensis, conuentus S. Pauli Corduben. filius, è Prouinciali Beticę prouincię, Dertusensis Episcopus nominatur à Philippo II. Hispaniarum Rege, & à Pio IV. confirmatur die 17. Iulij ann. milles. quingentesimo sexagesimo: ex qua Ecclesia postmodum an. 1574. die 4. Iunij ad Placentinam primò, deinde ad Corduben. translatus est, in eaq; obijt

an. milleſimo quingenteſimo octogeſimo tertio, ſanctitate & eleemoſynis conſpicuus. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pij Pont. & Fernand. inter. Ep. Hiſp.*

3 Translato ad Placentinam Eccleſiã Martino, P. F. Ioannes Izquedo Valentinꝰ cœnobij alumnus, ad eiuſdem Philippi Hiſpaniarum Regis nominationem Derruſen. Epiſcopus in eius locum creatus eſt à Gregorio XIII. die lunæ 7. Iunij an. milleſ. quingenteſ. ſeptuageſimo quarto, cui optimus paſtor præfuit annos vndecim, in pace ſepultus anno milleſ. quingenteſ. octogeſimo quinto die 30. Septemb. *Ex Act. Conſiſt eiuſdem Greg. XIII. & Fernand. inter Epp. Hiſp. Lopez p. 5.*

4 P. F. Iſidorus Aliaga Cœſaraugustani conuentus alumnus, cum ex Aragoniæ Prouinciali Albaracinen. Epiſcopus renunciatus fuiſſet à Paulo V. an. milleſ. ſexcenteſimo octauo, ab eodem poſtmodum, nominante Philippo III. Hiſpaniarũ Rege ad Dertuſenſem Eccleſiam translatus eſt circa annum milleſimum ſexcenteſimum decimum, ad Valentinam deinde aſſumptus, in qua diem extremum clauſit, de quo ibi *Plod. p. 2. lib. 3. & Fernand. in Epp. Hiſp.*

Tit. 221. Diatagoren.

1 PAter Fr. Gerardus de Monte peſſulano Gallus Diatagorenſem Eccleſiam obtinuit à Ioanne XXII. circa annũ milleſ. trecenteſimum vigeſimum ſecundum, qui in Perſide plurimos infideles ſua prædicatione ad venerationem Ieſu Chriſti Domini noſtri, ampleſtendamq; Catholicam Fidem; ſacro regenerationis lauacro ſumpto, adduxit. *Plod. in Ap. Fernand. inter Ep. Gall. & in Concertat. Prad. ad an. 1322.*

Tit. 222. Dien.

1 PP. Antonius de Bolſac ex Hollãdiæ Prouincia Dienſis Epiſcopus in Delphinatu Galliæ ſub Archiep. Viennen. creatur à Sixto IV. an. milleſ. quadringenteſimo ſeptuageſimo quarto; cuius memoria habetur in Regeſt. Magiſtri Ord. Leonardi de Manſuetis in hunc modum, *Magiſter Antonius de Bolſano, de Prouincia Hollandiæ, poteſt acceptare Epiſcopatum Dien. & retinere ſibi ſocium F. Henricum Antuerpien. Conuerſum 5. Aprilis 1570.* Huius Epiſcopi mentionem facit etiam Gallia Chriſt. tom. 2. ſolo eius nomine, euulgato.

Tit. 223. Dinien.

1 PAter F. Petrus Taurus, ſiue Turelure Magiſter in Sacra pagina, Dinien. ſeu Dignen. Epiſcopus in Gallia ſub Metrop. Ebredunenſi creatus fuit an. milleſ. quadringenteſimo quadrageſimo quarto ab Eugenio Papa IV. cui Eccleſiæ præfuit vſque ad annum milleſ. quadringenteſimum ſexageſimum ſextum, quo mortem amplexatus, mortalibus vale dixit & mundo die 22. Iulij. Interfuerat autem celebri ceremoniæ ad Sanctas, vt vocant, Marias; in qua panegyricum elegantem recitauit. *Gall. Chriſt. tom. 1.*

Tit. 224. Dioniſien.

1 PAter F. Dominicus Pulchrifili Dioniſienſis Epiſcopus per obitum Io: à Nicolao Papa V. creatur Ibid. Aug. anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo nono. *Ex lib. proviſ. Prælat. eiuſdem Nicolai Pont.*

2 P. F. Luinus Brunſtor Halbeſtadenſis conuentus à Sixto IV. P. M. conſtituitur Dioniſienſis Epiſcopus in partibus, &c. qui anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo ſexto ad gratias Ordinis fuit receptus à Leonardo de Manſuetis Generali in hunc modum P. F. *Luinus Brunſtorp Halbeſtaden. Conuentus, de licentia Ordinis factus Epiſcop. Dioniſien. & Suffraganeus Epiſcopi Prutunen. habet gratias, & ſuffragia Ord. Romæ 12. Ianuary 1476.*

3 P. F. Io: Epiſcopus Dioniſien. à Sixto Papa IV. inſtitutus, acceptatur ad gratias Ord. 22. Aprilis anno 1478. à Magiſtro Generali Leonardo de Manſuetis. *Ex Regeſt. eiuſdem Leonardi Generał. ſuprad.*

Tit.

Tit. 225. Diuasten.

1 PAter Fr, Petrus Ferdinandi de Laen Diuastensis Episcopus in Epyro creatus fuit à Clemente Papa VII. die Lunæ 20. Maij an. milles. quingentesimo vigesimo quinto, sequenti decreto in Consistorio sancito, *Die lunæ 20. Maij referente Card. Vicecancellario F. Petrus Ferdinandi de Laen fis Episc. Eccl. Diuasten. in Epyro, vacant, per obitum Gundisalui de Oheda; ita tamen quod teneatur in sua Ecclesia residere, ex quo Ecclesia habet populum Christianum, & prouentus.*

Tit: 226. Dolen.

1 IN Dolensi Ecclesia in minori Britannia sub Metropolit. Turonen. residebat an. milles. quadringentes. septuagesimo quarto P.F. Ioannes Turensis Gallus, cuius memoria habetur in Regest. Leonardi de Mansuetis Mag. Ord. in hunc modum *R. D. Ie: Tullensis, episcop. Dolen. ex Ord. nostro potest retinere in sua Curia F. Guillelmum de Caquerio Turonen. nepotem suum. Nullus inferior molestet. Viterbij 9. Septemb. 1474.*

Tit. 227. Dolien.

1 SVb Calaritana Metropoli in Sardinia Dolienſis resident Ecclesia, cui P. F. Orlandus de Suana, religiosus optimus, Ordinique proficuus, vt Pisana nostri conuentus monumenta testantur, præfuit Pastor, à Io: XX. creatus, quem anno milles. trecentesimo vigesimo sub eodem Pont. Max. depositio carnis onere vitæ cursum compleuisse, eadem monumenta subdunt. Fuit autem Philosophiæ Lector in conuentu Senensi an. 1304. vt testatur Vgurgerius in Pompis Senen. tit. 7.

2 P. F. Petrus Pillars ex prouincia Aragoniæ, Dolien Ecclesiam regebat anno milles. quadringentesimo octuagesimo secundo, quo die 30 Nouemb. Aram maximam ecclesiæ Olcensis Ord. nostri consecrauit, vt testatur Diagus in hist. Prou. Arag. *Plod. p. 2. lib. 3.*

Tit. 228. Draconarien.

DRaconarien. Ecclesia Episcopalis sub Metropolitana Beneuentana, à qua subtracta fuit Episcopalis sedes circa annum milleſimũ quingẽtes. quinquagesimum quintum, duos ex nostris Episcopos habuit.

1 P. F. Valterus de Coppello à Clemẽte VI. creatur Draconarien. Episcopus 5. Id. Ianuarij an. milles. trecentes. quadragesimo nono pontificat. sui 7. in qua dignitate, obdormiuit in pace eodem anno. *Vghellsom. 8. Ital Sac*

2 P. F. Marchesanus hanc Draconarien. Insulam impetrauit ab Vrbano V. an. milles. trecentesimo saxagesimo tertio 8. Kal. Iunij. Erat in spiritualibus, & tẽporalibus Vicarius Adimarij Abbatis: Nonantulæ an. 1365. die 5. Martij: pro vt ex monumentis eiusdem Abbatiæ constat. Vitam cum morte commutauit an. milles. trecentes. sexagesimo sexto. *Vghell. ibid. tom. 8.*

3 P. F. Bartholomæus de Bononia, Draconarien. Episcopus creatus est à Nicolao V. circa annum milles. quadringentesimum quinquagesimum, de quo nil aliud referunt Scriptores nostri. *Fernand. inter Ep. Ital. Plod. p. 2. lib. 3.*

Tit. 229. Dromoren.

F DRomorensis Ecclesia in Hibernia sub Archiep. Armacana, habuit Episcopum P. F. Quintinum Coglij, die Lunæ 29. Maij an. milles. quingentesimo trigesimo sexto, à Paulo Papa III. creatum, post obitũ Thadei eiusdem ciuitatis Episcopi. *Ex Act. Consist. eiusdem Pont. & Regest. Cancell. Apost.*

Tit. 230. Ebroicen.

1 PAter Fr. Ferricus Casanello Gallus in omnium scientiarum genere optimè versatus, Caroloq; Galliæ Regi à sac. Cõfessionibus Ebroicen. Episcopus in Gallia sub Metropolit. Rotomagen. creatus fuit ab *Vrbano* VI. anno milletimo

trecen-

trecenteſimo octogeſimo tertio, eamque Eccleſiã piiſſimè rexit annis quinq; Anno autem milleſimo trecenteſ. octuageſimo ſeptimo aliquorum Pariſienſium tumultſ contra noſtros excitatum, ſua auctoritate ſedauit *Spondan. in Annal. an.* 1387. *num.* VII. *Taeg. in Mon. Ord.*

2 P. F. Guillelmus de *V*alen ad Regis Chriſtianiſſimi inſtantiam Ebroicenſis Epiſcopus creatur ab *V*rbano *VI.* anno, milleſimo trecẽteſimo octuageſimo nono. Interfuit translationi corporis S. Ludouici Conf. anno 1392. quieuitq; in Domino circa annum milleſ. quadringenteſimum *Gall. Chriſt. tom.* 2.

3 P. F. Guillerius Balam ex Betlehemitana Eccleſia ad hanc Ebroicenſem translatus fuit anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo octauo ab Eugenio *IV.* teſte Gallia Chriſtiana antiqua inter Ebroicen. Epp. num. 48. §. Martinus. *V*t nos retulimus inter Ep. Betlehemit. *Gall. Chriſt. vbi ſup.*

Tit. 231. Ebronen.

1 IN partibus Infidelium eſt Ebronen. Eccleſia, cui P. F. Paulus de Paſanio à Bonifacio IX. P.M. præfectus eſt Epiſcopus Nonis Iunij an. milleſimo trecenteſimo nonageſimo quarto. de quo non tractant Scriptores Ord.. E*x Act. Conſiſt. eiuſdem Bonif. Pont. Max.*

2 P. F. Arnaldus à Io: XXIII. Ebronen. Epiſc. creatus fuit an. 1411. Pontif. ſui primo 6. Idus Iunij. E*x lib. Prouiſ. Prælat. eiuſdem* Io: *Pont. & manuſcrip. Bzonian.*

3 P. F. Manſuetus Pichitus Ebronenſis epiſcopus inſtitur à Paulo II. Pontifice Max. 6. Idus Iunij an. milleſ. quadringenteſimo ſeptuageſimo, cum eſſet Sac. Theol. Mag. pro vt habetur in lib. Prouis. Prelat. eiuſd. Pauli Pontificis.

4 P. F. Io: Iolui Ebronenſis Epiſcopus creatus eſt à Clemente *VII.* datus Suffraganeus Maurianen. die Mercurij 24. Auguſti anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo quarto, cum diſpenſatione accedendi ad dictam eccleſiam exiſtentem in part. infidel. E*x Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

5 P. F. Io: Peronius Ebronenſis Paſtor renunciatur à Gregorio XIII. in Mainardi prædefuncti Epiſcopi locum die 12. Iunij an. milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo ſeptimo cum facultate exercendi pontificalia in eccleſia Lauſanen. E*x Act. Conſiſt. Greg. XIII.*

Tit. 232. Eginen.

1 PAter Fr. Antonius Cipollonus Nicolai filius Florentinus, Sac. Theologiæ doctor percelebris ex *V*olaterana Eccleſia ad hanc Eginenſem translatus eſt à Bonifatio IX. 9. Kal. Iunij an. milleſ. trecenteſimo nonageſimo ſexto: tranſijtq; poſtmodum ad Turritanam Archiep. ſedẽ *Vghell. inter Volaterran. Epp. tom.* 3.

Tit. 233. Elnen.

1 PAter Fr. Benedictus Mirob. Elnenſem, ſeu Helnen. Eccleſiam in Aragonia ſub Tarraconen. Metropolit. regendam ſuſcepit Epiſcopus creatus circa annum milleſimum ducenteſ. ſexageſimum, de quo tractat Plodius parte 2. de *V*iris Illuſtrib. Ordinis libro primo, eumq; Barchinone mortalitatem compleuiſſe anno milleſ. ducenteſimo ſexageſimo tertio ex Diago in hiſt. prouinc. Aragon. refert.

2 P. F. Io: Caſanoua ex Prouincia Aragoniæ, cum eſſet Sacri Palatij Magiſter, à Martino *V.* Bonſanus Epiſcopus primò, deinde Elnenſis creatus fuit an. 1439. euaſitque S.R.E. Cardinalis, & Gerunden. Eccleſiæ adminiſtrator. Florentiæ quieuit in pace an. 1436. in S. Maria Nouella ſepultus. *Fernand. inter Cardd. Ord. & Gall. Chriſt. tom.* 2.

3 P. F. Petrus *M*artyr de Coma, Barchinonenſis conuentus, ad Catholici Regis præſentationem creatur à Pio *V.* Elnen. Epiſcopus die *V*ener. 14. Ianuarij an. milleſ. quingenteſimo ſexagesimo nono, in qua Eccleſia ſedit optimus Paſtor vſque ad annum milleſ. quingenteſimum ſeptuageſimũ octauum, quo appoſitus eſt ad patres ſuos. E*x Act. Conſiſt. eiuſdem Pij Pont. Max. & Fernand. inter Ep. Hiſp.*

4 P. F. Raphael Riphoz ex Prouincia Aragoniæ Barchinonenſis Conuentus filius, virdoctus, & in agendis ſingulari prudentia

dentia affectus sub Seraphino Sicco Magistro Ord. Vicarius Generalis in Vrbe institutus, ex eodem munere ad Elnensem Ecclesiam regendam assumptus est à Paulo V. die 22. Nouemb. anno millesimo sexcentesimo decimo octauo, in qua cum per plures annos optimus Pastor resedisset, in mortem incidit. *Ex Act. Consist. eiusdem Pont.*

Tit. 234. Elphimen.

1 IN Hybernia sub *Metropolitana* Tuamen. Elphimensis, seu Elphinen. ecclesia Pastorem consequuta est P. F. Andream Xeream, Pio IV. promouente die 28. Ianuarij anno millesimo quingentesimo sexagesimo secundo, sicuti Apostolicæ Cancellariæ Regesta enarrant.

Tit. 235. Emonien.

1 P Fr. Petrus de Venetijs à Clemẽte V. ad Emonienſem ſeu ciuitatis Nouæ, Ecclesiam in Dalmatia sub Patriarch. Aquileien. 3. Kal. Iulij an. millesi. trecentesi. decimo Episc. promouetur cum tres alias electiones à Capitulo, tanquam malè factas, irritasset. Breui tempore hanc rexit Ecclesiam; nam sequenti anno Auenione apud Pont. Max. vita functus est, in nostra Ecclesia ibid. tumulatus. *Vghel. 5. Ital. Sac.*

2 P. F. Marcus de Nouaria ex prouincia Lombardiæ à Clemente VI. Emonienſis Episcopus renunciatus est (irritata priùs electione a Capitulo facta de F. Nicolao Mauroceno Veneto, nobili, & docto viro Ordinis nostri) 2. non. Iulij anno milleſimo trecẽteſimo quadrageſimo tertio. Quatuor tantùm annos præfuit, decessitque anno 1347. *Vghell. ibid.*

3 P. F. Antonius Corrarius nobilis Venetus ab Innocentio Papa VII. 9. Kal. Iunij anno milleſimo quadringenteſimo ſexto Emonien. Episcopus creatur, translatus postmodum ad Cenetensem sedem à Gregorio XII. cuius erat Nepos anno milleſimo quadringenteſimo nono. *Vghell. ibid.*

4 P. F. Thomas Tomasinus Venetus vir celeberrimus, post Antonium Emonienſis Episcopus euasit ab eodem Gregorio XII. anno milleſimo quadringenteſimo decimo instituto. Fuit Thomas iuriũ suæ Ecclesiæ propugnator acerrimus, bonaq; vsurpata ab alijs, eidem recuperauit. Decẽ omnino annos huic ecclesię prę fuit, translatus postmodum à Martino V. ad Polenſem ſedem anno milleſimo quadringenteſimo vigeſimo, euasitque denique Pastor *Vrbinas*. *Vghell. ibid.*

5 P. F. Hieronymus *Vielmus Venetus* incomparabili eruditione, atq; multiplici scientia suæ patriæ non vulgarem addidit claritatem; vt testatur *Vghellus*. Floruit gratia *Veneti* Senatus, qui illum Philoſophiæ, atque Theologiæ cathedra in Patauina *Vniuersitate* exornauit, cuius fama permotus Pius *IV*. illum ad *Vrbem* vocauit, & in Romana Sapientia Doctorem instituit S. Carolo Borromęo acceptiſsimus, eo procurãte ab Auunculo Pio *IV*. Argolicensis Episcopus, & Suffraganeus Patauinæ ecclesiæ creatur, & paulò post Emonienſis Episcopus, nempe an. milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo, eodẽ Pio promouente, euasit. Duodecim annos in hac dignitate emicuit, transijtque ad ſuperos anno 1582. *Venetijs* in ecclesia SS. Io. & Pauli cum hoc elogio sepultus.

Hic iacet Reuerendiſſ. Ep. Emonie
Mag. F. Hieronymus Vielmus Venetus
Ord. Pradicatorum
Qui in omni ſcientiarum genere excultus
Obyt an. Dom. MDLXXXII.
Die VII. Maij etatis ſue LXIII.

Reliquit post se scripta sequentia

De ſex diebus conditi orbis
De Dini Thome Doctrina lib. 2.
Orationem apologeticam in obtrectatores Theologie.
De optimi Epiſcopi munere.
De Epiſcopis titularibus.
Elucubrationes de reſidentia Epiſcoporum

& quædam alia opuscula. *Vghell. ibid.*

Tit. 236. Engoliſmen.

1 PAter Fr. Seraphinus Blancus Florentinus ex Romana prouincia Henrico IV. Galliæ Regi in paucis charus, cum adornatam in eundem proditionem ipſi nunciasset, in graditudinis signum, prę-

Digitized by Google

ſentatur Epiſcopus Clementi VIII. anno milleſ. ſexcenteſimo quarto Engoliſmenſis Eccleſiæ in Aquitania, Burdegalen. Archiepiſcopali Suffraganeæ; de quo non tractat Gallia Chriſtiana, dicet ponat obitum Caroli Bonij Florentini, Epiſcopi Engoliſmen. anno 1603. & promotionem Antonij de Roccaforte poſt octo annos; tempore autem interim nullum Epiſcopum in hac Eccleſia ſtatuendo cui præfuit an. 5. *Plod. p. 2. lib. 4.* cuius tempore id contigit; *& Fernand. in Epp. Ital.*

Tit. 237. Ennen.

1 ENnenſis Eccleſiæ in Polonia tres Fratres Prædicatores Epiſcopi extitere, quorum primus fuit P. F. Vincentius Polonus Magiſter Sacræ Theologiæ, qui ob linguæ facundiam, morum integritatē, & doctrinę præſtantiam à Paulo II. P.M. Ennenſis Epiſcopus, & Suffraganeus Poſnanien. 3. Id. Octob. anno milleſimo quadringenteſimo ſexageſimo nono creatus eſt: quieuitque in pace anno milleſ. quadringenteſimo nonageſimo quarto, *Bzou. de Reb. geſt. in Pol. Ord. Prad. cap. 6.*

2 P. F. Dominicus Albinienſis ſit Epiſcopus Ennenſis à Iulio II. & recipitur ad gratias, atque Ord. beneficia in Generali Capitulo Ianuenſi anno milleſimo quingenteſimo tertiodecimo, prout in Actis eiuſdem capituli teſtatum reperitur.

3 P. F. Adrianus Szahaouuſki Polonus Theologus præſtantiſſimus, Sigiſmundo I. Regi à Sacris confeſſionibus, Ennenſis Epiſcopus, Suffraganeuſq; Poſnanien. creatur à Clemente VII. an. 1531. Aprilis 17. obijtque anno milleſimo quingenteſimo trigeſimo nono. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt. & Bzou. ubi ſup.*

4 Poſt prędictos alterum Ennen. Epiſcopum atq; Poſnanien. Suffraganeum refert abſq; tēporis adnotatione Bzouius in hunc modum. *F. Albertus eiuſdem Eccleſia Antiſtes Suffraganeus Poſnanien.*

Tit. 238. Eugubinus.

1 PAter Fr. Io. de Aldobrandinis Florentinus, natalium ſplendore ſpectabilis, conuentus S. Mariæ Nouellæ alumnus, vir tum pietate, quam doctrina celeberrimus, Eugubinus Epiſcopus (quæ Eccleſia Apoſtolicę ſedi immediatè ſubiacet.) ab Vrbano V. anno milleſ. trecenteſimo ſeptuageſimo, 10. Kal. Maij creatus eſt. Ea in dignitate tanquam lucerna ſuper candelabrum omnibus ſuis verbo, & exemplo præluxit; clerum enim ad veterem diſciplinam iuxta ſacrorum canonum decreta reuocauit. Pauperes ſuo ære adiuuit, viduaſque, & orphanos copioſis eleemosynis ſubleuauit. Octo annos in hac Eccleſia pius Epiſcopus vixit, tandemque religioſæ quietis deſiderio inflammatus, dimiſſa ad Vrbani VI. pedes ſacra infula, in ſuum S. Mariæ Nouellæ Florentinum nobile cœnobium ſe recepit anno milleſ. trecenteſimo ſeptuageſimo octauo; in eoque ſacris ſtudijs, & orationibus vacans, mortem lętus aſpexit an. 1383. in cōmuni Fratrum cœmeterio, prout elegerat, terræ traditus. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

Tit. 239. Eunomien.

1 EVnomienſis Sedes Epiſcopalis in Hiſtria Epiſcopum habuit P. F. Thomam Parutam nobilem Venetum, doctrina, & pietate commendabilem; qui conſummato vitæ ſuæ curſu, in mortis amplexus corruit, Gregorio XII. Pontifice Max. anno milleſimo quadringenteſimo octauo. *Plod. p. 2. lib. 2. & Fernand. inter Ep. Ital.*

Tit. 240. Famaguſtanus.

1 PAter Fr. Nicolaus de Tenda Saonenſis Famaguſtanus Epiſcopus in Cypro ſub Metrop. Nicoſien. creatus eſt à Martino V. anno milleſimo quadringenteſimo decimo ſeptimo 13. Kal. Ianuarij. Fuit Nicolaus vir prudentia, doctrina, pietate, atq; in pertractandis negotijs dexteritate maxima ditatus, Sigiſmundi Regis Vngariæ conſiliarius, & Orator miſſus ad Chriſtianos Principes pro grauioribus coronæ ſuæ negotijs, eiſdemque in muneribus Iano Cypri Regi inſeruiuit. Decem annis hanc rexit Eccleſiam, tandemque

demque mortem vidit die 15. Ianuarij anno milleſimo quadringenteſimo vigeſimo ſeptimo, cui Saonenſis conuentus Patres beneficiorum memores tanti viri nomen obliuioni erepturi, tale lapideum monumentum in ſuo conuentu erexere.

Reuerendiſſ. in Chriſto Pater, ac Dom. D. F. Nicolaus de Tenda Sauonen. Ord. Prad. theol. Doct. eximius, Epiſc. Famaguſta, ac cõſiliarius, & Ambaſciator Sereniſſ. Principum Sigiſmundi Dei gratia Roman. sẽper Auguſti, Vngaria, Boemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ Regis &c. atque Iani eadem gratia Hieruſalem, Cipri, & Armeniæ Regis, contulit iſti conuentui multa, & magna beneficia, propter quæ Prior de conſenſu omnium Fratrum dedit in perpetuum eidem D. Epiſcopo, & ſuis, ſingularem participationem miſſarum, quæ celebrantur in iſta Capella maiori. Anno Dom. 1427. *die* 15. *Ianuarij*. Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Martini Papæ, & Plod. p. 2. lib. 3.

2 P. F. Michael de Perei Germanus Famaguſtanus Epiſcopus à Caliſto III. die 23. Iulij anno milleſimo quadringenteſi-quinquageſ. quinto poſt Auguſtini obitum renunciatus fuit. *Ex Reg. eiuſdem Pont.*

Tit. 241. Fanen.

1 PAter Fr. Gregorius Fauentinus Fanenſem Eccleſiam in Vmbria Senonen. Apoſtolicæ ſedi immediatè ſubditam, regendam obtinuit, à Clero electus, & à Gregorio IX. confirmatus anno milleſimo ducenteſimo quadrageſimo, cuius meminit S. Antoninus 3. par. hiſt. & alij noſtri Script. *Vghell. tom.* 1. *Ital. Sac.*

2 P. F. Morandus de Signia conuentus S. Mariæ Nouellæ de Florentia nobilis alumnus, literis, pietate, atque prudentia ſpectabilis, ex Callienſi eccleſia ad hanc Fanenſem 4. Nonas Octob. anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo quinto translatus eſt, in qua vitam cum morte commutauit poſt vndecim annos, nempè 1276. *Vghell. ibid.*

3 P. F. Lucas Mannellus Florentinus nobili ſanguine in lucem editus, ex Auximana eccleſia ad Fanenſem translatus ab Innocentio VI. anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo, eam tribus tantummodo annis rexit, quieuitque in pace, Florentiæ in templo S. Mariæ Nouellæ ſepulturæ traditus. *Vghell. ibid.*

4 P. F. Io. de Bertoldis à Bonifacio IX. 2. Id. Oct. anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo quarto Fanen. Epiſcopus creatus fuit, qui in theologicis diſciplinis verſatiſſimus, & Ordini & ſibi commendationem non vulgarem obtinuit. Tredecim annos huic Eccleſiæ ius dixit, ingreſſuſq; eſt viam vniuerſæ carnis anno 1407. *Vghell. ibid.*

5 P. F. Petrus Bertanus Mutinen. in Nonantulæ Caſtelli territorio ortus, linguarum peritia eruditus, concionandique munere celebris, atque in tractandis negotijs ſingulari prudentia, & dexteritate ornatus, à Paulo III. Fanenſis Epiſcopus creatur die 28. Nouemb. anno milleſimo quingenteſimo trigeſimo ſeptimo, ad Cõcilium Tridentinum tanquam qui in theologica facultate ſui temporis nemini haberetur ſecundus miſſus; munere quoque Legationis Apoſtolicæ apud Carolum V. functus eſt, in quo Chriſtiano orbi, quid Bertanus in componendis negotijs valeret, oſtendit; dum illud ſaluberrimum Concilium congregari concluſit, vnde toti infectæ Germaniæ medicina parabatur. Ex quo facto cum apud Chriſtianos Principes maximam ſibi gratiam captaſſet, à Iulio III. S. R. E. Card. creatus eſt anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo primo. De quo inter Cardd. *Vghell. ibid.*

Tit. 242. Fauentini.

1 FAuentia nobilis Romandiolę ciuitas Eccleſiã habet Archiepiſcopali Rauennaten. Suffraganeam, quæ vnicum Dominicanũ Paſtorem obtinuit P. F. Theodoricum de Fauentia virum doctum, & pium, qui ſuæ patriæ Epiſcopus electus à Capitulo, & ab Apoſtolica ſede confirmatus, præerat ibidem anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo nono. De quo nil aliud referunt Scriptores noſtri, neque extranei. *Vghell. tom.* 2. *Italiæ Sacræ.*

Tit. 243. Feltren.

FEltrenſis Eccleſia in Dalmatia ſub Patria rchali Aquileien. eoſdem Epiſcopos habuit ac Bellunen. cum ipſa vnita, de quibus ſupra tractauimus.

1 P. F. Gregorius ex Sorenſi Eccleſia ad Feltrenet. & Bellunen. translatus fuit à Io. XXII. 8. Id. Iunij anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo tertio. Obijt anno 1327. *Vghell. tom. 5. Ital. Sac.*

2 P. F. Thomas Tomaſinus harum Eccleſiarum Epiſcopus euaſit ex Recanaten. translatus die 15. Octob. ab Eugenio IV. anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo. *Obijt* anno 1447. *Vghell. ibid.*

Tit. 244. Ferrarien.

NObilis hęc Ferrarienſis Eccleſia priſcis temporibus Mediolanenſi Archiep. Suffraganea fuit, vt in antiqua nomenclatura omnium Eccleſiarum Orbis nobis ad conficiendum opus hoc à D. Abbate Vghello exhibita dicitur: nunc autem Rauennatenſi ſuffragatur, cui duo Dominicanæ profeſſionis viri inclyti præfuere Paſtores, ſuntque ſequentes.

1 P. F. Angelus Maltrauerſius Ferrarienſem Eccleſiam regendam obtinuit ab eiuſdem capitulo electus, & ab Alexandro IV. anno 1255. confirmatus, in qua reſedit Paſtor bonus annis pluribus. *Vghell. tom. 2 Italiæ Sacræ.*

2 P. F. Vido de Pileo ex Comitibus Montis Belli Vicentinus, theologus inſignis, eloquentique concionator, Ferrariæ primus Inquiſitor, Prouincialis Lombardiæ inferioris, & Benedicti XI. Commiſſarius Apoſtolicus. Non. Aprilis anno milleſ. trecenteſimo quarto ab eodem Pont. Max. Ferrarienſis Epiſcopus creatus fuit. Hic impij Eraſmi oſſa, quem plurimi vt Sanctum venerabantur, publico igni tradidit, eiuſdemq; ſectatores ex Ferrarienſi ditione eliminauit. Scripſit Poema de veteri, nouoque teſtamento, quod *Bibliorum Perlam* nuncupauit. Cum verò viginti ſeptem annis hanc Eccleſiam ſanctè ac piè adminiſtraſſet, mortuus eſt anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo primo, ibidem apud noſtros tumulatus ſequentibus notis, tantummodò ſemidelitis apparentibus.

. . . . . .
De Monte Belle
. . . . *fuit nomine Guido*
Ordinis . . . . *erepto poſtquam*
. . . . *gradum tribuit Ferraria*
Pontificatum . . . . . .
Doctrina ſcripſit tenere . . . .
tumulatus mille trecentis annis
. . . . . .

Vghell. ibid.

Tit. 245. Feſulani.

1 FEſulana Eccleſia in Tuſcia olim Apoſtolicę ſedi immediatè ſubiecta; at poſt erectam in Metropolim Florentinam, eidem Suffraganea, plures Dominicani inſtituti profeſſores habuit Epiſcopos; inter quos primus extitit P. F. Conradus à Pinna de Gualfeducijs Piſtorienſis, Rom. Prouinciæ, qui à Capitulo electus, conformatus eſt à Clemente V. an. milleſimo trecenteſimo nono, cui Eccleſiæ præfuit annos tres, ingreſſus viam vniuerſæ carnis anno 1312. in templo noſtro S. Mariæ Nouellæ Florentiæ in ſepulchro marmoreo ſupra Sanctiſſimi Sacramenti Sacellum, nulla proloquente inſcriptione, tumulatus. *Vghell. tom. 3. Ital. Sac.*

2 P. F. Antonius Cipollonus Florentinus Theologiæ Doctor non vulgaris, Feſulanus Epiſcopus ab Vrbano VI. an. milleſimo trecenteſimo octogeſimo tertio creatus eſt, ſolemnemque ſuæ Eccleſiæ poſſeſſionem inijt frequenti populi concurſu die 24. Nouembris eiuſdem anni. Septem annos ibidem præfuit, translatus à Bonifacio IX. ad Volateranenſem ſedem primò; deinde ad Eginenſem, & tandem ad Turritanam. *Vghell. ibid.*

3 P. F. Iacobus de Altouitis nobilis Florentinus, atque (vt teſtimonio Pij II. vtamur *ex nobiliſſima familia inſignis theologes*) cœnobij Florentini S. Mariæ Nouellæ alumnus, Feſulanam Eccleſiam, ex translatione Cipolloni ad Volateranam obtinuit regendam à Bonifacio IX. anno

mille-

milleſimo trecenteſimo nonageſimo 12. Kal. Febr. Fuit Iacobus vir doctiſſimus, candidis moribus ornatus, maximaque prudentia præditus, Florentinæ Reibubl. gratiſſimus, eiuſque legatione non ſemel peregregiè functus eſt apud Innocentium VII. & Gregorium XII. Io. Dominico Card. ex Ord. noſtro aſſumpto, aliquibus domibus, terriſque ex Epiſcopali Feſulana menſa euulſis, & donatis, occaſionem præbuit ædificandi nobilem conuentum S. Dominici de Feſulis, ex quo tot tantiqui viri, ſacris præfecturis, diuino eloquio, atque eccleſiaſticis Infulis, ſpectabiles in Ordine, & Eccleſia prodiere, inter quos S. Antoninus Archiep. Florentinus primum conſequitur locum. Decem & nouem annos cum ſua, & Ordinis laude maxima in hac ſede vixit; tandemque in mortis oſcula ruit anno milleſimo quadringenteſimo nono. *Vghell. ibid.*

4 P. F. Angelus Cataneus Diacetus nobilis Florentinus Feſulanum Sacerdotium obtinuit à Pio *V.* Pontifice Sanctiſſimo die 15. Nouemb. an. milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſexto. Parentes habuit Franciſcum, & Lucretiam Capponiam & in conuentu Feſulano Ordinis habitum induit, ſub quo in literis multũ profecit; & poſt varias in Romana prouincia, & Ordine exercitas præfecturas, Feſulanus Epiſcopus inſtitutus eſt, quo munere poſt quatuor annos, eodem Pont. Max. annuente, ſe exſoluit, ad Clauſtrum Feſulanum inter fratres ſuos reuerſus, vbi quieuit in pace anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo quarto. Ibidem tumulatus cum hoc elogio.

Reuerendiſſ. P. Angelo Catáneo Diaceto
Patritio Florent. huius Venerab. Relig.
ab ineunte ætate ſodali
in ea omnibus muneribus, honoribuſque perfuncto
Demum in Epiſc. Feſulanum meritiſſimè aſſumpto
In Pontificali adminiſtratione
verbo, & exemplo laudabiliter verſato
Reuerendiſſ. Frãciſcus Nepos, & Ep. ſucceſſor
conſcius Patrui voluntatis
& propenſionis in hanc ſacram familiam
Gentili de ſe opt. merito poſuit.
Vixit an. LXXXI. Obijt die 5. Maij
An. MDLXXIV. *Vghell. ibid.*

Tit 246. Firilanden.

1 PAter Fr. Io. Viſilienſis Firilandenſem Eccleſiam regendam ab Apoſtolica ſede ſuſcepit circa annum milleſimum trecenteſimum decimum, prout aſſerit Fernandez inter Epiſc. Italos, ſubditq; fuiſſe poſtmodum translatum ad Archiepiſcopalem ſedem Vpſalen. in Suecia, de quo ſup. in Archiep. Vpſalen. *Plod. p. 2. lib. 3.*

Tit 247. Folianen.

1 PAter Fr. Stephanus Chaan Luſitanus à Caliſto III. Folianenſis Epiſcopus creatur 13. Kal. Ianuarij anno milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo octauo, vt teſtatur Vghellus in manuſcript. ex lib. prouiſionis *Prælat.* eiuſdem Pont. max.

Tit. 248. Foroliuien.

1 IN Romandiola eſt Foroliuien. Eccleſia ſub Rauennaten. Archiep. cui P. F. Alexander de Franciſcis ex conuentu Minerue præfectus eſt Epiſcopus à Clemente VIII. die 4. Maij anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo quarto. Fuit Alexander de genere *Hebræorum*, in puericia ſacro lauacro regeneratus, & cum præſtantiſſimo ingenio floreret, poſt plurimas ſuſceptas repulſas, tandem à P. F. Angelo Diaceto Priore conuentus *S.* Mariæ ſuper Mineruam de *Vrbe* (de quo inter Ep. Feſulanos) habitum Ordinis impetrauit anno 1557. menſe Decemb. Sacris ſtudijs, & prædicationibus addictus, S. Theol. Doctor egregius, & diuini verbi præco celeberrimus euaſit; de quo commune erat in Romana Curia proloquium *Lupus mouet*, qui Capucinus erat, *Hebræus docet*, *Panigarola delectat*: & hi tres fuere ſui ſæculi inter concionatores, principes. Card. Alexandrini ex Ord. noſtro aſſumpti Theologus fuit, ipſoq; promouente, Vicarius Generalis Ord. atque eiuſdem Procurator euaſit in ſupplementum P. F. Io. Aſturicenſis abſentis à Curia. Ab eo-

dem Clemente Pont. Max. Plenariam Indulgentiam perpetuam omnibus noſtris Eccleſijs in feſtiuitatibus SS. Antonini, Thomæ, & Vincentij Confeſſ. impetrauit, prout toti Ordini denunciatum fuit in Capit. Generali Venetijs habito anno 1592. denunc. 4. tandem elapſis tribus ſuę eccleſiæ regiminis annis dimiſſa paſtorali cura ad Clementis pedes, Romæ in Hebræorum conuerſione ſedulus fuit: quieuitque cum Chriſto, in noſtra Eccleſia tumulatus. *Vghell. tom.* 2. *Plod. p.* 2. *lib.* 4.

Tit. 249. Foropopilien.

FOropopilien. Eccleſia cum Bertinorien. vnita in Romandiola ſub Metropolit. Rauennaten. ſequentes Paſtores habuit, de quibus inter *Bertinorien.* loquimur.

1 P. F. Thomas Caſellius à Paulo III. die 27. Octob. 1544. creatus, translatus ad oppiden.

2 P. F. Io. della Robia ab Vrbano VIII. die 29. Iulij 1624. obijt 25. Octob. 1641.

Tit. 250. Friden.

1 FRiden. ſeu Frigdonen. Eccleſia in Sclauonia ſub Metrop. Spalaten. habuit Paſtorem P. F. Carolum, cuius neque cognomen, neq; patriam exprimunt libri prouiſionis Prælat. Vrbani V. ab eodem Pont. Max. creatum per obitum Gulielmi 13. Kal. Iunij pontificatus ſui anno 3. qui fuit humanæ ſalutis milleſ. trecenteſimus ſexageſimus quintus.

Tit. 251. Fulginaten.

IN Vmbria eſt Fulginatenſis Eccleſia, Apoſtolicæ ſedi immediatè ſubdita, cui duo ex noſtris præfuere Epiſcopi.

1 P. F. Paparonus de Paparonis nobiliſſima Romana familia, cuius inſignia in Scoto Paparone, in pauimento Liberianæ Baſiliçæ conſpiciuntur, Doctor celebris, & Prædicator famoſus, à Clemente IV. anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo quinto 5. Kal. Iulij Fulginatenſis Epiſcopus creatus fuit. In ſuæ aſſumptionis primordijs Auguſtinianos Patres in ſuam ciuitatem introduxit, vt vnà cum noſtris Dominicanis Fratribus depranatos Cleri, populique mores ad meliorem normam reduceret. Xenodochium, ac Confraternitatem Presbyterorum diſciplinæ S. Feliciani, cum Eccleſia eidem S. Martyri dicata conſtruxit anno 1270. Seruos quoque B. Virg. in eandem Ciuitatem recepit, eiſque manſionem attribuit anno 1273. Noſtros Dominicanos extra ciuitatem locum habentes, intra eiuſdem mœnia introductos copioſis eleemosynis ad noui cœnobij ædificium adiuuit. Ab Honorio IV. ad Spoletanam Eccleſiam eodem Clero, & populo enixè petente, translatus eſt 12. Kal. Auguſti anno milleſimo ducenteſimo octuageſimo quinto. *Vghell. tom.* 1. *Ital. Sac. Plod. p.* 2. *lib.* 2.

2 P. F. Federicus Frezzius de Fulgineo ex Rom. Prou. cuius tunc Prioris prouincialis munere fungebatur, vir tam in humanioribus, quam in ſacris literis verſatus, die 17. Octob. anno milleſimo quadringenteſimo tertio à Bonifacio IX. Fulginatenſis Epiſcopus renunciatus eſt. Cõſtantienſi concilio pro pace Eccleſiæ Catholicæ reddenda interfuit, & die 3. Ianuarij anno 1416. vigeſimæ ſeſſioni ſubſcripſit, tandemq; in eodem cõcilio è mortalibus raptus eſt. Poeſi operam dedit, amœnioreſque muſas coluit, vndę carminibus opus *Quadriregium* inſcriptum fœliciter panxit. *Vghell. ibid. Plod. p.* 2. *lib.* 4. *& M. S. Arch. Ord.*

Tit. 252. Funchalen.

1 FVnchalenſis Eccleſia apud Inſulam Lignariã tres noſtri inſtituti profeſſores habuit Epiſcopos inter quos Prior extitit P. F. Gregorius de Lemos ad inſtantiam Luſitanię Regis Sebaſtiani à Paulo Papa IV. anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo ſexto 9. Martij creatus cui ſacrum ius plurihus annis, optimi Paſtoris munia adimplendo, dixit; aç tandem efflauit animum. *Ex Reçeſſ. Cancell. Apoſt.*

2 P. F. Ferdinandus Taborenſis, ſeu de Taura Luſitanus poſt Gregorium ad præſen-

præſentationem Portugalliæ Regis Funchalenſis Epiſcopus creatur à Pio V. die lunæ 14. Nouemb. anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo nono, cuius germanus frater, & ipſe ex noſtro Ordine Henricus de Tauora (de Sancto Hieronymo nuncupatus) ab eodem Rege Sebaſtiano Cochimen. ſeu Cochimenen. Epiſc. nominatus eſt, prout inter Cochimenen. Epiſc. dicimus. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pij V. Pont. Max.*

Tit. 253 Fundani.

NEapolitani Regni ciuitas eſt Fundana inter Terracinam, & Sueſſam via Appia, cuius Eccleſiam Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubditam, duo ſequentes Paſtores Dominicani rexere.

1 P. F. Albertus de Terracina ex Romana prouincia, qui in ſua patria conuentum Ordinis eleemosynis Exc. Dominorũ de Caietanis, Comitum eiuſdem ciuitatis, ac conciuium collectis, ædificari curauit, à Nicolao IV. Fundanus Epiſcopus creatus eſt anno milleſimo ducenteſimo octogeſimo nono, dũ noſtro Capuano conuentui præſideret: in qua Eccleſia paruo tempore reſedit morte properante, vt inquit Taegius in monumentis Ord. & Vghell. tom. 1. tom. Sac.

2 P. F. Petrus Fundanus Epiſcopus à Benedicto XII. 4. Non. Decemb. anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo ſexto creatur, in qua dignitate quatuor circiter annos præfuit, è viuis & ipſe ſublatus. *Vghell. ibid.*

Tit. 254. Gabulen.

1 PAter Fr. Gualterus Calaber Gabulenſis Epiſcopus creatus fuit ab Vrbano IV. tertio ſui pontificatus anno, qui extitit humanæ ſalutis milleſimus ducenteſimus ſexageſimus quartus, de quo Bzouius in Annalib. Eccleſ. ad præfatum annum 1264. num. 10.

Tit. 255 Gaditanus.

1 PAter Fr. Alphonſus de Hortigoſa Hiſpanus Gaditanæ, ſeu Gadicenſis Eccleſiæ in Bethica Epiſcopus creatus eſt circa annum milleſimum trecenteſimum ſeptuageſimum nonum ab Vrbano Papa VI. Erat autem alumnus cœnobij S. Marthæ de prouin. Hiſpaniæ. *Fernand. inter Epiſc. Hiſp.*

Tit. 256. Galleſinen.

1 PAter Fr. Gabriel de Alexandris Bergomenſis ex prouincia Lombardiæ, vir in Theologicis, & Philoſophicis diſciplinis ita verſatus, vt cum eſſet adhuc in Ordine ſimplex Lector, totam D. Thomæ Aquinatis Summæ primam partem peregregiè publicè defenſauerit: à Pio V. die 26. Aprilis anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſexto Galleſinen. Epiſcopus in Sardinia ſub Archiep. Arboren. creatus fuit. Euaſitque Tridentini Epiſcopi Suffraganeus. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pij Pont. & Plod. p. 2. lib. 4.*

2 P. F. Dominicus Cano de prouincia Hiſpaniæ magni nominis Theologus, Carolique Hiſpaniarum Infantis præceptor, Gaditanus Paſtor ab Vrbano VIII. creatur 8. Auguſti ſui pontificatuus anno 11. à Virginis autem partu milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo tertio. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 257. Gallipolitani.

1 IN magna Græcia ſub Hydruntina Metropolitana eſt Gallipolitana, ſeu Gallipolen. Eccleſia, cui tres ex noſtris præfuere Epiſcopi. P. F. Daniel de Leodio, huius Eccleſiæ Epiſcopus conſtituitur à Bonifacio IX. de quo Vghellus altum tenuit ſilentium; in Bzouianis verò manuſcript. ſeruatis in archiuio Ord. hęc legi. *Daniel de Leodio Ord. Pred. Epiſcop. Gallipolen. à Bonifacio IX. Non. Auguſt. anno 12.* qui fuit nati Saluatoris milleſimus quadringenteſimus primus: hic tamen tres tantum annos præfuit.

P. F.

2 P.F. Bernardus Arcuficis Danieli in huius Eccleſiæ regimine datur ſucceſſor ab Innocentio VII. an. 1405. de quo pariter ſilentium tenet Vghellus. M. S. autem ſuprad. de hoc Epiſcopo ſic dicunt. *Bernardus Arcuficis Ord. Prad. Epiſcopus Gallipolen. ab Innocentio VII. 7. Kal. Martij an.* 1.

3 P. F. Angelus Corpoſancto de Prouincia Regni, cum in Lycienſi conuentu Prioris munus obiret, à Martino V. Gallip. Epiſcopus datus eſt, 13. Kalen. Auguſti anno milleſ. quadringenteſimo vigeſimo primo. Præfuit ouibus ſibi commiſſis annos tres: è viuis poſtmodum ereptus. *Vghell. tom. 9. Ital. Sac.*

Tit. 258. Ganden.

1 PAter Fr. Iacobus Blà Dacus Gandenſis Epiſcopus inſtituitur circa annum Domini milleſimũ quadringenteſimum octuageſimum ſecundum: teſte Fernandez inter Epiſcopos Dacos.

Tit. 259. Gebelden.

1 PAter Fr. Ioannes Gebeldenſis Eccleſiæ Epiſcopus creatus eſt ab Innocentio VIII. anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo primo, cuius memoria talis habetur in Regeſtis Ioachimi Turriani Magiſtri Ord. ſub eodem anno 1491. fol. 30. *Reuerendiſſimus D. Io. Epiſcopus Gebeldens. ſit hæretica pranitatis Inquiſitor in Diœceſi Cameracen. Tornacen. Atrebaten. & Ambianen. iuxta Breue Apoſt. à plurib. annis ſibi conceſſ. & confirmatur ſibi camera in eodem conuentu S. Adomari cum omnibus bonis ſibi pertinentibus, & poteſt tenere in ſocium vnum Fratrem de Ordine, cui poteſtate in ſpiritualibus & temporalibus ſubiaceat; & mandatur omnibus ſub pœna excommunicat. lata ſententiæ, ne quis eum ſuper huiuſmodi moleſtet. Cenomanis 29. May* 1491. Et in præfat. Regeſt. fol. 38. ita dicitur. *Eximitur conuentus S. Adomari à vicariatu D. Epiſcopi Gebelden. & datur Fratribus facultas quod poſſint ab eodem Epiſcopo requirere compoſitionem de bonis ſuis vſque ad tempus ſuæ aſſumptionis: & ſi facere renuet, poſſint pro huiuſmodi cauſa coram quocumque iudice conuenire. Pariſius 20. Aug.* 1491.

Tit. 260. Gebennen.

GEneua, ſeu Gebenna extrema Allobrogum ciuitas eſt, hæreſum nunc impium Aſylum, cuius Epiſcopalis ſedes antiqua, Metropolit. Viennenſi ſubditur, in eaque duo ex noſtris reſidere Epiſcopi.

1 P. F. Aimo Mentunalj de Prouincia Prouinciæ ex Priore conuentuali Nicienſe Gebennenſis Epiſcopus ab Innocentio *V.* conſtituitur an. milleſ. ducenteſimo ſexto. Plures annos huic Eccleſiæ præfuit, compleuitque vitæ curſum, ad patres appoſitus. *Taeg. in monum. Ord. Gall. Chriſt. tom.* 2. quæ tamen ſolum eius nomen ponit.

2 P.F. Ademarus Fabri Gebennenſis Epiſcopus inſtitutus eſt 17. Iulij ann. milleſimo trecenteſimo quinto, vt refert Gallia Chriſt. tom. 2. in Epp. Gebennen. n. 71. ex Vaticanis Regeſt. cui Clemens *VII.* in ſua obedientia dictus, bullam conceſſit Auenione 12. Kal. Septemb. reuocatoriam omnium alienationum factarum ab eius anteceſſoribus de bonis menſæ epiſcopalis Eccleſiæ Gebennen. *Ex ead. Gall. Chriſt vbi ſup.*

Tit. 261. Germanicen.

1 PAter Fr. Dominicus de Senis vir cordatus, ac venerabilis, ab Vrbano VI. ad ſupplicationem Lucæ de Bertinis Senenſis Epiſcopi, Germanicenſis Paſtor, Suffraganeuſq; eiuſdē Lucæ conſtituitur, qui anno milleſimo trecenteſimo octogeſimo die 20 Decemb. promouit ad minores Ordines Cionem Malauoltam nobilem Senenſem, vt ex tabularijs archiui Sapientiæ eiuſdem ciuitatis eruit Vgurgerius, idque in Pompis Senen. teſtatur tit. 7.

2. P. F. Sixtus Carcani Nouocomenſis ex prouincia Lombardiæ Germanicenſem Eccleſiam in partibus infidelium conſtitutam regendam obtinuit, creatus

Gu-

Gurzenſis Epiſcopi in Germania Suffraganeus à Paulo Papa V. die 12 Iulij anno milleſimo ſexcenteſimo quartodecimo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. Max.*

Tit. 262. Gerunden.

1 IN Aragonia ſub Metropolit. Tarraconen. eſt Gerundenſis Eccleſia, cui ſequentes præfuere Dominicani Epiſcopi. P. F. Berengarius de Caſtello Biſral inquit Lopez, Epiſcopali ſubdit Fernandez, de Barchionen. conuentu, P. F. Michaelis de Fabra ſocius, ex Valentina Eccleſia ad Gerundenſem transfertur ab Innocentio IV. anno milleſ. ducenteſimo quadrageſimo nono, cui annos quatuor ſacrum ius incorruptum dixit, deceſſitque 6. Febr. anno 1253. in capella S. Annæ noſtri conuentus S. Catharinæ Barchinonen. quieſcente corpore. *Lopez par. 5. lib. 2. Fernand. in Epp. Hiſp. & Diagus in Catalogo Epp. Gerunden. M.S. apud Vghellum exiſtente nobis exhibito.*

2. P. F. Io. Caſanoua de prouincia Aragoniæ ex Mag. Sac. Palatij Card. creatus, Bonſana Eccleſia cohoneſtatus fuit, ex qua ad Eluenſem primò translatus Gerundenſis Eccleſiæ perpetuus adminiſtrator ab Eugenio Papa IV. inſtitutus eſt menſe Septemb. an. milleſ. quadringenteſimo trigeſimo primo, translato Andrea Bertrando ad Barchinonen. Eccleſiam. Extremum diem concluſit Florentiæ, in noſtra Eccleſia tumulatus an. milleſimo quadringenteſimo trigeſimo ſexto. *Fernand. inter Cardd. Diagus in Catal. Epiſcop. Gerunden.*

Tit. 263. Geruntinen.

CVm Cariatēſi eſt modò vnita Geruntinen. Eccleſia in Calabria ſub Metropolit. S. Seuerinæ, in qua reſedere duo ſequentes Epiſcopi Geruntinen.

1. P. F. Guillelmus de Podio Gallus, Ioannis de Podio Nucis, ſiue vt alij dicunt de Fodionitis, Magiſtri Generalis Ord. noſtri in illis prouincijs, quæ Pſeudopontificum partibus adhærebant, ſocius, inſtante eodem Io. apud Martinum V. cui acceptiſſimus erat, Geruntinen. Epiſcopus creatus eſt, an. milleſ. quadringenteſimo vigeſimo nono, in qua dignitate vixit bonus Paſtor annos octo, quieuitq; in Chriſto anno milleſ. quadringenteſimo trigeſimo ſeptimo. *Vghel. Ital. Sac. tom. 8. & Taeg. in menum. Ord.*

2. P. F. Martinus de Lignano Bononienſis ex prouincia Lombardiæ à Iulio II. Geruntinenſis Epiſcopus creatus fuit; obijtque ſecundo ſui regiminis anno, qui erat humanæ ſalutis milleſimus quingenteſimus ſextus. *Vghell. ibid.*

Tit. 264. Ghiennen.

IN Hiſpania ſub Hiſpalen. Archiepiſcopali Eccleſia eſt Ghiennenſis, ad quam regendam aſſumitur P. F. Io. Morales à Martino V. ex Paſten. ſeu Pacenſi translatus circa annum milleſimum quadringēteſimum vigeſimum quintum. Deceſſit ibidem an. milleſ. quadringenteſimo trigeſimo. *Fernand. in Epp. Hiſpan.*

2. P. F. Didacus Deza Hiſpanus, patria Taurenſis, Taurentiſque conuentus alumnus, nobilis genere, ſed moribus nobilior, primarię Salmātinæ Cathedræ moderator, Ghiennenſis Eccleſiæ Epiſcopus creatus eſt. Fuit Didacus vir celeberrimus, & dum in hac Eccleſia præſideret, ſupremus in Hiſpaniarum Regnis Inquiſitor inſtitutus eſt, quod munus in maximum Fidei Catholicæ incrementum vndecim annis exercuit, & anno milleſimo quingenteſimo ſeptimo eo libens, volenſque ſe expoliauit ſuæ quieti conſulturus. De quo inter Archiep. Hiſpalen. *Fernandez inter ſcriptores Ord.*

Tit 265. Giropetien.

1 PAter F. Iulianus Angeli, ſeu de Angelis Giropetien. ſeu Geropetien. Epiſc. euaſit anno milleſ. trecenteſ. ſexageſimo quarto 10. Kalen. Septembris, creatus ab Vrbano V. ſui pontificatus anno 2. prout habetur in lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Pontif. ſucceſſitq; Dominico ad Maurianenſem Eccleſiam translato; de quo Scriptores noſtri profundum tenuere ſi-

len-

lentium. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Vrb. V.*

Tit 266. Giſarelen.

1 IN Sardinia ſub Metropolit. Turritana eſt Giſarelen. Ecclesia, cui præficitur Epiſcopus à Io. XXIII. an. milleſimo quadringentesimo duodecimo P. F. Simon Chriſtophori, cuius memoria in M.S. Bzouian. in archiuio Ord. exiſten. talis eſt. *Simon Chriſtophori de Iadra Ord. Prædic. Epiſcopus Giſarelen. ſeu Giſarchen. in Sardinia prouin. Turritana à Io. XXIII. Nonis Octob. an. 3.*

Tit. 267. Glandeuen.

GLandeuen. ſeu Glandacen. Ecclesia in Gallia ſub Metropolit. Ebredunen. duos obtinuit Epiſcopos Dominicanos, quorum nullam facit mentionem Gallia Chriſtiana.

1. P. F. Iacobus Berillius de Conuentu Auenionensi Glandeuensis Epiſcopus creatur à Io. XXII. die 23. Februarij an. milleſ. trecentesimo vigesimo octauo, cui ecclesiæ præfuit cum ſui laude annos plures. Auenionen. Concilio interfuit an. 1337. deceſſitque in ſua Ecclesia circa annum milleſ. trecentesimum quadragesimum. *Gall. Chriſt. & Taeg. in monum. Ord.*

2. P. F. Io. Zelies à Bonifacio IX. creatur Epiſc. an. milleſ. trecentesimo nonagesimo ſexto, 6. Id. Nouemb. vt teſtantur M S. Bzouiana in Archiuio Ord. aſſeruata, in quibus ita dicitur. *Io. Zelies Ord. Prad. Epiſcopus Glandacen. in prou. Ebredunen. à Bonifacio IX. 6. Id. Nouemb. an. 7.* de quo tamen in Gallia Chriſt. nec verbum quidem reperitur.

Tit. 268. Gneſnen.

1 PAter F. Petrus Polonus Gneſnensis in Polonia Epiſcopus ab Alexadro IV. electus fuit anno Domini milleſimo ducentesimo ſexagesimo, in qua ecclesia annis tribus cum non modico chriſtianæ rei incremento reſedit; compleuitque dies ſuos anno milleſ. ducentesimo ſexagesimo tertio. *Ex Regeſt. eiuſdem Alexand. IV. Pont.*

Tit. 269. Granaten.

1 PAter Fr. Didacus de S. Michaele Hiſpanus Granatensis Epiſcopus delectus eſt ab Eugenio IV. 6. Idus Ianuarij an. milleſ. quadringentesimo quadrageſ. ſeptimo vacan. per obitum Io. (antequam eadem ciuitas à Chriſtianis expugnata fuiſſet inquit Fernandez.) *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Eugenij Pont.*

Tit. 270. Graſſen.

1 PAter Fr. Raymundus Gallus Graſſentem Ecclesiam in prouincia Prouinciæ ſub Metrop. Ebredunen. regẽdam obtinuit à Gregorio IX. vltimo ſui pontificatus anno, qui fuit ſalutis humanæ milleſ. ducentesimus quadragesimus. Hic confirmationem omnium priuilegiorum ſuæ Ecclesiæ conceſſorum impetrauit; vixitque in eadem viginti propemodum annos, poſt quos mortem ſalutauit. *Gall. Chriſt. tom. 2.*

2 P. F. Petrus de Aquis ex prouincia Prouinciæ Graſſenſis Epiſcopus creatur à Clemente VI. die 26. Iunij anno milleſ. trecenteſimo quadrageſimo quinto, ſedit. que in ea ſede annos tres, ex mortalium oculis poſtmodum raptus. *Taeg. in monumen. Ord. & Gall. Chriſt. ibid.*

Tit. 271. Gratien.

1 PAter Fr. Sebaſtianus Valentinus Gratien. Epiſcopus euaſit circa annum milleſimum quadringenteſimum quadrageſimum octauum, de quo ſilent Scriptores Ord. & Fernandez inter Epiſc. Hiſpanos ſolum refert nomen.

2 P. F. Auſias Carbonerius Valentinus Gratien. Paſtor effectus eſt, qui facellum Roſarij B. Virginis in Valentina Eccleſia Ord. conſtruxit. Vitam cum morte commutauit an. milleſ. quingenteſimo trigeſimo ſecundo. *Fernand. vbi ſup.*

Tit.

Tit. 272. Grauinen.

IN Apulia Grauinenſis Eccleſia Metropol. Acherunt. & Materan. ſuffraganea duos habuit ſequẽtes PaſtoresOrd.

1 P. F. Antonius Brancatus Neapolitanus origine Hiſpanus, vitæ puritate, omniumque ſcientiarum genere ornatus à Iulio II. die 8. Febr. ann. milleſ. quingenteſimo octauo Grauinẽſis Epiſcopus creatus eſt, qua in dignitate piè, ſanctèque vixit populum ſibi commiſſum per ſemitam ſalutis dirigendo. Eccleſiaſticarum cœremoniarum exactiſſimus cultor extitit, viditque vitæ ſuæ terminum decimo ſui regiminis anno, qui fuit ſalutis milleſimus quingenteſimus decimus octauus, Neapoli in communi Fratrum oſſuario, prout elegerat, tumulatus. *Vallus de Prou. Regni p. 4. Vghell Ital. Sac. tom. 7.*

2 P. F. Io. Archangelus Baldinus Florentinus ex Romana prouincia verbi Dei declamator famoſus poſt cœnobiorum in eadem Prouincia regimen benè peractũ, in locum Iulij Card. Sacchetti Grauinenſis Epiſcopus creatus eſt ab Vrbano *VIII.* die 19. Iulij an. milleſ. ſexcenteſimo vigeſimo ſexto. Quatuor tantùm modo annos hanc Eccleſiam rexit, translatus poſtmodum in eam, in qua, vt piè creditur, in æternum viuit cum Chriſto anno 1630. *Vghel. ibidem.*

Tit. 273. Griſopolen.

HAnc Griſopolen. Eccleſiam eandem eſſe cum Chryſopolit. Tit. 171. relata credimus; nam Io. Iſambardi in lib. prouiſ. Prælat. Nicolai V. creatus dicitur Ep. Griſopolen. 5. Id Maij an. 1550. circa quem annum promotus Chryſopolitan. dicitur etiam à Plod. & Fernand. & Clemens, Bombeij dictus in Regeſt. Cancell. Apoſt. Belleij verò in Act. Conſiſt. Pauli III. concordat in eodem promotionis tempore. Veruntamen ſub diuerſis Tit. ſicut inuenimus, has Eccleſias ponere congruum iudicauimus.

1 P. F. Deſiderius Gallus Griſopolen. Eccleſiæ Epiſcopus die Mercurij 29. Ianuarij an. milleſ. quingenteſimo trigeſimo à Clemente *VII.* creatur, datus ſuffraganeus Tullenſi Epiſcopo. Ex *Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. Max.*

2 P. F. Marcus à Io. XXIII. Griſopolen. Epiſcopus creatur anno milleſimo quadringenteſimo quartodecimo, de quo Bzouiana manuſcripta in Ord. Archiuio exiſtentia ſæpe ſæpius in hoc opere repetita, ſic ſe habent. *Marcus Ord. Prad. Epiſcop. Griſopolen. à Io. XXIII. Calend. Octob. an. 5.*

Tit. 274. Gritiſen.

1 PAter Fr. Raymundus Londinenſis Anglus Gritiſenſis Eccleſiæ Epiſcopus creatus fuit circa annum Domini milleſimum ducenteſimum quadrageſimum ſecundum, de quo nil aliud refert Fernandez in Epiſc. Ial.

Tit. 275. Groſsetani.

1 GRoſſetana Eccleſia in Tuſcia ſub Metropolit. Senen habuit Paſtorem F. F. Philippum Benciuenæ, qui ſeptimo Id. Nouemb. an. milleſimo trecenteſimo vigeſimo octauo à Io. XXII. creatus primus extitit, in quem Capituli Groſſetani abrogato ſuffragio, Pontifex illam contulerit dignitatem; ſiquidem Io. Papa non modo Groſſetanis Clericis: verum per vniuerſam Italiam eligendi ſibi Epiſcopos Capitulis facultatem ademit, Apoſtolicæque Sedi id attribuit. Duobus tantummodo annis in hac Eccleſia reſedit Paſtor morte interueniente anno milleſ. trecenteſimo trigeſimo. *Vghell. Ital. Sac. tom. 3. & Vgurger. in Pomp. Senen.*

2 P. F. Angelus de Portaſolis Perusinus ex Sulcitanẽſi eccleſia ad hanc Groſſetanam in locum prædefuncti Philippi translatus eſt à Io. *XXII.* 2. Id. Febr. anno milleſ. trecenteſimo trigeſimo, quam annis quatuor rexit. Mortuus eſt in ſuæ Eccleſiæ viſitatione prope Groſſetum anno milleſ. trecenteſimo quarto. *Vghell. ibid.*

Tit. 276. Guardien.

GVardiæ Alferiæ Eccleſia in Neapolit. Regno ſub Beneuentana Metrop. eſt, cui præfuit Epiſcopus qui ſequitur.

1 P. F. Robertus de Ferraria Hieronymi Sauonarolæ aliquando in prædicatione, verbique diuini ministerio socius, prædicator celeberrimus ab Alexãdro VI. die 22. Augusti anno millesimo quadringen. nonagesimo quarto creatur Episc. cuius memoria est apud regesta Ioachimi Turriani Magistri Generalis, qui eidem concessit facultatem retinendi apud se confessarium P. F. Antonium de Stellata sub die 20. Octob. eiusdem anni 1494. Breuis temporis Pastor emicuit, quieuitque in pace in sua ecclesia. *Vghell. tom. 8. Ital. Sac.*

Tit. 277. Guadalaxaren.

1 OPpidum de Guadalaxar à Carolo V. Imperatore ciuitatis titulo 8. Nouemb. anno 1539. atq; à Paulo III. Episcopali dignitate 31. Iulij anno millesimo quingentesimo quadragesimo octauo condecoratum sub Metropolitana Mexicana Ecclesia, vnicum Dominicanum Pastorem habuit, estque qui sequitur.

1 P. F. Dominicus de Arzola filius conuentus Vallisolet. institutus est Episcopus de Guadalaxara in Indijs à Gregorio XIII. die prima Octob. anno millesimo quingentesimo octogesimo secundo per obitum Francisci, in qua præfuit annis octo prout habetur in Actis Consistor. eiusdem Gregorij Pont. Max. quieuitque in pace anno millesimo quingentesimo nonagesimo. *Gil. in Teat. Ecclesiastico Eccles. de Guadalaxar.*

Tit. 278. Guatimalen.

GVatimalen. Oppidum in Indijs, sub Mexicana Metrop. Cathedralẽ sedem consequutum fuit à Paulo III. ad Cæsaris Caroli V. petitionem die 18. Decemb. anno 1534. in qua sequentes ex nostris resedere Pastores.

1 P. F. Io. Ramirez alumnus conuentus B. Virginis de Logronno natalium splendore coruscans, doctrinaque celebris, ad præsentationem Philippi III. Hispaniarum Regis Episcopus de Guatimala creatur à Clemente VIII. die 12. Maij anno millesimo sexcentesimo per obitum Fr. Gomesij de Corduba. Fuit Io. regularis obseruantiæ sectator egregius, maximaq; erga proximum charitate refulgens; qui in Hispaniam à Regio consilio vocatus, vt molestias, quas patiebantur Indi à Ministris Regijs referret, hoc fideliter præstito, ad Ecclesiam Guatimalen. promotus est. Cum autem Iubilæi annus in Vrbe celebraretur, eò se contulit, Clementem VIII. veneraturus, sacraque loca visitaturus, vbi consecrationis munus suscepit. Iter autem eundo, & redeundo cum solo Ordinis socio pedester compleuit, maxima relicta in Romana Curia suæ humilitatis admiratione. Ad suam Ecclesiam reuersus, omnem adhibuit sollicitudinem vt sibi commissum populum per viam salutis dirigeret. Obijt relicto sanctitatis odore anno millesimo sexcentesimo nono die 24. Martij. Huius corpus post tex annos, nempe 1615. incorruptum inuentum est. Iacet in sua Cathedrali S. Saluatoris ad latus euangelij, sequenti elogio tumulo constituto.

†
Illustriss. D. Fr. Io. Ramirez Dominicanus
pro meritis Episcopus de Guatimala
purè & piè vixit
prudenter gubernauit vt pater
piè obijt
& piè ad vitam non perituram intrauit
24. Martij 1609.

Scripsit librum cui titulus *Campo Floride, exemplos de Sanctos para exortar a la virtud con su imitacion y exemplos.* Gil. in Teatro Ecclesiæ Guatimal. Ex Act. Consist. eiusdem Clemen. Lopez. p. 5. lib. 2. cap. 65. Fernand. in Hisp. Ep. & Gil. Eccles. Guatimal.

2 P. F. Io. Cabezas Altamiranus de conuentu Salmantino S. Stephani Sacræ Theol. Mag. ex prouinciali S. Dominici, siuè Insulæ *Hispaniolæ*, Cubensis Episcopus effectus, post excessum Ramirez, Guatimalæ Episcopus à Paulo *V.* datur ad nominationem Philippi Regis, die 19. Iulij anno millesimo sexcentesimo decimo; quam ecclesiam cum annos quinque optimè rexisset, translatus est ad Arequipensem die 16. Septemb. anno 1615. ab eodem Paulo Pont. At ante adeptam possessionem quieuit in pace eodem anno. Ex *Act. Consist. eiusd. Pauli, Gil. vbi sup.*

Tit.

Tit. 279. Guamangen.

1 IN Peruano Regno est Ecclesia de Guamanga, cui præfectus est P. F Gabriel de Zerate S. Theol. professor insignis, cum fuisset Limensis conuentus Prior, ac Peruanæ prouinciæ Prior Prouincialis. *Gonzalen. in Relat. prou. Peruanæ.*

2 P. F. Ciprianus de Medina fit huius Ecclesiæ Episcopus 16. Februarij ab Alexandro VII. anno millesimo sexcentesimo sexagesimo. Viuit hoc anno 1664.

Tit. 280. Guaxacen.

A Paulo III. die 21. Iunij an. 1535. erigitur in Cathedralem hęc Ecclesia in noua Hispania apud Indos.

1 P. F. Gabriel de Zarate Guaxacensis Episcopus per trãslationem Francisci de Verdugo ad Mexicanam Ecclesiam creatur à Paulo III. die 14. Decemb. anno millesimo quingentesimo trigesimo septimo. De quo Scriptores nostri nihil scribunt. *Ex Act. Consist. eiusd. Pauli* Pont. de eo Gil. non tractat.

2 P. F. Bernardus de Alburquerque Salmantini conuentus ad Regis Catholici præsentationẽ Guaxacen. Episcopus creatus fuit à Pio IV. anno 1560. Decem & nouem annos sibi creditam Ecclesiam rexit, obijtque anno Dom. millesimo quingentesimo sexagesimo nono. *Fernand. inter Ep. Hisp. Gil. in Teat. huius Eccles.*

3 P. F. Bartholomæus de Ledesma Hispanus de conuentu Salman. hanc Guaxacensem Ecclesiam regendam obtinuit à Gregorio XIII. die 3. Iunij anno millesimo quingentesimo octuagesimo tertio, quam vsque ad annum mille. sexcentesimum quartũ Pastor optimus gubernauit, obijtque in Domino mense Februario. *Fernand. inter Ep. Hisp. ex Act. Consist. eiusdem Greg. Pont. Gil. vbi sup.*

4 P. F. Thomas de Monteroſſo Hispanus, Regius cõcionator à Philippo IV. Hispaniarum Rege nominatus, hoc anno millesimo sexcentesimo sexagesimo quarto Augusto mense ab Alexãdro Papa VII. Guaxacensis Episc. constituitur, doctrinæ, pietatis, atque prudentiæ vir, sacræ Theologiæ laureatus insignis, qui die 6. Iulij eiusdem anni habuit licentiam à Magistro Ord. Io. Bapt. de Marinis acceptandi Ecclesiam.

Tit. 281. Guzen.

1 IN Alemania est Guzensis, seu Gurzen. Ecclesia sub Metropolitana Salisburgense, cui P. F. Sixtus Carcanus Nouocomensis, vir doctrina, pietateque præclarus Episcopus Germanicen. datus est Suffraganeus à Paulo V. P. M. die 2. Iulij anno millesimo sexcentesimo quartodecimo, sicut Constorialia Acta eiusdem Pont. Max. testantur.

Tit. 282. Gybelden.

DVos ex Dominicanis Fratribus Gybelden. seu Gybeleten. Ecclesiæ datos esse Episcopos, ambos à Bonifacio Papa IX. in hunc modum testatur Bzouius noster in Manuscriptis in Ord. archiuo asseruatis alibi recensitis.

1 *Iacobus de Ioetex Ord. Prad. Episcop. Gybelden. seu Gybeleten. à Bonifacio* IX. *14. Cal. Febr. anno 7.* qui fuit salutis millesimus trecentesimus nonagesimus sextus.

2 *Vlricus Galrati Ord. Prad. Episcop. Gybelden. seu Gybeleten. à Bonifacio IX. 6. Id. Nouemb. anno 11.* qui fuit à partu Virg. millesimus quadringentesimus.

Tit. 283. Haarlemen.

1 PAter Fr. Amilius Belgicus ex prouincia Germaniæ Inferioris, vir morum honestate, vitæque integritate spectabilis, Haarlemensis Ecclesiæ in Hollandia Episcopus creatur à Iulio III. circa annum 1555. præfuitque annis ferè quindecim. *Fernand. inter Epp. Belg. Plod. p. 2. lib. 4.*

Tit. 284. Hadrianen.

HAdrianen. seu Adrien. Ecclesia in Aprutio ab Innocentio Papa IV. an-

Digitized by Google

no 1252. cum Pennenſi copulata, ſequẽtes Dominicanos Epiſcopos obtinuit, quorum nomina hictantummodo recenſemus, copioſiore ſermone in Pennen. Eccleſia relicto.

1 P. F. Marcus Ardinghellus Florentinus eligitur Epiſcopus à Clemente VI. anno 1352. non. Nouembris, ad Camerinen. translatus.

2 P. F. Petrus Scala Romanus à Bonifacio IX. anno 1391. 3. Id. Ianuar. creatus, deceſſit 1393.

Tit. 285. Halberſtadien.

IN Halberſtadienſi ſede Ep. in Alemania ſub Maguntina Metropoli, licet nullus ex Prædicatoribus noſtris effulſerit Epiſcopus, Suffraganeos tamen ipſa habuit duos, ſuntque ſequentes.

1 P. F. Io. Monſtrgis Germanus à Paulo III. die 27. Octob. an. milleſ. quingenteſ. trigeſimo nono Acconẽſis Epiſcopus, & Suffraganeus Halberſtadien. ad Cardinalis Moguntini petitionem creatus eſt. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli Pont.*

2 P. F. Io. Alberti S. Theol. profeſſor à Iulio III. anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo die 22. Iunij Tripolen. Epiſcopus, Suffraganeuſque in Eccleſia Halberſtaden. conſtituitur. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Iulij Pont. Max.*

Tit 286. Hameren.

1 PAter Fr. Magnus Hameren. Epiſcopus inſtitutus eſt ab Vrbano Papa V. 4. Kal. Iunij pontificatus ſui anno ſecundo, qui fuit reparati Orbis milleſimus trecenteſimus ſexageſimus quartus. De quo altum tenuere ſilentium Scriptores Ordinis. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Pont.*

Tit. 287. Hebronen.

1 HEbronenſem Eccleſiam in Paleſtina regendam obtinuit ab Apoſtolica ſede P. F. Mamimetrus Italus, patria, & prouincia ignotus, circa annum milleſimum trecenteſimum quadrageſimum ſeptimum, quem religioſis moribus præditum, optimumque Epiſcopum extitiſſe ſcribunt noſtri, cæteris geſtis eius prætermiſis *Plod. p. 2. lib. 2. Fernand. inter Ep. Ital.*

2 P. F. Gillerius, ſeu Guillerius Balam Antiſſiodorenſis, Hebronenſis Epiſcopus creatus eſt ab Eugenio IV. in ſui pontificatus primordijs, translatus poſtmodum ad Bethleemitanam ſedem anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo ſeptimo. *Fernand. inter Ep. Gall. Plod. p. 2. lib. 3. & Sampayus.*

Tit. 288. Herbipolen.

1 PAter Fr. Antonius Roſcius die lunę 17 Martij anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſeptimo conſtituitur à Pio V. Herbipolenſis Epiſcopi Suffraganeus in Alemania, ac Paſtor Salonen. prout eiuſdem Pij V. Conſiſtorialia Acta teſtantur.

Tit. 289. Hieracen.

1 IN Calabria Hieracenſis Eccleſia eſt ſub Metrop. Rhegien. cui vnicum Dominicanum Paſtorẽ nobis innoteſcit, datum eſſe P. F. Vincentium Bonardum Romanum, qui in conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam Religionis lacte enutritus, ſacrarumque litterarum peritia imbutus, doctiſſimi viri ſibi nomine acquiſito, primò S. Congregationis Indicis Secretarius Magiſter Sacri Palatij poſtmodum, tandem Hieracenſis Epiſcopus creatus eſt à Gregorio XIV. die 20. Martij anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo primo. Scripſit Paſtor optimus. *De virtute Cerei Agni Dei.* Decem annos commiſſum ſibi gregem verbo, & exemplo pauit, compleuitque dies ſuos in ſenectute bona. *Vghell. Ital. Sac. tom. 9.*

Tit. 290. Hildesheimen.

IN Alemania ſub Metrop. Maguntina eſt hæc Eccleſia.

1 Con-

1 Conradus II. Heros à Regſemberg. Hildeshemenſis Epiſcopus, Chriſtianæ Religionis magnus propagator, receptis in Vrbem ſuam FF. Prædicatoribus, ac Minoribus, vtrique ordini cœnobia extruxit. Diſſidijs verò inter Pontificem, ac Imperatorem ſubortis, de Apoſtolicæ ſedis conceſſione Epiſcopatum renunciauit, habitumque cum Dominicana profeſſione in eadem Hildesheimenſi ciuitate amplexatus eſt, ſoli Deo ab omni rerum temporalium cura ſemotus, liberius vacaturus. Cum verò vacante dicta Eccleſia in altero deligendo Epiſcopo Clerus concors non eſſet, veritus ipſe ne iterum Epiſcopus deligeretur, aufugit, & ad alium remotiorem conuentum diuertit, in quo debitum humanæ fragilitatis perſoluit anno milleſimo ducenteſimo quadrageſimo nono. *Bzou. in Anal. Eccleſ. ad eundem annum num.* 13.

2 P. F. Io. Gzodlant Hildesheimen. Epiſcopus & ipſe electus eſt, de quo Bzouius lib. de rebus geſtis in Polonia à Fratrib. Prædicatoribus cap. 6. ita loquitur, *F. Io. Gzodlant ex Epiſcopo Culmenſi, quam Eccleſiam multis annis ſumma cum dexteritate adminiſtrauit ad Hildersheimen. poſtulatis Crucigerorum translatus, plenus bonis operibus migrauit ad Dominum, & in Eccleſia praedicta ſepultus.* Quo autem tempore id contigerit, nullus ex Scriptoribus noſtris refert.

3 Duo quoq. Suffraganei in hac Eccleſia ex noſtris fuere. P. F. Baldaſar Ferdeman factus eſt Epiſcopus Miſnen. ac Suffraganeus Hildesheimen. à Paulo III. die 20. Auguſti an. 1540. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

4 P. F. Petrus Banche inſtitutus eſt Paſtor Naturen, cum facultate Pontificalia habendi in hac Eccleſia, ab eodem Paulo III. die 22. Auguſti an. 1546. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. Max.*

Tit: 291. Hipponen.

1 PAter Fr. Thomas de Naro Hipponenſis Epiſcopus in Affrica euaſit ab Eugenio IV. creatus, fuitque Syracuſani Epiſcopi Pauli de Sancta Fide Generalis Vicarius anno milleſ. quadringenteſimo quadrageſimo ſeptimo, cuius mentio habetur in *Sicilia Sac.* inter Syracuſanos Epp. ſub num 82. *Pirrus vbi ſup.*

1 P. F. Franciſcus de Magiſtro, quem de Magno aliqui ſcribũt, à Sixto IV. Hipponenſis Epiſcopus creatur, qui ſub eodem Pont. Max. Abbas Monaſterij Ord. S. Baſilij, S. Mariæ de Alto, ſeu de Immarijs prope Mazzariam electus eſt a. 1476. *Pirrus in notit. 6. Mazarien. Eccl. fol.* 533.

3 P. F. Bartholomæus Hipponenſis Eccleſiæ Epiſcopus effectus eſt à Iulio II. cuius memoria habetur in Regeſtis Magiſtri Generalis Caietani an. 1511. fol 124. de quo Scriptores noſtri non tractauere.

4 P. F. Io. Maria Cangianus Florentinus Leonis X. ex ſorore nepos vt aliqui tradunt, ab eodem Pont. Max. Generalis Abbas Vallis Vmbroſæ inſtitutus an. 1515. poſtmodum Hipponenſis Epiſcopus, euaſit vt Vallumbroſanæ Congregationis monumenta nobis communicata teſtantur. De quo nos in Abbat. Ord. infra.

5 P. F. Io. Baptiſta Hipponenſis Epiſcopus creatus eſt à Paulo III. die 29. Auguſti an. milleſ. quingenteſimo quadrageſimo ſecundo, cum facultate pontificalia exercendi in Ciuitate, atq. Diœceſi Inſulæ S. Thomæ in Indijs. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

Tit. 292. Honduren.

1 PAter F. Alphonſus de la Zerda de conuentu Ciuitatis Regum in Regno Peruano, in Hiſpania tamen ortus, Epiſcopus de Honduras, ſeu Camiaguen. ad Catholici Regis nominationem à Gregorio Papa XIII. die Lunæ 13. Ianuarij ann. milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo octauo creatus fuit; ex qua Eccleſia poſt modum ad Charcenſem ſedem eſt translatus teſte Fernand. inter Epiſc. Hiſpan. *Ex Act. Conſiſt eiuſdem Greg. Pont.*

2 P. F. Alphonſus de Gordo Valliſoletanus à Paulo V. conſtituitur Epiſcopus huius Eccleſiæ die 22. Octob. an. milleſimo ſexcenteſimo duodecimo, qui in actis Conſiſt. de Camiagua, & regeſt. Cancell. Apoſt. de Honduras dicitur Epiſcopus. Conſecrationis munus ſuſcepit à D. F. Ioanne Cabezas Dominicano Guatimalæ Epiſcopo 16. Octobr. anni ſequentis

1613.

1613. quo ſuam Eccleſiam intrauit, ac poſtea diœceſim inuiſit ſacramenta miniſtrando, atque diuino verbo ſibi creditã plebem paſcendo. Multis variſq; deinde infirmitatibus preſſus, petijt ſibi Coadiutorem dari cum futura ſucceſſione, & obtinuit anno 1628. & paulo poſt in pace quieuit. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt. & Gil.*

Tit. 293. Hortanus.

1 HOrtana Epiſcopalis ſedes in diſtrictu Vrbis antequam vniretur cum ſede Ciuitatis Caſtellanæ, ſequentem Paſtorem habuit P. F. Io. Fulginatenſem ex Romana prouincia, ab Vrbano V. creatum anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo ſexto, qui ſibi creditam ſponſam ſaluberrimis Synodalibus legibus muniuit, quæ ad hæc vſque tempora inter præcipua eiuſdem Eccleſiæ monumenta aſſeruantur. Viginti ſeptem annis commiſſum ſibi gregem diligentiſſimè cuſtodiuit, tandemque in mortis amplexus corruit an. 1393. *Vghell. tom. 1. Ital Sac.*

Tit. 294 Humanaten.

1 PAter Fr. Arnulphus de Viterbio à Capitulo Humanaten. electus Epiſcopus, ab Innocentio IV. 2. Id. Maij an. milleſ. ducenteſimo quinquageſimo quarto confirmatus fuit. Viginti quinque annos in hac eccleſia vixit, è viuis ſublatus Viterbij an. 1279. ibidemmq; in communi S. Mariæ ad Gradus Fratrum oſſuario conditus, vbi in lapide ſculpta ſequens memoria legitur.

Venerabilis P. F. Arnâlphus Epiſcopus
Humanas Ord. Prædic.
hic cum Fratribus ſuis ſepultus iacet,
qui obijt ann. Dom.
MCC. LXXIX. die xx. Auguſti.

Hæc autem Eccleſia cum Anconitana modo eſt vnita. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

Tit. 295. Iaennen.

1 VNicum ex noſtris Prędicatoribus Iaennenſi Eccleſiæ in Hiſpania præfuiſſe conſtat, dum Epiſcopalis ſedes in Baeza reſideret, quæ ad ciuitatem de Iaen. ab Innocentio IV. translata eſt ann. 1240. Præfuit igitur eidem ſedi P. F. Dominicus Hiſpanus, qui mandauit Curatos omnes ſuæ Diœceſis Priores nominari, quod vſque in præſentem diem obſeruatur. Pluribus annis Epiſcopus vixit, obijtq; nonagenario maior Baetiæ ſepultus. *Mag. Gil. in Teat. huius Eccleſiæ.*

Tit. 296. Ierapolitani.

1 IErapolitana Eccleſia titularis in partibus infidelium, in Arabia conſtituta plures ex noſtris Epiſcopos cõſequuta eſt, inter quos primus extitit P. F. Baptiſta an. milleſ. quadringenteſimo quinquageſimo, 10. Kal. Febr. à Nicolao Papa V. creatus. De quo tenuere ſilentium maximum Scriptores Ord. *Ex lib. proniſ. Prælat. eiuſdem Nicolai Pont.*

2 P. F. Ludouicus factus eſt Ierapolitanus Epiſcopus à Nicolao Papa V. prid. Id. Maij an. milleſ. quadringenteſimo quinquageſimo tertio. *Ex lib. proniſ. Præl. Eiuſdem Pont.*

3 P. F. Gundiſaluus Amonin. Ierapolitanus Epiſcopus creatus fuit à Leone X. die Veneris 28. Maij an. milleſ. quingenteſimo decimo octauo, datuſque Suffraganeus Braccaren. Vnico tantummodo anno huius eccleſiæ titulo potitus eſt: nam ſequenti anno factus fuit Ierapolit. Epiſcopus qui ſequitur. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Leonis Pont.*

4 P. F. Io. Pariſiottus Gallus Ierapolitanus Epiſcopus à Leone X. die 26. Octob. ann. milleſ. quingenteſimo decimo nono, & Suffraganeus Lugdunenſis renũciatus eſt, cum tunc temporis in Lugdunenſi eccleſia reſideret Archiepiſcopus Franciſcus de Rohan. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Leonis Pont.*

5 P. F. Vincentius Ceuola Lombardus à Clemente VII. Ierapolitanus epiſcopus renunciatus eſt die Lunæ 21. Maij an. milleſ. quingenteſimo vigeſimo octauo, datuſque Suffraganeus Mutinenſi eccleſiæ. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Clement.*

Tit.

Digitized by Google

Tit. 297. Ilerden.

1 IN Aragonia ſub Tarraconenſi Archiep. eſt hæc Ilerdẽſis eccleſia, cui ſequentes Dominicani Paſtores præfuere.

1 P. F. Berengarius Leridenſis, ſeu Ilerdenſis, ad patriæ Epiſcopalẽ ſedem Angelo viſibiliter nunciante ex Diaconij gradu euectus, cum maxima ſanctitatis opinione deceſſit ann. milleſ. ducenteſimo quinquageſimo ſeptimo. Pius ſepulchro pluribus annis elapſis aperto cum aliquis epiſcoporum ſacrum corpus inſpexiſſet, ſanguinem copioſum effundere vidit. *Bzou. ad an. ſuprad. num.* XIV.

2 P. F. Guliermus, ſeu Guillelmus Aranyon, cum eſſet Barchinonenſis conuentus Prior, defuncto Ilerdenſi Paſtore in eius locum à Capitulo eligitur Ep. an. milleſ. trecenteſimo octauo à Clemẽte V. confirmatus. Tarraconenſi Prouinciali Synodo an. 1317 interfuit, quieuitq. cum Chriſto an. milleſ. trecenteſimo vigeſimo primo. *Lopez p. 5 lib. 2. cap. 14. & Fern.*

3 P. F. Io. Enguera Aragonen. Cœnobij S. Onuphrij prope Valentiam alumnus, Regis Catholici Ferdinandi Confeſſarius, Epiſcopus Vicenſis, & in Regnis Aragoniæ, Nauarræ, Valentiæ & Cataluniæ Generalis Inquiſitor, ad Ilerdenſem epiſcopatum euectus eſt anno milleſ. quingenteſimo decimo die 9. Decembr. Ad Dertuſen. poſtmodum translatus an. 1512. *Fernand. inter Ep. Hiſp. & Plod. p. 2. lib. 3.*

4 P. F. Gaſpar Catalanus de Monſonis Valentini Conuentus alumnus, vir vitæ probitate, morumque candore celeberrimus, Ilerdenſis Eccleſiæ Epiſcopus conſtitutus, commiſſas ſibi oues per virtutum ſemitas dirigere nunquam deſtitit, omnibus omnia factus; tandemque bonis operibus onuſtus, laborum ſuorum præmia percepturus quieuit cum Chriſto 11. Februarij anno milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo ſecundo, corpore in Cappella B. Ludouici Bertrandi condito, cum hoc elogio, tumulo appoſito.

Illuſtriſſimus & Reuerendiſſimus D. D. Fr. Gaſpar Catalano de Monſonis huius Sanctuarij Valentini nouum ſydus & non ſemel Præſul incomparabilis: commune Hiſpaniarum Oraculum; in quo Bertrandi, Miconis, & Amadonis ſanctimonia reuixiſſe videbatur, qui ad Epiſcopatum Ilerdenſem, vt Aaron euocatus, & raptus, ad meliora Paſha, ſe recepit; prima innocentia ad obitum vſque ſeruata; ad eorum pedes, quorum veſtigia ſecutus eſt, in terra conditum iacet. Deceſſit ſeptuagenarius die 11. February MDCLII.

Ex relatione P. F. Ioſephi Fauores S. Theologi Baccal. de prou. Aragon.

Tit. 298. Imolacen.

1 PAter F Terentius Albertus Otrien claro priſcorum Hiberniæ Regum ſanguine ſatus, Imolacenſis Epiſcopus in Hibernia ſub Metrop. Caſellen. ab *V*rbano VIII. crearur poſt celebratum Romanum Generale Capitulum anno 1644. cui interfuit ipſe Prouincialis Hiberniæ. Hic cum in Limiricenſi ciuitate Catholicis conſilio, vigilantia, auctoritate, atque exhortatione opem ferre non deſiſteret, ann. 1651. ab Henrico Irtonio Cromuelli genero atroci obſidione preſſa ciuitate captus, publico patibulo ſuſpenſus, glorioſo pro Chriſto agone conſummato, repoſitam ſibi à iuſto Iudice corona promeruit. *Ex Act. Capit. Gen. Rom. 1636.*

Tit. 299. Imolen.

1 IN Aemilia eſt Imolenſis Eccleſia Rauennaten. Suffraganea, cui ſequentes Paſtores præfuere, P. F. Gaſpar de Caſtello S. Io. in Perſicheto Bononien. Diœceſis, ob morum candorem, doctrinæque præſtantiam Nicolao *V*. Pont. Max. charus, Imolenſis Epiſcopus ab eodem renunciatus fuit die 20. Maij ann. milleſ. quadringenteſimo quinquageſimo. Commiſſo ſibi gregi ſeptem annos ita perſanctè præfuit, vt plures pia quadam credulitate illum quaſi in Beatorum album (vt refert Vghell. to. 2.) relatum ſuſpexerint. Septem annis hanc Eccleſiam Apoſtolicus Paſtor fœliciter rexit, perexitque ad Chriſtum Ferrariæ ann. 1457. apud noſtros in Eccleſia Angelorum conditus. *Vghell. t. 2. Ital. Sac.*

2 P. F. Vincentius Herculanus Perusinus Rom. Prouinniæ, ex Sarnensi Ecclesia ad hanc Imolēsem translatus est à Gregorio XIII. anno millesimo quingentesimo septuagesimo tertio: vir vitæ sanctimoniæ venerabilis, qui sexto huius ecclesiæ regiminis anno ad patriæ sedem Perusinam vocatus fuit non sine sibi creditarum Imolensium ouium publico luctu anno millesimo quingentesimo septuagesimo nono. De quo ibidem. *Vghell. vbi supra.*

Tit. 300. Insulanen.

1 INsulanensis Eccl. in Calabria sub S. Seuerinæ Metropoli quatuor nostræ professionis sectatores habuit Pastores, inter quos primus omniū fuit. P. F. Gualterus qui à Gregorio XII. in locum Petri à Benedicto XIII. Pseudopontifice intrusi, creatus est an. millesimo quadringentesimo decimo. At cum Pisano Concilio Gregorius summo Ecclesiæ Catholicæ regimine priuatus fuisset, Gualteri electio vacillauit, donec à Io. XXIII. idibus Ianuarij, pontificatus sui ann. 3. qui fuit reparati orbis 1413. iterum huius Ecclesiæ Pastor renunciatus est, vt ex lib. prouis. Prælat. eiusdem Io. Pont. colligitur. Sedit postmodum omni laude dignus Pastor optimus pluribus annis pacificè, quieuitque in pace, in sua Cathedrali conditus. *Vgh. t. 9. Ital. Sac.*

2 P. F. Nicolaus de Antonio Calaber eiusdem Ecclesiæ Episcopus ab Eugenio IV. 8. Cal. Octob. an. millesimo quadringentesimo quadragesimo quinto creatus fuit, quam postmodum renunciauit ad Claustra Ordinis reuersus. *Taeg. in monum. Ord. & Vghell. vbi supra.*

3 P. F. Andreas Iustinianus Ianuen. patritia familia ortus, Leonardi filius, Fabiani Adiacensis Episcopi germanus frater, Insulanus Episcopus à Paulo V. die 24. Nouemb. an. millesimo sexcentesimo quartodecimo creatur. Hic Dominicana toga Romæ in S. M. S. Mineruam cœnobio assumpta, sacris studijs deditus, doctus Sac. Theol. laureatus euasit. Fuit Rector Collegij Græcorum Vrbis, quod sub Ordinis cura vsque ad Gregorij XV. tempora à primęua eius institutione à Gregorio XIII. Pont. Max. facta permansit, Græcamque linguam peregregiè callebat: Exinde S. Officij Generalis Commissarius a Paulo V. creatus, ad Insulanum Sacerdotium postmodum euectus est, in quo annos tres vixit, quieuitque in pace die 27. Nouemb. an. 1627. in Cathedrali cum sequenti elogio conditus à Clero.

D. O. M.
F. Andreæ Iustiniano,
nobili, ac patritio Ianuæ genere nato,
Prædic. Familiæ, vita & literis claro.
Non indigno totius Ordinis moderatori viro
à Paulo V. Pont. Max. in Commiss. S. Officij
Antistitumq; examinatorem electo,
ac demum in Episcopum Insulanum euecto.
Cumq; in diem ad maiora designaretur.
morte immatura eripitur.
Clerus Insulanus ob singularem amorem,
acceptaque beneficia
grati animi ergo posuit.
Obyt an. Dom. MDCXVII.
ætatis suæ xxxxvij.

4 P. F. Antoninus Cellius ex Tulfa, Insulanus Episcopus ab Vrbano VIII. renunciatur die 6. Septemb. ann. millesimo sexcentesimo quadragesimo primo. Hic Ornis habitu in conuentu S. M. S. Mineruam assumpto, professione emissa in Hispaniam studiorum causa perrexit, ibique in sacris literis egregiè profecit. In Vrbem reuersus, Lectoris, ac Magistri studentium muneribus in Collegio nostro S. Thomæ eiusdem conuentus peractis, ab Vrbano VIII, Theologiæ cathedram in Romana Sapientia obtinuit, ex qua ad Insulanum Sacerdotium promotus est. Ad Apostolica limina an. 1644. reuersus, electione Innocentij X. Pont. Max. facta, ad suā ecclesiam redijt, in qua quieuit in pace sequenti anno 1645. mense Septemb. corpore in Cathedrali condito. *Vghell. vbi supra.*

Tit. 301. Interamnen.

1 IN Vmbriā est Interamnen. Episcopalis Sedes, quæ Apostolicæ immediatè subditur, in eaque P. F. Petrus Saracenus Romanus Episcopus ab Innocentio Papa V. ex Ord. nostro assumpto creatus sedit an. millesimo ducentesimo septuagesimo sexto, vixitque laudabiliter plures annos. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

2 P. F. Thomas Scotus de Reghecciano Viglieuanen. Dioec. ex prou. Lombardiæ post peractum Inquisitoris munus in pluribus locis, ad Cardinalis Alexandrini, qui postea fuit Pius V. instantiam Generalis in Vrbe S. Inquisitionis Commissarius à Paulo IV. creatus, à Pio IV. die 6. Maij anni milles. quingentesimi sexagesimi quinti Interamnensis Episcopus renunciatus est, viditq. Pium V. cui acceptissimus erat, in Apostolica sede residentem. Obijt 10. Calen. Iunij an. milles. quingentesimo sexagesimo sexto, in Cathedra liq. cum sequenti elegio conditus.

D. O. M.

F. Thomæ Scoto Viglieuanen. Theologo. Ord. S. Dominici, S. Inquisitionis Præfecto Episcopo Interamnensi.
Io. Scotus nepos morte præuent.
Gulielmi Scholæ Montis Regal.
hæredis, amicique fidi opera P.C.
Vixit an. lxxv. Obijt an. MDLXVI.
x. Kal. Iunij.

Vghell. vbi sup.

3 P. F. Bartholomæus Ferrus de Lugo Lombardus ex Episcopo Litterensi ad Interamnensem sedem trãsfertur à Pio V. Pont. Max. an. milles. quingentesimo septuagesimo, 10. Maij, in qua resedit bonus Pastor annos vndecim, fatoq; functus est an. 1581. *Vghel. vbi sup.*

Tit. 302. Ioppen.

1 IOppensis Ecclesia titularis in partibus infidelium vnicum ex nostro instituo Episcopum habuit P. F. Thomam Curatum ab Eugenio IV. vltimo sui pontificatus anno, qui fuit reparati orbis milleſimus quadrigentesimus quadragesimus quintus, 9. Calen. Octob. creatum; de quo nec minimum quidem verbum habuere Ordinis Scriptores. *Ex lib. promiſ. Pralat. eiuſdem Eugen. Pont.*

Tit. 303. Ipren.

1 PAter Fr. Marcus Ambrosius Cappellus ex electo Antiaqueren. Ecclesiæ Episcopo, Iprensis in Flandria sub Machilinien. Archiep. ex Philippi IV. Hispaniæ Regis nominatione ab Innocentio X. an. milles. sexcentes. quadragesimo septimo creatur. At cum sequenti anno Iprensis ciuitas à Gallis expugnata fuisset, ad Antuerpiensem sedem translatus est die 13. Septemb. anno milles. sexcentesimo quinquagesimo quarto; de quo ibi. *Gall. Christ tom. 2.*

Tit. 304. Isclanus.

1 PAter Fr. Nicolaus de Tinctis Isclanus Episcopus sub Archiep. Neapol. effectus est in maximis ecclesiæ quassationibus, ob plures simul in eadem Pontifices: tandemque restituta eidem optata vnione, dierum bonorum plenus, in mortis amplexus ruit sub Martino V. anno milles. quadringentesimo decimo octauo, quem Cremonen. monumenta illius conuen. Beuentanum verò Vghell. tom. 6. Ital. Sac. dicunt.

Tit 305. Iucatan.

1 ANno 1561. ad supplicationem Regis Hispaniæ, Pius IV. Oppidum Iucatanum in prouincia eiusdem nominis Iucatana, & Cocumel in Insulis Indiarum maris Oceani in ciuitatem erexit, die 10. Nouemb. cui Episcopus P.F. Gregorius de Monfalco postmodum, die 5. Decembr. an. milles. quingentesimo octuagesimo à Gregorio XIII. præfectus est, ex Cuschen. Ecclesia translatus post obitum Didaci Episcopi. Octo annos huic ecclesiæ præfuit, translatus ad ecclesiam de Circo ann. 1588. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Greg. XIII. & Gil. in Teat. huius Eccl.*

Tit. 306. Iulmen.

1 IVlmen. Ecclesiæ datur Episcopus à Bonifacio Papa IX. 6. Cal. Octob. an. milleſimo quadringentesimo tertio P. F. Marcus Bãnerius de Trano ex Siciliæ prouincia, Bzouianis Manuscript. in Ordinis Archiuio asseruatis, in hunc modum testibus. *Marcus Bannerius de Trano Ordin. Pradic. Epiſcopus Iulmen. à Bonifacio IX.*

6. Calen. Octob. ann. 14. De quo Episcopo nullus alius ex Script. Ord. mentionem facit.

Tit. 307. Iustinopolit.

1 PAter Fr. Vgo de Vicentia Iustinopolitanus Episcopus in Cap. Istriç sub Patriarchali Aquileien. à Ioan. XXII. renunciatus fuit ann. millesimo trecentesimo vigesimo octauo ex Priore Prouinciali prouinciæ Lobardiæ inferioris. Præfuit huic Ecclesiæ laudabiliter annos septem, translatus à Benedicto XII. ad Mazarien. in Sicilia an. millesimo trecentesimo trigesimo quinto. *Vghell. tom. 5. Ital. Sac.*

2 P. F. Franciscus Seruandi Florentinus ex Arbensi Ecclesia ad hanc Iustinopolitanam transfertur 7. Kalen. Martij anno millesimo quadringentesimo vigesimo octauo, teste Vghello tom. 5 Italiæ Sacræ, quem tamen Dominicanum fuisse omittit. At Olmeda noster in vita Magistri Ord. Bartholomæi Texerij huius præstantissimi Pastoris laudes ita commemorat. *F. Franciscus verò Seruandi & ipse Florentinus socius quondam, comesque Ioannis Dominici Card. vir undequaque clarus, apud Iustinopolim ibidem Episcopus moritur, & sepultus cum tanto fletu illius ciuitatis, quod si in qualibet domo iacuisset defunctus, vix equari potuisset plantui populi illius; nec immeritò quidem, cum benignissimus, solertissimusque totius patriæ Pater fuerit. Quotidie eleemosynis, & orationibus vacans, Ecclesiam, quam pascendam suscepit, quasi de nihilo ad felicissimum statum perduxit.* Quieuit in pace sui regiminis anno vigesimo, nempe 1448. *Vghell. vbi sup.*

3 P. F. Thomas Stella Iustinopolitanus Pastor ex Lauellina Ecclesia trãslatus, creatus est Ep. die 5. Maij an. millesimo quingẽtesimo quinquagesimo à Iulio III. Fuit Thomas vti *V*ghellus testatur, vir lõgè doctissimus, probatissimisque moribus ditatus, præstititque quod volebat Pontifex Max. hæresim siquidem ab antecessore suo Vergerio disseminatam, ex sua eliminauit ecclesia, ouesque sibi creditas intra veræ pietatis cancellos continuit, assiduisque exhortationibus per mandatorum Dei viam duxit, & Clerum salutaribus legibus imbuit. Tridentino Concilio interfuit, & scripsit de Charitate Christi: quieuitque in Domino an. millesimo quingentesimo sexagesimo sexto. *Vghell. vbi sup.*

4 E viuis sublato Thoma, in eius locum Iustinopolitanus Episcopus à Pio V. primo sui pontificatus anno, qui fuit à partu Virginis millesimus quingentesimus sexagesimus sextus die 28. Februar. sublectus est P. F. Adrianus *V*alenticus *V*enetus, qui sex annos Pastor bonus præfuit cum eximiç integritatis laude, exciditque radicitus quod Vergerius Thomæ decessor inique plantauerat. Scripsit

De inquirendis hæreticis.

De Sacramento Eucharistiæ contra Caluinũ.

Moritur anno 1572. *Vghell. vbi sup.*

5 P. F. Hieronymus Contarenus Venetus, nobili loco natus conuentus S. Dominici eiusdem ciuitatis alumnus à Clemente VIII. huius Ecclesiç Episcopus declaratus fuit die 15. Maij anno Iubilæi millesimo sexcentesimo. Sedit in eadem laudabiliter annos viginti, viditque dierum suorum completum cursum ann. 1620. *Vghell vbi supra.*

6 Hieronymo, Hieronymus, alter è Rusca Patauina familia ortus, in Iustinopolitana sede successit ex Cathacensi, die 29. April an. millesimo sexcentesimo vigesimo primo à Gregorio XV. euocatus. Nouem annis hanc Ecclesiam optimè rexit, vitamque cum morte commutauit dum sibi creditos fideles sedulò per salutis semitam dirigeret, an. millesimo sexcentesimo trigesimo. *Vghell. vbi sup.*

Tit. 308. Iuuenacen.

1 PAter Fr. Io. de Venetijs, ex prouincia Lombardiæ, cum Ioannis XXII. Pœnitentiarius esset Iuuenacensis Episcopus in Apulia sub Archiep. Baren. ab eodem creatur circa annum millesimum trecentesimum vigesimum secundum, de quo nil aliud refertur à Taegio nostro. *Vghell. Ital. Sac. tom. 7. & Taeg. in monumen. Ord.*

Tit. 309. Kiouien.

PLures ex Dominicana professione in Kiouien. Ecclesia resedere Episcopi quorum sequens memoria habetur apud P. Mag. Simonem OKolsKi Ord. nostri in sua Russia Florida in fine p. part.

1 P. F. Philippus Kiouiensis Episcopus extitit: sed quo tempore id contigerit præfatus author, & Bzouius. *De reb. gest. in Polon. Ord. Prad.* cap. 6. silent.

2 P. F. Michael Kiouien. Episcopus recensetur à Simone præfato sub an. 1413. & à Bzou. sub 1439.

3 P. Fr. Iacobus Kiouien. Episcopus Leopoli sepultus fuit anno 1377. vt ex eius sepulchro apparet, teste eodem Simone.

4 P. F. Io. Episcopus Kiouien. qui vnà cum Ianussio confirmato Episcopo Vilnen. subscripserunt Casimiro, vt refert ex Corona idem Simon. sed tempus, quo id contigerit, silet.

5 P. F. Michael II. fuit Episcopus Kiouien. anno 1439. vt auctores præfati testantur.

6 P. F. Andreas Kiouien. Episcopus extitit, qui S. Crucis lignum Lublinum intulit, sicut præfatus Simon ex Lublinen. historia testatur.

7 P. F. Moyses dum Prioris munus adimpleret ad kiouien. Episcopatum assumptus est anno 1514. eodem Simone teste. Cæterum de præfatis Episcopis nil aliud expiscari potuimus præter dicta.

Tit. 310. Lacedæmonien.

1 PAter Fr. Iacobus Polonus sacræ Theologiæ Laureatus Lacedæmon. Episcopus, & Plocen. Suffraganeus creatus fuit ab Innocento VIII. præeratque in hac Ecclesia anno millesimo quadringentesimo nonagesimo primo, prout testatur Bzou. de reb. gest. in prouincia Poloniæ Ord. Præd. cap. 6.

2 P. F. Io. Cracouien. Mag. in theol. Catholicæ fidei propugnator acerrimus, summusque concionator, ob morum, vitæque prabitatem ad eandem Lacedæmonien. Ecclesiam, Suffraganeatumque Plocen. post præfatum Iacobum euectus est. *Bzou. vbi sup.*

Tit. 311. Lamacen.

1 LAmacensem Ecclesiam in Portugallia sub Metrop. Vlixbonen. regendam suscepit à Clemente IV. anno millesimo ducentesimo sexagesimo quinto P. F. Paschasius Ventacordius, vir, tum pietate, qùm sacrarum literarum peritia spectabilis, qui gregem sibi commissum pluribus annis sanctissimè rexit. *Plod. p. 2. lib. 1. & Fernand.*

Tit. 312. Lambergen.

1 BOnifacius Papa IX. Lambergen. Ecclesiæ præfecit Episcopum P. F. Hermannum Ioikurd Hildesemensis conuentus Priorem anno millesimo quadringentesimo primo, de quo Manuscripta Bzouiana ita referunt. *Hermanus Ioikurd Monasterij Hildesemen. Prior Ord. Prad. Episcopus Lambergen. . . . Ianuarij anno* 12. de quo Pastore nullus alius ex nostris scribit.

Tit. 313. Laodicen.

1 LAodicen. Ecclesiæ in partib. infidelium plures nostri instituti sectatores præfuere, inter quos primus omnium effulsit P. F. Bartholomæus Ferdinandi à Io. XXIII. 10. Kal. Iulij anno millesimo quadringẽtesimo duodecimo creatus, qui vnico anno in hac Ecclesia vixit. *Ex lib. 2. prouis. Prælat. eiusdem Io. Pont.*

2 P. F. Zaroslaus de Lublino Prior conuentus Lublinen. Cracouien. Diœcesis à Io. XXIII. 2. Kal Maij anno sui pontificatus 4. qui fuit à partu Virginis milles. quadringentesimus tertiusdecimus Laodicen. Pastor creatus fuit. *Ex suprad. lib. 2. prouis. Prælat.*

3 P. F. Paulus de Cracouia Laodicen. Episcopus à Paulo II. sui pontificatus an. 1. qui fuit salutis humanæ millesimus quadringentesimus sexagesimus quartus creatur, cum in conuentu Cracouien. SS. Tri-

nitatis eſſet Prior. Fuit Concionator ſummus, maxima dicendi facundia ornatus, qua Principum animos in concione ad pietatem accendebat, datuſque Cracouien. Suffraganeus. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Pauli II. & Bzou. de reb. geſt. in Pol. cap. 6.*

4 P. F. Garzias Vayon Hiſpanus cõuentus Salmantini, Catholicorum Regum Eccleſiaſtes, Laodicen. Epiſcopus ab Alexandro Papa VI. die Mercurij 20. Martij anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo tertio inſtitutus eſt, datuſque Suffraganeus in Palentina Eccleſia. Hic natalium ſplendore inſignis, in quibus tamen diſpenſatus fuit ſuper eorundem defectum, ſicuti in Act. Conſiſt. dicitur, Trianen. Abbatiam, quam conſequebatur, Apoſtolica, Regiaque authoritate Ordini donauit, aliaque non vulgaria beneficia eidem contulit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Alex. Pont. & Fernand.*

5 P. F. Macarius Ludia de Veteri Rolech Sac. Tgeol. Mag. ab Alexandro VI. Laodicen. Paſtor, Suffraganeuſque Cracouien. die Veneris 18. Ianuarij anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo nono creatus fuit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

6 P. F. Marianus Polonus S. T. Doctor, cum eſſet hæreticæ prauitatis Inquiſitor, ex Priore Cracouien, huius Eccleſiæ Epiſcopus, Suffraganeuſque Cracouien. ad inſtantiam Friderici Card. Archiepiſcopi Gneſnen. creatur ab Alexandro VI. Clarebat anno milleſimo quingenteſimo tertio. Plura linguarum genera calluit, fuitque theologus acutus, oreque facundus. *Bzou. vbi ſup.*

7 P. F. Matthæus Lulmus Laodicenſis Epiſcopus poſt Marianum creatus fuit à Iulio II. Pont. Max. Fuit Matthæus ex diœceſi Nouocomen. prædicator egregius, atque theologiæ laureatus inſignis, prouinciæ Lombardiæ Prouincialis Prior, atque Mediolani fidei Quæſitor; à Ludouico Duce eiuſdem ciuitatis inter paucos adamatus. Piſano conciliabulo non interfuit, ab eodem Ludouico licet rogatus, propter quod non modicas pertulit calamitates. Tandem anno milleſimo quingenteſimo duodecimo Mediolani quieuit in pace, in noſtra Eccleſia S. Mariæ Gratiarum cum ſequenti elogio ſepultus,

1512. *Matthæo Lulmo Theol. Doct. omnibus in Ordine Prædicat. citra ſupremum, magiſtratibus functo. Laodicenſi Epiſcopo poſitum vlt. Febr.*

8 P. F. Dominicus Malochouius eiuſdem Eccleſiæ factus eſt Antiſtes, datuſq; Cracouien. Suffraganeus à Clemente VII. die 3. April. anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo ſeptimo. Hic nobilis genere, ſed virtutum, fideique zelo nobilior, poſt inſignes exantlatos pro Catholica Eccleſia labores, Cracouienſiſque conuentus regimen, cui quam plura, & egregia contulit beneficia, ad hanc Eccleſiam aſſumptus eſt à Clemente VII. Vixit in hac dignitate vſque ad annum milleſimum quingenteſimum quadrageſimum quartum, quo quieuit in Domino, in noſtra præfata Cracouien. Eccleſia conditus. *Ex Act. Conſiſt. & Bzou. vbi ſup.*

9 P. F. Leonardus de Marinis Ianuenſis à Iulio III. die 5. Martij anno milleſ. quingenteſimo quinquageſimo Laodicenſis Epiſcopus, Suffraganeuſq; Card. Herculis Gonzagæ ex Mantuæ Ducibus perpetui adminiſtratoris Mantuanæ Eccleſiæ creatur: translatus poſtmodum ad Lancianen. ſedem die 16. Ianuarij anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo à Pio IV. De quo inter Lancianen. Archiepp. *Ex Act. Conſiſt. eorundem Pont.*

Tit. 314. Laquedonien.

1 IN Laquedonienſe Eccleſia in Hirpinis ſub Metrop. Compſana ſedit P. Fr. Ambroſius Viola de Ortonouo Liguriæ oppido ab Innocentio X. die 10. Octob. an. milleſ. ſexcenteſ. quadrageſimo nono Epiſcopus inſtitutus, qui Dominicano habitu in conuentu Querquenſi de Viterbio aſſumpto, in ſacris litteris multùm profecit, euaſitque in eodem conuentu, vbi Generale Prouinciæ ſtudium tũc temporis erat, Prior, ac Regens anno 1634. Deinde Neapoli apud Moniales S. Sebaſtiani Prioris quoq; munus obiuit, ac poſtmodum in cœnobio noſtro S. Mariæ ſuper Mineruam idem onus ſuſtinuit; quo terminato, cum eſſet Card. Laurentij Ragij Confeſſarius & Theologus, eo procuran-

te

te ad hanc Eccleſiam aſſumptus eſt. Scripſit *de Primatu D. Petri* quod opus Innocentio X. Pont. Max. obtulit, ſed morte præuentus non impreſſit, quæ illi accidit in ſua Eccleſia poſt duos annos, nempe 1651. in Cathedrali ſepultus. *Vghell. tom. 6. Ital. Sac.*

Tit. 315. Larinen.

1 PAter Fr. Io. Leo Romanus S. Theol. inſignis Doctor, canonumque peritia illuſtris, ab Eugenio IV. Larinenſis Paſtor in Neap. Regno ſub Archiep. Beneuent. renunciatus fuit 16. Kal. Septemb. anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo. Hic luculenta commentaria ſcripſit *de Synodo, atque Eccleſiaſtica poteſtate* ad eundem Eugenium Papam, quæ M.S. in Vaticana bibliotheca aſſeruantur. Longo annorum curſu in hac Eccleſia vixit, tandemque communem mortalium viam & ipſe ingreſſus eſt. *Vghell. tom. 8. Ital. Sac.*

Tit. 316. Laudanen.

1 LAudanenſis Eccleſia in Anglia ſub Metropolit. Cantuarienſi habuit Paſtorem P. F. Io. Vnder à Pio II. anno milleſimo quadringenteſimo quinquageſ. octauo creatus, qui ſequenti anno in Generali Capitulo apud Nouiomagum celebrato fuit cum quibuſdam alijs Epiſcopis ex Ordine noſtro aſſumptis ad gratias, & beneficia eiuſdem receptus, de quo ibidem ita dicitur. *Recipiuntur ad gratias &c. D. Io. Vnder Epiſcopus Laudanen.*

2 P. F. Io. Helchiſades Anglus Laudanenſis Eccleſiæ Epiſcopus effectus eſt à Sixto Papa IV. vltimo ſui pontificatus an. qui fuit ſalutis milleſimus quadringenteſimus octogeſimus tertius. Vixit in hac Eccleſia annis plurimis cum laudabili ſibi creditarum ouium profectu in ſalutis ſemita. *Plod. par. 2. lib. 3. Fernand. inter Ep. Anglos.*

Tit. 317. Lauden.

1 IN Lõbardia ſub Mediolanen. Metrop. eſt hæc Eccleſia, in qua P. F. Raymũdus Summaripa Laudenſis patriæ epiſcopalem ſedem conſcendit, à capitulo electus, atque à Nicolao IV. confirmatus menſe Decemb. anno milleſimo ducenteſimo octuageſimo nono: tanta omnium lætitia ſuſceptus, ac ſi diuinitus datus fuiſſet: nec gratulantium ciuium ſpes decepta eſt, ſiquidem ſumma pietate, ac charitate commiſſum ſibi gregem rexit, æquè ex vitæ ſanctimonia, ac agendi dexteritate commendatus. Septem annos huic Eccleſiæ præfuit, ingreſſu ſque eſt viam carnis vniuerſæ, in noſtra Eccleſia, cuius fines protraxerat, eamque ſacris donarijs locupletauerat, ſepulturæ traditus cum ſequenti memoria.

Ortum ſumma dedit claro mihi ſtẽmate Ripa
Dominicus mores; lauda ſecunda Mitram.
Raymundo ſummæ Ripæ Ord. Prædi.
Laudenſi Epiſcopo
Aloyſius pius eius poſtremus
Mauſoleum reſtituit, & ornauit.
Ann. M.D.

Plod. tom. 4. Ital. Sac.

2 P. F. Iacobus Arigonus Laudenſ. patriæ Epiſcopalem ſedem conſcendit cum fuiſſet inſignis theologus, ac Bononienſis ſtudij Regens, nec non ſacri Palatij Magiſter, à Gregorio XII. die 26. Febr. an. milleſimo quadringẽteſimo ſeptimo creatus. Piſano Concilio interfuit, & poſtmodum Conſtantienſi, vbi Io. XXIII. põtificatum deponere fuit coactus, quem ipſe Iacobus duorũm menſium recepit hoſpitio, dum ad dicendam cauſam à Patribus Conſtantiam fuiſſet vocatus. Ibi Iacobus ſæpius perorauit, eiuſque ſententia pro oraculo à cunctis habebatur: tantam de tanto viro exiſtimationem concilij Patres conceperant. Vſque ad annum milleſimum quadringenteſimum octauum hanc Eccleſiam maxima cum prudentia rexit, translatus poſtmodum ad Tergeſtinam *Vghell. vbi ſup.*

3 P. F. Michael Angelus Seghitius ex Cremonenſi Inquiſitione ad Mediolanenſem translatus à Paulo V. atque Commiſſarius S. Officij in Vrbe poſtmodum effectus

tus, ab eodem Pont. Max. Lauden. Episcopus 14. Kal. Iunij anno milleſimo ſexcenteſimo ſextodecimo creatus fuit, in qua Eccleſia laudabiliter vſque ad annum milleſ. ſexcenteſimum vigeſimum quintum vixit, quo vale mortalibus dixit, in Calhedrali cum ſequenti elogio conditus.

D. O. M.
F. Michael Angelus Seghitius
Epiſcopus Laudenſis
Laude natus, multorũ in ſe laudes cõtraxit.
doctrina, pietate, verbo inclytus;
Prædicatorum amplexus Ordinem
factis probauit nomen.
Cremonæ, Mediolani Inquiſitor ſolertiſſimus,
Romanæ Inquiſitionis Cõmiſſarius General.
Hæreticorum malleus Fidei,
Quem patria ciuem edidit, recepit patrem,
optauerat olim Præſulem:
ganiſa cum habuit Epiſcopum,
vinum læta ſuſpexit, extinctum luget,
ſuique amoris latè monumentum ponit.
An. Dom. MDCXXXVI.

Vghell. vbi ſup.

Tit. 318. Laudunen.

1 SVb Metropolitana Rhemẽſi in Gallia eſt Laudunenſis Eccleſia, in qua vnicus ex Dominicanis profeſſionibus reſedit Epiſcopus P. F. Io. Gallus à Paulo Papa II. anno milleſimo quadringenteſimo ſexageſimo octauo creatus, qui eandem cum ſua non vulgari laude annos quatuor rexit è mortalibus oculis raptus an. 1472 *Plod. p. 2. lib. 3. Fernand. inter Ep. Gall.*

Tit. 319. Lauellen.

1 LAuellenſis Eccleſiâ in Apulia ſub Baren. Metrop. ex Prædicatoribus plures habuit Epiſcopos: primuſque in ea reſedit P. F. Philippus de Neapoli, vir in theologica facultate famoſus, atque in agendis dexteritate maxima dotatus, Neapolit. Regi chariſſimus; à Clemente VI. 12. Kal. Decemb. anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo ſecundo creatus Epiſcopus; quem poſtmodum ad Archiepiſcopatum Tranenſem tranſtulit ſequenti anno 1343. obijt verò 1348. *Vghell. tom. 7. Ital. Sac.*

2 P. F. Ludouicus Lagacius Hiſpanus, vel vt alij dicunt de Logoria, ex Callienſi ſede ad hanc Lauellenſem à Iulio II. vocatus die 23. Febr. an. milleſimo quingenteſimo quarto, vndecim annis eidem præfuit; tandemq; ſenio confectus liberè Eccleſiam ad Leonis X. pedes renunciauit die 8. Auguſti an. 1515. *Vghell. vbi ſup.*

3 P. F. Thomas Stella Iuſtinopolitanus Lauellenſis Epiſcopus declaratus eſt à Paulo III. die 15. Martij anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo ſeptimo; cumque Eccleſiam annis duobus peregregiè rexiſſet, ad Iuſtinopolitanam trãſlatus fuit ab eodem Pont. Max. an. 1549. *Vghell. ibid.*

4 P. F. Io. Baptiſta à Mari Neapolitanus Regij conuentus S. Dominici nobile germen ſacræ Theologiæ laureatus inſignis, poſt multorum cœnobiorum ſuæ Prouinciæ præfecturam aſſumitur à Paulo V. ad Lauellenſis Eccleſiæ regimen die 22. Octob. anno à reparato orbe milleſimo ſexcenteſimo decimo octauo, in qua dignitate, verbo creditum ſibi gregem ſæpè ſæpius concionando, atque exemplo quotidianis canonicis horis in choro cum alijs perſoluendo, per ſalutis ſemitam direxit. Exceſſit die 22. Septemb. an. 1621. *Vghell. vbi ſup. Vallus de Vir. Illuſt. Ord. Prad. Prou. Regni par. 5.*

Tit. 320. Lauretanus.

IN Piceno eſt Lauretana Eccleſia Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubdita, atq; cum Recanatenſi vnita.

1 Pater Fr. Auguſtincs Galaminius S. R. E. Cardinalis de Aracœli nuncupatus, ad ſac. purpuram à Paulo V. ex Magiſtro Generali Ordinis aſſumptus, Lauretana Eccleſia, atque Recanaten. poſtmodum ab eodem fuit cohoneſtatus die 1. Febr. anno milleſimo ſexcenteſimo quartodecimo. Maximo pietatis affectu vtramque Eccleſiam gubernauit; in cuius laudem ſatis ſit dixiſſe, Galaminium in ijs Præſulibus hoc tempore fuiſſe numeratũ, qui priſcos illos mores (inquit Vghellus) rediuiuo, rariſſimoque exemplo reuocare viſi ſunt. Sex annis Eccleſias has vnitas rexit, translatus poſtmodum ad Auxima-

nam

Digitized by Google

nam anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo. *Vghell. tom. 1. Italiæ Sacræ.*

Tit. 321. Lauſannen.

1 LAuſannenſis Epiſcopalis ſedes inter Helueticos diu viguit; nunc autem à Bernenſibus hæreticis ocupata, Friburgum translata fuit, in qua duo ex noſtris reſedere Epiſcopi, & primus extitit P. F. Corradus Lugdunẽſis ab Vrbano VI. circa annum 1381. creatus de quo mentionem facit *Vghell.* in manuſcript. notis ad Gall. Chriſtianam antiquam fol. 400. In qua etiã fit memoria de F. Iacobo Gallo huius Eccleſiæ Epiſcopo, ſed tempus quo ipſe in eadem præfuit ſilet.

2 Lauſannenſem ſedem Epiſcopalem rexit quoque P. F. Io. de Alemania à Bonifacio IX. creatus, qui anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo octauo Baſileenſem Eccleſiam S. Marini dedicauit; Cartuſiæque Baſileenſis cœmiterium ſacrauit. Quieuit in pace circa annum milleſ. quadringentesimũ. *Gall. Chriſt. tom. 2.*

Tit. 322. Legionen in Hiſpania.

1 LEgionenſis Eccleſia in Hiſpania, duos habuit Paſtores ex Dominicanis, vnum P. F. Andream de Caſſo S. Theol. Magiſtrum celeberrimum, cœnobij S. Mariæ de Trianos germen nobile, qui poſt multorum conuentuum, ac cathedrarũ regimen Prior Prouincialis Hiſpaniæ effectus, à Philippo III. nominatus eſt Archiepiſcopus Nouæ Granatæ in Indijs, quam dignitatem ſubire recuſans, Legionenſi Infula condecoratus fuit 12. Maij anno milleſimo ſexcenteſimo tertio; cumque Eccleſiam hanc ſumma integritate rexiſſet annos quatuor, obdormiuit in pace apud ſuos Patres de Triano electa ſepultura, hoc elogio tumulo appoſito.

†

Hic requieſcit famulus Dei
F. Andreas de Caſſo Mag. Epiſc. Legionen.
Obijt 13. Maij anni MDCVII.

Prope Ordinis cõuentum Collegium ædificauit pro natiuis diœceſis Legionen. perpetuo ære eidem conſtituto. *Gil. in Teat. Eccleſiaſt. lib. 1. ex Regeſt. Cancellariæ Apoſt.*

2 P. F. Io. del Pozo ex Lucen. Eccleſia ad hanc Legionenſem translatus eſt ab Innocentio Papa X. Iulio menſe anni milleſimi ſexcenteſimi quadrageſimi noni. *Gil. in Teatr. Eccleſ. Lucen.*

Tit. 323. Legionen. in Indijs.

1 LEgionen. Eccleſia in Indijs maris Oceani conſtituta ſequentes obtinuit Paſtores Dominicanos. P. F. Alphõſus Cuſanza Ripanienſis conuentus alumnus, Henrico III. Caſtellæ Regi à ſacris confeſſionibus, primò Salmantinus, poſtmodum Orenſanus, ac tandem Legionenſis Epiſcopus euaſit, in qua Eccleſia mortem ſalutauit anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo. *Fernand. inter Ep. Hiſpan.*

2 P. F. Antonius de Valdeuieſo die Veneris 15. Febr. anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo quarto ad Caroli V. præſentationem à Paulo III. Legionenſis Epiſcopus creatus fuit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

Tit. 324. Leglinen.

1 IN Hibernia ſub Metropolit. Dublinen. eſt Leglinen. Eccleſia, cui à Bonifacio IX. præficitur Epiſcopus Calendis Octob. anno milleſimo quadringenteſimo P. F. Ricardus, vt in manuſcripto Bzouianis legimus, in quibus ſic dicitur. *Ricardus Ord. Præd. Epiſcopus Leglinen. in Hibernia prouin. Dublinen. à Bonifacio IX. Cal. Octob. anno 11.*

Tit. 325. Lembicen.

1 PAter Fr. Stephanus de Cypro Lẽbicenſis Epiſcopus in partib. creatus fuit circa annum milleſimum trecenteſimum quintum; de quo nil aliud referunt Plod. in Apend. & Fernand.

Tit.

Digitized by Google

Tit. 327. Leodien.

1 SVb Metropolitana Colonien. in Alemania eſt Leodienſis Eccleſia, cui datus eſt Suffraganeus à Iulio III. P.F. Gregorius Siluius Sac. Theol. Mag. factus Tagaſten. Epiſcopus die Sabbati 13. Auguſti anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo ſecundo, Georgio Leodien. Epiſcopo. *Ex Act. Conſiſt. eiusdem Pont. Max.*

Tit. 326. Leonen.

1 LEonenſis Epiſcop. Sedes in Gallia ſub Metropolitana Turonenſi habuit Epiſcopum P.F. Ioannem Validire, ſeu de S. Leone, Morlaxenſis cœnobii alūnum, Doctoremque Pariſinum celebrem, per translationem Philippi de Cœtquis Card. ad Turonenſem Eccleſiam, à Martino Papa V. creatum, qui Nannettenſi Synodo prouinciali interfuit anno milleſ. quadringenteſimo trigeſimo primo. Translatus eſt poſtmodum an. 1433. ad Eccleſiam Veneten. *Gall. Chriſt. tom. 2.*

Tit. 328. Leſsinen.

LEſſinenſis Epiſcopalis ſedes in Sclauonia Antibaren. Metropolitanæ ſuffragatur, cui duos ex noſtris præfuiſſe comperimus.

1 P. F. Bartholomæus de Beneuento Leſsinenſis Eccleſiæ demādatam ab Apoſtolica ſede ſibi curam pluribus annis geſſit, ex qua poſtmodum Idib. Maij ab Vrbano V. anno ſui pontif. 5. qui fuit humanæ ſalutis milleſimus trecenteſimus ſexageſimus ſeptimus, ad Turtibulenſem trāſlatus eſt, prout dicimus infra inter Turribulen. vbi Vghell. tom. 8. quin. 6. de eo tractat.

2 P. F. Thomas Tomaſinus de Venetijs Leſsinenſem Epiſcopalem Eccleſiam regendam obtinuit à Martino V. 13. Kal. Iunij anno ſal. milleſimo quadringenteſimo trigeſimo, qui fuit tertius decimus eiuſdem Martini pontificatus annus. Præfuit Paſtor bonus huic eccleſiæ cum ſumma laude; viditque tandem ipſe dierum ſuorum complementum. *Ex lib. prouiſ. Pralat. eiuſdem Pont.*

Tit. 329. Lexouien.

1 IN Lexouienſi Eccleſia ſub Archiepiſcopali Rotomagenſe in Gallijs reſedit Ep. P.F. Io. Henuyer Pariſienſis celebris Doctor, Regi Henrico II. à ſacris confeſſionibus, & eleemoſynis, Antonijque Nauarræ Regis præceptor, ad eiuſdem Henrici nominationē factus, ſolemnemq. ſuæ ſedis poſſeſſionem inijt die 15. Martij an. milleſ. quingenteſ. ſeptuageſimo. Cum autem ſibi commiſſum gregem ſumma integritate, ſedulaque cura gubernaret, & Prorex Ciuitatis à Carolo Rege litteras accepiſſet vt hæreſi conquinatos ad vnum omnes trucidaret; reſiſtit Paſtor optimus Regijs decretis, accurrenſque ad Proregem, in hæc prorupit verba: *Non ſum paſſurus ô Prorex oues mihi creditas, & quamquam euagantes a Chriſti caula, nec dum adhuc deſperatas, gladio trucidari*; contra quæ referente Prorege, mandato ſe Regio vrgeri, quod ſi prætermitteret, omnem fore periculi aleam in ſuum caput iri reuolutam, poſtulantique cautionem, Paſtor bonus, animam ſuam pro ouibus ſuis ponere non formidans, conſignatum manu propria chirogrpahum eidem tradidit, datam fidem confirmans; qua illicò publica clementia ſollicitudineque Epiſcopi, de commiſſi ſibi gregis ſalute vigilantis, rediere in eccleſiæ ſinum quotquot Lexouiæ per ea tempora hæretici erant. Decem & octo annos in ſua ſede præfuit optimus Paſtor, quieuitque in Domino an. milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo octauo, Auguſti die 12. *Gall. Chriſt. to. 2.*

Tit. 330. Libarien.

1 PAter Fr. Alphonſus de S. Cipriano Hiſpanus Libarienſis Epiſcopus in partibus infidelium ab Alexandro VI. die Lunæ 3. Decemb. ann. milleſ. quadringenteſimo nonageſimo ſecundo creatus fuit, datuſque Suffraganeus Zamorrenſi Eccleſiæ in Hiſpania, cum prouiſione Parochialis

lis ecclesiæ, Abbatiæ nuncupatæ S. Frontonis extra muros Zamorren. ciuitatis. *Ex Act. Consist. eiusdem Alexand. Pont.*

Tit. 331. Liden.

1 LIdensem, seu Lindinensem Episcopalem sedem in partibus infidelium obtinuit à Nicolao V. P.F. Lupus 4. Kal. Febr. anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo tertio. De quo Scriptores Ord. non tractant. *Ex lib. prouis. Prælat. eiusdem Nicolai Papæ.*

Tit. 332. Lidmen.

1 LIdmensi Ecclesiæ Episcopum dedit Bonifacius IX. P. F. Io. Cellium de Tuderto ex Romana prouincia 4. Cal. Octob. anno millesimo trecentesimo nonagesimo septimo, de quo Manuscripta Bzouiana hoc exhibent testimonium. *Io. Celli de Tuderto Ord. Pred. Episc. Lidmen. à Bonifacio IX. 4. Cal. Octob. an. 8.*

Tit. 333. Lidoricen.

1 PAter Fr. Venceslaus Spouer à Io. XXIII. Lidoricen. Episcopus præficitur 7. Id. Augusti anno millesimo quingentesimo tertiodecimo, de quo manuscript. suprad. ita referunt. *Venceslaus Spouer Ord. Pradic. Episcop. Lidoricen a Io. XXIII. 7. Id. Augusti ann. 4.*

Tit. 334 Limen.

1 PAter Fr. Bartholomæus de Casis Limensis Episcopus creatus fuit anno 1451.

2 P.F. Thomas Casilla de Portillo huius Ecclesiæ Pastor effectus est an. 1551.

3 P.F. Petrus de Feria an. 173.

4 P.F. Hieronymus Loaisa post supradictum. De quibus omnibus tractauimus supra cum Archiepiscopis Ciuitatis Regum egimus, qui & Limen. dicuntur.

Tit. 335. Limiricen.

1 SVB Cassellen. Archiepiscopali Ecclesia in Hibernia est Limiricen. quæ habuit Pastorem P. F. Ioannem Hibernum à Clemente VII. creatum die 21. Octob. anno millesimo quingentesimo vigesimo quinto post obitum D. Io. Ygleau. *Ex Act. Consist. eiusdem. Pont.*

Tit. 336. Lincopen.

1 LIncopensis Ecclesia in Suetia sub Metropolit. Vplalen. obtinuit Pastorem P. F. Goddeschalcum Faledol D. Papæ Pœnitentiarium, per translationem Nicolai ad aliam Ecclesiã ab Vrbano V. 11. Kalen. Martij anno 2. pontificatus sui, qui fuit salutis humanæ millesimo trecentesimus sexagesimus quartus, creatum. *Ex lib. prouis. Prælat. eiusd. Vrb. V.*

Tit 337. Liparen.

PLures ex nostri instituti professoribus habuit Liparensis Ecclesia Pastores, quæ aliquando cum Pactensi vnita erat sub Archiepisc. Messanen. nunc verò Apostolicæ sedi immediatè subditur.

1 P.F. Bartholomæus Varellus Siculus primus ex nostris Pacten. & Liparensem sedes Episcopales cõscendit, à Capitulo Pacten. electus, & ab Innocentio IV. cõfirmatus an. millesimo ducẽtesimo quinquagesimo secundo. Ab Alexandro IV. Apostolicas litteras impetrauit ann. 1254. datas Anagniæ 8. Cal. Septemb. pontificatus 1 quod Margaritus Archidiaconus Panormitanus bona ecclesiæ, quæ Philippus Episcopus suus prædecessor alienauerat, restituenda curaret. A Carolo I. Siciliæ Rege an. 1265. suæ ecclesiæ iurium confirmationem impetrauit: & contra eundem Regem cum F. Bonioanne Marino Ord. nostri an. 1281. Romam ad Martinum Papam IV. venit. Tandem compleuit in senectute bona dies suos ann. 1282. *Vghell. in Append. tom. 2. Pyrrus Sicil. sac.*

2 P. F. Io. de Catania Liparen. & Pa-

den. Episcopus à Bonifatio VIII. an. millesimo ducentesimo nonagesimo, sexto creatus est. Præfuit his vnitis ecclesijs earundem iura infracto animo semper defensando, vsque ad annum milles. trecentesimum vigesimum quintum, quo vale dixit mortalibus anno ætatis suæ 75. in sua Cathedrali Pacten. conditus. *Pyrr. Sicil. sac. tom. 1.*

3 P.F. Petrus Siculus Ioanni in harum Ecclesiarum regimine successit an. milles. trecentesimo vigesimo quinto à Io. XXII. promotus: qui sub Regibus Friderico II. & Petro II. eius filio antiquam suæ ecclesiæ iurisdictionem in cognoscendis ludeorum suæ diœcesis causis, temporis lapsu deperditam, restitutam obtinuit. *Vixit* in Episcopatu annos decem & septem, viditq. completum vitæ suę cursum an. milles. trecentesimo quadragesimo secundo. *Pyrrus vbi sup.*

4 P.F. Franciscus harum Ecclesiarum Pastor effectus est ab Vrbano V. ann. milles. trecentesimo sexagesimo quarto, qui mox ad Liparensem suum procuratorem iura eiusdem ecclesiæ consequuturus, misit Simonem Mariscalcum Canonicum S. Petri de Palatio. Septem annos in his ecclesijs laudabiliter resedit, translatus postmodum ad Mazarensem ann. 1371. *Vghell. vbi sup. & Pyrrus ibid.*

5 P.F. Matthæus de Catania Siculus, fidei Quæsitor in Regno Siciliæ an. 1397. Apostolica auctoritate institutus, harum Ecclesiarum Episcopus constituitur, ann. milles. quadringentesimo quinto decimo, quibus præfuit vsque ad annum millesimum quadringentesimum trigesimum primum, quo mense Maio quieuit in Domino *Pyrrus vbi sup.*

6 Cum Bonifatius Papa IX. Liparitanam Ecclesiam à Pactensi 16. Cal. Maij an. millesimo quadringentesimo seiunxisset, in hac Liparitana postmodum præfuit P.F. Franciscus de Stylo eximius vir, à Paulo II. euectus, cui Rex Ferdinandus an. 1476. dato diplomate suæ ecclesiæ iura confirmauit. Decessit ætatem grandeuus an. millesimo quadringentesimo octuagesimo nono. *Vghel. vbi sup.*

7 P.F. Antonius Iustinianus Chiensis, ex Quæsitore fidei in Chien. Insula, Naxiensis Archiepiscopus creatus, & in Concilio Tridentino clarus, ad hanc Liparitanam Ecclesiam à Pio IV. die 12 Maij an. milles. quingentesimo, sexagesimo quarto translatus est, in qua compleuit vitæ suæ cursum an. 1571. *Vghel. ibid.*

8 P. F. Albertus Cacamo Panormitanus eandem Episcopalem sedem conscendit, ad Francisci de Castro Siciliæ Proregis petitionem à Paulo V. P.M. die 2. Aprilis ann. milles. sexcentesimo decimo octauo euectus, insignis Sacræ Theologiæ Magister. Aedes in vineis amplificauit: annuos prouentus Episcopalis mensę auxit, aliaq; digna præstitit eidem ecclesiæ beneficia. Sedit in ea annos nouem, obijtq. Romæ 9. die Augusti an. milles. sexcentesimo vigesimo. Panormi in Ecclesia S. Mariæ de Victoria nobilissimum sacellum construxit, in quo sibi sepulchrum viuens elegerat cum sequentibus notis.

D. F. Albertus Caccamo Panormitanus
Ord. Prædicatorum Episc. Liparen.
viuens
& mortis horam præ oculis habens
hic suos cineres in die nouissima
deponere curauit.
An. Dom. MDCXXII.

Vghell. vbi sup.

Tit. 338. Lisien.

1 PAter F. Blasius de Albania Lisiensis Episcopus creatus fuit à Sixto Papa IV. cuius habetur talis memeria in Regest. P. Magistri Ord. Leonardi de Mansuetis sub fol. 210. ann. milles. quadringentesimo septuagesimo quinto. *R. D. Blasius de Albania ex nostro Ord. Episc. Lisien. habuit licentiam assumendi duos socios quos voluntarios inuenerit, dummodo habeant licentiam à suis Prælatis.*

Tit 339. Lismoren.

DVo ex Prædicatoribus Lismoren. & Ioathforden. Episcopi in Hibernia creantur à Bonifacio IX. qui in hunc modum recensentur à mascriptis Bzouianis.

1 *Robertus Ord. Præd. in S. Theol. Mag. Episcopus Lismoren. & Ioathforden. in Hibernia a Bonifacio* IX. 5. *Idus Septemb. an.* 5. qui fuit salutis an. 1394.

2 Io.

Digitized by Google

2 *Io. de Ping. Ord. Prad. Epiſcop. Liſmoren. & Ioathforden. in Hibernia à Bonifacio* IX. 5. *Id. Iulij an.* 8. qui fuit à Virg. partu 1397.

Tit. 340. Litteren.

1 IN Neapolit. Regno Litterenſis eſt Eccleſia ſub Metrop. Amalphit. cui datur Epiſcopus à Bonifacio IX. P. F. Io. Piſanus, vir ſcientiarum præſtantia celebris 9. Cal. Febr. anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo ſecundo; cumq. commiſſum ſibi gregem per ſalutis viam dirigere ſatageret, compleuit dies ſuos circa annum milleſimum quadringenteſimum tertium. *Vghell. Ital. Sac. tom.* 7.

2 P. F. Valerianus de Argo; quem de Apreia Vghell. nuncupat, à Leone Papa X. Litterenſis Epiſcopus creatus fuit anno mille ſ. quingenteſimo vigeſimo, de quo agitur in Regeſt. Magiſtri Generalis Garſiæ de Loayſa, in quibus fuit eidem conceſſus P. F. Dominicus de Auerſa in ſocium &c.

3 P. F. Sebaſtianus Leccauella Græcus Theologus inſignis Naxienſis Archiepiſcopus ad hanc Litterenſem Eccleſiam à Pio IV. anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſecundo translatus eſt die 16. Decembr. Concilio Tridentino interfuit, cuius mentionem facit Card. Pallauicinus in hiſtoria eiuſdem concilij lib. 18. cap. 14. Tribus annis huic Eccleſiæ ſacrum ius dixit, quam an. 1565. liberè dimiſit *Vghel. tom.* 7. *vbi ſup.*

4 P. F. Bartholomæus Ferrus de Lugo in hac ſede conſtitutus eſt à Pio V. die 19. Septemb. an. mille ſ. quingenteſimo ſexageſimo ſeptimo, quam cum annis tribus laudabiliter rexiſſet, ad Interamnenſem ad eodem Pont. Max. translatus fuit anno 1570 *Vghell. vbi ſup.*

Tit. 341. Lituanorum

1 BEatus Vitus Polonus factus eſt primus Epiſcopus Lituanorum, de quo ita ait Bzouius noſter lib. de rebus geſtis in Pol. Ord. Præd. cap. 6. *B. Vitus primus Epiſcopus Lituanorum ex Martyrolog. antiq. Cracouien.* Et in Annal. Eccleſiaſt. an. 1252. num. 5. ſic habet. *Primus qui tunc Lituanis a Sede Apoſtolica datus erat Epiſcopus, ex nomine vocabatur Vitus Ord. Predicatorum, ſanctitate, & miraculorum gloria illuſtris, paulo poſt cum contumelia vulneribus aſſectus, & ſede ſua eiectus.* Et ibid. ad an. 1233. num. 3. idem repetit.

Tit. 342. Liuonum.

1 LIuonibus datus fuit primus Paſtor B Meynardus à Gregorio Papa IX. an. milleſimo ducenteſimo trigeſimo tertio, qui catholicam fidem ibidem propagauit. De eo tractat Bzou. in Annal. Eccleſ. ad annum præfatum ſub num. 3. & de reb. geſt. in Pol. cap. 6.

Tit. 343 Lodouen:

1 LOdouenſis Eccleſia in Gallia ſub Narbonen. quæ & Lutenenſis dicitur, plures ex Dominicani inſtituti profeſſoribus habuit Epiſcopos, inter quos primus emicuit P. F. Io. de Concoſſio, vir doctiſſimus, qui ex Pœnitentiario, atque Confeſſario Io. Papæ XXII. Lodouenſis Epiſcopus ab eodem Pont. Max. creatus, atque conſecratus fuit ann. mille ſ. trecenteſimo vigeſimo. Renunciauit autem Eccleſiam poſt duos annos. *Gall. Chriſt. to.* 1.

2 P. F. Vitus Perpinianus ex præfati Iacobi ceſſione, & mandato eiuſdem Io. Pont. Max. à quo paulo ante in Valdenſes Inquiſitor fuerat inſtitutus, fit Lodouenſis Epiſcopus anno mille ſ. trecenteſimo vigeſimo ſecundo. Præfuit huic Eccleſiæ breui tempore, ſequenti anno è mortalibus ſublatus. *Gall. Chriſt. ibid.*

3 P. F. Bernardus Guidonis patria Lemouicenſis in vico Roccio humili loco natus anno ætatis 19. Ordinem noſtrum ingreſſus eſt; cumque præſtantiora eiuſdem munia ſubiiſſet, Generalis Inquiſitor in Albigenſes à Io. Papa XXII. creatus eſt, quod munus cum in maximum Catholicæ fidei incrementum adimpleuiſſet annis pluribus, Tudenſis Epiſcopus in Gallęcia ſub Metropoli Compoſtellana primo, Lodouenſis poſtmodum ab eodem Io. Pont.

creatus fuit die 19. Febr. anno milleſ. trecenteſimo vigeſimo quarto. Octo annos in hac Epiſcopali ſede ſedit, multiplici Apoſtolica Legatione clarus. Scripſit omnia Generalium Capitulorum noſtrorum Acta ab Ordine condito vſque ad ſua tempora, quæ manuſcripta in Toloſano Archiuio noſtro aſſeruantur. Scripſit præterea, Speculum hiſtoricum Romanorum Pontificum, Imperatorum, Regumq. Galliæ, quod Io. Pontifici Maximo dicauit, extenditurque vſque ad annum 1322. De Concilijs; De officio Miſſæ: Chronologiam Lemouicen. ac Toloſanorum Epiſcoporum: Sanctorum legendas, aliaque plura opuſcula: nec non Lodouenſium Præſulum nomenclaturam. Tandem ex hac lucis vſura diſceſſit in caſtro Lauioſo ſuæ diœceſis an. milleſ. trecenteſimo trigeſimo primo, ætatis 71. cuius cadauer apud noſtros Lemouicenſes cõditum, prout mandauerat, quieuit; iacet ibidem in Sanctuario templi cum ſequenti elogio.

Sub hoc humili loco iacet
F. Bernardus Guidonis Ord. Fratrum Prad.
poſt nonnullas per Italiam, Galliam,
& Flandriam Legationes Apoſtolicas
primùm Tudenſis in Gallacia,
deinde Lodouen. Epiſc. in Gallia Narbonen.
qui animam cæli reddidit
anno ſalutis Domini MCCCXXXI.
die xiij. Decembris.
Requieſcat in pace. Amen.

Gall. Chriſt. vbi ſup.

Tit. 344. Lomberien.

1 ECcleſia Lomberienſis in Gallia ſub Metropolitana Toloſana duos noſtræ profeſſionis aſſeclas habuit Paſtores. Primus ex eis fuit P. F. Guillelmus de Lugduno celebris Pariſienſis Doctor, qui poſt aliquorum cõuentuum regimen Prioris Prouincialis præfecturam in ſua Toloſana prouincia promeruit. Ab Innocentio IV. an. milleſ. trecenteſimo ſexageſimo primo huius Eccleſiæ Epiſcopus renunciatus, ſequenti anno deſijt eſſe inter mortales. *Taeg. Fernand. inter Ep. Gall.; Gall. Chriſt. tom. 2.* quæ tamen ſilet hunc fuiſſe Dominicanum.

2 P. F. Io. Teutonicus, patria Baſilenſis, quem Io. Tritemius fuiſſe in diuinis Scripturis, & Philoſophicis egregiè verſatum aſſerit, Lomberienſis Epiſcopus die 20. Maij an. milleſ. trecenteſimo octuageſimo nono creatus eſt, cui Eccleſiæ pluribus annis laudabiliter præfuit, ſcripſitque libros quatuor ſuper Sententias, & vnum ſermonum. *Gall. Chriſt. ibid. ex Tritemio de Vir Illuſt. Germaniæ.*

Tit. 345. Lubren.

IN Campania Felici ſub Archiep. Surrentina eſt Lubren. Eccleſia, cui præfuere Epiſcopi (qui & Maſſæ Lubrenſis nuncupantur) tres ex noſtris, ſuntque ſequentes.

1 P. F. Magneſius de Neapoli vir doctrina inſignis ex Rom. Prouincia in Lubrenſi Eccleſia plures annos reſedit. Ep. translatus deinde à Clemente VI. ad Archiepiſcopalem Tranẽſem Non. Nouemb. an. milleſimo trecenteſimo quadrageſimo octauo. De quo ſup. inter Archiep. Tranen. *Vghel. tom. 6. Ital. Sac.*

2 Magneſio P. F. Paulus Zuccarus de Florentia in hac ſede ſucceſſit ab eodem Clemẽte VI. promotus 4. Id. Nouemb. an. milleſ. trecenteſimo quadrageſimo octauo factus Ep. Fuit Paulus nobili loco natus, in cœnobio S. Mariæ Nouellæ eiuſdẽ ciuitatis in litteris, ac pietate educatus, euaſitq; celebris Theologię profeſſor. Præfuit huic eccleſiæ annis tribus, compleuitq; vitæ ſuę dies ann. 1351 *Vghel. ibid. Razzius, & Plod. p. 2. lib. 3.*

3 P. F. Auguſtinus Quintius Epidaurenſis, Lubrenſis Epiſcopus à Paulo V. P. M. die 17. Auguſti anno milleſ. ſexcenteſimo quinto creatur, qui ſex annos in hac dignitate vixit, ingreſſusque eſt cunctorum mortalium communem viam ann. milleſ. ſexcenteſimo vndecimo. *Vghel. ibid.*

Tit. 346. Lucani.

1 TRes ex Prædicatoribus Lucenſi, ſeu Lucanæ Eccleſiæ in Tuſcia Apoſt. Sedi immediatè ſubditæ præfuere Paſtores, ex quibus primus effulſit P. F. Petrus Angelellius Lucenſis. (De quo S. Antoninus

toninus 3.par.Hist.tit.23. cap. 11. ita ait. *F. Petrus Lucanus, Episcopus Lucanus* Hic cum esset in omni scientiarum genere versatus, laureatusque in sacr. Theolog. celebris, post Guillelmum Bonderinensem Sacri Palatij Magister creatus fuit à Clemente IV. quo in munere cum laudabiliter præsideret, à Gregorio X. Lucanus Episcopus die 14. Maij an. milles. ducentesimo septuagesimo secundo renunciatus est. Concilio Lugdunensi interfuit, ibiq. compleuit dies suos teste Ptolomæo Lucense in suis Annalib. *Vghell. tom. 1. Ital. Sacr.*

2 P. F. Rochegianus Tadolinus Lucensem Episcopalem Sedem regendam suscepit in qua residebat an. milles. trecentesimo vigesimo nono, non in eadem intrusus, vt falsò quidam asserit; sed in locum F. Henrici Minoritæ sublectus; in qua ecclesia annos plures in pace, & æquitate vixit: dormiuitque cum patribus suis. *Taeg. in monum. Ord. Vghell. vbi sup. sub num. 68.*

3 P. F. Gulielmus Dulcinus de Monte Albano, vir dicēdi lepore spectabilis, post diuersas in Romana prouincia obitas præfecturas, Procurator Generalis in Rom. Curia institutus est. A Io. XXII. postmodum die 28. April. ann. milles. trecentesimo trigesimo Lucensis Episcopus creatus, commissas sibi oues sedula cura ad salutis pascua dirigere non destitit. Auenione à præfato Pont. Max. promotus Ep. promotionem suam Fratribus S. Dominici de Senis, in quo conuentu fuerat enutritus, datis litteris, deuotionem, pietatemque singularem redolentibus, manifestauit. Plures Synodos pro Cleri reformatione, populique salute celebrauit, ecclesiasticam labentem disciplinam instauraturus. Fato functus Lucæ, ibidem apud nostros in choro S. Romani conditus iacet. *Vghel. vbi sup.*

4 Post Gulielmi excessum Lucense Capitulum sibi Episcopū elegit P. F. Nicolaum de S. Martino Pisanum paulo ante à Pisano Capitulo ad Archiepiscopalem patriæ Insulam euectum, sed ab Apostolica Sede non confirmatum. At cum Io. Papa XXII. Episcoporum Italiæ electionem sibi reseruasset, factam electionem annullauit, virumque aliàs dignissimum, Maceratensi Ecclesiæ præfecit: de quo Vghell. tom. 2. inter Maceraten. Ep.

Tit. 347. Lucen.

IN Regno Galleciæ est Lucensis, quæ de Lugo communiter dicitur, Ecclesia, cui sequentes præfuere Episcopi Dominicani.

1 P. F. Petrus Lopez de Aguiar in Lucen. ciuitate ad Ordinem receptus, ibidem Ordinis cœnobium construxit factus Episcopus, qui huic Ecclesiæ vsq; ad annū millesimum trecentesimum quinquagesimum octauum præfuit, quo in pace quieuit, cum fuisset Confessarius Regis D. Petri. *Gil. in Teat. huius ecclesiæ.*

2 P. F. Petrus de Silua huius Ecclesiæ Episcopus constituitur ab *Eugenio IV.* anno millesimo quadringentesimo quadragesimo quinto 4. Id. Nouemb. qui cū duobus annis eidem præfuisset, à Nicolao V. ad Auriacen. sedem 6. Cal. April. an. 1447. translatus est. *Ex lib. prouis. Prælat. eorundem Pontt.* De hoc autem Pastore nullum verbum habet Gil in Teat. huius Eccl.

3 P. F. Io. del Pozo Vallisoletanus, conuētus S. Crucis de Compostella alumnus, ab Innocentio Papa X. die 16. Iulij anno millesimo sexcentesimo quadragesimo septimo Lucen. Episcopus constituitur, vir tum pietate tum doctrina conspicuus, post peractum conuentuum Segobien. Tauren. Placentinen. atque B. Virginis de Atocia regimen. ad Legionen. ecclesiam an. 1649. translatus. *Gil. vbi sup. & ex Regest. Cancell. Apost.*

Tit. 348. Lucerini

LVceria in Apulia sub Metropolitana Beneuentana, quæ Luceria Sarracenorum, ad distinctionem aliarum Nuceriarum nuncupatur, tres Pastores, Dominicanos habuit, qui fuere.

1 B. Augustinus Dalmata, patria Tragurien sis, Nicolao, & Dragosta nobilibus ortus parentibus, sacram Dominicanam togam induit, sub qua pietati, charitatique, nec non sacrarum literarum studijs, diui-

diuinique verbi prædicationi addictus, ob vitæ innocentiam, morumque candorem, omnium in se admirationem conuertit. Post varias in Ordine peracta regimina à Benedicto XI. Zagabriensis Episcopus creatus est anno 1303. in qua dignitate multum pro Hungariæ Regni tranquillitate, Caroloq; Berto in Regem firmando laborauit, à Card. Gentile Apost. sedis Legato ad hoc adhibitus. Cumq; Zagabrien. Ecclesiæ tredecim annos sanctissimè præfuisset, petente Roberto Siciliæ Rege, ad Lucerinam, quæ S. Mariæ tunc temporis vocabatur, translatus est à Io. XXII. anno millesimo trecentesimo decimo septimo. In commissis sibi ouibus regendis miranda pietas, inque pauperibus alendis charitas maxima in eo enituit. Fratres nostros extra Lucerinam Vrbem commorantes, in eandem introduxit, eisque Ecclesiam cum cœnobio in honorem S. Patris Dominici fundauit, atque construxit. Cumque sex annis sanctissimè hanc Ecclesiam rexisset, miraculis clarus, ouibusque sibi creditis charus, euolauit in cœlum septuagenario maior, in peruigilio S. Patris Dominici mense Augusto, anno millesimo trecentesimo vigesimo tertio, in Ordinis Ecclesia à se constructa magno populi concursu cõditus, in qua miraculis refulget: pro quibus disquirendis, eiusque canonizatione Carolus Calabriæ Dux Roberti Regis filius Ioanni XXII. Pont. Max. scripsit, litteraſque refert Vghell. in eius vita tom. 8. Ital. Sac. Concessit autem Pont. vt à Fratribus Ord. in Lucerina ciuitate de eodem proprium officium celebrare possint, quod refert Sigismundus Ferrarius noster lib. de Reb. Vngaricæ Prouinciæ Ord. Præd. p. 2. lib. 1. *Vghel. Ital. Sac. to. 8.*

2 P. F. Petrus Ranzanus Siculus Panormitanus huius Ecclesiæ Episcopus effectus est à Sixto IV. 6. Kal. Nouemb. anno millesimo quadringentesimo septuagesimo octauo. Fuit Petrus poesi, oratoriæ arte, historiæ peritia, atque theologica facultate præstantissimus, propter quæ à Ferdinando Rege vtriusque Siciliæ Neapolim acersitus, filio suo in præceptorem datus est: deinde ad Matthiam Coruinum Pannoniæ Regem delegatus, iniunctum munus iusta Regis vota triennio compleuit. In ea legatione librum de rebus Vngaricis composuit, quem eidem Matthiæ obtulit, eumque defunctum funebri oratione apud Albam Regalem laudauit. In Italiam reuersus, ad inuisendas sibi creditas oues, salutato Rege, properauit. Scripsit præterea de Vrbis Panormitanæ antiquitate, & laudibus Lucerinæ ciuitatis, temporumque annales. Decessit in sua Ecclesia anno millesimo quadringentesimo nonagesimo secundo, communibus lachrymis parentatus. *Vghell. ibid.*

3 P. F. Thomas de Aualos ex Marchionibus Vasti, Neapoli nobilissimo sanguine natus, ab Vrbano VIII. post peractum in S. Dominici cœnobio eiusdem ciuitatis Prioris munus, Lucerinus Episcopus declaratur die 24. Maij an. milles. sexcentesimo quadragesimo secundo, sequenti anno è viuis ereptus, atque in Cathedrali conditus mense Decembri 1643. delatis postmodum ossibus ad Vastum, ibiq; in maiorum tumulo sepultis. Fuit Thomas aspectu decorus, & conuersatione gratus, decessitque in ipso iuuentutis flore vix completo trigesimo ætatis anno sicuti vidimus. *Vghell. vbi sup.*

Tit. 349. Luceriniani.

1 ESt & alia Luceria in partibus infidelium, quæ Luceria Christianorum in Consistorialibus Actis, & eius Epp. Luceriniani nuncupatur, cui præfuit P. F. Petrus de Nuceria promotus à Calisto III. die 12. Septembris anno sui pontificatus primo, qui fuit à Virginis partu millesimus quadringentesimus quinquagesimus quintus: de quo nec verbum quidem scriptores Ord. habent. *Ex Act. Consist. eiusdem Pont.*

Tit. 350. Lucionen.

1 LVcionensi Ecclesiæ in Gallia sub Archiep. Burdegalen. sacrum ius dixit P. F. Gualterus Bituricensis Parisinus Doctor famosus, prouincialis Franciæ, ac Innocentio VI. à sacris confessionibus, ab ipso creatus Episcopus anno millesimo trecentesimo quinquagesimo tertio, de quo Gallia Christiana tom. 2. at prout sæpe

pe ſæpius ſolet, Dominicanum fuiſſe filet, *Taeg. in monum. Ord.*

2 P. F. Natalis Pomelet Gallus à Pio V. Salonen. Epiſcopus, Suffraganeuſq; Baptiſtæ Tiercelin Lucionenſis Antiſtitis creatur die Lunæ 18. Iunij anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo primo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. Max.*

Tit. 351. Lunen.

1 LVnenſis Epiſcopalis ſedes in Tuſcia cum Sarzanen. modò vnita, Apoſtolicæque immediatè ſubdita Epiſcopum obtinuit P. F. Antonium Senenſem, virum cordatum, ac doctum, conuentus S. Dominici de Senis alumnum, qui depoſita corporis ſarcina, ſpiritum Deo reddidit anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo tertio. Doctiſſima edidit commentaria in D. Auguſtini de ciuitate Dei librum vt teſtantur monumenta præfati conuentus Senen. *Vgurger, in Pomp. Senen. tit. 7. & Vghell. in apend. tom. 7.*

2 In eadē Lunenſi ſede reſedit P. F. Iacobus Tura ex Archiepiſcopali Tranenſi translatus circa annum milleſimum trecenteſimum ſeptuageſimum octauum. Fuit Iacobus vir vitæ ſanctimonia illuſtris, à ſcriptoribus Ord. inter BB. eiuſdem recenſitus. E carnis vinculo ſolutus perrexit ad Chriſtum circa annum milleſimum trecenteſimum octogeſimum ſextum. *Vghell. in Append. vbi ſup.*

Tit. 352. Luſentinus.

1 PAter Fr. Thomas Cantipatranus Brabantinus, Luſentinus Epiſcopus, ac Suffraganeus Cameracen. Eccleſiæ creatus eſt. Vir in orbe famoſus, qui ſcripſit de Apibus: SS. Chriſtinæ & Ludgardis vitam; pluraq; alia, de quo inter Archiepp. Cameracen. Depoſito carnis onere anno 1275. in Cathedrali Cameracen. conditus eſt. *Luſitanus in Biblioth. Ord. Prad. & Script. Ord.*

Tit. 353. Maceraten.

1 MAceratenſis Epiſcopalis ſedes in Piceno ſub Firmana Metrop. ſequentes ex Ordine Prædicatorum habuit Paſtores. Primus fuit P. F. Nicolaus de S. Martino Piſanus ex Romana prouincia, nobili loco natus, ſed doctrina, virtutibuſque nobilior, ſacra prædicatione, vitæq; ſanctitate ſpectabilis, poſt multas in Ordine ſingulari cum laude geſtas præfecturas Vicarius Generalis eiuſdem Ord. euaſit; ex quo munere Archiepiſcopus Piſanus electus; mox. à Lucenſi capitulo Epiſcopus poſtulatus; tandem à Clemente VI. Maceratenſis Paſtor creatus eſt 12. Kalen. Nouemb. anno milleſimo trecentesimo quadragesimo nono. Hic primò Maceratem tantùm Epiſcopus ab eodem Pont. Max. creatus, ab Innocentio VI. poſtmodum etiam Recanatenſis renunciatus fuit anno millesimo trecentesimo quinquageſ. ſeptimo. Deceſſit autem anno 1367. *Vghell. tom. 2. Ital Sac.*

2 P. F. Thomas Tomaſinus Venetus Polensis Epiſcopus primò; Emoniensis poſtmodum, Vrbinas deinde, poſtremò Traguriensis: tandem harum eccleſ Epiſcopus euasit anno millesimo quadringẽtesimo trigesimo quinto: cumque annos quinque eiſdem præfuiſſet, ad Bellunen. ac Feltren. anno 1440. translatus iterum, ibidem quinto ſui regiminis anno, nempe 1445. quieuit in pace. *Vghell. ibid.*

Tit. 354 Macerien.

1 MAceriensi Eccleſiæ in partib. infidelium præfecit Epiſcopum P. Fr. Nicolaum noſtri Ordinis Vrbanus V. P.M 6. Id. Iunij anno ſui pontificatus 4 qui fuit à natiuitate Chriſti milleſimus trecentesimus ſexageſimus ſextus; prout habetur in lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Vrbani Pont. de quo ſcriptores noſtri non tractant.

Tit. 355. Machaen.

1 MAchaen. siue Machonen. Ecclesia in Indijs Occidentalibus in Cathedralem erecta fuit à Gregorio XIII. die 16. Ianuarij anno millesimo quingentesimo septuagesimo saxto, cui in Episcopum datus est à Clemente VIII. die 30. Augusti anno 1604. post obitum Conradi P. F. Io. de pietate Lusitanus Azcitomensis conuentus alumnus; vir per omnia laudabilis, qui in ampla vinea sibi commissa insudare non destitit quoad vixit. Obijt circa annum Domini millesimum sexcentesimum vigesimo. *Ex Act. Consist. eiusdem Clement. Pont. & Fernand. in ter Episc. Hisp.*

Tit. 356. Machlinien.

1 SVb Metropolitana Turonen. fuit Machlinienſis Eccleſia vſque ad annum 1559. quo in Archiepiſcopalem euecta eſt, conſtituto primo Archiepiſcopo Card. de Granuela, datoque eidem Suffraganeo P.F. Pipino de Roſa Epiſcopo Salubrien. creato die 18. Martij anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſecundo à Pio IV. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. Max.*

Tit. 357. Maclouien.

1 SVb Turonen. Metropolitana eſt Maclouienſis Eccleſia in Gallia, cui datus fuit Epiſcopus ab Alexandro IV. P. F. Simon de Cliſſon, à capitulo electus ex Pariſienſi Priore anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo nono. Viginti ſex annos in hac Eccleſia, cunctis ſe amabilem exhibendo, vixit; tandemque vitæ ſuæ curſum compleuit die 3. Febr. anno milleſimo ducenteſimo octogeſimo quinto. Iacet in noſtra Eccleſia Dinani. *Gall. Chriſt. tom. 1.*

Tit. 358. Magalonen.

1 PAter Fr. Raynerus Lombardus ab Innocentio IV. anno milleſimo ducenteſimo quadrageſimo ſexto Magalonenſis Epiſcopus in Gallia creatus eſt, cui Eccleſiæ decem & octo menſibus tantummodo præfuit, è viuis raptus Idib. Ianuarij anno 1248. Fuit Raynerius vir doctus, & cordatus, Gregorio IX. in paucis charus à quo S. R. E. Vicecancellarius creatus eſt. Scripſit Dictionarium varia literatura refertum. Poſtmodum autem hæc Epiſcopalis ſedes ad montem Peſſulanum eſt translata. *Gall. Chriſt. tom. 3.*

Tit. 359. Maglonen.

1 IN Gotia ſub Metropolitana Narbonen. recenſetur Maglonenſis Eccleſia, cui præfecit Epiſcopum Gregorius IX. vltimo ſui pontificatus anno, à Chriſti natiuitate milleſ. ducenteſimo quadrageſimo primo P. F. Simonem de Gliſo, qui pluribus annis in eadem laudabilem vitam duxit. *Taeg. in mon. Ord. & Fernand.*

Tit. 360. Maierien.

1 MAierienſi Eccleſiæ præfecit Epiſcopum Vrbanus Papa V. pontificatus ſui anno 4. ſalutis humanæ verò milleſimo trecenteſimo ſexageſimo ſexto 6. Id. Iunij P. F. Nicolaum, vt libri prouiſionis Prælatorũ eiuſdem Pontificis teſtantur, qui tamen eius cognomen, & patriam ſilentio prætereunt, de quo Scriptores Ordinis altum tenuere ſilentium. *Ex lib. ſuprad. & Manuſcrip. Vghelliani.*

Tit. 361. Maioricen.

IN Inſula eiuſdem nominis eſt Maioricensis Eccleſia ſub Metropolitana Tarraconen. cui ſequentes ab Apoſtolica ſede fuere præfecti Epiſcopi ex noſtris Prædicat.

1 Primus omnium in hac ſede effulsit Epiſcopus P. F. Raymundus Coruasius, qui ſub Gregorio Papa X. in Regno Maioricæ plures Mahometanos ad Chriſti fidem conuertit, atque ſacro regenerationis lauacro abluit. Propter mirabiles verò conuerſiones complurium Agarenorũ

quas

quas bonus Paſtor alijs noſtri Ord. Fratribus ſociatus conſequebatur Iacobus Rex Aragoniæ & Maioricæ an. 1274. ſcripſit ex Barchinona Gubernatori Prætoribuſq; Maioricæ in laudem Fratrum Prædicatorum, plura privilegia eis concedendo. *Fernand. in concertat. Prædicat. ad an. 1272. ex Diago & Plodio.*

2 P. F. Ioannes Alamanæ Maioricenſis, præfectus eſt Epiſcopus huic Eccleſiæ anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo quinto, menſe Octobri ab Eugenio IV. ex Syracuſana Eccleſia translatus, in qua vitæ curſum compleuit. *Pyrrhus Sicil. Sacra inter Ep. Syracuſan. ſub num. 81.*

3 P. F. Nicolaus Maioricenſis Epiſcopus conſtituitur ab Vrbano V. ſui pontificatus anno 4. qui fuit à partu B. Virginis milleſimus trecẽteſimus ſexageſ. ſextus, de quo in antiquis manuſcrip. Archiuij Ord. à nobis alibi relatis ita dicitur. *Nicolaus Ord. Præd. creatur Epiſcopus Maioricen. an. quarto Vrbani V.*

4 P. F. Io. Garzia ex Calatayud Cæſarauguſtani conuentus alumnus Maioricenſis Epiſcopus euaſit ex Vtellen. Eccleſia translatus circa annum milleſimum quadringenteſimum quinquageſimum. Fuit magni conſilij, & prudentiæ vir, Alphonſo Regi à ſacris confeſſionibus, à quo ſui teſtamenti Neapoli conditi an. 1458. exequutor inſtitutus eſt. Ex Nicolai V. conceſſione Io. I. Maioricæ ſuum condidit teſtamentum, copioſis redditibus conuentui noſtro de Calatayud relictis. Spiritum Creatori ſuo reddidit circa annum milleſimum quadringenteſimum ſexageſ. *Lopez p. 5. lib. 2. cap. 11. Fernand. inter Epiſc. Hiſp.*

5 P. F. Bartholomæus Stephanus Maioricenſis Epiſcopus creatus eſt circa annum milleſimum quingenteſimum ſextũ. *Fernand. in Epiſcopis Hiſpanis.*

6 P. F. Simon Bauca Aragonen. Maioricenſis Epiſcopus renunciatus fuit ad Philippi III. Hiſpaniarum Regis præſentationem, à Paulo V. Pont. Max. 7. Ianuarij anno milleſimo ſexcenteſimo octauo. De quo nec verbum ſcriptores Ord. tradidere. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pauli.*

7 P. Thomas de Roccamora ex prouincia Aragoniæ de Comitibus Eldæ, nobili loco natus; eandem Maioricen. Eccleſiam ad Philippi IV. nominationem obtinuit regendã ab Vrbano VIII. die 14. Nouembris anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo quarto. Hic in ſacris literis verſatus, Oriolenſis Collegij Regens, ac Rector diù enituit, qui cum ad Generale Capitulum anno 1642. Ianuæ habendum conueniſſet ſuæ prouinciæ diffinitor, perturbationibus in Ordine ibidem ex tẽtata depoſitione P. Rodulphij Mag. Ord. inter vocales ſubortis, Magiſter Generalis ab vna vocalium parte nominatus fuit. Verùm vtriuſque partis electionibus & in Corneliano facta Apoſtolica Vrbani VIII. auctoritate caſſatis, vnitateq; Ordini reſtituta, Maioricenſis Epiſcopus à Catholico Rege nominatus fuit, in qua Eccleſia nouem annos bonus Paſtor vixit erga Ordinem maximo amore affectus. Vitam cum morte commutauit anno 1653. die 10. Nouembris apud noſtros conditus, quibus, & multa bona legauit, ac contulit.

Tit. 362. Malacen.

1 OPpidum de Malachan. ſeu Malacen. in Indijs Orientalibus Regis Portugalliæ ad ſupplicationẽ Caroli V. in Cathedralem Eccleſiã à Paulo IV die Veneris 4. Febr. anno milleſ. quingenteſimo quinquagesimo octauo erectum fuit, datumq; in Suffraganeatum Goanę Eccleſię in Metropolitanam eadem die erectæ, præfecitque Pontifex eidem primum Epiſcopum P. F. Gregorium de S. Lucia Luſitanum ſupradicto anno & die, prout in Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli Pont. reperitur annotatum.

Tit. 363. Malacitani.

1 PAter Fr. Bernardus Manricus Hiſpanus Salmanticenſis cœnobij alumnus, ex Marchionibus Aguillarenſibus Magnatibus Hiſpaniæ, cum Prior prouincialis eſſet, Epiſcopus Malacitanus in Hiſpania ad Cæſaris Caroli V. præſentationem à Paulo Papa III. inſtitutus fuit die 18. Febr. anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo primo in locum defuncti Cæſaris Patriarchæ Alexandrini,

Epiſcopique Malacitani. Decem & nouem annos huic Eccleſiæ præfuit; quieuitque in Domino an. 1560. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. & Fernand. inter Ep. Hiſp.*

2 P. F. Alphonſus Enriguez Hiſpanus, de S. Thoma dictus, natalium ſplendore, doctrina, vitæque probitate in Ordine, & Orbe famoſus, ex prouinciali Bethicæ ad Oxomensis Eccleſiæ regimen aſſumptus, ob præſentationē Catholici Regis Philippi IV. ad Malacitanam ex Placentina trāſfertur ab Alexandro Papa VII. anno milleſimo ſexcentesimo ſexagesimo quarto Septemb. die 15. *Viuit* hoc anno 1665. quo hæc ſcribimus, erga ſuum conuentum Malacitanum, & Ordinem munificentiſſimus, cui Deus Omnipotens Neſtoreos, in Ordinis commodum, & ornamentum, nec non pauperum leuamen, orphanorumque ſolatium, largiri dignetur annos. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 364. Mantuani.

MAntuana Ecclesia eſt in Lombardia Apoſtolicæ ſedi immediatè ſubdita, eidemque plures noſtri præfuere.

1 P. F. Iacobus de Bononia datus eſt Epiſcopus à Benedicto Papa XI. ex Ordine noſtro aſſumpto 3. Id. Ianuarij an. milleſ. trecentesimo quarto, quam Eccl. cum annis tribus apoſtolicè rexiſſet, in mortis amplexus corruit anno milleſimo trecentesimo ſeptimo. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

2 P. F. Iacobus de Benefactis vitæ ſanctitate celebris Mantuanus, patriæ, ſedem conſcendit anno milleſimo trecentesimo vigesimo, ex Io. XXII. promotione, qui ciuium ſuorum paratam expectationem non fefellit; quin omnium votis præſtanti doctrina cum morum probitate ita reſpondit, vt communi ſenſu diuinitus ſibi datus Paſtor crederetur. Decem & octo annorum continuo curſu in ſedula ſui muneris adminiſtratione totus fuit; tandemque in ſenectute bona dies ſuos compleuit 19. Nouemb. an. 1338. ibidem apud noſtros cum ſequenti memoria conditus,

Hic iacet B. P. Iacobus de Benefactis.
Epiſcopus Mantuæ
Qui obiit die 19. Nouembris
Anno Domini MCCCXXXVIII.

Vghell. vbi ſup. & Plod. in Apend.

3 P. F. Matthæus Bonimpertus Nouariensis ob ſingulares animi dotes à Martino V. dilectus 7. Kal. Iunij anno milleſimo quadringentesimo vigesimo octauo, huius nobilis Eccleſiæ Epiſcopus renunciatur, erga Ordinem maximè affectus. S. Mariæ Angelorum Monaſterium ad Gaciripam eidem attribuit, Beatumque Io. de Toſſignano in Ferrarienſem Epiſcopū ordinauit. Appositus eſt ad patres ſuos ſextodecimo ſui regiminis an. qui fuit 1444. *Vghell. ibid.*

4 P. F. Robertus Bonimpertus Nouariensis præfati Matthæi affinis à Paulo II. Mantuanis datus eſt Epiſcopus anno milleſimo quadringentesimo ſexagesimo ſexto. Verùm breuiſſimo tempore effulsit Pontifex in hac Ecclesia, nam eodem anno, relicto creditis sibi ouibus inconſolabili ſui deſiderio, quieuit in Domino. *Vghell. vbi ſup. & Plod. p. 2. lib. 3.*

5 P. F. Gregorius Boldrinus Mantuanus, ſcientiarum præſtantia, morumque candore ad patriæ ſedem regendam ſibi viam patefecit. In Ordinis tyrocinio Pij V. ſocius fuit, quem idem Pont. Lombardiæ Prouincialem ad huius Eccleſiæ regimen die 7. Febr. anno milleſimo quingentesimo ſexagesimo ſexto aſſumpsit. Septem annos piè ſanctèque eiuſdem Pij virtutes æmulatus, illam rexit, poſt quos vitæ curſum terminauit, in noſtra Eccleſia ibidem cum ſequenti inſcriptione ſepultus.

Gregorio Boldrino Epiſc. Mantuano
in Prædicat. Ordine à prima adoleſcentia
ſacris initiatus;
eruditione, & probitate tantùm profecit
vt omnes illi honores Patres vltrò detulerint.
A Pio V. demum Pont. Max.
ex Sereniſſ. Guill. ſententia
ad Epiſcopatus apicem euectus
præclarum Pontificis muneris
adminiſtrandi exemplum,
ſucceſſoribus ad imitandum reliquit.
Hieronymus Boldrinus Fratris filius M. P.
Vixit anno LXIII. *menſ.* 6. *dies* 12.
Obiit 4. *Nonas Nouembris*
MDLXXIV.

Vghell. & Plod, vbi ſup.

6 P. F. Leonardus de Marinis à Iulio III. die 5. Martij anno 1550. creatur Laodicen. Epiſcopus, daturque Herculi Card. Gonza-

Digitized by Google

Gonzagæ Mantuanæ Ecclesiæ perpetuo Administratori Suffraganeus. Trãsijt post. modum ad Ecclesiam Lancianen. Cũ esset Mantuæ composuit Cathechismum pro cura animarum ciuitatis, atque Diœcesis Mantuanæ, impressum Mantuæ an. 1555. vt testatur Abbas Iustinianus in Biblioth. Ligustica. *Ex Act. Consist. eiusdem P. M.*

7 Post Marinum datur Suffraganeus dictæ Mantuanæ Ecclesiæ P. F. Bartholomæus de Mirandula Citren. Episcopus institutus à Iulio III. die 28. April. an. millesimo quingentesimo quinquagesimo tertio. *Ex Act. Consist. eiusdem Iulij Pont.*

Tit. 365. Margariten.

1 MArgaritensis Ecclesia in partib. Infidelium Dominicanæ professionis duos filios consequuta est Pastores; ex quibus prior extitit P. F. Iacobus Polonus, cuius memoria habetur in Regest. Magistri Generalis Leonardi Mansueti fol. 119. qui eidem concessit licentiam assumendi ex Ordine socium sibi gratum, & habitandi in suo conuentu cum sua familia ann. 1475. 25. April. eratque Suffraganeus simul Plocen Ecclesiæ.

2 P. F. Valerianus de Varso Polonus Sacræ Theologiæ Magister celebris, oratorumque sui temporis facile princeps, Margaritensis Episcopus, Suffraganeusque Vladis lauiensis in Polonia à Paulo III. die 28. Septemb. anno millesimo quingentesimo quadragesimo tertio creatur. Nobilis fuit sanguine, veruntamen ex soluto cum soluta ortus, vnde in natalium defectu dispensatus est, sicut in Act. Consist. eiusdem Pauli Papæ III. dicitur.

Tit. 366. Marianen.

1 MArianensis Ecclesia in Corsica à Mario nomen sortita, sub Ianuen. Metropolit. constituta vnicum ex nostris Episcopum habait, P. F. Nicolaum Ligurem, in prædefuncti Ioannis Episcopi locum ab Vrbano Papa V. 6. Id. Iunij ann. millesimo trecentesimo sexagesimo sexto creatum: in qua Ecclesia vsque ad annum millesimum trecentesimum nonagesimum vixit. Ex *lib. 2. prouision. Prælator. eiusdem Pont.*

Tit. 367. Marsicen.

IN Marsicensi Ecclesia in Regno Neapolit. sub Salernitana Metrop. cum Grumentina copulata, plures Dominicani resedere Episcopi, viri, tum pietate, qùm doctrina spectabiles.

1 P. F. Reginaldus de Leontino Siculus F. Thomæ de Leontino Patriarchæ Hierosolymit. germanus frater primus ex nostris in hac Ecclesia resedit, à Clemente IV. circa an. millesimum ducentesimum sexagesimum octauum promotus, & à Gregorio X. ad Messanensem nobilem sedem in Sicilia translatus sui pontificatus anno 3. qui fuit à Virginis partu millesimus ducentesimus septuagesimus tertius. De quo ibi *Vghell. tom. 7. Ital. Sac.*

2 Translato Reginaldo, quem alij Raynaldum vocitant, ad Messanen. Ecclesiam, in eius locum Reginaldus alter Priuernas, vitæ sanctitate celeberrimus, à Marsicensi Capitulo Episcopus electus, à Gregorio X. Pont. Max. ann. millesimum ducentesimo septuagesimo quinto confirmatus est. At cum Reginaldus sibi oblatam dignitatem suscipere renueret, rogasseteq. Ioannem de Vercellis Magistrum Generalem Ordinis, vt suam electionem, denegatæ sibi acceptandi facultate, impedire dignaretur; re ad Pontifidem delata, Magistro Ord. vt licentiam acceptandi concessam Ecclesiam Reginaldo statim impertiretur Apostolicis litteris Belgradi 5. Calen. Iunij pontificatus sui 4. datis, mandauit, iunxitque illi, vt eundem Reginaldum ad huius ecclesiæ regimen quantocius suscipiendum emitteret. *Fuit Reginaldus* (inquit Flaminius in vita S. Thomæ.) *Priuernas, discipulus, perpetuæ vitæ, ac morum S. Thomæ comes, & dictorum, factorumque, nec non conscientiæ assiduus obseruator & testis.* Eidemq. suo confessario S. Thomas opuscula quædam inscripsit; nempe: 2. *De Compendio Theologiæ.* 15. *de Substantijs separatis, &* 26. *De Astrorum iudicijs.* Cumque vir doctissimus esset plura ingenij sui monumenta præclara posteris reliquit, quæ manuscrip. in Regio S. Dominici de

Neapoli conuentu aſſeruantur. Cum verò defuncto eodem S. Doctore pro illius canonizatione Fratres ad Apoſtolicam Sedem inſtarent, Reginaldus medio iuramẽto ſequentia teſtatus eſt. *Ego confeſſionem Generalem iſtius viri audiui, de quo teſtificor, quia ita inueni eum purum, ſicut puer quinque annorum, qui nunquam ſuæ carnis ſenſit corruptelam.* Quieuit in Domino ſanctus Paſtor circa annum milleſ. ducenteſimum nonageſimum, à noſtris, & Piuernatibus inter Beatos Ordinis enumeratus. *Vghell. vbi ſup. Vallus de Vir. Illuſt. Prou. Regni Ord. Prad. & Plod. inter BB. Ord.*

3 P. F. Petrus de Neapoli Marſicenſis Epiſcopus à Clemente VI. renunciatus fuit an. milleſ. trecenteſimo quadrageſimo nono, cum eſſet Prior Salernitanus, quam Eccleſiam annos quatuor optimè rexit, vitæq: dies conſumpſit anno 1353. *Taeg. & Vghell. vbi ſup.*

4 P. F. Petrus Ilperinus ex nobili Romana familia de Alberinis modò nuncupata, Marſicanam Eccleſiam regendam obtinuit ab Vrbano VI. anno milleſ. trecenteſimo ſeptuageſimo nono poſt Thomę Epiſcopi exceſſum. Fuit Petrus ob dicendi facundiam, eminentemque doctrinam Summis Pontificibus Gregorio XI. Vrbanoque VI. in paucis charus, à quo Sacri Palatij Magiſter in Nicolai de S. Saturnino, qui Clementis VII. partes ſequutus fuerat, locum creatus an. 1378. poſt quam in ordine nobiliora munia compleuiſſet incorrupta, ac magna ſui nominis fama. Multas à Iacobo Copadula, à Clemente VII. Pſeudopontifice intruſo in Marſicano Epiſcopatu, paſſus eſt calamitates, ob quas à ſua eccleſia exulare coactus, Romam ad Vrbanum Pont. redijt, vbi vitæ ſuæ terminum compleuit anno milleſimo trecenteſima octogeſimo tertio, in noſtro S. Mariæ ſuper Mineruam Templo apud gentiles ſuos in S. P. Dominici ſacello conditus, vbi vſque ad annum 1647. quieuit, quo ampliori, nobilioriq. ſacello excitato, eius ſepulchralis lapis prope capellam Sanctiſſ. Annunciatæ ad eccleſiæ fores meridiem reſpicientes translatus fuit, in quo eius effigies in pontificali habitu cum gentilitijs ſtemmatibus viſitur ſequentibus in pariete notis circum circa appoſitus.

Hic requieſcit Venerab. Pater
Dom. Fr. Petrus de Ylperinis
Ord. Pradicatorum
Sacræ Theologiæ Doctor
Scholarum & Sacri Palatij Magiſter
Marſicanus Epiſcopus
qui obijt an. M. CCC. LXXXIII.
die xx. Iunij.
cuius anima requieſc. in pace.

Vghell. vbi ſup.

5 P. F. Timotheus Caſellius ex Guardia Regni Neapolitani, conuentus S. Mariæ Sanitatis alumnus, Marſicanus Epiſcopus à Paulo V. die 21. Iulij ann. milleſ. ſexcenteſimo quartodecimo creatur, qui commiſſam ſibi eccleſiam annis viginti-quinque integerrimè gubernauit. SS. Martyrum Anteri Papæ, Ciriaci, Fortunati, Liberati, Artemij, Almachij, Timothei, Hippolyti, Viti, nec non Eugeniæ, Meſſalinæ, Cirillæ, Venantiæ, ac Benedictæ Virginum & Martt. corpora a Paulo V. ad ſupplicationem D. Franciſci de Caſtro, Regis Hiſpaniarum apud Apoſtolicam Sedem Oratoris, cui erat à ſac. confeſſionibus, & Theologus, obtinuit, quæ Neapolim ſecum vexit, atque in eccleſia S. Mariæ Sanitatis, in qua Dominicanam togam ſumpſerat, collocauit; vbi ſuper ſacram capellam, in qua præfatæ conduntur reliquiæ, huiuſmodi donationis memoria ſequenti elogio perennat.

Illuſtriſſ. & Reuerendiſſ. Dom.
F. Timotheus Caſellius Ep. Marſic. Ord. Prad.
genere, pietate, & literis præclarus
tribus olim votis
hic ſub Deipara vexillo militans:
hoc ſacro bello tribus infenſis hoſtib.
victoriæ ſpe non irrita, indicto
SS. Reliquijs huc Roma aſportatis
Obedientiæ Martyres; Caſtitatis Virgines;
Paupertatis Theſaurum, ademque iſtam
are proprio, ac Thomæ ex fratre nepotis
V. I. D. munificentia conſtructum
pro triumphalibus inſignibus dicauit.
PP. S. Mariæ Sanitatis
beneficij, & Religionis
perpetua poſteris monum. PP.
An. Dom. MDC. XXXIII.

Viam tandem communem mortalium ingreſſus eſt die 23. Nouemb. an. 1639. in Cathedrali ſua ſepultus in quam eruit cũ eiuſ-

dem

dem Ord. succeſſore à Canonicis & Clero ſequenti elogio honorari.

D. O. M.
F. Thomæ Caſelio S.T.M. Ord. Præd.
& F. Ioſepho Ciantes S. T. M. eiuſdem Ord.
Epiſcopis Marſicen.
de Eccleſia Benemer.
Ille Epiſcopalia munia, fructuſq. auxit;
Iſte hoc templum amplificauit.
Iura & iuriſdictionem in hac diœceſi
longo tẽpore occupatã acerrimè Romæ defẽdit
ac in priſtinum reſtituit.
Pius & prudens vterque;
ille in cœlis, iſte diu viuat in terris
inter aſtra regnaturus.
Canonici & Cler. M. P. G. A. G.
Anno Dom. M.D.C. XL. VIIII.

Vghell. ibid. & Vallus de Vir Ill. Prou. Regni Ord. Præd.

6 P.F. Ioſeph Ciantes nobili loco Romæ ortus, atque in conuentu S. Mar. ſuper Mineruam educatus, longo annorum decurſu ad Hebræos in Vrbe ſolida doctrina declamauit, ipſorumque complures ad ſacrum lauacrum regenerationis adduxit, propter quod ab Vrbano VIII. hac Marſicana Eccleſia poſt Caſelij deceſſum, cohoneſtatur 4. Martij anno milleſ. ſexcenteſimo quadrageſimo. Poſt initam ſuæ ſedis poſſeſſionem inueteratam litem inter ſuos Anteceſſores atque Saponariæ Archipresbyteros reaſſumens, fœliciter tandem terminauit. Factum cum reliquis huius digniſſimi Paſtoris geſtis in hunc modum refert Octauius Boldonus Epiſc. Theanen. in libro cui titulus *Epigraphica, ſiue elogia &c. memb.* 28.

Cum dudum eſſemus Romæ, audiremuſque aliquando in Curia deambulantes haberi mentionem cauſæ multò inſignis de iuriſdictione ab Epiſcopo Marſicenſi in incolas Saponariæ paucis ante annis optatum in portum perductæ, ea fama, ac celebritate, vt non alia, aut implicatior cauſa, aut acrior, aut denique prolixior, patrum memoria, extitiſſe diceretur. Eius porrò victoriam, quam peritiſſimi quique ex Curia deſperatam habebant (quippe poſt ingentes impenſas, poſt irritos conatus Epiſcoporum trium præceſſorum, quartus quoque deſeruerat cauſam, inſtar cadaueris deploratam) nihilo tandem minus ceſſiſſe feliciter Epiſcopo quinto, Ioſepho Cianti, cuius non modò patuit ſtudium ardentiſſimum in deciſionibus Rotæ pro ſe tam crebris obtinendis, vt Marſicenſis cauſæ vnus titulus prælatum ex ſe volumen oſtentet: Verùm & nobile inuentum ſolertis, ac prope Cœleſtis ingenii, per quod ne ſententijs quidem plenis flexos ſaponarianos, ſed furiali ſpiritu longè obſtinatiſſimos, ad obſequium tandem, & obedientiam, cui ſeſe ab vſque ſuperiore ſeculo, neſcio quo iure prætento, ſubtraxerant, emollitos, ac domitos reduxit. Quæ res eò nobilior habenda, quò perfecta pacatius; aduerſus autem quos homines? nempè quibus erat deſpicatui ampliſſima Sacræ Rotæ auctoritas, inflictum per ipſam anathema, mandata purpuratorum Patrum ſeueriſſima ad Nũcium Neapolit. huius dein iuſſa, & imperia poſtremò, Regia poteſtas, quæ præſto iam erat de more ad ius Eccleſiaſticum armis vindicandum In contumaces. Ad hæc quid egerit, putas, Epiſcopus? Nihil is quidem elatus victoria forenſi, aut porrecto ſibi tam firmo, atque frequenti præſidio: Nihil contrà commotus peruicacia aduerſariorum, quos, ſi Regias admittat cohortes, haud dubitat, quin excidio & clade cogantur ad ſeram pœnitentiam: Verùm nuntiato, portas oppidi occluſas, & molibus obiectis prohiberi ingreſſum: ſed & incolas ex omni ætate, ac ſexu circum mœnia in armis, procinctoſque ad pugnam malle extrema experiri omnia, quàm parere: Ipſe nullo metu iniuriæ à propoſito territus exequendæ victoriæ, pergit ſecurus, atque in armatos inbellis, in furentes placidus, turma comitatus inermi Sacerdotum, & Clericorum, vno munitus cæleſti Numine appropinquat Oppido, pulſari portam à ſuis iubet, nunciarique oppidanis, ſuum adeſſe Paſtorem, luſtratum venire commiſſas à Chriſto oues: edicere, promptè pandant, obſequentes accipiant. Quod vbi intus audit perfractè negari, comitibus intereà loci trepidis, ipſe conſtans promit è ſinu, quæ ſtudioſè attulerat Sacroſancta Biblia; ſedet, quà fortè datum, in ſtipite; calceos detrahi mandat ſibi, quos dein ipſe apprehendens legit voce prælata de Euangelio S. Matthæi cap. 10. præceptum Dominicum ad Apoſtolos: horum enim Epiſcopi ſucceſſo-

res;

Digitized by Google

res; videlicet: *Quicunque non receperit vos, neq; audierit sermones vestros, exeuntes foras de domo, vel ciuitate* EXCVTITE PVLVEREM DE PEDIBVS VESTRIS: *Amen dico vobis, tolerabilius erit terræ Sodomorum, & Gomorrhæorum in die iudicij, quam illi ciuitati*. His lectis calceos excutit contrà Oppidanos spectaculi illius defixos, & ancipites nouitate. Mox de cap. XXVIII. Deuteronomij recitat non minus vocaliter, quas promulgauit Moses execrationes ac diras in violatores diuinarum sanctionum, & contemptores Religionis. Vix attigerat Oppidanorum aures sonus eorum verborum; cum subito quasi turbine formidinis correpti, ac iram Numinis è Cœlo ingruentem penè conspicati, & laxant animos, quos ære munitos triplici habuerãt, & cataſtropha versa ciẽt in Duces ipsos, & Auctores, turbam, hos clamoribus, hos iurgijs & minis impetũt iniectisque manibus tantùm non deiectant muris præcipites. Subinde Episcopum suas in ædes regressum eodem acti Numine adeunt; inuitant vltrò, gregem qui suus est, lustret; rogant proni, ac supplices veniam; ita benignè annuentem, procedentemque, vniuersi acclamationes inter, & lacrymas obuij cum sacra pompa excipiunt, simul gaudium testantes, ac pœnitentiam, quod tanti Pastoris antehàc minimè cogniti, tamdiu idcirco repudiati, aspectu demum dignentur, & paterno imperio: Neque ante dimittunt, exosculantes sacrum amictum, quam, quas erat imprecatus diras, & execrationes, ab ijs deprecetur: Quod ritu simili ille præstitit, amoto priùs anathemate, tum lectis de capite eodem Deuteronomij benedictionibus, quæ Dei cultores manent: ita quod alter in huiusmodi causa in cassum fuisset aggressus terroribus & cladibus, perfecit hic citrà negotium Euangelica arte, patria manſuetudine, Christiano ingenio cõtrà quàm quisquàm alius hoc maximè ætatis, tot instructus humanis præsidijs ne mẽte cogitasset quidem, nedum exequi pertentasset. Ad hæc nos enarrata cum mirabundi hæsissemus aliquantùm; Estne, suscepimus, memoria tantæ rei posita? Erit omninò, retulit amicus, ni grauem contumeliam intulerint, & ætati nostræ, & sibi ciues Marsicenses, quibus hæc summa cessit gloria beneficio parta clarissimi Præsulis: simul indicat, posse id cognosci ex Ferdinando Vghello Italiæ Sacræ auctore disertissimo: neque enim tàm religiosus memoriarum indagator memorabile hoc factum neglexerit. Ergò condicta hora *V*ghellum adimus, exquirimus, quæ de Marsicensi Ecclesia scripsit, communicet. Producit ille lubens, quæ inibi consignauerat, hoc est exemplum tabulæ marmoreæ in Cathedrali positæ, quæ memoriam complectitur Episcoporum duorum, Præcessoris nimirum ac Successoris, quam in Casellio retulimus supra.

Alteram quoque de successore dumtaxat allegat ibidem erectam, cui præfatur expositione luculenta causæ superioris, vt inuicto, inquit animo inueteratam litem inter suos Antecessores, & Archipresbyteros Saponariæ in supremo Romanæ Rotæ tribunali diu exagitatam, assiduo labore, & indefessa, dignaque pertinacia sustinuit, donec palmam tulit victoriæ per tres omninò bene fundatas decisiones, Saponariosque Clericos, Archipresbyterumque pristinæ Marsicensis Ecclesiæ restituit potestati: Deindè subtextis huiusce Episcopi meritis alijs atque alijs, tabulam citat huiusmodi.

Fr. Iosephus Ciantes Rom. Ord. Prad. Episc. Marſ. Templũ hoc partis superioris structuræ Sacristia, & Chori amplificatione à fundamẽtis auxit, & ornauit. In quo vniuersitatũ Diæc. Marſ. insignia marmorea in obsequiũ S. Georgij, & omnimodam obedientiam Episcopo, earũdem rogatu, & expensis collocãda curauit

Anno Dom. MDCXLIII.

Vrbano VIII. *Pont. Max.*

Tandem propriæ quieti cõsulturus bonus Pastor ad Alexandri VII. P.M. pedes Ecclesiam dimisit anno millesimo sexcẽtesimo quinquagesimo sexto, Ianuario mense. Angelici Doctoris opus *contra Gentiles* nuncupatum, summo studio in Hebraicam linguam vertit, quod Romæ impressum eidem Pontifici Max. dicauit anno 1657. Viuit in Vrbe hoc anno, quo hæc scribimus 1665. *Ex prædict. Auct.*

Tit.

Tit. 368. Marsorum.

1 IN Aprutina prouincia Marsorũ est Ecclesia Apostolicæ sedi immediatè subdita, cui à Bonifacio Papa VIII. præficitur Episcopus 6. Non. Octobris anno millesimo ducentesimo nonagesimo quinto P. F. Iacobus Buscè, vir religione, ac pietate præditus, cassata electione Alexandri de Pontibus velut vitiosa, à capitulo facta. Longa annorum serie commissum sibi gregem optimè rexit, compleuitque dierum suorum cursum anno millesimo trecentesimo vigesimo septimo. *Vghell. Ital. Sac. tom. 7.*

2 Sunt qui Petrum de Ylperinis à nobis inter Marsicen. Epp. relatum, huius Marsorum Ecclesiæ Episcopum faciunt, nos verò Vghelli placitum sequti, eum cum Marsicanis, seu Marsicen. enumerauimus.

Tit 369. Marturanen.

1 MArturanensis Ecclesia vnica Cusentinæ Metropolis Suffraganea, Episcopum obtinuit P. F. Gregorium de Cruce Hispanum, inculpatæ vitæ virum, à Pio V. creatum die 4. Febr. anno millesimo quingentesimo sexagesimo nono. Vt autem sibi collatam dignitatem susciperet non nisi Pontificio præcepto accedente id præstitit, qui cum sedulo sibi demandato muneri satisfaceret, vt deprauatos subditorum mores ad meliorem normam reuocaret, eorum in se odium ita prouocauit, vt propinato sibi veneno paulatim consumptus, maximo proborum luctu, improborum autem gaudio, animam Creatori suo reddiderit anno millesimo quingentesimo septuagesimo septimo, in sua Cathedrali conditus. *Vghell. tom. 9. Ital. Sac.*

Tit 370. Martyrien.

1 MArtyrien. Ecclesiæ in partibus infidelium in Affrica à Gregorio Papa XIII. Episcopus præficitur die 19. Nouembris anno à Virginis partu millesimo quingentesimo septuagesimo sexto P. F. Antonius Hernandez (quem Fernandez Antoninm Bernardum malè nuncupat) Suffraganeusque Conimbricen. Episcopi datus. *Ex Regest. Cancell. Apost.*

Tit. 371. Masen.

1 MAsæ Episcopalis sedes sub Metropolit. Senense in Tuscia binos ex Prædicatoribus consequuta est Episcopos, quorum primus enituit P. F. Galganus Senensis, singularis doctrinæ, pietatisque vir, qui ex Priore Prouinciali Romanæ Prouinciæ à Io. XXII. Masensis Episcopus anno millesimo trecentesimo trigesimo secundo creatus, Senensi populo in maximo fuit pretio, qui illius opera, atque consilio, in vrgentibus, trepidisque negotijs sæpè sæpius vius est. Sexdecim annis Populonis, seu Masensibus diuinum ius dixit; tandemque senio confectus dormiuit cum patribus suis Senis anno millesimo trecentesimo quadragesimo octauo die 19. Martij, cunctis sibi creditis ouibus collachrymantibus, in nostro S. Dominici Templo ante aram Max. conditus. Scripsit Sermones Quadragesimales. *Vghell. tom. 3. & Vgurger. in Pomp. Senen. tit. 7.*

2 P. F. Nicolaus Bonitus alter extitit ex nostris qui Masensem cathedram conscendit ex Taruisina à Bonifacio Papa IX. 5. Id. Septemb. translatus anno millesimo trecentesimo nonagesimo quarto, quamcum annis decem probè rexisset, ad Arborensem Archiepiscopalem sedem in Sardinia translatus est anno millesimo quadringentesimo quarto, de quo ibi. *Vghell. ibid. & Plod. de Progen. S. P. Dominici in Italia lib. 2. cap. 89.*

Tit. 372. Masilien.

1 IN Gallia sub Metropolitana Arelaten. est Massilien. Ecclesia, cui plures ex Dominicanis professoribus præfuere, quorum prior effulsit P. F. Io. de Monte Pesulano, quem Gallia Christiana Joannem Gasquii nuncupat. Fuit hic ex prouincia Prouinciæ, Parisinus doctor insignis, Ioannisque XXII. Pœnitentiarius, à quo 16. sui pontificatus anno, qui fuit salu-

ſalutis milleſimus trecenteſimus trigeſimus tertius Epiſcopus renunciatur. Auenionenſi concilio interfuit anno 1337. præfuitque huic Eccleſiæ vſque ad annum milleſimum trecenteſimum quadrageſimum quintum, quo efflauit animam. *Teag. in mon. Ord. & Gall. Chriſt. tom. 3.*

2 P. F. Guillelmus Sudre Gallus, patria Tullenſis, ex Magiſtro Sacri Palatij Cardinalis creatus ab Vrbano V. Maſſilienſem Eccleſiam regendam conſecutus eſt ab eodem Vrbano anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo, nec non Oſtienſis Epiſcopus effectus, in Neapolitanum Regnum ad componenda diſſidia inter Tarentinum Principem, Ducemq; Adriæ Apoſtolicus Legatus ab eodem Pōt. Max. directus eſt. Opuſcula quædam ſcripſit, docta & erudita. Teſtamenti codicillos anno 1373. indictione 11. die 20. Septemb. condidit, in quibus inter cœtera delegit ſepulturam in noſtro Auenionen. conuentu in Sacello B. Mariæ Virginis poſt ſepulchrum Card. Aquen. funebrem ſibi pompam interdicendo. Maſſilienſi Eccleſiæ ſuę pro perpetuo anniuerſario ſibi faciendo centum florenos auri; nec non fabricæ ſolemnis theçæ, in qua condereturS. Lazari caput ducentos florenos legauit; conuentibuſque S. Saluatoris de Sion, & noſtris munifica legata conſtituit. Exequutores ſuæ vltimæ voluntatis nominauit Cardinales Angelicum Albanenſem, Aegidium Morinenſem, Epiſcopos: Petrum Pampilonen. Guillelmum de Agrifolio, & Guillelmum Mimattenſem, Guidonem Epiſcopū Pictauienſem & P.F. Heliam Raymundi Magiſtrum Generalem Ordinis noſtri. Actum Auenione in palatio eiuſdem Card. anno prefato milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo tertio pontificatus Gregorij Papæ XI. anno 3. ſubque hac breui Epigraphe ſepultus eſt.

Requieſcat in pace.

Gall. Chriſt. tom. 3.

3 P. F. Antonius de Four Aurelianenſis, Pariſinus inſignis Doctor, Ludouico XII. Regi Chriſtianiſſimo à ſacris confeſſionibus, & concionibus, Maſſilienſem Eccleſiam ad eiuſdem Regis nominationem à Iulio II. regendam obtinuit anno milleſimo quingenteſimo ſeptimo, qui ſequenti anno 21. Septembris Eccleſiæ eiuſdem poſſeſſionem perſonalem adijt graſſante in ea ciuitate lue, ſibi creditis ouibus ſacramenta miniſtraturus. Obijt in Regio comitatu ſecundo ſuę dignitatis anno qui fuit à Virginis partu 1509. menſe Iulio. Scripſit Gallico idiomate *Paraphraſim in ſeptem pſalmos pœnitentiales: nec non Diætam ſalutis.* ac iuſſu Dom. Annæ Reginæ Biblia tranſtulit, duoque Sermonum volumina compoſuit. *Gall. Chriſt. ibid.*

4 P.F. Nicolaus Cœffeteau Cenomanenſis ex oppido S. Carileſi in ſacris ſtudijs aſſiduus, docti acutiſſimique theologi in Pariſienſi Academia ſibi nomen, cum doctorale laurea promeruit. In regulari obſeruantia zeloſus, Gallicanæ congregationis generalis Vicarij laborioſam præfecturam promeritus eſt; eiuſque facundia in ſacris præſertim concionibus, atque ſcriptis, quibus Galliam, Angliam, Italiamque illuſtrauit, plurimùm enituit. Principibus charus, Cardinale Perronio promouente, ab Henrico Rege, vt Iacobi magnæ Britanniæ Regis libro ad vniuerſos chriſtianos principes ſcripto reſponderet aſſumptus fuit; eidemque Henrico è viuis rapto, funebri oratione parentauit. Multa etiam eruditione, elegantiaque ſingulari ditata ingenij ſui præclara monumenta poſteris reliquit; edidit enim, Ludouico XIII. inſcriptum, opus de Euchariſtia aduerſus Pleſſium Morneum, ſeu refutationem Myſterij iniquitatis: de omnipotentia, & voluntate Dei: Sacroſanctæ Euchariſtiæ miranda; tabellas Magdalenæ: pœnitentiæ, & humanarum paſſionum; hydram exciſam ab Hercule Chriſtiano; Margaritas ad Reginam Margaritam Valeſiam, cuius Concionator extitit, Paraphraſes, & alias eiuſmodi poeſes: Cumque ipſe propter eruditionem eximiam doctis viris innotuiſſet, promouente Ludouico Rege à Gregorio XV. Maſſilienſis Epiſcopus creatus fuit anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſ. ſecundo. Scripſit ex mandato Pauli *V.* & Gregorij XV. cōtra Archiep. Spalatenſis Marci Antonij de Dominis errores opus, quod talem habuit titulum. *De Sacra Monarchia Eccleſiæ Catholicæ, Apoſtolicæ, & Romanæ aduerſus Rempublicam Marci Antonij de Dominis quondam Archiepiſcopi Spalatenſis lib. 4. Apologeto*; in eo tanti laboris molimine

mine, vita defecit optimum Pastorem. Parisijs die 21. April. anno millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, ætatis suæ quadragesimo nono. Hunc celeberrimum virum Ludouicus Rex Lombariensem primò, Sanctonensem postmodum nominauerat Episcopum, quas Ecclesias suscipere renuerat. Dardaniensis titularis Episcopus, Administratorque Metensis Ecclesiæ ante Massilienſis consequutionem fuit. Iacet Parisijs in Regali sacello Diui Thomæ cum sequenti elogio.

Nicolaus Coeffeteau huius de familiæ Heroibus, Metensium olim Suffraganeus, posthac Præsul Massiliæ, scribere stylo suo Regibus, velut ac Pontificibus Propheta renunciari, denatus xxi. Aprilis M. D. C. XXIII. qualis egressus reuertitur. Ergo da quod reddetur; ora, vt videat quæ audis. Requiescat in pace. Amen.

Gall. Christ. ibid. Et Le-Feburè in Manuali Historico.

5 P. F. Franciscus de Lomenie Sacræ Theol. Licentiatus, inde Abbas de Ioſaphat, ex Roadiutore prefati Nicolai Massilienſis Episcopus Vrbano VIII. annuente consecratus est 13. Maij an. millesimo sexcentesimo vigesimo quarto à Francisco Harlæo Rotomagensi Archiepiscopo. Lemouici viuere desijt anno millesimo sexcentesimo trigesimo nono, apud nostros ibidem conditus. *Gall. Christ. vbi supra*, Et ex Regest. Cancellariæ Apost.

Tit. 373. Maurianen.

1 PAter F. Petrus Gebennensis, à Nicolao Papa III. Maurianensis Ecclesiæ in Sabaudia cõstitutus est Episcopus, postquam in prouincia Prouinciæ Prior Prouincialis extitisset, anno millesimo ducentesimo octuagesimo; in qua Ecclesia præfuit annis pluribus. *Taeg. & Gall. Christ. tom. 3.*

2 P. F. Io. Iolui à Clemente Papa VII. renunciatur Ebronen. Episcopus in partibus, datus Suffraganeus Maurianen. Episcopo die Mercurij 24. Augusti an. à Virgineo partu millesimo quingentesimo vigesimo quarto. *Ex Act. Consist. eiusdem Pont.*

Tit. 374. Mazaren.

1 MAzariẽsis, seu Mazarensis Ecclesia in Sicilia sub Metrop. Panormitana plures ex Dominicanis professoribus Pastores obtinuit. P. F Peregrinus de Pactis Messanensis sanguinis claritate commendabilis, eidem præfuit ann. Dom. millesimo trecentesimo decimo septimo. Hic cum Damiano Palicio ad Io. XXII. à Friderico II. Rege Siciliæ Orator missus est, vt inito iam fœdere à se cum Roberto Neapolitano Rege, conuenientibus Apostolicis Nuncijs oppida omnia à Friderico occupata Roberto restituerentur. Fuit Peregrinus in Regia aula Frederici maior Capellanus, habuitque suum Vicarium in Mazarensi Ecclesia F. Nicolaum Cintinum nostri Ord. virum prudentem, atq; doctrina conspicuum, qui ab eodem Rege litteras obtinuit datas 15. Decemb. anno 1318. vt Iudæorũ Mazaren. diœcesis causæ ad Episcopalem iurisdictionem pleno iure spectarent. Quieuit in pace ann. millesimo trecentesimo vigesimo quinto. *Pyrrus in Sicil. sac. lib. 3.*

2 Post Peregrini decessum in Mazarensi sede resedit P. F. Petrus Roganus Siculus, cuius Vicarius F. Vitalis ab Agrigento Dominicanus anno 1327. Ianuario mense Regias litteras supra relatas de cognitione causarũ Iudæorum publicis Mazaren. Ecclesiæ tabulis scribendas curauit. Obijt autem ann. millesimo trecentesimo trigesimo. *Sicil. sac. lib. 3.*

3 P. F. Ferrarius Abello Apulus cum in Siciliæ Regno de rebus fidei Quæsitor esset post Petrũ Mazaren. Episcopus anno millesimo trecentesimo trigesimo primo creatus est. Tres tantummodo annos huic ecclesiæ præfuit, ad Barchinonen. translatus an. 1334. *Sicil. sac. ibid.*

4 P. F. Franciscus de Regno ex Liparitana Ecclesia tunc cum Pacten. vnita ad Mazaren. transfertur ex Capituli electione, & Vrbani VI. confirmatione anno millesimo trecentesimo septuagesimo primo. De quo ibi. *Vghell. tom. 2. in Append. & Sicil. sac. vbi sup.*

Tit. 375. Mechoacan.

1 OPidum de Mechoacan. in Indijs à Paulo II. ad Caroli V. ſupplicationem in ciuitatem, & Cathedralem Eccleſiam euectum die 18. Auguſti anno milleſ. quingenteſimo trigeſimo ſexto, habuit Epiſcopum P. Fr. Alphonſum Guerram de Limenſi conuentu, à Clemẽte VIII. inſtitutum anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo die 9. Martij, ex eccleſia Riui de la Plata translatum, qui cũ annos ſex eidem laudabiliter præfuiſſet, dies ſuos compleuit in mortem datus ann. 1598. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Clem. VIII. & Gil. in Teatro Eccleſ. Mechoacan.*

2 P.F. Dominicus de Vlloa ex Pomperacenſi Eccleſia ad quam ex Nicaraguen. euectus fuerat, ad hanc de Mechoacan, transfertur, ſubſequuto Alphonſi præfati obitu, die 9. Martij anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo nono, cui tribus annis non completis ius factum dixit Paſtor bonus, ad patres appoſitus ann. 1602. *Ex Act. Conſiſtor. eiuſdem Clem. Pont.*

3 P. F. Andreas de Vbilla ex Chiappenſi Eccleſia ad hanc de Mechoacan à Clemente VII. ex Philippi III. nominatione, die 28. Octob. ann. milleſimo ſexcenteſimo ſecundo translatus, ante Bullarum Apoſtolicarum conſequutionem deſijt eſſe inter mortales, immortalitatem cum Beatis in cœlo conſequuturus. *Gil. vbi ſup. & ex Regeſt. Cantell. Apoſt.*

Tit. 376. Megaren.

IN Inſula Cypri ſub Metrop. Nicoſien. eſt Megaren. Eccleſia, cui ab Apoſtolica Sede plures ex Dominicanis profeſſoribus fuere præfecti Epiſcopi, ſuntque ſequentes, qui nobis innotuere.

1 Bonifacius Papa IX. Megaren. Eccleſiæ conſtituit Epiſcopum P. F. Fauſtinum de Richettis Brixien. ex Lombardiæ prouincia 4. Non. Martij anno milleſ. trecenteſimo nonageſimo ſecundo, de cuius promotione Bzouiana manuſcripta ſic referunt. *Fauſtinus de Richettis de Brixia Ord. Prad. Epiſcopus Megaren. à Bonifacio* IX. 4. *Non. Martij anno* 3. de quo Scriptores noſtri altum tenuere ſilentium.

2 P.F. Nicolaus de Pilſna poſt deceſſum Fauſtini Megaren. Epiſcopus conſtituitur ab eodem Pont. Bonifacio 4. Id. Decemb. anno milleſimo quadringẽteſimo primo, teſtimonium exhibentibus Bzouianis manuſcriptis in hunc modum. *Nicolaus de Pilſna Ord. Prædic. Epiſcopus Megaren. à Bonifacio* IX. 4. *Nonas Martij anno* 3. de quo Ord. ſcriptores nullam faciunt mentionem.

3 P. F. Iulius Staniranus huius Eccleſiæ Epiſcopus conſtituitur à Pio IV. anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo primo, de quo in Conſiſt. actis eiuſdem Pontificis ita dicitur. *Die 24. Octob. referente Card. Amulio prouidit Pont. Eccleſiæ Megaren. in partibus infidelium de Perſona F. Iulij Stanirani Armeni, totius populi in Inſula exiſtentis, ac etiam tam maioris, quam ceterarum omnium Eccleſiarum Armenorũ eiuſdem Inſulæ* (Scil. Cypri) *curam ei committendo: ita quod ipſe in his tamquam Suffraganeus Archiep. Nicoſien. curam, & regimen huius modi ſuſcipiat, & exerceat.* In Regeſt. autem Cancellariæ Apoſt. præfatus Iulius aſſeritur Frater Ord. Præd.

Tit. 377. Melden.

1 IN Meldenſi Eccleſia in Gallia ſub Metrop. Pariſien. reſedit vnus ex noſtris Epiſcopus P. F. Durandus de S. Portiano, celebris Pariſinus doctor (qui à nonnullis malè cum Guillelmo Durando, dicto Speculatore, Mimatenſi Epiſcopo, confunditur.) die 24. Ianuarij anno milleſ. trecenteſ. vigeſimo ſexto à Io. XXII. creatus, conſecrationiſque ritum in Senonenſi Eccleſia die x. Martij ſequentis anni 1327. ſuſcepit. Fuit Durandus Theologus celeberrimus, doctrinæ D. Thomę aliquando feruidus ſectator; eiuſdem poſtmodum acerrimus impugnator; de quo inter Anicienſes Epiſcopos copioſum habemus ſermonem: obtinuit enim cũ Meldenſi etiam commendatam Anicienſem Eccleſiam. Obijt anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo quarto, in ſuæ Meldenſis Eccleſiæ choro ſepultus Idib. Septem. ſub qua die anniuerſarium habet in eadem. *Gall. Chriſt. tom.* 3.

Tit.

Tit. 378. Melphien.

1 IN Calabria est hæc Melphien. Eccle. sia Apostolicè Sedi immediatè subdita, cui P. F. Rogerius de *Leõtio* magnæ virtutis, ac scientiæ vir, à Raynaldo Episcopo Cardinali Ostien. Apostolicæ Sedis Legato Episcopus constitutus, ab Innocentio IV. anno millesimo ducentesimo quinquagesimo secundo sui Pontificatus nono 7. Id. Febr. confirmatus est, in qua Ecclesia annis circiter octo egregiè vixit, tamdẽq; emisit spiritum. *Vghell. tom* 1. *Itall. Sac.*

2 P. F. Antonius de Riuello celebris Sacræ paginæ professor Melphiensem Episcopalem Sedem conscendit anno à Virginis partu millesimo trecentes. sexagesimo tertio 18. Kal. Iunij Vrbano *V.* annuẽte, cũ esset diuini verbi præco celeberrimus. Tres tantummodo annos hanc rexit Ecclesiam, dierum suorum communem cursum complendo anno millesimo trecentesimo sexagesimo sexto. *Vghell. vbi sup.*

3 P. F. Desiderius Scalia Cremonensis ex Lombardiæ prouincia S. Rom. Eccles. Cardinalis à Paulo V. Pont. Max. ex Cõmissario Generali S. Romanæ, & vniuersalis *Inquisitionis* an. millesimo sexcentesimo vigesimo primo creatus, eodemque die & anno Melphiensis Episcopus renunciatus, à Gregorio XV. successore, morte prœuento Paulo, confirmatus est. Annum vnum in hac Sede resedit Episcopus, translatus ad Comensem, de quo ibidem. *Vghell. vbi supra.*

4 P. F. Deodatus Scalia Cardinalis Desiderij præfati nepos ex conuentu Cremonensi spectatæ virtutis vir, ex Lombardiæ prouincia, ab Vrbano *VIII.* die 19. Febr. huius Ecclesiæ Episcopus creatur anno millesimo sexcentes. vigesimo sexto. Fuit Desiderius Theologiæ professor non vulgaris, diuinique verbi anunciator facundus in præcipuis Italiæ Vrbibus. Ad Insulam vocatus, Ecclesiasticam disciplinam in sua ditione collapsam restituere quantocyus sategit, Græcosque suæ diœcesis ad Latinam viuendi normam suauiter adduxit, nec non litem inter Abbatem S. Angeli in Vultu & Melphienses Episcopos sub iurisdictionis vtilitate terminauit. Veteres controuersias inter suæ ciuitatis Gubernatores, Regiosque iudices in Ecclesiasticæ dignitatis fauorem, & iurisdictionem indefessè sustinuit; mensæ Episcopalis annuos prouentus auxit; temporalium Castrorum iura sustinuit; nec non Episcopale Palatium instaurauit, auxitq; Tandem ab Vrbano VIII. anno millesimo sexcentes. quadragesimo tertio ad Alexãdrinam Ecclesiam translatus est in Lombardia, in qua decessit. *Vghell. vbi supra.*

Tit. 379. Melphiten.

IN Apulia est hæc Melphiten. sedes episcopalis Apostol. immediatè subiecta.

1 P. F. Hyacinthus Petronius Romanus nobili loco natus, filius cõuentus S. Mariæ super Mineruam, postquam Baccalaurei, Regentisque munus in eodem conuentu peregit, Sacri Palatij Magister a Paulo *V.* institutus, à Gregorio XV. ad Melphitensem *Episcopatum* promotus est die 5. Septemb. anno milles. sexcentesimo vigesimo secundo. Ab Vrbano *VIII.* in Neapolitano Regno supremus Inquisitor creatus, demandatam sibi prouinciam infracto animo sustinuit. Scripsit, ediditque in summulas Logicales, Logicam, & Philosophiam docta commentaria ad mentem D. Thomæ. Ordinis cœnobium in sua ciuitate constituxit, & perpetuis redditibus locupletauit; tamdemque in mortis amplexus corruit mense Septembri anno milles. sexcentes. quadragesimo septimo. *Vghell. tom.* 1. *Ital. Sac.*

2 P. F. Albertus de Natis Ep. Nicopolitan. fuit datus huic Ecclesiæ, & Ep. Card. Poccetto *Suffraganeus* à Leone X. anno 1518. de quo inter Nicopolit. Episcopos.

Tit. 380. Mercanen.

1 PAter Fr. Iacobus de Ragusio Mercanen. & Tribunen. Episcopus in Sclauonia creatus fuit anno à Virginis partu millesimo quadringentesimo tertiodecimo, quibus Ecclesijs ad inuicem vnitis præfuit annos tres, è mortalibus oculis sublatus an. 1416. in Mercanen. Cathedrali conditus, vt testatur Razzius de Vir. Illust. Ord. & Ferrarius de Reb. Vngar. Prou. par. 3. lib. 1.

2 P. F. Muſarec Sclauonus poſt præfati Iacobi deceſſum à *Martino V.* & ipſe Epharum Eccleſiarum creatus eſt. 16. Kal. Ianuarij anno milleſimo quingenteſimo decimo octauo ſicut liber 1. prouis Prelat. eiuſdem Pont. teſtatur. de quo Scriptores noſtri nec verbum quidem.

3 P. F. Blasius Conſtantinus de Ragusio, vir doctrina præclarus, in generali Bononiensi ſtudio noſtro aliquando Regens, ad Ragusini Senatus inſtantiam Mercanen. & Tribunen. Epiſcopus creatus fuit circa an. D. milleſ. quadringenteſ. ſeptuageſ. quintũ à Sixto Papa IV. de quo in Regeſt. Leonardi Manſueti Mag. Ord. fol. 215. ita dicitur. *Reuerendiſ. D. Blaſius de Raguſio Ord. Prad. Epiſc. Mercanen. poteſt vnum Fratrem tenere in ſocium, quem nullus inferior poſſit moleſtare. Dat. Romæ 11. Febr.* 1476. Hoc vnum de eodem à Script. Ord. memoratur, quod cum ab eodem Senatu ei Abbatia in quadam Inſula oblata fuiſſet, hac tamen conditione vt ordinis habitu dimiſſo Benedictinum ſumeret, (ad Benedictinos namque eadem Abbatia ſpectabat): cum deliberandi inducias petiiſſet, nocte ſequenti in viſu S. Patrem Dominicum indignatum conſpexit, qui poſt duram ſibi increpationem factam, ſeuera diſciplina caſtigauit. Quapropter expergefactus, & culpæ ſuæ venia à S. Parente petita; receptæ diſciplinæ liuida ſigna Priori conuentus patefecit, permanſitq. quoad vixit, in aſſumpto Ordinis habitu, & viuendi ritu. Huius optimi Paſtoris memoria habetur eiuſdem in Regeſt. Gen. Leonardi de Māſuetis etiam ad an. milleſ. quadringenteſ. ſeptuagesimum ſextum. *Ferrer. de Reb. Vngar. Prou. par. 3. lib. 1.*

4 Alter Blasius in eiſdem Eccleſijs ſucceſſit Epiſcopus circa annum milleſimum quadringenteſ. ſeptuagesimum ſeptimum, vt teſtatur Ferrarius vbi ſupra.

5 P. F. Donatus de Georgijs Mercanen. ciuis harum Eccleſiarum Paſtor effectus eſt, quieuitque in pace anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo ſecundo, in Capitulo noſtri Conuen. Mercanen. ſepultus. *Razz. de Vir. Illuſt. Ord. noſtri.*

6 P. F Auguſtinus Nallius harum Eccleſiarum Epiſcop. effulſit à Iulio II. creatus ann. milleſimo quingenteſimo duodecimo. Vir fuit doctiſſimus, in pluribus Ordinis ſtudijs Regens, à Thoma de Vio Caietano Generali Magiſtro in maxima exiſtimatione habitus, à quo cum Bononienſis Generalis ſtudij Regens eſſet, delectus fuit inter cœteros Ordinis doctiſſimos viros, vt ad Piſanum Conciliabulum accederet, illudque facundo ore, & calamo impugnaret, & proſterneret, pro vt fecit, Iulij Pont. Max. partibus infracto animo ſuſceptis, eidemq. mandauit Caietanus vt ſua in D. Thomam Commentaria corrigeret. Quieuit in Domino doctiſſimus Paſtor anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo ſeptimo, relictis ingenij ſui præclaris annotationibus in D. Thomam. *Plod. par. 2. lib. 4 Razzius & Gozzeus.*

7 P. F. Franciſcus Puteus Sac. Theol. Mag. die 28. Febr. anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo octauo Mercanen. & Tribunen. Paſtor à Clemente VII per obitum Auguſtini creatur, in qua dignitate vſque ad annum milleſ. quingenteſimum trigeſimum ſecundum vixit. *Ex. Act. conſiſt. eiuſdem Pont.*

8 In Franciſci demortui locum Mercanenſis, Tribunenſisque Paſtor renunciatus eſt P. F. Thomas de Cetuia Raguſinus die 16. Decemb. anno milleſimo quingenteſimo trigeſimo ſecundo à Clemente Papa VII. in quibus Eccleſijs vixit annos tres, & mortuus, in ſua Cathedrali Mercanen. cõditus eſt an. 1535. *Razz. vbi ſup. & Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Clem. Pont.*

9 P. F. Arcangelus Gozzeus harum Eccleſiarum Paſtor euaſit, ſcripſitque teſte Ambroſio Gozzeo immediate adducendo, circa annum milleſ. quingenteſimum nonageſimum ſextum Illyrica lingua librum *de Confratribus Roſary B. Virg. ac Nominis Dei*. Alium item *de Roſario*. Fernand. inter Script. Dalmat.

10 P. F. Ambroſius Gozzeus Sacræ Theol. Mag. patria Raguſinus à Paulo V. Mercanen. ac Tribunen. Eccleſiarũ Epiſcopus renunciatur die 15. Iunij an. milleſ. ſexcenteſimo nono, ſcripſitque eruditus Paſtor catalogum Scriptorum Ord. noſtri, nec non librum de exemplis, & ſimilitudinibus, atque arborem Gozzeæ familiæ. Obijt circa annum 1620.. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli Pont. Fernand. inter ſcript. Dalmat.*

Tit.

Tit. 381. Meriden.

1 IN Nouo Regno apud Indos Meridensis, seu de Merida Ecclesia Episcopum habuit P. F. Ludouicum de Citerentes ab Alexandro VII. creatum 22. Septemb. anno à *Virgineo* partu millesimo sexcentesimo sexagesimo tertio. *Ex Regest. Cancell. Apost.*

382. Meten.

1 PAter Fr. Nicolaus Coeffetau Dardanien. Episcopus, Suffraganeusque Henrico Borbonio Meten. Pastori datur à Paulo V. anno millesimo sexcentesimo septimo 2. Iulij. *Ex Act. Consistor. eiusdem Pont.*

383. Milenen.

1 MIlenen. seu Milensis Ecclesia in Arcipelago, & Insulis mari Aegæi, binos nostræ professionis sectatores consequuta est Episcopos, ex quibus prior extitit P. F. Nicolaus Langen in prædefuncti Ioannis locum à Calisto III. die 21. Aprilis anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo quinto Episcopus creatus, sicuti in lib. prouis. Prælat. eiusdem continentur.

2 Alter fuit P. F. Gregorius Castagnagnola (quem aliqui Casellam, seu Corellam malè nuncupant) Theologus insignis à Paulo III. ex Io. Petri Ferretti renunciatione creatus Episcopus die veneris 6. Nouemb. an. milles. quingentesimo quadragesimo quinto, sicut eiusdem Pont. Max. Consistorialia Acta testantur; de quo *Vghell.* tom. 1. inter Militen. agit; retractat tamen se in Appendice tom. 9. asserendo Gregorium non Militen. sed Milen. Episcopum fuisse. *Ex eisdem Actis Consistor. Pauli III.*

384. Mileuitani.

IN Insula Melita, quæ communi nomine *Malta* nuncupatur, est Mileuitana Ecclesia, ita in Cõsistorialibus Actis nuncupata, quæ modò & Meliten. dicitur, sub Metropolitana Panormitana, sequentesq; habuit Dominicanos Pastores, qui nobis innotuere,

1 P. F. Iacobus de Mileto constituitur huius Ecclesiæ Episcopus ab Alexandro IV. die 27. *Maij* ex Sebasten. translatus põtificatus anno 5. qui fuit salutis humanæ milles. ducentesimus quinquagesimus nonus, vt habetur in Bulla huiusmodi transl. lationis, quæ asseruatur in Archiuio conuentus Regij S. Dominici de Neapoli nobis communicata.

2 P. F. Andreas Bancharinus eidem Ecclesiæ Mileuitanæ datus est Episcopus circa annum millesimum ducentesimum septuagesimum, recensetur que à Fernandez in Episcopis Italis. Pyrrus verò in sua Sicilia Sacra notitia 7. dum de hac Ecclesia tractat, ait num. 7. *N. 8. N. Præsules Melitenses agebant ab anno 1266. ad ann. 1284.*

385. Militen.

MIletum, seu vt alij dicunt Militum Calabriæ ciuitas in Neapolitano Regno, cuius Episcopalis sedes Romanæ immediatè subditur, vnicum S. P. Dominici filium Episcopum habuit; estque qui sequitur.

1 P. F. Deodatus de Capua ex Romana prouincia post decessum Dominici Militen. Episcopi, ab eiusdem Ecclesiæ Capitulo vnà cum Arnoldo de Bauro Monacho electus, à Martino IV. confirmatus fuit, 7. Kalen. Octob. anno milles. ducentesimo octogesimo secundo, qui quatuor tantùm annos commissum sibi gregem, verbo, & vitæ exemplo pauit, completoq; vitæ cursu emisit spiritum an. 1286. *Vghel. tom. 1. Ital. Sac.*

386. Miltonen.

1 SVb Metropolitana Colocen. est Miltonensis Ecclesia, cui datum fuisse Episcopum P. F. Albertum de Vsti ab Vrbano V. anno 2. sui pontificatus, qui fuit humanæ salutis millesimus trecentesimus sexagesimus quartus, ex Bzouianis manuscrip. in Archiuio Ord. asseruit, & à nobis alibi adductis, in hunc modum constat.

Al-

Digitized by Google

Albertus de Vsti Ord. Prad. creatur Episcopus Miltonen. anno 2. Vrbani V.

387. Mimaten.

1 IN Mimatensi sede Episcopali in Gallia sub Bituricen. Metropol. vnicum nostri instituti professorem resedisse constat, estque hic P.F. Hyacinthus Serronus Romanus S. Mariæ super Mineuam alumnus, qui cum Socius Magistri sacri Palatij Michaelis Mazarini ad purpuram postmodum euecti, extitisset, Arauxicanus Episcopus ab Innocentio X. creatus, ab Alexandro Papa VII. ad Mimatensem Ecclesiam translatus fuit mense Maio anno millesimo sexcentesimo sexagesimo primo, in qua viuit bonus Pastor hoc anno 1665 quo hæc scribimus.

Sunt ex nostris, & extraneis Scriptoribus qui Guillelmum Durantem Ep. Mimaten. fuisse Ord. nostri professorem affirmant; sed falsò, confundunt enim Durandum hunc Speculatorem dictum, cum Durando de S. Portiano Episcopo Anicien. & Melden. dequo supra in Anicien. Epp. qua de re fusè tractat Gallia Christ. tom. 3. inter Mimaten. Epp. sub nu. 23. referens sepulchrale inscriptionem, in nostra S. Mariæ super Mineruam ecclesia, in Capella DD. de Alterijs, vbi conditum est eius corpus tumulo prostantem, in qua nulla fit mentio fuisse Durandum Ordinis Præd. professorem.

388. Minden.

1 PAter Fr. Otho de Mali-Saxo, cum in sæculo militiæ nomen dedisset, euansetque in illa Dux strenuus; tartareis legionibus bellum postmodum indicturus, contemptis mundi honoribus sub paupertatis regula Deo seruire constituit, Dominicanam togam amplexatus, sub qua, cum in regulari obseruantia, cæteriseque virtutibus plurimùm profeciisset, Mindensem ecclesiã in Alemania regendam suscepit ab Vrbano V. in sui pontificatus primordijs, in qua dignitate, cum sanctissimi Pastoris sibi com mobtinuisset, dies vitæ terminauit, an. millesimo ducentesimo septuagesimo primo. *Castil. p.p. Plod. p. 2. lib. 3. Taeg. in monum. Ord.*

389. Minerbinen.

1 IN prouincia terræ Barij Neapolit. Regni est Minerbinen. Ecclesia, cui præfuit P.F. Antonius de Gaeta, cum esset Pœnitentiarius Bonifacij VIII. adlectus Episcopus ab eodem Pont. Max. anno millesimo ducentesimo nonagesimo octano: in qua Ecclesia plures annos laudabiliter vixit. *Taeg. in monum. Ord.*

2 P.F. Robertus de Noya Apulus Minerbinensem Episcopalem sedem conscẽdit die 23. Ianuarij anno millesimo quadringentesimo nonagesimo secundo ex Innocentij VIII. decreto. Fuit Robertus præco diuinus celebris, laureatusque Doctor insignis, cui Mag. Ordinis Ioachimus Turrianus concessit facultatem retinẽdi apud se in Episcopatu bona quæ in Ordine habebat, vt ex eius Regest. sub an. 1494. constat. Quinque annis hanc rexit ecclesiam pater pauperum effectus, translatus ab Alexandro VI. ad Acernen. an. 1497. de quo ibi. *Vghel. tom. 7. Vallis de vir. Illust. Ord. Prædicat.*

3 P.F. Hieronymus Zambeccarius Bononiæ nobili loco natus ex Aliphana sede ad hanc translatus fuit ab Vrbano VIII. die 10. maij anno millesimo sexcentesimo trigesimo primo, in qua duobus tantummodo annis præfuit, liberèq. eam ad Pont. Max. pedes dimisit. Vixit postmodum Romæ aliquibus annis in maxima egestate, vbi obijt, in ecclesia SS. Apostolorum sepultus vt vidimus. *Vgel. vbi sup.*

390. Minoren.

1 PAter Fr. Iacobus Sergius Theologica facultate Doctor illustris ad Minorẽsem sedem Episcopalem in Regno Neapolit. sub Amalphit. Archiepisc. constitutam à Clemẽte VI. fuit euectus Nonis Nouemb. anno millesimo trecentesimo quadragesimo octauo, in qua cum laude annos quindecim vixit decessitque an. 1363. in sua ecclesia sepultus. *Vghel. t. 7. Ital. Sac.*

2 P. Fr. Thomas Siculus ex Oppido S. Sal-

Digitized by Google

S.Saluatoris diœcesis Pacten. promouente Iulio II. Minorensis Episcopus euasit anno milles. quingentesimo duodecimo. Duodecim annis in hac ecclesia laudabilè vitam duxit, compleuitque dies suos Neapoli repentino interitu à Deo vocatus an. 1526. & in nostra ecclesia S.Spiritus conditus, in cuius fauorem Leo Papa X. Apostolicas litteras Raymnndo de Cardona Neapolitano Proregi dederat die 10.Apr. an.1521. pontificatus sui anno nono, quas Vghellus adducit vbi sup.

3 P.F. Io. Petrus Bonus Panormitanus, iam diù huius Ecclesiæ Episcopus designatus; tandem in demortui Thomæ locum à Clemente VII. die 28.Febr.creatus fuit anno milles. quingentesimo vigesimo sexto. Viginti annos in eadem vixit, perrexitque ad Christum die 6. Iunij 1546. *Vghell. ibid.*

4 P.F. Ambrosius Catharinus Politus Senen. doctrina, & virtutibus spectabilis; apud Pontt. Maxx.Concilijque Tridentini Patres in maxima existimatione habitus, in Ioannis prædefuncti locum Minoren. Episcopus à Paulo III.die 27. Augusti an. milles. quingẽtesimo quadragesimo sexto creatur,cui ecclesiæ annos sex optimè præfuit, translatus deinde ad Archiepiscopalem Compsanam sedem ann. 1552. Eius cum laude meminit Card. Pallauicin. in Historia Concilij. Reliquit posteris sequentia ingenij sui monumenta præclara.

In quinque priora cap. Geneſis.
In Epiſtolas D. Pauli.
In epiſtolas Canonicas.
Speculum hæreticorum.
De Conceptione B.Virg.
De veneratione Sanctorum.
De præſcientia, & prouidentia Dei.
De prædeſtinatione Dei.
De eximia prædeſtinat. Chriſti.
De Angelorum bonorum gloria.
De Angel. malorum lapſu.
De conſummata gloria ſolius Chriſti & B. Virginis.
De lapſu hominis.
De peccato originali.
De omnium morte, & reſurrectione.
De veritate Purgatorij.
De præmio bonorum.
De ſupplicio æterno malorum.
De ſtatu puerorum abſque ſacramento decedentium.
De perfecta iuſtificatione.
De fide, & operibus.
De reſidentia Epiſcoporum.
De cultu, & adoratione imaginum.
De veritate instrumenti ſacrificij.
Libros quinque contra Lutherum, Florentiæ an. 1521. impreſſos, & Carolo V. Auguſto dicatos.

Vertit in latinam linguam vitam S. Catarinæ Senen. à B. Raymundo de Capua compositam.

Scripsit quoque plura alia opuscula, quę referuntur à Fernandez in sua Biblioth. de quibus etiam consule Bellarminum in sua.

5 P. F. Georgius Lazarus Tarnisinus insignis verbi Dei concionator ex Patauini conuentus Priore die 13. Iulij ann. milles. sexcentesimo quarto, à Clemente VII. Minorensis Episcopus nominatus fuit; qui in suam ecclesiam ingressus die 17. Aug eadem die transacto vndecimo anno, ex hac lachrymarum valle ereptus, in sua Cathedrali conditus est an. 1615. cum sequenti elogio.

Reuerendiſſimus Dominus
Fr. Georgius Lazzari de Triuiſia
Ord. Prad.
Epiſcopus Minoren. mortalitatis memor
viuens ſibi fieri mandauit.
Vixit annos liij.
in hac Eccleſia xi.
Obijt die xvij. Auguſti M.DC. XV.
Et Io. Antonius ſuis impenſis
adimpleri curauit.

Vghell. ibid.

6 P. F. Thomas Brandolinus Neapolitanus vitæ integritate, literarumq. præstantia spectabilis, conuentus S.Dominici de Neap. alumnus, atque inter Doctores eiusdem ciuitatis cooptatus, post Prioris conuentualis, ac Prouincialis munia summa cum laude peracta à Paulo V. sapientum, proborumque virorum amatore, die 4. Decemb. anno milles. sexcentesimo quintodecimo ad Card. Caetani instãtiam Minorensis Episcopus renunciatus est. Suę Ecclesiæ solemni possessione die 25. eiusdem mensis suscepta, manum suam statim misit ad fortia pro reparatione ecclesiasticæ disciplinæ. Episcopale palatium vetustate penè collapsum à fundamentis cõstru-

ſtruxit, ſuggeſtumque conſtituit in Cathedrali, quam ſacra ſupellectile ditauit. Eius vitæ probitas, doctrina, atque prudentia non ſolùm commiſſis ſibi ouibus, verùm etiam Hiſpaniarum Catholico Regi ita illuxit, vt ab eodem vnà cum Iulio Cardinali Sabello pro Archiepiſcopatu Salernitano nominatus ſit. Annos 21. laudatiſſimè in hac ſede bonus Paſtor ſedit, ac tandem cum Chriſto æterno Paſtore victurus hanc lachrymarum vallem reliquit die vltima Febr. anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo ſexto, in ſua Cathedrali, ac Sacello Sanctæ Trophymenes à ſe conſtructo, cũ ſequenti elogio conditus.

Fernes extinctus viua in Diuam Trophimenam pietate: an extinctum: an viuum? Eius iuxta cinerem ſponte poſitus ſua Fr. Thomas Brandolinus. Concionator ille diſſertiſſimus e familia Prad. in magno apud ſuos, apud exteros numero, poſt praclara ſui Ordinis munera à Paulo V. Epiſc. denunciatus Minoren. Thiara minore quã merito & minore meritis condito tumulo,

Quem
Ferdinandus Brandolinus I. C.
Patruo benemerentiſſimo Peſ.
Anno ſalutis humanæ MDCXXXVI.

Vallus & Vghell. vbi ſup.

Tit. 391. Mirapicen.

1 IN Mirapicenſi Epiſcopali ſede in Gallia ſub Metropolitana Toloſana præfuit P. F. Petrus de Pireto, Vir doctiſſimus, ex Sacri Palatij Magiſterio aſſumptus poſt promotionem Iacobi Fornerij Card. Mirapicen. Epiſcopi ad ſummum Pontificatum, ab eodem Pont. Max. anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo quinto creatus, qui reſedit in hac Eccleſia cũ laude non vulgari annos duodecim: tandemque in mortis oſcula ruit anno 1347. De quo in Magg. Sacri Palatij *Gall. Chriſt. t. 3.*

Tit. 392. Miſmen.

1 IN partibus Infidelium eſt Miſmen. Epiſcopalis ſedes, cui præfectus eſt Epiſcopus à Paulo III. vacanti per obitum Conradi P. F. Baldaſar Ferdaman Germanus, cum facultate exercendi pontificalia in Hildeſemen. Diœceſi, anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo die 20. Auguſti. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

Tit. 393. Miſsinen

MIſſinen. Eccleſia in Alemania ſub Metropolit. Magdeburgen. quam Miſnienſem communi nomine dictam credimus, ſequentes habuit Epiſcopos Dominicanos.

2 P. F. Nicolaus Tzymerman Germanus huius Eccleſiæ Paſtor conſtituitur à Bonifacio Papa IX. 16. Cal. Nouemb. anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo ſeprimo, de quo manuſcripta Bzouiana hęc habent. *Nicolaus Tzymerman Ord. Prad. Epiſcop. Miſſinen. à Bonifacio IX. 16. Cal. Nouemb. anno 8.*

2 P. F. Io. Miſſinenſis Epiſcopus effectus eſt à Sixto IV. qui anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo octauo à Mag. Generali Leonardo de Manſuetis receptus eſt ad gratias, atque beneficia Ord. ſicuti eius Regeſta in hunc modum referunt fol. 351. *R. D. Io. ex Ordine noſtro Epiſcopus Miſſinen. recipitur ad beneficia Ordinis. Dat. Peruſij 22. April. 1478.*

3 P. F. Leonardus Zittardius à Pio IV. die 17. Martij anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo tertio creatur Epiſcopus Miſſinen. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 394. Mitilenen.

1 PAter Fr. Ambroſius de Abiate ex prouincia Lõbardię à Bonifacio IX. anno milleſimo quadringenteſimo ſecundo Mitilinen. Epiſcopus creatus dicitur à Plodio par. 2. lib. 3. cœterum an hæc Eccleſia ſit alia à Lesbien. quæ & Mytilena Archiepiſcop. neſcimus.

Tit. 395. Modruſien.

1 PAter Fr. Antònius Dalmata Iadrenſis, doctrina, religioneque laudabilis, cum Budæ Vicarius prouincialis,

lis, & Matthiæ Coruini Regis Hung. Capellanus, nec non Reginæ Beatrici eius coniugi à ſacris confeſſionibus exiſteret, ad Modruſienſem Epiſcopatum procurante Rege electus fuit anno milleſimo quadringenteſimo octuageſimo primo à Sixto Papa IV. prout ex Petri Nigri epiſtola ad eundem Regem dedicatoria Clypei Thomiſtarum editi eodē anno 1481. apparet. A Magiſtro Ord. Ioachino Turriano duos Ordinis Fratres, Clericum vnum conuersū alterum ſibi ſocios obtinuit, vt in eiuſdem Regeſtis legitur. *Ferrer. de Reb. Hung. Prou. Ord. Præd. p. 2. lib. 1. cap. 5.*

2 In hac quoq; Eccleſia reſedit P. F. Albertus Diuinius de Catharo à Paulo III. per ceſſionem Didaci de Loaiſa creatus die 26. Iulij anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo octauo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

3 P. F. Dionyſius Pieppius Modruſienſis Epiſcopus renunciatur à Pio IV. die 17. Iulij an. milleſimo quingenteſimo ſexageſimo, teſtimonium perhibentibus Apoſtolicæ Cancellariæ Regeſtis.

Tit. 396. Molopotamien.

1 PAter Fr. Michael de Verona Molopotamiēſem ſedem Epiſcopalem adeptus eſt, ex qua Non. Octob. an. milleſimo trecenteſimo quadrageſimo ſecundo transfertur à Clemente Sexto ad Clugienſem, de quo vide ibi. *Vghell. tom. 5. Ital. Sac.*

Tit. 397. Monopolitani.

1 PAter Fr. Petrus Boianenſis Epiſcopus, à Martino V. ad Monopolitanam Eccleſiam in Apulia Apoſtolicæ ſedi immediatè ſubiectā transfertur die 15. Ianuarij incipientis anni milleſimi quadringenteſimi trigeſimi primi, cui præfuit annis ſex, quieuitq; in pace an. 1437. de quo inter Boianen. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

2 P. F. Io. Lopez Hiſpanus Valliſoletani conuentus alumnus, huius Monopolitanæ Eccleſiæ Epiſcopus creatus eſt ex Cotronenſi translatus à Clemente VIII. die 25. Nouemb. anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo octauo. Fuit Io. in diſciplinis theologicis, Sanctorumque Patrum lectione ſtudioſiſſimè verſatus, ſcripſitque quatuor volumina pluries impreſſa pro ſermonibus de tempore, & Sanctis, copioſa Patrum doctrina condita in Concionatorum maximum commodum, ex quo tanquam ex copioſo fonte hauſerunt noſtri ſæculi Scriptores, qui Commentaria in ſacras paginas edidere. Scripſit præterea de Roſario B. Virg. de Sacramento Altaris. De præparatione ad mortem; nec non quartam, & quintam partem generalis hiſtoriæ Ord. noſtri. Præfuit huic Eccleſiæ Epiſcopus optimus, primæuos Eccleſiæ Sanctos Epiſcopos æmulatus, pauperum, viduarum, orphanorūq; pater communi voce appellatus: anno tandemque annorum pondere preſſus Eccleſiam dimiſit anno milleſimo ſexcenteſimo octauo ex Pauli V. indulto, manſitq; Neapoli apud Proregem Comitem Beneuentanum ſummo loco à Conſilijs. Compleuit tandem vitæ ſuæ curſum anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo ſecundo, Ianuario menſe, ætatis ſuæ centeſimo octauo. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac. Fernand. inter ſcript. Ord.*

Tit. 398. Montis Alti.

1 MOns Altus ciuitas in Piceno, à Sixto *V.* Epiſcopali ſede decorata ſub Metrop. Firmana, habuit tertium Epiſcopum P. F. Paulum Vrſinum nobilem Romanum ex Galleſy dominis, S. Mariæ ſuper Mineruam alumnum, qui poſt peractum, theologiam, & Philoſophiam docendi munus, pluriumque conuentuum præfecturam, a Paulo V. Epiſcopus die 14. Iulij anno milleſimo ſexcenteſimo octauo creatus eſt. Triginta duorum annorum curſu ſibi creditum gregem ſumma vigilantia rexit; tandemque in mortem incidit anno 1640. cum paulò ante ſuam Cathedralem ſacra ſupellectile ditaſſet. In eadem conditus expectat beatam ſpem, & aduentum gloriæ magni Dei. *Vghell. tom. 2. Ital. Sac.*

Tit. 399. Montis Corbini.

1 SVb Beneuentana Metropoli eſt ciuitas Mõtis Corbini in Regno Neap. quæ plures ex noſtris Prædicatoribus habuit Epiſcopos, quorum prior fuit P.F.Bonometus(quem Vghellus Bartholomęum nominat, fuiſſeque Ord. Præd. ſilet) ab Vrbano V. ſui pontificatus anno tertio, ſalutis verò 1365. creatus, qui pro Iacobo deceſſore Epiſcopo ſacrum Collegium recognouit 11. Ianuarij eiuſdem anni, de quo in antiquis manuſcrip. archiuij Ord. ita dicitur. *F.Bonometus Ord. Prædicat. creatur Epiſcopus Montis Corbini anno 3. Vrbani V.*

2 P.F.Petrus de Beneuento Epiſcopus ab Vrbano V. promotus eſt anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo ſexto, prę-fuitque huic Eccleſiæ annos duos, & completo vitæ curſu deceſſit. *Vghell. Ital. Sac. tom. 8. Taeg. in monum. Ord.*

3 P. F. Nicolaus de Aedio alter fuit ex noſtris Montis Corbini Epiſcopus à Bonifacio IX. 6. Id. Decemb. anno milleſimo trecẽteſimo nonageſimo nono creatus. Hic aſſecla fuit Gregorij Papę XII. & in paucis gratus Io. Dominico Card. Reguſino, cuius diplomati Caietæ ſubſcripſit anno 1412. Diu in hac eccleſiaſtica ſede reſedit, ingreſſuſque eſt vniuerſæ carnis viam anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo ſecundo. *Vghell. ibid.*

Poſt ſubſequutum deceſſum Nicolai, hæc Eccleſia cum Vulturarienſi vnita fuit ab Eugenio IV. die 9. Aprilis anno 1434. & poſt vnionem factam, his Eccleſijs alij duo Prædicatores præfuere.

4 P. F. Paulus Picus ex Burgo S. Sepulchri cum eſſet Sac. Congregationis Indicis Secretarius, à Paulo V. harum Eccleſiarum Paſtor creatur 15. Iulij an. milleſimo ſexcenteſimo tertio decimo, quibus præfuit annos decem, deceſſitq; in ſua reſidentia Vulturariæ anno 1622. vt habetur in Regeſt. Secretariorum S. Congregat. Indicis. Fuit autem alumnus conuentus S. Mariæ ſup. Mineruam, eiuſq; oblitus eſt Vghellus in nomenclaturis Epiſcoporum harum Eccleſiarum tomo 8. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

5 P. F. Franciſcus Maria Burattus ex conuentu Querquenſi de Viterbio Romæ ortus, à Gregorio XV. die 10. Maij anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo tertio harum vnitarum Eccleſiarum Epiſcopus creatur, in quibus defunctus eſt ſequenti menſe Octob. eiuſdem anni. *Vghell. ibid.*

Tit. 400. Montis Marrani,

MOntis Marrani Eccleſia ſub Metropolitana Beneuentana in Regno Neapolit. binos ſequentes ex noſtris Pradicatoribus Epiſcopos habuit.

1 P. F. Ruffinus Montis Marrani Epiſc. à Nicolao IV. creatus fuit, in qua Eccleſ. cum laudabiliter annos quinque vixiſſet, à Bonifacio VIII. 2. ſui pontif. anno, qui extitit à Virginis partu milleſimus ducenteſimus nonageſimus ſextus 5. Id. Auguſti ad Caſtrenſem Eccleſiam prouinciæ Hydruntinæ translatus eſt, in eaque plures annos vixit: de quo *V*ghellus tom. 8. inter Montis Marrani Epiſcopos vbi ſilet hunc fuiſſe Dominicanum, quod tamen ſubdit in Appendice ad tomum 1. in calce tomi 9. appoſita: veruntamen ad præfatam Caſtren. ſub Metropol. Hydruntina, non verò ad Caſtren. in Prouin. Patrimonij Eccleſiam translatum fuiſſe certum eſt, prout ipſemet Vghellus inter Montis Marran. Epiſcopos refert.

2 P. F. Pontius Eſcandeuilla à Clemente VI. 5. Id. Iunij anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo quinto montis Marrani Epiſcopus creatur, qui ſequenti anno ad Vicanam Eccleſiam translatus eſt ab eodem Pont. Max. de quo ibi. *Vghell. tom. 8. Ital. Sac.*

Tit. 401. Montis Pelufij.

IN Montis Peluſij Epiſcopali Eccleſia in Apulia immediatè Apoſtolicæ ſedi ſubiecta, vnicus ex noſtris præfuit Epiſcopus P. F. Antonius de Iohannotto Adrienſis ex Priore Prouinciali Prouinciæ Regni ad regimen Epiſcopale aſſumptus; euaſitque Andrienſis, ac Montis Marrani Epiſcopus circa annum milleſimum quadringen-

gen-

genteſimum quinquageſimum octauum : Deceſſit Andriæ, vbi iacet in Cathedrali, cuius tumulo hæc imminet inſcriptio.

Hic iacet F. Antonius de Ioannotto Nobilis ciuis Adrien. eiuſdemque Epiſcopus. ac Montis Pelusij cuius induſtria hæc Eccleſia refecta eſt MCCCCLXIII.

Taeg. in mon. Ord.& Vghell. t. 1.Ita.Sac.

Tit. 402. Montis Regalis.

1 MOntis Regalis Ciuitas in Pedemontana regione ſita ſub Metrop. Taurinen. ab Vrbano VI. Epiſcopali dignitate inſignita anno milleſimo trecenteſimo octuageſimo octauo, primum Epiſcopum habuit P. F. Damianum Zualiam Ianuenſem, celebrem diuini verbi præconem, ab eodem Pont. Max. die 8. Iunij eiuſdem anni creatum; qui omnem conatum adhibuit vt nouam ſponſam optimis legibus inſtitueret : ab Aſtenſi autem Epiſcopo pluribus fuit litibus vexatus cauſa ſibi aſſignandæ diœceſis. Noſtri inſtituti profeſſores in ciuitatem introduxit copioſis pro conuentus conſtructione datis eleemoſynis, populoſque diris factionibus quaſſatos ad vnitatem reduxit. Tandem annorum pondere preſſus humanæ conditionis debitum perſoluit anno milleſimo quadringenteſimo quarto, in Cathedrali ſepulturæ traditus. *Vghell. tom.4 Ital. Sac.*

2 P. F. Michael Ghislerius Cardinalis Alexandrinus à Paulo IV. ſacra purpura decoratus ex Nepeſina, Sutrinaque Eccleſia ad hanc à Pio IV. die 27. Martij an. milleſimo quingenteſimo ſexageſ. tranſlatus eſt, ad quam cum ſe contuliſſet, ſingularis probitatis editis exemplis, illam piè, ſanctèque rexit; & ſi aliquando ab illa grauibus, vrgentibuſque cauſis eum abeſſe contingebat, per Suffraganeum Hieronymum Ferragattum, virum impigrum, illam adminiſtrabat. Aſſumptus poſtmodum fuit ad culmen Apoſtolicum ſub Pij V. nomine anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſexto die 7. Ianuarij, de quo plura inter Pontt. Max. retuli-mus.

Tit. 403. Montis Viridis.

OLim Compſani Archiep. Suffraganea fuit hæc Eccleſia in Apulia, nunc verò ex Clementis VII. decreto cum Nazarena Eccleſia vnita eſt.

1 P. F. Petrus de Auerſa cum eſſet Neapolitani Regis confeſſor, Montis viridis Epiſcopus ab Alexandro VI. die 19. Iulij anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo nono creatus fuit, ad eiuſdem Regis inſtantiam; quam Eccleſiam annis tribus tantummodo rexit, in æternam vitam, vt creditur, translatus anno 1502. Fuit poſtmodum hæc Eccleſia cum Cannenſi vnita anno 1531. à Clemente VII. & vtraque cum Nazarena. *Vghell. tom. 6. Ital. Sac.*

Tit. 404. Motonen.

MOtonenſis Eccleſia in Romania ſub Patracen. Metropol. plures noſtriæ profeſſionis ſectatores habuit Epiſcopos, inter quos primus numeratur qui ſequitur

1 P. F. Aegidius Ferrarienſis ex Patriarchali Gradenſi ad Alexandrinam translatus ab Vrbano V. habuit quoque commẽdatam Mothonenſem Eccleſiam; ita enim in antiquis manuſcript. archiui Ord. ſuperius à nobis citatis habetur. *Aegidius Ord. Prædicat. creatur Patriarcha Graden. an. 1. Bonif. 8. Fuit iſte poſtea Patriarcha Alexandrinus & Cõmendatarius Eccleſiæ Mothonen.*

2 P. F. Laurentius Venerius Venetus à Io. XXIII. Idib. Iulij an. milleſimo quadringenteſimo vndecimo creatur Epiſcopus Motonen. qui plures annos ibidem vixit arguendo, obſecrando, increpando in omni patientia & doctrina. *Ex lib. proviſ. Prælat. eiuſdem Pont.*

3 P. F. Ludouicus Longus, nobili ſanguine ſatus, à Paulo II. Motonen. Epiſcopus prid. Non. Nouemb. datus eſt an. milleſimo quadringenteſimo ſexageſimo ſexto, quo in munere annos nouem Paſtor egregius vixit, quieuitq; in pace an. 1475. *Ex lib. proviſ. Prælat. eiuſdem Pont. Max.*

4 In Ludouici prædefuncti locum P. F. Blaſius Raguſinus ſucceſſit, à Sixto Papa IV. creatus, cuius memoria habetur

in Regeſt. Mag. Ord. Leonardi de Manſuetis fol. 215. qui eidem conceſſit facultatem aſſumendi ſocium ex Ordine anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo ſexto.

5 P. F. Antonius de Abula origine Cyprius à Leone X. circa annum milleſimum quingenteſimum vigeſimum huius Eccleſiæ Paſtor creatur, ſanguinis præſtantia, literarumq. peritia conſpicuus, quam cum pluribus annis optimè rexiſſet, ſarcina corporis dimiſſa, quieuit in pace *Sampaus Fernand. & Luſit. in Chron.*

6 P. F. Fœlix Polonus S. Theol. Mag. celebris Motonen. Epiſcopus à Iulio Papa III. creatus fuit die 22. Aprilis anno à partu Virg. milleſimo quingenteſimo quinquageſimo quarto ſicuti teſtatur Bzouius noſter de teb. geſtis in Polonia Ord. Præd. cap. 6. datuſque eſt Suffraganeus Vilnen. Epiſcopo.

7 P. F. Cyprianus Polonus Mag. in Sac. Theol. à Pio V. Pont. Max. die lunæ 3. Martij anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo ſecundo, pontificatus ſui vltimo, Motonen. Epiſcopus & Vilnen. Eccleſiæ Suffraganeus inſtitutus eſt, longamque vitam in his muneribus duxit, viuebat enim an. 1605. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem P. nt. & Bzou. vbi ſup.*

Tit 405. Muſtorien.

1 MVſtorienſis Eccleſiæ conſtituitur Epiſcopus à Bonifacio IX. 3. Cal. Aprilis anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo quarto P. F. Io. de Gronouuo, cuius meminere Bzouiana manuſcrip. in hunc modum. *Io. de Gronouuo Ord. Prad. Epiſcop. Muſtorien. a Bonifacio IX. 3. Cal. April. an. 5.* de quo noſtri Scriptores altum tenuere ſilentium.

Tit. 406. Mutilen.

1 MVtilenſis ſeu Motulen. Eccleſia Terræ Hydruntin. ſub Metropolitana Tarentina tres noſtri inſtituti profeſſores habuit Paſtores; ex quibus primus extitit P. F. Angelus Paſchalis Dalmatinus inſignis theologus, multaque pietate præditus, qui ad Caroli V. petitionem à Paulo III. creatus eſt Ep. die lunæ 5. Martij anno milleſimo quingenteſimo trigeſimo ſeptimo, eidemque pluribus annis ſacrum ius dixit. Quieuit in pace Neapoli, in Eccleſia S. Catherinæ de Formello terræ traditus. *Vghell. tom. 9. Ital. Sac. Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli P.*

2 P. F. Seraphinus Rinaldus de *Nuceria* nobili loco natus, conuentus S. Dominici de *Neapoli* alumnus, cum Dominicanum habitum ex manibus *Magiſtri* Generalis Seraphini Caballi ſuſcepiſſet, Prouincialiſque ſuæ prouinciæ Regni præfecturam exercuiſſet, atque in Neapolitana Vniuerſitate cathedræ D. Thomæ nobilis moderator extitiſſet, ab Vrbano VIII. *Mutilenſis* Epiſcopus creatus eſt die 4. Aprilis anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſeptimo, in qua Eccleſia tribus tantummodo annis vixit, completisque diebus ſuis, *Neapoli* anno 1630. in templo S. Dominici ſepultus eſt. *Vghell. ibid. & Vall. de Prou. Regni.*

3 F. F Io. Baptiſta Paleſius *Neapolitanus* cœnobij S. *Mariæ* Sanitatis filius, vnus ex primis regularis obſeruantiæ eiuſdem conuentus, & Congregationis Patribus, vir doctus, pius & verus Iſraelita, in quo dolus non apparuit, poſt eiuſdem conuentus regimen, promouente Philippo IV. *Hiſpaniarum* Rege inuictiſſimo, *Motulenſis* Epiſcopus ab Vrbano *VIII.* renunciatus eſt die 15. Ianuarij anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo octauo: in qua dignitate conſtitutus ipſe omnem adhibuit operam vt gregem ſibi commiſſum ad rectam viuendi normam reduceret, ad quam eius vitæ probitas illum impellebat. In maxima fuit æſtimatione apud cunctos Neapolitanos Principes, Proceres, Regioique *Miniſtros*, quos erga S. Patrē Dominicum deuotione inflammauit, ita vt illū in totius Regni Tutelarē delegerint, quod & Apoſtolica auctoritate Vrbani VIII. primò, Alexandri Papæ VII. deinde fuit conſtabilitum. Tandem cum bonum certamen certaſſet, curſum conſummaſſet, fidem ſeruaſſet, repoſitam ſibi coronam à iuſto iudice percepturus, obdormiuit in Domino decimo ſui regiminis an. qui fuit à Virg. partu 1648. *Vall. & Vghell. vbi ſup.*

Tit.

Digitized by Google

Tit. 407. Mutinen.

1 MVtinensis nobilis Ecclesia in Lombardia sub Bononien. Metropolitana quatuor ex Fratribus Prædicatoribus Episcopos habuit, & P. F. Albertus Boschettus nobilis *Mutinen.* primus in ea resedit. Fuit Albertus Corradi potentissimi ciuis *Mutinen.* filius à Clero, & populo Episcopus 3. Non Aprilis an. millesimo ducentesimo trigesimo quarto electus, atque à Gregorio Papa IX. confirmatus, qui creditam sibi ecclesiam pluribus annis pacificè rexit, commissum sibi populum pietatis operibus enutrire satagens; tandemq. factionibus Gibellina, & Guelpha inter se certantibus, sede sua exulare coactus, Bononiam se recepit, *Mutina* sacris propter hoc à Gregorio Pontifice interdicta. Rebus postmodum pacatis in suam ecclesiam reuersus, ibidem Innocentium IV. ex Lugdunense Concilio reuertentem magnifico recepit hospitio, ab eodemque iudiciariam delegatam potestatem accepit cognoscendi, iudicandique iniurias, quas Rauennati Archiepiscopo intulere Ariminenses. Plura templa instauravit, nostrosq. Patres & Franciscanos, atque Augustinianos *Mutinam* introduxit copiosisque eleemosynis fouit. Decessit tandem operibus bonis cumulatus optimus Antistes anno millesimo ducentesimo sexagesimo quarto, cui omnium lachrymæ, tanquam sanctitatis laude præstati parentauere. *Vghell. tom. 2. Ital. Sac. & Plod. par. 2. lib. 1.*

2 P. F. Aegidius Andreæ de Foscherarijs Bononiensis Sacri Palatij *Magister*, vir ecclesiastica eruditione conspicuus, ex Card. *Moroni* cessione, à Iulio III. creatus Mutinensis Episcopus euasit die 15. *Martij* an. millesimo quingentesimo quinquagesimo. Montem pietatis *Mutinæ* erigendum curauit, collegiumque puellarum Episcopi, vt vocant, instituit, partemque Episcopalis palatij, hortos respicientem construxit. Cum eodem Card. *Morono* calumnijs circumuentus Adrianam molem Romæ pro carcere habuit, moxque comprobata sub Pio IV. eius innocentia, crimen discussit, & vincula, publico decreto à *Michaele* Card. Alexandrino S. R. E. summo Inquisitore hac de re edito, quod Plodius par. 2. lib. 3. de Vir. Illust. Ord. refert, Tridentino Concilio interfuit, in quo Arcæ scientiarum sibi nomen obtinuit à Patribus, ex quorum mandato euisdem Cõcilij sessiones exarauit. *Missale*, Breuiarumque Romanum corrigendum, castigandumque suscepit, composuitque Romanum Cathechismum cum Leonardo *Marino* Lancianen. Archiep. Franciscoque Forerio Lusitano, cunctis ex Ordine nostro. Romæ fato functus est die 23. Decemb. an. 1564. in nostro S. Mariæ super *Minxruam* Templo prope Aræ max. gradus cum sequenti elogio conditus.

D. O. M.
Fratri Aegidio Foscherario Bonanien.
Ord. Prad. Episcopo Mutinen.
Religione, innocentia, liberalitate,
præstantia, prudentia,
ac scientia diuinarum rerum tanta,
vt in publico Tridentino Concilio
Patres in eius iudicio conquieſcerent.
Qui Catechismo, Missali, ac Breuiario,
in quibus maximè omnium elaboranit,
compositis.
Romæ obdormiuit in Domino
Anno Do. M. D. LXIV. die xxiij. Decemb.
Vixit an. lij. mens. x. dies xxvi.
F. Ferdinandus de S. Ambrosio
memoriæ tanti viri obseruantiss.
fecit xv. Octob. MDLXVII.

3 P. F. Sixtus de Vicedominis nobilis Nouocomensis ex iterata cessione Cardinalis *Moroni* Mutinensem sedem conscendit annuente Pio V. ann. millesimo quingentesimo septuagesimo primo. Prudenter sibi creditam ecclesiam decem, & nouem annis rexit, pro Alphonso Ferrariæ Duce in Hispaniam Orator profectus ann. 1581. tandemq. morte interueniente hanc lachrymarum vallem deseruit an. 1590. in nostra S. Dominici Ecclesia sepultura electa, in qua conditus iacet sequenti elogio.

Xysto Vicedomini Nouocomensi
è cœnobio Dominicano ad Episc. Mutinen.
delecto Io. Moroni sapientiss. Card. euecto,
in quo annos xix. Administra
incredibilis doctrinæ, atque integritatis
specimen præbuit.
Nec non Io. Baptistæ honestiss. Equiti
SS. Lazari, & Maurity

corun-

Digitized by Google

eorundem Equitum per totam Insubriam Praeceptori, vt vocant.
Rodericus Eques Fr. Amantissimo
Opt. Frat. P. C.
Vixit Episcopus decem & nouem Annos,

Vghell. vbi sup.

4 P. F. Lazarus Pelizzarius è Iulia Fidentia Mutinensium Ducum Theologus celebertimus, ex Nuscana Ecclesia ad Mutinen. translatus à Paulo V. die 1. Octobr. an. millesimo sexcentesimo septimo, eam tres annos summa cum pietatis laude rexit; quieuitque in pace an. 1610. in S. Dominici ecclesia Mutinæ prope Sixtum Vicedominum conditus cum sequenti memoria.

Hic
Requiescunt ossa
F. Lazari Pellizarij de Florentiola
Ord. Prad.
Episcopi Mutina
qui obyt anno M. D. C. X.

Vghell. ibid.

5 P. F. Vincentius Ceuola Lombardus à Clemente VII. Hierapolitanus Episcopus creatur, daturq; Suffraganeus Pyrrho Gonzagæ Card. Episcopo Mutinen. die Lunæ 21. Maij anno à Virgineo partu millesimo quingentesimo vigesimo octauo. *Ex Act. Consist. eiusdem Clem. Pont. Max.*

Tit. 408. Namurcen.

1 VNicus ex Prædicatoribus in Namurcensi sede Episcopali in Belgio sub Metropolitana Cameracen. à Leodiensi anno 1559. auulsa, præfuit P. F. Antonius Hauet Atrebas Theologiæ Doctor insignis à Pio IV. in principio anni millesimi quingentesimi sexagesimi secundi primus Episcopus institutus, promouente Maria Hungariæ Regina Caroli V. Imperatoris sorore, apud Belgas rerum administratrice, cui erat à sacris confessionibus sueq. ecclesiæ possessionem inijt die 7. Martij S. Thomæ Angelico Doctori dicata. Tridentino Concilio interfuit; diœcesanam Synodum an. 1570. celebrauit, cunctaque optimi Pastoris munia compleuit. In Domino tandem quieuit anno millesimo quingentesimo septuagesimo octauo in sue Cathedralis choro sub sequenti elogio tumulatus.

D. O. M. AE. S.
Frigida quid mœsto referunt hæc marmora iussu?
Præsulis eximij membra sepulta tegit.
Dogmate Cæsareos sacro imbuit ille decores,
Regiaque intrepida corda superba fide.
Ille Namurcensem primus gestare Thiaram,
Et sacri meruit sceptra tenere gregis.
Ille tibi decus aternum, laudemque Namurcum
Eloquij peperit dexteritate sui.
Ergo age cum lachrymis dic talia verba sepulto;
Sit tibi syderea Præsul in arce locus.
Obyt anno 15. 78. vltima Nouembris.

Scripsit doctus piusque Pastor
De statu Belgij,
quod opus Mariæ Austriacæ suprad. dicauit. Edidit quoq; suam diœcesanam synodum à se celebratam, Louanij impressam an. 1571. *Bibliot. Belgica. Gall. Christ. to. 3.*

Tit. 409. Nanneten.

1 IN Nannetensi Ecclesia minoris Britanniæ sub Metropolit. Turonen. Episcopum præfuisse P. F. Simonem Lingonienſem Gallum ex Ordinis Magisterio ab Vrbano V. 17. Aprilis an. millesimo trecentesimo sexagesimo sexto pontificatus sui 4. assumptum, pluribusq. Apostolicis Legationibus conspicuum, certum est; qui anno 1360. dum supremum Ordinis regimen obtineret, fœderi pacis inter Philippum Franciæ, & Eduardum Angliæ Reges in Britannico vico pagi Carnotensis apud Froissartum interfuit, nominaturque ibidem, magnæ prudentiæ Clericus. Synodalia decreta in commissi sibi gregis vtilitatem condidit, quorum quædam his tẽporibus extant, plurimaque bona suæ ecclesiæ contulit, in qua duodecim annos laudabiliter vixit, & tandem in senectute bona labentis vitæ dies terminauit 7. Iunij an. 1375. apud nostros ibidem ante Aram max. iuxta locum Euangelij conditus. *Ex lib. promis. Prælat. Vrb. X. Gall. Christ. tom. 3. ex S. Antonino tit. 23. & Plod. p. 2. lib. 2. Olmeda in eius vita.*

2 P. F. Aegidius Gaudz Gallus Sac. Theo-

Theolog. Doctor, in Pariſina Vniuerſitate laureatus, à Paulo III. Raren. Eccleſiæ in partib. creatus Epiſcopus, ab eodem Nannetten. ſedis Suffraganeus conſtitutus eſt, die mercurij 28. April. anno milleſ. quingentesimo quadragesimo quarto, Ioanne Card. de Lotharingia tunc eiuſdem eccleſiæ Adminiſtratore. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli Pont.*

Tit. 410. Narbinen.

1 NArbinensis Ecclesia in Comitatu Hollandensis, prout dicitur in Actis Conſiſt. Pij V. Catholico Rege nominante, conſequuta eſt Paſtorem poſt ceſſionē Nicolai à Nouaterra, P.F. Gofredum à Marlù ab eodem Pio Pont. Max. die Lunæ 11. Decembris anno millesimo quingentesimo ſeptuagesimo creatum. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pij V. Pont.*

Tit 411. Narnien.

1 NArnienſis Eccleſia Apoſtolicæ ſedi immediatè ſubiecta, in diſtrictu Vrbis, duos ex noſtris obtinuit Paſtores, inter quos prior effulsit P.F. Florentius de Romana prouincia, vir pius, & doctus, tam ſacra, quàm prophana eruditione insignis, electus circa annum milleſimum ducentesimum quinquagesimum à Capitulo eiuſdem Eccleſiæ, atque ab Apoſtolica ſede confirmatus, qui cum annis pluribus super commiſſumſibi gregem vigilaſſet, tandem dormiuit in ſomno pacis. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac. Razz. & Plod. par. 2. lib. 2.*

2 P.F. Iacobus de Peruſio ex Romana Prouincia, vir tum dicendi facundia, qùm morum candore præſtantiſſimus, poſt translationem Francisci de Bellantibus ad Groſſetanam Eccleſiam, in eius locum Narnien. Epiſcopus à Gregorio XII. anno milleſ. quadringenteſimo ſeptimo creatus eſt. At breui tempore præfuit, ſequenti anno de terra viuentium ſublatus. *Vghell. ibid. Plod. p. 2. lib. 2.*

Tit. 412. Nandoralben.

1 PAter Fr. Petrus de Zeyedino Hungarus conſtituitur Epiſcopus Nandoralbenſis à Sixto IV. anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo quarto, de quo in Regeſt. Magiſt. Ord. Leonardi, Manſueti ita dicitur. *R. P. D. F. Petrus de Zeyedino, qui de licentia ordinis fuit factus Epiſcopus Nandoralben. habuit conceſſionem omnium gratiarum, ſuffragiorum, & Beneficiorum Ordin. & quod poſſit eligere unum Fratrem ex Ordine, electum mutare, &c. Romæ 9. Maij* 1474.

Tit. 413. Nathuren.

1 NAthurenſis Eccleſia in Romania ſub Cōſtantinopolitano Patriarchatu, Epiſcopum habuit P. F. Erasmum Villis à Io. XXIII. P.M. creatū 4. Non. Martij anno milleſ. quadringentesimo quartodecimo, de quo Bzouiana manuſcripta hæc tradunt. *Eraſmus Villis Ord. Prædic. Epiſcop. Nathuren. in Patriarchatu Conſtantinopolitano à Io. XXIII. 4. Non. Martij anno* 4.

2 P. F. Ioannes Ruager à Paulo III. promouetur Epiſcopus Nathuren. die 18. Auguſti an. milleſ. quingentesimo quadragesimo ſecundo in locum Andreæ defuncti Epiſcopi, daturque Suffraganeus Bambergensis cum commenda eccleſiæ Bambergen. S. Martini. Vixit in hac dignitate annos quatuor, completiſque diebus ſuis deceſſit an. 1546. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli Pont.*

3 In prædefuncti Io. locum idem Pont. Paulus Nathuren. Epiſcopum, Suffraganeum q. Bambergen. cum prædicta Cōmenda eccleſiæ S. Martini creauit P.F Petrum Ranche die veneris 22. Auguſti anno milleſ. quingentesimo quadragesimo ſexto. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont.*

Tit. 414. Nazarothen.

1 IN Nazarothen. Eccleſia creatur Epiſcopus à Bonifacio IX. 3. Nonas Decemb. anno milleſimo trecenteſimo nonage-

geſimo quarto P. F. Nicolaus *Venceslai*; de quo Bzouiana manuſcripta. *Nicolaus Venceslai Ord. Prad. Epiſcop. Nazarothen. ſeu Nazaracen. à Bonifacio IX. 3. Non. Decemb. anno 5.*

Tit. 415. Nazouanen.

1 NAzouanenſis Eccleſia in partibus Epiſcopum habuit P. F. *Ioannem* Simonis à Paulo II. an. 1. ſui Pontificatus, qui fuit humanæ ſalutis milleſimus quadringenteſimus ſexageſ. quintus creatum, in qua dignitate cum pluribus annis laudabiliter vixiſſet; in pace quieuit. *Ex lib. Prouiſ. Pralat. eiuſdem Pontificis.*

Tit. 416. Nebien.

1 IN Nebienſi Eccleſia in Corſica ſub Metrop. Ianuen. duo ex noſtris Dominicanis Fratrib. præfuere Paſtores, quorum prior extitit P. F. Petrus de Nouio ab Innocentio VI. creatus, in quo anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo ſecundo ipſum præfuiſſe teſtatur *Vghell.* ſequentique anno è viuis ereptum. *Taeg. in mon. Ord. Vghell. tom. 4. Ital. Sac.*

2 Defuncto Petro conſtituitur ab Vrbano V. Nebienſis Paſtor anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo tertio, qui fuit eiuiſdem Pont. Max. ſecundus, P. F Raphael de Camelco, quem Collectorem ſpoliorũ ſub Vrbano VI. extiſſe an. 1381. affirmat *Vghellus*; fuiſſe autem Dominicanum ſilet. Cœterùm in antiquis manuſcrip. Archiuij Ordinis ita legitur F. *Raphael de Camelco Ord. Prad. creatur Epiſcopus Nebien. anno ſecundo Vrbani V.*

3 P. F. Auguſtinus Iuſtinianus Ianuẽſis, pietate, doctrina, & probitate vitæ ſpectabilis, theologuſque celeberrimus, linguarum latinæ, græcæ, hebraicæ, Caldaicæ, arabicæque peritiſſimus, die 11. Septemb. anno milleſimo quingenteſimo quartodecimo hanc eandem Eccleſiam regendam obtinuit à Leone X. Pont. Max. quam viginti duobus annis Paſtor bonus rexit, licet ferè ſemper ablens, tum ob Apoſtolicæ ſedis negotia, tum in Gallia apud Franciſcum Regem, cui erat à conſilijs, detentus. Lateranenſi Concilio à Iulio II. inchoato, atque Leone X. terminato cum Benedicto Epiſcopo Chien. interfuit, in quo ſuæ doctrinæ copiam fecit. Dum verò ad ſuam Eccleſiam aliquãdo properaret, è Liguſtico littore recto curſu Corſicam petens, ſæua procella quaſſata naui in miſerandum abijt naufragium anno 1536. Scripſit doctiſſimus vir ſuæ patriæ *Hiſtoriam*. Deſcripſit Corſicæ *Inſulam*. Sacra Hebræorum volumina eruditis notis illuſtrauit: docuitque Pariſijs publicæ hebraicam linguam. *Vghell. vbi ſupra.*

Tit. 417. Nemauſen.

1 PAter F. Raymundus Bequinus Toloſanus, Pariſinus doctor à Ioanne XXII. ad Sacri Palatij magiſterium promotus an. 1321. ab eodem Pont. Max. Nemauſenſis Epiſcop. in Gallia ſub Narbonen. Metrop. creatus eſt anno milleſ. trecenteſimo vigeſimo tertio, ad Hieroſolymitanum Patriarchatum poſtmodum ſequenti anno translatus, quo 21. Iulij Sacro Collegio ſolitum ſubſidium perſoluit, prout habetur in Manuſcrip. Abbatis Vghelli ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Io. Pont. depromptis, & nos diximus in noſtro Syllabo Magiſtrorum Sacri Palatij Romæ impreſſo an. 1663.

2 P. F. Guillelmus de Narbona Gallus ex Prouincia Franciæ huius Eccleſiæ Antiſtes à Benedicto XII. die 19. Aprilis anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo ſexto renunciatus fuit, cum eiuſdem Pont. Pœnitentiarij munus obiret. Quieuit in pace ſequenti anno 1337. *Taeg. & Gall. Chriſt. tom. 3.*

3 P. F. Raymundus Caualeſius huius Eccleſiæ Epiſcopus cõſtitutus eſt, præeratq; eidem anno milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo ſeptimo. Interfuit cœtui Præſulum Gallicanorum Melodunenſi an. 1580. Comitijſq; *Bleſenſibus* Regni pro Seneſcallia Bellicardi an. 1588. Longo tempore creditum ſibi populum ſanctiſſimè rexit; tamdemque terminato vitæ curſu efflauit animam anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſeptimo. *Gall. Chriſt. vbi ſupra.*

Tit.

Tit. 418. Nepeſini.

1 APoſtolicę Sedi immediatè ſubiecta eſt Nepeſina Eccleſia in diſtrictu *V*rbis, quæ ab Eugenio Papa IV. cum Sutrina vnita eſt anno milleſ. quadringẽteſimo trigeſimo ſexto. Ante præfatam verò vnionem P. F. Gentilis Bentiuenga Tudertinus à Io. XXII. Nepeſinus Epiſcopus conſtitutus fuit an. milleſ. trecenteſimo vigeſimo octauo, vixitque in hac Eccleſia laudatiſſimè annos nouem, & mortuus eſt an. 1337. *Vghell. tom.* 1. *Ital. Sac.*

2 P. F. Michael Ghislerius Alexandrinus, vir morum candore, vitæque ſanctitate celeberrimus, ex Generali Commiſsario S. Officij in Vrbe Nepeſinus, Sutrinuſque Epiſcopus à Paulo IV. die 4. Septemb. anno milleſimo quingenteſimo quinquageſ. ſexto creatur, paulò poſt ad purpuram vocatus. Quatuor annos his Eccleſijs ſanctiſſimè præfuit, ad Montis Regalis Sedem deinde translatus à Pio IV. an. 1560. die 27. Martij. Primam Sedem tandem conſequutus eſt in Eccleſia Sancta Dei die 7. Ianuarij anno 1566. *Vghell tom.* 1. *&* 4. *Ital. Sac.*

3 P. F. Camillus Campegius Papienſis ex prouincia Lombardiæ, Mantuæ, & Ferrariæ fidei Quæſitor, quo in munere nõ modicas ſuſtinuit calamitates, cum eſſet magni nominis Theologus, Pioque IV. familiaris, ad Tridentinum Concilium ab eodem directus, à Pio V. P. M. poſtmodum die 4. Maij anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo octauo harum Eccleſiarum præfectura cohoneſtatus eſt. Hic inſequuto anno corpora SS. Martyrum Ptolomæi, & Sociorum adhuc ſanguine madentia reperit, ſolemnique pompa in noſtri Ord. Eccleſia Nepeſina eiſdem SS. dicata ſub Ara Max collocauit. Breui tempore optimus Paſtor longiori vita dignus, vixit, clauſitque extremum diem Sutri an. 1569. in Cathedrali Sepultus. *Vghell. t.* 1. *vbi ſupra.*

Tit. 419. Neritonen.

1 PAter *Fr.* Ambroſius Saluius à Balneolo Auellinæ diœceſis à Pio *V.* die Veneris 26. Auguſti an. milleſ. quingenteſimo ſexageſimo nono Neritonenſis Epiſcopus in Apulia, *A*poſtolicè Sedi immediatè ſubiectus creatus eſt. Fuit Ambroſius ex prouincia Regni, Neapolitani conuentus S. Dominici alumnus, Pariſinus doctor, verbique diuini anunciator feruidus, erga B. Virginem Sanctiſſ. Roſarij ſumma deuotione affectus, pluresque eiuſdem Roſarij Sodalitates Apoſtolica Pij V. auctoritate in diuerſis locis fundauit. Suæ prouinciæ bis prouincialis Prior, ac Vicarius Generalis Ordinis extitit, Viſitatorque Apoſtolicus aliorum Religioſorum Ordinum fuit. Octo annos ſanctiſſimè in ſua Eccleſia, omnium virtutum exemplar ſe cunctis exhibendo, vitam duxit Apoſtolicam, Adæque peccati pœnam & ipſe luit anno 1577. Neapoli autem in noſtra Eccleſia S. Spiritus de Palatio ſequens eidem proſtat memoria.

Magiſtro Ambroſio Saluio
Balneolenſi, Ord. Præd.
Vicario Generali
Neritonen. Epiſcopo,
doctrina & pietate claro.
Pio V. & Carolo V. concionibus grato,
quod templum hoc conſilio,
operaque auſpicatus eſt,
Præfecti ſtatuam erigendam decreuerunt.
Anno M. DC. XIII.

Vghell. tom. 1. Ital. Sac. Vall. de Vir. Illuſt. Prou. Regni.

2 P. F. Nicolaus Melchioris Cyrenen. Epiſcopus factus à Leone X. P. *Max.* Aprilis die 18. anno 1518. Neritonenſis quoque Eccleſiæ Adminiſtrator effectus eſt. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

Tit. 420. Nicaraguen.

NIcaraguæ Eccleſia in Indijs, quæ & Legionen. appellatur, à Clemente *V*II. ad petitionem Caroli V. Imperatoris, die 26. Febr. anno milleſ. quingenteſimo trigeſimo primo in Cathedralem erecta, ſequentes ex noſtris ab Apoſtolica ſede Paſtores obtinuit.

1 P. F. Antonius de Valdiuieſſo Hiſpanus ad nominationem Caroli V. factus eſt huius Eccleſiæ Antiſtes die 15. Febr. anno milleſ. quingenteſimo quadrageſimo

bnarto à Paulo Papa III. vir religioſiſſimus, & pijſſimus, qui pro Eccleſiæ ſuæ immunitate tuenda mortem ſubijt impij Hernandi Contreras manibus 16. Febr. an. 1549. poſt quam Paſtor optimus ouibus ſibi creditis multa pietatis opera exhibuiſſet. *Ex Act Conſiſt. eiuſd. Pauli Pont. & Fernandez & Gil. in Theatr. huius Eccleſiæ.*

2 P. F. Dominicus de *V*lloa ex Marchionibus Moten. cœnobij B. Virg. Rupis gallicæ alumnus, vir doctus, & cor datus à Gregorio XIII. Nicaraguen. Eccleſiæ Paſtor renunciatus eſt die 4. Febr. anno milleſ. quingenteſimo octogeſimo quinto, præfuitque eidem vſque ad annum milleſ. quingenteſimum nonageſimum primum, quo 21. Febr. ad Pomperacen. translatus eſt, deinde ad Mechoacanen. in Orbe nouo Occidentali. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Greg. Pont. & Fernand. & Gil. vbi ſupra.*

3 P. F. Gregorius de Montealbo Salmantini conuentus, ex Priore Placentino primò Epiſcopus Nicaraguen. à Clemente *V*III. circa an. 1598. creatus eſt, deinde ad Cuſchenſem Eccleſiam tranſijt, in qua deceſſit anno milleſ ſexcenteſimo ſecũdo *Fernand. in Ep. Hiſp. & Gil. vbi ſupra.*

Tit. 421. Nicien.

1 DVos Nicienſis Eccleſiæ in Prouincia ſub Metrop. Ebredun. Epiſcopos in hunc modum enumerat Taegius noſter in monumentis Ord. dum de Heruèo Brit. Mag. Ord. tractat. *F. Roſtangus fuit factus Epiſcopus Nicien. cui ſucceſſit alius Frater ex Ordine.* Roſtangus à *Io.* XXII. hãc Eccleſiam Regendam obtinuit, cuius habetur memoria die 21. Maij anno milleſ. trecenteſimo vigeſimo ſecundo in lib. obligat. Prælat. eiuſdem Pont. Max. ſeptem annos huic Eccleſiæ ius dixit, cõpleuitque vitę curſum an. 1329. *Vghell. t. 4. Ital. Sac. & Gall. Chriſt. tom. 3.*

2 P. F. Io. Nicienſis Epiſcopus in defuncti Roſtanghi locũ ab eodem Io. XXII. ſublectus eſt an. milleſimo trecenteſimo vigeſimo nono cuius mentio exiſtit in lib. obligat. Prælat. eiuſdem Io. Pont. die 20. Iunij eiuſdem anni, vitæque curſum terminauit quinto ſui regiminis anno. *Ex ſuprad. Auct.*

Tit. 422. Nicopolien.

1 NIcopoliensẽ Eccleſiã in Romania P. F. Franciſcus Robles Valentini conuentus Alumnus tanquam Paſtor bonus rexit pluribus annis; ad eam regendã promotus à Paulo III. die 4. Iunij anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo quarto, vt Regeſta Cancellariæ Apoſtolicæ teſtantur. Appoſitus autem fuit ad Pares ſuos die 24. Maij an. milleſimo quingenteſimo quinquageſimo octauo. *Lopez par. 5. cap. 16.*

2 P. F. Albertus de Natis à Leone X. Nicopolienſis Epiſcopus creatur die Ven. 28. Maij anno milleſimo quingenteſimo decimo octauo, daturque Melphitanæ Eccleſiæ Epiſcopo Ferdinando Poccetto Card. Suffraganeus. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont.*

Tit. 423. Nimoſien.

1 IN Nimoſienſi Eccleſia in Cypro ſub Nicoſien. Metropolit. primus omnium ex noſtris reſedit B. Bartholomæus de Bragantijs *V*icentinus S. Patris Dominici dilectus diſcipulus, eique in ſacri Palatij Magiſterio dignus ſucceſſor, ab Innocentio Papa IV. Epiſcopus creatus, datis Apoſtolicis litteris, Peruſij 5. Id. Feb. an. 4. ſui Pontif. qui fuit à Virg. partu milleſ. ducenteſimus quadrageſimus ſextus, conſecrationiſq; munus ab eodem Pont. Max. obtinuit vt in Regeſt. eiuſdem Epiſt. 111. dicitur. Ab eodem Innocentio poſtmodũ in Syriam Legatus de Latere ad S. Ludouicum Galliæ Regem an. 1248. directus, ab eo in conſcientiæ ſuæ directorem aſsũptus eſt, cui animæ labes ſacra confeſſione manifeſtabat. Ad *V*icentinam Eccleſiam poſtmodum Ab Alexandro IV. euocatus, ibidem miraculis clarus in cœlum euolauit, eiuſque fœlicis tranſitus dies 20. Maij in SS. & BB. Vicentinorum catalogo recenſetur. *Vghell. Ital. Sac. tom. 5. & Ex Regeſt. Pontt ſupracit.*

2 P. F. Salomon Cardona huius Eccleſiæ Epiſcopus recẽſetur à Scriptoribus Ordinis circa annum milleſimum quadringenteſimum octogeſimum. *Fernand. inter Ep.*

Ep. Grac. & Plod. p. 2. lib. 3.

3 Stephanum Salomonis ſucceſſorem in Epiſcopatu Nimoſien. circa an. milleſ. quadringenteſimum octogeſimum ſextum conſtituunt auctores ſupracit.

4 P. F. Stephanus Luſinganus, nobili loco natus, huius Eccleſiæ Epiſcopus à Sixto V. die 27. Aprilis anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo octauo poſt obitum alterius Stephani Epiſcopus conſtituitur, in qua dignitate plures annos laudabiliter vixit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdē Sixti Pont.*

Tit. 424. Niochen.

1 PAter Fr. Michael Padrolo ab Eugenio IV. Niochenſis Epiſcopus creatus eſt in Hectoris Epiſcopi prędefuncti locum Prid. Non. Nouemb. anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo tertio, ſicuti in lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Pont. habetur. *Vghell. in* M. S.

2 P. F. Petrus de Xaque Niochenſis Paſtor conſtituitur à Pio IV. anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo. 4. Septēb. teſtibus Regeſtis Apoſtolicæ Cancellarię. Deceſſit tertio ſuæ dignitatis anno, ſucceſſoremque habuit eum, qui ſequitur. *Ex eiſdem Regeſt.*

3 P. F. Hieronymus Clauigo poſt Petrum renunciatur Niochenſis Epiſcopus die 28. Auguſti an. à Virgineo parru milleſimo quingenteſimo ſexageſimo quarto. à Pio IV: Pont. *Max. Ex Regeſt. Cancell Apoſt.*

Tit. 425. Nitrien.

1 IN Vngaria ſub Strigonien. Metrop. eſt Nitrienſis Eccleſia, in qua vnicum noſtræ profeſſionis aſſeclam reſediſſe fatetur Ferrarius de Reb. Vngar. Prou. Ord. Præd. p. 3. lib. 1. cap. 5. Fuit hic P. F. Dominicus Vngarus Papæ Pœnitentiarius, ab Vrbano VI. P.M. creatus anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo nono, cui maximo cum catholicæ rei incremento vſque ad annum 1390. præfuit. *Ex ſuprad. Ferrar. & Taeg.*

Tit. 426. Niuernen.

IN Gallia ſub Metrop. Senonen. eſt hæc Niuernen. Eccleſia, cui tres noſtræ profeſſionis viri præfuere Epiſcopi, quorum prior recenſetur.

1 P. F. Petrus de Villiers ex oppido Villario Trecen. Diœc. inſignis Pariſinus Doctor: cum eſſet Carolo V. Galliarum Regi à ſacris confeſſionibus, Niuernen. Epiſcopus renunciatus eſt anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo primo. Capellam collegij Nauarrici Pariſien. die 16. Octob. anno 1373. dedicauit, interfuitque ſequenti anno ſolemni conuentui habito in Parlamēto per Carolum V. Regem, edicto promulgato de Regum Maioritate; ad Trecenſem Eccleſiam poſtmodum tranſijt anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo quinto. *Gall. Chriſt. tom. 3.*

2 P. F. Io. de Nouocaſtro nobilis Burgūdus Theobaldi Baronis de Nouocaſtro, ac Ioannæ Chaloniæ filius, Canonicatu Edunenſi inſignitus, Niuernenſis Paſtor ab Innocentio VI. anno 1358. creatur, ad Tullenſem ſedē poſt quatuor annos tranſlatus. Fuit Ioannes Clementis in ſua obedientia VII. nuncupati conſubrinus, à quo Epiſcopus Card. Oſtienſis creatus eſt, deceſſitque apud Auenionem in Villa noua die 4. Octob. anno 1398. De quo ſup. inter Cardd. *Vghell. in Epp. Oſtien. tom. 1. Ital. Sac. & Gall. Chriſt. tom. 3.*

3 P. F. Mauritius de Colangijs ex Antiſiodorenſi conuentu ab Vrbano VI. Niuernen. Epiſcopus creatus, die 29. Iunij anno milleſimo trecenteſimo octogeſimo ſecundo ſolemni pompa ſuam Eccleſiam ingreſſus eſt. Duodecim annos eandem laudabiliter rexit, conſtitutoque pro animæ ſuæ ſalute perpetuo Anniuerſario in Cathedrali, obdormiuit in pace die 16 Ianuarij an. 1394. in eadem ad Aræ Max. lęuam ſub marmoreo tumulo eius effigiem repreſentante cum ſequenti elogio conditus.

Hic iacet Dom. Fr. Mauritius de Colangijs Vinoſis quondam Ord. FF. Prædicat. Antiſiodoren. qui Conuentuum Pariſien. & Senonen. fuit Lector, poſtmodum Illuſtriſſimorum Principum Caroli IV. & V. Regum Franciæ Confeſ-

ſer, ac Domini noſtri Papæ Pœnitentiarius, deinde Eccleſiæ Niuernenſis Epiſcopus. Obijt anno 1394. die 16. Menſis Ianuarij.

Gall. Chriſt. vbi ſup.

4 E mortalium oculis erepto Mauritio P. F. Philippus Forment eius nepos ex Antiſiodoren. conuentu, Duci Burgundiæ à ſacris confeſſionibus, Niuernenſis Epiſcopus à Bonifacio IX. anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo quarto creatur, qui præfuit eidem Eccleſiæ vſque ad annum milleſimum quadringenteſimum, quo in mortis vincula incidit. *Gall. Chriſt. vbi ſup.*

Tit. 427. Nominis Ieſu.

1 ECcleſia hæc Sanctiſſimi nominis Ieſu ad Philippi IV. Hiſpaniarum Regis ſupplicationem in Cathedralem erecta eſt à Clemente VIII. die 14. Auguſti anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo quinto, quâ regendam conſequutus eſt ab Alexandro Papa VII. P. F. Ioannes Lopez, vir tanto munere dignus die 23. Aprilis an. à Virgineo partu milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo tertio. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 428. Nouarien.

1 NOuarienſi Eccleſiæ in Mediolanenſi Ducatu ſub Archiep. Mediolanen. vnicus ex noſtris Dominicanis præfuit Epiſcopus Ricardus, ſeu Aicardus de Antimiano ex Archiep. ſede Mediolanenſi translatus, à qua exulare fuerat coactus, inſidijs quorundam tyrannorum Mediolani dominantium. De quo ſupra in Mediolanen. Archiepp. ſatis diximus.

Tit. 429. Nouen.

1 IN Sclauonia ſub Metropolitana Iadrenſi conſtituta eſt Nouenſis Epiſcopalis ſedes, cui præfectus eſt Paſtor ab Vrbano VIII. die 7. Octob. pontificatus ſui anno 2. qui fuit reparati orbis milleſimus ſexcenteſ. vigeſim. quartus P. F. Hippolytus de Hippolytis ex Dalmatiæ prouincia. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 430. Nouæ Segobiæ.

1 NOuæ Segobiæ Eccleſia in Inſulis Philippinis à Clemente VIII. ad Philippi III. Hiſpan. Regis petitionem die 14. Auguſti anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo quinto in Cathedralem erecta ſub Manilien. Archiep. primum habuit Epiſcopum P. F. Michaelem Benauides Hiſpanum Valliſoletani conuentus alumnum, ſanctitate, atq; doctrina conſpicuum, ab eodem Pont. Max. die 30. Auguſti eiuſdem anni creatum. Ad Manilien. Metropolitanã translatus eſt die 15. Aprilis anno milleſimo ſexcenteſimo ſecundo, vbi relicto magnæ ſanctitatis odore, obdormiuit in Domino anno 1605. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Clement. Pont. & Plod. par. 2. lib. 4.*

2 P. F. Ioannes Didacus à Duarte vir doctus, & pius, huius Eccleſiæ Paſtor ab Vrbano VIII. die 23. Ianuarij anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo quarto creatur ex translatione Ferdinandi Guerrer Epiſcopi ad Manilien. Quinque annis illam optimè rexit, perrexitque ad Chriſtum anno 1639. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Vrban. VIII.*

3 P. F. Rodericus de Cardenes ex translatione Ferdinandi Montero ad Manilien. huius Eccleſiæ Epiſcopus renunciatus eſt ab Innocentio X. die 30. Maij anno Iubilei milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

Tit. 431. Nucerinen.

1 IN Nucerinenſi Eccleſia, quæ Nuceriæ Paganorum nuncupatur in Regno Neap. ſub Metropolit. Salernitana duo ex noſtris reſedêre, ex quibus prior fuit P. F. Petrus de Nuceria à Caliſto III. die 27. Septemb. anno milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo quinto promotus, in qua viginti tres annos laudabiliter vixit, quibus tranſactis ſublatus eſt de terra viuentium. *Vghell. t. 7. Ital. Sac.*

2 P. F. Seraphinus de Vicarijs à Garreſio vir inſignis doctrinæ, & pietatis, ex Generali Commiſſario S. Inquiſitionis in Vrbe huius Eccleſiæ Epiſcopus die 2. Nouemb.

quemb. anno milleſimo ſexenteſimo decimo à Paulo V. creatus eſt, cui laudabiliter vſque ad annum milleſimum ſexenteſimum vigeſimum primum præfuit, quo mortalitatem compleuit. *Vghell. ibid.*

Tit. 432. Nuſcanus.

1 PAter Fr. Lazarus Pelizarius ex Iulia Fidentia Nuſcanus Epiſcopus in Regno Neapolit. ſub Salernitana Metrop: à Clemente VIII. die 12. Nouemb. anno milleſimo ſexcenteſimo ſecundo creatus eſt ad inſtantiam Mutinenſis Ducis, apud quem theologi munus exercebat. Quinque annis demandatam ſibi Eccleſiam rexit ad Mutinen. poſtmodum à Paulo V. translatus anno 1607. de quo ibi. *Vghell. tom. 7. Ital. Sac.*

Tit. 433. Olen.

1 OLenſi Eccleſiæ in Romania ſub Archiep. Patracen. datur Epiſcopus à Bonifacio IX. 10. Calen. Febr. anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo primo P. F. Petrus Nicolai, ſicuti referunt Bzouiana manuſcripta tali pacto. *Petrus Nicolai Ord. Prad. Epiſcopus Olen. à Bonifacio IX. 10. Cal. Febr. anno 2.*

Tit. 434. Olonen.

1 IN Hibernia ſub Metropolit. Caſſellen. Olonen. Eccleſia Epiſcopum habuit, promouente Martino V. 3. Id. Aprilis anno milleſimo quadringenteſimo decimo octauo, P. F. Theodorum Chriſonergi Conſtantinopolitanum, de quo manuſcripta Bzouiana. *Theodorus Chriſonergi de Conſtantinopoli Ord. Prad. Epiſcop. Olonen. in Hibernia prouinc. Caſſellen. à Martino V. 5. Id. April. anno 1.*

Tit. 435. Oriolen.

1 PAter Fr. Felix de Guſman Hiſpanus morum candore, atque doctrina ſpectabilis, Oriolenſis Epiſcopus creatur ab Innocentio X. die 14. Nouembris anno reparati Orbis milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo quarto. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

2 P. F. Andreas Balaguer ex prouincia Aragoniæ, de *Valentino* conuentu ex Albaracinen. Epiſcopali ſede ad hanc Oriolen. translatus eſt à Paulo V. primis ſui pontificatus annis, vir verè pius, verè bonus, verè Sanctus, cuius mors prætioſa Ordini denunciata eſt in Capitulo Generali Romano an. 1629. inter eos, qui glorioſè in Domino obiere, his verbis. *Item obyt Oriola Reuerendiſſ. D. F. Andreas Balaguer præfati conuentus filius, Albaracinenſis primùm, deinde Oriolanus Epiſcopus, diſciplinæ regularis obſeruantiſſimus, vigilijs, ieiunijs ac orationibus perpetuò addictus, adeoque pauperibus affectus, vt domeſtica Epiſcopatus ornamenta, & cætera quæcumq; in dies comparabat, pauperibus largiretur, Diem, horamque obitus ſui prædixit, mortemque non minus ſanctè, quam hilariter aſpexit.* Obiiſſe autem anno 1628. poſt celebratum Capit. Gen. Toloſanum ex eo credimus, quia in Actis illius Capituli tanti viri mors non fuit poſita.

3 P. F. Aſcaſius March *Valentini* conuentus bis Prior, atque prouinciæ Aragoniæ Generalis Vicarius, vir doctus, & cordatus cõſtituitur Oriolenſis Eccleſiæ Epiſcopus an. milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo nono, qui ea, quæ Paſtoris optimi ſunt adimplens, vitæ ſuæ curſum fœliciter conſummauit menſe Iunio præſentis anni milleſimi ſexcenteſimi ſexageſimi quinti, ſexto ſui regiminis anno. *Ex Relat. P. Præſentati Fauores Prou. Aragon.*

Tit. 436. Oppiden.

1 OPpidenſis Eccleſia in Calabria ſub Rhegien. Metropolit. vnicum Dominicanum Epiſcopũ habuit P.F. Thomam Caſellam Roſſanenſem, præſtantiſſimum, & doctiſſimum virum, à Paulo III die lunæ 7. Maij anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo octauo, ex Eccleſia S. Leonis tranſlatum, cui duobus annis cum laude non modica præfuit, aſſumptus deinde ad Cauen. ſedem anno 1550. de quo ibi. *Vghell. tom. 9. & ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli Pont.*

Tit.

Digitized by Google

Tit 437. Optauien.

1 IN Dacia Optanienſis, ſeu Optauien. Eccleſia ſub Metropolitana Lundenſi vnicum noſtræ profeſſionis aſſeclam Paſtorem habuit P. F. *Nicolaum Dacum*, prouinciæ Daciæ alumnum, ab Apoſtolica ſede circa annum milleſimum quadringenteſimum octogeſimum creatum, præfuitque optimus Præſul in eadem cum laude longo temporis decurſu. *Plod. p. 2. lib. 2. Fernand. inter Ep. Dac.*

Tit. 438. Oſchen.

1 OSchenſi Eccleſiæ in Aragonia ſub *Metropolit.* Cęſarauguſtana præfuit P. F. Adymarus circa annum milleſimum trecenteſimum. Fuit Adymarus natione Hiſpanus, Prædicator, atq; Doctor inſignis, qui in ſua Eccleſia Canonicorum numerum ad vicenarium auxit, multaque beneficia noſtro Oſchen. conuentui contulit, in quo eius Anniuerſariũ ſingulis annis feria 4. Cinerum habetur. Iacet in Cathedrali in Sacello B. Mariæ *Magdalenæ. Diag. in Hiſt. Prou. Arag. Plod. part. 2. lib. 1. & Fernand.*

2 P. F. Amator Hiſpanus eiuſdem Eccleſiæ Paſtor effulſit circa annum milleſimum quadringenteſimum quinquageſ. De quo nil aliud referunt Script. Ord. *Plod. ex Io. Marietta, & Fernand. & Olmeda in vita Nicolai de Taruiſio Mag. Ord.*

Tit. 439. Orenſanen.

1 IN Galleciæ Regno exiſtens Orenſanen. Eccleſia Paſtorẽ habuit P. F. Alphonſum Cuſanzam Ripauienſis conuentus, Regis Caſtellæ Henrici III Confeſſarium: virum doctum, pium, & cordatum, qui illam vſque ad annum 1424. rexit, translatus ad Salmantinam primò, deinde ad Legionen. in qua quieuit in pace anno milleſimo quadringẽteſimo quadrageſimo teſte Fernandez noſtro in catalog. Epiſc. Hiſp. & Gil. in Teat. Salman. Eccleſ.

2 P. F. Io. de Turre Cremata S. R. E. Card. Orenſanen. Ecclesiæ Paſtor euasit circa annum milleſimum quadringenteſimum quinquageſimum, quam paulo poſt dimiſit in fauorem P. F. Petri de Silua ex Ord. noſtro, qui in ſua Eccleſia Synodum celebrauit anno 1454. quo in meliorem vitam translato, Orenſanus Paſtor electus eſt D. Io. Gonzalez Deſa; eoque cum alijs ad Patres appoſito, ex Apoſtolica conceſſione anno 1470. idem Card. de Turre cremata iterum huic Eccleſiæ præfectus eſt Epiſcopus. *Gil. in Teat. huius Eccleſ.*

3 P. F. Petrus de Silua eiuſdem Eccleſiæ Paſtor effulsit an. 1453. qui ex Comitibus Cifontanis ortus, Regijq; Toletani conuentus alumnus, vitæ integritate, doctrinæ præſtantia, & in agendis dexteritate maxima præditus Regem Ioannem II. in noſtrum cœnobium Toletanum occultè nocte introduxit, vt Toletanæ vrbi aduerſus Regem pro Henrico IV. filio rebellanti dominaretur, de quo alibi. Obijt anno milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo quinto, in choro eiuſdem cœnobij conditus. *Fernand. in Epp. Hiſp. & Gil. vbi ſup.*

Tit. 440. Oſſorien.

1 OSſoriensis Ecclesia in Hibernia ſub Archiep. Dublinen.. Duos ex noſtris habuit Epiſcopos, inter quos primus recenſetur P. F. *Hugo* de prouincia Angliæ, qui defuncto altero eiuſdem nominis Epiſcopo, anno 1256. eidem in huius Eccleſiæ regimine ſucceſſit, ex Alexandri IV. conceſſione, in qua deceſſit anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo prout *Vaticana* Regeſta eiuſdem Pont. teſtantur.

2 P. F. Ricardus *Vuicheleus* Oſſorien. Epiſcopus à Sixto IV. renunciatur poſt Dauidem Ocket anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo nono, vt in Regeſt. eiuſdem Pont. habetur.

3 P. F. Oliuerius Cantuel ab Innocentio VIII. ordinatus eſt huius Eccleſiæ Epiſcopus anno milleſimo quadringenteſ. octogeſimo octauo, in qua annis viginti octo laudabiliter vixit, quieuitque in pace die 9. Ianuarij anno 1526. pro vt ex lib. prouis. Pralat. eiuſdem Innocentij apparet.

Tit

Tit. 441. Ossunen.

1 IN *V*ngaria Ossunen. Ecclesia existit, quæ *F.* Ioannem Friburgensem, Episcopum habuit, virum vitæ sanctitate, morum candore, atque doctrinæ præstantia celebrem, qui laborum suorum præmia consequuturus ad Deum migrauit anno millesimo trecentesimo quartodecimo: De quo Myrræus de Script. Ecclesiast. hæc ait *F. Io. Friburgen. Teutonicus Ord. Predic. Episcop. Ossunen. in Vngaria moritur* 1314. *Scripsit summam Prædicatorum Reutlingæ an.* 1487. *excusam, & summam Confessariorum, Lugduni an.* 1518. *euulgatam. Friburgi sepelitur multis miraculis clarus. Niderus eidem cognomentum Runsiæ atribuit,*

Tit. 442. Ostien.

OStiensis, quæ cum *V*eliternen. Ecclesia vnita, sacri Collegij Cardinalem Decanum pro tempore Episcopum consequitur, plures nostræ professionis habuit Episcopos,

1 P.F. Petrus de Tarantasia Lugdunen Archiep. a Greg. X. Ostien. ac *V*eliternen Episcopus anno 1272. & S. R. E. Card. Maiorque Pœnitentiarius creatus est, vir sanctimoniæ laude præstantissimus, & doctrinæ fama conspicuus, qui ad summum Ecclesiæ regimen promotus, Innocentij *V.* sibi nomen assumpsit anno 1276. De quo inter Pont. Maxx. *Vghell. tom.* 1. *Ital. Sac.*

2 P. F. Latinus Malabranca de Vrsinis Nicolai III. Pon. Max. ex sorore nepos post Petrũ de Tarantasia ab eodem Pont. Ostien. & Veliternen. Episcopus, ac S. R. E. Card. creatus est anno millesimo ducentesimo septuagesimo octauo. Obdormiuit in Domino non sine sanctitatis odore Perusiæ Id. Augusti an. 1294. cuius corpus Romam delatum, in nostra S. Mariæ super Mineruam Ecclesia conditum iacet. De quo inter Card. *Vghell. vbi supra.*

3 P.F. Hugo Seguin de Bibliomo Gallus Aruernensis Claremontanæ diœcesis, à Nicolao IV. S.R.E. Presb. Card. anno sal. millesimo ducentesimo octogesimo octauo, mox Archiep. Lugdunen. creatus est, deinde à Celestino V. an. 1294. mẽse Septemb. Ostien. & Veliternen. Episcopus delectus est: vir sanè doctus, qui posteris præclara ingenij sui monumenta reliquit. Romæ mortalitatis debitum persoluit 3. Kal. Ianuarij an. 1298. in S. Sabinæ Ecclesia conditus: de quo inter Cardd. *Vghell ibid.*

4 P. F. Nicolaus Boccasinus de Tarusio ex Generali Magistro Ord. à Bonifacio Papa VIII. S.R.E. Card. creatus, Ostien. & Veliternen. Episcopus ab eodem renunciatus fuit die 2. Martij. anno Iubilei millesimo trecentesimo: qui eodem Bonifacio è viuis sublato, in eius locum Pontifex Maximus, assumpto sibi Benedicti XI. nomine, electus est. De quo inter Pontifices Max. *Vghell. ibid.*

5 Electo ad Apostolicum culmen Nicolao, alterum Nicolaum Martini de Prato Spoletanum Episcopum, ac Romanum *V*icegerentem S.R.E. Card. Episcopumque Ostien. & *V*eliternen. ipse nominauit die 18. Decemb. anno millesimo trecentesimo tertio. *V*ir erat doctissimus, ingenijque laude præstantissimus, pluribus pro Apostolica sede Legationibus clarus. Decessit Auenione anno millesimo trecentesimo vigesimo primo, apud nostros conditus: de quo inter Cardd. *Vghell. vbi supra.*

6 P F. Guillelmus Sudrè Tullensis ex Magistro Sacri Palatij S. R. E. Card. & Episcopus Ostien. ac Veliternen. ab Vrbano V. anno millesimo trecentesimo sexagesimo septimo creatus est, obtinuitq; postmodum ab eodem Pont. Max. Massilien. Ecclesiam anno 1369. dieque 7. Decemb. eiusdem anni pro Philippo antecessore Episcopo Massilien. recognouit Apostolicam sedem prout in lib. prouisionis Prælatorum eiusdem Vrbani testatum reperitur. Auenione decessit anno 1373. apud nostros sepultura electa. De quo inter Cardd. *Vghell. vbi sup.*

7 P. F. Io. de Nouocastro Clementis in sua obedientia VII. nuncupati consobrinus, ab eodem creatur S. R. E. Card. & Episcopus Ostien. ac Veliternus die 23. Decemb. an. millesimo trecentesimo octogesimo tertio. De quo in nostro Syllabo Magistrorum Sac. Palatij. *Vghell. tom.* 1.

8 *P.* F. Laurentius de Bernardis à Gregorio XIII. die 13. Augusti anno millesimo quingentesimo septuagesimo secundo creatus est Coronen. Episcopus, datuque

Suffra-

Digitized by Google

Suffraganeus Card. Morono harum Eccleſiarum Paſtori. *Ex. Act. conſiſt. eiuſd.* P. M.

Tit. 443. Oueten.

1 OVetenſis Eccleſia in Hiſpania ſub Metropolit. Toletana Paſtorem habuit P. F. Franciſcum de la Cueua natalium ſplendore, doctrinæq; præſtantia commendatiſſimum Ducis Alburquerquis filium, Salmantini conuẽtus alumnũ, creatum à Paulo V. die 17. Septemb. anno 1612. qui relicto commiſſis ouibus maximo ſui deſiderio, vita fũctus eſt an. 1615. Gil. in Teatro huius Eccleſiæ. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt. Fernand. in Epiſc. Hiſp.*

Tit. 444. Oxomen.

1 PAter Fr. Garſias à Loayſa Hiſpanus conuentus Rupis fidelis alumnus Generalis Magiſter Ord. completo ſui regiminis ſexto anno, menſe Septemb. 1524. cum eſſet Caroli *V.* Imp. confeſſarius, Oxomenſis Epiſcopus in Hiſpania à Clemente VII. creatus eſt, conſecrationiſq; ritum *Valliſoleti* in Ord. Eccleſia ab Archiepiſcopo Toletano præſente Imperiali Curia ſuſcepit. Ab eodem Pont. Max. poſtmodum ad ſacram purpurã vocatus an. 1529. 14. Kal. Ian. Seguntinus Epiſcopus, Archiepiſcopus Hiſpalen. Generalis Inquiſitor in Hiſpania, nec non ſupremi Indiarum, & Cruciatæ Senatus Præſes euaſit. De quo inter Cardd. *Fernand. inter Cardd.*

2 P. F. Dominicus Pimentellus Hiſpanus ex Beneuentanis Comitibus Neapolitani Proregis filius, ſanguinis nobilitate, vitæque inculpabilis præſtantia commendatiſſimus, poſt peractum in prouincia Hiſpaniæ prioris prouincialis cum regularis obſeruantiæ incremento maximo munus, à Philippo IV. Oxomenſis Epiſcopus nominatus, ab Vrbano VIII. confirmatus fuit die 2. Decemb. anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo, Ad Cordubenſem Eccleſiam poſtmodum promotus, Romam ab eodem Philippo Rege ad Vrbanum VIII. Orator anno 1633. miſſus eſt, euaſitque deinde Archiepiſcopus Hiſpalen. & S. R. E. Card. prout vidimus, de quo inter Card. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

3 P. F. Alphonſus Enriguez de S. Thoma dictus, ſanguinis præſtantia, morum candore, ſacrarumque literatum peritia longè clariſſimus, ex Prouinciali Bethicæ, Oxomenſis Epiſcopus, nominante Philippo IV. Hiſpaniarum Rege glorioſiſſimo, ab Alexandro Papa VII. creatur die 26. Septemb. anno à Virginis partu milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo primo: cumque ſummo zelo, atque integritate commiſſum ſibi gregem verbo, ac exemplo enutriret, translatus eſt ad Eccleſiam Placentinam 28. Ianuarij anno 1664. Vir ad grandia natus, erga ſuum Ordinem optimè affectus, cuius præclara geſta, atque ſingulares virtutes, Reuerendiſſ. P. noſter Io. Bap. de Marinis Magiſter Generalis ſequentibus litteris, datis eidem in aſſumptione ad Epiſcopatum in hunc modum expreſſit.

FR. IO. BAPTISTA DE MARINIS Sacræ Theologiæ Profeſſor, Ordinis Prædicatorum humilis Magiſter Generalis & Seruus. In Dei Filio ſibi dilecto A. R. P. Magiſtro Fr. Alphonſo à S. Thoma eiuſdem Ordinis, Prouinciæ noſtræ Bethicæ Priori Prouinciali electo Oxomenſi Epiſcopo ſalutem, & proprium chariſma Paſtorum Eccleſiæ, perfectam charitatem. *Dum à Rege Catholico (cuius incolumitati celites benedicant) te merentem pariter, ac mœrentem ad ſacras infulas cernimus euocari, paternum cor noſtrum dolori, ſolatioq; medium tantiſper ſuſpenditur in ruminanda peregrina phraſi, qua quondam Rex Ioas Eliſeum appellauit* 4. Reg. 13. *Currum Iſrael, & aurigam eius, nam quod idem & currus ſit & auriga paradoxum dicet quiſquis conſiderauerit quod ad currum nil niſi dirigi, ac duci; ad aurigam ducere ſolum pertineat. ac gubernare. Nihil tamen pientiſſimum Regem videmus aberraſſe, cum in Republica is optimus euadat auriga, qui currus antea fuit, ſiquidem (exponente Lyrano ibidem) ille beneducit regendo, qui primò fuit ductilis in obediendo: talem verò ſub monaſtica Elia diſciplina ductilem, Ioas notauerat Eliſeum.*

Porrò & tu fili, quam ductilis ſemper Nobis, Ordinique fueris in obediendo, nemo aut planius nouit, aut plenius ipſa Religione

eiuſ-

eiusque Magistro qui te hactenus duxerunt, Nobilissima Quintanæ Stirpis tuæ sublimitas Libani cedris excelsior non te diuertit quo minus vt Domini currus fieres Dominicani Instituti rigido sponte delabro te subyceres, vt instar currus quicquid tibi imponeret obedientia, sine delectu tacitus exciperes, fortiter portares; numquam vacuus numquam otiosus, sine humilioribus regularis vitæ oneribus interdiu, noctuque succellandum fuit, siue puluerulenti scholarum hippodromi annosis è Cathedra Lectionum circulis decurrendi, siue Rostrorum, ac pulpitorum subeundus labor; siue præfecturarum ferenda immanes sarcinæ, currus eras absq; stridulo rotarum murmure semper onustus, semper ductilis, quid mirum? spiritus in rotis erat, temonem recta extendebat indoles, axibus superna unctio incidebat, Suauiter Nobis obseruabantur ista, at numquã tenerius quàm modò, dum iusta metamorphosi qui currus eras ad aurigæ functionem, dignitatemque abriperis.

Nemo proinde nos arguat si huic promotioni tuæ prius adgemiscimus quam gratulemur, nempè recordamur latissimorum profectuum quibus ad vbera sanctæ Religionis tã decore adoleuisti, tam generosè citò procere exercuisti in virum, in fulcrum, in ornamentum Prouinciæ tuæ; meminimus illius amœnissimæ indolis ab altis ad altiora nata, qua humilitatis nostræ habitum tot pietatis, eruditionis, cordatiquæ regiminis illustrati radijs, impleuisti fructibus, ditasti exemplis. Recolimus, vt semper ingenio annos, meritis coæues, grauitate, morumque canitie ætatem præcurreris, Eia liberiori dicamus gemitu: maturuisti citò, vt nobis præmaturè auellereris quibus tam bene tecum erat.

Absit tamen, quod æquissimæ Maiestatis Diuinæ pariter, ac humanæ obluctemur decreto, quod sub modio te latère diutiùs, vti velles, non finit; absit quod editiori candelabro talem lucernam, Oxomensi cathedræ talem Antistitem, florentissimo clero, fideliq; populo talem, ac tantum vel denegemus, vel inuideamus è nostro gremio, Pastorem, Ducem, Aurigam vtique benè ductarum regẽdo, qui Nobis tam ductilis fuit in obediendo; quin potius Vade fili, & ecce iam postremum hoc dulci nomine te compello, meoque adstringo pectori amantissimus vti Pater, En licentiam accepãdi infulas (quam ista Nobis petitis vt negari malles) harum serie tibi indulgemus: Vade, Vale, dulcissimum Ordinis mei pignus, cuius ingenuæ fronti osculum hoc figimus vltimum, atque tenerrimum, velut propediem adoraturi fastigium Pastoralis virgæ tuæ. Vade, Vale, Præsule nouæ Thimotheæ; nam pridem hoc Nobis dictauit mens præsaga quando te iuuenem olim scholastica lauru ornantes disertè canimus, quod nemo contemnat adolescentiam tuam velut quam in cathedra seniorum laudandam præominabamur.

Stat scimus quàm amara tuo in nos suauissimo affectui sit futura hæc valeditio, quam dura humili tuæ molestiæ sit tanta exaltatio; nec peregrinum nobis est, quod in vltimis tuis ad Nos litteris tam seriò ac religiosè protestaris malle te in Ordine viuere subditum, quàm in sæculo Prælatum; verum hoc est reciprocare vtrinque lachrymas nil profuturas; quin potius abrumpamus mutuas: at iam inutiles gemendi vices, & mœstam valedictionem iucunda demum benedictio leniat, condiat, dulcoret: crescę crescę in mille millia.

Restat supremum Mnemosynon, quo te donamus ex Ieremiæ Cap. 35. iugiter memento filiorum Recab, quos cum iussu DEI ex suis asciterijs in exedram templi eduxisset Propheta, ac statuisset iuxta Gazophilacium Principum appositis vini cyatis, adducere nullum potuit vt mandatum Patris sui Ionadab, vel minimo libatu violarent; nimirm firmabat eorum obseruantiam ipsamet loci cõtemplatio, dum inter ea exedrarum sedilia coram Gazophilacio Principum vinax memoria recurrebat patris sui Ionadab, quondam Principis sub Iehu Rege, quique idem Gazophilacium indubiè cum alijs ditarat. Tibi vero ex nostris asceterijs in Oxomensẽ cathedram abducendo, quid inter illa Canonicarum exedrarum sedilia conspicuum magis occurrere poterit illomet sedili Patris tui Ionadab, illo venerabili, ac præsentissimo monimento Parentis tui Dominici, qui quondam illic canonicis canonicus consedit dignitate præsedit, atque illa ipsa sede velut pretioso thesauro Gazophilacium ditauit? Huius ergo perpetuum ante oculos tuos spectaculum à te obtineat, vt in paternis obseruantijs (quantum status permiserit:) Recabitam te præstes, nullaque persuasione ab eo quod tantus Pater te docuit desciscas. Hoc

memori tuo pectori insculptum peremnet, siquidem vlterius, non Nos, sed vnctio te docebit. Ita nunc Vade, & prospere procede. In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, Amen. Dat. Romæ in Conuentu nostro S. Mariæ super Minervam die 19. Septembris anno 1661.

Et ad PP. Prouinciæ Beticæ vt alterum Priorem Prouincialem eligerent, scribens idem Mag. Gen. Hæc de Alphonso ait.

Adigit Nos Prouincia vestra status, nostrique officy solicitudo, vt enixè vos conueniamus eisdem verbis, quibus mellifluus Bernardus epist. 142. olim Alpenses hortatus est Monachos, ita scribens: Bonus Pater vester *filius noster* auctore Deo ad altiorem gradum assumptus est. Faciamus ergo Charissimi quod dicit Propheta: Eleuatus est Sol, & Luna stetit in ordine suo, Sol est ille, *videlicet A.R.P. Mag. Prouincialis vester Fr. Ildephonsus à S. Thoma electus nuper Oxomensis Ecclesiæ Antistes*, Sol est, per quem congregatio vestra illustris vbique redditur tamquã Luna per Solem. Eleuato itaque illo flemus nos in Ordine nostro, quicumque elegimus abiecti esse in domo Dei nostri.

Quam porro dignè, meritoq; hunc virum appellemus Prouinciæ vestræ Patrem, ac Patrem bonum, inter vos nemo bonus ignorat, nemo ingenuus diffitetur; nec ambigimus, eius à vobis abreptione copiosis vos omnes lachrymis (vti reuera par est) mœstissimè parentaturos, nisi filiorum dolorem temperarit nouæ gloriæ matris, nouæ claritas Prouinciæ, quæ tam fulgidum Solem, & prima habere meruit, & celsiori demum hemisphærio aptare potuit ac præbere. Superest itaque cantandum Nobis, vt dum elevatur ille, nequiquam apud vos luxetur harmonica publicæ quietis symetria, sed maneat Luna cum reliqua siderum phalange tranquilla in ordine suo. Ex Regest. Cancell. Apost.

4 Translato ad Placentinam Sedem Idelphonso, ex Regia nominatione constituitur Oxomensis Episcopus P.F. Petrus de Godoi, inter præcipuos nostri sæculi Theologos valde eminens, præcipuarumque Cathedrarum Hispaniæ Moderator famosus, ab Alexandro VII. vltima Martij elapsi anni millesimi sexcentesimi sexagesimi quarti, cui Ecclesiæ fœliciter præest Pastor optimus, pietatis operibus, librorumque scriptioni doctor celeberrimus addictus. *Ex Regest. Cancell. Apost.*

Tit. 445. Pacen.

PAcensis Ecclesia in Hispania sub Metropolitana Compostellana plures obtinuit ad sui regimen Episcopos, inter quos primus enituit P.F. Io. de Morales ex Ghiennensi conuentu, Regis Castellæ Ioannis II. præceptor, à Martino V. anno millesimo quadringentesimo decimo octauo Idib. Aprilis creatus, de quo Bzouiana manuscrip. *Io. de Morales Ord. Prad. Episcop. Pacen. in Regno Castella prouincia Compostellana à Martino V. Idib. April. anno* 1. translatus est postmodum ab eodem Pont. Max. ad Ghiennen. Ecclesiam, in qua lugubri vitæ finem dedit anno millesimo quadringentesimo trigesimo. *Fernand. in Epp. Hisp.*

2 P. F. Io. Hispanus ab Eugenio IV. Pacen. Episcopus creatus, ad gratias, & beneficia Ordinis recipitur in Capitulo Generali Auenionense an. millesimo quadringentesimo quadragesimo quarto. *Ex Act. eiusdem Capit.*

3 P. F. Bernardus è Mensa Hispanus Toletani cœnobij alumnus, in Angliam à Catholicis Regibus ad sponsalia Infantis Catherinæ eorundem pientissimæ filiæ cum Principe Arthuro tractanda Orator missus, Pacensis Episcopus creatus est: cumque annis pluribus commissum sibi gregem documentis optimis, vitæque singulari exemplo imbuisset, spiritum creatori reddidit anno millesimo quandringentesimo vigesimo quarto, corpore in capella B. Virg. de Rosario Toleti condito. *Fernand. vbi sup.*

4 P. F. Petrus Pontius Legionensis ex Ducibus de Arcos conuentus Salmanticensis nobilis alumnus, doctrina, pietate, vitæque probitate commendatissimus, post rectas singulari cum laude Ciuitaten. & Zamorren. Ecclesias, ad hanc Pacensem translatus est à Paulo V. circa an. milles. sexcentesimum duodecimum, in qua diem extremum terminauit an. millesimo sexcentesimo quintodecimo mense Decemb. *Fernand. vbi supra.*

Tit.

Tit. 446. Pacten.

PActensis Ecclesia in Sicilia sub Messanen. Archiep. cum Liparensi diu vnita permansit. donec à Bonifacio IX. datis Apostol. litteris Romæ apud S. Petrum 16. Cal. Maij pontificatus sui anno 10. qui fuit à Virg. partu millesimus trecentesimus nonagesimus nonus, ab eadem seiuncta est. Dum autem copulatæ permanerent, sequentes eisdem præfuere Episcopi ex nostris.

1 P. F. Bartholomæus Verellius de Leontino Siculus, Thomæ de Leontino Patriarchæ Hierosolymitani ex Ord. nostro assumpti germanus, frater, harum Ecclesiarum Episcopus electus, Pactensi Capitulo ab Innocentio IV. commendatus fuit datis Apost. litteris Nonis Ianuarij sui Pontificat. an. 11. qui fuit salutis mill. ducentesimus quinquagesimus secundus. Erectioni conuentus nostri Messanen. se subscripsit, multasque eleemosijnas ad complendum opus contulit. Suæ Ecclesiæ deperdita bona recuperauit, eiusque priuilegiorum à Carolo I. Siciliæ Rege confirmationem impetrauit. Infracti animi vir extitit, Romamq; à Siculis cum F. Marino nostri Ord. ad Martinum Papam IV. & Carolum Regem missus, vt Regiorum Ministrorum auduciam, & tyrannidem compesceret, coram Pontifice Maximo constitutus, orationem suam his verbis incœpit. *Miserere mei fili Dauid; filia mea malè à dæmonio vexatur.* Dum autem ex Apostolico Palatio discederent, à militibus Regis Caroli ignominiosè capti, vinculisq; mancipati, multa pertulere mala; tandemque auro redempta vexatione in suam Ecclesiam reuersus, paulo post quieuit in Domino anno Sal. millesimo ducentesimo octogesimo secundo. *Pyrrhus Sicil. Sac. notitia 4. Vghell. in Apend. tom. 2. inter Liparen. Epp.*

2 P. F. Io. de Catania his Ecclesijs Episc. præerat anno millesimo trecentesimo sextodecimo, qui obijt ætatis suæ 75. vitæ integritate, morumque candore venerabilis, in sua Cathedrali Pacten. conditus. *Pyrrhus vbi supra.*

3 P. F. Petrus Siculus vtrasque Ecclesias regebat anno millesimo trecentesimo vigesimo quinto, qui sub Regibus Friderico II. & Petro II. eius filio antiquam suæ Ecclesiæ iurisdictionem in Iudæorum suæ diœc. causis cognoscendis, temporis lapsu deperditam, recuperandam curauit. Decessit circa annum 1340. *Pyrr. vbi supra.*

4 P. F. Franciscus harum Ecclesiarum Episcopus effectus an. millesimo trecentesimo sexagesimo quarto, possessionem Liparen. Sedis per Simonem Marescalcum consequutus est. Septem præfuit annos, ad Mazarien. deinde translatus. an. 1371. *Pyrr. & Vghell. vbi supra.*

5 Euulsa à Liparitana Pactensi Ecclesia, huic sequentes nostri præfuere Pastores. P. F. Matthæus de Catania cum fidei Quæsitor in Siciliæ Regno esset, Priorisque Prouincialis præfecturam gereret, Pactensis Episcopus à Ioanne XXIII. an. millesimo quadringentesimo quinto decimo creatus est, qui postquam pro Ecclesiæ suæ iuribus tuendis non modicum laborasset, labentē vitam vltimo die terminauit mense Maio anni millesimi quadringentesimi trigesimi primi, postquam annis sexdecim commissum sibi gregem sanctissimè rexisset. *Pyr. vbi supra.*

6 P. F. Io. Marquet nobili sanguine ortus, Raymundi Marquet triremium Sicilienſium Ducis filius, à Ferdinando Rege datis Segobiæ litteris 11. Martij an. 1494. nominatus Episcopus, ab Alexandro VI. confirmatus fuit Kalendis Iulij anno 2. sui pontificatus. Quinq; annis commissam sibi Ecclesiam bonus Pastor rexit, discessitq; ex hac lucis vsura mense Aprili anno 1499. *Pyrrhus vbi supra.*

Tit. 447. Palentini.

1 PAlentinæ Ecclesiæ in Hispania sub Metropolit. Toletana præfuit primus ex nostris P. F. Munio Zamorrensis, qui post varias in sua Prou. Hispaniæ obitas cum laude præfecturas, ex Priore Prouinciali eiusdem, Generalis Ordinis Mag. communi Patrum suffragio Bononię anno 1285. salutatus est. Verùm septimo sui regiminis anno à Nicolao Papa IV. Minorita à suo munere depositus, in Hispaniam se recepit, vbi agente Castellæ Rege Sancio IV. anno millesimo ducentesimo

Digitized by Google

nonagesimo quarto Palentinus Episcopus electus, à Cœlestino V. confirmatus fuit. A Bonifacio VIII. Romam postmodum vocatus, & ob vitiosam electionem sibi ab aduersantibus obiectam Episcopatu quoque priuatus, Romæ mansit vsque ad diem vocationis suæ, quæ ei contigit Nonis Martij anno iubilæi millesimo trecentesimo, in S. Sabinæ Ecclesia sub marmoreo tumulo eius effigiem repræsentante sequenti memoria appositus sepultus.

Hic iacet F. Munio Zamorren. natione Hispanus, quondam Ordinis Fratrum Prad. Magister septimus, qui obyt septima Martij Pontificatus Dom. Papæ Bonifacij VIII. anno Sexto.

Gil. in Teatr. huius Eccl. Olmed. in eius vita, & Script. Ord.

2 P. F. Bonifacium Lambrum Mediolanensem ex Lombardiæ Prouincia, virum cordatum, & doctum, in agendis dexteritate maxima præditum, atque in diuinis, humanioribusque literis apprime versatũ, Palentinum Pastorem effectum esse circa annum millesimum quadringentesimum quinquagesimum asserunt Plodius p. 2. lib. 3. Fernandez, & Gozeus. Veruntamen cum in Teatro Ecclesiastico apud Gil. nulla de eo fiat mentio fides sit apud ipsos.

3 P. F. Alphonsus de Burgos cœnobij S. Pauli Burgensis alumnus, vir doctissimus, singularique pietate refertus Cordubensis primò, Conchensis postmodum, Præsesq; supremi senatus Castellæ, tandem Palentinus Episcopus, & Capellanus maior Regis factus, post præclarissima Ordini collata beneficia, e mortalium oculis subtractus fuit anno millesimo quadringentesimo nonagesimo nono, de quo Olmeda in Ioachimi Turriani vita sic fatur. *In Hispanijs verò F. & Dom. Alphonsus; a Burgis cognominatus, Palentinus Antistes, in Curia Regum Ferdinandi, & Elizabeth glorioſus, & inclitus fuit: sed & in Dei Ecclesia amplissimus Pontifex extitit, qui cum esset ingenio clarus, sermone facundus, opere strenuus, tanquam de Regno, & Ecclesia præ multis benemeritus, in Præsulem Corduben. consecratur primò; translatus post in Conchen. & postremo in Palentinum; & vt natus ad magna, Pontifices cæteros diuitijs, & gloria, velut alter Salomon, nec non & rerum grandium, quæ gessit copia procul dubio anteisse visus est. Et vt plurima pertranseamus, hic est qui nouum illud, totoque orbe percelebre, fulgentissimumque Collegium Ordinis pro Scholarium disciplina intra insigne Hispaniæ oppidum, centrumque Valleoletũ a fundamentis sumptuose nimis erexit, ac permagnifice dotauit sub D. Gregorij Doctoris titulo, & cognomine, quo vniuersam Prouinciam, imò totum Ordinem, noua, ac igenua prole, prout optauit, fœcundasse constat &c. Vicinum quoque, ac contiguum Conuentum Doctoris gentium Apostoli Pauli titulo quidem decoratum, amplissimum magnus hic Pontifex reddidit. In pauperes insuper, & Ecclesias munificus, has potissimum in Eucharistiæ venerationem argento, & auro exornauit: Fuit enim adeò corporis, & sanguinis domini reuerentissimus, vt intuentium oculis non tam spectabile, quam stupendum esset, tunc maxime cum sacramenta offerret vel cum, dum agerentur, astaret. Moriens autem post plures annos pontificatus inter manus Fratrum, ac filiorum suorum, intra Basilicam eiusdem Collegij, quam ditissimo apparatu, abundantissimoque ornatu ecclesiastico decorauit, sepelitur primo quidem sepulchro tanto Pontifice digno; post verò altero tali Monacho congruo, quod & permanet*

Decessit autem Pastor Optimus 6. Idus Decemb. ann. 1499. cuius talis memoria habetur in S. Pauli Vallisoletano cõuentu.

Sexto Id. Decemb. Obyt in Christo Pater D. F. Alphonsus Burgen. Episcop. Palentinus, & Comes Perriæ, Cappellanus maior, & Confessor, Consiliarius Illustrissimorum Domm. Regum Hispaniæ Ferdinandi, & Elisabeth: Fundator, & erector huius Collegij S. Gregorij, & Capellæ vbi eius corpus quiescit. Qui etiam Monasterium totum S. Pauli Valisoletani apud quod prædictum Collegium situm est, ædificauit splendidè non sine magnis sumptibus, præter corpus tantummodo Ecclesiæ atq. præfata ædificia Monasterij ab hoc tanto Præsule constructa, aliqua diruta, aliqua verò antiquata, qui ruinam minabantur, restituit. Qui etiam prædicto Collegio plura bona, & ornamenta contulit, & reditus. Qui susceptis Sacramentis, magno lachrimarum fonte, sicut prædictum

tum est, quieuit in Domino feria 6. hora quasi 11. *anni Dom. MID.* Gil. in Teat. Eccles. Palentinæ.

4 P. F. Didacus Deza post rectas Ecclesias Zamorren. Salmantinam, & Ghiennen. Palentinus Pastor euasit, post obitum Alphonsi an. 1500. translatus postmodum ad Archiepiscopatum Hispalen. De quo ibi. *Fernand. inter Epp. Hisp.*

5 P. F. Ioseph. Gonzalez ad nominationem Philippi IV. Hispaniarum Regis cuius erat Cõfessarius, Paltẽinus Episcop. à Paulo V. die 29. Febr. anno millesimo sexcentesimo decimo sexto creatus est, ad Pampilonen. Eccl. translatus sui regiminis anno 9. *Ex Act. Consist. eiusd. Pont. & Gil. vbi supra.*

6 P. F. Garsias Vayon Laodicenus Episcopus, Palentinęque Ecclesiæ Suffraganeus ab Alexandro Papa VI. Martij 20. anno millesimo quadringentesimo nonagesimo tertio constituitur, D. Roderico Palentinæ Ecclesiæ Episcopo. *Ex Act. Cõsist. eiusd. Pont.*

Tit. 448. Pampilonen.

1 IN Nauarra sub Metropolitana Cœtarauguſtana est Pampilonensis Episcopalis Sedes, quam conscendisse P. F. Iosephum Gonzalez; translatum ex Palentina Ecclesia anno millesimo sexcentesimo vigesimo quarto ab Vrbano VIII. refert Gil. in Teatro Ecclesiæ Palentinæ cum de hoc Pastore tractat, ex qua ad Metropolitanas S. Iacobi Compostell. primò, ad Burgen. postmodum transijt, de quo ibid. *Gil. vbi sup. & in Teatr. Eccl. Burgen.*

Tit. 449. Panaden.

1 PAnadensis Episcopalis Sedes in partibus infidelium constituta Pastorem obtinuit à Paulo II. P. F. Benedictum de Oterth anno salutis humanæ millesimo quadringentes. sexagesimo octauo 3. Id. Maij vt habetur in lib. prouis. Prælatorum eiusd. Pont. atque eruditissimus D. Abbas Vghellus in suis manuscriptis testatur.

Tit. 450. De Panama.

1 ECclesia de Panama apud Americã circa annum millesimum quingentesimum vigesimum in Cathedralem ad instantiam Caroli V. erecta, sequentes obtinuit Dominicanos Episcopos, ex quibus prior fuit P. F. Vincentius Pedrazza Hispanus circa annum 1530. vt testantur Lusitanus in Chron. Plod. par. 2. lib. 4. & Fernand. in Epp. Hispan.

2 P. F. Paulus ex Turribus Hisp. à Clemente VII. Ciuitatis de Panama Episc. ad Caroli V. nominationem creatus est, circa annũ millesimum quingentesimum vigesimum octauum. *Plod. p. 2. lib. 4. & Fernand. in Ep. Hisp.*

3 In eadem Panamen. Ecclesia Episc. resedit à Clemente VII. creatus P. F. Vincentius de Valle Viridi ex Salmantino conuẽtu, qui postmodum ab eodem Pont. Max. erecta in Cathedralem Ecclesia de Cusco, primus Cuschen. Episcopus renunciatus est die 8. Ianuarij an. millesimo quingentesimo trigesimo tertio. Obijt in ea Ecclesia decimo sui regiminis anno. *Ex Act. Consist. eiusd. Pont.*

4 P. F. Thomas è Barlenga Salmantini conuentus alumnus, huius Ecclesiæ Episcopus datur à Paulo III. ad Caroli V. præsentationem circa annũ millesimum quingentesimũ quadragesimum. Fuit Thomas scientia, religiosisque moribus ornatus, Insulæ Hispaniolæ, quæ S. Dominici nuncupatur Prior Prouincialis, in qua plurimum Indorum conuersioni insudauit, vberesque Catholicæ Ecclesiæ fructus protulit. Inauguratus Episcopus omnibus omnia factus, verbo, exemplo, pietate, eleemosyniſq; sibi subditas oues enutrire non omisit. Tandem lætali morbo correptus interijt, multiplici sibi creditorum fideliũ luctu tumulatus. *Plod. par. 2. lib. 4. & Fernand. in Episc. Hisp.*

5 P. F. Franciscus de Camara y Raya Granatensis conuentus alumnus constituitur Episcopus de Panama à Paulo V. die 15. Aprilis anno millesimo sexcentesimo tertio decimo, vt Regesta Cancellariæ Apostolicæ plenam exibent fidem.

6 P. F. Christophorus Martinez Vallisoletanus, Episcopus de Panama creatus

est

eſt ab Vrbano Papa VIII. die 27. Octob. anno Iubilei milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quinto. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Vrb. Pont.*

Tit. 451. Paphen.

1 PAphenſi Eccleſiæ in Regno Cypri ſub Nicoſien. Archiepiſcopali ſede datus eſt Paſtor P. F. Robertus Normãdus de prouincia Franciæ circa annum milleſimum quingenteſimum pro vt affirmant Fernandez inter Epiſcopos Gallos, & Plod. de *Vir.* Illuſt. Ord. p. 2. in Append.

Tit. 452. Papien.

1 IN Lombardia eſt hæc Eccleſia Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubdita. P. F. Iſnardus Tacconus Papienſis cum Thebanæ Eccleſiæ præeſſet, à Clemente V. Nonis Nouemb. ann. milleſ. trecenteſimo vndecimo creatus fuit Patriarcha Antiochenus, ob cuius Eccleſiæ paupertatem datus eſt Papienſis ſedis adminiſtrator ad Apoſtolicæ ſedis beneplacitum, quam vſque ad annum milleſimum trecenteſimum decimum nonum laudatiſſimè rexit. Guidonem Epiſcopum deceſſorem ſuum virum præſtantiſſimum egregiè æmulatus, ſaluberrimas ſynodales in Cleri reformationem conſtitutiones edidit. *Vghel. tom.* 1. *Ital. Sac.*

Tit. 453. Parentini.

PArentina *Eccleſia* ſub Patriarchali Aquileien. in Dalmatia tres noſtrę profeſſionis aſſeclas Paſtores habuit, ſuntque ſequentes.

1 *P.* F. Gibertus Georgius Venetijs nobili è familia natus, celeberrimus ſacrę Theologiæ Doctor poſt varias in Ordine, cum laude obitas præfecturas, cathedraſque rectas, ab Vrbano V. Parentinus Epiſcopus renunciatus fuit 6. Non. Iulij anno milleſ. trecenteſimo ſexageſimo ſeptimo. *Viginti* & vnum annum bonus Paſtor cõmiſſis ſibi ouibus virtutũ omnium exemplar effectus præfuit, deceſſitque an. 1388. *Vghel. tom.* 5. *Ital. Sac.*

2 In defuncti Gisberti locum Vrbanus *VI.* P. F. Ioannem de *Venetijs* ex Lombarda familia eodem anno milleſ. trecenteſimo octogeſimo octauo Epiſcopum ſubſtitui, tunc in Lombardia Inquiſitorem, qui cum ſupra viginti annos commiſſum ſibi gregem probè rexiſſet, ſub Ioan. XXIII. quieuit in pace. *Taeg. Vghell. ibid.*

3 P. F. Thomas Cataneus Bergomenſis vir doctus, & vulgatæ famæ theologus, à Sixto IV. huius Eccleſiæ Epiſcopus creatur anno à Virg. partu milleſimo quadringenteſimo octogeſimo ſexto, mox ab eodem Pont. Max. ad Ceruien. translatus die 4. Martij eiuſdem anni. *Vghell. ibid.*

Tit. 454. De Paraguai.

1 ECcleſia de Paraguai in *Indijs* ad inſtantiam Catholicorum Regum in Cathedralem erecta, tres noſtræ profeſſionis Epiſcopus eſt cõſequuta, inter quos primum obtinet locum P. F. Alphonſus Guerra conuentus ciuitatis Regum alumnus, qui ad Epiſcopalem ſedem Riui de Plata poſtmodum translatus, tandem à Clemente VIII. Epiſcopus Mechoacanen. die 9. *Martij* anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo renunciatus fuit, vbi ſex annis Paſtor optimus præfuit, clauſitque in pace dies ſuos an. 1598. de quo ſup. in Epp. Mechoacan. *Fernand. inter Epp. Hiſp. & ex Act. Conſiſt. Clem. VIII.*

2 P. F. Thomas de Tonnes à Paulo V. translato Laurentio huius ſedis Epiſcopo ad Eccleſiam Cuſchen: Paraguaien. Epiſcopus die 30. Martij anno milleſ. ſexcenteſimo decimo nono creatur, cui Eccleſiæ annis circiter quinq; optimè præfuit, completiſque diebus ſuis ad patres appoſitus eſt. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pauli V. Pont.*

3 P. F. Thomas de Torres in Ioannis locum Paraguaien. Præſul ſubſtitutus eſt ab Vrbano VIII. die 11. Decemb. ann. 1626. ad Tucaman. Eccleſiam translatus anno à Virginis partu milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo octauo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Vrbani Pont.*

Digitized by Google

Tit. 455. Parmen.

1 VNicus ex nostris Parmensi Episcopali Sedi in Lombardia sub Archiepiscop. Bononien. præfuit P. F. Simon Saltarellus, qui Florentiæ Senatorio sanguine progenitus, ibique in S. Mariæ Nouellę præstantissimo cœnobio Dominicana toga indutus, doctissimus vir effectus, dum Prioris Prouincialis Romanæ Prouinciæ munus obiret, Procurator Ordinis institutus, à Ioanne XXII. an. millesimo trecentesimo decimo septimo Parmensis Episcopus creatus est. Quinque ferè annis hanc Ecclesiam rexit, ad Pisanam postmodum ab eodem Pont. max. trãslatus an. 1323. de quo ibi. *Vghell. Tom. 2. Ital. Sac.*

Tit. 456. Patauini

1 IN Marchia Tarusina sub Patriarchali Aquileien. est hæc Ecclesia, cui P. F. Iordanus Sabellus Romanus auita nobilitate, integritate, præstantissimaque doctrina spectabilis, ex Romana prouincia, à Bonifacio Papa VIII. Episcopus datus est 18. Kal. Decemb. anno millesimo ducentes. nonagesimo quinto, cum eiusdẽ Romanę Prouincię Prior Prouincialis esset reiecta electione Oliuerij de montesilice Canonici Patauini a Capitulo non ritè facta. Duos tantummodo annos illibatę vitæ exemplo hanc Ecclesiam rexit, ad Bononien. ab eodem Pont Max. translatus: de quo ibi *Vghell. Ital. Sac. tom. 5. & Scriptores Ord.*

2 P. F. *Hieronymus* Vielmus Venetus, (vt verbis, vtamur eruditissimi D. Abbatis Vghelli) *immensa eruditione, atque multiplici scientia suo Ordini, ac patriæ non vulgarem addidit claritatem*. Qui in Patauina Vniuersitate primò, in Romana Sapientia postmodum sub Pio IV. cum laude maxima, auditorumque singulari applausu docuit, ab eodem Pont Argolicen. Episcopus, Suffraganeusque Patauinæ Ecclesiæ creatus est, Aloysio Pisano eiusdem existente Pastore. Tandemque à Pio V. anno millesimo quingentes. septuagesimo Emonien sis Episcopus creatus est. De quo ibi. *Vghell. vbi supra.*

Tit. 457. De la Paz.

1 ECclesia de la Paz in Indijs à Paulo V. die 4. Iunij anno millesimo sexcentesimo quinto ad Philippi III. Hispaniarũ Regis incliti supplicationem in Cathedralem erecta est, constituto eidem primo Episcopo Didaco de Cãbrara, quo deinde ad Ecclesiam de Panama translato, P. F. Dominicus de Valderama Americus in eius locum huius Ecclesiæ Episcopus ab eodem Paulo Pont. die 28. Maij anno millesimo sexcentesimo octauo creatus est, ex Ecclesia Metropolitana S. Dominici translatus, de quo ibi. *Ex Act. Consist. eiusdem Pauli V.*

Tit. 458. Pedinen.

1 PAter *F.* Daniel Barbos nobilis Cremonen. Conuentus eiusdem ciuitatis alumnus, vir doctus, diuinique verbi anunciator famosus, Sac. Theol. Magister cum esset Ferdinando Imperatori in paucis charus, à Pio Papa IV. anno millesimo quingentesimo sexagesimo tertio Pedinæ & Molettæ Episcopus renunciatur, Nunciusque Apostolicus ad Venetos mittitur. Fuit Alphonsi Carrafæ Archiep. Neapolitani Suffraganeus, viuebatque anno 1567. teste Plod. par. 2. lib. 4. *Ex monumentis conuentus Cremonen.*

Tit. 459. Pennen.

1 PEnnensis Ecclesia in Aprutio cum Hadrien si, seu Hadrianensi coniuncta & Apostolicè Sedi immediatè subiecta ab Innocentio IV. an. reparati orbis 1252. binos nostræ professionis assecias obtinuit Episcopos, ex quibus prior extitit P. F. Marcus Ardinghellus Florentinus, nobili loco ortus, ex Romana prouincia, vir prudentia, eruditione, morumque probitate venerabilis, à Clemente VI. Non. Nouẽb. anno millesimo trecentesimo quinquagesimo secundo creatus; qui cum Pastoris optimi specimen præbuisset, ab Innocentio VI. Clementis successore, nono sui regiminis anno, qui fuit à Virginis partu

1361.

1361. ad Camerinenſem Eccleſiam tranſlatus eſt. de quo ibi. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

2 P F.Petrus Scala Romanus alter ex noſtris delectus eſt harum Eccleſiarum Epiſcopus à Bonifacio IX. 3. Id. Ianuarij an. milleſimo trecenteſimo nonageſimo primo, quibus breui tempore præfuit, ex oculis mortalium ſublatus ſecundo ſui regiminis anno qui fuit ſalutis humanæ 1393. *Vghell. ibid.*

Tit. 460. Pergamen.

1 PAter Fr. Agniſius Pergamenſis à Bonifacio Papa *VIII.* ſuæ patriæ Epiſcopus renunciatus eſt, de quo altum tenuere ſilentium Scriptores Ordinis. Olmeda verò in *Nicolai* de Taruiſio Magiſtri Generalis vita, loquens de Epiſcopis à Bonifacio *VIII.* ex noſtris aſſumptis hæc tantùm habet de hoc Paſtore *Fr. Agniſius Pergamen. Epiſcopus ibidem*,

Tit. 461. Peruſini.

IN *Vmbria* eſt nobilis Peruſina Eccleſia Apoſtolicæ ſedi immediatè ſubiecta, cui ſequentes ex noſtris præfuere Epiſcopi.

1 P. F. Franciſcus Poggius Lucenſis Peruſinum Sacerdotium conſequutus eſt à Clemente V. 8. Id. Maij anno reparati orbis milleſimo trecenteſimo duodecimo, diuiſo in Epiſcopi electione Peruſino Capitulo. Hic Commiſſarij Apoſtolici munus geſſit dum de B. Claræ de Monte falco in SS. Virginum numerum referenda, ſeriò ageretur per teſtes, corpuſq; B. Corradi ex Offida Peruſium tranſtulit, atque in Franciſcanorum templo condidit. Solemnes in peruigilio S. Conſtantij preces inſtituit; deque eiuſdem conſilio, auctoritate, atque adiutrice manu nouum S. Patris Dominici templum erectum eſt. Seruitis Fratribus, qui hactenus extra Eburneam portam diuina perſoluebant, in ciuitatem introduxit, Iouis templo eiſdem aſſignato. Tandem optimus Paſtor morum candore, vitæ ſanctitate, boniſque operibus plenus, decimo ſeptimo ſui regiminis anno ex orbe diſceſſit 1331. die 16. Nouembris Peruſij apud noſtros ſepulturæ traditus. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac. Fernand. inter Ep. Ital. & Plodius p. 2. lib. 1.* qui ſubdit huius Paſtoris corpus an. 1578. inuentum fuiſſe in peruetuſta Eccleſia conuentus noſtri S. Dominici in ſepulchro marmoreo duplici familiæ ſuæ inſignijs exornato, ſex roſas continen.

2 P. F. Vincentius Herculanus Peruſinus patrię Epiſcopalem ſedem poſt moderatas Sarnen. & Imolen. Eccleſias conſcendit. Hic eruditione, integritate, vitæque præſtantia inſignis, poſt completum, cum regularis obſeruantiæ incremento non vulgari, Prioris munus Romę, Florentiæ, Viterbij, Feſulis, ac Prati, Romanæ prouinciæ prouincialis electus eſt. A Pio V. in Belgium Apoſtolicus Commiſſarius delegatus, Pontificis vota ad optatum finem perduxit. In Vrbem reuerſus atque Sarnen. Epiſcopus creatus, Cardinalem noſtrum Alexandrinum Legatum Apoſtolicum in Galliam, Hiſpaniã & Luſitaniam proficiſcentem comitatus eſt ex Pij Pont. Max. iuſſu. Ad Imolen. Eccleſiam poſtmodum translatus, dum ad maiora præpararetur, ſublato ex mortalibus Pio, à Gregorio XIII. die 9. Decemb. anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo nono Peruſinus Epiſcopus renunciatus eſt. Ad ſeptem annos Peruſinis ſacrum ius dixit, quos tanquam filios vnicè adamauit, primæuos Eccleſiæ Sanctos Paſtores æmulatus. Epiſcopale Palatium inſtaurauit, Sacellumq; in eo conſtruxit omni cultu ornatum. In Ariſtotelem doctiſſima commentaria ſcripſit, ſicut etiam docendo, ſcribendoque diuinam ſapientiam commentationibus illuſtrauit. Tandem meritis, & virtutibus onuſtus migrauit ad Chriſtum die 29. Octob. anno 1586. communibus ſibi creditarum ouium lachrymis deploratus. Iacet in noſtro S. Dominici templo in ſepulchro ſibi viuenti parato cum hac inſcriptione.

D. O. M.
F. Vincentius Herculanus
primùm Sarnenſis, deinde Imolenſis,
nunc Peruſinus Epiſcopus
Beatæ ſpei memor, viuens adhuc
vbi mortale ſuum poſt mortem humaretur,
elegit Anno ætatis ſuæ LXV.
Sal. verò MDLXXXI.

Vghell. vbi ſup. Plod. p. 2. lib. 4.

P. F.

3 P. F. Leonardus de Marinis à Paulo III. delectus est Coadiutor cum futura successione Perusini Episcopi, at morte Pontificis interueniente ante confistorialem expeditionem, à Iulio III. Successore Laodicensi Sacerdotio decoratus est. *Vghell. tom. 4. Ital. Sac. inter Alben. Ep.*

Tit. 462. Petinen.

1 IN Istria sub Aquileien. Patriarchatu residet Petinensis Ecclesia, cui duo ex nostris præfuere Præsules, ex quibus prior extitit P. F. Stanislaus de Cracouia Polonus à Clemente VI. anno millesimo trecentesimo quadragesimo tertio 11. Cal. Maij creatus. Quatuor completos annos eidem sacrum ius dixit Pastor optimus, terminauitq; vitæ cursũ ad antecessores appositus anno 1347. *Vghell. t. 5.*

2 P. F. Petrus de Venetijs Petinen. Episcopus assumptus est, dum in conuentu S. Dominici suæ patrię prioris onus sustineret, ab Eugenio IV. anno reparatæ salutis millesimo quadringentesimo trigesimo quarto, vixitque in ea dignitate annos plures. *Taeg. in mon. Ord. & Vghell. vbi sup.*

Tit. 463. Petragoricen.

1 IN Gallia sub Metrop. Burdegalen. est hæc Ecclesia, cui dati sunt Episc: Dom. Petrus de Sancto Asterio prosapia nobilis ex Dominis de S. Asterio, cum esset Episcopus Petragoricen. Fratres Prædicatores in sua ciuitate recepit, quibus multa bona, & singularia contulit beneficia. Tandem eorum religiosæ vitæ desiderio inflammatus ex Apostolico indulto, cura Episcopali dimissa, retenta tamen dignitate, & titulo Episcopali Lemouicis Ordinem ingressus est anno millesimo ducentesimo sexagesimo sexto, in quo vixit annos octo completos, vitamque cum morte commutauit 8. Id. Iulij anno 1275. in medio Chori nostræ Ecclesiæ Lemouicen. conditus sequenti elogio apposito.

F. Petrus de S. Asterio Episc. Petracoricen. summa scientia, & eloquentia præditus, magnus, ac solemnis vir, vtique bonus, ac deuotus, filius D. de Insula propè Petracoras, venit ad hunc conuentum Prædicatorum Lemouicen. die prima Martij 1266. & in habitu Episcopali mansit ibidem per annum: Tandem magna cum difficultate, precibus importunis, cessionem sui Episcopatus obtinuit à D. Clemente IV. dignitate Episcopali in omnibus, & per omnia reseruata, quam cessionem non potuerat obtinere a tribus Summ. Pontt. præfatis, Clemente scilicet, Gregorio IX. Innocentio IV. & Alexandro IV. Post paucos dies à dicta cessione obtenta habitum Ordinis reuerenter accepit, & honorabiliter in eo Deo, & Ordini militauit annis octo, mensibus quatuor cum dimidio. Fecit multa, & infinita bona conuentui, tam in ornamentis Ecclesiæ, quàm in libris, & edificijs, fecitque edificare domum de Balaleu. Obijt autem pridie Id. Iulij anno Domini 1275. & est sepultus in Ecclesia huius conuentus in medio Chori. Anima eius requiescat in pace.

Gallia Christ. tom. 3. Taeg. in monument. Ord. & Plod. p. 2. lib. 1.

2 P. F. Petrus de Durfort Gallus vir doctissimus ex nobili familia de Duras in tractu Agennensi progenitus. Petragoricen. Ecclesiæ Pastor, anno millesimo quadringentesimo ttigesimo octauo, ab Eugenio IV. creatus est, vir, tum eruditione, tum pietate venerabilis. Breui tempore eidem ius dixit, à Christo ad reddendam rationem sui ministerij vocatus. Iacet in choro suæ cathedralis, vbi in pariete tale habet insculptum breue elogium.

Præsulerat Petrus, iacet hic in puluere puluis
Sit cœlum requies, sit tibi vita Deus.
Obijt X. Aprilis.

Gall. Christ. tom. 3.

Tit. 464. Philadelphiæ.

1 PHiladelphiæ Ecclesiæ in partibus vnicum ex Dominicanis Pastorem præfuisse comperimus circa annum millesimũ quingentesimum octauum, de quo nil aliud scriptores nostri referunt. *Taeg. in mouum. Ord. Plod. par. 2. lib. 3. & Fernand. in Ep. Ital.*

Digitized by Google

Tit. 465. Philippinarum.

1 IN Philippinis Inſulis primus Epiſcopus fuit P.F. Dominicus Salazar Salmanticenſis cœnobij Alumnus, celebriſq; Sacræ Thologiæ laureatus, qui cum pluribus annis ſanctiſſimè ſibi commiſsum gregem gubernaſſet, relicto mortalibus ſanctioris vitæ odore, poſtquam bonum certamen certaſſet pro catholica fide in Iapponia conſtabilienda anno 1584. & 1585. vitæ curſum clauſit ſanctiſſimè an. milleſ. quingenteſimo nonageſimo quarto. *Fernand. in Ep. Hiſp. Lopez p. 5. lib. 2. cap. 72.*

Tit. 466. Piſauren.

1 PIſaurenſis Eccleſia in Romandiola ſub Metropolitana Vrbinaten. binos Dominicanos conſequuta eſt Epiſcopos inter quos primus fuit P.F. Franciſcus de Arimino ex Lombardiæ Prouincia à Martino IV. creatus anno milleſ. ducenteſ. octogeſimo ſecundo, qui ſequenti anno vitæ dies compleuit. *Taeg. in monum. Ord. & Vghell. tom. 2. Ital. Sac.*

2 P.F. Salnus ab eiuſdem ciuitatis Capitulo Antiſtes electus, à Nicolao IV. confirmatur 6. Cal. Febr. labentis anni milleſimi ducenteſimi nonageſimi ſecundi. Quatuor annos laudabiliter huic Eccleſiæ præfuit, quos cum vitæ curſu clauſit anno 1296. *Vghell. vbi ſup.*

Tit. 467. Piſtorien.

QVatuor Piſtorien. Epiſcopos enumerat Fernandez, ex Ordine noſtro ad eam Eccleſiam ſub Metropolitana Florentina in Etruria conſtitutam electos, nempe binos Andreas, Corradũ, & Vbertinum. Attamen duos ex ipſis reſediſſe in ea Paſtores pro comperto habemus.

1 Fernandez quendam P. F. Conradum Piſtorienſem Epiſcopum anno milleſimo ducenteſimo octogeſimo ſecundo creatum affirmat. At quo fundamento neſcimus.

2 Plod. de viris illuſtribus Ord. noſtri p. 2. lib. 2. & Fernandez inter Ep. Italos quendam F. Andream Piſtorienſem patriæ Epiſcopum an. 1394. creatum enumerant, diſtinctum à ſequenti Andrea, ex teſtimonio Seraphini Razzij. Cœterum expreſsè videtur ſequẽtem Andream tunc temporis in Piſtorienſi ſede reſediſſe, ac perconſequens eſſe eundem cum hoc priori; ni dicere velimus duos fuiſse eodem tempore Epiſcopos Piſtorien. ex ordine noſtro, eodem nomine nuncupatos, quorum prior ab Vrbano VI. vero Pont. poſterior verò à Benedicto XIII. Pſeudo Pont. (tunc enim Schiſma maximũ in Dei Eccleſia vigebat) creatus ſit.

3 P. F. Andreas de Bocagnis, ſeu de Franchis, vt inquit Vghellus, nobilis Piſtorienſis, ſuæ patriæ Epiſcopus ab Vrbano VI. circa annum milleſimum trecenteſimũ octogeſimum creatus eſt, vir egregia doctrina præditus, magnique nominis concionator; qui in commune prædicãtium commodum volumen ſermonum de ſanctis, atque de quadrageſima conſcripſit. Præfuit ſuæ Eccleſiæ laudabiliter vſque ad annum Iubilęi milleſimum quadringenteſimum, quo propriæ quieti conſulturus, à Bonifacio IX. dimiſſionem illius impetrauit. At eodem anno 26. Maij in mortis amplexus corruit, ibidem apud noſtros in marmoreo tumulo ſepulturæ traditus, cui tale elogiũ proſtat.

Antiſtes, plebem, qui rexit Piſtorienſem
Andreas vitæ cunctis exemplar honeſtæ
Et pius, & mitis, diuino dogmate clarus
Hac ſub mole iacet, ſed mẽs ſuperaſtra volauit.
Annus millenus quadringentenus in Vrbe
Tunc Maÿ bis dena dies, & ſexta fluebant.

Vghell. t. 3. Ital. Sac. & Luſit. in Biblioth.

4 P. F. Vbertinus de Albizis nobilis Florentinus Piſtorienſis Epiſcopus euaſit, qui ob excellentem doctrinam, morumque candorem adeo Florentinis Senatoribus in pretio fuit, vt eundem ad hanc ſedem euehendum impetrauerint à Martino V. an. milleſimo quadringenteſimo vigeſimo ſexto, die 8. Iunij, cum eum ad Florentinam obnixis prẽcibus euehere non valuiſsẽt. In Ariſtotelis metaphiſicam docta edidit Commentaria. Feſulani Epiſcopi Vicarius pluribus annis adhuc ſimplex Frater fuit. Annis octo commiſſo ſibi gregi Sacrũ ius dixit incorruptum, tandemque fato functus 1434. in ſua Cathedrali conditus iacet. *Vghell. vbi ſup. Plod. par. 2. lib. 3.*

Tit.

Tit. 468. Placentini.

IN Lombardia sub Metropolitana *Bononien.* est Placentina Ecclesia, cui plures Dominicani præfuere Pastores incliti.

1 P. F. Iacobus de Castro Arquato cũ esset Prior conuentus Placentini S. Ioannis in Canale, defuncto Egidio Monacho Clareuallen. Episcopo Placentino eligitur huius Ecclesię Episcopus, & confirmatur à Legato Apostolico Monte longo an. millesimo ducentes. quadragesimo tertio, Romamque petens, ad Innocentij IV. pedes accessit, & electionem de se factam dimisit, qui eum ad Albintimilien sem Ecclesiam transtulit, vt constat ex Apostolicis litteris eiusdem Innocentij Capitulo Placentino directis, à Petro Maria Campano in historia Ecclesiastica Placentina lib. 17. adductis, quarum tenor talis est. *Innocentius Episcopus seruus seruorum Dei dilectis filijs Præposito, & Capitulo Ecclesiæ Placentinæ. &c. Cum igitur Venerab. Frater noster Vigintimilien. Episc. tunc Placentinus electus ad Apostolicam Sedem accedens &c. liberè in manibus nostris cesserit spontaneæ voluntate &c. Datum Laterani 2. Id. Martij anno Pontificatus nostri primo.* Ex suprad. Campana.

2 P. F. Ioannes Lombardus ab *Vrbano* V. 8. Idus Iunij an. millesimo trecentes. sexagesimo quarto Placentinus Episcopus creatus est, qui anno 1365. D. Francisci ecclesiam solemni ritu consecrauit. Quinque annis commissum sibi gregem verbo & exemplo pauit, diesque suos terminauit anno 1369. *Vghell. tom. 3. Ital. Sac.*

3 P. F. Bartholomæus Catra Mediolanensis in eadem sede resedit à Bonifacio IX. circa annum milles. trecentes. nonagesimum quintum creatus. Hic in S. Dominici Venetiarum cœnobio regulari obseuantiæ anno 1390. restituto, Angelicam vitam degens, vitæ exemplo, sacraque prædicatione, sanctissimi viri sibi nomine in Italia tota acquisito à Pontifice Max. Episcopali dignitate cohonestatus est. Decessit anno millesimo quadringentesimo quarto in sua Ecclesia honorificè sepultus. *Plod. par. 2. lib. 2. Taeg. in monum. Ord. Fernand. inter Ep. Ital.*

4 P. F. Alphonsus Fernandez noster in suo libro, quem Salmanticæ impressit an. 1616. cui titulus. *Concertatio Prædicatoria pro Ecclesia Catholica.* De Italis Episcopis Dominicanis simplicem nomenclaturam eidem apponens, ita ait. *F. Raphael Episcopus Placentinus in Lombardia.* Cœterum cum neque tempus, quo id contigerit, neque Authores hoc asserentes referat, fides apud eundem sit.

Tit. 469. Placentinen.

ESt & alia Placentina nobilis Ecclesia in Hispania sub Metropolitana Toletana, quæ etiam non nullos Dominicani instituti sectatores venerata est Episcopos, suntque sequentes.

1 P. F. Martinus de Mendoza conuentus Cordubensis *S.* Pauli alumnus, Carpẽsis Comitis filius, qui tres alios germanos fratres in Ordine habuit, ex Prouinciæ Bethicæ Priore Prouinciali Dertulensis Episcopus renunciatus est an. 1560. cumque eidem Ecclesiæ annos quatuordecim laudabiliter præfuisset, à Gregorio XIII. ad hanc Placentinam die 4. Iunij an. millesimo quingentes. septuagesimo quarto translatus est. Tandemque ad Cordubensem gradum fecit, de quo ibi. *Ex Act. Consist. eiusdem Greg. Pont. & Fernand. in Ep. Hisp.*

2 P. F. Alphonsus Enriquez, de sancto Thoma dictus in Ordine, ex Oxomensi Ecclesia ad Placentinam transfertur, nominante Philippo IV. *Hispaniarum* potentissimo Rege die 28. Ianuarij anno millesimo sexcentesimo sexagesimo quarto, ab Alexandro Papa VII. ad Malacitanam Ecclesiam eodem anno die 15. Septemb. translatus, in cuius ciuitatis Prædicatorio conuentu Ordinis habitum sumpserat, atque Dominicanam professionem emiserat. *Ex Regest. Cancell. Apost.*

3 P. F. Garzias de *Vayon* natalium splendore conspicuus, constituitur Laodicen. Episcopus Suffraganeusque Roderici Placentinæ Ecclesiæ Pastoris die 20. Martij anno millesimo quadringentesimo nonagesimo tertio ab Alexandro VI. de quo in Laodicen. Episcop. *Ex Act. Consist. eiusd. Pant.*

Digitized by Google

Tit. 470. Platen.

1 OPpidum de la Plata in Prouincia de las Chareas in Insulis Indiarum Maris Oceani die lunæ 17. Iunij in Consistorio, referente nostro Card. Compostellano, ad instantiam Caroli V. Imp. Iulius Papa III. erexit in Ciuitatem, & in ea Cathedralem Ecclesiam sub inuocatione B. Mariæ Virginis anno millesimo quingentesimo quinquagesimo secundo, cui præfecit primum Pastorem P. F. Thomam de S. Martino in eadem Prouincia Priorē Prouincialem, virum, tàm doctrina, quam pietate comendatissimum, qui consummato plurium annorum, in ea vinea Domini excolenda, fœliciter cursu, sibi repositam coronam iustitiæ percepturus, perrexit ad Christum. *Ex Act. Consist. eiusd. Pont. & Fernand. in Ep. Hisp.*

2 P. F. Dominicus de S. Thoma tertius in hac Platen. Ecclesia successit Episcopus, à Pio IV. die 6. Iulij anno millesimo quingentesimo sexagesimo secundo in locum Ferdinandi Gonzalez prædefuncti Episcopi creatus, qui cum nouem annis commissum sibi gregem rexisset laudabiliter, quieuit in pace 1571. *Ex Act. Consist. eiusdem Pont. & Fernand. vbi supra.*

3 P. F. Alphonsus Grouero huius Ecclesiæ Episcopus & ipse effectus est à Gregorio XIII. die 1. Decemb. anno millesimo quingentesimo septuagesimo quarto, cui duos tantummodo annos præfuit, ad reddendam rationem sui regiminis à Christo vocatus an. 1576. *Ex Act. Consist. eiusd. Pont.*

4 P. F. Alphonsus Guerra cœnobij Ciuitatis Regum in Regno de Pyru alumnus, vir vitæ præstantia, morum candore, atque doctrina spectabilis, Episcopus primo Paraquarius, deinde Mechoacanen. tandem ad hanc de la Plata die 6. Febr. incipientis anni millesimi quingentesimi septuagesimi noni à Gregorio XIII. translatus est: in eaque pluribus annis sanctissimè vixit. *Ex Act. Consist. eiusd. Pont. & Fernand. vbi sup.* qui de præfatis quatuor Episcop. tractans, eosdem Charcen. Episcopos nuncupat, cum tamen in adductis Actis consistorialibus, de la plata vocentur.

5 P. F. Hieronymus de Tiedra hanc regendam Ecclesiam obtinuit à Paulo V. die 17. Nouemb. labente anno millesimo sexcentesimo sextodecimo, cui cum catholicæ fidei incremento commendatissimè annos plures præfuit. *Ex Act. Consist. eiusd. Pauli 5.*

Tit. 471. Plocen.

1 PLocensis Ecclesia in Polonia sub Metropolit. Gnesnen. binos nostræ professionis alumnos habuit Episc. ex quibus prior recēsetur P. F. Petrus Polonus, qui cum Prior Prouincialis eiusdem Prouinciæ esset, Plocen. Episcopus ab Alexandro IV. creatus est salutis anno millesimo ducentesimo sexagesimo: obijt autem an. 1263. de quo nil aliud scriptores nostri referunt. *Vghell. in M.S. Plod. p. 2. lib. 3. Ex Chron. Ord. & Bzou. vbi supra.*

2 P. F. Bernardus Nouinionus ex Ducatu Mazzouiæ sanguinis præstantia, sacrarumque literarum peritia clarus, cum Penitentiarij D. Papæ munus in Apostolica Curia adimpleret, e viuis erepto Clemente Piscala Plocen. Episcopo, post diuturnam illius sedis vacationem, Episcopus eiusdem ab Innocentio VI. an. millesimo trecentesimo quinquages. octauo delectus est, qui ad suam Ecclesiam profectus, multas calamitates perpessus ob dissidia inter Regem Poloniæ, Ducemque Mazzouiæ suborta, eas infracto animo sustinuit saluti sibi concreditarum ouium consulturus. Tandem anno 1364. perrexit ad Christum *Vghell. in M.S. Plod. par. 2. lib. 2. & Bzouius de Reb. gest. in Polon. Ord Præd. cap. 6.*

3 P. F. Iacobus Derslans Polonus fit Episcopus Margaritensis, & Suffraganeus Episcopi Plocensis à Sixto IV. an. 1475. de quo in Regest. Leonardi Mansueti Mag. Generalis fol. 119. ita dicitur. *F. Iacobus Derlans de conuentu Plocensi Episcop. Margariten. & Suffraganeus Episcopi Plocen. habuit vsum suæ habitationis in suo conuentu cum sua familia, & potest dictam domum reparare, salua semper proprietate conuentus, & similiter reparationes conuentui reseruantur: & potest eligere in socios duos fratres, & electos mutare. Romæ 21. April. 1475.*

4 Alter P. F. Iacobus Polonus in Schoiasti-

Digitized by Google

lasticis diciplinis versatissimus ab Innocẽtio VIII. Lacedemon. Episcopus, Suffraganeusque Plocensis Ecclesiæ creatus est anno millesimo quadringentesimo primo. *Bzouius ubi sup. & Plod. par. 2. lib. 3.*

Tit. 472. Podien.

1 EAdem est Podien. Anicien. & Auicien. Ecclesia, quę his tribus nominibus vocata Bituricensi suffragatur; eidẽq; vnicus ex nostris præfuit Episcopus P. Fr. Durandus de S. Portiano, de quo supra inter Anicien. Epp. egimus. Quia verò aliqui Authores hanc Ecclesiam Podien. tantùm nominant; alij solùm Auicien. alijq; Anicien. opportunum iudicauimus etiam sub Podien. nomine, de hac Ecclesia, eiusq; Pastore nostro sermonem texere, qui ab aliquibus dicitur Episcop. Podien. ab alijs Auicien. & ab alijs Anicien. *Gall. Christ. tom. 3.*

Tit. 473. Polacen.

1 PAter F. Vincentius Scalona ex prouincia Dalmatiæ Polacensis Ecclesiæ sub Metroplita Antibaren. in Sclauonia, Episcopus à Leone X. die *V*eneris prima Iulij an. milles. quingentesimo vigesimo creatus est. *Ex Act. Consist. eiusd. Leonis Pont.*

2 P. F. Martinus Polonus ad Polacen. Episcopalem sedem à Gregorio XIII. an. milles. quingentesimo septuagesimo quarto promouetur. *Ex Act. Consist. eiusd. Pont.*

Tit. 474. Polen.

SVb Patriarchali Aquileien. est Polensis Ecclesia in Dalmatia, in qua resedere Pastores qui sequuntur.

1 P. F. Oddo de Sala Pisanus, Teralbensis Episcopus in Sardinia, vir natalium splendore, doctrinæ præstantia, morumq; candore commendabilis, ad hanc Polen. Ecclesiam à Bonifacio Papa VIII. 7. *Id*us Febr. anno à Virginis partu millesimo trecentesimo secundo translatus est, cui cum aliquibus annis dignè, ac laudabiliter præfuisset, ad Arboren. Archiepiscopalem primò an. 1308. ad Pisanam deinde an. 1313. transijt. De quo ibi. *Vghell. tom. 5. Ital. Sac.*

2 P. F. Guido, seu Vido, Lombardus in hac Ecclesia resedit Episcopus Io. XXII. promouente anno millesimo trecentesimo vigesimo nono, qui die 12. Martij solitum subsidium sacro Collegio promisit. Duos tantummodo annos eidem præfuit, ad Concordien. translatus 1331. *Fernand. & Vghell. ubi sup.*

3 P. F. Thomas Tomasinus, qui permultas successiuè obtinuit Ecclesias, ex Emonien. ad hanc Polensem transijt Martino V. P. M. annuente 3. Kal. Martij anno millesimo quadringentesimo vigesimo, quam postmodum cum *V*rbinate commutauit anno 1423. *Vghell. ubi sup.*

4 P. F. *A*mbrosius Fracassinus Innocentij Brixien. Patritij filius, anno 1613. die 16. *I*unij in conuentu S. Dominici Brixiæ ad Ordinem receptus, peracto studiorum cursu, in pluribus prouinciæ Lombardiæ cœnobijs Philosophiam & Theologiam docuit. A Magistro Ord. Thoma *T*urco S. Theol. Magister institutus, Muriani, Bergomi, ac Brixiæ Prior, regularem obseruantiam promouère sategit. Sacro Inquisitionis tribunali præfectus, Venetijs Commissarij munus obiuit. Vicentinus deinde, *V*enetus postmodum Inquisitor effectus, muneris sui partes diligenter exequutus, ab Alexandro VII. Polensis Pastor die 12. Martij præsentis anni, quo hæc scribimus, millesimi sexcesitesimi sexagesimi tertij creatus, à Cardinale ex Comitibus Ilcij 27. Martij in Ecclesia S. Marię de Pace consecratus est. Obijt eodem anno post sex menses à sua promotione, in sua Ecclesia sepultus.

Tit. 475. Policastren.

1 SAlernitanæ Ecclesiæ Suffraganea est Policastren. Sedes in Regno Neapolitano, cui ex nostris primus præfuit P. F. Hieronymus de Vinea, qui eidem Ecclesiæ sacrum ius dicebat anno millesimo quadringẽtesimo quinquagesimo quinto. Pluribus annis commissum sibi gregem per salutis semitam direxit, tandemque

in

in pace ſepultus eſt circa annum 1468. *Vghell. tom. 7. Ital. Sac.*

2 P. F. Henricus Languardus Panormitanus Neapolitano Regi à ſacris confeſſionibus Policaſtrenſem Eccleſiam regendam obtinuit à Paulo II. anno ſalutis humanæ milleſimo quadringenteſimo ſexageſimo octauo menſe Octobri, quam cum annis tribus optimè rexiſſet, ad Acheruntinam ſedem translatus eſt à Sixto IV. anno 1471. de quo ibi. *Vghell. vbi ſup.*

3 P. F. Hieronymus Almenſa Neapolitanus, vir theologica facultate, prudentia, atque in agendis experientia longè clariſſimus, ſumma apud Regem Neapolitanum exiſtimatione pollens, Policaſtren. Paſtor eodem Rege petente ab Innocentio VIII. die 10. Ianuarij anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo quinto creatus eſt. Pro eodem Rege varijs legationibus, muneribuſque perfunctus, dum Regij Oratoris officio apud *Alexandrũ VI.* fungeretur, anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo tertio, die 4. Ianuarij vitæ curſum terminauit, in S. Mariæ ſuper Mineruam templo conditus; Neapolim poſtmodum translato cadauere, in S. Dominici Eccleſia ſepultum eſt in ſepulchro, quod ſibi, genitorique ſuo viuens conſtituerat, tali appoſito elogio.

Hieronymus ex religioſa Prædicatorum familia, Policaſtren. Pont. & Bernard. Phyſic. Catal. Almenſæ Patri, ne officinam in paternum cinerem detineret, & ſibi & poſteritati poſuit
Anno M. CCCCLXXXXI.

*V*ghell. vbi ſup.

Tit. 476. Polymnianen.

SVb Metropolitana Barenſi, Polymnianen. Eccleſia eſt in Apulia, cui ſequentes præfuere ex Prædicat. Epiſcopi.

1 P. F. Matthæus de Adria Polymnianen. Epiſcopus renunciatus eſt à Ioanne XXII. anno milleſimo trecẽteſimo trigeſimo, qui die 13. Febr. ſacro Collegio ſolitum ſubſidiũ ſoluit, vt teſtatur Vghellus. Fuit Matthæus vir præclariſſimus, ſacræ Theol. Laureatus celeberrimus, in Neapolitano Regno Generalis fidei Cenſor, quam præfecturam ſumma cum laude de pluribus annis, vt Regij conuentus S. Dominici de Neapoli monumenta teſtantur, geſſit. Euectus ad hanc ſedem, concreditum ſibi populum, qua decebat pietate, ſalutaribus imbuit documentis, ac legibus; breui tamen tempore ibidem præfuit, ex hac lacrymarum valle tertio ſui regiminis anno ſublatus. *Vall. de Vir. Illuſt. Ord. Prou. Regni Vghell. in Apend. tom. 9.*

2 P. F. Nicolaus de Iuuenatio à Clemente VI. huius Eccleſiæ Epiſcopus erat anno milleſimo trecenteſimo quinquageſimo primo, qui plures annos eidem præfuit, exceſſitque anno 1363. cuius memoria exiſtit apud Cathedralem in marmorea columna prope B. Virginis, cui adiectiſſimus erat, altare, in hæc verba.

Columna ſum, & ſto immobilis
imperio Nicolai Præſulis
Capellæ Fratrum Annunciatæ
Virginis almæ inuiolatæ,
à Dominico anno milleno trecenteno
quadrageſimo primo.

Lapideum Idolum Nicolaus euertit, ex quo Cathedralis fores conſtruxit, vt quod olim venerabatur à gentilibus, à Chriſti fidelibus pedibus conculcaretur: huiuſque facti tale extat ibidem monumentum.

Idolo fui, & hor ſon fatto porta
Ma l' vero dico che ſon pietra morta
. . . . . .
. . . . . .
Al Veſcono Nicola che farmi ſe
Ponero di Moneta Ricco di ſe.

Huius Præſulis mentionem facit noſter Taegius in monumentis Ordinis, aſſerens fuiſſe prouinciæ Regni prouincialem. *Vghell. vbi ſup. & in Apendice tomo 9. appoſita.*

3 P. F. Angelus Gazzinus de Lugo inſignis Theologus, Fauentinuſque contra hæreticam prauitatem Inquiſitor, à Pio V. huius Eccleſiæ Epiſcopus creatus eſt die 20. Nouembris anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo, qui non dum completo ſui regiminis biennio, ſpiritum Deo reddidit, in ſua Cathedrali conditus. *Vghell. Ital. Sac. tom. 7.*

4 P. F. Io. Maria Guanzellus de Brixighella theologica facultate illuſtris, ex Sacri Palatij Magiſterio huius ſedis Epiſcopus renunciatur, a Paulo V. die 25. Iunij

Digitized by Google

nij anno milleſimo ſexenteſimo ſeptimo, de quo fuſius in noſtro Syllabo Magiſtrorum ſacri Palatij. Duodecim annorum curſu commiſſum ſibi gregem optimè rexit, deceſſitque anno 1619. in ſua Cathedrali conditus in tumulo à ſe ſequentibus notis appoſitis conſtructo.

D. O. M.
F. Io. Maria Briſichellen. ex Ord. Prad. miſerrimus peccator, ſibi & ſucceſſoribus viuens poſuit anno MDCXII.
à natiuitatis ſuæ anno LV.
cõquiſitis etiam quorumdam prædeceſſorum ſuorum oſſibus, non minus religioſè quam honorificè collocari præcepit.
Obijt an. Dom: MDCXIX.

Vghell. vbi ſup. & Plod. p. 2. lib. 4.

Tit. 477. Pomperacen.

1 POmperacenſis Eccleſia, quæ de Popayan nuncupatur ſub Metropolit. Ciuitatis Regum in Indijs die 22. Auguſti anno reparati orbis milleſimo quingenteſimo quadrageſimo ſextoà Paulo III. ad Caroli V. Imperatoris ſupplicationem in Epiſcopalem euecta vnicum noſtræ profeſſionis Paſtorẽ habuit P. P. Dominicum de Vlloa ex Nicaraguenſi ſede ad hanc translatum die 9. Decemb. anni milleſimi quingenteſimi nonageſimi primi ab Innocentio IX. Tranſijt annuente Clemente VIII. ad Eccleſiam de Mechoacan. anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo nono die 9. Martij, in qua tertio ſui regiminis anno, qui fuit ſalutis 1602. vitæ curſum compleuit. *Ex Act. Conſiſt. præfatt. Pontt.*

Tit. 478. Portus Diuitis.

1 ECcleſia S. Ioannis de Puerto ricco apud Hiſpaniolam à Leone X. an. milleſimo quingenteſimo duodecimo in Cathedralem erecta, duos ex noſtris Epiſcopos obtinuit. P. F. Martinus Vaſquez de Arze à Clemente VIII. anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo nono creatus eſt Ep. 18. Auguſti, qui in Cuſchenſi ciuitate ortus, ibidemque ad Ordinem receptus, atque in ſacris literis, ac pietate enutritus, ad hanc ſedem prouehi promeruit per translationem Antonij Calderini ad Eccleſiam de Panamà; cui cum annos vndecim vigilans Paſtor præfuiſſet, carnis onere depoſito, migrauit ad Chriſtum 1610. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Clem. Pont. & Fernand. inter Ep. Amer. & Gil. in Teatro Eccl. de Puerto Ricco.*

2 P. F. Franciſcus de Cabrera in prædefuncti Martini Vaſquez locum creatur huius Eccleſiæ Epiſcopus à Paulo V. die 3. Auguſti anno à B. Virg. partu milleſimo ſexcenteſimo vndecimo, cui cum annos tres ſanctiſſimè præfuiſſet, ab eodem Pont. Max. nominante Philippo Catholico Rege, ad Truxillanam die 6. Octobr. 1614. translatus eſt. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli Pont. & Gil. vbi ſup.* qui falſò hunc Paſtorem ante Martinum ſuprad. facit.

Tit. 479. Poſnanien.

1 POſnanienſis Eccleſia in Polonia per Fratres Prædicatores adminiſtrata fuit; & primò à P. F. Paulo Polono, qui ab Innocentio IV. circa annum milleſimum ducẽteſimum quinquageſimum Poſnanien. Epiſcopus creatus eſt, cum pluribus annis Inquiſitoris munus fuiſſet diligenter exequutus. Iurium Eccleſiæ ſuæ inuictus propugnator, non modicas ſuſtinuit calamitates. Triginta quinque annis creditas ſibi oues ſummo zelo rexit, tandemque meritorum corona redimitus perrexit ad Chriſtum. *Plod. p. 2. lib. 1. Bzou. de reb. geſt. in Pol. cap. 6. ex Sener. Cracou.*

2 P. F. Vincentius Polonus inſignis Theologiæ Doctor, Poſnanien. Epiſcopus à Capitulo electus, à Io. XXII. confirmatus eſt circa annum milleſimum trecenteſimum vigeſimum ſextum. Pluribus annis huic Eccleſiæ vir Apoſtolicus præfuit, clauſitque dierum ſuorum curſum in eadem. *Plod. p. 2. lib. 2. ex Sen. Cracouien. Bzou. vbi ſup.*

3 P. F. Albertus Polonus S. Theol. Magiſter Ennenſis Epiſcopus, Suffraganeuſque Poſnanienſis creatus, ad gratias, beneficiaque Ordinis in Capitulo Generali anno 1513. Ianuæ habito receptus fuit, cumque annis pluribus iniunctum ſibi paſtorale

Digitized by Google

florale munus Apostolicè exercuisset, meritis, ac virtutibus onustus, corporis sarcinam deposuit circa annum 1530. *Bzou. vbi sup. Plod. p. 2. lib. 3.*

4 P. F. Adrianus Polonus doctissimus S. Theol. Mag. atque diuini verbi præco celeberrimus, Sigismundo 1. Poloniæ Regi à sacris confessionibus, in Posnanien. Ecclesia & ipse Suffraganeus vixit, titulo Episcopali Ennensi cohonestatus à Clemente VII. die 17. Aprilis anno 1531. qui quieuit in pace anno à Virginis partu millesimo quingentesimo trigesimo nono. *Bzou. vbi sup. & Plod. par. 2. lib. 4. & Ex Act. Consist. eiusdem Clem. Pont.*

Tit. 480. Priscen.

1 PAter Fr. Georgius Pandusius Episcopus Priscen. & Beden. creatur, de quo Bzouiana manuscrip.ita dicunt. *Georgius Pandisius Ord. Præd. Episcopus Priscen. & Beden. a Bonifacio IX. anno* 14. qui fuit salutis nostræ millesimus quadringentesimus quartus.

Tit. 481. Promontorij Capitis viridis.

1 IN Orientalibus Indijs est hæc Ecclesia, quæ Promontorij Capitis viridis nuncupatur à Fernandez, & S. Iacobi Capitis viridis nominatur in Act. Consist. ante annum 1538. in Cathedralem erecta est, cui vnicum ex nostris Dominicanis Patribus Pastorem præfuisse comperimus, Sebastianum de Ascensione vocatum, Auerrensis conuentus alumnum, à Paulo V. die 18. Aprilis anno millesimo sexcentesimo vndecimo creatum, qui tertio sui regiminis anno emisit Spiritum. *Ex Act. Consist. eiusdem Pauli Pont. & Fernand. in Ep. Hisp.*

Tit. 482. Quiten:

ECclesia de Quito apud Indos in Cathedralem ad Caroli V. supplicationem euehitur à Paulo III. die 8. Iunij anno millesimo quingentesimo quadragesimo sexto, cui sequentes ex nostris præfuere Ep.

1 P. F. Petrus Penna Burgensis conuentus filius, Episcopus Veræ pacis, ad Quitanam Ecclesiã translatus est à Pio IV. die 18. Maij anno millesimo quingentesimo sexagesimo quinto, cui sanctissimè præfuit vsq; ad annum millesimum quingentesimum octogesimum septimum, quo vitæ dies terminauit. *Ex Act. Consist. eiusdem Pij Pont. & Fernand. inter Ep. Hisp.*

2 P. F. Saluator de Ribera huius sedis Episcopus à Paulo V. die 17. Augusti promotus est anno à Virginis partu millesimo sexcentesimo quinto, qui septem annorum decursu zelosè illam moderatus, tandem mortalitatis persoluto debito, in sua Ecclesia conditus est anno millesimo sexcentesimo duodecimo. *Ex Act. Consist. eiusdem Pont.*

3 P. F. Alphonsus de Santillan Hispalensis. Quitensis Episcopus à Paulo V. creatur 23. Martij labentis anni millesimi sexcentesimi sextodecimi, qui cum sex annis commissum sibi gregem salutaribus documentis in via salutis necessarijs imbuisset, appositus est ad antecessores suos anno millesimo sexcentesimo vigesimo secundo. *Ex Act. Consist. eiusdem Pauli Pont. & Greg. XV.*

Tit. 483. Rapollen.

1 RApollensis, seu Rapollana Ecclesia in Regno Neapolitano, Apostolicè sedi olim immediatè subiecta, nunc verò cum Melphiensi vnita, vnicum ex nostris ante hanc vnionem Pastorem obtinuit P. F. Gerardum, Triuicanum Episcopum electum, ad hanc Rapollanam translatum à Clemente *VI.* anno millesimo trecẽtesimo quadragesimo sexto 5. Id. Maij, qui tres annos eidem ius dixit. fatoque cessit 1349. *Vghell. t. 7. Ital. Sac.*

Vnione Rapollanæ cum Melphien. Ecclesia à Clemente VII. anno millesimo quingentesimo vigesimo octauo facta, eisdem præfuere sequentes Prædicatores.

2 P. F. Desiderius Scalia Cremonen. S. R. E. Card. à Paulo V. creatus anno millesimo sexcentesimo vigesimo primo, & eodem die harum Ecclesiarum Episcopus

pus electus, à Gregorio XV. morte Pont. Pauli interueniente, confirmatur, tranſlatus deinde ad Nouocomen. ſedem, de quo ibi. *Vghell. tom.* 1.

3 P.F. Deodatus Scalia præfati Card. Deſiderij Nepos ab Vrbano VIII. die 19. Febr. harum Eccleſiarum Epiſcopus anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſexto declaratus eſt, ab eodem Pontifice Max. ad Alexandrinam poſtmodum translatus anno 1643. de quo ibi, & inter Melphien. *Vghell. vbi ſup.*

Tit. 484. Raren.

1 IN partibus Infidelium Rarenſis Eccleſia exiſtens vnicum noſtri inſtituti aſſeclam Epiſcopum habuit P. F. Aegidium Gaudz Gallum, Pariſinum doctorem celebrem, à Paulo Papa III. die Mercurij 24. April. anno milleſ. quingenteſ. quadrageſimo quarto creatum, datumque Eccleſiæ Nanneten. in Gallia Suffraganeum, Io. Card. de Lotharingia eiuſdem Adminiſtratore tunc temporis exiſtente. Ex *Act. Conſiſt. eiuſd. Pont.*

Tit. 485. Ratiſponen.

1 NObilis Ratiſponen. Eccleſia ſub Salſeburgen. ſeu Salisburgen. Metropolitana in Alemania, aliquos Dominicanos Paſtores conſequuta eſt ab Apoſtolica ſede, inter quos tanquam fulgentiſſimum ſydus B. Albertus de Lauinga, cognomento Magnus, in Sueuia ex ſtirpe nobili Bolſtitterorum ortus refulget, ab Alexandro Papa IV. Nonis Ianuarij anno à Virg. partu milleſimo ducenteſimo ſexageſimo ex voto, & conſilio S.R.E. Card. creatus, qui in noſtro Patauino conuentu ad Ordinem receptus, ſanguinis, doctrinæ, morumque præſtantia maximum noſtræ Dominicanę Religioni attulit decoris ornamentum. De cuius ad Epiſcopatum aſſumptione hæc Bzouius in Annalibus Eccleſiaſticis ſub anno 1260. num. vij. & viij. hæc refert.

Eod. an. vacante Eccleſia Ratiſponenſi, Alexander Pont. ex voto & conſilio S.R.E. Cardinalium illi præfecit Fr. Albertum cognomento Magnum, S. Theologiam apud Colonienſes in frequentiſs. auditorio profitentem. Factum eſt Anagniæ ipſis Non. Ian. Huic refertiſſimus omnium diſciplinarum theſaurus, Magni cognomentum peperit. Hic magno præcipuè cultu & veneratione caſtiſſim. Dei genitricem per omne tempus vitæ coluit. Sextum decimum an. ingreſſus, cum in templo quodam orationi ſe dediſſet, & glorioſam in primis virginem precaretur, vt ſibi adeſſet, vtque dubium, & plenum diſcriminis adoleſcentiæ ſuæ iter in viam ſalutis æternæ dirigeret, affuit illa continuò, & celeſti voce allocuta ſupplicem ſuum, bono animo eſſe, ac omnia de ſe ſperare iuſſit. Verum illud præceteris admonuit, vt relictis vitæ huius illecebris, tutiorem modum viuendi iniret, & recenti Præd. Ordini, quem ipſa nuper à filio ad ſuſtinendum Reip. Chriſtianæ ſtatum impetraſſet, ſeſe inſereret: pollicita fore, vt ſapientia ſua, quam diuinitus acciperet, in lumen totius Eccleſiæ ingens euaderet. Patauij à B. Iordane Ord. magiſtro toga Præd. indutus, ſynceritati mentis maximè ſtudebat, orationi frequenter vacabat, labori verò nulli vnquam in ſtudijs parcebat, magis tamen ad altitudinem cæleſtium arcanorum præcibus, quàm ſtudio nitebatur. Præter deuotionem, qua erga Reginam cælorum ferebatur, in Paſſionem quoque Chriſti mirificè feruebat. Quamobrem & illius alloquio frequenter recreatus fuit, & ex iſtius quodam miraculo non modicam conſolationem ſenſit. Non paruam ligni Dominicæ Crucis portiorem obtinuerat, atque auro incluſerat. Ne verò addubitaret, veræ ne Crucis ipsius Redemptoris lignum foret, igne prius voluit experiri. Coniecit itaque illud in flammas: illud verò omnino illæſum reſilijt. Sacris autem libris attentiſſime inuigilans meruit apparitione Diuorum edoceri. Inuenta eſt ſchedula manu ipſius ſcripta, in qua ſic ipſe de ſe teſtabatur. Tutis auribus loquor. Cum expoſitionem libri B. Dionyſij de cæleſti hierarchia laboribus multis perfeciſſem, ac aggreſſus expoſitionem de *Eccleſiaſtica* hierarchia, primum capitulum, quod de *Baptiſmatis* ſacramento tractat, cum immenſis laboribus tranſiſſem, ad expoſitionem ſecundi capituli manum mittens,

fateor, deficiens desperaui. Et Ecce post matutinas somnium tale vidi: in quadam enim Ecclesia me inueni, in qua B. Paulus Missam celebrabat: vnde plurimum consolatus sperabam per ipsum de intellectu librorum Beati Dionysij erudiri. Et cum diceret Agnus Dei, per ostium Ecclesiæ magnus populus ingressus est, quos Apostolus placidè resalutando requisiuit, quid peterent. Qui dixerunt: Ecce dæmoniacum tibi adduximus supplicantes, vt expulso dæmone digneris hunc curare, qui placidè promisit se hoc facturum, & dæmone fugato, communicauit hominem à dæmonio liberatum de parte hostiæ consecratæ. Cumque post Agnus Dei, esset ablutio tribuenda, ego me ad hoc obtuli, & cum reuerentia sum locutus. Domine multo tempore optaui, vt possem de abditis, & profundis in libris B. Dionysij occultatis de vestræ pietatis gratia edoceri. Qui mihi benevolè respondit, dicens: post Missam, ad domum Aaron Sacerdotis mecum venito vltrà aquam. Post Missam, Apostolum secutus sum: & cum ventum esset ad aquam, Apostolus leniter transibat. Ego autem cum aquam tangerem meis pedibus, excreuit subitò in immensum, vt mihi transitus non pateret. Apostolus verò transiens domum Sacerdotis ingressus est, & ego sollicitus de sequela à somno excitatus, mecum rem cogitans, me ipsum interpretem somnij feci & visionis, quia primum capitulum per me expositum egit de electione dæmonis, ab homine per baptismum, & baptizato homine datur participatio Sacramenti ad domum Aaron vocatio, qui Chrismate vngebat: sequēs capitulum quod de Chrismate est, quo Pontifices consecrantur, inuitabat. Verùm aquæ profunditas excrescens me retraxerat à scribendo, cuius mihi transitum Beatus Paulus ostendebat, diuinæ gratiæ inuitanti. Accinctus ergo sum in me, & Dei adiutorio consummaui, vbi in infirmitate propria desperaui. Hæc de se Albertus magna cum humilate vulgauit. Paupertatis Religiosæ tam tenax fuit Albertus, vt eo tempore quo Prouinciam Germaniæ administrauerat, quēdam Fr. Conuersum extumulari iam sepultum, & ex sacro loco proijci iusserit: quod nonnihil pecuniæ apud ipsum reperisset.

Cum Alexander Pont. illi Episcopatum detulisset, Humbertus qui tum Præd. erat Generalis moderator illi hunc in modum dissuadere conatus est, scripta epistola. Huius exemplum ideo subscripsimus, vt ex his vnusquisque conijciat, quanti apud suos Albertus fuisset. Ita habet.

Charissimo in Christo Fratri Alberto Lectori Colonien. Frater Humbertus Ordinis Prædicatorum seruus inutilis, æternam in cœlo salutem, & in terris radiare glorioſis meritis & exemplis. Rumor per quasdam litteras, nuper euolans à Romana Curia nostrum attingens auditum, & nostri cordis viscera penetrauit, nos in direptionem interminabilem funditus prostrauisset, nisi fiducia sancta & firma, quam de vobis in omni bono gerimus, restitisset. Siquidem accepimus in predicta Romana Curia vobis mandatum, vt ad quandam Pontificalem dignitatem accedatis. Quod quidem licet ex parte Curiæ non immerito credibile sit, attamen quod vos consentire positis, incredibile sit, ijs qui vos nouerint. Quis enim credere posset, vt in vltimo vitæ vestræ post tantam gloriam vestram, & ordinis, quem vos glorioſum feciſtis, iſtiuſmodi notam ferre velletis? Quis quaso Frater chariſſime, & amantiſſimè non ſolum de veſtris, ſed de omni religionis genere pauperibus poſt hac reſiſtet, ſi vos in his ſuccumbitis? & non potius ceteris excuſando vos & anus deponendo exemplum præbeatis? Quis ſæcularium non ſcandalizetur? & quilibet alius profeſſionis huius hoc audiens credat nos amare paupertatem, & non potius exiſtimet, eam nos ſuſtinere tam diu donec effugere poſſimus? non moueant vos obſecro, conſilia & preces Dominorum noſtrorum de Curia quidem emanantia, in qua citò & facilè in ſibilum, atque deriſum talia verti ſolent. Non frangant vos aliqua moleſtia Ordinis, qui vniuerſaliter omnes diligit, & honoras, & de vobis ſpecialiter in Domino gloriatur: quæ ſi grauiores etiam eſſent, quàm vnquam fuerint, aut futuræ ſint, etiam ſi alios fatigarent & deijcerent, veſtros tamen Gygānteos humeros hilariter portare, quantum vos deceat, non ignoratis. Nec flectant vos præcepta Papalia, quæ neminem efficaciter reſiſtere volentem cogere conſueuerunt. Nec ſancta huiuſmodi ad tempus inobedientia hominis famam ladere, ſed potius augere ſoles

solet. Consideret circumspectio vestra, quid acciderit illis, qui ad similia se trahi permiserint, qua fama eorum secuta sit, qui fructus, qui status, quis denique finis. Occurat orbis, quam difficile sit in regimine Ecclesiarum Germaniæ, vel offensam DEI, *vel hominum declinare. Denique quomodo pati poterit anima vestra, tota die terrenis implicari negotijs, & in periculis peccatorum versari, qua adeo vehementer sacras scripturas, & conscientiæ puritatem dilexit? Quod si fructus animarum à vobis quaritur, attendite quaso, quomodo per huiusmodi status mutationem, & animarum fructus innumerabilis, quem non solum in Germania, sed ferè per totum orbem indubitanter facitis, fama, exemplo, atque scribendo penitus peribit. Quem autem in Episcopatu facturi sitis, incertum est. Videtis etiam dilectissime Frater, quod totus Ordo noster de tribulationibus maximis erutus maxima demum consolatione repletus est. Sed quid esset, si in aliquem profundiorem mœrorem iterum ex aliquo vestro facto reduceretur? Vtinam dilectum Fratrem meum potius audiam in feretro, quam in cathedra sublimari: ne sic amissa spe firmitatis, atque constantiæ in talibus alijs cum mœrore de hoc sæculo nostri recedant. Flexisque genibus cordis, per intemeratæ Virginis, & eiusdem filij humilitatem vos adiuro, ne statum humilitatis vestræ dimittatis, & quod hostis sublimitas, & subtilitas in plurimorũ damnum, & scandalum procurauit, in eius caput vertatur, atque redundet ad nostram & vestram duplicem gloriam, & honorem. Rescribite consolatoria, quæ nos & alios Fratres nostros, & vestros dilectiss. consolentur, & eruant à mœrore. Orate pro nobis. Gratia Domini nostri Iesu Christi sit vobiscum. Amen.*

Accepit istas Albertus ab Humberto: veruntamen effugere non potuit, quin onus à summo Christi Vicario sibi impositum subiret. Flens itaque, atque eiulans humeros iugo suppossuit, Episcopatusque dignitate suscepta, religiosam viuendi rationem non deposuit. Consuetam enim sibi in Monasterio vitæ austeritatem seruauit; negotia quoque non spiritualia probatis viris atque fidelibus tractanda commisit; ne videl. ipse terrenis occupatus actionibus ab oratione, & contemplatione, & à scribendis his, quæ prodesse hominibus possent, frequenter abstraheretur.

Tres tantummodo annos creditæ sibi Ecclesiæ præfuit; nam religiosæ quietis cupidissimus, impetrata, licet cum difficultate maxima, dimittendi illam ab Vrbano IV. licentia, liberè eidem cessit anno millesimo ducentesimo sexagesimo tertio, teste in hunc modum P. Mag. F. Nicolao Le-Feburè Carnutense Ord. nostri in suo Manuali historico Rupellæ anno 1646. impresso. *Anno 1263. S. Albertus, Magnus cognominatus, clarissimus Suarcus, ex professore Ord. Præd. ad Ratisponen. Episcopatum assumptus, ea se dignitate vltrò abdicat, & regularis instituti cupidissimus, in conuentum Colonensem iterum se recipit.*

Septem annos post dimissam Ecclesiam in Ordine vixit, librorum scriptioni, publicis Cathedris, & cunctis pietatis operibus addictus; tandemque operibus bonis cumulatus, in cœlum euolauit Coloniæ decimo septimo Calend. Decembris deficientis anni millesimi ducentesimi octogesimi, octuagenario maior. De quo Bzouius in Annal. Eccles. ad annum 1280. num. 9. hæc refert.

Morientem Albertum, pro vitæ sanctimonia, & doctrinæ eminentia luxit omnis Prouincia. Aderant eius funeri D. Archiepiscopus Colonienſis Siffridus: aderant maioris, & omnium Collegiorum Canonici, aderant deforis ex nobilibus plurimi, totaque ciuitatis multitudo funeris pompam ornabat. Quæ testimonia sunt insignis, & incomparabilis virtutis in viro memorabili: cuius exequias nemo, qui adesse poterat, neglexit. Extraxere fratres, ætate Krantzij, eodem ipso aspiciente, eius reliquias, & in medio choro extructo tumulo supra pauimentum collocauere, admittentes viros graues, vt cernerent integrum corpus nulla deformatione; nisi quod mandibula parum videretur collapsa: cum annos ducentos in sarcophago iacuisset. *Krantz. Metropol. lib. 8.* Nec id mirum, cum & hoc tempore videlicet anno 1616. in simili aut penè eadem specie videatur. Hæc Bzouius.

Quæ autem scripserit Albertus, ex sequenti Indice à Thoma Turco Magistro Generali Ord. nostri impresso, atque in Christiano Orbe anno 1647. euulgato

Digitized by Google

damus, quæ licet huiusque non omnia, in viginti, & vnum tomos distributa impressa sunt Lugduni prædicto Magistro Generali procurante, prouincijsque & Fratribus subsidia pecuniaria ad id necessaria sponte subministratibus (cuncta hæc autem fuere in Actis Capituli Generalis Valentiæ præfato anno 1647. celebrato Ordini denunciata) per Claudium Prost, Petrum & Claudium Rigaud. Hieronymum de la Garde, & Io. Antonium Huguetan, socios, euulgataque sunt anno 1651.

INDEX OPERVM B. ALBERTI Magni, Episcopi Ratisponensis ex familia Prædicatorum. Omnia eiusdem opera continens, quorum, vel in Historijs vel in diuersis Bibliothecis memoria conseruatur.

Nunc nouo prælo excusus pro editione integra, quam curante Reuerendissimo Patre F. Thoma Turco Generali eiusd. Ord. hoc anno 1646. inceperunt DD. Claudius Prost, Petrus & Claudius Rigaud fratres, Hieronymus de la Garde, & Ioannes Antonius Huguetan. Bibliopolę Lugdunēses: Codicum verò in presenti indice descriptorum, alij, qui adiecta crucis nota sunt, habentur; alij inueniuntur in Bibliothecis nominatis in indice, & ex liberalitate Dominorum earundem recipientur. Pro reliquis autem inueniendis idem Reuerendissimus, & Bibliopole obnixè rogant, vt quicumque apud se eos habuerint, vel alios in presenti Indice non contentos, eos, vel sibi ipsis Bibliopolis, vel R. P. Ludouico Iacob à Sancto Carolo in magno Conuentu Carmelitarum Parisiensiū, vel P. Priori Nouitiatus eiusdem Ordinis Prædicatorum in suburbio sancti Germani transmittere quàm primum dignentur ad eandem editionem pleniùs apparandam. Omnibusque ac singulis, qui hanc operam præstiterint, suam vicissim gratitudinem publicam, imò & priuatam quoad opus fuerit, remunerationem pollicentur.

Super Scripturam Sacram.

Ex codice manuscripto edito per Fratrē Ludouicū Vallezeoleti Ordinis Præd. qui eius uitam scripsit, & habetur in Bibliotheca Sancti victoris Parisiensis, animaduertere licet, quòd B. Albertus magnus scripsit super totam Bibliam per modum postillæ, & super quosdam libros eiusdem per modum Commentarij. Communiter verò *in alijs* Bathalogis continetur sine distinctione postillæ vel commenti eundem scripsisse.

Super Genesim. Exodum.
Leuiticum. Numeros.
Deuteronomium. Iosue.
Iudicum. Ruth.
Quatuor libros Regum. Duos Paralipomenon.
Duos Esdræ. Neemiæ.
Tobiæ. Iudith.
Esther. Iob.
Psalmorum tomos duos.
Prouerbia Salomonis. Ecclesiasten.
Cantica Canticorum. Sapientiam.
Ecclesiasticum. Isaiam.
Hieremiam. Baruch.
Ezechielem. Danielem.
Osee. Amos.
Ionam. Ioel.
Abdiam. Micheam.
† Naum. Abacuc.
Sophoniam. Aggæum.
Zachariam. *Ma*lachiam.
*D*uos Machabęorum. † Matthæum.
† Marcum. Lucam.
† Ioannem. Acta Apostolorum.
Omnes Epistolas Pauli, scilicet.
Ad *R*omanos. Duas ad Corinthios.
Ad Galatas. Ad *Ephe*sios.
Ad Philippenses. Ad Colossenses.
Duas ad Thessalonicenses.
Duas ad Timotheum. Ad Titum.
Ad Philemonem. Ad Hebræos.
In Catholicam Iacobi. In Duas Petri.
Iu tres Ioannis. † In Apocalypsim.
De scriptura Sacra.
Notulæ super Euangelium Matth. de Epiphania Domini.
Passio Magistralis Dñi nostri Iesu Christi.

Commentaria in varia opera SS. Patrum.

In Diuinum Dionysium.
In Diuinis nominibus.
De Cœlesti Hierarchia:
De Ecclesiastica Hierarchia;
De Mystica Theologia.
De Symbolica Theologia.
In omnes Epistolas eiusdem.
Annotationes in librum Confessionum D. Augustini. In eundem de Trinitate.
In eundem de quantitate & immortalitate animarum.

In

In eundem ſuper Geneſim.
In eundem de Diſciplina Eccleſiaſtica.
In eiuſem librum 83. quæſtionum.
In eundem de Hæreſibus.
In eiuſdem Retractationes.
In eundem de vera Religione.
In eundem de Eccleſiaſticis dogmatibus.
In eundem de Beata vita.
In eundem de Libero arbitrio.
In eiuſdem Epiſtolas ad diuerſos.
In eundem de Bono.
In eundem de Sancta Virginitate.
In eundem de Perſeuerantia.
In eundem de correptione & gratia.
In eundem de Natura boni.
In eundem de videndo Deo.
In Libellum Chriſoſtomi; quòd nemo læditur, niſi à ſe ipſo.
In ſententias D. Proſperi.
In libros Diuiſionum Boetij.
In libros Topicorum Boetij.

Teologica.

† Summa Thologiæ, quenominatur de mirabili ſcientia Dei.
† Super quatuor libros Sententiarum.
Tabula ſuper quatuor libros Sententiarũ.
Idem ſuper eoſdem.
† Summa de quatuor coeuis.
† Summa de Homine.
De Bono & natura bonorum.
De Gratia Dei.
† De Natura, & origine animæ.
De Origine, & immortalitate animæ.
De Reparatione lapſi.
De Diuinatione, & Prophetia.
Defenſorium Mendicantium,
† Compendium Theologiæ.
De Sacra Theologia.
Theologia poſitiua, Moralis, Scholaſtica, Myſtica, Symbolica, & Concionatoria.

Moralia.

De Perfectione vitæ ſpirttualis.
De Differentia ſpiritus & animæ.
† De Adhærendo Deo.
† De Muliere forti.
De Timore multiplici. De Virtutibus.
Enchiridion de veris & perfectis virtutibus. † Paradiſus Animæ;
De Natura Deorum.
De Magiſtris, ſeu ingenijs purgandis, & eligendis. Orationes per ſententias.
Semita recta; Creditur non eſſe Alberti.
An expediat homini vouere ingeſſum in Religionem.
De Quator virtutibus Cardinalibus.
De Arte bene moriendi.
Patui tractatus, ſcilicet De libro vitæ,
De Euacuatione Charitatis.
De Ordine Charitatis in Patria, De Virtutibus Cardinalibus.
De Donis, De Combinatione donorum, De Timore, De Scientia.
De Sapientia, De vitijs in communi, & in particulari, De Vſura.
De Mendacio, Quomodo differant Manſuetudo, & miſericordia.
Volumen vnum de Sacramentis.
Conciones diuerſæ. Directorium Alberti.
De Doctrina dicendi & tacendi.
† Sermones de Tempore.
† Sermones de Sanctis.
Orationes ſuper Euangelia.

Eccleſiaſtica.

De Officio Miſſæ.
De myſterio Miſſæ, incipit.
Iſaiç 66. dicit Dominus, Ecce decliuabo &c
† De Sacramento Altaris.
† De eodem Sacramento Sermones 32.
De Oratione Dominica.
Sequentia de Trinitate.
Litaniæ de Sãctis. Liraniæ de Tempore.
Oratiunculæ de Paſſione Domini.
Multæ proſæ & ſequentiæ.
Officium Corporis Chriſti.
Diuerſæ Proſæ de eodem Sacramento.
De Myſterijs Miſſæ.

De B. Maria.

De Laudibus B. Mariæ.
† Mariale ſuper Euangelium Miſſus eſt.
De Capillitijs B. Virginis.
In illa verba, Regina Angelorum.
† Quindecim Gaudia Virginis,
Quæſtio de ſpeculo Mariæ.
† Biblia Mariæ. Conciones de B. Virgine.
Commentarium in Canticum Magnificat.
Summa B. Virginis, & Tractatus de Martyrijs Sanctorum.

Logicalia.

† De Vniuerſalibus.
De Anteprædicamentis.
De Decem Prædicamentis.
† Perihermenias lib. 2. Priorum lib. 2.
† Poſteriorum. Topicorum. lib. 8.
† Elencorum.
De Contingenti & poſſibili.
De poſt Prædicamentis.
De diffinitionibus. De Diuiſionibus.

Super

Digitized by Google

Super librum posteriorum per modum expositionis literalis.
† De Sex principijs, & in sex principia Gilberti. † De Sillogismo simpliciter.
† De modo opponendi, & respondendi.

Physicalia.

Isagoge in Physicam. Physica.
† Super 8. libros Physicorum.
† De Cœlo lib. 4. † De Natura locorum.
† De Generatione & corruptione lib. 2.
† De Metheoris lib. 4.
† De Mineralibus.
Compendium Philosophiæ naturalis.
De Causis Elementorum.
† De Proprietatibus Elementorum.
† De Passionibus Aeris.
† De Corpore mobili, & mobili secundum locum. De Gemmis.
† Philosophia pauperum, Cum commento Conradi Summenhart.
De Scientia Metheororum.
De Lapidum quorumdam virtutibus.
Parua summa Philosophica.

Animastica & Parua naturalia.

† De anima lib. tres.
† De Animalibus lib. 26.
† De Nutrimento & nutribili.
† De Vegetabilibus, & plantis. lib. 7.
† De Sensu, & sensato.
† De Memoria, & reminiscentia.
† De Morte, & vita.
De Causa longitudinis, & breuitatis vitæ.
† De Iuuentute, & senectute.
† De Respiratione, & inspiratione.
† De Principijs motus progressiui.
† De Somno, & vigilia.
† De Moribus, seu moribus animalium.
De Somnijs. De Natura animalium.
De Quorumdam animalium virtutibus.
De Partu hominis.
De Formatione hominis in vtero.
De Naturali perfectione intellectus.
De formatione fœtus.
De Secretis super Henricum de Saxonia de formato fœtu.
† De Intellectu, & intelligibili.
† De Vnitate intellectus cõtra Aueroem.
Quæstiones contra Aueroem.
De Vnitate formæ.
De Sensu communi, & alijs potentijs animæ.
† Paruorum naturalium textus cum commento ex Alberti doctrina collecto per Ioannem de Mechlinea.
De Auium natura.
De Virtutibus quarundam Herbarum.
De Plantis, vegetabilibus.
De Quadrupedibus.
De Apprehẽsione, & Apprehẽsionis modis.
De Homine, & diuersis eius diffinitionibus.
De Perfectione animæ.

Philosoph. Moral.

De Monastica lib. quinque.
Ethicorum lib. 10. In Ethicã Aristotelis.
Politicorum lib. 8. In Politicã Aristotelis.
OEconomicorum lib. 4.
In OEconomicam Aristotelis.
Super magna moralia Aristotelis.
Philosophia Moralis.

Grammaticalia.

De Grammatica.
In Priscianum maiorem, & minorem.
De 12. Alphabetis.

Rhetorica.

De Rhetorica.
In Rhetoricam Aristotelis.
De Arte prædicandi.

Arithmetica.

De Arithmetica.
Commentaria in Arithmeticam Boetij.

Geometrica,

De Geometria.
In Heometriam Eucludis;

Perspectiua.

De Perspectiua.
In Perspectiuam Alcionis commentaria.

Musicalia.

De Musica.
Commentaria in musicam Boetij.

Astrologica.

De Astronomia.
† Speculum Astronomicum, Seu summa de libris licitis, & illicitis.
De Directione Astronomiæ. De Sphera.
De Astris. In Almagestum Ptolomei.
An licitum sit vti iudicijs astrorum.
In speculum Astrolabicum.
De imaginibus Astrologorum.
Ephemerides.

Mæcanica.

De Lanificio.
De Nauigatione. De Agricultura.
De Aratura. † De Alchimia, seu trifolium.
De Veneratione. De Teatrica.

Medicina.

De Medicina lib. 11.

Metha-

Methaphyſica.

† Methaphyſicorum lib. 13.

De Cauſis.

† De Cauſis & progreſſu vniuerſitatis à prima cauſa. De Ente, & eſſentia.

Diuerſa.

De Diuerſis quæſtionibus.

Quæſtionum quindecim liber vnus.

Summa Philoſophiæ. De Secretis naturæ.

De Natura, ſeu de naturis rerum.

Variæ Quæſtiones Theologiæ.

De vniuerſalibus principijs.

Liber multarum quæſtionũ ad Pariſienſes

De Fato. Tractatus varij.

De Mirabilibus mundi. Cenſetur ſuppoſititius. De Secretis Secretorum.

Euloginm Eccleſiaſticum.

De Proprietatibus rerum.

Quæſtiones abbreuiatæ ſuper problemata Ariſtotelis. Albertus, quædam de ſeipſo.

Alberti Vita.

Vita Alberti per Petrum de Pruſia.

Vita Alberti auctore Rodulpho de Nefuomogo.

Eiuſdem vita manu ſcripta ſine autore.

De Excellentijs B. Alberti, auctore P. F. Veniero Laer Carthuſiano.

Problemata inter Beatum Albertum, & Thomam auctore Henrico de Campo.

Commentaria Burſæ Laurentianæ.

In Logicam, & lib. de Anima. Iuxta mentem Alberti.

Vrbanus Papa VIII. huius Beati feſtiuitatem celebrari, atque Officium cum Miſſa à FF. Ordinis in tota Germania, & Alexander VII. in tota ditione etiam Veneta hoc anno 1664. recitari, ſequenti edito decreto, conceſſere.

VENETA.

FRatres Veneta ditionis ſub Regula S. Dominici militãtes, ob ſingularem deuotionem, quam profitentur erga Beatum Albertum Magnum, humillimas ſanctiſſimo preces porrexerunt, vt in die illius feſti recitare ſibi liceat in omnibus eorum Eccleſijs Officium & Miſſam eiuſdem Beati ad formam conceſſionis facta a ſan. Me. Vrbani Octani in tota Germania ad preces Cæſareæ Maieſtatis de anno 1635. die 6. Martij, & Sanctitas ſua ad maiorem dicti Beati gloriam benignè annuit; & predictum decretum expediri mandauit hac die 3. Maij 1664.

M. Epiſc. Sabinenſis Card. Ginettus loco ſigilli

Bernardinus Caſalius Sac. Rit. Cong. Set. Roma ex Typographia Reu. Cam. Apoſtolica 1664.

2 P. F. Io. Piccardus de Lucemburgo, natione Teuto, vir doctiſſimus, atq; in SS. Patrum lectione verſatiſſimus; Ratiſponen. Eccleſiã regendam ſuſcepit circa annum milleſimum trecenteſimum vigeſimum, qui in Pariſien. Capitulo Generali anno 1310. congregato fuit ad legendum ſententias licentiatus. Reliquit poſteris nobilia doctrinæ ſuæ monimenta, ſcripſit enim.

Summam Theologia

quam citat Bandellus in tract. de Concept. B. Virg.

Sermones Quadrageſimales, & Dominicales Luſit. in Biblioth. Plod. par. 2. lib. 2. ex Taeg. in monum. Ord. & Fernand. in Ep. German. & Lean. lib. 3. de Vir. Illuſt. Ord.

Tit. 486. Rauellen.

1 IN Picentinis ſita eſt Rauellenſis Eccleſia, Apoſtolicæ ſedi immediatè ſubiecta, cui vnicus ex noſtris Dominicanis profeſſoribus Epiſcopus præfuit P. F. Dominicus Mercarius Neapolitanus à Caliſto III. die 8. Martij an. milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo ſexto creatus, qui cum triginta trium annorum decurſu tanquam bonus Paſtor bonum certamen certaſſet, curſum conſummaſſet, fidem ſeruaſſet, à iuſto Iudice repoſitam ſibi coronam recepit, è mortalibus raptus anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo nono. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

Tit. 487. Reatinus.

1 REatina Eccleſia perantiqua in Sabinis, Apoſtolicæ ſedi immediatè ſubiecta, vnicum Dominicanum profeſſorem Paſtorem habuit P. F. Dominicum ex Romana prouincia, à Gregorio IX. circa annum milleſimum ducenteſimum trigeſimum quintum creatum, qui cum pluribus annis incorruptum ius eidem dixiſſet,

ſenio

ſenio labefactatus, ab Innocentio IV. tanquam emeritus miles, dimiſſionem illius impetrauit anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo, ad clauſtra Ord. cum hilaritate reuerſus, in quibus paulò poſt dierum ſuorum curſum terminauit. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

Tit. 488. Recanaten.

IN Piceno Recanatenſis ſedes Epiſcopalis ſita, Apoſtolicæque immediatè ſubiecta fuit: nunc autem cum Lauretana vnita, ſequentes ex noſtris habuit Epiſcopos.

1 P. F. Saluius ex Rom. Prouincia à Nicolao Papa IV. Recanatenſis Pontifex delectus eſt 2. Id. Decemb. anno reparati orbis milleſimo ducenteſimo octogeſimo nono poſt diutinam eiuſdem ſedis vacationem, (ab Vrbano enim IV. Recanaten. ciuitas Epiſcopali dignitate priuata fuerat, eo quod perſequutoribus Rom. Eccleſiæ armis fauiſſet, & adhæſiſſet) qui conſecrationis ritum ex eiuſdem Pont. indulto à noſtro F. Latino Vrſino Card. Epiſcopo Oſtienſe ſuſcepit, vt conſtat ex diplomate Apoſtolico ab Vghello adducto. Fuit Saluius eidem Nicolao acceptiſſimus, à quo conſtitutus eſt Vrbis Vicarius, vt manifeſtatur ex litteris Apoſtolicis eidem 4. Id. Martij datis pontificatus ſui anno 4. qui fuit à Virginis partu milleſimus ducenteſimus nonageſimus primus. Tandem in mortis amplexus & ipſe corruit Iubilei anno milleſimo trecenteſimo. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac. Fernand. in Ep. Ital.*

2 P. F. Nicolaus de S. Martino Piſanus Maceraten. Eccleſiæ Epiſcopus à Clemente VI. anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo nono inſtituitur, cui cum annos octo laudabiliter ſacrum ius dixiſſet ab Innocentio VI. Recanatenſis quoq; Epiſcopus declaratus eſt, facta harum Eccleſiarum vnione. Præfuit cum laude vſque ad annum milleſimum trecenteſimum ſexageſimum ſeptimum, quo appoſitus eſt ad patres ſuos, de quo inter Maceraten. *Vghell. vbi ſupra. Plod. par. 2. lib. 2.*

3 P. F. Thomas Tomaſinus Venetus Polen. Epiſcopus primò: Emonien. poſtmodum, Vrbinas deinde: poſtremo Tragurien. tandem harum vnitarum Eccleſiarum Recanaten. & Maceraten. euaſit anno milleſimo quadringenteſ. trigeſimo quinto, ab Eugenio IV. 4. Id Octob. creatus, qui cum annos quinque eiſdem præfuiſſet, ad Belunen. & Feltren. tranſijt 1440. vbi deceſſit 1445. *Vghell. vbi ſup.*

Cæterùm cum Maceraten. à Recanatẽſi Eccleſia euulſa fuiſſet à Sixto V. priuata Recanatenſi dignitate Epiſcopali, die 5. Martij an. 1586. hanc cum Maceraten. ac Tolentinate idem Pontifex vniuit, cum prius Lauretanam inde ſeparatam erexiſſet in Cathedralem: Recanatenſis autem ciuitas ad quinque ferè annos proprio Paſtore fuit orbata, cuius tandem miſertus Grægorius Papa XIV. eidem priſtinam dignitatem, cũ Lauretana illam copulando, ita vt harum Eccleſiarum Paſtor Lauretanus, ac Recanaten. nuncuparetur pro vt modò ſeruatur.

4 Poſt factam huiuſmodi vnionem P. F. Auguſtinus Galaminius à Paulo V. S. R. E. Card. creatus, harum Eccleſiarum Paſtor renunciatus eſt die 1 Febr. an. milleſ. ſexcenteſimo tertiodecimo, qui plurima Recanaten. Eccleſię contulit beneficia: nam auratis contignationibus Cathedralẽ, ſuffulſit, prætioſaque ſupellectile ditauit: Epiſcopale palatium abſoluit; Clericorũ Seminarium ædificio, & redditu auxit, Pluraque non vulgaria beneficia ſibi creditæ Eccleſiæ contulit. Tandem ad Auximatem ab eodem Pont. Max. die 29. April. anno milleſ. ſexcenteſ. vigeſimo traslatus eſt, de quo ibi. *Vghell. vbi ſupra.*

Tit. 489. Redonen.

1 REdonenſis Eccleſia in Gallia Turonen. Suffraganea habuit Paſtorẽ P. F. Iuonem Mayeuc, virum vitæ ſanctitate præſtantiſſimum, qui in Diœceſi Leonenſi natus, apud Montem relaxum Dominicanam togam induit, cumque doctrinæ ac pietatis lac in eo ſuxiſſet probitate, virtutis adeo enituit, vt Anna Regina Duciſſa Britanniæ eum a ſacris confeſſionibus ſibi aſciuerit, cuius patrocinio ad hãc Sedem euectus eſt à Iulio Papa II. datis Apoſtolicis litteris die 29. Ianuarij an. milleſimo quingenteſimo ſexto: apud Carolũ VIII. ac Ludouicum XII. Regem eodem con-

Digitized by Google

confessarij munere perfunctus, atque in huius exequijs Lutetiæ funebrem orationē habuit. Francisco Ferrarien. Magistro Ord. in Redonensi couentu, iam iam ex corporis vinculis discessuro, sacramenta miuistrauit, vltimaque pietatis officia exhibuit. Excessit autem sanctus Pastor anno ætatis septuagesimo nono die 20. Septemb. reparati orbis millesimo quingentesimo quadragesimo primo in Cathedrali conditus miraculis clarus, vbi à fidelibus tanquam Beatus colitur. *Gall. Christ. tom. 3. & Le Feburè in Manuali historico an.* 1541.

Tit. 490. Regien.

1 REgij Lepidi Ecclesia in Lombardia sub Metropolitana Bononien. vnicum Dominicanum Patrem Pastorem obtinuit. P. F. Eustachium Locatellum: qui à Pio V. Sanctissimo Pontifice, cui erat à Sacris confessionibus, die 20. April. anno millesimo quingentesimo sexagesimo nono creatus est. Fuit Eustachius Bononien. conuentus nobilis, ac pius alumnus, vir doctissimus, inter sui sæculi præstantiores Theologos meritò computandus, Ordinis præfecturis commendatus, quippe qui Bononiæ Prior, studij Regens, ac fidei Censor, *Vincentij Bandelli* Magistri Generalis socius, Procurator, *Vicarius*que Generalis sub Thoma Caietano effulsit. *In* Episcopali dignitate constitutus, tanquam lucerna. super candelabrum sibi creditis ouibus, charitate, mansuetudine, pietatisque operibus illuxit. Sex annis sacrum ius eisdem dixit, erumnasque temporales commutauit cum æternis gaudijs an. 1575. Regij, in Ecclesia S. Dominici ante Aram Max. In rubro marmoreo sepulcro conditus sequenti elogio eidem constituto.

F. Eustachio Locatello ciui Bononien.
Viro integerrimo, atque omnium scientiarum genere cumulatissimo
Deinde Pio V. pie mem. Pontifici Max.
a sacris confessionibus
ac postremò Episcopo, & Principi Regiensi
Vincentius Referendarius Apost.
Io. Bapt. & August. eius Fratres mœstis. pos.
Vixit ann. LVII. men. VII. dies III.
Obyt an. MDLXXV. prid. Non. Octob.
Scripsit doctissimus vir.

Super Magistrum sentent.
De Incarnatione Verbi
De Trinitate
De Deipara Virgine
Orationes varias.
Vghell. tom. 2. Ital. Sac. Plod. p. 2. lib. 4.

Tit. 491. Reonen.

IN partibus est Reonensis Ecclesia, cui Leo X. præfecit Episcopum P. F. Petrū de Corduba Hispanum die Veneris 13. Septemb. anno à Virginis partu millesimo quingentesimo vigesimo primo, licet enim hæc Ecclesia inter infideles sita sit, tamen tunc temporis multi Clerici & Laici ibidē degebant, vt dicitur in Actis Consist. eiusd. Pont. Max.

Tit. 492. Rethuricen.

1 PAter Fr. Antonius Sanctozius Hispanus ex oppido Rodrigij Episcopus Rethuricensis creatus est à Paulo V. die 27. Ianuarij incipientis anni millesimi sexcentesimi sextodecimi. *Ex Act. Consist. eiusd. Pont.*

Tit. 493. Riuen.

1 RIuensis Ecclesia in Gallia à Io. X XII. Episcopali Sede donata, sub Metropolit. Tolosana, vnicum Dominica- Episcopum obtinuit P. F. Arnaldum Fredetum Gallum à Bonifacio nono creatum, qui cum se bonorum operum præberet exemplum ouibus suis, tertio sui regiminis anno in mortem corruit 1406. *Gall. Christ. tom.* 3.

Tit. 494. Riui de la Plata.

A Paulo III. Riui de la Plata Ecclesia in Indijs sub Metrpolit. ciuitatis Regum ad Caroli *V.* supplicationem in Cathedralem erecta est die 15. Iunij an. millesimo quingentesimo quadragesimo septimo.

1 P. F. Dominicus de S. Thoma instituitur huius Ecclesiæ Pastor a Pio IV. an.

Digitized by Google

milleſ. quingeteſimo ſexageſimo ſecundo Iulij die 17. ſicuti Regeſta Cancell. Apoſt. tradunt.

3 P. F. Alphonſus Guerra conuentus ciuitatis Regũ alumnus à Gregorio XIII. die 6. Februarij anno milleſ. quingenteſ. ſeptuageſimo nono creatur Epiſcopus in locũ prædefuncti Petri, qui ad Paraguien. primò circa annum 1588. ad Mecoachan. poſtmodum à Clemente VIII. die 9. Martij an. 1592. translatus, tamdem vitæ ſuæ curſum, in mortem incidens, anno 1598. compleuit. *Ex act. Conſiſt. eorundem Pontt. & Fernand in Ep. Hiſp.*

3 P.F. Chriſtophorus de Monca Velarvos huius Eccleſiæ Epiſcopus ab Vrbano VIII. die 13. Ianuarij anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſecundo creatus eſt ad præſẽtationem Catholici Regis Philippi IV. quam Apoſtolicè annis pluribus rexit. *Ex act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

Tit. 495. Roffen.

1 IN Anglia ſub Metropolit. Cantuarien. eſt Roſtenſis Eccleſia, cui præfuit P. F. Io. Baltheſa anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo nono, creatus Epiſcopus à Clemente VI. vt teſtatur Bzou. in Annal. Eccleſiaſt. tom. 15. ad præfatum annum.

Tit. 496. RoſcKilden.

1 IN Dania Roſckildenſis Eccleſia ſub Metropolit. Lúnden. Epiſcopum habuit P. F. Ioannem ex Dacia, à Io. XXII. cuius erat Pœnitentiarius, creatum circa annum milleſimum trecenteſimum vigeſimum. De quo nil aliud Scriptores noſtri retulere. *Flod. par. 2. lib. 2. Fernand. in Ep. Dac.*

Tit. 497. Rouenen.

1 ROuenẽſi Eccleſiæ in partibus infidelium datur Epiſcopus P. F. Aegidius de Gandz à Paulo III. die 2. Aprilis an. ſui Pontificatus X. qui fuit ſalutis humanæ milleſimus quingenteſimus quadrageſimus quartus. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 498. Ruſsionen.

1 PAter Fr. Ioannes Carnutenſis Gallus, inſignis theologus, laureatus Pariſienſis, linguarum peritia exultus, ab Vrbano V. anno milleſitrecenteſimo ſexageſimo octauo Epiſc. Ruſſionen. Eccleſiæ Suffraganeæ Variſienſis Metropolit. in Patriarchatu Conſtantinopolitano, creatus eſt vt teſtatur noſter Nicolaus LeFebure in Manuali Hiſtorico ad præfatum annum.

Tit. 499. Ruthenen.

1 IN Liuonia ſub Metropolit. Rigem eſt Ruthenenſis Eccleſia, de qua loquimur; (nam eſt alia Ruthenen. Eccleſia in Aquitania ſub Metrop. Bituricen.) cui præficitur Epiſcopus à Bonifacio IX. vltimo ſui Pontificatus anno, qui fuit reparati orbis milleſ. quadringenteſimus quartus P. F. Ioannes Hoppe, de quo Bzouiana manuſcrip. ſic ſe habent. *Ioannes Hoppe Ord. Pred. Epiſcop. Ruthenen. in Liuonia pronin. Rigen. a Bonifacio* IX. 4. *non. Maij an.* 14.

Tit. 500. Ruthenorum.

1 B. Gerardus ex Prouinciali Poloniæ à Gregorio IX. creatus eſt primus Epiſcopus Ruthenorum anno milleſimo ducenteſimo trigeſimo tertio, cuius meminere Cromerus aſſerens ipſũ interfuiſſe translationi reliquiarum S. Hyacithi Confeſs. Ord. noſtri Cracouiæ tempore Prandotæ Epiſcopi Cacouienſis, & Bzou. in Annal. Eccleſ. an. 1233. num. 111. & Simeon OKolsKi in Ruſſia Florida in fine primæ partis.

Tit. 501. Sabbaten.

1 SAbbatenſi Eccleſiæ in Sclauónia ſub Metropolit. Antibaren. præfuit P. Fr. Chriſtophorus Ptolomæus Senenſis, creatus Epiſcopus à Sixto IV. circa annũ milleſ. quadringenteſimum octogeſimum dum Inquiſitoris onus Senis obiret, quo in mu-

munere omnem hæreticalem labē ex eadē Vrbe, & Prouincia sibi subdita eliminare non destitit, vt testantur, Fernandez in concertat. Præd. an. 1479. & Plodius p. 2. lib. 4. qui subdit Christophorum fuisse virum inclitum, doctorem celeberrimum, Neapolitani Regis Theologum, atque Pontificis Pœnitentiarium, ac comensalem.

Tit. 502. Sabinen.

SAbinensis Ecclesia una est ex ijs, quæ Episcopis Cardinalibus tantùm conceduntur iuxta eorum antiquatem in Sacro Collegio, cui sequentes ex nostris Cardinalibus præfuere.

1 Cardinalis Vuillelmus Petri de Godiuo Baionensis Tolosanæ diœcesis, theologus præstantissimus, ex Magistro Sacri Palatij à Clemente V. S. R. E. Cardinalis Tit. S. Cæciliæ creatus an. 1312. à Io. XXII. anno milles. trecentesimo decimo septimo 11. Septemb. Sabinen. Episcopus renunciatus est, à quo & in Hispaniā Legatus de Latere directus, saluberrimam Synodum pro Cleri reformatione Vallisoleti anno 1322. celebrauit. Auenione decessit 1336. de quo inter Cardd. *Vghell. t. 1. Ital. Sac.*

2 Cardinalis Matthæus Vrsinus in Sabinen. Episcopatu successit Vuillermo, qui Agrigentinus primò, Sipontinus post modum, à Io. XXII. an. 1326. Cardinalis creatus, à Benedicto XII. Sabinen. Episcopus die 18. Decemb. anni millesimi trecentesimi trigesimi octaui nominatus est. Decessit Auenione 15. Cal. Septemb. 1340. cuius corpus Romam delatum, in nostra S. Mariæ super Miner. Ecclesia vnà cum Cardin. Latino Vrsino conditum iacet. *Vghell. vbi sup.*

3 Card. Io. de Turrecremata Hispanus Sari Palatij Magister ab Eugenio IV. Cardinalis creatus an 1439. sub Tit. S. Sixti. à Pio II. Sabinen. Episcopus declaratur an. milles. quadringentesimo sexagesimo quarto. de quo plura in Cardd. Decessit Romæ an. 1468. in nostra Ecclesia S. Mariæ Super Min. conditus. *Vghell. vbi sup.*

Tit. 503. Sagonen.

1 IN Corsica sita est Sagonensis Ecclesia sub Metropolit. Pisana, cui quatuor ex nostris Prædicatoribus sacrum ius dixere, & inter eos primus P. F Fatius Donoraticus ex Romana prouincia, qui nostram Senen. Ecclesiam sacris Indulgētijs locupletauit die 18. Martij an. 1298. Ad Chironen. postea translatus est anno 1306. *Vghell. tom. 3. Fernand. in Ep. Ital.*

2 P. F. Guarinus Gallus eiusdem sedis Episcopus euasit à Clemente *V.* 3. Non. Iulij anno millesimo trecentesimo sexto promotus post translationem Fatij, (quem alij Bonifacium nominant) Decem & septem annis super commissum sibi gregem vigilauit, completisque diebus suis Parisijs 1323. apud nostros sepultus est. *Vgh. vbi supra.*

3 P. F. Guillelmus de Sagona patriæ Episcopus à Sixto IV. delectus est Idib. Martij anno millesimo quadringentesimo octogesimo, qui à Magistro Ordin. Saluo Casetta reperitur ad beneficia, & gratias Ordinis, tam in vita, quàm in morte receptus in eiusdem Regest. an. 1482. Desijt esse inter mortales decimo sui regiminis anno, qui fuit natiuitatis Christi 1492. *Vghell. vbi supra.*

4 In demortui Guillelmi locum Alexander Papa VI. P. F. Laurentium Dominicum Sagonen. Episcopum elegit die 3. Aug. anno millesimo quadringentesimo nonagesimo tertio, qui Romæ decessit an. 1509. *Plod. par. 2. lib. 3. Fernand. in Ep. Ital. & Vg hell. vbi supra.*

Tit. 504. Saien.

SVb Rothomagen. Metropolit. est Saiensijs Ecclesia in Gallia, cui sacrum ius qui sequitur ex Prædicatorum Ordine dixit.

1 P. F. Guillelmus de Rance Parisinus doctor celebris, Ioannique Franciæ Regi in Anglia detenti captiui apud Londinum à sacris confessionibus, Saien. Episcopus, atque testamenti eiusdem executor fuit, cum Bellouacense Episcopo, ac Comite Tancaruillæ, instrumento dato 6. April.

anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo quarto. Vixit in hac dignitate vſque ad annum milleſimum trecenteſimum ſeptuageſimum nonum, quo humanæ fragilitatis debitum perſoluit. *Gall. Chriſt. t. 3.*

Tit. 505. Salmanticen.

TOletanam Eccleſiam celeberrimam velut Metropolit. veneratur Salmāticen. Eccleſia in Hiſpania, quæ plurium Dominicanorum Epiſcoporum regimini ſubdita fuit.

1 P. F. Petus Perez Hiſpanus Salmantinam Eccleſiam pluribus annis adminiſtrauit, qui cum ſanctitate vitę floreret, gregem ſibi commiſsum per ſalutis paſcua dirigere ſategit verbo & exemplo, obdormiuitque in Domino anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo ſecundo, communibus lachrymis parentatus, cuius tumulo tale fuit elogium appoſitum.

Hic Præſul Petrus Petri iacet. Alma Maria
Eius ſis animæ Dux; via Virgo Pia
Vir fuit & patiens Prælati nomine dignus
Omnibus hoſpitiū fuit hic gaudēs dare dona
Cleri præſidium promptus ad omne bonum
Hic expēdebat dās cunctis quidquid habebat
Hic dare non renuit, mens dare tota fuit.
Præſule de Petro: breuiter uolo dicere metro
Quē tegit hac petra per mea ſcriba metra
Mors fuit ipſius: multis lachrymabile funus
Huic miſerere Deus, qui regnas Trinus & Vnus.

Fernand. in Ep. Hiſp. Gil. in Teat. Eccl. Salman.

2 P. F. Nicolaus Salmantinus euaſit patriæ Epiſcopus, qui commiſſas ſibi oues quotidiano verbi Dei pabulo enutriēs, vitęq; exemplo earū ſaluti totus intendens, dierum curſum terminauit circa annum milleſim. ducenteſimum ſeptuageſimum. *Fernand. vbi ſup. Plod p. 2. lib. 1. ex Cron. Luſit Gil. vbi ſupra.*

3 Alter P. F. Petrus Hiſpanus Salmanticen. Eccleſię Paſtor euaſit, à Clemente V. anno milleſimo trecenteſimo octauo creatus, cum in Romana Curia apud Pontificē Max. Oratoris munus pro Ferdinado IV. & Alphonſo XI. Regibus prudenter adimpleret. Deceſſit anno milleſimo trecenteſ. quinto decimo die 30. Ianuarij poſtquam annos ſeptem ſuæ Eccleſiæ præfuiſſet. *Gil. vbi ſupra.*

4 P. F. Io. Caſtellanus huius Eccleſię Epiſcopus effectus, quæ apoſtolicum virum decebāt adimplendo, ſanctiſſimè huius vitæ curſum clauſit an. milleſimo trecenteſimo octogeſimo ſecundo die 7. Maii. *Fernand. & Gil. vbi ſupra.*

5 P. F. Gundiſaluus Hiſpanus ſeptimus huius nominis Epiſcopus Salmantinus Synodum celebrauit Salmanticæ, in qua ſaluberrimas condidit leges pro Cleri reformatione, populique ſibi crediti ſalute. Quieuit in pace anno milleſ. quadringenteſ. quartodecimo. *Fernand. & Gil. vbi ſup.*

6 P. F. Alphonſus Cuſanca Ripauienſis conuentus, Regi Caſtellæ Henrico III. à Sacris confeſſionibus, eo procurante, Salmantinus Epiſcopus an. 1424. effectus eſt: cumque pluribus annis huic Eccleſiæ præfuiſſet, ad Orenzanam primò, ad Legionenſem poſtmodum translatus fuit, in qua obijt anno milleſimo quadringenteſ. quadrageſimo. *Fernand. & Gil. vbi ſupra.*

7 P. F. Didacus Deza vir celeberrimus, pluries in hoc opere nominatus, cum Zamorren. Eccleſiæ, ius ſacerdotale diceret. ad Salmantinā primò, ad Giennen. cui preerat an. 1497. poſtmodum, ad Palentinam tandem, atque vltimò ad Metropolitanam Hiſpalen. translatus, vitæ curſum compleuit an. milleſ. quingenteſimo vigeſimo tertio Toletanus Archiepiſcopus factus. *Fernand. & Gil. vbi ſup.*

Tit. 506. Salonen.

1 AThenien. Eccleſiam velut Metropolitanam veneretur Salonenſis in Romania, cui præfuit Epiſcopus P. F. Antonius Roſcius, à Pio V. die lunæ 17. Martii an. milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſeptimo creatus, datuſque Suffraganeus Epiſcopo Herbipolen. prout habetur in Actis Conſiſt. eiuſdem Pontificis Sanctiſſimi, quieuitque cum Chriſto anno milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo primo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont.*

2 P. F. Natalis Pomelet Gallus theologus pręſtantiſſimus eiuſdem Eccleſię Antiſtes effulſit, Pio V. promouente die Veneris 16. Nouemb. labentis anni milleſ. quin-

Digitized by Google

quingentesimi septuagesimi primi datusq; Suffraganeus Ecclesiæ Lucionen. in Aquitania, cum reseruatione Canonicatus, ac præbendę theologalis pro eodem Natali, quæ beneficia in commendam obtinebat. *Ex Act. Consist. eiusd. Pij V.*

Tit. 507. Salpen.

1 SVb Metropolit. Tranensi in Apulia à sui institutione perstitit Salpen. Ecclesia vsque ad Martini V. tempora, qui eam cum Tranen. perpetuò vniuit. Ante autem vnionem in ea Episcopus effulsit P. F. Saluius de Bario. (quem Taeg. Saulum appellat) vir diuersorum conuentuum in Ordine regimine, & doctrina conspicuus, Vrbanoque V. in paucis charus, à quo die 26. Decemb. an. millesimo trecentesimo sexagesimo quarto huius Sedis Episcopus creatus est, in qua annis ferè decem cum laude vixit. *Taeg. in mon. Ord. & Vghell. tom. 7. Ital. Sac.*

2 P. F. Antonius Pizzamanus huius Ecclesiæ Episcopus constituitur circa annũ millesimum trecentesimum nonagesimum quintum, de quo nil aliud referunt Scriptores nostri. *Plod. par. 2. lib. 3. & Fernand. in Ep. Ital.*

3 Paulus Papa III. die 9. Martij in Consistorio, referente Card: Tranen. dissoluit vnionem Salpen Ecclesiæ à Martino V. factam cum Ecclesia Trahen. ab eadem, ad vitam P. F. Thomæ Stellæ *Veneti*, ita quod eo decedente vnio prædicta in statum pristinum rediret eo ipso. Præfuit huic Ecclesię Thomas vsq; ad annum millesimum quingentesimum quadragesimũ septimum, quo die 22. Aprilis translatus est ad Lauellinam, moxque ad Iustinopolitanam. Tridentino Concilio interfuit in quo orauit in sess. 6. anno 1546. *Ex Act. Consist. eiusd. Pont. & Vghell. vbi sup.*

Tit. 508. Salubrien.

1 IN Salubrienſi Episcopali Sede in Græcia plures ex nostris resedere Episcopi, quorum primus recensetur P. F. Franciscus de Castro S. Georgij Bononien. Diœc. circa annum millesimum trecentesimum quadragesimum creatus. Fuit Franciscus tum prudentia, tum scientia, quum morum candore spectabilis, decessitque Bononiæ, in nostro S. Dominici templo conditus, sequenti memoria tumulo appositâ

Fratris Francisci Episcopi Salubriensis

Plod. par. 2. lib. 2. & Fernand. in Ep. Ital.

2 P. F. Enguerardus Segnatt Gallus, confessor Caroli Ducis Burgundię à Paulo II. an. millesimo quadringentesimo sexagesimo quarto Pontificatus sui 1. Salubrien. Episcopus creatus, sequenti anno 1465. in Capitulo Gener. Nouariensi ad gratias, beneficiaque Ordinis cum pluribus alijs nostris Episcopis receptus est. Præfuit huic Ecclesiæ vsque ad annum millesimum quadringentesimum septuagesimum tertium, quo ad Antisiodoren. translatus est à Sixto IV. die 21. Martij, de quo ibi. *Gall. Christ. to. 2. & ex. lib. pronis. Pralat. eiusdem Pauli II.*

3 P. F. Paschasius Maupata à Clemente Papa VII. Salubrien. Episcopus creatur die 3. Septemb. anno millesimo quingentesimo trigesimo tertio, de quo Scriptores nostri profundum tenuere silentium. *Ex Regest. Cancell. Apost.*

4 P. F. Michael Franciscus à Paulo III. huius Ecclesię Antistes renunciatus est circa annum millesimum quingentesimum quadragesimum, teste Fernandez in Ep. Italiæ, qui de hoc Pastore nil aliud refert.

5 P. F. Pipinus de Rosa Salubrien. Ecclesiæ electus est Episcopus a Pio IV. die 18. Martij an. millesimo quingentesimo sexagesimo secundo, datusque Suffraganeus Card. de Granuela Archiep. Machlinienſi. Fuit Pipinus sacra prædicatione, doctrina, morumque candore commendabilis, in Parisien. Vniuersitate laureatus magni nominis, qui plures annos in hac dignitate vixit. *Ex Act. Consist. eiusd. Pont. & Plod. p. 2. lib. 4. & Regest. Cancell. Apost.*

Tit. 509. Salutien.

1 SAlutiensis Ecclesia in Pedemontãna ditione Apostolicæ Sedi immediatè subiecta, à Iulio II. in Cathedralem anno 1511. erecta, vnicum Dominicanum professorem habuit Episcopum P. F. Io. Mariam Tapparellum ex Dominis de Liagnasco, qui cum Prouincialis Lombardiæ mu-

Digitized by Google

munus laudabiliter completet, à Pio V. ad hanc sedem euectus est die 3. Decemb. anno milleſimo quingẽteſimo ſexageſimo octauo. Annos tredecim cũ ſingulari probitatis laude eidem præfuit, palatium Epiſcopale à fundamentis conſtruxit, diẽque clauſit extremum ſalutis an. 1581. in noſtra S. Dominici Eccleſia ſepulturæ traditus, ſequenti inſcriptione ab ipſo viuente compoſita.

D. O. M.

Io. Maria Tapparellus ex Dominis Lia. gnaſci ad Epiſcopatum Salutiarum ex Ord. Pred. Pij V. Pont. Max. beneficentia aſſumptus, religioſæ vitæ cultor, à communi religioſorum ſui Monaſterij ſepulchro, nec in morte ſeiungi, viuens elegit. Vixit annos LXV. Obijt die XXIV. Febr. M.D. LXXXI.

Vghell. tom. 1. Ital. Sac. Plod. p. 2. lib. 4.

Tit. 510. Sameſten.

1 APud Turcas luget hęc Eccleſia Sameſten. cui præfuit Paſtor P. F. Henricus de Praga Bohemus, creatus circa annum milleſimum quadringenteſimum ſexageſimum, de quo cætera ſilent Ord. Scriptores. *Plod. p. 2. lib. 3. Fernand. in Ep. German.*

Tit. 511. S. Agathæ.

S. Agathæ Gothorum in Regno Neapolit. Episcopalis Sedes, Beneuentanam ſuam Metropolitanam veneratur, in finibus terræ Laboris exiſtens, cui præfuere tres ex noſtris.

1 P.F. Euſtachius theologiæ doctor à Canonicorum Capitulo per viam cõpromiſſionis electus Ep. à Martino IV. confirmatur an. milleſ. ducenteſ. octogeſimo ſecundo; qui cũ vndecim annis cõmiſſum ſibi gregem optimè rexiſſet, deceſſit vacante Apoſtolica Sede per obitum Nicolai Papæ IV. *Vghell. tom. 8. Ital. Sac.*

2 P.F. Vincentius Ciſonus de Lugo, quem Ceſendam nuncupat Vghellus, eiuſdem Eccleſiæ gubernationem obtinuit, factus Epiſcopus à Pio V. die 6. Febr. an. milleſ. quingenteſ. ſeptuageſimo ſecundo. Hic in ſua patria ad Ordinem receptus, peractis Bononiæ ſtudijs, ibidem, & alibi docuit, & pluribus poſtmodum conuentibus in ſua prouincia moderatis, Prouincialis Græciæ inſtitutus, decem annis illã Prouinciam rexit ex Inquiſitione Anconitana aſſumptus. Vndecim annos in ſua Eccleſia vixit, tandemque octogenarius. obijt 1583. die xi. Ianuarij. *Plod. par. 2. lib. 4. & Vghell. vbi ſup.*

3 P.F. Fœlicianus Niguardá de Morbineo Comen. Diœc. ex conuentu Mediolanen. Gratiarum, magni nominis vir, Salisburgen. Archiepiſcopi Theologus, eiuſq; ad Tridentinam Synodum Orator, huius Eccleſiæ Epiſcopus à Gregorio XIII. electus eſt, ex Scalen. translatus, die 21. Iunij anno milleſ. quingenteſ. octogeſimo tertio. A Pio V. Apoſtolicus viſitator in Germaniam ſuper cunctorum Ordinum Religioſos delegatus, ibidem collapſam regularem diſciplinam, Imperatore etiam fauente, reſtituit. Hæreticorum infectator acerrimus, contra Annæ Burgen. articulos librum compoſuit eruditiſſimum, euulgauitque volumen pro inſtructione Parochorum, & Epiſcoporum gubernio. Nuntij Apoſtolici apud Imperatorem celebri officio perfunctus, tandem à Sixto V. ad Nouocomen. Eccleſiam translatus eſt anno 1588. de quo ibi. *Plod. p. 2. lib. 4. Vghell. vbi ſup.*

Tit. 512. S. Angeli Lomb.

1 S. Angeli Lombardorum Eccleſia in Neapolit. Regno, Compſanam Sedem Metropolitanam habet, quę à Paulo III. cum Biſacien. copulata fuit, eiſdemq; ſic vnitis vnicus ex noſtris præfuit Epiſcopus P. F. Ignatius Ciantes, Ioſephi Ciantes Epiſcopi Marſicen. germanus frater, qui Romæ nobili loco natus, in Conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam Dominicanæ militiæ nomen dedit, & poſt peractum ſtudiorum curſum, ibidem docuit. Prouincialis Regni Neapolit. effectus, nec non Generalis Commiſſarius in Apuliam, Calabriam, & Siciliam miſſus, completis eiuſdem cum regularis obſeruantiæ non modico incremento muneribus, à Nicolao Rodulphio Magiſtro Generali in Socium aſſum-

assumptus, & Prouincialis Angliæ titulo insignitus, regimini Ordinis dexteram porrexit incontaminatam. Ab Innocentio X. harum Ecclesiarum Episcopus die 17. Decemb. anno milles. sexcentesimo quadragesimo sexto datus, eisdem cum laude præfuit vsq; ad annum milles. sexcentesimum sexagesimum primum, quo podagra Romæ præpeditus, illas, annuente Alexandro VII. liberè dimisit. Ceremoniale Ordinis Episc. composuit & euulgauit. *Viuit* Pastor opt. hoc anno 1665. septuagenario maior erga Ordinem, & conuentum suum Mineruæ maximè affectus, cui inter cætera collata beneficia, argenteam, miræ magnitudinis S. Thomæ Aquinatis statuam dono dedit. in S. Sabinæ templo locum, vbi S. Pater Dominicus noctes in orationibus, disciplinis ac vigilijs ducebat insomnes, filiali veneratione, vna cum fratribus Iosepho Episcopo Marsicano, de quo suprà. & Laurentio nobili viro, marmoreis incrustatũ taxellis eximiè exornauit, cuius beneficij tale ibid. prostat documentum.

D. O. M.
Sacrũ hunc locum antiquitatis, & deuotionis
studio venerandum
Olim a Dino Patriarcha Dominico
diuinis orationibus, nocturnisque flagellis
pro salute fidelium expiatum
temporum iniuria squallentem
F. Ignatius Ord. Prad. Romana Prouin.
Ioseph ex eodem Ord. Episc. Marsicen.
& Laurentius Ciantes Rom. Patritius
germani fratres
Quantum ex loci angustia licuit
concordi voto ornatiorem
pulchrioremque reddiderunt
Idem Laurentius fratrum voluntatem
singulari charitate prosequutus
addito ex suo annuo censu dotauit.
Salutis anno M. D. C LI V.

Vghell. Ital. Sac. tom 6. & 7.

Tit. 513. S Crucis de la Sierra

1 HAec Ecclesia S. Crucis de la Sierra in Indijs à Paulo *V.* in Cathedralem euecta vnicum ex nostris Prædicatoribus Episcopum obtinuit. P.F. Ioannem de Arguinao ab Innocẽtio X. die 10. Sept. anno millesimo sexcentesimo quadragesimo sexto in prędefuncti Io. Topace locum promotum, sicuti eius Consistoralia *Acta* testantur; qui anno milles. sexcentesimo sexagesimo translatus est ad Metropolita. nam S. Fidei, de quo ibi num. 3. vbi illum Franciscum malè nominauimus. *Ex Regest. Cancell. Apost.*

Tit. 514. S. Erini.

1 IN Græcia est S. Erini Ecclesia, quæ Santorineo. in Actis consist. dicitur, eidemque præfuere plures S. P. Dominici filij, & inter eos primus P. F. Dominicus Terdonensis Lombardus creatus à Sixto IV. vltimo sui pontif. anno, qui fuit Virginei partus milles. quadringentesimus octogesimus tertius, obtinuitque à Mag. Ord. Saluo Cassetæ commendatorias literas, datas 29. Maij eiusdem anni, quibus mandauit omnibus, & singulis prouinciæ Græciæ præsidentibus, vt ipsum benignè reciperent, ac charitatiuè tractarent. Ex *Regest. eiusdem Mag. Ord. & Plod. p. 2. l. 3.*

2 P. F. Marcus Zaureus sancti Erini Episcopus creatur à Paulo IV. die 16. Decemb. anno à virgineo partu milles. quingentesimo quinquagesimo quinto, sicuti Apostolicæ Cancellariæ Regesta testantur.

3 P. F. Angelus Caleppius de Cipro Græcus, & ipse huius Ecclesiæ Episcopus institutus est à Gregorio XIII. die 7. Nouemb. an. milles. quingentes. octogesimo tertio, cui cum pluribus annis bonus Pastor præfuisset, fœliciter extremum suæ vitæ diem clausit. Ex. *Regest. Cancell. Apost. & Fernand. in Ep. Grac.*

4 P. F. Bernardus, seu Bernardinus de Tropeia Calaber huius Ecclesię Episcopus creatus est à Pio IV. die 12. Octob. anno milles. quingentesimo sexagesimo quinto, vacan. per obitum Dominici de Grammatica Episcopi. *Ex Act. Consist. eiusdem Pij IV & Regest. Cancell. Apost.*

5 P. F. Petrus Martyr de Chio & ipse Episcopus à Paulo V. creatus est 18. Apr. an. milles. sexcentesimo vndecimo, vacante Ecclesia hac Santorinen. per obitum Antonij eiusdem Episcopi. Ex *Act. Consist. eiusdem Pauli V.*

Tit.

Tit. 515. S. Iacobi Capit. Viridis.

1 ANte annum 1538. hanc Eccleſiam in India Orientali in Cathedralem euectam fuiſſe, clarè conſtat, cum præfato anno ſuum Epiſcopum habuerit, ſicuti in Manuſcript. D. Abbatis Vghelli ex Conſiſt. Actis depromptis apparet, cui præfuit P. F. Sebaſtianus de Aſcenſione Hiſpanus conuentus Aueirienſis, in defuncti Ludouici locum Epiſcopus creatus à Paulo V. die 18. Aprilis anno milleſ. ſexcenteſimo vndecimo. Tribus annis in ea dignitate vixit, mortiſque in amplexus corruit anno 1614. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. & Fernand. in Ep. Hiſp.*

Tit. 516. S. Iacobi de Chile

1 IN Cathedralē euecta eſt hęc Eccleſia in Indijs ad ſupplicationem Philippi II. Hiſpaniarum Regis à Pio IV. die 27. Iunij anno milleſ. quingenteſ. ſexageſimo primo, cui Epiſcopum dedit Clemēs VIII. P. F. Petrum *Hiſpanum*, vacanti per obitum F. Didaci Ord. Minorum an. milleſ. quingenteſimo nonageſimo ſexto 29. Ianuarij. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Clem. Pont.*

Tit. 517. S. Iuſtæ.

1 ECcleſia S. Iuſtæ in Sardinia eſt, ſub Calaguritana Metropolit. in eaque reſediſſe Epiſcopum P. F. Hectorem, creatum in locum prædefuncti Dondei 18. Cal. Maij, indubitatum eſt; at quia obliti ſumus ex Actis Conſiſtorialibus tranſcribere anquo id Contigerit, illum hic recenſere non valemus, neque ſub quo Pontifice id actum ſit; maximè cum ſcriptores noſtri nullam penitus mentionem faciant de hoc Paſtore.

2 P. F. Federicus Sardus Piſani Conuentus alumnus, atque ibidem Supprior, vir pius, ac doctus, S. Iuſtæ Epiſcopus creatus eſt à Io. XXII. circa annum milleſimū trecēteſimum decimum octauum, ſub quo anno eius fit mentio in monumentis Piſani conuentus, in quibus ſubditur ipſum in ſua Eccleſia ſanctè deceſſiſſe.

3 P. F. Iacobus Cucchius eiuſdem Piſani Cœnobij alumnus, inculpatæ vitæ vir doctuſque Theologus, poſt varias in Romana prouincia obitas præfecturas, ac lecturas, ad S. Iuſtę Eccleſiæ regimen aſſumptus eſt, de quo in monumentis præfati Conuentus fit mentio ſub anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo octauo, aſſeriturq; longo tempore vixiſſe, multaque bona eidem conuentui in morte pia liberalitate legaſſe.

Tit. 518. S. Leonis.

1 SVb Metropolitana S. Seuerinæ eſt Eccleſia S. Leonis in Calabria, quæ à Pio V. die 7. Nouemb. an milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo primo ob tenuiſſimos Epiſcopalis menſæ fructus fuit ſuppreſſa, & Archiepiſcopali S. Seuerinæ perpetuò vnita: ante hanc verò ſui vnionem tres ex noſtris Prædicatoribus Epiſcopos obtinuit, & primus fuit Pater Frater Antonius, qui cum eſſet Signinus Paſtor, ad hanc Eccleſiam à Bonifacio IX. cui Antonij virtutes innotuerant, translatus eſt anno milleſimo quadringenteſimo ſecundo, cui paruo temporis decurſu præfuit, è mortalium oculis raptus. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac. inter Signinos*, cuius eſt oblitus inter Ep. S. Leonis tom. 9.

2 P. F. Thomas Caſellius Roſſanenſis, vir doctrina, pietate, atque prudentia conſpicuus à Paulo III. die xi. Decemb. anno milleſ. quingenteſ. quadrageſ. ſecundo S. Leonis Epiſcop. creatus eſt, quā Eccleſiam cum annis duobus rexiſſet, die 27. Octob. 1544. ad Bertinorien. primò, deinde ad Oppiden. tandem ad Cauen. translatus eſt. de quo ibi. *Vghell. tom. 9. Ital. Sac.*

3 P. F. Iulius Paueſius Epiſcopalem hanc cathedram & ipſe conſcendit Paulo IV. annuente die 23. Auguſti anno milleſ. quingenteſ. quinquageſimo quinto, eodēque anno ad Veſtanam Eccleſiam translatus, tandem Archiepiſcopalem Surrentinā, conſequutus eſt; de quo ibi. *Vghell. vbi ſup.*

Tit.

Tit. 519. S. Marci

1 NVlli Metropolitæ subiacet hæc S. Marci Ecclesia in Calabria existēs, sed Apostolicam Sedem, cui immediatè subiacet, recognoscit. Duo autem eidem sacrum ius dixere Dominicani Pastores. P. F. Gabriel Narus nobilis Romanus, Fabritij, Olimpięque de Lantis filius, horum vnus hic fuit, qui cum in cœnobio S. *Mariæ* super Mineruam Prædicatorum Ordini nomen dixisset, peracto in discendo, docendoque studiorum cursu, à Paulo V. die 12. Nouemb. anno milles. sexcentesimo tertiodecimo S. Marci Episcopus renunciatus est; cumque tanto muneri probè annis decem satisfeciſſet, Apostolorum limina inuisururus Vrbem petijt, & in Domo Bernardini fratris contracto morbo decessit 16. Nouemb. anno milles. sexcentes. vigesimo tertio, ætatis suæ 46. Mense 11. dieque 13. in suo Gentilitio Sacello apud S. Mariam super Mineruam, sequenti elogio à Bernardino germano fratre eidem constituto, sepultus.

D. O. M.

Memoriæ Fabritij Nari Patritij Romani, qui hoc gentilitium Sacellum D. Io. Bapt. dicatū dotauit annuo vectigali, Dominicanis Patribus à monte fidei, & Columnæ persoluēdo, tum vt sacrum instrumentum Aræ, compararetur, tum vt bonæ solemnes Missæ in eiusdem titularis honorem, & animæ suæ expiationem quotannis octo privatè pro se, & pro Olympia Lantes Vxore singulis hebdomad. celebrarentur. F. Gabriel filius Episcopus S. Marci censum addidit, vt aniuersario sui obitus die solemne sacrum, quinquaginta vero privatè singulis annis peragantur. Bernardinus filius Parentis, & Fratris votum hac in tabula incidi curauit. Vixit Fabritius annis LXVII. Mens. III. dies XV. Obyt XXIII. Nouemb. M.D.C.XXVI. Vixit Olympia annos XXVIII. Mens. IIII. diem 1. Obyt die V. Decembris. M.D.C.XXXV. Vixit Gabriel annos XXXXVI. Menses XI. dies XIII. Obyt XVI. Nouemb. M.D.C.XXIII. Vghell. t. 1.

2 P. F. Hyacinthus Ceulus Romanus Florentia oriundus, nobili loco natus, conuentus S. Mariæ super Mineruam alumnus, dum Supprioris munus in eodem exerceret, procurante Card. Matthæio eius patruo, S. Marci Episcopus ab Innocentio X. creatus est die 2. Martij anno millesimo sexcentesimo quadragesimo octauo. *Vixit* in ea Episcopali sede annis tribus, verè pauperum pater effectus, quippe qui maxima vrgente caritate in Italia an. 1649. & 1650. cunctos suæ Episcopalis mensæ prouentus in pauperes pia prodigalitate erogauit magnanimus Pastor. Decessit in sua Ecclesia anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo primo, copiosis, communibusque sibi creditarum ouium lachrymis parentatus. *Vghell. in Apend. tom. 5. ad tomum 1.*

Tit. 520. S. Mariæ:

1 IN peruetusto Syllabo Ecclesiarum Orbis à D. P. Abbate Vghello exhibito, huius Ecclesiæ nulla mentio habetur: Fernandez tamen in nomenclatura Episcoporum Italorum hæc tantum habet. *Petrus Apulus Episcopus S. Mariæ 1664.* Idem repetit Plodius par. 2. l. 3. & Steph. Sampaio. De quo nil aliud reperimus.

Tit. 521. S. Matrthæ.

1 OCcidentalibus in Indijs in Prouincia de Pyrù est hæc S. Marthæ Ecclesia, à Clemente VII. ad Cæsaris Caroli V. supplicationem in Chathedralem anno milles. quingentesimo trigesimo quarto. die 8. Ianuarij erecta, quæ P. F. Thomam Ortiz habuit Episcopum à Paulo III. institutum circa annum millesimum quingentesimum trigesimum octauum, vt testatur Fernandez in Epp. Hispanis. Translata fuit postmodum hæc Episcopalis Sedes ad Oppidum S. Fidei, velut ad decentiorem locum à Pio IV. anno milles. quingentes. sexagesimo secundo 2. Decemb. *Ex Act. Consist. præfatorum Pontt.*

2 P. F. Martinus de Calatayas S. Marthæ Episcopus creatur à Paulo III. die 19. Decemb. anno à nato Saluatore millesimo quingentesimo quadragesimo quarto. *Ex Regest. Canell. Apost.*

3 Erecta tandem in Metropolitanam Eccleſia S. Fidei, an. milleſimo quingenteſimo ſexageſimo quarto 22. Martij ab eodem Pont. Max. Pio IV. hæc Eccelſia S. Martæ ad Catholici Regis ſupplicationem iterum in Cathædralem, conſtituto eidem proprio Epiſcopo erecta eſt à Gregorio XIII. die 15. April. anno milleſimo quingenteſ. ſeptuageſimo ſeptimo, cui ſtatim præfecit Ep. P. F. Ioãnem Mendez de *Villa* Franca ex prouincia Beteicæ, virum inclitum, magnique nominis Theologum. *Ex Actis Conſiſt: eorundem Pontt. & Fernand. in Ep. Hiſp.*

4 P. F. Io. de Eſpenier eiuſdem Sedis Epiſcopus conſtituitur ab *V*rbano VIII. à Virginis partu anno milleſimo ſexcenteſ. trigeſimo ſecundo 16. Iunij. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Vrb. Pont. & Regeſt. Cancell. Apoſt.*

5 P. F. Franciſcus de la Crux huius S. Marthæ Sedis Epiſcopus conſtitutus eſt ab Alexandro Papa VII. die 25. Feb. an. milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo octauo, quam laudatiſſimè annis duobus rexit. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

6 Franciſco alter Franciſcus de Trinitate y Arrieta dictus in huius S. Marthæ Eccleſiæ regimine ſufficitur ab eodẽ Pont. Max. Alexandro die 5. Septemb. an. milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo primo. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 522. S. Pontij Tomeriarum.

1 EX Abbatia, Cathedralis Eccleſia ſub Metropolit. Narbonenſi creata eſt hæc S. Pontij Tomeriarum à Ioanne XXII. circa an. 1320. cui datus eſt Epiſcopus ab Vrbano *V*I. P. F. Dominicus de Florentia an. milleſimo trecenteſ. octogeſimo ſecundo, ex Albienſi Sede translatus. Fuit Dominicus eximius Theologiæ doctor, & in agendis dexteritate maxima præditus, ob quam à Clemente VII. Pſeudopont. ad Caſtellæ Regem Legatus miſſus eſt, eiuſque operapax ſancita eſt an. 1391. ſequẽtique anno ad Albienſem Eccleſiam reuerſus, tandem Toloſanus Epiſcopus euaſit, de quo Bzou. in Annal. Eccleſiaſt. tomo 15. *Gall. Chriſt. tom.* 3.

2 P. F. Aymo Nicolai, quem tabularia noſtri Aquen. conuentus fuiſſe bis Prouincialem in Prouincia affirmant, ex Senecenſi Eccleſia ad hanc S. Pontij Tomeriarum translatus an. milleſimo quadringenteſimo vigeſimo octauo, ad Archiepiſcopalem Aquen. Sedem tandem peruenit. Neapoli cum Rege Ludouico III. diu vixit, tranſijtque ex hoc ſæculo nequam die 15. Iunij an. 1443. de quo Gall. Chriſt. inter Ep. S. Pontij Tomeriarum nullam mentionem facit, benè tamen inter Archiepp. Aquen. tom. 1.

3 P. F. Nicolaus Melchioris Gallus Cyrenen. Epiſcopus, & Suffraganeus ſancti Pontij Tomeriarum creatus eſt à Leone X. die Lunæ 18. April. an. 1518. de quo inter Cyren.

Tit. 523. S. Saluatoris.

1 A Clemente VIII. petente Catholico Rege S. Saluatoris de Regno Congi Eccleſia in Cathedralem erecta an. milleſ. quingenteſ. nonageſimo ſexto 20. die Maij, Epiſcopum habuit P. F. Antonium de S. Stephano Hiſpanum die 13. Iulij anno milleſimo ſexcenteſimo quarto, creatum ab eodem Clemente Pont. Max. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd.*

Tit. 524. S. Seuerini.

1 IN Piceno S. Seuerini Eccleſia in Cathedralem erecta eſt à Sixto *V.* anno milleſimo quingenteſ. octogeſimo ſexto 6. Cal. Decemb. pontificatus ſui 2. atq; Apoſt. Sedi immediatè tunc ſubiecta: poſtmodũ autem ab eodem P. M. Firmanæ data Suffraganea. Huic Epiſcopum præfecit Innocentius X. P. F. Angelum Maidalchinum Viterbienſem, cœnobij S. Mariæ ad Quercum eiuſdem ciuitatis alumnum ex Aquinate Sede translatum anno milleſ. ſexcenteſimo quadrageſimo ſexto, Menſe Octob. Viuit hoc anno 1665. Paſtor optimus. *Vgbell. tom.* 2. *Ital. Sac.*

Tit.

Digitized by Google

Tit. 525. S. Thomæ.

S. Thomæ Ecclesia in Indijs Orientalibus ante annum milles. quingentes. quadragesimum Cathedralis instituta, sequentes Episcopos ex nostris Dominicanis habuit.

1 P. F. Bernardus à Cruce Lusitanus à Paulo III. huius Ecclesiæ Episcopus promotus est die 6. Augusti anno millesimo quingentesimo quadragesimo, cui pluribus annis sanctè, ac laudabiliter præfuit. Ex *Act. Consist. eiusdem Pauli Pont.*

2 P. F. Antonius Valente S. Thomæ Episcopus à Clemente VIII. Augusti 30. anno millesimo sexcentesimo quarto, vacante dicta Ecclesia per obitum Francisci de Villanoua, creatur. Ex *eiusdem Pont. Actis Consist. & Regest. Cancell. Apost.*

3 P. F. Io. Baptista Hispanus à Paulo III. fit Hipponen. Episcopus, Suffraganeusque huius Ecclesiæ die 26. Augusti anno à Virgineo partu millesimo quingentesimo quadragesimo secundo prout Acta Consistorialia eiusdem Pont. Max. testantur.

Tit. 526. Sanctissimæ Trinitatis.

1 HAec Sanctissimæ Trinitatis de Puorto de Bonasayres in Indijs Ecclesia, Cathedralis dignitatē cōsequuta est à Paulo V. procurante Philippo Hispaniarum Rege, anno millesimo sexcentesimo vigesimo 30. Martij, cuius constitutus est Episcopus ab Vrbano VIII. anno à Virg. partu millesimo sexcentesimo quadragesimo secundo P. F. Christophorus de Moncha Velosco, vacan. per obitum Corphiri Aiezi. Ex *Act. Consist. eiusdem Vrb. Pont.*

Tit. 527. Sauonen.

1 Sub Mediolanen. Metropolitana est Sauonensis Ecclesia, cui ab Apostolica sede tres ex Dominicana familia præfecti sunt Episcopi, primusque ex eis extitit P. F. Gualterius de Maus Gallus, à Bonifacio VIII. promotus circa annum millesimum trecentesimum, qui in pace quieuit an. millesimo trecentesimo quinto. *Vghell. tom. 4. Ital. Sac. inter Sauonen. Ep. & Plod. part. 2. lib. 1.* qui hunc non Gualterium, sed Guarinum vocat, confundens Gualterium hunc cum Guarino Ep. Sagonen.

2 P. F. Dominicus de Lagne Sauonensi thiara cohonestatus est à Gregorio XI. ann. millles. trecentesimo. septuagesimo sexto, qua potius est plus minus ann. octo, vt testatur Vghell. vbi sup.

3 P. F. Petrus Gara Sauonensis Sixto IV. affinis, suæ patriæ renunciatus est Episcopus die 16. Septemb. anno millesimo quadringentesimo septuagesimo secundo. Sedit annos viginti septem, eoque munere se exsoluit in fauorem D. Iuliani Card. Roborei anno 1499. pauloque post ibidem humanitatis debitum persoluit, in veteri Cathedrali sequenti Epitaphio sepulchro appositus conditus.

Sepulchrum Reuerendi Domini
Petri Garæ Episcopi Sauonensis, & Comitis.
Incæpit sedere de Anno MCCCCLXXII.
die 16. Septemb.

Vghell. vbi sup.

Tit. 528. Sarlaten.

1 IN Aquitania sub Metropolitana Burdegalen. consistit Sarlatensis Episcopalis sedes, cui vnicus ex nostris præfuit Pastor P. F. Petrus Burgundus à Benedicto XII. mense Iunio anni millesimi trecentesimi trigesimi octaui Episcopus creatus, cum eiusdem Pontificis Pœnitentiarius esset, sicut testatur Taegius noster, qui tamen hunc Scarlaten. Episcopum nominat. Gallia Christiana eius mentionem facit inter Sarlaten. Ep. silet tamen Dominicanum fuisse. *Taeg. in mon. Ord.*

Tit. 529. Sarnen.

1 SAlernitanæ Archiepiscopali sedi Suffragatur Sarnensis Ecclesia in Neapolitano Regno, cui Episcopum dedit Pius V. P. Magistrum F. Vincentium Herculanum Perusinum, magni nominis

virum die 14. Decembris anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo nono, præfuitque eidem vſque ad annum milleſimum quingenteſimum ſeptuageſimum tertium quo ad Imolen. primò, ad Peruſinam poſtmodum inſulam translatus fuit, de quo ibi. *Vghell. tom. 7. Ital. Sac.*

2 p.F. *Vincentius* de Cyprano vir doctus, & probus Herculano in *Epiſcopali* dignitate ſucceſſit die 9. Feb. à Gregorio XIII. promotus anno à Virg. partu milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo tertio, qua quinque annorum decurſu obtenta, die 10. Ianuarij fato functus an. 1578. Neapoli, in S. Catharinæ de Formello, in communi FF. oſſuario *Ord.* noſtri, Eccleſia expectat reſurrectionē mortuorum. *Vghell. vbi ſup.*

Tit. 530. Saſſenaten.

1 IN Flaminia ſub Rauennaten. Metropolitana *Eccleſia* eſt *Saſſenatenſis*, cui conſtitutus eſt *Epiſcopus* ab Vrbano VI. P. F. Benedictus Matthæuccij Accorſelli de Tuderto anno milleſ. trecenteſimo octogeſimo quinto, qui Ordelapho pleraque Epiſcopatus bona vſurpante, in *Egeſtate* maxima vitam terminauit anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo ſexto. *Vghell. tom. 2. Ital. Sac.*

2 P.F. Petrus Eugubinus eiuſdem gregis effectus eſt Epiſcopus, cui præerat an. milleſimo quadringenteſimo duodecimo, & tempore Martini V. cum eiuſdem Pontificis Legato interfuit benedictioni Altaris in honorem B. Virginis ab eiuſdem ciuitatis populo communi voto erecti ob præſeruationem à lue ſibi factam, conceſſitque quadraginta indulgentiæ dies illud viſitantibus: ſicut teſtatur Plodius de Vir. Illuſt. Ord. parte 2. lib. 2. ex monumen. noſtri conuentus Fauentini, & Fernandez in Epp. Ital.

Tit. 531. Satrianen.

1 COmpſano Archiepiſcopo in Regno *Neapolit.* Suffragatur huius Sedis Epiſcopus, quæ cum Campanien. vnita eſt à Clemente VII. an. 1525. Ante factam vnionem tres ex noſtris eidem præfuere, quorum prior fuit. P. F. *Andreas* de *Venetijs*, à Martino V. *Ianuarij* 10. anno milleſimo quadringenteſimo vigeſimo primo Epiſcopus inſtitutus, de quo mentionem facit Taegius in monumenris Ord. Satriani Comiti chariſſimus eius intuitu idem Comes totum Satrianen. territorium Epiſcopali menſæ dono dedit. Ante ſuam ad Epiſcopatum aſſumptionem erat Caput aquēſis Epiſcopi Generalis *Vicarius*. Vale dixit huic ſæculo an. milleſ. quingenteſimo trigeſimo nono. *Taeg. in mon. Ord: Vghell. tom. 6. Ital. Sac.*

2 P. F. Thomas Attarius Neapolitani Regis Conſiliarius, vir ingenio, prudentia, ac ſcientia clarus, die 22. Iunij anno milleſ. quadringenteſimo nonageſimo primo ab Innocentio VIII. Satrianenſis Epiſcopus creatus eſt, qui cum pluribus annis commiſſum ſibi gregem optimo exemplo formaſſet, in manus conditoris tradidit ſpiritum. *Vghell. vbi ſup.*

3 P. F. Auguſtinus de Ortis Caietanus morum elegantia, vitæ puritate, eximiaque literatura celebris, huius Eccleſiæ Epiſcopus renunciatur ab Alexandro VI. anno à partu Virginis mileſ. quingenteſ. cui cum præfuiſſet annos 31. clauſit extremum diem anno milleſ. quingenteſimo vigeſimo primo, corpore in Cathedrali ſub hac memoria condito.

F. Auguſtinus Caietanus
Epiſcopus Sarnen. qui templū hoc dedicauit.
Obyt die 17. *Menſis Martij* 1521.

Dedicauit quoque Eccleſiam noſtram S. P. Dominici de Caieta in honorem B. Mariæ Virg. cui talis proſtat memoria.

Ego F. Auguſtinus de Ortis Caietanus, Epiſcopus Satrianen. conſecraui Eccleſiam S. Mariæ, & Dominici, & reliquias Beatorum Mart. Sixti Papæ, Vrbani Papæ, & Donati Epiſcopi in ea incluſi, & ſingulis Chriſti fidelibus, hodie in memoriam, & diem anniuerſarij huiuſmodi ipſum viſitantibus, quadraginta dies de vera indulgentia in forma Eccleſiæ conceſſi. Vghell. vbi ſup.

Vnione poſtmodū facta huius Eccleſiæ cū Campanien. ſequentes eiſdem præfuere.

4 P. F. Marcus Laureus de Tropea creatus eſt harum Eccleſiarum Epiſcopus à Pio IV. an. 1560.

P.F. Conſtantinus Teſta ab Vrbano VIII. an. milleſimo ſexcenteſ. vigeſimo octauo.

5 P.F.

Digitized by Google

5 P. F. Ioseph Maria Auila Romanus ab Innocentio X. anno millesimo sexcentesimo quadragesimo nono: de quibus vide inter Campanien. Epp.

Tit. 532. Scalen.

AMalphitanam Ecclesiam Metropolitanam reueretur hæc Scalensis in Regno Neap. cui sequentes Dominicani Episcopi sacrum ius dixere.

1 P. F. Guillelmus Lombardus Scalen. Episcopus à Io. XXII. anno millesimo trecentesimo vigesimo octauo creatus est, sub quo anno eiusdem fit mentio in regest. Regijs Neapolitanis. Ecclesiasticæ libertatis vindex fuit acerrimus; Clerumque ad meliorem viuendi normam verbo, & exemplo induxit. In mortem incidit anno millesimo trecentesimo quadragesimo secundo Neapoli, vbi in Ecclesia S. Dominici cum sequenti memoria fuit terræ traditus.

Hic sepultus est Dom. F. Guillelmus natione Lombardus Ord. F. Prædicat. Episcopus Scalensis, qui obijt an. Dom. MCCCXLII. Die 27. Mensis Iulij. 10. Indict.

Vghell. tom. 7. Ital. Sac.

2 P. F. Iacobus Sazalius seu Serzalius vir doctrina, ac genere illustris, Clemente VI. charus, ab eodem Scalen. Episcopus salutatus est 9. Cal. Iulij anno millesimo trecentesimo quadragesimo nono. Bona quædam in suę Ecclesię vtilitatem cum nobili viro Ricardo Trara commutauit die 16. April. 1354. Cathedralemque vetustate labentem, à fundamentis restitui curauit. Erga B. Virginem singulari pietate affectus, sibi creditas oues ad illius venerationem verbo, ac inculpatæ vitæ exemplo hortabatur. Post annum 1369. obijsse constat. *Vghell. vbi sup.*

3 P. F. Petrus de Pennis à Bonifacio IX. translato altero Petro Scalen. Episcopo ad Termulen. Ecclesiam, in eius locum Scalen Episcopus electus est, Calend. Decemb. anno à Virg. partu millesimo trecentesimo nonagesimo sexto. Viginti duos annos in hac dignitate vixit, cursum dierum suorũ terminando anno 1418. vir magnæ æstimationis apud Ladislaum Regem, ac Leonardũ de Afflicto Regni Siciliæ citra Pharum magnum Cancellarium, & Vicarium *Vghell. vbi sup.*

4 P. F. Fœlicianus Niguarda de Morbineo Nouocomen. Diæc. ex mediolanen. conuentu S. Mariæ Gratiarum, qui tractatum de Censuris, aliaque digna tanto viro opera euulgauit, à Gregorio XIII. Scalen Episcopus declaratus est anno millesimo quingentesimo septuagesimo septimo, translatus postmodum ab eod. Pont. Max. ad Ecclesiam S. Agathæ die 29. Iunij an. 1583. de quo ibi. Ab eodem Gregorio impetrauit Altare Priuilegiatum pro Capella Nominis Iesu in Cathedrali existente: ad cuius rei memoriam Confratres eiusdem Societatis tale documentum posteris constituère.

Ad perpetuam rei memoriam. Gregor. XIII. Pont. Max. Anno Dom. M.D.L.XXVIII. Idib. Maij Pont. sui an. VI. procurante Reuerendiss. DD. Fœliciano Niguarda huius ciuitatis Episcopo, concessit perpetuò, vt quoties Missa celebraretur ad Altare hoc Sanctiss. Nominis IESV, Postea à Reuerendiss. DD. Francisco Benio itidem Scalarum Episcopo consecratum, & dicatum An. M.D.C.II die XXI. April. toties de thesauro Ecclesiæ Anima fidelis à pœnis purgatorij liberaretur. Thesaurarius, & Magistri huius Sac. Confraternit. monumentum hoc pium incidi curarunt. Vghell. vbi sup.

5 P. F. Io. Bapt. Serignanus ex Oppido S. Seuerini Salernit. Diœc. Philosoph. Theologusque insignis, à Clemente VIII. die 7. Ianuarii anno millesimo quingentesimo nonagesimo 4. creatus est Episc. sub quo Scalensi Ecclesię cuncta prospera sperare licebat; at mors immatura omnium frustrauit vota; eodem quippè anno, Mense Octob. compleuit dies suos, in Ecclesia Conuentus Rosarij Neap. condito cadauere, sed paulò post a Nepotibus eius sublatum, & in patriam delatum, sepultum est in nostra Ecclesia S. Io. ad Palcum. *Vghell. vbi supra.*

Digitized by Google

Tit. 533. Scardonen.

1 SVb *Nidrosien.* Metrop. in Norvegia est Scalocen. Ecclesia, cui præfectus est Episcopus à Bonifacio IX. anno milles. trecentesimo nonagesimo secundo P. F. Vuillechinus Henrici, de quo Bzouiana manuscrip. hęc referunt. *Vuillekinus Henrici Ord. Prad Episcop. Scalocen. seu Schalocen. in Norvegia prouin. Nedrosien. à Bonifacio* IX. *II. Cal. Martij an.* 3.

Tit. 534. Scalocen.

1 IN Sclauonia sub Metropolit. Spalaten. consistit Scardonensis Ecclesia cui cum Martinus Papa IV. præfecisset an. millesimo ducentesimo octogesimo tertio P.F. Galuanum, possessionemque eiusdem inijsset, reclamante Prouinciali, eò quòd sine sua, atque Ordinis licentia Episcopatum acceptasset, idem Martinus Pont. Iadren. Archiepiscopo, vt denunciaret ipsum excommunicatum iniunxit, datis excommunicationis Apostolicis litteris apud Vrbem veterem 14. Cal. Maij anno millesimo ducentesimo octogesimo quarto. Ex Regest. eiusd. Martini IV.

Tit. 535. Scarpeten.

1 PAter F. Nicolaus Abrahæ recensetur in prædictis manuscrip. Bzouianis à Bonifacio IX. in hunc modum Episcop. *Nicolaus Abrahæ Ordin. Prad. Episcop. Scarpeten. à Bonifacio* IX. 13. *Cal. Decemb. an.* xj. qui fuit salutis nostræ millesimus quadringentesimus.

Tit. 536. Scopien.

1 AD Scopiensem Ecclesiam in partibus primum ex nostris Dominicanis euectum esse Episcopum reperimus P. *F.* Ioannem de Constantia Germanum, de quo nec aliud quidem verbum referūt Scriptores Ord. *Plod. p. 2. lib. 3. & Fermand. in Ep. German.*

2 P.*F.* Hiacinthus Macrīpodanis huius Ecclesię Pastor constituitur ab Innocentio X. die 11. Octob. anno ab incarnatione Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo nono. *Ex Regest. Cancell.* Apost.

Tit. 537. Scotiæ.

1 PAter Fr. Clemens Anglus ex *Anglicana* prouincia ab Innocētio IV. creatus est Episcopus Scotiæ, cuius fit mentio in Actis Capit. General. Londonis anno 1250. celebrati, in hunc modū. *Concedimus F. Clementi Ord. nostri Episcopo Scotiæ post mortem vnam missam per Ordinem, à quolibet Fratre Sacerdote, & in Prouincia Angliæ fiat pro eo, quod pro alio Fratre.*

Tit. 538. Scutaren.

1 ANtibarensi Ecclesiæ *Metropolitanæ* subiacet Scutarensis Ecclesia in Sclauonia, cui ab Vrbano V. præfectus est Episcopus 9. Cal. Martij an. 5. sui Pontificatus, qui fuit salutis millesimus trecentesimus sexagesimus septimus P. F. Antonius de Solutijs de quo nullus ex Scriptoribus nostris tractat. *Ex lib. prouis. Prælat. eiusdem Pont. Max.*

2 Translato N. Scutaren. Episcopo ad Ecclesiam Guardien. in Regno *Neapolit.* P. F. Antoninus Ferrarien sis fit Episcopus Scutaren. à Clemente VII. creatus die 22. Septemb. anno millesimo quingentesimo vigesimo quarto, *Ex Act. consist. eiusdem Clementis VII.*

Tit. 539. Sebasten.

1 PAter F. Iacobus de Mileto Sebastensis Ecclesiæ Episcopus effectus est, qui cum gregem sibi commissum per salutis semitam dirigere curaret, ab Alexandro Papa *IV.* ad Milleuitanam translatus est 27. Maij anno millesimo ducentes. quinquagesimo nono, alio Fratre dominicano Sebasten. Episc. in eius locū creato prout habetur in Bulla huiusmodi translationis existen. in Archiuio Regij Conuentus S. *D*ominici de Neap. nobis insinuata.

2 P.F.

2 P. F. Chriſtophorus Minij de Tolomeis Senenſis in Patria Inquiſitor, ex Prouinciali Romano à Roberto Rege Neapolitano Capellanus maior eligitur an. 1313. Deinde Sebaſten. Epiſcopus renunciatur. *Vgurgerius in Pomp. Sen. tit. 6.*

3 P. F. Henricus Pragen. Germanus Sebaſten. Epiſ. à Pio II. an. milleſ. quadringenteſimo quinquageſimo octauo creatus, recipitur ad gratias, beneficiaque Ordinis in Generali Capitulo apud Nouiomagum ſub Magiſtro Generali Auribello an. 1459 celebrato, ſicut eiuſdem Capituli Acta à nobis inter Colonien. Archiepiſcop. relata teſtantur, de quo ibi.

4 P. F. Dominicus de Ceruera Ianuenſis, Eccleſiæ Sebaſtenſis Epiſcopus euaſit, qui Ianuę in Conuentu S. Marię de Caſtello ad Ordinem receptus anno 1496. die 1. Ianuarij, atque in regulari obſeruantia enutritus, magni nóminis Theologus euaſit. Cumque plures annos in hac dignitate vixiſſet, quinquagenarius vitam cum morte commutauit in patria anno 1546. menſe Februario, vt in monumentis præfati Conuentus annotatum reperitur teſte Plodio par. 2. lib. 4.

Tit. 540. Segobien.

TOletanam Eccleſiam, Metropolitanam ſuam reueretur hæc Segobienſis in Hiſpania, cui plures Prædicatores ab Apoſtolica Sede diuerſis temporibus fuere præfecti Epiſcopi.

1 P. F. Lupus Barientos, Regij conuentus *Metymnenſis* alumnus, primarius in Salmantina Academia Theologiæ profeſſor, & Cathedraticus, Principis Hiſpaniarium Henrici præceptor, Segobienſis Epiſcopus renunciatus eſt ab Eugenio IV. anno milleſ. quadringenteſimo quadrageſimo, quam Eccleſiam cum, ſicuti decet Apoſtolicum Paſtorem, ſanctiſſimè duobus annis gubernaſſet, ad Abulenſem ab eodem Eugenio translatus eſt an. 1442. ad Conchen. deinde vbi bono fine quieuit anno milleſ. quadringenteſ. ſexageſimo nono. *Gil. in Teat. Eccl. Segobien. & Abulen.*

2 P. F. Innicus de Brizuela inſignis Theologus ætatis ſuæ annorum 24. Dominicanam togam in Salmantino S. Stephani cœnobio aſſumpſit, & ſtudijs addictus atquæ cathedris præfectus, doctiſſimi viri ſibi nomen comparauit, propterea que à Prouinciali Prouinciæ Hiſpaniæ capitulo ad Magiſterium poſtulatus, atque ab Hippolyto Maria Beccaria Magiſtro Generali promotus, Generalis quoque Vicarius prouinciæ Germaniæ Inferioris effectus eſt. Ibi diſcordias inter Paulum V. Pont. & Archiducem compoſuit, à quo Cameracen. Archiepiſcopus delectus, eam dignitatem ſubire renuit. In Hiſpaniam reuerſus an. 1621. nominante Philippo IV. ſequenti an. 1622. die 2. Maij à Paulo V. Segobien. Epiſcopus creatus, à D. Didaco de Guſman Indiarum Patriarcha conſecratus eſt menſe Iulio, Regius Præſes Belgij inſtitutus poſtmodum. Matriti deceſſit an. milleſ. ſexcenteſ. vigeſimo nono, translato corpore ad Salmantinum Conuentum, vbi tumulo tale proſtat elogium.

†

Hic iacet Illuſtriſſ. & Reuerendiſſ. Dominus Fr. Innicus à Brizuela in Sac. Theol. Magiſter, a Sacris confeſſionibus Sereniſſ. Archiducis Alberti, eiuſque ac Philippi IV. Hiſpaniarum Regit rerum ſtatus Conſiliarius. Epiſcopus Segouienſis & Prouinciarum Flandriæ in Curia Regia Præſes dignisſimus.

Obijt XII. *Ianuarij* MDC.XXIX.

Mag. Gil. in Theat. Eccleſiæ Segobien. & ex *Act.* Conſiſt. Pauli V.

3 P. F. Petrus de Tappia, vir tum litteris, tum Charitate in pauperes, quum vitę ſanctitate celebris, hocque ſæculo Ordinis noſtri lubar maximum, ab Vrbano VIII. Segobienſis Epiſcopus anno 1641. die 7. Ianuarij creatus eſt, translatus poſtmodum ad Eccleſiam Seguntinam. Deinde ad Cordubenſem, ac tandem ad Archiepiſcop Hiſpalen. de quo ibi. Ex *Regeſt. Cancell. Apoſt. & Gil. in Teat. Eccl. Segobien.*

4 P. F. Franciſcus de Arauxyo & ipſe Segobienſis Epiſcopus euaſit, ab innocentio X. anno milleſ. ſexcenteſ. quadrageſ. octauo 13. Ianuarij in locum Petri Neielæ prędefuncti Paſtoris creatus, vir doctiſſimus, atque Theologus præſtantiſſimus, qui calamo ſuo Dominicanum nomen plurimũ illuſtrauit, vt præclara eius opera teſtantur. Ex *Act. Conſiſt. eiuſd. Pont.*

Tit.

Tit. 541. Seguntini.

1 IN Hiſpania Seguntina nobilis Eccleſia à tribus ex noſtris gubernata fuit & primò à Garzia de Loaiſa Hiſpano, qui à Clemente VII. S.R.E. Card. creatus an. 1529. Seguntinus Paſtor fit an. milleſimo quingenteſimo trigeſimo, poſſeſſione inita 22. April. eiuſdem anni; deinde an. 1539. Hiſpalenſis Archiepiſcopus euaſit, de quo ibid. *Fernand. inter Ep. Hiſp. ex Act. Conſiſt.*

2 P. F. Laurentius Suarez à Figuera filius Comitis de Feria, Conuentus Corduben. alumnus à Gregorio XIII. an. milleſimo quingenteſ. ſeptuageſimo nono. 26. Iunij Seguntinus Epiſcopus creatur. Obijt ſanctitate, eleemoſyniſq; conſpicuus anno milleſimo ſexcenteſimo quinto, ſequenti elogio tumulo conſtituto.

†

Clauditur hoc lapide recolendæ memoriæ D. F. Laurentius Suarez de Figuera & Cordura Ord. Prad. in Sac. Theol. Mag. Filius Excellentiſſ. D. Laurentij Suarez à Figuera, quondam Comitis de Feria, & Excellentiſſ. D. Catharinæ Fernandez de Corduba Marchioniſſæ de Priego, & Dominus domus de Anguillari Epiſcopus, ac Dom. Seguntinus Regiuſque Conſiliarius, generis nobilitate præclarus, ſed Zelo religionis Catholicæ, Euangelicæ prædicationis, miſericordiæ in pauperes longè præclarior. Præfuit sũmæ, veri, ac boni Paſtoris ſollicitudine huic Eccleſiæ ann. 24. Menſ. 10. dies 20. Obijt in Dom. 13. Cal. Feb. an. 1605. Requieſcat in pace.

Mag. Gil. vbi ſupra & Fernand. in Epp. Hiſpaniæ.

3 P. F. Petrus de Tappia Salmantini Conuentus S. Stephani alumnus, in quo Dominicanam togam induit ſub P. F. Sebaſtiano de Sahelices Priore an. 1610. poſt multarum Cathedrarum regimen, à Philipo IV. nominatur Segobiẽſis Epiſcopus, & Ab *V*rbano VIII. confirmatur die 6. Ianuarij an. 1641. qui non niſi Apoſtolicis mandatis Nũtij Pontificij adſtrictus, dignitatem cum lachrymis ſuſcepit, ab Antonio de Soto maiori Archiep. Damaſceno Inquiſitore Generali, ac Confeſſario Regis Philippi IV. ex noſtro Ord. Præd. conſecratus. Ad hanc Seguntinam translatus eſt anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo quarto ab eodem Vrbano Pont. deinde ad Hiſpalenſem Sedem tranſijt. *Mag. Gil. vbi ſup.*

4 P. F. Antonius de *V*iadana huius Eccleſiæ Suffraganeus, & Epiſcopus Caracchen. in partibus creatus eſt die 6. Martij an. 1623. de quo inter Caracchen.

Tit. 542. Senaſcopulen.

1 PAter Fr. Nicholaus poſſeck à Bonifacio Papa IX. Senaſcopulen. Epiſcopus conſtitutus eſt an. millleſimo quadringenteſimo ſecundo, de quo Bzouiana manuſcripta. *Nicolaus Poſſeck Ord. Prad. Epiſcopus Senaſcopulen. à Bonifacio* IX. 10. *Cal. Ianuarij an.* 13.

Tit. 543. Senecen.

1 SVb Ebredunen. Archiepiſcopo tãquam Metropolita eſt Senecen. Eccleſia in Prouincia Prouinciæ, cui duo *D*ominicani Paſtores præfuere. Prior ex eis fuit P. F. Iſnardus de Aquis ex Prouinciali Prouinciæ aſſumptus à Bonifacio IX. anno milleſimo trecenteſ. nonageſimo ſeptimo; vir doctrina, pietate, morumque probitate commendatus à Taegio noſtro in monumentis Ord. in hoc vno reprehendendus, quod errore illius temporis ad Clementis VII. Pſeudopont. partes tandẽ declinauerit circa annum milleſimum quadringenteſimum nonum pro vt Gallia Chriſtiana to. 3. inter Epiſcopos Senecen. refert. Obijt autem circa annũ 1420. *Ex Auct. Suprad.*

2 In Iſnardi locum ſuffectus eſt huius Eccleſiæ Epiſcopus à Martino V. circa an. milleſimum quadringenteſimum vigeſimũ P. F. Aymo Nicolai ex Aquenſi conuentu prouinciæ Prouinciæ ſemel, atque iterum aliquando Prouincialis Prior, qui ad S. Pontij Tomeriarum Eccleſiam translatus fertur anno milleſimo quadringenteſimo decimo octauo. Tandemque *A*rchiepiſc. Aquen. euaſit, de quo ibi. *Gallia Chriſt. inter Aquen. Archiep. ſub num.* 52. cuius tamen mentionem nullam facit inter Senecen. Epp.

Tit

Tit. 544. Senogallien.

1 SEnogallia Ciuitas prope Adriaticum littus in Romandiola, Vrbinatensi Archiep. Sedi Suffragatur, cuius vnicus Episcopus ex nostris fuit P. F. Vgolinus de Arimino, die 8. Septemb. anni millesimi trecentesimi vigesimi primi à Io. XXII. creatus, qui secundo sui regiminis anno ad Foropopilien. 8. Id Iunij ab eodē Pont. translatus est: de quo ibi. *Plod. p. 2: lib. 3. & Vghell. Ital. Sac. tom. 2. inter Senogallien. & Foropopilien. Epp.*

Tit. 545. Senuscaten.

1 ANno Christi millesimo trecentes. trigesimo à Io. XXII. missus est P. F. Thomas, Senuscatensis Episcopus ab eodem institutus, vir magnæ religionis, ac Prædicator facundus, ad Malendas, & Alanos gentiles conuertendos cum pluribus alijs ex nostris, vt testatur Ferrarius de Reb Hungar. Prou. Ordinis Præd. par. 3. lib. 4. ex Bzouio.

Tit. 546. Sibinicen.

1 IN Sclauonia, Spalatensi Archiepiscopali Sedi suffragatur Sibinicensis, seu Sebinicensis Ecclesia, cui ab Apostolica Sede præfectus fuit Episcopus P. F. Lucas Spigarolus, promouēte Gregorio XIII. die *Veneris* 23. Ianuarij anno millesimo quingentesimo septuagesimo tertio, vacanti per obitum Hieronymi Sauorgnani. *Ex Act. Consist. eiusd. Pont.*

2 P. F. Vincentius Arigonus Brixien. ex prou. Lombardiæ post peractum singulari cum laude Vicarij primò, Inquisitoris postmodum, officium in Veneta Inquisitione, Veneto Senatu cum Clemente VIII. agēte, Sibinicen. Episcopus die 19. Augusti anno millesimo quingentes. nonagesimo nono, translato Vincentio eiusdem Sedis Pastore ad Adrien. creatus est, præfuitque huic Ecclesiæ circiter per viginti annos. *Ex Act. Consist. eiusdem Pontif. & Plod. par. 2. lib. 4.*

Tit. 547. Sichien.

1 IN Candia sub Metropolitana Cretensi est Sichiensis Ecclesia, cui præfectus est Episcopus ab Vrbano V. P. F. Io. de Senis, ab eodem Pont. Max. postmodum deputatus iudex in causa Azolini *Malauoltæ* Senensis Episcopi, vt constat ex instrumento rogato die 14. Aprilis anno millesimo trecentesimo sexagesimo quarto, existente in Archiuio Hospitalis maioris dictę Ciuitatis. *Vgurger. in Pomp. Senen. tit. 7.*

Tit. 548. Sidonien.

1 PHœnices *Vrbs Sidonia*, binos nostræ professionis aseclas Episcopos obtinuit, quorum prior extitit P. F. Rostangus Candola Gallus Narbonensis de prouincia Frāciæ, à Rodulpho Patriarcha Hierosolymitano ex Ordine nostro assumpto creatus an. millesimo trecētesimo quinto, translatus postmodum à Clemente V. ad Neupoten. Archiep. Sedem anno millesi. trecentesimo septimo, teste Taegio in monum. Ord. à nobis supra inter Neupoten. Archiepp. relato; nec non Olmeda in vita Aymerici Placentini Mag. Ord.

2 *Sydonien.* Ecclesiæ præficitur Episcopus à Bonifacio Papa IX. anno millesimo trecentesimo nonagesimo primo P. F. Henricus de *Nussia*, de quo manuscrip. Bzouiana. *Henricus de Nussia Ord. Præd. Episcop. Sydonien. à Bonifacio IX. 4. Id. April. an. 2.* de quo Episcopo nullus ex Scriptoribus nostris tractat.

3 P. F. Albertus Kaeschen à Calisto III. creatus est Episcopus Sidonien. die 20. Iunij anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo quinto, sui pontificatus primo, sicut habetur in lib. probuis. Prælat. eiusd. Pont. Max.

Tit. 549. Signien.

1 EST hæc *Signien.* seu Segnien. Ecclesia in Sclauonia, sub Metropolit. Spalaten. cui ab Apostolica Sede datus est Episcopus P. F. Bartholomæus de Bononia, morum integritate, solidaque eruditione conspicuus; Viuebat autem anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo, teste Ferrario de Reb. Vngar. Prou. par. 2. lib. 1. cap. 5.

Digitized by Google

Tit. 550. Signini.

PLures S.P. Dominici filij Signinæ Eccleſiæ in diſtrictu *V*rbis Sacrum ius dixere, ſuntque ſequentes.

1 P. F. Arnoldus *Signinus* Epiſcopus à Io. XXII. die 10. Decemb. anno milleſ. trecenteſimo trigeſimo tertio creatur, cui cum annis duodecim laudabiliter præfuiſſet, à Clemente VI. ad Alerien. translatus eſt an. 1345. de quo ibi. *Tag. & Vghell: tom.* 1. *Ital. Sac.*

2 P. F. Antonius huius Sedis Epiſcop. effectus à Bonifacio IX. anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo ſexto 11. Cal. Ianuarij, illam, prout *R*eligioſum decebat Paſtorem, adminiſtrauit annis ſex, ad Eccleſiam S. Leonis in Calabria translatus ab eodem Pont. an. 1402. *Vghell. vbi ſup.*

3 P. F. Petrus Antonius Petrucius Viterbienſis Sac. Theol. doctor celebris ab Eugenio IV. Signinus Epiſcopus renunciatus eſt. 3. Cal. Septemb. anno mill. ſimo quadringenteſ. quadrageſimo quinto, cuius memoria habetur in Archiuo Graden. conuentus de Viterbio, cuius erat alumnus. Romæ deceſſit decimo paſtoralis curæ anno, in noſtra S. Mariæ ſuper Miner. Eccleſia conditus. *Vghell. vbi ſup.*

4 P.F *L*udouicus de Viterbio ex Priore antedicti conuentus Gradenſis ad huius Eccleſiæ regimen aſſumptus eſt à Iulio II. die 9. Iulij anno milleſſimo quingenteſimo ſeptimo, cui cũ præfuiſſet annos quinque, compleuit dies ſuos. *Vghel. vbi ſup.*

Tit. 551. Siluanecten.

*R*Hemenſem Archiepiſcopalem ſedẽ in Gallia veneratur hæc Siluanectẽſis, quam tres ex Prædicatoribus rexere, ſuntque ſequentes.

1 P.F. Petrus de Triniaco Siluanectenſis Epiſcopus creatus eſt ab Eugenio IV. anno milleſimo quadringenteſ. trigeſimo quarto poſt obitum Guillelmi de Hocor, promouente Carolo VII. Galliæ Rege, cui erat à ſacris confeſſionibus, conſilijſq; Fuit Petrus Antiſodorenſis conuentus alumnus, *i*nſignis Theologus, eidem Regi in paucis charus, qui rexit ſibi creditas oues annis circiter decem, in ſepulchro pacis tandem conditus. *Gall. Chriſt. t.* 3.

2 P. F. Adamus Nemauſenſis præfato Petro in confeſſionum Caroli VII. audientia ſucceſſit, defunctoque F. Io. Raphaele Franciſcano *S*iluanecten. Epiſcopo ſucceſſore præfati Petri, & *i*pſe *S*iluanectenſis Epiſcopus creatus eſt circa annum milleſimum quadringenteſimum quadrageſimũ octauum, de quo tamen Gallia Chriſt. nullam mentionem facit. *Plod. ex Sampayo par.* 2. *lib.* 3. *&* F*ernand. in* Epp. *Gall.*

3 P. F. *G*uillelmus Parui *F*ranciſco I. & ipſe à confeſſionibus ſacris, cum Trecenſis eſſet Epiſcopus, ad *S*iluanectenſem translatus fuit Eccleſiam, quam ſolemni ritu ingreſſus eſt 29. Martij an. milleſimo quingenteſ. vigeſ. ſeptimo. Epiſcopalem chori cathedram extruxit; eius odæum picturis ornauit, ſacraque ſuppellectile, ac fruſto *D*ominicæ crucis ditauit. *S*cripſit *de F*ormatione *h*ominis, *& eius excellentia*, quod opus poſthumum in lucem prodijt. Migrat à ſæculo an. milleſ. quingenteſimo trigeſimo ſexto, in Chathedralis choro ſepultus. *Gall. Chriſt. vbi ſup.*

Tit. 552. Siſtaricen.

1 SVb Archiepiſcopatu, ac Parlamento Aquenſi eſt *S*iſtaricen. ciuitas, cui in Epiſcopali *S*ede prefuere tres Dominicani Paſtores, primuſque ex eis P. F. Ymbertus, creatus ab Innocentio IV. circa annum milleſ. ducẽteſimum quadrageſ. quintum, qui an. 1247. ſuos Fratres Dominicanos in *V*rbem introduxit. Rexit ſibi creditam Eccleſiam annis ſex, illamq; liberè ad Pontificis pedes dimiſit, atque in Lugdunenſem conuentum noſtrum ſe recepit, vbi diem clauſit extremum. *Gall. Chriſt. tom.* 3.

2 P. F. Petrus de Alamanon, vir pietate inſignis, morum candore ſpectabilis, ſacratumque literarum cultura doctiſſimus, *S*iſtaricen. Epiſcopus à *N*icolao IV. anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo primo creatus eſt; præfuitque ſibi credito populo annos duodecim, ac tandem perſoluit debitum humanæ fragilitatis an. 1303. *Gall. Chriſt. vbi ſup.*

3 P. F. Petrus Auogadrus Vercellen. nobi-

nobili loco natus, cum Alben. Episcopus esset, ad hanc Sistaricen. translatus est sedem anno milles. trecentesimo quadragesimo nono à Clemente VI. cui annis circiter duodecim optime præfuit, compleuitque periodum vitæ. *Gall. Christ. ubi sup. & Vghell. inter Epp. Alben.*

Tit. 553. Soanen.

1 SOanensis, seu Suanen. Ecclesia in Tuscia sub Metropolitana Sanen. vnicum Dominicanum Episcopum obtinuit P.F. Tramundum Monaldescum nobilem *V*rbeuetanum à Capitulo electũ, atque à Clemente V. confirmatum 16. Id. Maij anno milles. tricentesimo duodecimo, qui contra Abbatem S. Saluatoris de Monte Amiato ad Theodoricum Card. Legatũ appellauit ob iurisdictionem plani Castaneatij an. 1327. ipseque omnem litem diremit ex censura quondam Dauidis Cistercien sis Soanen. Episcopi Tramundi anteces soris. Tandem anno millesimo trecentesimo trigesimo sepultus est in pace. *Vghell. tom. 3. Ital. Sac.*

Tit. 554. Sodoren.

1 IN Noruegia sub Metropol. Nidrosien. Sodorensis seu Sedoren. Ecclesia sequentes Fratres Prædicatores Episcopos habuit, inter quos primus recensetur P. F. Io. Sproton à Bonifacio IX. creatus, de quo Bzouiana manuscrip. *Io. Sproton Ord. Prad. Episcop. Sodoren. in Scotia proninc. Nidrosien. a Bonifacio IX. 5. Cal. Octob. an. 3.* qui fuit a glorioſę *V*irginis partu millesimus trecentesimus nonagesimus secundus.

2 P.F. Leonardus Germanus Sodarensis Episcopus creatur anno milles. quadringentesimo nonagesimo tertio ab Alexandro VI. cuius fit mentio in Regest. Mag. Ord. Ioachini Turriani fol. 127. in hunc modum: *Reuerendiss. D. Leonardo Episcopo Sodaren. ex Ordine nostro assumpto datur facultas retinendi in suum seruitium, & Capellanum Fratrẽ Marzolphum Stoſſez Conuentus Argentinen. Die 20. Iunij 1493.*

Tit. 555. Soldaren.

1 SOldaren. Ecclesiæ datur Episcopus ab Eugenio Papa IV. an. millesimo quadringentesimo trigesimo secundo P. F. Augustinus, de quo manuscrip. Bzouiana. *Augustinus Ord. S. Dominici Episcopus Soldaren. seu Soldanen. in prouin. Cimbalien. 18. Augusti an. 2. Eugenij IV.* de quo Scriptores nostri non tractant.

Tit. 556. Soltauien.

1 COnstituitur in Ecclesia Soltauien. seu Soltanien. à Bonifacio Papa IX. Episc. an. milles. quadringentesimo tertio P. F. Villelmus Belets Anglus, de quo manuscripta Bzouiana ita loquuntur. *Villelmus Belets Ord. Prad. de Anglia Episcop. Soltauien. Nonis Febr. a Bonifacio IX. an. 14.* qui fuit salutis nostræ 1403.

Tit. 557. Soren.

IN Sardinia sub Metropolit. Turritana Sorensis Ecclesia Dominicanos Episcopos habuit, qui sequuntur.

1 P. F. Gregorius Sorensi sedi Episcopali præfuit annis pluribus, translatus postmodum à Io. XXII. ad Bellunensem 8. Id. Iunij anno à Virg. partu milles. trecentesimo vigesimo tertio, deceſſitq; Auenione quarto sui regiminis anno. *Vghell. tom. 5. inter Bellunen. Epp.*

2 P. F. Petrus de Grassinis eiusdem sedis Episcopus renunciatus est, cumque optimi viri sibi communem existimationẽ in Apostolica Curia comparasset, gregemque sibi commissum salutaribus documentis imbuisset, à Clemente VI. Pont. Max. ad Anagninam Ecclesiam translatus est Nonis Nouemb. an. milles. trecentesimo quadragesimo octauo, ibidemque quinto decimo sui Pastoralis muneris anno quieuit in pace, de quo inter Anagnin. *Vghell. ibid. & in Apen. tom. 9. apposita.*

3 Translato ad Anagninam sedem Petro, Soren. Episcopus delectus fuit ab eodem Clemente Pontifice P. F. Arnoldus 6. Id. Decemb. an. milles. trecentesimo

Digitized by Google

quadrageſ. octauo, prout in lib. 4. prouiſ. Prælat. Epiſt. 104. teſtatum reperitur.

4 P. F. Io. Sorre ius Soren Epiſcopus, ab Eugenio IV. declaratur 15. Cal. Iunij anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo in locum Stephani prædefuncti Epiſcopi, ſicut libri prouiſion. Prælatorum eiuſdem Pont. teſtantur.

Tit 558. Spoletani.

1 SAcrum ius dixere duo ex Prædicatoribus Spoletanæ Eccleſiæ in Vmbria Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubiectæ, quorum prior effulſit P. F. Paparonus è Paparona gente nobiliſſima Romana, cuius gentilitia ſtemmata cum effigie Scoti Paparoni muſiuo opere elaborata, in pauimento Baſilicæ Liberianæ noſtris temporibus cernimus. Hic ex Procuratore Generali in Curia Epiſcopus factus, cum Fulginati Eccleſiæ præeſſet, ab Honorio IV. ad hanc Spoletanam 12. Cal. Auguſti an. milleſ. ducenteſimo octogeſimo quinto translatus eſt, eoque Paſtore, cum aliquot cuiuſdam ordinis religioſi in S. Benedicti Monaſterium Nurſiæ ſuæ Diœceſis ſe violenter intruſiſſent, ab Honorio Pont. Max. fuere repreſſi, atque ex eodem eiecti; At cum iterum non ſine bonorum ſcandalo Monachos deturbaſſent, Paparone apud Cœleſtinum V. inſtante, fuere iterum ab eodem reſtituti. S. Auguſtini Moniales Montis Falci ex inſtituto edocuit, rexitq; ſibi creditam Eccleſiam annis quinq; viam carnis terminando anno 1290. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

2 P. F. Nicolaus de Martinis, ſeu de Albertinis vt Vghellus cum alijs tradunt, de Prati in Etruria Comitibus, ex Procuratore Ordinis in Curia Romana ad Sacerdotium Spoletanum à Bonifacio VIII. Calendis Iunij an. 1299 euectus eſt, euaſitque poſtmodum Viceſgerens in Vrbe, Apoſtolicus Legatus ad Britanniæ, Galliæque Reges, & S. R. E. Cardinalis Epiſcopus Oſtien. an. 1303. de quo ibi. *Vghell. vbi ſup. & omnes Ord. noſtri ſcripti.*

Tit. 559. Squillacen.

1 ECcleſia Squillacenſis, ſeu Scyllacen. in Calabria Rhegien. Archiepiſcopo Suffragarur, in eaque bini noſtræ profeſſionis aſſeclæ præfuere Epiſcopi, quorum prior fuit P. F. Paulus Iſaresius de Mirandula Lombardus conuentus Angelorum Ferrariæ Alumnus, theologus inſignis, ſpectatæque virtutis vir; qui poſt obitas in pluribs ſuæ prouinciæ Lombardiæ Conuentibus lecturas, ac præfecturas, Romam vocatus à Magiſtro Generali Hippolyto Maria Beccaria, ac Procuratoris Ordinis, Vicarijque Generalis muneribus inſignitus, à Clemente VIII. cui viri probitas innotuerat, Squilacenſis Paſtor creatus eſt anno milleſimo ſexcenteſimo primo, poſt celebratum Generale Capitulum electionis Magiſtri Ord. Xauierri, in quo & ipſe pluribus ſuffragijs fuerat Generalis Magiſter nominatus. At breui tempore ſuæ Eccleſię præfuit; nam ſequenti anno in mortem incidit, in ſua Cathedrali ſepultus. *Vghell. tom. 9. Ital. Sacr. Plod. par. 2. lib. 4.*

2 P. F. Ioſeph de Cornea Peruſinus Fuluij Ducis Caſtiglioni de Lacu Peruſino germanus frater, conuentus Mineruæ alumnus ex Caſertana Eccleſia ad hanc Squillacenſem translatus ab Vrbano VIII. die 9. Septemb. an. milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo ſexto, eidem ſacrum ius viginti annorum curriculo integerrimè dixit. Tandem ab Alexandro VII. Vrbeuetanus Epiſcopus renunciatus eſt die 20. Martij anno 1656. *Viuit* optimus Præſul hoc anno 1665. cui Deus Neſtoreos concedat annos. *Vghell. vbi ſupra.*

Tit. 560. Stabien.

1 STabienſis Eccleſia ſub Metropolit. Surrentina, quæ & Caſtri Maris communiter vocatur, tres Dominicani Epiſcopi præfuere, atque primus inter eos P. F. Antonius Arcomannus ex prouincia Regni, vir, tum prudentia, quum doctrina ſpectabilis, a Bonifacio IX. Epiſcopus creatus in demortui Gentilis locum anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo

tertio

tertio Idib. Decemb. ſex annos integerrimè ſibi creditis ouibus præfuit, mortalitatemque compleuit anno 1399. *Vghellus tom. 6. Ital. Sac.*

2 Antonio in Stabienſis Eccleſiæ regimine ſucceſſit P. F. Iacobus de Gallucio vir in virtutibus eidem non inferior, à Bonifacio IX. creatus 14. Calend. Iulij anno milleſimo trecẽteſimo nonageſimo nono. At breui tempore eidem ius dixit; de terra viuentium ſublatus, tertio ſui regiminis an. qui fuit à Domini natiuitate 1402. Iacet in ſua Cathedrali. *Vghell. vbi ſup.*

3 P.F Fœlix ab Eugenio IV. Caietanus Epiſcopus creatus 9. Cal. Febr. anno 1442. poſt duos decurſos annos ab eodem ad Stabien. Eccleſiam translatus eſt, in qua ſecundo ſui regiminis anno 1446. deceſſit, de quo Vghellus agit inter Caietanos Epp. ſub num. 49. qui inter Stabien. eiuſdem oblitus, non tractat.

Tit. 561. Stagnen

RAguſinam Eccleſiam velut Metropolitanam veneratur hæc Stagnen. in Dalmatia, cui aliqui ex noſtro inſtituto præfuere Epiſcopi.

1 P.F. Petrus de Gozo Raguſinus Sac. Theol. profeſſor à Iulio III. inſtante Rectore, ac Conſilio Raguſinæ Ciuitatis, Stagnenſis Antiſtes die Mercurij 25. Feb. an. 1551. creatur, translato Thoma Epiſcopo ad Eccleſ. Mercanen. & Thiburnen. poſtquam Pariſijs, ac Louanij Sacris ſtudijs operam dediſſet, atque in patria & docuiſſet, & præfuiſſet. Pluribus annis commiſſũ ſibi gregem optimis ſalutis documentis imbuit, emiſitq; Spiritũ Raguſij in Fratrum Capitulo, vbi habitum Ordinis receperat, ſepultus, his tumulo appoſitis verſibus.

Nunc Petro Raguſiũ tanto ſe iactat alumno
Et Gozia viuit gloria Clara domus
Cœlicolum Regi primos ſacrauerat annos,
Stellatoque pius ſub duce ſigna tulit;
Perſpexit rerum cauſas, & lumine mentis
Natura magnum præuolitauit opus
Sed vigil Antiſtes Stagni dum paſcua ſeruat
Eripitur fato: Spiritus aſtra tenet.

Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Iulij Pont. & Plod. par. 2. lib. 4.

2 P. F. Ambroſius Gozzeus ex Mercanen. & Tribunen. Eccleſijs ad hanc Stagnenſem translatus eſt à Paulo V. an. milleſimo ſexcenteſimo quinto decimo 23. Martij, cui pluribus annis cum laude præfuit, de quo ſupra inter Mercanen. ac Tribunen. Ep. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pauli V.*

3 P. F. Carolus Iolita eiuſdem Eccleſiæ Epiſcopus renunciatus eſt ab Innocentio X. anno milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo tertio die 3. Febr. poſtquam pluribus ſuæ prouinciæ cœnobijs cum regularis obſeruantiæ incremento præfuiſſet. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Innocentij Pont.*

Tit. 562. Stephanen.

1 IN Albania eſt Stephanenſis Eccleſia cum Beridenſe vnita, in qua duos ex noſtris Epiſcopos reſediſſe comperimus P. F. Petrum de Anagnia ab Vrbano V. creatum 17. Cal. Ianuarij pontificatus ſui anno 4. qui fuit à *Virg.* partu 1365. vacante dicta Eccleſia per translationem Iuliani Epiſcopi ad Calamonen. in Inſula Cretenſi, vt dicitur in lib. 2. prouis. Prælat. eiuſdem Pont. Max.

2 P. F. Marinus Canti Stephanen. & Beriden. Epiſcopus à Martino Papa V. creatur 9. Cal. Decemb. anno milleſimo quadringenteſimo decimo octauo, de quo Bzouiana manuſcrip. *Marinus Canti Ord. Prad. Epiſcop. Stephanen. & Beriden. à Martino V. 9. Cal. Decemb. an.* 2. cuius non meminus in Beriden.

Tit. 563. Strongolen.

STrongolen. ſeu Strungulen. Epiſcopalis Sedes in Calabria Archiepiſcopali S. Seuerinæ velut Metropolitanæ ſubditur, cui tres Dominicani Præſules præfuere.

1 P.F. Vguccionus de Spoleto ex Romana Prouincia huius Eccleſiæ Epiſcopus à Bonifacio VIII. renunciatus eſt 15. Cal. Aprilis anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo ſeptimo, cui annos circiter viginti Sacrum ius integerrimè dixit, deceſſitque in ſua Eccleſia. *Vghell. tom. 9.*

2 P.F. Thimotheus Iuſtinianus Chien. ex condominis Chij inſulæ, vir per omnia lau-

laudabilis ex Chiensi Sede transfertur à Pio V. eadem Insula à Turcis occupata, ad Strungolen. die 5. Aprilis anno millesquingentesimo sexagesimo octauo. Pauperum pater effulsit, in quorum sustentatione episcopalis mensæ redditus copiosè effudit. Episcopale palatium ferè à fundamentis construxit, Cathedralemque Sacra supellectile locupletauit. Apud Ecclesiam S. Mariæ de Catholica olim Græcorum cœnobium, conuentum nostri Ord. congruis perpetuis redditibus pro Fratrũ sustentatione assignatis, cõstruxit, compluraque alia pietatis opera sibi creditis ouibus exhibuit. *De eo tractans eruditissimus vir Abbas Vghellus tom. 9. Ital. Sacræ*, præter ea, quę supra retulimus inter Chien. Ep. Hæc subdit. *Scripsit de Insula Chio breuem relationem ad Cardinalem Io. Bapt. Cicadam, quæ M.S. seruatur ab amico nostro Camillo Tutino. Tandem septuagenario maior piè, vt vixerat, bono fine quieuit an. 1571. in Cathedrali sepultus.*

Demortui Prælulis memoriam illustrauit Abbas Michael Iustinianus in Strungulen. Ecclesia, in hunc modum.

D. O. M.
Timotheus Iustinianus
Patritius Iannensis ex condominis Chij,
hanc vrnam vix implet.
Qui
Prædicatorum Ord. Alumnus
Orientis plagas Vicarius Gen. Peregrinorũ
Oecumenicum Trident. Concilium Confessor
Arsen. Calamonen. Chien. Strũgulen. deinceps
Sedium Episcopus
Turcium orbem occupata Chio candidatus
Martyrij pro Sacræ Eucharistiæ cultu
præclara
Religionis, prudentiæ, doctrinæ, Charitatis
fortitudinis fama compleuit,
Historicis materiam suppeditans
Christianis exempla
Profanis admirationem
Gentilibus gloriam.
Natus anno Sal. M. D. II.
Denatus M.DLXXI.
Michael Iustinianus Abbas
in coniunctum suum obseruantiss.
Pos. M. D. C. L X.

Vghell. vbi sup.

3 P. F. Blasius Mazzella Neapolitanus ab Alexandro *VII.* die 25. Octob. anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo quinto Strongulensis Episcopus creatus est, qui Neapolitanj conuentus *S.* Thomæ Aquinatis alumnus, ibidẽ Sacram Theologiam cum laude docuit. Viuit hoc anno 1663. in sua Ecclesia bonus Pastor. *Ex Act. Consist. eiusd. Pont.*

Tit. 564. Suessani.

IN Neapolitano Regno, ac Prouincia Campaniæ fœlicis est Suessana perantiqua ciuitas, cuius Ecclesia Cathedralis suffragatur Archiepisc. Capuanæ. In ea duo ex nostris Pastores effulsere, suntque sequentes.

1 P. F. Henricus de Grandonibus Florentinus de Conuentu S. Mariæ Nouellæ, dictæ ciuitatis ob egregias Virtutes, eximiamq; doctrinam, ab Innocentio VI. anno, millesimo trecentesimo quinquagesimo octauo Suessanus Pastor renunciatus est, persoluitque Apostolicæ Cameræ debitum pensum die 28. Septembris eiusdem anni. Quinque in suæ Ecclesiæ regimine consumpsit annos, compleuitque dies suos an. 1363. *Vghell. tom. 6. Ital. Sac.*

2 In Henrici locum surrectus est Episcopus Suessanus P. F. Mattheus de Brunis Florentinus ab Vrbano V. Id. 16. Nouemb. anno millesimo trecentesimo sexagesimo tertio creatus, vir tum doctrina, quum pietate venerabilis, qui decem annis commissum sibi gregem piè sanctèque rexit. At cum in suspicionem incidisset, Vrbani VI. tunc Suessæ degentis, quod Pseudopontificis partes sequeretur occultè, Ecclesiam cum beneplacito Apostolico dimisit, atque Florentiam se recepit, vbi in suo S. Mariæ Nouellæ cœnobio vitæ cursum terminauit. *Vghell. vbi sup.*

Tit. 565. Siciden.

1 P. Fr. Benedictus de Dadria institutus Siciden. Episcopus à Nicolao V. per obitum Colæ eiusdem Ecclesiæ Episcopi, 16. Calend. Decemb. anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo, prout libri prouis. Prælatorum eiusdem Pont. Max. testantur.

Tit.

Digitized by Google

Tit. 566. Sulcitanen.

1 SVlcitanensis, vel Sulsitanien. Ecclesia in Sardinia sub Metropolit. Calaguritana binos Prædicatores habuit Pastores, & primò P.F. Angelum de Porta Solis Perusinum, à Ioanne XXII. creatum, atque ab eodem ad Grossetanã Eccl. translatum 2. Id. Febr. an. 1330. de quo ibi. *Vghell. tom. 3. inter Grossetan. Epp.*

2 P. F. Antonius Presto ab Eugenio IV. huius Ecclesiæ Episcopus creatus est 9. Cal. Aug. anno millesimo quadringentesimo quadragesimo tertio, vt in lib. prouis. Prælat. eiusdem Pont. habetur: de quo Scriptores nostri nec verbum quidem habent.

3 P. F. Iulianus Matoui à Pio II. Sulcitanensis Pastor creatus est 8. Id Nouembris an. millesimo quadringentes. sexagesimo primo teste libro prouis. Prælat. eiusdem Pont. Max.

Tit 567. Sulmonen.

SVlmonensis Ecclesia, cuius ciuitas Pelignorum Metropolis est, cum Valuensi vnita, Apostolicæ Sedi immediatè subijcitur, cui ex nostris præfuere Episcopi qui sequntur.

1 P. *F.* Iacobus de *V*rbeueteri ab Vrbano IV. harum Ecclesiarum Episcopus creatur Non. Martij anno millesimo ducentesimo sexagesimo tertio, quem Præposito Valuensis Capituli comendauit. Vixit harum Ecclesiarum Pastor vsque ad annum 1278. quo mortalitatis debitum persoluit. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

2 P. F. Bartholomæus de Scalis Sulmonensis à Pio II. harum Ecclesiarũ Episc. creatus anno millesimo quadringentesimo sexagesimo tertio, commissum sibi gregem rexit summa æquitate, ac pietate vsque ad annum millesimum quadringentesimũ nonagesimum primum, quo è viuis sublatus, in Sulmonen. Cathedrali conditus est, hoc elogio in eius tumulo proloquente.

Bartholomæus Sulmonen.
ex Prædicatorum Ord. in Theol. Magister,
Qui à Pio II. Valuen. Episcopatu insignitus
Ecclesiam rexit annos XXVII.
Sibi ipsi adhuc viuens P.
Anno Christiano sal. M. CCCC. LXXXI.
Mense Iunij XXIX.

Vghell. vbi sup. & ex lib. prouis. Prælat. eiusdem Pij Pont.

3 P. F. Vincentius Donzellus à Monteregali Pedemontanus, vir planè doctissimus, magnique nominis theologus, à Pio V. his Ecclesijs Episcopus datus est die 23. Septemb. anno millesimo quingentes. septuagesimo primo, qui possessionem earundem iniit in festo Omnium Sanctorum eiusdem anni. Quatuordecim annos vixit in ea dignitate, vitamque suam commendabilem terminauit an. 1585. die 10. April. Fuit Vincentius Magistri Ord. Hipolyti Mariæ Beccariæ Pattuus, Ioseph Donzelli Surrentini Archiep. Germanus frater, ac Pij V. ante Pontificatum in philosophicis, ac theologicis facultatibus discipulus, à quo Romam vocatus, dum tribunali S. Inquisitionis, titulo *Socij* Generalis Commissarij eiusdem inseruiret, harum Ecclesiarum Episcopus creatus est, cuius virtutes æmulatus Vincentius, pauperibus copiosas eleemosynas, quoad vixit, elargiri non omisit. Episcopale palatium construxit, Cathedralemque Sulmonen. sacra suppellectile locupletauit. *Vghell. vbi sup. Piod. par. 2. lib. 4.*

Tit. 568. Sutrini.

IN districtu Vrbis est Sutrina Ecclesia, cum Nepesina, ob tenues vtriusq; redditus ab Eugenio *IV.* vnita an. 1436. ante autem hanc vnionem in Sutrina præfuere ex nostris duo sequentes.

1 P. *F.* Hugolinus de Petralonga, vir religiosis moribus, literisq; ornatus, à Clemente VI. creatur huius Ecclesiæ Episcopus 8. Calen. Iulij anno millesi. trecentesimo quadragesimo octauo, qui cum ad suam peruenisset Ecclesiam, in grauem morbum incidit, itaut mortuus penè iudicaretur, nunciatumq; fuit in Curia Sutrinam Ecclesiam vacasse. Quapropter Clemens Pont. quendam F. Raymundum *Augustinianum* Sutrinum Pastorem nominauit, munusq; cõsecrationis ab Episcopo Card. Albanen. eidem impertiri fecit; cognita postmodum veritate de valetudine

Hugo-

Hugolini, Raymundus Iuuenacenſi ſacerdotio fuit cohonestatus. Quinq; annis commiſſum ſibi gregem optimè rexit, è corruptilibus rebus ſublatus an. 1353. *Vghell. tom. 1. Ital Sac.*

2 P. F. Andreas de Piſis cum eſſet Sacri Palatij Magiſter, à Martino V. cui acceptiſſimus erat, Sutrinus Epiſcopus prid. Cal. Martij anno à Virginis partu milleſ. quadringenteſimo vigeſimo nono creatus eſt, cui Eccleſiæ cum incorrupto regimine præfuiſſet annos tres, ſpiritum rerum conditori reddidit an. 1431. in Cathedrali conditus. *Vghell. vbi ſup.*

3 Vnione poſtmodum ſublequuta huius Eccleſiæ cum Nepeſina, in eiſdem præfuit P. F. Michael Ghislerius (poſtmodum Summus Pont. renunciatus ſub nomine Pij V.) à Paulo IV. die 4. Septembr. an. 1556. creatus: translatus poſtmodum ad Eccleſiam Montis Regalis an. 1560. *Vghell. vbi ſup.*

4 P. F. Camillus Campegius a Pio V. die 4. Maij an. 1568. creatur harum Eccleſiarum Epiſcopus, qui ſequenti anno Sutri deceſſit, ibidem in Cathedrali ſepultura acceptà: de quibus inter Epp. Nepeſinos.

Tit. 569. Syluen.

1 IN Portugallia ſub Metropolitana Vlixiponen. eſt Syluenſis Eccleſia cui datus eſt Epiſcopus P. F. Bartholomæus Luſitanus de Prouincia tunc Hiſpaniæ circa annum à Virginis partu milleſimum ducenteſimum ſexageſimum octauum, teſte Fernandez in Epiſcopis Hiſpanis, & Plodio par. 2. lib. 1.

Tit. 770. Syracuſani.

IN Sicilia ſub Montis Regalis Metropolitana eſt Syracuſana Epiſcopalis Sedes, cui multi ex Dominicanis profeſſoribus dati fuere Præſules.

1 P. F. Simon, ſeu Simonettus de Leontino Siculus nobili loco natus, Alaymi Magiſtri Iuſtitiarij Regni Siciliæ filius, Sacræ Theologiæ profeſſor, Syracuſanus Paſtor à Capitulo electus, à Clemente IV. confirmatus eſt anno milleſ. ducenteſimo ſexageſimo octauo, cum Prioris onus in Meſſanenſi cœnobio ſubiret. Viginti quinq; annos creditis ſibi ouibus pio zelo, ſingulariq; charitate præfuit, compleuitq; mortalitatis curſum in ſenectute bona. *Pyrrhus Sicilia Sacra lib. 3.*

2 P. F. Dominicus de Cæſarauguſta poſt Simonē Syracuſanum Sacerdotium conſequutus eſt, à Capitulo electus, atq; à Bonifacio VIII. confirmatus, an. milleſ. ducenteſimo nonageſimo ſexto, cuius Vicarius Generalis fuit Alphonſus Ferrandus, qui Eccleſiam S. Lucię extra Syracuſana mœnia D. Iacobo Nernia Cephaleditano Antiſtiti reſtituit anno milleſimo trecenteſimo quarto abſente Epiſcopo. Peruſij eodem anno bonus Paſtor, quieuit cum Chriſto, apud noſtros ibidem ſepulturæ datus. *Pyrrhus vbi ſup.*

3 Poſt exceſſum Dominici, Syracuſanum Capitulum tertium ex noſtris ſibi Epiſcopum nominauit P. F. Benincaſam de Grammatico Siculum, virum doctum multipliciq; eruditione, ac ſcientia præditum, actualē noſtri cœnobij Meſſanen. Priorem, qui in Syracuſana Eccleſia Canonicus erat tunc temporis; at morte præuentum fuiſſe ante inaugarationem Scribit Lellus par. 2. cum Pyrro vbi ſupra.

4 P. F. Enecus de Alamannia Aragonen. Cæſarauguſtanæ diœceſis Syracuſanum Sacerdotium conſecutus eſt anno milleſimo trecēteſimo ſexageſimo tertio, qui in Cæſarauguſtano conuentu ad Ordinem receptus, ſacriſque literis imbutus, morum candore refulgens Friderici Regis gratiam promeruit. Deperdita quam plura bona ſuæ Eccleſiæ ab alijs vſurpata eidem reſtitui curauit, regiaſque litteras à Friderico impetrauit, datas Catanæ 16. Febr. an. 1364. quibus Matthæo de Claromonte Modicæ comiti mandauit vt Syracuſanæ Eccleſiæ ſibi vſurpata bona reſtitueret. Anno 1365. datis Epiſcopalibus litteris die 6. Aprilis Enecus conſtruendum ſanxit Monaſterium Monialium S. Benedicti Syracuſæ, copioſo ære ad hunc effectum munificè collato. Decem & ſeptem annis Syracuſanis ouibus ſacrum ius dixit, Epiſcopaleque palatium ampliauit. Tandem Cæſarauguſtam reuerſus, ibidem ſibi extremum imminere diem

diem consp̃exit anno 1380. legata suo conuentui præfato insigni Bibliotheca. *Pyrrhus vbi sup. & Lopez par. 5. lib. 2. cap. 11.*

5 P. F. Ioannes Alamanæ Maioricensis S. Theol. Magister celeberrimus, Regis confessarius, capellanusque Maior ab Eugenio IV. anno millesimo quadringentesimo quadragesimo tertio Syracusanus Episcopus creatur eodem Rege petente translatus ex *V*rgellensi Ecclesia cui tunc temporis Episcopus præerat. Fuit Ioannes vitæ candore illustris, doctrina celebris, pietate insignis, ac in agendis dexteritate maxima ornatus, qui ad iniendam Syracusanæ Ecclesiæ possessionem Vicarium delegauit P. F. Thomam de Naro nostri Ordinis, qui fuit posteà Hipponen. Episcopus, pretiosissima supellectile auro contexta secum aduecta, suæque cathedrali donata. Tandem anno millesimo quadringentesimo quadragesimo sexto mense Octobri ad Maioricensem sedem transijt, de quo ibi. *Pyrrhus vbi sup.*

Tit. 571. Syren.

1 IN partibus Infidelium Syrensis Ecclesia est, cui ab Apostolica sede præfecti sunt Episcopi tres ex nostris. Et primò *P.* F. Petrus Gau Hispanus ex prouincia Aragoniæ de Vrgellensi conuentu, vir doctus, qui hanc dignitatem obtinuit circa annum millesimum trecentesimum quinquagesimum sicut testantur Fernandez in Epp. Hisp. & Plodius p. 2. lib. 2. ex *D*iago in *H*ist. prouinciæ Aragoniæ.

2 P. F. Benedictus Stepsius Chiensis Syren. Episcopus renunciatur à Gregorio XIII. anno millesimo quingentesimo octogesimo tertio 2. Augusti. *Ex Regest. Cancell. Apost.*

3 P. F. Io. Andreas Carge Syrensis Episcopus eligitur à Paulo *V.* Pont. Max. die 13. Iulij anno millesimo sexcentesimo septimo. *Ex Act. Consist. eiusd. Pont. & Regest. Cancell. Apost.*

Tit. 572. Tagasten.

1 TAgastensis Ecclesia in Affrica, in qua ciuitate exortum mundo illuxit clarissimum Ecclesiæ lumen S. Augustinus, duos habuit Pastores ex professoribus Dominicanis, quorum prior extitit *P.* F. Melchior Cribellus nobilis Mediolanensis Sacræ Theologiæ Magister, a Paulo III. die 20. Febr. anno millesimo quingentesimo quadragesimo creatus, vacante dicta Ecclesia per obitum Io. de Porta, datusque Suffraganeus Vercellen. Ecclesiæ, cui tunc præerat Petrus Franciscus Ferrerius in Apostolicis Legationibus detentus, ac postmodum S. R. E. Card. effectus. *Ex Act. Consist. eiusdem Pauli Pont.*

2 P. F. Gregorius Saluius S. Theol. professor à Iulio III. Tagasten. Episcop. renunciatur die Sabathi 13. Augusti anno millesimo quingentesimo quinquagesimo secundo, datur que Suffraganeus Ecclesiæ Leodiensi. *Ex Act. Consist. eiusd. Pont.*

Tit. 573. Tarsen.

1 TArsensis Ecclesia in Cilicia plures Episcopos habuit Dominicanos, & primo loco P. F. Iacobum de Clusio ex Romana prouincia, *V*rbeuetani cõuentus alumnum, virum zelum *D*ei habentem; à *N*icolao V. creatum, qui cum linguarum peritia polleret, plurimos infideles ad Christi fidem conuertit, testibus Vgurgerio in pompis Senen. tit. 7. Fernandez in cõcertatione prædicatoria ad annum millesimum quadringentesimum quinquagesimum, & Plod. p. 2. lib. 3.

2 P.F. Guillelmus Gallus à Paulo III. ad instantiam Card. Io. de Lotharingia Archiep. Lugdunensis, creatur Tarsen. Episcopus die 9. Septembr. anno à Virgin. partu millesimo quingentesimo trigesimo nono, daturque Lugdunen. Ecclesiæ Suffraganeus. *Ex Act. Consist. eiusdem Pont.*

3 P. F. Ioannes Faber Gallus Tarsen. Episcopus à Clemente VIII. creatus est die 9. Nouemb. anno millesimo quingentesimo nonagesimo quarto, datus Viennen. Ecclesiæ in Gallia Suffraganeus. Viuebat anno 1615. *Ex Act. Consist. eiusd. Clem. Pont. & Fernand. in Epp. Gall.*

Tit. 574. Taruiſini.

TAruiſina Eccleſia antiqua eſt ſub Patriarchali Aquileienſi, in qua ſequentes Paſtores Dominicani inſtituti reſedere.

1 P. F. Vualterus ab Innocentio IV. Taruiſinus Epiſcopus inſtitutus circa annum milleſimum ducenteſimum quadrageſimum quintum, ab eodem Pontifice Maximo ad Conſtantinopolitanum Imperatorem Apoſtolicus Nuncius miſſus eſt. Deceſſit autem Venetijs die 19. Nouemb. anno milleſimo ducenteſimo quinquageſ. *Vghellus Ital. Sac. tom. 5. & in Apendice tom. 9. & Plod. de progenie S. P. Dominici in Ital. lib. 2. cap. 89.*

2 P. F. Io. de Benedicto nobilis Venetus Taruiſinæ Eccleſiæ ſacrum ius dicebat anno à Virginis partu milleſimo trecenteſimo ttigeſimo quarto, vir pietate mirabilis, qui Bononiæ diem clauſit extremum, ante presbyterij gradus ſub marmoreo ſepulchro in noſtra Eccleſia S. Dominici ſepultus, ſequenti epitaphio appoſito, prętereuntium pedibus penè extrito;

Patritia Venetus gentis Benedicta Ioannes
Qui Taruiſinæ præfuit Eccleſiæ
Qui pius obiatos . . . . . .
. . . . requieſcit marmore peſtquem
Reddidit Auctori debita iura ſuo.
. . . . . .

Vghell. in *Append.* vbi ſup. & Plod. ibid.

3 P. F. Nicolaus Bonitus, (quem Berutum *V*ghellus nuncupat) vir doctiſſimus Taruiſinus Epiſcopus fuit, qui à Bonifacio Papa Nono anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo quarto ad Maſſenſem Eccleſiam in Tuſcia translatus eſt, ac deinde ad Metropolitanam Arboren. in Sardinia, de quo idem *V*ghellus in Epiſcopis Taruiſin. ac Maſſen. ſeu Populonien. tacet verò Dominicanũ fuiſſe, quod tamen expreſsè fatetur Plodius vbi ſup.

Tit. 575. Taurien.

1 TAurien. vel Tauriſien. Eccleſię in partibus *Armeniæ*, ſeu Perſidis Io. XXII. præfecit Epiſcopum P. F. Gulielmũ, ſeu Guillemum Ligium, anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo octauo, compluresque ex noſtris Dominicanis, & F. F. Minoribus ad Imperium Elgigaddaij, & terras Choraſam, Turguſtan, & *Indeſtan*, ad Perſidis regna, Indiarum, & Armeniæ direxit, vt refert Spondanus in Annalibus ſub anno præfato 1328. num. 17.

2 P. F. Franciſcus Cinquinus Piſanus ex Romana prouincia Taurien. Epiſcopus fuit, qui zelo fidei accenſus orientales partes petens, cum plurimos ad Chriſti fidem conuertiſſet, Epiſcopali dignitate cohoneſtatus eſt. Poſt plures annos autem Piſas redijt, inter noſtros degens, regularis obſeruantiæ cultor exactus; at graſſante lue in eadem ciuitate, cum infirmis ſacramenta, victumque proprijs manibus miniſtraret, euolauit in cœlum, ingenti populi concurſu ad eius funus confluente ſicut monumenta conuentus Piſani teſtantur. Hæc autem contigiſſe circa an. 1450. affirmant Plod. p. 2. lib. 3. & Fernand. in Epp. Ital. Monumenta verò prædicti conuentus, ſilent tempus quo iſta euenerint.

3 Eidem Taurien. Eccleſiæ præfectum fuiſſe Epiſcopum P. F. Bartholomæum de Abagliatis nobilem Senenſem, teſtatur chronicon. M. S. *V*rbeuetani conuentus noſtri; at quo tempore, & anno, ſilet: idemque facit Vgurgerius in Pompis Senenſibus tit. 7.

Tit. 576. Tefelicen.

1 IN Creta Tefelicenſis Eccleſia ſita eſt, cui tres Dominicani præfuere Epiſcopi, ex quibus primus fuit P. F. Io. de Florentia circa annum milleſimum trecẽteſimum quadrageſimum. *Plod. p. 2. lib. 2. & Fernand. in Epp. Ital.*

2 P. F. Bernardus, alijs Bertrandus, Germanus Tefelicenſis Epiſcopus, Suffraganeuſque Metenſis Eccleſiæ circa annum milleſimum trecenteſimum octogeſimum electus fuit, qui ſcripſit

De illuſionibus dæmonum
De Schiſmate Eccleſiæ
Sermones de tempore, & Sanctis.

Plod. in Indice Epiſcoporum, & p. 2. lib. 2. ex Tritemio Taegio, & Fernand. in Epp. Germanis.

3 P. F. Kenardus de Villaco conſtituitur Tefelicenſis Eccleſiæ Paſtor à Bonifacio

Digitized by Google

facio Papa IX. anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo primo, de quo Bzouiana manuſcrip. *Kenardus de Villaco Ord. Prad. Epiſcop. Tefelicen. à Bonifacio IX. 8. Idus Martij anno 2.*

4 Alexander Italus eidem Eccleſiæ præerat circa annum milleſimum quadringenteſimum quinquageſimum teſte Plodio p. 2. lib. 3. ex Marietta, & Fernand. in Epp. Ital. qui de hoc Præſule nil aliud enarrant.

Tit. 577. Teleſinus.

1 IN prouincia terræ laboris Neapolitani Regni ſub Metropoli Beneuentana exiſtit Teleſina Eccleſia, cui vnicus ex Prædicatoribus præfuit Antiſtes P. F. Io. Stephanus de Orbieta Hiſpanus, à Gregorio XIII. die 12. Decembr. anno milleſimo quingenteſimo octogeſ. quarto promotus, qui eidem annos tres optimè præfuit, dimiſſaque ad Sixti V. pedes paſtorali cura in Hiſpaniam redijt, vbi ſancto fine quieuit. *Vghell. tom. 8. Ital. Sac.*

Tit. 578. Teralben.

TEralbenſi Eccleſiæ in Sardinia ſub Metropoli Arboren. prętuere ſequentes Dominicani Epiſcopi.

1 Sacerdotale ius Terralbenſi Eccleſiæ dixit P. F. Oddo de Sala Piſanus à Bonifacio Papa VIII. Epiſcopus creatus, qui cum optimi Paſtoris ſpecimen ſe cunctis exibuiſſet, ab eodem Pontifice 7. Id. Febr. anno milleſimo trecenteſimo ſecundo ad Polenſem ſedem Epiſcopalem translatus, poſtmodum Archiepiſcopalem Arboren. ac tandem Piſanam conſequutus eſt, de quo ibi. *Vghell. tom. 5. inter Polen. Epp.*

2 P. F. Guillelmus Aragonenſis in cõuentu Mãteſano ad Ordinem receptus, atque pietate, & ſacris litteris imbutus, ita laudabiliter in his profecit, vt Aragonum Regis gratiam promeruerit, eiuſq; fauore Teralbenſe Sacerdotium ſit conſequutus, quo in munere cum annis pluribus optimum Epiſcopum ſe exibuiſſet, clauſit extremum diem anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo quarto. *Fernand. in Ep. Hiſp. & Lopez p. 5. lib. 2. cap. 23.*

3 P. F. Matthæus Serra Teralben. Epiſcopus creatur à Martino V. anno milleſimo quadringenteſimo decimo nono. de quo Bzouiana manuſcript. *Matthæus Serra Ord. Prad. Epiſcop. terra Albarum, ſeu Terralben. in Sardinia à Martino V. 11. Cal. Iulij anno 2.*

Tit. 579. Termien.

1 IN Inſulis maris Aegei eiuſdem nominis ſunt Termien. & Cianen. Eccleſiæ perpetuò vnitæ, quibus præficitur Epiſcopus à Paulo III. die 17. Auguſti anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo P. F. Conſtantinus Iuſtinianus, ex patritijs Ianuen. & Dynaſtis Chien. vbi circa annum 1500. natus, Prædicatorum Ordini nomen dedit, & ſacris ſtudijs addictus theologiæ Mag. ſalutatus eſt. Sexto ſui Epiſcopatus anno Romæ dormiuit in sõno pacis, in Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam corpore ſepulto. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. & Relat. D. Abb. Michaelis Iuſtinjani.*

Tit. 580. Termopulen.

2 IN Romania ſub Metropolit. Athenien. eſt Termopulenſis Epiſcopalis ſedes, in qua reſedit P. F. Silueſter Calbus à Gregorio XII. Epiſcopus creatus, de quo Bzouiana manuſcript. hæc referunt. *Silueſter Calbus de Corono Ord. Prad. Epiſc. Termopulen. in Romania prouin. Athenien. à Gregorio XII. 8. Id. Iunij anno 6.* qui fuit nati Saluatoris milleſimus quadringenteſimus duodecimus.

Tit. 581. Termulani.

1 TErmulanæ Eccleſiæ in Prouincia Capitaneata Regni Neap. ſub Metropolit. Beneuentana Dominicanæ profeſſionis regimẽ obtinuere duo, ex quibus prior eſt P. F. Iacobus Cinus, de S. Andrea nuncupatus, etruſcus, patria Collenſis, nobili loco natus, qui adoleſcens in cœnobio Senenſi S. Dominici regularibus, ſcholaſticiſque diſciplinis inſtructus, adeo

in illis profecit, vt doctoratus laurea insignitus varijsque præfecturis in Ordine cohonestatus sit, publicisq; in vniuersitatibus cum laude docuerit. Tandem ab Vrbano VI. anno millesimo trecentesimo septuagesimo nono Termulanus Episcopus creatus est. At morte præpropera haud lõgũ tempus in ea dignitate vixit. Scripsit.

Sup. 4. lib. sesent.
Sermones Quadragesimales
Dominicales, & de mortuis,
Alphabetum sup. opera S. Isidori.

Vghell. tom. 8. & Vgurger. tit. 7.

2 P. F. Albertus Dragus de Florentiola Insuber Sac. Theol. Magist. celebris, sanctique Officij in Vrbe Generalis Commissarius, Termulanus Episcopus salutatur à Clemente VIII. an. millesimo quingentesimo nonagesimo nono die 29. Nouemb. Breuis temporis Episcopus & ipse fuit, nam mortem aspexit Neapoli die 3. Ianuarij anno millesimo sexcentesimo primo, in nostra Ecclesia S. Catharinæ de Formello sepultus. *Vghell. vbi sup.*

Tit. 582. Tergestini.

1 TErgestina Ciuitas littoralis in Istria est, cuius Ecclesia sub Patriarchali Aquileien. primum Dominicanum Episcopum consequuta est P. F. Pacem de Vedano Mediolanen. ex priore prouinciali Prouinciæ Lombardiæ, à Io. XXII. die 24. Septemb. anno millesimo trecentesimo trigesimo primo assumptum, qui Capitulo dono dedit tertiam funeralium partem. Ad ipsum apostolicas litteras scripsit Benedictus XII. datas Auenione 10. Kal. Martij pontif. sui anno 3. qui fuit à Virg. partu 1337. vt processus quoscũq; ab ipso, dum Inquisitoris munus exercebat in Lombardia, formatos contra Matthæum de Vicedominis, eiusq; sequaces, ad suos pedes veniens, ante festum Pentecostes secum deferret. Litteras autem Apostolicas refert Vghell. tom. 5. inter Epp. Tergestinos sub numer. 21. cum de F. Pace de Vedano tractat. Cæterum Pastor hic optimus annis nouem commissum sibi gregem probè rexit, excessitque è viuis anno 1340. *Vghell. tom. 5. Ital. Sac.*

2 P. F. Simon Saltarellus Florentinus sanguinis præstantia, morum candore, eminentique doctrina spectabilis, ex Comaclensi Ecclesia ad hanc Tergestinam translatus est à Bonifacio IX. 2. Id. Octob. anno millenmo trecentesimo nonagesimo sexto: quem toruis oculis semper quoad vixit, conspexere Tergestini, quippe qui ciuem sibi præesse, vt petierant, maluissent, quam extraneum Episcopum, ideoque satis procellosè sibi creditam Ecclesiam gubernauit. Decessit autem anno millesimo quadringentesimo octauo. *Vghell. vbi sup. Plod. p. 2. lib. 3.*

3 P. F. Iacobus Arigonus de Ballardis Laudensis, Sacri Palatij Magister, ad Laudensem sedem Episcopus euectus, ad hanc Tergestinam transijt 4. Cal. Ianuarij anno millesimo quadringentesimo decimo septimo, Martino V. P. Max. promouente, Constantiensi Concilio interfuit, in quo non modicum pro vnione Ecclesiæ & ipse insudauit. Ab eodem Pontifice postmodum anno millesimo quadringentesimo vigesimo quarto ad Vrbinatem sedem translatus est; de quo ibi. *Vghell. vbi sup.*

Tit. 583. Theanen.

THeanensem Episcopalem Sedem sub Metropolit. Capuana quatuor Prædicatorij instituti conscendere.

1 P. F. Bartholomæus de Papazurris Romanus huius Ecclesiæ Pastor dictus est à Clemente VI. 3. Cal. Iunij anno milles. trecentesimo quadragesimo nono, qui Romæ nobili loco natus, atque in religiosa pietate, sacrisque studijs enutritus, cũ sanguinis nobilitate humilitatem coniungens eiusdem. Clementis gratiam promeruit. Quatuor annis integerrimè Sacrum ius huic Ecclesiæ præbuit ad Theatinam propterea translatus ab Innocentio VI. an. 1353. de quo ibi. *Vghell. tom. 6. Ital. Sac.*

2 P. F. Franciscus Messanensis Siculus huius Ecclesiæ Episcopus ab Vrbano V. cuius partes intracto animo quoad vixit sequutus est, renunciatus est 13. Cal. Iunij anno millesimo trecentesimo sexagesimo tertio, sub quo decessit an. millesimo trecentes. sexagesimo nono. *Vghell. vbi sup.*

3 P. F. Hieronymus Michael Nichesola Veronensis, vetusta, nobilique famili-

lia

Digitized by Google

lia natus, in Theologica facultate versatissimus Theanensis Antistes à Paulo IV. defectus 11. Ianuarij an. 1557. Concilio Tridentino interfuit, in quo cordati, docti. que viri sibi nomen promeruit. In suam Ecclesiam reuersus sibi creditum Clerũ iuxta eiusdem S. Synodi decreta ad meliorem viuendi normam reducere pro viribus sategit; tandem properauit ad vitæ terminum ann. millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, in sua cathedrali conditus cum sequenti memoria.

Hic iacet R. P. D. Hieronymus Nichesola Veronensis Ord. Prad.
Episcopus Ecclesiæ Theanensis
vir & generis nobilitate & doctrina clarus.
Obyt anno M.D.LXVI.
currente Augusto ætatis suæ IL.

Vghell. vbi sup. & Plod. par. 2. lib. 4.

4 Hieronymo in Theanen. Sede successit P. F. Archangelus Blancus Viglieuanensis ex prouincia Lombardiæ à Pio V. cui erat à sacris confessionibus, die 13. Septemb. anno millesimo quingentesimo sexagesimo sexto creatus Episcopus qui postmodum S. R. E. Card. renunciatus, Card. de Theano sibi nomen assumpsit. Nouem annos commissum sibi gregem rexit Pastor, optimus tandemque dimissa Ecclesia, in vrbe decessit, apud S. Sabinam humatus. de quo inter Cardd. *Vghellus vbi supra.*

Tit. 584. Theodosien.

1 THeodosia Tauricę Chersonesi vrbs Episcopali dignitate exornata, Pastorem habuit P. F. Albertum à Secinia Theol. Magistrum, de quo Bzouius noster lib. de Reb. gestis in Polonia Ord. Præd. cap. 6. hæc ait. *F. Albertus à Secinia Mag. ex Prouinciali Polonia, & commissario Innocentij Papæ VIII. Episcopus Theodosien. & Metropolitanæ Ecclesiæ Gnesnen. Suffraganeus circa annum Dom. 1052.*

2 P. F. Io. de Radzieioco eandem Ecclesiam cum Gnesnen. Suffraganeatu consequutus est. De quo idem Bzou. vbi supra hæc subdit. F. Io. *de Radzieioco Mag. Episcopus Theodosien. Suffraganeus Gnesnen. post annum* Domini 1505. *multis in prouincia pro Ordine & Ecclesia exantlatis laboribus.* Fuit Io. Regi Poloniæ à sacris confessionibus, eiusque habetur memoria in Regest. Magistri Generalis Thomæ de Vio Caietani an. 1511. fol. 104. quo tempore non dum erat Episcopus assumptus.

Tit. 585. Thessalien.

1 THessalienſi Ecclesiæ præfuit P. F. Bernardus de Theutonia, qui fuit Metensis Episcopi Suffraganeus, vir doctus, magni nominis Theologus gratiosusque verbi Dei anunciatur, qui vitæ cursum compleuit Confluentiæ anno millesimo trecentesimo octogesimo septimo. Reliquit posteris sequentia ingenij sui monumenta.

Sermones varios de Tempore, & Sanctis
De Illusionibus Dæmonum
Et de Schismate

Hæc autem Duo posteriora opera Cunnoni Archiep. Treueren. dicauit *Mirreus de Script. Lusit. in Bibliot. & Gall. Christ. antiqua inter Meten. Epp.*

Tit. 586. Tessalonicen.

1 PEr aniquæ, ac nobili Tessalonicensium Ecclesiæ, quibus vas electionis, & doctor gentium Paulus binas Apostolicas cõsolatorias, & exhortatorias Epistolas scripsit, datus est Antistes à Pio Papa IV die 6. Nouembris. Anno millesimo quingentesimo sexagesimo secundo P. F. F. Thomas Ordinis nostri, de quo nullus ex Ordinis scriptoribus tractat; quapropter illius familiam, patriam, prouinciam, atq; mores silere cogimur. In Actis autem Consistorialibus eiusdem Pij Pont. Max. ita tantùm dicitur. *Die 6. Nouembr. referente Cardinale Alexandrino præuidit Pontifex Ecclesiæ Tessalonicen. in partibus infidelium de persona Fratris Thomæ Ordin. Prad. cum indulto, de non accedendo ad dictam Ecclesiam, & facultate exercendi Pontificalia in Ciuitate, & Diœcesi Cusentina de consensu, & ad requisitionem Archiepiscopi Cusentini cum pensione CC. ducat, auri sup. fructib. mensæ Archiepiscopalis Cusentinæ.* Erat autem tunc temporis Archiepiscopus Cusentinus Franciscus Cardina-

Digitized by Google

dinalis Gonzaga vt refert Vghellus Ital. Sac. tom. 9.

Tit. 587. Tiberiaden.

1 DVos ex noſtris Tiberiadenſi Eccleſiæ Paſtores præfuiſſe ex Regeſt. Magiſtrorum Ord. pro comperto habemus P. F. Hermannum de candore fuiſſe Tiberiaden. Epiſcopum mentionem faciunt Regeſta P. Leonardi de Manſuetis ſub anno 1476. *Prouincia Frãcie*, tali pacto *R. D. Hermanno de Candore ex noſtro Ord. Epiſcopo Tiberiadenſi, & F. Petro licentiato conuentus* Skenningen. *committitur vt audiant in cauſa Pauli Io. de Dacia. Dat. Rome 2. Martij* 1476.

2 P. F. Reginaldum quoque fuiſſe Tiberiadenſem Epiſcopum meminere Regeſta Magiſtri Generalis Ioachimi Turriani lib. 1. fol. 6. ſub anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo octauo, quo eidem aſſumendi ſocium ex Ordine ſibi gratum conceſſum fuit.

Tit. 588. Tiburtini.

1 IN diſtrictu *Vrbis* eſt Tiburtina Eccleſia, in qua *P. F.* Branca de Vrbe ſacerdotale ius exercuit, per viam compromiſionis à Capitulo electus Ep. atq; à Benedicto XII. confirmatus an. milleſ. trecenteſimotrigeſimo ſeptimo, qui paulò poſt è viuis exceſſit. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

2 In demortui Branchæ locum Tiburtinam Eccleſiam regendam obtinuit P. F. Io. de Gebenna ex Tinienſi ſede in Dalmatia à Benedicto XII. translatus anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo ſeptimo Calendis Octob. qui in prouincia Franciæ ad Ordinem receptus, litteriſque, ac pietate imbutus, Delphini Confeſſor effectus eſt. Commiſſam ſibi Eccleſiam ſanctiſſimè rexit vſque ad annum milleſimum trecenteſimum quadrageſimum ſecundum, quo relicta cunctis ſanctioris vitę de ſe opinione, migrauit in cœlum, in peruetuſta S. Blaſij parua Eccleſia noſtra primò conditus, deinde in nouam ampliorem translatus cum lapidea tabula eius efficiem in pontificalibus repræſentante, ſequentibus circum circa eidem inſculptis notis.

† *Hic requieſcit Venerabilis Pater & Dominus Frater Ioannes Gebennenſis, Ordinis Predicatorum Prouincie Francie Epiſcopus Tiburtinus Confeſſor Daulfini, qui obijt anno Dom. MCCCXLII. menſe Auguſti: cuius anima requieſcat in pace Amen.*

Anno autem milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo tertio, Dominica infra Octauam Aſcenſionis Domini, quæ in diem ſextam Maij incidit, huius Epiſcopi corpus in lignea capſa conditum ſub presbyterio in cornu epiſtolæ prope altare maius eiuſdem Eccleſiæ S. Blaſij, (licet tabula marmorea eius effigiem repræſentans fuerit ratione cõſtructionis eiuſdem preſbyterij propè gradus altaris aliquando translata, ne tanti viri memoria ſub preſbyterio manens, occulta eſſet poſteris) fuit repertum integrum, & incorruptum cum tunica lanea, in inferiori parte lacera; in ſuperiori autem integra, præcintum Zona coriacea, quæ videbatur recenter illi appoſita; mento tamen corrupto, capillis non paucis etiam exiſtentibus. Viſum eſt autem extra Eccleſiam ex ea parte, quæ ad meridiem reſpicit, vbi extat nolaria turris, per foramen magnum ibidem caſu in pariete factum. Factuſque eſt eadem die, & ſequentibus concurſus populi Tiburtini ad illud videndum, eò quòd poſt annos trecentos viginti & vnum ab obitu cadauer incorruptum cuncti mirabantur. Adfuit & Eminentiſs. Card. Marcellus Sancta-Crucius eiuſdem ciuitatis Epiſcopus cum pluribus Canonicis, & alijs. Adfuere & Religioſi noſtri aliarumque ſacrorum Ordinum ibidem exiſtentium non pauci: adfuit & huius operis ſcriptor teſtis oculatus, qui & Mitram eius in manibus habuit, ſola tamen tela integra exiſtente, in propria forma ac figura (parua tamen vt illius temporis mos erat) reliquis eiuſdem mitræ ornamentis ſericis conſumptis. Fuit verò pijſſimus hic Paſtor, non in epiſcopali, ſed noſtræ Religionis habitu, & ſola mitra ſepultus, capite caputio cooperto, de quo tractat Vghellus tomo primo; filet autem fuiſſe profeſſione *Dominicanum*, quod in Appendice tomi ſeptimi fatetur.

3 *P. F.* Philippus Gezza de Rufinis Roma-

Digitized by Google

Romanus, nobili familia ortus, ab Vrbano V. ex Isernensi sede ad hanc translatus est die 6. Nouemb. labentis anni millesimi trecentesimi sexagesimi septimi. Hunc Vrbanus *VI.* an. 1378. *S.* R. E. Cardinalem creauit sub tit. *S.* Susannæ, ac per Italiam *Legatum* direxit. De quo inter Card. *Vghell. t. 1. & in Apend. tomi 5.*

Tit. 589. Tinien.

1 PAter Fr. Petrus Boncherius Gallus Parisinus doctor, Tiniensis Ecclesiæ in Sclauonia sub Metropolit. Spalaten. Episcopus creatur circa annum millesimum ducentesimum nonagesimum. Scripsit docta cõmentaria super 4. lib. Magistri sententiarum, de quo Lusit. in Biblioth. & Plod. p. 2. lib. 1.

2 P. F. Io. Gebennensis, de quo supra inter Tiburtinos Episcopos tractauimus, Tiniensis Episcopus creatus est, ex qua Ecclesia Tiburtinam à Benedicto XII. an. millesimo trecentesimo trigesimo septimo Calendis Octobris suscepit, teste Vghello inter Ep. Tiburtinos num. 30.

Tit. 590. Tiphernas.

1 PRope Tyberim ad Apennini radices in Vmbria est Thiphernum, nuncupaturque communi nomine Ciuitas Castelli, cuius Episcopalis Sedes perantiqua, Apostolicæ Sedi immediatè subditur præfuitque eidem vnicus *Dominicanus* Pastor P. F. Alexander Filodorus in eadem ciuitate in lucem editus, vir græcæ, & latinæ linguæ peritissimus, iureque merito inter sui sæculi eruditos computandus, à Paulo III. die 10. Martij anno millesimo quingẽtesimo trigesimo nono creatus Ep. Hic in peruetusto Cathedralis suę pariete duabus vitreis vrnis conclusas *S.* Floridi reliquias reperit, easque decentiori loco collocandas curauit. Quindecim annos Tiphernatem Sedem rexit, post quos claustralis vitæ desiderio recalescens, ad Iulij III. P. M. pedes Ecclesia dimissa, in nostrũ S. *Dominici* eiusdem ciuitatis conuentum se recepit, vbi constructis duabus cellis, quæ hodie PP. Prouincialiũ vsui deseruiũt, ibidem mortem properantem excepit, collachrymantibus pauperibus cunctis, quorum vixerat pater. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac. Plod. par. 2. lib. 3.*

Tit. 591. Tolonen.

1 ARchiepiscopalẽ Arelatensem Metropolitanam veneratur hæc Tolonen. in Gallia cui sacrum ius dixit P. F. Iacobus de S. Maximino, vir doctus, laureatus Parisinus, ac celebris prædicator, qui terminato prioris prouincialis munere in Prouincia prouinciæ, à Io. *XXII.* Tolonensis Episcopus creatus est an. millesimo trecentesimo vigesimo nono, in qua dignitate duodecim circiter annos cũ laude vixit, vt testatur Taeg. noster in monumentis Ordinis, & Gall. Christ. tom. 3. quæ tamen Dominicanum fuisse Iacobum non fatetur.

2 P. F. Petrus de Marauilla Tolonensis Episcopus creatur a Bonifacio IX. anno millesimo trecentesimo nonagesimo quinto, qui septem annis commissum sibi gregem probè regens, terminauit dies suos anno 1402. sicut tabula marmorea in nostro Dominicano claustro Tolonensi testatur. *Gall. Christ. vbi sup.*

3 P. F. Ioannes de Girbioto huius Ecclesiæ Episcopus euasit anno millesimo trecentesimo octogesimo, vt testatur Fernandez in catalogo Episcoporum Gallorum, præfuitque ibidem vsque ad annum millesimum quingentesimum nonagesimum, de quo etiam Gallia Christ tractat sub eodem tempore: at Dominicanum fuisse tacet, vt plerumqi facit etiã in alijs.

4 P. F. Thomas Iacomellus è Pinarolo fidei Quæsitor Taurinẽsis, huius Eccl. Episcopus in locum Hieronymi de Ruere ad Taurinen. Archiepiscopalem translati, creatur à Pio IV. die 23. Februarij anno millesimo quingẽtesimo sexagesimo quinto ad nominationem Caroli Francorum Regis Christianissimi, sicut expressè testantur Consistorialia Acta eiusd. Pij Pont. Quinq; annos illi integerrimè præfuit, obdormiuitqiin Domino, posteris præclara ingenij monumenta relinquens; scripsit enim.

De Auctoritate Papæ.

Librum contra Valdenses.

Gall. Christ. vbi sup. ex Posseuino.

Tit.

Tit. 592. Tongaren.

1 IN Affrca hæc Eccleſia exiſtit, cui ab Apoſtol. Sede datus eſt Epiſcopus P. Fr. Gualterus de Bononia circa annum milleſimum trecenteſimum quadrageſimum quintum, teſtibus Fernandez & Plodio.

2 Aprilis 11. Cal. ann. milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo primo à Nicolao Papa V. datus eſt Epiſcopus Tõgaren. P. F. Io. noſtri Ord. ſicut in libris prouiſ. Prælat. eiuſdem teſtatum reperitur, de quo ſcriptores Ordinis ſummum tenuere ſilentium.

Tit. 593. Torcellani.

1 TOrcellanæ ciuitatis Epiſcopalis ſedes Patriarchalem Venetam velut Metropolitanam reueretur, cui præfuit P. F. Gotifredus ab Innocentio IV. Epiſcopus renunciatus ad Capituli ſupplicationem anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo ſecundo, datis litteris 6. Calend. Septemb. ad Hydruntinum Archiep. vt munus conſecrationis eidem impertiretur. Duobus tãtummodo annis ibidem ſedit, deceſſitque, in ſua Cathedrali tumulatus. *Vghell. tom. 5. Ital. Sac.*

2 P. F. Ptolomæus Lucenſis D. Thomæ Aquinatis auditor, diuinis, humaniſque literis nobiliter excultus, primùm Vaticanus Bibliothecarius, an. milleſimo trecenteſimo decimo octauo ad Torcellanam regendam Eccleſiam aſſumptus eſt à Io. XXII. quam integerrimè quatuor annis rexit, e viuis poſtmodum exemptus. Scripſit eruditus vir (cuius meminit præter noſtros, Baronius, Platina, Volateranus, & Blondus.

Annales rerum ab anno. 1060. vſq; ad 1303.
Quos elapſis annis Lugdunenſia præla dedere in lucem.

Eccleſiaſticam hiſtoriam in 24. lib. diſtinctam
Hæc edita non eſt typis, cuſtoditur tamen in Barberina Bibliotheca M. S. vbi eſt etiã liber de regimine Principum S. Thomæ ab eodem Ptolomæo in vulgarem linguam conuerſus, & completus, vt in membranacei codicis calce hiſce verbis adnotatur.

Qui comple il quinto libro del Rè, e del Regno comenzado dal Venerabile Dottore S. Tomaſo de Aquino dell'Ordine de Predicatori, poſcia cõpito da frà Tolomeo da Lucca del medeſimo Ordine qual fù poi Veſcono di Torcello. Vghell. vbi ſup. & Plod. p. 2. lib. 1.

3 P. F. Aegidius de Gallutijs Bononien. huius Sedis Epiſcopus effectus eſt poſt Ptolemæi exceſſum an. milleſ. trecenteſimo vigeſimo ſecundo, ſicut eiuſdem Eccleſiæ monumenta teſtantur, Vghello idem affirmante, quam cum probè adminiſtraſſet circiter ſeptem annos, ad Cretenſem Archiepiſcopalem translatus, Bononiæ deceſſit, apud noſtros ſepulturæ datus De quo inter Creten. Archiep. *Vgh. vbi & ſup. ex Paſchalino, Alidoſio, & Plodio.*

4 B. Bartholomæus de Piſcialis, ex Sacri Palatij Magiſterio ad Torcellanam Eccleſiam aſſumptus eſt à Io. XXII. anno milleſ. trecenteſimo vigeſimo octauo, quã optimè rexit vſque ad annum milleſimum trecenteſimum trigeſimum tertium, quo Armeniæ creatus Archiepiſcopus, ibidem pro fide combuſtis lento igne manibus, in cœlum euolauit. *Vghell. vbi ſup.*

5 P. F. Michael de Venetijs Torcellanus Epiſcopus poſt B. Bartholomæum renunciatur à Io. XXII. anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo tertio, cui Eccleſiæ, cum incorruptum ius annis tredecim dixiſſet, Venetijs migrauit à ſæculo, in noſtra SS. Ioannis & Pauli Eccleſia, in qua Dominicanam togam ſumpſerat, ſub ſequenti modeſtiſſimo epitaphio ſepultus.

Hìc iacet Dominus
Fr. Michael Ord. Prad.
Epiſcopus Torcellanus

Vghell. vbi ſupra.

Tit. 594. Tragurien.

1 TRagurienſi Eccleſiæ in Sclauonia ſub Metropolit. Spalaten. præfuit P. F. Thomas Tomaſinus Venetus, origine Turca, ex ea gente, Thomaſa nuncupata, quæ cum alijs nobilibus Florentia pulſa Venetias ſe recepit, ex Vrbinate translatus à Martino V. cui in Conſtantienſi Cõcilio Thomæ virtutes, doctrina, ac prudentiam innotuerant, anno milleſ. quadringenteſimo vigeſimo quarto. Vnde-

Tit.

Digitized by Google

cim annis eandem rexit, translatus deinde ad Maceraten. & Recanatensem anno milles. quadringentesimo trigesimo quinto ab Eugenio IV. de quo ibi. *Vghell. tom. 2. inter Vrbinates Epp.*

Tit. 595. Trecen.

1 AD Trecensem Ecclesiam in Gallia sub Senonen. Metropolitana electus est P. F. Petrus de Villiers laureatus doctor in Parisina Academia, diuini verbi annunciator celebris, ac Carolo V. Regi à sacris confessionibus, ex Niuernensi translatus à Gregorio XI. qui solemnem possessionem suæ Ecclesiæ adijt die 29. Aprilis anno millesimo trecentes. septuagesimo sexto. Trecense cœnobium Ordinis nostri cellis, Biblioheca, ædificijs, alijsq; ornamentis auxit. Viginti mensibus tantummodo in hac dignitate vixit, & mortuus est. Iacet in nostra Eccleſia Trecen. propè Aram max. *Gall. Christ. tom. 3.*

2 P. F. Guillelmus Parui Normannus, Theologus Parisinus, Regum Ludouici XII. & Francisci Confessarius, Trecensis Episcopus nominatus à Rege, à Leone X. confirmatur die 24. Ianuarij anno 1519. qui per procuratorem possessionem inijt die 10. Martij eiusdem anni, & statim suam Cathedralem sacris vasis, ac vestibus exornauit: nec non pastoralis curæ sollicitus fuit. Prouinciali Senonen. Concilio interfuit, in quo perorauit, multiplici eruditione ornatus, ex cuius penu literaria prodiere in lucem Chronica Sigeberti, Gregorij Turonen. A donis, Pauli Diaconi, Luitprandi Ticinensis. Vir fuit in omni disciplinarũ genere versatissimus, vnde meritò à Claudio Seisellio in Ludouici XII. vita prædicatur. Transijt postmodum ad Siluanectensem sedem anno millesimo quingentesimo vigesimo septimo. de quo ibi. *Ex Act. Consist. Leonis X. & Gall. Christ. tom. 3.*

Tit. 596. Trecoren.

1 TVronensem Metropolitanam agnoscit Trecorensis Ecclesia in Gallia, cui vnũ comperimus ex nostris præfuisse Episcopum P. F. Euenum Begagnon. ab *Vrbano V.* creatum die 19. Nouemb. pontificatus sui anno primo, qui fuit à Virg. partu millesimus trecentesimus sexagesimus secundus vti liber 1. prouisionis Prælatorum eiusdem Pont. testatur. Fuit verò Euenus genere nobilis, de conuentu Montis relaxi, Parisinus doctor famosus, in Pontificia Curia Pœnitentiarius, magnique nominis vir. Decessit Auenione, apud nostros cõditus anno millesimo trecentesimo septuagesimo primo. *Ex lib. promiss. Prælat. eiusdem Pont. & Gall. Christ. tom. 3.*

2 P. F. Hugo Stoquer Trecoren. Diocesis Theologus Parisiensis præstantissimus, de conuentu Morlaixensi, Trecorensis Episcopus creatur à Bonifacio IX. anno millesimo quadringentesimo tertio, qui duobus circiter annis transactis, translatus est ad Venetensem sedem in Armorica vbi quieuit cum Christo die 10. Octobr. anno 1408. *Gall. Christ. vbi sup.*

3 P. F Natalis Deslandes Gallus ex conuentu Blesensi, Vicarius Generalis Gallicanæ Congregationis, Doctor Parisinus, & Ludouico XIII. à sacris concionibus, fit Trecoren. Episcopus ab Vrbano VIII. anno 1636. die 28. Ianuarij. Decessit anno 1645. *Ex Regest. Cancell. Apost. & Gall. Christ. vbi sup.*

Tit. 597. Treuicani.

1 TReuicanæ Eccles. quæ & Vicana, & Triuicana in Actis Cõsistorialibus nominatur, in terra laboris sub Beneuentana Metrop. sacrum ius dixere plures ex nostris Prædicatoribus, quorum prior recensentur P. F. Gerardus, à Clemente *VI.* Episcopus delectus anno millesimo trecentesimo quadragesimo quarto 15. Cal. Maij, in Curia consecratus per Io. Episcopum Cardin. Portuensem; translatus postmodum sequẽti anno ad Rapollanam. Ecclesiã. De quo ibi. *Vghell. to. 8. Ital. Sac.*

2 P. F. Pontius de Excondeuilla ex Episcopo Montis Marrani, huius Ecclesiæ Pastor in translati Gerardi locum à Clemente VI. Idib. Maij anno millesimo trecentesimo quadragesimo quinto renunciatus, cum pluribus annis eidem sanctè præ-

fuisset carnis onere depositio ad perpetua fœlicitatem transijt. *Vghell. vbi sup.*

3 P. F. Hieronymus Politus Lombardus Cremonensis, post peractum in Mantuano conuentu, Prioris, atq; in Cremonensi, Inquisitoris cum laude munus, à Card. F. Michaele Ghislerio S. R. E. Summo Inquisitore, in sibi demandatæ præfecturæ Socium, atque domesticum theologum, & Confessarium assumptus est. A Pio IV. postmodum S. Carolo Borromæo Card. Nepoti theologus constitutus, die 24. Oct. anno millesimo quingentesimo sexagesimo quarto Treuicanus Episcopus ab eodem Pont. Max. renunciatus est. Subsequuta Cardinalis Alexandrini in Summũ Pontificem electione, in sua Ecclesia, ad maiora non promotus, in mortis amplexus corruit anno millesimo quingentesimo septuagesimo quinto. *Plod. par. 2. lib. 4. Vghell. vbi sup.*

4 P. F. Antonius Balducius ex Generali Commissario S. R. E. & Vniuersalis Inquisitionis, à Gregorio XIII. huius sedis Moderator electus est die 6. Febr. anno millesimo quingentesimo septuagesimo sexto, qui quarto commissi sibi gregis anno migrauit à sæculo 1580. *Vghell. & Plod. vbi sup.*

5 P. F. Gregorius Seruantius de S. Seuerino Picenus, cœnobij S. Mariæ super Mineruam alumnus, Treuicanus Episcopus effectus est à Clemente VIII. anno millesimo sexcentesimo primo. Qui infracti animi vir, subsequuto vltimi Ferrariensis Ducis Alphonsi Estensis obitu, cũ Ferrariensis status ad Apostolicam sedem esset deuolutus, eumque Clemens Pontifex armorum apparatu, atque Ecclesiasticis censuris sibi subijcere niteretur, Ferrariam ingressus, Ecclesiasticum interdictum Cathedrali Ecclesiæ affixit, recessitq; Infracti animi constantiam miratus Pontifex, eum nouis honorum titulis auxit. Anno millesimo sexcentesimo quarto dimisso regiminis Episcopalis onere, subsequutoq; Clementis obitu, Camerinũ se recepit vbi sibi, ac pietatis operibus vacans, compleuit dies suos florenti adhuc ætate anno millesimo sexcentesimo octauo, in nostra S. Dominici eiusdem ciuitatis Ecclesia sepulturæ traditus, cui Magister Generalis Nicolaus Rodulphius, eius in philosophicis disciplinis aliquando auditor, monumentum sequenti elogio constituit.

D. O. M.
Fr. Gregorio Seruantio
Sancto Seuerinati Ord. Prad.
Episcopo Triuicano.
cui quod natura in suo opere
fuerat demirata
Suprema virtus auxit,
æmula fortuna intercepit,
Sempiterni nominis gloria
venerabunda restituet.
Vixit Ann. XLV.
Obijt die 12. mens. Octob.
An. MDCVIII.

F. Nicolaus Rodulphius eiusd. Or. Gen. Mag Præceptoris optimi saluti, ac memoriæ cõsulẽs anno reddita huic cœnobio sacra celebrandi ergo tributo. Grati animi monumentum posi.
An. Dom. MDCXXX.

Scripsit de Immunitate Ecclesiastica. *Vghell. & Plod. vbi sup.*

Tit 598. Tribunen.

IN Sclauonia sub Ragusina Metropol. Tribunen. Ecclesia, quæ cum Mercanen. est vnita; nouem Dominicanos Pastores habuit; an verò & Mercanen. hos omnes, nescimus: nam harum Ecclesiarum vnionem factam reperimus in Actis Consistorialibus; quando verò facta sit, inuenire non potuimus.

1 P. F. Iacobus de Ragusio Tribunen. Ep. fuit anno 1412.

2 P. F. Io. Musarec Dalmata à Martino V. anno 1418. in defuncti Iacobi locum creatus, de quo Bzouiana manuscripta. *Io. Musarech Ord. Prad. Ep. Trtbunen. & Mercanen. in Sclauonia prouin. Ragusina à Martino V. 8. Cal Ian. anno 1.*

3 P. F. Blasius Constantinus circa annum 1460.

4 P. F. Blasius alter à superiori circa annum 1475.

5 P. F. Donatus de Georgijs obijt anno 1482. cum duobus tantùm annis præfuisset.

6 P. F. Augustinus Nallius à Iulio II. an. 1512. decessit anno 1527.

7 P. F. Franciscus Puteus à Clemente VII. an. 1528. die 28. Feb. obijt 1532.

Fran-

Francisco successit P. F. Thomas de Cervia Ragusinus die 16. Decemb. an. 1532. decesit anno 1535.

8 P. F. Archangelus Gozzeus à Clemente VIII. circa annum 1595.

9 P. F. Ambrosius Gozzeus Archangeli Nepos à Paulo V. die 15. Iunij anno 1609. decesit circa annum 1620.

De quibus omnibus copiosum sermonem habuimus supra, cum de Mercanen. Episcopis tractauimus.

Tit. 599. Tricaricen.

1 IN Prouincia Basilicatæ sub Achèruntina, Materanaque Ecclesijs Metropolit. vnitis in Neapolitano Regno est hæc Tricaricen. quæ primum ex nostris consequuta est Episcopum P. F. Nicolaum de Venetijs, theologica facultate, cæteris que virtutibus virum commendabilem, ab Eugenio IV. creatum 9. Cal. Nouemb. anno milles. quadringentesimo trigesimo octauo, qui Episcopale ius incontaminatum commisso sibi gregi annis octo dixit decessitque anno 1446. *Vghellus tom. 7. Ital. Sac.*

2 P. F. Robertus de Robertis nobilis Romanus Sacræ Theol. Mag. in S. Mariæ super Mineruam cænobio ad Ordinem receptus, atque sacris literis imbutus, vir regularis obseruantiæ sectator feruidus, à Paulo V. in demortui Septimij Roberti germani fratris locum, Tricaricen. Episc. creatur die 5. Decemb. an. milles. sexcentesimo vndecimo, sedit que annos tredecim, & decessit sub Vrbano VIII. anno 1624. *Vghell. vbi sup.*

Tit. 600. Tricastinus:

1 IN Prouincia Prouinciæ sub Metropolitana Arelatensi Tricastina Ecclesia vnicum Dominicanum Pastorem habuit P. F. Ioannem Baptistam le Gras, cuius mentionem facit Gallia Christiana antiqua fol. 493. Noua autem de Tricastina Ecclesia non tractat: qui è viuis excessit anno milles. quingentesimo octogesimo tertio.

Tit. 601. Tridentinus.

1 LIcet nullus ex Prædicatoribus in Tridentina nobili Vrbe Pastor resederit, tamen P. F. Gabriel de Alexandris Suffraganeus ibidem fuit, à Pio V. Pontifice Sanctissimo institutus an. 1566. creatusque Gallesinen. Episcopus, Christophoro Card. Madrutio Tridentinæ Ecclesiæ Episcopius dicente. *Plod. p. 2. lib. 4.*

Tit. 602. Tripolen.

1 IN partibus infidelium Tripolensis Ecclesia est, cui titularis Episcopus præfectus est à Iulio III. die 22. Iunij anno milles. quingentes. quinquagesimo, datusq; Suffraganeus Halberstaden. Episcopo, P. F. Io. Alberti Germanus, dispensatusq; fuit vt canonicatum, præbendamque Halberstaden. Ecclesiæ dudum Episcopo Pontificalia ibidem exercenti assignatos, retinere posset. Ex *Act Consist. eiusdem Iulij III. & Regest. Cancell. Apost.*

Tit. 603. Triuentinus.

1 TRiuentum Samnij Ciuitas Regni Neapolit. cuius Episcopalis Sedes Apostolicæ immediatè subditur, vnicum Dominicanum Episcopum habuit P. F. Lucam de Neapoli, qui cum esset Vicarius Generalis Nationis Neapolitanæ, ad hanc Triuentinam Ecclesiam promotus est circa annum millesimũ ducentesimum sexagesimum. Hic autem cum Manfredi coronationi interesse renuisset, in exilium ab eodem pulsus, ad Clementem Papam IV. confugit anno 1266. à quo benignè receptus, Card. Albanen. Episcopo Apost. Sedis Legato commendatus est, vt excluso à Manfredo intruso Episcopo Triuentino, in propriam sedem Lucam restitueret. *Taeg. in monum. Ord. & Vghell. tom. 2. in Append. inter Triuent. Epp.*

Tit. 604. Troianus:

1 APostolicæ Sedi immediatè subditur Troiana Ecclesia in Apulia, cui

cui præfuit P. F. Hugo à Capitulo electus & à Nicolao III. Pont. Max. confirmatus Cal. Auguſti anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo octauo ad Bethleemitarum. ſequenti anno 1279. 7. Id. Octob. poſtmodum translatus. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

Tit. 605. Tropeien.

RHegino Archiepiſcopo velut Metropolitæ debitum præſtat obſequiũ hæc Tropeienſis Eccleſia in Calabria, cui tres infraſcripti Dominicani inſtituti ſacerdotale ius dixere.

1 P. F. Franciſcus de Manthea Prouinciæ Regni, huius Sedis Epiſcopus erat anno à nato Saluatore milleſ. trecẽteſimo quadrageſ. quarto, qui nimirum eo anno die 11. Nouemb. Indictione 13. tranſcribi fecit omnia priuilegia ſuæ Eccleſiæ, quæ Americo Card. Tit. S. Martini in Montibus in Neapolitano Regno Clementis VI. Legato de Latere miſit per Nicolaum Epiſcopum Neocaſtren. teſte Taego in Monumentis Ordinis, qui tamen cũ Manteanum Epiſcopum nominat, eo quia hæ Eccleſiæ ſint vnitæ, & *Vghell. t. 9. Ital. Sac.*

2 Cardinalis Io. Dominicus Florentinus Tit. S. Sixti, Card. de Ragufio nuncupatus, ex Ord. noſtro aſſumptus, hanc Tropeien. Eccleſiam regendam obtinuit commendatam à Gregorio XII. die 16. Maij anno milleſimo quadringenteſimo decimo, quam paulò poſt ad eiuſdem Pontif. pedes dimiſit liberè. *Vghell. vbi ſup.*

3 P. F. Ambroſius Corduba Hiſpanus ſũmæ ſcientiæ, ac exiſtimationis vir, huius Eccleſiæ Epiſcopus renunciatus eſt ab Vrbano VIII. die 20. Iunij anno milleſimo ſexcenteſio trigeſimo tertio, quam cum optimè gubernaſſet annis quinque, abijt ex mortalium conſpectu die 9. Auguſti an. 1638. *Vghell. vbi ſup.*

Tit. 606. Truxillen.

1 CAſtrum de Truxillo, poſitum, vt dicitur in Actis Conſiſt. in Prouincia de Cabo de Honduras in partibus Indiarum, erectũ fuit in ciuitatem, eiuſq; Eccleſia in Cathedralem ad Imperatoris Caroli V. petionem die 6. Septemb. anno milleſ. quingenteſimo trigeſimo primo, à Clemente VII. cui datus eſt primus Paſtor P. F. Alphonſus de Talauera S. Theol. Magiſter inſignis, cum facultate conſtituendi ibi canonicatus, & Cappellanos. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Clementis. Pont. Max.*

2 P. F. Franciſcus de Gabrera ex Eccleſia portus diuitis, ſeu de Puerto rico à Paulo V. translatus eſt ad hanc de Truxillo die 6. Octob. anno milleſimo ſexcenteſimo quartodecimo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont.*

Tit. 607. De Tucaman.

1 ECcleſia de Tucaman in Prouincia Peruana ſub Metropolitana Ciuitatis Regum, in Cathedralem erecta die 10. Maij anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo, habuit Paſtorem P. F. Franciſcum de Victoria, cœnobij ciuitatis Regum alumnum, à Gregorio XIII. die 29. Ianuarij anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo octauo creatum. *Ex Actis Conſiſt. eiuſdem Pontificis.*

2 P. F. Thomas de Torres, ſeu Tonnes Tucaman. Epiſcopus renunciatus eſt ab Vrbano VIII. die 11. Decemb. anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo octauo, quam Eccleſiam cum an. tres optimè gubernaſſet, à Paſtore bono, æternoq; vocatus eſt ad reddendam rationem de ouibus ſibi creditis anno 1631. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

Tit. 608. Tuden.

1 TVdenſis Eccleſia antiquitus ſub Metropolitana Bracaren. nunc verò Compoſtellana, vt vult Gallia Chriſtiana, Epiſcopum obtinuit à Io. XXII. P. F. Bernardum Guidonis Gallum Lemouicenſem, quem idem Pont. Max. ad Lodouen. poſtmodum tranſtulit anno à nato Saluatore milleſ. trecenteſimo vigeſimo quarto. De quo ſupra in Lodouen. Epiſc. *Gall. Chriſt. tom. 2. inter Lodouen.*

2 P. F. Petrus de Silua Hiſpanus natalium ſplendore, doctrina, vitæq; probitate ſpectabilis, huius Eccleſiæ Paſtor euaſit

sit circa annum millesimum quadringentesimum sexagesimum, ad alias Ecclesias in Hispania traslatus, de quo sup. in Episcopis Orensanen. *Gil. in Teat. Eccles. Tuden. & Orensanen.*

3 P. F. Petrus de Herrera Hispalensis Salmantini conuentus S. Stephani alumnus, vir doctissimus, à Philippo III. Canarien. Episcopus nominatus, & à Gregorio XV. creatus, à D. F. Isidoro de Aliaga. Valentiæ Archiepiscopo in Ecclesia S. Dominici Matriti consecrarionis munus suscepit 21. Nouemb. anno millesimo sexcentesimo vigesimo primo, sequentiq; anno ad hanc Tuden. Eccl. translatus est, quã cum annis octo sanctè gubernasset, mortem lætus aspexit in suo Salmaticen. Conuentu, anno 1630. Decemb. 31. ætatis suæ 82. Iacet ibidem sequenti memoria.

Anno Dom. 1630. ætatis suæ 82. trig. prima Decemb. hoc suo sacello propitium sibi numen expectat F. Petrus Herrera, ipse verò moriens hæc tãtum sepulchrali lapidi apponenda voluit. *Hic expectat Petrus*. Gil. vbi sup.

Tit. 609. Tudertinus.

1 TVdertina Ecclesia in Vmbria Apostolicæ Sedi immeditè subditur, in eaq; Fernandez noster inter Archip. Italos asserit resedisse P. F. Iacobum, de quo tamen alij Scriptores Ord. non tractant. P. Abbas Vghellus vnicum Iacobum fuisse Tudertinum Pastorem anno millesimo ducentesimo quinquagesimo, asserit; fuisse verò Religiosum silet; subdit tamen fuisse virum probum, pacis amatorem, qui Tudertinos Ciues, ciuili discordia dissipatos, ad pacis fœdera reduxit.

Tit. 610. Tullen.

ARchiepiscopalem Treuerensem Sedem suam Metropolitã agnoscit Tullensis hæc Episcopalis in Lotharingia, cui hos ex nostris præfuisse comperimus.

1 P. F. Clemens Bnollus Gallus Tullensis Episcopus creatus est à Clemente VI. circa annum millesimum trecentesimum quinquagesimum, de quo non tractat Gallia Christiana, quæ ab anno 1330. quo Tullen. Ecclesiæ præerat F. Thomas de Boutlai, vsq; ad 1357. quo in eadẽ residebat Bernardus de la Tour, nullum alium Episcopum ponit. *Plod. par. 2. lib. 2. Fernand. in Epp. Gall. & Steph. Sampayus.*

2 P. F. Ioannes de Nouocastro Burgundus nobilissimis Natalibus ortus, in hac Ecclesia Pastor sedit, quem Clemens, in sua obedientia VII. nuncupatus Consobrinum suum, Magistrum Sacri Palatij primò nominauit anno 1378. deinde post quatuor annos Tullen. Episcopum fecit; tandemq; die 23. Decembis S. R. E. Cardinalem declarauit sub Tit. SS. Quatuor Coronatorum, Maioribus profectò laudibus dignus censeretur Ioannes, vir aliàs celeberrimus, si vero Pontifici, non autem Consobrino suo Pseudopont. Clementi adhæsisset, de quo copiosum sermonem habuimus inter Card. *Ex lib. prouis. Prælat. eiusdem Clemen. VII. & Gallia Christ. tom. 3. inter Tullen. Epp. sub num.* 62. Silet tamen (vt solet sæpè sæpiùs) ipsum Dominicanum fuisse.

3 P. F. Desiderius Gallus in Consist. habito Bononiæ à Clemente VII. vbi residebat propter aduentum Caroli V. Imp. habito die Mercurij 29. Ianuarij an. 1530. fuit creatus Episcop. Christopolitanus in partib. datusq; Suffraganeus Ecclesiæ Tullen. cuius erat Episcopus tunc Nicolaus Franciscus à Lotharingia. *Ex Act. Consist. eiusdem Pont.*

4 P. F. Clemens Baleij Gallus sacræ Theol. professor à Paolo III. Christopolitanus Episcopus, Suffraganeusq; Tullen. Ecclesiæ constituitur die Lunæ 31. Ianuarij, anno à Virgineo partu milles. quingentesimo quadragesimo septimo. *Ex Act. Consist. eiusd. Pont. Max.*

Tit. 611. Turtibulen.

1 TVrtibulen. Ecclesia in Terra Laboris Regni Neap. sub Metropoli Beneuentana Pastores proprios habuit per multa sæcula; at cum destructa fuisset Ciuitas Turtibulen. redacta fuit Ecclesia ad Archipresbyteratum ruralem; ante huiusmodi autem excidium Turtibulensis Episcopus fuit P. F. Bartholomeus de Beneuen-

neuento, creatus per obitum Iordanis Idib. Maij ab Vrbano V. Pontificatus sui anno quinto, qui fuit reparati orbis milleſimus trecenteſimus ſexageſimus ſeptimus prout liber 2. prouiſion. Prælatorum eiuſdē Pont. teſtatur; tranſlatus ex Leſinen. Eccleſia, *Vghell. tom. 8. Ital. ſac. inter Turtibulen. ſub num. 6.*

Tit. 612. Valleren.

1 PAter F. Leonardus de Neapoli cœnobij S. Petri Martyris alumnus à Sixto IV. Vallerenſis Epiſcopus creatur anno à Virginis partu milleſ. quadringenteſimo ſeptuageſimo quinto, qui obtinuit ſequentes gratias à Magiſtro Ord. Leonardo de Manſuetis in Regeſtis eiuſdem fol. 74. appoſitas. *D. Leonardus Epiſcopus Vallerenſis, olim Frater conuentus Sancti Petri Mart. de Neapoli, habuit iſtas gratias, ſcil. quod recipiatur in ſuo conuentu honorificè, cum præcepto ſub pœna priuationis gratiarum, & pœnis debitis trangreſſoribus præceptorum, & quod gaudeat omnibus gratijs Ord. & ſuffragijs. Dat. Romæ 31. Ianuarij 1475.*

Tit. 613. Valuen.

CVm Sulmonenſi Valuenſis Eccleſia, eſt vnita, quibus Eccleſijs tres ſequentes præfuere Epiſcopi ex noſtris:

1 P. F. Iacobus de Vrbeueteri Paſtor effectus eſt ab Vrbano V. Non. Martij an. 1263. Obijt 1278.

2 P. F. Bartholomeus de Scalis eligitur Epiſcopus an. 1463. Deceſſit 1491.

3 P. F. Donzellus à Monte Regali à Pio V. inſtituitur Antiſtes an. 1572. Quieuit in pace 1585.

De quibus omnibus inter Sulmonen. ſopra copioſiorem ſermonem habuimus.

Tit. 614. Vigornien.

1 IN Anglia Vigornienſis Eccleſia ſub Metrop. Cantuarien. Paſtorem habuit F. Thomam Bringſtede Anglum, virum, tum ſcolaſticarum, tum diuinarum ſcripturarum peritia præclarum, qui ſcripſit varia opera, inter quæ recenſentur ſequentia.

Super 4. lib. ſentent.
Super Pſalterium
In parabolas Salomonis.
Placita Theologica lib. uno complexus eſt
Diſtinctiones lib. altero.

Plura alia ſcripſiſſe fertur. Floruit circa annum 1370. *Plod. ex Abreuiat. Geſneri, & Loſit. in Bibliot.*

Tit. 615. Vapincen.

SVb Metropolit. Aquen. eſt Vapincen. Eccleſia in Prouincia, cui duo ex Dominicani inſtituti Patribus præfuere Epiſcopi.

1 P. F. Robertus Gallus de Prouincia Prouinciæ Vapinceſis Epiſcopus factus eſt, præeratq; huic Eccleſiæ anno milleſ. ducenteſimo trigeſimo octauo, quo confirmationem priuilegiorum ſuæ Eccleſiæ obtinuit, videlicet de caſtris Baſtidę veteris, ac nouæ: Caſtrorum de Tornafort, Montis tenerij, Montaerio, Talardo veteri, & alijs, eiuſque exemplar in codice Aquen. Archiui Regij reperitur. Deceſſit, vt teſtatur Taegius noſter in monument. Ord. anno milleſ. ducenteſimo quinquageſimo primo. De quo Gall. Chriſt. tom. 3. ſilet tamen Dominicanum fuiſſe.

2 Raimundus de Medullione & ipſe Vapincen. Epiſcopus ſalutatus eſt anno reparati Orbis milleſ. ducenteſimo octogeſimo primo, ſicut tradit Taeg. in monum. Ordinis, de quo Olmeda in vita Ioannis de Vercellis Magiſtri Ord. ità ſubdit. *F. Raimundus de Medullione, ſcientia, & virtute conſpicuus ex Epiſcopo Vapicenſi, Archiantiſtes Ebredunen. declaratur à Martino IV. quam dignitatem annis duodecim religiosè, utiliterq; adminiſtrauit.*

Tit. 616. Varuntinen.

P. F. Nicolaum de Rempis Gallum in Varuntinenſi Eccleſia reſediſſe teſtatur Fernandez noſter in Epp. Gallis, circa annum milleſimum quadringenteſimum octogeſimum: de quo nil aliud refert.

Tit.

Digitized by Google

Tit. 617. Vasionen.

1 IN Venusino Comitatu sub Metropolit. Auenionen. est Vasionensis Ecclesia, cui P. F. Benedictus de Paganottis Florentinus præfuit, qui in conuentu S. Mariæ Nouellæ regulari obseruantia sacrisq; literis imbutus, atq; Theologiæ Magister renunciatus, Vasionen. Episcopus creatus est ab Innocentio VIII. die vltima Febr. anno millesquadringentesimo octogesimo quinto. Eius mentio habetur in Regest. Mag. Ord. Ioachini Turriani, qui eidem facultatem concessit manendi in conuentu S. Mariæ Nouellæ de Florentia anno 1500. In Capitulo autem Generali Romæ habito 1508. fuit ad gratias, & beneficia Ordinis receptus. Tandem anno trigesimo octauo regiminis huius Ecclesiæ qui fuit à Virginis partu millesimus quingentesimus vigesimus tertius, è mortalium oculis euanuit. *Ex Regest. Magistrorum Ord. Gall. Christ. tom. 3. & Act. Consist.*

Tit. 618. Vateforden.

1 VAteforden. & Lismoren. Episcopus in Hibernia sub Metropolit Carselien à Bonifacio Papa X. creatur P. F. Io: de Ping anno millesimo trecentesimo nonagesimo septimo, de quo Bzouiana Manuscript. *Io: de Ping. Ord. Prad. Episcop. Vateforden. & Lismoren. in Hibernia Prouinc. Caselien. a Bonifacio IX. 5. Id. Iulij an.* 8.

Tit. 619. Velandicen.

1 PAter Fr. Franciscus de Corduba Hispanus, conuentus S. Pauli Hispalensis alumnus, ex nobili familia Marchionum de Priego, factus est Episcopus Velandicensis circa annum millesimum quingentesimum vigesimum quintum teste Fernandez in Episcopis Hispanis.

Tit. 620. Veliternen.

CVm Ostiensi est Valiternensis Ecclesia vnita, quibus Sacri Collegij Card. protempore Decanus ius dicit modò ex inueterata iam consuetudine, eisdem autem præsure sebuentes Ord. nostri Card.

1 P. F. Petrus de Tarantasia Ostien. & Veliternen. seù Veliternus Episcopus effectus est an. 1272.

2 P. F. Latinus Malabranca anno 1278

3 P. F. Hugo Seguin. an. 1288.

4 P. F. Nicolaus Boccasinus an. 1300.

5 P. F. Nicolaus Mattiri de Prato an. 1303.

6 P. F. Guillelmus Sudrè an. 1367.

De quibus omnibus copiosè tractauimus supra inter Ostien. Epp.

Tit. 621. Vencien.

1 IN Prouincia sub Metropolitana Ebredunensi exiſtit Vencienſis Ecclesia, cui præfuit Episcopus P. F. Petrus Marilatius Auenionen vir doctissimus, & & eruditiss. procurante eius promotionem Siciliæ Rege, à Nicolao IV. Pont. Max. quæ contigit anno millesimo ducentesimo nonagesimo. Viginti propemodum annis commissum sibi populum sanctissimè gubernauit secluſa omni pompa Episcopali, & Religiosæ paupertatis sectator feruidus. *Luſit. in Chron. ad an.* 1290. *Gallus Christ. tom. 3.*

2 P. F. Fulco de Terascona ex Prouincia Prouinciæ *Vencien.* Episcopus à Io: XXII. renunciatur die 26. Oct. anno millesimo trecentesimo vigesimo sexto. At breui tempore sibi collatam dignitatem obtinuit, nàm secundo sui regiminis anno quieuit in pace 1328. Capitulo suo legata mitra pretiosa, gemmis ornata. *Tacg. in Mon. Ord. Gall. Christ. vbi sup.*

3 P. F. *Io:* Abrahardi, vulgo cognominatus, Episcopus Blancus, ab *Vrbano* VI. circa annum millesimum trecentesimum octogesimum quintum creatus est Episcopus Vencien. qui iurium suæ Ecclesiæ propugnator accerrimus vsq; ad mortem semper fuit. Capitulo sæc Cathedralis 20. Gall. libras donauit ea lege, vt perpetuis futu-

futuris temporibus in eadem Ecclesia solemniter D. Thomæ Aquinatis festum celebraretur. A Communitate Nicensis vrbis Episcopale Castrum de Gattetis recepit, vbi quieuit in pace circa annum millesimum trecentesimum nonagesimum quintum. *Gall. Christ. vbi sup.*

Tit. 622. Venecoponen.

1 IN partibus Venecoponen. Ecclesia est, cuius Episcopali titulo Insignitus est à Pio II. P. F. Henricus Rittenius, de Rauennato dictus, Germanus, datusq; Suffraganeus Archiep. Colonien. anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo octauo, qui in Capitulo Generali apud Nouiomagum celebrato, ad gratias, ac beneficia Ord. in hunc modum receptus est. *Recipiuntur ad gratias, & beneficia Ord. P. F. Episcopi. In primis acceptamus R. Petrum de Venetijs Archiepũ Corphien. D. Antonium de Regio Episcopũ Bituntien. D. Henricum de Rauennato Episc. Venecoponen. suffraganeum Reuerendiss. D. Archiep. Colonien. D. Henricum Pragas Episc. Sebastien. & D. Io: Vnder Episc. Laudanen. Omnes assumptos ex Ord. nostro.*

Tit. 623. Veneten.

IN Armoria Veneten. Ciuitas in Gallia est, cuius Episc. Sedi, Turonensis suffraganeę, sequentes Dominicani præfuere.

1 P. F. Hugo Stoquer, alias de Lestrequer, primus inter illos effulsit, ex Trecorensi Sede huc translatus, & à Capitulo electus, cui cum annis ferè duobus optimè præfuisset, præcessit nos cum signo fidei dormiens in somno pacis, die 10. Oct. anno milles. quadringentesimo octauo. *Gall. Christ. tom. 3.*

2 P. F. Io: Valydire Corisopiten. Diœcesis, ex Leonen. Ecclesia in Britannia ad hanc Venetensem translatus est ab Eugenio IV. anno millesimo quadringentesimo trigesimo tertio. Cathedralem suam instaurauit, singulariq; munificentia cumulauit, annuo censu pro Anniuersario, ac missis sibi persoluendis constituto. Naturæ debitum persoluit, anno milles. quadringentesimo quadragesimo quarto. Iacet in Cathedrali in cappella B. Mariæ retro chorum. *Gall. Christ. vbi sup.*

Tit. 624. De Venezuola.

SUnt qui hanc Ecclesiam de *Venezuola* eandem esse cum illa de Cloro, S. Iacobi nuncupata, à nobis supra tit. 188 relata, asserant; alij autem diuersam dicant: qua de re neque à Patribus nostris Indis certiores fieri potuimus, quod & in aliquibus alijs remotissimarum regionum illarum Ecclesijs nobis contigit. *Veritati* ergò cõsulturi, quos in Consistorialibus Actis nominatos Episcopos de Cloro nouimus, sub eo Tit. retulimus; quos verò de Venazuola, hìc referimus: Si vna eadẽq; est Ecclesia, cunctos simul pro eadẽ ibi & hic promotos Episcopos recense.

1 Ecclesia hæc de *Venezuola* in Indijs ad Caroli V. supplicationẽ erigitur in Cathedralẽ à Clemente VII. die 21. Iulij, anno millesimo quinquagentesimo trigesimo primo, cui datus est Episcopus à Pio IV. P. F. Petrus de Agredo Hispanus, die Veneris 27. Iunij, anno millesimo quinquagesimo sexagesimo primo. Fuit Petrus Salmantini conuentus filius, vir doctus plurimarum Cathedrarum, Cœnobiorũmq; moderator egregius, qui grammaticæ studium in sua Ciuitate pro addiscenda ab Indis latina lingua proprio ære fũdauit. Sublatus est de terra viuentium, anno millesimo quingentesimo octogesimo, in sua Cathedrali sepulturæ datus, ità enim habetur in Actis Consist. Pij Pont. quorum testimonium cum sit certum, erasse Gil. in assignanda serie annorum pro motionis huius Episcopi constat.

2 Io Petri prædicti locum huius Sedis Episcopus delectus est P. F. Io: Muzzauillo, à Gregorio XIII. Maij 23. anno millesimo quingentesimo octogesimo tertio promotus, qui multa, & Regi, & populo sibi commisso præstitit beneficia. Quieuit in pace decimo sui regiminis, anno 1593. *Ex Act. Consist. eiusdem Pont. & Gil. in Teat. S. Eccles. de Venezuola.*

4 P. F. Petrus Palominus Burgenas Magist. post mortem Didaci Episcopus de Venzuola nominatus est à Philippo III. Hispa-

Hispaniarum Rege, promotusque à Clemente VIII. anno millesimo sexcentesimo primo, qui breui tempore hanc Ecclesiam rexit complendo dies suos. *Gil. vbi sup.*

Tit. 625. Venusini.

1 QVinque Dominicani Præsules Episcopali sedi Venusinæ in Neapolitano Regno, sub Metrop. Ecclesiarum vnitarũ Acheruntina, & Materana sacrum ius dixere, quorum primus fuit P. F. Augustinus de Beneuento, à Io. XXII. Episcopus creatus die 5. Augusti anno millesimo trecentesimo trigesimo quarto, qui pluribus annis commissum sibi gregem sanctissimè rexit. *Taeg. in monum. Ord. & Vghell. tom. 7. Ital. Sac.*

2 P. F. Dionysius (quem Bzouiana manuscrip. Dominicum dicunt) de Monte Leone S. Theol. Doctor celebris à Martino V. qui probè hominem nouerat, Venusinus Antistes renunciatus est Idib. Nouemb. anno à Virg. partu millesimo quingentesimo decimo nono. Præfuit eximiè annis duodecim, mortalitatem complens anno 1431. *Vghell. vbi sup.*

3 P. F. Paulus Obertus Bergomen. inculpatæ vitæ vir, eximiaque doctrina præditus, à Pio V. die 20. Martij Venusinus Episcopus deligitur anno millesimo qningentesimo sexagesimo septimo. At breuis temporis decursu cõmissas sibi oues salutis pabulo enutriuit, ex hoc sæculo nequam ereptus eodem anno, 13. Septemb. iacet in Cathedrali in communi Canonicorum ossuario, prout mandauerat, conditus. *Vghell. vbi sup.*

4 P. F. Vincentius Calci de Soncino sacræ Theol. insignis Magister, ex Prouinciali terræ sanctę, ac socio Magistri Generalis Beccariæ, à Gregorio XIV. die 18. Febr. anno millesimo quingentesimo nonagesimo primo huius sedis Episcopus deligitur; qui cum Episcopales ædes restaurasset, populumque sibi commissum, verbo, ac exẽplo informasset, omnia, quæ boni Pastoris sunt complendo, perrexit ad Christum die 3. Maij labente anno millesimo quingentesimo octogesimo octauo, in Cathedrali tumulatus. *Vghell. vbi sup.*

5 P. F. Hyacinthus Tarusius Vrbeuetanus ex Monte Politiano oriundus, nobili familia progenitus, & Vrbeuetani cõuentus alumnus, sacræ Theol. Mag. vir eruditione, tam sacra, quàm prophana, refertus, Venusinam Ecclesiam regendam obtinuit ab Innocentio X. Pont. Max. die 5. Octobr. anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo quarto, solemniter ciuitatẽ ingressus 13. Feb. sequentis anni 1655. Viuit hoc anno 1665. Pastor optimus, qui assiduis concionibus, atque monitionibus commissas sibi oues ad salutis pascua dirigere satagit. Scripsit vitam S. Honuphrij, quam *Viterbij* edidit. Item B. Alberti Magni gesta, ac obseruationes super Epistolas S. Catharinæ Senensis. *Vghell. vbi sup.*

Tit. 626. Vercellen.

1 LIcet Vercellensis Ecclesia in Lombardia sub Metropolitana Mediolanen. nullum Dominicanum professorem Episcopum habuerit, Suffraganeum tamen consequuta est P. F. Melchiorem Cribellum nobilem Mediolanẽsem S. Theol. Magistrum celebrem, datum à Paulo III. creatumque Tagastensem Episcopum die 20. Febr. anno millesimo quingentesimo quadragesimo. *Ex Act. Consist. eiusd.* P.

Tit. 627. Veræ pacis.

DE hac Prouincia loquens Mag. Gil. in Theatro Ecclesiastico de Ecclesia Guatimalen. *Veræ* Pacis ita orditur tractatum. *Aesta Prouincia le dieron los Soldatos Castellanos el nombre de Tierra de Guerra, porque no la pudieron sugetar con la industria de las armas: Los Religiosos Dominicos le dieron en odio de la guerra, el nombre de Verapez, porque no vino à la obediencia Real con la fuerza de la espada, sino con la efficacia de la palabra Euangelica.*

1 *Veræ* Pacis Ecclesia in Cathedralem erigitur ad Philippi II. Hispaniarum Regis supplicationem à Pio IV. die Veneris 27. Iunij anno millesimo quingentesimo sexagesimo primo, cui primus datur Episcopus eadem die P. F. Petrus de Angulo nobilissimis ortus natalibus, vt Con-

Tit. 592. Tongaren.

1 IN Affrca hæc Eccleſia exiſtit, cui ab Apoſtol. Sede datus eſt Epiſcopus P. Fr. Gualterus de Bononia circa annum milleſimum trecenteſimum quadrageſimum quintum, teſtibus Fernandez & Plodio.

2 Aprilis 11. Cal. ann. milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo primo à Nicolao Papa V. datus eſt Epiſcopus Tõgaren. P.F. Io. noſtri Ord. ſicut in libris prouiſ. Prælat. eiuſdem teſtatum reperitur, de quo ſcriptores Ordinis ſummum tenuere ſilentium.

Tit. 593. Torcellani.

1 TOrcellanæ ciuitatis Epiſcopalis ſedes Patriarchalem Venetam velut Metropolitanam reueretur, cui præfuit P. F. Gotiſredus ab Innocentio IV. Epiſcopus renunciatus ad Capituli ſupplicationem anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo ſecundo, datis litteris 6. Calend. Septemb. ad Hydruntinum Archiep. vt munus conſecrationis eidem impertiretur. Duobus tãtummodo annis ibidem ſedit, deceſſitque, in ſua Cathedrali tumulatus. *Vghell. tom. 5. Ital. Sac.*

2 P. F. Ptolomæus Lucenſis D. Thomæ Aquinatis auditor, diuinis, humaniſque literis nobiliter excultus, primùm Vaticanus Bibliothecarius, an. milleſimo trecenteſimo decimo octauo ad Torcellanam regendam Eccleſiam aſſumptus eſt à Io. XXII. quam integerrimè quatuor annis rexit, e viuis poſtmodum exemptus. Scripſit eruditus vir (cuius meminit præter noſtros, Baronius, Platina, Volateranus, & Blondus.

Annales rerum ab anno 1060. vſq; ad 1303.
Quos elapſis annis Lugdunenſia præla dedere in lucem.

Eccleſiaſticam hiſtoriam in 24. lib. diſtinctam
Hæc edita non eſt typis, cuſtoditur tamen in Barberina Bibliotheca M. S. vbi eſt etiã liber de regimine Principum S. Thomæ ab eodem Ptolomæo in vulgarem linguam conuerſus, & completus, vt in membranacei codicis calce hiſce verbis adnotatur.

Qui comple il quinto libro del Rè, e del Regno comenzado dal Venerabile Dottore S. Tomaſo de Aquino dell'Ordine de Predicatori, poſcia cõpito da frà Tolomeo da Lucca del medeſimo Ordine qual fù poi Veſcouo di Torcello. Vghell. vbi ſup. & Plod. p. 2. lib. 1.

3 P.F. Aegidius de Gallutijs Bononien. huius Sedis Epiſcopus effectus eſt poſt Ptolemæi exceſſum an. milleſ. trecenteſimo vigeſimo ſecundo, ſicut eiuſdem Eccleſiæ monumenta teſtantur, Vghello idem affirmante, quam cum probè adminiſtraſſet circiter ſeptem annos, ad Cretenſem Archiepiſcopalem translatus, Bononiæ deceſſit, apud noſtros ſepulturæ datus De quo inter Creten. Archiep. *Vgh. vbi & ſup. ex Paſchalino, Alidoſio, & Plodio.*

4 B. Bartholomæus de Piſcialis, ex Sacri Palatij Magiſterio ad Torcellanam Eccleſiam aſſumptus eſt à Io. XXII. anno milleſ. trecenteſimo vigeſimo octauo, quã optimè rexit vſque ad annum milleſimum trecenteſimum trigeſimum tertium, quo Armeniæ creatus Archiepiſcopus, ibidem pro fide combuſtis lento igne manibus, in cœlum euolauit. *Vghell. vbi ſup.*

5 P. F. Michael de Venetijs Torcellanus Epiſcopus poſt B. Bartholomæum renunciatur à Io. XXII. anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo tertio, cui Eccleſiæ, cum incorruptum ius annis tredecim dixiſſet, Venetijs migrauit à ſæculo, in noſtra SS. Ioannis & Pauli Eccleſia, in qua Dominicanam togam ſumpſerat, ſub ſequenti modeſtiſſimo epitaphio ſepultus.

Hìc iacet Dominus
Fr. Michael Ord. Pred.
Epiſcopus Torcellanus

Vghell. vbi ſupra.

Tit. 594. Tragurien.

1 TRagurienſi Eccleſiæ in Sclauonia ſub Metropolit. Spalaten. præfuit P.F. Thomas Tomaſinus Venetus, origine Turca, ex ea gente, Thomaſa nuncupata, quæ cum alijs nobilibus Florentia pulſa Venetias ſe recepit, ex Vrbinate translatus à Martino V. cui in Conſtantienſi Cõcilio Thomæ virtutes, doctrina, ac prudentiam innotuerant, anno milleſ. quadringenteſimo vigeſimo quarto. Vnde

Tit.

cim annis eandem rexit, translatus deinde ad Maceraten. & Recanatensem anno milles. quadringentesimo trigesimo quinto ab Eugenio IV. de quo ibi. *Vghell. tom. 2. inter Vrbinates Epp.*

Tit. 595. Trecen.

1 AD Trecensem Ecclesiam in Gallia sub Senonen. Metropolitana electus est P. F. Petrus de Villiers laureatus doctor in Parisina Academia, diuini verbi annunciator celebris, ac Carolo V. Regi à sacris confessionibus, ex Niuernensi translatus à Gregorio XI. qui solemnem possessionem suæ Ecclesiæ adijt die 29. Aprilis anno millesimo trecentes. septuagesimo sexto. Trecense cœnobium Ordinis nostri cellis, Biblioheca, ædificijs, alijsq; ornamentis auxit. *Viginti* mensibus tantummodo in hac dignitate vixit, & mortuus est. Iacet in nostra Eccleſia Trecen. prope Aram max. *Gall. Christ. tom. 3.*

2 P. F. Guillelmus Parui Normannus, Theologus Parisinus, Regum Ludouici XII. & Francisci Confessarius, Trecensis Episcopus nominatus à Rege, à Leone X. confirmatur die 24. Ianuarij anno 1519. qui per procuratorem possessionem init die 10. Martij eiusdem anni, & statim suam Cathedralem sacris vasis, ac vestibus exornauit: nec non pastoralis curæ sollicitus fuit. Prouinciali Senonen. Concilio interfuit, in quo perorauit, multiplici eruditione ornatus, ex cuius penu literaria prodiere in lucem Chronica Sigeberti, Gregorij Turonen. Adonis, Pauli Diaconi, Luitprandi Ticinensis. Vir fuit in omni disciplinarũ genere versatissimus, vnde meritò à Claudio Seisellio in Ludouici XII. vita prædicatur. Transijt postmodum ad Siluanectensem sedem anno millesimo quingentesimo vigesimo septimo. de quo ibi. *Ex Act. Consist. Leonis X. & Gall. Christ. tom. 3.*

Tit. 596. Trecoren.

1 TVronensem Metropolitanam agnoscit Trecorensis Ecclesia in Gallia, cui vnũ comperimus ex nostris præfuisse Episcopum P. F. Euenum Begagnon. ab *Vrbano* V. creatum die 19. Nouemb. pontificatus sui anno primo, qui fuit à Virg. partu millesimus trecentesimus sexagesimus secundus vti liber 1. prouisionis Prælatorum eiusdem Pont. testatur. Fuit verò Euenus genere nobilis, de conuentu Montis relaxi, Parisinus doctor famosus, in Pontificia Curia Pœnitentiarius, magnique nominis vir. Decessit Auenione, apud nostros cõditus anno millesimo trecentesimo septuagesimo primo. *Ex lib. prouis. Prælat. eiusdem Pont. & Gall. Christ. tom. 3.*

2 P. F. Hugo Stoquer Trecoren. Diœcesis Theologus Parisiensis præstantissimus, de conuentu Morlaixensi, Trecorensis Episcopus creatur à Bonifacio IX. anno millesimo quadringentesimo tertio, qui duobus circiter annis transactis, translatus est ad Venetensem sedem in Armorica vbi quieuit cum Christo die 10. Octobr. anno 1408. *Gall. Christ. vbi sup.*

3 P. F Natalis Deslandes Gallus ex conuentu Blesensi, Vicarius Generalis Gallicanæ Congregationis, Doctor Parisinus, & Ludouico XIII. à sacris concionibus, fit Trecoren. Episcopus ab Vrbano VIII. anno 1636. die 28. Ianuarij. Decessit anno 1645. *Ex Regest. Cancell. Apost. & Gall. Christ. vbi sup.*

Tit. 597. Treuicani.

1 TReuicanæ Eccles. quæ & Vicana, & Triuicana in Actis Cõsistorialibus nominatur, in terra laboris sub Beneuentana Metrop. sacrum ius dixere plures ex nostris Prædicatoribus, quorum prior recensentur P. F. Gerardus, à Clemente VI. Episcopus delectus anno millesimo trecentesimo quadragesimo quarto 15. Cal. Maij, in Curia consecratus per Io. Episcopum Cardin. Portuensem; translatus postmodum sequẽti anno ad Rapollanam. Ecclesiã. De quo ibi. *Vghell. to. 8. Ital. Sac.*

2 P. F. Pontius de Excondeuilla ex Episcopo Montis Marrani, huius Ecclesiæ Pastor in translati Gerardi locum à Clemente VI. Idib. Maij anno millesimo trecentesimo quadragesimo quinto renunciatus, cum pluribus annis eidem sanctè præ-

fuisset carnis onere depositò ad perpetuæ fœlicitatem transijt. *Vghell. vbi sup.*

3 P. F. Hieronymus Politus Lombardus Cremonensis, post peractum in Mantuano conuentu, Prioris, atq; in Cremonensi, Inquisitoris cum laude munus, à Card. F. Michaele Ghislerio S. R. E. Summo Inquisitore, in sibi demandatæ præfecturæ Socium, atque domesticum theologum, & Confessarium assumptus est. A Pio IV. postmodum S. Carolo Borromæo Card. Nepoti theologus constitutus, die 24. Oct. anno millesimo quingentesimo sexagesimo quarto Treuicanus Episcopus ab eodem Pont. Max. renunciatus est. Subsequuta Cardinalis Alexandrini in Summũ Pontificem electione, in sua Ecclesia, ad maiora non promotus, in mortis amplexus corruit anno millesimo quingentesimo septuagesimo quinto. *Plod. par. 2. lib. 4. Vghell. vbi sup.*

4 P. F. Antonius Balducius ex Generali Commissario S. R. E. & Vniuersalis Inquisitionis, à Gregorio XIII. huius sedis Moderator electus est die 6. Febr. anno millesimo quingentesimo septuagesimo sexto, qui quarto commissi sibi gregis anno migrauit à sæculo 1580. *Vghell. & Plod. vbi sup.*

5 P. F. Gregorius Seruantius de S. Seuerino Picenus, cœnobij S. Mariæ super Mineruam alumnus, Treuicanus Episcopus effectus est à Clemente VIII. anno millesimo sexcentesimo primo. Qui infracti animi vir, subsequuto vltimi Ferrariensis Ducis Alphonsi Estensis obitu, cũ Ferrariensis status ad Apostolicam sedem esset deuolutus, eumque Clemens Pontifex armorum apparatu, atque Ecclesiasticis censuris sibi subijcere niteretur, Ferrariam ingressus, Ecclesiasticum interdictum Cathedrali Ecclesiæ affixit, recessitq; Infracti animi constantiam miratus Pontifex, eum nouis honorum titulis auxit. Anno millesimo sexcentesimo quarto dimisso regiminis Episcopalis onere, subsequutoq; Clementis obitu, Camerinũ se recepit vbi sibi, ac pietatis operibus vacans, compleuit dies suos florenti adhuc ætate anno millesimo sexcentesimo octauo, in nostra S. Dominici eiusdem ciuitatis Ecclesia sepulturæ traditus, cui Magister Generalis Nicolaus Rodulphius, eius in philosophicis disciplinis aliquando auditor, monumentum sequenti elogio constituit.

D. O. M.
Fr. Gregorio Seruantio
Sancto Seuerinati Ord. Prad.
Episcopo Triuicano.
cui quod natura in suo opere
fuerat demirata
Suprema virtus auxit,
æmula fortuna intercepit,
Sempiterni nominis gloria
venerabunda restituet.
Vixit Ann. XLV.
Obijt die 12. mens. Octob.
An. MDCVIII.
F. Nicolaus Rodulphius eiusd. Or. Gen. Mag
Præceptoris optimi saluti, ac memoriæ cõsulẽs
anno reddita huic cœnobio sacra celebrandi
ergo tributo. Grati animi monumentum posf.
An. Dom. MDCXXX.

Scripsit de Immunitate Ecclesiastica. *Vghell. & Plod. vbi sup.*

Tit. 598. Tribunen.

IN Sclauonia sub Ragusina Metropol. Tribunen. Ecclesia, quæ cum Mercanen. est vnita; nouem Dominicanos Pastores habuit; an verò & Mercanen. hos omnes, nescimus: nam harum Ecclesiarum vnionem factam reperimus in Actis Consistorialibus; quando verò facta sit, inuenire non potuimus.

1 P. F. Iacobus de Ragusio Tribunen. Ep. fuit anno 1412.

2 P. F. Io. Musarec Dalmata à Martino V. anno 1418. in defuncti Iacobi locum creatus, de quo Bzouiana manuscripta. *Io. Musarech Ord. Prad. Ep. Tribunen. & Mercanen. in Sclauonia prouin. Ragusina à Martino V. 8. Cal Ian. anno 1.*

3 P. F Blasius Constantinus circa annum 1460.

4 P. F. Blasius alter à superiori circa annum 1475.

5 P. F. Donatus de Georgijs obijt anno 1482. cum duobus tantùm annis præfuisset.

6 P. F. Augustinus Nallius à Iulio II. an. 1512. decessit anno 1527.

7 P. F. Franciscus Puteus à Clemente VII. an. 1528. die 28. Feb. obijt 1532.

Fran-

Francisco successit P. F. Thomas de Cerua Ragusinus die 16. Decemb. an. 1532. decessit anno 1535.

8 P. F. Archangelus Gozzeus à Clemente VIII. circa annum 1595.

9 P. F. Ambrosius Gozzeus Archangeli Nepos à Paulo V. die 15. Iunij anno 1609. decessit circa annum 1620.

De quibus omnibus copiosum sermonem habuimus supra, cum de Mercanen. Episcopis tractauimus.

Tit. 599. Tricaricen.

1 IN Prouincia Basilicatæ sub Acheruntina, Materanaque Ecclesijs Metropolit. vnitis in Neapolitano Regno est hæc Tricaricen. quæ primum ex nostris consequuta est Episcopum P. F. Nicolaum de Venetijs, theologica facultate, cæterisque virtutibus virum commendabilem, ab Eugenio IV. creatum 9. Cal. Nouemb. anno milles. quadringentesimo trigesimo octauo, qui Episcopale ius incontaminatum commisso sibi gregi annis octo dixit decessitque anno 1446. *Vghellus tom. 7. Ital. Sac.*

2 P. F. Robertus de Robertis nobilis Romanus Sacræ Theol. Mag. in S. Mariæ super Mineruam cœnobio ad Ordinem receptus, atque sacris literis imbutus, vir regularis obseruantiæ sectator feruidus, à Paulo V. in demortui Septimij Roberti germani fratris locum, Tricaricen. Episc. creatur die 5. Decemb. an. milles. sexcentesimo vndecimo, sedítque annos tredecim, & decessit sub Vrbano VIII. anno 1624. *Vghell. vbi sup.*

Tit. 600. Tricastinus:

1 IN Prouincia Prouinciæ sub Metropolitana *Arelatensi* Tricastina Ecclesia vnicum Dominicanum Pastorem habuit P. F. Ioannem Baptistam le Gras, cuius mentionem facit Gallia Christiana antiqua fol. 493. Noua autem de Tricastina Ecclesia non tractat: qui è viuis excessit anno milles. quingentesimo octogesimo tertio.

Tit. 601. Tridentinus.

1 LIcet nullus ex Prædicatoribus in Tridentina nobili Vrbe Pastor resederit, tamen P. F. Gabriel de Alexandris Suffraganeus ibidem fuit, à Pio V. Pontifice Sanctissimo institutus an. 1566. creatusque Gallesinen. Episcopus, Christophoro Card. Madrutio Tridentinæ Ecclesiæ Episcopatus dicente. *Plod. p. 2. lib. 4.*

Tit. 602. Tripolen.

1 IN partibus infidelium Tripolensis Ecclesia est, cui titularis Episcopus præfectus est à Iulio III. die 22. Iunij anno milles. quingentes. quinquagesimo, datusq; Suffraganeus Halberstaden. Episcopo, P. F. Io. Alberti Germanus, dispensatusq; fuit vt canonicatum, præbendamque Halberstaden. Ecclesiæ dudum Episcopo Pontificalia ibidem exercenti assignatos, retinere posset. *Ex Act Consist. eiusdem Iuly III. & Regest. Cancell. Apost.*

Tit. 603. Triuentinus.

1 TRiuentum Samnij Ciuitas Regni Neapolit. cuius Episcopalis Sedes Apostolicæ immediatè subditur, vnicum Dominicanum Episcopum habuit P. F. Lucam de Neapoli, qui cum esset Vicarius Generalis Nationis Neapolitanæ, ad hanc Triuentinam Ecclesiam promotus est circa annum millesimũ ducentesimum sexagesimum. Hic autem cum Manfredi coronationi interesse renuisset, in exilium ab eodem pulsus, ad Clementem Papam IV. confugit anno 1266. à quo benignè receptus, Card. Albanen. Episcopo Apost. Sedis Legato commendatus est, vt excluso à Manfredo intruso Episcopo Triuentino, in propriam sedem Lucam restitueret. *Taeg. in monum. Ord. & Vghell. tom. 2. in Append. inter Triuent. Epp.*

Tit. 604. Troianus:

1 APostolicæ Sedi immediatè subditur Troiana Ecclesia in Apulia, cui

cui præfuit P. F. Hugo à Capitulo electus & à Nicolao III. Pont. Max. confirmatus Cal. Augusti anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo octauo ad Bethleemitanum ſequenti anno 1279. 7. Id. Octob. poſtmodum translatus. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

Tit. 605. Tropeien.

RHegino Archiepiſcopo velut Metropolitæ debitum præſtat obſequiũ hæc Tropeienſis Eccleſia in Calabria, cui tres infraſcripti Dominicani inſtituti ſacerdotale ius dixere.

1 P. F. Franciſcus de Manthea Prouinciæ Regni, huius Sedis Epiſcopus erat anno à nato Saluatore milleſ. trecẽteſimo quadrageſ. quarto, qui nimirum eo anno die 11. Nouemb. Indictione 13. tranſcribi fecit omnia priuilegia ſuæ Eccleſiæ, quæ Americo Card. Tit. S. Martini in Montibus in Neapolitano Regno Clementis VI. Legato de Latere miſit per Nicolaum Epiſcopum Neocaſtren. teſte Taegio in Monumentis Ordinis, qui tamen cũ Manteanum Epiſcopum nominat, eo quia hæ Eccleſiæ ſint vnitæ, & *Vghell. t. 9. Ital. Sac.*

2 Cardinalis Io. Dominicus Florentinus Tit S. Sixti, Card. de Raguſio nuncupatus, ex Ord. noſtro aſſumptus, hanc Tropeien. Eccleſiam regendam obtinuit commendatam à Gregorio XII. die 16. Maij anno milleſimo quadringenteſimo decimo, quam paulò poſt ad eiuſdem Pontif. pedes dimiſit liberè. *Vghell. vbi ſup.*

3 P. F. Ambroſius Corduba Hiſpanus ſũmæ ſcientię, ac exiſtimationis vir, huius Eccleſiæ Epiſcopus renunciatus eſt ab Vrbano VIII. die 20. Iunij anno milleſimo ſexcenteſio trigeſimo tertio, quam cum optimè gubernaſſet annis quinque, abiit ex mortalium conſpectu die 9. Auguſti an. 1638. *Vghell. vbi ſup.*

Tit. 606. Truxillen.

1 CAſtrum de Truxillo, poſitum, vt dicitur in Actis Conſiſt. in Prouincia de Cabo de Honduras in partibus Indiarum, erectũ fuit in ciuitatem, eiuſq; Eccleſia in Cathedralem ad Imperatoris Caroli V. petionem die 6. Septemb. anno milleſ. quingenteſimo trigeſimo primo, à Clemente VII. cui datus eſt primus Paſtor P. F. Alphonſus de Talauera S. Theol. Magiſter inſignis, cum facultate conſtituendi ibi canonicatus, & Cappellanos. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Clementis. Pont. Max.*

2 P. F. Franciſcus de Cabrera ex Eccleſia portus diuitis, ſeu de Puerto rico à Paulo V. translatus eſt ad hanc de Truxillo die 6. Octob. anno milleſimo ſexcenteſimo quartodecimo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont.*

Tit. 607. De Tucaman.

1 ECcleſia de Tucaman in Prouincia Peruana ſub Metropolitana Ciuitatis Regum, in Cathedralem erecta die 10. Maij anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo, habuit Paſtorem P. F. Franciſcum de Victoria, cœnobij ciuitatis Regum alumnum, à Gregorio XIII. die 29. Ianuarij anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo octauo creatum. *Ex Actis Conſiſt. eiuſdem Pontificis.*

2 P. F. Thomas de Torres, ſeu Tonnes Tucaman. Epiſcopus renunciatus eſt ab Vrbano VIII. die 11. Decemb. anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo octauo, quam Eccleſiam cum an. tres optimè gubernaſſet, à Paſtore bono, æternoq; vocatus eſt ad reddendam rationem de ouibus ſibi creditis anno 1631. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

Tit. 608. Tuden.

1 TVdenſis Eccleſia antiquitus ſub Metropolitana Bracaren. nunc verò Compoſtellana, vt vult Gallia Chriſtiana, Epiſcopum obtinuit à Io. XXII. P. F. Bernardum Guidonis Gallum Lemouicenſem, quem idem Pont. Max. ad Lodouen. poſtmodum tranſtulit anno à nato Saluatore milleſ. trecenteſimo vigeſimo quarto. De quo ſupra in Lodouen. Epiſc. *Gall. Chriſt. tom. 2. inter Lodouen.*

2 P. F. Petrus de Silua Hiſpanus natalium ſplendore, doctrina, vitæq; probitate ſpectabilis, huius Eccleſiæ Paſtor euaſit

sit circa annum millesimum quadringentesimum sexagesimum, ad alias Ecclesias in Hispania traslatus, de quo sup. in Episcopis Orensanen. *Gil. in Teat. Eccles. Tuden. & Orensanen.*

3 P. F. Petrus de Herrera Hispalensis Salmantini conuentus S. Stephani alumnus, vir doctissimus, à Philippo III. Canarien. Episcopus nominatus, & à Gregorio XV. creatus, à D. F. Isidoro de Aliaga. Valentiæ Archiepiscopo in Ecclesia S. Dominici Matriti consecrarionis munus suscepit 21. Nouemb. anno millesimo sexcentesimo vigesimo primo, sequentiq; anno ad hanc Tuden. Eccl. translatus est, quã cum annis octo sanctè gubernasset, mortem lætus aspexit in suo Salmaticen. Conuentu, anno 1630. Decemb. 31. ætatis suæ 82. lacet ibidem sequenti memoria.

Anno Dom. 1630. ætatis suæ 82. trig. prima Decemb. hoc suo sacello propitium sibi numen expectat F. *Petrus Herrera*, ipse verò moriens hæc tãtum sepulchrali lapidi apponenda voluit. *Hic expectat Petrus*. Gil. vbi sup.

Tit. 609. Tudertinus.

1 TVdertina Ecclesia in Vmbria Apostolicæ Sedi immeditè subditur, in eaq; Fernandez noster inter Archip. Italos asserit resedisse P. F. *Iacobum*, de quo tamen alij Scriptores Ord. non tractant. P. Abbas Vghellus vnicum Iacobum fuisse Tudertinum Pastorem anno millesimo ducentesimo quinquagesimo, asserit; fuisse verò Religiosum silet; subdit tamen fuisse virum probum, pacis amatorem, qui Tudertinos Ciues, ciuili discordia dissipatos, ad pacis fœdera reduxit.

Tit. 610. Tullen.

ARchiepiscopalem Treuerensem Sedem suam Metropolit. agnoscit Tullensis hæc Episcopalis in Lotharingia, cui hos ex nostris præfuisse comperimus.

1 P. F. Clemens Bnollus Gallus Tullensis Episcopus creatus est à Clemente VI. circa annum millesimum trecentesimum quinquagesimum, de quo non tractat Gallia Christiana, quæ ab anno 1330. quo Tullen. Ecclesiæ præerat F. Thomas de Boutlai, vsq; ad 1357. quo in eadẽ residebat Bernardus de la Tour, nullum alium Episcopum ponit. *Plod. par. 2. lib. 2. Fernand. in Epp. Gall. & Steph. Sampayus.*

2 P. F. Ioannes de Nouocastro Burgundus nobilissimis Natalibus ortus, in hac Ecclesia Pastor sedit, quem Clemens, in sua obedientia VII. nuncupatus Consobrinum suum, Magistrum Sacri Palatij primò nominauit anno 1378. deinde post quatuor annos Tullen. Episcopum fecit; tandemq; die 23. Decembis S. R. E. Cardinalem declarauit sub Tit. SS. Quatuor Coronatorum. Maioribus profectò laudibus dignus censeretur Ioannes, vir aliàs celeberrimus, si vero Pontifici, non autem Consobrino suo Pseudopont. Clementi adhæsisset, de quo copiosum sermonem habuimus inter Card. *Ex lib. pronis. Pralat. eiusdem Clemen. VII. & Gallia Christ. tom. 3. inter Tullen. Epp. sub num. 62.* Silet tamen (vt solet sæpè sæpiùs) ipsum Dominicanum fuisse.

3 P. F. Desiderius Gallus in Consist. habito Bononiæ à Clemente VII. vbi residebat propter aduentum Caroli V. Imp. habito die Mercurij 29. Ianuarij an. 1530. fuit creatus Episcop. Chrissopolitanus in partib. datusq; Suffraganeus Ecclesiæ Tullen. cuius erat Episcopus tunc Nicolaus Francisus à Lotharingia. *Ex Act. Consist. eiusdem Pont.*

4 P. F. Clemens Baleij Gallus sacræ Theol. professor à Paolo III. Chrissopolitanus Episcopus, Suffraganeus q; Tullen. Ecclesiæ constituitur die Lunæ 31. Ianuarij, anno à Virgineo partu millesimo quingentesimo quadragesimo septimo. *Ex Act. Consist. eiusd. Pont. Max.*

Tit. 611. Turtibulen.

1 TVrtibulen. Ecclesia in Terra Laboris Regni Neap. sub Metropoli Beneuentanæ Pastores proprios habuit per multa sæcula; at cum destructa fuisset Ciuitas Turtibulen. redacta fuit Ecclesia ad Archipresbyteratum ruralem; ante huiusmodi autem excidium Turtibulensis Episcopus fuit P. F. Bartholomeus de Beneuen-

neuento, creatus per obitum Iordanis Idib. Maij ab Vrbano V. Pontificatus sui anno quinto, qui fuit reparati orbis milleſimus trecenteſimus ſexageſimus ſeptimus prout liber 2. prouiſion. Prælatorum eiuſdē Pont. teſtatur; tranſlatus ex Leſinen. Eccleſia, *Vghell. tom. 8. Ital. ſac. inter Turtibulen. ſub num. 6.*

Tit. 612. Valleren.

1 PAter F. Leonardus de Neapoli cœnobij S. Petri Martyris alumnus à Sixto IV. Vallerenſis Epiſcopus creatur anno à Virginis partu milleſ. quadringenteſimo ſeptuageſimo quinto, qui obtinuit ſequentes gratias à Magiſtro Ord. Leonardo de Manſuetis in Regeſtis eiuſdem fol. 74. appoſitas. *D. Leonardus Epiſcopus Vallerenſis, olim Frater conuentus Sancti Petri Mart. de Neapoli, habuit iſtas gratias, ſcil. quod recipiatur in ſuo conuentu honorificè, tum præcepto ſub pœna priuationis gratiarum, & pœnis debitis trangreſſoribus præceptorum, & quod gaudeat omnibus gratijs Ord. & ſuffragijs. Dat. Romæ 31. Ianuarij* 1475.

Tit. 613. Valuen.

CVm Sulmonenſi Valuenſis Eccleſia, eſt vnita, quibus Eccleſijs tres ſequentes præfuere Epiſcopi ex noſtris:

1 P. F. Iacobus de Vrbeueteri Paſtor effectus eſt ab Vrbano V. Non. Martij an. 1263. Obijt 1278.

2 P. F. Bartholomeus de Scalis eligitur Epiſcopus an. 1463. Deceſſit 1491.

3 P. F. Donzellus à Monte Regali à Pio V. inſtituitur Antiſtes an. 1572. Quieuit in pace 1585.

De quibus omnibus inter Sulmonen. ſopra copioſiorem ſermonem habuimus.

Tit. 614. Vigornien.

1 IN Anglia Vigornienſis Eccleſia ſub Metrop. Cantuarien. Paſtorem habuit F. Thomam Bringſtede Anglum, virum, tum ſcolaſticarum, tum diuinarum ſcripturarum peritia præclarum, qui ſcripſit varia opera, inter quæ recenſentur ſequentia.

Super 4. lib. ſentent.
Super Pſalterium
In parabolas Salomonis.
Placita Theologica lib. vno complexus eſt
Diſtinctiones lib. altero.

Plura alia ſcripſiſſe fertur. Floruit circa annum 1370. *Plod. ex Abreuiat. Geſneri, & Luſit. in Bibliot.*

Tit. 615. Vapincen.

SVb Metropolit. Aquen. eſt Vapincen. Eccleſia in Prouincia, cui duo ex Donicani inſtituti Patribus præfuere Epiſcopi.

1 P. F. Robertus Gallus de Prouincia Prouinciæ Vapinceſis Epiſcopus factus eſt, præeratq; huic Eccleſiæ anno milleſ. ducenteſimo trigeſimo octauo, quo confirmationem priuilegiorum ſuæ Eccleſiæ obtinuit, videlicet de caſtris Baſtidę veteris, ac nouæ: Caſtrorum de Tornafort, Montis tenerij, Montaerio, Talardo veteri, & alijs, eiuſque exemplar in codice Aquen. Archiui Regij reperitur. Deceſſit, vt teſtatur Taegius noſter in monument. Ord. anno milleſ. ducenteſimo quinquageſimo primo. De quo Gall. Chriſt. tom. 3. ſilet tamen Dominicanum fuiſſe.

2 Raimundus de Medullione & ipſe Vapincen. Epiſcopus ſalutatus eſt anno reparati Orbis milleſ. ducenteſimo octogeſimo primo, ſicut tradit Taeg. in monum. Ordinis, de quo Olmeda in vita Ioannis de Vercellis Magiſtri Ord. ità ſubdit. *F. Raimundus de Medullione, ſcientia, & virtute conſpicuus ex Epiſcopo Vapicenſi, Archiantiſtes Ebredunen. declaratur à Martino IV. quam dignitatem annis duodecim religiosè, vtiliterq; adminiſtrauit.*

Tit. 616. Varuntinen.

P. F. Nicolaum de Rempis Gallum in Varuntinenſi Eccleſia reſediſſe teſtatur Fernandez noſter in Epp. Gallis, circa annum milleſimum quadringenteſimum octogeſimum: de quo nil aliud refert.

Tit.

Digitized by Google

Tit. 617. Vasionen.

1 IN Venusino Comitatu sub Metropolit. Auenionen. est Vasionensis Ecclesia, cui P. F. Benedictus de Paganottis Florentinus præfuit, qui in conuentu S. Mariæ Nouellæ regulari obseruantia sacrisq; literis imbutus, atq; Theologiæ Magister renunciatus, Vasionen. Episcopus creatus est ab Innocentio VIII. die vltima Febr. anno millesimo quadringentesimo octogesimo quinto. Eius mentio habetur in Regest. Mag. Ord. Ioachini Turriani, qui eidem facultatem concessit manendi in conuentu S. Mariæ Nouellæ de Florentia anno 1500. In Capitulo autem Generali Romæ habito 1508. fuit ad gratias, & beneficia Ordinis receptus. Tandem anno trigesimo octauo regiminis huius Ecclesiæ qui fuit à Virginis partu millesimus quingentesimus vigesimus tertius, è mortalium oculis euanuit. *Ex Regest. Magistrorum Ord. Gall. Christ. tom. 3. & Act. Consist.*

Tit. 618. Vateforden.

1 VAteforden. & Lismoren. Episcopus in Hibernia sub Metropolit Carselien à Bonifacio Papa X. creatur P. F. Io: de Ping anno millesimo trecentesimo nonagesimo septimo, de quo Bzouiana Manuscript. *Io: de Ping. Ord. Prad. Episcop. Vateforden. & Lismoren in Hibernia Prouinc. Caselien. a Bonifacio* IX. 5. *Id. Iulij an.* 8.

Tit. 619. Velandicen.

1 PAter Fr. Franciscus de Corduba Hispanus, conuentus S. Pauli Hispalensis alumnus, ex nobili familia Marchionum de Priego, factus est Episcopus Velandicensis circa annum millesimum quingentesimum vigesimum quintum teste Fernandez in Episcopis Hispanis.

Tit. 620. Veliternen.

CVm Ostiensi est Valiternensis Ecclesia vnita, quibus Sacri Collegij Card. protempore Decanus ius dicit modò ex inueterata iam consuetudine, eisdem autem præsure sebuentes Ord. nostri Card.

1 P. F. Petrus de Tarantasia Ostien. & Veliternen. seù Veliternus Episcopus effectus est an. 1272.

2 P. F. Latinus Malabranca anno 1278

3 P. F. Hugo Seguin. an. 1288.

4 P. F. Nicolaus Boccasinus an. 1300.

5 P. F. Nicolaus Martiri de Prato an. 1303.

6 P. F. Guillelmus Sudrè an. 1367.

De quibus omnibus copiosè tractauimus supra inter Ostien. Epp.

Tit. 621. Vencien.

1 IN Prouincia sub Metropolitana Ebredunensi exiſtit Vencien sis Ecclesia, cui præfuit Episcopus P. F. Petrus Marilatius Auenionen vir doctissimus, & & eruditiss. procurante eius promotionem Siciliæ Rege, à Nicolao IV. Pont. Max. quæ contigit anno millesimo ducentesimo nonagesimo. Viginti propemodum annis commissum sibi populum sanctissimè gubernauit secluſa omni pompa Episcopali, & Religiosæ paupertatis sectator feruidus. *Luſit. in Chron. ad an.* 1290. *Gallus Christ. tom.* 3.

2 P. F. Fulco de Terascona ex Prouincia Prouinciæ *V*encien. Episcopus à Io: XXII. renunciatur die 26. Oct. anno millesimo trecentesimo vigesimo sexto. At breui tempore sibi collatam dignitatem obtinuit, nàm secundo sui regiminis anno quieuit in pace 1328. Capitulo suo legata mitra pretiosa, gemmis ornata. *Tacg. in Mon. Ord. Gall. Christ. vbi sup.*

3 P. F. Io: Abrallardi, vulgo cognominatus, Episcopus Blancus, ab *V*rbano VI. circa annum millesimum trecentesimum octogesimum quintum creatus est Episcopus Vencien. qui iurium suæ Ecclesiæ propugnator accerrimus vsq; ad mortem semper fuit. Capitulo sæ Cathedralis 20. Gall. libras donauit ea lege, vt perpetuis futu-

futuris temporibus in eadem Eccleſia ſolemniter D. Thomæ Aquinatis feſtum celebraretur. A Communitate Nicienſis vrbis Epiſcopale Caſtrum de Gatteriis recepit, vbi quieuit in pace circa annum milleſimum trecenteſimum nonageſimum quintum. *Gall. Chriſt. vbi ſup.*

Tit. 622. Venecoponen.

1 IN partibus Venecoponen. Eccleſia eſt, cuius Epiſcopali titulo Inſignitus eſt à Pio II. P. F. Henricus Rituenius, de Rauennato dictus, Germanus, datuſq; Suffraganeus Archiep. Colonien. anno milleſ. quadringenteſimo quinquageſimo octauo, qui in Capitulo Generali apud Nouiomagum celebrato, ad gratias, ac beneficia Ord. in hunc modum receptus eſt. *Recipiuntur ad gratias, & beneficia Ord. P. F. Epiſcopi. In primis acceptamus R. Petrum de Venetijs Archiepũ Corphien. D. Antonium de Regio Epiſcopũ Bituntin. D. Henricum de Rauennato Epiſc. Venecoponen. ſuffraganeum Reuerendiſs. D. Archiep. Colonien. D. Henricum Pragas Epiſc. Sebaſten. & D. Io: Vnder Epiſc. Laudanen. Omnes aſſumptos ex Ord. noſtro.*

Tit. 623. Veneten.

IN Armoria Veneten. Ciuitas in Gallia eſt, cuius Epiſc. Sedi, Turonenſis ſuffraganeę, ſequentes Dominicani præfuere.

1 P. F. Hugo Stoquer, aliàs de Leſtrequer, primus inter illos effulſit, ex Trecorenſi Sede huc translatus, & à Capitulo electus, cui cum annis ferè duobus optimè præfuiſſet, præceſſit nos cum ſigno fidei dormiens in ſomno pacis, die 10. Oct. anno milleſ. quadringenteſimo octauo. *Gall. Chriſt. tom 3.*

2 P. F. Io: Valydire Coriſopiten. Diœceſis, ex Leonen. Eccleſia in Britannia ad hanc Venetenſem translatus eſt ab Eugenio IV. anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo tertio. Cathedralem ſuam inſtaurauit, ſingulariq; munificentia cumulauit, annuo cenſu pro Anniuerſario, ac miſſis ſibi perſoluendis conſtituto. Naturæ debitum perſoluit, anno milleſ. quadringenteſimo quadrageſimo quarto. Iacet in Cathedrali in cappella B. Mariæ retro chorum. *Gall. Chriſt. vbi ſup.*

Tit. 624. De Venezuola.

SVnt qui hanc Eccleſiam de *Venezuola* eandem eſſe cum illa de Cloro, S. Iacobi nuncupata, à nobis ſupra tit. 188 relata, aſſerant; alij autem diuerſam dicant; qua de re neque à Patribus noſtris Indis certiores fieri potuimus, quod & in aliquibus alijs remotiſſimarum regionum illarum Eccleſijs nobis contigit. *Veritati* ergò cõſulturi, quos in Conſiſtorialibus Actis nominatos Epiſcopos de Cloro nouimus, ſub eo Tit. retulimus; quos verò de Venazuola, hìc referimus: Si vna eadẽq; eſt Eccleſia, cunctos ſimul pro eadẽ ibi & hic promotos Epiſcopos recenſe.

1 Eccleſia hæc de *Venezuola in Indijs* ad Caroli V. ſupplicationẽ erigitur in Cathedralẽ à Clemente VII. die 21. Iulij, anno milleſimo quinquagenteſimo trigeſimo primo, cui datus eſt Epiſcopus à Pio IV. P. F. Petrus de Agredo Hiſpanus, die Veneris 27. Iunij, anno milleſimo quinquageſimo ſexageſimo primo. Fuit Petrus Salmantini conuentus filius, vir doctus plurimarum Cathedrarum, Cœnobiorumq; moderator egregius, qui grammaticæ ſtudium in ſua Ciuitate pro addiſcenda ab Indis latina lingua proprio ære fũdauit. Sublatus eſt de terra viuentium, anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo, in ſua Cathedrali ſepulturæ datus, ità enim habetur in Actis Conſiſt. Pij Pont. quorum teſtimonium cum ſit certum, erraſſe Gil. in aſſignanda ſerie annorum pro motionis huius Epiſcopi conſtat.

2 Io Petri prædicti locum huius Sedis Epiſcopus delectus eſt P. F. Io: Muzzauillo, à Gregorio XIII. Maij. 23. anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo tertio promotus, qui multa, & Regi, & populo ſibi commiſſo præſtitit beneficia. Quieuit in pace decimo ſui regiminis, anno 1593. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. & Gil. in Teat. S. Eccleſ. de Venezuola.*

4 P. F. Petrus Palominus Burgenas Magiſt. poſt mortem Didaci Epiſcopus de Venzuola nominatus eſt à Philippo III. Hiſpa-

Digitized by Google

Hispaniarum Rege, promotusque à Clemente VIII. anno millesimo sexcentesimo primo, qui breui tempore hanc Ecclesiam rexit complendo dies suos. *Gil. vbi sup.*

Tit. 625. Venusini.

1 QVinque Dominicani Præsules Episcopali sedi Venusinæ in Neapolitano Regno, sub Metrop. Ecclesiarum vnitarũ Acheruntina, & Materana sacrum ius dixere, quorum primus fuit P. F. Augustinus de Beneuento, à Io. XXII. Episcopus creatus die 5. Augusti anno millesimo trecentesimo trigesimo quarto, qui pluribus annis commissum sibi gregem sanctissimè rexit. *Taeg. in monum. Ord. & Vghell. tom. 7. Ital. Sac.*

2 P. F. Dionysius (quem Bzouiana manuscrip. Dominicum dicunt) de Monte Leone S. Theol. Doctor celebris à Martino V. qui probè hominem nouerat, Venusinus Antistes renunciatus est Idib. Nouemb. anno à Virg. partu millesimo quingentesimo decimo nono. Præfuit eximiè annis duodecim, mortalitatem complens anno 1431. *Vghell. vbi sup.*

3 P. F. Paulus Obertus Bergomen. inculpatæ vitæ vir, eximiaque doctrina præditus, à Pio V. die 20. Martij Venusinus Episcopus deligitur anno millesimo qningentesimo sexagesimo septimo. At breuis temporis decursu cõmissas sibi oues salutis pabulo enutriuit, ex hoc sæculo nequam ereptus eodem anno, 13. Septemb. iacet in Cathedrali in communi Canonicorum ossuario, prout mandauerat, conditus. *Vghell. vbi sup.*

4 P. F. Vincentius Calci de Soncino sacræ Theol. insignis Magister, ex Prouinciali terræ sanctę, ac socio Magistri Generalis Beccariæ, à Gregorio XIV. die 18. Febr. anno millesimo quingentesimo nonagesimo primo huius sedis Episcopus deligitur; qui cum Episcopales ædes restauraſſet, populumque sibi commissum, verbo, ac exẽplo informasset, omnia, quæ boni Pastoris sunt complendo, perrexit ad Christum die 3. Maij labente anno millesimo quingentesimo octogesimo octauo, in Cathedrali tumulatus. *Vghell. vbi sup.*

5 P. F. Hyacinctus Tarusius Vrbeuetanus ex Monte Politiano oriundus, nobili familia progenitus, & Vrbeuetani cõuentus alumnus, sacræ Theol. Mag. vir eruditione, tam sacra, quàm prophana refertus, Venusinam Ecclesiam regendam obtinuit ab Innocentio X. Pont. Max. die 5. Octobr. anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo quarto, solemniter ciuitatẽ ingressus 13. Feb. sequentis anni 1655. Viuit hoc anno 1665. Pastor optimus, qui assiduis concionibus, atque monitionibus commissas sibi oues ad salutis pascua dirigere satagit. Scripsit vitam S. Honuphrij, quam *Viterbij* edidit. Item B. Alberti Magni gesta, ac obseruationes super Epistolas S. Catharinæ Senensis. *Vghell. vbi sup.*

Tit. 626. Vercellen.

1 LIcet Vercellensis Ecclesia in Lombardia sub Metropolitana Mediolanen. nullum Dominicanum professorem Episcopum habuerit, Suffraganeum tamen consequuta est P. F. Melchiorem Cribellum nobilem Mediolanẽsem S. Theol. Magistrum celebrem, datum à Paulo III. creatumque Tagastensem Episcopum die 20. Febr. anno millesimo quingentesimo quadragesimo. *Ex Act. Consist. eiusd.* P.

Tit. 627. Veræ pacis.

DE hac Prouincia loquens Mag. Gil. in Theatro Ecclesiastico de Ecclesia Guatimalen. *Veræ* Pacis ita orditur tractatum. *Aesta Prouincia le dieron los Soldatos Castellanos el nombre de Tierra de Guerra, porque no la pudieron sugetar con la industria de las armas: Los Religiosos Dominicos le dieron en odio de la guerra, el nombre de Verapez, porque no vino à la obediencia Real con la fuerza de la espada, sino con la efficacia de la palabra Euangelica.*

1 *Veræ* Pacis Ecclesia in Cathedralem erigitur ad Philippi II. Hispaniarum Regis supplicationem à Pio IV. die Veneris 27. Iunij anno millesimo quingentesimo sexagesimo primo, cui primus datur Episcopus eadem die P. F. Petrus de Angulo nobilissimis ortus natalibus, vt Con-

ſiſtorialia Acta teſtantur. Hic Mexicano in cœnobio Dominicana profeſſione emiſſa, inſignis diuini verbi præco effectus, ſacra prædicatione plures Indos ad fidei Euangelicæ agnitionem adduxit. Ad huius Eccleſiæ regimen aſſumptus, ſequenti anno 1562. feria 4. infra octauam Reſurrectionis D. N. Ieſu Chriſti in pace quieuit apud Zalamam, erga B. Virginem maxima deuotione feruens, ob quam F. Petrus de S. Maria nominari voluit. *Mag. Gil. vbi ſup. & ex Act. Conſiſt. Pij IV.*

2 In demortui Petri Epiſcopali ſede conſtituitur alter P. F. Petrus, de Penna dictus, Burgenſis conuentus alumnus, ab eodem Pio IV. Nouemb. 17. anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo quarto, qui ſequenti anno 11. Martij ad Quitenſem Eccleſiam transfertur, de quo ibi. Ex *Regeſt. Cancell. Apoſt. & Gil. vbi ſup.*

3 Mag. Gil. Gonzalez de Auila in Theatro Eccleſiaſtico de S. Eccleſia *Veræ* Pacis, poſt Petrum, in eadem Eccleſia Epiſcopum, ponit P. F. Antonium de Heruias; at immeritò: nam Conſiſtorialia Acta oppoſitum hoc pacto referunt. *Die Veneris 8. Ianuarij 1574. F. Thomas de Cardenas Ord. Prad. fit Epiſcopus Eccleſiæ veræ pacis in partibus Indiarum maris Oceani vacan. per translationem D. Petri dictæ Ciuitatis Epiſcopi ad Eccleſiam Quitanam, referente Card. Pacecho.* En quomodo Petro ſucceſſit Thomas, & non Antonius Heruias. Fuit Thomas patria Corduben. S. Pauli, eiuſdem ciuitatis cœnobij alumnus, & ad Indos profectus, Guatimalen. conuentus prior extitit. Corporis mortificationi deditus, cilicio, ieiunio, aſſiduaque diſciplina rebellantem carnem ſpiritui ſeruire cogebat. Indorum conuerſioni intentus, copioſam eorum multitudinem ſacro lauacro Chriſto regenerauit. Epiſcopus factus, primus omnium muſicales concentus apud Indos introduxit, commiſſaſq; oues quotidiano verbi diuini pabulo reficiebat. Annos quatuor demandatam ſibi Eccleſiã ſanctiſſimè rexit; tandemque ieiunijs, ac vigilijs fractus, bonis operibus plenus, obdormiuit in Domino, cõmunibus lacrymis parentatus. *Ex ſuprad. Auct.*

4 P. F. Antonius de Heruias in regimine huius Eccleſiæ ſucceſſit Thomæ de Cardenas die 6. Febr. anno 1579. ex Arequipen. Eccleſia translatus, Conſiſtorialibus Actis Gregorij XIII. id conteſtantibus. *Referente Cardin. Sforcia, die 9. Ianuarij 1579. ad Regis Catholici præſentationem Pont. prouidit Eccleſiæ Veræ pacis, vacanti per obitum Thomæ, de perſona R. Antonij Heruias Ord. FF. Prædicatorum, abſoluendo ipſum à vinculo, quo Eccleſiæ de Arequipa tenebatur, munere tamen conſecrationis per eum non ſuſcepto, & ad dictam Eccleſiam Veræ pacis transferendo.* Septem annos huic Eccleſiæ præfuit Paſtor bonus, ad Carthagenen. poſtmodum à Sixto V. die 22. Octob. anno 1586. translatus, in qua deceſſit anno 1596. Ex *Actis ſuprad. & Gil. vbi ſup.*

5 Translato Antonio, Philippus III. nominauit Veræ Pacis Epiſcopum P. F. Io. de Caſtro, Prouincialem in Inſulis Philippinis, virum religioſiſſimum, qui clauſtralis quietis cupidiſſimus, oblatam dignitatem ſubire recuſauit. *Porque ſu pretencion era el martirio.* Inquit Gil. vbi ſup.

Poſt renunciationem Ioannis, effectus eſt Epiſcopus D. Io. Fernandez, quo ad Mechoacan. Eccleſiam translato, hæc Veræ pacis cum Guatimalen. incorporata eſt. *Gil. in Teat. Eccl. de Guatimala.*

Tit. 628. Vergen.

1 PAter Fr. Io. de Colmis Vergenſis Epiſcopus creatur ab Vrbano V. 13. Cal. Febr. pontificatus ſui anno 8. qui fuit à Natiuitate Chriſti milleſimus trecenteſimus ſeptuageſimus, ſicut habetur in lib. prouiſ. Prælat. eiuſd. Pont.

Tit. 629. Veronen.

SVb Parriarchali Aquileien. eſt *Veronenſis* nobilis Eccleſia in Lombardia ſub dominio inclitæ Reipublicæ Venetæ, cui duo Dominicani, profeſſores præfuere.

1 P. F. Petrus è nobili Scaligera gente ortus, huius Eccleſiæ Epiſcopus creatus eſt anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo à Nicolao Papa IV. qui ſpectatæ integritatis, ac doctrinæ vir fuit, vnus ex primis noſtri Ordinis alumnis, qui à S. Patre Dominico Bononiæ ad religioſæ conuerſationis

ſationis habitum fuere recepti. Hic cum eſſet penè capulatis ſenex. Epiſcopale onus ad quinque annos tantùm adminiſtrauit ea integritate, charitate, ac pietate, quam ex ſuo S. Patre hauſerat, omniumque mœrore, fœlicem ſpiritum Deo creatori ſuo reddidit anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo quinto, *Vghel. tom. 5. Ital. fac.*

2 P. F. Hieronymus Treuiſanus Venetus, Theologus inſignis, probatis moribus, ſanguiniſq; præſtantia conſpicuus, Pio *IV.* Pont. Max. in paucis charus, Veronenſis Epiſcopus delectus eſt ab eodem die 15. Ianuarij anno reparati orbis milleſimo quingenteſimo ſexageſimo primo, qui de mandato præfati Pontificis Concilio Tridentino aſſedit, vbi deceſſit ſecundo ſui regiminis anno, qui fuit à partu Virg. 1562. in ſacrario Eccleſiæ S. Dominici terræ traditus, ſequenti inſcriptione tumulo appoſita.

Hieronymo Treuiſano Ord. Prad.
Dominici filio
Epiſcopo Veronenſi
In ſacra Tridentina Synodo vita functo.
Auguſtinus, & Franciſcus Fratres
ſibi, & P.

Tit. 630. Verſentinus.

1 IN Eccleſia Verſentina vnicum reſediſſe Epiſcopum Dominicanum, nouimus P. F. Franciſcũ, de Britagno nũcupatum, qui die 5. Decemb. anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo nono quædam Altaria in Eccleſia B. Mariæ de Morimundo in valle Ticini conſecrauit, vt refert P. Abb. Vghell. tom. 4. Ital. ſac. inter Accien. Ep. ſub num. 2. dum de Benuenuto Epiſcopo Monaco Ciſtercien. loquitur.

Tit. 631. Veſtani.

1 VEſtanam Eccleſiam vnicam Metropolis Sipontinæ Suffraganeam in Apulia rexit P. F. Elias Saguini, à Clemente VI. anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo quarto 6. Calend. Nouemb. creatus Epiſcopus, qui cum ſe bonorum operum cunctis præbuiſſet exemplum, diem vidit extremum anno milleſ. trecenteſimo quadrageſimo nono. *Vghell. tom. 7. Ital. fac.*

2 P. F. Bernardus Lazaren. (de quo Vghell. eodem tomo 7. & in Append. tom. 9. vbi diſertè fatetur eum Dominicanum) à Paulo V. Veſtanus Epiſcopus creatur anno à Virginis partu milleſimo quadringenteſimo ſexageſimo ſeptimo 19. cal. Octobris, qui in ſua Eccleſia vixit Paſtor bonus, vſque ad annum Chriſti milleſ. quingenteſimum ſeptuageſimum quintum, de quo Regeſt. Mag. Ord. Leonardi Manſueti mentionem in hunc modum faciunt ſub an. 1477. fol. 220. *R. D. Magiſter Bernardus Lazaren. de Sicilia Conuentus Capuani, Epiſc. Veſtanenſis aſſumptus de licentia Ord. habet ſuffragia in vita, & in morte, & teneat ad vſum ſuum, quamdiù vixerit libros, & res ſuas. Roma 27. Septemb. 1477.*

3 P. F. Iulius Pauefius de Quinzano Brixienſis Diœceſis, habitu Ord. in S. Clementis de Brixia cœnobio aſſumpo anno 1527. vir pietate, atq; doctrina celebris, ad S. Leonis Eccleſiam in Calabria primò à Paulo *IV.* poſtmodum ad Veſtanam ab eodem Pont. Max. translatus eſt die 2. Oct. anno milleſ. quingenteſimo quinquageſimo quinto, ac tandem Archiepiſcopalem Sedem Surrentinam conſcendit anno milleſ. quingenteſimo quinquageſimo octano de quo ibi. *Vghell. vbi ſup.*

4 P. F. Thomas Malateſta de Camerota ex S. Dominici de Neap. conuentu Prouinciæ Regni Veſtanus Epiſcopus à Sixto V. creatur anno milleſ. quingenteſ. octogeſimo nono, de quo P. Fr. Theodorus Valle in ſua hiſtoria Vir. Illuſt. Ord. Noſtri prouinciæ Regni p. 3. factum, hoc loco dignum, in hunc modum refert.

F. Tomaſo di Camerota perſonaggio nelle lettere, ſimplicità, & eccellenza della vita ſpirituale illuſtriſſimo, fù così oſſeruante del voto della pouertà, che quantunque vecchio, non conoſceua alcuna moneta. Vna volta eſſendogli ſtati donati dall' Emin. Sig. Aſcanio Colonna Card. di S. Chieſa (che l'haueua in riſpetto di Padre) mille ſcudi, alcuni giorni doppo glie li reſtituì, dicendo d'hauergli accettati per non contriſtarlo; ma che non gli ſeruiuano altrimente: il che fù ſentito con marauiglia grande di quell' Emi-

ſiſtorialia Acta teſtantur. Hic Mexicano in cœnobio Dominicana profeſſione emiſſa, inſignis diuini verbi præco effectus, ſacra prædicatione plures Indos ad fidei Euangelicæ agnitionem adduxit. Ad huius Eccleſiæ regimen aſſumptus, ſequenti anno 1562. feria 4. infra octauam Reſurrectionis D. N. Ieſu Chriſti in pace quieuit apud Zalamam, erga B. Virginem maxima deuotione feruens, ob quam F. Petrus de S. Maria nominari voluit. *Mag. Gil. vbi ſup. & ex Act. Conſiſt. Pij IV.*

2 In demortui Petri Epiſcopali ſede conſtituitur alter P. F. Petrus, de Penna dictus, Burgenſis conuentus alumnus, ab eodem Pio IV. Nouemb. 17. anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo quarto, qui ſequenti anno 11. Martij ad Quitenſem Eccleſiam transfertur, de quo ibi. Ex *Regeſt. Cancell. Apoſt. & Gil. vbi ſup.*

3 Mag. Gil. Gonzalez de Auila in Theatro Eccleſiaſtico de S. Eccleſia *Veræ Pacis*, poſt Petrum, in eadem Eccleſia Epiſcopum, ponit P. F. Antonium de Heruias; at immeritò: nam Conſiſtorialia Acta oppoſitum hoc pacto referunt. *Die Veneris 8. Ianuarij 1574. F. Thomas de Cardenas Ord. Prad. fit Epiſcopus Eccleſiæ veræ pacis in partibus Indiarum maris Oceani vacan. per translationem D. Petri dictæ Ciuitatis Epiſcopi ad Eccleſiam Quitanam, referente Card. Pacecho.* En quomodo Petro ſucceſſit Thomas, & non Antonius Heruias. Fuit Thomas patria Corduben. S. Pauli, eiuſdem ciuitatis cœnobij alumnus, & ad Indos profectus, Guatimalen. conuentus prior extitit. Corporis mortificationi deditus, cilicio, ieiunio, aſſiduaque diſciplina rebellantem carnem ſpiritui ſeruire cogebat. Indorum conuerſioni intentus, copioſam eorum multitudinem ſacro lauacro Chriſto regenerauit. Epiſcopus factus, primus omnium muſicales concentus apud Indos introduxit, commiſſaſq; oues quotidiano verbi diuini pabulo reficiebat. Annos quatuor demandatam ſibi Eccleſiã ſanctiſſimè rexit; tandemque ieiunijs, ac vigilijs fractus, bonis operibus plenus, obdormiuit in Domino, cõmunibus lacrymis parentatus. *Ex ſuprad. Auct.*

4 P. F. Antonius de Heruias in regimine huius Eccleſiæ ſucceſſit Thomæ de Cardenas die 6. Febr. anno 1579. ex Atequipen. Eccleſia translatus, Conſiſtorialibus Actis Gregorij XIII. id conteſtantibus. *Referente Cardin. Sfortia, die 9. Ianuarij 1579. ad Regis Catholici præſentationem Pont. prouidit Eccleſiæ Veræ pacis, vacanti per obitum Thomæ, de perſona R. Antonij Heruias Ord. FF. Prædicatorum, abſoluendo ipſum à vinculo, quo Eccleſiæ de Arequipa tenebatur, munere tamen conſecrationis per eum non ſuſcepto, & ad dictam Eccleſiam Veræ pacis transferendo.* Septem annos huic Eccleſiæ præfuit Paſtor bonus, ad Carthagenen. poſtmodum à Sixto V. die 22. Octob. anno 1586. translatus, in qua deceſſit anno 1596. *Ex Actis ſuprad. & Gil. vbi ſup.*

5 Translato Antonio, Philippus III. nominauit Veræ Pacis Epiſcopum P. F. Io. de Caſtro, Prouincialem in Inſulis Philippinis, virum religioſiſſimum, qui clauſtralis quietis cupidiſſimus, oblatam dignitatem ſubire recuſauit. *Porque ſu pretencion era il martirio.* Inquit Gil. vbi ſup.

Poſt renunciationem Ioannis, effectus eſt Epiſcopus D. Io. Fernandez, quo ad Mechoacan. Eccleſiam translato, hæc Veræ pacis cum Guatimalen. incorporata eſt. *Gil. in Teat. Eccl. de Guatimala.*

Tit. 628. Vergen.

1 PAter Fr. Io. de Colmis Vergenſis Epiſcopus creatur ab Vrbano V. 13. Cal. Febr. pontificatus ſui anno 8. qui fuit à Natiuitate Chriſti milleſimus trecenteſimus ſeptuageſimus, ſicut habetur in lib. prouiſ. Prælat. eiuſd. Pont.

Tit. 629. Veronen.

SVb Parriarchali Aquileien. eſt *Veronenſis* nobilis Eccleſia in Lombardia ſub dominio inclitæ Reipublicæ Venetæ, cui duo Dominicani, profeſſores præfuere.

1 P. F. Petrus è nobili Scaligera gente ortus, huius Eccleſiæ Epiſcopus creatus eſt anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo à Nicolao Papa IV. qui ſpectatæ integritatis, ac doctrinæ vir fuit, vnus ex primis noſtri Ordinis alumnis, qui à S. Patre Dominico Bononiæ ad religioſæ conuerſationis

Digitized by Google

ſationis habitum fuere recepti. Hic cum eſſet penè capulatis ſenex. Epiſcopale onus ad quinque annos tantùm adminiſtrauit ea integritate, charitate, ac pietate, quam ex ſuo S. Patre hauſerat, omniumque mœrore, fœlicem ſpiritum Deo creatori ſuo reddidit anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo quinto, *Vghel. tom. 5. Ital. ſac.*

2 P. F. Hieronymus Treuiſanus Venetus, Theologus inſignis, probatis moribus, ſanguiniſq; præſtantia conſpicuus, Pio *IV.* Pont. Max. in paucis charus, Veronenſis Epiſcopus delectus eſt ab eodem die 15. Ianuarij anno reparati orbis milleſimo quingenteſimo ſexageſimo primo, qui de mandato præfati Pontificis Concilio Tridentino aſſedit, vbi deceſſit ſecundo ſui regiminis anno, qui fuit à partu Virg. 1562. in ſacrario Eccleſiæ S. Dominici terræ traditus, ſequenti inſcriptione tumulo appoſita.

Hieronymo Treuiſano Ord. Prad. Dominici filio
Epiſcopo Veronenſi
In ſacra Tridentina Synodo vita functo.
Auguſtinus, & Franciſcus Fratres
ſibi, & P.

Tit. 630. Verſentinus.

1 IN Eccleſia Verſentina vnicum reſediſſe Epiſcopum Dominicanum, nouimus P. F. Franciſcũ, de Britagno nũcupatum, qui die 5. Decemb. anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo nono quædam Altaria in Eccleſia B. Mariæ de Morimundo in valle Ticini conſecrauit, vt refert P. Abb. Vghell. tom. 4. Ital. ſac. inter Accien. Ep. ſub num. 2. dum de Benuenuto Epiſcopo Monaco Ciſtercien. loquitur.

Tit. 631. Veſtani.

1 VEſtanam Eccleſiam vnicam Metropolis Sipontinæ Suffraganeam in Apulia rexit P. F. Elias Saguini, à Clemente VI. anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo quarto 6. Calend. Nouemb. creatus Epiſcopus, qui cum ſe bonorum operum cunctis præbuiſſet exemplum diem vidit extremum anno milleſ. trecenteſimo quadrageſimo nono. *Vghell. tom. 7. Ital. ſac.*

2 P. F. Bernardus Lazaren. (de quo Vghell. eodem tomo 7. & in Append. tom. 9. vbi diſertè fatetur eum Dominicanum) à Paulo V. Veſtanus Epiſcopus creatur anno à Virginis partu milleſimo quadringenteſimo ſexageſimo ſeptimo 19. cal. Octobris, qui in ſua Eccleſia vixit Paſtor bonus, vſque ad annum Chriſti milleſ. quingenteſimum ſeptuageſimum quintum, de quo Regeſt. Mag. Ord. Leonardi Manſueti mentionem in hunc modum faciunt ſub an. 1477. fol. 220. *R. D. Magiſter Bernardus Lazaren. de Sicilia Conuentus Capuani, Epiſc. Veſtanenſis aſſumptus de licentia Ord. habet ſuffragia in vita, & in morte, & teneat ad vſum ſuum, quamdiù vixerit libros, & res ſuas. Romæ 27. Septemb. 1477.*

3 P. F. Iulius Pauefius de Quinzano Brixienſis Diœceſis, habitu Ord. in S. Clementis de Brixia cœnobio aſſumpo anno 1527. vir pietate, atq; doctrina celebris, ad S. Leonis Eccleſiam in Calabria primò à Paulo *IV.* poſtmodum ad Veſtanam ab eodem Pont. Max. translatus eſt die 2. Oct. anno milleſ. quingenteſimo quinquageſimo quinto, ac tandem Archiepiſcopalem Sedem Surrentinam conſcendit anno milleſ. quingenteſimo quinquageſimo octano de quo ibi. *Vghell. vbi ſup.*

4 P. F. Thomas Malateſta de Camerota ex S. Dominici de Neap. conuentu Prouinciæ Regni Veſtanus Epiſcopus à Sixto V. creatur anno milleſ. quingenteſ. octogeſimo nono, de quo P. Fr. Theodorus Valle in ſua hiſtoria Vir. Illuſt. Ord. Noſtri prouinciæ Regni p. 5. factum, hoc loco dignum, in hunc modum refert.

F. Tomaſo di Camereta perſonaggio nelle lettere, ſimplicità, & eccellenza della vita ſpirituale illuſtriſſimo, fù così oſſeruante del voto della pouertà, che quantunque vecchio, non conoſceua alcuna moneta. Vna volta eſſendogli ſtati donati dall' Emin. Sig. Aſcanio Colonna Card. di S. Chieſa (che l'haueua in riſpetto di Padre) mille ſcudi, alcuni giorni doppo glie li reſtituì, dicendo d'hauergli accettati per non contriſtarlo; ma che non gli ſeruiuano altrimente: il che fù ſentito con marauiglia grande di quell' Emi-

zentiſs. Principe; e lodatolo molte, conobbe veramente la ſimplicità, è che: Poſt aurum non abijt, nec ſperauit in pecuniæ Theſauris; *& affettionoſſi più ardentemente alla ſua bontà. Gli procurò da Siſto V. Pontefice il Veſcouato della Città di Vieſti; e ſarebbe paſſato più auanti, ſe la morte non vi ſi interponeua in Roma l'iſteſſo anno 1583. doue fù ſepolto*: in noſtra Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam, Ex *Act. Conſiſt. Vghell. vbi ſup. & in Append. tom. 9. & Plod. par. 2. lib. 4.*

5 P. F. Ambroſius Palumba Neapolitanus *ex* Congregatione ſanitatis, eiuſdem conuentus alumnus; vir pietate, vitæ integritate, morum candore, zelo Eccleſiaſticæ diſciplinæ, ſacrarumq; literarum peritia per omnia laudabilis, à Paulo V. Religioſorum Ordinum, virtuoſorumq; amatore *V*eſtanus Epiſcopus deligitur die 16. Febr. anno milleſ. ſexcenteſimo decimo octauo, qui vjginti tribus annis commiſſum ſibi Clerum, & gregem integerrimè regens, per ſalutis ſemitam verbo, atque exemplo inceſſanter dirigere non deſtitit, chorum frequentando, viduarum, pupillorum, atque pauperum, partes ſuſcipiendo. Tandem carnis onere depoſito, ad optatum ſalutis brauium properauit an. 1641. *Vghell. & Vall. vbi ſup.*

Tit. 632. Vicen:

1 VIcenſem Eccleſiam in Cathalonia, quę aliquando Auxonen. nuncupata fuit, ſub Metrop. Tarraconen. rexere plures Dominicani, inter quos iure merito recenſendus videtur D. Hernandus de Siluio, qui cum eſſet Vicenſis Epiſcopus, habitū Ordinis induit in Barchionenſi cœnobio, quieuitq; in Domino anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo quarto. *Lupez p. 5. lib. 2. cap. 8.*

2 P. F. Bernardus è Muro *V*icenſi Sacerdotio cohoneſtatus eſt circa annum milleſimum ducēteſimum ſeptuageſimum quartum, ſicuti teſtatur Fernandez noſter in Nomenclatura Epiſcop. Hiſpanorum.

3 P. F. Rodulphus *V*icenſis Epiſcopus, & ipſe recenſetur à Fernandez vbi ſup. aſſeriturque floruiſſe circa annum milleſimum quadringenteſimum octogeſimum. At forſitan hic eſt ille, quem commemoramus immediatè poſt inter Viciæquen. Epiſcop. & videtur deceptus Fernandez à conſimilitudine nominum harum Eccleſiarum.

4 P. Mag. F. Io: Enguera Regi Catolico Ferdinando à ſac. Confeſſionibus, Generalis Inquiſitor in Regnis *A*ragonię, Nauarræ, Valentiæ, Cataloniæq;, Vicenſis Epiſcopus à Iulio II. an. 1506. creatus eſt primò, ad Ilerden. poſt modum an. 1519. ac Dertuſen. tandem an. 1512. translatus: cumque in omnibus ſibi commiſſis Eccleſijs Apoſtolicus Paſtor effulſiſet, depoſito corpore ad perpetuam fœlicitatem euolauit *V*allisoleti an. milleſ. quingenteſimo tertiodecimo, Februario Menſe. *Fernand. vbi ſup. & Plod par. 2. lib. 3.*

5 P. F. Franciſcus Creſpi ſacrarum litterarum peritia, ac pietate conſpicuus *V*icenſis Epiſcopus renunciatur ab Alexandro VII. Pontificatus ſui anno primo, qui fuit reparati Orbis milleſimus ſexcenteſimus quinquageſimus quintus, Nouemb. 29 Ex *Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 633. Vicentini.

1 VIcentinæ Eccleſiæ in Lombardia, Patriarchalem Aquileien. Eccleſiam veneranti, præfuit B. Bartolomæus de Bragantijs, qui Vicentiæ in lucem editus, atq; à S. Patre Dominico ad Ordinem receptus, eidem in cœlum ſublato, in ſacri Palatij Magiſterij ſucceſſit. Ad Nimoſien. Epiſcopatum in Cypro ab Innocentio IV. promotus an. 1246. in Syriam ad S. Ludouicum Galliæ Regem Apoſtolicus Legatus à Latere directus eſt anno 1248. vbi ab eodem S. Rege in arcanum conſcientiæ arbitrum delectus fuit. Ab Alexandro IV. poſtmodum patriæ ſuæ Epiſcopus renunciatus 15. Cal. Febr. anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo, multas perſequutiones paſſus eſt ab Ezelino Lombardiæ Tyranno. A. S. Ludouico vnā ex ſpinis ſacræ coronæ Dominicæ pro magno munere dono datam recepit, quam Vincentiam deferens, conſtructa ibidem nobili Eccleſia ſub S. Coronæ titulo, & noſtro Ordini conceſſa, in eadem illam collocauit an. 1260. publica huiuſmodi donatio-

mationis confecta enarratione, quam refert Vghellus inter Vincentinos Epp. tom. 5. Ital. sac. Transijt ad Beatorum chorum B. Bartholomęus anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo octauo, in præfata S. Coronæ Eccleſia conditus, cuius corpus quinquageſimo tertio ab eius obitu anno, incorruptum repertum, in nobile ſepulchrũ maximo populi concurſu illatum eſt. *Plod. par. 2. lib. 1. Vghell. vbi ſup. Marc. Ant. Thienaus in Catal. BB. Vincen. & Scrip. Ordinis.*

2 P. F. Angelus Bragadinus, Venetus Patrius, vir eximia literatura præditus, candidiſſimiſque moribus ornatus, à Iulio III. Vincentinus Epiſcopus delectus eſt die 7. Martij anno milleſ. quingenteſimo quinquageſimo, qui Pontificis Maximi non fefellit expectationem, nobilis ſui regiminis euentu: nam omnibus omnia factus, pauperum miſerias larga manu ſubleuando, eorumdem Patris titulum promeruit. Decem annis commiſſum ſibi gregem Paſtor Optimus verbo, ac exemplo in viam ſalutis direxit, fatoq; & ipſe functus eſt 1560. *Vghell. vbi ſup.*

Tit. 634. Vicoaquen.

VIcoaquenſes, Vicæquenſes, ac Equẽſes, huius Eccleſiæ Præſules nominãtur, quæ ſuper mare propè Surrentinam *Me*tropolim, à Napolitana *Vr*be non multum diſtans, quinque Dominicanos Paſtores obtinuit.

1 P. F. Landulphus, ſeù Radulphus, vt alij dicunt de *Ne*apoli huius ſedis Epiſcopus delectus eſt à Bonifacio *VII.* circa annum milleſimum trecenteſimum primum, qui cum inter ſui ſæculi *Do*ctores, erudito*r*eſque meritò computaretur, Regiſq; gratia polleret, eo petente ad Archiep. Acheruntinam, & Materanam tranſlatus eſt à Clemente *VI.* anno milleſimo ſexcentesimo ſexto, de quo ſup. *Vghell. tom. 6. Ital. ſac.*

2 In translati Landulphi locum ab eodem Clemente ſubſtitututus eſt Vicięquẽ. Præſul P. F. Petrus de Andria Idib. Auguſti anno milleſ. trecenteſimo ſexto, qui pro decimis ſuæ Eccleſiæ debitis, litem habuit cum Vici Comite apud Regem, & vicit. Vixit in ea dignitate annos circiter decem. *Vghell. vbi ſup.*

3 P. F. Ludouicus de *Ne*apoli Regi à ſacris confeſſoribus Epiſcopus Vicoaquẽ. & ipſe euaſit circa ãnum milleſimum trecentesimum octogesimum quintum, qui operibus bonis onuſtus, carnis põdus corruptibile depoſuit anno milleſimo trecentesimo nonagesimo tertio. *Taeg. & Vghell. vbi ſup.*

4 P. F. Dominicus Caſablanca Siculus, Meſſanensis, ſummus Theolog. Equenſi ſacerdotio functus eſt, promouente Paulo *IV.* die veneris 4. Febr. anno milleſimo quingentesimo quinquagesimo octauo. Tridentino Concilio interfuit, ſextoq; ſui regiminis anno quod mortale erat, immortalia conſequuturus, dereliquit 1564 *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont. & vghell. vbi ſup.*

5 Prædefuncto Dominico P. F. Antonius de Sagra Melitenſis conſtituitur huius Eccleſiæ Epiſcopus à Pio IV. die 17. Nouemb. anno milleſ. quingenteſimo ſexageſimo quarto; qui in Ordine, & orbe variarum linguarum peritia famoſus, Syriam, Meſopotaniam, Aſſiriam, Aegiptum, aliaſque Orientis Regiones peragrauit ob Fidei dilatationem, Catholicorumque conſolationem, Apoſtolici Generalis Commiſſarij titulo, auctoritateq; munitus, mores, ritusq; fidelium illarum partium ad Romanæ Eccleſiæ normam traducendo. In vrbem reuerſus, Epiſcopuſque renunciatus, munere conſecrationis obtento, ad commiſſum ſibi gregem iuxta ſac. Concilij Tridentini normam regendum properauit. Deceſſit autem Neapoli anno milleſ. quingenteſimo octogeſimo ſecundo, in Eccleſia D. Anuntiatæ conditus cum fatiſcentes vetuſtate Epiſcopales ædes reſtituiſſet, vt conſtitutus lapis ibidem in hunc modum proloquitur.

F. Antonius Sagra Melitęus Ord. Prad.
Vici Præſul has ædes vetuſtate collapſas
In meliorem, ampliorem q; formam reſtituit
vt ſibi, poſteriſque ſuis vſui forent
A partu Virginis MDLXVII.
Vghell. vbi ſup.

Tit.

Tit. 635. Vigilien.

1 SVb Tranensi Metropol. Vigilienſis Eccleſia in Apulia eſt, cui vnicum ex noſtris ſacrum ius dixiſſe affirmat Taeg. noſter in hunc modum: *Eadem tempore F. Bartholomæus de Bario factus eſt Epiſcopus vigilianus In Regno Sicilie*. Vghellus autem hunc Bartolomæum Caroli Regis Capellanum, ac Conſiliarium fuiſſe affirmat anno milleſ. trecenteſimo vigeſimo ſeptimo inter Ep. Vigilien. tom. 7.

2 P. F. Florius *Vicentinus* poſt Bartolomæum patriæ delectus eſt Epiſcopus, dū Ferrariæ fidei Queſitor eſſet, qui dignitate neglecta, in religioſa paupertate, atque aſſumpto Sacræ Inquiſitionis miniſterio perſeuerans, Ferrariæ dormiuit in ſomno pacis. *Olmeda, & Fernand. in Concel. Prad.*

Tit. 636. Viglieuanen.

1 PAter Fr. Sebaſtianus Cataneus Mediolanenſis, cum à Clemente VIII. an. 1592. fuiſſet inſtitutus Chiemen. Epiſcopus, datuſq; Suffraganeus Archiepiſcopo Salisburgen. ingraueſcente ætate vtráque Eccleſiam dimiſit, factus Viglieuanenſis Epiſcopi in Lombardia Coadiutor cum futura ſucceſſione: at obijt ipſe antequam dicta Eccleſia ſuo Paſtore deſtitueretur, de quo ſup. in Chiem. Epp..

Tit. 637. Vilnen

1 VIlnen. Eccleſiæ in *Lituania* duo Prædicatores ab Apoſtolica Sede dati ſunt Epiſcopi ſuffraganei, ex quibus prior fuit P. F. Fœlix Polonus Sac. Theol. Mag. à Clemente VII. Epiſcopus Caphen. creatus, datuſq; Vilnen. Suffraganeus die 17. Aprilis anno milleſimo quingenteſimo trigeſimo ſecundo, in qua dignitate pluribus annis laudabilem vitam duxit, de terra viuentium ſublatus poſt annum milleſ. quingenteſimū quinquageſimū quartum, *Bzou. de reb. geſtis in Polonia Ord. Prad. cap. 6. & ex Act. Conſiſt. Clem.* VII.

2 P. F. Ciprianus Polonus Mag. Motonen. Epiſcopus à Pio V. die 3. Martij anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo ſecundo creatur, datus Suffraganeus Vilnen. Eccleſiæ, qui viuebat anno milleſimo ſexcenteſimo quinto, teſte Bzouio vbi ſupra. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem* Pij V.

Tit. 638. Vintonien.

1 SVb Cantuauienſi Metropolitana in Anglia eſt *Vintonien.* Eccleſia, cui vnum ex noſtris *Dominicanis* profeſſoribus præfuiſſe, Scriptores Ordinis affirmant, P. F. Robertum Anglum, Epiſcopum creatum circa annum milleſimum ducenteſimum ſeptuageſimum ſeptimum. *Fernand. in Epp. Anglis Plod p. 2. lib.* 1.

2 P. F. Guillelmus Agieton fit Epiſcopus Danen. cum facultate Pontificalia exercēdi in *Vintonen.* Eccleſia, à Leone Papa X. die Mercurij 12. Septemb. anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem* P. M.

Tit. 639. Viterbien.

1 CAput Patrimonij D. Petri eſt *Viterbium*, cuius nobilis Epiſcopalis Sedes Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubditur, in eaque reſedit P. F. Philippus Romanus à Gregorio X. inſtitutus Ep. āno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo ſecundo. Fuit Philippus vir ſingularis doctrinæ, ac pietatis, ibidem in noſtro conuentu *S.* Mariç ad Gradus, dum Generalia comitia pro Pontificis electione celebrabātur, Prior; electoq; Gregorio X. paulò poſt vacan. *Viterbien.* Eccleſia legitimo Paſtore delectus eſt Epiſcopus ab eodem Pont. Max. eoq; Præſule, Io; XXI. ex ruina palatij pontificij ibidem ſubſequuta, interijt. Deceſſit Philippus quartodecimo ſuæ paſtroralis curæ anno, qui à Virgineo partu illuxit 1286. *Taeg. & Vghell. tom.* 1.

2 Fernandez quendam Rugerium *Viterbien.* Epiſcopum facit an. 1280. & Ruffinum ſtrectum circa annum 1304. quod & Plodius affirmat; cæterùm cum Vghellus in nomēclatura Epp. huius Eccleſ. nullam de his ment. faciat, fides ſit apud ipſos.

Tit.

Digitized by Google

Tit. 640. Visenseses.

1 VIsensi Ecclesiæ in Portugallia sub Metropolitana Braccaren. sacrũ ius dixisse P. F. Ioannem de Portugallia, in hunc modum testantur Acta Capit. Gen. Rom. 1629. *F. Io: de Portugall. ex familia Comitum de Vimioso Episcopus Visei, vita in Religione, & in Episcopatu Regiosissimè ducta, maximam in suo obitu sanctitatis de se famam excitauit, & ex eius corpore suauissimus odor emanauit.* Fuit autem creatus Episcopus ab *V*rbano *VIII.* die 1. Decemb. anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo quinto. *Ex Regestis Cancellariæ Apostolicæ.*

2 Huic Visensi Ecclesiæ præfuit quoque secundus ex nostris Fratribus Prædicatoribus Pater Frater Antonius de Sousa, filius Dominorum Castanariensium in Regno Lusitaniæ, ex Vicario Generali Ord. nostri à Clemente VIII. anno millesimo quingentesimo nonagesimo quarto die 22. Augusti, vt asserunt Regesta Cancell. Apost. Fuisse virum hunc scientiæ, ac morum candore præstantissimum, Scriptores Ordinis affirmant cum Fernand. in Episcopis Hispanis, Plodio de viris Illustribus Ordinis nostri parte 2. libro 4. & alijs.

Tit. 641. Vladimirien.

1 A Bonifacio Papa IX. Vladimirien. Ecclesiæ datus est Episcopus in vastis illis, ac remotis Septentrionalibus partibus, qui sequitur

Patri Fratri Georgio de ButzKouio, demandatur huius Sedis Episcopalis regimen à Bonifacio Nono Pont. Max. anno millesimo quingentesimo nonagesimo primo, testimonium indubitatum nobis perhibentibus huiusmodi promotionis Bzouianis manuscrip. in hunc modum. *Gregorius de ButzKouio Ord. Prad. Epp. Vladimirien. à Bonifacio IX. Cal. Martij an. 2.* De quo nullus ex scriptoribus Ordinis aliquo modo tractat.

Tit. 642. Vladislauien.

1 SVb Gnesnen. Metroplit. est Vladislauien. Ecclesia, cui datus est Suffraganeus P. F. Valerianus de Varso Polonus, nobilico natus, à Paulo III. Margaritensi Episcopali titulo insignitus die 28. Septemb. anno millesimo quingentesimo quadragesimo tertio, de quo inter Epp. Margarit. *Ex Act. Consist. eiusd. Pont.*

Tit. 643. Volaterran.

1 A Postolicæ Sedi immediatè subditur antiqua *V*olaterrana Ecclesia in Tuscia, eique præfuit P. F. Antonius Cipollonius Florentinus, ex Fesulana Sede translatus à Bonifacio Papa IX. prid. Calend. Febr. anno millesimo trecentesimo nonagesimo, qui de Berignone Castello litium plerumque fomite, cum Volateranis pactus, in posterum ita fore commune vtrisque, vt vicissim quotannis eidem administros attribuendi, tam populo, quam Episcopo ius esset. Translatus est postmodum ad Eginen. Ecclesiam 9. Cal. Iunij anno millesimo trecentesimo nonagesimo sexto. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

Tit. 644. Volodimirien.

1 PAter Fr. Gregorius Polonus Volodimirienſem Ecclesiam regendam obtinuit in Russia antequam Episcopalis Sedes Luceoriam fuisset translata Magni Ducatus Lituaniæ priuilegium subscripsit de nobilitate Lituanorum ad arma nobilitatis Poloniæ receptorum, anno millesimo quadringentesimo tertiodecimo. Pluribus annis commissum sibi gregem Pastor optimus optimè rexit: quieuitque in pace. *Bzouius de Reb. gest. in Polonia Ord. Prad. Cap. 6. & Okolski in Russ. Florida par. 1. ex Stricouio.*

Tit. 645. Vorien.

1 VOrienſis Ecclesia titularis in Grę. cia & par. infid. Presulem obtinuit

P. F.

P. F. Ioannem Lamberti Gallum doctorem Pariſinum celebrem, à Leone X. die veneris 28. Maij anno milleſimo quingenteſimo decimo octauo creatum, datumq; Suffraganeum Franciſco de Rohan Andegauen. Epiſcopo, qui Pontificalia ibidem exercens, vitæ ſuæ integritate, ac ſermonibus, Andegauenſem populum per viam ſalutis dirigens, tandem carnis onere dimiſſo ſpiritum direxit ad Chriſtũ. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Leon.* X.

2 P. F. Bernardum Azarum Drepanenſem eidem Vorien. Eccleſiæ præfuiſſe affirmant Scriptores Ordinis; tempus verò, quo id contigerit, ſilent. *Fernand. in Epp. Siculis.*

Tit. 646. Vormatien.

1 METropolitæ Eccleſiæ Moguntinæ Vormatiẽſis in Alemania ſuffragatur, cui ſacrum ius dixit ex fidei Generali in Germania Cenſore, Epiſcopus factus, Pater F. Thomas Theutonus, à Capitulo electus, atque ab Apoſtolica Sede confirmatus circa annum milleſimum ducenteſimum nonageſ. qui provt decebat virum Apoſtolicum commiſſam ſibi Eccleſiam pluribus annis integerrimè, ac ſanctiſſimè rexit De quo nec aliud verbũ quidem referunt Scriptores noſtri. *Fernand. in Epp. German. & Plod. p. 2. lib. 1.*

2 P. F. Io. Scandelandus de Colmis ab *Vrbano* V. Epiſcopus Vormatien. creatus eſt anno milleſ. trecenteſimo ſeptuageſimo 13. Cal. Febr. *Hic* doctrina, zeloque chriſtianæ diſciplinæ fretus, commiſſum ſibi populum multis pietatis operibus formauit, ſeptem annorum curriculo, quibus eidem præfuit. Fato functus eſt an. 1373. Conſtantiæ, apud noſtros ibidem ſepultus. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſd. Pont. & Gall. Chriſt. antiqua fol.* 312.

Tit 647. Vrbeuetani.

1 VRbeuetana Eccleſia in Tuſcia Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubditur, cui tres ex noſtris præfuere, eorumque primus eſt P. F. Ildebrandinus è nobili Caualcantium, familia, Florentiæ ortus vir vitæ ſanctimonia doctrinaque celeberrimus, à Gregorio X. anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo ſecundo creatus à quo ad Lugdunenſe Concilium properante Vicarius Apoſtolicus in Vrbe, atque tota Apoſtolica ditione cum ampliſſima poteſtate conſtitutus eſt, quo in ſupremo regimine vſque ad eiuſdem Pont. Max. regreſſum in Vrbẽ cum ſumma laude præfuit. Eccleſiam pro conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam ſuo Ord. Prædicatorum in Vrbe conceſſit, extantque huius conceſſionis originales literæ patentes in noſtro Archiuio eiuſdem Conuentus, quas infrà inter Pontt. Maxx. Vicarios referimus. Florentiæ perrexit in cœlum, vir vitæ ſanctitate celebris, anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo nono, in Eccleſia S. Mariæ Nouellæ ſepulturæ traditus cum ſequenti memoria tanto viro impare

Sepulchrum Venerab. F. Ildebrandini de Caualcantibus de Florentia Epiſcopi Vrbeuetani Ordin. Prad. Qui obijt An. MCC. LXXIX. die 30. Auguſti.

Requieſcat in pace.

Vghellus tom. 1. Ital. ſac.

2 P. F. *Tramus* ex Domicellis de Monaldeſchis, filius Corradi, *Vrbeuetanus*, ex Balneoregienſi Sede ad hanc Vrbeuetanã translatus eſt 3. *Non.* Octob. an. milleſimo trecenteſimo vigeſimo octauo. Deceſſit morum probitate, pietate, doctrinaque illuſtris an. milleſimo trecenteſimo quadrageſimo ſexto, in Cathedrali conditus. *Vghell. vbi ſupra.*

3 P. F. Ioſeph à Cornea ex Ducibus Caſtilioni de lacu Peruſino conuentus S. Mariæ ſuper Mineruam de Vrbe alumnus, doctrina, pietate, nataliumq; præſtantia commendabilis, Caſertanus Epiſcopus primò, Squillacen. poſtmodum, atque tandem Vrbeuetanus euaſit, ab Alexandro Papa VII. die 20. Martij an. milleſ. ſexcẽteſimo quinquageſimo ſexto creatus, in qua Eccleſia quæ Paſtoris optimi ſunt adimplens, viuit propè ſeptuagenarius, de Ordine, Conuentu noſtro, atque rectis Eccleſijs optimè meritus, hoc anno 1665.

Tit. 648. Vrgellen.

1 VRgelitanæ Eccleſiæ in Hiſpania præfuit P. F. Guillelmus de mon-

te

te Catano à Bonifacio VIII. Epiſcopus inſtitutus, qui anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo quinto ab eodem Pont. Max. Legatus directus eſt in Siciliam ad illius Regni Proceres, ne pacis conditiones violarent, vt vniuerſa Sicilia excederent, eamque Inſulam Eccleſiaſtici iuris eſſe ſinerent. Fuit Guillelmus maxima in agendis dexteritate præditus, ſanguinis præſtantia commendabilis, moribus, ac ſcientia conſpicuus, qui cum annis quatuordecim ſanctiſſimè Eccleſiam ſibi demandatam rexiſſet, vale dixit mortalibus. *Bzou. in Annal. Eccleſ. ad an. præfatum num. 5. Olmeda in vita Stephani Biſunt. Magiſter Ordinis.*

2 P. F. Michael de Epilla Cæſarauguſtani cœnobij nobilis alumnus, vir doctiſſimus in Philoſophicis, & Theologicis diſciplinis verſatiſſimus Vrgellen. Epiſcopus creatus eſt; cumque pluribus annis Eccleſiam ſibi creditam pro viribus adminiſtraſſet, mortalia ſpolia dimiſit die 14. Decemb. an. milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo ſeptimo. *Lopez p. 5. lib. 2. Cap. 11. & Fernand. vbi ſup.*

3 P. F. Balthaſar de Heredia à Paulo III. 11. Feb. an. 1536. creatur Cyrenen. Epiſcopus, Suffraganeuſque Vrgellen. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 649. Vſellen.

IN Sardinia ſub Arboren. Metropolit. eſt Vſellen. Eccleſia, cui ſequentes Dominicani profeſſores ius dixere.

1 P. F. Robertus à Dracone Piſanus ex Romana Prouincia Vſellen. Epiſcopus renunciatus eſt, cui Eccleſiæ integerrimè præfuit pluribus annis. In patriã poſtmodum reuerſus, illic debitũ humani corporis perſoluit Deo auctori ſuo, ibidé in noſtra Eccleſia S. Catharinæ Mart. ante Aram Max. ſub gradibus eiuſdem ſepultus anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo, legauitque præfato conuentui multa bona. *Ex Monumeut. Archiuij Piſani noſtri Fernand. in Ep. Ital. & Plod. p. 2. lib. 2.*

2 P. F. Io: Garzias Cæſarauguſtani conuentus alumnus, Alphonſo V. Aragonum Regi à ſacris Confeſſionibus, Vicenſis Epiſcopus creatus eſt in prædefuncti F. Iacobi Ord. Min. locum die 1. Iulij anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo nono ab Eugenio Papa IV. cui cum præfuiſſet annos quinque, translatus eſt ad Maioricen. Eccleſiam, in qua deceſſit circa annum 1460. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſd. Pont. Eug.*

3 P. F. Michael de Prouincia Aragoniæ, & ipſe Vſellen. Epiſcopus delectus eſt ab Eugenio IV. anno milleſ. quadringenteſimo quadrageſimo quarto 4. Id. Octob. in translati Garziæ locum, cui cum annos circiter decem incontaminatè præfuiſſet, raptus eſt è mortalibus. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Eug. Pont.*

4 P. F. Bernardus de Michaelis ex Aragoniæ Prouincia de conuentu Caſtilioni de Ampurias, Vſellenſis Epiſcopus & ipſe euaſit, cum eſſet confeſſarius D. Hermandi Calabriæ Ducis, circa annum milleſimum quadringenteſimum quinquageſimum quartum in qua dignitate plures annos vixit, compleuitq; dies ſuos ad patres appoſitus, *Lopez p. 5. lib. 2. cap. 23. Fernand. in Epp. Hiſp.*

Tit. 650. Vticen.

1 ECcleſia Vticenſis in partibus Infidelium duos titulares Epiſcopos noſtros habuit, quorum primus fuit P. F. Ioannes Baptiſta, qui die 26. Auguſti anno milleſ. quingenteſimo quadrageſimo ſecundo fuit factus Epiſcopus Hipponen. & Suffraganeus Eccleſiæ S. Thomæ in Indiis prout dicitur in Conſiſtorialibus Actis Pauli III. in quibus ita ſubditur: *Fuit autem poſtea eidem mutatus titulus Hipponen. in Vticen. de mandato Pont. eo quia cognitum fuerat, quod Hipponen. non vocaret.*

2 P. F. Dominicus Romerus Aragonen. conuentus Cerueræ alumnus, Vticenſem Eccleſiam & ipſe regendam obtinuit ab Apoſtolica Sede, in qua dignitate Epiſcopali, cum pluribus annis vixiſſet, pluraque beneficia præfato ſuo conuentui, & præcipuè in dormitorij conſtructione præſtitiſſet, vniuerſæ carnis ingreſſus eſt viam circa annum milleſimum quingenteſimum quinquageſimum nonum. *Lopez par. 5. lib. 2. cap. 23. Fernand. in Ep. Hiſp.*

Tit. 651. Vulturarien.

IN Neapolitano Regno ſub Metropolitana Beneuentana conſiſtit Vulturarienſis Eccleſia, cum qua Montis Corbini Epiſcopalis Sedes eſt vnita, vt ſupra in Epp. Montis Corbini retulimus. Poſt factam vnionem binos Dominicanos Paſtores habuit, ſuntque ſequentes.

1 P.F.Paulus Picus de Burgo S. ſepulchri, ex Congreg. Indicis Secretario, creatur *V*ulturarienſis, ac Montis Corbini Epiſcopus die 15. Iulij an. à *V*irgineo partu milleſimo ſexcenteſimo tertio decimo. Deceſſit piiſſimus Epiſcopus apud ſibi cõmiſſum gregem anno 1622. in ſua Cathedrali conditus, cuius oblitus videtur eruditiſſimus Abbas *V*ghellus in nomenclatura Epiſcoporum huius Eccleſię Ital. Sac. tom. 8. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

2 P.F. Franciſcus Maria Burattus Romanus *V*ulturarien. & Montis Corbini Epiſcopus à Gregorio XV. die 10. Maij an. milleſimo ſexcenteſimo vigeſ. tertio inſtituitur. Deceſſit eodem anno in ſua Eccleſia. *V*ghell. *Ital. Sac. tom.* 8.

Tit. 652. Zagabrien.

1 ZAgabrienſis Eccleſia in *V*ngaria Epiſcopum habuit B. Auguſtinum ex Caſſiotha nobili proſopia, Nicolai filium, qui in Ordine eruditus in pietate, ac ſacrarum literarum ſtudio, mirabiles progreſſus fecit, omniumque admirationem in ſe conuertit ita, vt poſt varias in Ordine optimè obitas præfecturas, à Benedicto XI. Zagabrienſis Epiſcopus fuerit renunciatus anno milleſimo trecenteſimo tertio, in qua dignitate non modicum pro totius Vngariæ Regni bono, ac tranquillitate inſudauit, cuius opera ad ardua Regni eiuſdem negotia componenda, Carolumq; Bertum in Regem firmandum, vſus eſt Gentilis Apoſtolicæ ſedis Card. Legatus. Cũquinnos quatuordecim Zagabrienſibus ſanctè præfuiſſet, in gratiam Roberti vtriuſque Siciliæ Regis, cui viri ſanctitas innotuerat, à Io. XXII anno milleſimo trecenteſimo decimo ſeptimo ad Lucerinam in Apulia, tunc S. Mariæ, Eccleſiam, tranſlatus eſt. Ibi in nouo grege gubernando mirum in modum eius charitas in pauperes, zeluſque in Eccleſiaſtica diſciplina conſeruanda enituit. Sui Ord. Fratribus cœnobium, Eccleſiamq; intra *V*rbis mœnia conſtruxit: cumque annis ſex ſanctè præfuiſſet, miraculis clarus perrexit in cœlum die 3. Auguſti anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo tertio, ſepultus in noſtra D. Dominici Eccleſia à ſe conſtructa, vbi innumeris refulget miraculis, pro quorum diſquiſitione, eiuſque canonizatione Carolus Calabriæ *D*ux Roberti Regis filius ad Io. XXII. litteras dedit, relatas ab *V*ghello. Eius feſtum ſolemniter celebratur cum proprio officio *L*ucerię, ex Io. XXII. indulto, quod refert Ferrarius lib. de Reb. *V*ngaricæ prouin. Ord. Præd. *p.2.lib.1.* *Vghell. to.8. inter Lucerinos Epp.*

2 In hac Zagabrien. Eccleſia Coadiutor fuit P. F. Io. Tomcus Marnauitius Boſnen. Epiſcopus, qui B. Auguſtini vitam conſcripſit, vt teſtantur *V*ghell. & Ferrarius vbi ſup. in vita eiuſdem B.

Tit. 653. Zamorren.

1 COmpoſtellanę Archiepiſcopali Eccleſiæ Zamorrenſis ſubditur, cui P. F. Didacus Deza ſacrum ius dixit circa annum 1495. poſtmodum ad Salman. & an. 1500. ad Palentinam translatus, deinde Hiſpalen. ac tandem Toletanus Archiep. electus; deceſſit 1523. de quo ſupra *Fernand. inter Script. & Ep. Hiſp & Gil. in Teat. Eccl. Zamor.*

2 P. F. Petrus Pontius de Leon. ex *D*ucibus de Arcos Salmantini conuentus alumnus, ex Epiſcopo Ciuitatenſi, Zamortenſis Epiſcopus effectus eſt anno 1609. translatus poſtmodum ad Eccleſiam Pacen. Deceſſit anno milleſimo ſexcenteſimo quinto decimo, menſe *D*ecemb. *Fernand. inter Epp. Hiſp.*

3 P. F. Alphonſus de S. Cypriano ab Alexandro *VI.* die Lunæ 3. Decembr. an. milleſimo quadringenteſimo nonageſimo ſecundo fit Libarien. Epiſcop. in partibus cum prouiſione Parochialis Eccleſiæ Abbatiæ nuncupatę S. Frontonis extra muros Zamorren. cum facultate exercendi Pontificalia in Ciuitate ac *D*iœceſi Zamorren. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont.*

Tit.

Tit. 654. Zerdimien.

1 IN Anglia Zerdimiensi Ecclesiæ vnicum Dominicanum Ep. præfuisse fatentur Fernandez in Episcopis Hispanis, & Plodius de viris Illust. Ord. par. 2. lib. 4. Didacum Fernandez nuncupatum, Salmātini cœnobij alumnum, Hispanum, de quo nec verbum quidem aliud referunt memoria dignum.

Tit. 655. Ziconen.

1 PAter Fr. Lucas Mannellus de conuentu Florentino S. Mariæ Nouellæ, Philosophiæ, Theologiæque facultatibus suo tempore clarus, Ziconensis Episcopus creatus est à Clemente VI. in principio sui pontificatus, translatus deinde ab eodem P. M. ad Auximatem Ecclesiam in Piceno Non. Nouemb. anno 1345. de quo ibi.

CAPVT VI.

DE ABBATIBVS.

TErminata enarratione Ecclesiasticorum Pastorum Ord. nostri, ad eos, qui Abbatijs fuere præfecti ab Apostolica sede, accedentes, primo loco de Archimandrita, secūdo autem de Abbatibus, in multis Christiani Orbis partibus constitutis, diuersorumque sacrorum Ordinum Monasterijs præfectis, erit sermo in præsenti.

Tit. 1.

Magn. Archimandrita.

NObilissimum Messanense S. Saluatoris Monasterium, cœteris cunctis Basiliani instituti ædificij mole, opum magnitudine, iurisdictionisque amplitudine excellentius, Magni Monasterij nomen iure merito consequitur, cuius Præsul, quæsita à Græcis dignioris nominis nouitate *Archimandrita*, hoc est Abbatum Pater Maximus, nuncupatur. Templum ad Messanensem portum Saluatori nostro Iesu Christo se conditurum vouit Rogerius Siciliæ, & Calabriæ primus Comes, vbi primùm ad eijciendos *Messanensi* ex *Vrbe* Saracenos littus occupauit. Deo itaque auspice Messana anno 1059. capta, confestim ad aspicem Isthi, vbi nunc est Pharus sacram ædem construxit, & S. Saluatori dicauit, vt eius diplomate dato Messanæ anno 1094. constat. Eas subinde humiles ædes Rogerius Rex eius filius funditus euersas munificentissimè restituit, nobiliori, ampliorique structura adhibita, tanto *Rege* digna, adiecto pauimento porphyretico marmore, diuersique coloris tessulis compacto. Sed an. 1540. Carolus *V.* Augustus ad illius Vrbis, ac Regni securitatem, Arcem munitissimam ibidem construxit, Monacis intra vrbem ad templum olim Monialium B. Mariæ de misericordia, donec nouum aliud construeretur, translatis.

1 P. F. Ludouicus Alliaga Aragonensis in Cæsarauguſtana Academia celebertimus cathedraticus, inde prior Prouincialis terræ sanctæ, atque Generalis *Visitator* prouinciæ Portugalliæ adlectus, nec non à confessionibus, ac supremo consilio

ſtatus Regis Philippi III. apud quem magnæ erat æſtimationis, & Generalis Hiſpaniarum Inquiſitor, poſt Caroli de Aragonia deceſſum, Magn. Archimandrita ſimul, ac prior S. Andreæ de Placca, Rege volente, à Paulo V. Nonis Nouemb. an. milleſimo ſexcenteſ. decimo nono creatus eſt, At in tanto faſtigio non diu permanſit Ludouicus; nam defuncto Philippo Rege æmulorum opera in multas incidit erumnas, dimiſſaque Generali Præfectura Inquiſitionis, in Ortæ primò, Villæ Baroxæ poſtmodum, conuentus ſecedere coactus eſt. Graui igitur annorum pondere preſſus die 8. Martij cum Archimandritatu vitam depoſuit anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſeptimo. *Pyrrus Sicil. Sacr. lib. 4. notit. 1. Magni Archimandritatus S. Saluat.*

Tit. 2.

Abbates.

1 FVere in Ordine noſtro plures Abbates, recenſeturque in ipſo confirmati Ordinis limine vnus, Matthæus Gallus nomine, qui à S. Patre Dominico de profectione ad Saracenos pro eorundē ad fidem conuerſione cogitante, inſtituitur anno milleſimo ducenteſimo decimo ſeptimo, fuitque Matthæus primus ac nouiſſimus intra Ordinem Prædicatorum Abbas; quam verò is authoritatem conſequutus ſit ſuper Fratres, in hunc modum ex Bernardo Guidonis Maluenda in Annalibus noſtris ad præfatum annum recenſet, *Anno Dom. 1216. 11. Kal. Ianuarij Indict. 5. Romæ apud S. Petrum, imò apud S. Sabinam, fuit confirmatus Ordo Prædicatorum, & B. Dominicus, quem Deus elegerat ab æterno, fuit inſtitutus, & confirmatus Magiſter, & Dominus Ordinis ab Honorio III. Matthæus igitur in Abbatem electus eſt cum ea poteſtate, qua Vicario Generali Ordinis nunc eſſe ſoleti, & vt ſi S. Dominicum in ea profectione ad Saracenos mori contingeret, haberent Fratres iam legitimum Prælatum*, Obdormiuit autem in pace Matthæus anno 1620.

2 P. F. Oddo de Sala è Piſana primaria nobilitate, vir æterna memoria dignus, ad patriæ Archiepiſcopalem ſedem euectus, deinde ad Alexandrinam Patriarchalem translatus, tandem à Ioanne XXII. 6. Non. Maij anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo ſecundo Epiſcopus Caſſinenſis, eiuſdemque Monaſterij Abbas renunciatus eſt. Vnico tantùm anno ibidem præfuit, clauſitque diem extremum, in ipſo ſacro monte ſepulturę traditus an. 1323 *Vghell. in Append. tom. 2. Ital. Sac.*

3 P. F. Iordanus de Monte Cucco Placentinus ex Inquiſitore Lombardiæ, Bobienſis Epiſcopus renunciatus à Io. XXII. ann. 1324. eodem Pont. Max. mandante S. Columbani Monaſterium viſitauit, Albertumque Abbatem à ſuo munere depoſuit. Abbatiam poſtmodum S. Mauri de Pulcheria ab eodem Pont. conſequutus, talem præfecturam eum ſui laude, Monacorum profectu, ac Monaſterij ſibi crediti bonorum incremēto optimè geſſit. *Vghell. Ital. Sac. tom. 4. in Ep. Bobien.*

4 P. F. Angelus Acciaiolus nobilis Florentinus Epiſcop. primùm Aquilanus, Florentinus poſtmodum, ad Ludouici Siciliæ Regis inſtantiam, ab Innocentio VI. Caſſinenſis Epiſcopus, eiuſdemque Monaſterij Abbas renunciatus eſt anno milleſimo trecenteſimo quinquageſimo quinto, vbi annis duobus, menſibus tribus, diebus ſeptem ſanctiſſimè præfuit, Neapoli depoſita corporis, ſarcina perrexit ad Chriſtum an. 1357. ſolemni pompa eius funeri exhibita. *Vghell. vbi ſup. & Caſtill. part. 2. lib. 2, cap. 6.*

Horum duorum Præſulum nomina inter Caſſinen. Abbates recenſita in Archiuo monus Caſſini vidimus anno 1653. Reuerendiſs. D. Dominico de Neapoli ibidem Abbate nobis Regeſta exhibente.

5 P. F. Simon de Blundo Panormitanus S. Theol. Doctor celebris, ab Alphonſo Siciliæ Rege SS. Petri & Pauli de Agro Abbatiam regendam obtinuit, datis Regijs litteris in Caſtro Nouo Neapoli 23. Maij, & Eugenio IV. concedente eodem anno milleſ. quadringenteſimo quadrageſimo ſexto, & poſt quatuor annos habuit quoque ab eodem Rege Terram, & Forrelitium de Agro. *Pyrrhus Sicil. Sac. Notitia 10.*

6 P. F. Franciſcus de Magiſtro, de Magno

Magno ab aliquibus vocatus, Abbas S. Mariæ de Alto, ſiue de Immarijs prope Mazariam, quod Monaſterium Ordinis Baſiliani erat, eligitur an. milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſ. ſexto, Sixto IV. annuente. *Pyrrhus in notitia 6. Eccleſ. Mazarien. fol. 533. num. 1.*

7 P. F. Euſtachius Vngarus ad ſupplicationem Matthiæ Coruini Regis Vngariæ à Pio II. P. Max. Abbatiæ Topouzka Zagabricen. Diœceſis præfectus eſt Abbas circa annum milleſimum quadringenteſimum ſexageſimum. *Ferrarius de Reb. Vngar. Prou. Ord. Prad. p. 3. lib. 1. cap. 6.*

8 P. F. Ioannes Gactus, vir ſanè omni ſcientiarum genere, ac negociorum tractandorum peritia clariſſimus, à Sixto IV. Monaſterij SS. Petri, & Pauli de Itala Abbas creatus eſt, datis Apoſtolicis litteris Romæ 14. Kal. Decemb. anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo octauo. Mox ad eundem Pont. Max. à Prorege Siciliæ Orator delectus eſt, ne quædam Apoſtolica reſcripta à Fratribus Conuentualibus, & de obſeruantia S. Franciſci obtenta exequutioni in Sicilia mandarentur. Abbas deinde Monaſterij SS. Petri & Pauli de Agro factus, tandem Epiſcopalem ſedem Cephaeditanã conſcendit an. milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo tertio. *Pyrrhus Sicil. Sacr. libr. 4. Notit. 14.*

9 P. F. Petrus de Clementia electus eſt Abbas S. Mariæ de Gala anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo primo, qui tamen poſtmodum ad Sixti IV. nutum eo ſe munere exſoluit. *Pyrrhus vbi ſup. in notitia 16.*

10 P. F. Petrus Quarrè Gallus Albæ curiæ Diœc. Carnoten. Abbas electus eſt, cum eſſet à ſacris confeſſionibus Ioanni Duci Borbonio, ac Regius almæ vniuerſitatis Bituricẽſis profeſſor, Caroliq; VIII. Regis Orator apud Apoſtolicam ſedem. Arauxicanam Eccleſiam regendam obtinuit anno 1491. quam morte properante dimiſit anno 1510. die 5. Ianuarij. *Gall. Chriſt. tom. 2. in Araux. Epp.*

11 P. F. Garſias Vayon Hiſpanus Salmantini cœnobij alumnus, Laodicen. Epiſcopus, ac Suffraganeus Palentinus ab Alexandro VI. creatus anno 1493. Abbas de Trianos effectus eſt, quam Abbatiam Apoſtolico, Regioque beneplacito accedente Ordini perpetuò vniuit. Quieuit in pace anno 1525. *Fernandez in Epp. Hiſpan.*

12 P. F. Petrus Belloradus Hiſpanus, vir doctiſſimus, cum eſſet Hiſpalenſis fidei quæſitor, Abbas S. Petri de Cardenna cõſtitutus eſt, Meſſanen. Epiſcopus ab Alexandro VI. deinde creatus anno milleſimo quingenteſimo primo, de quo ſupra in *Archiepp. Meſſanen. Pyrr. in Archiepp. Meſſanen.*

13 P. F. Raynaldus de Montauro Netinus Siculus, in Sicilia Generalis Commiſſarius S. Cruciatæ, à Iulio II. anno milleſ. quingenteſimo tertio pontificatus ſui primo, fit Abbas Monaſterij venerab. S. Mariæ de Arcu, impetrauitque à Rege etiam datis litteris Medinæ de Campo 8. Febr. anno 1504. Bibliothecam prædefuncti Epiſcopi Cephaleditani Franciſci de Vitali, qua ſuam multùm auxit, iam Cephaleditanus Paſtor & ipſe effectus, atq; ſic auctam ſuæ Eccleſiæ legauit. *Pyrrhus Sicil. Sac. notitia 5. in Epp. Cephaledit.*

14 P. F. Bartholomæus de Senis ex Patritia Bulgarina familia, vir doctus, atque in Senẽſi Vniuerſitate publicus Theologiæ profeſſor, poſt completam Prioris Prouincialis Romanæ prouinciæ præfecturam, à Sixto IV. Abbas inſignis Senen. Abbatiæ S. Galgani Ciſtercienſis Ordinis conſtitutus eſt circa annum 1480. *Vgurgerius in ſanctionib. Reform. Collegij Theol. Senen. in monumen. PP. Theol.*

15 P. F. Franciſcus Goraccius electus fuit Abbas Monaſterij S. Crucis de Kamperles à Gregorio XIII. die 11. Iulij anno milleſimo quingẽteſimo octogeſimo, prout Regeſta Apoſtolicæ Cancellariæ teſtantur.

16 P. F. Io. Maria Canigianus Florentinus à Leone X. aſſumptus eſt in Generalem Abbatem Religionis Vallis Vmbroſæ, qui in Generali Capitulo Ordin. Neapoli anno 1515. celebrato ad gratias, beneficiaque Ordinis in hunc modum recipitur acceptat. vltima. *Item acceptamus ad beneficia, & ſuffragia Ordinis F. Ioannem Mariam ex Ordine noſtro per Sanctiſſimum D. noſtrum in Abbatem Generalem Ordinis Valliſumbroſæ aſſumptum.* Fuit poſtmodum creatus Hipponen. Epiſcopus. *Ex Act. eiuſdem Capit.*

P. F.

17 P. F. Aegidius Binedus, Doctor Parisinus ad Regis Christianissimi nominationem, à Paulo III. constituitur die 25. Iunij anno millesimo quingentesimo quadragesimo Abbas Monasterij S. Io. Bapt. prope, & extra muros Ambianen. Præmostratensis Ordinis. *Ex Act. Consist. eiusdem Pont. Max.*

18 P. F. Gabriel de Guzaman. vir doctissimus, & eruditissimus, ad nominationē eiusdem Christianissimi Regis constitutus est Abbas Monasterij B. Mariæ de Longo pōte Cistercien. Ordinis Suessionen. Diœcesis, die Lunæ 2. Martij anno millesimo quingentesimo quadragesimo quinto. *Ex Act. Consist. Pauli III.*

19 P. F. Io. de Toledo ad Cordubensem primo, ad Burgensem Ecclesiam deinde promotus, nominante Carolo V. Imp. Abbatiam de Oscra in Hispania Cisterciēsis Ord. obtinuit, quam post multos annos ad ipsius Imperatoris instantiam eisdem Patribus renunciauit, se ad regularem obseruantiam redacturis, prout fecere. Decessit S. R. E. Card. anno 1557. *Mag. Gil. Gonzales in Teatro Eccles. lib. 1.*

20 P. F. Iacobus Fourre Carnotensis Carolo IX. Galliarum Regi à sacris confessionibus, Liuriacensis Abbas prope Parisios instituitur, ac Cabillonen. Episcopus renunciatur anno 1573. à Gregorio XIII. De quo in Ep. Cabillonen. *Gall. Christ. ibid.*

PARS

PARS II.

DE MINISTRIS SEDIS APOSTOLICAE ORDINIS PRAEDICATORVM.

VAs electionis Paulus I. ad Corinthios, cap. 12. ſcribens, de profectu, quem in Domino faciebant illi, ſigniſque, ac virtutibus, quæ Spiritu Sancto cooperante in eorum quibuſdam corruſcabant, gratulatur: neque alijs propter hoc, inter eos æmulatione ſuborta, dolendum eſſe vult; quia inquit: *Diuiſiones gratiarum ſunt, idem autem ſpiritus: & diuiſiones miniſtrationum ſunt, idem autem Dominus: & diuiſiones operationum ſunt, idem verò Deus, qui operatur omnia in omnibus. Vnicuique autem datur manifeſtatio ſpiritus ad vtilitatem. Alij quidem per ſpiritum datur ſermo ſapientiæ: alij autem ſermo ſcientiæ: Hæc autem omnia operatur vnus, atque idem ſpiritus, diuidens ſingulis prout vult.* Subditque exemplum de corpore humano, quod licet multa habeat membra, tamen hæc vnicum efficiunt corpus, idque ex omnibus his perfectè conſtatur: & vnum alteri inſeruire debet; ſingula verò corpori: *Sicut enim corpus*, inquit, *vnum eſt, & membra habet multa, omnia autem membra corporis, cum ſint multa, vnum tantùm corpus ſunt; ità, & Chriſtus. Sed multo magis quæ videntur corporis infirmiora eſſe, neceſſaria ſunt, & quæ putamus ignobiliora membra eſſe corporis, his honorem abundantiorem circundamus: Vos autem eſtis Corpus Chriſti, & membra de membro:* Electa ſcilicet ad inſeruiendum Eccleſiæ in miniſterio, ad quod ab eo, & Spiritu Sancto erant aſſumpti, ſignificans varia dona Si Spiritus diuerſis collata eſſe Eccleſiæ membris, in ædificationem tamen corpo-

ris

ris Christi! *Aemulamini autem charismata meliora*, concludit Apostolus, docens inter membra corporis Christi, in ministerium Ecclesiæ assumpta, solam meliorum charismatum æmulationem esse quærendam.

Posuit Dominus Religiosorum sacros Ordines in Ecclesia, vt tamquam membra illius, Christo, qui eam acquisiuit sanguine suo, visibilique eiusdem capiti Pontifici Maximo inseruiant, quibus & Spiritus Sanctus diuisiones gratiarum contulit, vnde vberes, diuersique ex ipsis salutis emanauere fructus, tum triumphanti, tum militanti Ecclesiæ suauissimi; qui nec laboribus, nec ærumnis parcentes, sanguinem, quin, & vitam ipsam, profundere non formidarunt; Qua propter ab Apost. Sede multis varijsq; honoribus fuere remunerati, de quo cunctis gaudendum.

Ex his copiosa refulget multitudo, iam iam referenda, inter Prædicatores, qui propria ministeria in fidele Ecclesiæ obsequium exhibentes, omne bonum se consequutos credidére, cum in varias testationes pro ea defensanda incidére: Infirma enim mundi eligit Deus, vt fortia quæque confundat, ex quo factum est, vtà Pontt. Maxx. multis honoribus sint cohonestati atque in suum Dominicanum Ordinem varias præfecturas intulerint, de quibus in hac 2. parte qui nobis innotuére, sumus acturi.

CAPVT I.

DE S. R. E. OFFICIALIBVS.

LIcet Ministri cuncti Apostolicæ Sedis, Officiales eiusdem communi nomine censeantur, de quibus in hac secunda parte sermonem sumus habituri, in præsenti tamen capite primo de principalioribus tantum, nempè S. R. E Vicecancellarijs, Camerario, Summo Inquisitore, Maioribus Pœnitentiarijs, Pontt. *Maxx.*, ac Papæ in *Vrbe Vicarijs*, tractabimus, reliquis Ministris ad sequentia capita reseruatis. Sit igitur.

Tit. 1.

S. R. E. Vicecancellarij.

POstquam de Pontificibus Maxx. ac S. R. E. Cardinalibus, egimus, de dignitatibus, ac muneribus, quæ eorundem Cardinalium propria sunt, tractaturi, à Vicecancell. exordium sumimus, vtpotè à nobiliori, ac præstãtiori munere, quod primũ locum inter Apostolicæ Sedis Officiales consequitur. Licet verò ante Bonifacij *VIII.* tempora solis Episcopis, immò quãdoque etiam nulla Ecclesiastica dignitate fulgentibus demandaretur S. R. E. Vicecãcellariatus, tamen modo solis Cardd. conceditur. *Choellinus de Notitia Card. cap. 38*

2 Gregorius Papa IX. ergà Ordinem nostrum maximopere affectus, in S. R. E. Vicecancellarium sibi assumpsit P. F. Raynerium Lombardum, natalium splendore, vitæ integritate, doctrina, ac pietate virum celebrem, anno Pontificatus sui vndecimo, qui fuit à partu Virginis millesimus ducentesimus trigesimus nonus, quo in munere Apostolicæ Sedi, vsque ad vltimum diem Pontificatus eiusdem inseruiit: Ab Innocentio IV. anno millesimo ducentesimo quadragesimo sexto Maglonensis Episcopus creatus, commissum sibi

gre

gregem, prout Apoſtolicum virum decebat, verbo, ac exemplo per ſemitam mandatorum Dei dirigere non ceſſauit. Breui tempore huic Eccleſiæ præfuit; nam non dum completo biennio, corporis onere depoſito Idib. Ian. 1248. in Eccleſia ſua conditus expectat beatam ſpem, & aduentum gloriæ magni Dei. *Choellin. vbi ſup. Ciacon. in Cardd. eiuſdem Greg. in fine Gall. Chriſt. tom. 3. in Maglonen. Ep. Luſit. in Chron. & ſcript. Ord.*

2 Ad Apoſtolici Principatus apicem aſſumptus Innocentius IV. anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo tertio, P. F. Iacobum Boncambium, natalium claritate ſpectabilem, Vidonis filium, Romanæ Prouinciæ quandoque Priorem Prouincialem S. R. E. Vicecancellarium creauit, virum ex ſuggeſtu dicendi facundia, tam ſacrarum, quam prophanarum litterarum peritia, vitæq; ſanctimonia celebrem, quem etiam Bononienſem Paſtorem nominauit anno 1244. Eundem Innocentium Pontificem è Lugdunenſi Concilio in Vrbem reuertentē, Bononiæ ſolemni excepit hoſpitio cum Apoſtolica Curia. Eius rogatu Bononienſes in tutelares Patronos SS. Domicum, & Franciſcum delegere. Cumque ſexdecim annis Bononienſem Eccleſiam ſanctiſſimè rexiſſet, Maxumati per domus gradus, fallente pede, miſerrimè deuolutus, in mortis amplexus corruit die 3. Octob. anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo, Bononiamq; delatus eſt. Eo S. R. E. Vicecancellario iura omnia, ac priuilegia Apoſtolica Monialibus noſtris S. Sixti de Vrbe conceſſa, ab Innocentio confirmata ſunt Kalend. Martij an. 1244. Pontific. eiuſdem III. quibus ſe S. R. E. Vicecancellarium ſubſcripſi. *Bzon. in Annal. Eccleſ. an. num. 1254. & Choellin. vbi ſup. cum Auctor. ſup. relat. & Ciaccon. inter Vicecancell. Innocentij IV.*

Tit. 2.

S. R. E. Camerarius.

POſt Vicecancellarium, præſtantiſſimū eſt S. R. E. Camerarij munus, cui Michael Bonellus Pij V. Pont. Max. pronepos, Cardinalis creatus die 20. Ianuarij, anno milleſ. quingenteſimo ſexageſimo ſexto, ſublato è viuis Cardinale Vitellotio Vitellio, ab eodem Pontifice in Conſiſtorio ſecreto, anno 1568. die Veneris 3. Decemb. præfectus eſt: ità enim in Actis Conſiſtorialibus eiuſdem Pij Pontificis habetur. *Die Veneris 3. Decemb. Pius Pont. in Conſiſt. ſecreto inſtituit, & deputauit F. Michaelem Card. Alexandrinum S. R. E. Camerarium, & ipſum mandauit ad officium huiuſmodi admitti, cum diſpenſationibus derogationibus, & clauſulis opportunis, & conſuetis prout in cedula, cuius tenor talis eſt.*

Hodie in Conſiſtorio noſtro ſecreto de Fratrum noſtrorum conſilio, & aſſenſu, ac deliberatione matura, officium Camerariatus noſtri, & S. R. E. quod bo. mem. Vitellotius S. Mariæ in Via lata Diac. Card. Camerarius noſter dū viueret, obtinebat per obitum dicti Vitellotij Card. & Camerarij apud Sedem Apoſtolicam defuncti, ſine aliàs quouis modo, aut ex alterius cuiuſcumq; perſona vacan. cum omnibus, & ſingulis illius iuribus, iuriſdictionibus, honorib. & onerib. & emolumentis conſuetis dilecto filio noſtro Michaeli tit. S. Mariæ ſuper Mineruam Presb. Card. Alexandrino nuncup. quondam Sororis noſtræ Nepoti, & de Apoſt. poteſtatis plenitudine concedimus, & aſſignamus, ita quod ipſe quoad vixerit illius ratione ſigillum, regalia, & ſocalia, ac omnes, & quoslibet alios prouentus ordinarios, & extraordinarios, quocumque nomine nuncupatos, habeat, & percipiat, &c.

Paruo temporis decurſu hanc nobilem præfecturam exercuit Michael, nam ad Pij nutum ipſam ſpontè, & liberè ad illius pedes reſignauit an. 1570. pro bello contra Turcas Chriſtiani nominis hoſtes acerrimos, auſpicando. Ità enim in eiuſdē

Digitized by Google

Conſiſtorialibus Actis legitur. *Romæ die Mercurij* 10. *Maij in Conſiſt. Card. Alexandrinus ad eiuſdem Pont. petitionem officium Camerarij reſignauit ad eiuſdem pedes liberè qui illud contulit Card. Cornelio, qui ſubuenit Cameræ Apoſt. de ſeptuaginta millia ſcutaauri in auro, quam pecuniam idem Pont. ſacro bello contra Turcas adiudicauit.*

Cœterum quanta animi promptitudine, atque hilaritate Camerarij munus depoſuerit Michael Bonellus Card. Alexandrinus, Annibal Scotus eiuſdem temporis ſcriptor in ſuis Commẽtarijs ſuper hiſtorias, Taciti Sixto V. dicatis, atque Romæ apud Graſſium an. 1589. impreſſis in hunc modum enarrat in lib. 2. Hiſt. *Et hoc in loco reticenda non eſt magnanima Pij V. actio qui cum ob fœdus inter ſe, Regem Hiſpaniarum, & Remp. Venetam contra Turcas communes hoſtes initum, magnam pecuniæ vim ſibi neceſſariam eſſe conſpiceret, ad contribuendam portionem ſuam in illo bello conuentam, & ob multas alias impenſas in S. Sedis beneficium confectas, exhauſtum haberet ærarium, vt ato ad ſe Michaele Bonello Card. Alexandrino ſuo ex Sorore Nepote, opus erit dixit nobis Camerariatu tibi a nobis pridem donato (hoc eſt Summum in Romana Aula Officium, & Cardinalibus Pontificum Nepotibus concedi fermè sẽper ſolitum) vt ex eius venditione pecuniam in huius tam pij belli neceſſitatem, ac vſum comparemus. Quo audito, Cardinalis lætiſſimo animo reſpondit, ſe maiores gratias habere Sanctitati Suæ, quòd a ſe pro tali occaſione nunc id munus repeteret, quàm cum illi dono dederat, quod circiter XVIII. Menſes euenerat, & id, quaſi renitente Cardinali, nedum cupiente: nam niſi Seraphinus Caballus Dominicanæ Religionis Magiſter Generalis, atque eius Confeſſor conſcientiæ ſcrupulum illi iniecciſſet, Pontificis voluntati amplius reſtitiſſet, ipſe recuſare deſtinauerat. Pius V. ergo ex hoc ampliſſimo officio, è ſinu, & manibus dilectiſſimi Nepotis erepto, ſeptuaginta mille aureorum ſummam comflauit, & rem Chriſtianam maxima in neceſſitate cuncta alia pecunia, adiuuit. Hanc rem copioſius enarrare voluimus, ne debito laudis præconio magnanimitatem, tam Pontificis, quam Cardinalis Nepotis fraudaremus. Et quidquid aly de hac re dixerint, aut ſenſerint, à vero aberraſſe certum eſt.* Quod factum maximam ſanctitatis opinionem in Chriſtiano orbe Pontifici Max. Pio peperit, qui vacante poſteà magno Hieroſolymitanorum Equitum Prioratu in Vrbe, eundem Michaelem Card. illo cohoneſtauit, vt infra dicitur. *Ex Anct. ſup. & Cabutio in vita Pij V.*

Ex quo conſtat quantum etiam aberrauerit Ludouicus Iacobillus modernus ſcriptor geſtorum Pij V. dum ait. *Anzi per l'impreſa contro Turchi fece vendere ad eſſo Cardinale l'officio di Camerlengo.*

Tit. 3.

S. R. E. Summ. Inquiſitor.

PAulus Papa IV. Catholicæ Fidei Zelator feruidus cum Religionis Chriſtianæ cultum, morumq; diſciplinam infidelibus reſtituere, ſibiq; ad tam grauem rerum molem ſuſtinendam præter ordinarios adiutores, quempiam inuiolatæ fidei intimũ ſuum miniſtrum deligere ſtatuiſſet, nouo munere inſtructo, id Michaeli Cardinali Alexandrino demandauit; quem S. R. E. Summum; perpetuumque Inquiſitorem in ampliſſimo Card. cœtu declarauit teſtibus in hunc modum Conſiſt. Actis. *Die Mercurij* 14. *Menſis Decembris an.* 2558. *fuit Conſiſtorium, in quo introductum fuit officium Sanctiſſimæ Inquiſitionis in Collegium Cardinalium, & ad id Inquiſitorem Maiorem, & perpetuum deputauit Reuerendiſſimum Card. Alexandrinum, & erexit, & conſtituit officium Inquiſitionis huiuſmodi in dictum Collegium Cardinalium, & in S. R. E. Summum Inquiſitorem eundem Cardinalem poſtea deputauit, & vt perpetuò ſit in perſona Cardinalis, & ſic poſtea deputabit ſalarium pro ipſo Cardinale, & Miniſtris; & quod vacante Sede, officium non vacet, ſicut officium Summi Pœnitentiarij, & quod omnes Inquiſitores, tam delegati, quàm ordinarij Epiſcopi, in cauſa Fidei cognoſcant ipſum Cardinalem in Superiorem.*

In ſubſequentis poſtmodum Conſiſtorij die Veneris 16. Decemb. habiti Actis ſic ſubditur. *Datum fuit iuramentum Reuerend-*

uerendiſsimo Alexandrino ſuper officio ei dato in precedenti Conſiſtorio.

Vniuerſę carnis viâ ingreſſo Paulo Pont. verè Max. electoq; Pio IV. in primo Conſiſtorio die 12. Ianuarij anno 1560. habito ſaluo Summi Inquiſitoris titulo pro Card. Alexandrino, eidem in S. Inquiſitionis negotijs, quatuor S. R. E. Cardinales, nempè Carpen. Pacecchum Puteum, ac Tranenſem collegas attribuit; ex quo apparet nos in errorem prolapſos eſſe in opere noſtro Capitulorum Generalium Ord. Romæ an. 1555. impreſſo, dum §. de Inquiſitoribus, diximus Michaelem Ghislerium Card. Alexandrinum ſex annis tantummodo Summum Inquiſitorem fuiſſe, ſublato, ei poſtmodum huiuſmodi titulo à Pio IV. Nondum enim præfata Conſiſtorialia Acta, & Gabutium videramus, ità ſanctem *Pius IV. noluit, vt amplius Alexandrinus Palatinas ædes incoleret, Supremiq; Inquiſitoris auctoritatem ei non nihil imminuit*, quia nempè quatuor Cardd. Collegas eidē dedit. Perſtitit igitur Card. Alexandrinus cum nobiliſſimo S. R. E. Summi Inquiſitoris titulo vſq; ad propriam in Pontificem Maximū electionem, qua ſubſequuta, neminem in ſuum locum ſubrogauit, neq; Succeſſores Pontifices Maximi eundem titulum alterij ad hæc vſque tempora conceſſere. *Ex præfat. Act. Conſiſt. & Gabutio in vita Pij V. cap. 7.*

Tit. 41

S. R. E. Maiores Pœnitent.

1 MAxima ſemper in æſtimatione fuit apud S. Romanam Eccleſiam, eiuſq; fideles, Summi Pœnitentiarij præfectura, quæ modò in Sacrum Collegium introducta, ab omnibus Pontificijs Pœnitentiarijs ſuſpicitur tamquam ſuperior. Nō defuere autem ex Prædicatoribus in Orbe, & Vrbe Maiores Pœnitentiarij; inter quos primus eminet S. Raymundus de Pennaforti Barchinonenſis, ſacrorum Canonum, ac Theologiæ Doctor inſignis, à Gregorio IX. in proprium confeſſarium electus, ac S. R. E. Maior pœnitentiarius inſtitutus, necnon Capellani ſui Apoſtolici officio, quod tunc temporis idem erat, quod nunc eſt cauſarum Palatij Apoſtolici Auditorum, vt infra in Audit. S. Rotæ dicitur, ornatus circa annum milleſ. ducenteſimum trigeſimum quartum, eodemq; in munere Summi Pœnitent. Comitē Toloſanum abſoluit. Eiuſdem Pont. *Max.* iuſſu Romanorum Pontificum decreta in diuerſis Concilijs, ac Apoſt. litteris ſparſa, in vnum decretalium volumen redegit. Ad Generale Ord. Magiſterium euectus Bononiæ anno Dom. 1238. omnibus muneribus, & biennio elapſo, etiam Generali Magiſterio ſe exoluit. Quieuit in pace miraculis clarus, anno 1275. ipſo Epiphaniæ die, inter Sanctos à Clemente VIII. ſolemni ritu relatus an. *Dom.* 1601. Fuiſſe verò S. Raymundum Summum, ſeù Maiorem Pœnitentiarium Gregorij IX. expreſsè habemus ex Breuiario Ordinis, in quo de eo lect. 5. dicitur *Veterum Pontificum decreta in vnum volumen Gregorii IX. iuſſu redegit, ab eodem Summi Eccleſiæ Romanæ Pœnitentiarii dignitate decoratus*, Et in lectionibus in eius feſto à Clero Barchinonen. & Maioricen. recitādis, à Sac. Rituum Congregatione approbatis, quod & in Ordinis Breuiario nouiſsimè impreſſo apparet, ità dicitur. *A Gregorio IX. Romā vocatus, & Capellani, ac Pœnitentiarij S. R. E. dignitate decoratus, &c.* Si igitur fuit S. R. E. Pœnitentiarius, dicendum *Videtur* extitiſſe Maiorem, Summum, vel Supremum Pœnitentiarium Gregorij IX. Nam quis nunquam dicet Pœnitentiarios noſtros Liberianæ Baſilicæ, & cœteros Lateranen. & Vaticanæ, eſſe S. R. E. Pœnitentiarios? Sunt equidem Pœnitentiarij D. Papę, ſed Minores nūcupati quod ſi forsā Maioris titulū nō habuit S. Raymūdus, auctoritatē certè, & munus Sum. Pœnitētiarij exercuit. Ex Breuiario Ordinis, & Lection. à Sac. Cong. Rituum approbatis & *Bzou. in Anual. Eccl. an. 1234. num. 15.*

2 Bonaſpemius de Peruſio S. Thomæ Aquinatis Angelici Doctoris in ſcholis auditor, ſingularis pietatis, ac doctrinæ vir, Alexandro IV. longè charisſimus, illique à ſacris Confeſſoribus, cum Fanenſem.

sem Ecclesiam sibi oblatam constantissimè recusasset, S.R.E. Maior (siue Summus Pœnitentiarius; nã hoc titulo prisci tẽporibus nuncupabantur) ab eodem creatus est in sui Pontificatus primordijs, qua in præfectura toto tempore, quo ille D. Petri Cathedram rexit, iste permansit. Tandem Difinitor Generalis Capituli electus, virtutibus onustus, sanctioriſq; vitæ post se odore relicto, cum cuperet dissolui, & esse cum Christo, à Deo instanter petijt, vt in eo munere Difinitoris suæ Prouinciæ, quod tunc exercebat, in Generali Capitulo moreretur, vt suffragia communia, quæ in toto Ordine pro Difinitoribus, ad Generalia Capitula accendentibus, seù recedentibus, vel in eisdem decedentibus, fieri solent ex nostrarum Constitutionum præscripto, consequeretur, votiq; compos effectus est: Nam cùm baculo nixus, pedester ad Capitulum in Montepessulano an. 1271. celebrandum accessisset, ibidem miraculis clarus in Cœlum euolauit, à scriptoribus nostris inter Beatos Ord. recensitus. *Bzou. in Annal. Eccles. ad an. 1270. num. 15. & Plod. inter BB. Ord.*

3 P. F. Petrus Fulconis ex Regio Lepidi, Sac. Theologiæ Doctor eximius, celebriſq; Euangelij tuba, à Gregorio X. minor Pœnitentiarius Apostolicus, moxque Maior Pœnitẽtiarius institutus, breui tempore demãdatum sibi munus exercuit; cõpleuit enim dies suos an. 1273. ad patres appositus, de quo Taegius in monumentis Ord. sic ait. *Per idem tempus D. Papa Greg. assumpsit in Poenitentiarium Curia, & tandem fecit Poenitentiarium Maiorem F. Petrum Fulconis Reginum Ord. Prad. ex Prouincia Lombardia.*

4 Sublato è mortalibus Petro, alter Petrus, de Tarantasia dictus, ex Lugdunẽ. Archiep. Ostien. ac *V*elitrnus Episcopus & S.R.E. Maior Pœnitentiarius à Gregorio X. creatus est anno 1273. quem ob suas virtutes, prudentiam, charitatem, pietatem, ac doctrinam, idem Gregorius in Lugdunensi Concilio ad Cardinalatus dignitatem euexit, eoq; vniuersæ carnis viam ingresso, in primo Conclaui *A*retij in Tuscia, in nostro S. Dominici cœnobio celebrato, Summus Catholicæ Ecclesiæ Pastor electus est anno millesimo ducentesimo septuagesimo sexto. De quo inter Pontt. Maxx. *Vghell. in Episc. Ostien. Gall. Christ. in Archiep. Lugdunen. Ciaccon. in Vit. Pontt. & Fernand. inter Card. Ord.*

5 P. F. Martinus Strempus Polonus natalium nobilitate, doctrinæ præstantia, morumque candore illustris, ab Hadriano V. S. R. E. Maior Pœnitentiarius institutus, etiam sub Io: XXI. & Nicolao III. in eodem munere fulsit, cuius virtutes Bzouius noster in hunc modum pandit. *Is in annalibus Summorum Pont. suo tempore facile Princeps, ac supremus Pœnitentiarius à Pontifi. Max. Nicolao III. anno Dom. 1278. Ecclesiæ Gnesnen. praficitur, qui ad Ecclesiam sua vigilantiæ creditam, ab Vrbe regrediens, Bononiæ infirmitate correptus, diem obijt extremum. Vir nobilitate generis, Stremporum videlicet progenie illustris; virtutibus verò omnigenis: ingenij elegantia, & morum suauitate Pontifici, & Boleslao, ac Premislao Principibus; in primis verò Ecclesiæ Metropolitanæ Gnesnensis Prælatis, longè charissimus; in Scripturis sacris, addo ex Tritemio, studiosus, & eruditus, & secularium rerum non ignarus, in declamandis ad Populum sermonibus excellentis ingenij.* Multa scripsit, & præcipuè Summam Martinianam, in quibus tanti viri pietas, & doctrina eluceſcit, quæ recensemus in Archiep. Gnesnen. *Ex eodem Bzou. de Reb. gest. in Polon. Ord. Prad. cap. 6. & Plod. par. 1. lib. 1. Fernand. in concetat. ad an 1278.*

6 P. F. Petrus Pouala Polonus, vir doctissimus, Nicolao IV. Minoritę in minoribus maxima familiaritate coniunctus; imò in Parisina Vniuersitate consors, ab eodẽ Pontifice Max. Maior Pœnitentiarius institutus; in tali munere, etiam sub S. Celestino V. & Bonifacio VIII. permansit, à quo Caminensis Episcopus in Pomerania creatus, statim ad suam Ecclesiam perrexit. In Vrbem postmodum ob quædam vrgentia eiusdem Ecclesiæ negocia ad Pontificem reuersus, dum ad propriam sponsam reuerteretur, Ianuæ corporis sarcina deposita, apud nostros sepulchrum recepit an millesimo ducentesimo nonagesimo octauo; de quo Bozouius lib. de rebus gestis in Polonia Ord. Pred. cap. 6. sic fatur *F. Petrus Summus Poenitentiarius Nicolai Papæ IV. & Bonifacij VIII. temporibus, præsul Caminen. in Pomerania, dum ad Eccl. reuertit Genuæ mortuus, in Eccl. FF. Prad. sepelitur an. 1280*

Tit.

Digitized by Google

Tit. 5.

Pontt. Maxx. Vicarij.

COnſueuere olim Chriſti Vicarij ab Italia abſentes, ſuos in Eccleſiaſtica ditione conſtituere Papales *V*icarios, veluti Regum Proreges in Regnis, qui ipſam temporali, ſpiritualique gladio regentes, in fidelitate, ac debito obſequio populos erga eoſdem conſtabilirent. Non defuere autem ex Prædicatoribus plures à Pontificibus Maximis, vel ad Concilia properantibus, vel Auenione degentibus, ad hanc nobiliſſimam præfecturam aſſumpti.

1 Primus inter hos effulget P. F. Aldobrandinus de Caualcantibus Epiſcopus *V*rbeuetanus, à Gregorio X. ad Generale Concilium Lugdunenſe accedente an. 1273. creatus, datis Apoſtolicis litteris ſequentis tenoris, relatis ab *V*ghello.

GREGORIVS EPISCOPVS ſeruus ſeruorum Dei.

Venerabili F. Aldobrandino Ep. Vrbeuetano Salutem & Apoſtolicam Benedictionem

APropinquat terminus ad celebrandum indictum Generale Concilium Lugduni, & moras longiores non ſufferens, nos compellit, vt ad tempus ſpirituali Eccleſie noſtra dimiſſa, verſus trãſmontanas partes, prout Dominus conceſſerit, properemus: Ne igitur noſtra præſentia abſentia, ipſius terra incolas abſque releuationis remedio grauari contingat, perſonã ideneam, qua in reddenda ipſis in hac parte iuſtitia, noſtra defectũ præſentie ſuppleat, prouidimus. Ad quod te tanquã virum magna, & examinata virtutis fiducialiter eligentes, volumus quod à Rectoribus ipſius Eccleſia, ſiue in Campania, vel in maritima, ſeu Anconitana Marchia, vel Ducatu Spoletanenſi, aut in Patrimonio B. Petri in Tuſcia fuerint, ad te tanquam ad noſtrum in hoc vices gerentem, liceat appellare, tibique præſentium authoritate committimus, vt perſonas de terra predicta Eccleſiaſticas, & ſeculares ab ipſis Rectoribus appellantes, audias, & fuas appellationum cauſas ſecundum ordinem iuris diſcutiens, debito fine decidas: faciens, quod decreueris, per cenſuram Eccleſiaſticam firmiter obſeruari. Datum apud S. Crucem tertiodec. Kal. Septemb. Pontif. noſtri an. 11. Vghell. tom. 1. inter Epiſc. Vrbeuet.

In Gallias digreſſo ad Concilium Pontifice Gregorio, inter alia, quæ ſuo, & noſtro Ordini præſtitit Papæ Vicarius Aldobrandinus beneficia, fuit confirmatio donationis factæ Eccleſiæ S. Mariæ ſuper Mineruam de *V*rbe à venerandis monialibus Benedictinis Monaſterij S. Mariæ in Campo martio Fratribus noſtris, data ſub die ſextadecima Nouembris anni milleſimi ducenteſimi ſeptuageſimi quinti, cuius litteræ patentes originales ſeruantur in Archiuio eiuſdem Conuentus S. Mariæ ſuper Mineruam, ſuntque ſequentis tenoris.

Frater Aldobrandinus de Ordine Predicatorum Dei, & Apoſtolice Sedis gratia Vrbeuetanus Epiſcopus, Domini Pape in Vrbe Vicarius, dilectis ſibi in Chriſto Priori, & Conuentui Fratrum Predicatorum de Vrbe ſalutem in Domino ſempiternam.

Cum à nobis petitur quod iuſtũ eſt, & honeſtum, tam vigor equitatis, quã ordo exigit rationis, vt id per ſollicitudinem officij noſtri ad debitum perducamus effectum; ea propter dilecti in Domino filij, veſtris iuſtis poſtulationibus inclinati, Eccleſiam S. Marie in Minerua de Vrbe, quam dilecta in Chriſto filia, & conuentus Monaſterij S. Marie in Campo Martio de Vrbe, Ordinis S. Benedicti, prout ad eas, & ipſarum Monaſterium pertinebat, vobis, ſeu alij veſtro nomine pia liberalitate, ac deliberatione prouida, noſtra prahabita licentia, & conſenſu, donauerunt, ſeu conceſſerunt, ac donationem, ſiue conceſſionẽ huiuſmodi, prout in inſtrumento publico ſcripto manu Angeli Romani Scriniarii plenius continetur vobis, & Ordini veſtro auctoritate Domini Papa, qua in hac parte fungimur, confirmamus; & ſi quid defuit predicte donationi, eadem auctoritate ſupplemus. In cuius rei teſtimonium vobis præſentes litteras noſtri ſigilli munimine, ac ſigno, & ſubſcriptione Gerardi noſtri Notarij roboratas duximus concedendas.

dat. Actum Romæ apud Palatium S. Sabinæ anno Domini milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo quinto, indictione quarta, die ſextodecimo Nouembris, *Pontificatus D. Gregorij Papæ* X. *anno* 4. *præſentibus diſcretis viris Magiſtro* Mulgano *Vrbeuetano Canonico, & presbytero Lapo Capellanis noſtris, Angelo Romano de Vrbe Scriniario, Plebano Dom. Lapi Valentis de Florentia, & Picleino de Linari teſtibus ad hoc vocatis*

Ego Gerardus Andreæ de Narnia auctoritate S. R. E. Notarius *conſtitutus confirmationi, & ſuppletioni prædict. & conceſſioni prædictarum litterarum interfui, & ea, vt ſupra leguntur, de mandato prædicti Dom. Vicarij ſcripſi, & publicaui, & meo ſigno ſignaui.* Quibus litteris in membrana conſcriptis appoſuit ſigillum ceræ rubeæ impreſſum.

In Conuentus S. Mariæ ſuper Mineruam Archiuo præfatæ originales literæ cum ſigillo pendente appoſito aſſeruãtur, ex quibus prædicta, propria manu excripſimus. Hanc nobiliſſimam Præfecturam maxima cum laude, reiecta omni cupiditate, atque vt virum ſanctum decebat, vſque ad eiuſdem Pont. Max. in Vrbem regreſſum ſuſtinuit. Anguſta nimis erat præfata Eccleſia, nobis à monialibus conceſſa, quæ vt antiqui Patres nobis retulere ab antiquioribus edocti, ac ſcripturæ conuentus inſinuant, ſita in ea parte erat, vbi modo eſt Capella S. Hyacinthi, qua ſolo poſtmodum equata, nouum permagnificum templum ibidem cõſtructum eſt, adiutrices manus porrigentibus inter cęteros Excellentiſſimis familijs, Vrſina, & Gaetana, cum Capranica, & Cardinali noſtro de Turrecremata, alijſqi nobilibus Romanis. Cætera Aldobrandini geſta referuntur inferius in Epiſcopis Vrbeuetanis Ex *Archiuo S. M. ſuper Mineruam, & Vghello tom.* 1. *in Epp. Vrbeuetanis.*

2 P. F. Matthæus Vrſinus de campo Floræ Romanus à Io. XXII. in Sacrum Collegium die 8. Decembris anno 1327. cooptatus, ab eodem Pont. Max. Auenione commorante, in Vrbe Papalis Vicarius creatus, demandatum ſibi onus, infracti animi vir, ita ſuſtinuit, vt Romanos, Eccleſiaſticęque ditionis incolas, in debita obedientia erga eundem Summum Pontificem continuerit. Deceſſit poſtmodum Auenione in Apoſtolica Curia 15. Kal. Septemb. anno 1340. Sabinenſis Epiſcopus. *Olmeda in vita Barnabæ de Vercellis Magiſtri Ord.*

3 Alterum habemus Papæ *Vicarium* cum pleniſſima, vt numquam aliàs, poteſtate inſtitutum, ſicuti ſequentes Apoſtolicæ litteræ indicant. Fuit is F. Michael Bonellus Card. Alexandrinus, *Pij* V. ex Sorore pronepos, qui à *Sixto V.* Pontifice gratiſſimo, ab Auunculo ſuo ſummis honoribus, ac ſacra purpura decorato, eodemque *Alexandrino* enixè procurante, ad *Apoſtolicũ* culmen euecto, de *Apoſtolicę* poteſtatis plenitudine fuit Papalis Vicarius deputatus ad omnia negotia, tã ſpiritualia, quàm temporalia, expedienda, decidenda, terminanda, pro ſe, & nomine ſuo, cum auctoritate ſuper Nuncios, & Legatos Apoſtolicos, &c. expeditis de hoc ſequentibus *Apoſtolicis* litteris in Vrbe publicè affixis, die 1. Maij an. 1585. Pontificatus ſui primo.

†

Litteræ facultatum in forma Breuis Illuſtriſſ. & Reuerendiſſ. D. Michaeli S. R. E. Tit. S. Maria ſuper Minerua *Presb. Cardinali, Alexandrino nuncupato*

SIXTVS PAPA V.

Dilecte fili noſter Sal. & Apoſt. benedictionem.

CVm diuerſis grauiſſimis curis, præſertim reformationi Chriſti-fidelium curæ noſtræ diuinitus commiſſorum, plurimùm impediti, omnia negotia, quæ ad nos ratione, tam huius Almæ Vrbis, *quàm totius ſtatus Eccleſiaſtici, vel aliàs vndecumque deferuntur, per nos ipſos diſcutere, examinare, & expedire nequeamus, volentes indemnitati partium, negotia prædicta pro tempore proſequentium, opportunè conſulere, confidentes de literarum ſcientia, dexteritate, integritate, & prudentia circumſpectionis tuæ, cui infraſcripta negotia oretenus commiſimus, ne de commiſſione, & facultate tibi à nobis data per aliquos dubitari contingat: Motu proprio, & certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Te ad pro nobis, & nomine noſtro, ac auctoritate noſtra, omnia, & ſingula negotia, tam*

Eccle-

Eccleſiaſtica, etiam ſpiritualia, quam temporalia, etiam ciuilia, & criminalia, aut mixta, gratiam, vel iuſtitiam, aut pœnam ſanguinis, & vltimi ſupplicij, ac confiſcationis etiam omnium bonorũ, vel alias quomodolibet cõcernentia dicta Vrbis, & totius ſtatus Eccleſiaſtici, nobis & S. R. E. mediatè, vel immediatè ſubiecti, vel aliàs vndecumque in quibus vis caſibus pro tempore, per ſimplicem citationem, aut verbo; etiam ſi talia fuerint, quæ à nobis tantùm audiri, diſcuti, examinari, & expediri poſſint, ſeu debeant, per te, vel tuos Auditores, aut alium, ſeu alios, quem, vel quos pro tempore ſubdelegaueris, audienda, diſcutienda, examinanda, expedienda, & terminanda, ac quaſcumque cauſas, in quibuſcumque ſtatu & terminis, in quibus reperientur; etiam ſi inſtrallè forent à quocumque ſedis Apoſtolicæ Legato, aut Nuncio, vel Gubernatore, ſeu Iudice ordinario, aut etiam à ſede Apoſt. delegato, vel ſubdelegato, ad te auocandum, ac per te, vel alium, ſeu alios cognoſci, terminari mandandum, eiſdemque Legatis, Nuncijs, Iudicibus, etiam ſub pœnis tibi bene viſis inhibendum; & quæ in præmiſſis concedenda videbuntur, concedendum, ac quæ expedieris, & terminaueris ſeu conceſſeris debita exequutioni demandandum, & demandari faciendum; nec non omnia, & ſingula quæ nos ipſi, etiam circa abſolutionem, & remiſſionem, aut gratiam, & liberationem agere, exequi, & concedere poſſumus, etiam ſummariè, ſola facti veritate inſpecta, extraiudicialiter, ſine ſtrepitu, manu regia vnica, vel bina audientia, ſine vlla terminorum, etiam ſubſtantialium, obſeruatione, & abſque eo, quòd de illis vllo vnquam tempore nobis, aut ſucceſſoribus noſtris, rationem reddere tu, vel tui Auditores, aut a te delegati, teneamini, liberè agendum, & exequendum, ac concedendum; ita quòd ratione negotiorum criminalium, aut alias quouis modo expreſſis, aliquam irregularitatem, aut infamiæ maculam, ſiue notam, tu, tuique Auditores, & Subdelegati, nec non tuus Notarius, eiuſq; ſubſtitutus, vel ſubſtituti, qui in ipſis cauſis ſcripſerint, etiam ſi Clerici exiſtant, non incurrant, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium conſtituimus, & deputamus, nec non in præmiſſis omnibus, & ſingulis ea omnia agendi, exeruendi, & concedendi, tibi plenam, & liberam concedimus facultatem, & poteſtatem. Mandantes quibus vis tribunalibus, & Iudicibus prædictis, vt ſub indignationis noſtræ, & alijs impendendis pœnis, mandatis, & inhibitionibus tuis pro tempore factis, cum effectu obediant, ac ſi monitiones, & inhibitiones per te pro tempore factæ à nobis emanaſſent: ac decernentes ſic, & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcunq; Iudices, & Commiſſarios, etiam S. R. E. Cardinales, in quauis cauſa, & inſtantia, iudicari, & diffiniri, debere: ac irritum, & inane quidquid ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtant. Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſt. ac ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque indultis & literis Apoſtolicis quibuſuis, ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis clauſulis, & decretis, etiam pari motu, aut alias quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis: quibus omnibus, eorum tenores, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, ac ſufficienter derogatum eſſe decernimus, cæteriſque contrarijs quibuſcunque. Dat. Romæ apud S. Petrum ſub Annulo piſcat. Die 1. May M. D. LXXXV. Pontificatus noſtri anno primo.

Io. Baptiſta Canobius.

Sunt hæ Apoſtolicæ litteræ in forma Breuis apud Eminentiſſ. Cardinalem Carolũ Bonellum, quæ eodem anno vt ſupra fuere impreſſæ apud impreſſores Camerales, ſuntque in Conuentu Mineruæ eius exemplaria, ex quibus hæc propria manu tranſcripſimus.

Tit. 6.

Vicarij D. Papæ in Vrbe.

EST in Apoſtolica Curia Cardinalis qui D. Papæ Vicarius conſuero nomine nuncupatur, cuius officium eſt ea præ-

Digitized by Google

præſtare in Vrbe, quæ Epiſcopi in proprijs Diœceſibus adimplent, quod quidem munus in non modico pretio ſemper habitũ eſt: concedebatur tamen ante tranſactum ſæculum ſolis Archiepiſcopis, ſeu Epiſcopis; nunc verò ex decreto Pij IV. in ſecreto Conſiſtorio die Lunæ 28. Nouemb. anno milleſ. quingenteſimo quinquageſimo nono facto, in quo primum Vicarium Cardinalem nominauit Virgilium Roſarium Spoletanum, Vicarij D. Papæ Præfectura ſolis Cardinalibus confertur.

1 Non defuere ex Prædicatoribus viri, hoc nobili munere à Pontificibus maximis condecorati, inter quos prior effulget P. F. Io. de Columna nobiliſſimis Romæ ortus natalibus, ab Alexandro IV. ex Romanæ prouinciæ Prouinciali ad Archiepiſcopalem Meſſanenſem Eccleſiam regendam anno 1255. aſſumptus: qui ab *Vrbano* IV. ſuus Vicarius renunciatus, Altare in honorem S. Petri Mart. in Eccleſia S. Sabinæ in monte Auentino anno 1263. conſecrauit, vt ex lapidea tabula, eidem Altari proſtante, manifeſtatur ſequenti Lemmate.

Anno Dom. MCC.LXIII. Pontificatus D. Vrbani IV. anno eius ſecundo, iſtud Altare fuit conſecratum ad honorem B. Petri Martyris Ord. Fratrum Prædicatorum, quando eſt ſtatio apud S. Priſcam in 3 feria hebdomadæ Sanctæ, per Venerabilem Patrem Fratrem Io. de Columna Archiep. Meſſanenſem, Vicarium tunc temporis D. Papæ Vrbani, in quo poſuit Indulgentiã vnius anni, & 40. dierum annuatim; & durat hæc Indulgentia vſque ad Octauas Paſchæ: In feſto autem eiuſdem B. Martyris eſt ibidem Indulgentia vnius anni & 40. dierum.

Huius præſtantiſſimi præſulis laudes enarrat Pyrrhus in ſua Sicilia ſacra inter Epiſcopos *Meſſanen.* De quo & nos ibi.

2 Pater Fr. Saluius de Vrbe, ſpectatæ prudentiæ, doctrinæ, ac virtutis vir, à Nicolao Papa IV. Minorita ad Recanatenſem Eccleſiam regendam 2. Id. Decemb. anno milleſimo ducenteſimo octogeſimo nono electus, (reſtituta eidem Eccleſiæ Epiſcopali dignitate, qua diu expoliata permanſerat) eundem ſuum in *Vrbe Vicarium* inſtituit, datis Apoſtolicis litteris de hac re Idibus *Maij* anno 4. ſui pontificatus, qui fuit humanæ ſaluris milleſimus ducenteſimus nonageſ. primus ſicut teſtatur Vghellus in ſua Italia Sacra t. 1. in Epiſcopis Recanaten. ſub num. 5. ex Regeſtis eiuſdem Nicolai Papæ fol. 40. epiſt. 203. Obijt autem Saluius anno Iubilei 1300. *Vghell. vbi ſup.*

3 P. F. Rogerius de Caſali inter ſui ſæculi doctos vir famoſus, à Senenſi Capitulo poſt Raynaldi Vguccionis Malauoltæ prædefuncti ſui Epiſcopi, proprius Antiſtes delectus, confirmationis beneficium obtinuit anno milleſimo trecenteſimo ſeptimo à Clemente Papa V. cuius gratiam, ſuis exigentibus meritis ita promeruit, vt ab eodem ſuus in Vrbe Vicarius poſtmodum creatus ſit 10. Calend. Maij ſui pontificatus anno nono, qui fuit à Beatiſſ. Virginis partu milleſimus trecenteſimus quartus decimus, ſicuti ex Vaticanis Regeſtis eiuſdem Pont. Epiſt. 339. fol. 78. eruditiſſimus D. Abbas Vghellus tom. 3. Ital. Sac. in Archiepp. Senen. numer. 49. publicis monumentis tradit. Sibi demandatam prouinciam integritate maxima, ingentique cum laude ſuſtinuit Rogerius, deceſſitque in *Vrbe* 6. Iunij anno milleſimo trecenteſimo decimo ſeptimo, communibus pauperum, quorum vixerat pater, lachrymis parentatus, in noſtra S. Mariæ ſuper Mineruam Eccleſia, ſepultura electa. *Vghell. vbi ſup.*

CA-

CAPVT II.

DE LEGATIS APOSTOLICIS.

QVm Legationis nomen miſſionem, quæ alicui demandatur ſignificet, de Legatis cunctis ex Ord. noſtro aſsũptis, atq; in varias Chriſtiani orbis partes pro grauioribus Apoſtolicæ ſedis negocijs miſſis, qui innotuere nobis, in præſenti cap. tractaturi, à Legatis de Latere tanquam dignioribus exordium ſumimus.

Tit. 1:

Legati de Lat.

MAxima, ac præcipua eſt Legatorum de Latere dignitas, atque auctoritas, quos in præcipuis Eccleſiæ negotijs miniſtros adhibet Apoſtolica ſedes S. R. E. Cardinalibus vt in plurimùm impartiri ſolita.

1 Primus ex Ordine Legatus de Latere, à Gregorio Papa IX. inſtituitur P. F. Guillelmus (cuius cognomen ſcriptores omnes ſilent) anno 1227. qui ad Fridericum Imperatorem miſſus, litteras ſuæ aſſumptionis ad Pontificatum iuxta conſuetum morem aliorum Summorum Pontt. detulit, in quibus cum in primis fidei, & obedientiæ erga Romanam Eccleſiam, deinde officij erga Imperium vniuerſum admonuit, documentaque præclara ex inſignijs ante Imperatorem deferri conſuetis præſcripſit: nimirum, vt gladio in Eccleſiæ tutelam, ac malefactorum vindictam: ſceptro verò in regimen, correctionemque populorum, nec non rectitudinem iuſtitiæ vteretur; manibus verò clementiæ, & beneficentiæ cunctos Chriſtifideles placidè, quod pomum Cruce ſignatum ſignificat, amplecteretur. Hortatus eſt eum inſuper, ac ſub anathemate præcepit, vt primo tempore pro recuperanda Terra Sancta arma ſumeret. Eidemque Guillelmo Pontifex Max. mandauit vt pacem inter ipſum Imperatorem, Rectoreſque Ciuitatum Lombardiç confœderatos conſtabiliret, prout præſtitit Brixiæ eodem anno 1227. Indict. 15. in fine menſis Martij. *Bzou. in Annal. Eccl. anno ſuprad. num. 3. & Spondan. ibid.*

2 B. Bartholomæus de Bragantijs Vicentinus ex Magiſtro Sacri Palatij Nemoſien. Epiſcopus in Cypro creatus, ab Innocentio IV. in Syriam ad S. Ludouicum Galliæ Regem Legatus de Latere directus eſt anno milleſimo ducenteſimo quadrageſimo octauo, cuius ſanctitatem miratus S. Ludouicus, ſibi in animæ ſuæ directorem, atque cuſtodem eum delegit, cui & animæ labes voluntaria confeſſione manifeſtabat. In Galliam cum eodem Rege reuerſus, ab Alexandro Papa IV. Vicentinus Epiſcopus 15. Cal. Febr. anno 1256. conſtitutus eſt. De quo in noſtro Syllabo Magg. Sac. Palatij. *Vghell. Ital. Sac. t. 5. Spondan. in Auct. Cronolog.*

3 Cardinalis Hugo de Sancto Charo, qui primus ſacram purpuram in Ordinem noſtrum Prædicatorum intulit, ab Innocentio Quarto P. M. poſt ſuſceptum in Lugdunenſi Concilio cum omnibus S. R. E. Cardinalibus rubrum galerum, in Germaniam de Latere Legatus ad Guillelmum Regem electum, mittitur anno 1251. (defuncto iam Friderico) vt ad ſuſcipiendum Regis Romanorum diadema, ſe diſponeret, omneſque Eccleſiæ fideles benignè complecteretur; infideles autem ac refractarios, Circumceliones hæreticos maximè, armis inſequeretur. Ad Principes verò Imperij, vt repudiato Corrado Friderici filio, Guillelmo adhererẽt. *Bzou. in Annal. anno ſuprad. num. 2. Ciacconius in-*

ter Card. Plod. & Fernand. ibid.

Card. Anibaldensis ab Vrbano IV. sacra purpura cohonestatus anno 1265. cum Riccardo de Anibalis agnato suo, Ioanne Caetano Vrsino, & Iacobo Sabello S. R. E. Cardinalibus Legatus de Latere in Siciliam directus est, vt Regio diademate Carolum Siciliæ Regem redimeret, quod solemni ritu præstitit, post susceptum ab eodem publicum fidelitatis erga Apostolicam sedem sacramentum. Multis honoribus ab eodem Rege cunctis Legatis affectis. Ex *suprad Auctoribus*.

4 P. F. Robertus Kiluarbius Archiep. Cantuarien. antequam sacram purpuram esset consequutus, à Gregorio X. de Latere Legatus assumptus est pro coronatione Admundi Angeliæ Regis, quod præstitit Dominica post octauam assumptionis B. Virginis an. 1275. præsentibus Rege Scotiæ, ac Duce Britanniæ. *Gall. Christ. antiquo in Archiep. Cantuarien.*

5 Card. Latinus Malabranca de Vrsinis à Nicolao Papa III. Auunculo in sacrũ Collegium ascitus, atque de Latere Legatus ad Florentinos, Guelphorum, ac Gibellinorum factione se miserè inuicem diuexantes missus, pacem inter eos firmauit, oratione è suggestu in foro S. Mariæ Nouellæ, populi, nobiliumque multitudine adstante habita. Pontificis igitur votis completis, in Aemiliam eadem auctoritate directus an. 1278 populos illos frenauit, atq; in obsequio erga Apostolicam Sedem constabiliuit. Bononiensibus quoq; Legatus datus, tanta erga eos benignitate fulsit, vt præcipuis honoribus affectum ipsum recedẽtem postmodum lachrymis prosequerentur. *Bzou. in Annal. Eccles. 1278. num. 13. an. & an. 294. num. 38. Ciacc. Plod & Fernand. in Cardd.*

6 Nicolaus Boccasinus Card. à Bonifacio VIII. creatus, pluribus Legationibus ad conscendendam D. Petri Cathedrã sibi viam aperuit: Ab eodem enim Pont. Max. cui Nicolai pietas, vitæ probitas, morumque sanctitas, atq; in pertractandis negotijs summa dexteritas, innotuerant, Florentiam primò an. 1300. in Poloniam Dalmatiam, Croatiam Daniam, Sueciam atq; Pannoniam postmodum an. 1301. ob grauissima Ecclesiæ negocia de Latere Legatus cũ amplissima auctoritate directus, eiusdem vota compleuit. In Vrbem reuersus, atque à Pontifice, Apostolica Curia, Romanisq; applaudentibus, summis lætitiæ signis receptus, Bonifacio sublato, communi gaudio Pontifex Maximus anno 1303. 12. Kal. Nouemb. renunciatus est, Benedicti XI. nomine assumpto. *Vghell. Ital. sac. tom. 1. in Ep. Ostien. Olmeda in eius vita, & Auct. sup. Bzou. in annal. Eccles. ubi sup.*

7 Nicolaus Martini de Albertinis Pratensis à Benedicto XI. Ep. Card. Ostiensis renunciatus, ad Florentinos cum amplissima Legati de Latere authoritate ab eodẽ missus an. 1303. vt eorum vacillantes res, ne ad ruiuam laberent, componeret, cum nihil proficeret, velut Gibellinarum partium fautor existimatus, ex ea Vrbe discedens, illam sacris, donec ad saniore mentem restitueretur, interdixit. Ex Nicolai sententia Clemens V. electus est, à quo in Italiam de Latere Legatus cum amplissima facultate constitutus, adiunctis Collegis Arnoldo Card. Sabino, ac Luca Card. de Flisco, iterum Legatus de Latere renunciatus est, vt in Lateranensi Basilica solemni pompa Henricum II. Imperatorem coronaret: vt fecit Lagatus quarto delectus, etiam Siciliæ Principem Regio Diademate maxima cum solemnitate redimiuit. Antequam verò in sacrum Collegium cooptaretur, à Bonifacio VIII. ad Philippum Galliæ, atq; Eduardum Angliæ Reges bello certantes, vt eos sacro fœdere copularet, prout contigit, missus fuerat Apostolicus Legatus. *Vghell. in Ital. sac. tom. 1. in Ep. Ostien. Ciaccon. Fernand. & Plod. inter Card. Ord. Bzou. in Annal. ubi sup. num. 17.*

8 Card. Villermus Petri de Godiuo Baionensis, à Clemente V. sacra purpura cohonestatus, atque à Io: XXII. Sabinen. Episcopus institutus, in Hispaniam de Latere Legatus ab eodem Pont. ad Regem directus, in congregata Vallisoletana Synodo multa decreta Apostolica auctoritate edidit in deperditæ disciplinæ Ecclesiasticæ restaurationem perneccssariam Clerisque reformationem anno millesimo vigesimo secundo. *Vghell. Ital. sac. tom. 1. inter Ep. Sabinen. Fernand. & Plod. inter Card. Ord.*

9 P. F. Guillelmus Sudrè Gallus patria

tria Tullenſis, cum in Magiſtri Sacri Palatij munere annis pluribus Apoſtolicæ Sedi inſeruiſſet, ab Vrbano V. S. R. E. Cardinalis, SS. Ioannis, & Pauli Tit. Pammachij anno milleſ. trecenteſimo ſexageſimo ſexto creatus, necnon Oſtien. ac Veliternus Epiſcopus, in Napolitanum Regnum de Latere Legatus ab eodem Pont. Max. ad controuerſias inter Tarentinum Principem, & Atriæ Ducem componendas mittitur: Euaſitq; poſtmodum Maſſilien. Paſtor de quo ibi. *Gall. Chriſt. tom. 3. in Ep. Maſſilien.*

10 P. F. Philippus Gezza Romanus de Regione Parionis, nobili loco natus, atq; in ſacrum Cardinalium Collegium ab Vrbano VI. cooptatus 14. Kal. Octob. anno 1378. in prima creatione, qua viginti nouem Cardinales eadem die creauit, ab eodem Pont. Max. poſt ſuſceptam purpuram de Latere Legatus per totam Italiam conſtitutus eſt, qui Piſas, Lucam, Florentiãq; luſtrans, nutates populos aſſiduis exhortationibus ad eos habitis, in eiuſdem Vrbani obedientia conſolidauit, Clementemq; VII. tamquam Pſeudopontificem à cunctis fugiendum ſuaſit. Eidem, & Poncello Vrſino facultatem *V*rbanus conceſſit, vt pignorare, vendere, ac alienare poſſet quædam Eccleſiaſtica bona, etiam ſine Prælatorum, ac Capitulorum conſenſu, ſi Romanæ Eccleſiæ neceſſitas poſtularet. *Ciacon. in eius vita.*

11 Cardinalis Moſchinus Caracciolus ab Vrbano VI. Card. creatus an. 1378. ex Generali in Neapolitano Regno Inquiſitore, ab eodem Pont. Max. de Latere Legatus ad Venetos bello cum Ianuenſibus ſe inuicem perdentes, pro pace inter eos conſtabilienda miſſus eſt primò: Ad Carolum Siciliæ Regem poſtmodũ cum duobus alijs Cardinalibus eadem Legati authoritate pro grauibus Eccleſiæ negotijs profectus eſt, ac tandem in Vmbria Legatus miſſus, ab Vrbano VI. vt populos illos in obedientia ergà eundem Pontificem Max. conſtabiliret, id optimè præſtitit S. Antonin. 3. p. hiſt. tit. 25. *Plod. Fernandez, Ciacon. in Card. Ord.*

12 B. Io: Dominici Florentinus S. R. E. Cardinalis creatus, atque à Conſtantienſi Concilio confirmatus, eiuſdemque Præſes delectus, peracta Martini V. electione, cum Vſitarum impia hæreſis in ſeptentrionalibus regionibus inualeſcere cepiſſet, ad eam compeſcendam, atque profligandam, enixè id petente Imperatore, ab eodem Pont. Max. de Latere Legatus in Hungariam, Boemiamque directus, impiam hæreſim deiecit, penituſque eliminaſſet, ni inuida mors tantum virum miraculis clarum, ac de Eccleſia Catholica ſummoperè meritum, è mortalium oculis rapuiſſet Bundæ anno milleſimo quadringenteſimo vigeſimo, vbi apud Monachos S. Pauli eremitæ quieſcit. *S. Antonin. 3. p. hiſt. tit. 23. Ciacon. inter Card. & Ferarius de Reb. Hungar. Prou. Ord. Præd. p. 2. lib. 1. cap. 10.*

13 Card. F. Thomas de Vio Gaietanus Tit. S. Sixti, Dominicanæ Relig. iubar ſplendidiſſimum, à Leone Papa X. ſacra purpura inſignitus, ab eodem de Latere Legatus in Germaniam pro expeditione habenda in Turcas, Chriſtiano Orbi extrema minitantes, atque impij Luteri nouorum peruerſorum dogmatum diſſeminatoris audaciam compeſcendam, delectus eſt in Conſiſtorio ſecreto apud S. Petrum collecto an. milleſimo quingenteſimo decimo octauo; vndè in Actis Conſiſtorialibus ità dicitur *Die Mercurij 3. Martij S. D. N. in publico Conſiſtorio decreuit Rogationes publicas, & proceſſiones habendas tribus continuis diebus in Vrbe, incipiendo à Dominica die, quæ fuit 14. eiuſdem Menſis, qua illas ab Eccleſia Minerua incepit ad quam ipſe perſonaliter cum Collegio Cardd. & toto Clero acceſſit, ſacriſque Rogationibus cum ingenti populo interfuit; hæ autem Rogationes fuerunt factæ contra Turcas.* Et *in eodem Conſiſt. creauit 4. Legatos de Latere ad Chriſtianos Principes pro expeditione in Turcas, videlicet Card. Campegium ad Regem Angliæ; Egidium ad Regem Catholicum; Alex. Farneſium ad Maximilianum Imperatorem electum, Bernardum de Bibiena ad Regem Chriſtianiſſ.* In eiſdem autem Conſiſt. Actis ſubditur. *Pont. Max. die 16. April. loco Card. Farneſij Legati ad Maximilianum electum Imperatorem, & ad Regem Daniæ profectere ſanciendo contra Turchas, creauit Legatum Card. F. Thomam de Vio Tit. S. Sixti Præb. Card. voluitq; quod enſem benedictum eidem Imperatori deferret.* & die 5. Maij in pub. Conſiſtorio ſubditur

fuisse à Pont. benedictum, atque more solito ad portam populi sociatum, vt supra inter Cardd. cum de eo tractamus, retulimus.

Properauit igitur in Germaniam Thomas, Pontificis, imò Ecclesiæ, totiusque Christianæ Reipub. ardua negocia ad optatum finem perducturus, scripsitque Leoni Pont. oportunius fore Lutheri causam in Germania discutere, ac propterea sibi plenariam Apostolicam auctoritatem, cum S. Matri Ecclesiæ reconciliandi, impertiri; cui cuncta pro voto Pont. Max. concessit datis sequentibus Apost. Litteris.

LEO PAPA X.

Dilecto Filio Nostro Thomæ Tit. S. Sixti S. R. E. Presb. Card. Nostro, & Apost. Sedis de Latere Legato

Dilecte fili noster sal. & Apostol. ben. Cū nuper tuis litteris Nobis significaueris, quod licet aliàs circumspectioni tuæ commisserimus, vt Fratrē Martinum Lotter, qui propter eius in Nos, & Sedem Apostolicam maledicta, & heretica eius scripta notorius hereticus erat, & ex abundanti, vt talis per Cameræ Apostolicæ Generalem Auditorem, instante procuratore fiscali, declaratus fuerat, capi faceres, illumq; moneres, vt si super his se excusare, & coram nobis comparere vellet, nos eum, licet audiri non mereretur, clementia nostra paratos esse etiá sibi præstita securitate benignè audire: tamen credere non ab re forsan fore, si causa eius, licet exilis sit, quæ apud hanc Sanctam Sedem agitari, & cognosci deberet, per te istic audiri, & terminari posset. Nos mente reuolentes, quod illius vices in terris tenerus, qui non vult mortem peccatoris, sed vt conuertatur, & viuat; eiusque proprium est misereri semper, & parcere; ac de singulari tua doctrina plurimum confidentes, quod ea, quæ tibi commisserimus, diligenter exequeris; eidem circumscriptioni tuæ committendum duximus, prout etiam committimus, vt eundem Martinum coram te accersiri facias, eiusque causam diligenter examines. Eaq; per te diligenter audita, & examinata, ad illius absolutionem, vel condemnationem, prout iustum fuerit, procedas. Et nihilominus si ipsum in errorem prolapsum fuisse repereris, eumq; errores suos publicè fateri, & illos abiurare paratum esse, illum iniuncta sibi prius penitentia salutari, plenarie absoluendi, & ad famam, honoresq; restituendi, auctoritate Apostolica tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris. Die 2. Nouembris MDXVIII. Pont. Nostri Anno sexto.

Sadoletus

Quæ autem gesserit in ipsum Lutherum Apostolicus Legatus, inter Cardd. sub num. 38. retulimus supra in parte 1.

Eodem anno Leo Pont. Apost. Legato in fauorē Dominici Episcopi Portuen. Card. S. Marci, Monasterij de Rosaceis perpetui Commendatarij, pro reparatione eiusdem Abbatię prouentuum, ac fructuum sequentes litteras direxit.

LEO PAPA X.

Dilecto filio Thomæ tituli Sancti Sixti Presbytero Cardinali Nostro, & Apost. Sedis Legato.

Dilecte fili noster Salutem, & Apostolicam ben. Exponi nobis fecit Ven. F. N. Dominicus Episc. Portuen. Card. S Marci Monast. de Rosaceis perpetuus Cōmendatarius, quod aliàs vigentibus bellis in partibus illis, certi dicti sui Monasterij fructus, quos annuatim percipere solet, in Monte Pletio per quendam charissimi in Christo Filij Nostri Maximiliani in Imperatorem, electi Iulminum Capitaneum occupati, seu retenti fuerunt, & de presenti etiam detinentur in animæ suæ periculum, & ipsius Dominici Episcopi non modicum preiudicium; quare de opportuno iuris remedio sibi à nobis subueniri humiliter supplicauit. Nos itaq; honestis, & iustis huiusmodi supplicationibus inclinati, tuæ circumspectioni cōmittimus, & mandamus, quatenus apud Cæsaream Maiestatem ità instanter, & efficaciter procurare debeas, quod fructus prædicti, sicut

prefer-

Digitized by Google

prefertur, occupati, vel detenti, eidem Dominico Epiſc. vel eius legitimo procuratori liberè relaxentur, & reſtituantur, ſeù iuxtà eorũdem valorem ſatisfiat; quòd à celſitudine ſua (cum ſit Eccleſiarum omnium fautrix, & protectrix) facilè te conſecuturum non dubitamus. In quo Maieſtas ſua rem Deo acceptam, iuſtitiæ congruam, &nobis gratam faciet. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 21. Maij MDXVIII. Pont. Noſtri anno ſexto

Euangeliſta

Interim migrat è vita, properante morte, quæ æquo propulſat pede pauperum tabernas Regumq; turres, Maſſimilianus Imperator 12. Ianuarij ſequentis an. 1519. poſtquam imperaſſet annos 25. Menſes ferè quinque; quapropter de nouo Imperatore eligendo ſollicitus Pontifex, Electoribus ſequentes Apoſtolicas litteras dedit, monito Legato de Imperatoris acceleranda electione ob irruentium Turcarum metum.

LEO PAPA X.

Dilecti filij ſalutem, & Ap. ben. Solliciti vehementer ſumus, ne hæc Romani vacatio Imperij magnarum perturbationũ cauſam afferat, partim adẽpto Principe ſolutis cupiditatibus aliquorum, partim propter propinquam electionem in diuerſa ſtudia accenſis. Eſſemus autem, & animo perturbatiores, niſi magna in deuotionis veſtræ diſcretione, prudentia, equitate, religione, ſpem conceptam haberemus. Exiſtimamus vos noſtris diuturnis laboribus, quos pro communi Chriſtianorum concordia, & tutela fidei noſtræ ſuſcepimus, non defuturos. Etenim in eo ſtatu Chriſtianitas eſt, vt niſi hoc remedio pacis inter nos ei ſuccurratur, feris, & immanibus Turcis, ad prædas, & incendia, quod auertat Deus, ſit expoſita: audiuimus autem magno cum dolore noſtro bellum in nonnullis Germanorum Nationibus exortum eſſe. At nos cum quinquennales inducias, claræ mem. preſertim Maximiliani Cæſaris hortatu, ac deinde approbatione, indiximus, eas pœnas, cenſuraſq; Eccleſiaſticas addidimus, vt qui eas violare auderent, laqueos animarum ſuarum incurrerent duriſſimos. Sed quid attinet ſi tamen ſunt, qui nec Dei, nec ſalutis ſuę perpetuæ ducunt rationem? Nos enim pro manſuetudine noſtra, & paterno affectu ergà omnes, potius vellemus peccata prohibere, quam peccatis pœnam inferre; Cui ſancto religioſo, & ad vnionem Chriſtiani Imperij propenſo animo conferre poſſit, æquum eſt à vobis expectemus, quibus etiam quantum tribuamus, Dilectus filius noſter Thomas Tit. Sancti Sixti Presbyter Cardinalis noſter, & Apoſtol. Sedis de Latere Legatus per ſuas litteras, necnon Robertus Latinus Archiepiſcopus Rheginus, & Marinus Caraccio-lus, vel eorundem Nuncij diffuſius vobis explicabunt, quibus, & eorum cuilibet fidem pleniſſimam habebitis. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo piſcatoris, die 6. Maij MDXIX. Pont. Noſtri anno ſeptimo.

Io: *Sadoletus.*

Receptis Apoſtolicis Litteris Leonis Pont. Max. omnẽ adhibuit operam Caietanus vt ab Electoribus Principibus eligeretur Carolus V. Hiſpaniarũ Rex ætatis tunc temporis annorum 19. quod & feliciter contigit 28 Iunij eiuſdem anni. Facti conſcius Carolus, Apoſtolico Legato ſequentem gratiarum actionis dedit Epiſtolam.

Reuerendiſſimo in Chriſto Domino Thomæ Tit. Sancti Sixti S. R. E. Presbytero Card. Sedis Apoſto. Legato de Latere in Germania Amico Noſtro Cariſſimo.

CArolus Diuina fauente Clementia Romanorum Rex ſemper Auguſtus, Hiſpaniarum, vtriuſq; Siciliæ, Hieruſalem, Archidux Auſtriæ, Illuſtriſſimo in Chriſto Patri Domino Thomæ S. R. E. Tituli Sancti Sixti Presbytero Cardinali amiço noſtro chariſſimo, ſalutem, & omne bonum. Reuerendiſſime in Chriſto Pater Amice Chariſſime. Cum certiores facti ſimus nos concordi omnium Principũ Electorũ ſuffragio in Romanorum Regem ad Imperij gubernacula electos eſſe, & non nos lateat

teat, quàm fidelem operam pro fælici eius rei auſpicio Reu. P. V. & ex Sanctiſſimi Domini Noſtri mandato, & proprio nomine nobis preſtiterit, noſtrarum partium eſſe duximus, eidem pro ſingulari, quo eam proſequimur amore, & beneuolentia, in preſenti ſcribere, ſignificantes nos tantæ dignitatis acceſſionem, quam dum deuotæ mentis noſtræ ergà Deum, & Chriſtianæ religionis comodum, & augumentum, conſcij ſumus, ſolo diuino munere tributam nobis credimus, non tam priuata, quam Rei pub. cauſa, hylari, & grato animo acceptare, cogitationeſque noſtras omnes eò eſſe directas, vt ſuſcepto Auguſti nomine, tantùm chriſtianæ Reipub. ac in primis S. Sedi Apoſtolicæ auctoritate pro futuri ſimus, quantum potentia, & voluntate ſemper prompti, & inclinati fuimus; atq; vt talem eſibeamus in Imperio, qualem iuſtum, & pium decet eſſe Imperatorem. Quanta autem deuotione afficiamur erga S. D. N. ac Apoſt. Sedem, & quam gratum nobis extiterit Reu. P. veſtræ officium, vtriuſq; nomine nobis pro Imperatoriæ dignitatis aſſequtione præſtitum, omni obſeruantia, & magnitudine monſtrare curabimus, & Reuer. P. V. felicem viuere cupimus. *Datum* in Ciuitate noſtra Barchinonæ, die 29. Iulij. Anno Domini MDXIX.

Yoel Rey.

Cum autem ſpiritum Creatori ſuo reddidiſſet Leo Pōtifex, atque ad Eccleſiæ regimen Adrianus VI. electus fuiſſet anno 1522. Ianuarij 9. de expeditione in Turcas ſollicitus ille, Thomam Caietanum iterum de Latere Legatum ad Hungariæ, Boemiæ, & Poloniæ Regna, necnon ad vniuerſam Germaniam cum ingenti auri vi pro exercitu in Chriſtiani nominis hoſtes Turcas comparando miſſit, ſcribens inter cœteros Epiſcopo Vuaradien. in Hungaria tali pacto.

ADRIANVS PAPA VI. Venerabili fratri Franciſco Epiſcopo Vuaradien.

VEnerabilis Fr. ſal., & Apoſt. ben. Laborātibus Reip. Chriſtianę rebus: ob rabiem immaniſſimi Turcarum Tiranni Schardona, Belgrado, Rhodo: quæ tanti ſunt proximè potiti: illam nunc totam occupare intenti. Nos pro noſtro paſtorali Officio, quantùm nobis ex alto conceditur, occurrere volentes, dilectum filium noſtrum Thomam Tit. Sancti Syxti Presbyterum Cardinalem, conſilio, experientia, doctrina, & religione præſtantem, ad Hungariæ, Boemiæ, & Poloniæ; nec non, ad vniuerſam Germaniam, ac alia Regna, & loca in finibus Turcarum exiſten. de Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium conſilio, noſtrum & Apoſtolicę Sedis Legatum de Latere cum facultatibus, & auxilio ſupra vires noſtras mittimus, ſperantes etiam, Domino concedente, maiora facere; itaq; fraternitatem tuam hortamur, & in Domino obſecramus, vt eundem Legatum grato animo, reuerenter ſuſcipias, illum audias, illiq; ſaluti religionis Chriſtianæ, ac omnium, & tuæ ſtudenti, aſſiſtas, arma induas, vitam, & quæcumque tibi Deus dedit, pro ipsius fide ponas: nihil enim te dignius, nihil tibi ac rebus tuis vtilius, nil nobis gratius, nihil Deo acceptius, facere potes, quemadmodum ab eodem Legato latius intelliges, cui fidem adhibebis, ac ſi nos loquentes audires. *Datum* Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo piſcatoris. Die prima Iunij MDXXIII. Noſtri Pont. Anno primo.

Euangeliſta.

Verùm 14. Septemb. eiuſdem anni communem mortalium viam ingreſſo Adriano, electoque Clemente VII. in Vrbem reuocatus Caietanus, in Capranicenſium palatio Regionis Columnæ ad obitū vſq; permanſit, vbi in direptione Borbonica multas calamitates, ac mala perpeſſus atq; in pauperiem redactus, obtentæ ab eodem Abbatiæ Monaſterij S. Ioannis ad Pirum Policaſten. *Dioeceſis* Apoſtolicas Bullas expedire non volens, dilationis ad ſex menſes beneficium ab ipſo Pont. in hunc modum obtinuit:

CLE-

CLEMENS PAPA VII.
Dilecto filio noſtro Thomæ Tituli S. Sixti Presbyt. Card. Caiet.

DIlecte fili noſter ſalutem, & Apoſt. ben. Cum ex conceſſione noſtra fructus Monaſterij Sancti Ioannis ad Pirum Policaſtren. vel alterius Diœc. percepe-ris, & adminiſtraueris, omniaque ad iuriſdictionem Abbatis ſpectantia inibi exercueris, non obſtan. quod litteras Apoſtolicas Commendę dicti Monaſterij ſub plũbo nondum expediueris: Nos vberiorem gratiam tuę Circumſpectioni facere volẽtes, tibi vt poſſeſſionem dicti Monaſterij vigore præſentis breuis capere poſſis, concedimus, & indulgemus. Mandantes Economo Camerę Apoſt. per nos inibi deputato, & dictum Monaſterium nomine dictæ Cameræ poſſidenti, vt dictam poſſeſſionem tibi tradat cum effectu, perinde ac ſi litteras Apoſtolicas ſub plumbo prædictas infra ſex menſes, in prioribus litteris noſtris præfixos, & deinde prorogatòs, expediuiſſes. Et nihilominus tibi omnia, quę in pluribus litteris noſtris ſuper dicti Monaſterij adminiſtratione, & fructuum perceptione conceſſimus, de nouo per preſentes concedimus: volẽtes te in omnibus, & per omnia in dicto Monaſterio haberi, ac ſi litteras *Apoſtolicas* huiuſmodi infra ſex menſes, vt præfertur expediuiſſes. Non obſtantibus eiſdem litteris noſtris, ceteriſque contrarijs quibuſcunque. Volumus autem quod dictas litteras infra ſex menſes à dat. preſentium incohandos omnino expedire tenearis, aliter præſentes nullæ ſint, & Commenda dicti *Monaſterij* ceſſare cenſeatur eo ipſo. *Datum Viterbij* ſub annulo Piſcat. die 11. Aug. *MDXXVIII.* Pont. noſtri anno quinto.

Bloſius.

TAndem ſtudijs, vigilijs ac laboribus fractus in mortem incidit die 10. *Auguſti* S. Laurentio Mart. ſacra ſequenti nocte, cũ vixiſſet annos 65. dies (nõn 39. vt ſuprà inter Cardd. ex impieſſoris errore dicitur) ſed 29. natus ex Franciſco de Vio & Eliſabetta de Siero nobilibus Caietanis 12. Iulij an 1470. Iacobi nomine in regenerationis lauacro conſequto, quod in Ordinis ingreſſu in Tomam commutauit.

Condidit auctoritate *Apoſtolica* ſibi atributa; quam tamen non penit, teſtamentum, tanto viro Eccleſiaſtico dignum, in ſancta paupertate religioſa enutritum; quod, vt in futura ſæcula perennet, hoc loco recenſendum volumus.

IN nomine Domini Amen. Noueriné vniuerſi & ſinguli præſentis publici Inſtrumenti ſeriem inſpecturi, lecturi, viſuri pariter, & audituri. Anno à Natiuitate Domini milleſimo quingenteſimo trigeſimo quarto. Indictione ſeptima, die verò Dominica, nona menſis Auguſti. Pontificatus ſanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini noſtri Domini Clementis diuina prouidentia PP. ſeptimi Anno vndecimo. In mei Notarij publici, teſtiumque infraſcriptorum, ad hæc ſpecialiter vocatorum & rogatorum, præſentia conſtitutus Reuerendiſſimus Dominus, Dominus Thomas Tit. Sancti Sixti presbyter Cardinalis, ſanus mente; corpore autem infirmus, iacens in lecto, in domo ſuæ ſolitæ habitationis, ſita in Vrbe, in regione Columnę, in Platea Capranicenſi. Timens caſum futuræ mortis, nolenſque decedere abſque teſtamento, vigore facultatis teſtandi ſibi à *Sanctiſſimo* Domino noſtro Domino Clemente Papa Septimo per eius litteras in forma breuis Apoſtolica auctoritate conceſſæ. Quarum terror talis eſt. A tergo. Dilecto filio noſtro Thomæ Tit. Sancti Sixti Presbytero Cardinali; intus verò. Clemens Papa Septimus, Dilecte fili noſter ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem. Debenignitate Apoſtolicæ Sedis prouenire dignum eſt, vt Eccleſiarum Prælatis, præſertim Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, qui pro eiuſdem Eccleſiæ ſtatu ſalubriter, & proſpere dirigendo, aſſiduè laborare non ceſſant, diſponendi de bonis, quæ viuentes poſſident, libera ſit tam in vltima voluntate, quàm aliàs attributa poteſtas, vt ordinata per eos, perpetua roboris firmitate ſubſiſtant. Hinc eſt quòd nos volentes te, qui pro eadem Romana Eccleſia, cuius honorabile membrum exiſtis, hactenus plurimùm laborauiſti, & in dies laborare non ceſſas, & ſicut accepimus, extremum tuæ peregrinationis diem teſtamentaria, aut alia diſpoſitione deſideras preuenire, fauore proſequi ſpeciali.

Motu

Motu proprio, non ad tuam, vel alterius pro te nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera liberalitate, tibi de quibuſcunque rebus immobilibus in Vrbe, & extra, domibus, Palatijs, Vineis, Ortis, Campis & alijs, & alias vbilibet exiſten. ac bonis mobilibus, etiam pretioſis, ac ſe mouentibus ſupellectilibus localibus, pecuniarũ ſummis, nominibus debitorum, & quouis alio vocabulo nuncupatis, ac iuribus, & actionibus quibuſcunque, quocunque titulo, iure, modo, via, forma, & cauſa, ac occaſione ad te nunc, & pro tempore ſpectan. cuiuſcunq; qualitatis, ſeu conditionis exiſtentibus, & quibuſcunque rebus conſiſtant, etiam ſi illa, aut illorum pars ex prouentibus Eccleſiaſticis quarumcumque Cathedralium, etiam Metropolitanarum & titular. Cardinalium Eccleſijs, *Mo*naſteriorum Prioratuum, Præpoſiturarum Canonicatuum, & Præbendarum, dignitatum, & officiorum ceterorumque beneficiorum eccleſiaſticorum quorumcumque, ſecularium, & regularium, quæ in titulum, commendam, ad miniſtrationem, aut aliàs obtinuiſti, & obtines, de præſenti, ac in futurum obtinebis, ac quorumcumque fructuum dictarum Eccleſiarum, Monaſteriorum, & beneficiorum reſeruatorum, & reſeruandorum, ac quarumcunque penſionum annuatim tibi ſuper quibuſuis fructibus, redditibus prouentibuſque Eccleſiaſticis aſſignatorũ, & aſſignandorum, etiam ratione Cardinalatus honoris, quo pro tuorum excellentia meritorum præfulgere dignoſceris, aut alia qua vis occaſione, vel cauſa, aut contemplatione, ad te peruenerint, & in poſterum peruenient, & qualitercunque, quomodocunque, & vndecunque per te acquiſita fuerint, & acquirentur, quorum omnium qualitates, quantitates, veros annuos valores, ſpecificationes, & vocabula, cauſaſque, & occaſiones huiuſmodi, ac ſi ſpecifice, & ſigillatim exprimerentur, ac notarentur, & nũcuparentur; etiam ſi bona ipſa talia fuerint, quòd in generali appellatione bonorum, & rerum, ſeu ſupellectiliũ non venirent, & ſpecialibus indigerent vocabulis; præſentibus haberi volumus pro ſufficienter expreſſis, & ſpecificatis; quæ tamen bona non fuerint altaris, ſeu altariũ eorumdem Eccleſiaſticorum beneficiorum tibi commiſſorum, & committẽdorũm miniſterio, ſeu alicui earumdem Eccleſiarum vſui, ſeu diuino cultui deputata, aut ipſis Eccleſijs, ſeu beneficijs applicata, per viam teſtamenti nuncupatiui, ſeù in ſcriptis, aut codicillorum, vel Epiſtolarum, ſeu donationis, tam inter viuos, quàm cauſa mortis aut alio quouis modo, ac in quas vis pias, & non pias cauſas, & quoſcunque etiam non pios alicuius, tamen licitos vſus, nec non in vnam, vel plures, & quaſcunque, etiam ſeculares, perſonas, ſiue ſint conſanguinei, ſeruitores, aut alij, etiam in litteris fel. rec. Sixti Papæ Quarti prædeceſſoris noſtri ſuper facultate teſtandi de domibus, & palatijs Vrbis, quibuſuis etiam Officialibus Romanæ Curiæ conceſſis cõprehendi; deducto tamen ære alieno, vſque ad ſummam octo milium ducatorum auri de Camera, teſtandi, relinquendi, ordinandi, erogandi, dandi, donandi, legandi, diſponendi, prout tibi videbitur, aut duxeris faciendum: omiſſa etiam quacunque iuris ſolemnitate, plenam, liberam, & omnimodam, & irreuocabilem, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium & ex certa noſtra ſcientia concedimus facultatem: decernentes hęredes, legatarios, ac perſonas, quibus bona huiuſmodi quomodocunque relinques, nec non executores tuos, aut alios quoſcunque, quibus negotium executionis tuæ vltimæ voluntatis commiſeris, ad ſoluendum tertiam, vel aliam partem bonorum per te relictorum, quæ forſan per conſtitutiones Apoſtolicas, aut aliàs de iure, vel conſuetudine poſt tui obitum ad Cameram Apoſtolicam, ſeu ad nos, & ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices pertinere, ſeu in pios, vel alios vſus, etiam contra infideles, aut pro fabrica Baſilicæ Principis Apoſtolorum conuerti deberet, quam partem huiuſmodi pro recompenſa laborum, quos hactenus pro dicta Romana Eccleſia pertuliſti, tibi, ac hæredibus, ac quoquo titulo ſucceſſoribus tuis, liberaliter concedimus remittimus, & donamus, minime teneri. Ac ex nunc, motu, ſcientia, & auctoritate prædictis, teſtamentum, ordinationes, diſpoſitiones, erogationes, donationes, legata; & quidquid ſuper his per te fieri, teſtari, relinqui, erogari, donari, diſponi, & ordinari contigerit, nec non iam forſan

ore-

Digitized by Google

cretenus per te quomodolibet factas donationes, erogationes, diſpoſitiones, ordinationes, etiam in fauorem perſonarum in litteris Sixti prædeceſſoris noſtri comprehenſarum, ac omnia, & ſingula, quæ inde ſequentur, valida, & efficacia fore, ac perpetua roboris firmitate perſiſtere, ac præſentes noſtras ſub quibuſuis reuocationibus, limitationibus, ſeu modificationibus, ſpecialibus, vel generalibus, etiam per conſtitutiones noſtras, aut aliàs quomodolibet pro tempore factas, nullo modo comprehendi, ſed ab eis ſemper exempta fore. Et quotieſille reuocari, limitari, aut modificari viderentur, toties illas in priſtinum ſtatum ex nunc reſtituimus, & reintegramus, ac reſtitutas, & reintegratas fore decernimus. Et ſic in premiſſis omnibus, & ſingulis ab omnibus cenſeri, & reputari, ac per quoſcumq; Iudices, & Cõmiſſarios, etiã per palatij Apoſtolici Auditores, & eiuſdem Romanæ Eccleſiæ Cardinales, in Romana Curia, & extra eam, in quacunque inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter interpretandi facultate, ſententiari, iudicari, & diffiniri debere; irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attemptari: non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis editis, & edendis præmiſſis, ceteriſque contrarijs quibuſcunque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo piſcatoris. Die vigeſima octaua Iulij Anno milleſimo quingenteſimo trigeſimo quarto Pontificatus noſtri anno Vndecimo.

Bloſius

Teſtatus eſt, ſuumque vltimum nuncupatiuum, & in ſcriptis, condidit teſtamentum, in hunc, qui ſequitur modum, videlicet. In primis animam commendauit altiſſimo, & toti cæleſti Curiæ; cõmendauit deinde, & corpus ſuum ſepeliri voluit extra Eccleſiam Beatæ Mariæ ſupra Mineruam, in ſepulchro per ipſum teſtatorem fieri facto, abſque aliqua funerali pompa, & abſque aliqua exequiarum ſolemnitate. Item reliquit Monialibus *Monaſterij ſancti Sixti* ſcuta auri ſolis quadraginta, de quibus voluit perfici vnum ſolare, ſiue ſuffictum, fieri inceptum. Item dixit ſibi eſſe reſeruatam penſionem annuam centum ducatorum auri de Camera ſuper fructibus, redditibus, & prouentibus *Monaſterij ſancti Ioannis ad Pirum Ordinis ſancti P. Baſilij Pollicaſtren. Diæc.* quod Dominus *Andreas de Vio* Clericus Caietanus obtinet, de quo ſibi per reſignationem ipſius teſtatoris prouiſum fuiſſe aſſeruit, cum facultate eandem penſionem integram, vel per partes, in vnam, vel plures perſonas, etiam in mortis articulo, transferendi. Quapropter ipſe teſtator volens vti facultate transferendi huiuſmodi, dedictis centum ducat. vigintiquinq; ſimiles annuæ penſionis in Dominum Antonium Caloine Clericum Caietanum, & alios vigintiquinque ſimiles penſionis annuæ in Dominum Hieronymum Guaſtaferrũ Clericum Caietanum, & alios vigintiquinque ducatos ſimiles, etiam penſionis annuæ in Dominum Ioannem Baptiſtam Flauium Clericum Aquilanum Secretarium ſuum, reſpectiuè in perpetuum tranſtulit. Heredes verò vniuerſales ſuos inſtituit Societatem Charitatis de vrbe. Voluit tamen quod domini Deputati pro tempore dictę Societatis vna cum R. Patre Domino Arhiepiſcopo Capuano diſponant de bonis ipſius teſtatoris, prout eis videbitur. Hoc autem voluit eſſe ſuum vltimum teſtamentum. Et quatenus non valeat iure teſtamenti, voluit valere iure Codicillorũ, aut cuiuſcumque alterius vltimæ voluntatis, ac omni alio meliori modo, quo melius fieri poteſt, & debet: rogans me Notarium publicum infraſcriptum, vt de prędictis omnibus, & ſingulis vnum, vel plura, publicum, ſeu publica deberem conficere inſtrumentum, & inſtrumenta. Acta fuerunt hæc Romæ in domo prædicta, preſentibus ibidem dominis Bernardino de Humeniis Clerico Sabinen. & Auguſtino de Bienna Clerico *Brixien.* Diœc. Ioſeph de Strongelo laico Caietano, Eraſmo Ammarrato laico Caietano, Franciſco de Roma Mercatore Comen. Mariano Francello Preneſtrin. diæc. & Antonio Cauiſio Siculo Syracuſen. diœceſis &c. Teſtibus ad præmiſſa vocatis, habitis, atque rogatis.

Corpus eius ad Eccleſiam S. Mariæ ſuper Mineruam delatum, extra fores Eccle-

ſiæ, in ſepulchro, quod ſibi parauerat, conditum eſt, cuius capſula violacea, damaſceno opere elaborata, auroq; cõtexta, vſq; in præſentem diem in noſtra ſacriſtia integra, nullaq; ex parte lacera, in tanti viri memoriam aſſeruatur.

Apoſtolica Breuia ſuprad. nobis exhibita fuere à D. Iuliano de Vio Vicario Capitulari Caietano, eiuſdem Card. pronepote.

14 Selymi Turcarum tiranni Chriſtiano nomini, capto Sigeto, clades maiores in ferre minitantis audaciam compreſſurus Sanctiſſimus Pontifex Pius V. in ampliſſimo Cardinalium conſeſſu ad 13. Kal. Iulias an. 1571. habito, P. Michaelem Bonellum, Card. Alexandrinum nuncupatũ, pronepotem ſuum ad potentes Chriſtiani Orbis, Hiſpaniæ videlicet, Galliæ, atque Luſitaniæ Reges: & Card. Commendonem ad Cæſarẽ, Poloniæque Regem, Legatos Apoſtolicos declarauit pro ſacro fœdere in Turcas ſanciendo: & Bonello proficiſcenti lectiſſimos ſacros proceres, viroſq; præſtantiſſimos comites dedit. In his fuere præcipui, Hippolitus Aldobrand. Sac. Rotæ Auditor, qui poſtmodum Apoſtolicam Sedem conſcendit, Clementis VIII. nomine aſsũpto: Alexander Riarius Apoſtolicæ Camere Auditor Patriarcha Alexandrinus; Hippolytus Rubeus Epiſc. Ticinen. Io: Franciſcus Sangiorgius Comes Blandratæ, mox. Vrbis Gubernator Epiſcop. Aquen. Matthæus Contarellus Legationis Datarius. Franciſcus Maria Tarugius mox Auenionen. primò, Senarum poſtmodum Archiepiſc. omnes poſtea S. R. E. Cardinales creati Ceſar Specianus poſt Nouarien. Epiſc. Gulielmus Baſtonus poſtmodum Ticinen. Paſtor: Vincentius Herculanus, & Bartholomeus de Lugo Dominicani, quorum prior Peruſinus, poſterior verò Interamnen. Epiſcopus obijt Annibal Craſſus Clericus Cam. Apoſt. poſt Epiſc. Fauentin. Franciſcus Borgia Generalis Præpoſitus Societ. Ieſu, cũ Pirro Taurio, & Petro Ghislerio Romanis Præſulib. qui omnes rerum vſu, morumq; integritate conſpicui, maximum in comitatu illo (quem Summorum Pontificum, Cardinalium, Epiſcoporumque nobile Seminarium fuiſſe non immeritò dicemus) Eccleſiæ, atque Apoſtolicæ Sedi attulere decoris ornamentum.

Prid. Cal. Iulij igitur Roma profectus, Matritum 3. Kal. Octob. peruenit, vbi à Rege Hiſpaniarum Philippo II. benigniſſimè receptus, atque multis honoribus cumulatus, donaria, Regia munificentia ſibi oblata recuſauit, quod & cum Regibus Luſitaniæ, atque Galliæ nouiſſimè, præſtitit. Factum in hunc modum Io: Baptiſta Venturinus de Fabriano eiuſdem Cardinalis Capellanus, in Diario huiuſmodi Legationis commemorat, apud Eminentiſſimum Cardinalem Bonellum aſſeruato. *Il Rè per antico coſtume di liberalità, e per molto amore, che portaua al Legato, fece, a S.S. Illuſtriſſima preſentare vna credenza parte d'oro, parte d'argento; erano d'oro tazze, e bacili, e boccali pezzi num. 19. & d'argento vaſi, e piatti pezzi num. 45. di valuta di 15. mila ſcudi, e fattola accommodare in bella proſpettiua nell'anticamera ſua, fecero iſtãza li deputati del dono, che la vedeſſe, & accettaſſe, quale ricusò di vederla, & accettarla, ringratiando ſommamente ſua Maeſtà di si alta dimoſtratione di liberalità, e d'amore.*

Legatione peracta in Vrbem reuerſus, ægrotantem Pium repertum, ſacro viatico refecit, eidemque morienti ſingulari animi conſtãtia aſtitit. Exibita autem donaria Legato à Carolo Reges Galliæ, ſupra ſunt relata qualia. Errauit autẽ Iacobillus, pro vt in alijs multis, quæ confutare non eſt preſentis inſpectionis; nã alij id quamprimum facient in opere quod interim paratur, dum in vita Pij V. prædicta donaria poſt Pij deceſſum, à Philippo Rege eidem Card. Alexandrino fuiſſe tranſmiſſa, aſſerit; nam non illa, ſed penſionem ſcutorum ſex millium ſuper fructus Eccleſiæ Placentinæ eidem attribuit, nominato illius Sedis Epiſcopo D. Martino de Mendozza an. 1574. vt habetur in Actis Conſiſtorialibus, ſub die 4. Iulij eiuſdem anni.

Tit. 2.

Nuntij Apoſt.

PRæter recenſitos de Latere Legatos, habet & Apoſtolica Sedes ſuos Legatos,

gatos,ac *Nuncios Dominicanos*, recẽſitos ab auctoribus ſuis locis adducendos, quos vt in plurimũ priſcis temporibus Legatos; modernis verò, ac ſuperiori ſæculo, Nuncios, ab eiſdem nominatos animaduertimus, illoſque ſinguulos proprijs nominibus enumeratos recenſemus.

1 B. Gualla *Bergomenſis* è Romara gente,à Gregorio IX. *Brixien.* Epiſcopus inſtitutus an. 1229. in Inſubria pro eodem Pont. Max. Apoſtolica *Legatione* functus eſt,interque Patauinos, ac Taruiſinos mirabili dextéritate fœdus indixit. Eundem Gregorius Pontifex ad Fridricum Imperatorem Apoſtolicum Legatum, & confederatas Ciuitates,déſtinauit. Vidit hic in B. Dominici fœlici tranſitu geminas ſcalas cœlo dimiſſas, quarum alteram Deiparens, alteram Chriſtus Dominus ſurſum attrahebat, anima eiuſdem S. Patris Angelicis manibus cuecta,per eas in Cœlum aſcendente. *Bzou. in Annal. Eccleſiaſt. an.* 1244. *num.* 9. *& Vghell. Ital ſac. tom.* 4. *in Ep. Brixien.*

2 Gregorius IX. Pont. Max. dat. litt. 4. Kal. Maij an. 1233. ex *Laterano*, *Legatum* in Tuſciam miſit B. Ioannem *Vicentinum*, Bononiæ tunc commorantem, ad componendos belli motus inter Florẽtinos, ac Senenſes ſubortos. S. Viri abſentiam non ferentes Bononienſes, eidem extra Vrbem diſceſſum, cuſtodibus portis ciuitatis conſtitutis, interdixere. Tandem excommunicationis ſententiam minitatus eſt Pontifex, & Ioannes liber dimiſſus, cuncta pro eiuſdem voto compleuit. Alia quoque Legatione ſub eodem Pont. Max. claruit Ioannes; nam cum Gregorius pertimeſceret, ne Fridericus Imperator Lombardiam, cuius populi inter ſe quotidianis bellicis tumultibus diuexabantur, armis occuparet, eundem B. Io: Vicentinum Legatum Apoſtolicum ad illam direxerit, cuius ſummam eloquentiam, atque in populis auctoritatem opptimé nouerat, qui Bononia diſcedens, Patauinum, Veronamque petens, pacem inter diſſidentes firmauit, quam multorum Cardinalium auctoritate Pontifex conſequi nequiuerat. Cum verò 12 Kal. Auguſti eiuſd. anni 1233 apud Veronenſes de conciliatione, ac pace perorãſſet, tanta inualuit apud eos exiſtimatione, vt communi populi, ciuiumq; voto ſuæ Reip. Dux, & Prætor acclamatus fuerit, quam præfecturam libens ſuſcepit, vt in pace populum conſtabiliret, Hæreticoſque ex eiſdem eliminaret, quorum ſexaginta publico igni addixit. *Fernand. in Concertat. Præd. ad an.* 1233. *Et Bzou. in Annal. idib.*

3 P. F. Algyſius de Roma à Gregorio IX. anno millel. ducenteſimo quadrageſimo Apoſtolicus Nuncius ad ciues Ianuẽſes miſſus eſt, vt claſſem triremium, nauiumque teredarum in duos menſes, prætio ab Eccleſia perſoluendo, conduceret pro Legatis Apoſtolicis, ac Prælatis, ad Conciliũ pergentibus, quod à Ianuenſibus impetrauit. *At* cum id Fridericus intellexiſſet, Entium filium nothum, quem Sardiniæ Regem creauerat, cum Piſanorum claſſe 40. triremium eiſdem Legatis, ac Prælatis oppoſuit, qui pugna nauali inita, Genuẽſibus victis, Cardinales, Prælatoſq; omnes ad Concilium velificantes in captiuitatem redactos carceribus addixit, ac pœdore, incommodiſque plurimis vexatos, terè omnes conſumpſit. *Bzou. vbi ſup. anno* 1240.

4 Sacro approbante Lugdunenſi Concilio, Innocentius Papa IV. an. milleſimo ducenteſimo quadrageſimo quinto ad Imperatorem Tartarorum quatuor ex Prædicatoribus, nempe Anſelmum, Simonem Alexandrum, & Albertum; ex Minoribus verò duos, Apoſtolica *Legatione* inſtructos, vt barbaros illos populos cum Imperatore ab Idolorum cultu reuocatos, ſuaui Chriſti iugo ſubiugarent, deſtinauit. Et quamquam nonniſi cum difficultate maxima regiones illas penetraſſent; tandem ad Tartarorum Imperatorem peruenientes, *Legatione* expoſita, ipſum cum innumerabili populi multitudine ſacro lauacro regenerauere. De P. F. Anſelmo hæc tandem concludit Bzouius. *Anſelmus cum non contemnendam operam in docendis Tartaris poſuiſſet, cum F. Io. & Benedicto Minoritis, in intima Perſidis penetrans, & Legatione pro Chriſto defungens, dum Idolatras ab Idolorum cultu auertit, multis pro Chriſto perlatis cruciatibus, vitam cum ſanguine profudit, duobus ſocijs illis martyribus comitatus, qui & ipſi fidem Chriſtianam cruore effuſo illuſtrarunt.* Bzou. in Annal. Eccleſ. ad annũ 1245. num. 13.

5 P.F. Andreas de Antonio Ghezzio Burghesio Antibaren. Archiepiscopus, a Io. XX. ad Italiæ Principes Apostolicus Nũtius pro grauioribus Apost. sedis negotijs mittitur an. 1318. de quo in Archiep. Antibaren. *Vgurger. in Pomp. Senen. tit. 5.*

6 Cum Iacobus Aragonum Rex Gerundensi Episcopo linguam coram se præscindi mandasset, re ad *Innocentium IV.* Pontif. Max. delata, dolore acerbissimo percussus Pontifex, ditionem eius cunctam sacris interdixit, Regemque diris omnibus deuotum anathematis publica ignominia damnauit. Is legato ad Pontificem Andrea Albalato Valẽtino Episcopo, supplices preces pro absolutione obtulit, ac facti se summopere pœnituisse indicauit, promptumque ad pœnitentias quascumq, complendas exibuit. Susceptis Regis supplicationibus, illisque in publico Cardinalium cœtu expositis, Pontifex Innocentius Episcopo Camerinensi, ac Desiderio Ord. Præd. in Romana Curia Pœnitentiario, in Aragoniam Apostolicis Legatis destinatis, causæ cognitionem iniunxit, facta eisdem auctoritate Regem Ecclesiæ reconciliandi, iniunctis publicis pœnitentijs. Ilerdæ igitur Episcoporum, Procerum, ac Prælatorum conuentus habitus est, vbi acrioribus verbis castigatus ab Apostolicis Legatis Rex, genuflexus ante eos, ab anathemate fuit absolutus, quibusdam salutaribus iniunctis pœnitentijs. *Bzou. vbi sup. anno 1246. num. 10.*

7 P.F. *Vualterus Venetus*, Taruisinus Pastor ab Innocentio IV. institutus, Apostolicus Nuncius ab eodem Pont. Max. Constantinopolim ad Balduinum II. Imperatorem Orientis pro grauibus Apostolicæ sedis negocijs missus est circa an. 1246. *Vghell. Ital. Sac. tom. 5. in Epp. Taruisin.*

8 B. Ambrosius Sansedonius nobili familia Senis ortus, vitæ sanctitate celeberrimus, ab Vrbano IV cum Prioris conuentualis munus in Vrbeueteri exerceret, ad Ianuenses Apostolicus Legatus missus est anno 1264. vt ciues quosdam malè Michaeli Palæologo sociatos, dissociaret, ne contra Achaiæ Principem, aliosque in Oriente Latinos; in Occidente autem ne contra Ecclesiam Romanam; atque contra Venetos eius Ecclesiæ in summis discriminibus tutelares, Manfredo impio opem ferrent. Cum vero Ianuensis Ciuitas esset Ecclesiastico interdicto supposita, Vrbanus Pont. illud vsque ad S. Michaelis diem quæ in penultimam Septembris incidit, suspendit, vt Ambrosio facilior via ad sibi imposita negocia perficienda pateret. *Bzou. in Annal. Eccles. an. 1264. num. 9.*

9 P. F. Thomas Agni de Leontino Siculus vitæ sanctitate conspicuus, qui dum Neapoli Prioris munus adimpleret, D. Thomam Aquinatem ad Ordinem recepit, Betlehemitanus Episcopus institutus, Legati quoque Apostolici in transmarinis partibus, ac toto Oriente, ex Clementis IV. decreto onus sustinuit. Ad Cusentinam Ecclesiam ab eodem Pont. Max. postmodum vocatus, à Gregorio X. Hierosolymitanus Patriarcha renunciatus est an. 1272. *Vghell. Ital. Sac. to. 9. in Archiep. Cusentin. & Spondan. in Annal. eodem an. num. 2.*

10 P. F. Bonifacius ex Lauagnæ Comitibus, vir natalium splendore, morum candore, ac in pertractandis negotijs dexteritate maxima præditus, à Gregorio X. Apostolicus Nuncius ad Philippum Francorum Regem missus, ab eodem Rauennatensis Archiepiscopus renunciatus est an. 1274. Tempore Lugdun. concilij Legati Apostolici munere in Aemilia functus, sub Honorio III. vnà cum Montis Regalis Archiepiscopo apud Gallorum Regem eodem honore claruit; vbi cum diuturnas moras protraxisset, apud Burdegalam suum condidit testamentum an. 1288. Depositio carnis onere perrexit ad Christum anno 1294. in *Vr*siniano templo sepultus. *Vghell. Ital. Sac. tom. 2.*

11 Prouectus ad supremam cathedrã Io. XXI. adhortari cupiens Michaelem Palæologum Orientis Imperatorem ad seruanda in Lugdunensi Concilio promissa, Legatos ad eundem destinauit anno 1276. Iacobum Ferentinum, ac Gaufridum Taurinensem Episcopos, nec non FF. Raynonem Viterbiensem S. Mariæ ad Gradus Priorem, Saluumque nostrum Lucanum Lectorem, qui fidei confessionem ex Lugdunen. Concilij decreto conceptam, illi, ac Patriarchæ ad profitendum exhiberent, atque ad Ecclesiæ vnionem perfectam inducerent: Quod negocium feliciter ex

Lega-

Legatorum opera latinis ceſſit. *Bzou. vbi ſup. anno* 1276. *num.* 7.

12 Nicolaus Papa *IV.* ex *Vrſinorum* Romana familia in Pontificem Max. electus, ſui pontificatus anno primo, qui fuit à *Virginis* partu 1278. vt Bononienſes Flaminiamq; in debita erga Apoſtolicam ſedem obedientia contineret, Ioannem de Vercellis, (quem Viterbienſem malè nominat *Bzouius*) Magiſtrum Generalem Ordinis noſtri, cum P. F. Laurentio de Tuderto, Dominicanos ſuos Internuntios in Flaminiam miſit, qui ſacramentum fidelitatis à cunctarum Ciuitarum Procuratoribus reciperent prout fecère, omneſq; à quarto decimo vſque ad ſeptuageſimum ætatis annum ad idem præſtandum adegerent. Eundem Laurentium de Tuderto Nicolaus alia vice ad Guidonem Monteferetrium, ac P. F. Ioannem de Vercellis ad Bononien. miſit, vt monerent eos, ne Apoſtolicæ Sedis bona vſurparent, neque diſcordias inter ciues diſſeminarent. *Bzou. in Annal. Eccleſ. an.* 1278. *num.* 13. *&* 15.

13 Cum Alphõſus Rex Caſtellę iniurias nõ modicas Compoſtellano Archiep. intuliſſet, compluraque eccleſiaſticæ iuriſdictionis bona eidem eripuiſſet, tanto damnò remedium opportunum adhibiturus Nicolaus Pontifex, P. F. Iacobum Priorem Spoletanum Nuncium miſit an. 1288. qui Alphonſum à perſequendo Archiepiſcopo deterreret, atque ad Eccleſiæ ſatisfaciendum induceret, anathemate, ſi nollet, percuteret, Regnumque illius interdicto Eccleſiaſtico ſupponeret: atque illud in primis ei in memoriam reuocaret, ne Dei & B. Iacobi vindicta in eum deſcenderet: cumque functus eſſet officio ſuo rigidè, & intrepidè (nam libera oratione Regem increpauit,) conqueſtus eſt Rex cum Nicolao Pontifice de nimia Nuntij auſteritate, qui demum eidem iniunxit vt leniùs ageret cum illo. *Bzou. in Annal. Eccleſ. anno* 1278. *num.* 19. *&* 31.

14 Cum Petrus Aragonum Rex anno 1281. ingentem nauale claſſem inſtrueret inconſulto Pontifice, timeretque Martinus Papa IV. ne Siculos à Gallis ſupra modum vexatos, ab eorum ſeruitute vindicare, ſibique Siciliæ Regnum ſubijcere niteretur, idem Pont. Max. Nuncium Apoſt. miſit ad Aragoniæ Regem P. F. Iacobum cum quibuſdam alijs, tanti apparatus bellici cauſam percunctaturum, qui cum eam propalare renueret, inſtarentq; ſuper hoc Apoſtolici miniſtri, ira percitus Iacobus in hæc prorupit verba. *Comburerem hanc meam interiorem tunicam, ſi putarem meorum arcanorum gnaram eſſe.* Tandem à Siculis impetu facto in Gallos, eoſdem profligarunt, & Petrus Rex Regno Siculo potitur. *Bzou. in Annal. Eccleſ. anno* 1281: *num.* 8.

15 Aſſumptus ad Apoſtolatus apicem Nicolaus IV. ex Minorũ Ordine an. 1288. animum ſtatim applicuit ad reddendam pacem Regnis Neapolitano, & Siculo, vtque Carolum *II.* Tarentinum Principem in cuſtodia ab Alphonſo Rege Aragoniæ detentum, in libertatem aſſereret; Quapropter P. F. Bonifacium è Lauaniæ Comitibus Archiep. Rauennaten. cum Petro Archiep. Montis Regalis, & P. F. Raynerio *Viterbienſe*, Internuncios in Siciliam miſit, qui cuncta pro Pontificis voto compleuere, dimiſſo è cuſtodia Carolo. *Bzou. vbi ſup. anno* 1288. *num.* 2. 3. *&* 4.

16 Pacem Chriſtianæ Reipub. reſtituturus Bonifacius Papa VIII. anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo quinto, cum Adolphus Romanorum Rex congregatis copijs, Gallorum Regi bellum indixiſſet, P. F. Theodoricum Dythericum eiuſdem Adolphi germanum fratrem Apoſtolicum Legatum miſit, vt eos pacis vinculo adſtrictos, à Chriſtiani ſanguinis effuſione abſtineret, quod iuxta Pontificis Max. votum fœliciter compleuit. *Bzou. in Annal. Eccleſ. anno* 1295. *num.* 18.

17 Eodem anno Bonifacius VIII. Põt. omnem adhibere volens operam, vt Siciliæ Regnum Caroló Regi vindicaret, P. F. Guillelmum electum Vrgelitanum Epiſcopum, virum induſtrium, in Siciliam Legatum miſit; & tum Conſtantiæ Reginæ, tum Friderico, & Petro ſcripſit, tum ceteros Proceres Siculos refractarios admonuit, ne pacis conditiones violarent, vt vniuerſa Sicilia excederent, eamque Inſulam iuris Eccleſiæ eſſe ſinerent; ad eoque Romanæ Sedi reſtituerent. *Bzou. vbi ſup. num.* 5.

18 P. F. Nicolaus Boccaſinus de Tarniſio, cum ſupremum Ordinis regimen obtineret, à Bonifacio Papa VIII. anno milleſimo

leſimo ducenteſimo nonageſimo octauo ad Philippum Galliæ Regem pro grauiſſimis Eccleſiæ Romanæ negotijs Nuncius delegatus, cuncta ad optatum finem perduxit; quibus permotus Pontifex Max. illum in ſacrum Cardinalium Collegium cooptauit eodem anno menſe Decembri. *Plod. de Vir. Illuſt. inter Cardd. Ord.*

19 P. F. Guillelmus de Oddone Anglus à Bonifacio VIII. Dublinenſis in Hibernia Archiepiſcopus creatus, vir ingentis ſpiritus, doctrina, ac pietate in Orbe famoſus, ab eodem Pont. Max. Apoſtolicus Legatus in Angliam mittitur circa annum 1300. pro grauibus Apoſtolicæ ſedis negocijs. De quo Olmeda in vita Nicolai Boccaſini Magiſtri Generalis hæc habet; *Hic cum rediret à Curia Legatus in patriam, Cardinalis futurus, apud Diuionem Gallie, vigilia S. Auguſtini, quem vnice coluit, ex hac luce diſceſſit, magna Ordinis, ac bonorum multorum mœſtitia; cuius oſſa in propria, petente etiam Angloru Rege, delata ſunt.* Olmeda vbi ſup.

20 P. F. Nicolaus Martini de Albertinis Pratenſis, ex Procuratore Generali Ord. Spoletanus Epiſcopus anno 1299. à Bonifacio VIII. ſapientum, cordatorumque virorum amatore adlectus, Romanuſque Viceſgerens inſtitutus, ad Britanniæ, Galliæque potentiſſimos Reges Legatus, ſeu Nuncius Apoſtolicus, vt eos ſacro fœdere iungeret, ab eodem Pont. Max. miſſus, iuxta illius vota cuncta ad optatum finem perduxit. *Vghell. Ital. Sac. tom. 1. in Epp. Oſtien. & Spoletan.*

21 P. F. Gentilis, de Roma nuncupatus, ex nobiliſſima *Vrſinorum* familia, doctrina, eloquentia, rerumque experientia clarus, à Bonifatio VIII. Catanenſis Epiſcopus electus, plures pro eo Legationes Apoſtolicas obiuit; & inter cœteras miſſus eſt ad Siculos, vt repudiato Federico II. Carolum, vel filium Robertum, Regem ſuſciperent. At cum Siculi in fide erga Federicum perſtitiſſent, Sicilia exulare coactus eſt Gentilis, qui poſtmodum ab eodem Bonifacio Archiepiſcopalem ſedē Acheruntinam conſequutus, in ea deceſſit anno 1303. *Vghell. tom. 7. Ital. Sac.*

22 P. F. Aegidius de Ferraria Theologus inſignis, atque in pertractandis negocijs ſingulari lepore ornatus, à Bonifacio VIII. Gradenſis Patriarcha inſtitutus, à Clemente *V.* anno milleſimo trecenteſimo octauo, cum Fratribus Lupo, Ord. Præd. & Athanaſio Ord. Min. Apoſtolicus Legatus ad Regem Raſſiæ Vroſium pro grauibus Eccleſiæ negotijs miſſus eſt: cumque in ea legatione Pontificis vota compleſſet, ad Apoſtolicam Curiam reuerſus, ab eodē Clemente ad Alexandrinum Patriarchatum translatus fuit an. 1310. *Oderic. in Annal. Eccleſ. tom. 15. & Vghell. Ital. ſac. tom. 5. in Patriar. Graden.*

P. F. Berengarius Rodes ex Magiſtro Generali Archiepiſc. Compoſtellanus à Io: XXII. factus anno milleſimo trecenteſimo decimo octauo, ab eodem Pont. Apoſtolicus Nuncius in Hiſpaniam directus eſt eodem anno, de quo ſup. in Compoſt. Archiep.

23 P. F. Bernardus Guidonis, patria Lemouicenſis ex humili familia genitus; doctor tamen Pariſinus ſatis celebris, à Io: XXII. Tudenſis Epiſcopus primò, Lodouenſis poſtmodum renunciatus, pluribus Aqoſtolicis Legationibus ſub eodem Pont. Max. claruit, prout ex elogio ſuper eius tumulum proſtante apparet, quod tale eſt. *Sub hoc humili loco iacet F. Bernardus Guidonis Ord. Prad. poſt nonnullas per Italiam, Galliam, & Flandriam Legationes Apoſtolicas, primum Tuden. in Gallecia; deinde Lodouen. in Gallia Narbonen. Epiſcopus, qui animam Cælo reddidit anno ſalutis Domini MCCCXXXI. die 13. Decemb. Requieſcat in pace. Amen.*

24 P. F. Simon Lingonienſis in Generalem Magiſtrum Ord. electus an. 1352. ab Innocuntio Papa VI. pluribus Legationibus Apoſtolicis ad Cæſarem, atque alios Chriſtiani orbis Reges, ac Principes cohoneſtatus eſt, qua occaſione, vt refert Olmeda, à Generalibus Capitulis quandoq; aberat. Quamobrem *Diffinitores* aliquando tractauere de alio Magiſtro loco ipſius eligendo, qui in paucioribus curis occupatus, attentius Ordinis negocia promoueret; magno incommodo Religionem vexari aſſerentes, Generali ferè ſemper in Curia exiſtente, cunctaque per Vicarios adminiſtrante: veriti tamen ſunt, ne id Pontifex, ac Cæſar egre ferent, qui eius opera, vt diximus, vtebantur. *Olmeda in eius vita.*

25 P. F.

25 P. F. Iacobus Campana Senenſis Tranenſis Archiepiſcopus primò, Lunenſis Epiſc. poſtmodum inſtitutus, ab *Vrbano VI.* cuius partes, quoad vixit, in facto animo ſubſtinuit, Apoſtolicus Nuncius in Lombardiam mittitur populos illos in ſua obedientia conſtabiliturus, anno à Virgineo partu milleſimo trecenteſimo octogeſimo. *Vghell. Ital. ſac. tom. 1. in Lunen. Ep.*

26 B. Raymundus de Vintis Capuanus ab Vrbano *VI.* Pœnitentiarius Apoſtolicus inſtitutus, ad Italiæ Principes, Ianuenſes, ac Florentinos, atque in Siciliam Legatus, ac Nuncius Apoſtolicus mittitur anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo octauo, illos in obedientia ergà eundem Pontificem maximum conſtabiliturus; quod cum fideliter præſtitiſſet, à Prouincijs eidem *Vrbano* obſequioſis fuit poſtmodum Generalis Magiſter electus in Capitulo Bononien. an. 1580. *Vallus de Vir. Illuſt. Prou. Regni Ord. Præd. p. 2.*

27 P. F. Petrus Curialis Surrentinus S. Theol. Mag. inſignis, ab Vrbano VI. Pœnitẽtiarius in Apoſt. Curia delectus, ab eodem Legatus Apoſtolicus ad Regem Siciliæ, alioſque Italiæ Principes mittitur anno 1382. qui ab eodem Rege benigniſſimè acceptus, cunctis Regni ſui miniſtris commẽdatur, datis litteris 22. Martij eiuſdem anni Neapoli, virtutum, munerumq; Petri enarratiuis, quas refert Theodorus Vallus in hiſt. de Vir Illuſt. Prou. Regni Ord. Præd. par. 2.

28 P. F. Io. de Podio Nucis quondam Magiſter Ord. in ijs Prouincijs, quæ Clementi *VII.* in ſua obedientia nuncupato, adhærebant, Conſtantienſi Concilio interfuit cum Leonardo Statio altero Magiſtro Generali in ijs prouincijs, quæ Romanis Pontificibus Vrbano VI. & ſucceſſoribus debitum præſtabant obſequium. Vnione igitur diu optata Eccleſiæ reſtituta, vnionem quoque Ordinis noſtri conſtabilire volentes Patres eiuſdem, Ioannem de Podio Nucis Catanenſem Epiſcopum creauere, quem Martinus V. Pont. *Max.* alio ſpeciali honore cohoneſtare volens, ſibi in Confeſſarium elegit, & Apoſtolicum Nuncium in Siciliam miſit anno 1419. vbi etiam fuit totius Regni Prorex vt dicitur infra. *Sicil. Sacra inter Ep. Catanen. Olm. in vita B. Raymundi de Capua.*

29 P. F. Io. de Turrecremata Hiſpanus poſt Ioanis de Conſtantinopoli deceſſum Magiſter Sacri Palatij ab Eugenio IV. inſtitutus, atque ad Baſileenſe Concilium miſſus, contra Huſſitas, ex Concilij decreto, diſputauit, atque auctoritatem Pontificis Max. in Catholica Eccleſia, eiuſque primatum mordicus defendit. Ab eodem Eugenio pro grauioribus Apoſtolicæ Sedis negotijs in Germaniã, & Hiſpaniam ad Regem miſſus, cum iuxtà eiuſdem Pont. votum cuncta compleſſet, *Vrbem* repetens an. 1339. *S. R. E.* Preſbyter Card. Tit. S. Mariæ tranſtiberim creatus eſt. De quo ſup. inter Cardd. *Olmeda in vita Mag. Ord. Texery & Script. Ord. & Bzou. in Annal. Eccleſ. ad annum* 1439. *num.* 3.

30 Petrus Curialis de Surrento Vrbani Papæ VI. Pœnitentiarius, ab eodem Põt. Max. ad Carolum III. Neap. & Siciliæ Regem pro grauioribus Apoſtolicæ Sedis negotijs Apoſtolicus Nuncius miſſus, ità eiuſdem Regij gratiam promeruit, vt illius opera non ſemel in ſuorum Regnorum regimine vſus ſit, datis Regijs litteris Neapoli die 27. Ian. an. 1382. ſequẽtis tenoris.

Carolus Tertius Dei Gratia Rex Hieruſ. & Siciliæ &c. Vicarijs Iuſtitiarijs, &c.

CVm vir venerabilis F. *Petrus Curialis Ord. Præd. ſacræ paginæ Mag. Pœnitentiarius, & Nuncius Apoſtolicus, noſterque Orator deuotus ad, & per diuerſas partes, & Prouincias ſit, quandoque pro Apoſtolicis, quandoque pro noſtris, & quandoq; pro ſuis peragendis negocijs, profecturus. Vniuerſitatem veſtram attentè requirimus, & hortamur, quatenus ob reuerentiam Sedis Apoſtolicæ, noſtraque conſiderationis intuitu, eundem Patrem Petrum, & Socios, quos ſecum ducit, &c. benigne, & gratioſè ſuſcipientes, &c. Vallus* de Vir. Illuſt. Ord. Præd. Prou. Regni p. 2. ex Regijs Regeſt.

31 P. F. Bartholomæus Lapatius poſt aſſumptionem ad purpuram Io. Turrę Crematæ, Sacri Palatij Magiſter ab Eugenio IV. renunciatus, Florentino Concilio interfuit, in quo gloriosè cum Græcis diſputauit. Cortonenſis primò; Coronenſis poſtmodum Epiſcopus creatus, à Nicolao V.

lao V. in Hungariam, ac Boemiam Apoſtolicus Legatus pro arduis Eccleſiæ negotijs delegatus eſt anno 1448. Legatione completa in Vrbem reuerſus, dimiſſa ad Pont. Max. pedes infula, Florentiam ſe contulit, vbi anno 1466. obdormiuit in pace. De quo fuſius inter Magg. Sacri Palatij. *Ex Auct. ibi adducen.*

32 P. F. Saluus Caſſeta & ipſe Magiſter Sacri Palatij primò, Generalis Ordinis poſtmodum, Sixto IV. in paucis clarus, ab eodem Pont. Max. Apoſtolicus Legatus in Theutoniam miſſus, ibidem corpus B. Alberti Magni Coloniæ in decentiorem locum tranſportauit an. 1482. At cum nobiliorem fortunam meruiſſet, in Vrbem reuerſus, ibidem paulò poſt mortuus eſt, de quo plura in Magg. Sac. Palat. *Ex Auct ibi adducen.*

33 P.F. Paulus de Monelia Ligur poſt Saluum Caſſetam Magiſter Sac. Palatij, ac in Vrbe poſtmodum Generalis Inquiſitor creatus, deinde Chienſis Epiſcopus renunciatus, ab Alexandro Papa VI. Apoſtolicus Nuncius in Hungariam miſſus eſt anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo nono, vbi cum dies vitæ ſuæ compleſſet, quieuit in pace Budæ eodem anno, acquiſito ſibi doctiſſimi, ac pijſſimi viri nomine. De quo plura in Magg. S. Pal. *Ex Auct. ibi adducendis, & Ferrario de Reb. Hungar. Prou. Ord. Prad. part. 3. lib. 4.*

34 P. F. Nicolaus Sciomberg. Sueuus ex Procuratore Generali Ordinis, Capuanus Archiepiſcopus à Leone X. cui charus ſemper fuit, inſtitutus eſt, ſub eoque pro Romana Eccleſia plurimos exantlauit labores. Clementi VII. inflexibili conſtantia, tum in proſperis, tum in aduerſis, ſemper adhæſit, intimus, ac fidus conſiliarius; à quo Apoſtolicus Nuncius ad Franciſcum Galliæ Regem pro pace cum Cæſare ineunda, in Galliam miſſus, Regis iuſſu Auenione detentus, ad Cameracen. conuentum poſtmodum ire permiſſus, ſua dexteritate, qua pollebat maxima, optatam pacem inter Regem, ac Cæſarem conſtabiliuit. In Curiam reuerſus, tantæ erat vir expectationis, vt defuncto Clemente, (quod & in Adriani Comitijs acciderat) non dum Cardinalis, parùm abfuerit, quin Summus Pontifex deligeretur. Eundem propterea Paulus III. S. R. E. Cardinalem creauit anno 1535. *De quo ſup. inter Cardd. Vghell. tom. 6. inter Capuan. Archiepp.*

35 P.F. Petrus Bertanus in Nonantulæ territorio ortus, doctrina, ac prudentia inſignitus, Fanenſis Epiſcopus à Paulo III. deſtinatus eſt, legatuſque ad Tridentinum concilium, tanquam qui in theologica facultate nulli per id tempus haberetur ſecundus. Apoſtolici Nuncij munere apud Carolum V. perfunctus eſt ſub eodem Pōt. Max. in quo quidem oſtendit quid ipſe in componendis negocijs valeret, vt illud tandem ſaluberrimum coiret concilium, vnde totius infectæ Germaniæ medicina, ſaluſque ſperanda videbatur. Quapropter cum apud Principes Chriſtianos gratiam promeruiſſet, à Iulio III. ſacra purpura cohoneſtatus eſt anno 1551. De quo inter Cardd. *Vghell. Ital. Sac. tom. 1. inter Fanen. Epp.*

36 P. F. Hieronymus Muzzarellus Bononien. ex Sacri Palatij Magiſtro Cōpſanus Archiepiſcopus an. 1553. poſt Ambroſij Catherini exceſſum renunciatus à Iulio III. in Tridentina Synodo claruit, Eccleſiaſticæ libertatis vindex indefeſſus. Ab eodem Pont. Max. ad Carolum *V.* Imperatorem *Apoſtolicus* Nuncius delegatus in cauſis ad præfatum Concilium, atq; *Apoſtolicam* Sedem ſpectantibus, ſummæ exiſtimationis gloriam apud Cæſarem, eiuſque aulicos acquiſiuit. In Vrbem reuerſus; dū ad maiora properaret an. 1561. Salerni ad ſuam Eccleſiam accedens, commiſſum ſibi gregem inuiſurus, depoſito carnis onere, in mortis amplexus ruit. De quo inter Archiep. Compſan. *Vghell. tom. 6.*

37 P. F. Leonardus de Marinis Lancianen. primus Archiepiſcopus, à Iulio III. dum Laodicenſi titulari Sacerdotio eſſet inſignitus, in *Hiſpaniarum* Regna Apoſtolicus Nuncius cum ampla facultate ad Carolum V. Cæſarem, & Regem fuit miſſus in locum Io. Card. Poggij. Philippū Regē, eiuſdem Caroli filiū in Angliam, ad Mariam Reginam matrimonio ſibi iungendam tranſretantem benedixit, atq; Eccleſiaſticam immunitatem ab aliquibus Miniſtris impetitam, eximiè ſuſtinuit, ſecitque vt Concilij Tridentini decreta nuper

ſub

Iub Paulo III. & Iulio III. edita, ſeruarentur. Marcellus II. Iulij in Pontificatu Succeſſor, eundem Leonardum Apoſtolicum Nuncium in Hiſpania confirmauit, quod & Paulus IV. præſtitit, ſub quo illis, difficillimis tunc temporibus, ius Eccleſiaſticum, Pontificiſque dignitatem infracto animo tutatus eſt ita, vt perturbatis Conſiliariorum Regiorum animis in libertatem Eccleſiaſticam, ipſumque Pontificem Max. non minima meditantium, ſumma cum rerum ſuarum iactura, per annum & vltra ſuæ Legationis tribunal occluſum tenuerit, ne Apoſtolicę Sedi detrimentum vllum inferretur in poſterum: quod factum ſummis laudibus extulere Paulus Pontifex, ipſeq; Philippus Rex. *A* Pio V. ad Maximilianum II. Imperatorem cum poteſtate Legati pro rebus Concilij, arduiſq; Chriſtianæ Reip. negotijs miſſus, rem citò, ac perbellè confecit, Pontificis Max. nec non Cæſaris beneuolentia ſibi conciliata. A Gregorio XIII. in Hiſpaniam ad Philippum, ac in Luſitaniam ad Sebaſtianum Reges iterum Apoſtolicus Nuncius pro fœdere in Turcas ſanciendo miſſus anno 1572. ita ſe in ea Legatione prudenter geſſit, vt Catholicum Regem in ſacro fœdere confirmauerit; Luſitanum verò in Mauros arma mouentem, pro fœdere, ac pro ſuppetijs ferendis, ad non exiguam pecuniæ ſummam prębendam induxerit. In *V*rbem reuocatus à Gregorio Pontifice ſacra purpura cohoneſtandus, & illam ingreſſus, ſequentique die infirmatus, laborum ſuorum præmia percepturus in triumphante Eccleſia, tranſijt ad ſuperos anno 1573. *Vghell. Ital. Sac. tom* 4. *in Epp. Alben.*

38 P. *F.* Vincentius Iuſtinianus Magiſter Generalis Ordinis à Pio V. *Pont. Max.* in Hiſpaniam ad Philippum II. Regem Catholicũ Apoſtolicus Nuncius delegatus eſt, ob grauiora Apoſtolicæ ſedis negotia: cumque poſtulata omnia à Philippo impetraſſet, ac præcipue multa in fauorem Mediolanen. Eccleſiæ (vrgente etiam S. Carolo Borromæo Archiep.) pro reſtitutione quorundam bonorum eiuſdẽ, in Romanam Curiam remeans, S. R. E. Cardinalis ab eodem Pio Pontifice creatus eſt anno 1270. cum retentione muneris Generalatus vſque ad ſubſequentis Magiſtri nouam electionem. *Plodius lib.* 4. *inter Card. Ord.*

39 P. F. Deodatus Gentilis Caſertanus Epiſcopus à Clemente VIII. anno milleſimo ſexcenteſimo quarto, ex Generali Commiſſario *S.* Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis in *V*rbe creatus, à Paulo V. cui viri prudentia, morumque probitas apprimè innotuerant, Nuncius Apoſtolicus in Regno Neapolitano delectus eſt, cumq; demandatam ſibi functionem ſumma cum integritate adimpleuiſſet, intempeſtiua morte ſublatus, in Eccleſia S. Catharinæ de Formello ſepulturæ traditus fuit. De quo ſupra inter Caſertanos Ep. *Vghell. tom. 6. Ital. Sac.*

40 P. F. Stephanus Dulcius *V*rbeuetanus, dum examinatoris *Epiſcoporum* in Romana Curia munere fungeretur, à Paulo V. illius trium virorum amatore, ad Archiepiſcopalẽ Auenionenſem ſedem euectus anno 1609. ſequenti anno, ſublato è mortalibus Ferrerio Archiep. Vrbinate, Auenionen. Prolegato, in eius locum ſuffectus eſt ab eodẽ Paulo, Prolegatus quam præfecturam ſumma cum probitatis laude exercuit, Ludouicum XIII. Galliæ Regem permagnificè excipiendo. De quo in Archiep. Auenionen. *Gall. Chriſt. tom.* 1. *inter Archiep. Auenionen.*

41 P. F. Dominicus de Marinis Auenionẽſis Archiepiſcopus ab Innocentio X. creatus, ab eodem Apoſtolicus Nuncius deſtinatus eſt in Galliam ad componenda grauia negocia. Auenione tamen non diſceſſit rebus tandem compoſiti.

Tit. 31.

Apocriſarij Apoſtolici.

APocriſarij nomen ex Græco prouenies, idem eſt ac Reſponſalis Legatus Epiſcopi, eo quod ad reſpondendum pro Epiſcopo aſſumatur, vel vt alijs placet; idem ſonat ac, locum tenens Epiſcopi in gubernio Eccleſiæ, quo nomine

pluries vſi ſunt Pontifices Maximi, vt ſequentia plenam exhibent fidem.

In animum ſuum iuduxerat à primis ſuæ aſſumptionis ad Eccleſiæ militantis regimen diebus Greg. IX. Latinorum cum Græcis vnionem in rebus fidei conſtabilire; quam tandem ad optatum finem perducturus, anno milleſimo ducenteſimo trigeſimo tertio pontificatus ſui 7. duos ex Prædicatorum, totidemque ex Minorum ſacris Ordinibus viros, pietate, ac religione conſpicuos, morum honeſtate præclaros, ſacrarumque ſcripturarum notitia peritiſſimos, nempe FF. Hugonem & Petrum, Aymonem, atque Rudolphum ad id perficiendum deſtinauit, quos Apoſtolicos Apocryſarios ad Germanum II. Conſtantinopolitanum Patriarcham miſit, Pontificijs litteris ſequentibus munitos.

GREGORIVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei

Venerab. Fratri Archiep. Græcorum Salutem & Apoſt. benedict.

CVm iuxta teſtimonium veritatis occaſio ſit errorũ ignorãtia ſcripturarũ, cũctis expedit illas legere, vel audire, quia quæ in eis inſpiratio diuina repoſuit pro doctrina ſequentium, ad cautelam trahere voluit modernorum. Sanè ſub Ieroboam, qui peccare fecit, vt legitur, Iſraelem, præſumpta diuiſio tribuum patẽter ſignatur ſchiſma Græcorum, & multitudo abominationum Samariæ, diuerſas hæreſes multitudinis à veneratione veri templi Domini Romanæ videlicet Eccleſiæ reuerentia ſeparata. Quod Chryſoſtomus, Nazianzenus, Magnus Baſilius, & Cyrillus emicuerint in cœtu diſſentientium, eadem fuit cæleſtis altitudo conſilij, qua degere voluit inter idolatras, Heliam, Heliſæũ & filios Prophetarum. Nunc igitur quia in alijs litteris, quas dudum tibi remiſimus, latius hanc, & alias authoritatum, & omniũ, quæ pro Romanæ primatu Eccleſiæ faciunt, materias explicauimus; illud tamen adijcimus, quod vtrumque gladium ad Romanum pertinere Pontificem ex Euangelica lectione tenemus. Etenim loquente Ieſu diſcipulis de acquiſitione gladij ſpiritualis, illi duos ibi poſitos oſtenderunt, quos Dominus dixit ſufficere, ad cohibitionem videlicet ſpiritualis, & corporalis offenſæ. Si materialem gladium pertinere cõcedis ad poteſtatem temporalem: attende quod in Matthæi Euangelio Dominus dicat Petro. Conuerte gladium in locum ſuum, dicendo, Tuum, materialem ſignauit gladium, quo percuſſerat ille ſeruũ principis Sacerdotum. De ſpirituali nemini venit in dubium, cum ei, ideſt Petro, per cuiuſdam ſpecialitatis apicem ligandi, & ſoluendi commiſerit poteſtatem. Vterque igitur gladius Eccleſiæ traditur, ſed ab Eccleſia exercendus eſt vnus, alius pro Eccleſia, manu ſæcularis Principis eximendus, vnus à ſacerdote, alius ad nutum ſacerdotis adminiſtrandus à milite. Propter hoc ergo, & alia quæ poſt diligentem veritatis indaginem, ordinatam te faciant ſentire charitatem, latores præſentium Hugonem, & Petrum, de Prædicatorum, Aymonem & Rudolphum de Minorum Ordinibus fratres, viros, virtute, religione conſpicuos, morum honeſtate præclaros, & ſcripturarum ſacrarum ſcientia præditos, iuxta quod ſibi per memoratas literas intimare curauimus, ad te duximus deſtinandos: vt ſi cum eis de omnibus, quæ in quæſtionem veniunt, tractare fideliter, & ſocialiter conferre decreueris, in rota, quæ infra rotam Zechielis oſtenſa eſt, vocem poteris audire tonitrui, & in mari vitreo ſpeculari, quod vnus Adam collocatus ad opus, & cuſtodiam paradiſi, vnam eſt ſortitus vxorem, vnum Dominum Ieſum Chriſtum in iuſtitia, & veritatis ſanctitate creatum, & vnicam ſponſam eius Eccleſiam præfigurans, quod Lamech, qui humilitatem ſonat, dum vxorem vnam diuiſit in duas, ſanguinarius factus eſt, & virum in ſuum vulnus occidit: Quod alia præter vnam arca non legitur, quæ cuncta vaſtante diluuio, ſub vnius Patriarchæ remigis potentatu, paucas animas ſub perfectionis numero reſeruauit: quod legem ſecundò Dominus dedit, non alteram, ſed eandem: quod duorum Cherubim, qui propitiatorium obumbrabant, non alierſum verſi, ſed reſpicientes erant vultus vnius ad vnum: & vnam Ioſeph tunicam fuiſſe talarem, & noſtri Saluatoris inconſutilem veſtem vnam. Veruntamen ſi dubietatis ſenſum circa Euchariſtiæ ſacramentum, veſter diuerſus à noſtro ritus induxit: attende quod non ſit aliud, nec diuerſum vnius

Domi-

Domini noſtri Ieſu Chriſti prius in aſſumpta propter nos carne paſſibilis, poſt ſicut à morte, ſic ab omni paſſibilitate prorſus immunis, à Græcis pariter, & Latinis noſtræ ſalutis myſterium frequentatur. Græcus ad fidem cum diſcipulo iuniore præcurrens, & tantæ gratiæ non ingratus, illius dignationis, qua Deus compaſſus miſeriæ humanæ, homo voluit eſſe paſſibilis, eligens quotidie reminiſci, hoſtiam conſtituit offerri fermentatam: vt Apoſtolo dicente, quod ex fermento maſſa corrumpitur, in fermento corruptionis, cui ante reſurrectionem corpus Dominicum ſubiacere potuit, oſtendatur. Latinus verò cum Petro ſeniore ſecutus literæ monumentum, de qua procedit ſpiritalis ſenſus, prior introiuit, & linteamina poſita, quæ Sacroſanctum corpus, quod Eccleſiam ſignat, inuoluerant, ſeparatumque ſudarium, quod fuerat ſuper caput, aſpexit, ſacramentum glorificati corporis celebrare mirificentius in azymis ſinceritatis elegit. Sed vtique panis ſimplex ante ſacrificium, panis eſt: Tranſubſtantiatione vero facta per verba Dominica, panis non eſt: & ideo nec fermentatus, nec azymus dici poteſt. Sed ille potius creditur eſſe panis viuus, qui deſcendit de cælo, & tribuit vitam mundo. Hæc, & his ſimilia docuit Petri Sedem vnctio ſpiritus, & ſanitas intellectus. Vtinam & tu tandem aliquando iuniorem diſcipulum, qui vidit, & credidit, ſecutus introeas, vt omnibus intellectis nobiſcum, verè pſallas illud Dauidicum: Ecce quam bonum, & quam iucundum habitare fratres in vnum. Dat. Lateran. XV. Calend. Iun. Pontif. Anno VII.

Hæc per Apocriſarios ſuos Gregorius Romanus Pont. Germano Conſtantinopolitano Patriarchæ.

Porro illi hominem conuenientes viuis rationibus, efficaciſſimiſque Sanctorũ Patrum, tam Græcorum, quàm Latinorum autoritatibus, id quod caput erat negotij, nimirum, Spiritum Sanctum à Patre, & Filio procedere, demonſtrarunt, eamque fidei definitionem vniuerſo Orienti reliquerunt; digna quæ ad ſchiſmaticos conuincendos adſcribatur. Ita habet ex M. S. Vaticani.

DEFINITIO

Apocriſiariorum Gregorij Papæ,

Quod Spiritus Sanctus, à Patre Filioque procedat æqualiter.

PAter perfectus Deus eſt in ſeipſo. Filius perfectus Deus, à Patre genitus. Spiritus Sanctus perfectus Deus à Patre, & Filio procedens. Procedit autem ex Filio quidem immediate; at ex Patre mediante Filio. Quod enim Spiritus Sanctus à Filio procedit, id Filius habet à Patre. Propterea quicumque non crediderit, Spiritum Sanctum à Filio procedere, in via perditionis eſt. Vnde Sanctus Athanaſius, dum in partibus Occidentalibus exulabat, in expoſitione fidei, quam latinis verbis reddidit, ſic ait: Pater a nullo eſt factus, nec creatus, nec genitus. Filius a Patre ſolo eſt, non factus, nec creatus ſed genitus. Spiritus Sanctus a Patre, & Filio, non factus, nec creatus, nec genitus, ſed procedens. Idemque Anathaſius in expoſitione fidei, quam græcis verbis declarauit, ſic ad verbum, inquit: Spiritus autem Sanctus proceſſio eſt Patris, omniaq; portantis Filij, per quem impleuit omnia. Vnde & Sanctus Gregorius, qui iure dicitur Thaumaturgus, ſeu mirabilium effector, Neocæſareæ Ponti Epiſcopus, in expoſitione Fidei, quam per reuelationem a Beato Ioanne Euangeliſta, mediante Dei genitrice accepit, ſic apertiſſimè exclamauit dicens: Vnus Deus Pater verbi viuentis, ſapientiæ ſubſiſtentis, & potentiæ, ac characteris ſempiterni perfectus perfecti genitor; Pater Filij vnigeniti, vnus Dominus, ſolus ex ſolo, DEVS ex DEO, character, & imago Deitatis, verbum operatiuum, & reliqua. At hic de Filio loquens, dicit, Solus ex Solo. Nonegio Spiritus Sanctus ex ſolo eſt: ergo ex Patre & alio, cum ſit ab aliquo. Cæterum dum dicimus ex Patre & alio, non dicimus ex alio quoad ſubſtantiam, at ſecundum Hypoſtaſim, ſeu ſubſiſtentiam. Quod enim Spiritus Sanctus immediatè ex Filio ſit, ex Patre autem mediante Filio, teſtatur Gregorius Niſſenus ita dicens: Nos qui diuinam naturam differentia, variationiſue eſſe conſitemur expertem, eam, quæ circa cauſam & cauſatum conſideratur differentiam non in-

ſciamur: per quod ſolum comprendimus alterum ab altero diſcerni; nimirum eo quod credimus, aliud quidem cauſam eſſe, aliud autem ex cauſa, & ex eo quod ex cauſa eſt. Quin & aliam rurſum differentiam conſideramus: Nam aliud quidem continenter ac ſine medio, ex primo eſt, aliud verò per id quod immediate, & continenter ex prima cauſa eſt. Quod ſi (vt Sancti Patres aſſerunt) inter Patrem & Filium, non ſit dare medium: erit igitur ſolus Filius ex Patre immediate, cum & ſecundum communem ſententiam, atque intellectum, id quod eſt ab aliquo, ab eodem ſit immediate. Sed cum Spiritus Sanctus ſit ab aliquo, ab aliqua immediate erit: at non eſt a Patre immediate ſicut nunc oſtenſum eſt: erit igitur immediate a Filio. Sanctos itaque hos Patres, & inter alios Beatum Ambroſium Epiſcopum Mediolanenſ. Beatum Auguſtinum Ciuitatis Hipponenſ. Epiſcopum. Beatum quoque Hieronymum fortiſſimum peruerſiſſimorum Hereticorum oppugnatorem, ſecutus Beatus Cyrillus, & cum eo vniuerſa ſancta Oecumenica Tertia Synodus perſpicue ſcriptum reliquit, Spiritum Sanctum ex Filio eſſe. Vnde quiſquis eius verba oppugnat, nõ Orthodoxus eſt, ſed à Fide aberrans. Affirmat enim manifeſtiſſimè in ſua ad Theodoſium Regem de recta fide expoſitione, Spiritum Sanctum ex Filio eſſe. Hiſce verbis: Praterea virum dicens, qui mox affuturus & videndus erat, ipſum dicit baptizare in igne & Spiritu Sancto. Non quod alienum hic qui baptizantur impertiat ſpiritum, ſeruilem in modũ & quaſi miniſtrum: ſed vt Deum ſecundum naturam cum ſuprema poteſtate, quia ex ipſo & per ipſum, &c. Quid ea teſtimonio clarius? Siquidem hic manifeſtiſſime de filio dicit, quod Spiritum Sanctum his, qui baptizantur, immittat ex ſeipſo, ac proprium eius. Quin & hoc ipſum eiſdem verbis Hernia ſcribit B. idem Cyrillus, in ſermone ad eundem Herniam, cuius inſcriptio eſt: De incarnatione vnigeniti, & quod Chriſtus vnus, & Dominus ſecundum ſcripturas. Illudque ipſum ab eodem Cyrillo in declaratione noni anathematiſmi dicitur. In eodem quippe Anathematiſmo proprium eſſe Filij Spiritum inquiens, eundemque nouum Anathematiſmum declarans, quo ſenſu proprium ſuum eſſe Spiritum dixerit, aperuit dicens: Cum homo factum ſit vnigenitum Dei verbum, & ſic tamen Deus manſit, omnia exiſtens, quæ Pater; ſolo hoc dempto, quod ille Pater eſt, & proprium habens quod ab ipſo eſt. Et eſſentialiter ipſi inharens Spiritus Sanctus, & reliqua. Vbi rurſus Spiritum Sanctum ex Filio eſſe, clariſſime Sanctus Pater affirmat. Quare nemini debet eſſe dubium, quin eundem hic ſenſum ſanctus aperuerit, quem tenuit, quando anathematiſmum expoſuit. In eodemque ſenſu anathematiſmum hunc cum omnibus alijs Sancta, & Oecumenica Tertia Synodus ſuſcepit, in quo illum Sanctus declarauit. Certum namque eſt Sanctos Patres in predicta S. Synodo congregatos, totam tertiam iam dicti Patris epiſtolam ad impiũ Neſtorium Conſtantinopolitanum ſcriptam, abſque vlla hæſitatione irrefragabiliter ſuſcepiſſe. Nouimus autem predictos duodecim anathematiſmos in poſtrema dicte Epiſtole parte contineri. Porro ſi quis tanquam legitima tueri conatus fuerit impientiſſima Theodorici Cyri Epiſcopi verba, quæ ipſe aduerſus dicti S. Patris duodecim ſacra capita, licenter nimis, ac temere euomuit, nouerit a quinta Sancta, generalique Synodo predicti Theodorici blaſphemias damnatas eſſe: quippe qui aduerſus Beati Cyrilli verba, quibus ei reſpondit, nil præter calumnias dicere nouit: ait enim quinta Sancta vniuerſalis Synodus in actione 8. ad hunc modum: Condemnamus, & anathematizamus cum quibuſcunque alijs hæreticis, qui damnati & anathemate percuſſi ſunt a dictis quatuor Sanctis Synodis, & ab Eccleſia Catholica, & Apoſtolica, & Theodorum, qui fuit Epiſcopus Mopſueſtenſ. impiaque eius conſcripta: & quæ impiè a Theodurito conſcripta ſunt aduerſus rectam fidem, ac contra duodecim Sancti Cyrilli capita, nec non contra tertiam ſanctam generalem Synodum Epheſinam, & quæcunque ad defenſionem Theodori, ipſiuſque Neſtorij ſcripta ſunt. Ex quibus perſpicuum euadit illa, quæ Theodoritus aduerſus XII. Sancti Cyrilli capita ſcripſit, damnata eſſe, impietateque plena. Et quiſquis ea vt vera, & legitima tenet, tuetunque, inimicus exiſtit fidei. Scribit enim Beatus Cyrillus ad Acacium Melitenſem Epiſcopum, poſt concordiam, ac pacem ſanctarum Eccleſiarum, ſic inquiens: Quæ vero recte contra Neſtorij blaſphemias ſcripſimus, omnino nemo nobis, vt non recte ſcripta dicamus, perſuadebit. Quid quod &

ad

Digitized by Google

ad Dynatum Epiſcopum eodem modo ſcribit, vbi ait: Quæ ſcripſimus, recte ſcripſimus, vera, & incalpata patrocinantes fidei, neque quidquam omnino noſtrorum ſcriptorum ſumus negaturi: cum neque quidpiam, vt illi referunt, ſit dictum temerè, verum vbique nos rectitudini adhærere fidei, veritatiſque virtute conſentire oportere. Ex his itaque longe chariſſimum exiſtit, Beatum Cyrillum eorum nihil inficiari, quæ dixit: ſed in eodem ſenſu, quo hæc ab eo dicta ſunt, citra vllam correctionis notam perſtitiſſe: cum neque ipſe ſolus corrigi potuiſſet, licet etiam (quod tamen a Sancto abſit) voluiſſet, in his quæ vniuerſa ſancta Synodus abſque vlla ambiguitate, irrefragabiliter, confidenterque accepit, accepit autem in eo ſenſu ſicut dictum eſt, quo expoſuit, cum prima Synodo hæc ſuſcipienda repetens. Siquidem illam S. Synodum omnes ſancti Patres in Concilijs poſt ſequentibus venerantur, eademque cum illa credunt, quin & S. Patres, qui hanc ipſam anteceſſerunt, eadem cum illa ſenſere. Hanc fidem tenemus, ſic credimus, ſentimus & profitemur.

Subſcriptiones.

Hanc fidem teneo ego Rudolphus ex Fratrum Minorum Ord. Dom. Papę Gregorij veteris Romæ Epiſcopi Apocriſiarius, ſic ſubſcribo, & ita credo.

Hanc fidem ego Ammonius Ord. Fratrum Minorum Apocriſiarius Domini Papæ Gregorij veteris Romæ Epiſcopi, habeo, ſic credo & ita ſentio.

Hanc eandem fidem & nos Hugo & Petrus Prædic. Ord. ac Domini Papæ Gregorij veteris Romæ Epiſcopi Apocriſiarius amplectimur, ſic credimus, atqita ſentimus. *Ex Annal. Eccl. Bzou. an. 1233. n. 1.*

Tit. 4.

Commiſſarij Apoſtolici.

FVere & inter Prædicatores Apoſtolici Commiſſarij in grauioribus Eccleſiæ negocijs extra Curiam à Pontificibus Maximis adhibiti, quorum aliquos, qui ex lectione Scriptorum Ordinis ad manus noſtras deuenere, hic recenſemus.

1 Anno milleſimo ducenteſimo trigeſimo primo, cum Fridericus Imperator Patauij tyrannus, non tantùm ferro & igne, verum & hæreſi cuncta fœdaret, Eccleſias ſpoliaret, Sacerdotes & Clericos perſequeretur, bona, eorumque poſſeſſiones diriperet, ac toto malignitatis Spiritu in Eccleſiaſticos debaccaretur, nec non atque Italiæ toti extrema nitaretur, Gregorius Papa IX. tantis malis oportunum remediũ exhibiturus, P. F. Guallam noſtri Ord. Apoſtolicum Commiſſariũ cum pleniſſima auctoritate Mediolanum miſit pro fœdere cum Mediolanenſibus, reliquiſque Lombardiæ Ciuitatum confederatis populis in Fridericum Imp. iam percuſſo, reiterando, quod actum eſt in Palatio Archiepiſcopali, præſentibus Gotifredo Apoſtolicæ Sedis Legato, Enrico Settara Archiep. uec non eodẽ Gualla Commiſſario Apoſtolico. *Bzou. in Annal. Eccleſ. an. 1231. num. 3.*

2 Gregorius Papa IX. anno milleſimo ducenteſimo trigeſimo ſecundo, Italiæ pacem reſtituturus, B. Ioannem Vicentinum melliſluæ eloquentię, & ſanctitatis maximè virum, Apoſtolicum Commiſſarium pro pace inter Imperatorem Fridericum, & Lombardos conſtabilienda elegit, quem Bononia ſecedere, atque ad confederatas ciuitates ire iuſſit. Pontificis mandata exequturus ille, omnes fere ciuitates tam confederatas, quàm Imperatoris, & Ezelini adijt, & cum præ oculis illud propheticum haberet *Beati ſunt pedes euangelizantium pacem, euangelizantium bona*, non niſi pacem cunctis ſuadebat, & contra illius violatores maledictionem æternam denuuciabat. Vt verò Pontificis vota impleret, cõſtituit aliquando vt omnes Lombardiæ vicinarum ciuitatum populi quarto à Verona lapide in planitiem magnam Auguſto menſe conuenirent. Confluxerat ad Dei ſeruum innumerabilis multitudo, quam campeſtria illa vix capiebant: aderant ciuitatum Rectores, Proceres, ac Principes: cumque lo. ſuggeſtum conſcendens & pro concionis præloquio: *Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis* pronunciaſſet, & longiori, docta, facundaque oratione eos ad concordiam mouiſſet, lachrymas omnibus

excu-

excuſſit, odiaque ex eorum cordibus eradicauit; præſertim cum pro miraculo haberent, in tanta multitudine, concionantis vocem, non ſolùm exauditã ab omnibus, ſed probe, perfecteque intellectam. Ita Ioannis ſuaſu depoſitis odijs, & priuatim inter ciues, & publicè inter ciuitates & Imperatorem, magno Dei, hominumq; beneficio, atque Italiæ vtilitate ſtabilita concordia fuit Patauij die Iouis 13. Maij in Epiſcopali Palatio inter Fridericũ, confederatasque Lombardię ciuitates, adſtantibus duobus Cardd. Legatis, Ioanne Vicentino Apoſtolico Commiſſario, & Fratre Iordano Priore noſtri Conuentus Patauini. *Bzou. in Annal. Eccl. an. 1232. num. primo & 2.*

3 Anno milleſimo ducenteſimo quadrageſimo quarto Innocentius Papa IV. Commiſſarium Apoſtolicum creauit P. F. Rolandum Cremonenſem, vt in Ezelinum clauium Eccleſiæ contemptorem, atque Italicæ pacis perturbatorem inquiſitionem inſtitueret, illumque in loco aliquo vicino, & ſecuro coram populi multitudine in iudicium vocaret, argueret, caſtigaret, atq; damnaret, quod Rolandus infracto animo præſtitit. *Bzou. in Annal. Eccl. an. ſupr. n. 2.*

4 Anno 1247. Cum Colocenſis Archiep. maximas expenſas in eradicandis, conuertendiſque Boſnenſibus hęreticis feciſſe, Innocentio IV. Pont. Max. nunciaſſet, ac propterea in Boſnen. Epiſcopum Metropolitæ ius prætenderet, Innocentius Commiſſarios Apoſtolicos in hac cauſa inſtituit Epiſcopum laurien. & Priorem Albanum noſtri Ord. ut eam rem certius inquirerent, reque cognita, ac probata, Apoſtolica, auctoritate Eccleſiam, Epiſcopumque Boſnenſem Colocenſi ſubmitterent, quod præſtitere illi. *Bzou. in Annal. Eccleſ. ad an. ſupraed. num. 4.*

5 Io. Iordanus Sabellus de primaria Romana nobilitate, ex Paduano Sacerdotio ad Bononienſe translatus à Bonifacio VIII. ab eodem Pontifice Max. Generalis Commiſſarius Apoſtolicus pro colligendis decimis in Flaminia in ſumptus Siculi belli conſumendis, conſtituitur anno milleſimo trecenteſimo primo *Bzou. in Annal. Eccleſ. ad annum præd. num. 1.*

6 P. F. Vido de Pileo ex comitibus Montis Belli Vicentinus, Theologus celebris, eloquenſque concionator, Ferrarien. primus Inquiſitor, nec non Prouinciæ Lombardiæ inferioris primus Prior Prouincialis, à Benedicto XI. Apoſtolicus Commiſſarius pro grauioribus Eccleſiæ negocijs aſſumitur anno 1304. eodemque, fit Ferrarienſis Epiſcopus. Combuſſit impij Ermanni oſſa, qui velut Sanctus à Ferrarienſi populo fatuè colebatur cuius perfida ſecta ciuitatem purgauit. *Vghell. tom. 2. in Epp. Ferrarien.*

7 Anno milleſimo quadringenteſimo octogeſ. primo P. Mag. F. Dominicus Prior Caſſouienſis, Commiſſarius Apoſtolicus conſtitutus eſt ſub Sixto IV. à Io. de Aragonia Tit. S. Adriani S. R. E. Presb. Card. per Vngariam, Boemiam, & Poloniam de Latere Legato, in negotio S. Iubilæi, vt conſtat ex litteris datis Caſſouij eodem anno 8. Martij. *Ferrar. de Reb. Vngar. Prou. par. 3. lib. 4. fol. 497.*

8 P. F. Albertus Secinia Polonus S. Theol. Magiſter ab Innocentio VIII. Commiſſarius Apoſtolicus creatus eſt, de quo Bzouius de Reb. geſtis in Polonia Ord. Præd. cap. 6. ita fatur. *P. F. Albertus Secinia Mag. ex Prouinciali Poloniæ, & Commiſſario Innocentij Papæ VIII. Epiſcopus Theodoſien. & Metropolitanæ Eccleſiæ Gneſnen. Suffraganeus circa an. Domini 1502.*

9 P. F. Raynaldus de Montauro Netinus Siculus, nobili ſanguine ortus, in omni ſcientiarum genere admirabilis, ingenijque acumine præclariſſimus, ab Alexandro VI. anno milleſimo quadringenteſ. nonageſimo ſeptimo Generalis Commiſſarius Sanctæ Cruciatæ creatur, tam in Sicilia, quàm in eius coadiacẽtibus Inſulis, atque Collector decimarum ex redditibus Eccleſiaſticis pro Rege Ferdinando in auxilium belli Affricani, datis Apoſtolicis litteris 4. Martij. A Iulio II. Abbas S. Mariæ de Arcu renunciatus, Syracuſanæ Eccleſiæ Proepiſcopus, ac Cephaleditanæ Epiſcopus euaſit, *Pyrrus vbi ſup. in Epiſcopis Cephaleditanis*

10 P. F. Antonius Sacra Melitenſis in Ordine, & orbe vir famoſus, varijs linguis excultus, Syriam, Meſopotamiam, Aſſyriam, Aegyptum, aliaſque Orientis peragrauit regiones Apoſtolici Commiſſarij munus adimplendo, & mores, rituſque illarum partium Chriſtifidelium ad Roma-

næ

næ Eccleſiæ normam traducendo. Romam reuerſus, atque à Pio V. benigniſſimè receptus, in præteritorum laborum præmium, ac futurorum ſtimulum. Vicoaquenſis Epiſcopus creatus eſt die 17. Nouembris anno milleſimo quingẽteſimo ſexageſimo quarto. *Vghell. in Epp. Aequen. num. 19. Ital. Sac. tom. 6.*

Tit. 5.

Collectores Spoliorum.

HAbent Pontifices Maximi in diuerſis chriſtiani Orbis partibus Spoliorum, ad Apoſtolicam ſedem ſpectantium, Collectores, inter quos ſequentes, qui nobis ex Prædicatorum Ordine innotuere, recenſitos à Script. adnotauimus.

1 Cum Gregorij Papæ IX. auctoritate Prior noſter Pariſienſis, atque P. F. Guillelmus Oleronius pariter ex noſtris, in numeram multitudinem ſacra Cruce ſignaſſent pro ſacro bello in ſubſidium Imperij Cõſtantinopolitani à Bulgaris, alijſq; hoſtibus vexati conflando, idem Pontifex præfatum Guillelmum Apoſtolicum Collectorem Spoliorum, ſeu relictorum à fidelibus in Oriente pro eodem ſacro bello, inſtituit, datis litteris ſuis Lateráni 6. Idus Ianuarij anno milleſimo ducenteſimo trigeſimo ſeptimo. *Bzou. in Annal. Eccleſ. anno præd. num. 3.*

2 P. F. Raphael de Camelco Nebienſis Epiſcopus, ab Vrbano VI. creatus eſt Collector Spoliorum *Apoſtolicorum* anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo primo, vt teſtatur Vghell. in Epiſc. Nebien. & nos ibid. retulimus.

3 P. *F.* Io. de Monteſono S. Theol. Mag. ſub Bonifacio IX. fuit Collector Spoliorum, ac Iurium ad Apoſtolicam ſedem ſpectantium in Regno Siciliæ, inſtitutus die 17. Iulij anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo tertio. *Pyrrhus Sicil. Sacra in Notitia 1. Eccleſ. Catanen. ſub num. 36.*

4 P. F. Antonius de Sancto Philippo ex Platia Siculus Sac. Theol. Mag. eruditiſſimus, Euangelijque præco percelebris, à Sixto Papa IV. Generalis Commiſſarius Spoliorum, ac Iurium quorumcumque ad Cameram, & ſedem Apoſtolicam ſpectantium, conſtituitur anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo tertio, quod munus ſingulari fidelitate pluribus annis adimpleuit. *Pyrrhus Sicil. Sac. vbi ſup. fol. 203. §. Dominicanorum.*

CAPVT III.

DE PATRIBVS IN CONCILIIS.

NOn fuere hactenus à condito ſacro Prædicatorum Ordine in Sancta Dei Eccleſia celebrata œcumenica Concilia, in quibus eiuſdem inclitorum filiorum opera, ac doctrina in S. Matris Eccleſiæ, atque Apoſtolicæ Sedis obſequium, fideliumque ſubſidium mirabiliter non effulſerit, in illis aſſidendo decidendo, orando hæreticorum errores lingua & calamo impugnando Pontificiamque auctoritatem facundo ore defenſando; ſequentibus fidum de his omnibus teſtimonium perhibentibus.

Tit.

Tit. 1.

Præsides Conciliorum.

CONsueuere Pontifices Maximi, grauibus de causis à Generalibus Ecclesiæ Concilijs plerumque absentes, Præsides eorundem cum ampliſſima Legatorũ de Latere facultate instituere, qui & Legati, seu Præsides Conciliorum nuncupabantur, vices Pontificis in omnibus, ac per omnia gerentes. Nec defuere ex Prædicatoribus qui ad tam nobilem præfecturam assumpti, sua doctriua, ac prudentia Catholicæ Ecclesiæ plurimum profuere, nostroque Ordini singularem splendorem addidere.

1 Cardinalis Ioannes Dominici Florentinus à Gregorio XII. annorum pondere grauato, ad Generale constantiense concilium Legatus cum facultate renunciandi suo nomine, pro diu optata Ecclesiæ tranquillitate, iura omnia, quæ in Pontificatu habebat, destinatus, cum id coram Imperatore, congregatisque Patribus exequutioni mandasset, depositò ad eorundem pedes sacro Galero, Cardinalitiam quoq; dignitatem publicè dimisit. Tanti viri pietatem, atque prudentiam mirati Imperator Sigismundus, ac Patres, eundem in Cardinalitia purpura persistere compulerunt, vnum ex electoribus noui Pontificis esse voluere, ac insuper eiusdem Concilij Præsidem communi voto elegere, qua in nobiliſſima præeminentia perstitit vsque ad Martini V. in Pontificem Max. electionem, cuius principalem Authorem fuisse, illius temporis scriptores pleno calamo fatentur. De quo supra in Cardd. *Ciaccon. in eius vita Plodius inter Cartd. Ord.*

2 P.F. Leonardus Statij de Datis Florentinus Ord. nostri Magister Generalis, à Florentina Republica ad Constantiense Concilium Orator missus, ita Patrum illius beneuolentiam promeruit, vt communi eorundem sententia delectus sit vnus ex electoribus, post iam redditam Ecclesiæ vnionem, futuri Pontificis Maximi, qui Cardinalem Otthonem Columnam cum alijs, tanquam tanto apice digniorem elegit; à quo vnicè dilectus, Præses Papiensis concilij Generalis creatus, illud aperuit, incoauitque anno 1423. Verùm grassante lue Senas translatum, ibidem quoque Apostolica authoritate illi præfuit. Tandem quidam scribunt Auctores ab eodem Pontifice S.R.E. Cardinalẽ an. 1425. ipsum creatum fuisse absentem tamen, cũ vno, vel altero die ante huiusmodi creationem sublatus esset de terra viuentium, ne malitia immutaret cor eius. *Olmeda in eius vita. Ciaccon. inter Cardd. Martini V. Spondan. in annal. ad an. 1423. num. 11. & Bzon. ibid. num. 1.*

3 Cardinalis Thomas Badia, doctrina, prudentia, ac pietate venerabilis, à Paulo III. die 16. Octob. anno à Natiuitate Domini milleſimo quingenteſimo quadrageſimo secundo cum Cardinalibus Parisio, & Polo de Latere Legatus, vt Tridentinæ Synodo cum eisdem præsideret, creatus est ex decreto in Consistorio apud S. Petrum facto, in cuius Consistorialibus Actis ita dicitur. *Die 16. Octob. in Consistorio apud S. Petrum Pont. creauit Legatos de Latere ad Concilium Cardd. Parisium, Badiam, & Polum ad beneplacitum sanctitatis Suæ, cum facultatibus, quas olim habuerunt, Vicentias pro eodem Concilio miſſi.* Ad Concilium tamen non perrexit Badia detentus in Curia propter eiusdem Cõcilij negocia in Vrbe pertractanda coram Pont. Max. *Ex eisd. Act. Consist.*

Constitutus celebris ille vir, toto in orbe famosus Iulianus Card. Cæsarinus à Pontifice Max. Apostolicus de Latere Legatus, ac Præses Basileensis Concilij, pro Hussitarum erroribus ex Christiano Orbe exterminandis, cum in Germania expeditioni in Bohemos totus intenderet, instaretque indictæ Synodi tempus, Ioannem de Polomar Sac. Palatij Auditorem, & P. F. Ioannem Stoicum de Ragusio Generalem Procuratorem nostri Ordinis Prædicat. Basileam anno 1431. misit, qui Concilium suo, & Apost. sedis nomine auspicarentur; eidemque vsque ad suum in Basileam aduentum præsiderent, quod exequutioni mandauere ipsi. *Spondan. in Annal. Eccleſiaſt. an. 1431. num. 8. & Ferrar. de reb. Vngar. Prou. Ord. Prad. par. 3. l. 4.*

Tit.

Tit. 2.

Legati Conciliorum.

1 CVm ad diu optatam Eccleſiæ Catholicę reddendam vnionem Conſtantiam pro Generali Concilio celebrando conueniſſent Patres, rem ad deſideratum finem perducturi, quatuor ex diuerſis nationibus nominauere Epiſcopos, quos eiuſdem Concilij *Legatos*, ac Procuratores ad *Ioannem* XXIII. cum præſcripta formula renunciandi Papatui miſere, inter quos enituit præſtantiſſimus, & doctiſſimus vir P. F. Martinus Porreus Atrebatenſis Epiſcopus Ordinis noſtri, qui ambone conſcenſo, eandem formulam coram Concilio alta voce legit, ab eiuſdem Patribus approbatam. Perrexère deinde Concilij Legati ad Ioannem, qui illam ſubſcribere renuens, tandem à Concilio citatus, & non comparens, Friburgi ſub cuſtodia detentus, coactus Papatui ceſſit an. 1415. *Taeg. in mon. Ord. & Spondan. in Annal. ad præfatum annum num.* 14.

2 P. F. Io. Nyder vir doctiſſimus, Deiq; honoris zelantiſſimus, Baſileenſis Conuentus Prior cum Ioanne Helguſio Monacho Ciſtercienſe, à Patribus Baſileenſis Concilij anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo ſecundo Legatus Concilij ad Fridericum Marchionem Brandeburgenſem, & Io. Ducem Bauariæ, alioſque Germaniæ Principes directus eſt, vt ſaluũ conductum Bohemis hæreticis promitterent, iurarentque vt ſalui, & abſque moleſtia accedere poſſent ad Concilium ad diſputatum de articulis, in quibus ab Eccleſia deficiebant quæ omnia ipſi iuxta Concilij vota compleuere. *Fernand. in concert. Prad. & Spondan. in Annal. Eccl. ad præfatum annum num.* 13.

Tit. 3.

In Concilio Lateranenſi.

CElebratum eſt Concilium Generale Leteranenſe, maximum dictum, in Vrbe ab Innocentio Papa III. in Lateranenſi Baſilica, à qua Lateranenſis Concilij nomen ſortitum eſt, anno milleſimo ducenteſimo quintodecimo, cui ex quatuor orbis terrarum nobiliſſimis Patriarchis, duo interfuere, Conſtantinopolitanus, & Hieroſolymitanus; Antiochenus verò morbo præpeditus, Legatos ſuos miſit. Alexandrinus autem ab Aegyptijs vetitus, Oratores direxit ad illud, qui proprio, atque Eccleſiæ ſuæ nomine eidem adeſſent. Archiepiſcopi ſeptuaginta, Epiſcopi quadringenti, Monachorum Patres vndecim, Sacrorumq; Cœnobiorum Præſules octingenti in eo conſedere. Aſtitere quoque Oratores Romanorum Regis Friderici, atque Henrici Græcorum Auguſti, nec non Regum omnium, catholicorumque Principum, ſcilicet Regis Hieroſolymorum, Franciæ, Hiſpaniæ, Angliæ, Boemiæ, Daniæ, atque Cypri, Innocentio Põtifice Max. eidem Præſidente. *Bzou. in Annal. Eccl. anno prad. & Caranza. ſum. Concil.*

Acceſſit & Fulco Toloſanus Antiſtes, cui S. Pater Dominicus ſe itineris comitem dedit; vt eius auctoritati, & gratiæ nixus, ſui Ordinis confirmationem ab Innocentio Pontifice impetraret; & quæ hactenus contra Albigenſes fœliciter compleuiſſet, ipſi, atque Concilio manifeſtaret. Romam igitur ingreſſi, & Pontifici, & Concilij Patribus, quæ in Albigenſes Hæreticos fuiſſet operatus, enarrauit. In eodem Concilio S. Pater contra Ioachini Abbatis Florenſis errores perorauit, nec non contra deliramenta Almerici Carnotenſis Lutetiæ Pariſiorum, impietatis Doctoris, facundo ore coram Patribus diſputauit, & vt Epiſcopi contra hæreticos inquirerent, egit; terminatoque Sac. Concilio Toloſam cum

Digitized by Google

Fulcone viro doctissimo, & sanctissimo reuersus est, *Bzou. in Annal. Eccles. an. 1215. Fernand. in Concertat. Prad. eodem anno,*

Tit. 4.

In Concilio Lugdunen. I.

LVgdunum, aduerso Rhodano delatus, Innocentius Papa IV. pro Generalis Concilij celebratione petijt anno millesimo ducentesimo quadragesimo quinto, vbi à Ludouico Galliæ Rege summa veneratione exceptus, quoties ad populum inter missarum solemnia sermonem habebat, quod sæpè contingebat, toties Fridericum Imperatorem alta voce inclamabat, rogans, atque admonens, vt pacem amplecteretur, Lugdunumque, responsurus ad ea, quæ pro Ecclesiæ iuribus consequendis aduersum se habebat, se conferret; protestatus insuper Generale Concilium, ni accederet, se in eum conuocaturum. Cumque nil proficeret, vniuersalem Synodum apud Lugdunum ad D. Io. Baptistæ solemnitatem proximè futuram cunctis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, alijsque Ecclesiæ Patribus indixit. Itaque ad designatum diem Lugduni Concilio congregato, ex communi Patrũ voto Innocentius Pont. Friderico, toties diris deuoto, Imperiũ abrogauit. *Bzo. in An.*

In eodem quoque Concilio actum est secundo de reformatione morum, tam Ecclesiasticorum, quàm Laicorum. Tertiò de frenanda Saracenorum audacia, qui Hierusalem occupata, sepulchroque Domini euerso, multa Christianorum millia interfecerant. Quarto de Græcorum schismate; quomodo Vattacius Imperator Græcorum, cum Græcis schismaticis occupauerat, & destruxerat ferè omnia vsq; ad Constantinopolim: & de eadem ciuitate timendum, ni à Christianis celerem succursum haberent. Quinto denique de Tartarorum sæuitia, quomodo Christianorum terras ingressi, Vngariam occupassent, non parcentes sexui, neque ætati. *Bzou. in Annal. Eccl. an. 1245. n. 1. 5. & 6.*

Astitere huic S. Synodi, in Templo Max. eiusdem ciuitatis habitæ, viri clarissimi, inter quos Balduinus II. Orientis Imperator, qui propè Pontificem Max. consedit: complures S. R. E. Cardinales; Patriarchæ, Constantinopolitanus, & Antiochenus: Centum quadraginta Archiepiscopi, & Episcopi; nec non diuersorum Sac. Ordinum Abbates complures. *Bzou. in Annal. Eccl. an. 1245. vbi sup. & Spondan. in eisdem Annal. num. 11. dicti anni.* Adfuere, & ex nostris Prædicatoribus plures, quorum sequentes tantùm, ex monumentis Ord. eruimus.

Hugo de S. Charo Archiep. Lugunen.
Raymundus de Fulgario Archiep. Tolos.
Stephanus Archiep. Turritan.
Dauid Archiep. Carsellen.
Gregorius Fauentinus Ep. Fanen.
Vgolinus Ep. Arimineu.
Petrus Centelles Ep. Barchinonen.

Adfuere quoq; & alij plures, tam Archiepiscopi, quàm Episcopi, præstantissimique Theologi ex nostris, quorum nomina credimus scripta esse in libro vitæ; copiosus enim erat tunc assumptorum ad regimina Ecclesiarum ex Prædicatoribus numerus; sed multo copiosior fuit postea: nam idem Innocentius tot Archiepiscopos, atque Episcopos ex nostris creauit, vt de hoc aliquando cum eodem Pontifice communi Ordinis nomine Io. Theutonicus Mag. Generalis conquestus sit, cui subridens ille, iuxta Domini præceptum respondit, non esse lucernam ponendam sub modio, sed super candelabrum, vt luceat omnibus, qui in domo sunt. *Bzou. in Annal. Eccles. anno 1254. num. 1.*

Cum verò ex cunctis Christiani Orbis partibus Ecclesiarum Pastores ad Cõcilium conuolassent, Innocentius Papa, vt purpuratorum Patrum numerum compleret, quos Friderici obijceret audaciæ, eorumque consilio in grauioribus Ecclesiæ negotijs vteretur, ex diuersis nationibus duodecim delegit, quos S. R. E. Cardinales creauit, eisdemque, sicut & cæteris iam creatis, rubrum galerum dedit, vt agnoscerent capita sua pro Ecclesiæ libertate tuenda, exponenda esse ad mortem. Inter hos autem assumptus fuit ex Ordine

nostro

noſtro P. Hugo de S. Teodorico Archiep. Lugdunenſis, vir celeberrimus, ac præſtantiſſimus, qui in eodem Concilio impugnauit errores, atque hæreſes Petri de Vincis Capuani, authoritati Summi Pontificis aduerſantes, eidem cauſæ adiutrices manus porrigentibus cæteris noſtris Synodi Patribus. *Bzou. in Annal. ad annum 1245. num. 1. & Fernand. in Concertat. Prad. ad eund em annum.*

Decretum eſt in eodem Concilio ad Tartarorum Imperatorem mittendos fore FF. Prædicatores, ac Minores pro populis illis ſacro lauacro regenerandis, atque ad fidei Catholicæ agnitionem adducendis; Quapropter ex noſtris, Anſelmus, Alexander, Simon, atque Albertus: ex Minoribus verò duo, Io. & Benedictus, fuere pro hoc ſacro miniſterio delecti, qui fidei cauſa ſuſcepta, varias pro Euangelij prædicatione poſtmodũ pertulere calamitates. *Bzou. in Annal. Eccleſ. ad an. 1245. n. 13.*

Innocentius igitur Pont. priori prouinciali Frãciæ Ord. noſtri, vt Fratres aliquos, tanto miniſterio dignos, ad Tartaros mitteret ſcripſit: quid autem actum ſit, in hunc modum ediſſerit Taegius noſter in monumentis Ord. *Recitatum eſt mandatum Concilij & Pont. in Capitulo, & ecce tot Fratres ſe obtulerunt, quòd mirabilis fletus totum illud Capitulum repleuit: nimirum alijs cũ lachrymis petentibus huiuſmodi obedientiam, alijs flentibus pro tam charis, & dilectis Fratribus ſe ad labores ineſtimabiles, & certam mortem ingerentibus. Flebant alij pra gaudio, quia licentiam obtinuerant. Flebant alij quia licentiam obtinere non poterant.* Tanta erat Patrum noſtrorum in proximum charitas: tantus ſalutis animarum zelus: tantum dilatationis fidei catholicæ deſiderium.

Delecti igitur prædicti quatuor ex noſtris, Anſelmus, Alexander, Albertus, & Simon de S. Quintino, ad Pontificem Max. Innocentium accedentes, Apoſtolicas littetas ad Tartaros recepere, quibus eos hortabatur, vt à Chriſtianorum ſtrage deſiſterent, atque Chriſtianam fidem amplecti non renuerent: ipſiſque duo ex Minorum Ordine dati ſunt ab eodem Pont. coadiutores, Ioannes, & Benedictus; qui omnes ſacris pedibus deoſculatis, Apoſtolicaque benedictione accepta, Anſelmo eiſdem prælato, litteras deferente, in Perſidem perrexere, vbi Tartarorum exercitus, cum eorum Principe Barothnoy erat, illucq; circa finem menſis Maij ſequentis anni 1246. poſt varios caſus, poſt tot diſcrimina rerum, tandem aliquando peruenere; vbi fidei cauſa ſuſcepta, multas pro Euangelica prædicatione calamitates paſſi, tandem Catholicam fidem ibidem, in Scythia, alijſque vaſtiſſimis regionibus illis conſtabiliuere, innumeris mortalium ſacro regenerationis lauacro ablutis. Denique in eo Apoſtolico aſſumpto miniſterio Anſelmus, Io. & Benedictus ſanguine ſuo Chriſtianam diſciplinam ſanxere. *Taeg. vbi ſup. & Bzou. ſub prafato anno 1245. num. 13.*

Terminato Concilio idem Innocentius Pontifex Friderici depoſitionem ab Imperio, Magiſtro Generali noſtro Ioãni Theutonico nunciauit, mandans illi, vt eam à Fratribus Ordinis, in publicis colloquijs, & prædicationibus populis anunciari faceret, eum Eccleſiæ hoſtem publicando: quod facientes illi, maximum attulere Ordini detrimentum; nam ira percitus Fridericus, in Fratres Prædicatores ſeuiens, innumera mala, calamitateſque eiſdem intulit, & inter alia, fuſtigatos ex pluribus conuentibus exulare coegit: Ibant autem ipſi gaudentes, quoniam digni habiti ſunt pro defenſione Apoſtolicę ſedis contumeliam pati. *Olmeda in vita Ioannis Theutonici Mag. Ord.*

Tit. 5.

In Concilio Lugdunen. II.

ANno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo quarto, congregata eſt Generalis Synodus ſecunda Lugduni á Gregorio X. P.M. pro vnione Latinæ, & Græcæ Eccleſiæ, expeditione in Saracenos, Principumque Chriſtianorum pace conſtabilienda, cui idem Sanctiſſimus Pontifex præfuit, adſiſtentibus Pantaleone Conſtan-

cinopolitano, atque Obizone Antiocheno Patriarchis, cum Legatis Michaelis Imperatoris Græcorum, ac Metropolitanorum Orientis; nec non Oratoribus septem Regum, quingentis Archiep. & Episcopis, nec non quam pluribus Abbatibus, Theologisque præstantissimis, hosque omnes nobilis Cardinalium cœtus decorabat, ex quibus Petrus de Tarantasia nostri Ordinis Episcopus Ostien. ac Velitternus S. R. E. Maior Pœnitentiarius, atque in eodem Concilio Cardinalis creatus, inter principiores locum consequebatur. *Bzou. in Annal. Eccles. ad annum pred. num. 5. & Spondan. ibid. num. 2.*

Assidebant inter tot infulatos Patres triginta & tres ex prædicatoribus, teste Castillo par. 1. lib. 3. cap. 39. ex quibus sequentes tantummodo ex monumentis Ordinis eruere potuimus.

Raymundus de Fulgario Archiep. Tolosan.
Reginaldus de Leontino Archiep. Messanensis.
Robertus Archiep. Cantuarien.
Laurentius Archiep. Acheruntin.
Petrus Bernard Ep. Agathen.
Gregorius Ep. Alatrin.
Herbordus Ep. Bergomen.
Serulus Ep. Brugnaten.
Rogerius Calcagnus Ep. Castren.
Theodoricus Burgundionus Ep. Ceruien.
Franciscus Ep. Cæsenaten.
Guido de Turre Ep. Claromonten.
Morandus de Signia Ep. Fanen.
Paparonus de Paparonis Ep. Fulginaten.
Raymundus Gallus Ep. Grassen.
Arnulphus Ep. Humanaten.
Bartholomæus Varellus Ep. Liparen.
Thomas Cantipatranus Ep. Lusentin.
Raymundus Cornasius Ep. Maioricen.
Ottho de Malisaxo Ep. Minden.
Paulus Polonus Ep. Posnanien.
Jacobus de Vrbeueteri Ep. Sulmonen.
Simon de Leontino Ep. Syracusan.
Petrus Angelellius Ep. Lucanus, qui vitæ cursum ibidem fœliciter compleuit.

Inter hos verò recensetur quidam Episcopus Hibernus suppresso nomine, qui humilitatis maximè virtute insignitus, in Provincialium aduentu consuetæ visitationis causa in propriam Ciuitatem, ad Ordinis conuentum properabat, vbi cum alijs Fratribus visitationi se subdens, culpas proprias propalando, correctionemque obtenta, impositam pœnitentiam complebat. Deposita corporis sarcina in eodem Concilio in vigilia Assumptionis Dom. perrexit ad Christum promissa humilibus præmia fœliciter consequuturus. *Olmeda in vita Io. de Vercellis Mag. Ord. & Castill. par. 1. lib. 3. cap. 39.*

Viros præterea, tum vitæ sanctitate, cùm doctrinæ eminentia celebres, ac præstantissimos ad idem Concilium vocauit Gregorius, inter quos eminebant noster Thomas de Aquino, & Bonauentura de Balneoregio Minorita, quorum prior arrepto itinere Lugdunum versus, in Monasterio Fossæ nouæ, non veneno, vt quidam falsò somniauere, sed febri, laboribus, studijs, ac vigilijs fractus, euolauit in cœlum Martij die 7. posterior verò in eadem Sacra Synodo Episcop. Card. Albanen. creatus, ibidem quieuit cum Christo; vterque postmodum inter sanctos Ecclesiæ Doctores adscriptus, prior quidem à Pio V. ex Ord. Præd. posterior verò à Sixto V. ex Ord. Minorum PP. assumptis. *Bzou. vbi sup.*

De S. Thoma ad Concilium eunte, hæc refert Olmeda in vita Io. de Vercellis. *At & ad hoc Concilium asciscitus Thomas ille de Aquino, & vt afferret librum, quem de mandato Vrbani in Græcos ediderat, cum de Neapoli proficisceretur Lugdunum, apud Fossam nouã in Monasterio Cistercien. Ord. infirmatus, ibidem in Domino requieuit Nonis Martij, qui & doctrinam supra humanũ pene ingeniam grãdi codicum varietate distinctam, suo Prædicatorum Ordini, immo vniuerso orbi reliquit. Albertus ergo præceptor ille magnus Colonia ad mensam cum Fratribus sedens, flere cepit, nec lachrymas continere valens, interrogatus respondit, quia Thomas de Aquino filius meus in Christo, qui fuit lucerna fulgoris Ecclesiæ, hac die à nobis sublatus est. Fleuit & illum Gregorius Pont. cancliique, qui in Concilio aderant. Albertus tamen ab Ecclesia, ac Ordinis Synodo abesse non est permissus.* Olmeda vbi supra.

Astitit igitur & sacræ huic Synodo, eodem Gregorio iubente, Albertus Magnus, qui dimissa iam Ratisponensi Ecclesia an. 1263. in Colonienſem Conuentum se receperat, atque in ea Synodo cum Græcis doctoribus iteratis vicibus disputauit, & conuicit. *Castillus & Fernand. vbi sup.*

Ad

Digitized by Google

Ad fuit quoque Ioannes de Vercellis Magiſter Generalis cum præſtantiorum virorum Ordinis nobiliſſima corona: nam Gregorij Pontificis voto ſatisfacturi Patres noſtri, Generale Capitulum eodem anno in feſto Sanctiſs. Pentecoſtes Lugduni celebrauere, vt ex nationibus cunctis ſapientiores Fratres ſelecti, eidem Pontifici Oecumenicoque Concilio facilius inſeruire valerent, ſicque factum eſt vt Concilij decreta per eoſdem fuerint diſcuſſa. *Fernand. & Caſtill. vbi ſupra.*

Cæterum Magiſter Ordinis præfatus lætatus eſt ſupra modum in Domino, dum in nobiliſſimo illo ſacro congreſſu Inſulatorum Patrũ, tot filios ſuos variarum Eccleſiarum Paſtores, cathedrarumque rectores conſpexit, cunctos in Catholicæ Fidei, atque Apoſtolicæ Sedis obſequium ibidem laborantes. Sed dolebant ſummopere Fratres de tantorum virorum iactura, quam fecerat Ordo. *Fernand. & Caſtill. vbi ſup.*

Petrus de Tarantaſia Oſtien. Epiſcopus ſupra recenſitus die 7. Iunij ſermocinatus eſt in tertia ſeſſione coram Concilio ſumpto themate, *Lena in circuitu oculos tuos, & videtomnes iſti congregati ſunt, venerunt tibi*. Iterumque die 6. Iulij aliam Orationem habuit incipiendo: *Illuminans te &c.*

Die 16. eiuſdem menſis in ſeſſione quinta Oratorem Abaga Regis Tartarorũ cum duobus alijs illius præſtantioribus ſocijs ſacro lauacro regenerauit idem Petrus de Tarantaſia Cardinal. Oſtien. quibus Gregorius Papa veſtes coccineas pretioſas Latinorum more fieri mandauit, *Fernand. vbi ſupra & Bzon. ibid. num. 6. & Lucarinus in ſua chronol. Ord. Prad.*

Tit. 6.

In Concilio Viennenſi

ANno milleſimo trecenteſimo vndecimo celebratur Viennenſe ſacrum Concilium, in finibus Allobrogum à Clemente Papa V. indictũ pro reformandis, tam Eccleſiaſticorum, quàm laicorum moribus, Templariorum cauſa diſcutiẽda, cognoſcendiſque Begardorum, & Beguinarum erroribus: cui præfuit idem Pontifex maximus, nobili Cardinalium, Archiep. Epiſcoporumque circiter trecentum, corona ſociatus; nec non adſiſtentibus quampluribus S. Patris Dominici inclitis filijs, inter quos enumerantur duo S. R. E. purpurati Patres, Nicolaus de Prato, atque Nicolaus Farinula, viri doctiſſimi. *Bzou. & Spondan. in Annal. Eccleſ. anno prædict. 1. & Fernand. in Concertat. Prad. eodem anno.*

Adſiſtentes quoq; fuere in eadem ſacra Synodo ex noſtris Prædicatoribus Archiepiſcopi, Epiſcopiq; complures, ex quibus hos tantùm enumeramus, ex Ordinis varijs monumentis hinc inde erutos.

Robertus Archiep. Acherunt in.
Antonius Archiep. Antibaren.
Andreas Archiep. Antiliaren.
Oddo de Sala Archiep. Arboren.
Gregorius Archiep. Tarentin.
Raymundus Archiep. Valentin.
Volfangus Ep. Bambergen.
Lucas Ep. Caſtren.
Matthæus Ep. Cluſinus.
Conradus Ep. Feſulan.

Vocauit Pontifex quoque ad Concilium Magiſtrum Generalem Aymericum Placentinum; at cum ipſe ceſſiſſet magiſterio, & regimini Ord. in Capitulo Generali, in feſto Pentecoſtes eiuſdem anni celebrato, ad illud non acceſſit; loco illius tamen adfuit Vicarius Ordinis Berengarius Prouincialis Toloſanus, tunc temporis Pontifici gratus & acceptus, cum alijs preſtantioribus Patribus, qui Templariorum cauſam diſcutientes, eos ex Eccleſia eliminandos fore, concluſere. *Olm. in vita Aymer. Mag. Ord.*

Contra hos noſter Raymundus de Ponte Valentinus Archiep. magni nominis theologus, ex Clementis Pont. mandato inquiſierat in Regno Valentiæ, eoſque varijs criminibus, toti Chriſtiano orbi notiſſimis, coinquinatos inueniens, proceſſum ad Concilium detulit, & coram Patribus propalauit. Damnati igitur ſunt Templarij à ſacra Synodo in 2. ſeſſ. 3. Non. April. an. 1312. habita. *Fernand. vbi ſup.*

Begardorum, Beguinarumque errores, vſuram peccatum non eſſe, hominemq; in ſtatu

ſtatu perfectionis exiſtentem, alicui homini obedire non teneri; neque vlla opera bona facere debere, aſſerentium, pluribus præmiſſis de his diſputationibus à Patribus noſtris, tandem in ſeſſ. 3. & ipſi damnati fuere. *Fernand. in Concertat. Præd. anno 1311. & Lucarin. in ſua Chron. Ord.*

Et hoc loco recenſendum videtur Prouinciale Concilium Londinenſe in Anglia, curantibus Fratribus noſtris, eodem ſæculo, anno ſcilicet milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo ſecundo, Gregorio Papa XI. mandante, celebratum ab *Archiepiſcopo* Cantuarien. cum tredecim Epiſcopis, & triginta Magiſtris ex præſtantioribus Anglicani Regni, in ſacris ſcripturis verſatiſſimis, omnibus fere ex noſtra Prædicatorum familia. In eo propoſiti ſunt errores, impiaque Ioannis Vicleph dogmata, in Oxonienſi Academia ab eodem diſſeminata, & inde per Angliam totam iam ſerpentia; & diligenter diſcuſſi, damnati ſunt, celebrato Concilio in noſtro Londinenſi cœnobio, idq; iniquius ferens Vicleph (quod nomen, *impia vita*, interpretatur) tantùm abfuit, vt errores diſſeminatos retractaret, quod per contemptũ, atque irriſionem ſolebat vocare Conciliũ illud. *Terremotum* ſic dicens. *Anno Dom. milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo ſecundo Fratres Prædicatores in ſuo concilio Terremotus Londonij, generaliter Regnum noſtrum intoxicauerunt.* Fernandez in Concertat. Præd. anno 1372. ex Ioanne Cocleo.

Tit. 7.

In Concilio Piſano.

ANno à nato Saluatore milleſ. quadringenteſimo nono tandem collectum eſt Generale Eccleſiæ Concilium apud Piſas pro diu optata tranquillitate, pace, ac vnione Catholicæ Eccleſiæ reddenda, cui interfuere Cardinales viginti ſex: Patriarchæ tres: Archiepiſcopi, & Epiſcopi centum octoginta: Abbates, Monaſteriorumque Præfecti trecentum; ac Theologi centum ſeptuaginta, inter quos conſedere ſequentes ex S. Patris *Dominici* filij, quos ſolos ex diuerſis Ordinis monumẽtis hinc inde expiſcari potuimus.

Card. Io. Dominici Archiep. Raguſin.
Nicolaus Bonitus Archiep. Arboren.
Julianus de Mileto Ep. Cephaledit.
Gregorius Maleſardus Ep. Cæſenaten.
Petrus Monticellus Ep. Comaclen.
Federicus Frezius Ep. Fulginaten.
Iacobus Arigonus Ep. Lauden.
Et Antonius Corrarius Epiſc. Cenetenſis, Gregorij Papæ XII. Nepos, qui eiuſdem partes in Concilio ſuſcepit, ac pro viribus defendit.

Adfuit & inter illos Magiſter Generalis *Ordinis* Thomas de Firmo cum pluribus alijs filijs ſuis, viris præſtantiſſimis, qui omnes zelo Dei cum Patribus Concilij freti, cupientes vt tandem aliquando in Catholica Eccleſia, ex ouibus Chriſti fieret vnum ouile, & vnus Paſtor, Gregorium XII. verum Pontificem cum Benedicto XIII. Antipapa depoſuerunt, atque Card. Fratrem Petrum Philaretum Cretenſem Summum Pontificem ſalutauerũt.

Inter cœteros autem qui pro hac vnione facienda inſudauere, fuit noſter Card. Io. Dominici, qui cum Prioris onus in conuentu Florentino S. Mariæ Nouellæ ſuſtineret, à Florentina Repub. ad Gregorium XII. Pont. Max. pro pace vniuerſali Eccleſiæ reddenda Orator miſſus, Spiritu Aeterni Patris per os eius loquente, eundem ad ſummum Eccleſiæ regimen deponendum diſpoſuit, qui tanti Oratoris pietatem, zelum, dicendique facundiam miratus, Archiepiſcopum Raguſinum primò, moxque S. *R.* E. Card. Tit. S. Sixti illum creauit 4. Non. Iunij anno 1408.

Electione igitur Alexandri *V.* ſubſequta, ipſoque poſt decem menſes defuncto, electoque Balthaſare Coſſa, qui Io. XXIII. ſibi nomen aſſumpſit, à ſexdecim Cardinalibus; facta eſt maior, quàm vnquam, in Eccleſia diuiſio, tribus ſe Pontifices Maximos gerentibus, Benedicto XIII. Antipapa, Gregorio XII. iam depoſito, & Ioanne XXIII. nouiter electo. Vt verò tãtis malis occurreret noſter Card. Io. Dominici, manum miſit ad fortia; nam ſimulato habitu ad Sigiſmũdum Imp. perrexit, ſua-

Digitized by Google

ſuaſitq; vt ſanctæ vnionis Eccleſiæ negociũ, pro viribus tãdem aliquando ſuſcipere dignaretur: req; optimè diſpoſita, ad Gregoriũ reuerſus, eum ad abdicandum à ſe Eccleſiæ Cath. regimen precibus ſummis, efficaciſſimiſq; rationibus adduxit. Suſcepto iterum itinere, de hoc certiorem Imperatorẽ proprio ore facturus (tantum negotium nulli mortalium fidere, nefas arbitratus) in itinere ab aſſeclis Ioannis XXIII. Pontificis fuſtigatus, ac malè tractatus, inceptum negocium ad optatum finem perducturus ſeruus Chriſti, deuio itinere ad Imperatorem peruenit, quem pijſſimum Principem ad Conſtantienſis Concilij collectionem pro totali Eccleſiæ vnione reddenda, Spiritu Sancto cooperante inflammauit, vt ſupra inter Card. num. 15. ex ibi citatis auctoribus retulimus.

Neque antedicti Concilij Patres tantummodo in huiuſmodi negocio vnionis complendo inſudauère; nam totus etiam Ordo noſter in Generali Capitulo repreſentatus, & Bononiæ anno 1410. collectus, eandem enixè exoptans, omnibus Fratribus ſuis in cunctis chriſtiani orbis partibus exiſtentibus tale iniunxit mandatum, *Item fidelitatem noſtri Ord. ab ipſius fundatione continuatam, & ſolitam erga S. Matrem Eccleſiam, proſequentes, volumus & mandamus Fratribus noſtri Ord. vniuerſis, quatenus ſtatum, & fidem quondam Domini Alexandri Papæ V.* (tunc enim iam obierat Pontifex) *& ſuorum ſucceſſorũ ritè & canonicè intrantium, atque promotionem S. vnionis in Concilio Generali concluſæ, in ipſorum ſermonibus, prædicationibus, conuerſationibus, conſilijs, & alijs actibus communibus, & priuatis, iuxta gratiam à Domino eis collatam, apud Dominos, & populos, & quaſcunque perſonas defendere ſatagant, & ſtudeant promouere. Oppoſitum verò facientes, præcepti pœnam, & manifeſtæ rebellionis ſe nouerint incurriſſe.* Ex Actis præd. Capit Gen. & Bzou. in Annal. Eccleſ. an. ſuprad. num. 1.

Cum verò depoſitione facta Gregorij XII. in dicto Concilio, quidam F. Vgolinus de Camerino, alterius Vgolini quõdam Magiſtri Sacri Palatij nepos, ab eodem depoſito Gregorio inſtitutus eſſet Vicarius Generalis Ordinis, talemque præfecturam acceptaſſet, à prædicti Generalis Capituli Bononien. Patribus ſeuerè fuit punitus tali decreto. *Quia F. Vgolinus de Camerino Sacræ Theologiæ Magiſt. Prouinciæ S. Dominici diuiſiones, & turbationes niſus eſt, & nititur ſuſcitare, & fouere, ac ſe Vicarium Generalem Ord. ex parte Angeli de Corrario per Generale Concilium Piſanum depoſiti, & damnati, nominare præſumpſit &c. ipſum fore ſchiſmaticum, & excommunicatum denunciamus, carcerique per ſex annos condemnamus.* Ex Act. eiuid. Capit.

Tit. 8.

In Concilio Cõſtantienſi.

ANno milleſimo quadringenteſimo quartodecimo congregatum eſt Generale Concilium opera Sigiſmundi Imperatoris, aliorumque Principum Chriſtianorum pro pace, vnioneque Eccleſiæ reſtituenda, renuentibus Petro de Luna, atque Angelo Corrario, Piſani Concilij decretis de eorum depoſitione factis, acquieſcere, cui Ioannes Papa XXIII. interfuit adſiſtentibus Imperatore Sigiſmundo cum multis Principibus, ac Magnatibus multis, Cardinalibus 29. Archiepiſcopis 47. Epiſcopis 160. Abbatibus verò, ac Theologis numeroſiſſimis, in qua ſacroſancta Synodo mirum in modum Dominicani Ordinis zelus, pietas, atque doctrina eluxit; nam illius incliti filij, nullis laboribus fracti, omnem adhibuere conatum pro ſancta Eccleſiæ vnione promouenda, atque erroribus Io. Vuiclef, & Ioannis Hus damnandis, quod fœliciter præſtitum eſt, vt clarè ex ſequentibus eluceſcit. *Bzou. in Annal Eccleſiaſt. anno ſuprad. & Spondan. ibid. num. 2.*

Adſiſtentes in eodem Concilio noſtri Sacri Inſulati Patres, ſequentes, à ſcriptoribus Ordinis recenſitos, adinuenimus.

Io. Dominici, Card. de Raguſia nũcupatus.
Dominicus Archiep. Toloſan.
Petrus de Ripa Trãſona Archiep. Corinth.
Dominicus de Florẽtia Archiep. Lugdun.
Antonius Ponticorona Ep. Agrigentin.
Corradus Ep. Arben.

Marti-

Digitized by Google

Martinus Porreus Ep. Atrebaten.
Simon Ep. Brugnaten.
Antonius Ep. Caprulen.
Garzias Ep. Caurien.
Antonius Corrarius Ep. Ceneten.
Antonius Ponticorona Ep. Cephaleditan.
Gregorius Maliſardus Ep. Cæſenaten.
Guarinus Ep. Sagonen.
Petrus Monticellus Ep. Comaclen.
Thomas Thomaſinus Ep. Emonien.
Gualterius Ep. Inſulanen.
Franciſcus Ep. Iuſtinopolit.
Iacobus Arigonus Ep. Lauden.
Federicus Frezius Ep. Fulginaten. qui die 3. Ian. anno 1416. ſeſſioni 20. ſubſcripſit, & in eodem Concilio diem extremũ clauſit.

Copioſa quoque, ac nobilis Theologorum corona ex noſtris Prædicatoribus in eodem ſacro congreſſu emicuit, inter quos numerantur P. Ludouicus Valliſoletanus Ioannis II. Regis Caſtellæ Confeſſarius, atque pro eodem ad Concilium Orator: Antonius à Coſta Luſitanus: Ioannes Nucibo Illemus, alijque præſtantiſſimi viri in eadem arena ſtrenuè dimicãtes *Ferrar. de Reb. Hungar. Prou. Ord. Prad. par. 2. lib. 1. cap. 45.*

Card. Io. Dominici Florentinus Archiep. Raguſinus à Gregorio XII. ſacra purpura cohoneſtatus, illique acceptiſſimus, eundem Gregorium ad Pontificatum à ſe abdicandum efficaciſſimis rationibus, Spiritu ſancto cor eius dirigente, induxit, à quo Legatus ac Procurator inſtitutus eſt vt ſuo nomine ad vniẽdam Eccleſiam Papatui cederet, iuraque cuncta, quæ ſuper ipſum haberet, renuncianda in Concilio. Acceſſit igitur ad illud Cardinalis & corã Io. XXIII. Imperatore, nobilique tantorũ Patrum corona talem habuit orationem.

Et ſi virtutes omnes, Præſul ampliſſime, tuq; Imperator inuictiſſime, & vos qui adeſtis omnes qualis, quantuſue homo ſit aſtruãt, atque probent, nulla tamen eſt, qua ita homines prodit, vt fides facit. Et quidem fide ſaluati ſunt omnes, eademque ſaluantur. Per fidem enim Sancti victoriam ſunt conſecuti, per fidem iuſtitiam operati, perque fidem æternas promiſſiones adepti. Ea verò, quamuis in rebus multis poſita ſit, in nulla tamen re magis, quã in capitis vnitate conſiſtit. Nã & vna fides, & vnum baptiſma, vnus Deus, & Pater omnium, magiſterque vnus, & legislator exiſtit. Vnum preterea corpus multi ſumus, omneſque vno pane, vnoque calice participamus. Neque verò plures partes inconſutili tunica ſua paſſus eſt ſieri Chriſtus, nec cum alia veſtimenta diuiſerint, eam ſcindere, aut diuidere impijs illis conceſſum eſt, ſed illam ſortiri, vt vnius tantùm vſui eſſe poſſit. Spiritu Sancto illis (vt arbitror) inſpirante, quatenus hoc exemplo futuris hominibus ſuaderet ab eius tunicæ ſciſſura, quammaximè eſſe cauendum. Poſtremo, cum vnica ſit, & incontaminata virgo Mater Eccleſia, vni dumtaxat viro copulanda profecto eſt, quandoquidem Apoſtolo teſte, & virum ipſum vnius eſſe vxoris oportet; quos autem Deus coniunxit homo non ſeparet. Quæ omnia cum ingenti, ac ſummo deſiderio cuperet noſter ipſe Gregorius, diſtulit tamen in hanc vſque horam, & diem, quòd hominum non cerneret animos, ad eam rem, vt opportunum fuerat, eſſe diſpoſitos. At vbi ex multis ſignis diuina illi voluntas innotuit, pro Eccleſiæ tranquillitate, ac pace, nos ſuos Legatos ad hanc ſanctã Synodum deſtinauit, vt eius nomine in Dei, & Eccleſiæ manibus omnia reponentes, ea diſponatis, & de illius dignitate, & de cæteris omnibus, quæ videantur vniuerſorum conducerè ſaluti. Pontificatui ergo, & omni quod in eo habuiſſet iuri, aut habere potuiſſet, eius nomine liberè cedimus, & ſincere, ac ſine dolo renunciamus, humilitatis, & operis à Domino præmia præcepturi.

Deinde idẽ Card. ſubiunxit. *Ego quoq; qui illius hic Legatus aſſiſto, cum meo iam functus ſim officio, & Cardinalitio pileo, & dignitati à Gregorio mihi collatæ ſponte, ac vltrò reſigno*; Et his dictis Cardinalitium galerum ad Imperatoris pedes proiecit, & ad locum ſibi debitum inter Archiepiſcopos ſe contulit. Tanti viri factum mirati Imperator, & Patres cuncti, ex vnanimi, omniumque, qui Concilio adſiſtebant, voto, & Cardinalatus dignitati reſtitutus; & Præſes eiuſdem Concilij, magna ſui, Ordiniſque noſtri gloria delectus eſt. Itaque iam nihil in ea S. Synodo gerebatur; nil apud Imperatorem tractabatur, niſi vbi Io. Dominici, Cardinalis de Raguſio nuncupati, authoritas interceſſiſſet. *Fernand. in Concertat. Prad. ad annum 1414. Ex Leandro Alberto.*

Ioannes Papa XXIII. quoque vocatus

à Con-

à Concilio ad dicendam ſuam cauſam ceſſionis pontificatus, pro reddenda Eccleſiæ vnione, ac tranquillitate, in hunc tenorem dignitati Papali renunciauerat. *Ego Io. Papa XXIII. propter quietem totius populi Chriſtiani profiteor, ſpondeo, promitto, iuro, & voueo Deo, & Eccleſiæ, & huic ſacro Concilio ſponte, & liberè dare pacem Eccleſiæ Chriſti per viam meæ ſimplicis ceſſionis Papatus, & eam facere, & adimplere cum effectu iuxta deliberationem præſentis Concilij, ſi & quando Petrus de Luna, Benedictus XIII. & Angelus de Corrario, Gregorius XII. in ſuis obedientijs nuncupati, Papatui, quem prætendunt, per ſe, vel Procuratores ſuos legitimos ſimpliciter cedant.* Caranza in ſumma Gen. Concil. Conſtantien.

P. F. Iacobus Arigonus de Balardis Laudenſis Theologus inſignis ex Magiſtro Sacri Palatij ſuæ patriæ Epiſcopus à Gregorio XII. creatus die 26. Febr. anno 1407. Piſano, ac Conſtantienſi Concilio interfuit, & in hoc ſeſſ. 21. contra Hieronymum de Praga Hæreſiarcham perfidum orauit, cuius orationem tranſcripſit Cochlæus lib. 3. Hiſt. Huſſitarum. Ioannem XXIII. in eadem Conſtantienſi Synodo à ſumma ſede poſtmodum depoſitum, duorum menſium hoſpitio recepit cùm ad dicendam cauſam ſuam à Patribus Concilij vocatus eſſet. *Lucarin. in adnotat. ad Indicem lib. prohibit. & Vghell. Ital. Sac. tom. 4. in Ep. Lauden.*

In ſeſſione 8. diſcuſſis iam articulis Ioã. nis Vuicleff, damnati ſunt, quos omnes ſummariè refert Caranza in ſumma Conciliorum, cum de Conſtantien. Concilio tractat, in quorum confutationem ſtrenuam nauauere operam noſtri Prædicatores, & Dominicus Archiep. Toloſanus cum Petro de Ripa Trãſona maximè. *Fernand. vbi ſup.*

Anno milleſ: quadringenteſimo quintodecimo, quo priuati ſunt Summo Pontificatu ab *Vniuerſo* Concilio Io. XXIII. & Benedictus XIII. comparuit Io. Hus hæreſiarcha citatus à Concilio, quapropter in ſeſſ. 15. dati ſunt ei Commiſſarij quatuor, inter quos princeps eminebat noſter Card. Io. Dominici vt cauſam illius examinarent, atque in illa vſque ad diffinitiuam ſententiam incluſiuè procederẽt, eodemque die fuit facta citatio à Concilio in Hieronymum de Praga, & hic acceſſit vigeſima prima die poſt Paſcha ad Concilium. His duobus perſuaſum eſt à Patribus, vt deteſtatis erroribus ad vnitatem Eccleſiæ, redirent, quod illis promittentibus factum eſt gaudium in illa ciuitate, & Cõcilio, ita vt in lætitiæ ſignum pulſatæ ſint cunctæ Conſtantien. Vrbis campanæ. At cum tentata fuga, quod imminebat vitæ periculum, euadere procuraſſent, in noſtrum Prædicatorum cœnobium ductus Io. Hus, diligenter cuſtoditus eſt à Patribus, quibus eum à ſuis erroribus remouere conantibus, & nihil proficientibus, tandem relaxatus eſt ſæculari brachio in ſeſſ. 15. habita die 7. Iulij eiuſdem anni, & degradatus publico igni traditus, cadẽ pœna anno ſequenti 1416. 2. Kal. Iunij perrinaci Hieronymo de Praga inflicta.

Neque ſua fraudandus eſt laude noſter Magiſter Generalis Leonardus Statij de Datis, qui à Florentina Repub. ad Concilium Orator miſſus, vnus ex examinatoribus errorum Ioannis Hus à Patribus cõſtitutus, illos damnandos, tanquam hæreſim ſapientes iudicauit; & in eadem ſacra Synodo orationes plures eruditas, maximamque pietatem redolentes habuit.

Leonardum comitati ſunt ad Concilium Ioannes de Conſtantinopoli, vir doctiſſimus, atque græcæ linguæ periuſſimus, poſtmodũ Sacri Palatij Magiſter effectus; nec non P. F. Nicolaus Iaquerius Flander, qui ibidem contra Ioannem Hus inualuit, lingua diſputando, calamoque componendo librum, illius hæreſes improbantem, quem ſuppreſſo nomine euulgatum Chriſtianus Orbis vidit, primis ſui nominis litteris tantùm appoſitis N. I. Tandem Hæreſiarcham eundem, in Concilio tortoreo igne conſumptum conſpexit. *Lucarin. in Chronol. Ord. Prad. Le-Feburè in manuali Hiſt. Plod. de Vir. Illuſt. Ord. p. 2. lib. 3.*

Sed neque minori commendatione dignus iudicatur alter Magiſter Ordinis in ijs Prouincijs, quæ *Benedicti* partes, ſequebantur P. F. Io. de Podio Nucis, quem aliqui malè *de Pedionitis* dicunt, qui & ipſe ad Concilium, nobili Fratrum Gallorum, atque *Hiſpanorum* corona ſociatus, acceſſit, quorum doctrina maximum

decoris ornamentum in illa S. Synodo Dominicano nomini attulit: atque inter cœteros ita Ioannis ſcientia emicuit, vt electi Martini V. ſingularem beneuolentiam promeruerit, cui cum in vnione Eccleſiæ facta etiam Dominicani Ordinis vnitas ſummopere cordi eſſet, Ioannem Catanenſem Epiſcopum creauit, & in proprium confeſſorem, animæque ſuæ cuſtodem aſſumpſit, regimine totius Ordinis Leonardo de Datis demandato. *Ex Act. ſupra relat.*

Cum autem ad noui Pontificis Max. electionem, qui totius Dominici gregis curam eſſet habiturus, procedere decreuiſſent Concilij Patres, & triginta electores, viri præſtantiſſimi, vltra Cardinalium vota, ex præcipuis nationibus Chriſtiani orbis eſſent ſuperaddendi, duo ex Prædicatoribus delecti ſunt electores, Dominicus de Florentia Archiep. Toloſanus & Leonardus Statij de Datis Magiſter Generalis Ordinis, qui cum Ioanne Dominici Cardinale, in electionis ſcrutinio à pluribus vocalibus Pontifice Max. ſalutato, ſummum Eccleſiæ Paſtorem, & Chriſti Vicarium cum alijs electoribus Orthodoxam Columnam die 11. Nouembris S. Martino Confeſſ. ſacra elegère, hicque Martinus V. nuncupari voluit.

Tandem in Sacroſancti Concilij terminatione Io. de Podio Nucis Epiſcopus Catanen. nouiter inſtitutus, in ſeſſ. vltima orationem habuit, teſtimonium perhibentibus eiuſdem Concilij Actis tali pacto. *Ven. P. Io. de Pedionitis Epiſcop. Catanien. Fr. Ordinis Prædicat. S. Theol. profeſſor, demandato Dom. noſtri Papæ Martini, & conſenſu ſacri Concilij, ambonem aſcendit, & fecit collationem ſolemnem, aſſumendo pro themate hæc verba Ioannis 16.* Vos nunc triſtitiam habetis, iterum autem videbo vos, & gaudebit cor veſtrum. *Pyrrhus Sicil. Sac. in Epp. Catanen. ſub num. 39. Bzou. in Annal. ad annum ſuprad. in ſeſſ. vlt. Concilij.*

Et hoc loco dignum iudicamus factum glorioſiſſimi Confeſſoris S. Vincentij Ferrerij Valentini, ſilentio non prætereundũ. Declinauerat ipſe cum Prouincijs vltramontanis ad Pſeudopontificum partes; nam tanta erat in veri, ac legitimi Pontificis cognitione ambiguitas tunc temporis, vt præſtantiſſimi, ac ſanctiſſimi viri Clementis VII. ac Benedicti XIII. in ſua obedientia nuncupatorum partibus adhæſerint. Quapropter ab hoc poſteriori ſacri Palatij Magiſter delectus, annis pluribus præfecturam illam adimpleuit. At vnione Eccleſiæ in Conſtantienſi Synodo peracta, electoque in ſummum Catholicæ Eccleſiæ Paſtorem Martino V. S. Vincentius abdicato à ſe Magiſterio ſacri Palatij, Petrum de Luna, Benedictum XIII. nuncupatum, non ſemel hortatus eſt, vt depoſito ſuo prætenſo Papatu ad Martini Pontificis Maximi pedes accederet, eumque Vniuerſalem Eccleſiæ Paſtorẽ agnoſceret; at cum ſe oleum, & operam perdere animaduertiſſet, in eundem Petrum priuatis, publiciſque colloquijs, ex ſuggeſtu, & vbique declamauit, eius in Pſeudo pontificatu pertinaciam increpando, ſententiaſque contra eum à ſacra Synodo latas propalando. Doluit de hoc ſupra modum Petrus, eumque purpuræ promiſſione allicere; deinde minis perterrefacere conatus eſt, ſed fruſtra. Nam & Ferdinandum Regem Aragonum, nec non Regnum Caſtellæ, ac Legionis ad eundem execrandum, ac Martinum Papam venerandum ſuis exhortationibus adduxit.

Lucarinus in Adnotationib. ad Indicem Librorum Prohibit. Fernandez in Concertat. Prad. ad an. 1415. & Plod. in vita eiuſdem S.

Tit. 9.

In Concilio Papienſi.

ANno milleſimo quadringenteſ. vigeſimo tertio, cum tempus celebrationis Concilij Papienſis in ſeſſione 44. Conſtantienſis Synodi decreti, aduenisſet, placuit Martino Pontifici Max. conſultis Cardinalibus, præmittere quoſdam Prælatos illius Præſides pro eiuſdem inchoatione, videlicet Petrum Donatum Cretenſ. Archiep. Iacobum Spoletanũ Epiſcopum, Petrum Abbatem Roſatium Benedictinũ, atque

atque Leonardum Statij de Datis Generalem Magiſtrum noſtri Ord. Præd. qui Papiam petentes, illud menſe Maio inchoauere: at graſſante ibidem lue, poſt duos, menſes à Martino Pont. Senas translatum eſt, die 22. Auguſti ibidem inchoatum, cui ijdem quatuor ſupra relati præſedere, interuenientibus ex omnibus Chriſtiani Orbis partibus ſacris Paſtoribus, pluribus Regum, atque Principum Oratoribus. Adfuere quoque ex noſtris multi Archiepiſcopi, atque Epiſcopi, qui tunc temporis Eccleſias regebant, nec non Theologi præſtantiſſimi, quorum nomina à Scriptoribus noſtris ſilentio prætereuntur. *Spondan. & Bzou. in Annal. Eccleſ. ad præfat. annum num.* 1. *&* 2.

Tit. 10.

In Concilio Baſileenſi.

ANno à Natiuitate Chriſti Domini mileſimo quadringenteſimo trigeſimo primo inchoatur Generale Concilium apud Baſileam à Martino Papa V. congregatum legitimè contra Huſſitarum errores, ac pro Eccleſiæ reformatione, perduraſſitque Concilium annis pluribus: veruntamen à viſibili Eccleſiæ capite Pontifice Max. tandem defecit, verſumq; eſt in Conciliabulum, ac ſathanicam Congregationem anno 1438. *Spondan. in Annal. Eccleſ. anno* 1430. *num.* 11. *& anno* 1438. *num.* 11.

Cum autem Pontifex iuſtis de cauſis præpeditus ad eandem Synodum accedere nequiret, Cardinalem Iulianum Cęſarinum ex primaria Romana nobilitate, virum præſtantiſſimum, ac doctiſſimum, Concilij Præſidem, Apoſtolicumque de Latere Legatum creauit, qui in expeditione contra Bohemos occupatus, inſtante eiuſdem celebratione, Ioannem de Palomar Apoſtolici Palatij Auditorem, Ioannemque Stoicum de Raguſio Dalmatam Procuratorem Generalem noſtri Ordinis Baſileam miſit, qui Concilium ſuo, Apoſtolicæque Sedis nomine auſpicarentur, eidemque vſque ad ſuum aduentum præſiderent. Concilium igitur inchoauere die Lunæ 23. Iulij eiuſd. anni. *Spondan. in Annal. Eccleſiaſt. ad an.* 1431. *num.* 8.

Interfuere huic S. Synodo ferè omnes tunc temporis noſtri Eccleſiarum Paſtores, ex quibus ſequentes tantùm relatos nouimus à ſcriptoribus.

Andreas Archiep. Coloſſen.
Andreas Ep. Andren.
Antonius Corrarius Ep. Ceneten.
Antonius Ponticorona Ep. Cephaleditan.
Matthæus Ep. Mantuanus.
Et Io. Stoicus Procurator Gen. Ordinis, qui euaſit Ep. Argentinen. & Legatus Eugenij IV. ad Imperatorem Conſtantinopolitanũ, & hic Patribus Concilij obtulit libellum contra impia Huſſitarum dogmata.

Interfuere quoque ex Prædicatoribus de Pontificis Max. mandato
Io. Texerius Mag. Generalis Ordinis cum ſocijs ſuis.
Io. de Turrecremata Magiſter Sacri Palatij
Io. Nider Sueuus
Henricus Kaltiſen Confluentinus poſtmodum Sacri Palatij Mag. omnes viri præſtantiſſimi, cum pluribus aliis ex noſtris, quorum nomina ſunt in libro vitæ. Hi omnes ſtrenuam poſuere operam in confutandis Huſſitarum erroribus, atque pace Eccleſiæ conſeruanda, vſque quo Concilium in fidelitate atque obedientia erga Eugenium IV. Pontificem Max. permanſit *Fernand. in Concertat. Præd ad an.* 1431. *ex Bochleo lib.* 6. *&* 7. *hiſt. Huſſit. an. ſuprad.*

P. F. Io. de Turrecremata Hiſpanus, Sacri Palatij Magiſter, ab Eugenio IV. poſt Ioannem de Conſtantinopoli inſtitutus, inter celeberrimos ſæculi ſui, doctiſſimos, ac præſtantiſſimos viros iure meritò computandus, ob ſcientiarum cumulum, vitæ integritatem, fidei Zelum, inque pertractandis negotijs dexteritatem maximã, ad Baſileenſem Synodum ab eodem Pont. Max. dirigitur. Ibi Patribus mandantibus contra Bohemorum errores, ac deliramenta librum de Chriſti corpore ſacra eruditione refertum ſcripſit tractatumque de B. Virginis conceptione compoſuit, recognouitque S. Brigittæ reuelationes. At Synodo illa ab Eugenij Papæ IV. obe-

dientia deficiente, ex ea diſceſſit, Vrbem petens, atque Eugenij authoritatem ſupra Concilium, primarumque in Catholica Eccleſia defenſans, vt dicemus infra. *Fernand. vbi ſup. ex S. Antonino 3. p. tit. 23. cap. 11.*

Mittitur à Patribus Concilij an. 1433. P. F. Io. Nider noſtri Baſileenſis cœnobij Prior, & doctiſſimus vir, in Sacra Theologia Laureatus, eiuſdem Concilij Legatus ad Fridericum Marchionem Brandeburgenſem, ac Ioannem Bauariæ Ducem, aliosque Principes, vt ſalvum conductum Bohemis hæreticis promitterent, ac iurarent: vt abſque detrimento ad Concilium venire poſſent, ac reuerti, ad diſputandum ſuper articulos, in quibus ab Eccleſia deficiebant. *Fernand. vbi ſup. ad an. præfat. ex Cochleo hiſt. Huſſit. lib. 6.*

Acceſſere igitur Bohemorum Oratores ad Concilium an. 1433. atque exhibitis ſuorum deliramentorum articulis, ſtatutum eſt à Patribus, vt primo articulo propoſito à Rockylana, reſponderet noſter Io. Stoicus de Raguſio Procurator Ord. ſupradictus, qui octo diebus antemeridianis horis eidem ſapientiſſimè reſpondit. Secundo, à Wenceslao Taborita propoſito, ſatisfecit Aegidius Carlerius Cameracen. Eccleſiæ *Decanus* per quatuor dies. Tertio ab Vdalrico Presbytero Orphanorum propoſito, P. F. Henricus Kaltiſen Conſluentinus, qui fuit poſtmodum Sacri Palatij Magiſter, ac Nidroſien. Archiepiſcopus in Norwegia euaſit, per tres dies reſpondit. Quarto verò, à Petro Paynè exhibito, ſatisfecit Ioannes Palonarius Auditor Cauſarum Apoſtolici Palatij, atq; Archidiaconus Barchinonen. per tres dies, quos omnes in publico Concilio confutauere. *Spondan. in Annal. Eccleſ. ad an. 1433. num. 11.*

In eadem præterea S. Synodo interfuit P. F. Io. Capreolus Toloſanus, doctiſſimus Theologus, qui ibidem pluries cum oratoribus præfatis diſputauit. *Spondan. in Annal an. 1443. num. 10.*

Cum verò Concilij Patres ab obedientia Eugenij Pontificis defeciſſent, qui illud damnauit, execrauitque Andreas Coloſſenſis Archiepiſcopus noſter Dominicanus orationem habuit ad ſuadendum eiſdem contumacibus, cum Eugenio pacem habendam, quod cum conſequi non valeret, Conciliabulum illud ſtatim deſeruit, quod & cuncti alij Fratres noſtri præſtitere, ita vt nullus ibidem remanſerit Dominicanus. Atque adeo in electione Fœlicis Antipapæ nec vnus quidem ex noſtris reperius eſt, inter triginta duos electores. Neque in noſtro Conuentu Baſileenſi, vbi pluries iam habitæ fuerant ſeſſiones, admiſſa deinceps Fratres congregationem vllam ſathanicam, propter quod multa mala perpeſſi, bene & prudenter à conſpectu Concilij quoniam digni habiti ſunt pro fidelitate erga ſedem Apoſtolicam contumeliâ pati. *Fernand. vbi ſup. an. 1433. ex Cochleo in hiſt. Huſſit. lib. 6. & Lucarin. in Chronologia Ord.*

Tit. 11.

In Concilio Ferrarienſi.

EXſecrato Baſileenſi Conciliabulo, Eugenius Pontifex Generale Concilium Ferrariam euocauit, ad quod acceſſere Imperator Io. Paleologus cum Patriarcha Conſtantinopolit. Ioſepho, Marco Epheſino Archiep. Beſſarione viro doctiſſimo, pluribuſq; alijs Eccleſiæ Græcæ pro vnione cum Latina conſtabilienda anno 1438. Verumtamen prima ſeſſio habita eſt Feriæ 4. die 8. Octobris in amplo Sacello Palatij Pontificij eo quod podagra prepeditus Pontifex eſſet. Huic S. Synodo quot quot erant ex noſtris Archiepiſcopi, atque Epiſcopi tunc temporis interfuere cum Theologis multis, inter quos ſpeciali Ordinis gloria tanquam ſol effulſit P. F. Io. de Monte Nigro Prouincialis Lombardiæ pro vt infra referimus. *Spondan. in Annal. an. 1438. num. 19.*

Inter cæteros verò Paſtores, qui in hoc Concilio Dominicanam Togam ſuprà modum condecorauere, fuit P. F. Andreas Rhodius Græcus, Coloſſenſis Archiepiſcopus, qui à Latinis ad diſputandum contra Græcos aſſumptus, in

Seſſio-

Digitized by Google

Seſſione 2. habita die Sabbathi 11. eiuſdem Menſis ex parte Latinorum, Beſſarionem virum ex Græcis præſtantiſſimum, ad purpuram poſtmodum vocatum, imitatus, graui oratione, Pontificis, Imperatoris, Patriarchæ, totiuſque Synodi laudes, ac gloriam celebrauit. *Spondanus vbi ſup. num.* 30. qui tamen præfatum Andream Dominicanum fuiſſe ſilet ibidem, eumque Coloſſen. ſiue Rhodium Archiep. nominat, de quo tamen viro ſcribit S. *Antoninus*, qui tunc temporis viuebat, 3. parth. hiſt. tit. 23. cap. 11.

In ſeſſione tertia celebrata fer. 3. die 14. eiuſd. Menſis Marcus Epheſinus Archiep. captata Patrum beneuolentia, orationem habuit, oſtendendo Chriſtum pacem Eccleſiæ, velut hæreditarem reliquiſſe, eam tamen cõtemptam fuiſſe à Romana Eccleſia doluit. Reſpondit *Andreas* Archiep. ſupradictus, Romanæ Eccleſiæ nihil pace, ac concordia gratius, nil iucundius vnquã fuiſſe: ea propter Concilijs Orientalibus omnibus Romanos Pontifices per ſe, vel Legatos ſuos ſemper interfuiſſe, pacemq; & concordiam cum Græca per litteras, ac Legatos Apoſtolicos coluiſſe, & voluiſſe. Subdidit Marcus, cũcta vera eſſe, veruntamen Pontifices Romanos diſſidij fomites extitiſſe ob factam ad Symbolum additionem *Filioque*, quæ ſi ſublata foret, inter vtramque pax illico effulgeret. Reſpondit Andreas, id verbum iure meritò fuiſſe Symbolo appoſitum, adductis ad hoc comprobandum compluribus SS. Patrum teſtimonijs, atq; argumentis. *Bzou. in Annal. Eccleſ. an. ſuprad. n.* 7. *& Spondan. ibid. n.* 30.

Seſſio 4. habita eſt die 15. Octob. & quinta, die 16. (quod & in ſequentibus ſexta, & ſeptima contigit) in quibus Fr. Andreas *Archiep.* cum prædicto Marco Epheſino diſputationes habuit de præfatæ particulæ *Filioque* additione, eſſet nec ne legitimè à Romana Eccleſia facta. *Ex Suprad. Auct. vbi ſup. & num. ſequentibus.*

Seſſio 8. celebrata eſt Kalendis Nouemb. eiuſd. anni, in qua Beſſarion Nicænus, Orator fœcundiſſimus, Græcorum partes defenſurus, ea, quæ in ſuperioribus ſeſſionibus propoſita fuerant, reaſſumpſit, nouis rationibus, atque authoritatibus exhibitis, de non facienda additione præfata Symbolo Fidei. Quibus omnibus ſumma eruditione, atque doctrina reſpondit *F.* Andreas Archiep. (non Io. de Monte Nigro prouincialis noſter Lombardiæ, vt malè ſcribit Spondanus; nam hic in decima ſeſſione diſputauit.) concludendo factam additionem licitam, imò neceſſariam fuiſſe, quod & in ſeſſione 9. habita 4. Nouemb. præſtitit peregregiè. *Bzou. vbi ſup. num.* 10. *&* 11.

Decima ſeſſio celebrata eſt die Sabbati 8. Nouemb. in qua P. F. Ioannes de Monte nigro ſupradictus diſputauit cum Beſſarione de eadem additione, *Filioque*, benè, ac neceſſariò facta ab Eccleſia Latina, triplicem additionis modum adducendo. Quorum primus eſt, cum additamentum rei adiectæ opponitur, vt ſi Deum Patrem quis eſſe genitum diceret, quod eſſet hæreticum. Secundus eſt, qui à *te*, cui apponitur, tantùm diuerſus eſt, vt ſi Deum Patrem quis diceret Geometram, quod eſſet ineptum. Tertius verò cum verumque eſt congruum, vt ſi filius Patri dicatur conſubſtantialis, & hunc tertium modum, pium, ac religioni declarandæ vtilem aſſerit Ioannes noſter; concluſitque variis argumentis Romanam Eccleſiam particulam *Filioque* non addidiſſe, vt Symbolum Conſtantinopolitanum, ſi-emque ipſam euerteret, ſicuti prætendebat Beſſarion, ſed vt Nicænum, ac Conſtantinopolitanum idem eſſe, idemque ſignificare, declararet. *Bzou. vbi ſup. num.* 12.

In Seſſione verò 11. habita die 11. Nouemb. & ſeſſ. 12. celebrata die 15. & ſeſſion. 13. facta die 17. eiuſdem menſis, nec non ſeſſ. 14. die 4. & ſeſſ. 15. die 18. atque ſeſſ. 16. & vltima, menſe Decembri eiuſdẽ anni 1438. factis, optimè reſpondit Græcorum difficultatibus Cardinalis Iulianus Cæſarinus, vir eruditiſſimus, ac præſtantiſſimus, ſicuti videre eſt in Annalib. Eccleſiaſticis Bzouij noſtri anno ſupradicto 1438. num. 13. 14. 15. 16. 17. & 18. In vltima verò Seſſione, ex Eugenij Papæ, Ioannis Palæologi Imperatoris, ac Patrum communi voto decretum eſt tranſferendam Synodum Florentiam ob ingraueſcentem peſtilentiam; ea tamen conditione, vt Pontifex Orientalibus de alimẽtis, ac vitæ neceſſarijs interim prouideret: ſicque terminatum eſt Ferrarienſe Concilium. *Bzou. vbi ſup. num.* 18.

Tit.

Digitized by Google

Tit. 12.

In Concilio Florentino.

CONuenere igitur in vnum Pontifex Max. Eugenius, Imperator Græcorum Io. Palæologus, Ioseph Constantinopolitanus Patriarcha cum ipsis Patribus Concilij Ferrarien. & ex eadem vrbe egressi mense Ianuario anni 1439. Florentiam petiere, vbi celebrata est prima sessio Concilij Florentini, quæ in continuatione Ferrariensis Synodi 17. ponitur, & in sessione 2. habita die 2. Martij P. F. Io. de Montenigro prouincialis noster Lombardiæ cum Marco Ephesino de processione Spiritus Sancti disputauit, ac primò de significatione vocis *Processio*, deinde de testimonijs SS. Epiphanij, & Basilij, quibus Ioannes asserebat probari processionem Spiritus Sancti, tam ex Filio, quàm ex Patre, (negante tamen Marco) quæ sequentibus quinque sessionibus eodem mense Martio habitis, fuere à Ioanne & Marco agitata. *Spondanus in Annalib. Eccles. an. 1439. num. 1. & 11.*

Porro apud nostros Prædicatores celebrata est hæc S. Synodus Florentina in coenobio S. Mariæ Nouellæ, cui inter cæteros nostros interfuit *S. Antoninus*, tanquam particularis Doctor Theologus; non dum enim Florentinus Archiep. fuerat institutus; nam id munus ei contulit Eugenius Papa postmodum 4. Id. Febr. anno 1446. qui velut testis de visu refert, quod cum Io. de Montenigro testaretur D. Basilium in libro ad Eunomiũ de Spiritu Sancto asserere disertè Spiritum Sanctum, non solum à Patre procedere, verùm & à Filio; & ex collatione diuersorum codicum S. Basilij deprehensa fuisset Græcorum malitia, qui in nonnullis vocem *Filij* subtraxerant, tuncque Imperator dixisset, in Græcia multos reperiri eiusmodi codices absque illa voce, ideoque standum non esse paucis illis qui iam in medium afferebantur, Iuliauum Card. Cæsarinum Imperatori in hunc modum respondisse. *Non ne Imperator Serenissime cum decreuisses ad certamen venire, decuit arma tua tecum afferre, & non in ipso certamine expectare?* Subdit enim idem S. Antoninus, ad disputationem electos esse ex latinis quatuor, duos nempe Antistetes, nostrum Andream Colossen. Archiep. vnum, & alterum ex Ordine Minorum, & Theologos duos, nempe Ioannem de Montenigro pariter Dominicanum, cum *Ambrosio* Generali Camaldulensium; præfecto tamen disputationi Ioanne de Montenigro, qui solum cum Ephesino Archiep. disputauit. *Spondan. vbi sup. n. 3.*

Idem præstitit Ioannes in duabus subsequentibus sessionibus, quarum prima, die Sabbati 21. & secunda, die Martij 24. Martij fuit celebrata, Ioanne Card. de Turrecremata, ac P. F. Bartholomæo Lapatio viris præstantissimis etiam disputantibus; quorum omnium rationum permoti Imperator, & Patriarcha cum alijs Episcopis, veritati Catholicæ subscripsere, Spiritum S. ex Patre, filioque procedere: hac tamen conditione, vt talem particulam *Filioque* Græco Symbolo apponere non tenerentur; solo Ephesino Archiepiscopo Marco in sua obstinatione permanente. Ioseph autem Constantinopolitanus Patriarcha in fide Romanæ Ecclesiæ quieuit in pace ibidem, in nostro S. Mariæ Nouellæ templo sepulturæ traditus. *Spondanus vbi sup. n. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. & Fernand. in Concertat. Prad. ad. annum 1439.*

Terminato Concilio in Ecclesiam propriam Patribus reuersis, cum Cardinalis Venetus Apostolicus de Latere Legatus ad Imperatorem Constantinopolim fuisset ab Eugenio Papa missus, duxit is secum P. F. Bartholomæum Lapatium, Cortonensem Episcopum iam creatum, virum græcæ linguę peritissimum, atque, in lectione Sanctorum Patrum Latinorum, Græcorumque versatissimum, qui de Imperatoris, Procerumque Curiæ eius mandato, in Constantinopolitana Vrbe coram præfatis publicum certamen cum Marco Ephesino Archiep. habuit de his, quæ iam in Synodo Florentina fuerant definita: & Spiritu Aeterni Patris linguam eius mouente, tanta facundia, atque sacra Patrum

trum eruditione cuncta probauit, vt confuſus Matcus, argumentis propoſitis reſpondere non valens, intra paucos dies animam inferno in ſua obſtinatione pertinax euomuerit. *Fernandez vbi ſup.*

P. F. Io. de Turrecremata Magiſter Sacri Palatij ab Eugenio IV. Card. creatus, eidem Concilio interfuit, in quo cum Græcis diſputando, & reſpondendo Oratoribus Conciliabuli Baſileenſis, primatum Eugenij, cunctorumque Summorum Pontificum in Catholica Eccleſia, nec non eiuſdem auctoritatē ſupra Concilia mordicus defendit. Quare propter hæc, & ab ipſo geſta in Baſileenſi Concilio in fauorem Apoſtolicæ ſedis, fideique Catholicæ, *Defenſoris Fidei* nobilem titulum à Patribus eiuſdem Synodi promeruit. *Olmeda in vita Barthol. Texery Mag. Ord. Plod. p. 2. lib. 2. & Lucarinus in Chronolog. Ord.*

Orationem habuit in eadem Florentina ſacra Synodo noſter P. F. Hieronymus Ioannis ad Patres eiuſdem propter vnionem Eccleſiæ Græcæ cum Latina conſtabilienda. *Lucarinus vbi ſup.*

Dum Baſileenſe Concilium celebraretur, quod poſtea Ferrariam primò, Florentiam poſtmodum continuata temporis ſucceſſione translatum retulimus, ſubortis inter Patres eiuſdem, ac Eugenium Papam difficultatibus, decreuit Pontifex illud diſſoluere, quod agre ferentes illi, Eugenium id facere non poſſe contendebant, Epiſcoposque Gallos ad illud accedere monebant. In tot igitur Eccleſiæ turbinibus ancipites Gallici Paſtores hæſerunt, & ex Regio decreto congregatum eſt aliquot Epiſcoporum cōuentus in Bituricenſi ciuitate anno 1432. eidemq; Epiſcopi, ac doctores plures interfuere, cui nam parti adhære deberent conſulturi. Quibus ab Eugenio cognitis, P. F. Ioannem de Turrecremata Sacri Palatij Magiſtrum cum plena poteſtate, Sedis Apoſtolicæ cauſam defenſaturum, illuc miſit, qui Gallos in fidelitate, ac veneratione erga Eugenium cōfirmauit, atq; induxit, vt obedientiā patrum Baſileenſium Summo Pont. debitam, reſtituere procurarent. *Spondan. in Annal. Eccleſ. an. 1432. num. 6. & Olmeda in vita Barthol. Texery Mag. Ord.*

Tit. 13.

In Piſano Conciliabulo.

IVlius Papa II. nuper electus iurauit ſe Generale Concilium celebraturum pro Eccleſiæ reformatione, paceq; inter Chriſtianos Principes componenda: requiſitus autem vt iuramentum adimpleret, & iuxta Conſtantienſis Concilij conſtitutionem, decennio expleto, nouum celebraret, differebat ille. Tandem inſtantibus aliquibus S. R. E. Cardd. & Prælatis, atque vrgentibus Concilij celebrationem, & Pontifice renuente id præſtare, Bernardinus de Caraual Hiſpanus, & Federicus de S. Seuerino Cardinales, cum quibuſdam alijs purpuratis Patribus Piſas, deinde Mediolanum petiere, & renuente Iulio Papa, eccleſiaſticos Antiſtites, atque chriſtianos Principes ad Generale Concilium, in prædictis locis indictum, propria auctoritate conuocauere. *Caranza in ſumma Concilij Lateranen.*

Igitur anno 1511. die 16. Maij conuenientes in vnum tres S. R. E. Cardinales Mediolani exiſtentes, nempe Bernardinus tit. S. Crucis, Guillelmus Card. Narbonen. atque Franciſcus Cardin. Cuſentinus, auditiſque inſtantijs à Procuratoribus Maximiliani Cæſaris factis, nec non Ludouici Regis Chriſtianiſſimi, de Concilij celebratione ex Synodi Conſtantienſis decreto, cuius indictionem, quamuis iuratam, Iulius Papa II. & ad pacem Chriſtianorum, bellum in infideles, morumq; reformationem per neceſſariam, negligeret, tam ſuo nomine, quàm ſex aliorum Cardd. quorum ſe ſpeciale mandatum habere profitebantur, nempe Philippi Epiſc. Tuſculani, Hadriani tit. S. Chriſogoni, Renati tit. S. Sabinæ, Caroli tit. S. Viti Presb. nec non Friderici tit. S. Angeli, & Hippolyti tit. S. Luciæ in Silice Diaconorum Cardd. cæterorumque illorum eis adhærentium, indixere Generale Eccleſiæ Concilium Piſis Kal. Septembris eiuſdem anni

anni inchoandum, rogaueruntque Pontificem Iulium, vt per ſe, vel Procuratores ſuos eidem intereſſe vellet. At Pontifex damnum maximum, quod ex tali Conciliabulo Catholicæ Eccleſiæ prouenire poterat, animaduertens, Generale Concilium Romæ in Lateranenſi Baſilica celebrandum die 19. Aprilis ſequentis anni 1512. indixit in Orbe Chriſtiano cum conſuetis ſolemnitatibus. His tamen non adquieuere Cardinales præfati, Iulio Pontifici malè affecti; nam Concilij conuocationē in valuis Eccleſiarū Mutinenſis, Reghien. & Parmen. affigi mandauere, qua cunctos Chriſtiani Orbis Paſtores ad Concilij Piſani celebrationem vocabant. Diſplicuit ſupra modum Pontifici Max. facta conuocatio, quam de conſenſu aliorum Cardinalium, qui ſibi adhærebant, ac de plenitudine poteſtatis Apoſtolicæ, irritam, nullam, ac inanem declarauit, atque anathematis, & maledictionis æternæ pœnā in eos, qui eidem Conciliabulo intereſſent, adhærerent, ſeu fauerent, promulgauit. *Spondan. in Annal an.* 1511. *num.* 11.

Nunciata præfatis Cardinalibus damnatione Piſani Conciliabuli, apologiā promulgarunt in Burgo S. Dominici tres primi Cardinales, qui ex Mediolano illuc conuenerant, die 27. Septemb. ad conſilio rum ſuorum, & indictionis Concilij ſui, & criminum ſibi impoſitorū purgationem a Iulio Pont. in edicto Synodi Lateranen. Nec his contenti, conſilium Philippi Decij Iuris conſulti celeberrimi Mediolanēſis itidem promulgarunt, quo conuocatum Concilium Piſanum, legitimum, & iuridicum fore, etiam Pontifice contradicente, aſſeuerabat. Aduerſus tamen huiuſmodi ſegregum ſcripta calamum acuit Reuerendiſs. noſter Generalis Magiſter, ac ſapientiſſimus doctor F. Thomas de Vio Caietanus, quod illis maximam incuſſit formidinem. *Spondan. vbi ſupra num.* 20. *& an.* 1512. *num.* 15.

Neque his contentus Thomas, delegit tres ex Ordine ſibi ſubditos, viros doctiſſimos, quos & Piſas direxit, inchoato Concilio ſe oppoſituros, animaduertens in hoc facturum ſe rem gratam Deo, Iulioq; Pontifici Max. gratiſſimam. Delegauit ergo illuc PP. FF. Auguſtinum Nallium Ragoſinum, poſtmodum Mercanen. Epiſcopum, Matthæum de Lulmo Prouincialem Lombardiæ, deinde Laodicenum Paſtorem, nec non Bartholomæum Rondaninum Fauentinum, viros, tam in cathedris, quàm in ſuggeſtu præſtantiſſimos, ac facundiſſimos, vt noſtros, atq; aliorum Ordinum Religioſos, Clerum, ac populum in fidelitate erga Romanum Pontificem Iulium conſtabilirent. Perrexère illi, & concionibus aſſiduis, nec non frequentibus diſputationibus probauere Piſanum, non Concilium, ſed Conciliabulum eſſe, dira à Iulio Papa contra illi adhærentes, ac fauentes emanata annunciantes. Et hi ita Religioſos cunctos in ſuam traxere ſententiam, vt inuitati à ſeditioſis ad interueniendum Conciliabulo, profiterentur ſinguli, ſe ad illud acceſſuros, ſi Fratres Prædicatores id quoque præſtarent. At hi non ſolum ei non adhæſere, verùm contrarium cunctis ſuaſere; quin imo, cum proceſſione de more Conciliorum inſtructa, cuncti refractarij per ciuitatem incedentes, principaliores q; Eccleſias viſitantes, ad noſtrum S. Catarinæ martyris templum acceſſiſſent, reſtitere in faciem Conciliabuli Prædicatores, & occluſis Eccleſiæ, ac conuentus foribus, noluerunt illius fautores, tamquam excommunicatos, ac iure merito exſecratos, in ſua recipere; quod factum tantam attulit refractarijs confuſionem, vt inſtructam proceſſionem diſſoluentes, in rabiem acti, igne, atque ferro, & cœnobium noſtrum cum Eccleſia flammis, & Fratres armis perdere attentauerint. At Fratres in Domino, cuius cauſa agebatur, confiſi, ſupra Eccleſiæ tecta aſcendentes, tegulis, ac laxis hinc inde proiectis, refractarios in fugam coniecere. Interim nobilibus quibuſdam cum affecto nobis populo accurrentibus, meditata mala non compleuere illi, factaque eſt propter hoc tanta inter Piſanos diſcordia, ac popularis tumultus, vt refractarij Piſas deſerere, Mediolanumque petere coacti ſint. Quo facto maximam, Iulij Pontificis, Romanæ Curiæ, cæterorumque fidelium, obtinuere Fratres noſtri beneuolentiam. In tanti igitur facti perpetuum poſterorum documentum, fores Eccleſiæ in fautores Conciliabuli clauſas, ex proprio loco euulſas in anteriori facie eiuſdē ſuſpendere noſtri, ex reipublicę Florentinæ beneplacito cui ſubdebātur Piſa-

pi

ni, permanſere autem in eodem loco ſupra centum annos vſque ad noſtra tempora; tamdemque temporis iniuria marcidæ, ab incauto Priore præteritis annis fuere igne conſumptæ. *Ex monumentis Conuentus Piſani, & Grauina in Preſcriptionibus tom. 4. par. 2. queſt. 1. art. 10. Fernandez in Concertat. Prad. an. 1512. & Plodius par. 2. lib. 3. in vita Caietani.*

Eruditiſſimus autem vir Reginaldus Lucarinus Ciuitatis Plebis Epiſcopus ex Ordine noſtro aſſumptus adhuc ſuperſtes, de hoc Conciliabolo loquens ita ait.

La coſtanza, che moſtrarono li noſtri frati nell' eſſecrare il Conciliabolo di Piſa, e deſcritta dal Grauina nelle ſue Preſcripzioni tom. 4. p. 2. nella queſt. prima nell' Art. 10. al titolo de Conciliabolo Piſano che è nel mio volume ſtampato in Napoli nel 1636. a carte 88. La deſtruzzione di queſto Conciliabolo fù l' opuſculo del Card. de Vio Caetano de Poteſtate Papæ, quale il Conciliabolo mandò à Parigi alli Dottori di quell' Vniuerſità con una lettera, ſtampata col iſteſſo Conciliabolo in Parigi nel 1612. in 4. ma quelli Dottori non hauendo poſſuto dirui in contrario, il Conciliabolo ſi riſolſe in fumo.

Tit. 14.

In Concilio Lateran. vlt.

COmmouit & Iulius Papa II. contra Piſanum Conciliabolum Generale Concilij Lateranenſe, à Bellarmino dictū, V. à condito verò Præd. Ordine II. vrgente apud Pontificem Max. doctiſs. viro Thoma de Vio Caietano Generali Magiſtro noſtri Ordinis, pro Conciliabulo Piſano execrando, aliiſque Eccleſiæ neceſſitatibus, die Lunæ 10. Maij anno 1511. inchoatum, & ſub Leone Papa X. Martij 16. anno 1517. terminatum, adſiſtentibus ipſo Pont. Max. cum multis S.R.E. Cardinalibus, Archiep. Epiſcopis, Abbatibus, doctiſſimiſque Theologis, ex quibus plures Dominicanam togam illuſtrarunt. *Spondan. in Annal. Eccl. ad an. 1512. num. 9. & Fernand. in Concertat. Pred. ad an. 1513.*

Adſtitere & plures infulati Patres ex Prædicatoribus, inter quos recenſentur ſequentes ab Vghello, & aliquibus Scriptoribus Ordinis relati

Thomas de Albizis Epiſcopus Callien. ſub Leone X.

Thomas Siculus Epiſcopus Minoren. ſub Leone X.

Benedictus Paganottus Ep. Vaſionen. ſub Iulio II. & Leone X.

Paſchaſius Hiſpanus Ep. Burgen. &

Ludouicus Viterbien. Ep. Signinus.

Ex quibus hi duo poſteriores Sacro Concilio ſub Iulio II. interfuere, & in eodem ex militante Eccleſia in triumphantem, morte interueniente, translati ſunt ambo an. milleſimo quingenteſimo duodecimo.

Adſtitit & Theologorum Princeps Magiſter Ordinis noſtri Thomas de Vio Caietanus cum Procuratore Generali eiuſdē, viro doctiſſimo atque nobiliſſimo Nicolao Sciombergo, qui fuit poſtea S.R.E. Card.

Habita eſt ſecunda Concilij Seſſio 17. Calen. Iunij an. 1512. in qua noſter Thomas Caietanus in hunc modum coram Iulio Pont. & Patribus orauit.

ORATIO REVERENDISS. P.F. Thomæ de Vio Caietani S. Theol. Profeſſ. ac totius ordinis Prædicat. Generalis Magiſtri habita Romæ in Secunda Seſſione Concilij Lateran. xvij. Kal. Iunij M.D.XII.

CVm animaduertam Iuli II. Pont. Max. reliquas omnes Eccleſiaſticæ Reip. conſuetudines, actioneſque ſingulas eſſe ſingulis Eccleſiæ partibus accommodatas, generales verò Synodos vniuerſalem Eccleſiam penitus reſpicere; eamque tamquam finem ſibi proprium attendere, exiſtimaui me facturum rem & vtilem, & omnibus gratam, ſi hodierno die primum de Eccleſia ipſa, deinde de Synodis huius temporis, illarumque differentia, ac diuerſitate dicerem. Sed cum ijs diebus ex hoc loco viri doctiſſimi, qui hoc oratorio munere magna cum laude perfuncti ſunt,

Digitized by Google

de ijs ferè rebus verba grauiter, ſapienterque fecerint, ego qui ingenio illis, & doctrina inferior ſum, quo meis viribus minus confido Pater ſancte, eo humilius, atque propenſius tuam humanitatem, & clementiam mihi propitiam eſſe, & ſummiſsè oro, & ſuppliciter peto. Sed quoniam nihil eſt, quod homo de ſemetipſo ſine auxilio, opeque diuina poſſit pollicerì, ad glorioſam ipſam virginem Dei Matrem primũ conuertam orationem meam.

Aue Maria &c.

CVm dilectus Chriſti diſcipulus, & Euangeliſta multa nobis ex prophetica illa, myſticaq; viſione nunciare inſtituiſſet, de Deo, de Agno, de Dei, Agnique gloria, deque venturis præteritiſque temporibus ac rebus diuinitus retulit, atque is etiam Chriſtianam Remp. & Eccleſiam contemplatus, in hunc modum ipſe, aut per ipſum potius ſanctus Spiritus locutus eſt. Vidi ciuitatem ſanctam Ieruſalem nouam deſcendentem de cælo. Magna profecto, & diuina, maximaque inſuper, atque omnem humanæ rationis terminum exſuperantia Ioannes vidit. Vidi inquit ciuitatem, vidi ſanctam, vidi Ieruſalem, vidi illam nouam, ac de cælo deſcendentem. Quæ eſt iſta ciuitas, quam Ioannes vidit, Quæ eſt iſta, quam magiſter diſcipulo. Chriſtus Apoſtolo, Spiritus ſanctus Euangeliſtæ, ac vati figuris, & allegorijs reuelauit? Certe ciuitas hæc Chriſtianæ Reip. Vrbs eſt, quæ non vallo aliquo terreno, non caduco murorum meniumque ambitu cincta eſt, ſed multitudine, copiaq; innumerabili clauſa eſt, ac permunita. Quamquam enim huius mundanæ ſapientie antiſtites certò quodam & perſcripto ciuium numero ciuitates conſtitui oportere arbitrati ſint, nimiamque, & nimis latè diffuſam multitudinem ſummouerint, neque inter centies centena millia (vt ipſi aiunt) commertium fieri poſſe vllum exiſtimauerint, ſolum tamen Chriſtianum genus tanta tamque mirabilià Deo optimo maximo, cognationis, neceſſitudinis, ſocietatiſque copula deuinctum, ac coniunctum eſt: vt in vnitate maximam multitudinem, vnius vrbis ambitu ſpatium ampliſs. in vna denique ciuitate totum terrarum orbem complectatur. Nam cum in condenda, & conſtituenda qualibet ciuitate quo in primis requirantur. Primum vt partibus ſuis omnibus ipſa conſtituatur Reſp. Deinde, vt eæ partes inter ſeſe ciuili amicitia quadam, & conſenſione conſpirent, licet cognoſcere, quomodo priuatis publiciſque in rebus, ambabus ijs partibus noſtra hæc Chriſtiana Ciuitas excellat. Quod enim ea partes omnes perfectiſſ. Reip. habeat, atque contineat, ea imprimis ſacra, quæ ſacramenta appellamus oſtendunt, quæ tantæ ſunt efficaciæ, & virtutis, partim vt hominum generationis matrimonio propagent; partim Deo filios baptiſmate vt gignant; tum vt genitos communicatione corporis Chriſti alant, & vegetent; deinde diuina chryſmatis virtute corroborent; vbi corroborauerint, poreſtate atque auctoritate eccleſiaſticis ordinibus augeant; mox aliquo errore lapſos confeſſione reſtituant, & poſtremo humanis culpis abluendis ſancti olei vnctione perungant. Præter hæc autem diuina, & præclara munera, multa habet alia hæc ciuitas cumulatiſſimè. Habet namq; Apoſtolos, habet Euangeliſtas, habet Prophetas, habet Paſtores, Doctores, Martyres, habet ſermones ſcientiæ, ſermones ſapientiæ, genera linguarum, interpretationes ſermonum, diſcretionem ſpirituum, gratiam ſanitatum, fidem, vaticinia, miracula, & eam cælum claudendi, rurſumque aperiendi poteſtatem, vt quicquid in terris ligauerit, quicquid ſoluerit denique, id continuò in cælo diſſolutum, vel ligatum ſit. Et quamquam hæc magna, maximaque ſint, ſatis tamen non fuit tot, tantaque Eccleſiam habuiſſe, niſi & angelorum reuelationes, illuminationes, defenſioneſque habuiſſet. Quibus omnibus actionis noſtræ, contemplationiſque ſtudia, non tueri modo, ac defendere, ſed propenſius etiam, & augere, & ornare, & perficere conatur. Ciuitas igitur hæc diuina illis Reip. partibus illuſtratur, quibus nulla vmquam alia, vel melioribus, vel ornatioribus illuſtrata eſt. Quod autem ciues ipſi arctius in hac, copulatiuſq; quam in ciuili alia communitate deuinciatur, vel hinc patet manifeſtè, quod ij non iam ciues ſunt, aut aduenæ, ſed ciues ſanctorũ, ſed domeſtici Dei, ſed membra Chriſti, & ita vnius eiuſdemque miſtici corporis mẽbra, vt alij alijs, & membra ſint, & quem-

ad-

admodum ſunt, mutua ſeſe communicatione ac ſocietate contoueant. Cum igitur hæc ciuitas ex perfectiſſimæ Reip. partibus perfectiſſime conſtituatur, ipſiuſque ciues interiore & cognatione, quam omnes aliæ ſocietates, genere colligentur, patet certè hanc Vrbem alijs eſſe digniorem, perfectiorem, excellentiorem, ipſamque præſtare omnibus honore, decore; & quod maximum eſt, humana beatitudine, ac felicitate. Quanquam enim cuiuſuis ciuitatis proprium eſſe videatur, ſufficienter ex ſe, beneque, ac beate viuere; nulla tamen alia, niſi hæc noſtra, hoc ipſum habere cumulate, ac largiter poteſt, ſed ne imitari quidem. In alijs nanque finis ciuilis amicitiæ, & ſocietatis eſt optima inter ſe hominum coniunctio; in hac verò noſtra, in qua heredes Dei omnes, coheredes autem Chriſti ſunt, ad Deum ipſum, vt proprium Chriſtiani generis finem cuncta referuntur. Hæc cum ita ſint, recte Chriſti eccleſia, non tam ciuitas ab Apoſtolo Chriſti, quam ciuitas ſancta à viro ſantiſſimo commemoratur. Id autem, Patres, vt nunc vos alloquar, mox extrema oratione ad hunc ſummum Pontificē caput omnium reuerſurus, id inquam Patres, qua & ego quoque ratione demonſtrauero, queſo intelligite. Sanctitas ipſa, vt â diffinitione incipiamus, vtque Dionyſio Areopagytæ placet, immaculata, libera, perfectaque munditia eſt. Proinde tametſi hoc ſummis antiquorum, noſtrorumque rationibus firmatum ſit, in Deo vniuerſorum autore, & gubernatore, omnium rerum naturas, excellentias, dignitateſque conſiſtere. Deus tamen ipſe præ ijs omnibus propriam ita ſibi vendicat ſanctitatem, vt etiam ſummi philoſophi, Dei ſubſtantiam, mūditia & ſanctitate definirēt. Nam quomodo inuiſibilia Dei per ea quæ facta ſunt, ſempiternam quoque eius virtutem, ac diuinitatem intellectu conſpicerent, vellentque Dei naturam & voluntatem ac quicquid in Deo eſt vnica alijſque rebus incommunicabili proprietate exprimere? Non virtutis quidem, non diuinitatis, aut reliquis tantæ maieſtati conſentaneis nominibus vſi ſunt, ſed munditiæ, & ſanctitatis ſignificationibus. Solam enim deitatis ſubſtantiam à totius potentiæ macula, & labe liberam, remotamque eſſe perpendentes, illamque ob id eſſe dicentes actum purum, eandem certe ipſam; diffinitione hac mundiſſimam eſſe, ſanctiſſimamque dixerunt. Nec mirum ſi talis, tantaque ſanctitas tantum in mentibus hominum, & numinis habuit, & maieſtatis, quandoquidem intelligentijs etiam beatis, quas Angelos dicimus, hymnum carmenque *Deo* proprium conſtituat. Angeli nanque atque Archangeli, Cherubin quoque, & Seraphin repetitis, ingeminatiſque vocibus, Sanctus, Sanctus, Sanctus proclamant. Quo fit vt Dei quoque ciuitatem, in qua magnus Dominus eſt, deceat ſanctitudo. Atque hanc partem, quæ paucis demonſtrati poteſt, breuiſſimè oſtendam. Omnibus rebus, tum natura, tum arte conſtitutis, hoc principio attributum, ingeneratumque eſt, vt eum aliæ alijs iungendæ ſint, pari mutuaque diſpoſitione, ac ſimilitudine conueniant. Hoc ipſæ formæ ſecundum materiæ recipientis merita diſtributæ teſtantur. Hoc ad propria, peculiariaque munera obeunda aptæ, appoſitæque noſtrorum membrorum habitudines manifeſtāt. Denique hoc confirmant innatæ materijs ipſis, vt ita dicam, patientiæ, quibus ipſæ res hominum artificio ſubiectæ obtemperant. Hæc namque omnia, & reliqua id genus, ſiue natura, ſiue arte componenda ſint, niſi primum amica inter ſe conſenſione conueniant, componi, coniungique non poſſunt. Cùm igitur ſanctitas, & munditia propria Deo ſit, illique conueniat maxime; cumque coniungendas res ipſas abiles inter ſeſe ad coniunctionem eſſe oporteat, nemini dubium eſt, puto eccleſiaſticam; ciuitatem, quæ Deo coniunctiſſima eſt, puram, mundam, ſanctam, imaculatamque exiſtere. Veritate etenim prima, qua confirmatur, ac in quæ fundatur, & errorum omnium expers pura mente perſeuerat, & dilectione perpetua, qua ipſa in Chriſto, & Chriſtus in ipſa manet vſque ad ſæculi conſumationem, ab omni vitiorum ſorde, & contagione remota eſt; atque ita virtute bonitateque perficitur ac vallatur, vt neque mors, neque vita, neque inſtantia, neque futura, neq; altitudo, neque profundum, neque creatura alia, illam poſſit à Chriſti amore ſeparare. Recte igitur ciuitas hæc noſtra

quãdoquidem omniũ cæleſtium virtutum præcipua à Deo pollet ſanctitate, omnibus ea cæteris mundi dignitatibus, poteſtatibus, imperijs antecellit. Satis eſſe arbitror huius ciuitatis demõſtratam ſanctitatem, quæ ciuitas, quia ſancta eſt, iure optimo à Sancto ſpiritu nomen illi impoſitum eſt præclariſſimum. Is enim hanc ſanctam ciuitatem Ieruſalem appellauit: quod profectò nomen ob hanc cauſam adepta eſt, quod Ieruſalem non modo pacem ipſam, ſed ea etiam quæ pacis ſunt innuere, ſanctorum interpretatione tradatur. Tria igitur in hoc ſunt: Nam & hoc Ieruſalem, atque pacis optimum eſt, & id verum huius ciuitatis nomen, & poſtremo huic ciuitati ita proprium, vt nulli præterea alteri verè conuenire poſſit. Optimum certe eſt. Nam optima res pax eſt, adeoque magna, & diuina, vt vniuerſa creatura hanc appetere, & perquam deſiderare videatur. Cum enim pax ipſa (Auguſtino teſte) tranquillitas ordinis ſit, & tranquillitas ordinis tunc ſit, cum ſecluſis contrarijs quibuſque ordo conquieſcit, conſtat res omnes, ſiquidem naturaliter fines ſuos appetant, & impedientia cuncta ſummouère contendant, pacem appetere, paciſque & quietis fructus, vt adipiſcantur, ſumma ope laborare. Quod autem Ieruſalem, paciſque nomen verum noſtræ ciuitatis nomen ſit, is teſtis bonus eſt, qui dixit. Et factus eſt in pace locus eius, Dei ſcilicet, qui & huiuſce Vrbis fines pacem poſuit, & tantam in ea voluit propagari abundantiam pacis, vt ciues ipſi non modo cum Deo pacis autore & principe, non modo inter ſe omnes pacem haberent, ſed ſinguli etiam pacis, tranquillitatiſque abundantia, & intelligendo in veritate, & appetendo in ipſa bonitate conquieſcerent. Ea vero pax, hæc Vrbs Ieruſalem, hoc ſanctiſſimum Dei, hominumque domicilium, non quidem impiorum hominum eſt, qui quomodo non vera bona ſectantur, ita nec veram pacem inquirunt; ſed illorum eſt, Patres, qui pacifici ſunt, qui pacis domum vnanimes inhabitant; qui pacem his, qui prope, & his, qui longe ſunt annunciant; qui his, ad quos diuertunt, pacem deferunt, & cum hoſpitio recepti non ſunt, redeuntem ad ſe pacem ipſi recipiunt. Illorum eſt hæc ſanctiſſima Ieruſalem, quæ ex viuis lapidibus conſtruitur, de qua Dauid loquitur, & cuius portarum ſeræ, ac clauſtra à Domino confortantur. Hæc eſt illa Ieruſalem, Patres, in qua, ſicut pauloante inter diuinas res perlectum eſt, Rex pacificus pacem relinquit nobis, pacem ſuam dat nobis; ſed non quomodo huius mundi homines dant, ipſe dat nobis. Ii enim pacem dant, vt moleſtia careant; ſed pax ibi vera non eſt, vbi nec veræ concordia eſt, nec corda hominum coniuncta, ſed diſiuncta ſunt. Ea autem pax, quam Chriſtus dat, & quæ in teſtamento pacis, & in Ieruſalem inuenitur, ea eſt, Patres, amotis vinculum, tranquillitas animi, ſimplicitas cordis, conſortium diuinitatis. Quis vnquam vidit, vel audiuit talia? Quid fuit vnquam tam ſingulare, tam nouum, tam inuſitatum? Pax Chriſti non modo corda noſtra, & noſtras intelligentias cuſtodit, ſed omnem etiam humanum, & angelicum ſenſum exſuperat, omniſque homo ſanctus vocatur, qui ſcriptus, & qui relictus, & qui reſiduus fuerit in Ieruſalem. Hanc itaque præclaram in mutatione mundi, rerum nouitatem videns Ioannes, ciuitatem hanc, non ſolum ſanctam, non ſolum Ieruſalem, ſed nouam etiam Ieruſalem Spiritu ſancto dictante appellauit. *Noua* eſt enim. *Nam* qui in throno ſedebat, & qui de thezauro ſuo noua & vetera profert, noua in ea fecit omnia. Fecit namque vt neque langueſceret, aut veteraſceret vnquam, neq; ſenio conficeretur. Ex quo fit, vt hæc longe ſit origine, dignitate, atque autoritate eminentior Hebreorum ſinagoga, quæ per antiquæ legis veruſtatem conſumpta, cultum & notitiam veri, olimque promiſſi Dei filij tolita pertinacia, atq; animi obſtinatione repudiauit. Nam cum in ſynagoga ipſa in hodiernum vſque diem vetus homo ſit, vetus lex, vetus fermentum, priſtina conuerſatio; in noſtra certe hac noua Ieruſalem omnia noua ſunt, nouum cor, noua lex, nouus homo, noua conſperſio. Quæ enim maior nouitas eſſe poteſt, quam deum hominem eſſe, & rurſus hominem Deum, eundemque verum Deum, ac hominem, clauis confixum, ſpinis coronatum, & inumeris affectum contumelijs; non alijs ipſum armis quàm

cruce,

cruce, quàm morte, quàm vulneribus, infernum vicisse, cœlos ascendisse, ad patris dexteram consedisse, propterque suum nomen, ac legem trucidatos, & gloria, & honore, & fœlicitate perpetua affeciſſe. Quid quod illius discipuli rudes, pauperes, abiecti, obscurique homines, cum vniuersus fere terrarum orbis ignorantiæ tenebris inuolueretur, & erroribus, ac superstitionibus, sceleribusque obtemperaret, tot atque tantis, vt dęmones omnium gentium dominarentur, ac summopere ab hominibus colerentur, hunc tamen ipsum mundum immundum ij Christi discipuli, ij ex infima plebe viri, contra Sinagogæ pontifices, contra mundi Imperatores, contra humani generis hostes, contra leges, consuetudines, opiniones; non armis, non opibus, non vi, aut ferro vicerunt, sed fide tantum, spe, & charitate superarunt, purgauerunt, illuminarunt. Tam autem propria est nostræ ecclesiæ diuina, atque sempiterna nouitas hæc, vt nulla hominum ætas fuerit, nulla vnquam ciuitas, aut Respublica, quæ non ab hac Christiana ecclesia cuncta acceperit, quæ filiorum Dei adoprionis perpetuæ existat. Nam vt à Diuo Thoma præclare scribitur, summum illud Dei beneficium, quod nostri gratiam appellant, & quo dei filij efficimur, id adeo noui testamenti est, vt à mundi creatione sancti, sanctæque omnes, quatenus naturæ diuinæ participes fuerunt, eatenus sub nouo testamento comprehendantur, ad quod veteris omnia sunt referenda. Verùm cum hoc fieri nequiuerit, vt excellens hæc diuini, humanique consortij nouitas ex terra, terrenisq; rebus oriretur; quod enim natum est ex carne, caro est, & quod natum est ex spiritu, spiritus est, par certe, & consentaneum rationi fuit, vt de cælo ciuitas hæc sancta, & noua Ierusalem descenderet. Descendit namque de cœlo Vrbs hæc noua, cuius fundamenta, nec in poetarum figmentis, nec in humanæ sapientiæ persuasibilibus verbis, neq; in cuiusuis mortalis, aut creatæ voluntatis appetitu, seu opinione iacta sunt, sed quæ in montibus sanctis, hoc est in patriarcharum figuris, in prophetarum testimonijs, in præconijs Apostolorum, in supplicijs martyrum, in admirandis Christi operibus, in sanctorum, proborumque hominum purgatissimis mentibus; in virtutis denique, & spiritus ostensione, inconcussa, ac firma perseuerantia. Descendit autem de cœlo, non gressibus corporis, sed imitatione, ac similitudine. Illius namque exemplo, quæ in cælis est Reip. beatissimæ huius, quæ interris est regimen constituit Deus, vt illud non penes omnes, aut multos, sed penes vnum Christi Vicarium, & dominici gregis pastorem consistat. Nam sicut in Ierusalem illa, quæ in cælis est matre nostra, vnus tantum Dominus est Iesus Christus, ita in hac Ierusalem illius filia, quæ Christi sanguine irrigata, & matris est illustrata splendoribus, vnus tantùm princeps est Vicarius Christi, & Pontifex Maximus, cui omnes descendentis Ierusalem ciues, & incolæ, non solum vt separatim singuli, sed etiam vt simul vniuersi obedire debent; quemadmodum qui in superna sunt Ierusalem Sancti, cum singulatim, tum vniuersæ, diuisimque ac simul omnes vni omnium creatori subsunt, parent, obtemperant. Vt vero præclarissima hæc sunt, at dicet forte quis, cum ijs temporibus duæ nobis ecclesiæ, & duæ Synodi proponantur, vna Romana, Pisana altera, vtrum ambæ de cœlo descenderunt. Alteram enim earum tantum modo descendisse necesse est, siquidem Christi sponsa vna est. Sinite me hoc in loco Patres respirare paulisper, nam quid à vobis in hac re constituendum sit, paucis dicam. Quinque Christi ecclesiæ conditiones nobis (vti audistis) sanctus Euangelista proposuit. Illam enim in primis esse ciuitatem, deinde sanctam, Ierusalem post, tum nouam esse, & de cœlo postremo descendisse affirmauit. Illam igitur Synodum & in terris ecclesiam militantem, quam de cœlo credimus descendisse, consentaneam esse prescriptis conditionibus, & in cœlo triumphantis ecclesiæ formulis proculdubio reperiemus. Eam vero, quæ à supernorum imitatione prolapsa in preceps, ab illis defecit viam, non vtique de cœlo descendisse, quin potius ab inferis ascendisse iudicabimus. Hoc quoniam ita se habet; non descendit de cœlo Patres, Pisana nuper patrum illorum ecclesia: non descendit de cœlo infaustus vbique, & inuisus cœtus; non tantum è

cœlo

cœlo facinus, non deſcendit, inquam, ſed ruit. Quamobrem, quia non obſeruat ea quæ cæli ſunt; non imitatur quæ cœlorum regni eſſe traduntur. At quare hoc rurſus. Quia prorſus aliena eſt a reuelatis Apoſtolo conditionibus. Vt autem eas congruo ordine percurramus. Quis veſtrũ putabit, Patres, illum conuentum, qui vnius tantummodo nationis eſt, ſi tamen vnius eſt, & non dimidiate, vel nullius potius gentis legitima coitio. Quis putabit illum vniuerſam coegiſſe ſynodum, eius ciuitatis, ad quam fortitudo gentium venit, ad quam multitudo maris conuertitur, ad quam omnes per circuitum orbis terrarum congregantur, cuius minimus inmille eſt, & paruulus in gentem fortiſſimam. Tantùm enim abeſt, vt Eccleſia illa Piſana, vera Dei ciuitas ſit, quantùm abeſt, vt ſanta & legitima ſit; tantumque recedit à candore ſanctitatis, quantum ad errorum ſordes accedit: accedit autem plus tanto, quanto magis & Petrum Eccleſiæ, & Papam Concilio, & luo conciliabulo Summum, verum, certumq; Chriſti Vicarium ſubijcere conatur. Quod tamen nil aliud eſt mea ſententia, quam naturæ ipſius, rationiſque ordinem peruertere, & filios patri, & membra capiti, paſtorique ipſi ſuarum greges ouium præficere. Sed & illud perſpicuum eſt, Ieruſalem nomen illi eccleſiæ nequaquam conuenire, propterea quod nec pacem habet, nec ordinis tranquillitatem, quodque tam excellentem Eccleſiæ ordinem ſubuertere connititur, vtpote, quæ contra Romanam Eccleſiam togata, armataque bella commouerit, quęq; ad quoſcumque diuertit, non modo pacem illis non attulerit, ſed ſpem omnem paciſ funditus euerterit. Quæ ſingulatim omnia commemorarem, niſi intelligerem, nimio etiam pluſquam vellem, eſſem manifeſta. Non igitur Piſarum Synodus, ſynodus Ieruſalem eſt, ſed ciuita, ac turris Babel potius, quæ in terra Sennaar confuſionẽ fecit, & concordiam ædificantium diſiecit. At dicent nonnulli, ſaltem vna ex multis, & quarta ex quoq; præſcriptis conditionibus Piſano cetui conueniet. Nouitas ſcilicet. Quid enim tam nouum, & inuſitatum, ac mirabile eſt, quam eſſe quæ conentur efficere, vt miles duci, filius patri, domino, ſeruus imperet, oues paſtori, denique pedes, & cætera membra capiti. Fateor eq uidem & ego quoq; noua hæc eſſe, ſed tamen aliena prorſus ab illa ſempiternæ ſanctiſſimęque ciuitatis nouitate. Multum enim inter hanc, illamque intereſt nouitatem. Nomen vtriſque commune eſt, ſed res & ſignificatio diuerſa. Hæc enim Ieruſalem nouitas à Spiritu ſãcto eſt, & æterna eſt. At illam Piſanam vnica tantum obedientia & Eccleſiæ pars tunc efficit, cum ſchiſmatis illius tẽpore tres ita maximi Põtifices habebantur, vt nullos eorum, aut certus quidem, aut abſque ambiguitate verus Petri ſucceſſor exiſtimaretur. Hæc itaque nunc Piſana nouitas Conſtantię tunc ortum habuit, & euanuit, Baſileæ repullulauit, & exploſa eſt, atque ijs etiam temporibus, ſi vos viri eritis, interibit, quemadmodum ſub Eugenio IV. Summo Maximo huiuſce ſedis Pontifice repreſſa eſt. Neque enim de cœlo deſcendit, atque ob id diuturna non eſt, neque vnius principatum amplectitur, qui & in illa triumphante Eccleſia eſt, & hanc militantem conſeruat, quẽque ſynodus Piſana amplecti deberet, ſi è cœlo deſcendiſſet, & numquam multitudinis regimini (vti facit) inniti. Longe igitur ab hac Chriſti Piſarum Eccleſia diſcrepat: Hæc enim fidelium eſt, illa cauillantium; hæc domeſticorum Dei, illa aberrantium; hæc Chriſtianorum hominum, illa vero eorum qui Chriſti veſtem conſcindere, & à myſtico Chriſti corpore myſtica Chriſti membra ſeiungere non verentur. Habetis, Patres, quid de Piſana ſynodo cõmuniter locutus ſum. Hoc enim vniuerſi totis deuotiſq; animis deprecamur: Aſſequetur autẽ hoc te volente, teque imperante, ſi tu ipſe, Pater Sancte, omnipotentis Dei, cuius vices in terris non ſolum honore dignitatis, ſed etiam ſtudio voluntatis gerere debes, ſi ipſius Dei, potentiam, perfectionem, ſapientiamque imitaberis. Atque vt in primis potentiam imiteris: accingere Pater Sancte gladio tuo, tuo inquam accingere, binos enim habes; vnum tibi, reliquiſque huius mundi principibus communem, alterum tibi proprium, atque ita tuum, vt illum alius nemo niſi à te habere poſſit. Hoc itaque gladio tuo, qui eccleſiaſticæ poteſtatis eſt, accingere potentiſſime, & ac-

& accingere ſuper femur tuum, id eſt ſuper vniuerſas humani generis poteſtates. Cumque accinctus fueris, tum intende contra errores, contra hæreſes, contra diſſenſiones, denique contra inferni portas, errorum hereſum, & diſſenſionum authores: nec intende ſolum, ſed etiam procede & regna. Procede in primis, & proſpere procede, gentes quæ bella volunt diſſipando, tum regna Sacerdos & rex, quoniam pacis ſunt, cogitando, inquirendo, perſequendo. Is namque idem quem imitari debes, & rex regum eſt, pacifque princeps, & dominus dominantiũ, rexque pacificus. Hanc autem ſummam potentiam tuam, diuina perfectio comitetur. Perfectio hæc miſericordia eſt, qua pater ille cæleſtis & perfectus, ſolem ſuũ oriri facit ſuper bonos & malos, pluitque ſuper iuſtos, ac peccatores. Nam ſi tanta vbique miſericordia præſtabis, vt non modò amicos, ſed inimicos etiam, ac hoſtes ad tui nominis reuerentiam, ad Apoſtolicæ Sedis cultum, ad Chriſti Eccleſiæ vnitatẽ, ad huius Concilij manifeſtã profeſſionem venire compellas, recte Pater Sancte Dei perfectionem imitaberis humano more. Nulla enim de virtutibus omnibus, nec admirabilior, nec excellentior miſericordia eſt; nulla magis Principi propria, nulla potentiæ ſummæ cognata magis, atque amica eſt. Hæc te præ Regibus terræ excellentiſſimum, hæc te vniuerſis populus adorandum, Deoque inſuper te & gratum & amicum & ſimillimum reddet. Verùm cum multos multarum nationum, gentiumque viros clariſſimos per Dei, tuamque miſericordiam ad hanc Synodum venturos, acceſſuroſque exiſtimemus, vna ſe tibi ad hanc rem offert diuina ſapientia, quæ à fine ad finem fortiter attingit, & diſponit omnia ſuauiter. Huius nuper exemplo à fine ad finem tum attigiſti fortiter, Sancte Pater, cum indicto Concilio hoc, atque inchoato, vniuerſos ad benè de Chriſtiana Rep. ſperandum excitaſti. Diſpones autẽ ſuauiter, prouidendo ſapienter, ne vocati à te iuſtè queri poſſint, ſe, vt par erat, in te tanta expectatos non fuiſſe. Quare poſtquam hodierno die, quod bonum, fauſtum, felixque ſit, de ſingulis, qui ad huiuſce ſanctiſſimæ Synodi conſeruationem, & ſtatum ſpectare videbuntur conſtitutum fuerit tum de ijs quoq; conſtituatur nationibus, qui quando intellexerint & Romæ, & à Rom. Pontifice. Concilium Synodum q; haberi, & deſiderari ſe, atque expectari, cũ. ctæ proculdubio nobiſcum vna ad Chriſtianę Religionis diſciplinam, ad Apoſtolicæ authoritatis maieſtatem, ad communem fidelis populi ſalutem, ad labentium rerum reſtitutionem, ad totius prætereа Eccleſiæ defenſionem, & rem conuertentur. Sic namq; hoc ſacroſanctum Concilium in cælum aſcendet, cum catholica Eccleſia, quam refert, & quam Ioan. ciuitatem eſſe, ſanctam eſſe, Ieruſalem, nouamque eſſe, atque de cælo deſcendiſſe contemplatus eſt. *Dixi*.

Hanc Orationem Iulius Pont. inſtantibus Patribus Concilij imprimi, & in Actis eiuſdem apponi mandauit vt refert noſter Nicolaus Scomberch Procurator Ord. in ſua dedicatoria Epiſt. facta Card. Strigonien.

Idem Magiſter Ordinis Thomas de Vio Caietanus in hoc Lateranenſi Concilio euulgauit opuſculum de poteſtate Papæ & Concilij ſupra relatum à Lucarino, quod refractarijs Concilabuli maximam attulit moleſtiam: nam hi poſt primam ſeſſionem habitam, cum eiuſdem opuſculi exemplar ad eorum manus peruenißet, mittendum decreuere ad Pariſienſem Vniuerſitatem, quæ illis tunc temporis fauebat, per Gaufredum Bouſſardum eius Cancellarium, quod opuſculum vocabant *Libellum ſuſpectum, & plenum iniurijs contra Concilium Conſtantienſe, & Baſileenſe, ac iſtud Piſanum, & contra Io. Gerſonem optimam Eccleſiæ defenſorem, cõcompoſitum per quendam Fratrem Caietanum, haminem audacem, & periculoſum*; illoque ab eadem Vniuerſitate examinato, atque diſcuſſo, factam determinationem ad ſe mitti, hortati ſunt: cui mandato quinque ſubſcripſere Cardinales, nempe Card. S. Crucis in Hierus. Narbonenſis, Baiocenſis, de Sancto Seuerino, & de Priè, cum Archiepp. Lugdunen. & Senonen. atque Epiſcopis Lincionen. Magalonen. & Engolilmen. Abbatibuſque Ciſtercien. & Sueſſionen. Quem autem fructum produxerit illud opuſculum, relatum eſt ſupra ex Lucarino. *Spondanus in Annal. Eccleſiaſt. an. 15. num. 15.*

Tit.

Tit. 15.

In Concilio Tridentino.

PErdebat ſua peſtifera doctrina impius Lutherus tempore Leonis Papæ X. Chriſtifideles in Septemptrionalibus partibus, nouis prauisadinuentis deliramentis; cumque non ſemel monitus vt à via ſua peſſima, per quam incedebat, pedem retractaret, atque ad Sanctam Matrem Eccleſiam per pœnitentiam reuerteretur, id facere recuſaret: de Cardinaliũ, ac Theologorum conſenſu decreuit Leo Pont. expedire bullam damnando illius hæreſes, de qua in Actis conſiſtorialibus eiuſdem Leonis ſub an. 1520. ita dicitur. *Die 21. Maij in Conſiſtorio fuit lecta Bulla contra Martinum Lutherum, non tamen publicata.* In Actis verò ſequentis Conſiſtorij ita legitur. *Die Mercurij 22. Maij Card. Caietanus ad Conſiſtorium acceſſit, licet valetudinarius, ob granitatem materiæ, quæ tractanda erat, ob res Lutheranas, in quo introducti fuerunt Generalis Ordinis minorũ, D. Antonius Marcellus Patracen. Archiep. electus, Generalis S. Auguſtini, Generalis Carmelitarum, Magiſter Sacri Palatij, Procurator Ord. Prædicatorum, De petra Sancta Cándatarius Card. Tranen. & D. Io. Echius, & lectis ſingulis articulis impij Lutheri, ſuper vnoquoque fuerunt ſigillatim data vota an eſſent ponendi in Bulla tanquam hæretici, ſeu ſcandaloſi, aut pias aures offendentes. In dicto autem Conſiſtorio de hoc nihil fuit Concluſum, ad melius deliberandum.*

Et in ſequentis Conſiſtorij decretis ita ſubditur. *Die veneris 25. Maij factum eſt verbum in Conſiſtorio ſuper expeditionem Bullæ contra Martinum Lutherum, & fuit concluſum, preſente Card. Caietano, & petente, quod ponerentur articuli ſub verbis propriis, quibus illos ponebat Martinus Lutherus, ne relinqueretur ei locus ſubterfugij dicendo, non dixi eo modo. Bulla vero contra eundem non fuit expedita, niſi in ſequenti Conſiſtorio* quod habitum eſt die veneris 1. Iunij.

Expedita igitur Bulla, citatus Lutherus ad comparendum, cum non ſolum non compareret; verum etiam in ſuis erroribus pèrtinax impudentia maxima contra Apoſtolicam Sedem inueheretur, anno 1521. Magiſter Sacri Palatij Sylueſter de Prierio, & Hieronymus Ghinutius Epiſcopus Aſculanus Cameræ Apoſt. Auditor, eiuſdem Lutheri impudentiſſimi hæretici citati, atque non comparentis, falſam doctrinam Romæ in foro Agonis pridie Id. Iunij, anno à Virginis partu 1521 condemnarunt, eius ſtatua, ac libris, poſt ſententiam, à Magiſtro Cypriano Ordinis noſtri in Romana Sapientia S. Theologiæ primario profeſſore, promulgatam, ac lectam, tortoreo igne publicè in maximo populi concurſu exuſtis. *Fernand. in Concertat. ad an. 1521.*

His peractis cum Lutheranæ hæreſis virus in dies magis, ac magis, ſerperet in populis; tanto malo opportunum remediũ adhibiturus Paulus Papa III: Generale Concilium Mantuæ primò anno 1536. tanquam in loco tuto, fetili, & commodo ad 10. Kalendas Iunias inchoandum ſequenti an. 1537. indixit. Verùm renuente Friderico Mantuæ Duce ob quoſdam ſimulatos prętextus illud ibidem celebrari; Vicentiam Veneti domitij nobilem, ac opulentam Ciuitatem ex Reipub. Venetæ conſenſu translatum eſt, Kalendis Maij ſequentis anni 1538. inchoandum, Legatis Apoſtolicis illuc transmiſſis Cardinalibus Campegio, Simonetta, & Aleandro, qui illud inchoarent, aduenientesque exciperent. At cum ſtatuto tempore Cardinalibus Legatis Vicentiæ exiſtentibus, ad Concilium vix vnus, vel alter ex externis nationibus illuc conueniſſet Ep. Id Paulo Ponlifici renunciarunt Legati, dilatumque eſt Concilium vſque ad ſequentis anni 1539. Paſcha ex eiuſdem Pauli decreto. Cum verò cerneret Paulus frequentibus Concilij indictionibus nihil ſe, neque apud Catholicos, neque Hæreticos proficere, nouis quotidianis impedimentis ſemper aduenientibus, & Cæſarem, Ferdinandumque fratrem eius, ac alios Principes, rem non niſi confecta pace inter

Chri-

Digitized by Google

Chriſtianos Principes exequutioni demandari poſſe, ſignificare ; Denique nec ad condictum tempus alios prælatos Vicentiam conueniſſe, prorogationis nomen iam auerſans, quod tam ſæpè fruſtra fuerat repetitum, ſatius duxit celebrationem Synodi Generalis ad ſuum, & Apoſtolicæ Sedis beneplacitum ſuſpendere, huiuſmodi ſuſpenſione Apoſtolicis litteris 10 die Iunij 1539. datis, Principibus nunciata. *Spondan. in Annal. Eccleſiaſt. an. 1536. num. 15. & 1537. num. 13. & 1538. num. 9. & 1539. num. 4.*

Tandem Generalem Synodum Tridentina in Vrbe Germanis commodiore celebrandam fore decretum eſt, talis decreti expedita Apoſtolica Bulla indictiua eiuſdem 11. Kalen. Iunij an. 1542. inchoandæ verò Kalendis Nouembris eiuſdem anni, conſtitutis Legatis de Latere ad illã Card. Pariſio, Morono, & Polo. At ob diſſidia inter Chriſtianos Principes, publicaſque turbationes, cum Patres numero Pauci Tridentum conueniſſent, aſſereretque Imperator ſe paratiſſimum ad illius celebrationem procurandam eſſe ; impediri tamen à bellicis motibus Regis Galliæ ; Paulus Pontifex rem infectam agnoſcens, Legatos ſuos in vrbem reuocauit, denuo ſuſpenſo Cõcilio ad commodius tempus, confectis de hoc litteris Apoſt. Bononiæ pridie nonas Iunij promulgatis. *Spondan. vbi ſup. an. 1542. num. 10. & num. 4.*

Pace tandem, Deo pacis Principe, atque Authore, inter Imperatorem, atque Regem Galliæ conſtabilita anno 1544. Paulus Pontifex Tridentinum Concilium denuo reſtituit, in ſequentis anni Idus Martias, quæ Dominica *Latare* 4. Quadrageſimæ futura erat, tanquam lætitiæ die, edito diplomate 13. Kal. Decemb. inchoandum, adlectis ad hoc Februario mense an. 1545. Cardinalibus de Monte, Ceruino, ac Polo eiuſdem de Latere Legatis, ac Præſidibus. Veruntamen propter Patrum infrequentiã aliaque impedimenta non fuit inchoatum Concilium vſq; ad finem eiuſdem anni 1545. *Spondan. vbi ſup. an. 1544. num. 16.*

Inchoatur igitur feliciter poſt tot aduerſitates ſacroſantum Generale Tridentinum Concilium in Spiritu ſancto legitimè congregatum, quinta ſeſſione habita Idibus Decembris anno 1545. incidente ea die in Dominicam noncupatam *Gaudete*, quæ tertia eſt Aduentus Domini, cum ſolemnitate maxima, indictiſque in toto Chriſtiano Orbe publicis ſupplicationibus, atque Vniuerſali Iubilæo, vt eiuſdem Concilij Acta teſtantur, cuius hiſtoriam ſcripſit in multis vitiatam, ac falſam, F. Paulus Sarpius mutato nomine Petri Soaui Polani, quam Londini in latinum ſermonem vertit, atque impreſſit Marcus Antonius de Dominis, qui ad Archiepiſcopatum Spalatenſem euectus, poſtmodum à fide Catholica Apoſtata, atque Hæreſiarcha, nouorum errorum inuentor effectus in Anglia, rurſuſque ad pœnitentiam ſimulatè reuerſus, atque relapſus, in hæreſi, ac perfidia mortuus eſt, cadauere poſtmodum à Sacroſancto Inquiſitionis Generalis Tribunali Romę torroreo igni adiudicato, atq; in acie Campi Floræ, vt vidimus, conſumpto. Veridicam autem eiuſdem Concilij enarrationem de mandato Vrbani VIII. contexendam exorſus eſt Reuerendiſſimus P. F. Nicolaus Riccardius Sac. Palatij Magiſter, quam morte præuentus, complere nequiuit, euulgata tamen priùs compendioſa eiuſdem hiſtoria, tanquam apparatu ad illam, quã impreſſit ſub titulo *Synopſis Hiſtoriæ Concilij Tridentini*. Copioſam tandem, & integrã geſtorum omnium eiuſdem Concilij contexuit hiſtoriam, qua Suauium optimè confutauit, Cardinalis Pallauicinus his præteritis annis, Romæ impreſſam. *Spond. in Annal. Eccleſiaſt. an. 1445. n. 12. atq; 17.*

Interfuere huic S. Synodo præter Præſides Cardinales, Archiepiſcoporum, Epiſcoporum, Theologorumque; nec non Abbatum copioſam multitudinem, ex noſtris Dominicanis Archiepiſcopi; Epiſcopi, ac Theologi in tam magno numero, vt viris egregijs Ordo noſter ſacræ Synodo plenum ſe eſſe oſtenderit, quorum nomina hic recenſemus. *Fernand. in Concertat. Prad. ad annum 1562.*

Archiepiſcopi.

P. F. Auguſtinus Saluagus Genuenſis Archiepiſcopus Genuenſis.

Bartolomæus de Martyribus Luſitanus Archiep. Bracarenſis.

Sebaſtianus Lecauella Græcus Archiep. Naxien. poſtmodum Epiſcop. Litteren.
Iulius Paucſius de Brixia Archiep. Sutrenſin.
Leonardus de Marinis Genuen. Archiep. Lancianen.
Antonius Iuſtinianus de Chio Græcus Archiep. Naxien. qui ſucceſſit defuncto Sebaſtiano ſuprad. *Ex Act. eiuſd. Concily.*

Epiſcopi.

Ambroſius Catarinus Politus Epiſcopus Minoren. in Concilio creatus.
Eugenius Ohairi Hibernus Epiſc. Achaden.
Thimoteus Iuſtinianus Chienſis Epiſcop. Calamonen. in Creta.
Marcus Laureus de Tropeia Epiſcop. Campanien.
Hieronymus de Nichiſola Veronen. Epiſcop. Teanenſis.
Dominicus Caſablanca Meſſanen. Epiſcop. Vicoaquen.
Hieronymus Treuiſanus Venetus Epiſcop. Veronen. qui in eodem Concilio mortuus eſt.
Antonius Hauetius Belga Epiſcop. Namurcen.
Ioannes Coloſuarinus Hungarus Epiſcop. Canadien.
Aegidius Fuſcararius Bononien. Epiſcop. Mutinen.
Albertus Dumius Cattarenſis Epiſcop. Belenſis.
Antonius de Comitibus Lucurri Epiſcop. Brugnaten.
Thomas Stella Venetus Epiſcop. Iuſtinopolitan.
Iacobus Naclantes Florentinus Epiſcop. Clodien.
Thomas Caſellus Roſſanen. Epiſcop. Cauenſis.
Petrus Xaque Hiſpanus Turris Iulien. Epiſcop. Niochen.
Martinus de Corduba Hiſpanus Epiſcop. Dertuſen. *Ex Act. eiuſd. Concily.*

Theologi,

Magiſter Generalis Ord. P. F. Vincentius Iuſtinianus cum F. Sebaſtiano Caballo Brixien. prouinciali Terræ Sanctæ ſocio eiuſdem P. Generalis.

Fuere autem à Pio IV. Summo Pont. delecti ſex Theologi viri præſtantiſſimi atque ad Concilium miſſi, ex quibus tres fuere Dominicani, nempe ſequentes.

P. F. Petrus de Soto Hiſpanus, qui in eodem Synodo quieuit cum Chriſto menſe Aprili anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo tertio, in cuius locum ſuffectus eſt P. F. Adrianus Valentieus Venetus, poſtmodum Iuſtinopolitanus Epiſcopus.

P. F. Camillus Campegius Papienſis Inquiſitor Ferrarien.

P. F. Hieronymus Brauo Hiſpanus: *Ex Act. eiuſd. Concily.*

A Philippo II. Hiſpaniarum Rege fuere miſſi P. F. Ioannes Gallo, qui ſacræ ſcripturæ cathedram Salmantinam moderatus eſt.

P. F. Petrus Fernandez, qui Præfectus fuit Prouinciæ Hiſpaniæ. *Ex eiſdem Actis & Fernand. in concertat. Prad.*

Sub Paulo III. ad idem Concilium miſſi fuere à Rege Hiſpan. PP. Bartholomæus Caranza, & Dominicus Soto, qui in congreſſibus cum Hæreticis maximum reportauit triumphum; vnde illuſtri ſtemmate fuit nobilitatus, nempe flamma egrediente ex duabus complexis manibus cũ inſcriptione. *Fides, quæ per charitatem operatur.* Habuitque hic latinam orationem in Concilio Dominica j. Aduentus anno 1545. Caranza autem Dominica prima Quadrageſimæ anno 1546. concionem habuit coram Patribus Concilij, ad quos ſcripſit librum de Reſidentia Epiſcoporum. *Fernan. vbi ſup. & Mirreus in Biblioth.*

A Rege Portugalliæ Ioanne III. miſſi fuere Theologi, præſtantiſſimi P. P. F. F. Gregorius de S. Iacobo, Inquiſitor poſtmodum Vliſſiponenſis, qui Dominica prima Quadrageſimæ anno 1547. concionem habuit in Concilio; & Hieronymus de Oleaſtro Inquiſitor & ipſe poſtmodum Vliſſiponenſis. A Rege Sebaſtiano miſſi fuere duo alij doctiſſimi Theologi; F. Ludouicus de Sotomaior primariæ Coimbricen. Vniuerſitatis diuinæ Scripturæ Cathedræ Regens, nec non Franciſcus Forerius, de quo infra.

Cum Epiſcopis, ſeu Archiep. interfuere eidem Concilio ſequentes Theologi.

P. F. Angelus Ciolus Florentinus cũ Cardinali Mantuano Legato.

P. F. Hyeliſæus Caijs Venetus cum Reuerenden-

rendiſſ. Archiep. Pragen.

P. F. Sanctes Cythinus *Vtinenſis* cum Reuerendiſſ. Archiep. Amalphitano.

P. F. Petrus Aridien. Gallus cum Reuerendiſſ. Epiſcopo Cenomanen.

P. F. Bernardus *Bernardi* Gallus Auenionen. Inquiſitor, Congregationis Franciæ Vicarrus cũ Rererendiſſ. Ep. Nemauſen.

P. F. Io. Matthæus Valdinas cum Reuerendiſſ. Archiep. Tarentino.

P. F. Petrus Martyr Coma *Hiſpanus* cum Reuerendiſſ. Epiſcopo Gerundenſi.

P. F. Petrus Zatores Hiſpanus cum Reuerendiſſ. Epiſc. Dertuſen.

P. F. Antonius de Gropſuto cum Reuerendiſſimo Epiſc. Viglieuanen.

P. F. Aurelius de Chio cum Reuerendiſſ. Archiep. Spalaten.

P. F. Adrianus Valenticus *Venetus* cum Reuerendiſſ. Archiep. Nicoſien.

P. F. Marcus Medices Veronenſis cum Reuerendiſſ. Epiſc. Ceneten.

P. F. Benedictus Herba Mantuanus cum Reuerendiſſ. Epiſc. Brixien.

P. F. Michael de Aſt Genuenſis Prior noſtri Conuentus Tridentini S. Laurentij.

P. F. Conſtantinus Coccianus Iſſorella cũ Reuerendiſſ. Epiſc. Montis Politiani.

P. F. Henricus de S. Hieronymo cum Reuerendiſſ. Archiep. Braccaren.

P. F. Baptiſta de Lugo cum Reuerendiſſ. Epiſc. *Veronen.*

P. F. Hieronymus *Barolus* Papienſis. *Ex Actis eiuſd. Concilij.*

Horum plurimi ad ſacras infulas fuere poſtmodum promoti, de quibus ſuo loco dictum eſt.

Pro curatores Epiſcoporum.

Miſêre ad Concilium Procuratores ſuos aliqui Eccleſiarum Paſtores, qui ad illud accedere non valebant: recenſentur autem ex noſtris Prædicatoribus ſequentes.

P. F. *Io* Coloſuar Ep. Canadien. totius Hungariæ Prælatorum nomine Concilio interfuit.

P. F. Felicianus Niguarda à Morbineo adſtitit Concilio Procurator pro Illuſtriſſ. Archiep. Salisburgen. theologus inſignis, qui Scalen. primò, S. Agathæ deinde, Nouocomen. tandem Epiſcopus euaſit.

P. F. Io. de Ludenna præſtantiſſimus Sac. Theologiæ laureatus adfuit pro Epiſcopo Seguntino Procurator, qui concionem habuit coram Patribus Dominica prima Quadrag. an. 1563. teſte Fernandez.

P. F. Ambroſius Pelarges, vir doctiſſimus, eidem Synodo interfuit die 10. Maij anno 1546. in qua ſedit Procurator, & Orator Electorum Treueren. & Colonien. habuitque in illa coram Patribus orationem vt teſtatur Card. Pallauicinus in hiſt. eiuſdem Concilij.

Functiones in Concilio.

P. Fr. Thomas Caſellius Epiſcop. Cauen. conſtituitur à Patribus Concilij Cõmiſſarius: de quo præſtantiſſimo viro narrat Card. Pallauicinus in hiſt. Concilij, quod cum Braccius Martellus Epiſcopus Feſulanus coram Patribus Tridentini Concilij fuiſſet cõqueſtus de Regularibus omnibus, quod in ſuis Eccleſiis ſacramenta miniſtrarent, ac prædicarent ſine Epiſcoporum licentia, propterea que eiſdem eſſe interdicenda prædicta omnia, conſurrexit in Regularium fauorem dicendo. *Che il Papa è Veſcouo di tutto il grege Chriſtiano, e ciaſcheduno di noi* (hoc eſt Epiſcoporum) *è chiamato ſolamente in parte della ſollecitudine, come parlano li ſacri Canoni, onde non meno entra per l' vſcio legitimo del onile chiunque è mandato dal Papa in alcuna dioceſi, che chi vi è mandato dal Dioceſano particolare. Non facciano li Veſcoui querele di ciò, che è ſtato difetto loro, è non vſurpatione de Regolari. Se quelli haueſſero adempito l' officio ſuo d' inſegnare, e di predicare, queſti ſarebonſi contenuti nella loro quiete monaſtica à lodar Idio, & à mortificarſi in ſodisfatione de ſuoi, e degl' altrui peccati. La noſtra negligenza è ſtata l' interceſſore che hà impetrato dalla Sede Apoſtolica i priuilegij à Regolari. Eſſi portano tutt' il peſo del carico Epiſcopale; noi ne godiamo l' entrate; noi gl' honori, e ci lamentiamo?* Pallauicin. in Hiſt. Concilij Trid. lib. 7. cap. 4. qui ita ibidem ſubdit: *L' iſtanza del Caſellio riceuette fauore in prima da Galeazzo Fiormondi Veſcouo d' Aquino, e poi dalla voce d' aſſai altri, li quali condannauano l'orazione del Martello come indegna, e diſonorata.*

P. F. Iacobus Naclantus Clugien. Epi-

ſcopus author fuit vt in ſeſſ. 13. cap. 5. & can. 11. verbum *Sacerdotis* in verbum, *Confeſſarij* mutaretur, vbi dicitur, *habita copia Confeſſarij* cum prius diceret, *habita copia Sacerdotis*.

P. F. Hieronymus *Vielmus* Venetus Argolicen. Epiſcopus libros duos in Concilio edidit de ſcriptis S. Thomæ, qui eidem S. Synodo magno fuere vſui.

P. F. Aegidius *Fuſcararius* Mutinen. Epiſc. electus eſt à Patribus ad recognoſcendos ſermones in Concilio habendos: edidit inſuper eiuſdem Concilij Acta, quæ manuſcripta extant.

P. F. Hieronymus Muzarellus Inquiſitor, atque Prior Bononienſis, ante ſuam ad ſacri Palatij Magiſterium aſſumptionem primis Concilij Seſſionibus Bononiæ habitis interfuit, vt ex elogio eius tumulo appoſito, in Magiſtris Sacri Palatij recenſito elucet.

P. F. Thomas Badia delectus eſt ad diſputandum in *Vormatienſi* colloquio cum Lutheranis, quos confudit, & conuicit.

P. F. Leonardus de Marinis cum prædicto Badia, & Franciſco Forerio omnes ex noſtris, Miſſalis, Breuiarijque Romani correctioni fuere præpoſiti. Et idem Forerius datus eſt à ſecretis deputationis Tridentinæ pro damnatæ lectionis librorum Indice conficiendo.

PP. FF. Bartholomæus de Martyribus Archiep. Braccaren. Iulius Pauſius Archiep. Surrentin. Aegidius Fuſcararius Ep. Mutinen. Marcus Laureus Epiſc. Campanien. atque Vincentius Iuſtinianus Magiſter Generalis Ord. noſtri fuere deputati à Patribus pro negotio Reformationis.

P. F. Petrus Bertanus Epiſc. Mutinen. & Ambroſius Catherinus delecti ſunt à Patribus ad tollendos abuſus, qui in legendo, atque ſacram ſcripturam interpretando, irrepſerant.

P. F. Marcus Laureus Epiſc. Campanien. inſeruiuit Concilio loco Secretarij ſub Pio IV.

Paulus Papa III. Romæ deputauit Congregationem quinque Theologorum ſuper decreto *de Iuſtificatione* quod Concilij Patres eidem miſerant, ex quibus vnus Auguſtiniani Ordinis fuit Apoſtolicus Sacriſta, reliqui verò quatuor fuere Dominicani, Franciſcus Romeus Magiſter Generalis, Bartholomæus Spina Magiſter Sacri Palatij, Albertus Diuenus à Cartaro, & Dominicus de Roma, vir eruditiſſimus, S. Theol. profeſſor celeberrimus, eiuſdēq; actualis Lector in Romana Sapientia.

Supradicta omnia ex Actis eiuſdem Concilij, & Chronologia Ord. Præd. Dom. F. Reginaldi Lucarini Epiſcopi Ciuitatis Plebis, inter mortales ſuperſtitis hoc anno, quo hæc ſcribimus 1666. & Alphonſo Fernandez in Concertat. Præd. ad annum 1562. fuere deprompta.

P. F. Ambroſius Catarinus ante quam ſacra Infula cohoneſtaretur, huic Concilio interfuit; Theologus magni nominis, qui in eodem ſeſſione 3. die Iouis 4. Febr. celebrata doctiſſimam habuit orationem vt teſtatur Spondanus in *Annal. Eccleſ.* an. 1546. nu. 4. & ſer. 4. Cinerum eiuſdem anni prædicauit, fuitq; impio Luthero formidabilis: cumque eius doctrinæ acumen in dies illi S. Synodo magis, ac magis proficuum agnoſceretur, à Paulo Papa III. Minorēſis Epiſcopus die 26. Auguſti eiuſdem anni creatus eſt, ad Archiep. ſedem Compſanā poſtmodū vocatus à Iulio III. anno 1552. *Vghell. Ital. Sac. tom. 7. in Epiſc. Minoren. & Lucarin. vbi ſup.*

P. F. Marcus Laureus de Tropea Calaber in Theologica facultate vir eximius, orauit in Concilio coram Patribus in ſeſſione 5. vt teſtatur Spondan. in Annalib. Eccleſ. anno 1546. num. 6. Promotus poſtmodum à Pio IV. ad Epiſcopatum Campanien. & Satrianen. anno 1560. in eodem Concilio claruit, inter doctiſſimos Patres aſcriptus, quorum doctrinam magni fecit S. Synodus. *Vghell. vbi ſup. in Epiſc. Campanien.*

P. F. Thomas Stella Salpenſis Epiſcopus orauit in Seſſione 6. habita die Iouis 15. Octob. anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo ſexto, quo poſtmodum ad Lauellinam Eccleſiam trāslatus fuit. *Spondan. vbi ſup. anno 1547 num. 1.*

Translato ob peſtilentiam Bononiam Tridentino Concilio anno 1547. die Iouis 21. Aprilis eiuſdem anni celebratur prima Seſſio ibidem, quæ in ordine Synodi Tridentinæ fuit nona, in Eccleſia S. Petronij, in qua iterum orauit P. F. Ambroſius Catherinus Epiſcopus Minorenſis. *Spondan. vbi ſup. num. 5.*

P. F. Gre-

Digitized by Google

P. F. Gregorius Primaticius Senenſis, inſignis ſacræ Theologiæ Doctor, huic S. Synodo cum Archiepiſcopo Senẽſe interfuit, Theologi eiuſdem titulo inſignitus. *Ex monumen. Conuen. Senenſ. Dom.*

Reuerendiſſ. P. Magiſter Ordinis Franciſcus Romæus de Caſtilione, etiam ipſe ſua præſentia Tridentinam Synodum cum alijs Patribus noſtris decorauit, de quo Chron. Magiſtrorũ Generalium in conſtitutionibus noſtris hæc refert. *Aliquando in Tridentino Concilio detentus, alias luſtrandis Prouincijs intentus Capitulum Generale apud Salmanticam habuit anno 1551. & inde reuerſus Synodo Tridentinæ duranti interfuit, eaque per Iulium III. ſuſpenſa, Romam reuerſus eſt.*

Et hæc omnia ex eiuſdem Sãctæ Synodi Actis: Cronologia Ord. Prædicat. Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. D. F. Reginaldi Lucarini pluries in hoc opere rejati, & Fernandez in Concertat. Prædic. alijque ſcriptoribus fuere fideliter deprompta.

Tit. 16.

Defenſor Fidei.

POnimus iure merito pro coroni de huius capitis virum toto chriſtiano orbe famoſum, qui in ipſis Concilijs, *Defenſoris fidei* glorioſiſſimum nomen ſibi vindicauit.

Ioannis Cardinalis de Turrecremata, præſtantiſſimam doctrinam, vitæque probitatem cõmẽdaturus Eugenius Papa IV. datis eidem Apoſtolicis litteris 3. Kal. Nouemb. an. 1436. in Sacri Palatij Magiſtris recenſitis, quo munere tunc tẽporis fungebatur, in hęc verba prorupit. *Cum autem ſcientia, virtutes, & probitates tuæ nobis, Sedi Apoſtolicæ, & Rom. Eccleſiæ plurimùm per hæc tempora fuerint fructuoſæ, cupientes eiſdem, vt tenemur, aliquali ex parte retribuere, & commiſſum tibi Magiſterium propter te in conſuetis honoribus reintegrare, ac nouis honorare &c.* Quomodo verò Ioannes, eiuſque doctrina Eugenio Pontifici, Apoſtolicæ Sedi, ac Romanæ Eccleſiæ plurimùm fuerit fructuoſa, audiamus.

Ad Baſileenſe Concilium miſſus Io. ab Eugenio IV. anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo primo, pro reformatione morum fidelium, tam Clericorum, quàm Laicorum, & contra Huſſitas, hæreticos congregatum, in eodem Concilio ex Patrum decreto contra Huſſitas, illorum hæreſes impugnando, ſcripſit; tractatum quoque de B. Virginis Conceptione compoſuit. At cum poſtmodum Concilium illud legitimè à Martino V. congregatũ, in Conciliabulum degeneraſſet ob factam reuocationem Concilij è Baſilea Ferrariam ab Eugenio, ex diabolica illa Congregatione diſcedens Ioannes, ad Eugenium Papam reuerſus eſt, proteſtatione ibidem facta huiuſmodi reuocationis rationabiliter ab eodem Pont. Max. decretę.

In tot Eccleſiæ procellis cum quidam Baſileenſi quidam verò Ferrarienſi Concilio Epiſcopi, Reges, Magnates, ac Principes cum ſuis populis adhærerent, Carolus Gallorum Rex collegit Epiſcoporum, ac Procerum Regni ſui Synodum, ſeu Congationem Bituricis anno 1438. ſui Regni, ac Gallicanæ Eccleſiæ bono conſulturus, ad quam Eugenius Ioannem delegauit, Apoſtolici Legati vices gerentem, qui & Gallos Epiſcopos ad Ferrarienſe Concilium euocaret, ipſumque Regem ad id eis mandandum induceret, actaq; à Baſileenſi Conciliabulo Galliæ fideles cuncti execrarentur. In Hiſpaniam quoque pro eodem negocio miſſus, dum Vrbem repeteret, S. R. E. Cardinalis creatus eſt. *Olmeda in vita Bartholomæi Texerij Magiſtri Ord.*

Seſſione habita 16. Ferrariæ, translatum fuit Cõcilium Florentiam ab Eugenio IV. qui anno 1439. indictione ſecunda, menſe Ianuario Ferraria cum Ioanne Imperatore, Ioſepho Patriarcha Conſtantinopolitano, alijſque Synodalibus Patribus, tam Græcis, quàm Latinis ſucceſſiuo tempore diſcedentibus, Florenciam omnes petiere, ad continuandum Concilium Ferrariæ incohatum. Interfuit Turrecremata Florentino Concilio, in quo & auctoritatem Eugenij Papæ, ſicut & aliorum Pontificum

ficum ſupra Concilium, & primatum in Catholica Eccleſia, lingua, calamoque mordicus defendit, cum Græcis diſputando, ac reſpondendo Baſileenſi Oratori coram Pontifice Max. ac tota congregata Synodo, propter quæ ab eiuſdem Patribus *Defenſoris fidei* nobili titulo fuit cohoneſtatus.

Factum, omiſſis Scriptoribus noſtris, in hunc modum ediſſerit eruditiſſimus vir D. Abbas Vghellus Ital. Sac. tom. 1. in Epiſcopis Sabinen. *F. Io. de Turrecremata Hiſpanus Ord. Prædicat. ac ſacri Palatij Magiſter ab Eugenio IV. creatus eſt Cardinalis* 1439. *ſub Tit. S. Sixti, a Pio verò* II. *Epiſcopus Card. Sabinus* 1464. *vir vtique ob eximiam doctrinam, probitatemque morum percelebris, cuius ſanè laudes nemo vnquam, vel exactiùs, vel ſplendidiùs, quàm eiuſdem doctiſſima ſcripta poterit celebrare: Ideo enim* Defenſoris Fidei *perilluſtre tulit cognomen, quod in Florentino Concilio non modo contra Græcos pietatem Chriſtianam opportuniſſimè defenſarit: ſed quòd vtramq; Eccleſiam, Græcam ſcilicet, & Latinam ictu concordiæ fœdere, communicatiſq; capitibus Fidei, curarit iungendam.* Quem titulum etiam à Pio II. obtinuiſſe affirmat Olmeda in vita Bartholomæi Texerij, Mag. Generalis dū de eodem loquens ait. *Qui & a Pio* II. *poſt Epiſcopalem ordinationem nouus Protector Fidei decretus eſt, vnus, & primus tanto cognomine inſignitus; verbo namque, & ſcripto ita eminuit, vt lucerna ardens, & lucens ab Italis ſit dictus. Varijs proinde Pontificibus, die noctuque litteris intentus, varia, grandiaque dicauit opera.* Ex Auct. ſuprad.

CAPVT IV.

DE MINISTRIS IN CVRIA.

HABENT Pontifices Maxx. ſuos in Romana Curia Officiales, ac Miniſtros pro negocijs ad Apoſtolicam Sedem delatis, & ſpectantibus expediendis ex Clericali ordine, vel ſacro Religioſorum cœtu delectos, qui omnes ſuis miniſterijs intenti, in regenda à Summis Pontificibus D. Petri nauicula adiutrices manus, debitum præſtando obſequium, ponunt. De quibus omnibus ex noſtro Prædicatorum Ordine aſſumptis ſumns acturi. In præſenti autem de Gubernatore, ac Magno Priore Vrbis: Viceſgerente, Auditoribus Sac. Rotæ: Capellanis D. Papæ: Bibliothecarijs Apoſtolicis: Sacræ Congregationis Indicis Secretarijs, Examinatoribus promouendorum Epiſcoporum; atque Prædicatoribus Iudæorum tractabimus, nec non recenſebimus ſacra Conclauia apud noſtros Prædicatores à Cardinalibus pro Summorum Pontificum electionibus celebrata: Magiſtis Sac. Palatij, Pœnitentiarijs D. Papæ, ac Procuratoribus Ord. ad ſequentia capita reſeruatis.

Tit. 1.

Gubernator Vrbis.

NIcolaus Papa IV. ex Vrſinorum ſtirpe nobiliſſima valetudinis gratia Roma ſecedens anno à partu Virginis milleſimo ducenteſimo octogeſimo, patrimonium D. Petri inuiſit: cumque Viterbij aliquorum menſium ſpatio reſediſſet, Surianum eiuſdem Patrimonij caſtrū ob aeris ſalubritatem pro æſtiuo tempore tranſigendo

ſigendo petijt, vbi eodem anno depoſito quod mortale eſt, immortalitatem induit menſe Auguſto eiuſdem anni. Ne autem Romanus populus Gubernatore, ac Rectore deſtitutus remaneret, idem Pont. in egreſſu ex Vrbe Gubernatorem, ac Rectorem eiuſdem cum omnimoda Apoſtolica auctoritate Cardinalem Latinum Malabrancam Vrſinum ſibi ex ſorore nepotem, Dominicani inſtituti profeſſorem nominauit, qui Vrbem cum Romano Populo ſingulari prudentia rexit vſque ad eiuſdem Nicolai deceſſum. *Vghell. Ital. Sac. tom. 1. in Epp. Oſtien. & Plod. inter Cardd. Ord. in eius vita.*

Tit. 2.

Viceſgerens.

EST in Vrbe inter Apoſtolicæ Sedis Miniſtros principaliores Dom. Viceſgerens, ad quē ex officio ſpectat ad Sacros Ordines promouendos ordinare, Confirmationis Sacramentum miniſtrare, Orphanorum, ac viduarum cauſas audire, cœteraque miniſteria, quæ Epiſcopi in ſuis diœceſibus complent, peragere, qui ſemper in dignitate Epiſcopali eſt conſtitutus.

Vnicum ex Dominicanę Religionis profeſſoribus fuiſſe in Vrbe Viceſgerentem comperimus, P. F. Nicolaum Martini de Albertinis Pratenſem, qui cum in Vrbe Procuratoris Generalis Ordinis munere apud Apoſtolicam ſedem fungeretur, ita Bonifacij VIII. gratiam promeruit, vt ab eodem Spoletanos Epiſcopus. Vrbiſque Viceſgerens creatus ſit Kalendis Iunij an. milleſimo ducēteſimo nonageſimo nono, poſt indictum in Chriſtiano Orbe primum Iubilæum, ſequenti anno Romæ celebrandum, quo noſter Nicolaus Viceſgerens in Apoſtolica Curia enituit. Fuit poſtmodū ab eodem Pont. Max. Legatus Apoſtolicus ad Britanniæ, atque Galliæ Reges directus, ac tandem ſacra purpura cohoneſtatus à Benedicto XI. an. 1303. vt ſupra enarrauimus. *Vghell. Ital. Sac. tom. 1. in Epiſcop. Oſtien. & Veliternen.*

Tit. 3.

Magnus Prior Vrbis.

EST Romæ in Auentino Monte Sacræ militiæ Hieroſolymitanæ Eccleſia D. Baſilio magno dicata, Prioratus titulo condecorata, cuius Prior pro tempore Vrbis Magnus Prior nuncupatur, habetque congruos redditus annuos, ad ſena circiter aureorum millia pertingentes.

Hac nobili Præfectura à Pio V. Pontifice Sanctiſſimo cohoneſtatus eſt F. Michael Cardinalis Alexandrinus, poſt reſignatum S. R. E. Camerariatus officium in vſum ſacri belli contra Turcas transferendum. Factum, vt clarius elucēſcat, ex Ioāne Antonio Cabutio, geſtorum Pij Quinti occultato tolle, in hunc modum recenſemus: *Licet ſummum Camerarij Sedis Apoſtolicæ munus tertio Pontificatus anno vacans Cardinali Alexandrino detuliſſet: tamen ſequenti anno, cum ad ſociale bellum contra Turcas gerendum pecunijs indigeret, quas alioqui poterat alunde colligere, ſingulari exemplo ei, nec tuuito, id muneris abrogauit, & quod venale ſit, ceù, & alij nonnulli Vrbani Magiſtratus, Aloyſio Cardinali Cornelio vendidit ſeptuaginta millibus aureorum, quas ad augendas Chriſtianorum vires contra Turcas contulit. Sed inter hæc cum alter effluxiſſet annus, ex quo ſacræ militiæ Melitenſis Ordo ſummis votis pro eximia ſua in hunc Pontificem pietate Card. Alexandrinū Præfecturem ſibi delegerat, Prioris in Vrbe titulum eiuſdem Ordinis ex obitu Bernardi Saluiati Cardin. tunc vacantem, cum annuis redditibus, qui tum erat circiter ſena aureorum millia, ipſi Alexandrino Pius aſſignauit, nonnullis annuis penſionibus reſeruatis. Sed cum eiuſmodi collationem Io. Valletta illius Ordinis Magiſter egerrimè ferens per litteras ad Papam datas, ea de re graniter expoſtulaſſet, perlectis litteris Pontifex, ſi res integra fuiſſet, ab ea ſe temperaturum indicauit; quin etiam, ne quid in eius Viri, vel Ordinis, quos ipſe valde diligeret, offenſio-*

sionem feciſſe videretur, actũ reſcidiſſet, niſi Ioſephus Cambianus tunc militiæ Melitenſis apud Sedem Apoſtolicam Orator priuatas, & occultas Vallettæ querimonias publicas feciſſet, eiuſque ſecretas ad Pontificem litteras, querelarum plenas temerè per Vrbem, imò per Orbem euulgaſſet. Qua res hominibus ſermonem dedit, & Pontificis exiſtimationem, animumque grauiter offendit; pleriſq; vti fit, ex fama potiùs, quam ex facto, rem perperam iudicantibus. Itaque Pius quidquid feciſſet, iure ſe feciſſe oſtendens, Cambianum, vt imprudentem rumoris auctorem, ab Vrbe confeſtim iuſſit abſcedere, eò ampliùs non rediturum.

Penſionem igitur duorum aureorum millium ſuper huius Prioratus fructibus impoſuit Pius, quingentorum ad fauorem Io. Pauli ab Eccleſia, quem poſtmodum S. R. E. Cardinalem creauit; quingentorum pro Paulo Ghisleno; tertiam verò aureorum millenarium ad fauorem Philippi, Sebaſtiani, Antonij; Michaelis, & Ioannis bonæ indolis adoleſcentium, conſanguineorum ſuorum pro eorum congrua ſuſtentatione. *Gabutius in vita Pij V.*

Magnus Prior Vrbis igitur conſtitutus Michael *Bonellus* Card. Alexandrinus, ex Pij voluntate ruinoſas perantiquas ædes ærarij publici Romanorum in Pantanis pro mulieribus cathecumenis ad fidem conuerſis, atque in illa iſtruendis attribuit, in quibus idem Pont. Max. monaſterium Monialium ſui Prædicatorum Ordinis fundauit, ea lege, vt certam aureorum ſummã Magno Vrbis Priori pro tempore annuatim ſoluant. Clauſura eiuſdem Pij pecunijs ibidem conſtabilita, Card. Alexandrinus amplam, latamque viam ab Eccleſia S. Marię in Campo Carlèo ad templum pacis vnam: ab arcu Pantanorum ad S. Adrianum alteram aperuit, & ſtrauit, quarum priorem, Alexandrinam; poſteriorem verò Bonellam, perpetuo huius rei documento in marmore ibidem in hũc modum inſculpto *Via Alexandrina, & Via Bonella*, nuncupãri voluit, hortoſque bidem conſtitutos, ad ſuum Prioratum ſpectantes, in annuos perpetuos canones pro domibus conſtruendis alijs pluribus diuiſit, vt dicitur in monumentis Archiuij conuentus noſtri S. Mariæ ſuper Mineruã. Hac nobiliſſima prefectura potitus eſt Alexandrinus vſq; ad mortem, quę eidem contigit an. 1598. ſepultus in noſtra Eccleſia, in ſepulchro quod Pius V. dum Cardinalis erat, ſibi parauerat, id teſtante emortuali libro eiuſdem, ſignato A. fol. 68. in hũc modum. *L' Illuſtriſs. Signore F. Michele Bonello Card. Aleſſandrino dell' Ordine di S. Domenico Veſcouo Albaneſe fù ſepolto in Chieſa noſtra nella ſepoltura della bon. m. di Papa Pia V. quale ſi fabricò mentre era Cardinale, nel ſcendere lo ſcalino auanti l' Altar magiore per cominciare la naue di mezzo, li 29. Gennaro 1598. Cuius anima requieſcat in pace.* Ex Archiu. Conu. Mineruæ.

Tit. 4.

Auditores Sacræ Rotæ.

INter præſtantiores Prælatos Apoſtolicæ Sedis miniſtros in Romana Curia, Sacræ Rotæ Auditores recenſentur, qui cunctos alios & gradu, & præcedentia antecellunt, cauſaſque ad Apoſtolicam Sedem delatas audiunt, & decidunt, ac terminant; ex quibus aliqui inter Sanctos relati ſunt, & hi fuere tantùm duo, ex Ordine Prædicatorum vterque; alij ad ſummi Pontificatus faſtigium; alij ad ſacram purpuram; alij ad Patriarchales, Archiepiſcopales, Epiſcopaleſque Eccleſias fuere aſſumpti, vt videre eſt apud Ioannem Bapt. Cantalmaium in Selectanea Sacræ Rotæ Romanæ, qui eorundem Auditorum nobilem nomenclaturam compilauit.

1 S. Raymundus de Penna forti ex Catalonia, de Aragoniæ Regno, noſtri Præd. Ordinis tertius Generalis magiſter à Gregorio Papa IX. Pontificius Capellanus, cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Auditor, ac S. R. E. Pœnitentiarius creatus eſt, quem etiam ſibi in Confeſſarium, animæque ſuæ cuſtodem aſſumpſit, ſicut expreſſe fatetur Bzouius in Annalibus Eccleſ. anno 1234.

At vt noſtros omittamus. Cantalmaius ſuprad. in nomenclatura Auditorum Sacrę Ro-

Rotæ, ſic fatetur. *Raymundus de Penna fortiſ Hiſpanus oriundus ex Catalonia Ord. Prad. illiuſque tertius Generalis Magiſter, Capellanus, & Pœnitentiarius Gregorij* IX. *patet ex proemio decretalium eiuſdem Gregorij in fine his verbis.* Sanè diuerſas conſtitutiones, & decretales epiſtolas in diuerſa diſperſa volumina per dilectum filium Fratrem Raymundum Capellanum, & Pœnitentiarium noſtrum in vnum prouidimus redigendas. *Franciſcus Penia Hiſpanus olim eiuſdem Sacri Palatij Auditor in vita ipſius Raymundi cap. 8. & 9. dicit, quod compleuit compilationem dict. decretalium anno* 1235. *& eius obitus fuit an.* 1275. *Fuit is quoque admirabili ſanctitate inſignitus, in eodemque Sanctorum numero collocatus à Clemente VIII.* Hæc ille.

Marſilius autem, cum Diago in vita S. Raymundi, impreſſa Barcinonæ apud Sebaſtianum Cormellas an. 1601. hæc de illo habet. *El primero fue hazerle Capellan ſuyo, que fue lo miſmo, que è echar mano del para vno de ſus Auditores de Rota como lo aduierte muy bien el famoſo Doctor Franciſco Penna. Que aſſi ſe ha da penſar por ſer cello muy aſſi, que los Auditores de Rota ſon Capellanes del Papa, y lo eran antigamente, y gozauan d' eſſe nombre Sacrado, y tomado di la Capilla Papal, en la qual aſſiſtian quando el Papa por ſi meſmo ſolia oyr-en-ella los pleitos de beneficios Eccleſiaſticos, y de otras coſas, que caſi de todo el mundo ſe del ante d-el. Nombraua entonces el Pontifice los, que queria por no eſtar determinando el numero dellos. Vnas vezes paſſauan de catorze y otras de veinte, haſta que Sixto IV. al anno* 1472. *lo reduxo à ſolos doze.*

Cœterum Paulus de Rubeis iuris conſultus Rom. in ſuo opere Deciſionum recentiorum, quod Sanctiſs. D.N. Alexandro VII. dicauit, impreſſo in Typographia Reu. Cam. Apoſt. anno 1661. partis 9. volumen 2. S. Raymundo ſub his verbis dicauit.

S. *Raymundo Barchinonenſi*
Ord. Prædicat.
Olim Sacræ Rotæ Romanæ Auditori
& Pœnitentiario Apoſtolico
Paulus Rubeus Romanus.
Quod tui nominis immortali gloria. &c.

Cœterum vt hoc firmiori fundamento concludamus, en Apoſtolicum Clementis Papę VIII. teſtimonium in Bulla canonizationis eiuſdem Sancti Confeſſoris data Romæ anno 1601 pontificat. eiuſdem an. 10. 3. Cal. Maij hæc aſſerentis in §. 21. *Excepit eum amanter, & benigne prædictus Gregorius prædeceſſor, ac breui perſpectis, ac exploratis eius animi dotibus, ac virtutibus, Capellani ſui officio, quod tunc temporis idem erat, quod nunc eſt cauſarum Palatij Apoſtolici Auditorum, & Pœnitentiarij dignitate ornauit, ac tanti ſemper fecit, vt non niſi adhibito eius conſilio grauiores cauſas tractaret: quem cum etiam à ſacris ſibi confeſſionibus præfeciſſet, is, qua erat in egenos Charitate, pœnitentia loco illis iniungebat, vt inopum præces, & iuſtas petitiones ſtatim audiret, eorumque negocia expediret, & quam citiſſimè conficeret. Quare ab eodē Gregorio prædeceſſore Pater Pauperum eſt appellatus.* Hæc Pontifex, qui ſubdit ibidem aliud quid hoc loco dignum. *Quare oblatos etiam honores, & ampliſſimas Eccleſiarum Cathedras omni conatu repudiauit: nam cum Gregorius Archiepiſcopatum Tarraconen. ei deferre decreuiſſet, id ille adeo grauiter, & moleſtè tulit, vt illico febri correptus, aliquot dies, ingenti corporis, animique dolore torqueretur. Itaque ab huiuſmodi gloria alienſſimus, omni ope intendit, vt eam à ſe dignitatem auerteret, quod cum per ſe non poſſet, adhibitis multorum precibus, & quorundam Cardd. authoritate, eiuſdem Gregorij prædeceſſoris animum ita inflexit, vt illius onus in eum tranſtulerit, quem ei muneri B. Raymundus aptiſſimum eſſe iudicauit.* Ex eadem Bulla §. 21.

2 S. Antonius, Conſiliorum iure merito nuncupatus, alter extitit ex Prædicatoribus Sacræ Rotæ Auditor ab Eugenio Papa IV. cui S. Viri doctrina, pietas, iuſtitia, morumque integritas optimè innotuerant, inſtitutus Pontificius Capellanus, cauſarumque ad Apoſtolicam Sedem delatarum Auditor, qui cum pluribus annis demandato ſibi muneri plenè, ac integrè ſatisfeciſſet; ab eodem Pontifice Max. 4. Id. Febr. anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo ſexto Florentinus Archiepiſcopus creatus eſt: de quo Cantalmaius loco ſuprad. hæc ait. *Antoninus dictus Conſiliorum, Italus, Florentinus, Ord. Prædicator. Auditor, inde Archiepiſcopus eiuſdem Ciuitatis. Habetur ex vetu-*

sto codice illius summæ Theologicæ, impresso Venetijs anno millesimo quingentesimo decimo primo, quem vidi hic in Vrbe in Conuentu S. Maria super Mineruam apud R. P. Mag. Reginaldum Lucarinum eiusdem Conuentus Priorem inter libros priuatæ illius Bibliothecæ, in cuius proemio leguntur hæc verba: Prologus primæ partis Summæ Reuerendiss. in Christo Patris, ac Domini, D. Antonini, olim Sacri Palatij Apostolici causarum Auditoris de Ordine Prædicatorum, *& eadem verba habentur in fine eiusdem Summæ. Obijt anno 1459. Fuit insigni sanctitate suffultus, & in Sanctorum numero constitutus ab Hadriano VI. Pontifice. Eius corpus adhuc integrum perseuerat Florentiæ.* Hæc Cantalmaius loco suprad.

Nouissimè autem Paulus de Rubeis supracitatus in eodem opere Decisionum partis 9. volumen primum Sancto Antonino in hunc modum dedicauit:

S. Antonino Ord. Prad.
Sacræ Rotæ Romanæ olim Auditori
ac demum Archiep. Florentino.
Paulus Rubeus Romanus.
Dũ præsenti volumini Mæcenatẽ quæro &c.

Tandem Clemens Papa VII. in §. 26. Decretalis pro S. Antonini canonizatione emanatæ, ita ait. *Causas ad te delatas, aut concordia componebas, aut celeri sententia expedire studebas.*

Ex quibus omnibus manifeste apparet Diuum Antoninum ante assumptionem ad Archiepiscopalem Ecclesiam Florentinam fuisse sacri Palatij Apostolici Auditorem, quod idem est modo, ac Sacræ Rotæ Auditorem esse.

Tit. 5.

Capellani Dom. Papæ.

LIcet Maiores Papæ Capellani essent quoque Auditores causarum ad Apostolicam sedem delatarum, quos modò Sacræ Romanæ Rotæ Auditores dicimus; non tamen cœteri Summorum Pontificum Capellani, qui Minores dicebantur, ad audiendas causas Palatij Apost. assumebantur, sed ad missam coram Pontifice celebrandam, & ad alia obsequia Summo Pontifici præstanda; eratque talis titulus speciosus, atque honorabilis, intimis familiaribus pontificijs tribui solitus, quo sequentes Prædicatores nostros cohonestatos reperimus.

1 P. F. Clarus Sextius de Bononia, in Pontificio, ciuilique iure eruditissimus, S. P. Dominici sacris prædicationibus allectus, à B. Reginaldo Dominicanam togam induit Florentiæ, sub qua breui, non tyro, sed veteranus miles in Christi schola apparuit, ac Honorij III. Pont. Max. gratiam ita promeruit, vt ab eodem Capellanus, nec non Apostolicus Pœnitentiarius circa annum 1225. renunciatus fit. Defuncto postmodum Honorio ad claustra reuersus, non multò post Romanæ Prouinciæ prior prouincialis electus, multa erexit cœnobia, complures filios Ordini dando; relictoque sanctioris vitæ odore, euolauit in Cœlum circa annum 1250. *Plod. par. 1. lib. 1. & Castill. p. 1. lib. 1. cap. 53.*

2 P. F. Io. Valdehussenius Saxo à Gregorio IX. ad Bosnensem Episcopatum assumptus, renunciata post aliquot annos, annuente eodem Pont. Max. Ecclesia, Magister Generalis ad claustra reuersus, eligitur Parisijs an. 1241. & ab Innocentio IV. in Capellanum, & Pœnitentiarium Apostolicum assumitur: qui eodem Pont. Max. mandante, lingua, & calamo, proprio, filiorumque suorum, Circumcellionum hæresim in Germania renascentem, atque non modicum, etiam apud Magnates, & Principes inualescentem, compressit, populosque in fide catholica constabiliuit. *Bzou. in Annal. Ecclesiast. ad annum 1249. num. 6.*

3 Alterum ex Prædicatoribus in Capellanum, ac Pœnitentiarium Apostolicum sibi elegit Innocentius IV. P. F. Stephanum nomine, quem anno millesimo ducentesimo quinquagesimo primo in Prouinciam Prouinciæ misit, vt ynà cum Comite, & ad ministris illius ea, quæ pro Catholica Fide, publicaque pace constabilienda necessaria viderentur, procuraret, prout fecit, iussaque Pontificis ad optatum finem perduxit. *Bzou. vbi sup. ad annum 1251. num. 8.*

4. PP.

Digitized by Google

4 FP. FF. Bernardus, & Marcus Innocentij V. ex Ordine noſtro aſſumpti, Capellani fuere, qui ab eodem Pont. Max. in Hungariam miſſi ſunt anno 1276. vt inquirerent de vita, miraculis, atque Stigmatibus B. Margaritæ ex Regibus Hungariæ, quæ ætatis ſuæ anno vigeſimo octauo in cœlum euolauerat anno ſal. 1270. die 12. Ianuarij. Rem in hunc modum teſtatur Taegius in monumentis Ord. ſub an. 1270. *Virgo Venerabilis, & Sãctiſſima Beata Margarita filia Regis Hungariæ in præfato Monaſterio annis pluribus in maxima ſanctitate vitæ, & auſteritate vixit, vbi & mirandis ſignis, & prodigijs claruit: inter quæ hoc vnum mirabile eſt, & ſtupendum, quòd ſtigmata D. N. Ieſu Chriſti in corpore ferre meruit, prout quædam ſoror ſecretorum eius conſcia poſt mortem ipſius B. Margaritæ ſe vidiſſe, adiurata teſtificata eſt, & palpaſſe. Archiep. etiam Strigonien. eius in morte confeſſor hoc idem teſtificatus eſt. Antequam etiam ſepulturæ traderetur, Venerabilis prænominatus Archiep. Epiſcopus Vatinen. & Præpoſitus Laudimen. multique alij Religioſi diuerſorum Ordinum, & Prælati hoc idem viderunt, & teſtificati ſunt. Sed & Inquiſitores Dom. Innocentij V. Papæ hoc miraculum exiſtimantes, poſt multum temporis, vt de tam grãdi re certum teſtimonium redderent, eius ſepulchrum aperientes, in eius ſanctiſſimo corpore omnia ſtigmata Domini, tam in pedibus, quam in manibus, & latere inuenerunt; & inde publicum fieri fecerunt inſtrumentum. Hi fuerunt Fratres Bernardus, & Marcus Dom. Papæ Capellani ad hoc ſingulariter in Hungariam directi, vt dictis Stigmatibus inquirentes, ad Sedem Apoſtolicam quid veritatis in hoc negocio inuenirent, referrent. Iam enim in Curia Dom. Papæ de Sanctitate, miraculis, & Stigmatibus B. Virg. Margaritæ fama diſperſa fuerat.*

5 P.F. Martinus Strempus Polonus, virtum ſcientia, tum pietate celebris, ob quæ à Nicolao Papa III. plurimùm adamatus, Apoſtolicus Capellanus, Maiorque Pœnitentiarius primo ſui Pontificatus anno conſtitutur, ſequentique anno diſſidentibus electoribus Gneſnenſibus in proprij Paſtoris electione, ab eodem Pont. Max. Gneſnenſis Archiepiſcopus creatur Viterbij decimo Calen. Iunij anno Dom. 1278. qui dum commiſſum ſibi gregem inuiſurus iter aſſumpſiſſet, Bononiæ in morbum incidens, ibi ſpiritum reddidit altiſſimo. Hic eſt Martinus ille, de quo tot fabulæ circumferuntur, quaſi is auctor eſſet Strophæ de Ioanna femina Pont. cum id in M. S. eius autographo nuſquam inueniatur; ſed ab aliquo vafro exſcriptore, gloriæ tanti viri inuido in excriptis codicibus fuerit appoſitum. *Bzou. in Annal. Eccleſ. ad annum 1278. num. 32. & de Reb. Geſt. in Pol. Ord. Prad. cap. 6.*

6 P. F. Conſilius Gattus Viterbien. à Martino Papa IV. Apoſtolicus Pœnitentiarius, propriuſque Capellanus delectus eſt, qui Arboren. primo, Compſanus poſtmodum Archiepiſcopus creatus fuit à Bonifacio VIII. anno 1300. *Vghell. Ital. Sacr. tom. 6.*

7 Aſſumptus ad Apoſtolatus apicem Clemens Papa VI. P.F. Gherardum Album de S. Domaro, Magiſtrum Generalem Ordinis in capitulo Carcaſſonen. anno 1342. electum ex ſorore ſibi nepotem, in ſacrum purpuratorum Collegium cooptauit eodẽ anno, qui inter alia Ordini collata beneficia duos Fratres ſibi maximo familiaritatis vinculo adſtrictos, Ioannem ſcilicet de Molendino, Bertrandumque Lemouicen. ab Auunculo ſuo congruis honoribus cohoneſtari impetrauit; ex quibus Io. Sacri Palatij Magiſter; Bertrandus verò eiuſdem Pontificis Capellanus renunciatus eſt. Fuit is excellentis ingenij, literarumque, tam ſacrarum, quàm prophanarum peritia admirabilis, Pariſinus Doctor celebris, multis in Ordine præfecturis decoratus. *Taeg. in monum. Ord. & Plod. de Vir. Illuſt. Ord. inter Cardd.*

8 P.F. Benedictus Hungarus ab Vrbano V. in proprium Capellanum aſſumptus, ab eodem P.M. ad Bergenſis Eccleſiæ regimen promouetur anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo nono 18. Cal. Febr. de quo ſupra in Bergen. Epiſcopis.

Cum P. F. Sancius à Porta Aragonenſis, Clementis Antipapæ, dicti in ſua obedientia VII. Magiſter Sacri Palatij primò, deinde Benedicti XIII. eius ſucceſſoris, in ſolemnitate ſanctiſſimæ Pentecoſtes in Põtificis ſacello, coram eodem Benedicto oraturus eſſet, Aeterni Patris Spiritu per os eius loquente, de tollendo ab Eccleſia ſchiſmate, tam ardenti pectore perorauit, vt

auditorum animos in ſuam ſententiam traxerit, Benedictique odium maximum in ſe concitauerit, à quo in carcerē conictus, duobus annis miſerrimè ibidē fuit tractatus. Tandē fuga ſuſcepta ad Innocētij VII. Pont. Max. pedes acceſſit, à quo benigniſſimè receptus, Apoſtolicæ Sedis Pœnitentiarius, & Capellanus creatus eſt, vt nos monuit eruditiſſimus D. Aduocatus Carolus Cartarius Archiuij Molis Adrianę Cuſtos. *Ex monumentis eiuſdem Archiuij.*

Tit. 6.

Bibliothecarij Apoſtolici.

EST in Vaticano Palatio Apoſtolica Bibliotheca inter præſtantiſſimas Orbis preclariſſima, non tantum modernioribus, ſed & antiquioribus, imò antiquiſſimis Sanctorum Patrum codicibus manuſcriptis, eorumdem proprio charactare exaratis, diues, à Sixto Papa V. nouo permagnifico ędificio conſtabilita, cui à Summis Pontificibus præfecti ſemper fuere viri eximij, Bibliothecarij Apoſtolici titulo inſigniti, inferioribus miniſtris ipſis ſubſtitutis. Eſtque modò hæc præfectura in tanta exiſtimatione, vt nonniſi S.R.E. Cardinalibus (& hoc ad vitam) conferatur. Fuere autem & inter Prædicatores, qui hoc munere ſunt cohoneſtati, numerantur que ſequentes duo.

1. P. Fr. Ptolomeus de Luca S. Thomæ Aquinatis nobilis auditor, in diuinis, humaniſque literis ſatis ſuperque excultus, in declamationibus ad populos è ſuggeſtu feruidus, ſalutiſque animarum cupidiſſimus, à Ioanne XXII. Pontifice Maximo in conſcientiæ ſuæ directorem aſſumptus, Bibliothecarius Apoſtolicus inſtituitur, annoque milleſimo trecenteſimo decimo octauo Torcellanus Paſtor creatur. Multa ſcripſit, eruditione maxima referta, quæ cum de Epiſcopis Torcellanis tractauimus, retulimus ſupra. Deceſſit an. 1321. *Vghell. Ital. Sac. tom. 5. in Epp. Tracellan. Plod. p. 2. lib. 1. Taeg. in monum. Ord.*

2. Zenobius Acciaiolus, Florentiæ nobili loco natus, ibidemque ad Ordinem receptus, in ſcholaſticis diſciplinis peregregiè verſatus, Hebraicæ, atque Græcæ linguæ peritiſſimus, à Leone Papa X. cui acceptiſſimus erat, Apoſtolicæ Vaticanæ Bibliothecę pręficitur Bibliothecarius anno milleſimo quingenteſimo decimo octauo: cumque duobus annis ad demandatum ſibi munus ſolertia ſingulari incubuiſſet, depoſita carnis corruptibili mole, mortalitatis dies compleuit anno 1520. ætatis ſuæ 58. relictis ſequentibus ingenij ſui nobilibus monumentis.

Olympiodorum in Eccleſiaſtem è græco in latinum verſum,
Librum Euſebij Cæſarien. contra **Hieroclem**,
Libros Theodoreti Cyren. de græcarum affectionum curatione.
Iuſtinum Martyrem.
Scripſit quoque
De laudibus Vrbis Romæ
Sermones de Epiphania Dom.
Epiſtolas eruditas ad Picum Mirandulan.
Carmina & Orationes in laudem Leonis X.
Fernand. in Script. Ord. Plod. de **Vir. Illuſt. Ord. in Apend.**

Tit. 7.

Secretarij Sac. Congreg. Indicis.

IN Sacroſanta Tridentina Synodus in Spiritu ſancto legitimè congregata pro componendis fidelium moribus, eliminandiſque ex Chriſtiano Orbe Lutheri, aliorumque eiuſdem temporis hæreticorū impijs dogmatibus, animaduertens facturam ſe rem Deo gratiſſimam, Chriſtique gregi maximè perutilem, ſi malorum librorum lectionem à fidelibus auferret, plures Epiſcopos, doctrina, ac pietate præſtantes deputauit, quorum ſtudio atq; opera, adhibitis quoque aliquibus Doctoribus

Digitized by Google

doribus, cunctorum damnatæ lectionis librorum Index accuratus conficeretur, hæc autem dicta eſt, depuratio Tridentina, cui datus fuit Secretarius P. F. Franciſcus Forerius à Luſitaniæ Rege ad Concilium miſſus, vir præſtantiſſimus, cuius cum laude meminit Poſſeuinus in Apparatu ſacro, & Chronicon in noſtris conſtitutionibus de eo ſic fatur. *Vnus ex Theologis noſtris fuit ille F. Franciſcus Forerius Luſitanus, qui deputationi ad cenſuram librorum Secretarius in eodem Concilio datus, Indicis librorum ordinandi, & in eam formam, qua legitur, edendi author fuit.*

2 Hanc Deputationem Pius V. Pontifex Sanctiſſimus in Cardinalium Sacram Congregationem erexit anno 1571. menſe Martio, aſſignatis eidem Cardinalibus, ac Conſultoribus, vt videre eſt in Regeſtis eiuſdem Sacræ Congregationis apud P. Secretarium pro tempore aſſeruatis; conſtituto eiuſdem Secretario P. F. Antonio Boſſio, quem ex præfatis Regeſtis duobus circiter annis Secretarium fuiſſe manifeſtatur. Et hæc Cõgregatio fuit poſtmodum cum multarum aliarum erectione confirmata à Sixto V. vt habetur in Bullario. *Ex Regeſtis ſuprad.*

3 P. Mag. F. Io. Baptiſta Lancius, abſente ab Vrbe Antonio ſupradicto, & officio relicto, Secretarij munus exercuit, cum P. F. Pauli Conſtabilis Magiſtri Sacri Palatij Socius eſſet. Tandem eiuſdem Sacræ Congregationis Secretarius conſtitutus eſt cũ proprietate a Gregorio XIII. Fuit Lancius patria Rhegienſis, ex Lombardię Prouincia; Ianuenſis Inquiſitor, prouincialiſq; Terſæ Sanctæ, à Sixto Fabri Magiſtro Ord. inſtitutus, vt habetur in Actis Capit. Generalis Romani 1583. denunc. 3. qui è viuis erepto Bartholomæo de Miranda, Sacri Palatij Magiſter a Clemẽte VIII. an. 1597. creatus eſt. De quo plura in Magg. S. Palatij. *Ex Regeſt. ſuprad.*

4 P. F. Vincentius Bonardus ex conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam, cum eſſet Socius Magiſtri Sacri Palatij Sixti Fabri, Secretarius huius Sac. Congregationis creatur à Gregorio XIII. ſubitque poſſeſſionem demãdati ſibi muneris die 3. Iunij anno 1583. Defuncto poſtmodum Zobio, ſacri Palatij Magiſter à Sixto V. creatur anno 1589. ac tandem Epiſcopus Hieracen. à Gregorio XIV. die 29. Martij 1591. renunciatur. *Ex Regeſt. ſuprad.*

5 Cum Magiſterio ſacri Palatij retinuit officium Secretarij Congregationis Indicis Bonardus vſque ad aſſumptionem ſuam ad Eccleſiam Hieracenſem, habuitque ſocium P. F. Paulum Picum de Burgo S. Sepulchri, qui eidem in munere Secretarij huius Sacrę Congregationis ſucceſſit, à Gregorio XIV. inſtitutus, & habuit primam Congregationem die 23. Maij anno 1591. Permanſit in officio vſque ad annum 1613, quo 15. Iulij Vulturanien. ac Mõtis Corbini Epiſcopus à Paulo V. creatus eſt, vbi humanæ fragilitatis debitum perſoluit anno 1622. *Ex Regeſt. ſuprad.*

6 P. F. Thomas Pallauicinus Pico ſucceſſit, eligente Paulo V. Pont. Max. qui cum duobus annis Secretarij huius Congregationis onus ſuſtinuiſſet, vitam cum morte commutauit anno milleſimo ſexcenteſimo quintodecimo, ex Vaticano Palatio ad Eccleſiam Mineruæ pro ſepultura delatus, ſicut teſtatur liber emortualis noſtræ Eccleſiæ S. Mariæ ſuper Mineru. & antiquiores conuentus Patres.

7 P. F. Franciſcus Magdalenus Capiferreus Romanus ſac. Theol. Mag. ab eodem Paulo V. Secretarius poſt Pallauicinum delectus eſt anno 1615. die 27. Ianuarij, vir tum pietate, qùm literis ſpectabilis. Cum prior Conuentus S. Mariæ ſuper Mineruam eſſet, Prouincialis Romanus electus, dum viſirationi eiuſdem operam daret, vigilijs ac ieiunijs fractus, Peruſij quieuit in pace anno 1632. Auguſto menſe. Fuit Rector Collegij Græcorum Vrbis.

8 Aſſumptus ad Romanæ Prouinciæ regimen Magdalenus, cum Vrbani VIII. beneplacito ſubſtituit Proſecretarium S. Congregationis P. Mag. F. Io. Baptiſtam de Marinis, qui illo defuncto renunciatus eſt ab eodem Pont. Max. Secretarius; ac tandem poſt Thomam Turcum ad totius Ordinis regimen Generalis Magiſter electus fuit anno 1650. vt vidimus.

9 Eidem in Secretarij huius Congregationis præfectura ſuffectus eſt ab Innocentio X. P. Mag. F. Raymundus Capiſuccus Romanus ipſomet anno 1650. cum ſocius P. F. Vincentij Candidi Magiſtri ſacri Palatij eſſet, qui poſtmodum ſublato è mortalibus

talibus Candido, eidem in Sacri Palatij Magisterio succeſſit, vt vidimus.

10 Promoto Capiſucco, Sac. Congreg. Indicis Secretarius renunciatur ab Alexandro VII. menſe Aprili 1655. P. Mag. Fr. Hyacinthus Libellus Tiphernas, cum à die promotionis Capiſucchi, quæ contigit 23. Nouemb. 1654. non fuerit Secretarius factus propter deceſſum Innocentij Pont. atque Apoſtolicum interregnum. Ab eodem Alexandro prouincialis Romanus quoque inſtitutus, nouem annis Secretarius præfuit, prout vidimus. Viuit hoc anno 1664. quo euulgauit copioſum Indicem librorum prohibitorum in Typographia Camerali impreſſum.

11 P. Mag. F. Vincentius Fanus Viterbienſis, Gradenſis cœnobij eiuſdem ciuitatis alumnus, vir doctus, eruditus, atq; in ſacra pagina verſatus, à Reuerēdiſs. P. Vincentio Candido Sac. Palatij Mag. in ſocium aſſumptus, ſuæ virtutis, probitatis, ac ſcientiæ Romanæ Curiæ tale ſpecimen præbuit, vt poſt Hyacinthum Libellum ab Alexandro Papa VII. Sacræ Congregationis Indicis Secretarius renunciatus ſit mēſe Septembri anno 1664. Eodem Alexandro mandante nouum Iudicem librorum prohibitorum impreſſit ſequenti anno.

Tit. 8.

Examinatores promouend. ad Eccleſias.

1 CVm Doctor gentium S. Paulus Apoſtolus ſcribens ad Timotheum, inter cœteras virtutes, quibus tenetur eſſe ornatus Epiſcopus, cap. 3. aſſerat debere eſſe Doctorem: & iure merito, vt ſibi creditas oues doctrinæ pabulo enutrire valeat; Clemens Papa VIII. Apoſtolico decreto ſanxit promouendos omnes ad Epiſcopales ſedes in Italia, Inſuliſque adiacentibus, examen coram Pontifice Max. ſiue in ſacra Theologia ſpeculatiua, vel moderali, ſiue in ſacris Canonibus, ſubire debere, aliquibus Cardinalibus, ac Prælatis, nec non tribus ex ſacris Ordinibus Patribus conſtitutis examinatoribus. Ex his tribus voluit Clemens Pont. vnum eſſe Priorem conuentus S. Mariæ ſuper Mineruam pro tempore, quod exequtioni fuit mandatum vſque ad annum milleſimum ſexcenteſimum ſextum, quo cum P. Mag. F. Stephanus Dulcius prioratus officium compleuiſſet, eidemq; in præfati Cœnobij regimine ſuffectus eſſet magnus ille diuini verbi præco P. Mag. F. Ambroſius Brādius, Paulus Papa V. examinatoris munus in Dulcio, non priore, perſeuerare voluit, qui illud exercuit vſque ad annum milleſimū ſexcenteſimum nonum, quo Aprilis die 6. Auenionenſis Archiepiſcopus ab eodem Pont. Max. creatus eſt, ſicut antiquiores Patres huius conuentus Mineruæ nobis tradidere.

2 Aſſumpto ad Auenionen. ſedem Dulcio, delectus eſt promouēdorum Examinator P. Mag. F. Andreas Iuſtinianus, tunc temporis in Collegio Græcorū Vrbis Rector, qui ſequenti anno Generalis Commiſarius S. Rom. & Vniuerſalis Inquiſitionis effectus, Examinatoris Officium retinuit vſque ad annum milleſimum ſexcenteſimum quartum decimum, quo ab eodem Paulo 24. Nouemb. Inſulanus Epiſcopus creatus eſt, de quo ibi. *Vghell. t. 9.*

3 Iuſtiniano ſufficitur in Examinatoris munere ab eodem Paulo V. P. F. Hyacinthus Petronius ſacri Palatij Magiſter nobilis Romanus, qui demandatum ſibi onus ſuſtinuit vſque ad Gregorij XV. tempora, qui illum Melphitenſis Eccleſiæ Paſtorem creauit die 5. Septemb. anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo, ſicut ex teſtimonio antiquiorum Patrum noſtrorū accepimus.

4 P. F. Nicolaus Rodulphius poſt aſſumptionem Petronij, à Gregorio XV. ſacri Palatij Mag. nec non Examinator promouendorum ad Epiſcopatum inſtitutus eſt, qui demandata ſibi munia vſque ad annum milleſimum ſexcenteſimum vigeſimum nonum, quo die 2. Iunij Magiſter Generalis Ordinis electus eſt exercuit, prout vidimus.

5 In Nicolai locū Magiſter ſacri Palatij P. F. Nicolaus Ricardius in Rom. Collegio

Digitized by Google

legio S. Mar. ſup. Miner. tunc temporis ſtudiorum Regens; examinator verò Epiſcoporum P. Mag. F. Gregorius Donatus tunc Prouincialis Regni ab Vrbano VIII. Pont. fuere inſtituti, perſeueraruntque in ſuo munere Donatus vſque ad annum milleſimum ſexcenteſimum quadrageſimum ſecundum, quo 16. Maij dies ſuos compleuit Magiſter Sacri Palatij effectus, pro vt vidimus.

6 Defuncto Donato, ab Vrbano VIII. Sacri Palatij Magiſter inſtituitur P. F. Reginaldus Lucarinus: & promouẽdorum ad Cathedrales Eccleſias regendas examinator conſtituitur P. Mag. F. Thomas Aquauia Neapolitanus ex comitibus Conuerſani, in Italia celebris, famoſuſque Concionàtor, qui pluribus annis iniunctum ſibi munus compleuit prout vidimus.

7 Poſt *Aquauiam* factus eſt examinator ab Innocentio X. P. Max. P. F. Raymundus Capiſuccus Romanus anno milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo tertio menſe Decembri, cum eſſet tunc temporis Sacræ Congregationis Indicis Secretarius, poſtmodum Magiſter Sacri Palatij ab eodem Innocentio inſtitutus, quo in magiſterio examinatoris munus retinuit, & exercuit pro vt vidimus.

8 P. F. *Hiacynthus* Libellus Tiphernas poſt Raymundum præfatum inſtituitur Sacri Palatij Magiſter, atque promouendorum ad Eccleſias examinator anno milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo quarto menſe Septembri, qui vtrumque onus cũ laude ſuſtinet hoc anno, quo hæc ſcribimus, milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo ſexto.

Tit. 9.

Iudæorum Prędicatores,

CVm Summus Eccleſiæ Paſtor Gregorius XIII. Catholicæ Fidei Zelator feruidus Hæbreorum ſaluti, atque conuerſioni totus intenderet, conſtructo in Vrbe Neophitorum Collegio pro eorum filijs Sacro lauacro regeneratis, literis, ac pietate imbuendis, Apoſtolica Conſtitutione an. 1584. edita, vt perpetuis futuris temporibus in Vrbe haberetur ſemel in ſingulis ſeptimanis concio ad hæbreos in eadem exiſtentes, cui ijdem intereſſe tenerentur, ſanxit:

1 P. F. Sirletus primus delectus eſt ab eodem Pont. Max. Prædicator, vt tanquã alter Paulus in Sinagoga enutritus, à Chriſto de Cœlo vocatus, ſua prædicatione Iudæos confunderet. Nam inter Hæbreos natus, enutritus, atque edoctus, Spiritu Sancto cor eius dirigente, relicta Synagoga, ad agnitionem veritatis venit, ſacraque vnda ablutus, dominicanam togam petijt, & induit, Chriſto tutiori via famulaturus. Plures ſua prædicatione, atque exemplo ad catholicam fidem attraxit, longa annorum ſerie huiuſmodi ſacro miniſterio addictus.

2 P. F. Petrus Pichius de Trebio hoc Apoſtol. miniſterium & ipſe eſercuit annis circiter viginti, multis eorum ad Catholicam fidem allectis: contrà obſtinatos autẽ euulgauit librum, cui titulus *Teatro della Paſſione e morte del Meſſia contro gl' Hebrei* anno 1618.

3 P. F. Ioannes Chriſoſtomus Viola Prædicator conſtitutus eſt ſub Vrbano Papa VIII. at breui tẽpore iniunctum munus exercuit, Magiſter Studentium in Conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam inſtiturus.

4 P. F. Ioſeph Ciantes Romanus Iudæorum prædicaotr effectus eſt, qui hębraicæ linguæ peritiſſimus, quatuordecim annorum continuato tempore Apoſtolicum munus adimpleuit, pluribus ex eiſdem ad ſacrum lauacrum ſuſcipiendum adductis, quibus permotus Vrbanus VIII. Marſicenſem Epiſcopum anno 1640. eundem creauit. Vertit in hæbraicum ſermonem opus D. Tho. contra gentes. De quo in Epiſc. Marſic.

5 Ioſepho alter Ioſeph Maria Auila Romanus datur ſucceſſor in hoc Apoſtolico miniſterio, qui cum annos ſeptem cum laude, Iudæorumque ſpirituali fructu, quorum multos ad agnitionem veritatis perduxit, eiſdem ſacrarum ſcripturarum veram interpretationem expoſuiſſet, ab Innocentio X. Campanien. Epiſcop. an-

Digitized by Google

no 1649. factus est. De quo in Episcopis Campanien.

9 Auila ad Insulam assumpto, constitutus est Hæbreorum concionator P. Mag. F. Gregorius Boncompagnus de Scarincijs, qui cum demandato sibi oneri totus incumberet, ab Alexandro Papa VII. Prouincialis Romanæ Prouinciæ effectus est anno 1658.

7 In visitatione Romanæ Prouinciæ occupato Gregorio, data est sacra Prædicatio P. Magistro F. Io. Chrisostomo Ianello, qui completo prouincialatus P. Boncompagni tempore, eidem illam restituit, quam hoc anno 1666. quo hæc scribimus, retinet, atque cum fructu exercet, Pœnitentiarij Apostolici apud S. Mariam Maiorem munus quoque exercendo.

Tit. 10.

Custos Conclauis.

PAter Fr. Philippus Gezza de Ruffinis nobilis Romanus, scientia clarus, Theologus, ac Concionator in Italia famosus ex Pœnitentiario Vaticanæ Basilicæ Isernien. Pastor electus, cum annis ferè viginti commissum sibi gregem sanctissimè rexisset, ab Vrbano V. ad Tyburtinam Ecclesiam transfertur 6. Id. Decemb. an. 1367. qua in dignitate, vacante Sede Apostolica ex decessu Gregorij XI. à Senatu, Populoque Romano Custos Conclauis, in Vaticano Palatio habiti constitutus est, electoq; Vrbano VI. Pont. Max. in prima Cardinalium creatione an. 1378. ad purpuram vocatus fuit sub Tit. S. Susannæ, & anno sequenti per totam Italiam Apostolicus Legatus directus, Vrbani causam facundo ore confirmauit. *Vghellus Ital. Sac. tom. 6. inter Isternien. Epp.*

Tit. 11.

Sac. Cõclauia apud Prędic.

CElebratur Vniuersale Concilium Lugduni anno millesimo ducentesimo septuagesimo quarto mense Maio, mille Patrum & amplius, è quibus fuere DD. Pantaleon Patriarcha Constantinopolitanus, & Opizius Patriarcha Antiochenus, præsidente Gregorio X. Pontifice Max. Actum est in eo de recuperatione Terræ Sanctæ, ac Græcorum erroribus, & decreta decima pars reddi tuum Ecclesiasticorum in sacri belli vsum ad sexennium; & Græci capita approbauerunt exibita de processione Spiritus Sancti ex Patre, Filioq; & de primatu Roman. Ecclesiæ. Leges item de forma electionis summi Pontificis fuere constabilitæ. *Spondan. in Auct. Chronolog. ad præfatum annum.*

Vt in Conclaui, nempe loco tuto, vndique clauso, ac optimè custodito huiusmodi electionem celebrent Cardinales, inter cæteras leges sancitum fuit, quas adducit Bzouius noster in Annalib. Eccle. siast. an. 1274. num. 15.

Fuere igitur deinceps cunctæ Summorũ Pontificum electiones in Conclaui celebratæ. At quod singulari admiratione dignissimum animaduertimus, huiusmodi Conclauia, Pontificumque electiones non nisi in Apostolicis Palatijs, atque apud nostros Dominicanos, velut inter fidos Domini canes, atque Apostolicæ Sedis fidissimos filios, pro eadem sanguinem profundere paratos, fuisset habita.

1 Euiuentium consortio Aretij in Tuscia rapto Gregorio X. Pontifice verè Sanctissimo, miraculis claro 5. Id. Ianuarij an. 1276. ac sepulto ibidem in Cathedrali, Cardinales ex lege iã sancita, cœnobium nostrum S. Dominici eiusdem Ciuitatis pro Conclaui elegère, vt tamquam in loco tuo constituti, securius, ac liberius ad noui Pontificis electionem procedere valerent. In primo igitur Conclaui in Ecclesia

cleſia Dei habito electus eſt Summus Pontifex F. Petrus de Tarantaſia S. R. E. Presb. Cardinalis Oſtien. ac Veliternus Epiſcopus, Maiorque Pœnitentiarius 12. Kal. Februarij eiuſdem anni 1276. ex Ord. Prędicatorum, incredibili totius eiuſdem Ordinis noſtri gaudio, qui Innocentij V. nomine ſumpto, Romam petens, in Feſto Antiochenæ Cathedræ, apud S. Petrum ſolemni ritu coronatus fuit. *Plod. de vir. illuſt. Ord. tom. 4. & inter Pontt. Ord.*

Ex hoc ſæculo nequam euocato Honorio IV. conuenere purpurati Patres Romę apud ſanctam Sabinam nouemdialibus peractis, ibique in noſtro cœnobio in Conclaui pro noui Pontificis Maximi nominatione recluſi, die 22. Februarij anno milleſ. ducenteſimo octogeſimo octauo, Cathedræ Romanæ D. Petri dicata, & ex communi Cardinalitū voto illam conſcendit F. Hieronymus Aſculanus Minorita, vir pietate, ſcientiaq; inſignis. *Caualerius in Vitis Pontificum & Plod. de vir. illuſtr. Ord. lib. 4. poſt Summes Pontt. Ordinis.*

3 Euocato ad reddendam rationem villicationis ſuæ Clemente V. poſt diuturnam nimis duorum annorum, & trium menſium, & dierum 17. Apoſtolicæ Sedis vacationem, tandem vrgente Philippo Pictauien. Comite, qui per id temporis Ludouico Rege defuncto, Regentis nomine Galliæ Regnum obtinuerat, conuenere Lugdunum purpurati Patres duo & viginti pro Pontificis electione habenda, Ad 4. Kal. Iulij igitur anno 1316. electo Prędicatorum cœnobio pro conclaui, ibidem incluſi ſunt ab eodem Philippo, ac tranſactis quadraginta diebus, Neapoleone Card. Vrſino promouente, Iacobus Oſſa Cadurcenſis Card. Epiſcopus Portuenſis Pontifex Maximus ſalutatus eſt 7. Id. Auguſti eiuſdem anni, qui Ioannis XXII. ſibi nomine electo 9. Septemb. die Dominico Lugduni in noſtro Prædicatorum templo, Clero, ac populo copioſo adſtante, à prefato Card. Neapoleone Vrſino Pontificalia inſignia ſolemni ritu ſuſcepit. *Bzouius in Annal. Eccleſ. ad. an. 1316. num. 1. & Caualerius in Vit. Pontificum, & Spondan. in Annal. an. Suprad num. 1.*

4 Auenione in Apoſtolico Palatio pridie Nonas Decemb. anno. 1334. cum Ioannes XXII. vitam cum morte commutaſſet, Nouemdialibus expletis, ad 19. Ka Ianuarij conuenere Cardinales, numero viginti quatuor pro Pont. Max. eligendo, in cœnobium prædicatorum Auenionenſe à Comite Monaſio, qui pro Rege Roberto Narbonenſem Prouinciam regebat, in Conclaui recluſi, vbi ſeptimo comitiorum die, ſcilicet 13. Kal. Ianuarij eiuſdem anni F. Iacobum Furnerium, virum doctiſſimū, ſummum Eccleſiæ Paſtorem ſalutauere, apud Ciſtercium Monaſticam vitam profeſſum, qui Benedictus XII. nominari voluit. *Bzouius in Annal. Eccleſ. ad annum 1334. num. 4. & Caualerius vbi ſupra, & Spondanus in Annal. Eccleſ. anno ſuprad. num. 6.*

5 Defuncto Benedicto præfato die 25. Aprilis an. 1342. Nouemdialibuſque in Maiore Baſilica Auenionenſi perſolutis, & delecto iterum Prædicatorum cœnobio pro noua Pontificis Max. electione, 3. Nonas Maij, peracto votiuo de Sancto Spiritu ſacrificio, conclaue ingrediuntur, Cardd. & ipſis Nonis Maij Fratrem Petrum Rogerij Benedictinum S. R. E. Presbyterum Card. SS. Nerei & Archillei Summum Pontificem eligunt, Clementis VI. nomine ſalutatum, qui 14. Kal. Iunij in feſto Pentecoſtes in noſtra Baſilica Prædicatorum ibidem à Neapoleone Card. Vrſino coronatur. *Bzouius in Annal. Eccleſ. ad an. 1342. num. 11.*

6 Translato in æternam requiem, Martino V. Pont. præſtantiſſimo an. 1431. poſt iuſta funebria de more celebrata, quatuordecim Cardinales tunc temporis in Vrbe degentes, alijs quinque ab Vrbe abſentibus; cum omnes vnus de viginti tunc eſſent, præter alios quatuor à Martino creatos, ſed non publicatos, pro noui Pontificis Max electione in vnum conuenère, ſelectoque pro huiusmodi negotio complendo Cœnobio noſtro S. Mariæ ſuper Mineruam de Vrbe, Conclaue ibidem ingreſſi Kalendis Martij, ſequenti die, nempe 5. Nonas eiuſdem menſis, Gabrielem Gondulmerium Venetum Congregationis S. Georgij in Alega Summum Pontificem ſalutauère, qui Eugenij IV. nomine ſibi adlecto, Romanæ Eccleſiæ plurimum profuit. Huius Pontificis Maximi electionis factæ in cœnobio Mineruitano, præter eiuſdem monumenta, proſtat fori-

Digitized by Google

bus Sacriſtiæ illius tale publicum teſtimonium.

Memoria creationis hic habita Summorum Pontt. Eugenij IV. & Nicolai V.

Plodius vbi ſupra. Olmeda in vita Texerij Mag. Ord. & ex monumentis Conuentus Mineruę.

7 Nicolaus V. defuncto Eugenio D. Petri Cathedram conſcendit, qui à congregatis Patribus in Conclaui, in conuentu S. Mariæ ſup. Mineruam habito, die ſexta Martij an. 1447. Thomas Lucanus Sarzanẽſis Presbyter Cardinalis S. Suſannę nuncupatus, Pontifex maximus ſalutatur; Nicolai V. nomine aſſumpto, in Cardinalis Nicolai Albergari gratiam, à quo in minoribus pluribus beneficijs fuerat affectus *Olmeda in vita Texerij Mag. Ord. & ex prafatis Monumen. Conuentus Mineruæ.*

7 Vniuerſæ carnis viam ingreſſo 18. Auguſti an. 1503. Alexandro VI. conuenere in vnum Purpurati Patres pro ſucceſſoris electione; & tum ob calores maximos, tunc temporis in *V*rbe vigentes, tum ob aerem minus ſalubrem in Leonina regione exiſtentem, Vaticanum Palatium, locum conſuetum pro Conclaui deferentes, Cœnobium S. Mariæ ſuper Mineruam pro habendo Conclaui delegère, in quod ingreſſi, Franciſcum Cardinalem Picolomineum Pontificem Maximum ſalutauere die 22. Septembris, qui Pij III. nomine in Auunculi ſui Pij II. memoriam electo, vigeſimo tertio ab electione die rapitur ex hoc ſæculo nequam. Factum in hunc modum ediſſerit Sebaſtianus Olmeda noſter, qui tunc temporis viuebat, in vita Vincentij Bandelli Magiſtri Ord. *Alexandro e vita ſublato, Pius III. natione Senenſis, vir optimus, ac zelo Dei feruidus, Vincentyque* (ſcilicet Bandelli Magiſtri Generalis) *& Ordinis amantiſſimus, poſt non prætereundas Patrum trepidationes, eorumq; ad Minetuam conuentiones, ibidem Summus Pontifex eligitur, qui tamen infra menſem bonorum omnium merore defuncto, Iulius III. Papa creatur.*

CAPVT V.

DE

MAGISTRIS S. PALATII.

INter principaliores Apoſtolicæ Sedis miniſtros, atque Romanæ Curiæ officiales, iure merito recenſetur Magiſter Sacri Palatij quod munus à primaria ſui inſtitutione ex ſummorum Pontificum benenolentia erga Prædicatorum Ordinem, vni ex eiuſdem filijs ſemper fuit collatum vſque in hodiernum diem, ſicuti ex ſequentibus eluceſcit. Quem Sillabum autem Magiſtrorũ ſacri palatij à nobis an. 1664. euulgatum, inter ſtudioſorum manus delitescentem, ita, vt vix vnicum eorundem exemplar apud nos remanſerit, ex Superiorum mandato iterum hic imprimi volumus, eorumdem Magg. continuatam ſeriem inter mortales conſtabilituri: Quapropter ne mireris Lector, ſi aliqua ſupra relata, hic repetita inuenies.

MAGISTRORVM SACRI PALATII.

Origo, Honores, Onera.

NObilis Magiſterij Sacri Palatij Præfectura à S. P. Dominico in Romana Curia omnium primo obtenta, tale habuit exordium, teſte Maluenda in Annal. Ord. noſtri, teſtimonio ex Flaminio in hunc modum deſumpto. *Sancta Sabina Monaſterium vicinum erat Pont. Max. adibus. Quare*

rè cum B. Dominicus cerneret quotidie, occupatis cum Pontifice Cardinalibus, eorum Miniſtros in Aula varijs deambulationibus, ac nugis tempus terere, indoluit, & Pontificem adyt, ac dixit, turpe, & damnoſum eſſe, tempus à tanta multitudine in caſſum teri, ſibique videri vtile futurum, ſi tantiſper, dum Cardinales cum eo in negotijs Eccleſiæ occupantur, quiſpiam doctus vtile aliquid publice interpretetur. Placuit admodum Honorio conſilium, & ipſi, qui conſuluerat (nam magnus in ſacris literis vir erat) id negotium dedit, quod libenter ſuſcepit ille, & quotidie Pauli Apoſtoli, magno auditorum conſeſſu, & attentione interpretari Epiſtolas cæpit. Atque adeo res placuit, vt deinceps inſtitutum ſit, vt ex Ordine Prædicatorum ad eiuſmodi munus aliquis ſemper eligeretur, & dignitatis ille titulo, qui delectus fuiſſet, inſigniretur, Sacri Magiſter Palatij diceretur. Codex autem ille, quo vſus eſt B. Dominicus, Epiſtolarum Pauli, Toloſæ in S. Romano ſeruatur.

S. Antoninus autem 3. p. Hiſtor. tit. 22. cap. 2. ita ait. *Ad ſapientiam ſcripturarum, & Sac. Theologiæ, totum ſe applicans B. Dominicus, amore eius noctes ducebat inſomnes, vt ſacra eius teſtatur hiſtoria; indeque hauſit anidè, quod poſtea effudit abunde: Magiſterque factus in Sacra Theologia, primuſque Magiſter Sac. Palatij, quæ poſtea dignitas Ordini Prædic. fuit indulta, legit in Curia Romana, & in alijs locis plures libros paginæ ſacræ, diſputans frequenter contra hæreticos, & prædicans, & exortans cunctos fideles, & maximè per Ordinem ſuum, cui ſoli collatus eſt titulus Prædicatorum.*

Talem inſtitutionem verò contigiſſe anno milleſimo ducenteſimo decimo octauo, refert idem Maluenda in Annal. Ord. ad annum prætatum, ita ſubdens. *Hæc eodem anno* (ſcilicet 1218.) *creatum S. Dominicum ab Honorio III. primum Magiſtrũ Sacri Palatij Apoſtolici, eamque præclaram functionem tunc primùm in Domino cæptam, & inſtitutam, Ordini Prædicatorum poſtmodum continenter inhæſiſſe, ad hanc vſque noſtram ætatem, auctores, & certa Ordinis monumenta abundè fidem faciunt.*

Fuit poſtmodum hoc nobile Magiſterium à Summis Pontificibus multis honoribus, & præeminentijs condecoratum.

Eugenius Papa IV. qui ad purpuram euexit, nunquam ſcriptorum calamo ſatis commendatum virum, P. F. Io. de Turrecremata anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo nono, dum Sacri Palatij Magiſterium in Romana Curia obtineret; cum illius doctrinam maximam, Apoſtolicis litteris Romæ an. 1436. datis, commendaſſet, aſſerendo Ioannis ſcientiam, virtutes, ac probitates, ſibi, Apoſtolicæ Sedi, Romanæque Eccleſiæ plurimùm profuiſſe, eidem in tali munere conſtituto aliquid præmij concedere volens, & omnibus alijs Magiſtris ſucceſſoribus ſuis pro tempore exiſtentibus, ſequentia Apoſtolica decreta edidit.

Primò. Magiſtrum Sacri Palatij in omnibus conſuetis honoribus, & præeminentijs reintegrauit.

Secundò. In Capella Pontificia dedit ei locum poſt Decanum Sacræ Rotæ, qui Papæ deſeruit ad Mitram.

Tertiò. Solus ipſe Sermones in Capella recitandos recognoſcat, nulluſque in eadem peroret ſermocinando, qui ab eodem non ſit deſignatus.

Quartò. In caſu quo contingat ipſum à Curia abeſſe, poſſit de licentia Sum. Pont. in ſuo loco alium cum eiſdem honoribus, & præeminentijs ſubſtituere.

Quintò. Cum priùs ex conſuetudine Magiſter Sacri Palatij concedere ſoleret licentiem Theologiæ Doctoribus legendi pro gradu, & forma Magiſterij, quibus & inſignia magiſtralia conferebat, decreuit Eugenius, nullum, præter Sacri Palatij Magiſtrum, facultatem habiturum inpoſterum promouendi aliquem ad Theologiæ Doctoratum in Romana Curia, præuio tamen examine coram viris ab ipſo deligendis. Literæ autem Apoſtolicæ datæ fuere an. 7. ſui Pontificatus, exiſtuntque in Vaticano Regeſt. eiuſdẽ Eugenij fol. 24. & ſunt ſequentes.

EVGENIVS PAPA IV. Dilecto Filio Ioanni de Turrecrematà Ordinis Prad. in ſac pagina Profeſſori. Sacri Palatij Apoſtolici Magiſtro. Sal. & Apoſtolicam Benedictionem.

DVm ex pluribus virtutibus tuis, quibus famæ laudabilis teſtimonio com-

mendabatis à nobis, poſtmodum experientia approbatis, te Sac. Apoſtolici Palatij Magiſtrum cum officio, exercitio, emolumentis, honoribus, & priuilegijs conſuetis deputauimus, prout in litteris Apoſtolicis ſuperinde confectis latius cõtinetur. Cum autem ſcientia, virtutes, & probitates tuæ nobis, ſedi Apoſtolicæ, & Rom. Eccleſiæ plurimum per hæc tempora fuerint fructuoſæ, cupientes eiſdem, vt tenemur, aliquali ex parte retribuere, & commiſſum tibi Magiſterium propter te in conſuetis honoribus reintegrare, ac nonis honorare; vt in Capella noſtra, dum Diuina celebrantur officia, ac in publicis actibus, tu, & ſucceſſores tui, immediatum poſt dilectum filium Decanum dilectorum filiorum Capellanorum noſtrorum, & cauſarum Palatij Apoſtolici Auditorum, qui in obſequio Mitræ pro tempore nobis miniſtrat, locum teneatis, & habeatis; quodque eos, qui in dicta Capella coram nobis ſermocinaturi erunt, vt probata vobis à Domino prudentia, viros doctos, & ſcientia, & ſermocinandi peritia præſtantes, qui materiam, de qua ſermonem facturi erunt, vobis manifeſtare teneantur, quibuſque ſermones pro tempore, & feſtiuitatum occurrentium, imponere poſſitis, valeatis, atque debeatis. Inſuper cum iuxta antiquam laudabilem conſuetudinem omnes in Theologia doctorandi in Romana Curia non niſi ab huius modi Magiſtro Sac. Palatij legendi licentiam pro forma Magiſterij, & inſignia ſuſcipere conſueuerint; quod nullus impoſterum, Vniuerſitate Ciuitatis, in qua Curiam eſſe contigerit, dumtaxat excepta, poſſit legere, vel in Theologia in prædicta Romana Curia per aliquem doctorari, ſed vos viros ſeculares conſiderata peritia, & vitæ honeſtate, alijſque ad id requiſitis; Religioſos verò quorum Generalium licentia, ſi erunt dignĩ & idonei ad lecturam ſententiarum, & Bibliæ, promouere, ac Bacchalaureos inſtituere poſſitis, & lectura completa, habito proborum Magiſtrorum, quos decreueritis aſſumendos, priuato examine, prædicta Magiſterij inſignia eis dare, & concedere, vt ſic Magiſtrati gratijs, & priuilegijs, quibus alij Theologiæ profeſſores gaudent, ipſi etiam vti, & gaudere poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica concedimus per præſentes. Volentes, & auctoritate prædicta declarantes, vt omnes tui in dicto officio Succeſſores, ac illi, quos in veſtrorum locum quoties pro factis Eccleſiæ, aut alia emergente cauſa, vos contigerit à Curia abſentare, de noſtra licentia ſubſtituere decreueritis, quibuſcumque priuilegijs, & indultis ſupra conceſſis vti valeant; & gaudere: Conſtitutionibus Apoſtolicis, priuilegijſque quibus vis perſonis, aut vniuerſitati ſub quauis verborum forma conceſſis, de quibus etiam de verbo ad verbum habenda eſſet mentio ſpecialis, ac alijs in contrarium facientibus, non obſtantibus quibuſcumque &c. nulli ergo &c. Datum Romæ anno 1436. 3. Kal. Nouemb. anno 7.

Calixtus Papa III. P.F. Iacobo Aegidio ſacri Palatij *Magiſtro*, eiuſque ſucceſſoribus in hoc munere conſtitutis, confirmauit authoritatem eidem ab Eugenio conceſſam, eligendi eos, qui coram Papa ſermonem eſſent habituri, addendo, debere Magiſtrum tales ſermones corrigere, & recitantes illos, ſi opus fuerit, etiam coram Pontifice Max. corripere, priuatiuè quoad omnes alios, etiam cœremoniarum Magiſtros. Datis Apoſtolic. litteris Romæ an. 1456. Idib. Nouembr. pontificat. ſui 2. quæ in eiuſdem Pont. Regeſt. *Vatican.* fol. 17. exiſtunt, & ab Oderico in Annal. Eccleſ. etiam adducuntur. Suntque ſequentis tenoris.

CALIXTVS PAPA III.

ad futuram rei memoriam,

Licet vbilibet ad ſeminandum verbũ Dominicum, Apoſtolica Sedes decreuerit operarios fore ex omni religione viros idoneos aſſumendos, illud tamen in Alma Palatij Apoſtolici Capella, in qua ad Romanum Pontificem vndique ex diuerſis mundi nationibus confluentes viri famoſiſſimi ſedulo conueniunt, & in qua veluti ex Chriſtianę ſapientiæ, & eloquentiæ fonte quæuis doctrina imbibitur, eo ſtudioſius, & accuratius agi voluit, quo vniuerſus orbis ea, quæ apud Sedẽ ipſam aguntur, tanquam præclariſſimum quoddam

dam ſalubris eruditionis intuetur exemplar, & quo periculoſius foret, ſi in *Dominica* traditione quantumlibet exiguus aſſueueretur error, quam ſedes ipſa ſinceram, & puram, ſine ruga, vel macula fidelibus toto orbe miniſtrare procurat. Hac igitur conſideratione moti, nonnullorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum, qui inter alia ſtatuerunt, & iniunxerunt, vt nullus in eadem Capella, ſermonem verbi Dominici habere præſumeret, niſi prius à *Magiſtro* dicti Palatij pro tempore exiſtente examinatus, & correctus, ac pro idoneo iudicatus foret, veſtigijs inhærentes, ac periculis, quæ propter ignorantiam, vel temeritatem quorundam, qui non ſubacto examine, huiuſmodi ſermones ipſos in eadem Capella nonnumquam proferre temere præſumpſerunt, facile poſſent emergere: præſentis conſtitutionis edicto occurrere cupientes, auctoritate Apoſtolica, & ex certa ſcientia ſtatuimus, & ordinamus, quod nullus de cætero cuiuſcumque præeminentiæ, gradus, ordinis, vel dignitatis exiſtat (venerabilibus fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus dumtaxat exceptis) ſermonem in eadem Cappella præſumat habere, niſi illud ſibi à dicto filio Fratre Iacobo Aegidij Ordinis Prædicatorum ſacræ Theologiæ profeſſore moderno, & pro tempore exiſtente *Magiſtro* ſacri Palatij fuerit ante commiſſum, ipſeque ſermo ab eodem Magiſtro præuiſus, accuratus, examinatus, ſi opus extiterit, ante correctus, & emendatus, ac ſufficiens, vt in conſpectu Romani Pontificis haberi valeat, reputatus: ille verò, cui hoc commiſſum fuerit, vt præfertur, neminem poſſit loco ſui, ſine ipſius *Magiſtri* petita, & habita licentia ſubrogare. Magiſter autem præfatus, in cuius humeris ſuper hoc cura dicti Pontificis, requieſcit, in huiuſmodi ſermonibus, ea, quæ ad integritatem fidei orthodoxæ, ſalubritatem doctrinæ, & omnium reuocationem ſcandalorũ pertinent, nec non ad faſtidioſæ prolixitatis moderamen, diligenter intendat. Si quis verò tantum de ſe ipſo præſumeret, vt correctionem huiuſmodi humiliter fortè recipere recuſaret, ex tunc liceat eidem Magiſtro ſermonem ipſum alteri, niſi illud temporis anguſtia prohiberet, committere; alioquin ſermonem eundem pro ea die, ſi ſibi videatur, prohibere. Quòd ſi fortè quiſpiam ita temerarius fuerit, vt illud, in quo correctus ab eodem Magiſtro extiterit, in dicta Capella ſermocinando malitioſè enunciare præſumpſerit, ex tunc ad amplius in dicta Capella peroranduum indignus cenſeatur, ac excommunicationis ſententiæ ſe ſubiacere nouerit eo ipſo, nihilominus ab eodem Magiſtro publicè, etiam noſtro in conſpectu, acriter arguatur. *Sacriſta* autem, vel ſubſacriſta, necnon Magiſtri, & Clerici ceremoniarum de huiuſmodi ſermonibus agendis, vel nõ agendis, ſiue pronuntriandis, non aliter ſe, niſi quantum eis per Magiſtrum præfatum iniunctum fuerit, quomodolibet intromittant. Volumus autem quod ipſe Magiſter, quoties ipſum ab eadem Capella infirmitate, aut alio impedimento legitimo abeſſe contigerit, ſubſtituendi ibidem alium loco ſui liberam habeat vigore preſentium facultatem; non obſtantibus in contrarium facientibus quibuſcumque. Nulli ergo, &c. Dat. Romæ apud S. Petrum anno *Dom.* 1456. Id. *Nouemb.* pontificatus noſtri 11.

Neque in Vrbe, neque in toto eiuſdem diſtrictu libri imprimi poſſunt abſq; illius licentia, & approbatione; ex decreto Apoſtolico Pauli V. in ſacra S. Inquiſitionis Congregatione die 11. Iunij an. 1620. ſancito, quod eſt tale.

Feria 5. die 11. Iunij Anno à Natiuitate *D.* N. Ieſu Chriſti M.DC.XX.

In Generali Congregatione S. Romana, & Vniuerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico in Monte Quirinali corã Sanctiſs. D. N. Paulo Diuina Prouidentia Papa V.

SAnctiſſimus D. N. Paulus Diuina prouidentia Papa Quintus, vt erroribus, qui in librorum impreſſione obrepere, & committi ſolent, via penitus occludatur, opportuno remedio prouidere volens, in hærendo Sacro Concilio Lateranenſi ſub Leone X. ſeſſ. 10. & regulis Indicis librorum prohibitorum, iuſſu Concilij Triden. tini editi à fel: rec: Pio Quarto, & deinde

de à Clemente VIII. Summis pontificibus prædeceſſoribus ſuis approbatis, & confirmatis, re etiam cum Illuſtriſſimis, & Reuerendiſſimis DD. Cardinalibus Congregationis S. Officij communicata, & maturè perpenſa, motu proprio, ex certa ſcientia, & matura deliberatione, declarauit, & decreuit, vt non ſolum in hac Alma Vrbe Roma à Vicario ſanctitatis ſuæ, & à Magiſtro ſac. palatij Apoſtolici, iuxta eiuſdē Concilij decretum, omnes libri, & quæcunque aliæ ſcripturæ imprimendæ examinari, & approbari debeant antequam imprimantur; ſed etiam in tota Romana prouincia huiuſmodi examinatio, & approbatio accuratè fiat ab Epiſcopo loci impreſſionis, vel alio de eiuſdem Epiſcopi mandato, ac ab eodem ſac. palatij Apoſtolici Magiſtro ad id ſpecialiter deputato à prædicta Congregatione ſancti Officij, ad quam ſimul, & ad Epiſcopos locorum eiuſdem Romanæ prouinciæ, in quibus non ſunt Inquiſitores, Sanctitas ſua ſolum hoc impreſſionis librorum, & aliarum ſcripturarum negotiū in eadem prouincia Romana ſpectare voluit, & declarauit. *Mandans* inſuper Sanctitas ſua, vt eadem Sac. Congregatio in dicta Romana prouincia omnia, & ſingula in prædictis Indicis regulis contenta, exactè obſeruari curet, & faciat. Inhibens propterea Vniuerſis, & ſingulis Librorum Impreſſoribus, ac Bibliopolis ſub cenſuris & pœnis in dicta conſtitutione fel. rec. Leonis X. & in prædictis regulis Indicis contentis, eo ipſo abſque vlla declaratione incurrēdis, aliiſque arbitrio eiuſdem ſac. Congregationis, etiam corporis afflictiuis pœnis, ne in dicta prouincia Romana libros, & ſcripturas, antequam ab Epiſcopo Loci, ſeu alio de eiuſdem Epiſcopi mandato, & præterea à prædicto Sacri Palatij Apoſtolici Magiſtro examinatæ, & approbatæ fuerint, quoquo modo imprimere, aut venales habere, ſeu proponere audeant, vel præſumant. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcunque. Et ita mandauit perpetuis futuris temporibus inuiolabiliter obſeruari. Voluit demum, ne præmiſſorum ignorantia à quoquam prætendi poſſit, quod præſens decretum, ſeu illius exempla ad valuas Baſilicę Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac in acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant perinde, acſi vnicuique perſonaliter intimata fuiſſent; quodque præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Andreas de Pettinis S. R. & Vniu. Inquiſ. Not.

Conſtitutio verò *Leonis* PP. X. ſupra citatis eſt.

LEO DECIMVS,

In Conc. Lateranenſi Seſſione 10. *De impreſſione librorum.*

NOs, ne id quod ad Dei gloriam, & fidei augmentum, ac bonarum artium propagationem ſalubriter eſt inuentum, in contrarium conuertatur, ac Chriſti fidelium ſaluti detrimetum pariat, ſuper librorum impreſſione curam noſtram habendam fore duximus, ne de cetero cum bonis ſeminibus ſpinæ coaleſcant, vel medicinis venena intermiſceantur. Volentes igitur de opportuno ſuper his remedio prouidere, hoc ſacro approbante Concilio, vt negotium impreſſionis librorū huiuſmodi eò proſperetur feliciùs, quo deinceps indago ſolertior diligentiùs, & cautiùs adhibeatur: ſtatuimus, & ordinamus, quòd de cetero perpetuis futuris temporibus, nullus librum aliquem, ſeu aliam quamcumque ſcripturam, tam in Vrbe noſtra, quàm alijs quibuſuis ciuitatibus, & diœceſibus, imprimere, ſeu imprimi facere præſumat, niſi priùs in Vrbe per Vicarium noſtrum, & Sacri Palatij Magiſtrum: in alijs verò ciuitatibus, & diœceſibus per Epiſcopum, vel alium habentem peritiam ſcientiæ, libri, ſeu ſcripturæ huiuſmodi imprimēdæ, ab eodem Epiſcopo ad id deputandum, ac Inquiſitorem hæreticæ prauitatis ciuitatis, ſiue diœceſis, in quibus librorum impreſſio huiuſmodi fieret, diligenter examinentur, & per eorum manu propria ſubſcriptionem, ſub excommunicationis ſententia, gratis & ſine dilatione imponendam, approbentur.

Qui

Qui autem ſecùs præſumpſerit, vltra librorum impreſſorum amiſſionem, & illorum publicam combuſtionem, ac centum ducatorum fabricæ Principis Apoſtolorum de *V*rbe, ſine ſpe remiſſionis, ſolutionem, ac anni continui exercitij impreſſionis ſuſpenſionem, excommunicationis ſententia innodatus exiſtat: ac demum ingraueſcente contumacia, taliter per Epiſcopum ſuum, vel Vicarium noſtrum reſpectiuè per omnia iuris remedia caſtigetur; quod alij eius exemplo ſimilia minimè attentare præſumant. Nulli ergo; &c. Datum Romæ in publica Baſilica ſolemniter celebrata anno Incarnationis Dominicæ 1515. 4. Maij, Pontificatus noſtri anno 3.

Nullus in Vrbe, ſeu intra eius ditionem exiſtens, imprimendos libros extra Eccleſiaſticum ſtatum, abſque illius approbatione mittere poteſt, ex Apoſtolico Vrbani VIII. decreto in Sacra S. Inquiſitionis Congregatione conſtabilito die 18. Septemb. ann. 1625. quod eſt ſequentis tenoris.

Feria 5. die 18. Septemb. M.DC.XXV.

In Generali Congregatione S. R. & Vniuerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Montis Quirinalis coram Sanctiſs. D. N. Vrbano diuina prouidentia Papa VIII. ac Illuſtriſs. & Reuerendiſs. DD. S. R. E. Cardinalib. aduersùs hæreticam prauitatem Inquiſitoribus Generalib. à S. Sede Apoſt. ſpecialiter deputatis.

SAnctiſſimus D. N. pro debito ſui Paſtoralis Officij corrigere volens abuſus nonnullorum in ſtatu Sedi Apoſt. mediatè, vel immediatè ſubiecto exiſtentium, qui libros à ſe compoſitos extra præfatum ſtatum abſque vlla Ordinariorum, & Inquiſitorum loci, vbi degunt, approbatione, imprimendos tranſmittunt: ſtatuit & decreuit, vt in poſterum nemo in ſtatu prædicto degens, cuiuſuis conditionis, & gradus, ordinis, & dignitatis exiſtat, libros de quauis materia tractantes, & vbique compoſitos, audeat aliò deferre, vel mittere imprimendos, ſine expreſſa in ſcriptis approbatione Illuſtriſs. & Reuerendiſs. D. Card. S. D. N. Vicarij, & Magiſtri Sacri Palatij, ſi in Vrbe; ſi verò extra Vrbem exiſtat, ſine Ordinarij, & Inquiſitoris loci illius, ſiue ab ijs deputatorum facultate, & licentia, operi præfigenda. Libros autem, quos contra præſentis decreti tenorem imprimi cõtigerit, præter alias pœnas arbitrio ſuæ Sanctitatis infligendas, abſque alia declaratione, ex nunc prohibet, & pro expreſſe prohibitis haberi vult, & mandat. Contrarijs quibuſcumque non obſtantibus, &c.

Io. Antonius Tomaſius S. R. & Vniuer. Inquiſit. Not.

Extat huiuſmodi Apoſtol. Conſtitutio in Bullario.

Eſt Iudex ordinarius in Vrbe quoad impreſſionem, publicationem, introductionem, extractionem, emptionem, ac venditionem librorum, imaginum, & quorumcumque edendorum, ſeu editorũ.

Legendi, retinendique prohibitos libros facultatem concedit.

Impreſſoribus omnibus, Bibliopoliſq; præeſt; ad ipſumq; imprimendi, ac publicandi impreſſos libros licentiã impertiri ſpectat.

Initio Præfecturæ aſſumptæ in horum omnium obſeruationem Edictum euulgat, quod cuncti præfati, Vrbiſque Portarij apud ſe retinere coguntur ſub pœnis in eodem ſtatutis; eſtque ſequentis tenoris.

E D I T T O

Del Maeſtro di Sacro Palazzo.

ESendoſi per eſperienza conoſciuto grauiſſimo eſſere il danno, e pregiditio, che ſuol apportare la lettura de i Libri cattiui alla purità della Fede Cattolica, e de buoni coſtumi, non ſenza notabile offeſa di Sua Diuina Maeſtà, e detrimento dell' anime. Per eſpreſſo ordine, e commiſſione di N. S. Papa Innocentio X. con il preſente Editto, Fr. Raymondo Capizucchi Maeſtro del Sacro Palazzo, e Giudice ordinario &c. commanda, e prohibiſce

hibiſce ſotto pena della perdita de libri, e di trecento ſcudi, & altre pene anco corporali ad arbitrio (oltre le cenſure, & pene contenute nelli Sacri Canoni, nell' Indice de' libri prohibiti, nella Bolla in Cœna Domini, & in altre Conſtitutioni Apoſtoliche) che neſſuno ardiſchi di portare dentro, ò fuori di Roma, tenere, comerare, vendere, donare, impreſtare libro alcuno prohibito, ò ſoſpeſo di qualſiuoglia titolo, ſenza ſua eſpreſſa licenza in ſcritto. Et in caſo che alcun libro prohibito ſia portato à vendere à qualche Libraro, ordina S P. Reuerendiſſima che ſia dal Libraro rattenuto alla preſenza di vn' altro Libraro più vicino, e due teſtimonij; e che in capo à otto giorni deua hauerlo portato al P. Reuerendiſſimo, ò ſuoi Compagni; il che anche ſi intende de medeſimi Libri in qualſiuoglia altra maniera, che li habbino, ſotto l' iſteſſa pena di ſopra.

2 Di più per il preſente editto ſi riuocano tutte le licenze date da' Maeſtri di Sacro Palazzo, tanto in voce, quanto in ſcritto, o in qualſiuoglia altra maniera; & chi traſgredirà, s' intenda incorſo nelle pene già dette contro quelli, che tengono libri prohibiti ſenza licenza.

3 Che tutti i libri, hiſtorie, orationi, lunarij, imagini, ò figure, & qualſiuoglia coſa ſtampata, anchorche minima, che ſi portarà in Roma, debba eſſer conſegnata alla Dogana, ò preſentata à lui, ò à ſuoi Compagni, da quali habbino eſpreſſa licenza; & le liſte de' libri che vſciranno di Roma ſi faccino giuſte, con eſprimere il titolo del libro, l' Autore, il luogo, e tempo delle Stampe, e Stampatore, ſotto pena della perdita de' libri, e di ſcudi cinquanta, più e meno, ſecondo la qualità de' libri, e del delinquente.

4 Che neſſun Circolatore ardiſca di portare, ò vendere in Roma coſa alcuna con ricette, ſe prima non haurà preſentate le ſudette ricette à S. P. Reuerendiſſima ò Compagni, da quali, o da chi loro ordinaranno, ſiano prima approuate, ſotto pena della perdita di tutte le Robbe, che anderanno vendendo, e di ſcudi 25. d' oro.

5 Che li Corrieri, e Poſtieri occorrendo loro portare libro alcuno, benche piccolo, à qualſiuoglia perſona di qualunque ſtato, conditione, e preeminenza, dentro, ò fuori di Roma, ſiano tenuti moſtrarlo prima al detto P. Maeſtro, o ſuoi Compagni, ò vero laſciarlo in Dogana; ſotto le pene di ſcudi cinquanta, & tre tratti di corda.

6 Che neſſuno Doganiere di Roma, o di terra, o di acque, ardiſca ſpedire, o rilaſſare alcuna ſorte de libri, che giornalmente peruerranno nelle loro Dogane, ſenza la ſudetta licenza; il che anco douranno oſſeruare li Cuſtodi delle porte, ſotto la medeſima pena.

7 Che neſſun Barcarolo, Marinaro, Condottiere, Corriero, o portatore di mercantie, faccia capo à Librari, o altre perſone, à quali portano libri, prima di hauer poſto quello che portano, in Dogana, ſotto pena di cinquanta ſcudi, ſe ſi trouara, che habbino conſegnato alle parti alcuna coſa ſpetante all' offitio, & altretanta pena con perdita delle robbe à chi l' hauerà riceuuta.

8 Che neſſuno poſſi andar vendendo per Roma libri, libretti, hiſtorie, orationi, lunarij, pronoſtici, lettere, ricette, imagini, o figure, o qualſiuoglia altra coſa ſtampata, anchorche minima, etiandio di muſica, o tenere ſu le botteghe, o ſu le tauole, o nelle piazze, o in qualſiuogl' altro luogo di Roma libri da vendere, o altre coſe ſopradette, ſe non li Librari ordinarij dell' arte, & quelli, che haueranno licenza in ſcritto dal P. Maeſtro, o ſuoi Compagni. Dichiarando che li Legatori de libri, & i Cartolari non s' intendono compreſi ſotto nome, o titolo de' Librari; e però non potranno vendere libri, nè' nuoui ne' vecchi, ne altra coſa ſtampata, & i Cartolari legar alcun libro ſtampato, ſe non haueranno particolar licenza, & ſe non haueranno dato il giuramento, e fatto la profeſſione della Fede conforme alli decreti del nuouo Indice de' Libri prohibiti, e neſſuno poſſa aprir bottega di Stampatore, ne di Libraro, o eſſercitare ſimili arti in modo alcuno, ſe non ſarà approuato con le conditioni di ſopra, & hauerà la patente ſottoſcritta di S. P. Reuerendiſſima, o ſuoi Compagni, ſotto pena della perdita de' libri, e di ſcudi 50. più, e meno, ſecondo la quantità è qualità de' libri, e del delinquente; qual patente

Digitized by Google

tente debba rinouarſi ogni volta, che occorra la morte del delto.

9 Che gl' Heredi, & eſſecutori dell' vltime volontà de' defonti Librari, & quelli che vorrrano vendere i libri proprij, o d' altri, non poſſino vendere libri di qualſiuoglia ſorte, e numero, ne moſtrârli, inuetariarli, ſtimarli, o trattar con alcuno per venderli, alienarli, o in altra maniera diſporne, ſe prima non hauranno ottenuta licenza in ſcritto dal detto P. Maeſtro, o ſuoi Compagni, ſotto pena della perdita de' libri, e di ſcudi 200. à traſgreſſori.

10 Che li Giudei, Regattieri, & altri artefici, non poſſino vendere, nè comprare, ne pigliare in pegno libri d' alcuna ſorte, ſenza licenza del P. Maeſtro, o ſuoi Compagni. e ſe al preſente ne haueſſero, in termine di otto giorni li diano in liſta nel modo ſopradetto, ſotto pena di cinquanta ſcudi, & altre pene, etiam corporali, ad arbitrio di S. P. Reuerendiſſima, e quando al incanto delli Hebrei, o alla *Depoſitaria* della Camera, occorrerà che ſi vendino libri, ordina S. P. Reuerendiſſima, che ſiano tenuti quelli, che vendono, dopò hauer ottenuta la licenza ordinaria, che ſi ricerca, intimare la bancha de Librari, acciò eſſi ancora poſſino concorrere, ordinando ſtrettamente di più S. P. Reuerendiſſima, che fuor dell' incanto non ſi poſſa vendere alcun libro depoſitato, o impegnato ſenza nuoua licenza conceſſa à queſto effetto, ſotto l' iſteſſa pena di ſopra.

11 Che Librari, e venditori de libri ſiano tenuti fra il termine di giorni trenta hauer portato al detto P. Maeſtro, o ſuoi Compagni, l' indice, o inuentario fatto fedelmente per alfabeto di tutti i libri, così nuoui, come vecchi, che ſi trouaranno hauere, eſprimendo bene il titolo, gli Autori, li Stampatori, tempi, e luoghi delle Stampe, e numero de volumi per ciaſcuna ſorte, e ſottoſcriuendolo di ſua mano, & vn' altro ſimile indice ritenghino per loro, e fra il detto termine, ciaſcuno di eſſi Librari venga perſonalmente à farſi ſcriuere nel libro, quale ſi terrà nell' offitio à queſto effetto, oue ſi noteranno tutti li Librari, e venditori de libri, che haueranno licenza di eſercitare tal arte: e paſſato queſto tempo, ſi procederà contro quelli, che non ſaranno notati, come che vendino ſenza la debita licenza, e ſi condannaranno nella pena ſopra notata nell' ottauo capitolo.

12 Similmente ſi ordina all' Intagliatori, Stampatori, e venditori di figure in rame, o in legno, che debbano fra detto termine dare la liſta di tutte le figure, che hanno in bottegha; con il nome dell' Autore, Stampatore, & luogo, e tempo delle Stampe, e farſi notare nel detto libro; & ogn' altra coſa come ſopra, ſotto la medeſima pena.

13 Che neſſuno Medagliaro, Fonditore, o Sigillaro, tanto in acciaio, ferro, bronzo, o altra materia, ardiſca d' intagliare, fondere, o ſcolpire figura alcuna, tanto ſacra, come profana, con lettere o ſenza, ſe prima non ha licenza in ſcritto dal P. Maeſtro, o ſuoi Compagni, il che s' intende anco di chi farà conij, polzoni, & altri inſtrumenti da improntar le dette figure, o lettere, ſotto pena di ſcudi 200. e tre tratti di corda, e ſoſpenſione dell' eſſercitio, & altre pene arbitrarie ſecondo la qualita dell' errore, è che però ſotto il termine d'vn meſe ſia ogn'vno tenuto preſentare al P. Maeſtro ſudetto, e ſuoi Compagni la nota di tutte le figure, e lettere, che in detti conii ſono intagliati, accio in eſſa ſi poſſa ſottoſcriuer la licenza di poterle vſar nella loro arte, o profeſsione.

14 Che delli libri di nuouo ſtampati o riſtampati, che vengono fuori, ne debba il Libraro portare vno per ſorte legato o iſilzato al P. Maeſtro, o ſuoi Compagni in modo che ſi poſſa leggere, acciò riuiſto che ſia, & approuato per buono, ſe li poſſa reſtituire, & licentiare anco l' altri della medeſima ſorte, che a queſto fine doueranno in tanto ritenerſi in Dogana con farne particolar nota da ſottoſcriuerſi da vno de Compagni. Dichiarando che tutti gl' ordini, che ſi daranno dal Compagno in ſimili, & altre occorrenze in aſſenza de' Libtari alli loro garzoni, o ſoſtituti, s' intenderanno, & aſtringeranno come ſe alli medeſimi padroni fuſſero perſonalmente intimati.

15 Che nel iſteſſo termine d' vn meſe ſiano tenuti tutti li Stampatori venire perſonalmente a farſi regiſtrare nel libro,

Digitized by Google

nel modo che di sopra si è detto delli Librari, e Figurari: ne alcuno possa aprire di nuouo Stamparia di alcuna sorte: se prima non hauerà giurato nel medesimo modo che si è detto delli Librari; sotto le medesime pene.

16 Che nessuno Stampatore bublico o priuato ardisca di stampare, o ristampare libri, scritti, o qualsiuoglia cosa, benche minima, senza licenza sua, o de Compagni hauuta in scritto, e non ardisca mutare, aggiungere, o sminuire pure vna parola, ne di porre altro luogo dell' impressione, che di Roma, ma stampi fedelmente secondo l' Originale che li sarà dato sottoscritto, & non publichi, nè in modo alcuno dia fuori le cose stampate da lui sin tanto che dal P. Maestro, o suoi Compagni, non sara fatta la confrontatione con la copia sottoscritta da esso P. Maestro, o Compagno, che doura sempre restare nell' offitio del Sacro Palazzo sottoscritta di mano del proprio Autore, & datali la licenza di publicare, e dar fuori essi libri, e cose stampate. Et occorrendo che le opere già sottoscritte dal P. Maestro e consegnate alli Stampatori non si stampassero, debba esso Stampatore auanti le restituisca all' Autore, riconsegnarle di nuouo al P. Maestro; a fine di leuare, o cassare la licenza gia data; acciò se di nouo qui, o altroue volesse stamparle, si com' egli potrebbe aggiongerui, o mutare alcuna cosa, cosi sia soggetto a nuoua riuisione, & approbatione, sotto pena in tutti li predetti casi della perdita de' libri, & di 50. scudi d' oro.

17 Che tutti li Stampatori, Librari, Intagliatori, Venditori di libri, o di figure, Doganieri, Medagliari, Corrieri, Postieri, Costodi, e Portinari delle porte, acciochè sappino quanto per il presente Editto vien loro commandato, e per potere obedire, debbano nelle loro stamparie, librarie, botteghe, dogane, e luoghi doue esercitano il loro offitio, publicamente tenere vna copia del presente Editto affissa; sotto pena di scudi cinque per ciascheduna volta che saranno ritrouati senza: e di più li Librari, oltre l' Editto siano obligati hauer l' Indice de' libri prohibiti; sotto la medesima pena.

18 Le quali cose tutte s' ordinano, e si commandano sotto le sopradette pene, d' applicarsi, parte ad opere, e luoghi pij e parte all' accusatori, quali saranno tenuti secreti; riseruandosi S. P. Reuerendissima l' arbitrio di sminuirle, & estenderle etiamdio alle corporali, sospensioni, priuationi dell' arti, & essilio, secondo la qualita del delitto, e delle persone d' aggrauarsi anco più in quelli, che altre volte sono stati, o saranno ritrouati colpeuoli; e si procedera inuiolabilmente con ogni rigore contro li trasgressori.

Volendo, che il presente Editto affisso e publicato ne' luoghi soliti di Roma, astringa ciascuno, come se a qualunque fosse personalmente intimato.

Dato nel Palazzo Apost.li 18. Nou. 1654.

Fr. Raimundus Capisuccus Sacri Palatij Apost. Magister.

Io. Garzias Valentinus Not.

His pœnis Sanctissimus D. N. Alexander Papa VII. Tricemium pœnam ad vitam addidit pro ijs, qui absque eiusdem Magistri licentia quidquam Romæ imprimerent, seu imprimi facerent, tali edito decreto.

BANDO
Contro Stampatori.

MOstrando l' esperienza, che alcuni Stampatori sono tanto temerarij, che ardiscono stampare senza le debite reuisioni, e licenze de superiori à ciò deputati, scritture il più delle volte lesiue della fama, e riputatione altrui, e degne di castigo; e perche forsi detti Stampatori si rendono facili ad incorrere in simili eccessi in riguardo delle pene leggiere imposte con altri bandi particolari à trasgressori. Percio volendo Monsignore Illustrissimo, & Reuerendissimo Francesco Maria Baranzone, di Roma, e suo distretto generale Gouernatore, e Vice Camerlengo rimediare, e togliere per quanto sia possibile simili inconuenienti, & abbusi, non solo con l' autorita del suo offitio, e carica di Gouernatore, ma anco per ordine hauuto a bocca dalla Santità di Nostro Signore Alexandro VII. per il presente bando da durare a beneplacito della Santita Sua, e della santa Sede Apostolica, ordina, e commanda, che in auuenire non

non ſia lecito ad alcun Stampatore di qual-ſiuoglia ſorte, ſtato, o conditione di ſtampare, o imprimere, o far ſtampare, o imprimere da altri, nè in Roma nè fuori per il ſuo diſtretto alcuna compoſitione, in verſo, o in proſa, o in lingua latina, ò volgare, o in qualſiuoglia lingua, o idioma, o qualſiuoglia altra materia, o ſcrittura concernente qualſiuoglia coſa, o particolari, tanto boni, & honeſti, quanto mali, & indecenti, o in altro modo indifferenti, ſe prima non hauera ottenuto, o hauuto nelle ſue mani, & appreſſo di ſe il ſolito *Imprimatur*, o ſia licenza del P. Maeſtro del Sacro Palazzo Apoſtol. nella forma ſolita da ottenerſi con farne eſpreſſione di detta licenza in fine della ſtampa, con l' impreſſione anco del nome dell' iſteſſo Stampatore, ſotto pena in caſo di contrauentione in ciaſcuno de ſudetti caſi, della galera perpetua.

Dichiarando, che per il preſente bando non intende Sua Sig. Illuſtriſs. derogare ad altri bandi publicati ſopra ſimili ſtampe, e caſi contro Stampatori, & altri, ma ſolo vuole habbia luogo il preſente ſuo bando per augumento di pena alli gia publicati.

Vuole in oltre che le ſudette pene habbino luogo contro qualſiuoglia perſona, ancorche fuſſe Eccleſiaſtica, o ſecolare, o Regolare, che fara ſtampare, o dara aiuto, o fauore, o in qaalſiuoglia modo ſara complice, o partecipe di ſimili ſtampe, & impreſſioni, ſenza le debite licenze, o reuiſioni come ſopra.

In oltre dichiara anco Sua Signoria Illuſtriſſima, che ſe le materie ſtampate, come ſopra, foſſero libelli famoſi, foggiacciono chi li fara ſtampare, o chi li ſtampara, o complici, o partecipi, come ſopra, alle pene contenute nelli bandi generali del Gouerno nel cap. 32. de libelli famoſi, a quali non s' intende derogato qer il preſente bando, ma reſtino nel ſuo vigore.

Et acciò non ſi poſſa allegare ignoranza del preſente bando, ordina Sua Signoria Illuſtriſſima, che publicato, che ſara nelli luoghi ſoliti di Roma, obligbi ciaſcuno come ſe perſonalmente li foſſe ſtato intimato: e commanda anco per ogni bon riſpetto, che ciaſcun Stampatore in Roma debbia tener affiſſo continuamente in ſua bottega, o ſtanza, doue imprime, copia del preſente bando, ſotto pena di ſcudi doicento d' oro d' applicarſi alla Reuerenda Camera Apoſtolica. Dato in Roma nel Palazzo della noſtra ſolita reſidenza il di 20. Nouembre 1659.

F. M. Baranzone Gou. e V. Camerlengo.

Gio. Andrea Gennenſe Not. per la Carità.

Libros quoque impreſſos, quos interdicendos iudicauerit, proſcribere poteſt. Quapropter a Magiſtris Sacri Palatij pro tempore exiſtentibus plures fuere interdicti libri, publicis proſcriptionis eorundem editis decretis in Indice appoſitis. Et nouiſſimè P. Mag. Candidus ſub Innocentio X. anno milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo ſecundo publico decreto in Camerali Typographia impreſſo, librum pro anno ſæculari centeſimo Germanici Collegij Vrbis, inſcriptum *Panegiricus de inſtitutione Collegij Germanici & Vngarici anno ſæculari eiuſdem Collegij*, donec corrigatur, proſcripſit.

Locum in Pontificia Capella, & vbicũque immediatè poſt Sacræ Rotæ Decanũ obtinuit ex indulto Apoſt. Eugenij IV. ſupra relato, vſque ad annum 1655. quo Alexander Papa VII. nunc in Eccleſia Dei fœliciter regnans, menſe Octobri Pontificium Sacellum maiori, nobiliorique Prælatorum numero decorare cõſtituens, excluſis ab illo minoris notæ Clericis, qui Sacri Palatij Magiſtrum, Rotæ Auditores atque Apoſtolicæ Cameræ Clericos præcedebant; & his in eandem introductis: (nam Clerici Cameræ Apoſtol. cauſa præcedentiæ cum Auditoribus Rotæ, neque ad Pontificium Sacellum, neque ad alias publicas functiones conueniebant) locum Magiſtri Sacri Palatij pro tempore, poſt ſacræ Rotæ Auditores immediatè, ſuper cunctos tamen Cameræ Apoſtolicæ Clericos in perpetuum ſtabiliuit.

In equeſtri Pontificis Max. pompa, & comitatu ſolemniori interuenit, eandemque præcedentiam in illo, quam in Pontificia Capella, conſequitur.

Apoſtolicarum Congregationum Vniuerſalis Inquiſitionis, ſacrorumque Ritũ ex officio Conſultor exiſtit.

Indicis quoque Congregationi intereſt vt Prælatus, in qua diuinum implorando

auxilium ante illius inchoationem orationem de more legit, interuenitque Congregationi, quæ fit ante Eminentiss. Cardinalem Vicarium pro concursu Parochorum Vrbis.

Mansiones in Apostolico Palatio habet, titulumque Reuerendissimi, à Cardinalibus eijam obtinet, eiusque officium non ad tempus, sed ad vitam confertur, prout ex sequenti Sacri Palatij Magistri Breue apparet.

INNOCENTIVS P.P. X.

Dilecte fili, salutem, & Apostolicam benedictionem.

CVm officium Magistri Sacri Palatij Apostolici certo ad præsens, quem præsentibus pro expresso haberi volumus, modo vacauerit, & vacet ad presens. Nos te, qui officio Secretarij Congregationis nostræ Indicis hactenus laudabiliter functus fuisti, ac vnus ex examinatoribus promouendorum ad Cathedrales Ecclesias existis; quique pietate, prudentia, & Sacrarum litterarum scientia, aliisque virtutum ornamentis præstas, & quem propterea judicio diuersorum Auctorum libris, & scripturis censendis plurimum valere non dubitauimus, ad idem officium, quod te summa fide, & diligentia administraturum confidimus, eligendum duximus. Te igitur eiusdem Sacri Palatij Apostolici Magistrum cum authoritate, facultate, honoribus, & oneribus, & mansionibus in Palatio nostro Apostolico, portione, & emolumentis solitis, & consuetis ad tui vitam facimus, constituimus, & deputamus. Mandantes propterea omnibus, & singulis, ad quos spectat, vt te ad prædictum officium recipiant, & admittant, tibique faueant, & assistant, ac de prouisione, & emolumentis huiusmodi prouideant, & respondeant. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub anulo Piscatoris die 13. Nouembris 1654. Pont. nostri An. Vndecimo. *A tergo autem.*

Dilecto filio Raimundo Capitucco Ordinis Prædicatorum professori, Sacri Palatij Apostolici Magistro. G. Gualterius.

Adhibet in suo officio Socios ex nostro Ordine assumptos, doctrina morumque præstantia conspicuos.

Honoribus prædictis addidere emolumẽta pro decenti eorundem Magistrorum sustentatione Pontifices Maximi, & præter quotidiana, ac mensualia, Pius Papa V. P. F. Thomam Manrique, tunc temporis Sacri Palatij Magistrum, eiusque in præfato munere successores, Canonicum Vaticanæ Basilicæ, cum Præbenda Theologali iuxta Cõcilij Tridentini decreta creauit anno millesimo quingentesimo septuagesimo; datis super hoc Apostolicis Bullis, quæ sunt sequentis tenoris.

PIVS EPISCOPVS,

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Eminenti militantis Ecclesiæ specula, meritis licet imparibus, diuina disponente clementia constituti, licet Ecclesiarum quarumlibet decori, & venustati, ac personarum in illis diuinis laudibus insistentium, animarum saluti consulere debeamus, ad Basilicam præsertim Beati Petri Principis Appostolorum de Vrbe, tanquam nobis peculiarem, & domesticã, nostræ considerationis aciem extendere nos conuenit, vt circa illius statum, & decorem, prouidamque Canonicatuum, & Præbendarum inibi institutorum directionem, & ad ea, per quæ eadem Basilica personarum vtilium ad diuini nominis gloriam, & animarum salutem oportunis fulciatur præsidijs, officij nostri partes, prout rerum, & temporum necessitas exigit, propensius impartiamur. Cum itaque iuxta antiquam, & laudabilem cõsuetudinem, ac etiam secundum sacri Concilij Tridentini dispositionem, in qualibet Cathedrali Ecclesia vna præbenda Theologalis instituenda sit. Nos qui dudum inter alia voluimus, quod semper in vnionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interesset: attendentes D. Thomæ, qui Theologiæ, & Ordinis Prædicatorum professor fuit, doctrinam theologicam ab Ecclesia Catholica receptam, alijs magis tutam, & securam existere, ac præbendam theolo-

thcologalem huiuſmodi in dicta Baſilica, alicui alteri, quàm Magiſtris Sacri Palatij Apoſtolici, qui doctrinam prædictam profitentur, quique ex Ordine Prædicatorum huiuſmodi ſemper eligi ſolent, ſecuriùs, & commodiùs conferri, & aſſignari non poſſit: Idcirco Baſilicæ prædictæ, illiuſque perſonis, percommodius, valdeq. vtile, & neceſſarium eſſe cenſentes, vt vnam Theologalem præbendam in dicta Baſilica inſtituamus, illamque officio Magiſtri Palatij huiuſmodi adſcribamus, quo faciliùs Magiſter dicti Palatij pro tempore exiſtens perſonis Baſilicæ, & Palatij huiuſmodi doctrina, & opera ſua, ac ſacrarum literarum, & doctrinæ eiuſdem D. Thomæ interpretatione, & lectura prodeſſe, ac onera officij huiuſmodi ſibi pro tempore incumbentia faciliùs perferre, commodiùſque ſuſtentari poſſit: Motu proprio, non ad alicuius ſuper hoc nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de mera liberalitate, ac ex certa ſcientia noſtris, Canonicatum, & Præbendam dictæ Baſilicæ, quorum & illis forſan annexorũ fructus, redditus, & prouentus centum ducatorum auri de Camera ſecundùm cõmunem æſtimationem, valorem annuum, vt accepimus, non excedunt, ſi vacant ad præſens, aut cum primum per ceſſum, vel deceſſum, ſeu quamuis amiſſionẽ alicuius ex Canonicis eiuſdem Baſilicæ, aut aliàs quouis modo, & ex cuiuſcumque perſona, etiam apud Sedem Apoſtolicam, etiam Commenda illorum ceſſante, ſi commendati; aut vnione diſſoluta, ſi vniti fuerint, ac Commenda, ſeu vnio huiuſmodi de illis apud Sedem prædictam vacantibus, aut aliàs facta extiterit, ac etiam huiuſmodi Canonicatuum, & Præbendarum reſeruatione per Conſtitutionem noſtram ſuper hoc editam facta; aut aliàs ceſſante, non tamen per reſignationem, ſeu ceſſionem, vacare contigerit; etiam ſi illi diſpoſitioni Apoſtolicæ ſpecialiter, vel aliàs ratione familiaritatis continuæ, commenſalitatis noſtræ, aut prædeceſſorum, vel ſucceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum, ſeu S. R. E. Cardinalium, ac per Cancellariæ Apoſtolicæ regulas; & aliàs Conſtitutiones Apoſtolicas editas, & edendas, aut aliàs ex quauis cauſa, qualiſcumque ſit, & vndecumque reſultet generaliter reſeruati, ſeu ex generali reſeruatione Apoſtolica effecti, ac Sacerdotales, Diaconales, vel Subdiaconales exiſtant, & ſuper eis inter aliquos lis, cuius ſtatum præſentibus haberi volumus pro expreſſo, pendeat indeciſa cum annexis huiuſmodi, & plenitudine iuris Canonicati, ac omnibus iuribus, & pertinentijs ſuis officio Magiſtri Palatij huiuſmodi ex nunc prout ex tunc, & è contra, cum oneribus in decretis Concilij Tridentini huiuſmodi expreſſis, Auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium perpetuò vnimus, annectimus, & incorporamus. Ita quod liceat dilecto filio Thomæ Manrique dicti Ordinis profeſſori, & Magiſtro in Theologia moderno, & pro tempore exiſtenti Magiſtro Palatij huiuſmodi corporalem, realem & actualem poſſeſſionem Canonicatus, & Præbendæ prædictorum, ſi vacant, aut cum vacuerint, vt præfertur, ac annexorum, iuriumque, ac pertinentiorum prædictorum, per ſe, vel alium, ſeu alios, eius nomine, propria auctoritate, liberè apprehendere, & in eadem Baſilica vti illius Canonicus reſidere, ac ſtallum in choro, ac locum, & vocem actiuam, & paſſiuam in Capitulo, proceſſionibus, ac cæteris locis, & actibus publicis, & priuatis ipſius Baſilicæ habere, dictorumque Canonicatus, & Præbendæ fructus, redditus, prouentus, obuentiones, diſtributiones, emolumenta, ac iura omnia, ordinaria, & extraordinaria percipere, exigere, & leuare; ac in ſuos vſus, & vtilitatem, ac ſuſtentationem conuertere, cæteraque omnia, quæ ad Canonicum dictæ Baſilicę pertinent, facere, gerere, & exercere, cuiuſuis licentia, aut conſenſu deſuper minimè requiſito. Diſtrictiùs inhibentes dilecto filio Archipreſbytero, & Capitulo; ac pro tempore exiſtenti Hebdomadario Canonico eiuſdem Baſilicæ, ac alij, vel alijs, ad quos huiuſmodi reſeruationibus ceſſantibus, collatio, prouiſio, & quæcumque alia diſpoſitio eorundem Canonicatus, & Præbendæ, communiter, vel diuiſim pertinet, & pertinebit quomodolibet in futurum, ne in Canonicatu, & Præbenda præfatis, vacantibus, vel vacaturis ſeſe intromittere, vel interponere audeant, ſeu præſumant, aut aliàs dictum Thomam Manrique, & pro tempore exiſtentem

ſtentem Palatij huiuſmodi Magiſtrum deſuper quomodolibet impedire, moleſtare, vel perturbare. Decernentes quoque ex nunc plenum ius ipſis, officio, & Magiſtro in vacantibus, vel vacaturis Canonicatu, & Præbenda huiuſmodi acquiſitum eſſe: ipſumque Thomam, & pro tempore exiſtentem Palatij Magiſtrum huiuſmodi ſolam illorum fructuum perceptionem expectare, de regulis iuris, de non tollendo cuiquam iure quæſito, ac de annali, & triennali poſſeſſore, omnibuſque earum partibus, cæteriſque iuribus, & beneficijs quibus diutiùs poſſeſſores pacifici vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere poſſent, & deberent, pariter vti, potiri, & gaudere poſſe, & debere, ac præſentes litteras etiam temporibus Succeſſorum omnium dicti Thomæ Manriq ue donec plenarium effectum ſortitæ ſint, valere. Et ſi in primo effectum ſortiri nequiuerint, illas in ſecundo loco, & deinceps quocumque tempore in vacantibus Canonicatu, & Præbenda eiuſdem Baſilicæ conſequi debere, ac quaſcumque collationes, prouiſiones, præſentationes, ſeu alias diſpoſitiones de vacantibus, ſeu vacaturis Canonicatu, & Præbenda huiuſmodi acquiſitum eſſe, ipſumque Thomam, & pro tempore exiſtentem Palatij Magiſtrum huiuſmodi ſolam illorum fructuum perceptionem expectare, ac regulis iuris de non tollendo cuiquam iure quæſito, ac de annali, & triennali poſſeſſore, omnibuſque earum partibus, cæteriſque iuribus, & beneficijs quibus diutiùs poſſeſſores pacifici vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, ac gaudere poſſent, & deberent, pariter vti, potiri, & gaudere poſſe, & debere, ac præſentes litteras, etiam temporibus ſucceſſorum omnium dicti Thomæ Manrique donec plenarium effectum ſortitæ ſint, valere. Et ſi in primo effectum ſortiri nequeant, illum in ſecundo, & deinceps quocumque tempore in vacantibus Canonicatu, & Præbenda eiuſdem Baſilicæ conſequi debere, ac quaſcumque collationes, promiſſiones, præſentationes, ſeu alias diſpoſitiones, de vacantibus, ſeu vacaturis Canonicatu, & Præbenda Baſilicæ huiuſmodi; etiam per nos, & dictam Sedem, aut Archipresbyterum, Capitulum, & Hebdomadarium, ſeu alium, vel alios præfatos pro tempore factas, viribus, & effectu omnino carere, ac nullas, & in validas exiſtere, nullumque per eos vnquam ius acquiri, ſeu etiam coloratum poſſidendi titulum tribui poſſe; ipſaſque præſentes ſub quibuſuis reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus, etiam ſpecificam, & ſpecialem earundem præſentium mentionem facientibus minimè comprehendi: ſed temper ab illis exceptas; & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum ſtatum etiam ſub quacumque dat. per Thomam Manrique, & pro tempore exiſtentem Magiſtrum Palatij huiuſmodi eligenda, reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas, ac de nouo conceſſas, ſicque noſtræ incommutabilis voluntatis eſſe, ipſaque vnionem, annexionem, & incorporationem, præſentesque litteras nullo vnquam tempore de ſurreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari, ſeu impugnari poſſe; minuſque cauſam, ſeu cauſas, propter quas factæ ſint, coram aliquo verificari debere; nec propterea, aut etiam ex eo, quòd intereſſe putantes, vocati non fuerint, vel in id non conſenſerint; aut ipſa *Baſilica* Cathedralis non ſit, per ſubreptionem obtentas præſumi, aut viribus propterea carere. Sicque per quoſcumque Iudices, etiam cauſarum dicti Palatij Auditores, vel S. Rom. Eccleſ. Cardinales, ſublatæ eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, in quauis cauſa, & inſtantia, iudicari & diffiniri debere. Quocirca Venerabilibus Fratribus noſtris Amerinen. & Maceraten. Epiſc. ac dilecto filio Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Auditori Generali per Apoſtolica ſcripta, motu ſimili mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut vnus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes litteras, vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Thomæ Manrique, & pro tempore exiſtentis Magiſtri Palatij huiuſmodi fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra Thomam Manrique, & pro tempore exiſtentem Magiſtrum Palatij huiuſmodi, præmiſſis omnibus, & ſingulis, pacificè

fru,

frui, & gaudere. Non permittentes eum deſuper quomodolibet indebitè moleſtari. Contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque oportuna, iuris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo. Et nihilominùs legitimis ſuper his habendis ſeruatis proceſſibus, ſententias, cenſuras, & pœnas ipſas; etiam iteratis vicibus, aggrauando. Inuocato etiã ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſæcularis. Nõ obſtantibus priori voluntate noſtra præfata, ac Lateranenſis Concilij nouiſſimè celebrati, vniones perpetuas, niſi in caſibus a iure permiſſis, fieri prohibentis; nec non fœlicis recordat. Bonifatij Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri, & alijs Apoſtolicis Conſtitutionibus, ac dictæ Baſilicæ; etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apoſtolicis Baſilicæ, & Archipresbytero, ac Capitulo, & Hebdomadario præfatis: Nec non dilectis filijs Populo Romano, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis, etiam derogatoriarum derogatorijs, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis; nec non irritantibus, & alijs decretis; etiam motu, & ſcientia ſimilibus; etiam iteratis vicibus; etiam per nos conceſſis, approbatis, & innouatis, quibus inter alia caueri dicitur expreſſe, quod Canonicatus, & præbendæ, aliaque beneficia Eccleſiaſtica dictæ Vrbis, alijs, quam Ciuibus Romanis, & originariorum Ciuium Romanorum filis, & forſan alijs certo modo qualificatis, conferri non poſſint, & aliter etiam de illis per Sedem præfatam factæ collationes, & aliæ diſpoſitiones nullæ ſint. Quodque iiſdem priuilegijs, & indultis nullatenus, aut non niſi modo, & forma in illis expreſſis derogari poſſit, & ſi illis aliter derogari contingat, derogationes huiuſmodi nemini ſuffragentur. Quibus omnibus, etiam ſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio habenda; aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habentes, illis alijs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus. Quodq; Thomas Marique qui tunc eſt, & pro tempore exiſtens Magiſter Palatij huiuſmodi, non erit forſan Ciuis Romanus, ac originarij Ciuis Romani filius, & aliàs iuxta priuilegia, & indulta præfata qualificatus, contrarijs quibuſcumque. Aut ſi aliqui Apoſtolicæ præfata, vel alia quàuis auctoritate in dicta Baſilica in Canonicos ſunt recepti, vel vt recipiantur inſiſtunt: ſeu ſi ſuper promiſſionibus ſibi faciendis de Canonicatibus, & prębendis ipſius Baſilicæ ſpeciales, vel alijs beneficijs eccleſiaſticis in dicta Vrbe generales, dictæ Sedis, vel Legatorũ eius litteras impetrarint, etiam ſi per eas ad inhibitionem, vel aliàs quomodolibet fit proceſſum. Quas quidem litteras, & proceſſus habitos per eaſdem, & inde ſecuta quæcumque, nec omnes, & ſingulas gratias expectatiuas ſpeciales, vel generales, etiam menſales, reſeruationes ſimiles, vel diſſimiles vniones, annexiones, incorporationes, coadiutorias; non tamen de conſenſu, præuentiones, ac prouidendi, reſeruandi, vniendi, annectendi, & incorporandi, præueniendi, & aliàs, non tamen regrediendi, & accedendi facultates, & mandata, ac alia priuilegia indulta, & litteras Apoſtolicas in fauorem quarumcumque perſonarum; etiam familiarium noſtrorum continuorum commenſalium, etiam antiquorum, & deſcriptorum, ac dictæ Curiæ officialium, & aliorum, cuiuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, vel præeminentiæ; etiam Cardinalatus honore fulgentium, ſubquibuſuis verborum formis, & clauſulis; etiam derogatoriarum derogatorijs, fortioribus, efficacioribus, & inſolitis, irritantibuſque & alijs decretis; etiam motu & ſcientia ſimilibus, per Nos, vel Sedem præfatam, aut aliàs quomodolibet conceſſa hactenus, & in poſterum concedenda; quorum omnium vim, & effectum, tenores eorum præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, quoad hoc omnino eiſdem motu, & ſcientia, & auctoritate ſuſpendimus, & in huiuſmodi vacatione effectum ſortiri non poſſe, neque debere decernimus; illis quoque ſpecialiter, & expreſsè derogamus, donec præſentes ſuum plenarium, & omnimodum conſequutæ fuerint,

fuerint, & conſequentur effectum ad dictos Canonicatum, & præbendam, vel munus non extendi, ſed nullum per hoc eis quoad aſſecutionem Canonicatuum & Præbendarum, ſeu beneficiorum aliorum præiudicium generari, & quibuſuis alijs priuilegijs, indulgentijs, & litteris Apoſtolicis ſpecialibus, vel generalibus quorumcumque tenorum exiſtant, per quę præſentibus nec expreſſa, vel totaliter, nec inſerta effectus earū impediri valeat quomodolibet, vel differri, de quibus, quorumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda ſit in noſtris litteris mentio ſpecialis, prouiſo quòd propter vnionem, annexionem, & incorporationem præfatas dicti Canonicatus & Præbenda debitis non fraudentur obſequijs, ſed eorum congruè ſupportentur onera conſueta. Seu ſi idem Thomas, & pro tempore exiſtens Palatij Mag. non fuerit ad præſtandum de obſeruandis ſtatutis, & conſuetudinibus dictæ Baſilicæ ſolitum iuramentum; dummodò in abſentia ſua per procuratorem idoneum: & cum ad Baſilicam ipſam acceſſerit corporaliter, illud præſtet. Nos enim ex nunc irritum decernimus, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ vnionis, annexionis, incorporationis, inhibitionis, mandati, ſuſpenſionis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationē Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo, 4. Kalen. Auguſti Pontificatus noſtri anno quinto.

Cæ. Glorierius.

Pro Reuerendiſs. D. Sum. L. Aragoniæ Præſiden.

H. Cumin.

Originalia huius Bullæ aſſeruantur in Archiuio Conuentus S. Mariæ ſuper Mineruam de Vrbe.

Canonicatum igitur præfatum cū Theologali præbenda obtinuit Thomas Manriquus vſq; annum 1573. quo vniuerſæ carnis ingreſſus eſt viam.

E mortalium oculis erepto Manriquo; Gregorius XIII. ante noui Magiſtri Sacri Palatij creationem, ptæfatam Pij V. Bullam reuocauit, atque Apoſtolica Conſtitutione ſanxit huiuſmodi Theologalem præbendam Romano Clerico inpoſterum eſſe conferendam: Pauloque Conſtabili Sacri Palatij Magiſtro, poſtmodum in Manriqui locum ſublecto, congruas penſiones attribuit.

Euecto deinde Conſtabili ad ſupremum Ordinis noſtri regimen an. 1580. Sixtus V. Pontifex glorioſiſſimus P. F. Sixto Fabro Lucenſi Sacri Palatij Magiſtro à ſe promoto; & ſucceſſoribus ſuis Magiſtris Sac. Palatij in perpetuum, annuam penſionem ſcutorum trecentorum monetæ, perſoluēdam pro rata ſcutorum viginti quinque in principio cuiuslibet menſis ſuper Monaſterij Abbatiam, nuncupati B. Mariæ de Terreto Ordinis S. Baſilij Reginen. Diœc. quam tunc temporis in Commendam obtinebat Hieron. Card. Ruſticucius, conſtituit. Data ſuper hoc Apoſtolica Bulla Prid. Kal. Nouemb. an. 1586. Pontificat. ſui ſecundo; quæ talis eſt.

SIXTVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanum decet Pontificem votis illis gratum præſtare aſſenſum, per quæ perſonarum Eccleſiaſticarum quarumlibet, præſertim grata familiaritatis obſequia ſibi impendentium, comoditatibus valeat ſalubriter prouideri. Hinc eſt, quòd nos Officio Magiſtri Sacri Palatij Apoſtolici, ad hoc vt dilectus filius modernus, & pro tempore exiſtens illius Magiſter commodiùs ſe ſuſtentare, ac onera ſibi incumbentia ſubire valeat, de alicuius ſubuentionis auxilio prouidere, ſibique ſpecialem gratiam facere volentes, ac modernum, & pro tempore exiſtentem Magiſtrum Palatij huiuſmodi à quouis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis, à iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium

tium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutum fore cenſentes, eiſdem moderno, ac pro tempore exiſtenti dicti Palatij Magiſtro penſionem annuam ab omni decima, quarta, media, & quauis alia fructuum parte; nec nõ ſubſidio, etiam charitatiuo, & quouis alio ordinario onere quomodolibet nũcupato; etiam pro ſuſtentatione claſſis Triremium, etiam Sedis Apoſtolicæ, & exercitus fœderis Principum Chriſtianorum; Fabricæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe; Cruciata Sancta, & expeditione contra Turcas, aut alios Infideles, & hæreticos, ac quacumque alia, etiam vrgenti, & vrgentiſſima cauſa, etiam Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, aut aliorum Principum intuitu, vel contemplatione, aut pro eorum, ac dictæ Sedis neceſſitatibus, ſeu etiam motu proprio, & Conſiſtoriali, ac etiam de facto pro tempore impoſitis, etiam ſi in litteris impoſitionum huiuſmodi caueatur expreſsè, quod penſionarij quicumque penſiones ſuas quantùmuis exemptas habentes pro rata penſionũ earundem, aut aliàs contribuere teneantur, quam ratam infraſcriptus Hieronymus Cardinalis, tam ſuo, quàm ſucceſſorum ſuorum, etiam infraſcriptorum nominibus, de ſuo, & eorum proprio ſoluere promittit, ac onus huiuſmodi, & ſucceſſores prædictos pro ſe, & illis, ex nunc ſuſcipit; & quicquid propterea ſoluerit, vel ſoluerint, quod prædictam ratam quomodolibet concerneret, Magiſtro Palatij huiuſmodi, etiam donatione pura, perpetua, & irreuocabili gratioſè donat, & remittit, ac gratioſè donatum, & remiſſum eſſe vult, ac fore promittit. Necnon ſterilitatis, belli, peſtis, ſiccitatis, inundationis, Militum excurſionis, & cuiuſuis alterius fortuiti, & inſoliti caſus pro tempore contingentis euentu, liberam, immunem, & exemptam trecentorum ſcutorum monetæ, ad rationem decem Iuliorum monetæ Romanę pro quolibet huiuſmodi ſcuto ſuper Monaſterij Abbatia, nuncupati B. Mariæ de Terreto Ordinis S. Baſilij Reginen. Diœc. quod hodie per obitum quondam Fabij Caraccioli Clerici extra Romanam Curiam de præſenti menſe defuncti commenda, in quam illud ex conceſſione Apoſtolica tunc obtinebat, ceſſante adhuc eo, quo ante commendam ipſam vacabat, modo vacans dilecto filio noſtro Hieronymo Titt. S. Suſannæ Presbytero Card. Ruſticuccio nuncupato, per eum, quoad vixerit, tenendum, regendum, & gubernandum ſub certis, modo, & forma tunc expreſſis per alias noſtras litteras commendauimus, prout in illis pleniùs continetur, fructibus, redditibus, & prouentibus, etiam ſi ſuper illis aliàs penſiones annuæ, quas pro expreſſis, alijs aſſignatæ exiſtant, Magiſtro Palatij huiuſmodi, vel procuratori ſuo ad hoc ab eo ſpeciale mandatum habenti per dictum Hieron. Card. cuius ad hoc expreſſus accedit aſſenſus, & ſucceſſores ſuos Monaſterium prædictum in titulum, vel commendam, aut aliàs quomodolibet pro tempore obtinentes, annis ſingulis in eadem Curia, ſingulis menſibus, pro rata inde ſoluendo quolibet menſe viginti quinque ſcuta, & incipiendo primam ſolutionem in principio menſis Nouembris, & ſic ſequendo in cuiuslibet menſis principio, etiam præſentibus Hieronymo Card. & ſucceſſoribus præfatis, quas nihilominùs idem Hieronymus Card. ex nunc pro ſibi legitimè intimatis, integrè perpetuò perſoluendam, ac in ſuos vſus, & vtilitatem conuertendam dicta auctoritate, tenore præſentium, etiam perpetuò reſeruamus, conſtituimus, & aſſignamus. *Decernentes* penſionem hodie reſeruatam prædictam ex quacumque, quantùmuis vrgenti, & legitima cauſa, & ad Hieronymi Cardinalis, & ſucceſſorum prædictorum, vel quorumuis aliorum inſtantiam ad minorem ſummam reduci, annullari, vel inualidari, aut illius reſeruationem huiuſmodi ſurreptitiam dici, vel cenſeri quoquomodo nullatenus poſſe, ſed illam ſemper, & in perpetuum validam, ac efficacem exiſtere, ipſique Magiſtro ſuffragari debere in omnibus, & per omia, perinde, ac ſi penſio per eaſdem præſentes reſeruata huiuſmodi in Conſiſtorio noſtro ſecreto, ac de Fratrum noſtrorum conſenſu reſeruata fuiſſet, ſicque ab omnibus cenſeri, & ita per quoſcumque Iudices, & Commiſſarios quauis auctoritate fulgentes, & cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, & eorum locum tenentes, ſublata eis, ac eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, ac interpretandi

petendi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter, ac ignoranter contigerit attentari: Et adhuc Hieronymum Cardinalem, ac ſucceſſores præfatos ad integram ſolutionem penſionis eidem Magiſtro reſeruatæ huiuſmodi ſibi faciendam iuxta reſeruationis, conſtitutionis, & aſſignationis prædictarum tenorem in infinitum fore efficaciter obligatos. Ac volentes, & eadem auctoritate ſtatuentes, quod ſi dictus Hieronymus Cardinalis, vel aliquis ex ſucceſſoribus prædictis in dictis terminis, vel ſaltem infra triginta dies illorum ſingulos immediate ſequentes, penſionem eidem Magiſtro reſeruatam huiuſmodi per eum tunc debitam non perſoluerit cum effectu, lapſis diebus eiſdem, Hieronymo Cardinali præfato, vel eius ſucceſſori, ſi Cardinalis, vel Antiſtes fuerit, ingreſſus Eccleſiæ interdictus exiſtat; ſi verò inferior Cardinale, vel Antiſtite præfato erit, ſententiam excommunicationis incurrat, & donec Magiſtro, vel procuratori prædicto, de penſione ſibi reſeruata huiuſmodi tunc debita, integrè ſatisfactum, aut alio ſecum, vel cum ipſo procuratore ſuper hoc amicabiliter concordatum fuerit, ipſe interdictus à relaxatione interdicti; excommunicatus verò prædictus ab excommunicationis ſententia, huiuſmodi abſolutionis beneficia, præterquam in mortis articulo conſtituti nequeant obtinere. Si verò per ſex menſes dictos triginta dies immediatè ſequentes, interdictus ſub interdicto permanſerit; excommunicatus verò prædic. excommunicationis ſententiam huiuſmodi animo, quod abſit, ſuſtentauerit indurato, ex tunc effluxis menſibus eiſdem, interdictus à regimine, & adminiſtratione dicti Monaſterij ſuſpenſus: excommunicatus autem prædic. eodem Monaſterio priuatus reſpectiue perpetuo exiſtat, ac Commenda prædicto Hieronimo Cardinali facta huiuſmodi ceſſare, & illa ceſſante, Monaſterium ipſum vacare cenſeatur eo ipſo. Quo circa venerabilibus Fratribus noſtris Archiepiſcopo Reginen. & Epiſcopo Amerin. ac dilecto filio cauſarum Curiæ Camerę Apoſtolicæ generali Auditori per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut vnus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios, faciant auctoritate noſtra penſionem ipſi Magiſtro reſeruatam prædictam illi, vel procuratori prædicto iuxta reſeruationis, conſtitutionis, & aſſignationis, ac decreti prædictorum continentiam, & tenorem perpetuis futuris temporibus integrè perſolui. Et nihilominus quemlibet ex Hieronymo Cardinali, & ſucceſſoribus prædictis, quem interdicti, & ſuſpenſionis, ſeu excommunicationis ſententias huiuſmodi incurriſſe eis conſtiterit, quoties ſuper hoc pro parte dicti Magiſtri fuerint requiſiti, tamdiù Dominicis, & aliis feſtiuis diebus in Eccleſijs, dum maior inibi populi multitudo ad diuina conuenerit, interdictum, & ſuſpenſum, ſeu excommunicatum publicè annuncient, & faciant ab alijs annunciari, excommunicatumque ab omnibus arctius euitari, donec Magiſtro, vel procuratori prædicto de penſione illi reſeruata huiuſmodi tunc debita, fuerit integrè ſatisfactum, ipſeque interdictus, & ſuſpenſus relaxationis interdicti, ac ſuſpenſionis: aut excommunicatus, ab ipſa excommunicationis ſententia, abſolutionis beneficia huiuſmodi meruerit obtinere: Contradictores auctoritate noſtra, appellatione poſtpoſita, compeſcendo: non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Monaſterij, & Ordinis prædictorum, iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, conſuetudinibus contrarijs quibuſcumque. Seu ſi Hieronimo Cardinali, & Succeſſoribus prædictis, vel quibuſuis alijs communiter, vel diuiſim ab eadem ſit Sede indultum, quod ad præſtationem, vel ſolutionem penſionis alicuius minimè teneantur; & ad id compelli, aut quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas, non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem: & qualibet alia dictæ Sedis indulgentia generali, vel ſpeciali, cuiuſcumque tenoris exiſtat, per quam præſentibus non expreſſam, vel totaliter non inſertam effectus huiuſmodi gratiæ impediri valeat quomodelibet, vel diferri, & de qua, cuiuſque toto tenore habenda ſit in noſtris litteris mentio ſpecialis. Nulli

er-

ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, reſeruationis, conſtitutionis, aſſignationis, decreti, voluntatis, ſtatuti, & mandati infringere vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis dominicæ milleſimo quingenteſ. octuageſimo ſexto Pridie Kalend. Nouembris Pontificatus noſtri anno ſecundo.

E. Dat.

Thomas Gualterutius.
A. de Alexijs.

Deforis autem ita reperitur ſcriptum.

Anno à Natiuitate Domini milleſimo quingenteſ. octuageſimo ſexto, die quinta Nouemb. Illuſtriſs. & Reuerendiſs. Dom. Hieron. Card. Ruſticucius præſens &c. reſeruationi annuæ penſionis trecentorũ ſcut. monetæ cum decretis, & alijs regiſtratis, harumque &c. expeditioni conſenſit. Iurauit &c. *Syden.*

Regiſtrata apud Thomãm Secrerariũ.

Originalia huius Bullæ aſſeruantur in Archiuo Conuentus Mineruæ.

Loco ſigilli plumbei. †

MAGISTRORVM SACRI PALATII. NOMENCLATVRA.

I.

Sanctus Pater Dominicus Guſmanus.

INſigne hoc Sacri Palatij Magiſterium Sanctus Pater Dominicus omnium primus obtinuit, qui in Hiſpania ex nobiliſſima Guſmanorum familia ortus, poſt conſequutam Theologicæ facultatis in Palentina Vniuerſitate Lauream, diuino afflante ſpiritu manum ſuam miſit ad fortia, Prædicatorumque nobilem Ordinem in Catholica fundauit Eccleſia. Poſt eiuſdem obtentam ab *Honorio* Papa III. anno milleſimo ducenteſimo ſexto decimo confirmationem, cum in Vrbe quotidianas ad populum conciones haberet, ſingularique totius Curiæ Romanæ acclamatione audiretur, ab eodem Pontifice Max. cui S. Viri pietas, atque doctrina innotuerant, Sacri Palatij Magiſter, ob cauſas ſuperius enarratas, inſtitutus fuit anno dom. milleſimo ducenteſimo decimo octauo; quod munus cum per annos tres, D. Pauli Epiſtolas in Sacro Palatio commentatus, cum ſui laude maxima impleuiſſet, inſtantibus Ordinis Generalibus comitijs Bononiam an. 1221. acceſſit, in quibus ea, quæ naſcenti Ordini congrua iudicabantur, fuere ſancita. His peractis ab eodem Pontifice Honorio Generalis Inquiſitor in tota Lõbardia renunciatus, per illam incedens, Manichæorum errores eliminare ſtuduit, pluribus eorum ad S. Matris Eccleſiæ venerationem adductis, alijs igne, & ferro peditis. Bononiam tandem reuerſus, vigilijs, laboribus, ac ieiunijs fractus in morbum incidit, grauique capitis dolore, ac longa dyſenteria vexatus, die 6. Auguſti fœlicem animam creatori reddidit, cum Romæ in totius Vrbis conſpectu tres mortuos ad vitam reuocaſſet, innumerabileſque hæreticorum acies in diuerſis Chriſtiani Orbis partibus, lingua, & calamo profligaſſet, atque euertiſſet, vt inquit Odoricus in Annal. Eccleſiaſt. anno 1215. num. 17. Et ſupra centum millia Albigenſium ad Eccleſiæ vnitatem reduxiſſet. Primus in Eccleſia Inquiſitor fuit ab innocentio III. an. 1216. contra hæreticam prauitatem delegatus, In Lateranenſi Concilio coram eodem Pontifice contra Ioachini Abbatis errores facundo ore peroraujt. Roſarium à B. Virg. Maria acceptum, Chriſti fidelibus omnium primus annunciauit, quod hæreditario iure filijs ſuis in populis promouendum reliquit. Miraculis clarus in Sanctorum Album à Gregorio IX. Pont. Max. relatus fuit Reate anno milleſimo ducenteſimo trigeſimo quarto, tertio Id. Iulij Pontificatus ſui 8. pro vt videre eſt in Bzouij Annalib. Eccleſiaſt. ad an. præfatum num. 1. qui eius canonizationis Bullam refert ibidem. Scripſit S.P. inſigniſque Magiſter,

Libros duos contra Albigenſiũ errores.
In *D.* Pauli Epiſtolas.
In Euangelium D. Matthæi.
De Laudibus B. Virginis.

Digitized by Google

Fernandez in Concertat. Praedicat. Lucarinus Epiſc. Ciuitatis Plebis in adnotationib. ad Indicem lib. prohibit. quæ M. S. in Vaticana Bibliot. aſſeruantur, Caſtill. & Auct. ſuprad.

I I.

B. Bartholomæus de Bragantijs.

POſt S. Patrē Dominicum Sacri Palatij Magiſterium obtinuit B. Bartholomæus de Bragantijs Vicentinus, eiuſdem S. Patris dilectus diſcipulus, ſanguinis nobilitate, doctrinæ præſtantia, vitæque ſanctimonia illuſtris, quem poſtmodum Innocentius IV. Nimoſienſem Epiſcopum in Cypro creauit dat. Perufij Apoſt lit. ſui pont. an. 2. ſal. verò 1246. vt in eiuſdem Vaticanis Regeſt. epiſtola 111. habetur, illumque idem Pont. Max. ſuis manibus conſecrauit, & in Syriam Legatum de Latere ad S. Ludouicum Gall. Regem anno 1248. miſit. At Rex Magiſtri ſanctitate cognita, eo deinde vſus eſt in rebus ad animæ ſalutem ſpectantibus, apud quē etiam animæ labes per voluntariam confeſſionem deponebat, cunctaque ex eius conſilio, & voto agebat. In Galliam poſt. modum cum Sancto Ludouico anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo quarto reuerſus, ab Alexandro IV. Pont. Max. ad Vicentinam Eccleſiam translatus fuit anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo ſexto 15. Kal. Febr. In ea Sede conſtitutus probos exemplo firmauit, imbrobos ſacro eloquio ad meliorem frugem reduxit, hæreticoſque doctrina confudit, à quibus ſæpius inſidijs impetitus, multa pertulit mala, tandemque ab Ezelino Lōbardiæ tyranno, atque Eccleſiæ hoſte ſæuiſſimo in exilium pulſus, longè à ſua diœceſi vixit ad annum vſque 1260. quo Ezelinus, Pontificijs, & fœderatorum armis profligatus, vulnere accepto interijt. In ſuam Eccleſiam reuerſus Bartholomæus, Vicentinę Ciuitatis Princeps à populo, Cinibuſque electus, vrbem illam ſpirituali, temporalique gladio tanta cum pietate, ſanctitate, prudentia, atque iuſtitia rexit, vt communi voto, Pater Patriæ, acclamatus fuerit. Horum igitur fama permotus Rodulphus Cæſar, eum vnà cum Aquileienſi Patriarcha ſuum in Italia Vicarium conſtituit, inſecutiſque temporibus Apoſtolicæ Sedis Nuncius in Angliam, & Galliam directus eſt. Eius vitæ ſanctimoniam cum S. Ludouicus Rex haberet exploratam, vnam ex Spinis Coronæ, qua Chriſtus Dominus in paſſione ſua coronatus fuit, eidem pro magno munere dedit, quam an. dom. milleſimo ducenteſimo ſexageſimo Vicentiam detulit, vbi in honorem Sac. Coronæ Spineæ Eccleſia cū Ordinis Conuentu conſtructa, in eadem propria manu illam collocauit, publico huiuſmodi donationis inſtrumento confecto, quòd Vghellus in ſua Italia Sacra tom. 5. inter Vicentinos Paſtores refert ſub numero 41. Viuere deſijt ann. milleſimo ducenteſimo ſexageſimo octauo, in eadem noſtra Eccleſia S. Coronæ, prout elegerat, conditus, cuius corpus quinquageſimo tertio ab eius obitu anno incorruptum repertum, in nobile marmoreum ſepulchrum ſolemni pompa, populique concurſu maximo illatum fuit. Eius vitam Marcus Antonius Thienæus ſcripſit in Catalogo Sanctorum, & Beatorum Vicentinorum ſub die 20. Maij.

Reliquit piiſſimus, & doctiſſimus vir poſteris ſequentia ſui ingenij monumenta.

Commentaria ſuper Sac. Scripturam.

De Cæleſti Hierarchia.

Libroſq; D. Dioniſij in Apoſtolico Palatio enodauit, quos doctiſſimis commentarijs illuſtrauit. *Vghellus Itall. Sac. tom. 5. Le-Febure in Manual Hiſtor. Spondan. in Auctar. Cronolog. ad Annal. Baronij.*

I I I.

P. F. Anibaldus Anibaldenſis.

IN B. Bartholomæi locū Innocētius IV. Pontifex P. F. Anibaldum Anibaldenſem Sac. Palatij Magiſtrum nominauit. Hic Romæ ex nobiliſſima Senatoria Romana familia Anibaldenſi ortus, Dominicanam togam in S. Sabinæ Cœnobio induit, ſub

qua

Digitized by Google

qua natalium splendori pietatem, humilitatem, vitæque probitatem non vulgarē addens, præstantissimi viri in Romana Curia sibi nomen comparauit. Parisijs sacris litteris strenuam operam impendēs, celeberrimus Sac. Theologiæ Doctor ab illius Vniuersitate salutatus est. In Vrbē reuersus, dum in præfato S. Sabinæ Cœnobio publicé sententiarum libros interpretaretur, ab Innocentio IV. Sacri Palatij Magister creatus fuit. In hac nobili præfectura, tanquam lucerna super candelabrum constitutus, pietatis, & doctrinæ radijs Romanæ Curiæ illuxit. In enodandis sacræ Scripturæ difficilioribus arcanis maxima dicendi claritate effulsit. Puritatis candor ità in illo enituit, vt mori potiùs, quàm fœdari delegerit. Cum S. Angelico Doctore maximo familiaritatis vinculo astrictus fuit, eiq. S. Doctor librum secundum Sententiarum dicauit. Quibus omnibus permotus Vrbanus Papa IV. anno millesimo ducentesimo sexagesimo tertio ipsum S. R. E. Cardinalem creauit; in qua dignitate constitutus primeuum in obseruantia regulari rigorem in victu, & vestitu non temperauit. Cum Ricardo de Anibalis agnato suo, Io. Caetano Vrsino, & Iacobo Sabello à Clemente Papa IV. in Siciliam cum potestate Legati à Latere, vt Carolum Siciliæ Regem Regio diademate redimeret, atque erga Apostolicam Sedem iuramentum fidelitatis ab eodem reciperet, directus est. Post diuturnum annorum duorum, nouemque mensium Romāni Pontificatus interregnum, vt Gregorius X. eligeretur non modicum insudauit, sub quo in Vrbe Veteri vale dixit mortalibus anno millesimo ducentesimo septuagesimo secundo, in nostro S. Dominici templo, cum hoc breui elogio conditus.

Vrbs Genitrix: Genus Anibalum, sors Præsbyter:
Ordo Dominici: fons diuinus, prælatia Cardo.
Quem decorat titulo duodenus Apostolorum.

Scripsit lib. Quodlibetorum, & super quatuor lib. Sententiarum. *Lucarin. vbi supra* Plod. *inter Card. Ord. Fernand. in Catal. Mag. Sac. Pal.*

I V.

P.F. Guillelmus Bonderinensis.

PRomoto ad purpuram Anibaldo, in eius locum Sacri Palatij Magister renunciatus est *P.F.* Guillelmus Bonderinensis ab Vrbano IV. anno millesimo ducentesimo sexagesimo tertio. Fuit Guillelmus, seu Vvillermus, vt alij tradunt, natione Anglus de prouincia Anglicana, in qua Ordinis habitum apud Londinum assumpsit. Parisijs cum F. Petro de Tarantasia, qui ad Pontificatum sub nomine Innocentij V. ascendit anno 1276. & Card. Anibaldense studijs vacauit, quo procurāte, post diuersas in sua Prouincia Conuentuum obitas præfecturas, Sacri Palatij Magisterium obtinuit, in quo pluribus annis cum sui nominis, & Ordinis laude præfuit. Quieuiuit in pace circa annum millesimum ducentesimum septuagesimum, è viuis ereptus antequam collegæ sui Petri de Tarantasia assumptionem ad Pontificatum cerneret, relictis posteritati præclaris ingenij sui monumentis. Scripsit enim.

Super Thrænos Ieremiæ.
Super Cantica Canticorum.
Super Epist. ad Romanos.

Lucarin. & Fernand. vbi sup. Plod. p. 2. lib. 1.

V.

P. F. Petrus Angelellius.

POst Bonderinensem, Sacri Palatij Magister renunciatus est à Clemente Papa IV. P. F. Petrus Angelellius Lucensis ex Romana Prouincia. Fuit Petrus multiplici eruditione ornatus, & sacræ Theologiæ Laureatus celebris, cumque in Romana Curia sibi docti, ac cordati viri cōmunem existimationē captasset, à Gregorio X. Lucen. Episcop. electus est die 14. Maij an. 1272. Ab eodē P.M. ad Lugdunen. Concilium vocatus, quod an. 1274. mense Maio celebratū fuit, ibidem mortalitatis de-

Digitized by Google

debitum perſoluit, apud noſtros conditus. *Vghell. tom. 1. in Ep. Lucen.*

V I.

P. F. Raymundus de Corſauino.

SAcri Palatij Magiſterium poſt Angelellij aſſumptionem ad Epiſcopatum Lucenſem, à Gregorio X. an. 1272. obtinuit P. F. Raymundus de Corſauino Aragonenſis, qui in Pariſina Vniuerſitate laureatus, Iacobo Aragoniæ Regi, Balearium Inſularum, ac Valentiæ expugnatori in paucis carus extitit: eoque è viuis ſublato an. 1276. à Iacobo eius filio, qui Maioricam regendam ſuſceperat, plurimum adamatus fuit, & ipſo promouente Balearium Inſularum Epiſcopus à Martino IV. primo ſui pontificatus anno, qui fuit ſalutis milleſimus ducenteſimus octuageſimus primus, creatus eſt; eaque in dignitate ſupra quindecim annos laudabiliter vixit. *Ex M. S. Vghell. Lucarin. Fernand, & Plod. vbi ſup.*

V I I.

P. F. Vgo Seguin.

RAymundo P. F. Vgo Seguin. de Bibliomo Aruernen. diœceſis in Magiſterio Sacri Palatij ſucceſſit, à Martino Papa IV. delectus. Galliarum Regi carus extitit, cuius intuitu maximas conſequutus eſt dignitates. Primò enim ex Magiſtro Sacri Palatij (ad quod munus ex Lectore Theologiæ in Conuentu S. Sabinæ de Vrbe aſſumptus fuerat) S. R. E. Cardinalis Tit. S. Sabinæ à Nicolao IV. anno 1288. creatus eſt, moxque Archiep. Lugdunenſis; deinde Oſtienſis & Veliternus. Fuit Vgo ſententiarum D. Thomæ defenſor acerrimus, eiuſque doctrinam, quoad vixit, ſemper ſectatus eſt. Romæ vitam cum morte commutauit, 3. Kal. Ian. an. 1298, relictis poſt ſe ſequentibus ingenij ſui monumentis.

De Viſione Diuinæ eſſentiæ.

Librum Sermonum variorum.

Commentaria in Thrænos Ierem.

Contra corruptorium D. Thomæ.

Sepultus fuit apud S. Sabinã ante Arã. Max. cum ſequenti elogio marmori inſculpto.

Hugo vocatus homo fuit hic & Bibliomo
Per mortem clarum dedit hũc Aruernia carũ
Ord. hic Frater, quippe dicat hũc bona mater
Edidit ad ſtudia Doctorem Theologia
Cui ſocios Petrũ, & Paulũ det gratia Chriſti.

Ex ſuprad. Auct. & Vghell. to. 1. Ital. Sac.

V I I I.

P. F. Guillelmus Petri de Godiuo.

POſt Vgonem P. F. Guillelmus (ſeu Villermus vt Galli dicunt) Petri de Godiuo Baionenſis, Toloſanæ diœceſis, & Pariſinus doctor anno 1288. Sacri Palatij Magiſter à Nicolao Papa IV. nominatus eſt. Fuit Guillelmus modicæ ſtaturæ, ac deformis, ſed mirandi ingenij, maximæque claritatis in enodandis Theologiæ, & Sacræ Scripturæ arcanis: cumque eius doctrinæ fama in Apoſtolica Curia per omnium ora volitaret, à Clemente V. anno milleſimo trecenteſimo duodecimo S. R. E. Card. ſub Tit. S. Cæciliæ creatus fuit; & à Io. XXII. die 12. Septemb. an. 1317. Sabinenſis Epiſcopus inſtitutus, in Hiſpaniam mox Legatus de Latere directus, ibi in congregata Synodo Valliſoletana multa decreuit in deperditæ diſciplinæ Eccleſiaſticæ reſtaurationem an. 1322. Quinque cœnobia Ordini à fundamentis conſtruxit, Eccleſiaſque tres mirę pulchritudinis, vnam ſcilicet in conuentu Auenionen. alteram in Toloſano, tertiam in Baionenſi. Scripſit.

De Nuptijs Chriſti, & Eccleſiæ.

Librum ſermonum variorum.

Et Librum complectentem iura omnia, atque conceſſiones, & priuilegia Rom. Eccleſiæ facta, & ab ea alijs collata.

Auenione è viuis raptus fuit optimus Paſtor die 4. Iunij anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo ſexto, delatus poſtmodũ Toloſam, in noſtra Eccleſia ad lævam Aræ

max.

max. conditus, ſequenti ad tumulum inſcriptione appoſita.

Dominus Fr. Villermus Godius.
Epiſcopus Sabinenſis Cardinalis.

Ex ſupradic. Auctoribus.

IX.

P. F. Guillelmus Gauantus.

AD Purpuram aſſumpto Guillelmo Petri de Godiuo, P. F. Guillelmus Gauantus de Lauduno Gallus inſignis Pariſinus doctor anno 1312. à Clemente V. Sacri Palatij Magiſter declaratus fuit. Inter viros Ordinis doctiſſimos meritò recẽſetur à noſtris Scriptoribus Gauantus, ingenij præſtantia, profunditate doctrinæ, & dicendi claritate præ cæteris ab omnibus commendatus. Nouem annis in hac nobili præfectura perſtitit, poſt quos à Io. XXII. die 11. Aprilis anni milleſimi trecenteſimi vigeſimi primi Viennenſis *Archiepiſcopus* creatus eſt. Doctrinæ Diui Thomæ propugnator ſemper acerrimus, illius impugnatores verbo, & ſcripto confudit: nominatur propterea in quopam decreto Stephani Pariſienſis Epiſcopi de approbatione doctrinæ eiuſdẽ Angelici Magiſtri, cum Guilielmo Pariſienſi an. 1324. Translatus poſtmodũ fuit ab eodem Pont. Max. anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo octauo ad Tholoſanã Archiepiſcopalem ſedem. Quatuor Præbendatus, B. Dominici nuncupatos, in Metropolitana ſua fundauit die 10. Decemb. an. 1340. ſic cognominatos à ſua Dominicana Religione, quam ipſe profeſſus fuerat, Ex veteri item ſcheda obſeruantiæ Tholoſanæ an. 1345. Iunij 13. conceſſit Collegiatis Narboren. Vniuerſitatis, petente Guasberto Arelaten. Epiſcopo, facultatem faciendi exomologeſim Cappellanis eiuſdem Collegij. Tandem oculorum lumine penè orbatus, Tholoſanam Eccleſiam in fauorem Card. Raymũdi de Cauillac dimiſit, congrua penſione pro ſui neceſſaria ſuſtentatione ſibi reſeruata, anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo ſeptimo.

Scripſit varia opuſcula in defenſionem doctrinæ Diui Thomæ Doctoris Angelici. *Gall. Chriſt. tom. 1. Lucarinus & Auct. ſupracit.*

X.

P. F. Raimundus Bequinus.

GAuanto P. F. Raimundus Bequinus Tholoſanus, Pariſienſis nobilis Laureatus, in Sacri Palatij onere laudabili ſucceſſit, à Io. XXII. adlectus, eodem anno 1321. quo ille ad Viennen. Eccleſiam euectus fuit. Duobus annis in Apoſtolica Curia Magiſter emicuit, euaſitque poſtmodum Nemauſenſis Epiſcopus in Gallia primò, à Io. XXII. anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo tertio creatus, ad Hieroſolimitanum Patriarchatum poſtmodum ab eodem Pont. Max. ſequenti anno tranſlatus, quo 21. Iulij Sacro Collegio ſolitum ſubſidium perſoluit. Quatuor annis in Patriarchatu illo vixit, compleuitque dies ſuos in ſenectute bona, ad patres appoſitus anno 1328. *Ex lib. Prouiſ. Prælat. eiuſdem Io. Pont. Olmeda in vita Heruei Magiſtri Ord. Lucarinus vbi ſupra, & Vghell. in Manuſcript.*

XI.

Padr. F. Durandus de S. Portiano.

PAtrem Fr. Durandum de S. Portiano Gallum, inſignem Pariſienſem doctorem in Magiſterio Sacri Palatij ſucceſſorẽ habuit Bequinus, promouente Io. XXII. in quo cum ſui nominis, & laude maxima præfuit vſque ad annum milleſimum trecenteſimum vigeſimum ſextum, quo ab eodem Pontifice ſub die 13. Ianuarij Meldenſis Epiſcopus renunciatus eſt. Octo propemodum annis Meldenſi Eccleſiæ præfuit, habuitque etiam commendatam Anicienſem Epiſcopalem ſedem prout illa ferebat ætas, cuius rei extat teſtimonium

nium in ipſius Comentarijs ſuper Sentent. libros, quibus ſe iuuenem manum apoſuiſſe, ac ſenem compleuiſſe fatetur: ſubditque ſe Meldeſem, & Anicien. Eccleſiæ Paſtorem, & Rectorem gubernaſſe. Ex quo pro indubitato habemus Meldenſem Epiſcopum ipſum fuiſſe, Rectoremque Anicienſem. Inſuper ibidem dicit ſe veritatem S. Scripturæ docuiſſe in Sacro Palatio. Multa ſcripſit Durandus, primò in defenſionem doctrinæ Angelici Doctoris, poſtmodum autem extitit eiuſdem impugnator acerrimus; ex quo factum eſt vt in aliquos inciderit errores, qui graui cenſura notantur à Theologis: ipſe verò Catholicus optimus in præfatione ſecundi ſcripti ſuper Magiſtrum Sententiarum ita proteſtatur. *Et quoniam interpretatio dubiorum Sacræ Scripturæ ad Sanctam Eccleſiam Romanam, & Catholicam pertinet; omnia opera mea [eius correctioni totaliter ſuppono.* Fuit Durandus fœlici admodum ingenio ditatus in ſuorum conceptuum arcanis manifeſtandis, perſpicacique acumine ad abditiſſima quæque penetranda. In ſæculari Philoſophia pleniſſimè eruditus, in ſcholaſtica Theologia profundiſſimè verſatus, & in diuinarum ſcripturarum cognitione ita excultus, vt in Academijs tanquam doctrinarum dux, & Anteſignanus propriam Cathedram commeruerit; eamque noſtris etiam temporibus Literatorum Orbis conſpiciat. Quieuit in pace anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo quarto Idibus Septemb. ſub qua die Anniuerſarium in ſua Meldenſi Eccleſia, quam annis octo rexit, habet, in cuius Choro conditus iacet. Reliquit poſteris præclaros ingenij ſui partus; ſcripſit enim.

Commentaria duo in quatuor lib. ſententiarum.
De viſione diuinæ eſſentiæ ante diem iudicij.
De Legibus.
De Inſtructione Cleri.
De Concilij celebratione.
Quæſtiones varias.
Quodlibeta diuerſa.
De Origine iuriſdictionum.

Lucarin. vbi ſup. Luſit in Bibliot. Gall. Chriſt. tom. 3.

XII.

P.F. Dominicus Grenier.

SVcceſſorem in Magiſterio Sacri Palatij habuit Durandus P.F. Dominicum Grenier Gallum de conuentu Toloſano à Io. XXII. promotum, anno milleſimo trecenteſ. vigeſimo ſexto Ianuario menſe, qui in Pariſina Vniuerſitate Theologiæ doctorali Laurea inſignitus, poſt diuerſas in ſua Prouincia obitas præfecturas, Pœnitentiarius Apoſtolicus inſtitutus eſt, deinde Sacri Palatij Magiſter renunciatus huic muneri duobus tantùm menſibus præfuit; nam ab eodem Pont. Max. ad Appamienſem Eccleſiam euectus eſt die 13. Martij eiuſdem anni milleſimi trecenteſimi vigeſimi ſexti. Extant in Toloſano conuentu Apoſtolicæ litteræ Io. XXII. an. 1330. & Benedicti XII. anno 1335. eidem datæ. Erga Ordinem, atque ſuum Toloſanum cœnobium maximè munificus fuit, in cuius maiori clauſtro Sacellum in honorem S. Antonini Mart. pro Fratrum ſepultura conſtruxit; nec non conclaue pro hoſpitibus, & infirmis ibidem à fundamentis erexit: fuit verò opus capellæ perfectum die 7. Nouembris anno 1341. cuius rei teſtimonium proſtat ex ſequenti memoria eidem affixa.

F. Dominicus Dominici cultor benedicti. Doctor mirificus, & Epiſc. Appamien.
Sumptibus immenſis opus hoc fabreſcit amicus.
Inde Deo gratus regnet ſine fine beatus.

Viginti annis huic Eccleſiæ præfuit optimus Paſtor, quieuitq; in Domino an. 1347.

Scripſit doctus, piuſque vir.

Super libros hiſtoriales Bibliorum.
Super Pentateuchum.

Gall. Chriſt. tom. 2. & Auct. ſuprad.

XIII.

B. Bartholomæus de Piſcialis.

ASſumpto Greniero ad Appamien. Eccleſiam, Io. Papa XXII. Sacri Palatij

latij Magiſtrum B. Bartholomæum de Piſcialis, doctrinæ, & ſanctitatis fama in Apoſtolica Curia celebrem nominauit anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo ſexto. Hic Bononiæ nobili ſanguine ortus, in eiuſdem ciuitatis cœnobio Dominicanum habitum induit, ſub quo orationibus, & ſacris ſtudijs addictus, in pietate, atque doctrina mirum in modum profecit. Fuit Bartholomæus Angelici Doctoris auditor, ex quo tanquam é puriſſimo virtutum omnium fonte, quid Dominicanum ſectatorem deceat, didicit, cuius illibatæ doctrinæ propugnator inuictus quoad vixit, extitit. In hoc nobili Magiſterio conſtitutus cum ſcientia modeſtiam coniungens, in maxima exiſtimatione apud Apoſtolicam Curiam, ipſumque Pontificem Max. ſemper habitus fuit, à quo licet reluctans, & non niſi obedientia compellente, Torcellanus Epiſcopus an. milieſimo trecenteſimo vigeſimo octauo effectus eſt. In illa Eccleſia conſtitutus pauperum, viduarum, & orphanorum Pater, eorum neceſſitatibus copioſis eleemoſinis ſubueniebat. *Anno autem* milleſimo trecenteſimo trigeſimo tertio ab eodem Io. Pontifice Armeniæ Archiepiſcopus creatus fuit, vt populum illum ſchiſmate coinquinatum, atq; ab Apoſtolica ſede auerſum, ad S. Rom. Eccleſiæ gremium, & venerationem reuocaret. Suſcepit alacri vultu nouus Archiepiſcopus demandatum ſibi munus, ſperans ſe copioſum in vinea domini Sabahot fructum producturum, votique compos Domino cooperante effectus eſt; nam plurimos ſchiſmaticos ad Eccleſiæ vnitatem adduxit, multoſque infideles ſacro lauacro regenerauit. Verùm cum id Armeniæ Regi, eiuſque miniſtris ſummopere diſpliceret, ab eiſdem captus, & in carcerem coniectus, poſt plurima mala conſtanti pectore ſuperata, tandem combuſtis lento igne manibus, fœlicem ſpiritum Deo reddidit, apud noſtros ibidem ſepultus, vbi miraculis clarus Armenæ Eccleſiæ velut patronus à cunctis fidelibus honoratur. *Galan. in Conciliat. Eccleſ. Armena cum Latina. Plod. par. 1. lib. 2. Vghell. tom. 5. inter Torcell. Ep.*

XIV.

P. F. Petrus de Pireto.

AD Torcellanam Epiſcopalem ſedem aſſumpto B. Bartholomæo, P. F. Petrus de Pireto Gallus Sacri Palatij Magiſterium à *Io.* XXII. conſequtus eſt, anno 1328. qui cum eſſet Pariſinus Doctor non vulgaris, & Iacobo Furnerio S. R. E. Cardinali ex Ciſtercienſi Ordine in paucis carus, eo ad Apoſtolicum culmen ſub Benedicti XII. nomine aſſumpto an. 1334. Mirapicenſis Epiſcopus ab eodem ſequẽti anno creatus eſt, ex qua Eccleſia idẽ Pont. Max. aſſumptus fuerat ad totius regimen chriſtiani orbis. Vixit in ea dignitate Paſtor optimus vſque ad annum milleſ. trecenteſ. quadrageſimum ſeptimũ, quo vitæ curſum compleuit, in ſua Cathedrali conditus, de quo Gallia Chriſtiana ita ſubdit. *Erat autem Ordinis Dominicanorum, vt patet ex inſcriptione, quæ proſtat altari B. Mariæ retro chorum Cathedralis.* Huius celebris viri fit mentio in Actis Capituli Generalis Venetijs anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo quinto, in quibus ſic dicitur. *Aſſignamus ad legendum ſententias Pariſius iſto anno F. Petrum de Pireto*, illiuſque meminit Cantalmaius in ſelecta Sac. Rotæ §. *Sancti* cum de S. Antonino loquitur. *Plod. par. 2. lib. 2. Luſit. in decade ad annum 1290. Raz. & Gall. Chriſt. inter Mirap. Ep.*

Ex quibus apparet quantum aberrauerint Authores Galliæ Chriſtianæ, qui confundentes noſtrum Petrum de Pireto cum Petro de Bireto, ſeu Bereto Carmelita Clementi VI. à Sacri confeſſionibus, & Epiſcopo primum Graſſen. deinde Vaſionen. eundem ſacri Palatij Magiſtrum vocitant cum Ludouico Iacobo in Bibliotheca Carmelitana, prout dicimus infra in Raymundo Durandi num. xvj.

XV.

P. F. Armandus de Bellouiſu.

SVceſſorem habuit Petrus de Pireto in Sacri Palatij Magiſterio *P. F. Ar-*

mandumde Bellouiſu Hiſpanum à Benedicto XII. anno milleſ. treceteſimo trigeſimo quinto creatum, teſte Olmeda noſtro antiquo Ord. Scriptore, qui de Magiſtris Generalibus, & rebus ſub eiſdem geſtis nobile opus ſcripſit, quod in membranis manuſcriptum Bibliotheca Mag. Generalis aſſeruat. Fuit Armandus vir doctus & pius vt opera eius teſtantur, præfuitque huic muneri laudabiliter pluribus annis, in religioſa paupertate vitam degens, ab omni Eccleſiaſtica prælatura alienus, quieuitque in pace circa annum milleſimũ treceteſimum quadrageſimum. Scripſit in commune ſtudioſorum ſolatium.

De Traſcendentibus.
De Prædicamentis.
De Secundis intentionibus.
Super Opuſc. D. Thomæ de Ente, & eſſentia.

Scripſit quoque declarationem difficilium terminorum, tam Thæologiæ, quam Philoſophiæ, ac Logicæ. quod opus Cardinali S. Euſebij, cum quo erat maxima familiaritate coniunctus, dedicauit.

Olmeda in vita Heruei Mag. Ord. Lucasinus & alij Script. ſupracit.

XXI.

P. F. Raymundus Durandi.

POſt Armandi exceſſum ſubrogatus eſt in Sacri Palatij Magiſterio à Benedicto XII. P.F. Raymundus Durandi Gallus, cuius in Clementis VI. Vaticanis Regeſt. fit mentio anno milleſimo treceteſimo quadrageſimo tertio ſub die 23. Iunij, & anno milleſimo treceteſimo quadrageſimo quinto ſub die 7. Septemb. ſicut etiam teſtatur eruditiſſimus Epiſc. Lucarinus in ſuis Notis ad Indicem ſupracit. quieuitque in Pace eodem anno 1345. *Ex ſuprad. Auctorib.*

Hoc tempore quidam Carmelitani inſtituti ſectatores, quos incautè ſequti ſunt authores Galliæ Chriſtianæ, Petrum quẽdam de Bireto, ſeu Bereto Carmelitam Sacri Palatij Magiſtrum falsò vocitant, quem ad Graſſenſem Eccleſiam promotũ poſtmodum fuiſſe aſſerunt. Gallia Chriſtiana tom. 2. inter Graſſen. Epiſ. de eo hæc tantum habet. *Petrus ex Ordine Religioſo creatus Epiſcopus 1345. 26. Iunij. Ex Actis Conſiſtorialibus.* Et ibidem immediatè poſt recenſet Graſſenſem Epiſcopum Ioannem, electum an. 1349. 6. April. ex lib. prouiſ. Prælat. Vatic. Hunc autem Petrum fuiſſe Petrum de Bireto Carmelitam conſtat, qui poſtea translatus eſt ad Vaſionen. Eccleſiam; & de eo tom. 3. inter Vaſionen. Epiſc. eadem Gallia Chriſtiana ita ſubdit. *Petrus de Bereto Ordinis Carmelitani Magiſter Sacri Palatij, Clementi VI. à confeſſionibus, patria Narbonen. ex Epiſcopo Graſſenſi renuntiatur Vaſionen. ſedebat anno 1348. & 1350. Multa ſcripſit in Theologia &c. ex Bibliotheca Carmelitana Ludouici Iacob.*

At quomodo potuit hic eſſe Magiſter Sacri Palatij, atque ad Graſſen. Epiſcopatum aſſumi die 26. Iunij an. 1345. ſi ex ſupracitatis Vaticanis Regeſt. conſtat Raimundum Durandi à die 23. Iunij an. 1243. vſque ad diem 7. Septemb. 1345. in Sacri Palatij Magiſterio præfuiſſe? Et ſi Petrus Carmelita præfatus erat Magiſter Sacri Palatij quando aſſumptus fuit ad Epiſcopatum Graſſen. quare de tali Magiſterio Acta Conſiſtorialia mentionem non faciunt, pro vt ſolent in omnibus huiuſmodi Magiſtris aſſumptis?

Fuit quidem Petrus de Bireto Carmelita, vir doctus, qui multa ſcripſit, Clementi VI. à confeſſionibus, atque lector in ſcholis Sacri Palatij, quo decepti Authores prædicti, inter Lectores Sacri Palatij & Magiſtros eiuſdem diſcrimen ignorantes, ipſum Sacri Palatij Lectorem, Magiſtrum eiuſdem incautè nominauere: (in quem errorem etiam quidam Ord. Minorum ſcriptores, de ſuis Lectoribus Sacri Palatij tractantes, incidere.) Ni dicere velimus Authores præfatos nominum ſimilitudine circumuentos fuiſſe, vt ſupra num. XIV. cum de noſtro Petro de Pireto tractamus, referimus.

P.F.

Digitized by Google

XVII.

P.F.Io. de Lemoyſi.

RApto è mortalium oculis Raimundo Sacri Palatij Magiſterium obtinuit P F. Io: de Lemoijſi Gallus ex prouincia Franciæ, mirabilis ingenij, ac doctrinæ, vir in Pariſina Vniuerſitate laureatus celeberrimus, maximaque in agendis prudentia præditus, ob quas virtutes Prouincialis Franciæ primò; à ſacris confeſſionibus Philippo IV. Galliæ Regi poſtmodum, cum eodem egit vt Iudæi ex ſuo Regno eicerentur, prout contigit ann. 1321. A Clemente Papa VI. Sacri Palatij Magiſter renũciatus, annorum pondere grauatus, dierum ſuorum curſum compleuit non dum peracto collati ſibi muneris anno, de quo Olmeda in vita Guarini Mag. Ord. hęc ait. *Anno Sal. 1346. qui numeratus eſt à confirmatione Ordinis 130. conuenerant electores numero 44. ex quibus habuit Guarinus in primo Scrutinio 25. cæteris, qui Magiſtrum Sacri Palatij Ioannem Lemouicenſem interuentu Card. S. Sabinæ aliiſque ſatis dignos nominauerant, tandem maiori parti adherentibus, conſentientibuſq;* Ex quibus manifeſte apparet erraſſe Plodium de Vir. Illuſtr. Ord. (& nos cũ illo in noſtro Syllabo Magiſtrorum S. Palatij) par. 2. lib. 2. dum Ioannem Magiſtrum Sacri Palatij ponit poſt Raymundum Bequinum.

XVIII.

P.F.Io Morlandinus.

SVccеſſorem habuit in Magiſterio hoc Ioan. de Lemoyſi P. F. Ioannem Morlandinum Lemouicenſem Gallum Prouinciæ Toloſanæ, à Clemente VI. creatum, cuius memoria habetur in Regeſt. Vatic. eiuſdem Pont. ſub die 17. Septemb. anno milleſ. trecenteſimo quadrageſimo ſeptimo, eodem Lucarino Epiſ. teſte, ex Inquiſitore Toloſano aſſumptum. Fuit Io: de Lemouicen. conuentu, Gherardo Card. de S. Adimaro ex Ord. noſtro promoto in paucis carus, quo procurante apud Clementem Pont. Max. patruum ſuum, S. Palatij Magiſter, poſt varias in Ordine peractas præfecturas, creatus eſt. E viuis autem ſublato Guarino Magiſtro Generali, in eius locum Barchinonæ communi Patrum ſuffragio Ordinis noſtri clauum obtinuit an. milleſ. trecenteſimo quadrageſimo nono, ſequentiq; anno ab eodem Pont. Max. S. R. E. Card. ſub Tit. S. Sabinæ creatus, in ea dignitate, nec veſtitum, nec victum conſuetum Ordinis immutauit. Obijt Auenione an. milleſ. trecenteſimo quinquageſimo octauo apud noſtros ſepultura electa. Scripſit doctus vir.

De Reparatione lapſi.
Sermones multos.

Olmeda in eius vita, Lucarin. & Auct. ſupracit.

XIX.

P.F. Guillelmus Sudrè.

ELecto ad ſupremum Ordinis regimen Morlandino, in Magiſterio Sacri Palatij ſubſtitutus eſt ab eodem Clemente VI. anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo nono P.F. Guillelmus Sudrè Gallus, patria Tullenſis de Conuentu Briuenſi, vir omnium ſcientiarum corona redimitus; potens in opere, & ſermone, fuitque ob ſuas virtutes, atque præſtantes animi dotes, in maxima exiſtimatione apud Pontificem Maximum, ipſiuſque Curiam. Illius mentio habetur in Regeſt. Vaticanis eiuſdem Clementis P. M. ſub die 24. Nouemb. anno 1349. Lucarino teſte. Tandem anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo ſexto ab Vrbano Papa Quinto S. R. E. Card. creatus, Legatuſque in Regnum Neapolitanum miſſus, anno 1369. Maſſilienſis Paſtor renunciatus eſt, dieq; 7. Decemb. eiuſdem anni pro Philippo deceſſore ſuo in Maſſilien. Eccleſia, recognouit Apoſtolicam Sedem. Auenione obijt 4. Kal. Octob. ſub Gregorio XI. anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo tertio, ibidem apud noſtros ſepulturæ traditus cum hac breui epigraphe. *Requieſcat in pace*. Scripſit.

De Miſterijs S. Crucis.

Digitized by Google

Super argutias Logicæ.
Epiſtolas plures in cauſis Fidei.

Ex lib. prou. Prælat. Vrb. V. tom. 3. Gall. Chriſt. Olmeda in vita Io. Morlendini Mag. Ord. Plod inter Card. Lucarin. vbi ſup. & Vghell. in M.S.

X X.

P. F. Io. de Tambaco.

AD purpuram euecto Guillelmo Sudrè, eodem anno 1366. Vrbanus V. ad imperatoris inſtantiam, Sacri Palatij Magiſtrum nominauit P.F. Io: de Tambaco, virum ſuo ſæculo nemini ſecundum. Hic natione Teuto, Argentinenſis cœnobij nobilis Alumnus, pietate, & religione celebris, in ſacris litteris verſatiſſimus, primus Pragenſis Studij noſtri in Bohemiç Prouincia Regens extitit, in quo, cum præſtantiſſimi viri ſibi nomen comparaſſet, ab Vrbano V. Sacri Palatij Magiſterium obtinuit: de quo ita ait Olmeda in Simonis Lingonien. Mag. Ord. vita: *Poſt Guillermum verò aſſumptus eſt ad Magiſterium Sacri Palatij F. Io. de Tambacho Prouinciæ Saxoniæ, Conuentus Argentinen. vir ſanctiſſimus, primuſque Regens ſtudij Pragen. ad inſtantiam Imperatoris, & Regis Caroli. Multa ſcripto mandauit iſte, quæ viri ſupereminentem, ſuperfluentemque ſapientiam præferunt; & quæ etiam extranei non ſilent. Migrauit poſt annum octogeſimum ætatis ſuæ, geſtis etiam inſignibus decoratus.*

Quæ autem ſcripſit Io: ſunt iſta.

De Culpa, & gratia.
De Amore virtutum.
De Beatitudine.
De Simonia Clauſtralium.
De Ingrato commodo Sacerdotum.
De Proprietate Mendicantium.
De quarta, & eius Moderatione.
De Priuilegijs exemptorum circa interdictum.
De Identitate Indulgentiarum.
De Reparationibus.
De ſenſibilibus delicijs Paradiſi:
De Præconijs S. Io: Euangeliſtæ.
Directorium Confeſſorum.
Sermones varios.

Volumenque magnum in quindecim lib. diuiſum, quod vocauit Conſolationem Theologiæ impreſſum Leridæ, eſtq; in Barberina Bibliotheca. *Laſit. in Bibl. Olmeda vbi ſup. & Fernand. inter Script. ſum Lucarino.*

X X I.

P. F. Nicolaus de S. Saturnino.

EViuis ſublato Io. de Tambaco, in eius locum Sacri Palatij Magiſter nominatus fuit P.F. Nicolaus de S. Saturnino Gallus Claromontenſis à Gregorio XI. circa annum milleſimum trecenteſimum ſeptuageſimum, qui ſchiſmate in Eccleſia, Vrbano VI. Pont. ſuborto, in Galliam à Cardinalibus Clementis, dictâ in ſua obedientia VII. partes ſequentibus, directus eſt vt Regem, Pariſinamque Vniuerſitatem in ſuam ſententiam euocaret; quod cum præſtitiſſet, ab eodem Clemente Cardinalis creatus fuit anno 1378. die 16. Decemb. in cuius obedientia permanſit vſque ad mortem. Obijt Auenione poſt multas pro eodem Clemente peractas Legationes, anno 1382. in noſtra Eccleſia ſepulturæ traditus. Fuit Nicolaus in Ordine vir celebris, in Pariſina vniuerſitate magnæ famæ doctor, & in prouincia Franciæ Prior Prouincialis, ex quo munere Sacri Palatij *Magiſter* nominatus fuit; maiorique laude dignus cenſeretur, niſi Clementi adheſiſſet, de quo inter Pſeudo Mag. in fine huius operis. *Ex Vatic. Regeſt. eiuſd. Clemen. Olmed. in vita B. Raimundi de Capua Mag. Ord. Plod. inter Card. & Lucarin. vbi ſup.*

X X I I.

P. F. Petrus Ylperinus.

AD Pſeudo Pontificem Clementem cum acceſſiſet Nicolaus, Vrbanus VI. Pont. Max. alterum ex noſtro Ordine ſibi in Sacri Palatij Magiſtrum, P. Fr. Petrum de Ylperinis nobilem Romanum delegit

delegit, cuius familia nunc quoque in *V*rbe inter nobiles recenſetur, & de Alberinis nuncupatur. *Hic* in conuentu S. M. ſuper Mineruam ad Ordinem receptus, ſacriſque ſtudijs addictus, inſignis Theologiæ doctor euaſit, & poſt varias prælaturas in Ordine, & præſertim ſuæ Romana Prouincia laudabiliter obitas, ad Magiſterium Sacri Palatij euectus eſt anno milleſ. trecenteſimo ſeptuageſimo octauo: Ex quo munere ab eodem Pont. cui maximè carus erat, ſequenti anno ad Marſicen. Eccl. aſſumptus; cum ad eam ſe conferret, ab intruſo Epiſcopo Pſeudo Pontificis Clementis multas perſequutiones perpeſſus, in *V*rbem redire coactus fuit: vbi anno milleſimo trecenteſimo tertio quieuit in pace, in noſtra Eccleſia ſanctæ Mariæ ſuper Mineruam in familiæ ſuæ peruetuſto ſacello, D. Dominico dicato, ſepultus ſub lapideo tumulo eius effigiem in pontificalibus repreſentante cum familiæ ſuæ ſtemmate, atque inſcriptione ſequenti eidem appoſita.

His requieſcit Venerab. Pater Dom.
F. Petrus de Ylperinis Ord. Prad.
Eximius Sac. Theol. doctor:
Scholarum, & Sac. Pal. Magiſter,
Marſicanus Epiſcopus,
Obijt an. Dom. M.CCCLXXXIII.
Die XX. Iunij. Cuius anima
Requieſcat in pace.

Conſpicitur modò eius ſepulchralis lapis parieti ſacelli Sanctiſſimæ Annunciatæ prope portam lateralem Eccleſiæ, reſpicientem ad meridiem affixus. *Lucarin. vbi ſup. Vghel. tom. 7.*

X XIII.

P. F. Vgolinus de Camerino.

POſt aſſumptionem Ylperini ad Marſicanam Eccleſiam, P. F. Vgolinus de Camerino ex Rom. Prouincia ſacri Palatij Magiſter ab Vrbano Papa VI. creatus eſt anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo nono, in quo nobili munere pluribus annis egregiam operam poſuit. Fuit Vgolinus ſapientiſſimus ſacræ Theologiæ Magiſter, parteſque Vrbani è ſuggeſtu, ex cathedris, atque in priuatis colloquijs, verbo, & calamo indeſeſsè, quoad vixit, propugnauit. Eius è viuis exceſſum ſilent ſcriptores noſtri ob ſchiſmatis Eccleſiæ turbines, confundentes, quandoque Pſeudo Pontificum Magiſtros, cum veris Sacri Palatij Magiſtris. Reliquit poſt ſe Vgolinus nobilia ingenij ſui monumenta. Scripſit enim.

Sermones de Sanctis.
De B. Virgine.
De Feriis Quadrageſimæ.

Lucarinus vbi ſup. Plod. p. 2. l. 2. & Fernand.

X X I V.

P. F. Iacobus Arigonus.

SVceſſorem habuit Vgolinus in Magiſterio Sacri Palatij P. F. Iacobum Arigonum de *B*alardis Laudenſem ex Prouincia Lombardiæ, qui cum eximiæ famæ Theologus eſſet, à Bonifacio IX. circa annum milleſimum trecenteſimum nonageſimum quintum promotus fuit. Annis pluribus hoc Magiſterium exercuit, optimi, & docti viri ſibi nomine acquiſito. A Gregorio XII. poſtmodum ſuæ patriæ Epiſcopus creatus die 26. Februarij an. milleſimo quadringenteſimo ſeptimo, Piſano Concilio interfuit anno 1409. in quo Alexander Papa V. fuit electus, cuius partes ſuſtinuit, eidem ſemper acceptiſſimus. In Conſtantienſi Concil. an. 1414. inchoato, ſeſſ. 21. contra Hieronymum de Prage hæreſiarcham perorauit, cuius orationem tranſcripſit Cochlæus lib. 3. hiſt. Huſitarum. Ioannem XXIII. in eodem Concilio à ſumma Sede poſtmoqum depoſitum, duorum menſium hoſpitio recepit, cum Conſtantiam à Patribus Concilij ad dicendam ſuam cauſam vocatus fuiſſet. Decem annos Laudenſi Eccleſiæ præfuit, ad Tergeſtinã ſedem poſtmodum translatus 4. Kal. Ianuarij anno milleſimo quadringenteſimo decimo ſeptimo; ex qua deinde aſſumptus ad Vrbinatem 3. Id. Decemb. anno milleſimo quadringenteſimo vigeſimo quarto, ibidem tranſijt ad ſuperos die 12. Septẽb. an. milleſ. quadringenteſ. trigeſ. quarto.

Lucarin. vbi ſup. Vghell. tom. 2. 4. & 5.

P. Fr.

XXV.

P.F. Leonardus Statij de Datis.

HVnc ſucceſſorem habuit in Magiſterio Sac. Palatij Iacobus Arigonus, qui Florentiæ nobili loco natus, & in conuentu S. Mariæ Nouellæ educatus, pietatem cum ſtudio coniungens, breui tempore magni nominis vir euaſit, per Italiam totã verbi Dei annunciator eximius, potens in opere, & ſermone Florentiæ, & alibi Prior, Prouincialis Romanus, & Bononienſis Inquiſitor effectus. A Gregorio XII. anno milleſimo quadringẽteſimo ſeptimo Magiſter Sacri Palatij rununciatus, in ea prefectura ita ſe cum laude geſſit, vt in Capitulo Generali Florentiæ celebrato anno milleſimo quadringenteſimo quartodecimo Magiſter Generalis Ordinis communi Patrum voto electus fuerit. In ſuo regimine amabilem ſe cunctis exibuit, regularemque obſeruantiam promouere non deſtitit. Conſtantienſi Concilio interfuit, communibus ſuffragijs vnus ex electoribus, qui ibidem reddita Eccleſiæ Catholicæ optatiſſima diu pace, & vnione, Martinum Papam V. in feſto S. Martini 11. Nouemb. anno 1417. elegerunt. Ab eodem Pont. Max. cum quibuſdam alijs Prælatis Legatus pro Papienſi Generali Concilio habendo delectus, illud aperuit, & inchoauit; verùm graſſante lue, Senas fuit poſtmodum translatum. Eundem Martinus Pont. abſentem S. R. E. Cardinalem creauit vno, vel altero die antea è viuis ereptum Florentiæ anno milleſimo quadringenteſimo vigeſimo quinto, vbi in conuentu S. Mariæ Nouellæ ipſum Martinum Pont. Max. ex Conſtantienſi Concilio reuertentem nobili exceperat hoſpitio, Scripſit Leonardus.

Sermones de Flagellis,
De Sanctis,
De Tempore.

Sermones in Concilio Conſtant. habitos,
Librum, cui tit. eſt *Petitiones*.
Carmine Metheoram Ariſt. expreſſit.

Olmeda in eius vita. Lucarin. vbi ſupra Fernand. & Plod.

XXVI.

P. F. Bartholomæus de Bolſtenech.

AD ſupremum Ordinis regimen euecto Leonardo, Sacri Palatij Magiſter in eius locum à Io. XXIII. renunciatus fuit P.F. Bartholomæus de Bolſtenech natione Germanus, eximius Sacræ Theologiæ doctor anno milleſimo quadringenteſimo quartodecimo, teſte Olmeda in vita Leonardi Dati Mag. Ord. *Fuit Bartholomæus*, inquit Luſit. in bib. *vir eruditionis eximiæ in Philoſoph. ſæculari, & diuina, & vti bonarum artium notitia, ſic etiam ingenij præſtantia, & pluribus alijs animi dotibus excultus, & adornatus*. Breue tempus in hoc Magiſterio vixit. Reliquit poſteris ſui ingenij partum: Scripſit enim librum, cui titulus eſt.

Homo completus.
Comment. ſuper 4. lib. Sentent.

Lucarin. vbi ſup. Plod. p. 2. lib. 2. Fernand.

XXVII.

P. F. Io. de Caſanoua.

BArtholomæo in Sacri Palatij Magiſterio ſucceſſit P. F. Io. de Caſa Noua Barchinonenſis ex Prouincia Aragoniæ, à Martino V. primo ſui Pontificatus anno, nempe ſalutis milleſimo quadringẽteſimo decimo octauo promotus. Hic Ordinis habitu in Barchinonenſi conuentu aſſumpto adulta iam ætate, ita ſacris ſtudijs animum applicuit, vt breui tempore ſibi præſtantiſſimi viri nomen vindicauerit. Ad Sacri Palatij Magiſterium euectus, Romanæ Curiæ, atque Pontifici Maximo ita ſe amabilem reddidit, vt ſupremis honoribus ab omnibus dignus iudicaretur. Epiſcopatum *Bonſanum* primò anno milleſimo quadringenteſimo vigeſimo quarto ab eodem Martino V. ſuſcepit, deinde Eluenſem an 1429. poſtmodum Gerundenſem Eccleſiam adminiſtrandam obtinuit, inter S. R. E. Cardinales ab eodem Pont. Max. cooptatus vltimo ſui pontificatus anno,

qui

qui fuit ſalutis humanę 1430. quē cumalijs Cardd-publicauit poſtmodū Eugenius IV. eius ſucceſſor anno ſequenti. Obijt Florentiæ anno 1436. die 24. Febr. in noſtro nobili templo S. Matiæ Nouellæ ſepulturæ traditus. Scripſit.

Contra ſchiſmaticos Baſileenſes.

De Poteſtate Papæ ſupra Concilium.

Gall. Chriſt. tom. 2. Olmeda, Vghell. in M. S. Lucarin. & Script. ſuprad.

P. F. Franciſcus Diagus Ordinis noſtri in catalogo Epiſcoporum Gerundenſium, qui manuſcriptus aſſeruatur apud eruditiſſimum virum Abbatem Vghellium, & incipit à S. Narciſſo primo Gerundenſium Epiſcopo, qui proprio ſanguine laureatus, glorioſus Martyr occubuit 4. Kal. Nouemb. anno circiter ducenteſimo nonageſimo ſeptimo: de prælato Io. tractans, eum ſexageſimum primum Gerundenſem Paſtorem ita enumerat. *F. Io. de Caſanoua Barchinonenſis Ord. Prædicatorum Sacri Palatij Apoſtolici Magiſter ad Cardinalatum ſub Tit. S. Sixti electus à Martino V. & ab Eugenio puplicatus, poſt translationem Andreæ Bertrandi factus eſt ab Eugenio perpetuus Eccleſiæ Gerunden. adminiſtrator in menſe Septemb. 1431. & erat ſimul Elnen. Epiſcopus ex diſpenſatione Apoſtolica. Obijt apud Florentiam, cuius obitus nunciatus fuit Gerundæ 18. Martij 1436.*

XXVIII.

P. F. Andreas de Piſis.

CAſanouæ in Sacri Palatij Magiſterio ſucceeſſit P. F. Adreas de Piſis ex Rona Prouincia. Fuit Andreas inter ſui ſæculi Laureatos doctos nemini ſecundus, Piſani Conuentus Prior, Romanæque prouinciæ Prouincialis, Conſtantienſi Concilio vna cum Leonardo Statio Magiſtro Generali Ord. noſtri interfuit, in quo docti, cordatique viri ſibi nomen obtinuit, & Martini V. beneuolentiam promeruit, à quo poſt Ioannem Magiſterio Sacri Palatij anno 1424. fuit cohoneſtatus. Præfuit in hoc munere vſque ad annum milleſimum quadringenteſimum vigeſimum nonum, quo ab eodem Martino Pontifice Max. Sutrinus Paſtor pridie Kal. Martij renunciatus eſt. Tribus tantummodo annis in ſibi credita Eccleſia bonus Paſtor præfuit, quieuitque in pace anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo primo. *Ex Regeſt. Mart. V. Vghell in M. S., & monum. Conuen. Piſani.*

XXIX.

P. F. Io. de Conſtantinopoli.

POſt aſſumptionem Andreæ ad Eccleſiam Sutrinam, Ioannes de Conſtantinopoli creatus eſt Sacri Palatij Magiſter anno milleſimo quadringenteſimo vigeſimo nono à Martino V. Fuit Ioannes patria Conſtantinopolitanus, vir peregregius, & tanto Magiſterio dignus, qui poſt varias in Prouincia Græciæ obtētas præfecturas, eiuſdemque regimen completum, à P. F. Bartholomæo Texerio Magiſtro Ordinis in ſocium aſſumptus, eodem procurante Sacri Palatij Magiſterium promeruit ex Martini Papæ conceſſione. Nidroſienſis Archiepiſcopus ab eodem Pont. Max. renunciatus, oblatam ſibi dignitatem viriliter reſpuit, cuius extat memoria in Vaticanis Regeſt. Martini V. ſub anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo, teſte Lucarino; & paulò poſt in pace quieuit. *Lucarin. vbi ſup. & Taeg. in monum. Ordin.*

XXX.

P. F. Ioannes de Turrecremata.

EViuis ſublato Io. Conſtantinopolitano, P. F. Io. de Turrecremata Hiſpanus ab Eugenio IV. in ſui Pontificatus primordijs Sacri Palatij Magiſter nominatus eſt, inter celebriores ſui ſæculi viros iure merito computandus ob ſcientiarum cumulum, vitæ integritatem, & in pertractandis negotijs dexteritatem maximā. Ab eodem Eugenio Pontifice ad Baſileenſe Concilium miſſus, ibi contra Bohemos

eiuſ-

Digitized by Google

eiuſdem Concilij iuſſu ſcripſit tractatumque de B. Mariæ Virginis Conceptione compoſuit. At cum Concilium illud in diabolicam congregationem conuerſum fuiſſet, ex eo diſcedens, & ad Eugenium Pont. reuerſus, eius auctoritatem, etiam ſupra Concilium, & primatum in Catholica Eccleſia mordicus defendit, in Florentino Concilio cum Græcis diſputando, & reſpondendo Baſileenſi Oratori coram Pontifice Max. à quo in Hiſpaniam miſſus, dum Curiam repeteret, S.R.E. Card. creatus eſt anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo nono ſub Tit. S. Mariæ Tranſtiberim, vbi ſupra portam lateralem, quæ ad Septentrionem reſpicit, videtur adhuc eius effigies in Cardinalitio habitu genuflexa ante B. Virginem. In ea dignitate conſtitutus, lanea veſte ad carnem ſemper vſus, reliquos noſtri inſtituti ritus fideliter obſeruauit. Erga pauperes munificentiſſimis charitatis viſceribus ſemper affectus, in Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruã Societatem Sanctiſſimæ Annuntiatæ erexit cui copioſiſſimos redditus attribuit pro pauperibus virginibus ſingulis annis cœleſti, vel terreno ſponſo iungendis. Plurima, & præſtantia contulit beneficia diuerſis Ordinis conuentibus, eos & Eccleſias illorum reparando, eleemoſinyniſque ſubleuando. Dum in Magiſterio Sacri Palatij eſſet, priuilegia pro eiſdem Magiſtris ſucceſſoribus ſuis in perpetuum ab Eugenio IV. impetrauit, quæ ſupra retulimus. Tandem ſenio confectus, octogenarius Romæ in domino obdormiuit laborum ſuorum præmia percepturus, hærede ex aſſe S. Mariæ ſuper Mineruam Conuentu relicto ad centies mille aureorum, quæ omnia Sixtus Papa IV. in conſtructionem pontis, qui de eius nomine Sixtus nuncupatur, conſumpſit. Scripſit doctiſſimus vir, præter ea, quæ ſupra retulimus.

In Gratiani Decretum.
De Concilio Florentino.
De Pœnitentia.
De Conſecratione.
De Concilijs & Eccleſia,
De Corpore Chriſti.
De Aqua Luſtrali.
De Auctoritate Rom. Eccleſiæ.
De Salute animæ.
De Vnitate Græcorum,
Meditationes in vitam Chriſti.
Super Regulam S. Benedicti.
Super Euangelia totius anni.
Sermones de tempore, & Sanctis.
Reſponſionem ad Oratorem Baſileen.
Super Pſalmos Dauid.
Contra Alcoranum Mahometi.
Librum contra eos, qui arcerbant Hebræos ne ad fidem Chriſti venirent.

S. Brigittæ reuelationes iuſſu Concilij Baſileen. recognouit, doctiſſimoque commentario illuſtrauit.

Vt autem omnibus innoteſceret quanta eſſet doctrina Ioannis, & quam proficua Catholicæ Eccleſiæ, Sacrum Florentinum Concilium eum *DEFENSORIS FIDEI* nobili titulo decorauit. Corpus eius in Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam in Sacello Sanctiſs. Virg. Annuntiatæ ab ipso pergnificè conſtructo conditum iacet, hac ſimplici inſcriptione eius tumulo tunc appoſita.

Hic quieſcit D. Io. de Turrecremata.
Natione Hiſpanus. Epiſcopus Sabinus.
S. R. E. Card. S. Sixti.
Qui obijt 26. Septembris
Anno MCCCC. LXVIII.
Requieſcat in pace.

Poſtmodum autem Sodalitas Sanctiſs. Annuntiatæ fundatori ſuo nobiliorem tumulum cum eius effigie, & ſteſmate ex ære parieti affixo ad Altaris dexteram conſtituit, ſequenti appoſito elogio.

F. Io. Hiſpano Valiſoletano
Ex veteri, pura, nobilique familia
De Turrecremata.
Ordinis Prædicatorum
S. R. E. Card. Epiſcopo Sabinen.
Pietate, ac doctrina clariſſimo
Multis legationibus egregiè functo,
B. Virginis Annuntiatæ
Sodalitas
Auctori ſuo Poſuit.
Obijt Romæ VI. Kal. Octobris.
An Dom. MCCCC.LXVIII.
Aetatis verò ſuæ LXXX.

Ad pedes autem tumuli in terra ita legitur.

D. O. M.
Oſſa F. Io. de Turrecremata
Ordinis Prædicatorum S.R.E. Card.
Epiſcop. Sabinen.

Olmeda in vita Texerij Mag. Ord. Lucarin.

carin. vbi ſub. Plod. par. 2. lib. 2. Vghell. tom. 1. & Script. Ord.

X X X I.

P. F. Bartholomæus Lapatius.

IO: de Turrecremata ad purpuram euecto, Eugenius Papa IV. in tanti viri ſocum delegit Sacri Palatij Magiſtrum Bartholomæum Lapatum de Vbertinis, Turrecrematæ dignum ſucceſſorem. Hic Florentiæ nobili ſanguine natus, & in S. Mariæ Nouellæ cœnobio inter D. P. Dominici ſectatores adſcitus, vir doctiſſimus euaſit, gtæcæ linguæ peritiſſimus, & ſui ſæculi Theologiæ Laureatus celeberrimus. Florentino Concilio interfuit anno 1439. in quo, inquit Olmeda, *Cum non modò latino eloquio, ſed & græca redoleret eloquentia, ita errores Græcorum in Concilio demonſtrauit, vt induceret Ioſeph Patriarcham Conſtantinopolitanum, qui è Græcia Florentiam cum Imperatore Græcorum aduenerat, ad fidem* Rom. *Eccleſiæ, in qua & paulò poſt defecit, apud nos in S. Maria Nouella ſepultus: Nec non & contra Epiſcopum Epheſinum Græcorum peritiſſimum maximè innaluit; non iam in funda & lapide, ſed in ſolo ſcripturæ verbo.*

Poſt terminatum Concilium, ab eodem Eugenio Cortonenſis Epiſcopus creatus die 24. Ianuarij anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo, eidem Eccleſiæ præfuit vſque ad annum 1449. quo ad Coronenſem in magna Græcia translatus eſt à Nicolao V. à quo in Hungariam, & Bohemiam Legatus Apoſtol. directus iam fuerat ſuperiori anno 1448. Verùm breui tempore eam Eccleſiam rexit; nam propriæ quietis cupidiſſimus, illa liberè dimiſſa, in patriam ſe recepit, vbi S. Romuli Commendatarius effectus, ibidem pietatis operibus totus intentus, relicto ſanctioris vitæ odore, in manus conditoris efflauit animam die 24. Maij an. milleſ. quadringenteſimo ſexageſimo ſexto, in ſuo Conuentu S. Mariæ Nouellæ cum hoc rudi Epitaphio ſepulturæ traditus.

Bartholomæo Lapatio Coronen. Epiſc.
Armis omnibus Eccleſiæ
Militi inuictiſſimo
Pietas curauit.

Scripſit ſapientiſſimus Magiſter.

Librum De ſenſibilibus delicijs Paradiſi ex tractatu Ioan: de Tambacho deſumptum.

Conciones de B. *Virgine*.

Commentaria ſuper Pſ. *Miſerere*,

Horum quædam Pio II. Pont. Mag. dicauit, coram quo ſæpius perorauit. Reliqua eius opera manuſcrip. in Bibliotheca S. Mariæ Nouellæ de Florentia aſſeruantur: *Vghell. tom. 1. Olm. in vita Bart. Texerij Mag. Ord. Lucarin. vbi ſup. & Ferm.*

X X X I I.

P. F. Henricus Kaltiſen.

POſt Lapatij aſſumptionem ad Cortonen. Eccleſiam, Magiſter Sacri Palatij creatus eſt anno milleſ. quadringenteſimo quadrageſimo P. F. Henricus Kaltiſen Germanus, patria Confluentinus, ſua doctrina, & ſacris concionibus Germaniæ, atque Italiæ notiſſimus. Hic antequam ad tam nobilem Præfecturam aſſumeretur, anno ſcilicet 1433. in Baſileenſi Concilio per tres dies continuos cum *Vldarico*, Presbytero, Orphanorum Bohemorum Oratore, de libera verbi Dei prædicatione, quod erat dogma propoſitum Catholicis ab hæreticis Bohemis, publicè diſputauit, eumque confudit. Factus poſtmodum in Germania hæreticæ prauitatis Inquiſitor, in eo munere catholicæ fidei partes inuicto animo ſuſtinuit, atque ab illius recto calle declinantes ſalutaribus pœnitentijs ad meliorem frugem reuocauit. Duodecim annis hoc nobili Magiſterio functus, creatus demum fuit Nidroſien. Archiepiſcopus in Noruegia 3. Kal. Martij anno milleſ. quadringenteſimo quinquageſimo ſecundo à Nicolao Papa V. prout in lib. Prouiſ. Prælat. eiuſdē habetur: cumque pluribus annis commiſſas ſibi oues proprio exemplo ad ſalutis paſcua dirigere non ommiſiſet, laborum ſuorum præmia percepturus,

Digitized by Google

quieuit in Domino. Scripsit.

Sermones de tempore & Sanctis
Super Canticum B. Virg. *Magnificat*,
Collationes ad Clerum.
Quæstiones varias,

Ex lib. Prouis. Prælat. Nicol. V. Lusit. in Biblioth. Olmeda in vita Conradi Asten. Mag. Ord. & Lucarin. vbi sup.

XXXIII.

P. F. Iacobus Aegidij,

PRomoto Henrico ad Archiep. Nidrosien. Nicolaus Papa V. Sacri Palatij Magistrum P. F. Iacobum Aegidij Aragonensem eodem anno milles. quadringentesimo quinquagesimo secundo creauit. Fuit Iacobus vir doctissimus, Alphonso Aragoniæ Regi, Magnanimo nuncupato, in paucis carus, a quo Florentiam instante Concilio missus, doctrinam suam Eugenio Pont. & Patribus tàm gloriosè patefecit, vt assumpto Henrico ad Nidrosiensem sedem, Sacri Palatij Magister applaudente Apostolica Curia creatus sit. Mandante Calisto Papa III. Transfigurationis Dom. Nostri Iesu Christi officium composuit, cuius festum in Ecclesia idem Pont. Max. ob insignem victoriam die 6. Augusti de Turcis reportatam instituit. Priuilegiorum Magistris Sacri Palatij ab antecessoribus Summis Pont. concessorum confirmationem ab eodem Calisto, prout in huius operis initio retulimus, impetrauit. Vitam cum morte commutauit circa annum millesimum quadringentesimum sexagesimum quintum. Scripsit præterea Iacobus Magister in Theologia eruditissimus, ingenij, eloquentiæ, & doctrinæ splendore clarus, vt inquit Lusitanus in Biblioth. Ord.

De veritate Conceptionis B. Virginis.

Olmeda in vita Martial. Auribell. Mag. Ord. Lucarin. Plodius, & Fernandez vbi supra.

XXXIV.

P. F. Leonardus Mansuetus.

SAcri Palatij Magisterium post Iacobum obtinuit P. F. Leonardus Mansuetus Perusinus ex Romana Prouincia, a Paulo II. creatus, post peractum in eadem Romana Prouincia Prioris Prouincialis munus. Vicarius Generalis Magisterq; Sacri Palatij, in Generali Capitulo an. millesimo quadringentesimo sexages. octauo Romæ celebrato præfuit, absente à Curia Corrado in negotijs Apostolicæ Sedis detento: hoc tamen acephalum in subsequenti Capitulo Auenionensi, habito anno 1470. declaratum fuit, quòd eiusdem Præsidem iuxta Constitutiones nostras ipsum Capitulum non elegerit. E viuis autem sublato Corrado Magistro Generali, in illius locum Ord. Magister summo Patrum consensu electus est Romæ anno millesimo quadringentesimo septuagesimo quarto, gratulante ipso Pont. Max Sixto IV. qui Leonardum vnicè amabat; à quo dùm ad sacram purpuram destinabatur, raptus est de terra viuentium sexto sui regiminis anno, qui nostræ fuit salutis, millesimus quadringentesimus octogesimus, Iulij 27. Iacet in Ecclesia S. Mariæ super Mineruam cum sequenti inscriptione, tumulo appositā.

†

Leonardo Mansueto Perusino
Theologo sapientissimo, viro integerrimo
Omnibus Religionis Prædicat. officijs
Pro meritis functo.
A Paulo II.
Sacri Palatij Magistro designato.
Demum sub Sixto IV. Pont. Max.
Consensu publico Romæ in Generalem assumpto.
Religio Prad. opt. ac B. M. pos.
Vixit annos LXVI. menses 6. dies XXVI.

Olmeda in eius vita, Plod. par. 2. lib. 3. Lucarin. & Fernand. vbi supra.

P. F.

Digitized by Google

XXXV.

P. F. Saluus Caſſeta.

ELecto in Magiſtrum Ord. Leonardo Manſueto, P.F. Saluus Caſſeta Panormitanus Sacri Palatij Magiſter à Sixto IV. inſtitutus eſt anno 1474. de quo hæc refert Olmeda in vita Leonardi Manſueti Magiſtri Generalis. *Sixtus item Magiſterium Sacri Palatij Sicuti illatenus Prædicatorum regulariter fuerat, cum eis etiam perſeuerare voluit, Minores ſuos in hoc non audiens.* Erat tunc Saluus in Sicilia Generalis Quæſitor Fidei, in quo officio viginti ſex annorum integro decurſu partes ſuas viriliter egerat, prout habetur in Regeſt. Magiſtri Ord. Leonardi Manſueti fol. 101. ſub. an. 1474. Sixto Pontifici acceptiſſimus fuit, de quo Olmeda hæc habet. *Huic Sixtus interdum blandiens, dicere ſolitus erat: Felicior tu cunctis, qui non dum perſeueraſti uſque in finem, & ſaluus es. Cui ille reſpondens aiebat: Vtinam non infelicior, qui nomen habeam, quod viuam, & mortuus ſim.* Ab eodem quoque excipi ſolebat in hæc verba *Salue Salue*. E' mortalibus autem ſublato Leonardo, Magiſter Ord. nominatus fuit an. 1481. non per electionem, ſed per communem inſpirationem, & publicam vocem, vt Pontifici Maximo id enixè petenti, ſatisfacerent Patres. Legatus Apoſtolicus in Theutoniam ab eodem Sixto miſſus, apud Coloniam B. Alberti *Magni* Sacra oſſa in nobiliorem locum ducenteſimo ab eiuſdem obitu anno tranſtulit, cuius brachium Pontifici dono dedit. At dum nobiliorem fortunam expectaret, in mortis amplexus corruit Romæ 17. Kal. Octob. anno 1483. cum in Magiſterio Sacri Palatij annos ſeptem, & in Generalatu duos vixiſſet. Scripſit Saluus vitam S. Vincentij Ferrerij, & quamplures Epiſtolas eruditione maxima refertas. Sepultus eſt in noſtra Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam, hac inſcriptione eius tumulo appoſita.

Saluo Caſſetæ Panormitano ſummo Theologo
Hæreſis annis XXVI. Inquiſitori.
Sacri Palatij Magiſtro VII.
Cæteris Prædicatorum muneribus
Præclarè functo: demum ſui Ord.
incredibili omnium conſenſu
Generali aſſumpto.
Miſſo pro arduis Eccleſiæ rebus
à Sixto IV. Pont. Max.
In Germaniam Legato.
Et re ex voto perfecta, reuerſo
De ſe maiori ſpe, deſiderioque relictis,
P. Opt. ac benemerito Ordo poni curauit.
Annum agens LXX. *Obijt* XVII. *Kal. Octob.*
An. Sal. MCCCC. LXXXIII.

Olmeda in eius vita, Plod. Lucar. & Fernand. vbi ſup.

XXXVI.

P. F. Paulus de Monelia.

POſt Salui ad Magiſterium Ord. aſſumptionem, Sixtus Papa IV. Sacri Palatij Magiſtrum nominauit P. F. Paulum de Monelia Ligurem, qui Dominicana toga in cœnobio S. Mariæ de Caſtello Ianuæ ſuſcepta, ſacriſque ſtudijs addictus, Magiſter celebris, diuinique verbi præco inſignis euaſit. Prior prouincialis Lombardiæ electus, in ea præfectura prudentis, & cordati viri nomen conſequutus, ea terminata, Sacri Palatij Magiſter creatus eſt. A Saluo Caſſeta Generalis Inquiſitor Liguriæ inſtitutus, (Tunc enim Inquiſitores in Chriſtiano Orbe à Magiſtris Generalibus Ordinis noſtri ex Apoſtolica conceſſione inſtituebantur, vt infra referimus) anno 1494. cum retentione tamen Magiſterij Sacri Palatij, vt apparet ex eius Regeſt. fol. 247. illud munus ita laudabiliter ſuſtinuit, vt ab Alexandro Sexto Inquiſitor in Vrbe poſtmodum vnà cum eiuſdem Gubernatore factus ſit contra multos Iudaizãtes, ex decreto in Conſiſtorio die 22. Iulij an. 1498. in hunc modum recenſito. *F. Paulus de Monelia Magiſter Sacri Palatij cum Vrbis Gubernatore fuit inſtitutus Inquiſitor contra multos, qui cum Iudæis in ceremonijs, & ritibus participabant, tam mulieres quàm viri, & fuere circa ducentum, quos omnes iniunctis ſalutaribus pœnitentijs S. R. E. reconciliauit, de quibus omnibus verbum habitum eſt in Conſiſtorio coram*

Sanctiſſimo die Veneris 22. Iulij habito. Ab eodem Alexandro Pont. Max. ad Chienſem Eccleſiam aſſumptus poſtmodum die Veneris prima Februarij anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo nono, & in Hungariam Apoſtolicus Nuncius directus, Budæ eodem anno quieuit in pace, acquiſito ſibi pijſſimi, & doctiſſimi viri nomine.

Scripſit eruditas poſtillas ſuper vniuerſa Biblia. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Alex. Pontif. Olmeda in vita Ioachini Torriani Magiſtri Ord. Plod. p. 2. lib. 3. & Lucarin. vbi ſupra.*

XXXVII.

P. F. Ioannes Nannius.

VAcante Magiſterio Sacri Palatij per aſſumptionem Pauli ad Chienſē Eccleſiam, Alexander Papa VI. in eius locum P. F. Io. Nannium Viterbienſem, quem communiter Scriptores Annium nuncupant, ſubſtituit eodem anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo nono. Hic Ordinis habitu in Viterbienſi Conuentu S. Mariæ ad Gradus aſſumpto, in ſacris literis, philoſophia, & hiſtorijs verſatiſſimus, Græcam, Hebraicam, Caldeam, Armenamque linguam callens, apud eundem Alexandrum Pont. in magna fuit exiſtimatione. Quatuor annis, non completis, in hoc Magiſterio præfuit, vitamque cum morte commutauit die 13. Nouemb. anno milleſimo quingenteſimo ſecundo, in noſtra Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruā ante gradus ſacelli S. P. Dominici ſepulturæ traditus cum ſequenti elogio.

D. O. M.
F. Io. Nannio Viterbien. Ord. Prad.
Diuinarum literarum doctiſſimo.
Sacri Palatij Magiſtro
Ex pietate poſitum.
Vixit ann. LXX.
Obijt XIII. Nouemb. MD.II.
S. P. Q. Viterbien.
Pietate ſuorum reſtaurandum.
curauit MDCXVIII.

Scripſit Nannius Theologus clariſſimus, diuinarum ſcripturarum ſtudioſiſſimus, hiſtoriarumq; omnium, & rerum antiquarum ſedulus indagator.

Commentaria in Beroſum Babylonium
Meraſthenem Perſam, & Menethonem Aegiptium
In Chronographiam Platonis
In Pſalterium, & Apocalipſim:
De primis temporibus.
De XXIV. Regibus Hiſpaniæ.
De antiquitate, & rebus Hetruriæ.
De Hetruſca, & Italica Chronographia
De dignitate officij Magiſtri Sacri Palatij.
Quæſtiones de Tuſcia.
Typographicam emendationem Chronicorum.
Chronographiam contra Euſebium.

Edidit quoq; lib. 1. Quæſtionum in Apocalypſim, quem Sixto IV. P.M. dicauit, oſtendens Beſtiam in cap. 13. commemoratam, ſcilicet Antichriſtum, eſſe Pſeudoprophetam Mahumetem cum ſua ſecta. *Luſit. in Bibl. Lucar. & Plod. vbi ſupra.*

XXXVIII.

P. F. Io. de Ferraria.

EX Communi mortalium luce ſublato Nannio, Alexander Papa VI. Sacri Palatij Magiſtrum P. F. Ioannem de Ferraria, virum commendatiſſimum eodem anno 1502. nominauit, qui in regulari Congregationis Lombardiæ obſeruantia enutritus, Bononiæ, Ferrariæ, alibique præfuit, ac docuit. In hæreticam prauitatem Quæſitor inſtitutus, maximus in illo fidei zelus, ſingularis pietas, inſignis doctrina, morumque candor illuxit. His permotus Vincentius Bandellus Magiſter Ordinis ſibi in ſocium eum delegit, ac in defuncti Nannij locum ſubſtitui curauit, de quo Olmeda in eiuſdem Bandelli vita ſic fatur. *Fuit Io. Eccleſiæ Romanæ gratus, verboque, & ſcripto famoſus, hiſtorias maiorum temporum, etiam ethnicas in promptu habens.* Decem huic muneri præfuit annos, compleuitque dierum ſuorum curſum an. Milleſimo qningenteſimo duodecimo. *Olmeda, Lucarinus Plod. & Fernand. vbi ſupra.*

P. F.

Digitized by Google

XXXIX.

P. F. Silueſter de Prierio.

POſt Ioannis exceſſum Sacri Palatij Magiſterium à Iulio II. P. F. Silueſter de Prierio anno 1512. impetrauit. Fuit Silueſter natione Pedemontanus, in canonico, ciuilique iure verſatus, ſacris literis omnigena eruditione præditus, regularique diſciplina exactiſſimè excultus. In Bononienſi ſtudio Regens, atque Congregationi Lombardiæ Generalis Vicarius annis plurimis præfuit. S. Inquiſitionis tribunali addictus, Brixiæ, & Mediolani illud rexit. Sacri Palatij Magiſter delectus, vitæ exemplo, morum candore, doctrinæ profunditate, atque ſacra prædicatione, maximi viri apud Romanam curiam, & Orbem aſſecutus eſt æſtimationem. Leoni X. acceptiſſimus, eo mandante hæreſiarcam Lutherum iudiciali ſententia damnauit, eius ſtatua in platea agonis publico igni, adſtante innumera populi Romani multitudine adiudicata. Vitam cum morte commutauit doctiſſimus vir anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo tertio poſt completam Apologiam de conuenientia inſtitutorum Romanæ Eccleſiæ cum Euangelica libertate aduerſus Lutherum, quæ Venetijs poſtuma in lucẽ prodijt an. 1525.

Scripſit præterea

De ſecundis intentionibus.
Commentaria in ſpherã Io. de ſacro boſco
Meditationes de Paſſione Domini.
Introductorium Logicæ.
Defenſorium doctrinæ D. Thomæ.
Commentaria ſuper 4. lib. Sentent.
De obſeruatione morientium.
Confeſſionale magnum, & paruum.
Libellum Exorciſmorum.
Commentaria in rheoricas planetarum,
Hiſtoriam B. Virg. & S. Mariæ Magdal.
Malleum Scotiſtarum.
Summam de peccatis.
Dialogum de B. Maria Magdal.
Expoſitionem Miſſæ.
De immolatione Agni Paſcalis.
Sermones de tempore, & ſanctis.
Auream Roſam Patrum auct. refertam,
Quæſtiones LXIX. ad Euangelia Dominicarum totius anni:
Quęſtiones caſuum impertinentium LXV.
Quadrageſimale LXV. ſermonum.
De Strigibus.
De Mirandis lib. 3.
De Libertate Euangelica, opus impreſſum Pariſijs an. 1551. quod & vidimus.

Omnes materias, quas S. Thomas ſparſim tractat, in vnum conflauit. Scripſit præterea Italico ſermone.

La ſcala del S. Amore.
La ſomma per li Confeſſori.
Vn trattato ſopra l' *Antif. Regina Cœli*
Vn altro ſopra il naſcere, viuere, e morire.
La vita della B. Maria Madalena con più annotationi.

Primus inter omnes, qui calamum in impium Lutherũ acuere, fuit Prierius hic, interfuitque Conſiſtorio Secreto coram Leone X. habito die Mercurij 23. Maij anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo, cum Nicolao Sciombergo Procuratore Generali Ord. noſtri, in quo propoſitis ſingulis eiuſdem Lutheri articulis, fuit ſtabilita Apoſtolica Bulla contra eundem.

Obijſſe verò in *V*rbe ipſum ex contagioſa lue, quæ in *V*rbe incepit an. 1522. in hunc modum teſtatur Olmedã in vita Caietani Mag. Ord. *Demum Silueſter Prieras S. Pal. Mag. dira poſte, quaſi non eſſet vnctus oleo ſcientiæ, & virtutis præ alijs, ſublatus, in Minervã conditus eſt.*

Cum autem in Fidei negotio contra impium Lutherum Silueſter de Prierio à Leone Papa X. ad diuerſos Italiæ principes delegatus fuiſſet, de eiuſdem Pont. beneplacito, in Magiſterio Sacri Palatij Thomam Badiam ſubſtituit, de quo in diariis eiuſdem Leonis, à Pariſio de Graſſis Bononienſe, Piſauren. Epiſcopo, & primo ceremoniarum Magiſtro, hæc leguntur in die Palmarum anni 1521. *Pridie aliquando ad me venit Magiſter Thomas* (ſcilicet Badia Mutinen.) *Frater Sancti Dominici, qui aliquando in Capella erauit tam elegauter, & oſtendit mihi qualiter Magiſter Palatij ipſum ſubſtituit in loco, & officio ſuo, & petijt ſibi dari locum principalis ſui ſubſtituentis. Ego negaui, quia ſtilus Capellæ noſtræ neminem admittit ſubſtitutum in loco ſui principalis. Ipſe contrà oſtendit Bullas Eugenij, vbi expreſsè conceditur. Ego replicaui ipſas Bullas eſſe*

per

per editionem libri Ceremonialis reuocatas, & amplius in vſu non eſſe. Ipſe adiuit Papam, qui mihi ſuaſit vt ipſum admitterem non obſtantibus quibuſcumque, quia ipſum diligebat propter virtutes eius. Ego ſuaſi, vt non rumpat ordinem Capellæ ſuæ, ſed ſi vult illum contentare, quod faciat ex nunc ſupernumerarium, ita vt ſint duo Magiſtri, & quod vnus tantùm venire habeat, qui teneat locum ſolitum, & ſic Papa in Capella fecit intra diſtributionem Palmarum hodiernam; quod cum Auditoribus Rotæ ego dixerim, ipſi quidem primò voluerunt reprobare: tandem Papa declarauit mentem ſuam, quia ſic volebat, & ipſi Auditores receperunt eam ſine præiudicio iurium ſuorum.

X L.

P.F. Thomas Badia.

SAcri Palatij Magiſter poſt Prierij exceſſum à Clemente Papa VII creatus eſt P.F. Thomas Badia Mutinenſis, eruditione, doctrina, vitæque integritate venerabilis, qui Bononiæ, Venetijs, & Ferrariæ Philoſophus, & Theologus præſtantiſſimus publica cum laude docuit. Mortuo Franciſco Silueſtro Mag. Ord. dum Generalia comitia in Vrbe haberẽtur pro alterius Magiſtri electione, interueniente Clementis VII. Pont. Max. commendatione, à copioſo vocalium numero Generalis Mag. fuit ſalutatus: at maiori electorum parte in Paulum Butigellam Generalem Vicarium, & Procuratorem Ord. concurrente, aſſumptus fuit hic ad ſupremum Religionis regimen, in ſuo Magiſterio Sacri Palatij permanente Badia; quod & in electione Auguſtini recuperati, promouente tunc Badiam Paulo III. contigit. Ab eodem Paulo Pont. inter præſtantes, & cordatos Prælatos pro Cleri reformatione delectus, cum alijs quoq; doctiſſimis Theologis ad Vuormatienſe colloquium cum Lutheranis habendum directus eſt, vbi hæreticos præ cæteris excellentius confudit. Inſtitutum à S. Ignatio Loiola Paulo III. pro Societate Ieſu oblatum, eodem Pont. mandante recognouit, & approbauit teſte Card. Pallauicino in Hiſt. Concil. Trident. lib. 4. Cap. 11. num. 9. Ad purpuram ab eodem Pont. Max. poſtmodum vocatus anno 1542. ſub Tit. S. Silueſtri in Campo *Martio*, in ea dignitate vixit annos quinque, in victu, & veſtitu Cõſtitutionum Ordinis obſeruantiſſimus. Vniuerſæ carnis ingreſſus eſt viam Romæ anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo ſeptimo, ætatis ſuæ 64. ex Vaticano Palatio delatus ad *Mineruam*, vbi ante fores Eccleſiæ prope Card. Caietanũ conditus iacet cum ſequenti Epigraphe lapidi ſepulchrali inſcripta, & iterum ab huius operis Authore reſtituta.

Thom. Badia
Card. de Sylueſt.
Ord. Prædic.
Deceſſit è vita An. MDXLVII.
VIII. Idus Septemb.

In anteriori autem Eccleſiæ facie ante tumulum hæc alia proſtat inſcriptio.

D. O. M.
Thomæ Badiæ Mutinenſi
Eruditione, continentia, ac ſanctitate clariſſimo
Card. D. Sylueſtri
Qui & ampliſſimo Ordini Senatorio
Et cunctis mortalibus
Miræ cuiuſdam frugalitatis
Religionis, atque omnis vitæ
Incredibile exemplum reliquit.
Alys verò quibuſcumque honoribus
Non tam vti voluit
Quàm dignus videri,
Quæ tamen ſola morte exiſtimatus eſt
Effugere potuiſſe.
Franciſcus Badia Fratri Opt. Poſ.
Vixit an. LXIII. *Menſes* IX.
Dies XXVII.

Scripſit purpuratus Doctor.
Commentaria in 8. lib. Phyſic.
In lib. de Anima & *Metaphiſ.* Ariſt.
De *Dei* prouidentia.

Plod. inter Card. Lucar. vbi ſup. Olmeda in vita Buticellæ Mag. Ord. & Fernand.

X L I.

P.F. Bartholomæus Spina.

ASſumpto Thoma Badia ad purpurã, Paulus III. Sacri Palatij *Magiſtrum* delegit

delegit P. F. Bartholomæum Spinam Piſanum Romanę Prouinciæ, & Conuentus S. Catharinæ de Piſis Alumnum, qui non vulgari ſcientia præditus, vt eius opera teſtantur, regulariſque obſeruantiæ ſectator feruidus, pluribus Romanæ Prouinciæ Conuentibus præfuit, Prouinciæque Calabriæ Prioris Prouincialis munere expleto, *Mag. Sac. Palatij* renunciatus eſt; ab eodem Paulo III. delectus poſtmodum inter eos, qui Congregationi de rebus Fidei inſtitutæ intereſſent, de quo negotio in Tridentina Synodo tunc agebatur. Quinque autem ab eodem Pont. *Max.* nominati fuerant; omnes Theologi præſtantiſſimi, & in Romana Curia magni nominis Viri, ex qnibus vnus extitit Auguſtiniani Ordinis Apoſtolicus Sacriſta; reliqui verò quatuor ê noſtro Prædicatorum Ordine fuerunt, Card. Pallauicino teſte in Hiſt. Conc. Trid. lib. 8. c. 1. nu. 1 Quatuor tantùm annos hoc *Magiſterium* geſſit, nam ſenio confectus quieuit in pace an. milleſimo quingenteſimo quadrageſimo ſexto. Reliquit poſteris ſequentia nobilis ingenij ſui monumenta quæ tantumvirum illuſtrant.

De Immortalitate animæ.
De primis operibus Angelorum.
De formatione animæ intellectiuæ.
De vniuerſali corruptione generis humani.
De Conceptione B. Virg.
De præſumptuoſo appetitu ad *Epiſcopatum*.
De Simoniaca redemptione,
De vexatione Eccleſiæ.
De forma Baptiſmi.
De neutra intentione Baptiſmi.
De neceſſitate Baptiſmi paruulorum,
De forma conſecrationis ſanguinis Chriſti.
De Strigibus.
De neceſſitate confeſſionis ante Cõmunionem.
De coniugio in gradibus diuino iure prohibitis,
De diſpenſatione coniugij cum vxore relicta fratris defuncti.
Declarationem poteſtatis Eccleſiæ ſuper gradus prohibitos.
De præſtantia Alexandri ſuper Salomonem in poteſtate & affluentia deliciarum.
Propugnaculum Ariſtotelis de immortalitate animæ.
Flagellum Aſtrologiæ.
Quęſtiones quatuor de Perſonalitate
Variorum caſuum reſolutiones.

Ex monumen. Conuentus noſtri Piſani, Lucarinus vbi ſup. & Plod. inter ſcript. & Luſit. in Biblioth

Ex his huius celeberrimi viri operibus, vnum, vel alterum tantùm his noſtris temporibus videmus; reliqua verò immortalitate digniſſima perierunt; & ideo Vnum quoad opera à clariſſimis his Magiſtris, alijſque noſtris autoribus edita, monitum volumus lectorem; eorum ſcilicet operum plura tẽporis iniuria perijſſe, nec amplius extare; at ex hoc non inferendum, ea opera ab illis autoribus non fuiſſe conſcripta, cum ea opera ab illis autoribus conſcripta fuiſſe certiſſimum ſit ex autenticis monumentis, & hiſtorijs; ſed ea perijſſe non mirum, cum breui gaudeant vita etiã libri, & ſi iterum non cudantur, omnino pereunt, vt experientia conſtat. Hæc dixerim aduerſus aliquos noſtri ſeculi gregarios autores, qui proteruè, ac ineptè negant opus aliquod ab aliquo autore cõſcriptum, quia illud non extat; quaſi libri temporis decurſu non interirent.

XLII.

P. F. Petrus Martyr de Brixia.

SVbſequuto Spinæ obitu Paulus Papa III. in eius locum Magiſtrum Sacri Palatij P. F. Petrum de Brixia anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo ſexto nominauit. Fuit Petrus Martyr ex Prouincia Lombardiæ de Brixienſi Conuentu, Vir eruditiſſimus, in pluribus Cœnobijs Prior, in Bononienſi ſtudio Regens; Thomæ Card. Badiæ amiciſſimus, eoque promouente ad Magiſterium Sacri Palatij peruenit; qua præfectura vnico anno functus, & relicto poſt ſe in Romana Curia doctiſſimi viri nomine, quieuit in pace. *Lucarinus vbi ſupra & Plod. part. 2. lib. 4.*

P. F.

Digitized by Google

XLIII.

P. F. Aegidius Foſcherarius.

POſt obitum Petri Martyris de Brixia, à Paulo III. Pont. Max. ad Sacri Palatij Magiſterium P. F. Aegidius Foſcherarius Bononienſis ex Prouincia Lombardiæ aſſumptus eſt; qui in S. Dominici Patriæ ſuæ magnifico Conuentu ad Ordinis habitum receptus, & in pietate, literiſque excultus, non modicum in eiſdem excelluit. Poſt peractum legendi in principalioribus ſuæ prouinciæ ſtudijs laudabile munus, variaſque Conuentuum præfecturas, Card. Badiæ inſtantia, ad nobiliſſimũ hoc Magiſterium euectus, eodem Pont. Max. mandante cum Io. de Toledo Card. Burgen. ex Ord. noſtro aſſumpto exercitia S. Ignatij Loiolæ recognouit, ac ſuo ſuffragio cum laude approbauit. Fuit Aegidius in omni ſcientiarum genere verſatiſſimus, Iulioque III. charus, à quo die 15. Martij anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo Mutinenſis Paſtor creatus ex Card. Moroni ceſſione, & ad Concilium Tridentinum directus, ſermones in eadem ſynodo recitandos iuſſu Patrum priùs recognoſcebat, corrigebatque; præcipuiſq; in negotijs adhibitus Conſultor, Arca ſcientiarum à doctis omnibus vocari meruit. *Miſſale* Romanum, & Breuiarium corrigendum, caſtigandumque ex Concilij decreto ſuſcepit. In componendo Catechiſmo Romano cum Leonardo Marino Archiep. Lancianenſi, Franciſcoque Foterio Luſitano ex Ord. noſtro aſſumptis; egregiam nauauit operam. Morte Romæ ſubreptus eſt anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo quarto, in noſtra *S. Mariæ ſuper Mineruam* Eccleſia ſepulturæ traditus ante Aram *Max.* hoc appoſito elogio.

D. O. M.
Fratri Aegidio Foſcherario Bononien. Ord. Præd. Epiſcopo Mutinenſi
Religione, innocentia, liberalitate, Præſtantia, prudentia, ac ſcientia, Diuinarum rerum tanta, Vt in publico Tridentino Concilio Patres in eius iudicio conquieſcerent, Qui Catechiſmo, Miſſali, & Breuiario, In quibus Maximè omnium elaborauit Compoſitis,
Romæ obdormiuit in Domino.
Anno Domini M.D.LXIV.
Die XXIII. Menſis Decemb.
Vixit Ann. LII. Men. X. dies XXVI.
F. Ferdinandus de S. Ambroſio
Memoriæ tanti viri obſeruantiſs. fecit.
XV. Octob. M.DLXVII.

Vghell. tom. 2. Plod. inter Epiſ. & Lucar. vbi ſup.

XLIV.

P. F. Hieronymus Muzzarellus.

EVecto ad Mutinenſem Eccleſiam Foſcherario, Sacri Palatij Magiſtrum Iulius Papa III. eodem an. milleſimo quingenteſimo quinquageſimo P. F. Hieronymum *Muzzarellum* Bononienſem, nobili loco natum creauit, qui in ſua patria in Dominicanum inſtitutum receptus, ſtudijſque linguarum, & Theologiæ addictus, Hebraicæ, græcæque linguæ peritiſſimus, celeberrimus ſacrarum literarum Doctor euaſit. Pluribus Prouinciæ Lombardiæ conuentibus integerrimè præfuit, ac præſertim Bononiæ Prior, & Inquiſitor. Ad Magiſterium Sacri Palatij aſſumptus, in eo munere doctiſſimi, & cordatiſſimi viri ſibi famam peperit, cum primis Tridentini Concilij ſeſſionibus Bononiæ habitis interfuiſſet, in quibus à Patribus ſapientiſſimus vir agnitus eſt. Tribus tantummodo annis in hoc *Magiſterio* peractis, ab eodem Pont. *Max.* in locum Ambroſij Catharini noſtri, prædefuncti die 11. Decemb. anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo tertio ad Archiepiſcopalem ſedem Compſanam promotus eſt, cuius iura inuicto pectore quoad vixit, tutari non deſtitit. Vnus ex quatuor Neapolitani Regni Inquiſitoribus fuit, Apoſtolicamque Legationem ad Carolum V. Imperatorem pro Iulio III. Pont. Max. obiuit, in qua magnam ſibi gloriam comparauit; eaque peracta, dum ad ſuam Eccleſiam

Digitized by Google

cleſiam properaret, maiora conſequuturus, Salerni extremum clauſit diem in Eccleſia S. *Mariæ* de Porta ſepultus, anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo primo.

Bononiæ in S. Dominici Templo, vbi Religionis lac ſuxerat, eius in hæc verba memoria perennat.

D. O. M.
Hieronymo Muzzarello nobili Bononien.
Ex Ordine Prædicat.
Viro doctiſſimo; Linguarum Hebraicæ,
Et Græcæ peritiſſimo.
Inquiſitori, & Priori Bononiæ
Tridentinæ Synodi inchoatæ ſpect.
Qui Sac. Palatij Magiſter
Neapolit. Regni vnus ex IV. Inquiſit.
ac tandem à III. *Pont. Max.*
Compſæ Archiep. creatus,
Ad Carolum V. Imperatorem Apoſt. Legatus
Omnia hæc munera omnibus abſoluit numeris.
Iã tanti pro ani nequaquã immemor pro nepos
Gaſpar Muzzarellus
Hoc monumentum poſuit
Anno Dom. MDG. XXVIII.

Vghell. tom. 6. Ital. Sac. Plod. in Apend. Lucarin. vbi ſup.

XLV.

P. F. Petrus Paulus Giannerinus.

SAxenſis Conuentus Romanæ Prouinciæ noſtri Ord. Præd. alumnus fuit P. F. Petrus Paulus Giannerinus Aretinus, qui à Iulio III. in locum *Muzzarelli* ad Archiepiſcopatum Compſanum aſſumpti Sacri Palatij Magiſter creatus eſt anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo tertio. Plurium Conuentuum in Romana Prouincia moderator fuit, & cum in ſacra Theologia verſatiſſimus eſſet, in Generali ſtudio eiuſdem prouinciæ Peruſiæ Auguſtæ Regens pluribus annis cum ſua non vulgati laude docuit. Prior Prouincialis poſtmodum à Patribus electus, in eo regimine ad regularis obſeruantiæ, ſtudiorumque promotionem totus iucumbens, maximum Ordini attulit decoris ornamentũ. Annos vndecim in hoc *Magiſterio* vixit, compleuitque in ſenectute bona dies ſuos, vniuerſæ carnis viam ingreſſus anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo quarto. Scripſit.

Super lib. Phiſic. & *Metaph.* Ariſt.
De Cœlo, & Mundo.
De Generat. & Corrupt.
Politicam & Eticam.
Et in lib. Sentet.

Ex monum. Conuent. Saxen. Plod. par. 2. lib. 4. & Lucarino vbi ſup.

XLVI.

P. F. Daniel de Crema.

EMortalium oculis ſublato Giannerino, P. F. *Daniel* de Crema ex Lombardiæ Prouincia Sacri Palatij Magiſter declaratus eſt à Pio IV. Pont. Max. anno milleſimo quingẽteſimo ſexageſimo quarto, poſt peracta cum laude Prioris, atque Inquiſitoris munia in præfata ſua Prouincia. At breui tempore huic nobili Magiſterio præfuit optimus ſenex, ſequenti anno è viuis ereptus. *Fernan. Lucarin. & Plod. vbi ſup.*

XLVII.

P. F. Thomas Manriquez.

DEfuncto Daniele, in eius locum Sacri Palatij Magiſter à Pio IV. anno milleſimo quingẽteſimo ſexageſimo quinto delectus fuit P. F. Thomas Manriquez Hiſpanus, qui nobili ex ſanguine ortus, conuentuſque Petræ Fixæ alumnus, in ſcholaſtica Theologia egregiè verſatus, pluribus in cathedris præſtantiſſimi viri ſibi nomine vindicato, doctrinæ radijs effulſit. Cum autem in hoc Magiſterio præſideret, mandante Pio V. Pont. Max. Angelici Doctoris opera omnia à mendis expurgauit, vt ſine labe in lucem Romæ prodirent. Idem Pius Pont. cum Theologalem præbendam in Vaticana Baſilica inſtituiſſet, decreuiſſetque, vt huiuſmodi Theo-

Digitized by Google

logus D. Thomæ doctrinam sequi teneretur, eam F. Thomæ Theologo præstantissimo, Thomisticæque doctrinæ sectatori strenuo, successoribusque Sacri Palatij Magistris, pro tempore futuris, dato super hoc Apostolico decreto, supra relato, demandauit anno millesimo quingentesimo septuagesimo, Pontificatus sui quinto, fruitusque est Manriquez hac nobili præbenda vsque ad mortem, quæ eidem anno millesimo quingẽtesimo septuagesimo tertio contigit iub Gregorio XIII. qui ante noui Margistri Sacri Palatij electionem Pij V. decretum præfatum abrogauit, sanxitque huiusmodi Theologalem præbendam in perpetuum Romano Clerico tribuendam fore, dato super hoc Apostolico decreto. Hic est ille Thomas, qui Pro regem Neapolitanum ab armis remouit, cum Paulum IV. Pont. Max. bello vexaret & Vrbi mala minaretur, ita vt eius opera Pontifex ipse, Vrbs tota, Ecclesiasticaque ditio ab imminenti inuasione fuerit vindicata. Scripsit, & annotauit errores in Alexandro Tartagino, inquinato annotationibus Caroli Molinæi, vt vnusquisque illis deletis, tuta conscientia eo libro vti posset: obseruata autem sunt hæc in Lugdunensi editione anno 1570. Scripsit præterea docta Commentaria super D. Thomam. *Lucarin. Plod. & Fernand. vbi sup.*

XLVIII.

P. F. Paulus Constabilis.

SVccessorem habuit Manriquez P. Fr. Paulum Constabilem Ferrariensem de prouincia Lombardiæ in Sacri Palatij Magisterio anno millesimo quingentesimo septuagesimo tertio, à Gregorio XIII. promotum. Fuit Paulus natalium claritate, atque doctrina illustris, in Ferrariensi conuentu Angelorum ad Ordinem receptus, atque in studio Bononiẽsi sacris literis addictus, ibidem Magistri Scudentium onus sustinuit, Theologiamque in Conuentibus Ariminensi, Mutinensi, Mantuano, & Ianuensi docuit. Mox Prior in suo cœnobio Ferrariensi, atque Neapolitano S. Catharinæ de Formello, deinde in patria fidei Quæsitor, ita se præbuit rei Catholicæ Zelatorem integerrimum, vt destituta sacra Mediolanensi Inquisitione suo Præfecto, ibidem Generalis Inquisitor à Gregorio XIII. & Magister Sacri Palatij ad preces Card. Alexandrini ab eodem Pont. Max. renunciatus fuerit. Cum autem eius vitæ integerrimæ fama, non tantùm in Vrbe, verùm etiam apud suos Patres Dominicanos orbe toto resonarer. In Generalibus Comitijs, Romæ anno millesimo quingentesimo octogesimo congregatis, in prædefuncti Seraphini Caballi Magistri Ord. locum, summo electorum consensu, ad clauum Religionis assumptus est. Ex Vrbe visitaturus Ordinem pedester discessit, quem per regularis obseruantiæ semitam, quoad vixit, non minus exemplo, quàm verbo direxit. At bonorum omnium inuida mors ex mortalium oculis, heu citò nimis, illum nobis eripuit Venetijs secundo sui regiminis anno, qui fuit salutis humanæ 1582. die 17. Septemb. in S. Dominici cœnobio, vbi conditus expectat beatam spem, & aduentum gloriæ magni Dei. *Plod. Lucarin. & Fernand. vbi sup.*

XLIX.

P. F. Sixtus Fabri.

ASsumpto ad Ordinis regimen Constabili, Gregorius Papa XIII. Sacri Palatij Magistrum *P.* F. Sixtum Fabri anno millesimo quingentesimo octogesimo nominauit. Erat Sixtus natione Lucensis, conuentus *S.* Catharinæ de Formello in Neapolitana Vrbe Alumnus, in quo Dominicanam togam an. 1556. induit, missusque Bononiam studiorum causa, in ijs multùm profecit. A Seraphino Caballo Magistro Generali in Socium, & Prouincialem Terræ Sanctæ ascitus, Ordinis regimini dexteram porrexit incontaminatam. Generalis Procurator, Vicariusque institutus, ita se amabilem cunctis exhibuit, vt è mortalium oculis rapto Comestabili, communi Patrum suffragio, Generalis Magister anno 1583. salutatus fuerit. Sex annos Ordinem summa integritate rexit, in quibus Hispaniæ, Lombardiæque prouincias, cum Romana, alijsque Regni

Neapo

Neapolitani inuiſit. Cum autem ad Generale Capitulum ex Sixti V. decreto in Vrbe congregatum properaſſent Patres, inſtante Capitulo, ab Ordinis Magiſterio ab eodem Pont. Max depoſitus fuit anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo nono, ex eo capite quòd Ordinem deinceps viſitare non poſſet, podagræ morbo ſæpe ſæpius in lecto detentus. Tandem in pace quieuit Romæ in Conuentu S. Sabinę die 16. Iunij anno 1594. ibidem cum ſequenti epitaphio conditus.

F. Sixtus Fabri Lucenſis Ord. Prad. Prouinctalis, in Romana Curia Procuratoris, Vicarij, Sacri Palatij Magiſtri. Magiſtri demum Generalis quinquageſimi Muneribus egregiè perfunctus. Obijt Romæ anno Sal. MD.XCIV. Kal. Iulij. Vixit annos LIII. Menſes X. dies II. Io. Paulus Terraroſſius Obſeruantiæ, & lachrymarum Monumentum D.C.

Gregorij XIII. iuſſu Decretalium textum, cœteraſque Extrauagantes recognouit, vt caſtigatiores in lucem prodirent. *Plod. Lucarin. & Fernand. vbi ſup.*

L.

P.F. Thomas Zobius de Brixia.

POſt Sixti electionem, in Generalem Ordinis, Gregorius Papa XIII. Sacri Palatij Magiſtrum P. F. Thomam Zobium de Brixia prouinciæ Lombardiæ an. Dom. milleſimo quingenteſimo octogeſimo tertio delegit, qui in Bononienſi Conuentu enutritus, peracto ſtudiorum, atque Lectoris curſu, ſacræ Inquiſitionis Tribunali addictus, operam plurimam in Catholicæ Fidei incrementum egregiè collocauit. Promoto ad Treuieanam Eccleſiam P. F. Antonio Balduccio Generali Commiſſario S. Inquiſitionis in Vrbe die 6. Februar. anno 1576. ab eodem Gregorio Pont. Max. in eius locum creatus eſt Commiſſarius, ex quo munere ad hoc nobile Magiſterium poſtmodùm euectus, in eo ſex annos cum ſui laude vixit, obdormiuitque in pace anno Salutis milleſimo quingenteſimo octogeſimo nono, apud noſtros in S. Sabina tumulatus. *Lucar. Fernand. Plod. vbi ſup. Vghell. tom. 8.*

L I.

P.F. Vincentius Bonardus.

ZObio in Magiſterio Sacri Palatij ſufficitur P. F. Vincentius Bonardus Romanus à Sixto Papa V. anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo nono. Hic noſtræ profeſſionis habitu in Conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam aſſumpto, ſtudijs addictus, Laureatus Doctor, celebriſque diuini verbi annunciator euaſit. Pluribus in Romanæ prouinciæ Cœnobijs, & inter cœtera, in ſuo Mineruitano, prioris munus cum laude, obſeruantiæque regularis incremento geſſit. Zobij in Magiſterio Sacri Palatij ſocius, inde à Gregorio XIII. Sacræ Congregationis Indicis Secretarius inſtitutus eſt die 3. Iunij anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo tertio. Poſt duos annos Sacri Palatij Magiſterij ad Hieracenſem Epiſcopatum die 20. Martij anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo primo à Gregorio XIV. eſt promotus. Decem annos in eadem Eccleſia reſedit laudabiliter, viditque dierum ſuorum terminum 11. Martii anno milteſimo ſexcēteſimo primo in ſua Cathedrali terræ datus. Scripſit de virtute cerei Agnus Dei. *Vghell. to. 8. Lucar. & Plod. vbi ſup.*

L I I.

P. F. Bartholomæus de Miranda.

POſt Bonardi ad Hieracenſem Eccleſiam promotionem Gregorius XIV. Sacri Palatii Magiſtrum P. F. Bartholomæum de Miranda Hiſpanum renunciauit, qui Conuentus S. Pauli Cordubenſis alumnus, cum in principalioribus Theologiæ Cathedris docuiſſet ſacras literas, Card. Alexandrino noſtri Ordinis inſtante,

Digitized by Google

Apoſtolico Breui à Sixto V. in Vrbem vocatus, atque Collegij S. Thomæ ſuper Mineruam Regens inſtitutus, in Romana Curia ſuæ doctrinæ ſpecimen egregium dedit docendo, concioneſque eleganti, atque venuſto hiſpanico ſermone habendo. Procurator, & Generalis Ord. Vicarius, ac poſtmodum Magiſter Sacri Palatij inſtitutus, in his muneribus ſe ſumma cum laude geſſit. Viglieuanenſe ſibi ab Hiſpaniarum Cathol. Rege oblato Epiſcopatu, conſtantiſſimè recuſato, ſex annos cũ laude maxima hoc Magiſterium adminiſtrauit: tandẽq; graui hypochondriæ morbo vexatus, cum de medicorum conſilio Neapolim petiſſet, ibidem vitam cum morte commutauit in Conuentu S. Spiritus: relicto poſt ſe ſingularis pietatis exẽplo, die 7. Iunij anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſeptimo, ætatis ſuæ LIII. funere eius ſolemni pompa celebrato omnium Ordinum religioſis viris, Principibus, ac Prorege ipſo comitantibus facibus accenſis ad quatuor hominũ milia. Iacet in Eccleſia noſtra S. Spiritus de Palatio cum ſequenti elogio.

D. O. M.
Reuerendiſs. P. F. Bartholomæo Miranda
Cordubenſi Ord. Prædic.
Sacri Palatii Magiſtro.
Summ. Pont. Vrbani VII. Gregorii XIV.
Et Clementis VIII. donis decorato
Procuratoris, & Vicarii Gener. eiuſd. Ord.
Officio prius functo.
Concionatori celebrrrimo,
Studiorũ Romæ, & Hiſpaniæ præfecto inſigni,
Virtutum omnium decore laudabili
LIII. ætatis ſuæ anno
Neapoli in Conuentu S. Spiritus
Ad meliorem vitam tranſitu claro.
F. Io. Saragozza S. T. Mag. eius dilectiſſimus
Cũ lacrymis, & mœrore extremã manũ poſuit.
Ann. Dom. MD. LXXXXVII.
7. die Iunii.

Fernand. inter ſcriptores Hiſp. Lucarin. & Plod. vbi ſupra.

LIII.

P. F. Io. Baptiſta Lancius.

SVbſequuto Mirandę exceſſu, Clemens Papa VIII. in Sacri Palatij Magiſtrum P. F. Io. Bapt. Lancium Regienſem ex Lombardiæ Prouincia An. Milleſ. quingenteſ. nonageſimo ſeptimo aſſumpſit, qui in ſcholaſticis diſciplinis, atque Fidei Catholicæ negotijs pertractandis verſatiſſimus, propterea que in multis ſuæ Prouinciæ locis, ac præſertim Ianuæ Inquiſitoris munus laudabiliter obiuit, à Sixto Fabro, dum Magiſter Sacri Palatij eſſet, in ſocium aſſumptus, indeque Sacræ Congregationis Indicis Secretarius, die 17. Nouemb. an. Milleſ. quingenteſimo octogeſimo à Gregorio XIII. electus, procurante poſtmodum Hieronymo Card. Bernerio, apud quem aliquando ſub Theologi titulo vitã degerat, ad Magiſterium Sacri Palatij euectus fuit, quod ſequenti anno reliquit à Deo vocatus, & apud S. Sabinam ſepulturæ traditus. *Lucar. in Plod. & Fernand. vbi ſupra,*

LVI.

P. F. Io Maria Guanzellus.

EMortalium luce erepto Lancio, Clemens Papa VIII. Sacri Palatij Magiſtrum P. F. Io. Mariam Guanzellum de Briſighella ex Lombardiæ prouincia nominauit. Extitit Io. Petro Card. Aldobrandino eiuſdem Clementis Nepoti cariſſimus, quem in Ferrarienſi expeditione ſequutus, in arduis Sedis Apoſt. negotijs non ſemel ſuo conſilio iuuit. Oratoris celeberrimi in Romana Curia ſibi nomine obtento, gratioſuſque Prædicator agnitus, à Paulo V. die 25. Iunij anno milleſimo ſexcenteſimo ſeptimo ad Polymnianenſem Eccleſiam aſſumptus eſt, in qua decem, & ſeptem annos, Paſtoris optimi exemplo relicto, vixit: viditque vitæ ſuæ terminum anno milleſimo ſexcenteſimo decimo nono, in ſua Cathedrali humatus in tumulo à ſe pro cunctis futuris Epiſcopis cum ſequenti memoria, conſtructo.

D. O. M.
F. Io. Maria Briſighellen. ex Ord. Prad.
Miſerrimus peccator ſibi, & Succeſſoribus
Viuens poſuit ann. MDC.XII.
A natiuitatis ſuæ anno LV.

Conqui-

Digitized by Google

Conquiſitis etiam quorundam prædeceſſorum ſuorum oſſibus, non minùs religiosè Quam honorificè hìc collocari præcepit an. Dom. MDCXIX.

Scripſit de modo corrigendi, & purgandi libros interdictos. *Vghell. tom. 7. Plod. Lucarin. & Fernand. vbi ſupra.*

L V.

P. F. Auguſtinus Galaminius;

ASumpto ad Polymnianen. Sedem Guanzello, Paulus V. Pont. Max. in cuius locum Sacri Palatij Magiſtrum P. F. Auguſtinum Galaminium de Briſighella ex Prouincia Lombardiæ, Fauentini cœnobij alumnum, virum cordatum, ſcientia non vulgari præditum, vitæque ſanctitate ditatum, delegit, qui peractis ſacris ſtudijs, Bononiæ Philoſophiam, Fauentæ, & Mantuæ Theologiam docuit. S. Inquiſitionis tribunali poſtmodum addictus Brixiæ, Placentiæ, Genuæ, & Mediolani hæreticæ prauitatis Inquiſitor euaſit. Vacante verò Commiſſariatu Generalis Inquiſitionis in Vrbe per aſſumptionem P. F. Deodati Gentilis ad Caſertanam Eccleſiam, in eius locum Generalis Commiſſarius, ex Inquiſitione Mediolan. translatus à Clemente VIII. an. 1604. creatus eſt. Tribus annis in eo munere præfuit, à Paulo V. poſtmodum anno milleſimo ſexcenteſimo ſeptimo ad Magiſterium Sacri Palatij promotus. Aſſumpto ad Purpuram Hieronymo Xauierro Ord. Magiſtro an. 1607. ſequenti anno communi Patrum voto Generalis Magiſter electus, Ordinis prouincias, prætermiſſo omni ſuperfluo comitatu, exhibito cunctis ſuæ inculpatæ vitæ efficaci teſtimonio, viſitauit. Peractis Generalibus Comitijs Pariſijs an. 1611. dum Galliæ Regni Cœnobia viſitaturus paratus eſſet, ſuæ aſſumptionis ad ſacram purpuram nuncium recepit. In Vrbem reuerſus, & Cardinalitio pileo inſignitus, ex Pont. Max. decreto, Ordinis regimen vſque ad alterius Magiſtri Generalis electionem retinuit. Epiſcopus Lauretanus ab eodem Paulo inſtitutus, illuc ſe contulit ſuarum ouium ſaluti conſulturus. Ad Auximatem Eccleſiam ab eodem Pont. Max. poſtmodum translatus die 29. Aprilis an. 1620. gregem ſibi commiſſum nunquam, niſi grauiſſimis vrgentibus cauſis, vel tantiſper deſeruit, nulla re magis, quam Paſtorum præſentia ſubditorum ſalutem vrgeri animaduertens. Ordinis ritus, mores, cibos, ac indumenta, quoad vixit, fideliter ſeruauit, quamuis circiter nonagenarius, qua in ætate clariſſimus vir. Religionis iubar, Paſtorum ſpeculum, ſacrique ſenatus decor, anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo nono, menſe Iulio in pace quieuit, pauperibus ex aſſe hæredibus relictis, & inter cœteros Conuentui S. Mariæ ſuper Mineruam viginti loca montium liberè legauit. Iacet in Eccleſia Ordinis communibus lachrimis parentatus. *Plod. par. 2. lib. 4. Lucarin & Fernand. vbi ſupra.*

L V I.

P. F. Ludouicus Yſtella.

ASſumpto Galaminio ad Ordinis regimen, P. F. Ludouicus Yſtella Hiſpanus, Valentini Cœnobij alumnus ex Vicario Generali, in illius locum Sacri Palatij Magiſter anno milleſimo ſexcenteſimo octauo à Paulo V. Pont. Max. ſubrogatus eſt. Fuit Ludouicus de Prouincia Aragoniæ, vir doctiſſimus, prudentia, ac grauitate maxima præditus, pluribuſque cathedris, atque conuentibus cum laude præfuit non vulgari. In Romana Curia, & apud eundem Pontificem maximo in pretio extitit; cumque eius merita ad maiora tenderent, ſibi vltimum imminere diem cognouit 5. Septemb. anno milleſſexcenteſimo quartodecimo, ſepulturæ traditus ante gradus presbyterij aræ max. prout in libro emortuali Eccleſiæ noſtræ S. M. ſuper Mineruam habetur; nulla proloquente eius memoria. *Plod. Lucarin. & Fernand. locis ſuprad.*

LVII.

P.F. Hyacinthus Petronius.

LVdouici obitu sequuto Paulus V. Pontifex Max. P.F. Hyacinthum Petronium ad Sacri Palatij Magisterium vocauit eodem anno milesimo sexcentesimo quarto decimo. Fuit Petronius Conuentus S. Mariæ super Mineruam Alumnus, Romæ nobili loco natus, emissaque professione, studiorum causa in Hispaniam properauit, vbi vir doctus effectus, in Vrbem remeauit, atque in suo Conuentu Philosophiam docuit, consummatoque cursu; studentium Magister, Baccalaureus postmodum, ac tandem Regens studiorum euasit, perspicaci ac subtili ingenio præditus. Octo annos in Magisterio Sacri Palatij emicuit, euectus postmodum à Gregorio XV. ad Melphitensem Ecclesiam die 5. Septemb. an. millesimo sexcentesimo vigesimo secundo. Ab Vrbano VIII. supremi Inquisitoris in Neapolitano Regno nobili præfectura decoratus, in eo munere pluribus annis præfuit. Conuentum Ordinis in sua Ciuitate fundauit, cui copiosos redditus perpetuos attribuit. Viginti quinque annos in sua Ecclesia vixit, vitamque cum morte commutauit an. millesimo sexcentesimo quadragesimo septimo, mense Septemb. apud nostros ibidem sepulturæ traditus. Scripsit, ediditque in lucem.

Commentaria in Logicam,
Et Phisicam Aristotelis.
Librum summularum.
De necessitate præconuersionis aquæ in vinum in confectione Sanguinis Christi.

LVIII.

P. F. Nicolaus Rodulphius.

POst Hyacinthi promotionem ad Melphitensem sedem Gregorius XV. Sacri Palatij Magistrum P.F. Nicolaum Rodulphium delegit. Hic Florentiæ nobili sanguine ortus, Leonis Papæ XI. Pronepos, Dominicanam togam in Conuentu S. Mariæ super Miueruam induit reluctantibus parentibus, atque apud Clementem VIII reclamantibus, probatoque eius spiritu, inuentus est ex Deo esse. Sacris studijs addictus, multum in eis profecit, consummatoque cursu, Philosophiam, ac Theologiam in Conuentu S. Mariæ super Mineruam docuit: ad Romanæ Prouinciæ regimen postmodum assumptus, mox Magister Sac. Palatij renunciatus, doctissimas, eruditissimasque Conciones in Apostolico Palatio habuit. Mortuo prope Auenionem Magistro Generali Seraphino Sicco, ab Vrbano VIII. Vicarius Apostolicus Ordinis creatus fuit die 19. Octob. anno 1628. sequentique anno communi electorum suffragio Magister Generalis renunciatus est. Ordinem visitauit, atque in Lombardiam, Galliam, Calabriam, Siciliam, Neapolitanumque Regnum perrexit. Romæ tandem obijt 8. Kalend. Iunij 1650. ætatis suæ anno LXXII. eius laudes ex hoc elogio ad eius tumulum apposito legi possunt.

D. O. M.
F. Nicolao Rodulphio Florentino
Octauij S. R. E. Presb. Card.
Et Ludouici Episcopi Pactensis
Germano fratri
Sac. Pal. Apost. Magistro
Ord. Predicat. Vicario
Eiusdemque omnium P. P. consensu
Magistro Generali
Qui sub Vrbano VIII. Pont. Max.
Honoribus amplissimis, ac variis
Granibusque negotijs pro Ord. gestis
XIV. annis integerrimè præfuit.
Principibus charus, Bonis gratus.
Liuida emulorum deinde
Offensus dicacitate,
Excelso, ac forti animo
Violenta eorum tela
Sancta fefellit patientia
Sacros faces tunc vltro
Sibi oblatos detraxit
Cuius probitas, atque innocentia
Eò magis intelligi & suspici potest
Quo magis æquo iudicio
Quinque S. R. E. Card. denudata

Ab

Digitized by Google

Ab Innocentio X. P. M. comprobata eſt.
Cum poſt quinquennium
Extincto Thoma Turco ſucceſſore
Inaudito ſanè exemplo
Præſes Generalis inſtitutus fuiſſet:
Demum inſtantibus Comitijs
Vnico cum omnium ore
Ad ſummum renocaretur faſtigium
Gloria cumulatus
Ordini, Patriæ, Bonisque omnibus ablatus
Ann. Sal. M.D.C.L.
VIII. Kal. Iunij *Aetatis ſuæ* LXXII.
FF. Conuentus S. M. S. Miner.
Parenti Opt. MM. poſuerunt.

De communi Patrum Conuentus S. Mariæ ſuper Mineruam conſenſu præfatus ſepulchralis lapis fuit Rodulphio conſtitutus, tamquam eiuſdem Conuentus benefactori maximo. Cœnobium quoque S. Sixti via Ardeatina conſtitutum nobilibus ædificijs, viridarijs, nec nõ perpetuiſq; redditibus ditauit, copioſo ſuarum contributionum ære effuſo. Scripſit in Nouitiorum Ordinis commodum pius Pater Italico ſermone meditationum librum, cui titulus eſt. *Breue modo di fare Orazione mentale*. Impreſſum Romæ apud Manelphum anno 1642.

LIX.

P. F. Nicolaus Ricardius.

SVceſſorem in Sacri Palatij Magiſterio Rodulphius P. F. Nicolaum Riccardium Ianuenſem habuit, de prouincia tamen Hiſpaniæ, & Vallifoletani Conuentus, vt vocant filium. Fuit Riccardus corpore ad deformitatem pinguis; ſed ingenio pulcherrimus: ſcientiarum omnium Gaza, in SS. Patrum doctrina ſupra modum verſatus, in ſacra prædicatione eloquentiſſimus, in ſcholaſticis ſcientijs verſatiſſimus; noſtrique ſeculi Literatorum Princeps, ſcientiæ Monſtrum in Vrbe & Orbe cognitus, communique nomine MONSTRVM nuncupatus. In hoc noſtro Conuentu Mineruę ſtudiorum Regens pluribus annis, ex eo munere Sacri Palatij Magiſter ab Vrbano VIII. qui Nicolaum ſummopere diligebat, creatus fuit in Vigilia Pentecoſtes, quæ diæ 2. Iunij contigit anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimonono; cum enim electo Magiſtro Ordinis Rodulphio ſolemni proceſſione de more inſtructa, ad Vrbani Pont. Max. beatorum pedum oſcula, poſt terminatas Veſperas in Pontificio Sacello noſtri omnes in Vrbe exiſtentes acceſſiſſent, eundem Riccardium ſacros pedes oſculantem, Vrbanus Sacri Palatij Magiſtrum ore proprio Cardinalibus Eminentiſſimis, ac tota Curia applaudentibus, pronunciauit. Apoſtolicus Prædicator poſtmodum adlectus coram Pont. Max. Purpuratiſque Patribus doctiſſimas, ac vere Apoſtolicas conciones habuit; in hoc ſuorum laborum, & honorum curſu, apoplexiæ morbo correptus interijt die 30. menſis Maij anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo nono ætatis ſuæ 54. communi Romanæ Curiæ mœrore in noſtra Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam tumulatus, nullo proloquente elogio. Scripſit doctiſſimus vir, & euulgauit.

Doctiſſimos libros Super Litanias B. Virg.

Et Synopſim Conc. Tridentini, qua ad Vniuerſalem eiuſdem Concilij Hiſtoriam proluſerat, quam ſi diutius vixiſſet, procul dubio editurus erat. Alia plura ſcripſit quæ morte preuentus edere non valuit.

In Riccardij laudem funebrem orationem habuit P. Melchior Incoffer Societatis Ieſu nobile germen, Vir eruditiſſimus, & Sac. Congregationis Indicis Conſultor, quam maximo cum Auditorum plauſu ſequenti periodo terminauit.

Hoc vnum dixiſſe ſufficiat: Quo die Nicolaum Riccardium funeranimus, ſolem, oculum mundi deliquio lucis ſuæ luxiſſe atratũ. Contigit enim illa die ſolis Eclypſis.

LX.

P. F. Vincentius Maculanus.

RIccardio in Sacri Palatij Magiſterio ſucceſſit P. F. Vincentius Maculanus de

de Florentiola Inſubriæ nobili Oppido ex Prouincia Lombardiæ. Hic Dominicano habitu in Papienſi Conuentu aſſumpto ſacrisque ſtudijs addictus, peracto Philoſophico, & Theologico curſu in principalioribus huius Prouinciæ Conuentibus, Philoſophiam, ac Theologiam docuit. Ad S. Crucis de Boſcho, aliaque Cœnobia regenda aſſumptus, ſubditos & verbo, & exemplo ad regularis obſeruantiæ ſequelam induxit. Papienſis primo, Ianuenſis deinde hæreticæ prauitatis Inquiſitor effectus, quæ ſui muneris erant, fidelitate maxima, ſummaque animi conſtantia adimpleuit. Romam ab Vrbano VIII. vocatus, Procurator Ordinis primo, Generalis Commiſſarius S.R.E. & Vniuerſalis Inquiſitionis ab eodem Pont. Max. poſtmodum renunciatus, à Nicolao Rodulphio Generalis Vicarius inſtituitur eſt, & poſt Monſtri exceſſum, Sacri Palatij Magiſter euaſit; in quibus nobilibus præfecturis, cum cordatiſſimi, & pijſſimi viri ſibi nomen obtinuiſſet, ab eodem Pontifice Max. S. R. E. Cardinalis ſub S. Clementis titulo, & Archiepiſcopus Beneuentanus anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſ. primo creatus fuit; in qua dignitate conſtitutus, erga Ordinem maximo affectus amore, eiuſdem Conſtitutiones in victu, & veſtitu, lanea tunicella ad carnem ſemper vſus, adamuſſim obſeruat; eidemque haud vulgaria beneficia in dies conferre non deſiſtit. Ad commiſſam ſibi Eccleſiam celeri pede, Paſtoris Optimi munia completurus, properauit, in qua lætitiæ ſingularis exhibitis ſignis, ab ouibus ſuis fuit receptus. Ibi primæuæ Eccleſiæ Epiſcoporum virtutes æmulatus, ſe bonorum operum exemplum cunctis exhibuit. Ab eodem Pont. Max. in Vrbem reuocatus, grauioribuſque Curiæ negocijs addictus, Beneuẽtanum Epiſcopatum dimiſit anno 1643. In nobili Architecturæ ſcientia peregregiè excultus, ab Vrbano VIII. in Inſulam Melirenſem directus fuit, vt illius Arces, ad eludendos Turcarum impetus, in meliorem, tutioremque formam reduceret; idemque in Romana Adriani Mole, atque in Vrbana Arce Bononien. ditionis, necnon in Vrbis nouis mœnibus fœliciter præſtitit. Viuit adhuc optimus Cardinalis, hoc anno 1666. quo hæc ſcribimus, In ætate LXXXVII. annorum conſtitutus.

XLI.

P. F. Gregorius Donatus.

ASſumpto ad purpuram Maculano: Die 17. Decemb. cadentis anni milleſimi ſexcenteſimi quadrageſimi primi, Sac. Palatij Magiſt. ab Vrbano VIII. Pont. Max. creatus eſt P.F. Gregorius Donatus Romanus, qui Ordinis habitum in Conuentu S. M. ſuper Mineruam aſſumpſerat. Fuit Donatus vir doctus, in conuentu Mineruitano Baccalaureus, vt vocant, & ſtudentium Magiſter, Romanæ prouinciæ Vicarius, prouinciæq; Regni Neapol. prior prouincialis effectus, prouinciam illam ſũma cum integritate rexit & ad Comitia Generalia an. 1629. Romæ celebrata acceſſit, vnuſque ex electoribus Rodulphij fuit. Electione verò ſubſequuta, prouincialis munere ſe exſoluit, ab Vrbano VIII. Epiſcoporum, atque pro Beneficiorum concurſu, examinator delectus. Erat Donatus, aſpectu decorus, conuerſatione amabilis, eloquio gratus, ſermoneſque ſuos lepòre maximo condiebat. Quinque tantummodò menſibus, & his etiam non completis, Sacri Palatij Magiſter vixit, quieuitque in pace die 16. Maij ætatis ſuę anno LXIII. ſalutis verò milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſecundo, in noſtra Eccleſia terræ traditus, ſequenti elogio eius ſepulchro à Patritio Minoren. Epiſcop. germano fratre conſtituto.

Gregorio Donato Rom.
Sac. Apoſt. Palatij Magiſtro Ord. Prad.
Hunc veſtigales Mortalium oculi
Gregorium è Cœlo redditum, lugete.
Acerbus ano; maturus ingenio
Collactaneam habuit ſapientiam;
Naturam ingenio, ingenium virtute
Vicit.
Nondum adultus, iam Magiſter,
Plùs docuit, quàm didicit:
Præceptis, exemplo.
Vtrique par fortunæ.
Vtramque procuranit, vicit.
Dignitatum gradus omnes meritus aſcendit.

Nullius

Nullius Candidatus.
Rexit alios vt ſe ipſum;
Seipſum vt alios.
Oculata mente, cæca manu.
Talem virum Magiſtrum Orbis nominauit
Vrbanus VIII. Pont. Max.
Hinc merita metire.
Vixit ann. LXIII.
Obyt ann. M.D.C.XXXXII.
Menſe Maio die XXI. hora XXII.
Patritius Donatus Epiſcopus Minoren.
Frater Fratri monument. hoc P.

Author fuit Donatus, vt in lucem prodiret D. Thomæ Summa in XII. paruos tomos diſtincta, Romæque impreſſa, & ab eodem correcta, quæ communi nomine Donati ſumma nuncupatur. Compoſuit plures in laudem D. Thomæ ſermones, in ſolemni eiuſdem Sancti Doctoris feſto coram Eminentiſſimorum Cardinalium Collegio, in noſtra Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam à pluribus ex noſtris de more habitos.

XLII.

P. F. Reginaldus Lucarinus.

POſt Donati exceſſum ad Sacri Palatij Magiſterium P. F. Reginaldus Lucarinus de Trebio ab Vrbano Papa VIII. promotus eſt anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſecundo. Hic Dominicano habitu in conuentu S. M. ſuper Mineruam aſſumpto, ſacris ſtudijs addictus, in eiſdē egregiè profecit. Philoſophiam, & Theologiam in eodem conuentu docuit. Mox Prior communi Patrum voto in eodem conuentu electus, nondum tranſacto anno, officium dimiſit, propriæ quieti, & ſtudijs ſacrorum librorum intentus. Ad Magiſterium Sacri Palatij poſtmodum euectus, eandem religioſam viuendi normam, quam in Ordinis ingreſſu ſibi præfixerat, retinuit. Ab Vrbano VIII. poſtmodum Ciuitatis Plebis Epiſcopus, anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo tertio, menſe Februario creatus, in ea dignitate primæuæ Eccleſiæ Sanctos Paſtores æmulatus, cunctis Epiſcopalis menſæ in pauperes, & ſuæ Eccleſiæ ornamentum erogatis redditibus, præter ſibi neceſſaria, ex copioſo etiam ſibi relicto patrimonio ſubminiſtrat. Cathedralem ſuam inſtauratit, ſacra ſuppellectile, argenteis vaſis, ſactis calicibus, alijſque ad ſacrificium incruentum peragendum opportunis inſtrumentis ditauit. Gregem ſibi commiſſum cum Clero iuxta Sacrorum Canonum documenta per ſalutis ſemitam dirigere non ceſſat, factus ipſe cunctis virtutum omniū exemplar, infirmos viſitando, pupillos, orphanos, viduaſque iuuando, atque pauperum miſerias larga manu ſubleuando. Conuentui noſtro S. Dominici de Trebio, ex patrimonialibus bonis ad duodecim millia ſcutorum legari voluit, aliaque in dies beneficia Ordini conferre nō deſiſtit. Hoc anno 1666. quo hæc ſcribimus, in ſua Eccleſia viuit, verè Iſraelita, in quo dolus non eſt. Scripſit doctus, & cordatus Paſtor.

Tomos tres notationum in regulas, & libros, ac authores Indicis librorum prohibitorum, qui extant manuſcrip. in Bibliotheca Vatic.
Expoſuit vetus & nouum teſtamentū.
D. Thomæ ſententijs de verbo ad verbum collectis, quam expoſitionem *Maſſam Auri* nominauit, huc vſque prælo non dum datam.
Impreſſit librū de Epiſcopo Regulari.
Laudationem D. Thomæ.
Manuale Thomiſticarum Controuerſiarum.
Chronologiam ſecundum rationem temporum.

Scribitque modò Bibliothecam, in qua Ordinis Scriptores omnes recenſet.

LXIII.

P. F. Michael Mazzarinus.

IN Lucarini locum ſucceſſit P. F. Michael Mazzarinus Romanus ab Vrbano VIII. Sacri Palatij *Magiſter* anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo tertio inſtitutus. Hic habitu Ord. in noſtro S. M. ſuper Mineruam Cœnobio ſumpto, Bono-

Digitized by Google

ſiæ theologicum curſum ſub P. F. Thoma Turco tunc illius ſtudij Regente complebit. In Vrbem reuerſus, Philoſophiam in ſuo Conuentu publicè profeſſus eſt, inde Venetias Commiſſarius pro arduis Ordinis negocijs à Magiſtro Generali Rodulphio directus, rebus ad optatum finem perductis, Apuliæ primò, Romanæ prouinciæ poſtmodum prior prouincialis ſalutatus fuit anno 1638. Eo in munere quatuor annos, & iterum poſt auctoritate confirmatus, præfuit laudabiliter; (meæ huius operis ſcriptore, in eodem munere aliquando eius ſocio). Euecto ad ſedem Ciuitatis Plebis Lucarino, Vrbanus VIII. illum in eius locum Sacri Palatij Magiſtrũ ſubſtituit, quo in munere duobus completis annis præfuit, cuique Aquenſis Archiep. ab Innocentio X. anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo quinto promotus: menſe Iulio eiuſdem anni in noſtra Eccleſia S. M. ſuper Mineruam à Card. Grimaldo conſecratus. Mox in Galliam profectus, Octob. 30. die ſolemniter ſuã Eccleſiam ingreſſus, communi omnium acclamatione receptus eſt. In Vrbem biennio peracto reuerſus, ab eodem Innocentio in Galliarum Regis gratiam, die 8. Octob. anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſeptimo S. R. E. Presb. Card. Tit. S. Cæciliæ creatus eſt: Cardinaliſq; S. Cæciliæ ſibi nomen aſſumpſit. Ab eodem Rege Chriſtianiſſimo poſtmodum Cataluniæ Prorex inſtitutus, Barchinonam ex Vrbe menſe Ianuario ſequentis anni 1648. diſcedens, perijt, ibique vſque ad Iulij menſem præfuit. Romã die 9. Auguſti reuerſus, vt apud Innocentium X. pro Galliæ Rege Oratoris munere fungeretur; cum die S. Auguſtino ſacra ad Pontificis Maximi audientiam ſolemni pompa Regias literas exhibiturus pergere deberet, die 26. Auguſti, vigentibus in Vrbe caloribus maximis, ex aeris immutatione in grauem morbum incidit, ex quo ſe mortalem ſtatim agnouit. Abdicatis igitur cunctis mundanis curis, ſolique Deo addictus, poſt generalem totius ante actæ vitæ confeſſionem peractam; aduocato Thoma Turco Generali Magiſtro, atque ab eo ſicut & ab vniuerſis Ordinis Fratribus, vt apud nos moris eſt, venia poſtulata, Benedictioneque obtenta; anulo valoris ſcurorum trium millium ſuo conuentui S. Mariæ ſuper Mineruam, nobiliorique ſuppellectile Aquenſi Eccleſiæ legatis, ſpiritus feruore maximo inter manus noſtras placidiſſimè quieuit in Domino die 1. Septemb. horã tertia poſt ſolis occaſum an. milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo octauo, ſelecta ad pedes Fratrũ ſuorum ſepultura in hac noſtra Eccleſia, in qua Ordinis habitum ſumpſerat. Fuit Michael Mazzarinus ſumma benignitate, ac liberalitate prædius, erga Ordinem noſtrum incredibili amore affectus, quippe qui in tantis honoribus conſtitutus hoc vno gloriabatur, ſe Dominicani inſtituti fuiſſe profeſſorem. Vixit annos XXXXIII.

LXIV.

P. F. Vincentius Candidus.

EVecto Mazzarino ad Archiep. Aquẽſem Innocentius Papa X. Sacri Palatij Magiſtrum eodem anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo quinto P. F. Vincentium Candidum Syracuſanum inſtituit. Hic Ordinis habitu in noſtro S. M. ſuper Mineruam cœnobio aſſumpto, puritati, modeſtiæ, atque diuinis literis vacans, doctiſſimus, & religioſiſſimus vir effectus eſt. Fuit enim morum integritate, vitæque candore laudatiſſimus, regulariſque obſeruantiæ vſque ad mortem exactiſſimus cultor, nec non ieiunijs Ord. addictiſſimus.

In Conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam ſemel, iterum, atque tertiò Prior electus, eidem multa bona, ex piorum eleemoſynis cõtulit, de cuius manibus operis huius ſcriptor Ordinis habitum, nomenque 15. die Octob. an. 1628. ſuſcepit, reuolutoque anno eadem die, Sanctæ Tereſiæ Virgini dicata ſacram profeſſionem emiſit. Prouinciarum Apuliæ primò, Siciliæ poſtmodum, ac Romanæ tandem Prior Prouincialis effectus, in regulari obſeruantia promouenda totus eluxit. Apoſtolicus Ordinis Vicarius iterum, ac tertiò, & in Baſilica Liberiana, quæ S. Mariæ Maioris communi nomine nuncupatur, per viginti & ſupra annos Papæ Pœnitentiarius

extitit

extitit. Diſquiſitiones Morales in quatuor libros ſectas, Romæ, & alibi plries impreſſas, euulgauit. Scripſitque de Primatu D. Petri opus, quod Innocentio X. exhibuit. In Romana Curia, *Ordine*, & *Orbe*, etiam apud Summos Pontifices in magna exiſtimatione habitus ſemper fuit. Demum aſſiduis ſtudijs, orationibus, ac vigilijs fractus; quartanaque febri paulatim conſumptus, mortem lætus aſpexit, die 6. Nouemb. anno 1654. relicto cunctis de ſe ſanctitatis odore, ad cuius funus maximus populi, & Principum concurſus, eius veſtium particulas pro magno munere efflagitantium, acceſſit, corpore in noſtra Eccleſia cum ſequenti elogio condito.

D. O. M.
F. Vincentio Candido Ord. Prad.
morum candore, doctrina
vitaque probitate clariſſimo
Cœnobÿ S. M. S. Mineruam
ſemel, iterum, ac tertiò Priori
Prouinciarum Apuliæ Siciliæ atque Romanæ
Prouinciali præfecto
Apoſtolico Pœnitentiario
Ordinis ter Generali Vicario
Sacri Palatÿ Magiſtro
VIII. Id. Nouemb. an. M.D.C.LIV.
E *mortalium oculis erepto*
Ex *Fratrum S.M.S.M. pietate poſitum.*

Tanti *Viri* iacturam in hunc modum Ordini anunciauit Magiſter Generalis.

Vniuerſis Fratribus Ord. Prad. Fr. Io. Baptiſta de Marinis &c.

COmmunia mala communibus proſequenda lachrymis. Et quamvis dolor, quem hiſce diebus concepimus, eius ſit acerbitatis, & molis, vt etiam in vos, totumque Ordinem diſtributus, ſuum apud nos pondus retineat; ad illius ſolatium, Ordiniſq; tamen ſolatium non parum faciet publicus Ordinis luctus, publicaque veſtrum, & priuata pietas.

Septima igitur huius Menſis dies (quæ & Sabbatum fuit) quinta circiter noctis hora ad requiem, & perpetuæ lucis diem emiſit ſuauiſſimum, pijſſimum noſtrum ſenem, Venerabilem P. Fr. Vincentium Candidum ſacri Apoſt. Palatij Magiſtrum, re, & opere, tam Vincentium, Candidum, & Magiſtrum, quàm nomine, & Officio. Stat, ſuperque ad illius pretium, ad veſtrum dolorem nimis, & ſi ad noſtram in eum charitatem parum diximus, dum nominauimus; cuius nota, chara, laudataque ommibus, nedum vobis, pietas, innocentia, humilitas, eruditio, prudentia, zelus, ſanctitas, vel à Sanctiſſimo Domino Noſtro Innocentio Papa Decimo meruit amari; & palam ſæpius commendari; qui octogenario maior, iam à puero maximæ expectationis, & laudis, ſexaginta & vnum annos in Ordine perſanctè, non tam vixit, quam luxit, & arſit. Qui interim ad varia Ordinis per varios virtutum gradus aſſumptus officia, ter Prior conuentus Romani Sanctæ Mariæ ſuper Mineruam; quater varijs in Prouincijs, Sicula, Apula Romana, Prouincialis; ter ſummi Pontificis iuſſu Vicarius Generalis Ordinis, ſui ſemper ſimilis, ac totius obſeruantiæ vera factus effigies, Religionem non minoribus ditauit exemplis, quam documentis; profundæ, quam editi monſtrant libri, eruditioni, profundiorem humilitatem; ſanguinis nobilitati, virgineam puritatem; publicis occupationibus, iuge orationis; pœnitentiæ, charitatis otium, ſtudiumque raro felicique iungens commercio; verè dives quia verè pauper; tandem in tot, tantarumque complexu virtutum, has inter laudes, hæc inter merita, vt vixerat, mortuus eſt, noſtris dignior elogijs, quam lachrymis; ni noſter foret, & imitatum mallemus, quam laudatum.

Vnde nihil aliud noſtro licet, ſupereſtque dolori, quod addamus epytimbium, niſi vt vos ad ſuprema, debitaque tantæ pietatis viro fraternæ charitatis officia, ad deuota ſcilicet pro illius anima ſuffragia publica, & priuata inuitemus. Et ſi enim attenta angelica mortalis eius vitæ ſerie (quæ prætioſam gloriæ, atque hiſtoriæ materiam dabit) neutiquam dubitemus Candidum noſtrum iam inter Candidos Angelorum choros felicem, nedum felicitatis Candidatum, nihilominus (vt piè monet Auguſtinus) melius iſta illi ſupererunt, quæ non obſunt, quàm deerunt quæ prodeſſe poſſunt. Volque demum hoc in exemplari, quod vobis in hoc perfectionis monte monſtratum eſt, vitæ religioſæ compendium intuentes, totque virtutis veſtigia agnoſcentes, ea vt ſequa-

mini, & ametis hortemur, Satis enim illum laudauerimus, si imitemur: vt dum in eo humanitatis nostræ vulnera sentimus ab eodem immortalitatis remedia mutuemur. Valete, & pro Nobis orate. Datum Romæ in conuentu nostro S. Mariæ super Mineruam pridie Id. Nouemb. anno Dom. M.DC.LIV.

Fr. Ioannes Baptista de Marinis.

LXV.

P. F. Raymundus Capisuccus.

SVblato è Mortalium oculis Candido, Innocentius Papa X die XIII. Nouēb. eiusdem anni millesimi sexcentesimi quinquagesimi quarti Sacri Palatij Magistrum P. F. Raymundum Capisuccum nominauit. Natus est Raymundus è generosa Capisuccorum Romana familia, quæ Orbi dedit S. R. E. Cardinales, Apostolicæ Sedis Legatos, Pontificum, ac Regum Vicarios, Senatores Vrbis, Exercituum Præfectos, Copiarum Ductores, aliosque nobilium scriptorum Annalibus famæ cōmendatos. Parentes Raymundo fuerunt Paulus Podij Catini, Monterij, aliorumq; Castrorum Marchio, & Hortentia Mariscotta insignis nobilitatis, & virtutis fœmina, Marci Antonij, Iulianelli, Parrapique Comitis, & Octauiæ Vrsinæ ex Vrsinis, dictis de Castro S. Angeli filia. Octauiam autem genuerunt Vicinus Vrsinus Polymartij Dynasta, & Iulia Farnesia, Galeatij Farnesij, & Isabellæ ex Comitibus Anguillariæ filia. Ab inclitis adeò Progenitoribus pietatem, ac virtutem sortitus Raymundus, quartodecimo ætatis suæ anno dum Rethoricæ in Romano collegio operam daret, nostro Prædicatorum Ordini, abdicato seculo, nomen dedit, ac de manu P. Vincentij Cādidi in Sac. Palatij Magisterio decessoris sui, Cœnobij S. Mariæ super Mineruam tunc Prioris, qui Raymundo, quasi maiora præsagiret, valde cupiebat, religiosum habitum induit. Post emensa Philosophiæ, ac Theologiæ studia, vtramque facultatem publicè Romæ professus est, cunctis nostri Ordinis scholasticis muneribus perfunctus. Inde Sac. Congregat. Indicis Secretarius, & mox etiam Episcoporū coram Summo Pontifice Examinator ab Innocentio X. institutus, commissa sibi munera tam integrè, ac è Republica literaria administrauit, vt translato in æternam requiem Candido, illico in eius locum Sacri Palatij Magister suffectus fuerit.

LXVI.

P. F. Hyacinthus Libellus.

PAter F. Hyacinthus Libellus nobilis Typhernas, patre Fausto, matre Iustina Eugubina ex comitibus de Carbonaria post Capisuccum S. Pal. Mag. effectus est. qui 12. annos natus, habitum nostri Ordinis à Fratre Vincentio Candido tunc priore suscepit, & 16. annum agens, cum plausu ex vniuersa Philosophia conclusiones substituit annoq; suę ætatis 25. Prædicator Generalis, Magister postea in Capitulo Generalissimo, creatus est. Perusij primo Philosophiam publicè docuit, Philosophiam iterum, & Theologiā in Collegio Mineruæ cum laude functus, professus est. Studiorum Collegij de Propaganda Fide Præfectus Romanæ quoq; Prouinciæ bis Prouincialis fuit. Secretarius Sac. Cōgregationis Indicis officium decennio administrauit, ac deinde Magister Sacri Palatij ab Alexandro VII. constitutus est, quod officium laudabiliter regit.

PSEVDO-PONTT. MAG. SAC. PALATII.

I.

ITa consueuit Apostolica Sedes ex Prædicatorum Ordine Sac. Palatij Magistros sibi deligere, vt etiam hoc idem præstare PseudoPontifices non omiserint. Inter hos emicat P. F. Nicolaus de Sancto Saturnino Gallus, qui fuit Magister Sacri Palatij Clemente VII. Pseudo-Pontifice,

&

& Vrbano VI. vero Pont. in Petri Cathedra ſedente. Fuit Nicolaus vir doctiſſimus & ab eodem Clemente Cardinalis tit. S. Laurentij in Paniſperna creatus die 16. Decem. an. 1378. abſens tamẽ, & ſequenti anno die 25. Iunij ſolemniter Maſſiliam ingreſſus eſt, vbi Clemens erat, Cardinalitium Pileum recepturus. Auenione deceſſit die 23. Ianuarij 1382. in Dominicanorum templo ibidem tumulatus. *Spondanus in Auctar Chronolog. Plod. inter Cardinales Ordinis, Lucarinus in Catalog. Magiſt. Sacri Palatij. Ex lib. Proniſ. Prab. eiuſd. Clementis VII.*

I I.

P. F. Io. de Nouocaſtro.

HVnc Clemens VII. in ſua obedientia ita nuncupatus, Magiſtrum Sacri Palatij, poſt aſſumptionem Nicolai ad purpuram elegit: qui cum eſſet ex Burgundia oriundus, eiuſdemque Clementis conſobrinus, nobili loco natus, vir doctus, & magni nominis Theologus, ab eodem Sacri Palatij Magiſter, & Canonicus Eduenſis anno milleſ. trecenteſimo ſeptuageſimo octauo creatus fuit primò; deinde Tullenſis Epiſcopus poſt quatuor annos inſtitutus, tandem S. R. E. Cardinalis ab eodem Pſeudo-Pontifice Clemente VII. nuncupato, renunciatus eſt die 23. Decemb. anno milleſimo trecenteſimo octogeſimo tertio, ſub Tit. SS. Quatuor Coronatorum. Oſtienſis Epiſcopus poſtmodum inſtitutus, Petrum de Luna, in ſua obedientia Benedictum XIII. nuncupatum, die XI. Octob. anno 1394. ſolemni ritu conſecrauit. Quindecim annos in ſuo Cardinalatu vixit, obijtque Auenione die 4. Octob. anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo octauo, prope eandem ciuitatem in loco, qui dicitur Villanoua, apud Carthuſianos conditus. *Ex lib. Proniſ. Pralat. eiuſdem Clementis VII. Gallia Chriſt. tom. 3. & Vghellus in Epp. Oſtien. num. 61.*

I I I.

P. F. Sancius de Porta.

EVecto ad Purpuram Ioanne, idem Clem. VII. Sacri Palatij Mag. P. F. Sancium a Porta Aragonenſem elegit, qui cum eſſet maxima in agendis prudentia præditus, ſacræq; theologiæ Laureatus celeberrimus, eidem Clementi cariſſimus fuit. At Sancius animaduertens diro ſchiſmate Eccleſiam lacerari, cum Sanctiſſimæ Pentecoſtes die in publico Pontificio ſacello coram Benedicto, XIII. nuncupato, eiuſque aſſeclis, de more oraturus eſſet; Spiritu Aeterni Patris per os eius loquente, de tollendo ſchiſmate, tam ardenti, conſtantique pectore perorauit, vt auditorum animos in ſuã ſententiam traxerit; Benedicti que odium maximum in ſe concitauerit; à quo in carcerem ſtatim detruſus, duobus annis ibidem miſerrimè vixit. Amicorum poſtmodũ auxilio inde eductus ad Innocentij VII. Pont. M. pedes acceſſit, à quo benignè receptus, Apoſt. Capellanus ac Pœnitentiarius factus eſt, viditq; pacem Eccleſiæ reſtitutam, in qua deceſſit anno 1419. *Olmeda in vita B. Raymundi de Capua Mag. Ord. & Lucarinus vbi ſupra.*

I V.

Sanctus Vincentius Ferrerius.

TAnta erat in veri, ac legitimi Pontificis cognitione tunc temporis ambiguitas, vt Sanctus Vincentius Ferrerius ad Petri de Luna, Benedicti XIII. nuncupati, partes declinauerit, à quo Sacri Palatij Magiſter creatus eſt poſt Sancium de Porta. Pluribus annis eidem Benedicto inſeruiuit S. Vincentius; at vnione Eccleſiæ in Conſtantienſi Concilio facta, Martino V. obedientiam præſtauit, atque contra Petrum de Luna in priuatis, publicisque colloquijs, ex ſuggeſtu, & ſemper, quoad vixit, prædicauit, eius in Pſeudo-Pontificatu pertinaciam increpando. Obdormiuit poſtmodum in Domino Venetiæ

in

Digitized by Google

in Brittannia minori anno milleſimo quadringenteſimo decimo nono innumeriſque miraculis clarus à Caliſto III. in Sanctorum album relatus fuit. *Lucar & Fernand. vbi ſupra.*

LECTORES SACRI PALATII.

COnſueuit Apoſtolica Sedes, quæ Magiſtra eſt veritatis in Vaticano Palatio Doctores præſtãtiſſimos enutrire, qui ſacras literas ibidem edocerent, diuinaſque ſcripturas doctiſſimis commentarijs illuſtraren.; & hi communi nomine Sacri Palatij Lectores nuncupabantur, qui tam ex ſecularibus, quam ex ſacris Ordinibus indiſcriminatim aſſumebantur. Perſtitit diu in Vrbe laudabilis hæc conſuetudo vſque ad Leonis X. Pont. Max. tempora, qui publico auditorum commodo conſulturus, atque à diſputationum clamoribus Apoſtolicum Palatium vindicaturus, Romanam Sapientiam in Vrbis nobiliore parte conſtruxit, Doctoribuſque annua ſtipendia conſtituit, quæ Sixtus Papa V. poſtmodum auxit: factumque eſt ex eo tempore vt Doctores huiuſmodi, non non Sacri Palatij amplius, ſed Romanæ Sapientiæ, Lectores nuncuparentur.

Fuere ex Ordine noſtro quamplures, qui in Sacro Palatio diuinas literas interpretabatur: & hi ex lectione, quam habebant, Baccalaurei, vel Lectoris ſacri Palatij nomen conſequebantur.

B. Ambroſius Sãſedonius de Senis à Clemente Octauo P.M. ſub die 22. Martij Romano Martyrologio aſcriptus; Sacri Palatij Vniuerſitatem, iam pridem Friderici Secundi, eiuſque ſequacium perſequutionibus Romanæ Eccleſiæ illatis, ſoluram, ex Pontificio decreto Vrbani IV. reſtituit in eaque Lector tribus annis cum ſua, & Ordinis laude maxima docuit. Factum D. Iulius Sanſedonius Groſſetanus Epiſcopus in eiuſdem B. Ambroſij Sanſedonij gentilis ſui vita, quam Romæ apud Iacobum Maſcardum cum Pauli V. Pont. Max. priuilegio an. 1611. impreſſit, in hunc modum pandit. *Eſſendo mancate in Roma le ſcole publiche di Teologia per le turbolenze di quei tempi, ne' quali Federico Secondo, e ſeguaci ſuoi hauenano lungamente trauagliata la Chieſa di Dio: & eſſendo il Romano Pontefice molto ben ſodisfatto di F. Ambroſio per quello, che adoperato l'hauena per ſeruigio di S. Chieſa, volle promouerlo à Veſcouado: ma ricuſando egli per humilta, ſi ſerui di lui per riformare & à buono ſtato ridurre lo ſtudio di Roma, oue leſſe Theologia tre anni, e predicò in detta Citta con grandiſſimo concorſo, non ſolo di popolo, ma di Cardinali, di Prelati, è Signori, e di huomini ſcientiati: e piacque a Dio benedetto di produrre largo frutto dalla ſemenza della ſua parola per miniſterio di F. Ambroſio à ſalute dell' anime, & a riduzzione in bona forma dello ſtudio publico di Roma, oue nondimeno era egli pauroſo grandemente di ſtare, temendo l' applauſo delle ſue lettere, e predicationi.* Hęc ille. Fuiſſe autem B. Ambroſium, dum eſſet Prior in conuentu Vrbeuetano, ad Ianuenſes Apoſtolicum Legatum tranſmiſſum an. milleſ. ducenteſimo ſexageſimo quarto, docet Bzouius noſter in Annal. Eccleſ. ad præfatum annum ſub num. IX.

Ad Magiſtrum Ordinis autem, atque Generalia Capitula Lectorum Sacri Palatij inſtitutio, ex Apoſtolico indulto tunc ſpectabat. Vnde in Generali Auenionenſi noſtri Ordinis Capitulo anno 1442. celebrato P. F. Matthæus de Finario Ligur ad legendum ſententias in Sacro Palatio fuit aſſignatus: & in ſequenti Capitulo apud Diuionen anno 1444. congregato, P. F. Barthelomæus Penades Hiſpanus ad idem fuit munus aſſumptus. Et in Capitulo in Monte Peſſulano celebrato anno 1456. P. F. Ludouico Vincentio Hiſpano idem munus fuit demandatum; quorum omniũ tale extat apud Fernandez teſtimonium. *Notandum eſt, quod non ſolum Magiſtri Sacri Palatij aſſumebantur ſemper ex Ordine Prędic. ſed etiam Lectores Sententiarum & Sacræ ſcripturæ, & iſti eligebantur ſemper in Capitulis Generalibus, vt in Capitulo Generali an. 1442. Auenione celebrato electus eſt F. Matthæus de Finario Ligur Lector Sacri Palatij & in Capitulo Generali apud Diuionem 1444. Fr. Barthelomæus Pennades Hiſpanus; & in Capit. Gen. apud Montem Peſſulanum an. 1456. F. Ludouicus Vincentius Hiſpanus. Et erant diſtincta officia: nam Lectores non tantum è noſtra fami-*

milia aſſumebantur, & legebant, ſicut modò in Academia Romana, quam vocant Sapientiam.

Inſtituebantur quoque huiuſmodi Sacri Palatij Lectores à Magiſtris Generalibus noſtris; in cuius veritatis argumentum ſequentia adducimus teſtimonia ex eorundem Regeſtis fideliter deprompta.

P. Baccalaureus F. Io. de Candido ex Trinacriæ Prouincia ſub Sixto IV. Pont. Max. à Magiſtro Ord. Leonardo de Manſuetis, ad legendum ſententias in Sacro Palatio fuit deputatus: ita enim in ejuſdem Regeſto §. *Prouincia Trinacria*, pag. 95. emicat. *Die* 5. (ſcilicet Iunij anno 1474.) *F. Io. de Candido Baccalaureus, fuit deputatus ad legendum ſententias in Sacro Palatio pro primo anno, pro gradu, & forma, & completa lectura habuit licentiam ascipiendi inſignia Magiſtralia vbicumque.*

P. F. Petrus Ploger ex Theutoniæ Prouincia ſub Sixto IV. erat Apoſtolici Palatij Baccalaureus anno 1474. ex ſequenti præfati Magiſtri Ordinis Regeſt. teſtimonio §. *Prouincia Theutonia*. pag. 87. *F. Petrus Ploger Baccalaureus Apoſtolici Sacri Palatij de Conuentu Francoforden. qui a Summo Pont. habuit habilitationem ad beneficia Eccleſiaſtica; habuit licentiam morandi extra Ordinem, & officiandi, & eleemoſynas recipiendi, & nullus inferior moleſtet. Perusia 3. Auguſti* 1474.

P. F. Io. *Auguſtini* de S. Miniate ſupradicto anno ab eodem Generali Magiſtro in Baccalaureum Sacri Palatij fuit aſſignatus, prout ex eiuſdem Regeſt. §. *Prouincia Romana pag.* 52. in hunc modum colligitur. F. *Io. Auguſtini de S. Miniate fuit inſtitutus, & aſſignatus in Baccalaureum pro forma, & gradu Magiſterij pro ſecundo anno in ſchola Sacri Palatij, cum gratijs, & libertatibus conſuetis. Prati ultima Auguſti* 1474.

In eodem Sacro Palatio erant quoque Baccalaurei extraordinarij, qui ab eiſdem Generalibus Magiſtris inſtituebãtur: quapropter in præfati Leonardi de Manſuetis Regeſt. §. *Prouincia Francie* pag. 29. ita habetur. *F. Io. Clerici Conuentus Brugellen. fuit inſtitutus Baccalaureus extraordinarius Vniuerſitatis Sacri Palatij ſub Magiſtro dicti Sacri Palatij pro gradu, & forma Magiſterij* 17. *Iunij* 1474.

Erant quoque ibibem Lectores Biblici ab eiſdem Magiſtris Ord. inſtituti, quod ſequenti teſtimonio ex præfati Generalis Mag. Regeſt. ex ſcripto §. *Prouincia Romana* pag. 53. combrobatur F. *Geminianus Laurentij de Florentia fuit aſſignatus in Biblicum Sacri Palatij pro gradu, & forma Magiſterij die* 7. *Iunij* 1474. *Romæ.*

In eadem Sacri Palatij Vniuerſitate gradus quoque de Magiſtrorum Ord. licentia ſuſcipiebantur à noſtris Fratribus; quapropter in Reg. præfati Generalis Mãſueti §. *Prouincia Saxonia* pag. 226. ita habetur. *Magiſter Daniel Egher conuentus Vueſſalienſis habuit approbationem lecturæ ſuæ, & Magiſterij ſuſcepti in Vniuerſitate Sacri Palatij, & gaudere poteſt priuilegijs Magiſtrorũ vt verus Magiſter. Nullis obſtantib. in contrar. 7. Martij* 1475. *Romæ.*

In Regeſto autem Magiſtri Ord. Ioachimi Turriani §. I. *Vngaria* (in quo Regeſto Prouinciæ Ordinis iuxta earundem antiquitatem, & præcedentiam annotatæ ſunt ſecundùm alphabeticam ſeriem, & ideo Vngariæ Prouincia ſub litera I. conſtituitur, quia tunc temporis nonum conſequebatur locum inter Prouincias Ordinis) ita teſtatum reperitur pag. 159. *F. Gregorius Baccalaureus conu. Garen. habet licentiam ſuſcipiendi inſignia Magiſtralia in Vniuerſitate Sacri Palatij, dummodo ſibi de iuramento &c. Romæ 6. Februarij* 1490.

Et in eodem Reg. ſub eodem an. 1490. pag. 159. ita habetur. *F. Petrus Conzarenſis poteſt ſuſcipere Magiſterium in Vniuerſitate Sacri Palatij.*

Sicut verò Ordinis noſtri profeſſores in Curia, hoc eſt in Sac. Palatio permanentem pro legendis ſententijs cathedrã moderabantur, ita & Franciſcani, & alij ſuam obtinebant, idque ſequenti teſtimonio ab eruditiſſimo P. Abbate Vghello cõmunicato, atque ex lib. 1. obligat. Prælatorum Bonifacij Papæ VIII. deſumpto, comprobatur. *F. Gentilis de Monte Floræ Ord. Minorum Lector in Curia pro dicto Ordine factus eſt Cardinalis die Mercurij* 2. *Martij* 1300. Cuius mentionem facit F. Franciſcus Longus Coriolanus Cappucinus in ſuo Breuiaro Chronologico, cum de Lectoribus Sacri Palatij Ord. Franciſcani tractat, & de inſtitutione Magiſterij eiuſdem facta in perſona S. P. Dominici.

Ex

Ex quibus omnibus manifeſtè apparet, in Sacro Apoſtolico Palatio Vniuerſitatē, Scholaſque fuiſſe, in quibus Lectores, Baccalaurei Ordinarij, & Extraordinarij, atque Biblici docebant, graduſque Magiſterij ibidem ſuſcipiebatur per manus Magiſtri Sacri Palatij, qui in eadem Vniuerſitate præſidebat, eiuſque reſolutioni, & deciſioni cuncti Lectores Curiæ acquieſcebant; quos tamen Lectores Sacri Palatij, Magiſtros neutiquam fuiſſe, luce clarius conſpicitur, cum eiſdem temporibus quibus præfati Lectores in Sacro Palatio docebant, in Apoſtolica Curia Sacri Pal. Magiſtri à nobis ſupra relati vigerēt. Nominū igitur Magiſtri & Lectoris Sacri Pal. ſimilitudine quidam ſcriptores decepti, Sacri Palatij Lectores, Magiſtros Sacri Palatij eoſdem falsò vocitauere: Nam Magiſterium hoc nobiliſſimum à S. Patre Dominico inſtitutum, ita in filijs ſuis ex ſingulari Apoſtolicæ ſedis gratia per quadringentorum quadraginta quinque annorum ſeriem continuata ſucceſſione fuit conſolidatum, vt non niſi Dominicani inſtituti profeſſorē Chriſtianus Orbis agnouerit Sacri Palatij Magiſtrum.

Tit. 1.

Procuratores Gen. Ord.

SVnt noſtri Procuratores Generales ſicut quatuor aliorum Ordinum, & Minorum, Cormelitanum, Auguſtinianorum, ac Seruorum, miniſtri & ipſi Apoſtolicæ Sedis, eiuſdemq; in Pontificia Capella ordinarij Oratores corā Pont. Max. Curiamque ſequuntur; inter quos noſter cunctos alios præcedit, habetque primam orationem Dominica prima Aduentus, & Quadrageſimæ, eſtque primus S. Theologiæ Doctor in Romana Sapientia.

Menſualibus diſputationibus, quæ à Paſochis Vrbis coram Illuſtriſſ. & Reuerendiſſ. D. Viceſgerente in Romana Sapientia habentur, ex Alexandri VII. Pont. Max. decreto, præterito anno 1663. menſe Nouembri emanato, præeſt alternatim cum Scoticæ cathedræ moderatores Ordinis Minorum, quorum reſolutionibus, atque deciſionibus adquieſcunt cuncti.

Habent ſeſſionis locum hi Procuratores Generales in pontificia Capella, tractantque negocia ſuorum Ordinum in Romana Curia, apud quam in exiſtimatione ſunt non modica.

A condito Ordine ſemper fuit, qui in Romana Curia negocia eiuſdem pertractaret, atque Prouincialis Romanæ prouinciæ de more tale munus obibat, eoque abſente ab Vrbe, vnus ex *Pœnitentiarijs Domini Papæ*, cui à Prouinciali iniungebatur, vices eius ſupplebat; perſtititque hic mos in Ordine vſque ad B. Humberti Magiſtri Generalis tempora, qui peculiarem Procuratorem in Romana Curia ſemper permanſurum inſtituit, teſte in hunc modum Olmeda in vita Humberti præfati. *Statum Ordinis reliquit Humbertus trāquillum ſatis, ac potentem, & dilatatum; ſub quo & Procurator Ordinis in Curia inſtituitur, illum alias procurante Prouinciali Romano, aut aliquo ex Pœnitentiarijs Dom. Papæ.*

Ante annū autem 1256. non fuiſſe Procuratorem huiuſmodi in Curia inſtitutum credimus, cum in duobus antecedentibus Capitulis Generalibus ſub eodem B. Humberto celebratis, Budæ 1254. & Mediolani 1255. nec verbum quidem de huiſmodi inſtitutione fuerit factum, vt ex eorundem Actis liquet: In ſubſequenti verò Capitulo Pariſijs anno 1257. habito, de eo in hunc modum, ſuppreſſo nomine, agitur in ordinatione 12. *Item quicumque de cetero habebit facere aliquid in Curia prouideat* P. *Procuratori de expenſis neceſſarijs*, ex quibus conſtat tunc temporis inſtitutū fuiſſe Procuratorem Ordinis in Curia, qui in actis ſubſequentis Capituli recenſetur, Troianus nomine.

Eius inſtitutio ad Magiſtrum Ordinis ſpectat vt habetur in noſtris Conſtitutionibus diſtinctione 2. cap. 3. in declaratione textus viij. ſub litt. h. idque ex primaria huius officij inſtitutione; vt opinamur: cum ex prædictis conſtet in Actis Generalium Capitulorum, eam non reperiri.

Primus igitur in Ordine noſtro Procurator Generalis inſtitutus à B. Humberto de

Roma-

Romani Magiſtro Generali fuit, P.F. Troianus, qui ad eundem Humbertũ, ac Patres Capituli Generalis Florentiæ anno 1257. collecti, tale miſit memoriale, ex Actis eiuſdem deſumptum.

Iſta ſunt Memorialia Fratris Troiani Procuratoris Ordinis ad Magiſtrum.

In primis ſupplico, vt propter multos defectus meos velitis alium ſubſtituere Procuratorem.

Item ſitis memor' monitiones in Capitulo facere, quòd omnes Fratres, qui ſcribunt pro aliquibus negotijs Procuratori Ordinis, diligenter, & diſtinctè ipſa negotia explicẽt.

Item petitiones, ſi volunt aliquas in Curia, optimè faciant eas formari a ſapientibus ſuis, quia poſtea ſi neceſſe fuerit, faciam ſecundùm formam Curiæ reformari.

Item qui ſcribunt pro alijs negotijs obtinendis, ſuper quibus ſunt neceſſarij Iudices, vel exequtores, ipſos diſtinctè nominent, Dioeceſim vnde trahunt originem, exprimendo diligenter.

Item quando Fratres mihi ſcribunt, ſcribant de qua Prouincia ſecundùm Ordinem: ſecundò ſi ſunt in Epiſcopatu, aut in Ciuitate, vel in Dioeceſi, & hoc cum ſcribunt, diligenter exprimant.

Item quãdo aliquas litteras ſcribunt Domino Papæ, vel Cardinalibus, mihi earum tenorem in ſcriptis mittant, vt poſtmodum eos ſuper ijs requiram.

Item ſint ſolliciti mittere ſufficientem pecuniam pro negotijs expediendis: conſueuerunt enim mihi Fratres ſcribere, quod negotia eorum expediam, & poſtquam litteras expeditionis habuerunt; mihi mittere pecuniam procurabunt. Et quandoque contigit, quod expeditur negotium in petitionibus in notis, & in littera groſſa, & poſtea deſtruuntur, & expenſæ non reſtituuntur, & remittunt pecuniam tardè, & aliquando perditur in via: propter' quæ, & alia quædam ſum multis debitis obligatus.

Vltimò verò ſupplico, vt me pro omnibus laborantem orationibus omnium recomendare velitis.

2 P.F. Lapus de Florentia Troiano in hoc officio ſucceſſit, qui cum ad Cœnobij S. Mariæ Nouellæ de Florentia regimen fuiſſet aſſumptus, aliquibus debitis contractis in Curia pro ſuo munere obeundo, iniuncta eſt Prioribus Prouincialibus cunctis in Pariſienſi Capitulo an. 1264. contributio quinquaginta ſolidorum Turonenſium pro eiſdem perſoluendis: ſequenti teſtimonio in eiuſdem Actis annotato. *Item quilibet Prior Prouincialis 50. ſolidos Turonenſes mittat ad ſoluendum debita Procuratoris in Curia, de quibus etiam ſolnantur debita Prioris Florentini, qua contraxit cum eſſet in Curia Procurator.*

3 Lapo datur ſucceſſor a Magiſtro Generali Ioanne de Vercellis in Procuratoris Ordinis onere P. F. Rayno de Spoleto, vir peregregius, atque in Sacra Scriptura verſatiſſimus, qui annis pluribus demandatum ſibi munus adimpleuit, donec ad regimen Romanæ Prouinciæ aſſumptus ſit, tuncque illud dimiſit, vt teſtatur Taegius in monum. Ordinis, qui refert Rainonem habuiſſe ſequentem ſucceſſorem.

4 P.F. Martinus de Aretio in Rain. locum conſtituitur Procurator Generalis Ordinis in Romana Curia ab eodem Ioanne de Vercellis, de quo nil aliud refertur. *Taeg. vbi ſup.*

5 P. F. Conſilius Gattus Viterbienſis ſub Magiſtro Generali Ioanne de Vercellis Procuratoris Ordinis munus exercuit Martino IV. Pontifice Max. regnante, à quo, & Pœnitentiarius, & Capellanus Apoſtolicus creatus eſt an. 1281. A Bonifacio VIII. poſtmodum Arborenſis primò anno 1299. Compſanus poſtmodum ſequenti anno Archiepiſcopus renunciatus, de quo in Pœnitenriarijs Dom. Papæ; & Vghell. Ital. Sac. tom. 6. teſtatur idem.

6 P. F. Bauducius recenſetur Procurator Ordinis in Actis Capituli Generalis apud Treuerim ſub Magiſtro Munione anmilleſimo ducenteſimo octogeſimo nono celebrati.

7 P. F. Nicolaus Martini de Albertinis Pratenſis, vir celebris, ad grandia natus, à Nicolao Boccaſino de Taruiſio Generali Magiſtro Procurator Ordinis inſtituitur, cumque in Romana Curia pietatis prudentiæ, ac doctrinæ non vulgaris ſpecimen exhibuiſſet, à Bonifacio virtuoſorum amatore Spoletanus Paſtor, nec non in Vrbe Viceſgerens creatus eſt an. 1299. euaſitque poſtmodum ad purpuram. *Vgh. Ital. Sac. tom. 1.*

8 P. F. Simon Saltarellus Florentiæ ex ſenatoria familia progenitus, atque in

conuentu S. Mariæ Nouellæ ibidem Dominicana toga indutus, poſt varias in Ordine obitas præfecturas, ad Romanæ Prouinciæ regimen aſſumptus, Procurator Generalis tandem euaſit, promouente Berengario Magiſtro Ordinis, ex quo munere Sedem Parmenſem Epiſcopalem conſcendit an. 1317. Ioanne XXII. promouente. *Olmeda in vita Barnaba Vercellen. Mag. Gen.*

9 P. F. Gulielmus Dulcinus de monte Albano Procurator Ordinis à Magiſtro Barnaba de Vercellis Generali delectus eſt, qui cum Ioannis XXII. gratiam promeruiſſet, ab eodem ad Lucenſem Eccleſiam regendam aſſumptus fuit die 28. Aprilis an. 1330. cui annos decem & nouem cum laude præfuit. *Vghell. Ital. Sac. tom. 1.*

10 P. F. Pontius recenſetur Procurator Ordinis in Actis Capituli Generalis apud Londinum habiti anno 1335.

11 P.F.Roſtangus de Anneduna & ipſe memoratur Proc. in Capitulo Gener.apud Claromontem 1339. mandaturque in eo omnibus ac ſingulis Prouincijs, vt eidem Procuratori Ordinis tres florenos mitterét pro expenſis in Curia faciendis. Roſtangi Procuratoris fit mentio etiam in Capitulo Auenionen. anno 1341. & in Capit. apud Podium 1344. ordinat. 12. *Ex Act. eorundem Capit. Gen.*

12 P. F. Elias Toloſanus ex oppido Petragoricen. de Braieriacenſi conuentu Procutator Ordinis nominatur à Simone Lingonienſe Generali Magiſtro, quo e viuis ſublato, in eius locum ad Religionis gubernium aſſumitur Auenione anno 1367. Hic D. Thomæ Aquinatis corpus ab Vrbano V. impetrauit Ordini reſtituendum à Monachis Ciſtercienſibus Monaſterij Foſſæ Nouæ Terracinen. Diœceſis, quod an. 1368. contigit. *Olmeda in eius vita.*

13 P. F. Bartholomæus Dominici de Senis, vir præſtantiſſimus, S. Catharinæ maxima familiaritate ſpiritus addictus, ac Raymundo de Capua Magiſtro Gener. in paucis charus, ab eodem Procurator Generalis pro Prouincijs vero Pontifici adhç. rentibus creatus eſt, poſtquam Prouincialis Romani, præfecturam annis ſeptem geſſiſſet. Tandem ad Coronenſem Eccleſiam in Gracia regendam Paſtor inſtitutus, Arimini in mortis amplexus corruit anno 1417. de quo ſup. in Ep. Coronen. *Vgherger. in monum.* PP. *Theol. Colleg. Senen.*

14 P. F. Ioannes de Raguſio Procurator Generalis à Magiſtro Ordinis deligitur, vir omnigenæ literaturæ, qui Baſileenſi Concilio ex decreto Eugenij Papæ IV. interfuit, ibidemque diſputationem publicam coram Patribus habuit cum Oratoribus Bohemorum ſupra primum eorum articulum, quos confudit, ibidemque permanſit donec in Conciliabulũ verſum eſt Concilium; tunc enim cum cæteris noſtris Prædicatoribus ad Eugenium Pontificem reuerſus eſt. *Fernand. in Concertat. Prad. ad an. 1433.*

15 P. F. Iacobus de Regno & ipſe à Bartholomæo Texerio Magiſtro Generali Procurator Ordinis delectus eſt, defecitq; inter mortales eodem anno, quo & Bartholomæus 1449. præcedente tamen Iacobo. *Olmeda in vita Texerij.*

16 Recenſet Olmeda poſt Iacobum inſtitutum Procuratorem Ordinis ab eodẽ Texerio P. F. Guidonem Flamochettum Gallum ex ſocio eiuſdem, qui Ordinis negocia in Romana Curia pertractauit vſque ad ſui aſſumptionem in Generalem Ordinis, quæ contigit anno ſequenti, qui fuit Iubilæi 1450. *Olmeda vbi ſupra & in vita eiuſdem Guidonis.*

18 Poſt Guidonis electionem nominatur ab eodem Ordinis Procurator P. F. Conradus Aſtenſis, qui cum duodecim annos in demandato ſibi officio cum laude conſumpſiſſet, Generalis Ordinis Magiſter & ipſe electus fuit Senis an. 1462. in vigilia Aſſumptionis B. Virg. Mariæ. *Olmeda in eius vita.*

18 Deligitur ab aſſumpto Conrado Procurator Ordinis P. F. Iulianus Naldi, qui cum annos ſex commiſſum ſibi munus exercuiſſet, in Generali Capitulo Romæ collecto an. 1468. à ſuo officio fuit depoſitus. Factum in hæc verba refert Olmeda. *Et Roma quidem damnatus eſt tanquam prævaricator Ordinis qui dictus eſt Iulianus Naldi Magiſter, ac Ordinis Procurator & Prouincialis Romanus, his omnibus priuatus, quo demum miſericordiam Ordinis implorante, mitius cum illo actum eſt.* Olmeda in vita Mag. Ord. Conradi Aſten.

19 P. F. Chriſtianus Bolce Germanus

in

in locum depoſiti Iuliani ſubſtituitur Procurator Ordinis à Martiali Auribello an. 1468. At breui tempore demandatum ſibi onus ſuſtinuit morte præuentus. *Taeg. in Monum. Ord.*

20 P. F. Iacobus de Brixa & ipſe Procurator Ord. in Curia inſtituitur ab eodem Martiali Auribello poſt Chriſtianum, qui in celebri illa diſceptatione coram Pio II. an. 1462. habita de ſanguine Chriſti in triduo mortis eiuſdem, cum Fratribus Minoribus diſputauerat, vna cum P. Magiſtro F. Gabriele de Barchinona noſtri Bononien. ſtudij Regente, & P. F. Vercellino de Vercellis, doctiſſimique viri ſibi nomen obtinuit; qua propter in remunerationē fuit poſtmodum Procurator Ord. inſtitutus. Obijt apud montem Roſium prope Nepeſinam Ciuitatem, ibidem conditus. *Olmeda in vita Conradi Aſten. & Taeg. vbi ſupra.*

21 P. F. Barnabas Saxo, ſeu Sanſonus vt dicitur in Regeſt. Magiſtri Generalis Leonardi Manſueti, de Neapoli poſt Iacobum Procurator Generalis conſtitutus eſt, cuius memoria habetur in Rgeſtis eiuſdem Leonardi Māſueti ſub an. 1474. die 12. Iulij inſtitutus. Variam fortunam expertus eſt in hoc munere: nam ab eo fuit quandoque amotus, & poſtmodum ad illud reſtitutus, teſte in hunc modum Olmeda in eius vita. *A Leonardo Procurator inſtitutus, à Saluo deſtitutus, à Bartholomaeo reſtitutus eſt.* Tandem Generalis Magiſter poſt præfatos electus fuit *V*enetijs anno 1486. *Olmeda vbi ſupra.*

22 Deſtituto Barnaba à Saluo Caſſeta, renunciatur Procurator Ord. P. F. Ludouicus de Ferraria anno 1481. in ciuili iure doctor famoſus in ſæculo, ex quo iam vir factus, Ordinem ingreſſus fuerat, perdurauitque in ſibi credito onere vſque ad electionem Bartholomæi Texerij, qui ſtatim reaſſumpſit Barnabam prędictum. *Olmed. in vita Leonardi Manſuetti Generalis.*

23 P. F. Petrus Antonij de *V*iterbio poſt Barnabam reaſſumptum Procurator in curia ab eodem inſtituitur anno 1486. vir peregregius, de quo Olmeda ſic fatur. *Procurator verò Ordinis poſt Barnabam inſtituitur F. Petrus Antonij de Viterbio, vir eloquens, & orator, qui cum eſſet latina lingua peritiſſimus, ac ſermone facundus, pluries Romæ coram Pontifice magna Curialiū frequentia, & ſpectatione peroranit, hiſtorias omnes, etiam Ethnicas maximè callens.* Eius memoria habetur in Regeſtis Ioachini Turriani Generalis ſub anno 1490. ex quo colligitur Procuratoris officium etiam ſub hoc Magiſtro Ord. exercuiſſe. Hic aliquando abſens à Curia *V*ice Procuratorem habuit P. F. Nicolaum Brancaciū Neapolitanum an. 1487. cuius fit mentio in Regeſt. præfatis. *Olmeda in vita Barnabe Saxonis Mag. Gen.*

24 P. F. Franciſcus de Florentia, vir eloquēs poſt Petrum renunciatus eſt Procurator Ordinis à Ioachino Turriano Mag. Generali, quo e viuis ſublato anno 1500. *V*icarius Ordinis ab Alexandro ſexto creatur, verùm & ipſe eodem anno menſe Nouembri ex hac luce migrauit. Hic vt habetur in Regeſt. eiuſdem Mag. Ord. Turriani fol. 145. de conſenſu Reuerendiſſimi Protectoris Oliuerij Caraffæ Cardinalis de Neapoli conuentum S. Sabinæ de *V*rbe ex Romana auulſit prouincia, & Cōgregationi Lombardiæ tūc reformatæ conceſſit die 2. Nouembris anno milleſimo quingenteſimo, eodem menſe die 28. è viuis ſublatus & in S. Sabina ſepulturæ traditus ſequenti elogio.

F. Franciſco de Florentia
Theologo, Euangelicoque præconi clariſſimo
Procuratori & Vicario Generali Ord. Fratr.
B. M. Po. Vixit circiter an. XL.
Obijt Anno Iubilei M. D. 4. Cal. Decemb.

Olmeda in vita Ioachini Turriani.

25 P. F. Thomas Caietanus poſt Frāciſcum renunciatur Procurator in Capitulo Generali anno 1501. vt habetur in Actis eiuſdem denunciatione 2. cum ſibi præſtantiſſimi Theologi famam in Romana curia nec non apud Pontificem Max. obtinuiſſet in diſputationibus publicis tempore Capituli factis. Annos ſeptem Procurationis officium exercuit, poſt mortem Ioannis Clerre Magiſter Generalis à Patribus capitularibus Romæ anno 1508. renunciatus. *Olmeda in eius vita.*

26 Electione Caietani facta deligitur Procurator Ordinis P. F. Nicolaus Schomberg, de quo Olmeda hæc habet. *F. Nicolaus de Alemania & ipſe ætate minùs prouectus; facundia tamen, ingenijque, ac generis claritate, iuris peritia, morumque ele-*

gantia multis præſtans, ibidem Generalis Ordinis Procurator deſignatur. Tanti viri exigentibus meritis Capuanus Archiepiſcopus, Apoſtolicus Nuncius, ac S. R. E. Cardinalis fuit tandem creatus. *Olmeda in vita Mag. Ord. Caietani & Vghell. in Archiep. Capuan. Ital. Sac. tom. 6.*

27 P. F. Gregorius de Caſali conſtituitur Procurator Ordinis à Caietano anno 1512. vt habetur in Regeſtis eiuſdem fol. 164. cum eſſet Vicarius Congregationis Lombardiæ; nec non Inquiſitor Cremonen. Brixien. Bergomen. & Cremen. ab eodem Caietano inſtitutus eodem illo anno, vt præfata Regeſta fol. 39. teſtantur: nam Schomberg. in grauiſſimis Eccleſiæ negocijs à Iulio II. cui acceptiſſimus erat detentus, Procuratoris muneri renunciauerat. *Ex eiſd. Reg.*

28 Poſt Gregorium Procurator Ordinis conſtituitur P. F. Euſtachius Plateſius de Bononia à Magiſtro Generali Garſia de Loayſa ad petitionem Card. Caietani, vir ſeptuagenario maior, qui anno tranſacto, depoſita corporis ſarcina perrexit ad Chriſtum. *Olmeda in vita Garſiæ Mag. Ord.*

29 Sublato Euſtachio, conſtituitur à Garſia Procurator Generalis P. F. Hieronymus de Pennafiel Hiſpanus, vir ob Cathedras, ac Conuentus in ſua prouincia moderatos, ſpectabilis, qui pro eadem Diffinitor in Capitulo electionis Garſiæ fuerat, detinebaturque in Curia pro negocijs ſuæ prouinciæ apud Sedem Apoſtolicam pertractandis. At dum abſente Magiſtro, Vicarij quoque Generalis onus ſuſtineret, graſſante lue in Vrbe è mortalium oculis eripitur & ipſe cum alijs an. 1523. *Olmeda in vita Garſiæ ſuprad.*

30 P. F. Vincentius de S. Germiniano ex Romana prouincia, Generalis Garſiæ ſocius, comeſque peregrinationis, ac viſitationis Ordinis, Procurator poſt Hieronymum ab eodem conſtitutus eſt, cuius mentionem in hunc modum facit Olmeda in vita Garſiæ. *Verùm de Procuratore Ord. in Curia prouiderat iam Garſias Magiſter. Hieronymus namque Hiſpanus peſte Romæ defecerat, cui Vincentius Sangeminianenſis ſubrogatur ex ſocio Magiſtri, qui & ſi ætate iunior, multis tamen naturæ dotibus extitit ornatus; & ipſe quoque in brevi poſt flagellum Vrbis ab exercitu Cæſareo vita decedens.* Olmeda vbi ſup.

31 Defuncto Vincentio ſubſtituitur Procurator P. F. Paulus Buticella Papienſis, qui cum etiam Vicarij Generalis onus ſuſtineret, erepto Francisco Siluestro ex hac luce, Magiſter Ordinis electus eſt à Patribus in Capitulo Romæ anno 1530. congregato; verùm ſequenti anno & ipſe carnis viam ingreſſus fuit Neapoli, quò perrexerat podagræ morbo laborans, valetudinem ibidem curaturus. *Olmeda in eius vita.*

32 P. F. Io. de Fenario Gallus, aſſumpto Buticella ad Ordinis regimen, Procurator inſtituitur in Capitulo Generali anno 1530. vir, prudentia, doctrinaque præſtantia clarus; nec non Vicarius Generalis in diſceſſu ab Vrbe Buticella conſtitutus, ipſoque defuncto confirmatus; ac tandem Magiſter Ordinis electus Romæ anno 1532. *Olm. in eius vita.*

33 P. F. Auguſtinum Recuperatum Pauentinum ex Lombardiæ prouincia in Procuratoris Ord. præfectura ſucceſſorem excepit Ioânes de Fenario, qui eo defuncto Magiſter Ordinis ſalutatus eſt anno 1539. At breui tempore illum rexit, nempe anno vno, menſibus ſeptem, quieuitque in pace. *Olm. in eius vita.*

34 Electione Auguſtini Recuperati ſubſequuta Procurator Ordinis deligitur à Patribus Generalis Capituli P. F. Albertus de las Caſas Hiſpanus ex prouincia Bethicæ, cum Diffinitor ſuæ prouinciæ in Vrbe veniſſet an. 1539. Tandem defuncto Auguſtino ad ſupremum Religionis regimen aſſumitur, præſtantiſſimis eius meritis ac virtutibus id exigentibus anno 1542. *Olmeda in eius vita.*

Vacante Procuratoris munere ob aſſumptionem Alberti præfati P. F. Hieronymus à Toleto dictus, Hiſpanus de Abulenſi Cœnobio, eidem præfectus eſt, qui tamen, illud ſuſcipere renuit, vt Cæſari, cui charus erat, inſeruiret. *Olmeda in vita Alberti Mag. Ord.*

35 P. F. Franciſcus Romeus de Caſtilione Aretino in Hieronymi locum Procurator Generalis ſubſtituitur ab Alberto prædicto, quo defuncto Vicarius Ord. effectus, Magiſter eiuſdem à Patribus Capitularibus nominatur Romæ anno 1446.

quod

quod officium ſex integros annos geſſit. Aliquando Concilio Tridentino interfuit. *Ex Chron. Conſtit.*

36 Poſt aſſumptionem Romæi, nominatus fuit P. F. Stephanus *V*luſmaris Procurator, qui cum annos ſeptem demandatum ſibi onus egregiè ſuſtinuiſſet, Generalis Magiſter Ordinis poſt deceſſum Romæi nominatus eſt anno 1553. *Ex Chron. vbi ſup.*

37 Promotione ſubſequuta Stephani, Patres in Generali Capitulo an. 1553. congregati, P. Mag. F. Thomam Manrique de Prouincia Hiſpaniæ Procuratorem Ordinis nominauere, qui cum in Hiſpania cõmoraretur, vſque ad illius in Curiam aduentum ſubſtitutus eſt Procurator P. Fr. *V*incentius Iuſtinianus eiuſdem Magiſtri Generalis ſocius. *Ex Actis eiuſd. Capis. denunciat. 3.*

38 P. F. Euſtachius Locatellus de Bononia Procurator Ordinis delectus eſt à *V*incentio Iuſtiniano Magiſtro Generali; cuius habetur mentio in Actis Capituli Auenionen. anno 1551. celebrati §. *Approbationes*, vbi de eo ita dicitur. *Approbamus Magiſterium Reuerendi P. F. Euſtachij de Bononia Procuratoris Ordinis*. Cũ verò Euſtachius in agendis prudentia, ac dexteritate maxima polleret, datus fuit à Pio *V*. F. Michaeli Bonello pronepoti ſuo Cardinali ad negotia Apoſtolicę ſedis tractanda aſſumpto in conſiliarium, ac directorem. Tandem ab eodem Pio Pontifice Sanctiſſimo Regij Lepidi Epiſcopus die 20. Aprilis anno 1569. creatus eſt. Ex *Chron. Magg. Ord. in Conſtitut. & Vghell. Ital. Sac. tom. 2.*

39 Promoto ad Regienſem Eccleſiam Locatello, Iuſtinianus Ord. Magiſter alterum ſubſtituit Procuratorem in Curia P. Mag. F. Seraphinum Cauallì de Brixia, quem Sanctiſſimus Pius *V*. Pont. approbauit, atque benigne ſuſcepit, eiuſmodi inſtitutionis, ac approbationis denunciatione facta Ordini in Gen. Capitulo Romæ habito anno 1569. qui poſtmodum fuit electus in Magiſtrum Ordinis Romæ anno 1571. Ex *Act. eiuſd. Capit.*

40 Aſſumpto Caballo ad ſupremum Ordinis Magiſterium, inſtituitur ab eodem Procurator Generalis P. F. Petrus Hernandez prout ex Regeſt. eiuſdẽ fol. 1. apparet.

41 Poſt Hernandez fit Procurator P. F. Sixtus Fabrus de Luca, cuius fit memoria in Actis Capituli Generalis Romę an. 1580. habiti in confirmatione 29. permanſitque in hoc munere vſque ad electionem Conſtabilis in Magiſtrum Generalem, quæ contigit prædicto anno 1580. quo & ipſe Magiſter Sacri Palatij à Gregorio XIII. creatus eſt. De quo vide ea, quæ in Magiſtris Sacri Palatij referuntur. Ex. *Act. eiuſd. Capit. denunciat. 3.*

42 P. F. Ioannes de las Cuenas ex conuentu Salmantino præſentatus, cum eſſet prouincialis Hiſpanię, Procurator Ordinis inſtitutus recenſetur in Actis Capituli Generalis Romæ anno 1583. celebrati denunciat. 2. fuitque poſtmodum Archiducis Alberti Cardinalis Confeſſarius, ac denique Abulenſis Epiſcopus creatus die 29. Aprilis anno 1596. vt in Ep. Abulen. dicimus. *Ex eiſd. Act.*

43 Poſt Ioannem P. Mag. F. Marcus Valadares Compoſtellanus Procurator Ordinis inſtituitur à Sixto Fabro, cuius laudes ſequenti elogio innoteſcunt, quod tumulo proſtat tale.

D. O. M.

F. Marco Valadares Compoſtellano Mag. Ordinis Prædic. Procuratori, & Vicario Gen. qui cum natalium ſplendorem ſummis doctrinæ, pietatis, & prudentiæ laudibus illuſtraſſet & egregiam in ſui muneris functione ſeueritatem mira mãſuetudine temperaſſet; Gloriam Patri, Filio, & Spiritui Sancto latiſſima voce pranunciens, expirauit die 9. Martij M.D.LXXXVII. ætatis ſuæ anno LI.

Mag. F. Antonius de Caceres oneris, & honoris ſocius ponendum curauit.

Extat huiuſmodi ſepulchralis lapis in noſtra Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam ante gradus preſbyterij ſemi deleta prædicta inſcriptione. *Ex Reg. eiuſd.*

44 Prædefuncto Marco ſubſtitutus eſt in Procuratoris munere ab eodem Sixto Fabro Generali P. Magiſter F. Bartholomæus de Miranda cum Regentis ſtudij in Romano Collegio S. Mariæ ſuper Mineruam officio fungeretur, ad quod à Sixto V. ad inſtantiam Card. Alexandrini per Apoſtolicum Breue fuerat vocatus in Vrbẽ.

Obijt

Obijt Neapoli vir doctiſſimus an. 1597. pluribus concionibus venuſto, atque ele-eleganti Hiſpanico ſermone in lucem editis, Sacri Palatij Magiſter inſtitutus, de quo in Magg. Sacri Palatij. *Ex Act. Capit. Gen. Bon.* 1589. *denunciat.* 2.

45 Aſſumpto Miranda ad magiſterium Sacri Palatij an. 1591. conſtitutus eſt Ordinis Procurator P. Mag. F. Io. Aſturicenſis Hiſpanus, vir doctiſſimus, ab Hipolyto Maria Beccaria, qui edidit librum eruditiſſimum Romæ de ſcientia Chriſti in prælectionibus habitis in Romana Sapientia, nec non alium de origine gratiæ. Et cum eſſet deſignatus Confeſſarius Alberti Cardinalis Archiducis, Belgij Gubernatoris, ad cœleſtia vocatus eſt. Iacet in noſtro templo S. Mariæ ſuper *Minerua*m ante Aræ *Max.* gradus prope Marcum Valadares ſequenti elogio tumulo conſtituto, quod iam penè totum deletum conſpicitur.

D. O. M.

F. Io. Vincentio Aſturicenſi Ord. Prad. S. Theol. inter primos Salmantic. profeſſori prudentia, virtute, ac doctrina prædito, Procuratoris, & Vicarij Generalis muneribus Romæ perfuncto: Ac demum Philippi II. *Cathol. Regis delectu à Sacris confeſſionibus Alberti Cardinalis Archiducis Auſtriæ, Gall. Belgiæ Gubernat. publico commodo deſignato: Dumquè iter adornat, in cœlum recipitur. F. Laurentius Fernandez Mag. ſodalis eius Pon. Cur.*

Vixit Annos LI. *Obijt* XV. *Kal. Novemb.* M.D.LXXXXV.

Denunciata fuit eius promotio in Procuratorem Generalem toti Ordini in Capit. Venetijs habito an. 1592. in quo fuit Diffinitor pro ſua Prouincia, inter Diffinitores primo loco in hunc modum recenſitus.

F. *Io. Vincentio Aſturicenſe Magiſtro Procuratore Ordin. in Curia Romana, Vicario Reuerendiſſimi P. Generalis, Diffinitore Prouincia Hiſpaniæ.*

46 Abſente tamen à Curia prædicto Aſturicenſe, inſtitutus eſt Vicarius Generalis, & Procurator Ord. P. F. Alexander de Francicis, communiter Hebræus dictus, eo quod ex Iudaiſmo ad fidem Catholicam gradum feciſſet, vir doctiſſimus, magni nominis theologus, ac Prędicator eximius, qui à Clemente VIII. cui erat commenſalis, acceptiſſimus, Indulgentiam Plenariam perpetuam pro omnibus, & ſingulis noſtris Eccleſijs à fidelibus viſitandis in Feſtis SS. Antonini, Thomæ Aquinatis, ac Vincentij Cõfeſſoris, impetrauit, quod denunciatum fuit Ordini in Actis Capituli Generalis Venetijs an. 1592. denunciat. 4.

47 Aſturicenſi ſubrogatur Procurator Ord. P. F. Paulus Iſareſius de Mirandula ex Conuentu Angelorum Ferrariæ, Magiſter in Sacra Theologia egregius, diuinique verbi præco inſignis, ab Hipplyto Maria Beccaria *Magiſtro* Generali, quo defuncto, à frequenti vocalium numero ad regimen Ordinis vocabatur; at tandem maiori parte in Hieronymum Xauierrem inclinante, euaſit hic Ordinis magiſter, ille verò ad Squillacenſem Eccleſiam regendam aſſumptus eſt à Clemente VIII. an. 1601. vbi ſequenti anno vitam cum morte commutauit. *Vghell. Ital. Sac. t. 9. & Plad. par. 2. lib. 4.*

48 Deligitur à Beccaria, promotione facta Iſareſij, Ordinis Procurator P. F. Marcus de Marcianitio, vir vitæ ſanctitate venerabilis, ex Conuentu, atq; Congregatione S. Mariæ Sanitatis de Neapoli, qui poſtquam per aliquot annos ſingulari vitæ exemplo Romanam Curiam tractaſſet, religioſæ quietis deſiderio actus, dimiſſo munere, Neapolim ſe recepit electione facta Galaminij in Magiſtrum Ordinis anno 1608. Fuit Marcus in orationibus, ieiunijs, atque auſteritatibus Ordinis exultiſſimus, vitæ ſanctitate venerabilis, Conſtitutionum Ordinis obſeruantiſſimus, ſalutiſque animarum ſitientiſſimus. Vicarius Generalis Congregationum S. Catharinæ de Aprutio, ac S. Mariæ Sanitatis de Neapoli effectus, obſeruantiã regularẽ in eiſdem ſuo exemplo cõſtabiliuit. Tandem ieiunijs, ac vigilis factus anno ætatis 74. ſalutis milleſimo ſexcenteſimo ſexto decimo die 15. Martij miraculis clarus obdormiuit in *Domino* Neapoli in Conuentu S. Mariæ Sanitatis, maximo populi concurſu ad eius corporis venerationem confluente, veſtiumque particulas pro magno munere efflagitantis. *Lopez lib. 3. par. 5. cap. 18.*

49 P. F. Seraphinus Siccus Papienſis dum Inquiſitoris Mantuani præfecturam obiret, ab Auguſtino Galaminio Magiſtro

Ge-

Generali Procurator Ordinis, ac Vicarius Generalis inſtitutus eſt, denunciata huiuſmodi inſtitutione à Capitulo Romano an. 1608. qui tandem ad clauum Ordinis fuit euectus an. 1612. *Ex Act. Cap. prad. denun. 3.*

50 A Sicco ad Ordinis Magiſterium promoto inſtituitur Procurator Generalis P. Mag. F. Lucas Caſtellinus, qui in Procuratoris officio eidem Socius inſeruierat promotione facta in Capitulo Romano anno 1612. quæ Ordini fuit denunciata in Actis eiuſdem denunc. 3. Demandatum ſibi onus cum laude ſuſtinuit decẽ & ſeptem annos completos & vltra, Vicarius Generalis non ſemel inſtitutus ab eodem Sicco. Tandem electione facta Nicolai Rodulphij in Magiſtrum Generalem anno 1629. Catacenſis Epiſcopus creatur Caſtellinus ab *V*rbano VIII. eodem an. 7. Nouemb. & fato fungitur Ianuario menſe 1631. prout vidimus, & teſtatur Vghell. Ital. Sac. tom. 9.

51 Vrbano VIII. mandante, in aſſumpti Caſtellini locum efficitur Procurator Ordinis à Nicolao Rodulphio P. Mag. F. Vincentius Maculanus de Florentiola Ianuenſis Inquiſitor, qui impoſitũ ſibi onus accuratè exercens, ab eodem Vrbano Põt. Max. Commiſſarius Generalis S. Inquiſitionis primò anno 1632. deinde defuncto Nicolao Ricardio, Sacri Palatij Magiſter creatus eſt, in pluribus Apoſtolicæ Sedis negotijs adhibitus. Tandem ſacra purpura decoratus fuit anno 1641. prout vidimus. Viuit optimus ſenex Ordinis iubar hoc anno 1666. quo hæc ſcribimus.

52 Ad idem Procuratoris Ordinis onus ſuſtinendum deligitur poſt Maculanũ P. Mag. F. Franciſcus Galaſinus ex conuentu S. Mariæ ad Gradus de Viterbio, cum Inquiſitoris Generalis nobilem præfecturam Perufij, ac in Vmbria tota exerceret, Vrbano VIII. promouente, an. 1639. qui cum annos plures in pertractandis negotijs Ord. in Curia Rom. conſumpſiſſet, à munere amotus à Pont. Perufiũ ſe recepit, vbi defuncto P. *V*incentio Maria Pelegrino Inquiſitore, iterum ex Innocentij X. beneplacito Inquiſitor ibidem aſſumitur, adiunctoque Vicarij Generalis Ord. titulo manſit in Curia. Deceſſit ætate longæuus, octogenario maior an. 1664. prout vidimus

53 Poſt receſſum à Curia factum à P. Galaſino, ex decreto Vrbani VIII. P. Mag. F. Dominicus Grauina Neapolitanus, vir in toto Orbe Chriſtiano celebris, aſſumitur ad regimen Ordinis ſub titulo Vicarij, ac Procuratoris eiuſdem, manente tunc in Vrbe ſuſpenſo ab Ordinis regimine Nicolao Rodulphio Generali Magiſtro ex eiuſdem Vrbani placito anno 1642. qui cũ ætate grãdęus eſſet, aſſiduis ſtudijs fractus, debitum humanæ fragilitatis perſoluit Auguſto menſe anni ſequentis 1643. in noſtra Eccleſia religioſa pompa conditus. Scripſit præſtantiſſimus vir, noſtri ſæculi iubar ſingulare, opera varia, ſuntq; *Catholicarũ præſcript. aduerſus Hereſes t. 4.*

Opuſcula varia

Vox Turturis

Congeminata vox turturis.

Lapis Lidius

Pro ſacro Depoſito

Cherubin Paradiſi

Pro ſacramento Ordinis

Summam D. Th. Rythmicis verſibus.

De indiuiſa & vnanimi ſacroſanctæ Euangelij prædicatione.

Funus eius maximo Religioſorum, ac nobilium Romanæ Curiæ concurſu fuit parentatum, dolentibus cunctis ob tanti viri iacturam, prout vidimus.

54 Ex corporis ergaſtulo ſolutus Grauina, ſucceſſorem in Procuratoris Ord. officio habuit P. Mag. F. Thomam Turcum, ab Vrbano VIII. ad ſupplicationem Cardinalis de Valencè Galli inſtitutum, Bononienſis ſtudij Regentem, virum ſapientiſſimum, atque religioſæ paupertati ita addictum, vt pecuniarum valoris gnarus, quoad vixit, ſemper fuerit, qui in Vrbem veniens menſe Decembri, ſequenti anno, depoſitione Rodulphij ab eodem *V*rbano Pont. facta, Magiſter Ordinis electus eſt quem optimè rexit prout vidimus.

55 Promotione Turci ſubſequuta P. Mag. F. Vincentius Bartolus Procurator Ordinis inſtituitur anno 1644. Fuit Bartolus in conuentu S. Mariæ ad Gradus de *V*iterbio ad Ordinem receptus, magni nominis prædicator, in Baſilica Liberiana Papæ Pœnitentiarius, Vicarius Romanæ Prouinciæ, in Sicilia ſemel, atque iterum Prouincialis. Deceſſit autem anno 1647. menſe Septemb. in noſtra Eccleſia terræ traditus, prout vidimus.

Digitized by Google

56 Abſente ab Vrbe, & Curia Romana Turco, in viſitatione Ordinis occupato, ab Innocentio X. P. M. Procurator Generalis creatus eſt P. Mag. F. Franciſcus Maria Campana, vir à *Deo* bonorum omnium largitore ſingulari gratia in prædicando ornatus, ita vt communi voce Prædicatorum Pater dictus ſit, in Italia tota famoſus, ac perpetuus poſtmodum Concionator in Baſilica Vaticana electus, munuſq; concionandi nunquam quoad vixit intermiſit. *Deceſſit* in Curia ex apoplexia anno 1651. ætatis ſuæ 67. in noſtra Eccleſia maximo populi cõcurſu terræ datus, prout vidimus.

57 P. F. Petrus Maria Paſſerinus de Sextula in Cremonenſi conuentu ad Ordinem receptus, terminato Bononiæ ſtudiorum curſu Cremonæ, atque in nobili conuentu, Sanctæ Crucis de Boſco cum laude, auditorumque profectu docuit. Ad regimen eiuſdem Conuentus S. Dominici de Cremona aſſumptus, regularem obſeruantiam ſuo, verbo, atq; inculpatæ vitæ, exemplo ibidem, & fouit, & promouit. A Magiſtro Ordinis Thoma Turco Socius, & Prouincialis Terræ Sanctæ delectus, peregrinationis eiuſdem in viſitanda Lombardia, Gallia, atque Hiſpania integerrimus comes fuit. Sublato ex hoc ſeculo nequam Turco, Bononienſis Inquiſitor ab Innocentio X. primò, anno 1650. Procurator Generalis deinde in Campanæ prædefuncti locum conſtitutus eſt anno 1651. Viuit hoc anno 1666. doctiſſimus vir, cordatuſque ſenex, demandato ſibi muneri ſedulò incumbens, librorum ſcriptioni quod ſibi ſupereſt tempus, conſumendo. Scripſit enim:

De Electione Canonica

impreſſ. apud Tinaſſium in Vrbe an. 1661.

De ſtatibus, & officijs hominum

ad 7. Quæſt. vlt. 22. D. Th. tomos tres impreſſ. apud eundẽ Tinaſſiũ an. 1663. & 1664. apud quem etiam impreſſit hoc an. 1666. orationes omnes, quas huc vſque in Pontificio Sacello habuit, verè doctas, atque eruditas, & tanto viro dignas.

Tit. 2.

Pœnitentiarij Dom. Papæ.

HAbent Pontifices Maximi præter S. R. E. Maiorem Pœnitentiarium, in Romana Curia Minores Pœnitentiarios, viros, tum doctrina, quum pietate conſpicuos, ad fideles pœnitentes grauioribus, Apoſtolicæque Sedi reſeruatis, culpis irretitos abſoluendos, quod munus magna in exiſtimatione fuit ſemper. Aſſumebantur autem Minores Pœnitentiarij indiſcriminatim, tum ex ſacris Ordinibus, quum ex ſæcularibus Presbyteris ante Pij V. tempora, exercebantque munia ſua in Baſilicis Lateranen. Vaticana, atque Liberiana, ita vt in vnaquaque harum Baſilicarum, & noſtri, & Minores, aliorumque Ordinum profeſſores, nec non ſæculares Presbyteri ſimul *Pœnitentiarij* eſſent.

In Vaticana Baſilica autem adminus vnus Pœnitentiarius ex noſtris Prædicatoribus ſemper erat; nã vt nos monuit Eminent. D. Card. Ludouiſius nũc S. R. E. Maior Pœnitentiarius, vir eruditiſſimus, in antiquis Pœnitentiariorũ eiuſdem Tẽpli ædibus adhuc viſitur cella vna in ea parte, quæ ad Orientẽ reſpicit, in cuius fornice ſunt depictæ imagines SS. Dom. P. N. Petri Mart. Thomę Aquinatis, atq; Catharinę Senenſis, qui ex noſtris fuere primitus inter Sanctos relati; ad hanc nos acceſſimus elapſo anno 1665. & cũcta nobis relata adinuenimus.

At ad breue tempus permanebit cella hæc cum toto Pœnitentiariorum ædificio, ſolo iam iam æquando ob conſtructionem amphiteatri maximi, quod ibidem ante Vaticanam Baſilicam à Sanctiſſ. D. N. Alexandro Papa VII. permagnificè nunc conſtruitur.

Tandem Pius V. Pontifex Sanctiſſimus vnicuique Baſilicæ proprios in perpetuum attribuit Pœnitentiarios, ex eodem inſtituto ibidem miniſtraturos: noſtris Dominicanis, tanquam Beatiſſimæ Virgini addictiſſimis clientibus, Baſilica Liberianam S. Mariæ

Mariæ Maioris nuncupata, PP. Minoritis Lateranenſe, PP. verò Societatis Ieſu Vaticana in ſortem obuenit.

Ante huiuſmodi verò Pij V. decretum plures ex Dominicano inſtituto fuere Sũmorum Pontificum Minores Pœnitentiarij, ex quibus illos, qui ad manus noſtras deuenere, recenſemus.

1 Inter hos igitur primum locum cõſequitur P. F. Clarus Sextius, ſeu de Sextis *Florentinus*, quem alij Bononienſem faciunt, ab Honorio III. Capellanus, ac Pœnitentiarius in Curia conſtitutus circa annum milleſimum ducenteſimum vigeſimum quinſum. Fuit hic receptus ad habitum à B. Reginaldo, atque à S. P. Dominico *Romanæ Prouinciæ* primus prouincialis præpoſitus, priorque omnibus in Ordine Theologiam docuit. Deceſſit circa annum 1240. *Maluenda in Annal. Ord. an.* 1219. *Plod. de Vir. Illuſt. lib.* 1.

2 P. F. Reginaldus de Bononia, quem Rainaldum alij nuncupant, vir religioſiſſimus, à S. Patre Dominico & ipſe ad Ordinem receptus, à Gregorio IX. Apoſtolicus Pœnitentiarius primò, *Armachanus* Archiepiſcopus poſtmodum creatur circa annum milleſimum ducenteſimum quadrageſimum, qui Bononiæ miraculo multiplicationis duorum panum à S. P. Dominico factæ interfuit anno 1220. *Maluenda, in Annal. Ord. prædicto anno*.

3 P. F. Gotifredus cum præfato Reginaldo fuit Pœnitentiarius Apoſtolicus à Gregorio IX. inſtitutus, non Romæ, ſed in Terra Sãcta, vt ibidem lucrum munus adimplerent erga fideles loca Sancta, in quibus Redemptionis noſtræ myſteria ſunt, exercita viſitantes. Hi verò obitum Magiſtri Generalis B. Iordanis Priori Pariſienſi in hunc modum nunciauere. *Venerabilibus, & dilectis Priori, & Conuentui Prædicatorum Pariſienſi, FF. Gotifredus, & Reginaldus D. Papæ Pœnitentiarij, ſalutem & Spiritus Sancti conſolationem. Nouerit is, quod inundante maris ſanitie, ac ſuo impetu propellente ad littus galeram, in qua dulcis Pater noſter Magiſter Iordanis cum duobus Fratribus erat; iſte & nonaginta nouem perſonæ aliæ multis vinculis liberati ſunt ab hoc ſæculo nequam. Super hoc tamen chariſſimi non paueat cor veſtrum, quia nobis orphanis pius Pater, & Dominus tetius conſolationis remedium, & poſt tempeſtatem prouidit tranquillum. Nam dum iacerent corpora inhumata, vt teſtantur illi, qui de illo naufragio euaſere, & qui eos tradidere proprijs manibus ſepultura; luminaria de cœlo ſuper eos ſingulis noctibus effulſere. Sed & Cruces ſuper eos multæ viſæ ſunt à multis, ad quod miraculum loci incolæ confluentes, tantam odoris fragrantiam hauſerunt; quòd iuxta teſtimonium, qui poſt viſa miracula eos tres ſepelierunt, vſque poſt decem dies oder vimius ab eorum manibus non receſſit. Sed & per circuitum ſepulturæ eiuſdem odoris ſuauitas latiùs emanauit, vſquequo Fratres de Achon venerunt cum barcha, & eos in ſuam Eccleſiam tranſtulerunt, vbi dictus Pater quieſcit, & multis multa beneficia procurat. Per omnia Benedictus Deus Amen.* Contigit autem B. Iordanis naufragium Idib. Februarij an. 1237. *Maluend. in Annal. Ord. anno* 1237. & *Taeg. in monumen. Ord.*

4 P. F. Deſiderius Apoſtolici Pœnitentiarij munus ſub Innocentio IV. exercuit, ab eodem Pontifice Legatus ad Iacobum Aragoniæ Regem miſſus an. milleſimo ducenteſimo quadrageſimo ſexto pro eo abſoluendo à cenſuris, in quas inciderat, propter abſciſionem linguæ Gerundeſi Epiſcopo, ipſo mandante, factam, cum iam perpetrati facinoris veniam ſimul, ac pœnitentiam ab ipſo Innocentio petiſſet. *Bzou. in Annal. Eccleſiaſt.* 1246. *num.* 10.

5 Sub eodem Innocentio Pontifice Pœnitentiarij fuere in Apoſtolica Curia PP. FF. Raynardus, atque Grehardus, quibus demandata eſt ab eodem Pont. cauſa diſpenſationis concedendæ F. Adolpho Minoritæ, Holſatiæ olim Comiti, vt ſacros Ordines ſuſcipere valeret, quam ijdem Pœnitentiarij ſequenti teſtimonio illi conceſſere.

Vniuerſis præſentes litteras inſpecturis, F. Raynardus, & F. Gherardus Dom. Papæ Pœnitentiarij ſalutem in Domino.

Nouerit is quòd nos audita confeſſione Fratris Adolphi Ordinis Minorum Fratrũ, præſentium exhibitoris, eidem ſuper omnibus articulis, pro quibus duxerat ad ſedem Apoſtolicam laborandum & ſimilibus, ſiue minoribus, ſi quos in oblitionem deduxit, &c. beneficium abſolutionis impendimus, & vt

Ex quibus omnibus manifeſtè apparet, in Sacro Apoſtolico Palatio Vniuerſitatẽ, Scholaſque fuiſſe, in quibus Lectores, Baccalaurei Ordinarij, & Extraordinarij, atque Biblici docebant, graduſque Magiſterij ibidem ſuſcipiebatur per manus Magiſtri Sacri Palatij, qui in eadem Vniuerſitate præſidebat, eiuſque reſolutioni, & deciſioni cuncti Lectores Curiæ acquieſcebant; quos tamen Lectores Sacri Palatij, Magiſtros neutiquam fuiſſe, luce clarius conſpicitur, cum eiſdem temporibus quibus præfati Lectores in Sacro Palatio docebant, in Apoſtolica Curia Sacri Pal. Magiſtri à nobis ſupra relati vigerẽt. Nominũ igitur Magiſtri & Lectoris Sacri Pal: ſimilitudine quidam ſcriptores decepti, Sacri Palatij Lectores, Magiſtros Sacri Palatij eoſdem falsò vocitauere: Nam Magiſterium hoc nobiliſſimum à S. Patre Dominico inſtitutum, ita in filijs ſuis ex ſingulari Apoſtolicæ ſedis gratia per quadringentorum quadraginta quinque annorum ſeriem continuata ſucceſſione fuit conſolidatum, vt non niſi Dominicani inſtituti profeſſorẽ Chriſtianus Orbis agnouerit Sacri Palatij Magiſtrum.

Tit. 1.

Procuratores Gen. Ord.

SVnt noſtri Procuratores Generales ſicut quatuor aliorum Ordinum, & Minorum, Cormelitanum, Auguſtinianorum, ac Seruorum, miniſtri & ipſi Apoſtolicæ Sedis, eiuſdemq; in Pontificia Capella ordinarij Oratores corã Pont. Max. Curiamque ſequuntur; inter quos noſter cunctos alios præcedit, habetque primam orationem Dominica prima Aduentus, & Quadrageſimæ, eſtque primus S. Theologiæ Doctor in Romana Sapientia.

Menſualibus diſputationibus, quæ à Parochis Vrbis coram Illuſtriſſ. & Reuerendiſſ. D. Viceſgerente in Romana Sapientia habentur, ex Alexandri VII. Pont. Max. decreto, præterito anno 1663. menſe Nouembri emanato, præeſt alternatim cum Scoticæ cathedræ moderatores Ordinis Minorum, quorum reſolutionibus, atque deciſionibus adquieſcunt cuncti.

Habent ſeſſionis locum hi Procuratores Generales in pontificia Capella, tractantque negocia ſuorum Ordinum in Romana Curia, apud quam in exiſtimatione ſunt non modica.

A condito Ordine ſemper fuit, qui in Romana Curia negocia eiuſdem pertractaret, atque Prouincialis Romanæ prouinciæ de more tale munus obibat, eoque abſente ab Vrbe, vnus ex Pœnitentiarijs Domini Papæ, cui à Prouinciali iniungebatur, vices eius ſupplebat; perſtititque hic mos in Ordine vſque ad B. Humberti Magiſtri Generalis tempora, qui peculiarem Procuratorem in Romana Curia ſemper permanſurum inſtituit, teſte in hunc modum Olmeda in vita Humberti præfati. *Statum Ordinis reliquit Humbertus trãquillum ſatis, ac potentem, & dilatatum; ſub quo & Procurator Ordinis in Curia inſtituitur, illum aliàs procurante Prouinciali Romano, aut aliquo ex Pœnitentiarijs Dom. Papæ.*

Ante annũ autem 1256. non fuiſſe Procuratorem huiuſmodi in Curia inſtitutum credimus, cum in duobus antecedentibus Capitulis Generalibus ſub eodem B. Humberto celebratis, Budæ 1254. & Mediolani 1255. nec verbum quidem de huiuſmodi inſtitutione fuerit factum, vt ex eorundem Actis liquet: In ſubſequenti verò Capitulo Pariſijs anno 1257. habito, de eo in hunc modum, ſuppreſſo nomine, agitur in ordinatione 12. *Item quicumque de cætero habebit facere aliquid in Curia prouideat* P. *Procuratori de expenſis neceſſarijs*, ex quibus conſtat tunc temporis inſtitutũ fuiſſe Procuratorem Ordinis in Curia, qui in actis ſubſequentis Capituli recenſetur, Troianus nomine.

Eius inſtitutio ad Magiſtrum Ordinis ſpectat vt habetur in noſtris Conſtitutionibus diſtinctione 2. cap. 3. in declaratione textus viij. ſub litt. h. idque ex primaria huius officij inſtitutione; vt opinamur: cum ex prædictis conſtet in Actis Generalium Capitulorum, eam non reperiri.

Primus igitur in Ordine noſtro Procurator Generalis inſtitutus à B. Humberto de Roma-

Digitized by Google

Romani Magiſtro Generali fuit, P.F. Troianus, qui ad eundem Humbertũ, ac Patres Capituli Generalis Florentiæ anno 1257. collecti, tale miſit memoriale, ex Actis eiuſdem deſumptum.

Iſta ſunt Memorialia Fratris Troiani Procuratoris Ordinis ad Magiſtrum.

In primis ſupplico, vt propter multos defectus meos velitis alium ſubſtituere Procuratorem.

Item ſitis memor' monitiones in Capitulo facere, quòd omnes Fratres, qui ſcribunt pro aliquibus negotijs Procuratori Ordinis, diligenter, & diſtinctè ipſa negotia explicẽt.

Item petitiones, ſi volunt aliquas in Curia, optimè faciant eas formari a ſapientibus ſuis, quia poſtea ſi neceſſe fuerit, faciam ſecundùm formam Curiæ reformari.

Item qui ſcribunt pro alijs negotijs obtinendis, ſuper quibus ſunt neceſſarij Iudices, vel exequtores, ipſos diſtinctè nominent, Dioeceſim vnde trahunt originem, exprimendo diligenter.

Item quando Fratres mihi ſcribunt, ſcribant de qua Prouincia ſecundùm Ordinem: ſecundò ſi ſunt in Epiſcopatu, aut in Ciuitate, vel in Dioeceſi, & hoc cum ſcribunt, diligenter exprimant.

Item quãdo aliquas litteras ſcribunt Domino Papæ, vel Cardinalibus, mihi earum tenorem in ſcriptis mittant, vt poſtmodum eos ſuper ijs requiram.

Item ſint ſolliciti mittere ſufficientem pecuniam pro negotijs expediendis: conſueuerunt enim mihi Fratres ſcribere, quod negotia eorum expediam, & poſtquam litteras expeditionis habuerunt; mihi mittere pecuniam procurabunt. Et quandoque contigit, quod expeditur negotium in petitionibus in notis, & in littera groſſa, & poſtea deſtruuntur, & expenſæ non reſtituuntur, & remittunt pecuniam tardè, & aliquando perditur in via; propter' quæ, & alia quædam ſum multis debitis obligatus.

Vltimò verò ſupplico, vt me pro omnibus laborantem orationibus omnium recomendare velitis.

2 P.F. Lapus de Florentia Troiano in hoc officio ſucceſſit, qui cum ad Cœnobij S. Mariæ Nouellæ de Florentia regimen fuiſſet aſſumptus, aliquibus debitis contractis in Curia pro ſuo munere obeundo, iniuncta eſt Prioribus Prouincialibus cunctis in Pariſienſi Capitulo an. 1264. contributio quinquaginta ſolidorum Turonenſium pro eiſdem perſoluendis: ſequenti teſtimonio in eiuſdem Actis annotato. *Item quilibet Prior Prouincialis 50. ſolides Turonenſes mittat ad ſoluendum debita Procuratoris in Curia, de quibus etiam ſolnantur debita Prioris Florentini, quæ contraxit cum eſſet in Curia Procurator.*

3 Lapo datur ſucceſſor a Magiſtro Generali Ioanne de Vercellis in Procuratoris Ordinis onere P. F. Rayno de Spoleto, vir peregregius atque in Sacra Scriptura verſatiſſimus, qui annis pluribus demandatum ſibi munus adimpleuit, donec ad regimen Romanæ Prouinciæ aſſumptus ſit, tuncque illud dimiſit, vt teſtatur Taegius in monum. Ordinis, qui refert Rainonem habuiſſe ſequentem ſucceſſorem.

4 P.F. Martinus de Aretio in Rain. locum conſtituitur Procurator Generalis Ordinis in Romana Curia ab eodem Ioanne de Vercellis, de quo nil aliud refertur. *Taeg. vbi ſup.*

5 P. F. Conſilius Gattus Viterbienſis ſub Magiſtro Generali Ioanne de Vercellis Procuratoris Ordinis munus exercuit Martino IV. Pontifice Max. regnante, à quo, & Pœnitentiarius, & Capellanus Apoſtolicus creatus eſt an. 1281. A Bonifacio VIII. poſtmodum Arborenſis primò anno 1299. Compſanus poſtmodum ſequenti anno Archiepiſcopus renunciatus, de quo in Pœnitentiarijs Dom. Papæ; & Vghell. Ital. Sac. tom. 6. teſtatur idem.

6 P. F. Bauducius recenſetur Procurator Ordinis in Actis Capituli Generalis apud Treuerim ſub Magiſtro Munione anmilleſimo ducenteſimo octogeſimo nono celebrati.

7 P. F. Nicolaus Martini de Albertinis Pratenſis, vir celebris, ad grandia natus, à Nicolao Boccaſino de Taruiſio Generali Magiſtro Procurator Ordinis inſtituitur, cumque in Romana Curia pietatis prudentiæ, ac doctrinæ non vulgaris ſpecimen exhibuiſſet, à Bonifacio virtuoſorum amatore Spoletanus Paſtor, nec non in Vrbe Viceſgerens creatus eſt an. 1299. euaſitque poſtmodum ad purpuram. *Vgh. Ital. Sac. tom. 1.*

8 P. F. Simon Saltarellus Florentiæ ex ſenatoria familia progenitus, atque in-

conuentu S. Mariæ Nouellæ ibidem Dominicana toga indutus, post varias in Ordine obitas præfecturas, ad Romanæ Prouinciæ regimen assumptus, Procurator Generalis tandem euasit, promouente Berengario Magistro Ordinis, ex quo munere Sedem Parmensem Episcopalem conscendit an. 1317. Ioanne XXII. promouente. *Olmeda in vita Barnabæ Vercellen. Mag. Gen.*

9 P. F. Gulielmus Dulcinus de monte Albano Procurator Ordinis à Magistro Barnaba de Vercellis Generali delectus est, qui cum Ioannis XXII. gratiam promeruisset, ab eodem ad Lucensem Ecclesiam regendam assumptus fuit die 28. Aprilis an. 1330. cui annos decem & nouem cum laude præfuit. *Vghell. Ital. Sac. tom. 1.*

10 P. F. Pontius recensetur Procurator Ordinis in Actis Capituli Generalis apud Londinum habiti anno 1335.

11 P. F. Rostangus de Anneduna & ipse memoratur Proc. in Capitulo Gener. apud Claromontem 1339. mandaturque in eo omnibus ac singulis Prouincijs, vt eidem Procuratori Ordinis tres florenos mitterét pro expensis in Curia faciendis. Rostangi Procuratoris fit mentio etiam in Capitulo Auenionen. anno 1341. & in Capit. apud Podium 1344. ordinat. 12. *Ex Act. eorundem Capit. Gen.*

12 P. F. Elias Tolosanus ex oppido Petragoricen. de Braieriacensi conuentu Procutator Ordinis nominatur à Simone Lingonense Generali Magistro, quo e viuis sublato, in eius locum ad Religionis gubernium assumitur Auenione anno 1367. Hic D. Thomæ Aquinatis corpus ab Vrbano V. impetrauit Ordini restituendum à Monachis Cistercien sibus Monasterij Fossæ Nouæ Terracinen. Diœcesis, quod an. 1368. contigit. *Olmeda in eius vita.*

13 P. F. Bartholomæus Dominici de Senis, vir præstantissimus, S. Catharinæ maxima familiaritate spiritus addictus, ac Raymundo de Capua Magistro Gener. in paucis charus, ab eodem Procurator Generalis pro Prouincijs vero Pontifici adhæ rentibus creatus est, postquam Prouincialis Romani, præfecturam annis septem gessisset. Tandem ad Coronensem Ecclesiam in Gracia regendam Pastor institutus, Arimini in mortis amplexus corruit anno 1417. de quo sup. in Ep. Coronen. *Vgarger. in monum. PP. Theol. Colleg. Senen.*

14 P. F. Ioannes de Ragusio Procurator Generalis à Magistro Ordinis deligitur, vir omnigenæ literaturæ, qui Basileensi Concilio ex decreto Eugenij Papæ IV. interfuit, ibidemque disputationem publicam coram Patribus habuit cum Oratoribus Bohemorum supra primum eorum articulum, quos confudit, ibidemque permansit donec in Conciliabulū versum est Concilium; tunc enim cum cæteris nostris Prædicatoribus ad Eugenium Pontificem reuersus est. *Fernand. in Concertat. Pred. ad an. 1433.*

15 P. F. Iacobus de Regno & ipse à Bartholomæo Texerio Magistro Generali Procurator Ordinis delectus est, defecitq; inter mortales eodem anno, quo & Bartholomæus 1449. præcedente tamen Iacobo. *Olmeda in vita Texerij.*

16 Recenset Olmeda post Iacobum institutum Procuratorem Ordinis ab eodē Texerio P. F. Guidonem Flamochettum Gallum ex socio eiusdem, qui Ordinis negocia in Romana Curia pertractauit vsque ad sui assumptionem in Generalem Ordinis, quæ contigit anno sequenti, qui fuit Iubilæi 1450. *Olmeda vbi supra & in vita eiusdem Guidonis.*

18 Post Guidonis electionem nominatur ab eodem Ordinis Procurator P. F. Conradus Astensis, qui cum duodecim annos in demandato sibi officio cum laude consumpsisset, Generalis Ordinis Magister & ipse electus fuit Senis an. 1462. in vigilia Assumptionis B. Virg. Mariæ. *Olmeda in eius vita.*

18 Deligitur ab assumpto Conrado Procurator Ordinis P. F. Iulianus Naldi, qui cum annos sex commissum sibi munus exercuisset, in Generali Capitulo Romæ collecto an. 1468. à suo officio fuit depositus. Factum in hæc verba refert Olmeda. *Et Romæ quidem damnatus est tanquam prævaricator Ordinis qui dictus est Iulianus Naldi Magister, ac Ordinis Procurator & Prouincialis Romanus, his omnibus priuatus, quo demum misericordiam Ordinis implorante, mitius cum illo actum est.* Olmeda in vita Mag. Ord. Conradi Asten.

19 P. F. Christianus Bolce Germanus in

Digitized by Google

in locum depoſiti Iuliani ſubſtituitur Procurator Ordinis à Martiali Auribello an. 1468. At breui tempore demandatum ſibi onus ſuſtinuit morte præuentus. *Taeg. in Monum. Ord.*

20 P. F. Iacobus de Brixa & ipſe Procurator Ord. in Curia inſtituitur ab eodem Martiali Auribello poſt Chriſtianum, qui in celebri illa diſceptatione coram Pio II. an. 1462. habita de ſanguine Chriſti in triduo mortis eiuſdem, cum Fratribus Minoribus diſputauerat, vna cum P. Magiſtro F. Gabriele de Barchinona noſtri Bononien. ſtudij Regente, & P. F. Vercellino de Vercellis, doctiſſimique viri ſibi nomen obtinuit; qua propter in remunerationē fuit poſtmodum Procurator Ord. inſtitutus. Obijt apud montem Roſium prope Nepeſinam Ciuitatem, ibidem conditus. *Olmeda in vita Conradi Aſten. & Taeg. vbi ſupra.*

21 P. F. Barnabas Saxo, ſeu Sanſonus vt dicitur in Regeſt. Magiſtri Generalis Leonardi Manſueti, de Neapoli poſt Iacobum Procurator Generalis conſtitutus eſt, cuius memoria habetur in Rgeſtis eiuſdem Leonardi Māſueti ſub an. 1474. die 12. Iulij inſtitutus. Variam fortunam expertus eſt in hoc munere: nam ab eo fuit quandoque amotus, & poſtmodum ad illud reſtitutus, teſte in hunc modum Olmeda in eius vita. *A Leonardo Procurator inſtitutus, à Saluo deſtitutus, à Bartholomaeo reſtitutus eſt.* Tandem Generalis Magiſter poſt præfatos electus fuit *V*enetijs anno 1486. *Olmeda vbi ſupra.*

22 Deſtituto Barnaba à Saluo Caſſeta, renunciatur Procurator Ord. P. F. Ludouicus de Ferraria anno 1481. in ciuili iure doctor famoſus in ſæculo, ex quo iam vir factus, Ordinem ingreſſus fuerat, perdurauitque in ſibi credito onere vſque ad electionem Bartholomæi Texerij, qui ſtatim reaſſumpſit Barnabam prędictum. *Olmed. in vita Leonardi Manſueti Generalis.*

23 P. F. Petrus Antonij de *V*iterbio poſt Barnabam reaſſumptum Procurator in curia ab eodem inſtituitur anno 1486. vir peregregius, de quo Olmeda ſic fatur. *Procurator verò Ordinis poſt Barnabam inſtituitur F. Petrus Antony de Viterbio, vir eloquens, & orator, qui cum eſſet latinæ linguæ peritiſſimus, ac ſermone facundus, plu-*

vies Romæ coram Pontifice magna Curialiū frequentia, & ſpectatione peroranit, hiſtorias omnes, etiam Ethnicas maximè callens. Eius memoria habetur in Regeſtis Ioachini Turriani Generalis ſub anno 1490. ex quo colligitur Procuratoris officium etiam ſub hoc Magiſtro Ord. exercuiſſe. Hic aliquando abſens à Curia *V*ice Procuratorem habuit P. F. Nicolaum Brancaciū Neapolitanum an. 1487. cuius fit mentio in Regeſt. præfatis. *Olmeda in vita Barnabæ Saxonis Mag. Gen.*

24 P. F. Franciſcus de Florentia, vir eloquēs poſt Petrum renunciatus eſt Procurator Ordinis à Ioachino Turriano Mag. Generali, quo e viuis ſublato anno 1500. *V*icarius Ordinis ab Alexandro ſexto creatur, verùm & ipſe eodem anno menſe Nouembri ex hac luce migrauit. Hic vt habetur in Regeſt. eiuſdem Mag. Ord. Turriani fol. 145. de conſenſu Reuerendiſſimi Protectoris *O*liuerij Caraffæ Cardinalis de *N*eapoli conuentum S. *S*abinæ de *V*rbe ex Romana aulſit prouincia, & Cōgregationi Lombardiæ tūc reformatæ conceſſit die 2. Nouembris anno milleſimo quingenteſimo, eodem menſe die 28. è viuis ſublatus & in S. *S*abina ſepulturæ traditus ſequenti elogio.

F. Franciſco de Florentia
Theologo, Euangeliſcoque prædoni clariſſimo
Procuratori & Vicario Generali Ord. Prad.
B. M. Po. Vixit circiter an. XL.
Obijt Anno Iubilei M. D. 4. Cal. Decemb.

Olmeda in vita Ioachini Turriani.

25 P. F. Thomas Caietanus poſt Franciſcum renunciatur Procurator in Capitulo Generali anno 1501. vt habetur in Actis eiuſdem denunciatione 2. cum ſibi præſtantiſſimi Theologi famam in Romana curia nec non apud Pontificem Max. obtinuiſſet in diſputationibus publicis tempore Capituli factis. Annos ſeptem Procurationis officium exercuit, poſt mortem Ioannis Clerre Magiſter Generalis à Patribus capitularibus Romæ anno 1508. renunciatus. *Olmeda in eius vita.*

26 Electione Caietani facta deligitur Procurator Ordinis P. F. Nicolaus Schomberg, de quo Olmeda hæc habet. *F. Nicolaus de Alemania & ipſe ætate minūs prouectus; facundia tamen, ingenijque, ac generis claritate, iuris peritia, morumque ele-*

gantia multis præstans, ibidem Generalis Ordinis Procurator designatur. Tanti viri exigentibus meritis Capuanus Archiepiscopus, Apostolicus Nuncius, ac S. R. E. Cardinalis fuit tandem creatus. *Olmeda in vita Mag. Ord. Caietani & Vghell. in Archiep. Capuan. Ital. Sac. tom. 6.*

27 P. F. Gregorius de Casali constituitur Procurator Ordinis à Caietano anno 1512. vt habetur in Regestis eiusdem fol. 164. cum esset Vicarius Congregationis Lombardiæ; nec non Inquisitor Cremonen. Brixien. Bergomen. & Cremen. ab eodem Caietano institutus eodem illo anno, vt præfata Regesta fol. 39. testantur: nam Schomberg. in grauissimis Ecclesiæ negocijs à Iulio II. cui acceptissimus erat, detentus, Procuratoris muneri renunciauerat. *Ex eisd. Reg.*

28 Post Gregorium Procurator Ordinis constituitur P. F. Eustachius Platesius de Bononia à Magistro Generali Garsia de Loaysa ad petitionem Card. Caietani, vir septuagenario maior, qui anno transacto, deposita corporis sarcina perrexit ad Christum. *Olmeda in vita Garsiæ Mag. Ord.*

29 Sublato Eustachio, constituitur à Garsia Procurator Generalis P. F. Hieronymus de Pennafiel Hispanus, vir ob Cathedras, ac Conuentus in sua prouincia moderatos, spectabilis, qui pro eadem Diffinitor in Capitulo electionis Garsiæ fuerat, detinebaturque in Curia pro negocijs suæ prouinciæ apud Sedem Apostolicam pertractandis. At dum absente Magistro, Vicarij quoque Generalis onus sustineret, grassante lue in Vrbe è mortalium oculis eripitur & ipse cum alijs an. 1523. *Olmeda in vita Garsiæ suprad.*

30 P. F. Vincentius de S. Germiniano ex Romana prouincia, Generalis Garsiæ socius, comesque peregrinationis, ac visitationis Ordinis, Procurator post Hieronymum ab eodem constitutus est, cuius mentionem in hunc modum facit Olmeda in vita Garsiæ. *Verùm de Procuratore Ord. in Curia prouiderat iam Garsias Magister. Hieronymus namque Hispanus peste Romæ defecerat, cui Vincentius Sangeminianensis subrogatur ex socio Magistri, qui & si ætate iunior, multis tamen naturæ dotibus extitit ornatus; & ipse quoque in breui post flagellum Vrbis ab exercitu Cæsareo vita decedens.* Olmeda vbi sup.

31 Defuncto Vincentio substituitur Procurator P. F. Paulus Buticella Papiensis, qui cum etiam Vicarij Generalis onus sustineret, erepto Francisco Siluestro ex hac luce, Magister Ordinis delectus est à Patribus in Capitulo Romæ anno 1530. cõgregato; verùm sequenti anno & ipse carnis viam ingressus fuit Neapoli, quò perrexerat podagræ morbo laborans, valetudinem ibidem curaturus. *Olmeda ib. eius vita.*

32 P. F. Io. de Fenario Gallus, assumpto Buticella ad Ordinis regimen, Procurator instituitur in Capitulo Generali anno 1530. vir, prudentia, doctrinæque præstantia clarus; nec non Vicarius Generalis in discessu ab Vrbe Buticellæ constitutus, ipsoque defuncto confirmatus; ac tandem Magister Ordinis electus Romæ anno 1532. *Olm. in eius vita.*

33 P. F. Augustinum Recuperatum Pauentinum ex Lombardiæ prouincia in Procuratoris Ord. præfectura successorem excepit Ioãnes de Fenario, qui eo defuncto Magister Ordinis salutatus est anno 1539. At breui tempore illum rexit, nempe anno vno, mensibus septem, quieuitque in pace. *Olm. in eius vita.*

34 Electione Augustini Recuperati subsequuta Procurator Ordinis deligitur à Patribus Generalis Capituli P. F. Albertus de las Casas Hispanus ex prouincia Bethicæ, cum Diffinitor suæ prouinciæ in Vrbe veniisset an. 1539. Tandem defuncto Augustino ad supremum Religionis regimen assumitur, præstantissimis eius meritis ac virtutibus id exigentibus anno 1542. *Olmeda in eius vita.*

Vacante Procuratoris munere ob assumptionem Alberti prætati P. F. Hieronymus à Toleto dictus, Hispanus de Abulensi Cœnobio, eidem præfectus est, qui tamen, illud suscipere renuit, vt Cæsari, cui charus erat, inseruiret. *Olmeda in vita Alberti Mag. Ord.*

35 P. F. Franciscus Romeus de Castilione Aretino in Hieronymi locum Procurator Generalis substituitur ab Alberto prædicto, quo defuncto Vicarius Ord. effectus, Magister eiusdem à Patribus Capitularibus nominatur Romæ anno 1446.

quod

quod officium ſex integros annos geſſit. Aliquando Concilio Tridentino interfuit. *Ex Chron. Conſtit.*

36 Poſt aſſumptionem Romæi, nominatus fuit P. F. Stephanus *Vſuſmaris* Procurator, qui cum annos ſeptem demandatum ſibi onus egregiè ſuſtinuiſſet, Generalis Magiſter Ordinis poſt deceſſum Romæi nominatus eſt anno 1553. *Ex Chron. vbi ſup.*

37 Promotione ſubſequuta Stephani, Patres in Generali Capitulo an. 1553. congregati, P. Mag. F. Thomam Manrique de Prouincia Hiſpaniæ Procuratorem Ordinis nominauere, qui cum in Hiſpania cõmoraretur, vſque ad illius in Curiam aduentum ſubſtitutus eſt Procurator P. Fr. *Vincentius* Iuſtinianus eiuſdem Magiſtri Generalis ſocius. *Ex Actis eiuſd. Capit. denunciat. 3.*

38 P. F. Euſtachius Locatellus de Bononia Procurator Ordinis delectus eſt à *Vincentio* Iuſtiniano Magiſtro Generali, cuius habetur mentio in Actis Capituli Auenionen. anno 1551. celebrati §. *Approbationes*, vbi de eo ita dicitur. *Approbamus Magiſterium Reuerendi* P. F. *Euſtachij de Bononia Procuratoris Ordinis*. Cũ verò Euſtachius in agendis prudentia, ac dexteritate maxima polleret, datus fuit à Pio *V.* F. Michaeli Bonello pronepoti ſuo Cardinali ad negotia Apoſtolicę ſedis tractanda aſſumpto in conſiliarium, ac directorem. Tandem ab eodem Pio Pontifice Sanctiſſimo Regij Lepidi Epiſcopus die 20. Aprilis anno 1569. creatus eſt. *Ex Chron. Magg. Ord. in Conſtitut. & Vghell. Ital. Sac. tom. 1.*

39 Promoto ad Regienſem Eccleſiam Locatello, Iuſtinianus Ord. Magiſter alterum ſubſtituit Procuratorem in Curia P. Mag. F. Seraphinum Cauallì de Brixia, quem Sanctiſſimus Pius *V.* Pont. approbauit, atque benigne ſuſcepit, eiuſmodi inſtitutionis, ac approbationis denunciatione facta Ordini in Gen. Capitulo Romæ habito anno 1569. qui poſtmodum fuit electus in Magiſtrum Ordinis Romæ anno 1571. *Ex Act. eiuſd. Capit.*

40 Aſſumpto Gaballo ad ſupremum Ordinis Magiſterium, inſtituitur ab eodem Procurator Generalis P. F. Petrus Hernandez pronet ex Regeſt. eiuſdẽ fol. 1. apparet.

41 Poſt Hernandez fit Procurator P. F. Sixtus Fabrus de Luca, cuius fit memoria in Actis Capituli Generalis Romę an. 1580. habiti in confirmatione 29. permanſitque in hoc munere vſque ad electionem Conſtabilis in Magiſtrum Generalem, quæ contigit prædicto anno 1580. quo & ipſe Magiſter Sacri Palatij à Gregorio XIII. creatus eſt. De quo vide ea, quæ in Magiſtris Sacri Palatij referuntur. *Ex. Act. eiuſd. Capit. denunciat. 3.*

42 P. F. Ioannes de las Cuevas ex conuentu Salmantino præſentatus, cum eſſet prouincialis Hiſpanię, Procurator Ordinis inſtitutus recenſetur in Actis Capituli Generalis Romæ anno 1583. celebrati denunciat. 2. fuitque poſtmodum Archiducis Alberti Cardinalis Confeſſarius, ac denique Abulenſis Epiſcopus creatus die 29. Aprilis anno 1596. vt in Ep. Abulen. dicimus. *Ex eiſd. Act.*

43 Poſt Ioannem P. Mag. F. Marcus Valadares Compoſtellanus Procurator Ordinis inſtituitur à Sixto Fabro, cuius laudes ſequenti elogio innoteſcunt, quod tumulo proſtat tale

D. O. M.

F. Marco Valadares Compoſtellano Mag. Ordinis Prædic. Procuratori, & Vicario Gen. qui cum natalium ſplendorem ſummis doctrinæ, pietatis, & prudentiæ laudibus illuſtraſſet & egregiam in ſui muneris functione ſeueritatem mira mãſuetudine temperaſſet; Gloriam Patri, Filio, & Spiritui Sancto latiſſima voce pronuncians, expirauit die 9. Martij M.D.LXXXVII. ætatis ſuæ anno LI.

Mag. F. Antonius de Caceres oneris, & honoris ſocius ponendum curauit.

Extat huiuſmodi ſepulchralis lapis in noſtra Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam ante gradus preſbyterij ſemi deleta prædicta inſcriptione. *Ex Reg. eiuſd.*

44 Prædefuncto Marco ſubſtitutus eſt in Procuratoris munere ab eodem Sixto Fabro Generali P. Magiſter F. Bartholomæus de Miranda cum Regentis ſtudij in Romano Collegio S. Mariæ ſuper Mineruam officio fungeretur, ad quod à Sixto V. ad inſtantiam Card. Alexandrini per Apoſtolicum Breue fuerat vocatus in Vrbẽ.

Obijt

Obijt Neapoli vir doctissimus an. 1597. pluribus concionibus venusto, atque ele-eleganti Hispanico sermone in lucem editis, Sacri Palatij Magister institutus; de quo in Magg. Sacri Palatij. *Ex Act. Capit. Gen. Bon. 1589. denunciat. 2.*

45 Assumpto Miranda ad magisterij Sacri Palatij an. 1591. constitutus est Ordinis Procurator P. Mag. F. Io. Asturicensis Hispanus, vir doctissimus, ab Hipolyto Maria Beccaria, qui edidit librum eruditissimum Romæ de scientia Christi in prælectionibus habitis in Romana Sapientia, nec non alium de origine gratiæ. Et cum esset designatus Confessarius Alberti Cardinalis Archiducis, Belgij Gubernatoris, ad cœlestia vocatus est. Iacet in nostro tẽplo S. Mariæ super *Minervam* ante Aræ *Max.* gradus prope Marcum Valadares sequenti elogio tumulo constituto, quod iam penè totum deletum conspicitur.

D. O. M.

F. Io. Vincentio Asturicensi Ord. Prad. S. Theol. inter primos Salmantic. professori prudentia, virtute, ac doctrina prædito, Procuratoris, & Vicarij Generalis muneribus Roma perfuncto: Ac demum Philippi II. Cathol. Regis delectu à Sacris confessionibus Alberti Cardinalis Archiducis Austria, Gall. Belgia Gubernat. publico commodo designato: Dumque iter adornat, in cœlum recipitur. F. Laurentius Fernandez Mag. sodalis eius Pon. Cur.

Vixit Annos LI. *Obijt* XV. *Kal. Novemb. M. D. LXXXXV.*

Denunciata fuit eius promotio in Procuratorem Generalem toti Ordini in Capit. Venetijs habito an. 1592. in quo fuit Diffinitor pro sua Prouincia, inter Diffinitores primo loco in hunc modum recensitus.

F. *Io. Vincentio Asturicense Magistro Procuratore Ordin. in Curia Romana, Vicario Reuerendissimi P. Generalis, Diffinitore Prouintiæ Hispaniæ.*

46 Absente tamen à Curia prædicto Asturicense, institutus est Vicarius Generalis, & Procurator Ord. P. F. Alexander de Francicis, communiter Hebræus dictus, eo quod ex Iudaismo ad fidem Catholicam gradum fecisset, vir doctissimus, magni nominis theologus, ac Prędicator eximius, qui à Clemente VIII. cui erat commensalis, acceptissimus, Indulgentiam Plenariam perpetuam pro omnibus, & singulis nostris Ecclesijs à fidelibus visitandis in Festis SS. Antonini, Thomæ Aquinatis, ac Vincentij Cõfessoris, impetrauit, quod denuncia-tum fuit Ordini in Actis Capituli Generalis Venetijs an. 1592. denunciat. 4.

47 Asturicensi subrogatur Procurator Ord. P. F. Paulus Isaresius de Mirandula ex Conuentu Angelorum Ferrariæ, Magister in Sacra Theologia egregius, diuinique verbi præco insignis, ab Hipplyto Maria Beccaria *Magistro* Generali, quo defuncto, à frequenti vocalium numero ad regimen Ordinis vocabatur; at tandem maiori parte in Hieronymum Xauierrem inclinante, euasit hic Ordinis magister, ille verò ad Squillacensem Ecclesiam regendam assumptus est à Clemente VIII. an. 1602. vbi sequenti anno vitam cum morte commutauit. *Vghell. Ital. Sac. t. 9. & Plod. par. 2. lib. 4.*

48 Deligitur à Beccaria, promotione facta Isaresij, Ordinis Procurator P. F. Marcus de Marcianitio, vir vitæ sanctitate venerabilis, ex Conuentu, atq; Congregatione S. Mariæ Sanitatis de Neapoli, qui postquam per aliquot annos singulari vitæ exemplo Romanam Curiam tractasset, religiosæ quietis desiderio actus, dimisso munere, Neapolim se recepit electione facta Galaminij in Magistrum Ordinis anno 1608. Fuit Marcus in orationibus, ieiunijs, atque austeritãtibus Ordinis exultissimus, vitæ sanctitate venerabilis, Constitutionum Ordinis obseruantissimus, salutisque animarum sitientissimus. Vicarius Generalis Congregationum S. Catharinæ de Aprutio, ac S. Mariæ Sanitatis de Neapoli effectus, obseruantiã regularẽ in eisdem suo exemplo cõstabiliuit. Tandem ieiunijs, ac vigilis factus anno ætatis 74. salutis millesimo sexcentesimo sexto decimo die 15. Martij miraculis clarus obdormiuit in Domino Neapoli in Couentu S. Mariæ Sanitatis, maximo populi concursu ad eius corporis venerationem confluente, vestiumque particulas pro magno munere efflagitantis. *Lopez lib. 3. par. 5. cap. 18.*

49 P. F. Seraphinus Siccus Papiensis dum Inquisitoris Mantuani præfecturam obiret, ab Augustino Galaminio Magistro

Ge-

Generali Procurator Ordinis, ac Vicarius Generalis inſtitutus eſt, denunciata huiuſmodi inſtitutione à Capitulo Romano an. 1608. qui tandem ad clauum Ordinis fuit euectus an. 1612. *Ex Act. Cap. prad. denun.* 3.

50 A Sicco ad Ordinis Magiſterium promoto inſtituitur Procurator Generalis P. Mag. F. Lucas Caſtellinus, qui in Procuratoris officio eidem Socius inſeruierat promotione facta in Capitulo Romano anno 1612. quæ Ordini fuit denunciata in Actis eiuſdem denunc. 3. Demandatum ſibi onus cum laude ſuſtinuit decē & ſeptem annos completos & vltra, Vicarius Generalis non ſemel inſtitutus ab eodem Sicco. Tandem electione facta Nicolai Rodulphij in Magiſtrum Generalem anno 1629. Catacenſis Epiſcopus creatur Caſtellinus ab *V*rbano VIII. eodem an. 7. Nouemb. & fato fungitur Ianuario menſe 1631. prout vidimus, & teſtatur Vghell. Ital. Sac. tom. 9.

51 Vrbano VIII. mandante, in aſſumpti Caſtellini locum efficitur Procurator Ordinis à Nicolao Rodulphio P. Mag. F. Vincentius Maculanus de Florentiola Ianuenſis Inquiſitor, qui impoſitū ſibi onus accuratè exercens, ab eodem Vrbano Pōt. Max. Commiſſarius Generalis S. Inquiſitionis primò anno 1632. deinde defuncto Nicolao Ricardio, Sacri Palatij Magiſter creatus eſt, in pluribus Apoſtolicæ Sedis negotijs adhibitus. Tandem ſacra purpura decoratus fuit anno 1641. prout vidimus. Viuit optimus ſenex Ordinis iubar hoc anno 1666. quo hæc ſcribimus.

52 Ad idem Procuratoris Ordinis onus ſuſtinendum deligitur poſt Maculanū P. Mag. F. Franciſcus Galaſinus ex conuentu S. Mariæ ad Gradus de Viterbio, cum Inquiſitoris Generalis nobilem præfecturam Peruſij, ac in Vmbria tota exerceret, Vrbano VIII. promouente, an. 1639. qui cum annos plures in pertractandis negotijs Ord. in Curia Rom. conſumpſiſſet, à munere amotus à Pont. Peruſiū ſe recepit, vbi defuncto P. *V*incentio Maria Pelegrino Inquiſitore, iterum ex Innocentij X. beneplacito Inquiſitor ibidem aſſumitur, adiunctoque Vicarij Generalis Ord. titulo manſit in Curia. Deceſſit ætate longæuus, octogenario maior an. 1664. prout vidimus

53 Poſt receſſum à Curia factum à P. Galaſino, ex decreto Vrbani VIII. P. Mag. F. Dominicus Grauina Neapolitanus, vir in toto Orbe Chriſtiano celebris, aſſumitur ad regimen Ordinis ſub titulo Vicarij, ac Procuratoris eiuſdem, manente tunc in Vrbe ſuſpenſo ab Ordinis regimine Nicolao Rodulphio Generali Magiſtro ex eiuſdem Vrbani placito anno 1642. qui cū ætate grādęus eſſet, aſſiduis ſtudijs fractus, debitum humanæ fragilitatis perſoluit Auguſto menſe anni ſequentis 1643. in noſtra Eccleſia religioſa pompa conditus. Scripſit præſtantiſſimus vir, noſtri ſæculi iubar ſingulare, opera varia, ſuntq; *Catholicarū præſcript. aduerſus Hereſes t.* 4.

Opuſcula varia
Vox Turturis
Congeminata vox turturis.
Lapis Lidius
Pro ſacro Depoſito
Cherubin Paradiſi
Pro ſacramento Ordinis
Summam D. Th. Rythmicis verſibus.
De indiuiſa & vnanimi ſacroſancta
Euangelij prædicatione.

Funus eius maximo Religioſorum, ac nobilium Romanæ Curiæ concurſu fuit parentatum, dolentibus cunctis ob tanti viri iacturam, prout vidimus.

54 Ex corporis ergaſtulo ſolutus Grauina, ſucceſſorem in Procuratoris Ord. officio habuit P. Mag. F. Thomam Turcum, ab Vrbano VIII. ad ſupplicationem Cardinalis de Valencè Galli inſtitutum, Bononienſis ſtudij Regentem, virum ſapientiſſimum, atque religioſæ paupertati ita addictum, vt pecuniarum valoris gnarus, quoad vixit, ſemper fuerit, qui in Vrbem veniens menſe Decembri, ſequenti anno, depoſitione Rodulphij ab eodem *V*rbano Pont. facta, Magiſter Ordinis electus eſt quem optimè rexit prout vidimus.

55 Promotione Turci ſubſequuta P. Mag. F. Vincentius Bartolus Procurator Ordinis inſtituitur anno 1644. Fuit Bartolus in conuentu S. Mariæ ad Gradus de *V*iterbio ad Ordinem receptus, magni nominis prædicator, in Baſilica Liberiana Papæ Pœnitentiarius, Vicarius Romanæ Prouinciæ, in Sicilia ſemel, atque iterum Prouincialis. Deceſſit autem anno 1647. menſe Septemb. in noſtra Eccleſia terræ traditus, prout vidimus.

Digitized by Google

56 Abſente ab Vrbe, & Curia Romana Turco, in viſitatione Ordinis occupato, ab Innocentio X. P. M. Procurator Generalis creatus eſt P. Mag. F. Franciſcus Maria Campana, vir à *Deo* bonorum omnium largitore ſingulari gratia in prædicando ornatus, ita vt communi voce Prædicatorum Pater dictus ſit, in Italia tota famoſus, ac perpetuus poſtmodum Concionator in Baſilica Vaticana electus, munuſq; concionandi nunquam quoad vixit intermiſit. *Deceſſit* in Curia ex apoplexia anno 1651. ætatis ſuæ 67. in noſtra Eccleſia maximo populi cõcurſu terræ datus, prout vidimus.

57 P. F. Petrus Maria Paſſerinus de Sextula in Cremonenſi conuentu ad Ordinem receptus, terminato Bononiæ ſtudiorum curſu Cremonæ, atque in nobili conuentu, Sanctæ Crucis de Boſco cum laude, auditorumque profectu docuit. Ad regimen eiuſdem Conuentus S. Dominici de Cremona aſſumptus, regularem obſeruantiam ſuo, verbo, atq; inculpatæ vitæ, exemplo ibidem, & fouit, & promouit. A Magiſtro Ordinis Thoma Turco Socius, & Prouincialis Terræ Sanctæ delectus, peregrinationis eiuſdem in viſitanda Lombardia, Gallia, atque Hiſpania integerrimus comes fuit. Sublato ex hoc ſæculo nequam Turco, Bononienſis Inquiſitor ab Innocentio X. primò, anno 1650. Procurator Generalis deinde in Campanæ prædefuncti locum conſtitutus eſt anno 1651. Viuit hoc anno 1666. doctiſſimus vir, cordatuſque ſenex, demandato ſibi muneri ſedulò incumbens, librorum ſcriptioni quod ſibi ſupereſt tempus, conſumendo. Scripſit enim:

De Electione Canonica

impreſſ. apud Tinaſſium in Vrbe an. 1661.

De ſtatibus, & officijs hominum

ad 7. Quæſt. vlt. 22. D. Th. tomos tres impreſſ. apud eundẽ Tinaſſiũ an. 1663. & 1664. apud quem etiam impreſſit hoc an. 1666. orationes omnes, quas huc vſque in Pontificio Sacello habuit, verè doctas, atque eruditas, & tanto viro dignas.

Tit. 2.

Pœnitentiarij Dom. Papæ.

HAbent Pontifices Maximi præter S. R. E. Maiorem Pœnitentiarium, in Romana Curia Minores Pœnitentiarios, viros, tum doctrina, quam pietate conſpicuos, ad fideles pœnitentes grauioribus, Apoſtolicæque Sedi reſeruatis, culpis irretitos abſoluendos, quod munus magna in exiſtimatione fuit ſemper. Aſſumebantur autem Minores Pœnitentiarij indiſcriminatim, tum ex ſacris Ordinibus, quam ex ſæcularibus Presbyteris ante Pij V. tempora, exercebantque munia ſua in Baſilicis Lateranen. Vaticana, atque Liberiana, ita vt in vnaquaque harum Baſilicarum, & noſtri, & Minores, aliorumque Ordinum profeſſores, nec non ſæculares Presbyteri ſimul Pœnitentiarij eſſent.

In Vaticana Baſilica autem adminus vnus Pœnitentiarius ex noſtris Prædicatoribus ſemper erat; nã vt nos monuit Eminent. D. Card. Ludouiſius nũc S. R. E. Maior Pœnitentiarius, vir eruditiſſimus, in antiquis Pœnitentiariorũ eiuſdem Tẽpli ædibus adhuc viſitur cella vna in ea parte, quæ ad Orientẽ reſpicit, in cuius fornice ſunt depictæ imagines SS. Dom. P. N. Petri Mart. Thomæ Aquinatis, atq; Catharinæ Senenſis, qui ex noſtris fuere primitus inter Sanctos relati; ad hanc nos acceſſimus elapſo anno 1665. & cũcta nobis relata adinuenimus.

At ad breue tempus permanebit cella hæc cum toto Pœnitentiariorum ædificio, ſolo iam iam æquando ob conſtructionem amphitheatri maximi, quod ibidem ante Vaticanam Baſilicam à Sanctiſſ. D. N. Alexandro Papa VII. permagnificè nunc conſtruitur.

Tandem Pius V. Pontifex Sanctiſſimus vnicuique Baſilicæ proprios in perpetuum attribuit Pœnitentiarios, ex eodem inſtituto ibidem miniſtraturos: noſtris Dominicanis, tanquam Beatiſſimæ Virgini addictiſſimis clientibus, Baſilica Liberianam S.

Mariæ

Mariæ Maioris nuncupata, PP. Minoritis Lateranenſe, PP. verò Societatis Ieſu Vaticana in ſortem obuenit.

Ante huiuſmodi verò Pij V. decretum plures ex Dominicano inſtituto fuere Sũmorum Pontificum Minores Pœnitentiarij, ex quibus illos, qui ad manus noſtras deuenere, recenſemus.

1 Inter hos igitur primum locum cõſequitur P. F. Clarus Sextius, ſeu de Sextis *Florentinus*, quem alij Bononienſem faciunt, ab Honorio III. Capellanus, ac Pœnitentiarius in Curia conſtitutus circa annum milleſimum ducenteſimum vigeſimum quintum. Fuit hic receptus ad habitum à B. Reginaldo, atque à S. P. Dominico *Romanæ Prouinciæ* primus prouincialis præpoſitus, priorque omnibus in Ordine Theologiam docuit. Deceſſit circa annum 1240. *Maluenda in Annal. Ord. an.* 1219. *Plod. de Vir. Illuſt. lib.* 1.

2 P. F. Reginaldus de Bononia, quem Rainaldum alij nuncupant, vir religioſiſſimus, à S. Patre Dominico & ipſe ad Ordinem receptus, à Gregorio IX. Apoſtolicus Pœnitentiarius primò, *Armachanus* Archiepiſcopus poſtmodum creatur circa annum milleſimum ducenteſimum quadrageſimum, qui Bononiæ miraculo multiplicationis duorum panum à S. P. Dominico factæ interfuit anno 1220. *Maluenda, in Annal. Ord. prædicto anno.*

3 P. F. Gotifredus cum præfato Reginaldo fuit Pœnitentiarius Apoſtolicus à Gregorio IX. inſtitutus, non Romæ, ſed in Terra Sãcta, vt ibidem ſuum munus adimplerent erga fideles loca Sanctã, in quibus Redemptionis noſtræ myſteria ſunt, exercita viſitantes. Hi verò obitum Magiſtri Generalis B. Iordanis Priori Pariſienſi in hunc modum nunciauere. *Venerabilibus, & dilectis Priori, & Conuentui Prædicatorum Pariſienſi, FF. Gotifredus, & Reginaldus D. Papæ Pœnitentiarij, ſalutem, & Spiritus Sancti conſolationem. Nouerit is, quod inundante maris ſanitia, ac ſuo impetu propellente ad littus galeram, in qua dulcis Pater noſter Magiſter Iordanis cum duobus Fratribus erat; iſte & nonaginta nouem perſonæ aliæ multis vinculis liberati ſunt ab hoc ſæculo nequam. Super hoc tamen chariſſimi non paueat cor veſtrum, quia nobis orphanis pius Pater, & Dominus tetius conſolationis remedium, & poſt tempeſtatem prouidit tranquillum. Nam dum iacerent corpora inhumata, vt teſtantur illi, qui de illo naufragio euaſere, & qui eos tradidere propriis manibus ſepultura; luminaria de cœlo ſuper eos ſingulis noctibus effulſere. Sed & Cruces ſuper eos multæ viſæ ſunt à multis, ad quod miraculum loci incolæ confluentes, tantam odoris fragrantiam hauſerunt; quòd iuxta teſtimonium, qui poſt viſa miracula eos tres ſepelierunt, vſque poſt decem dies odor vinius ab eorum manibus non receſſit. Sed & per circuitum ſepultura eiuſdem odoris ſuauitas latiùs emanauit, vſquequo Fratres de Achon venerunt cum barcha, & eos in ſuam Eccleſiam tranſtulerunt, vbi dictus Pater quieſcit, & multis multa beneficia procurat. Per omnia Benedictus Deus Amen.* Contigit autem B. Iordanis naufragium Idib. Februarij an. 1237. *Maluend. in Annal. Ord. anno* 1237. & *Taeg. in monumen. Ord.*

4 P. F. Deſiderius Apoſtolici Pœnitentiarij munus ſub Innocentio IV. exercuit, ab eodem Pontifice Legatus ad Iacobum Aragoniæ Regem miſſus an. milleſimo ducenteſimo quadrageſimo ſexto pro eo abſoluendo à cenſuris, in quas inciderat, propter abſciſſionem linguæ Gerundeſi Epiſcopo, ipſo mandante, factam, cum iam perpetrati facinoris veniam ſimul, ac pœnitentiam ab ipſo Innocentio petiſſet. *Bzou. in Annal. Eccleſiaſt. 1246. num.* 10.

5 Sub eodem Innocentio Pontifice Pœnitentiarij fuere in Apoſtolica Curia PP. FF. Raynardus, atque Gerhardus, quibus demandata eſt ab eodem Pont. cauſa diſpenſationis concedendæ F. Adolpho Minoritæ, Holſatiæ olim Comiti, vt ſacros Ordines ſuſcipere valeret, quam ijdem Pœnitentiarij ſequenti teſtimonio illi conceſſere.

Vniuerſis præſentes litteras inſpecturis, F. Raynardus, & F. Gherardus Dom. Papæ Pœnitentiarij ſalutem in Domino.

Nouerit is quòd nos audita confeſſione Fratris Adolphi Ordinis Minorum Fratrũ, præſentium exhibitoris, eidem ſuper omnibus articulis, pro quibus duxerat ad ſedem Apoſtolicam laborandum & ſimilibus, ſiue minoribus, ſi quos in oblionem deduxit, &c. beneficium abſolutionis impendimus, & vt

ad omnes ſacros Ordines promoueri valeat diſpenſauimus cum eodem &c. Dat. Laterani 10. *Kal. Maij pontificat. Innocentij IV. anno* 1. qui fuit reparati orbis 1244. *Bzon. vbi ſup. eod. an.* 1244. *num.* 7.

6 P. F. Io. de Valdeſuſen, aliàs Teutonicus, tam ſcientia, quàm pietate vir clarus, ab Innocentio IV. Capellanus, Pœnitentiariuſque Apoſtolicę Sedis deligitur, qui ad Boſnenſem Eccleſiam regendam aliquãdo aſſumptus, eaq; poſtmodũ dimiſſa ad Ordinem reuerſus, partes Eccleſiæ contra Fridericũ Imp. ſub Innocentio IV. anno 1249. inuicto animo ſuſcepit, à quo aliquando appetitus eſt inſidijs, pellice quadam ſubornata contra eius pudicitiã, ac famam; at vir Sanctus accedentem lupam elevata manu tam fortiter percuſſit, vt in terram proſtrauerit, erecto ſibi in cunctorum oculis perpetuo pudicitiæ tropheo. *Bzon. vbi ſup. an.* 1249. *num.* 6.

7 P. F. Bernardus Theutonicus ſub Innocentio IV. fuit Apoſtol. Pœnitentiarius, de quo legitur, quòd cum à Tartaris Hungaria atque Ruſſia vaſtarentur, rogauit ipſe B. Virginem Lutgardem, cui erat maxima deuotione affectus, vt ſponſum ſuum Chriſtum Dominum aſſiduis precibus interpellaret pro auertendo hoc flagello à Germanis, cui ſanctam Virginem ita reſpondiſſe fertur. *Ego non iam demum pro hac re coepi rogare Dominum: certa ſum autem ad has regiones non venturos modo Tartaros*, quod ille non aliter ab eius ore recepit, ac ſi de cœlo vox deſcendiſſet, atque prout dixerat Ludgardis, euenit. *Maluenda in Annalib. Ord. anno* 1242.

8 Innocentius IV. alterum ex Ordine ſibi Capellanum, atque Apoſtolicæ Sedis Pœnitentiarium P. F. Stephanum Gallum delegit, cui præcepit, vt in prouinciam prouinciæ, quæ pro fide Catholica, atque publica pace conſtabilienda opportuna agnoſceret, adimpleret, vt res fidei Chriſtianæ tanto diligentius contra hæreticos curarentur. *Bzon. in Annal. Eccleſ. anno* 1251. *& Fernand. in Concertat. Prædic. anno prædicto.*

9 P. F. Petrus Fulconis ex Regio Lepidi, vir, tam in ſugeſtu, quam in Cathedra, mirabilis, à Gregorio X. in Summum Pontificem electo anno 1271. Apoſtolicæ Sedis in Romana Curia Minor Pœnitentiarius inſtituitur, deinde eidẽ Maioris Pœnitẽtiarij munus demãdatur, vt inter Maiores Pœnitẽtiarios retulimus. *Taeg. vbi ſup.*

10 Aſſumptus ad vniuerſale Eccleſiæ regimen Nicolaus Papa III. ſuum in Romana Curia Pœnitentiarium creauit P. F. Guillelmum Gallum Pariſinum Doctorem inſignem, quem ſequenti anno 1278. Archiepiſcopali Corinthienſis Eccleſiæ dignitate cohoneſtauit 5. Id. Aprilis, pallio per manus Card. Tit. S. Mariæ in Coſmedin eidem impertito. *Bzon. in Annal. Eccleſ. anno* 1278. *num. vlt.*

11 P. F. Nicolaus de Anapijs Rhemẽſis, Gallus S. Theologiæ Doctor præſtantiſſimus, aſſumpto Martino IV. ad culmen Apoſtolicum, ab eodem Pœnitentiarius Apoſtolicus in Romana Curia deligitur, cumque demandatum ſibi munus egregiè compleret, ad Patriarchalem ſedem Hieroſolymitanam, ipſo Martino promouente, euehitur anno milleſimo ducenteſimo octogeſimo primo, quam Eccleſiam annos quatuor ſumma integritate rexit, de quo ſup. inter Patriarchas. *Ex Manuſcript. Vghell. & Plod. lib.* 4. *in Patriar. Ord.*

12 P. F. Hugo de Lauſana Theologus Eminentiſſimus à Nicolao Papa IV. Minorita Apogolicæ ſedis in *V*rbe Pœnitentiarius conſtitutus eſt, quo in munere etiam ſub S. Cæleſtino V. nec non Bonifacio VIII. præfuit, in non modica æſtimatione habitus ab eiſdem Pontt. ac Rom. Curia cui & F. Saluo Rom. prouinciæ Diffinitori iniunctum fuit à Patribus in Capitulo Gen. apud Montem Peſſulanum anno 1294. congregatis, vt contra F. Ioannem de Laterano, qui de noſtro Card. Hugone fuerat obloquutus in cauſa depoſitionis Magiſtri Generalis *M*unionis inquireret. *Ex Act. eiuſdem Capit. Gen.*

13 P. F. Conſilius Gattus nobilis *V*iterbienſis, cum eſſet Procurator Ordinis in Romana Curia, vir pietate, & doctrina venerabilis, à Martino IV. renunciatur Apoſtolicæ Sedis Capellanus, atque Pœnitentiarius, cuius tale exiſtit teſtimonium in Eccleſ. Gradenſis cœnobij noſtri apud *V*iterbium, in quo Religionis lac ſumpſerat, vbi & quieſcit.

Frater Conſilius Gattus Viterbienſis Ordinis Prædicat. Martini IV. Capellanus, & Pœnitentiarius Archie-

Archiepiſcopus Arborenſis, & Conſenſis ac Sacelli S. Pauli in Conuentu, fundator hic iacet.
Anno MCCCVIII.

Vghell. Ital. Sac. tom. 6. in Archiepiſc. Compſanis, & Olmeda in vita Magiſtri Ord. Stephani Biſuntini.

14 Eodem fere tempore fuere in Romana Curia ex noſtris duo alij Pœnitentiarij Apoſtolici, Dominicus Hiſpanus, ac Petrus de Lorana, quorum mentionem Olmeda noſter in vita Stephani Biſuntini Magiſtri Ord. in hunc modum facit. *Erant & in Curia Pœnitentiarij Vrbis ex Ordine Fr. Conſilius Viterbien. antea Procurator Ordinis, & poſtea Archiep. Compſanus; & F. Petrus Polonus* (hic autem erat Maior Pœnitentiarius, vt inter Maiores Pœnitentiarios ex Bzouio ſupra retulimus) *poſt Epiſcopus Caminen. in Prouincia ſua, qui Genua obijt, & F. Dominicus Hiſpanus poſt Epiſcopus Syracuſanus in Sicilia, & F. Petrus de Lorana Burgundus.* Hæc Olmeda vbi ſupra.

15 P. F. Ildebrandinus de Cluſio ex Romana Prouincia à Bonifacio VIII. Apoſtolicæ Sedis Pœnitentiarius inſtituitur circa annum milleſimum trecenteſimum, quo in munere etiam ſub Benedicto XI. & Clemente V. enituit; quieuit autem in Domino in Romana Curia die 17. Decembris anno milleſimo trecenteſimo nono in Eccleſia S. Sabinæ ſepulturæ traditus hoc breui elogio, eius ſepulturæ appoſito.

Hic requieſcit corpus P. Ildebrandini de Cluſio
Ordinis Fratrum Predicatorum
Pœnitentiarij Dom. Papæ
qui obijt anno Domini
M.CCC.IX. die XVII. Decemb.
Requieſcat in pace.

Plod. de Progen. S. Domin. in Italia lib. 1. cap. 56.

16 P. F. Iſnardus Taconus Pœnitentiarius Apoſtolicus in Curia Romana extitit tempore Clementis V. factus poſtmodũ Papien. Eccleſiæ adminiſtrator an. 1311. Archiepiſcopus Thebanus, nec non Antiochenus Patriarcha, de quo Olmeda in vita Aymerici Magiſtri Ord. noſtri hæc memoria digna ſcribit. *F. Iſnardus Papienſis ab eodem Clemente* (ſcilicet V.) *fit Archiepiſcopus Thebanus, prius ab eo inſtitutus Pœnitentiarius Vrbis, & Curiæ, et primum notus factus, quia in minoribus conſtituto Pontifice ipſo in neceſſitate magna itineris, ei affuerit, cum per partes Lombardiæ iter faceret.* Vghell. in Ep. Papien. tom. 1. Ital. Sac.

17 P. F. Iacobus de Concoſſio à Ioanne XXII. cui erat à Sacris confeſſionibus, Apoſtolicus Pœnitentiarius primo inſtituitur, deinde ad Lodouenſem Eccleſiam promouetur anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo, cui cum annos duos præfuiſſet, eandem dimiſit in fauorem P. F. Vidi de Peripiniano ex Ordine noſtro, vt Ioanni Pontifici inſeruire commodius poſſet. *Gall. Chriſt. tom. 3. in Lodouen. Epiſcopis.*

18 P. F. Iacobus de Fiſicis Ariminenſis à Ioanne Papa XXII. Apoſtolicæ Sedis in Romana Curia Pœnitẽtiarius inſtitutus, cum demandatum ſibi munus cum laude obiuiſſet, Ariminenſis Epiſcopus ab eodem Pontifice Max. creatus eſt Idib. Martij anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo tertio, prout ſupra in Epiſcop. Ariminen. retulimus. *Vghell. tom. 2. Ital. Sac. in Ariminen. Epiſcop.*

24 P. F. Hieronymus de Viterbio à Io. XXII. Pœnitentiarius in Vrbe fuit inſtitutus cum Romanæ prouinciæ prouincialis fuiſſet circa annum 1320. vt aſſerit Taeg. in Monum. Ord.

19 P. F. Io. de Venetijs Apoſtolicus Pœnitentiarius & ipſe fuit Ioannis Papæ XXII. à quo in laborum ſuorum præmium Iuuenacenſis Epiſcopus creatus eſt circa annum milleſimum trecenteſimum vigeſiquintum, vt ſupra in Epiſcopis Iuuanecen. Ex Taegio & Vghello retulimus.

20 P. F. Guillelmus de Narbona Benedicti XII. in Apoſtolica Curia Pœnitentiarius fuit, a quo ad Nemauſenſem Epiſcopalem Sedem promotus eſt die 29. Aprilis anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo ſexto, ſequenti anno e viuis ereptus. *Taeg. in monum. Ord.*

21 P. F. Euenius Beſagnonus Trecoren. Diœceſis, cum eſſet Vrbani V. in Apoſtolica Curia Pœnitentiarius, ab eodẽ ad Trecorenſe Sacerdotium promouetur die 19. Nouemb. anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo ſecundo. Deceſſit autem Auenione circa annum 1370. apud noſtros ibidem conditus. *Gall. Chriſt. t. 3.*

22 P. F. Godefalcus Falchald ab Vrbano V. creatus Apostolicæ Sedis Pœnitentiarius in Romana Curia, ab eodem Pontifice Maximo fit Lincopensis Episcopus in Polonia 11. Kal. Martij anno millesimo trecentesimo sexagesimo quarto, qui fuit Pontificatus eiusdem Vrbani quintus vt ex libro prouisionis Prælatorum eiusdē Pontificis habemus. *Ex Vghell. in M.S.* A

23 P. F. Elias Raymundi Petragoricensis ex Tholosana Prouincia de Conuentu Braieriacensi, vir industriæ ac doctrinæ laude clarus, cum esset in Vrbe Procurator Ordinis sub Magistro Generali Simone Lingonense, Apostolici Pœnitentiarij munus quoque exercuit sub Vrbano Papa V. ex quibus oneribus ad Magisterium Ordinis assumitur in Capitulo Generali Auernionen. an. 1367. *Olmeda in eius vita.*

24 P. F. Andreas Turrianus, siue à Turre, ab Vrbano V. Apostolicus Pœnitentiarius delectus est, ac postmodum vacante Ianuensi Sede, ab eodem Pont. Max. eiusdem Ecclesiæ Antistes instituitur 3. Kal. Martij anno millesimo trecentesimo sexagesimo octauo. *Vghell. tom. 4. Ital. Sac. in Archiep. Ianuen.*

25 P. F. Philippus Gozza de Ruffinis Romanus de Regione Parionis, nobilibus ortus natalibus, magnique nominis Theologus ab Vrbano V. vnus ex minoribus Vaticanæ Basilicę Pœnitentiarijs deligitur, atque aliquibus elapsis annis Tiburtinus Episcopus constituitur anno 1367. ac tandem ab Vrbano VI. sacra purpura condecoratur anno 1378. *Fernandez & Pladuter Cardd. Ord.*

26 B. Raymundus de Vineis Capuanus S. Catherinæ Senensi à sacris confessionibus, vitæ sanctitate mirabilis, ab Vrbano VI. cui semper adhæsit, Apostolicus Pœnitentiarius delectus, ad Florentinos, Ianuenses, & alios Italiæ Principes, vt illos in obedientia erga eundem Vrbanum constabiliret, Nuncius Apost. missus est an. 1378. ac tandem à Prouinciis eidem Vrbano obsequium præstantibus, cum declinasset ad Pseudo-Pontificis Clementis VII. partes Elias Tholosanus Magister Ord. in eius locum Generalis Magister electus fuit in Capit. Bononien. an. 1380. *Valle de vir. Illust. Prou. Regni Ord. Pred. p. 2.*

27 P. F. Mauritius de Colange Vineules ex Antisiodorensi conuentu ab Vrbano Papa VI. Apostolicus in Curia Pœnitentiarius deligitur, cum autem demandatum sibi munus laudabiliter exercerēt Niuernen. Episcopus ab eodē Pont. Max. deligitur anno natæ Saluatoris 1382. Iunij 19. qua in Ecclesia constituto sibi perpetuo Anniuersario quieuit, elogio illius tumulo præfixo à nobis in Niuernen. Episcopis relato, quod muneris Pœnitentiarij continet mentionem. *Gall. Christ. tom. 3. in Epp. Niuernen. num. 73.*

28 P. F. Petrus Curialis Surrentinus in Sacra Theologia laureatus, ab Vrbano VI. in Apostolica Curia Pœnitentiarius deligitur, Nunciusque Apostolicus mittitur ad Carolum III. Siciliæ Regē an. 1382. à quo benignissimè receptus, commendatur cunctis Regni sui ministris, datis Regijs litteris 22. Martij anno eodem, in quibus Petri virtutes, ac munera iniuncta à Pont. Max. Vrbano cōmemorantur. *Valle de Vir. Illust. Prou. Regni Ord. Pred. par. 2.* qui easdem refert litteras.

29 P. P. Sancius à Porta Aragonensis, cum esset sub Benedicto XIII. Pseudo-Pontifice eius Sacri Palatij Magister, in festo SS. Pentecostes in publica Capella coram eodem Benedicto, de tolleraudo ab Ecclesia pernitiosissimo schismate constanti pectore perorauit, quapropter ira percitus Benedictus, in carcerem eum retrudi voluit, vbi post duos annos fuga inita ad Innocentij VII. sacros pedes accessit, à quo benignissime susceptus, Pœnitentiarius Apostolicus, atque Pontificius Capellanus creatus est, sicuti ex monumentis molis Adrianæ nos monuit eruditissimus D. Carolus Cartarius Aduocatus Consistorialis, eiusdemque Archiuij Custos.

30 P. F. Io. Andreæ Florentinus erat Apostostolicus Pœnitentiarius in Basilica Lateranen. sub Pio V. anno 1567. qui in vinea, quæ tunc temporis ad conuentum Minerue spectabat, immediatè ad lævam extra portam Salariam domum ędificauit, cui via publica Salaria tale prostat documentum.

D. O. M.
F. Io. Andreæ Florentinus
Ord. Pred.
S. Ioannis Lateranen. Pœnitentiarius
suis

ſuis ſumptibus à fundamentis erexit
M.D.LXVII.

31 Eodem anno 1567. Pœnitentiarij Apoſtolici in Vaticana Baſilica onus ſuſtinebat P. Mag. F. Gabriel Mertenet Gallus, qui ſequenti anno à Pio V. cum F. Matthæo Lachio fuit factus ſecretus, & peculiaris Nuntius Apoſtolicus vbique locorum ad inquirendum contrà hæreticos pro vt in 3. parte referimus.

32 P.F. Vincentius Surrenus circa hæc tempora *Pœnitentiarius* erat in Baſilica S. Mariæ Maioris, cuius memoria habetur inciſa in marmore ſuper fores cellæ Prioralis noſtri Tiburtini Conuentus S. Blaſij.

Pius V. Pontifex Sanctiſſimus poſtmodum decreuit in vnaquaque Baſilica, nempe Lateranen. Vaticana, ac Liberiana, quæ S. Mariæ Maioris dicitur, certum Pœnitentiariorum numerum ex eadem Religione deligendorum, & in Lateranenſi conſtabilitis Fratribus Minoribus, atque in Vaticana PP. Ieſuitis, nobis Dominicanis tanquam B. Virginis clientibus S. Mariæ Maioris Baſilicam perpetuò attribuit ſequenti Apoſtolico edito decreto,

PIVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

PRo noſtri muneris officio curæ nobis eſſe debet, vt de miniſtris idoneis ad conferendum fidelibus pœnitentiæ Sacramentum apud Eccleſiam S. M. Maioris de Vrbe vtilior deinceps ratio habeatur: poſtquam enim fel. rec. Pius Papa quartus prædeceſſor noſter antiquum numerum Pœnitentiariorum ex diuerſis nationibus, atque ordinibus in dicta Eccleſia conſtitutorum ad numerum duodecim, qui alias iuxta veterem ipſorum inſtitutionem à Romanis Pontificibus traditam ibi perpetuo conſiſterent, motu proprio per ſuas litteras reformauit, ne ipſa compertum eſt, ne hoc quidem ad præfatum officium admodum profeciſſe, ac numerum ipſum duodecim Pœnitentiariorum ad id munus in dicta Eccleſia ſubeundũ nimis multum, præterea illam ordinum, & linguarum diuerſitatem non perinde neceſſariam eſſe. Nos igitur vtilius multum fore rati, ſi numerus perpetuus rurſus minuatur, ſimulque omnes *Pœnitentiarij* perpetui ex vno Ordine, eodemque linguæ idiomate conſtituantur: Motu proprio ex certa ſcientia deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, reformationem, & reductionem Pij prædeceſſoris huiuſmodi, ac etiam omnes & quaſcumque cõſtitutiones de numero, ordinibus, nationibus, & alijs qualitatibus ipſorum Pœnitentiariorum, tam per eundem Pium, quàm quoſcumque alios prædeceſſores noſtros quomodolibet ex quibuſuis cauſis factas, nec non facultates conſtituendi perpetuos Pœnitentiarios à maiori Pœnitentiario noſtro, & quibuslibet alijs, & per literas Pij prædeceſſoris huiuſmodi attributas, tenore præſentium reuocamus, & abolemus, ac præfatas, & quaſcumque literas deſuper confectas, quarum ſingularum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, caſſamus, & annullamus, volumuſque illas omnes vires, & effectum de cætero non habere: quin etiam omnes illos Pœnitentiarios, qui hucuſque in dicta Eccleſia quomodolibet conſtituti ſunt, officio, vſu, & exercitio Pœnitentiarij apud illam priuamus, & amouemus, diſtrictius inhibentes Maiori Pœnitentiario perpetuo, & quibuslibet alijs, ne deinceps in officiorum collatione, aut Pœnitentiariorum huiuſmodi ordinatione, amotione, vel alia quacumque diſpoſitione ſeſe audeat immiſcere, & nihilominus in dicta Eccleſia S. M. Maioris ſex dumtaxat Pœnitentiarios minores, qui omnes ordinis Fratrum Prædicatorum Romanæ prouinciæ, iuxta morem eiuſdem ordinis, non autem alterius, poſt hac in perpetuum eſſe, ac per Priorem Prouincialem dictæ Prouinciæ, ſeu Priorem Beatæ Mariæ ſupra Mineruam de Vrbe tanquam eius *Vicarium* conſtitui debeant. Quique omnibus, & ſingulis facultatibus, priuilegijs, prærogatiuis, exemptionibus, & indultis, quibus Pœnitentiarij minores Eccleſiæ S. Ioannis Lateranen. & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe quomodolibet vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere valeant, perpetuò inſtituimus; Eoſque curæ, iuriſdictioni, poteſtati, viſitationi, & correctioni perpetui Prioris Prouincialis, vel tan-

Digitized by Google

tanquam Vicarij Prioris S. M. ſupra Mineruam, ſalua ſemper Maioris Pœnitentiarij præfati in concernentibus curam officij huiuſmodi, ſuperioritate, & debita obedientia, demandamus. Qui quidem Prior ſeu Vicarius pro ſua in Deum pietate, & officij debito, eos ibi Pœnitentiarios conſtituat, quos morum, doctrinæ, & ætatis ratione habita ad id munus obeundum idoneos cognouerit, eoſdem etiam cum bene, ſibi viſum fuerit remoueat, & illorum loco alios eiuſdem Ordinis, & Prouinciæ ad præfinitum dumtaxat numerũ ſex Pœnitentiariorum ſubſtituat, quibus duos fratres, Cõuerſos, vel Tertiarios pro communibus eruitijs, & alijs neceſſitatibus eorum ducimus ſubiungendos. Cæterùm ipſe Prior Prouincialis, ſeu tanquam Vicarius Prior S. M. ſupra Mineruam in eorum omnium vitam, & mores inquirat, animaduertat, viſitet, moneat, corrigat, & emendet, quemadmodum alijs ſuperioribus in Fratres dicti ordinis iuxta regularia illius inſtituta dignoſcitur ordinatum. Vt autem ipſis ſex Pœnitentiarijs, & duobus conuerſis de communi, & quantum fieri poſſit, propinqua habitatione conſulatur, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ædes, quæ intrantibus ad dexteram partem Eccleſiæ Sanctæ Potentianæ conſtant, & ad ſeptentrionem ſpectant, quas nuper in eorum vſum aptãdas curauimus, cum veſtibulo, & viridario ad valuas dictæ Eccleſiæ, ac omnibus iuribus, & pertinentijs eius, à reliqua proprietate, & rebus menſæ capitularis præfatæ Eccleſiæ, ac ſingulorum illius Beneficiorum, & præbendarum pro perpetuo vſu, & habitatione præfatorum ſex Pœnitentiariorum, & ſine conſenſu dilectorum filiorum Archipresbyteri, & Capituli eiuſdem Eccleſiæ, ipſis omnino contradicentibus perpetuò diſmembramus, & ſeparamus, illaſque cum veſtibulo, viridario, iuribus, & pertinentijs præfatis ſex Pœnitentiarijs, & duobus Conuerſis, aut Tertiarijs pro huiuſmodi habitatione, & vſu perpetuo concedimus. Ita quod liceat ipſis ſex Pœnitentiariis ædium, & aliorum præfatorum corporalem poſſeſſionem per ſe, vel alium, ſeu alios propria auctoritate, & abſque vitio ſpolii, ſeu attentatorum, liberè apprehendere, & perpetuò detinere; cum eo tamen, vel alias ipſi Eccleſiæ S. Potentianæ quo ad titulum Presbyteri Cardinalis in nihilo derogetur, atque aliarum illius rerum, & bonorum adminiſtratio, fructuumque perceptio, & diſpoſitio ad Archipresbyterum, & Capitulum præfatos, vt prius, pertineat. Inſuper pro vſu, & alijs neceſſarijs ſex Pœnitentiariorum, & duorum Conuerſorum præfatorum mẽſtruam prouiſionem viginti nouem ſcutorum auri in auro ſuper pecunijs compoſitionum, quæ in officio datariatus noſtri ſiunt, eiſdem ſex Pœnitentiarijs, vel eorum procuratori ad id ab eis poteſtatem habenti per pecuniarum earumdem dæpoſitarium ſingulis menſibus, donec illis alia idonea aſſignatio facta fuerit, quo caſu, & non alias præfata prouiſio ceſſare cenſeatur, integrè perſoluendam concedimus. Decernentes præſentes litteras ſub nullis reuocation. ſuſpenſion. limitation. reduction. reſtitution. derogation. aut alijs contrarijs diſpoſitionibus ſimilium, vel diſſimilium conſtitutionum, & ordinationum per nos, ac Sedem Apoſtolicam; etiã motu, & ſcientia ſimilibus, & exquibuſuis cauſis vrgentibus quantumlibet pro tempore factis; etiam ſi in illis de eiſdem patentibus literis, & eorum toto tenore, ac data, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio fiat, comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanauerint, toties in priſtinum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas, ac de nouo, & quacumq; data per Priorem, & Prouincialem, ac Pœnitentiarios præfatos eligenda conceſſas eſſe, & cenſeri, & ita noſtræ incõmutabilis voluntatis, & intentionis eſſe, & fore, ipſaſque præſẽtes nullo vmquam tempore de ſubreptionis, & obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quopiam defectu notari, aut eius vel controuerſia quacunque ratione, vel cauſa vocari poſſet, cauſamque, ſeu cauſas propter quas reuocatio, abolitio, caſſatio, annullatio, priuatio, amotio, inſtitutio, & alia præfata facta ſunt coram quocumque, minime verificari, nec ob id ſeu ex quo intereſſe putantes vocati non non fuerint, per ſubreptionem obtentas præſumi, iuribuſque propterea carere. Sicque per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſto-

ſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales ex quauis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpetrandi facultate, & auctoritate, ſeu ſciẽter, vel ignoranter contigerit attentari ſnõ obſtantibus noſtra, per quã dudũ voluimus inter alia, quòd deinceps per quamcumq; conceſſionem, aut gratiã per nos, etiam motu, & ex certa ſcientia faciẽdum nullis ius ſibi quæſitum quomodolibet tollere, & piæ mem. Bonifacij Papæ Octaui prædeceſſoris noſtri, qua cauetur nè fratres Mendicantes noua loca recipere, aut recepta retinere poſſint ſine ſpeciali dictæ ſedis Apoſtolicæ licentia, de prohibitione huiuſmodi mentionem facientes, aliiſque conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, & dictorũ Sanctæ Mariæ Maioris, ac Sanctæ Potentianæ Eccleſiarum iuramento, & confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, illis, eorumque perſonis, ac etiam præfato Maiori Pœnitentiario per quoſcumq; Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac nos, & dictam ſedem ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis clauſulis, & decretis quomodolibet conceſſis, approbatis, & etiam iuratis innouatis. Quibus omnibus, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione, de ipſis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales, idem importantes, mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruãda foret, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbũ inſererẽtur præſentibus pro ſufficienter expreſſis, habẽtes illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, harum ſeriè ſpecialiter, & expreſſè derogamus; cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ reuocationis, abolitionis, reſtitutionis, demandationis, decreti, diſmembrationis, ſeparationis, conceſſionis, aſſignationis, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire: ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1568. Calendis Septembris Pontificatus anno 3.

Ex Monumentis Archſui Conuentus S. Mariæ ſuper Mineruam de Vrbe, ad Pœnitentiariæ S. Mariæ Maioris.

Congruæ igitur præfatorum Pœnitentiariorum ſuſtentationi cõſulturus idem Pius Pontifex, Abbatiam S. Mariæ Macularum loci S. Geneſij Camerinen. Diœceſis, Benedictini Ordinis conuentui, ſeu Sacriſtiæ S. Mariæ ſuper Mineruam perpetuò vniuit, ea tamen lege, vt de redditibus illius eiſdem Pœnitentiarijs annuam penſionem ſcutorum trecentorum auri in auro ſolueret. Datis de hac re ſequentibus Apoſtolicis litteris.

PIVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei.

ad perpetuam rei memoriam.

REm fluxam, & fragilem conaremur operarios in vineam Domini immittere, niſi ea, quæ ad victum, cultumq; ſuppeditent, eadem opera pararemus. Cũ itaque nos pridem de Miniſtris idoneis ad conferendum fidelibus pœnitentiæ Sacramentum apud Eccleſiam Sanctæ Mariæ Maioris de Vrbe, vtiliorem deinceps rationem capere volentes, antiquum numerum minorum Pœnitentiariorum ex diuerſis nationibus, & Ordinibus in dicta Eccleſia conſtitutorum ad numerum duodecim per ſel. rec. Pium Papam Quartum prædeceſſorem noſtrum reformatum motu proprio reuocauimus, & in præfata Eccleſia ſex dumtaxat Pœnitentiarios minores, qui omnes ordinis fratrum Prædicatorum prouinciæ Romanæ iuxta morem eiuſdem Ordinis eſſe, ac per Priorem Prouincialem dictæ Prouinciæ, ſeu Priorem Domus Beatæ Mariæ ſuper Mineruam de Vrbe eiuſdem Ordinis, tanquam eius Vicarium conſtitui debere, perpetuò inſtituimus, ac ædes, quæ intrantibus dextera parte Eccleſiæ Sanctæ Potentianæ conſtant, & ad ſeptentionem ſpectant, quas in eorum vſus aptandas, ac reformandas iam curauimus cum veſtibulo, & viridario

rio ad valuas dictæ Eccleſiæ præſentis iam ſex Pœnitentiarijs, & duobus Conuerſis, aut Terciarijs pro huiuſmodi habitatione, & vſu perpetuo conceſſimus. Inſuper pro victu, & alijs neceſſarijs menſtruam prouiſionem viginti nouem ſcutorum auri in auro ſuper pecunijs compoſitionum, quæ in officio Datariatus noſtri fiunt eiſdem ſex Pœnitentiarijs, vel eorum Procuratori per pecuniarum earundem depoſitarium ſingulis menſibus, donec illis alia idonea aſſignatio facta foret, quo caſu prouiſio ipſa ceſſare cenſeretur, integrè perſolnendam reſeruauerimus, ac aſſignauerimus: Ac poſtmodum dilectus filius noſter Aloyſius tituli Sancti *Marci* Presbyter Cardinalis, Cornelius nuncupatus, Commendæ Sanctæ Mariæ macularum loci Sancti Geneſij Sancti Benedicti, vel alterius ordinis Camerinen. Dioc. quam ipſe illud ex diſpenſatione Apoſtolica nuper obtinebat, ſeu alias ipſum certo modo vacans per eum, quoad viueret tenendum, regendum, & gubernandum Apoſtolica auctoritate commendatum fuerat, nec non liti, & cauſæ forſan inter eum, & alium, ſeu alios in Romana Curia, vel extra eam, & etiã coram nobis pendente, ac omni iuri ſibi in regimine, & adminiſtratione dicti Monaſterij, vel ad illa quomodolibet competenti habita, vel non illorum poſſeſſione in manibus noſtris ſponte, ac liberè ceſſerit; Noſque ceſſionem huiuſmodi duxerimus admittendam. Nos hac nobis oblata vacationis occaſione, dictorũ ſex Pœnitentiariorum ſuſtentationi, & alijs neceſſarijs commodius, ſtabiliùſque prouidere, ac ſimul nos, ac Cameram Apoſtolicam prefatam prouiſione quamprimum exonerare volentes. Nec non veram, & vltimum dicti Monaſterij vacationis modum, & ſi ex illo generalis reſeruatio, etiam in corpore iuris clauſa reſultet pro expreſſo habentes, *Motu* ſimili, & ex certa ſcientia, noſtra, deq; Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine Monaſterium prætatum, quod cõuentu careat cuiuſq; & Parocchialis Eccleſiæ S. *Michaelis* delle Ripe dictæ Dioc. & forſan aliorũ illi annexorũ fructus, redditus, & prouentus ſexcentorum ducatorũ auri de Camera ſecundùm communẽ æſtimationem valorem annuum, vt accepimus, non excedunt quouis modo, & ex cuiuſcumque perſona, ſeu per obitum, aut liberam ceſſionem quondã Triuultij Gregorij *Maxillæ*, forſan apud ſedem Apoſtolicam vita defuncti, vel cuiuſuis alterius de regimine, & adminiſtratione præſentis in dicta Curia, vel extra eam; etiam coram Notario publico, & teſtibus ſponte factã, ſeu etiam prædicta, vel quacumque alia Commenda, aut diſpoſitione de illo, etiam in vim cuiuſcumque regreſſus, ſeu acceſſus & ingreſſus ad dictum *Monaſterium* tã prædicto Aloyſio Cardinali, quàm etiam dilecto filio Franciſco Serbellono, aut alteri cuicumque perſonæ, etiam Apoſtolica auctoritate factis propter inhabilitatem, vel incapacitatem, aut confidentiæ vitium, etiam iuxta litteras fel. rec. Pij Papæ Quarti prædeceſſoris noſtri, vel ex quauis alia cauſa nullis, & inualidis exiſtentibus, etiam ſi tanto tempore vacauerit, quòd eius prouiſio iuxta Lateranen. Concilij, aut alias Canonicas Sanctiones ad ſedem prædictam legitimè deuoluta exiſtat, & illa ex quauis cauſa ad Sedem eandem ſpecialiter, & generaliter pertineat, & de illo conſiſtorialiter diſponi conſueuerit, ſeu debeat, ac ſuper eiſdem regimine, & adminiſtratione aliàs, ac inter aliquos alios quoſcumque lis, ſeu ſuper petitorio, vel poſſeſſorio moleſtia cuiuis & ſuprafcripta ſtatum præſentibus haberi volumus pro expreſſo pendeat indecita dignitate Abbatiali nomine titulo, & eſſẽtia Abbatiali inibi perpetuò ſuppreſſis, & extinctis cũ annexis prætatis ac omnibus membris ſuribus, iurisdictionibus, pertinentijs, & actionibus ſuis quibuſcumq; Domui S. M. ſupra M. ſeu illius Sacriſtiæ aplicamus, ita; liceat dilecto filio eiuſdẽ domus Priori corporalẽ poſſeſſionẽ Monaſterij, & annexorũ, nec nõ membrorũ applicamus iurũ iuriſdictionũ, & pertinentiarũ prædictorum nec non ipſius Monaſterij proprietatum, & bonorum per ſe, vel alium, ſeu alios propria authoritate, & abſque ſpolij, ſeu attentatorum vitio, aut iudicij miniſterio, Iudicisue authoritate, ſeù decreto liberè apprehendere, & perpetuò retinere, eique in diuinis deſeruire, & curam etiam omnium animarum dictæ Eccleſiæ exerceri facere. Dioceſani loci, vel ſuperiori Ordinis eiuſdem Monaſterij præfati exiſtit, licentia, vel conſenſu minimè

nimè requiſitis perpetuò vnimus, annectimus, & incorporamus. Cum eo tamen, vt ipſe Prior de fructibus, redditibus, & prouentibus præſentis penſionem annuam 300. ſcutorum auri in auro eiſdem ſex Pœnitentiarijs, & duobus Conuerſis annis ſingulis duobus terminis æqualiter in perpetuum perſoluere teneatur, & ad id obligatus ſit, eaque re prouiſio menſtrua 29. ſcutorum ſuper pecunijs compoſitionum huiuſmodi, quoad ſummam trecentorum ſcutorum ſimilium dumtaxat omnino extincta cenſeatur. Reſiduum verò eiuſdem prouiſionis, quod ſummam quinquaginta quatuor ſcutorum ſimilium conſtituit, ſuper pecunijs compoſitionum huiuſmodi, vt priùs remaneat, donec eiſdem ſex Pœnitentiarijs, & duobus Conuerſis alia idonea aſſignatio pro reſiduo facta fuerit. Si quid verò de dicta Sūma 300. perſoluta omnibuſque oneribus Monaſterij, & Eccleſiæ prædictorum ſupportatis de fructibus, redditibus, & prouentibus ſubſcriptis reliquum erit, illud omne in communes dictæ domus vſus conuertatur. Decernentes ſuppreſſionem, extinctionem, vnionem, annexionem, incorporationem, & cætera præmiſſa, nec non præſentes litteras tanque fauore Religionis, & pro augumento Religionis, ac regularis cultus conceſſas ex quauis cauſa nullo vnquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeù nullitatis vitio, aut intentionis noſtrę, vel alio quopiam defectu notari, argui, vel impugnari poſſe, nec ſub vllis etiam illarum verum tenorem in ſe continentibus reuocationibus ſuſpen. modification. & limitationibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus ſimilium, vel diſſimilium ſuppreſſionum, extinctionum, vnionum annexionum, incorporationum perpetuarum, vel temporialium, & aliarum gratiarum tam per nos, quam per ſucceſſores noſtros quomodolibet, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis irritantibuſque, & alijs decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, aut etiam ad Superiorū prædictorum inſtantiam, & ex quauis cauſa pro tempore factis comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas eſſe, & quoties illa emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatū reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas eſſe & cenſeri, nec cauſam, ſeù cauſas propter quas præmiſſa fecimus coram loci ordinario, etiam tanquā dictæ ſedis delegato, verificari, nec propterea, aut etiam quia Superiores Sancti Benedicti, vel alterius ordinis, cuius dictum Monaſterium, vel alij intereſſe putantes vocati non fuerint, per ſurreptionem obtentam præſumi, viribuſque propterea carere, ſicque per quoſcumque Iudices ordinarios, etiam Legatos, etiam cauſarū Palatij Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, in quauis cauſa, & inſtantia, ſublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, vbique iudicari, & diffiniri debere, nec non irritum, & inane quicquid ſecus ſuper his à quoque quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari non obſtantibus noſtra per quam dudum inter alia voluimus quod petentes beneficia Eccleſiaſtica alijs vniri, tenerentur exprimere vernm annuum valorem ſecundum prædictam æſtimationem etiam beneficij, cui aliud vniri petierunt, & ſemper in vnionibus commiſſio fieret ad partes vocatorum quorum intereſſet, ac Lateranen. Concilij nouiſſimè celebrati vniones perpetuas niſi in caſibus à Iure permiſſis fieri prohibentis, nec non piæ mem. Bonifacij Papæ Octaui etiam prædeceſſoris noſtri aliiſque conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Monaſterij domus, & ordinum prædictorum iuramento confirmatione Apoſtolicā, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſtitutionibus, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apoſtolicis illis eorumque ſuperioribus, & perſonis per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac nos, & ſedem prædictam ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac quibuſuis Clauſulis, & decretis quomodolibet conceſſis, approbatis & etiam iteratis vicibus innouatis, quibus omnibus etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de ipſis, eorumque totis tenoribus ſpecialis ſpecifica expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeù quæ vis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda

Digitized by Google

foret, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe derogamus, contrariſque quibuſcumque, aut ſi aliquibus communiter, vel diuiſim ab eadem ſit ſede indultum, quòd interdici ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem & quibuslibet alijs priuilegijs, indulgentijs, & litteris Apoſtolicis generalibus, vel ſpecialibus quorumcumque tenorum exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa, vel totaliter non inſerta effectus earũ impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda ſit in noſtris litteris mentio ſpecialis. Volumus autem quòd propter vnionem, annexionẽ, & incorporationem prẽfatas Monaſterium ipſum in ſpiritualibus non lædatur, nec in temporalibus detrimentum ſuſtineat, ſed eius congrua ſupportentur onera antedicta. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc noſtram paginam noſtræ vnionis, annexionis, incorporationis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1568. Octauo Idus Septemb. Pontificatus noſtri anno tertio.

Ex Monumentis Archiui S. Mariæ ſuper Mineruam, ac Pœnitentiariæ S. Mariæ Maioris.

Tandem Sixtus V. Pont. Max. prædicto Pœnitentiariorum Collegio perpetuò vniuit prębendam vnius Canonicatus dictæ Baſilicæ, cum omnibus alijs emolumẽtis ad præfatos Canonicos ſpectantibus, diſmembrata Abbatia ſupradicta ab eodẽ Collegio, dato ſequenti diplomate Apoſtolico.

SIXTVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam,

IN dignitatis ſolio meritis licet inſufficientibus, diuinæ diſpoſitione collocati, in hoc potiſſimum opem, & operam impendimus efficaces, vt felicibus noſtræ prouiſionis auſpicijs perſonarum Eccleſiaſticarum quarumlibet, præſertim in almæ Vrbis Eccleſijs, quæ conſpectui noſtro iugiter patere noſcuntur, Chriſti fidelium confeſſionibus audiendis, eiſque ſalutaribus pœnitentijs iniungendis, operoſis, & indefeſſis ſtudijs iugiter incumbentium, comodiori, ac magis congruæ ſuſtentationi ſuccurratur. Dudum ſiquidem omnes canonicatus, & præbendas, cæteraq; Beneficia Eccleſiaſtica apud Sedem Apoſtolicam tunc vacantia, & in antea vacatura collationi, & diſpoſitioni noſtræ reſeruauimus, Decernentes ex tunc irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quocumque, quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contingeret attentari. Cum itaque poſtmodum Canonicatus, & præbenda Baſilicæ Beatæ Mariæ Maioris de dicta Vrbe per liberam reaſſignationem dilecti filij Ruſticutij familiaris continui commenſalis noſtri nuper ipſius Baſilicæ Canonici de illis, quos tunc obtinebat in manibus noſtris ſpontè, & liberè factam, & per nos admiſſam apud Sedem eandem vacauerint, & vacent ad præſens, nulluſque de illis præter nos hac vice diſponere potuerit ſiue poſſit, reſeruatione, & decreto obſtitentibus ſupradictis, & ſicut inter alia animaduertimus, inter ipſius Baſilicæ Canonicatus, & præbendas, Theologalis quidem præbenda, aut iuxta Concilij Tridentini decreta, Pœnitentiaria nulla ſit, ſed ex veteri inſtituto Collegium ſex minorũ Pœnitentiariorũ, qui quotidie in illi Chriſtifidelium confeſſiones audiant inſtitutũ exiſtat, quibus æquum videtur ex ipſius Baſilicæ, ſeu illius menſæ Capitularis fructibus, redditibus, & prouentibus alimenta, & victum ſubminiſtrare, vt potè, qui & Baſilicæ ipſi inſeruiant, & onera, quæ alioquin per aliquem ex ipſius Baſilicæ Cano-

Canonicis ſupportanda forent, ſua opera & induſtria ſuſtineant: & licet ipſi Collegio Pœnitentiariorum huiuſmodi alias Monaſterium Beatæ Mariæ maclarum nuncupatum S. Benedicti, vel alterius ordinis Terræ Sancti Geneſij Camerinen. Diœceſis Apoſtolica auctoritate vnitum, annexum, & incorporatum fuiſſet, ac forſan etiam eadem auctoritate ſtatutum, quod ipſum Collegium ſemper ex fratribus Ordinis Prædicatorũ ad officium Pœnitentiariorũ minorum, vt præfertur, aſſumendis conſtare debeat; Nos tamen ne ex vnione, annexione, & incorporatione prædictis dictum Monaſterium nimia in ſpiritualibus & temporalibus detrimenta pateretur, & ex certis alijs rationalibus cauſis animum noſtrum ad id mouentibus, nuper vnionem annexionem, & incorporationem prædictas diſſoluerimus, dataque Pœnitentiarijs, eorumque Collegio prædictis certa compenſatione, ac inter alia, penſione annua trecentorum ducatorum auri de Camera ſuper eiuſdem Monaſterij fructibus, redditibus, & prouentibus eis perpetuo reſeruata, Monaſterium ipſum tunc quouis modo vacans, dilecto filio noſtro Euangeliſtæ Tituli S. Matthæi in Merulana preſbytero Cardinali Cuſſentino nuncupato, per eum quo ad viuere tenendum, regendum, & gubernandum dicta auctoritate commendauerimus, prout in noſtris, & alijs forſan litteris Apoſtolicis ſuper præmiſſis omnibus confectis plenius continetur; Hinc eſt quod nos, qui hodie prædictam penſionem trecentorum ducatorum ipſis Collegio, & Pœnitentiarijs ſuper Monaſterii, ac alteram penſionem annuam centum ducatorum ſimilium ſuper Canonicatus, & prændæ reſignatorum huiuſmodi fructibus, redditibus, prouentibus ac reſpectiuè diſtributionibus quotidianis dilecto filio Paulo Emilio de Silueſtris Anconitano, ſeu montis alti Ciuitatis, vel Dioceſis ad eius vitam dicta auctoritate reſeruatam, ac illarum reſeruationem, aut ipſorum Collegij, & Pœnitentiariorum, ac Pauli Emilij expreſſus ad hoc accederet conſenſus, ſiue non accederet, motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, eadem auctoritate caſſauimus, annullauimus, & irritauimus, ac Euangeliſtam Cardinalem, ac pro tempore exiſtentem Abbatem, aut commendatarium Monaſterij, ac Canonicatus, & præbendæ reſignatorũ huiuſmodi eorumque fructuum, redditũ & prouentuum futuros poſſeſſores ad earum ſolutionem vlteriùs Pœnitentiarijs, & Collegio, ac Paulo Emilio prædictis reſpectiuè faciendas minimè teneri, neque ad id compelli, aut cogi, aut etiam ob non ſolutionem cenſuras, & pœnas aliquas nequaquam incurrere poſſe voluimus, decreuimus, & declarauimus, nec non ab onere penſionum huiuſmodi, tàm Monaſteriũ, quàm Canonicatum, & præbendam reſignatos huiuſmodi, illorumue fructus, redditus, & prouentus, ac diſtributiones, prædictoſque, & alios eorum reſpectiuè Succeſſores perpetuo eximus, liberauimus, liberoſque, & exemptos ſub certis modo, & forma tunc expreſſis declarauimus, prout in motu proprio manu noſtra ſignato, cuius ſolam Signaturam, quoad caſſationem, annullationem, aliaqi præmiſſa ſufficeſe, & vbique tam in iudicio, quàm extra illud fidem facere voluimus, pleniùs continetur: Pœnitentiarijs, eorumque Collegio huiuſmodi, nè ex caſſatione, & annullatione penſionis trecentorum ducatorum prædictæ nimium diſpendium patiantur, ac ipſis ſpecialem gratiam facere volentes, ipſoſque, & eorum quemlibet à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis à Iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes, nec non aliorumque Beneficiorum Collegio prædictis vnitorum, annexorum & incorporatorum, ac penſionnum annuarum eis reſeruatarum, ac alias eis aſſignatorum reddituum, & prouentuum, eorumque nec non beneficiorum huiuſmodi veros annuos valores, & penſionum huiuſmodi quantitates, nec non vnionum de dicto Monaſterio eidem Collegio factatũ, eorumque diſſolutionis tenores, præſentibus pro expreſſis habentes: Motu ſimili, non ad eorum, vel aliorum pro eis nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera liberalitate, ac etiam ex certa ſcientia & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine,

Canonicatum, & præbendam reſignatos prædictos, qui Diaconales exiſtunt, ac quorum, & illis, forſan annexorum fructus, redditus, & prouentus viginti quatuor, computatis vero diſtributionibus prædictis trecentorum ducatorum ſimiliſi ſecundum communem exiſtimationem, valorem annuum, vt accipimus, non excedũt ſiue præmiſſo, ſiue alio quouis modo, aut ex alterius cuiuſcumque perſonæ ſuper ſimilem reſignationem dicti Ruſticutij, vel cuiuſuis alterius de illis in Romana Curia, vel extra eam & coram Notario publico, & Teſtibus ſponte factam, aut aſſecutionem alterius Beneficij Eccleſiaſtici, quauis auctoritate collati vacent, etiam ſi tanto tempore vacauerint, quod eorum collatio iuxta Lateranen. ſtatuta Concilij ad Sedem Apoſtolicam legitimé deuoluta, ipſique Canonicatus, & præbenda reſignati huiuſmodi diſpoſitioni Apoſtolicæ ſpecialiter, aut alias generaliter reſeruati exiſtãt, & ſuper eis inter aliquos, coram quocumque, ſeu quibuſcumque Iudice, vel Iudicibus ordinarijs, vel delegatis lis, ſeu illorum poſſeſſorio moleſtia, cuius litis ſtatum ac nomina, & cognomina Iudicum, & collitigantium, eorumque, & dicti Ruſticutij, & aliorum quorumcumque conceſſiones, prouiſiones, aliaque iura, & titulos cauſaſque etiam proprios Titulos, nec non verum & vltimum Canonicatus, & præbendæ reſignatorum huiuſmodi vacationis modum, etiam ſi ex illo, quæuis generalis reſeruatio, etiam in corpore Iuris clauſa, reſultet, præſentibus etiam huiuſmodi haberi volumus pro expreſſis pendeat indeciſa, illorumque Satum, eſſentiam, nomenque, & titulum, ac denominationem ſtallumque, & locum Canonicalem pro eis aſſignatos, dummodo eorum diſpoſitio ad nos hac vice pertineat (cum plenitudine iuris Canonici, omnibus illi forſan annexis membris, luribus, & pertinentijs ſuis ſine vllo prorſus Capituli, aut cæterorum Canonicorum Eccleſiæ prædictæ damno, aut lucro, ità vt per hoc eis nihil prorſus noui Iuris acquiratur, aut emolumenti accreſcat, eadem Auctoritate perpetuo ſupprimimus, & extinguimus; eorumque ſic ſuppreſſorum, & extinctorum fructus, redditus, & prouentus, ac etiam diſtributiones quotidianas omniaque, & ſingula bona, domos, & ædes etiam Canonicales, Vineas, aut Vinearum reſponſiones, iura, obuentiones, emolumenta è data preſentium decurrenda, certa, & incerta, ordinaria, & extraordinaria, & quæ anniuerſaria mortuorum, aut anni Sancti, ſeu Iubilæi, aut alias quouis modo appellantur, etiam ſolis præſentibus, & diuinis officijs, horiſque Canonicis, diurnis, & nocturnis perſonaliter intereſſentibus, & actu inſeruientibus dari, & per canonicos tantum actu reſidentes, & intereſſentes, ac inſeruientes, lucrari ſolita, tam in pecunia numerata, vino, oleo, frumento, vuis, frugibus, quàm in quibuſuis rebus conſiſtentia, tam præſentia, quam futura, etiam ſi iſta curſu temporis augeri contingat, eidem Collegio, & Pœnitentiarijs huiuſmodi per eos, ac pro tempore exiſtentes Pœnitentiarios Baſilicæ S. Mariæ prædictos integrè pariformiter, & æquè principaliter, ac ſine vlla prorſus diminutione, & differentia, ac ſi Canonicus pro tempore exiſtens actu ſemper intereſſet, & perſonaliter reſideret, ac inſeruiret, & quoad hoc perinde, ac ſi ſuppreſſio ipſa facta non fuiſſet, ita tamen quod ipſi Pœnitentiarij Baſilicæ S. Mariæ huiuſmodi ſtallum in Choro, aut vocem locumue in Capitulo non habeant, percipienda, exigenda, etiam leuanda, ac inter ipſos æquis portionibus diſtribuenda, & in eorum vſus, & vtilitatem conuertenda, ita vt liceat eis per ſe, vel Procuratorem legitimum eorum nomine, illorum, & illis forſan annexorum, iuriumque, & pertinentiarum, quorumcumque corporalem poſſeſſionem propria auctoritate, liberè apprehendere, ac perpetuò retinere, illaque ſiquidem diuiſim ad eos pertineat, quandocumque locare, & dislocare, arrendare, ſeu quatenus communiter cum tota mensa, ſeu maſſa communi pro rata ad eos ſpectante penes Camerarium ipſius Capituli, vel alios quoſcumque exiſtentia, propria auctoritate exigere, percipere, & leuare, & vt præfertur, conuertere, cuiuſuis licentia deſuper minimè requiſita, eadem auctoritate etiam perpetuo applicamus, & appropriamus, concedimus, & aſſignamus. Decernentes ſuppreſſionem, extinctionem, applicationem, ap-

pro-

propiationem, aſſignationem, conceſſionem, aliaque præmiſſa preſenteſque litteras, etiam ex eo quod vllis, aut minus neceſſarijs, minuſque vrgentibus de cauſis factæ, etiam, quod Capitulum ipſius Baſilicæ S. Mariæ Canonici, Archipreſbyter, alijque, quorum intereſt, vocati, & auditi, & cauſæ ipſæ iuxta formam iuris coram ordinario, vel alias probatæ, & verificatæ, aliaque de iure, ſeu alijs neceſſaria requiſita, adhibita, & ſeruata non fuerint prædictorumque, & aliorum intereſſe habentium conſenſus non interceſſerit, nec requiſitus ſit, aut alias de obreptionis, ſurreptionis, aut nullitatis vitio intentionis noſtræ, vel alio quopiam defectu, quouis prætextu, occaſione, vel cauſa, etiam de nouo emergente, & inexcogitata, notari, impugnari, & inualidari, vel in ius, aut controuerſiam vocari, aut aduerſus illas, quodcumque reſtitutionis iuris, aut gratiæ remedium impetrari non poſſe, nec debere, minuſque illa ſub quibuſuis ſimilium, vel diſſimilium ſuppreſſionum, extinctionum, applicationum, appropriationum, conceſſionum, aſſignationum, & gratiarum reuocationibus, ſuſpenſionibus, moderationibus, alterationibus, reſtitutionibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus, etiam motu, & ex ſcientia, & de poteſtatis plenitudine, ſimilibus ex quibuſcumque cauſis, etiam vrgentiſſimis, de cætero faciendis vllo modo comprehendi, aut includi, ſed ſemper ab illis exceptas, & excluſas, & quoties illæ emanabunt, toties præſentes litteras adderſus illas reſtitutas, reintegratas, ac de nuono ſub poſteriori data per eos, quorum intererit eligenda de nouo conceſſas eſſe, & cenſeri, ſicque in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Iudices, & Commiſſarios, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, aut Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in quauis cauſa, & inſtantia iudicari, & diffiniri debere; ac quo ad ſuppreſſionem, extinctionem Canonicatus, & præbendæ reſignatorum prædictorum prout eſt, ſi attentatum forſan eſt hactenus, vel inpoſterum; quo vero ad illas & reliqua ex nunc irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoque quauis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa Venerabilibus fratribus noſtris Hieroſolimitano, & Alexandrino Patriarchis, & dilecto filio cauſarum Curiæ Camerę Apoſtolicæ generali Auditori per Apoſtolica ſcripta motu ſimili mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut vnus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes litteras, & in eis contenta quæcumque, vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Pęnitentiariorum Baſilicæ Beatæ Mariæ huiuſmodi, ſeu alicuius eorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque & eorum ſingulis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant authoritate noſtra eaſdem præſentes litteras, ac in eiſdem contenta quæcumque firmiter obſeruari, ac Colegium, & Pęnitentiarios B. Marię huiuſmodi, illis pacifice frui, & gaudere; Non permittentes iqſos, aut eorum aliquem deſuper per quoſcumque contra eorumdem præſentiũ tenorem quomodolibet indebitè moleſtari, perturbari, vel inquietari; contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pænas Eccleſiaſticas, ac alia iuris, & facti remedia opportuna, authoritate noſtra, appellatione poſtpoſita, compeſcendo; nec non legitimis ſuper his habendis, ſeruatis proceſſibus, ſententias cenſuras, & pænas ipſas, etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachij ſecularis Non obſtantibus quatenus opus ſit, noſtris de non tollendo iure quæſito, de vnionibus committendis vocatis quorum intereſt, ac de exprimendo vero valore, nec non fel. rec. Bonifacii Papæ Octaui prædeceſſoris noſtri, qua cauetur, ne quis extra ſuam ciuitatem & diœceſim, niſi in certis exceptis caſibus, & in illis vltra vnam diætam à fine ſuæ diœceſis ad iudiciũ euocetur ſeu ne Iudices à Sede prædicta dedutati; extra ciuitatem, vel Diœceſim, in quibus deputati ſunt contra quoſcumque procedere, aut alij, vel alijs vices ſuas committere quoquo modo præſumant, & de duabus dietis in Concilio generali edita, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate pręſentium ad iudicium non trahatur, ac Lateranen. Concilij nouiſſimè celebrati vniones perpetuas, niſi in caſibus

à iure

22 P. F. Godefridus Falchald ab Vrbano V. creatus Apostolicæ Sedis Pœnitentiarius in Romana Curia, ab eodem Pontifice Maximo fit Lincopensis Episcopus in Polonia 11. Kal. Martij anno millesimo trecentesimo sexagesimo quarto, qui fuit Pontificatus eiusdem Vrbani quintus vt ex libro prouisionū Prælatorum eiusdē Pontificis habemus. *Ex Vghell. in M.S.* A

23 P. F. Elias Raymundi Pestagoricensis ex Tholosana Prouincia de Conuentu Braieriacensi vir industriæ ac doctrinæ laude clarus, cum esset in Vrbe Procurator Ordinis sub Magistro Generali Simone Lingonense, Apostolici Pœnitentiarij munus quoque exercuit sub Vrbano Papa V. ex quibus oneribus ad Magisterium Ordinis assumitur in Capitulo Generali Auenionen. an. 1367. *Olmeda in eius vita.*

24 P. F. Andreas Turrianus, siue à Turre, ab Vrbano V. Apostolicus Pœnitentiarius delectus est, ac postmodum vacante Ianuensi Sede, ab eodem Pont. Max. eiusdem Ecclesiæ Antistes institutus 3. Kal. Martij anno millesimo trecentesimo sexagesimo octauo. *Vghell. tom. 4. Ital. Sac. in Archiep. Ianuen.*

25 P. F. Philippus Gozza de Ruffinis Romanus de Regione Parionis, nobilibus ortus natalibus, magnique nominis Theologus ab Vrbano V. vnus ex minoribus Vaticanæ Basilicę Pœnitentiarijs deligitur, atque aliquibus elapsis annis Tiburtinus Episcopus constituitur anno 1367. ac tandem ab Vrbano VI. sacra purpura condecoratur anno 1378. *Fernandez & Piedmater Cardd. Ord.*

26 B. Raymundus de Vineis Capuanus S. Catherinæ Senensi à sacris confessionibus, vitæ sanctitate mirabilis, ab Vrbano VI. cui semper adhæsit, Apostolicus Pœnitentiarius delectus, ad Florentinos, Ianuenses, & alios Italiæ Principes, vt illos in obedientia erga eundem Vrbanum constabiliret, Nuncius Apost. missus est an. 1378. ac tandem à Prouincijs eidem Vrbano obsequium præstantibus, cum declinasset ad Pseudo-Pontificis Clementis VII. partes Elias Tholosanus Magister Ord. in eius locum Generalis Magister electus fuit in Capit. Bononien. an. 1380. *Vall. de viris Illust. Prou. Regni Ord. Prad. p. 2.*

27 P. F. Mauritius de Colange Vineules ex Antisiodorensi conuentu ab Vrbano Papa VI. Apostolicus in Curia Pœnitentiarius deligitur, cum autem demandatum sibi munus laudabiliter exerceret, Niuernen. Episcopus ab eodē Pont. Max. deligitur anno natū Saluatoris 1382. Iunij 29. qua in Ecclesia constituto sibi perpetuo Anniuersario quieuit, elogio illius tumulo præfixo à nobis in Niuernen. Episcopis relato, quod muneris Pœnitentiarij continet mentionem. *Gall. Christ. tom. 3. in Epp. Niuernen. num. 73.*

28 P. F. Petrus Gurialis Surrentinus in Sacra Theologia laureatus, ab Vrbano VI. in Apostolica Curia Pœnitentiarius deligitur, Nunciusque Apostolicus mittitur ad Carolum III. Siciliæ Regē an. 1382. à quo benignissimè receptus, commendatur cunctis Regni sui ministris, datis Regijs litteris 22. Martij anno eodem, in quibus Petri virtutes, ac munera iniuncta à Pont. Max. Vrbano cōmemorantur, *Vall. de Vir. Illust. Prou. Regni Ord. Prad, par. 2.* qui easdem refert litteras.

29 P. P. Sancius à Porta Aragonensis, cum esset sub Benedicto XIII. Pseudo-Pontifice eius Sacri Palatij Magister, in festo SS. Pentecostes in publica Capella coram eodem Benedicto, de tolleraudo ab Ecclesia pernitiosissimo schismate constanti pectore perorauit, quapropter ira percitus Benedictus, in carcerem eum retrudi voluit, vbi post duos annos fuga inita ad Innocentij VII. sacros pedes accessit, à quo benignissime susceptus, Pœnitentiarius Apostolicus, atque Pontificius Capellanus creatus est, sicuti ex monumentis molis Adrianæ nos monuit eruditissimus D. Carolus Cartarius Aduocatus Consistorialis, eiusdemque Archiuij Custos.

30 P. F. Io Andreæ Florentinus erat Apostolicus Pœnitentiarius in Basilica Lateranen. sub Pio V. anno 1567. qui in vinea, quæ tunc temporis ad conuentum Mineruæ spectabat, immediatè ad lævam extra portam Salariam domum ędificauit, cui via publica Salariæ tale præstat documentum.

D. O. M.
F. Io. Andreæ Florentinus
Ord. Prad.
S. Ioannis Lateranen. Pœnitentiarius
suis

ſuis ſumptibus à fundamentis erexit
M.D.LXVII.

31 Eodem anno 1567. Pœnitentiarij Apoſtolici in Vaticana Baſilica onus ſuſtinebat P. Mag. F. Gabriel Martenet Gallus, qui ſequenti anno à Pio V. cum F. Matthæo Lachio fuit factus ſecretus, & peculiaris Nuncius Apoſtolicus vbique locorum ad inquirendum contra hæreticos pro vt in 3. parte referimus.

32 P.F. Vincentius Surrenus circa hæc tempora Pœnitentiarius erat in Baſilica S. Mariæ Maioris, cuius memoria habetur inciſa in marmore ſuper fores cellæ Prioralis noſtri Tiburtini Conuentus S. Blaſij.

Pius V. Pontifex Sanctiſſimus poſtmodum decreuit in vnaquaque Baſilica, nempe Lateranen. Vaticana, ac Liberiana, quæ S. Mariæ Maioris dicitur, certum Pœnitentiariorum numerum ex eadem Religione deligendorum, & in Lateranenſi conſtabilitis Fratribus Minoribus, atque in Vaticana PP. Ieſuitis, nobis Dominicanis tanquam B. Virginis clientibus S. Mariæ Maioris Baſilicam perpetuò attribuit ſequenti Apoſtolico edito decreto.

PIVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

PRo noſtri muneris officio curæ nobis eſſe debet, vt de miniſtris idoneis ad conferendum fidelibus pœnitentiæ Sacramentum apud Eccleſiam S. M. Maioris de Vrbe vtilior deinceps ratio habeatur: poſtquam enim ſel. rec. Pius Papa quartus prædeceſſor noſter antiquum numerum Pœnitentiariorum ex diuerſis nationibus, atque ordinibus in dicta Eccleſia conſtitutorum ad numerum duodecim, qui alias iuxta veterem ipſorum inſtitutionem à Romanis Pontificibus traditam ibi perpetuo conſiſterent, motu proprio per ſuas litteras reformauit, ne ipſa compertum eſt, ne hoc quidem ad præfatum officium admodum profeciſſe, ac numerum ipſum duodecim Pœnitentiariorum ad id munus in dicta Eccleſia ſubeundũ nimis multum, præterea illam ordinum, & linguarum diuerſitatem non perinde neceſſariam eſſe. Nos igitur vtilius multum fore rati, ſi numerus perpetuus rurſus minuatur, ſimulque omnes Pœnitentiarij perpetui ex vno Ordine, eodemque linguæ idiomate conſtituantur. Motu proprio ex certa ſcientia deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, reformationem, & reductionem Pij prædeceſſoris huiuſmodi, ac etiam omnes & quaſcumque cõſtitutiones de numero, ordinibus, nationibus, & alijs qualitatibus ipſorum Pœnitentiariorum, tam per eundem Pium, quàm quoſcumque alios prædeceſſores noſtros quomodolibet ex quibuſuis cauſis factas, nec non facultates conſtituendi perpetuos Pœnitentiarios à maiori Pœnitentiario noſtro, & quibuslibet alijs, & per literas Pij prædeceſſoris huiuſmodi attributas, tenore præſentium reuocamus, & abolemus, ac præfatas, & quaſcumque literas deſuper confectas, quarum ſingularum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, caſſamus, & annullamus, volumuſque illas omnes vires, & effectum de cætero non habere: quin etiam omnes illos Pœnitentiarios, qui hucuſque in dicta Eccleſia quomodolibet conſtituti ſunt, officio, vſu, & exercitio Pœnitentiarij apud illam priuamus, & amouemus, diſtrictius inhibentes Maiori Pœnitentiario perpetuo, & quibuſlibet alijs, ne deinceps in officiorum collatione, aut Pœnitentiariorum huiuſmodi ordinatione, amotione, vel alia quacumque diſpoſitione ſeſe audeat immiſcere, & nihilominus in dicta Eccleſia S. M. Maioris ſex dumtaxat Pœnitentiarios minores, qui omnes ordinis Fratrum Prædicatorum Romanæ prouinciæ, iuxta morem eiuſdem ordinis, non autem alterius, poſt hac in perpetuum eſſe, ac per Priorem Prouincialem dictæ Prouinciæ, ſeu Priorem Beatæ Mariæ ſupra Mineruam de Vrbe tanquam eius Vicarium conſtitui debeant. Quique omnibus, & ſingulis facultatibus, priuilegijs, prærogatiuis, exemptionibus, & indultis, quibus Pœnitentiarij minores Eccleſiæ S. Ioannis Lateranen. & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe quomodolibet vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere valeant, perpetuò inſticuimus. Eoſque curæ, iuriſdictioni, poteſtati, viſitationi, & correctioni perpetui Prioris Prouincialis, vel

tan-

Digitized by Google

tanquam Vicarij Prioris S. M. ſupra Mineruam, ſalua ſemper Maioris Pœnitentiarij præfati in concernentibus curam officij huiuſmodi, ſuperioritate, & debita obedientia, demandamus. Qui quidem Prior ſeu Vicarius pro ſua in Deum pietate, & officij debito, eos ibi Pœnitentiarios conſtituat, quos morum, doctrinæ, & ætatis ratione habita ad id munus obeundum idoneos cognouerit, eoſdem etiam cum bene ſibi viſum fuerit remoueat, & illorum loco alios eiuſdem Ordinis, & Prouinciæ ad præfinitum dumtaxat numerũ ſex Pœnitentiariorum ſubſtituat, quibus duos fratres, Cõuerſos, vel Tertiarios pro communibus eruitijs, & alijs neceſſitatibus eorum ducimus ſubiungendos. Cæterùm ipſe Prior Prouincialis, ſeu tanquam Vicarius Prior S. M. ſupra Mineruam in eorum omnium vitam, & mores inquirat, animaduertat, viſitet, moneat, corrigat, & emendet, quemadmodum alijs ſuperioribus in Fratres dicti ordinis iuxta regularia illius inſtituta dignoſcitur ordinatum. *Vt* autem ipſis ſex Pœnitentiarijs, & duobus conuerſis de communi, & quantum fieri poſſit, propinqua habitatione conſulatur, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ædes, quæ intrantibus ad dexteram partem Eccleſiæ Sanctæ Potentianæ conſtant, & ad ſeptentrionem ſpectant, quas nuper in eorum vſum aptãdas curauimus, cum veſtibulo, & viridario ad valuas dictæ Eccleſiæ, ac omnibus iuribus, & pertinentijs eius, à reliqua proprietate, & rebus menſæ capitularis præfatæ Eccleſiæ, ac ſingulorum illius Beneficiorum, & præbendarum pro perpetuo vſu, & habitatione præfatorum ſex Pœnitentiariorum, & ſine conſenſu dilectorum filiorum Archipresbyteri, & Capituli eiuſdem Eccleſiæ, ipſis omnino contradicentibus perpetuò diſmembramus, & ſeparamus, illaſque cum veſtibulo, viridario, iuribus, & pertinentijs præfatis ſex Pœnitentiarijs, & duobus Conuerſis, aut Tertiarijs pro huiuſmodi habitatione, & vſu perpetuo concedimus. Ita quod liceat ipſis ſex Pœnitentiariis ædium, & aliorum præfatorum corporalem poſſeſſionem per ſe, vel alium, ſeu alios propria auctoritate, & abſque vitio ſpolii, ſeu attentatorum, liberè apprehendere, & perpetuò detinere; cum eo tamen, vel alias ipſi Eccleſiæ S. Potentianæ quo ad titulum Presbyteri Cardinalis in nihilo derogetur, atque aliarum illius rerum, & bonorum adminiſtratio, fructuumque perceptio, & diſpoſitio ad Archipresbyterum, & Capitulum præfatos, vt prius, pertineat. Inſuper pro vſu, & alijs neceſſarijs ſex Pœnitentiariorum, & duorum Conuerſorum præfatorum mẽſtruam prouiſionem viginti nouem ſcutorum auri in auro ſuper pecunijs compoſitionum, quæ in officio datariatus noſtri ſunt, eiſdem ſex Pœnitentiarijs, vel eorum procuratori ad id ab eis poteſtatem habenti per pecuniarum earumdem depoſitarium ſingulis menſibus, donec illis alia idonea aſſignatio facta fuerit, quo caſu, & non alias, præfata prouiſio ceſſare cenſeatur, integrè perſoluendam concedimus. Decernentes præſentes litteras ſub nullis reuocation. ſuſpenſion. limitation. reduction. reſtitution. derogation. aut alijs contrarijs diſpoſitionibus ſimilium, vel diſſimilium conſtitutionum, & ordinationum per nos, ac Sedem Apoſtolicam; etiã motu, & ſcientia ſimilibus, & exquibuſuis cauſis vrgentibus quantumlibet pro tempore factis, etiam ſi in illis de eiſdem patentibus literis, & eorum toto tenore, ac data, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio fiat, comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanauerint, toties in priſtinum ſtatum reſtituras, repoſitas, & plenariè reintegratas, ac de nouo, & quacumq; data per Priorem, & Prouincialem, ac Pœnitentiarios præfatos eligenda conceſſas eſſe, & cenſeri, & ita noſtræ incõmutabilis voluntatis, & intentionis eſſe, & fore, ipſaſque præſentes nullo vmquam tempore de ſubreptionis, & obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quopiam defectu notari, aut eius vel controuerſia quacunque ratione, vel cauſa vocari poſſe, cauſamque, ſeu cauſas propter quas reuocatio, abolitio, caſſatio, annullatio, priuatio, amotio, inſtitutio, & alia prætata facta ſunt coram quocumque, minime verificari, nec ob id ſeu ex quo intereſſe putantes vocati non non fuerint, per ſubreptionem obtentas præſumi, iuribuſque propterea carere. Sicque per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſto-

ſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales ex quauis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpetrandi facultate, & auctoritate, ſeu ſciẽter, vel ignoranter contigerit attentariſnõ obſtantibus noſtra, per quã dudũ voluimus inter alia, quòd deinceps per quamcumq; conceſſionem, aut gratiã per nos, etiam motu, & ex certa ſcientia faciẽdum nullis ius ſibi quæſitum quomodolibet tollere, & piæ mem. Bonifacij Papæ Octaui prædeceſſoris noſtri, qua cauetur nè fratres Mendicantes noua loca recipere, aut recepta retinere poſſint ſine ſpeciali dictæ ſedis Apoſtolicæ licentia, de prohibitione huiuſmodi mentionem facientes, aliiſque conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, & dictorũ Sanctæ Mariæ Maioris, ac Sanctæ Potentianæ Eccleſiarum iuramento, & confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, illis, eorumque perſonis, ac etiam præfato Maiori Pœnitentiario per quoſcumq; Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac nos, & dictam ſedem ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis clauſulis, & decretis quomodolibet conceſſis, approbatis, & etiam iuratis innouatis. Quibus omnibus, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione, de ipſis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales, idem importantes, mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruãda foret, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbũ inſererẽtur præſentibus pro ſufficienter expreſſis, habẽtes illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, harum ſeriè ſpecialiter, & expreſſè derogamus; cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ reuocationis, abolitionis, reſtitutionis, demandationis, decreti, diſmembrationis, ſeparationis, conceſſionis, aſſignationis, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire: ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1568. Calendis Septembris Pontificatus anno 3.

Ex Monumentis Archiui Conuentus S. Maria ſuper Mineruam de Vrbe, ad Pœnitentiaria S. Maria Maioris.

Congruæ igitur præfatorum Pœnitentiariorum ſuſtentationi cõſulturus idem Pius Pontifex, Abbatiam S. Mariæ Maculatum loci S. Geneſij Camerinen. Diœceſis, Benedictini Ordinis conuentui, ſeu Sacriſtiæ S. Mariæ ſuper Mineruam perpetuò vniuit, ea tamẽ lege, vt de redditibus illius eiſdem Pœnitentiarijs annuam penſionem ſcutorum trecentorum auri in auro ſolueret. Datis de hac re ſequentibus Apoſtolicis litteris.

PIVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei,

ad perpetuam rei memoriam.

REm fluxam, & fragilem conaremur operarios in vineam Domini immittere, niſi ea, quæ ad victum, cultumque ſuppeditent, eadem opera pararemus. Cũ itaque nos pridem de Miniſtris idoneis ad conferendum fidelibus pœnitentiæ Sacramentum apud Eccleſiam Sanctæ Mariæ Maioris de Vrbe, vtiliorem deinceps rationem cãpere volentes, antiquum numerum minorum Pœnitentiariorum ex diuerſis nationibus, & Ordinibus in dicta Eccleſia conſtitutorum ad numerum duodecim per ſel. rec. Piũm Papam Quartum prædeceſſorem noſtrum reformatum motu proprio reuocauimus, & in præfata Eccleſia ſex dumtaxat Pœnitentiarios minores, qui omnes ordinis fratrum Prædicatorum prouinciæ Romanæ iuxta morem eiuſdem Ordinis eſſe, ac per Priorem Prouincialem dictæ Prouinciæ, ſeu Priorem Domus Beatæ Mariæ ſuper Mineruam de Vrbe eiuſdem Ordinis, tanquam eius Vicarium conſtitui debere, perpetuò inſtituimus, ac ædes, quæ intrantibus dextera parte Eccleſiæ Sanctæ Potentianæ conſtant, & ad ſeptentionem ſpectant, quas in eorum vſus aptandas, ac reformandas iam curauimus cum veſtibulo, & viridario

rio

rio ad valuas dictæ Ecclesiæ præsentis iam sex Pœnitentiarijs, & duobus Conuersis, aut Tertiarijs pro huiusmodi habitatione, & vsu perpetuo concessimus. Insuper pro victu, & alijs necessarijs menstruam prouisionem viginti nouem scutorum auri in auro super pecunijs compositionum, quæ in officio Datariatus nostri fiunt eisdem sex Pœnitentiarijs, vel eorum Procuratori per pecuniarum earundem depositarium singulis mensibus, donec illis alia idonea assignatio facta foret, quo casu prouisio ipsa cessare censeretur, integrè persoluendam reseruauerimus, ac assignauerimus: Ac postmodum dilectus filius noster Aloysius tituli Sancti *Marci Presbyter* Cardinalis, Cornelius nuncupatus, Commendæ Sanctæ Mariæ macularum loci Sancti Genesij Sancti Benedicti, vel alterius ordinis Camerinen. Dioc. quam ipse illud ex dispensatione Apostolica nuper obtinebat, seu alias ipsum certo modo vacans per eum, quoad viueret tenendum, regendum, & gubernandum Apostolica auctoritate commendatum fuerat, nec non liti, & causæ forsan inter eum, & alium, seu alios in Romana Curia, vel extra eam, & etiã coram nobis pendente, ac omni iuri sibi in regimine, & administratione dicti Monasterij, vel ad illa quomodolibet competenti habita, vel non illorum possessione in manibus nostris sponte, ac liberè cesserit Nosque cessionem huiusmodi duxerimus admittendam. Nos hac nobis oblata vacationis occasione dictorũ sex Pœnitentiariorum sustentationi, & alijs necessarijs commodis, stabiliùsque prouidere, ac simul nos, ac Cameram Apostolicam præfatam prouisione quàm primum exonerare volentes. Nec non verum, & vltimum dicti Monasterij vacationis modum, & si ex illo generalis reseruatio, etiam in corpore iuris clausa resultet pro expresso habentes, *Motu* simili, & ex certa scientia, nostra, deq; Apostolicæ potestatis plenitudine Monasterium prætatum, quod cõuentu caret, cuiusq; & Parocchialis Ecclesiæ S. *Michaelis* delle Ripe dictæ Dioc. & forsan aliorũ illi annexorũ fructus, redditus, & prouentus sexcentorum ducatorũ auri de Camera secundum communẽ æstimationem valorem annuum, vt accepimus, non excedunt quouis modo, & ex cuiuscumque persona, seu per obitum, aut liberam cessionem quondã Triuultij Gregorij *Maxillæ*, forsan apud sedem Apostolicam vita defuncti, vel cuiusuis alterius de regimine, & administratione præsentis in dicta Curia, vel extra eam, etiam coram Notario publico, & testibus sponte factã, seu etiam prædicta, vel quacumque alia Commenda, aut dispositione de illo, etiam in vim cuiuscumque regressus, seu accessus & ingressus ad dictum *Monasterium* tã prædicto Aloysio Cardinali, quàm etiam dilecto filio Francisco Serbellono, aut alteri cuicumque personæ, etiam Apostolica auctoritate factis propter inhabilitatem, vel incapacitatem, aut confidentiæ vitium, etiam iuxta litteras fel. rec. Pij Papæ Quarti prædecessoris nostri, vel ex quauis alia causa nullis, & inualidis existentibus, etiam si tanto tempore vacauerit, quòd eius prouisio iuxta Lateranen. Concilij, aut alias Canonicas Sanctiones ad sedem prædictam legitimè deuoluta existat, & illa ex quauis causa ad Sedem eandem specialiter, & generaliter pertineat, & de illo consistorialiter disponi consueuerit, seu debeat, ac super eisdem regimine, & administratione aliàs, ac inter aliquos alios quoscumque lis, seu super petitorio, vel possessorio molestia cuiuis & suprascripta statum præsentibus haberi volumus pro expresso pendeat indecita dignitate Abbatiali nomine titulo, & essẽtia Abbatiali inibi perpetuò suppressis, & extinctis cũ annexis prætatis ac omnibus membris suis, iurisdictionibus, pertinentijs, & actionibus suis quibuscumq; Domui S. M. supra M. seu illius Sacristiæ applicamus, ita quliceat dilecto filio eiusdẽ domus Priori corporalẽ possessionẽ Monasterij, & annexorũ, nec nõ membrorũ applicamus iurium iurisdictionũ, & pertinentiarũ prædictorum nec non ipsius Monasterij proprietatum, & bonorum per se, vel alium, seu alios propria authoritate, & absque spolij, seu attentatorum vitio, aut iudicij ministerio, iudicisue authoritate, seu decreto liberè apprehendere, & perpetuò retinere, eique in diuinis deseruire, & curam etiam omnium animarum dictæ Ecclesiæ exercere facere, Dioceseni loci, vel superiori Ordinis eiusdem Monasterij præfati existit, licentia, vel consensu minimè

nimè requiſitis perpetuò vnimus, annectimus, & incorporamus. Cum eo tamen, vt ipſe Prior de fructibus, redditibus, & prouentibus præſentis penſionem annuam 300. ſcutorum auri in auro eiſdem ſex Pœnitentiarijs, & duobus Conuerſis annis ſingulis duobus terminis æqualiter in perpetuum perſoluere teneatur, & ad id obligatus ſit, eaque re prouiſio menſtrua 29. ſcutorum ſuper pecunijs compoſitionum huiuſmodi, quoad ſummam trecentorum ſcutorum ſimilium dumtaxat omnino extincta cenſeatur. Reſiduum verò eiuſdem prouiſionis, quod ſummam quinquaginta quatuor ſcutorum ſimilium conſtituit, ſuper pecunijs compoſitionum huiuſmodi, vt priùs remaneat, donec eiſdem ſex Pœnitentiarijs, & duobus Conuerſis alia idonea aſſignatio pro reſiduo facta fuerit. Si quid verò de dicta Sũma 300. perſoluta omnibuſque oneribus Monaſterij, & Eccleſiæ prædictorum ſupportatis de fructibus, redditibus, & prouentibus ſubſcriptis reliquum erit, illud omne in communes dictæ domus vſus conuertatur. Decernentes ſuppreſſionem, extinctionem, vnionem, annexionem, incorporationem, & cætera præmiſſa, nec non præſentes litteras tanquè fauore Religionis, & pro augumento Religionis, ac regularis cultus conceſſas ex quauis cauſa nullo vnquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeù nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quopiam defectu notari, argui, vel impugnari poſſe, nec ſub vllis etiam illarum verum tenorem in ſe continentibus reuocationibus ſuſpen. modification. & limitationibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus ſimilium, vel diſſimilium ſuppreſſionum, extinctionum, vnionum annexionum, incorporationum perpetuarum, vel temporialium, & aliarum gratiarum tam per nos, quam per ſucceſſores noſtros quomodolibet, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis irritantibuſque, & alijs decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, aut etiam ad Superiorũ prædictorum inſtantiam, & ex quauis cauſa pro tempore factis comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas eſſe, & quoties illa emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatũ reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas eſſe & cenſeri, nec cauſam, ſeù cauſas propter quas præmiſſa fecimus coram loci ordinario, etiam tanquã dictæ ſedis delegato, verificari, nec propterea, aut etiam quia Superiores Sancti Benedicti, vel alterius ordinis, cuius dictum Monaſterium, vel alij intereſſe putantes vocati non fuerint, per ſurreptionem obtentam præſumi, viribuſque propterea carere, ſicque per quoſcumque Iudices ordinarios, etiam Legatos, etiam cauſarũ Palatij Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, in quauis cauſa, & inſtantia, ſublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, vbique iudicari, & diffiniri debere, nec non irritum, & inane quicquid ſecus ſuper his à quoque quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari non obſtantibus noſtra per quam dudum inter alia voluimus quod petentes beneficia Eccleſiaſtica alijs vniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem ſecundum prædictam æſtimationem etiam beneficij, cui aliud vniri petierunt, & ſemper in vnionibus commiſſio fieret ad partes vocatorum quorum intereſſet, ac Lateranen. Concilij nouiſſimè celebrati vniones perpetuas niſi in caſibus à Iure permiſſis fieri prohibentis, nec non piæ mem. Bonifacij Papæ Octaui etiam prædeceſſoris noſtri aliiſque conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Monaſterij domus, & ordinum prædictorum iuramento confirmatione Apoſtolicã, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſtitutionibus, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apoſtolicis illis eorumque ſuperioribus, & perſonis per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac nos, & ſedem prædictam ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac quibuſuis Clauſulis, & decretis quomodolibet conceſſis, approbatis & etiam iteratis vicibus innouatis, quibus omnibus etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de ipſis, eorumque totis tenoribus ſpecialis ſpecifica expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeù quæ vis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda

foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter, & expresse derogamus, contrariisque quibuscumque, aut si aliquibus communiter, vel diuisim ab eadem sit sede indultum, quòd interdici suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, & quibuslibet alijs priuilegijs, indulgentijs, & litteris Apostolicis generalibus, vel specialibus quorumcumque tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta effectus earū impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda sit in nostris litteris mentio specialis. Volumus autem quòd propter vnionem, annexionē, & incorporationem præfatas Monasterium ipsum in spiritualibus non lædatur, nec in temporalibus detrimentum sustineat, sed eius congrua supportentur onera antedicta. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc nostram paginam nostræ vnionis, annexionis, incorporationis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1568. Octauo Idus Septemb. Pontificatus nostri anno tertio.

Ex Monumentis Archiui S. Mariæ super Mineruam, ac Pœnitentiariæ S. Mariæ Maioris.

Tandem Sixtus V. Pont. Max. præfato Pœnitentiariorum Collegio perpetuò vniuit præbendam vnius Canonicatus dictæ Basilicæ, cum omnibus alijs emolumẽtis ad præfatos Canonicos spectantibus, dismembrata Abbatia supradicta ab eodẽ Collegio, dato sequenti diplomate Apostolico.

SIXTVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam,

IN dignitatis solio meritis licet insufficientibus, diuina dispositione collocati, in hoc potissimum opem, & operam impendimus efficaces, vt felicibus nostræ prouisionis auspicijs personarum Ecclesiasticarum quarumlibet, præsertim in almæ Vrbis Ecclesijs, quæ conspectui nostro iugiter patere noscuntur, Christi fidelium confessionibus audiendis, eisque salutaribus pœnitentijs iniungendis, operosis, & indefessis studijs iugiter incumbentium, comodiori, ac magis congruæ sustentationi succurratur. Dudum siquidem omnes canonicatus, & præbendas, cæteraq; Beneficia Ecclesiastica apud Sedem Apostolicam tunc vacantia, & in antea vacatura collationi, & dispositioni nostræ reseruauimus, Decernentes ex tunc irritum, & inane si secus super his à quocumque, quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contingeret attentari. Cum itaque postmodum Canonicatus, & præbenda Basilicæ Beatæ Mariæ Maioris de dicta Vrbe, per liberam reassignationem dilecti filij Rusticutij familiaris continui commensalis nostri nuper ipsius Basilicæ Canonici de illis, quos tunc obtinebat in manibus nostris sponte, & liberè factam, & per nos admissam apud Sedem eandem vacauerint, & vacent ad præsens, nullusque de illis præter nos hac vice disponere potuerit siue possit, reseruatione, & decreto obsistentibus supradictis, & sicut inter alia animaduertimus, inter ipsius Basilicæ Canonicatus, & præbendas, Theologalis quidem præbenda, aut iuxta Concilij Tridentini decreta, Pœnitentiaria nulla sit, sed ex veteri instituto Collegium sex minorū Pœnitentiariorū, qui quotidie inibi Christifidelium confessiones audiant institutū existat, quibus æquum videtur ex ipsius Basilicæ, seu illius mensæ Capitularis fructibus, redditibus, & prouentibus alimenta, & victum subministrare, vt potè, qui & Basilicæ ipsi inseruiant, & onera, quæ alioquin per aliquem ex ipsius Basilicæ Cano-

Canonicis ſupportanda forent, ſua opera & induſtria ſuſtineant: & licet ipſi Collegio Pœnitentiariorum huiuſmodi alias Monaſterium Beatæ Mariæ maculârum nuncupatum S. Benedicti, vel alterius ordinis Terræ Sancti Geneſij Camerinen. Diœceſis Apoſtolica auctoritate vnitum, annexum, & incorporatum fuiſſet, ac forſan etiam eadem auctoritate ſtatutum, quod ipſum Collegium ſemper ex fratribus Ordinis Prædicatorũ ad officium Pœnitentiariorũ minorum, vt præfertur, aſſumendis conſtare debeat; Nos tamen ne ex vnione, annexione, & incorporatione prædictis dictum Monaſterium nimia in ſpiritualibus & temporalibus detrimenta pateretur, & ex certis alijs rationalibus cauſis animum noſtrum ad id mouentibus, nuper vnionem annexionem, & incorporationem prædictas diſſoluerimus, dataque Pœnitentiarijs, eorumque Collegio prædictis certa compenſatione, ac inter alia, penſione annua trecentorum ducatorum auri de Camera ſuper eiuſdem Monaſterij fructibus, redditibus, & prouentibus eis perpetuo reſeruata, Monaſterium ipſum tunc quouis modo vacans, dilecto filio noſtro Euangeliſtæ Tituli S. Matthæi in Merulana preſbytero Cardinali Cuſſentino nuncupato, per eum quo ad viuere tenendum, regendum, & gubernandum dicta auctoritate commendauerimus, prout in noſtris, & alijs forſan litteris Apoſtolicis ſuper præmiſſis omnibus confectis plenius continetur; Hinc eſt quod nos, qui hodie prædictam penſionem trecentorum ducatorum ipſis Collegio, & Pœnitentiarijs ſuper Monaſterii, ac alteram penſionem annuam centum ducatorum ſimilium ſuper Canonicatus, & prændæ reſignatorum huiuſmodi fructibus, redditibus, prouentibus ac reſpectiuè diſtributionibus quotidianis dilecto filio Paulo Emilio de Silueſtris Anconitano, ſeu montis alti Ciuitatis, vel Dioeceſis ad eius vitam dicta auctoritate reſeruatam, ac illarum reſeruationem, aut ipſorum Collegij, & Pœnitentiariorum, ac Pauli Emilij expreſſus ad hoc accederet conſenſus, ſiue non accederet, motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, eadem auctoritate caſſauimus, annullauimus, & irritauimus, ac Euangeliſtam Cardinalem, ac pro tempore exiſtentem Abbatem, aut commendatarium Monaſterij, ac Canonicatus, & præbendæ reſignatorũ huiuſmodi eorumque fructuum, redditũ & prouentuum futuros poſſeſſores ad earum ſolutionem vlteriùs Pœnitentiarijs, & Collegio, ac Paulo Emilio prædictis reſpectiuè faciendas minimè teneri, neque ad id compelli, aut cogi, aut etiam ob non ſolutionem cenſuras, & pœnas aliquas nequaquam incurrere poſſe voluimus, decreuimus, & declarauimus, nec non ab onere penſionum huiuſmodi, tàm Monaſteriũ, quàm Canonicatum, & præbendam reſignatos huiuſmodi, illorumue fructus, redditus, & prouentus, ac diſtributiones, prædictoſque, & alios eorum reſpectiuè Succeſſores perpetuo eximus, liberauimus, liberoſque, & exemptos ſub certis modo, & forma tunc expreſſis delarauimus, prout in motu proprio manu noſtra ſignato, cuius ſolam Signaturam, quoad caſſationem, annullationem, aliaq; præmiſſa ſufficeſe, & vbique tam in iudicio, quàm extra illud fidem facere voluimus, pleniùs continetur: Pœnitentiarijs, eorumque Collegio huiuſmodi, nè ex caſſatione, & annullatione penſionis trecentorum ducatorum prædictæ nimium diſpendium patiantur, ac ipſis ſpecialem gratiam facere volentes, ipſoſque, & eorum quemlibet à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis à Iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſeriè abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes, nec non aliorumque Beneficiorum Collegio prædictis vnitorum, annexorum & incorporatorum, ac penſionum annuarum eis reſeruatarum, ac alias eis aſſignatorum reddituum, & prouentuum, eorumque nec non beneficiorum huiuſmodi veros annuos valores, & penſionum huiuſmodi quantitates, nec non vnionum de dicto Monaſterio eidem Collegio factatũ, eorumque diſſolutionis tenores, præſentibus pro expreſſis habentes: Motu ſimili, non ad eorum, vel aliorum pro eis nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera liberalitate, ac etiam ex certa ſcientia & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine,

Digitized by Google

Canonicatum, & præbendam reſignatos prædictos, qui Diaconales exiſtunt, ac quorum, & illis, forſan annexorum fructus, redditus, & prouentus viginti quatuor, computatis vero diſtributionibus prædictis trecentorum ducatorum ſimiliũ ſecundum communem exiſtimationem, valorem annuum, vt accipimus, non excedũt ſiue præmiſſo, ſiue alio quouis modo, aut ex alterius cuiuſcumque perſonæ ſuper ſimilem reſignationem dicti Ruſticutij, vel cuiuſuis alterius de illis in Romana Curia, vel extra eam & coram Notario publico, & Teſtibus ſponte factam, aut aſſecutionem alterius Beneficij Eccleſiaſtici, quauis auctoritate collati vacent, etiam ſi tanto tempore vacauerint, quod eorum collatio iuxta Lateranen. ſtatuta Concilij ad Sedem Apoſtolicam legitimé deuoluta, ipſique Canonicatus, & præbenda reſignati huiuſmodi diſpoſitioni Apoſtolicæ ſpecialiter, aut alias generaliter reſeruati exiſtãt, & ſuper eis inter aliquos, coram quocumque, ſeu quibuſcumque Iudice, vel Iudicibus ordinarijs, vel delegatis lis, ſeu illorum poſſeſſorio moleſtia, cuius litis ſtatum ac nomina, & cognomina Iudicum, & collitigantium, eorumque, & dicti Ruſticutij, & aliorum quorumcumque conceſſiones, prouiſiones, aliaque iura, & titulos cauſaſque etiam proprios Titulos, nec non verum & vltimum Canonicatus, & præbendæ reſignatorum huiuſmodi vacationis modum, etiam ſi ex illo, quæuis generalis reſeruatio, etiam in corpore Iuris clauſa, reſultet, præſentibus etiam huiuſmodi haberi volumus pro expreſſis pendeat indeciſa, illorumque Satum, eſſentiam, nomenque, & titulum, ac denominationem ſtallumque, & locum Canonicalem pro eis aſſignatos, dummodo eorum diſpoſitio ad nos hac vice pertineat (cum plenitudine iuris Canonici, omnibus illi forſan annexis membris, Iuribus, & pertinentijs ſuis ſine vllo prorſus Capituli, aut cæterorum Canonicorum Eccleſiæ prædictæ damno, aut lucro, ita vt per hoc eis nihil prorſus noui Iuris acquiratur, aut emolumenti accreſcat, eadem Auctoritate perpetuo ſupprimimus, & extinguimus; eorumque ſic ſuppreſſorum, & extinctorum fructus, redditus, & prouentus, ac etiam diſtributiones quotidianas omniaque, & ſingula bona, domos, & ædes etiam Canonicales, Vineas, aut Vinearum reſponſiones, iura, obuentionès, emolumenta è data preſentium decurrenda, certa, & incerta, ordinaria, & extraordinaria, & quæ anniuerſaria mortuorum, aut anni Sancti, ſeu Iubilæi, aut alias quouis modo appellantur, etiam ſolis præſentibus, & diuinis officijs, horiſque Canonicis, diurnis, & nocturnis perſonaliter intereſſentibus, & actu inſeruientibus dari, & per canonicos tantum actu reſidentes, & intereſſentes, ac inſeruientes, lucrari ſolita, tam in pecunia numerata, vino, oleo, frumento, vuis, frugibus, quàm in quibuſuis rebus conſiſtentia, tam præſentia, quam futura, etiam ſi iſta curſu temporis augeri contingat, eidem Collegio, & Pœnitentiarijs huiuſmodi per eos, ac pro tempore exiſtentes Pœnitentiarios Baſilicæ S. Mariæ prædictos integrè pariformiter, & æquè principaliter, ac ſine vlla prorſus diminutione, & differentia, ac ſi Canonicus pro tempore exiſtens actu ſemper intereſſet, & perſonaliter reſideret, ac inſeruiret, & quoad hoc perinde, ac ſi ſuppreſſio ipſa facta non fuiſſet, ita tamen quod ipſi Pœnitentiarij Baſilicæ S. Mariæ huiuſmodi ſtallum in Choro, aut vocem locumue in Capitulo non habeant, percipienda, exigenda, etiam leuanda, ac inter ipſos æquis portionibus diſtribuenda, & in eorum vſus, & vtilitatem conuertenda, ita vt liceat eis per ſe, vel Procuratorem legitimum eorum nomine, illorum, & illis forſan annexorum, iuriumque, & pertinentiarum, quorumcumque corporalem poſſeſſionem propria auctoritate, liberè apprehendere, ac perpetuò retinere, illaque ſiquidem diuiſim ad eos pertineat, quandocumque locare, & dislocare, arrendare, ſeu quatenus communiter cum tota menſa, ſeu maſſa communi pro rata ad eos ſpectante pènes Camerarium ipſius Capituli, vel alios quoſcumque exiſtentia, propria auctoritate exigere, percipere, & leuare, & vt præfertur, conuertere, cuiuſquis licentia deſuper minimè requiſita, eadem auctoritate etiam perpetuo applicamus, & appropriamus, concedimus, & aſſignamus. Decernentes ſuppreſſionem, extinctionem, applicationem, ap-

pro-

propiationem, aſſignationem, conceſſionem, aliaque præmiſſa preſenteſque litteras, etiam ex eo quod vllis, aut minus neceſſarijs, minuſque vrgentibus de cauſis factæ, etiam, quod Capitulum ipſius Baſilicæ S. Mariæ Canonici, Archipreſbyter, alijque, quorum intereſt, vocati, & auditi, & cauſæ ipſæ iuxta formam iuris coram ordinario, vel alias probatæ, & verificatæ, aliaque de iure, ſeu alijs neceſſaria requiſita, adhibita, & ſeruata non fuerint prædictorumque, & aliorum intereſſe habentium conſenſus non interceſſerit, nec requiſitus ſit, aut alias de obreptionis, ſurreptionis, aut nullitatis vitio intentionis noſtræ, vel alio quopiam defectu, quouis prætextu, occaſione, vel cauſa, etiam de nouo emergente, & inexcogitata, notari, impugnari, & inualidari, vel in ius, aut controuerſiam vocari, aut aduerſus illas, quodcumque reſtitutionis iuris, aut gratiæ remedium impetrari non poſſe, nec debere, minuſque illa ſub quibuſuis ſimilium, vel diſſimilium ſuppreſſionum, extinctionum, applicationum, appropriationum, conceſſionum, aſſignationum, & gratiarum reuocationibus, ſuſpenſionibus, moderationibus, alterationibus, reſtitutionibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus, etiam motu, & ex ſcientia, & de poteſtatis plenitudine, ſimilibus ex quibuſcumque cauſis, etiam vrgentiſſimis, de cætero faciendis vllo modo comprehendi, aut includi, ſed ſemper ab illis exceptas, & excluſas, & quoties illæ emanabunt, toties præſentes litteras adderſus illas reſtitutas, reintegratas, ac de nuono ſub poſteriori data per eos, quorum intererit eligenda de nouo conceſſas eſſe, & cenſeri, ſicque in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Iudices, & Commiſſarios, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, aut Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in quauis cauſa, & inſtantia iudicari, & diffiniri debere; ac quo ad ſuppreſſionem, extinctionem, Canonicatus, & præbendæ reſignatorum prædictorum prout eſt, ſi attentatum forſan eſt hactenus, vel inpoſterum; quo vero ad illas & reliqua ex nunc irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoque quauis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa Venerabilibus fratribus noſtris Hieroſolimitano, & Alexandrino Patriarchis, & dilecto filio cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per Apoſtolica ſcripta motu ſimili mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut vnus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes litteras, & in eis contenta quæcumque, vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Pœnitentiariorum Baſilicæ Beatæ Mariæ huiuſmodi, ſeu alicuius eorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque & eorum ſingulis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant authoritate noſtra eaſdem præſentes litteras, ac in eiſdem contenta quæcumque firmiter obſeruari, ac Colegium, & Pœnitentiarios B. Mariæ huiuſmodi, illis pacifice frui, & gaudere; Non permittentes iqſos, aut eorum aliquem deſuper per quoſcumque contra eorumdem præſentiũ tenorem quomodolibet indebitè moleſtari, perturbari, vel inquietari; contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, ac alia iuris, & facti remedia opportuna, authoritate noſtra, appellatione poſtpoſita, compeſcendo; nec non legitimis ſuper his habendis, ſeruatis proceſſibus, ſententias cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachij ſecularis Non obſtantibus quatenus opus ſit, noſtris de non tollendo iure quæſito, de vnionibus committendis vocatis quorum intereſt, ac de exprimendo vero valore, nec non fel. rec. *Bonifacii* Papæ Octaui prædeceſſoris noſtri, qua cauetur, ne quis extra ſuam ciuitatem & diœceſim, niſi in certis exceptis caſibus, & in illis vltra vnam diætam à fine ſuæ diœceſis ad iudiciũ euocetur ſeu ne Iudices à Sede prædicta dedutati; extra ciuitatem, vel Diœceſim, in quibus deputati ſunt contra quoſcumque procedere, aut alij, vel alijs vices ſuas committere quoquo modo præſumant, & de duabus dietis in Concilio generali edita, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad iudicium non trahatur, ac Lateranen. Concilij nouiſſimè celebrati vniones perpetuas, niſi in caſibus

à iure

à iure permiſſis, fieri prohibentis, & quibuslibet alijs Apoſtolicis, ac in Concilijs etiam generalibus editis, ſpecialibus, vel generalibus conſtitutionibus, & ordinationibus, ac etiam dictæ Baſilicæ Beatæ Mariæ iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, ac litteris Apoſtolicis Capitulo, & Archipresbytero prædictis, ac dilectis filijs Populo Romano, etiam ſi in illis caueatur expreſsè, quòd Canonicatus, & præbendæ, ac alia beneficia ipſius *V*rbis, nullis, niſi Ciuibus Romanis originarijs conferri, & ad vitam concedi poſſint, & aliter de illis factæ collationes nullius ſint roboris, vel momenti, ac aliàs quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis derogatoriarum derogatorijs, alijſque fortioribus, & efficaciſſimis, ac inſolitis prorsùs clauſulis, irritantibuſque, & alijs decretis in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiam ſi de illis ſpecialis, ſpecifica, indiuidua, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales, idem importantes, mentio, ſeù quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenores huiſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè harum ſeriè derogamus. Quodque Pœnitentiarij Baſilicæ Beatæ Mariæ huiuſmodi, qui nunc ſunt, & pro tempore forſan erunt dictorum fratrum Prædicatorum, vt præfertur, vel quoſcumque alios ordines Regulares nũc, & pro tempore profeſſi erunt, ipſiq; iuxtà priuilegia, & indulta huiuſmodi forſan qualificati non ſint, vel pro tempore non erunt, contrarijs quibuſcumque, aut aliqui Apoſtolica prædicta, vel alia quauis auctoritate in dicta Baſilica Beatæ Mariæ in Canonicos ſint recepti, vel vt recipiantur inſiſtant, ſeù ſi ſuper prouiſionibus ſibi faciendis de Canonicatibus, & prębẽdis ipſius Baſilicæ B. Mariæ ſpeciales, vel alijs beneficijs Eccleſiaſticis in illis partibus generales dictæ Sedis, vel Legatorum eius litteras impetrarint; etiam ſi per eas ad inhibitionem, reſeruationem, & decretum vel aliàs quomodolibet ſit proceſſum, quas quidem litteras, & proceſſus habitos per eoſdem, ac indè ſecuta quæcumque ad Canonicatum, & præbendam ſuppreſſos huiuſmodi volumus non extendi, ſed nullum per hoc eis, quoad aſſecutionem Canonicatuum, & præbendarum, vel beneficiorum aliorum præiudicium generari, & quibuslibet alijs priuilegijs, indulgentijs, & litteris Apoſtolicis ſpecialibus, vel generalibus quorumcumque tenorum exiſtant, per quæ præſentibus, non expreſſa, vel totaliter non inſerta effectus earumdem præſentium impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus quorumque totis tenoribus habenda ſit in noſtris litteris mentio ſpecialis. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, ſuppreſſionis, extinctionis, applicationis, appropriationis, conceſſionis, aſſignationis, decretorum, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. *Datum* Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo octuageſimo nono, quinto kal. Februar. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

M. Veſtrius Barbianus.

A. de Alexijs.

Regiſt. apud Marcellum Secretarium.

Loco † plumbi.

33 P. F. Vincentius Lerma Hiſpanus, ex Romana tamen prouincia, Florentini cœnobij S. Mariæ Nouellæ alumnus fuit ex primis Pœnitentiarijs D. Papæ in Baſilica S. Mariæ Maioris, qui deceſſit anno 1575. die 13. Septemb. ad Eccleſiam S. Mariæ ſuper Mineruam delatus pro ſepultura. *Ex lib. Emortuali eiuſd. Eccleſ.*

34 P. F. Barnabas Pattoi Peruſini Conuentus alumnus, & ipſe exprimis Pœnitentiarijs *D.* Papæ in eadem Baſilica fuit, qui obijt 14. Octob. anno 1575. ad Mineruã pro ſepultura delatus. *Ex eod. lib.*

35 P. F. Hieronymus Mancinus Rom. ex conuentu Mineruæ fuit Pœnitentiarius ibidem

ibidem, obijtque in præfato conuentu ad quem infirmus acceſſerat, 21. die Aprilis anno 1577. *Ex eodem lib.*

36 P. F. Thomas Sarmartellius Florentinus & ipſe hoc munere fungebatur anno 1577. quo quieuit in pace 21. Septemb. in noſtra Eccleſiæ S. M. S. Mineruam ſepultus. *Ex eod. lib.*

37 P. F. Alexander de le Grotte deceſſit die 20. Octob. an. 1580. Pœnitentiarius, ad Mineruam delatus. *Ex eodem lib.*

38 P. F. Dominicus de Rinaldis Sulmonenſis de Conuentu Mineruæ, & ipſe ibidem Pœnitentiarius, vitam cum morte commutauit die 23. April. 1581. ad hanc noſtram Eccleſiam delatus. *Ex eod. lib.*

39 P. F. Adrianus de Vrbe veteri ibidem Pœnitentiarius vale dixit mortalibus die 20. Iunij anno 1582. in Minerua tumulatus. *Ex eodem lib.*

40 P. F. Onuphrius Datius & ipſe ibidē Pœnitentiarius moritur die 4. Octob. anno 1586. in noſtra Mineruitana Eccleſia ſepultus. *Ex eodem lib.*

41 P. F. Gabriel Piſtonus in hoc munere deceſſit, cum eſſet conuentus Mineruæ alumnus, die 12. Septemb. anno 1590. ad Mineruam delatus. *Ex eod. lib.*

Anno 1596. in libro Pœnitentiariorum D. Papæ in Eccleſia S. Mariæ Maioris ſub die 1. Martij 1596. recenſentur infraſcripti Pœnitentiarij tunc temporis ibidem manentes.

42 P. Mag. F. Seraphinus Loius de Vrbeueteri Vicarius.

43 P. F. Iacobus de Vallerano.

44 P. F. Thomas de Bieda.

45 P. F. Baſilius de Luca.

46 P. F. Innocentius de Sora.

47 P. F. Petrus de Sonnino.

48 Die 10. Maij 1596. P. F. Miniacus Oliua fuit inſtitutus ibidem Pœnitentiarius Domini Papæ in locum antedicti P. F. Petri de Sonnino ex eodem loco Pœnitentiariæ à P. Prouinciali remoti, & Camerinum aſſignati. Obijt autem Oliua die 30. Auguſti eiuſdem anni 1596. *Ex eod. lib.*

50 In prædefuncti Oliuæ locum ſufficitur Pœnitentiarius P. F. Daniel de Battifolle ex conuentu Tyburtino die 14. Octob. anno 1596. qui die 11. Ianuarij anno 1600. in Conuentum Mineruæ ſe recepit. *Ex eod. lib.*

51 Die 7. Febr. an. 1597. P. F. Ioanneſchus Riccius Piſtorienſis inſtituitur Pœnitentiarius in locum P. F. Baſilij de Luca à P. Prouinciali remoti, & ad S. Geminiani aſſignati, qui habuit ſcuta ſeptē prouiatico vt in lib. ſuprad. recenſetur. Obijt in fine menſis Iulij eiuſdem anni. *Ex eod. lib.*

52 P. F. Seraphinus Ferracani de Prato conſtitutus eſt Pœnitentiarius die 3. Martij an. 1597. remoto P. Mag. F. Seraphino Loio, Vrbem veterem aſſignato. *ex eod. lib.*

53 P. F. Thomas Mathaſſa de Conuentu Mineruæ aſſumitur Pœnitentiarius in locum P. F. Thomæ de Bieda, qui inſtitutus fuerat Magiſter ſtudij in conuentu Mineruæ. *Ex eodem lib.*

54 Cum ex hac luce migraſſet die 23. Auguſti anno 1597. P. F. Ioanneſchus Riccius ſuprad. fuit inſtitutus Pœnitentiarius P. F. Vincentius de Burgo ex Piſano conuentu die 15. Nouemb. eiuſdem anni *Ex lib. prad.*

55 P. F. Vincentius de Imola Pœnitentiarius inſtituitur die 7. Decemb. anno 1597. qui poſtmodum diſceſſit, factus Sulmonen. Prior, in locum P. F. Seraphini Ferracani Piſtorium aſſignati. *Ex eod. lib.*

56 P. F. Vincentius de Maſſa ex conuentu Montis Politiani aſſumitur Pœnitentiarius die 1. Febr. anno 1598. *Ex eod. lib.*

57 Die 18. Ianuarij anno 1599. conſtituitur Pœnitentiarius P. F. Antonius Gilius ex conuentu Graden. qui die 30. Maij ſequentis anni perrexit ad Nurſiam. *Ex eod. lib.*

58 Electo P. F. Thoma Mathaſſa Priore Piſano, in eius locum deligitur Pœnitentiarius P. F. Archangelus de Vichio ex cōuentu Lucēſi, die 30. Maij 1599. *ex eod. lib.*

59 P. F. Thomas Golia Ramanus inſtitutus eſt Pœnitentiarius Apoſtolicus die 8. Octob. anno 1599. ex Conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam in locum P. F. Iacobi Martini de Vallerano, aſſumptus. *Ex eodem lib.*

60 P. F. Iacobus Clauerius ex conuentu Mineruæ in locum P. F. Danielis de Battifolle conſtituitur Pœnitentiarius die 7. Ianuarij anno Iubilæi 1600. qui obijt die 30. Auguſti eiuſdem anni. Hic primus recenſetur examinatus in eodem libro, cum antea de hoc examine nunquam fiat mentio. *Ex eod. lib.*

61 Die 26.

Digitized by Google

61 Die 26. Aprilis F. F. Dominicus Nauarrete Hiſpanus ex conuentu Piſano & P. Mag. F. Ioannes Chryſoſtomus de Burgo ex Piſtorio Pœnitentiarij ſuper numerales fuere inſtituti pro eodem anno Sancto 1600. *Ex eodem lib.*

62 P. F. Petrus de Vrbino ex Vrbeuetano Conuentu aſſignatur Pœnitentiarius in locum F. Goliæ remoti, ac aſſignati in conuentu Gradenſi pro lectore Caſuum conſcientiæ, die 3. Decemb. anno 1601. & hic recenſetur examinatus. *Ex eod. lib.*

63 Die 3. Maij an. 1602. recipitur Pœnitentiarius priùs examinatus & approbatus, quod & in ſubſequentibus contigit, P. F. Geneſius de S. Geneſio, & hic fuit vltimus, qui receptus eſt Pœnitentiarius dum Pœnitentiarij domum incolerent apud Eccleſiam S. Pudentianæ, ex qua tranſierunt ad aliam, quæ eſt poſita in platea Baſilicę è regimine anterioris frontiſpicij eiuſdem. Die igitur 29. Octob. propter aeris inſalubritatem ex antiqua in nouam domum à Clemente VIII. eiſdem conceſſam ſe tranſtulere prout ex ſequenti documento in præfati libro extante apparet.

A dì 29. d' Ottobre 1602.

Si venne ad habitare alla caſa noua conceſſa al Collegio de Padri Penitentieri di S. Maria Maggiore da N. S. Clemẽte Papa VIII. quale fù reſarcita con molta ſpeſa, parte con li danari dateci dalli Padri di S. Pudentiana per conto della Caſa à loro vicina, dove prima habitauamo; parte per limoſina datagli da N. S. & altri noſtri amorcuoli. Et li Penitentieri, che al preſente ci habitano ſono queſti.

Il P. F. Innocenzo da Sora Vicario.
Il P. F. Pietro d' Vrbino
Il P. F. Tomaſo da Bieda
Il P. F. Vincenzo dal Borgo
Il P. F. Archangelo da Vichie
Il P. F. Geneſio di S. Geneſio

Conuerſi

Frà Sebaſtiano da Prato
& fra Tolomeo dal Caſentina.

64 Die 20. Maij 1609. recipitur Pœnitentiarius P. F. Sincerus, Guerrierius de ſermoneta in locum defuncti P. F. Petri de Vrbino, qui poſtmodũ menſe Septemb. obijt 1613. *Ex eodem lib.*

65 P. F. Vincentius Populeſchius Florentinus in locum P. F. Io. Chryſoſtomi de Burgo prędefuncti die 28. Sebtemb. anno 1611. Pœnitentiarius conſtitutus eſt. *Ex eodem lib.*

66 P. Mag. F. Bernardinus Quintilius Rom. in conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam ſtudentium Magiſter fit Pœnitentiarius die 1. Octob. anno 1612. in locum P. F. Geneſij Vannarelli de S. Geneſio defuncti die 19. Septemb. eiuſdem anni. Functus eſt Pœnitentiarij munere ibidem annis 47. tandemque ſenio præpeditus, in ſuum conuentum S. Mariæ ſuper Mineruam ſe recepit anno 1657. Aprilis 27. vbi quieuit in pace ſenex optimus an. 1663. in ætate annorum 94. conſtitutus, integris ſenſibus, ac diſcurſu, ita vt ad ſcholas accederet, ac diſputaret, prout vidimus. *Ex eodem lib.*

67 P. F. Iacobus Villattus Burdegalenſis factus eſt Pœnitentiarius die 8. Septemb. anno 1614. in locum defuncti P. Sinceri. *Ex eod. lib.*

68 P. F. Antoninus Phœbeus Vrbeuetanus ex Regente Toloſano inſtituitur Pœnitentiarius die 20. Septemb. anno 1615. in locum P. Populeſchi defuncti die 15. Auguſti eiuſdem anni. *Ex eod. lib.*

Electo poſtmodum P. Phœbeo Vrbeuetani conuentus Priore ſufficitur Pœnitentiarius ex commendatione Card. Burgheſij Nepotis ſummi Pont. Pauli V. Ordinis noſtri Protectoris, & Maioris Pœnitentiarij P. F. Thomas Caccinus Florentinus Magiſter ſtudentium in conuentu Mineruæ die 28i Auguſti anno 1616. *Ex eodem lib.*

69 P. F. Thomas Anglus, ex Prouincia Romana tamen, factus eſt Pœnitentiarius die 8. Nouemb. an. 1616. in locum P. F. Innocentij de Sora prædefuncti die 10. Septemb. eiuſdem anni. *Ex eodem lib.*

70 Die 27. Aprilis cum abijſſet ex Vrbe P. Iacobus Villattus Gallus in eius locum ex Superiorum mandato inſtitutus eſt alter Pœnitentiarius Gallus P. F. Franciſcus Lacaman 1617. *Ex eadem lib.*

71 Recedente P. Caccino conſtituitur Pœnitentiarius P. F. Antoninus Granatus de Floriano 7. Iulij an. 1617. qui cum ſupra 25. annos demandatum ſibi munus exercuiſſet, annorum pondere onuſtus in patriam ſe recepit, vbi quieuit in pace. *Ex eodem lib.*

72 Die 30. Iulij eiuſdem anni cum Pœni-

Digitized by Google

Pœnitentiarij onus dimiſiſſet P. Franciſcus Tribulet Gallus, qui obijt in Vrbe.

73 P. F. Vincentius Candidus Siculus ex conuentu Mineruæ fit Pœnitentiarius die 7. Octob. 1617. in locum P. Vincentij Puccionij de Burgo; qui cum an. 23. inſeruiſſet Pœnitentiariæ, infirmatus diſceſſerat. Fuit poſtmodum P. Candidus Sacri Palatij Magiſter, quo in munere deceſſit anno 1654. *Ex eodem lib.*

74 Eadem die receſſit P. F. Thomas Anglus, in cuius locum inſtitutus eſt Pœnitentiarius P. F. Zenobius *Medices* Florentinus philoſophiæ Lector actualis in Collegio Græcorum Vrbis. *Ex eodem lib.*

75 P. F. Angelus Corteſius cum tredecim annos Pœnitentiarius fuiſſet, clauſit diem extremum 13. Octob. anno 1621. ad Mineruam pro ſepultura delatus. *Ex eodem lib.*

76 In defuncti Angeli Corteſij locum ponitur P. F. Innocentius Corteſius die 13. Febr. anno 1622. qui ſequenti anno 17. Auguſti vitam cum morte commutauit, ad Mineruam pro ſepultura delato corpore. *Ex eodem lib.*

77 Die 13. Iunij 1624. conſtitutu eſt Pœnitentiarius P. F. Timotheus Rontinus Florentinus de conuentu Feſulano. *Ex eodem lib.*

78 Electo Priore Conuentus *Mineruæ* P. Mag. Candido, ſubſtituitur eidem P. F. Bernardus Lucicoria die 30. Iunij anno 1628. *Ex eodem lib.*

79 Die 25. Iunij 1631. receſſit P. Mag. Zenobius Medices, in patriam reuerſus, redijtque P. Mag. Candidus expleto Prioratu Mineruæ ad Pœnitentiarij onus ſubeũdum die 28. eiuſdem menſis in locum P. Zenobij. *Ex eodem lib.*

80 P. F. Thomas *Burrattus* de conuentu Querquenſi poſt obitum P. F. Timothei Rontini die 20. Decemb. an. 1633. ſubſequtum in eius locum ſubſtituitur 21. eiuſdem menſis. *Ex eodem lib.*

81 P. F. *Vincentius* Bartolut ex conuentu S. *Mariæ* ad Gradus de Viterbio inſtituitur Pœnitentiarius die 25. Decembr. anno 1633. in locum P. Candidi, conſtitutꝰ per Breue Apoſtolicum Prouincialis Romanæ prouinciæ, cuius erat tunc temporis Vicarius P. M. Bartolus, factus poſt mortem P. prouincialis Franciſci Magdaleni Capiferrei anno 1632. vt vidimus. *Ex eodem lib.*

81 Recedente P. F. Thoma Mancino die 16. Nouemb. anno 1636. annorum pondere, nec non infirma valetudine affecto, atque ad ſuum Viterbien. conuentum Querquenſem accedente, iterum conſtituitur Pœnitentiarius P. Mag. Candidus completo prouincialatu Romano. *Ex eodem lib.*

82 Die 15. Octob. è mortalium oculis ſubtractus eſt P. F. Franciſcus Tribulet Gallus an. 1642. cui ſucceſſit P. Mag. F. Io. Icard Gallus 17. Ianuarij ſequentis anni 1643. Auenionenſis Inquiſitor poſtmodum delectus an. 1658. *Ex eodem lib.*

83 Inſtituto per Apoſtolicum Breue Prouinciali Siciliæ P. Mag. Bartolo menſe Aprili an. 1644. efficitur Pœnitentiarius P. Mag. F. Hyacintus Frenatus de conuentu Mineruæ. *Ex eodem lib.*

84 P. F. Angelus Brogius Florentinus, conſtituto Vicario Generali Ordinis P. Magiſtro Candido menſe Septembri anno 1643. Pœnitentiarius effectus eſt loco ipſius. *Ex eodem lib.*

85 P. F. Petrus Martyr Bucciottus die vltima Iunii 1646. factus eſt Pœnitentiarius cum P. Magiſter Candidus fuiſſet inſtitutus Magiſter Sacri Palatii ab Innocentio X. *Ex eodem lib.*

86 Cum P. Mag. Frenatus quieuiuiſſet in pace die 3. *Maii* anno 1646. orta eſt difficultas inter Maiorem Pœnitentiarium Card. Iuſtinianum, & P. Magiſtrum F. Dominicum de Marinis Vicarium Generalẽ, procurãte hoc ſeruare antiquum ius Ordinis præſentandi Pœnitentiarios, è contra verò Maiori Poenitentiario ſuã poſſeſſionem inſtituendi illos ſeruare volente. Vnde vacauit locus Poenitentiarij menſibus 15. prout vidimus, & regiſtratum reperitur in prædicto Poenitentiariæ libro.

Die poſtmodum 12. Auguſti anno 1647. inquit liber præfatus, *venit R. P. Mag. F. Angelus Nuzza Grottulenſis examinatus, & approbatus autoritate D. N. Innocentij* Papæ X. *ſine præiudicio litis, pro Pœnitentiario, loco Magiſtri Frenati.* Diſceſſit poſtmodum P. Mag. Grottula prædictus oculorum ægritudine impeditus, atque in conuentum ſuum S. Mariæ Nouellæ de Florentia ſe recepit an. 1656. die 1. Maij, prout vidimus.

Digitized by Google

Et in eodem libro immediatè ita ſubditur . *Die* 20. *Decemb.* 1647. *Obijt Mag. F. Petrus Martyr* Bucciottus, *poſtquam per quinque menſes, & dies decem fere ſemper quartanarius exercuerat officium Panitentiarij maximo cum ſui labore. Et die* 3. *Februarij loco ſupradicti venit R. P. Lector F. Petrus Martyr Orſuccius Lucenſis, & uſq; modo ignoratur an venerit præſentatus à Reuerendiſs. Vicario Generali Marino, ex vigore ſententiæ fauorabilis, vel potius per quandam concordiam pro hac vice inter Eminentiſs. Card Iuſtinianum, & Reuerendiſſimum P. Vicarium Generalem.* Anno vero 1652. die 10. Iunij receſſit prædictus P. Orſuccius valetudinarius Lucam petẽs, vbi quieuit in pace *Ex eod. lib.*

87 In locum P. *Orſucci* inſtituitur Pœnitentiarius *P.* Mag. F. Gregorius Boncompagnus die 14. Decemb. an. 1652. qui fungitur officio Prædicatoris Hebreorum in Vrbe, ſimul Pœnitentiarij onus ſuſtinendo. Viuit Vicarius loci Pœnitentiariæ hoc anno 1666. *Ex eodem lib.*

88 Recedente P. Mag. Grottula ſupra recenſito, die 1. Maij 1654. inſtituitur Pœnitentiarius P. Mag. F. Carolus à Burdeſia, Reuerendiſs. P. *Nicolai* Rodulphij Magiſtri Generalis ex ſorore nepos, die 23. Maij eiuſdem anni, qui anno 1658. menſe Nouembri Prior Mineruæ electus, & onus renuens acceptare, ſequenti anno deceſſit Vicarius Pœnitentiariæ 22. Auguſti 1659. ad Mineruam delatus pro ſepultura. *Ex eodem lib.*

89 In recenſu P. Buratti die 25 Aprilis anno 1656. inſtitutus eſt Pœnitentiarius . Mag. F. Carolus Ghezzius de Burgheſijs ex conuentu S. Dominici Senarum, dum confeſſarij Monialium S. Marie Humilitatis in Vrbe munere fungeretur. *Ex eod. lib.*

90 P. Mag. F. Hyacintus Balada Pœnitentiarius renunciatur, qui non dum expleto biennio, die 3. Martij an. 1659. receſſit & in conuentuum ſuum Mineruæ, ex quo fuerat aſſumptus, propriæ quietis cupidus ſe recepit, vir in materijs ſacræ Pœnitentiariæ verſatiſſimus, vitæque integritate ſpectabilis. *Ex eod. lib.*

91 In receſſu Baladæ ſubrogatur Pœnitentiarius P. Mag. F. Dominicus Manettus, qui diem extremum clauſit 23. Septembris an. 1661. *Ex eod. lib.*

92 P. Mag. F. Antonius Siluestrius & ipſe Pœnitentiarius ibidem fuit pluribus annis; tandemque ſuæ quieti conſulturus, in ſuum conuentum Mineruæ ſe recepit anno 1664. vt vidimus.

91 P. F. Franciſcus Farnoſius Gallus defuncto P. Mag. Burdeſiera efficitur Pœnitentiarius die 10. Nouemb. anno 1660. qui ſequenti anno 22. Ianuarij repentino interitu vocatur à Chriſto ad reddendam rationem villicationis ſuæ. *Ex eod. lib.*

94 Poſt Farnoſij deceſſum eligitur Pœnitentiarius die 18. Iunij anno 1661. P. F. Albertus Fleche Gallus Pariſinus Baccalaureus, poſtmodum laureatus Magiſter. *Ex eodem lib.*

95 P. F. Anſelmus Boninus S. Theol. Mag. de Feſulano conuentu, vbi Prioris partes ſuſtinebat, defuncto Manetto Pœnitentiarius inſtituitur 24. Decẽb. an. milleſ. ſexcenteſ. ſexageſ. primò . *Ex eod. lib.*

96 P. Mag. F. Seraphinus Bertolinus Lucenſis in locum P. Mag. Siluestri fit Pœnitentiarius die 13. Maij 1665.

Hos tantùm Apoſtolicos Pœnitentiarios ex noſtris adinuenimus, reliquos autem in libro vitæ deſcriptos credimus, quos ſolus ille Deus, qui Sacramenti Penitentiæ pro fidelium ſalute illos miniſtros inter cæteros delegit, nouit.

CAP.

CAPVT VI.

DE MINISTRIS PRINCIPVM.

TErminata enarratione de Miniſtris Apoſtolicæ Sedis, tam in Romana Curia, quam extra, partem huius operis ſecundam completuri, Caput hoc VI. *Miniſtris Principum* reſeruauimus, vt cunctis innoteſcat Sacri Prædicatorum Ordinis ſapientiſſimos filios, & Regnis, & Sedibus fuiſſe præpoſitos.

Tit. 1.

Vicarius Imperatoris.

BEatus Bartholomæus de Bragantijs Vicentinus S. P. Dominici dilectus diſcipulus, eiuſdemque in Magiſterio Sacri Palatij ſucceſſor, vir doctiſſimus, ac Sanctiſſimus, quippe qui ex S. Patre tanquam virtutum omnium fonte pietatem, vitæque ſanctitatem hauſerat, Nemouicenſis primo, Vicentinus poſtmodum Paſtor inſtitutus multas pertulit calamitates ab Ezelino Tyranno, quo extincto in ſuam Eccleſiam reuerſus, ab Imperatore Rodulpho, cui viri Sanctitas ac prudentia innotuerãt, vna cum Gregorio de monte longo Aquileienſi Patriarcha Cæſareus Vicarius in Italia inſtitutus eſt anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo ſecundo, teſte in hunc modum Vghello dum de illo in Ep. Vicentinis Ital. Sac. tom. 5. ſub num. 41. agit. *In ea adminiſtratione probos vicit exemplo, improbos, & à Catholica fide auerſos fregit doctrina; hæreticorum tamen fraudibus circumuentus, multa paſſus eſt; tandemque ab Ezelino ſæuiſſimo pulſus eſt in exilium: ſed eo extincto redijt ad ſedem hanc, ſimulque Princeps Ciuitatis, Eccleſiæque Antiſtes, illam piè ſanctèque adminiſtrauit.* Narrat *Nicolaus Smeregus in ſuo Chronico hunc Bartholomæum, cum eſſet Vicentiæ Princeps populo poteſtatem feciſſe ſibi eligendi Prætorem an. 1259. idemque feciſſe anno 1361. ſequenti anno vna cum Patriarcha Aquileienſi ex delectu Rodulphi Cæſaris Italiæ Vicarius fuit, inſecutiſque proximis temporibus fuit in Gallijs & in Anglia Apoſtolicus Nuncius.* Ex eod. Vghell. vbi ſup.

Tit. 2.

Proreges.

NEc defuere inter Prædicatores viri præſtantiſſimi, qui licet in Sacris clauſtris enutriti, attamen ad Regnorum gubernia aſſumpti, pietati prudentiam maximam adiungentes, populos in fidelitate erga ſuos Reges conſtabiliuere, ex quibus ſequentes referimus.

1 Non erit abs re profectò inter hos primo loco recenſere Paſtorem inclitum Patrem Fratrem Rogerium de Leontino Siculum virum doctiſſimum, atque præſtãtiſsimum, ab Innocentio IV. in Sicilia Præfectũ conſtitutum cum pleniſſima facultate ſuper res Eccleſiæ, atque illius Regni, omniaque peragendi, quæ ad populi quietem, ac perfectam Regni adminiſtrationem ſpectarent, qui Eccleſiæ quoque Melphienſis Epiſcopus promotus eſt 7. Idib. Februarii anno milleſ. ducenteſimo quinquageſimo ſecundo. Paſtorem hunc quidam ex noſtris ſcriptoribus cum Raynaldo de Leontino Meſſanen. Archiepiſcopo immeritò confundunt, cum diuerſis temporibus ad regẽdas diuerſas Eccleſias fuerint aſſumpti;

Digitized by Google

Qua de re Pyrrus ita loquitur. *Nominum fortè similitudo suadebit hunc Raynoldum eundem esse illi Rogerio de Leontino Ordinis Prad. cui Papa Innocentius IV. iniunxit post Friderici obitum, vt se in Siciliam conferet, & curam rerum Ecclesiæ atq; Regni illius susciperet, omniaq; ad quietem populi, & perfectam Regni administrationem pertinentia perageret, sed mihi res haud liquet.* Pyrrus in Archiep. Messanen. Sicil. Sac. sub num. 8.

2 Peracta Ecclesiæ vnione in Constantiensi Concilio, cum P. F. Io. de Podio Nucis in Cathalunia nobili sanguine ortus, Magistri Generalis Ordinis nostri in iis Prouinciis, quæ Pseudo-Pont. partes sequebantur, munus sustineret; Ordini nostro vnitatem restituturus Martinus V. eundem Ioannem sibi in Confessarium delegit, Catanensique Ecclesiæ Ep. præfecit. Cum vero eius prudentia, atque in agendis dexteritas maxima Alphonso Aragonum, ac Siculorum Regi bene innotuisset, ab eodem Siciliæ Prorex constitutus est anno millesimo quadringentesimo vigesimo primo, datis litteris Messanæ die 15. Iunij, rexitque Regnum annis tribus. *Pyrrus Sicil. Sac. notit. 1. in Ep. Catanen. sub. num. 39.*

3 P.F. Garsias Guera Hispanus ad Philippi III. Hispaniæ, ac Indiarum Regis præsentationem Mexicanus Archiepiscopus à Paulo V. anno 1608. creatus, atque ab eodem Rege Mexicanus Prorex institutus, commissum sibi populum summa integritate rexit, ac in fidelitate erga Regem constabiliuit. *Fernand. in Archiepp. Hispanis.*

4 Assumptus ad purpuram Michael Mazarinus, Cardinalis S. Cæciliæ nuncupatus, mense Octobri anno millesimo sexcentesimo quadragesimo septimo, à Ludouico XIII. Christianissimo Rege constitutus est Cathaluniæ Prorex, qui sequenti anno Ianuario mense ex vrbe secedens, Barchinonamque petens, ibidem mansit vsque ad Iulium mensem, quo in Vrbem reuersus, vt apud Sedem Apostolicam Regij Oratoris nobilissimum munus exerceret, ex aeris immutatione lethali morbo correptus, quieuit in pace die 1. Septemb. eiusdem anni 1648. prout maximo cum animi dolore vidimus.

Tit. 3.

Magni Regũ Cancellarij.

SIngulari erga nostrum Dominicanum Ordinem beneuolentia affecti plures Reges, eiusdem filios ubi in Regios Cancellarios adsciuere.

1 P. F. Andreas de Albalate Aragonensis, in Valentino conuentu sacro Religionis habitu indutus, tales in scientia, atque pietate fecit progressus, vt Iacobi II. Aragonum Regis gratia comparata, Episcopalem Ecclesiam Valentinam (nondum enim Archiepiscopali dignitate insignita fuerat) regendam obtinuerit, moxque Regni Magnus Cancellarius renunciatus sit anno millesimo ducentesimo quadragesimo octauo; quibus in muneribus ad Lugdunense Concilium à Gregorio X. an. 1274. conuocatum interfuit. Decessit autem biennio post Viterbij, in Ecclesia S. Mariæ ad Gradus sepulturæ traditus. *Lopez lib. 2. partis 5. cap. 16. & Fernand. in Epp. Hisp.*

2 P.F. Rodericus Gonzalez Hispanus Prouinciæ Hispaniæ Prior Prouincialis, confessariusque Regis Alphonsi Sapientis, Compostellanus Archiepiscopus factus, circa annum millesimum ducentesimum septuagesimum octauum ab eodem Rege Regni Castellę Magnus Cancellarius nominatur, de quo Olmeda in vita Munionis Magistri Ord. ita fatetur. *In Hispania F. Rodericus Gonsalui Legionen. & ipse genere, & moribus præstans, Prior Prouincialis Hispaniæ, nec non regius Confessor in Archiepiscopum Compostellanum promouetur, non minori etiam Ecclesiæ, & Ordinis emolumento: eam enim Sedem annis duo de viginti sollicitè, vtiliterque administrãs, conuentum Ordinis extra muros Vrbis ad portam Aquilonis, loco eminenti, amenissimoque, situm, (qui & Bonanallis olim dicebatur) ampliſſimum reddidit, vbi & moriens conditus est. Regno quoque beneficus extitit, cuius diuus est Cancellarius, vt ex in-*

inſcriptione tumuli claret. Obijt an. milleſ. trecenteſimo quarto, de quo ſupra in Archiepp. Compoſtellanis. *Olmeda vbi ſup. & Fernand. in Archiepp. Hiſp.*

3 P. F. Angelus Acciaiolus Florentinus, vndeqaq; venerandus, à Ioanne XXII. cui acceptiſſimus erat, Aquilanus primò, Florentinus poſtmodum, ac tandem Caſſinenſis Paſtor inſtitutus, ſumma æſtimatione, atque auctoritate apud Ludouicum vtriuſque Siciliæ Regem valuit, à quo Magnus eorundem Regnorum Cancellarius creatus, tantam præfecturam cum religioſa humilitate coniungens, maximum Ordini decorem attulit, & ornamentum, Neapoli diem clauſit extremum an. 1357. menſe Octobri, cuius funeri Rex ipſe cum Regni proceribus parentauere. *Luſitanus Chron. Ord. in decad.* 1340. *& Caſtell. p. 2. lib. 2. cap. 6.*

4 P. F. Lupus de Barientos in Salmantina vniuerſitate primarię cathedræ Theologiæ moderator peregregius, Henrici IV. Hiſpaniarum Principis præceptor, Segobien. primò: Abulen. poſtmodum; Conchēſis denique Paſtor, recuſato Archiepiſcopatu Compoſtellano fuit, & dum Inquiſitoris Generalis in Hiſpania onus ſuſtineret, Matriti in foro *S.* Dominici Regalis combuſſit libros Magię, atq; Necromantiæ Henrici de Villena, factuſque eſt Magnus Regni Hiſpaniæ Cancellarius, cuius mentionem facit Olmeda in vita Bartholomæi Texerij Magiſtri Ord. in hunc modum *Fuit & Lupus hic M. Cancellarius Regni, eiuſque, domuſque Regia vnicus protector, & cuſtos. Poſtremo poſt plures annes, quibus vti fidelis ſeruus & prudens Regne, ac Ordini beneficij debiti perſoluit menſuram, ſenectute bona deficiens, Methine, vbi fuerat ortus, in Hoſpitali ibidem a ſe etiam conſtructo ſepultus eſt, ſepulchro eminenti, & honorifico, quod adhuc cernitur.* Deceſſit autem anno milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo ſexto. *Olmed. vbi ſup. & Fernand. in Epp. Hiſp.*

5 P. F. Didacus Deza Hiſpanus, dum Salmanticæ Theologiam doceret, à Ferdinando Rege in curiam vocatus, atque Ioannis Principis præceptor conſtitutus, poſt Zamorren. Salmantinam, Palentinam, Segobienſemque Eccleſias ſucceſſiuè gubernatas, generalis Inquiſitor in Regnis Hiſpaniarum, Magnuſque Cancellarius Caſtellæ inſtitutus, in tanto dignitatum ſtigio, pietatis operibus addictus ſemper fuit. Toletanus Archiepiſcopus à Rege nominatus, atque ab Hadriano III. confirmatus, ante eiuſdem Eccleſiæ initam poſſeſſionem in itinere expirauit an. 1523. *Plod de vir Illuſt. Ord. par. 2. lib. 3. & Fernand. in Epp. Hiſp. & Script. Ord. Gil, in Teatro Eccl. Hiſpalen.*

Tit. 4.

Oratores Principum.

PRædicatorum opera non ſemel Chriſtiani Orbis Principes vſi fuere in grauioribus negocijs pertractandis, quos in hunc modum recenſemus.

1 Anno à Virginis partu milleſ. ducen. quadrageſimo octauo, Innocentij Papæ IV. Pontificatus ſexto, cum S. Ludouicus Galliæ Rex ad Cypri Regnum peruenisſet cum validiſſimo exercitu pro Terræ Sanctæ expugnatione, P. F. Andream Lotimer Gallum, qui aliquando apud Tartaros Chriſti fidem euangelizarat, illorumque linguam optimè callebat, ad eorundem Tartarorum Imperatorem Oratorem, ſeu Legatum ſuum deſtinauit, qui duobus alijs Dominicanis ſociantibus, cum litteris eiuſdem S. Regis, Odonique Legati Apoſtolici, in caſtris exiſtentis, ad eundem profectus, Galliæ Regis negocijs expoſitis, in eadem regione permanſere pluribus annis, nomen Ieſu Chriſti euangelizantes, innumeroſque ſacro lauacro purificantes, inter quos Mangum Cham quartum Tartarorum Imperatorem. *Bzouius in Annal. Eccleſiaſticis ad annum prafatum num. 9. & Fernand. in Concertat. ad eundem annum.*

2 Occupato à Manfredo Tarentino Principe armorum vi, ac tyrannica poteſtate Neapolitano Regno, vt in illius dominio ſe conſtabiliret, cum Iacobo Aragonum Rege fœdus inire conſtituit, Conſtantia filia in matrimonium Petro Principi

cipi eius filio oblata. Re conſtituta mittitur ab eodem Rege ad Alexandrum Papam IV. Regius Orator S. Raymundus de Penna forti, vir prudens, dicendique facundia mirabilis, vt pro ea auctoritate qua valebat, Pontificem Max. cum Manfredo in pace componeret. At Alexandro id recuſante, imo Manfredo, non modo vt iniuſto Principi, verùm etiam notho, atque impio, dira cuncta minitante, re infecta redijt in Aragoniam Raymundus. *Bzou. in Annal. Eccleſiaſt. ad annum* 1255. *n.* 5.

3 Alphonſus dictus Sapiens, Caſtellæ Rex ad Gregorium X. Pontificem Maximum P.F. Adymarum Hiſpanum ex Hiſpaniæ prouincia, Abulenſem Epiſcopũ, Oratorem ſuum cauſa propriæ electionis in Romanorum Regem legauit, qui tandem obijt anno 1248. *Fernand. in Epp. Hiſp.*

4 Fluebat annus humanæ reparationis milleſimus ducenteſimus ſeptuageſimus ſextus, cum Rodulphus Romanorum Rex inclitus P. F. Eadmundum Germanũ ex prouinciale Theutoniæ ad Summum Pontificem Innocentium V. in grauiſſimis quibuſdam; ſed ſecretis negotijs inquit Bzouius, Oratorem ſuum deſtinauit. *Idem Bzou. in Annal. Eccleſ. ad annum prædict. num.* 16.

5 PP. FF. Bartholomæus Verellius, ac Bonioannes Marinus Siculi, à Siciliæ nobilibus, ac populo ad Martinum IV. Pont. Max. atque Carolum Regem Romæ commorantẽ Oratores mittuntur an. 1281. ad Gallorum damna ex Sicilia eliminanda, qui Vrbem petentes, coram Martino Pont. & Carolo Rege legationis ſuæ cauſam intrepidè enunciauere, quorum prior Bartholomæus ſic incœpiſſe fertur. *Miſerere mei fili Dauid, filia mea malè à Demonio vexatur*: indeque ſuo ordine Gallorũ facta retulit. Cumque terminata enarratione è pontificio palatio diſcederent ambo Oratores, irruentibus Caroli Regis miniſtris, capiuntur, vinculis duriſſimis mancipantur, ac miſerrimè in carceribus pluribus diebus affliguntur. Tandem conqueſtus de hoc Pontifex, ex cuſtodia educi voluit vtrumque, Bonioanne fuga in Siciliã; Bartholomæo verò ſoluto auro, vexationes ſuas redimentibus. *Pyrr. Sicil. Sac. in Epp. Paſten. Le-Feburè in manuali Hiſtorico ad prafat. annum.*

6 Denunciata Carolo Siciliæ Regi Gallorum in Sicilia miſeranda clade, ad Aragoniæ Regem, qui Siciliæ Regnum occupauerat, Oratorem delegauit. P. F. Simonem de Leontino ſibi à ſacris confeſſionibus, virum inclitum, & in pertractandis negotijs dexteritate maxima præditum anno 1284. de ſubrepto ſibi Regno conqueſturum, eò vel maximè, quòd illud ex Sedis Apoſtolicæ conceſſione, cui annuum tributum perſoluebat, conſequutus eſſet. At qui Regnum occupauerat, illud Carolo reſtituere contempſit, prouocauitque illum ad ſingulare certamen inter ſe ſubeundum, ad quod conſpiciendum ex cunctis Italiæ nationibus plures nobiles conuenere. *Vallus de Vir. Illuſt. Ord. Præd. Prou. Regni p.* 1.

7 Eduardus Angliæ Rex iure fiduciario, quo Romanæ Eccleſiæ Regnum illud obſtringebatur, ſe mira arte liberare conabatur; Ea propter anno milleſimo ducentesimo ſeptuageſimo octauo P.F. Ioannem Berlenthonium miſit cum duobus alijs Oratorem ſuum ad Nicolaũ Papam III. petiturum vt ſibi ab Apoſtolica ſede daretur facultas quibusdam Abbatibus conferendi nonnulla predia, ex quorum redditibus cenſus millè marcharum ſterlingorum, Angliæ, atq; Hiberniæ Regnorum nomine, ab eiſdem Romanæ Eccleſiæ perſolueretur annis ſingulis. Cui Nicolaus in hunc modum, datis Kalendis Auguſti Apoſtolicis litteris, reſpondit. *Nec honori ſedis Apoſtolicæ conuenit, nec tuis vtilitatibus expedit: & ideo nec nos ipſi proponimus, circa ea, quæ ſuper eodem cenſu per noſtros prædeceſſores, & tuos ſunt acta ſolemniùs, & ſeruata diutiùs, aliquid immutari.* Bzou. in Annal. Eccleſ. ad an. præd. num. 22.

8 Non intermiſit Iacobus Aragonum Rex in gratiam, & Pontificis, & Soceri ſui omnia conari vt Carolo Regi, atq; Eccleſiæ Siciliæ Regnum à Friderico occupatum reſtitueretur. Quapropter anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo ſexto P. F. Petrum Corbalium, virum tùm doctrina, qùm dexteritate ſingulari ornatum, ad Fridericum Oratorem ſuum deſtinauit, vt eum à bello in Carolum ſuſcipiendo auertere conaretur; quod ſi renueret, bellum eidem ſuo nomine nunciaret, ſeque futurum Eccleſiaſticarum copiarum ductorem

mani-

manifeſtaret. At in caſſum laborauit Petrus, nam Fridericus proſpero belli euentu inſolens effectus, arma in quemcumque, ſe parata habere, reſpondit. *Bzou. vbi ſup. anno 1296. num. 4.*

11 Anno Chriſti milleſimo trecenteſimo tertio renunciata in Hungaria electione Benedicti XI. ex Ordine noſtro aſſumpti ad Apoſtolicum culmen, Rex Carolus Bertus P. F. Andream Hungarum Oratorem ſuum ad eundem Pont. Maximum pro canonizatione B. Margaritæ de Hungaria Virginis noſtræ miſit, qui rapto è mortalibus Benedicto, pro eodem negocio in Galliam ad Clementem V. Regis iuſſu perrexit anno 1305. à quo Antiliarenſis Epiſcopus creatus eſt anno 1306. *Ferrarius de Reb. Hungar. prou. Ord. Prad. p. 3. lib. 4.*

12 P. F. Iacobus Caiazza nobilis Capuanus, ſcientia, ac pietate conſpicuus, Carolo II. Neapolitano Regi longè chariſſimus, ab eodem ad Bonifacium Papam VIII. Anagniæ in Campania commorantem deligitur Orator pro vrgentibus Regni negotijs anno milleſimo trecenteſimo tertio; quem fundationi Auerſani noſtri Conuentus S. Ludouici, interfuiſſe Script. Ordinis affirmant, iacto eiuſdem primo lapide à Carolo Rege prætato. *Vallus de Vir. Illuſt. Ord. Prad. Prou. Regni par. 2.*

13 P. F. Io Hiſpanus à Ferdinando IV. Rege Hiſpaniæ Orator ad Bonifacii VIII. pro grauioribus Eccleſiæ ſuæ negocijs miſſus eſt, quod munus etiã Alphonſi Regis tempore cum laude exercuit; vnde eodem Rege agente Salmanticen. Paſtor inſtitutus eſt à Clemente V. anno 1308. *Gil. in Teat. Eccl. Salman.*

14 Conſtituitur P. F. Peregrinus de Pactis Meſſanenſis nobili genere ortus, Epiſcopus Mazarenſis, cum Damiano Palicio ad Ioannem XXII. Pont. Max. Orator à Friderico II. Siculo, vt inito iam fœdere cum Roberto Neapolitano Rege, cõuenientibus Apoſtolicæ ſedis Legatis, Stephano S. Maximiani, & Petro Teſtore oppida omnia, ac Rhegium, ad quem de iure, ſpectarent, reſtituerentur eidem, anno à Virgineo partu milleſimo trecenteſimo decimo ſeptimo. *Pyrrhus Sicil. Sac. in Mazaren. Epp.*

15 P. F. Matthæus Vrſinus de primaria Romana nobilitate, ex Vrſinis de Campo Floræ, dum Prioris conuentualis in *Vr*beuetano conuentu munus obiret, à Senatu, populoque Romano Orator ad Ioannem Papam XXII. electus eſt anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo ſexto, vt Apoſtolicæ Sedis reſtitutionem in Vrbe maturare dignaretur; qui conciuium iuſſa impleturus, *Auenionem* ad Pontificem Max. properauit, ab eoque benignè ſuſceptus eſt; ijs verò id ſe opportuno tempore præſtiturum reſpondit; ac tandẽ *Matthæus* Sipõtinus Archiepiſcopus creatus anno 1326. ſacram purpuram ſequenti anno promeruit. *Vghell. Ital. Sac. to. 7. in Archiepp. Sipontin.*

16 P. F. Io. de Tambaco Doctor Theologus celeberrimus ex conuentu Argentinen. de prouincia Teutoniæ, qui poſt Guillelmum Sudrè factus eſt *Magiſter Sacri Palatij*, cũ Argentinæ publicus Theologiæ profeſſor eſſet, à Carolo Romanorum Rege, & Pragenſi Epiſcopo ad Clementem VI. Pont. Max. Orator miſſus eſt anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo octauo, vt (cum Io. Papa XXII. diris deuouiſſet adhærentes &c. Ludouico Bauaro) declarare vellet nullum Clericũ, vel laicum teneri vitare quemcumque per ſententiam execrationis, ſuſpenſionis vel interdicti latam in genere ab homine, vel à iure qualitercumque, præter quam in crimine; aut quæcumque interdicta eodem modo ſeruare, quouſque de locis, & perſonis, aut vniuerſitatibus per ſententiam huiuſmodi directè comprehenſis nominatim fuiſſet denunciatio ſubſequuta. Huic ſupplicationi Clemens non reſpondit, verùm ad deliberandum diſtulit, donec breui tempore, impedimentis cunctis ſublatis, omnes Ludouicum, ac cum eo hæreſim eiurantes, Carolo fide data, abſolutionis beneficium impetrauere. *Bzou. in Annal. Eccleſiaſt. ad annum prad. num. 23.*

17 P. F. Pyrrhus ex Sanbiaſia familia nobili, vir religioſus ac prudens, in ſacris litteris apprime verſatus, à Ludouico, & Ioanna Neapolitanis Regibus, in Hungariam primo ad Regem illius pro grauioribus Regni negotijs delegatus, ad Innocentium VI. Pontificem Max. poſtmodum,

Digitized by Google

dum, Orator missus anno millesimo trecentesimo quinquagesimo quinto, cuncta pro eorundem voto perfecit. Ante hanc legationem prioris munus in Cœnobio S. Dominici de Neapoli maxima cum laude peregerat, sicuti testatur Vallus de Viris Illust. Ord. Præd. prouinciæ Regni par. 2. qui tamen duos Pyrrhos eorundem Regũ Oratores facit, sed falsò.

18 P. F. Ludouicus Vallisoletanus Ioannis II. Regis Castellæ Confessarius, pro eodem, ac Regno ad Constantiense Concilium Orator mittitur anno à Virgineo partu millesimo quadringentesimo quintodecimo. *Ferrarius de Reb. Hungar. prou. Ord. Prad. p. 2. lib. 1. cap. 45.*

19 P. F. Martinus Porreus Atrebaten. Episcopus, Ioannis Ducis Burgundiæ cõfessarius Constantiensi Concilio eiusdem Legatus, seu Orator astitit sess. 2. 11. & 30. eodemque munere præfati Ducis nomine apud Angliæ Regem functus, ad suam Ecclesiã reuersus, carnis onere depositio, in eadem, in tumulatus est an. salutis 1426. *Gallia Christ. tom. 2. in Atrebaten. Episc.*

20 P. F. Michael Pelagallus nobilis Senensis per Italiam diuini verbi declamator acceptissimus, à Senensi Capitulo Cathedrali Pastor electus anno 1384. nõ tamen ab Vrbano VI. confirmatus propter Ecclesiæ schisma aliasque causas, à Senensi Republica ad Gregorium XII. Orator mittitur, qui eius hortatu Senas Apostolicam sedem transtulit, ibique Michaelem celebris Abbatiæ S. Galgani Abbatem creauit, quam dignitatem, ne Dominicanam togam dimitteret, suscipere constantissimè renuit. Iterum ab eadem Repub. ad Ioannem Galeatium Vicecomitum Orator pro grauissimis negotijs missus, ita illius gratiam promeruit, vt cuncta pro voto impetrauerit. Decessit Prouincialis Romanus Viterbij 1420. 6. Octob. *Vgurgerius in Sanctionib. Refor. litt. M.*

21 Alterum idem Vgurgerius refert, Senensis Reipub. Oratorem, Gregorium Primaticium, qui Senis in S. Dominici cœnobio religionis lacte enutritus, ibidẽ atque alibi & præfuit, & docuit. Francisci Bandinei Picolominei Senarum Archiep. Theologus, Synodo Tridentinæ interfuit, ac Reipub. Senen. Orator ad Iulium Papam III. missus, ab eoque humanissimè receptus, in patriam redijt, omnium ciuium beneuolentiam consequutus. In D. Pauli Epistolas, reliquasque canonicas doctissima edidit Commentaria, Senis impressa, Fabulamque compendiosam super ius Canonicum euulgauit, cumque alteram locubrationem editioni parasset, è viuis raptus est ante illius impressionem, die 20. Febr. anno 1578. ætat. 88. *Vgurg. vbi sup. litt. G.*

22 P. F. Iacobus Altouita, Florentinus, auita nobilitate, literarumque sacrarum peritia in Italia famosus, Fesulanus Episcopus à Bonifacio IX. ad Florentinæ Reip. supplicationem anno 1390. renunciatus, ab eodem cum Thoma Sacchetto, Laurentio Rodulpho, & Vierio Guadagno eiusdem Reipub. Oratoribus Innocẽtio VII. de illius in Pontificẽ Max. assumptione Reipub. nomine gratulatus est anno 1405. Idemque præstitit cũ Gregorio XII. anno 1407. sicut testatur D. Abbas Vghellus Ital. Sac. tom. 3. in Episcop. Fesulanis.

23 P. F. Nicolaus Tenda Famagustanus Episcopus, ac Sigismundi Vngariæ Regis Consiliarius ab eodem mittitur Regius Orator pro grauioribus suæ Coronæ negotijs ad diuersos Europæos Principes: eodemque in munere Iano Cyprio Regi inseruiuit, prout videre licet in Episcop. Famagustan. supra à nobis relat.

24 P. F. Franciscus de Austria ab Ernesto Austriæ Duce ad Pisanum Concilĩ directus fuit Orator anno millesimo quadringentesimo nono, pro vnione Ecclesiæ constabilienda. *Vghell. tom. 3. in Archiep. Pisanis sub num. 65.*

25 Cum P. F. Ioannes Dominici S. Antonini Præceptor Prioris onus in S. Maria Nouella Florentiæ sustineret, atque maxima existimatione apud Florentinos Senatores vigeret, eiusdem Reipublicæ nomine Orator Pisas ad Gregoriũ XII. missus pro pace diu optata, Ecclesiæ reddẽda missus, Spiritu æterni Patris per os eius loquente, illum ad Summum Sacerdotium à se abdicandum induxit, à quo & S. R. E. Cardinalis creatus est anno 1408. *Plod. inter Cardd. Ord.*

26 P. F. Ludouicus Vallisoletanus Io. II. Castellæ Regis Confessarius pro eodem Constantiensi Concilio Regius Orator

tor interfuit vt dicitur cum de Conſtãtien. Synodo tractamus.

27 S. Antoninus Archiepiſcopus Florentinus Legationis munus pro Republica Florentina ad diuerſos Principes, & maximè ad Martinum V. & Eugenium IV. pluries ſuſtinuit, de quo Vghellus ita loquitur. *Principibus Chriſtianis maximè charus fuit, ita vt adhuc Prædicator fraterculus pro Repuplica Florentina trepidas legationes obiret.* Ab Eugenio IV. Florentinus Archiep. anno 1446. Idib. Febr. renunciatus, cum gregem ſibi commiſſum ſanctiſſimè rexiſſet, euolauit in cœlum anno 1459. *Vghell. Ital. Sac. tom. 3.*

28 P. F. Io. Gactus Meſſanenſis præſtantiſſimus vir, à Ferdinando II. Rege Siciliæ ad Sixtum IV. Pont. Max. Orator mittitur vt *Meſſanen.* Archiepiſcopi electionem ab ipſo Pont. factam in ſui iuris patronatus odium, impediret, promoueretque Regiam electionem pro Petro de Luna. Iterum à primoribus Siciliæ ad eũdem Pont. deſtinatur Orator pro grauioribus Regni negotijs per litteras Proregis anno 1475. *Pyrr. in Sicil. Sac. notit. 5. Eccleſ. Cephaledit.*

29 P. F. Petrus Ranzanus Siculus Panormitanus, tam in ſacris, quàm in humanioribus literis verſatiſſimus, à Ferdinando Rege vtriuſque Siciliæ Neapolim accerſitus, primogeniti ſui Præceptor, ad Matthiam Coruinum Pannoniæ Regem Orator mittitur, Lucerinus Epiſcopus iam promotus à Sixto IV. anno 1478. 6. Kal. Nouemb. Dum Legatus eſſet librum de rebus Vngaricis ad ipſum *Matthiam* Regem ſcripſit, eumque defunctum locuienta oratione laudauit apud Albam Regalem. In Italiam reuerſus, fato fungitur in ſua Eccleſia anno 1492. *Vghell. tom. 8. Ital. Sac. in Lucerin. Epp.*

30 P. F. Alphonſus de S. Cypriano Hiſpanus pluribus Legationibus pro Alphonſo Caſtellæ Rege functus eſt, de quo Olmeda in vita Corradi Aſten. Magiſtri Ord. ita loquitur. *Alphonſus de S. Cypriano paternarum traditionum vehemens æmulator, corpore exiguus, ſed opere & virtute magnificus, apud Ferdinandum, & Eilſabettham Hiſpaniarum inclitos Reges tanto fuit in pretio, vt non ſolum ad conuicinos Principes, ſed ad Sixtum IV. Pontificem Max. Nuncius, & Orator ſit deſtinatus.*

31 P. F. Petrus Quarrè Gallus, Albæ curiæ Carnoten. Diœc. Abbas inſtitutus dum eſſet à ſacris cõfeſſionibus Iano Duci Borbonio, A Carolo VIII. Rege ad *A*poſtolicam ſedem Regius Orator mitti tur. Tandem *A*rauxicanus Paſtor eligitur anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo primo. *Gall. Chriſt. tom. 2. in Arauxic. Epp.*

32 P. F. Sixtus Nouocomenſis ex nobili familia de Vicedominis, Mutinen. Epiſcopus, pro Alphonſo Ferrarienſi Duce in Hiſpaniam profectus eſt Orator ad Phi, lippum Regem anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo primo, teſte Vghello tom. 2. *Ital. Sac.* in Epiſcopis Mutinen.

33 P. F. *A*mbroſius Pelargus à Principe Electore Treuirenſi miſſus eſt Orator ad Concilium Tridentinum. *Ex Act. Concil.*

34 Cardinalis Dominicus Pimentellus Hiſpanus dum Cordubenſis Eccleſiæ Paſtor eſſet, à Philippo IV. Hiſpaniarum Rege ad Vrbanum VIII. Orator mittitur anno a *V*irginis partu milleſimo ſexcẽteſ. trigeſ. tertio pro grauiſſimis Regni negocijs; cumque pluribus annis in Vrbe ſolemni pompa, religioſa tamen moneſtia ſociata permanſiſſet, in Hiſpaniam reuerſus, Hiſpalenſem Eccleſiam primò, ſacram purpuram poſtmodum promeruit, prout vidimus, atque inter Gadd. dicimus.

33 Nouiſſimè temporibus noſtris *Mi*chaelem Mazarinum S. *R.* E. Cardinalem ex regimine Cathaloniæ, quæ tunc temporis ſub ditione Galliæ erat, in *V*rbem ſolemni pompa reuerſum, Regium ordinarium Oratorem Ludouici XIV. Regis ad Innocentium Papam X. delegatũ vidimus, cum maxima Dominicani inſtituti gloria: at cum maiori triſtitia à nobis præreptum Calendis Septemb. anno 1658. Deo, cuius iudicia inſcrutabilia, ita diſponente.

Digitized by Google

Tit. 5.

Capellani Regum.

1 PAter F. Guillelmus Eika à Guillelmo Romanorum Rege Capellanus Maior adlectus est, qui Innocentij IV. Pont. Maximi mandato ingentes Crucesignatorum copias in Germania aduersus Corradum Friderici filium, in fauorem eiusdem Guillelmi collegit anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo primò. *Bzou. in Annal. Eccleſiaſt. eodem anno.*

2 P. F. Guillelmus Carnotenſis, vir doctiſſimus, à S. Ludouico Galliæ Rege Maior Capellanus electus est, qui eo defuncto librum de illius vita, ac geſtis ſanctiſſimis compilauit, vt teſtatur Myrrhæus in ſua Bibliotheca.

3 P F. Peregrinus de Pactis Mazarien. Epiſcopus, in Regia Ferdinandi II. Regis Siciliæ, cui acceptiſſimus erat, atque à conſilijs ſecretioribus, Regius Capellanus Maior ab eodem declaratus est, vir tum prudentia, quum pietate, litterarumque peritia celebris, qui vitam cum morte commutauit anno à Virgineo partu milleſimo trecenteſimo vigeſimo quinto. *Pyrrus Sicil. Sac. in Ep. Mazarien. num.* 15.

4 P. F. Chriſtophorus de Tolomeis Senenſis, vir præclariſſimus, Cœnobij S. Dominici in patria Prior electus an. 1307. ſequentique Inquiſitor ibidem inſtitutus, atque anno 1312. Romanæ Prouinciæ Prior Prouincialis electus, à Roberto Rege Neapolitano Maior Capellanus, ac Theologus aſſumitur anno milleſimo trecenteſ. tertiodecimo, ac tandem Sabaſten. Epiſcopus creatur. *Vgurgerius in Pompis Senen. it. 7. ex Archiuo noſtro Senen.*

5 P.F. Yuo Iorſue de Londinenſi conuentu Eduardo Regi Angliæ à Sac. confeſſionibus, rerum peritia, doctrina, atque pietate ſpectabilis Regius Capellanus Maior ab eodem conſtitutus est circa annum 1336. *Taeg. in monum. Ord.*

6 P. F. Dominicus de Stellopardis à Fragola prouinciæ Regni Neapolitani, magni nominis Theologus, aſſumptus est in Regium Capellanum à Carolo III. anno milleſimo trecenteſimo octogeſimo primo, & à Ladislao ſub anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo, vt ex eorumdem Regum regeſtis eruit Vallus de Vir. illuſt. prou. Regni par. 2. qui ſubdit, & Generalem Inquiſitorem fuiſſe in eodem Neapolitano Regno. *Vall. ibid.*

7 P. F. Leonardus de Neapoli & ipſe Caroli III. Regis prædicti Capellanus fuit, cuius meminere Regia regeſta ad annum milleſimum trecenteſimum octogeſimum ſecundum, vt refert Vallus vbi ſupra, qui ſubdit virum hunc multis virtutibus ornatum, in vtroque Siciliæ Regno Generalem etiam Inquiſitorem fuiſſe. *Vall. vbi ſupra.*

8 P. F. Simon de Puteo à Friderico Siciliæ Rege Conſiliarius, atque Regius Capellanus aſſumptus, Generalis fidei Quæſitor, ac tandem Nuntius Apoſt. collectorque ſpoliorum Apoſtolicorum ab Vrbano V. P. M. inſtitutus, Catanen. Epiſcopus effectus est ab Vrbano VI. anno 1378. *Pyrrhus Sicil. Sac. in Epp. Catanen.*

9 P. F. Antonius Dalmata Iadrenſis morum integritate conſpicuus, cum Budæ Vicarij Prouincialis onus ſuſtineret, à Matthia Coruino Rege Hungariæ in Maiorem Capellanum, & à Beatrice Regina Coniuge in confeſſarium aſſumitur, quibus etiam perentibus à Sixto Papa IV. Modruſienſis Epiſcopus creatur an. milleſimo quadringenteſ. octogeſimo. *Ferrar. de Reb. Hungar. Prou. Ord. Prad. p. 2. lib. 1. cap. 5.*

10 P. F. Alphonſus de Burgos Regis Hiſpaniarum Ferdinandi Maior Capellanus, atque Palentinus Epiſcopus factus est, in qua Eccleſia deceſſit anno milleſimo quadringenteſ. nonageſ. nono, vt inter Palent. Ep. retulimus. *Gil in Teatro Eccleſ. Palentinæ.*

Digitized by Google

PARS III.

DE MINISTRIS S. INQVISITIONIS ORDINIS PRAEDICATORVM.

Vlpes parvulas, quę demoliũtur Vineas, ne ad exitium vsq; eas perducerent, fructusq; colligendos dissiparent, capiendas esse voluit Salomon in Cant. Canticorum cap. 2. Vulpeculas has, vineam Domini electam Ecclesiam prauis dogmatibus suis demoliri contendentes, Hæreticos esse, constãs Patrum sententia est, ad quas perdendas Pontifices Maximi S. Patrem Dominicum primò, filiosque illius postmodum, tanquam fidos Domini Canes in cunctas christiani orbis partes directos, Sacrosanctum Inquisitionis Tribunal in Germania, Gallia, Hispania, Polonia, Ollandia, Frisia, Alemenia, Sicilia, atque Italia tota constabiliuere. Tantam sibi iacturam indoluit inimicus homo, qui supet seminauit zizania in medio tritici Dei electi, & ne suscepti damni impunes abirent authores, concitatis in eos tenebrarum Principibus *Alij* (vt cum Apost. ad Hæbr. 11. dicamus) *distenti sunt non suscipientes redemptionem vt meliorem inuenirent redemptionem. Alij vero ludibria, & verbera experti, insuper & vincula, & carceres, lapidati sunt, secti sunt, in occisione gladij mortui sunt, angustiati, afflicti, quibus dignus non erat mundus. & hi omnes testimonio fidei comprobati, inuenti sunt in Christo Iesu Domino nostro*. De quibus omnibus in hac tertia parte, in qua primo loco de Inquisitoribus sanguine laureatis. Secundo de inquisitoribus in vrbe. Tertiò tandem de Inquisitoribus in Orbe, qui innotuere nobis, eorum peregregia facta, gloriosumque nomen immortalitati consecraturi, sermonem sumus contexturi.

CAPVT I.

DE INQVISITORIBVS SANGVINE LAVREATIS.

INter glorioſos Inquiſitores, qui ſãguine ſuo Chriſtianã diſciplinam ſancire optauere velut dux & Anteſignanus refulget S. P. Dominicus, nam (vt cum S. Antonino dicamus) *Sitiebat ſeruus Chriſti martyrium ſicut ſitit cerous ad aquæ fluuium.* Qui anno milleſimo cẽteſimo ſeptuageſimo ex Auguſtiſſima Guſmanorum familia patre Felice ex Regio Sanguine, matre Ioanna de Aza ex antiqua Britanniæ ducum progeniæ oriunda (vt teſtatur Lefebure in manuali Hiſtorico eodem anno) Calarogæ in Hiſpania fauſtiſſimis cæleſtibus ſignis prænuntijs ortus, in menſura ætatis plenitudinis Chriſti conſtitutus anno milleſimo ducenteſimo tertio, cum Didaco Oxomen. Epiſcopo inualeſcentem impiam Albigẽtium hæreſim profligaturus Toloſam petijt, vbi cum Ciſtercienſibus Abbatibus ab Innocentio III. Pont. Max. illuc miſſis eorum conuerſioni totus addictus, ſacra prædicatione, inculpataque vitæ exemplo, vberrimum Catholicæ Eccleſiæ attulit fructum.

Didaco poſtmodum in ſuam Eccleſiam, Abbatibuſque ad propria Monaſteria reuerſis, glorioſus Chriſti atleta Dominicus, ſolus in agone poſitus, gladio ſpiritus, ac verbo Domini duodecim circiter annos, in eoſdem Albigenſes in faſtigabili ſtudio certauit, pluribus eorundem ad proprios eiurandos errores adductis, quos ex Arnaldi Ciſtercienſis Abbatis Apoſtolicæ Sedis Legati indulto S. Matri Eccleſiæ reconciliauit, datis eiſdem huiuſmodi reconciliationis litteris, quarum bina recenſentur exemplaria à Bzouio in Annalibus Eccleſiaſticis ad ann. 1215. nu. 11. *Paramus lib. 2. de origine Inquiſitionis tit. 1. cap. 2. Coſtil. lib. 1. Hiſt. S. Dom. & Maluenda in Annal. Ord. Prædicat.*

Arnoldus verò præfatus Apoſtolicus Legatus in Gallia Narbonenſi præſidebat anno 1206. qua in præfectura perſtitit vſque ad annum 1212. quo Narbonen. Archiepiſcopali Infula ab eodem Pont. Max fuit condecoratus; ex quibus colligi videtur præfatas reconciliationis litteras à S. Patre Dominico datas eſſe, vel ante annum 1212. vel in eiuſdem Principio. Credimus igitur S. P. Dominicum tũc temporis non in Albigenſes Inquiſitorem, ſed eorumdem S. Matri Eccleſiæ per propriorum errorum eiurationem, reconciliatorem à dicto Legato fuiſſe inſtitutum, idq; ex reconciliationis litteris in hunc modũ eluceſcit. *Auct. Dom. Abbatus Ciſtercienſis Apoſtolicæ Sedis Legati, qui hoc nobis iniunxit officium, reconciliauimus præſentem laserem Pontium Rogerium* &c. Et hoc faciebat S. Pater iniunctis ſalutaribus pœnitentijs, habituque verſicolore cum duabus crucibus eiſdem impoſito. *Ex Auct. ſuprad.*

Tit. 1.

S. Pater Dominicus Primus in Eccleſia Inquiſitor.

BEatum Petrum de Caſtronouo pro fide ſanguine laureatũ, duodecimque Ciſtercienſes Abbates in Albigenſes hæreticos ab Apoſtolica Sede, antequam S. P. Dominicus in Toloſæ partibus Inquiſitoris onus ſuſtineret, delegatos fuiſſe certum eſt; impoſito illis munere, quod S. Antoninus deſignat. Is ergo 3. parte Hiſtoriali tit. 19. cap. 1. §. 4. factum in hunc modum ediſſerit. *Cernens autem*

Sum-

Summus Pontifex Hæreticos ipsos dura fore cervicis, nec eos verbis posse emolliri, decrevit antequam vineam Domini demolirentur, infructuosos palmites materiali gladio amputari. Cruce igitur signati Franci, & aliarum Provinciarum, de ordinatione Papæ contra Albigenses Hæreticos iter arripiunt, eisque Comes adjungitur Tolosanus, quem Dom. Papa reductum per Legatum absolverat. Et primo eorum adventu Biterris a fidelibus capitur, omnesq; pariter trucidantur. Post Carcassona a fidelibus obsidione vallatur, quæ capta, Rogerius quidã, qui in civitate illa caput erat Hæreticorum & princeps, captus, arcta custodia mancipatur. His iam duabus urbibus expugnatis cum iam maiores exercitus ad reditum anhelarent, uno omniũ communi cõsensu Simon Comes montis fortis toti regioni acquisitæ pariter, & acquirendæ præficitur; erat enim vir elegantis formæ, fide præclarus, armis strenuus, genere nobilis, prudentia magnus, ingenio perspicax, largus, magnificus, affabilis, Fidei Catholicæ defensor, & hæreticorum acerrimus impugnator. Hic ex eo tempore, quo Gallorum Principes ad expugnandos hæreticos in terra Albigensium venerunt, numquam, nisi semel in Galliam reversus est, sed in servitio Domini indefessè usque in finem perseverãs, in eadem Provincia pro Christo animam ponere meruit. Fuit autem Dominus cum eo qui omnia opera eius dirigebat per manus eius hæreticos expugnando; eratque cum eo vir ille mirabilis B. Dominicus institutor postea Ordinis Prædicatorum, qui valde familiaris ei erat. Abbates ergo illi duodecim à Papa destinati ad prædicandum, & Episcopi, & Archiepiscopi & alij in partibus illis Prælati sequentes consilium Didaci Oxomen. Episcopi, remissis ad loca sua sarcinis temporalium, cum quibus venerant, cæperunt singuli evangelicam paupertatem amplecti, pedites discurrere, ac strenue veram fidem verbo, & opere prædicare.

S. P. Dominicum primum in Catholica Ecclesia, re, ac nomine Inquisitorem fuisse, asserunt Bernardus Guidonis Tolosanus Inquisitor, Episcopusque Lodouen. Nicolaus Eymericus, Camillus Campegius Nepesinus, atque Sutrinus Episcopus in additionibus ad Zanchinum; Thomas Malvenda in Annalibus Ord. nostri, atq; Alphonsus Fernandez in concertatione Prædicatoria cont. Hæret. de hac re copiosum, eruditumque sermonem habens.

Hi nostri sunt, ex alienis idem asserunt Ioannes Antonius Gabutius Novarien. Congregationis Clericorum Regularium S. Pauli alumnus, *Sacri Quæsitoris munus à Beato Dominico singulari Dei providentia divinitus institutum, atque in Ecclesia catholica receptum, ob idque in sacra Dominicanorum Fratrum familia hæreditario quasi iure deinceps perpetuò retentum quam utile ad euellenda ex agro Dominico hæresũ zizania, atque ad catholicam fidem, sine protegendam sine propugnandam necessarium semper fueris, uberrimi ac salutares, qui in christiano orbe ad gloriam Dei, eiusque Ecclesiæ salutem pietatis fructus in dies percipiuntur, luce clarius ostendunt.*

P. Sebastianus Salelles ex societate Iesu, in suo opere. *De materijs Tribunalium S. Inquisitionis* inscripto Prolegomen. 3. sic fatur. *Concludendum itaque videtur cum eodem Platina, cum Prateolo Io. Azorio tom. 1. lib. 8. cap. 18. quæst. 1. Gualterio ubi sup. Famiano Strada de bello Belgico dec. 1. lib. 2. ver.* Una omnium maximè, *his tribus de nostra Societate Iesu, & cum alijs multis, primum Inquisitorem Generalem contra hæreticam pravitatem ab Innocentio III. electum, & missum cum potestate, & iurisdictione delegata Sedis Apostolicæ fuisse prædictum S. Dominicum.*

Idem asserit Dantes Alighierius centur. 12. de Paradiso iuxta interpretationem Christophori Landini: Nicolaus Bertrandus in hist. Tolosana; Franciscus Pennia in 3. part. directoris Inquisitor. comment. 32. nec non Ignatius Lopez de Salzedo in pract. crimin. canonica cap. 114. Et Paramus, qui de Origine S. Inquisitionis lib. 2. tit. 1. cap. 1. sic ait. *Hoc igitur officium delegatæ Inquisitionis primus Generalis Inquisitor Apostolica auctoritate exercuit Beatus Pater Dominicus Ordinis Prædicatorum dignissimus institutor.*

Idem docet Sixtus Papa V. in sua constitutione data Romæ anno 1586. pro celebratione festi S. Petri Mart. vbi sic ait.

Imò verò immitatione accensus (Scilicet S. Petrus Martyr) *B. Patris Dominici, ut ille perpetuis & concionibus, & disputationũ congressibus, officioque Inquisitionis quod ei primùm prædecessores nostri Innocentius III.*

&

& Honorius III. commiſerant contra Hæreticos, mirabiliter ſe geſſit; ita ipſe cum nullum ijs perditionis ſuis monendis locum in omni ſermone unquam reliquiſſet, tum in obeundo Inquiſitionis munere ſibi literis Apoſtolicis commiſſo, mira quadam diligentia illos infectari, atque urgere non deſiit. Demũ verò eorũ in ſe odijs cõcitatis arripuit ſumma conſtantia, atque animi magnitudine oblatam ſibi diuino permiſſu martyrij occaſionem, cuius quidem Martirij antea pijs precibus, ac votis à Deo expetiti precipuo deſiderio exarſerat. Quamobrem poſt B. Dominicum non immeritò Princeps appellari debet Sacroſanctæ officij Inquiſitionis, cum ipſe illud ſuo ſanguine conſecrauerit, quo factum eſt vt etiam noſtris potiſſimum, huiuſque S. Sedis Miniſtris, qui in hac turbulenta, & calamitoſa tempora inciderunt, ſeù potius ſunt, diuina prouidentia reſeruati, quaſi facem præluerit, ac viam commoſtrarit, quam eius exemplo ingreſſi audeant quacumque pericula pro munere commiſſo fortiter ſubire, ac ſanguinem ipſum, ſi ita res ferat, vitamque pro Catholica fide glorioſè profundere.

Perquirendum reſtat modo, quo tempore, & anno S. Pater fuerit Inquiſitor ab Innocentio III. inſtitutus; nam à nullo alio quàm ab Innocentio III. Inquiſitorem creatum eſſe, certum eſt, prædicto Sixti V. Pontificis teſtimonio omnem dubitationẽ tollentę.

Sunt qui ante annum 1212. id contigiſſe affirmant, ſententijs reconciliationis Hæreticorum ſupra relatis innixi. At teſtimonium adductum S. Antonini id falsũ eſſe conuincit.

Alij ante Lateranenſe Concilium ſuſtinent, ſed immeritò, vt videbimus, cæteri verò poſt terminatum Concilium, & verius, docent, quod ſequentibus comprobatur. Lateranenſis Sacroſancta Synodus ſub Innocentio III. anno 1215. celebrata, die prima Nouemb. incepta, ad eiuſdem anni finem protracta eſt, in qua cum de hæreſis Iudice ſit actum, de Inquiſitoribus nulla facta reperitur mentio; quinimmo hæreſis Iudices Epiſcopi fuere deſignati. Si autem tunc temporis vnus, aut plures eſſent inſtituti Inquiſitores in Eccleſia, eiuſdem Concilij Acta de hæreticorum pœnis tractantia, de Inquiſitoribus quoq; prout de Epiſcopis faciunt, ſermonem haberent, quod in ſequentibus Concilijs præſtitum eſt. Cum ergo in his Lateranenſibus neque de Inquiſitoribus, neque de eorum munere vllo modo agatur, dicẽdum neceſſariò videtur tunc temporis neque S. Patrem Dominicum, neque Ciſtercienſes Abbates in Eccleſia Inquiſitores extitiſſe, vt optimè concludit Fernandez vbi ſupra, referens Paramum, & alios plures Auctores pro hac ſententia, ſubdens anno 1216. fuiſſe conſtiturum cum omni proprietate, circa eiuſdem anni initium, S. Patrem Dominicum ab Innocentio Papa III. Inquiſitorem contra Albigenſes hæreticos, idque in publicis concionibus in Prulliani Eccleſia habitis non ſemel auditoribus nunciaſſe. *Fernandez in Concertat. Prædicat. anno prad.*

Cum autem viribus, ac numero in dies magis, ac magis inualeſcerent Hæretici, congregato Pontificis iuſſu in eos exercitu, viliriterque dimicantibus catholicis profligati fuere, Minerbra eorum municipio capto, ac pluribus igne conſumptis. Factum in hunc modum enarrat S. Antoninus 3. p. hiſt. cap. 1. §. 4. *Sed & Comes Montis fortis Simon prafatus, princeps fidelium gladio materiali contra ipſos hæreticos, & eorum ſequaces viriliter dimicabat, vnde & Minerbram municipium ceperunt, vbi multi hæreticorum capti ſunt, & multi interfecti: cumque captis daretur optio vt quicumque hæreſim abiuraret, liber recederet, centum octuaginta ex eis obſtinati in peccato, potius comburi, quam hæreſim abiurare elegerunt, quod factum eſt.*

Quid autem in hoc certamine, ſicut & in cæteris contra Albigenſes peractis præſtiterit S. Pater; Bzouius in Annalibus Eccleſiaſticis anno 1215. num. 11. in hunc modum ediſſerit. *Aiunt extare adhuc Toloſæ in ædibus S. Inquiſitionis ſacram Chriſti Crucifixi imaginem, quam in bellis, quæ Simon Mõfortius aduerſus impios Albigenſes gerebat, quamque S. Dominicus pro militari vexillo, & præferri iuſſit, & ipſe ſæpius tanquam certiſſima mortis hoſtilis argumentum nobili miraculo illuſtratum. Nam cum haſtile ipſum, lignumque crucis multis in locis ſagittarum, telorumque hoſtilium perfoſſionibus terebratum oſtentetur, imago tamen Chriſti Crucifixi integra & illiba-*

ta

ta ſine vlla laſione adhuc viſitur, ſummaque omnium veneratione adoratur: vt hinc duplex patrari tunc ſolitum miraculum admirari libeat, & illaſa Chriſti imaginis, & S. Dominici, qui eam inermis inter denſiſſimes ſagittarum, telorumque imbres præfereas, nullum acciperet, aut vulnus, aut damnum. Præferebat iſtud ſignum D. *Dominicus zelo fidei Catholicæ inflammatus, cui nihil magis volupe fuerat, quàm errantes luce veritatis dirigere; ac ſi radium benigniorem reſpuerent, in eos ex officio aduertere. Per id enim tempus* Innocentius III. *Pont. Max. (quemadmodum Sixtus V. in diplomate inſtitutionis feſti S.* Petri Mart. *memorabat) D. Dominico author fuerat,* vt is perpetuis & concionibus, & diſputationũ congreſſibus, officioque Inquiſitionis, quod ei primum commmiſerat contra hæreticos mirabiliter ſe gereret: *& vel reuerti volentes Eccleſ. conciliaret, vel reuerti nolentes iuxta ſententias percelleret.* Hęc ille.

Dum demandato ſibi Inquiſitoris muneri totus intenderet S. Pater, factum memoria dignum eidem contigit tale. Damnauerat ipſe hæreticos quoſdam captos, convictos, & ad S. Rom. Eccleſiæ gremiũ redire recuſantes, cumque publico igne iam iam eſſent conſumendi, oculos fixit in vnum ex illis, Raymundum de Graſſis nuncupatum, ſtatimque tortoribus dixit: iſtum mihi reſeruate, nec cum alijs comburatur; & ad illum conuerſus in hæc verba prorupit. Scio fili mi, ſcio quod adhuc, licet tardé, bonus eris, & ſanctus, & dimiſſus eſt liber, qui diuinam bonitatem in ſe animaduertens, diuinaque gratia illuſtratus, relictis errorum tenebris ad veritatis lumen acceſſit, à S. Dominico inter ſuos filios ad Ordinem receptus, in quo vitæ curſum fœliciter conſummauit. *Malnenda in Annal. Ord.*

Ex lacrimarum valle hac ſublato in cęlum S. Patre Dominico 8. Idus Auguſti anni 1221. quid in hoc fidei negotio præſtiterint eius incliti filij Prædicatores, P. Salelles, in hunc modum enarrat. *Vita autem functus S. Dominicus, cum miraculis innumeris clarus, & in ſanctorum numerum meritò relatus, hanc quaſi hæreditatem filijs ſuis religioſis ſui Ordinis reliquit, fungendi ſcilicet, in quibus cumque mundi partibus, etiam in hac Inſula Melitenſi, vt infra dicitur, Inquiſitionis munere, poteſtate etiam & iuriſdictione per breuia pontificia ſimiliter ipſis delegata, vti re vera exactiſſimè ſemper functi ſunt, & vſque in hanc diem in multis Italiæ locis funguntur. Neque vnquã laboribus, ac vigilijs, imo nec effuſioni ſanguinis, & proprię vitæ pro fide, & religione tuenda, & pro officio S. Inquiſitionis exequendo pepercerunt.* Hęc ille loco ſup. cit.

Neque in Toloſantium tantùm regione Inquiſitionis officium obtinuit S. Pater Dominicus, verùm etiam in cęteris Chriſtiani Orbis partibus, filiorum ſuorum miniſterio illud exercuit, Generalis Inquiſitoris titulo cohoneſtatus ab Honorio Papa III. Patre Salelles è Societ. Ieſu lib. *De Materijs Tribunal. S. Inquiſit.* prolegomen. 12. teſtimonium in hunc modum perhibente. *Tertiò ſi abſque reſtrictione loci, temporis, & cauſarum (quod valde honorificum reputatur) quis ſit conſtitutus delegatus Inquiſitor ſedis Apoſtolicæ per totum orbem terrarum, vbicumque fides, & chriſtiana Religio recepta, ad quaſcumque fidei cauſas. Atque cum huius tertij modi amplitudine crederem Sanctum Dominicum illuſtriſſimæ Prædicatorum Religionis fundatorẽ dignifſimum, poſt limitatam illam iuriſdictionem contra hæreticos Albigenſes per Abbatem Ciſtercienſem, & per alios Legatos Sedis Apoſtolicæ ei commiſſam, vt dictum ſupra prolegom. 3, ab Innocentio III. aut ab Honorio III. qui ipſius Religionis fundationem approbauerat, vel ab alio Summo Pont. Inquiſitorem Generalem Apoſtolicum pro toto mundo fuiſſe creatum. Pro Regnis Hiſpaniarum, annales ipſarum expreſſè teſtantur vt iam alibi traditum. Pro diuerſis Prouincijs Galliæ, præſertim pro Narborenſi, adducit Paramus lib. 2. de Orig. Inquiſit. tit. 2. cap. 23. Pro partibus etiam Lombardiæ idem Param. ibid. cap. 30. Nec mirum quod in hanc credulitatem inducar, ita ſcilicet actum cum S. Dominico quandoquidem hoc idem aliquibus, aut alicui ſaltem ex eius familia fuit aliàs conceſſum. In depoſitione enim illa Petri Cumbi, de qua preced. prolegomeno n. 10. expreſſa fit mentio R. P. Magſtri F. Thomæ Scoti de Veglienano a Sum. Pontifice, & ab Illuſtriſſ. DD. Cardd. Sac. Congregationis S. Officij per totum Orbem Generalis Commiſſarij, ſeu Inquiſitoris Apoſtolici ſine vlla limitatione deputati, vt habetur faſcic 2. & 3.*

Tit.

Tit. 2.

Facultas in Ordine inſtituendi Inquiſitores.

IN Cœlum ſublato S. P. Dominico Pōlifices Maxx. hæreticam nequitiam ex Catholica Eccleſia eliminare ſolliciti, in varias Chriſtiani orbis partes eius filios Inquiſitores delegantes, fructum vberrimum S. Matri Eccleſiæ attulere. At quia, qui nam aptiores eſſent ex ipſis ad munus ſubeundum ignorabant, poteſtatem eos inſtituendi, deponendi, imo inſtitutos à Pontificibus Max. amouendi, conceſſit, Innocentius Papa IV. Magiſtro Generali Io. Theutonico, ſucceſſoribuſque eius, nec non PP. Prouincialibus, litteris Apoſtolicis ſequentis tenoris datis.

INNOCENTIVS EPISCOP.

Seruus Seruorum Dei.

Venerabili Fratri Io. Epiſcopo quōdam Boſſinenſi Magiſtro, & dilectis filijs Fratribus Ord. Præd. Salutem & Apoſt. benedictionem.

Odore ſuaui Ordinis veſtri continuè recreati, eum non immeritò fauore ſpeciali proſequimur, & ipſius exaltationem plenis deſiderijs affectamus, quietem ei, & alia, diligenti procurare ſolertia intendentes per quæ ſemper optatum, authore Domino, ſuſcipere valeat incrementum. Hinc eſt, quod nos veſtris ſupplicationibus annuentes, vt tu Frater Ioannes Epiſcope, ac Magiſter, tuique ſucceſſores Fratres tui Ordinis, qui ad prædicandum Crucem, vel ad inquirendum contra prauitatem hæreticam, ſeu ad alia huiuſmodi negocia ſunt, vel fuerint a Sede Apoſtolica deputati, remouere, ſeu renocare, penitus transferre, ipſiſque quod ſuperſedeant, iniungere, alioſque ſubſtituere, cum expedire videritis, licite, ac libere valeatis, & in eos, ſi contrauenerint, cenſuram Eccleſiaſticam exercere, ac quilibet Prior Prouincialis eiuſdem Ordinis id ipſū in ſua Prouincia circa Fratres ipſius Ordinis, quibus in illa ſimilia contingit ab eadē ſede committi, facere poſſit, authoritate præſentium indulgemus. Lugduni 5. Id. Iunij pontificatus noſtri anno tertio; qui fuit à Virginis partu milleſimus ducenteſimus quadrageſimus quintus. *Bzouius in Annal. Eccleſ. anno 1245. num. 12.*

Apoſtolica hac igitur auctoritate muniti Magiſtri Generales Ordinis, *Inquiſitores* inſtituère, quod & Prouinciales præſtitère, in Gallia, Aragonia, Sicilia, Aquitania, Polonia, Vngaria, Boemia, Britannia, Maiorica, alijſque Chriſtiani Orbis partibus vſque ad Pauli III. tempora, qui Apoſtolica conſtitutione 12. Cal. Auguſti anno milleſimo quingenteſimo, quadrageſimo ſecundo data, ſanxit vt in poſterum Inquiſitorum inſtitutio ad ſacrā Cardinalium Congregationem tunc inſtitutam ſpectaret, vt infra cum de eadem Congregatione tractamus, referimus. Quapropter in Regeſtis Magiſtri Generalis Thomæ de Vio ſub anno 1508. reperitur vltimus Generalis Inquiſitor Franciæ ab eo inſtitutus in hūc modū. *Confirmatur, & quatenus opus eſt, de nouo fit inſtitutio Magiſtri Guillelmi Perui Rothomagenſis in Inquiſitorem Generalem in Regno Franciæ, cum authoritate ſubſtituendi, & ſubſtitutos renocandi; & mandatur vt omnes Fratres Ordinis ei obediant quatenus requirit officium illud.* Ex eiſdem Regeſt.

Et vlterius P. F. Paulus Buticella Magiſter Ord. in Capitulo Generali Romano anno milleſimo quingenteſimo trigeſimo, vna cum Diffinitoribus eiuſdem Capituli creauit Inquiſitorem P. F. Laurentium Laurentij in Diœceſibus Traiecten. & Monaſterien. tali edito decreto in declarat. 14 *Declaramus inſtitutum etiam Inquiſitorem hæreticæ prauitatis per diœceſim Traiectenſem, & Monaſterienſem F. Laurentium Laurentij Magiſtrum Prouinciæ Germaniæ Inferioris, conuentus Gronien.* & poſt hunc non inuenimus alium Inquiſitorem ab Ordine inſtitutum; fuere enim poſtmodum omnes à Sac. Congregatione S. Rom. & Vniuerſalis Inquiſitionis ex facultate eidem à Paulo Papa III. data inſtituti, vt infra referimus cum de eadem Sacra Congregatione tractamus.

Tit.

Tit. 3.

Inquiſitores ab hæreticis mactati.

MVlta pertulit mala, calamitateſque non modicas ſuſtinuit in Toloſæ, ac Carcaſſonæ partibus S. Pater *Dominicus*, dum annos decem in Albigenſium hæreticorum conuerſione infatigabili ſtudio conſumpſit, gaudens quoniam dignus habitus eſt pro nomine Ieſu contumeliam pati; ea propter Carcaſſonæ libentius, vbi crebriores vexationes ſuſtinebat, permanens; cupiebat namque Seruus Chriſti martyrium, ſicut ſitit ceruus ad aquæ fluuium. Licet verò voti compos effectus non ſit, id tamen filijs ſuis abundè impertiendum à Deo impetrauit; innumeri etenim videntur tanti Patris filij, qui ſanguine ſuo chriſtianam diſciplinam ſanxere, & Chriſti nomen in remotiſſimas etiam orbis partes portauere, quos tanquam ab aſſumpto opere alienos omittentes, eos tantùm, qui Sacroſancto *Inquiſitionis* tribunali inſeruientes, ſanguine proprio illud conſecrauere, in præſenti recenſentes, Beati titulo à Bzouio, Melphæo, Fernandez, & Plodio, nec non alijs ſcriptoribus noſtris merito condecoratos.

I.

S. Petrus de Verona.

INter ſacros Inquiſitores ſanguine laureatos princeps iure merito emicat S. Petrus *Martyr* de Verona, qui parentibus Manichæorum hæreſi inquinatis in lucem editus, ab ipſa infantia Chriſtianæ fidei Symbolo memoriæ mandato eiſdem viriliter reſtitit, neque Patris Patruiue blanditijs, miniſque à veritatis tramite potuit amoueri. Bononiæ ſacris ſtudijs addictus, à Spiritu Sancto ad ſublimioris vitæ formã vocatus, manum miſit ad fortia, ſacro Prędicatorum *Ordine* amplexato, in quo maximo virtutum ſplendore corruſcauit. *In* animarum procuranda ſalute totus erat, peculiarique ſuperni luminis dono hæreticos acriter confutabat. Tanto fidei ardore flagrabat, vt pro ea mori incruenti ſacrificij oblatione à Deo enixè cum lacrymis etiam, efflagitaret. Et reuera in caſſum non abiere S. viri preces, vt probauit euentus. Cum enim S. Inquiſitionis tribunal Florentiæ ex Innocentij IV decreto annis pluribus adminiſtraſſet, Manichæorumque hæreſim ex eadem vrbe eliminaſſet, ab eodem Pont. Max. Mediolanum Generalis Inquiſitor directus eſt anno milleſimo ducenteſimo quadrageſimo quinto; vbi cum ſeptem annos in demandato ſibi Apoſtolico officio viriliter, atque infracto animo Manichæos, lingua, calamo, ferro, & igne perſequendo conſumpſiſſet, Como Mediolanum remeans, ab impio ſicario prope Barlaſſinam ſemel, iterumque in capite vulneratus, ſeminiuus catholicæ fidei Symbolum in ipſo ſupremo ſpiritu pronuncians; lateribuſq; iterum mucrone transuerberatis, ad optatam martirij palmam fœliciter peruenit anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo ſecundo, ab eodem Innocentio Pontifice ſequenti anno, innumeris corruſcans miraculis, ſolemni ritu inter Sanctos Martyres relatus. *Ex eiuſdem Eccleſiaſt. hiſtor. Fernandez in Concert. Prad. ad annũ 1245. cum cæteris ſcript. Ord.*

II.

Conradus Maſpurgenſis.

EX fidei Cenſoribus omnium primus ſanguine laureatus emicuit *B.* Conradus Maſpurgenſis Theuthonicus, qui Dominicana toga Bononiæ à S. Patre noſtro indutus, in Germaniam Fratris Prædicatorum Ordinis partes exequuturus directus, vberrimum Eccleſiæ fructum protulit, pluribus ad amplectendam catholicam fidem hæreticis adductis. Quibus â Gregorio IX. Summo Pontifice auditis, Generalis in Germania Inquiſitor inſtituitur anno milleſimo ducenteſimo vigeſi-

Digitized by Google

mo octauo. *Munere assumpto* Conradus demandatam sibi prouinciam virili pectore adimplens, complures hæreticos S. Matri Ecclesiæ reconciliauit, multosque suplicijs consumpsit. Cumque neque nobilioribus ipsis parceret, in foro publico inuictus Christi athleta coram frequenti populi concursu contra illos prædicans, ab eisdem trucidatus, glorioſa sanguinis profusione Orthodoxæ fidei veritatem comprobauit, multis miraculis coruscans an. milleſimo ducenteſimo trigeſimo tertio, cuius corpus in *Maſpurgenſi* Eccleſia ad pedes S. Eliſabettæ Andreæ Regis Hungariæ filiæ, quæ illum ſibi in animæ cuſtodem delegarat, conditum eſt. De B. Conrado Bzouius in Annal. Eccleſ. ad an. 1215. num. 6. hæc refert. *His temporibus multi in occulto fuerunt hæretici vtriusque sexus, qui varios in Alemania, Francia, & Italia errores seminauerunt, &c. Hos F. Conradus Maſpurgensis Ordinis Præd. Apostolicus Inquisitor indicio ferri candentis, si negassent hæresim, probare consueuerat, & quos ferrum exussisset, velut hæreticos sæculari iudicio tradebat comburendos; vnde paucis exceptis, omnes qui semel accusati essent, & ad eius examen perducti, ad incendium damnabantur.* De eodem Beato tractat in eiſdem annal. 1228. num. 8. & Maluenda in Annal. Ord. Præd. an. 1223. Fernandez in Concertat. Præd. an. 1228. & Ferrarius de Rebus *Hungaricæ* Prouinciæ *Ord.* Præd. p. 1. cap. 8. cum Caſtell. p. 1. lib. 2. cap. 12.

III.

Nicolaus Hungarus.

MOrum candore, vitæque lanctitate mirabilis B. Nicolaus Hungarus à Gregorio IX. agnitus, in Hungariam Generalis Inquiſitor mittitur, Epiſcopus poſtmodum ibidem cum retētione muneris Inquiſitoris creatus, hæreticis perpetuū bellum ſacra prædicatione, aſſiduis diſputationibus, publiciſque cum eiſdem congreſſibus indixit, ex quibus plures abiuratis erroribus ad Eccleſiæ vnitatem rediere, alijqi vario mortis genere conſumpti propriæ iniquitatis luère pœnam. Tantum damnum ferre non valentes illi, populari impetu in B. virum facto, crudeli eū morte peremère: nam ligatum ad arborem tanquam alterum S. Bartholomęum Apoſtolum viuum decoriauere, quo in martyrio, velut agnus ad occiſionem ductus, non aperuit os ſuum, ſed pro impijs Dominum, vt illis ignoſceret orans, in cœlum euolauit circa annum milleſimum ducenteſimum quadrageſimum. *Caſtillus p. 1. lib. 2. cap. 12. Ferrarius de reb. Hungar. Prouincia p. 1. cap. 9. cæterique ſcript. Ord. & Paramus lib. 2. tit. 1. cap. 1.*

IV.

Ioannes Hungarus.

MArtirij corona redimito Nicolao, ab Apoſtolica Sede Generalis Inquiſitor, nec non Epiſcopus in Hungaria conſtituitur B. Ioannes Hungarus, qui in conſumendis hęreticis totus intentus, cum innumeros ſęculari brachio perdendos tradere ardenti zelo nō formidaret, à ſuis diœceſanis captus, velut alter Protomartyr Stephanus lapidibus obrutus, pro lapidantibus hæreticis Dominum precatus, Chriſti hoſtia effici meruit in odorem ſuauitatis: nec mortuo parcentes, corpus trucidauere impij circa annum milleſimum ducenteſimum quinquageſimum, Deo per ſeruum ſuum multa prodigia operante. *Caſtill. p. 1. lib. 2. cap. 12. Ferrar. de reb. Hungar. Prou. p. 1. cap. 9. Plod. lib. 1. & Paramus vbi ſup.*

V.

Guillelmus Arnaltus cum Socijs.

ANno à Virgineo partu milleſimo ducenteſimo quadrageſ. ſecundo 4. Cal. Iunij *Dominicæ Aſcenſionis* nocte in *Auenioneti* caſtro Toloſanæ Diœc. in ædibus, cubiculoque ipſo Raymundi Toloſani Comitis

mitis, à Catholica fide deuij, B. Guillelmus Arnaltus de Monte Peſſulano in iure Pontificio, ſacriſque diſciplinis verſatiſſimus, vitæ ſanctitate ſpectabilis, hæreticæque prauitatis Inquiſitor in Albigenſes à Gregorio IX. inſtitutus, trucidatur cum duobus ſocijs ex Ordine noſtro PP. Bernardo de Rupeforti, & Garzia de Aura ex Conuenarum diœceſi, duobuſque Fratribus Minoribus, Archidiacono Toloſano, atque ſex alijs Clericis miniſtris S. Inquiſitionis, à ſatellitibus hæreticorũ, eiuſdem Comitis iuſſu, pro Chriſti fide & S. R. E. obedientia, alta voce concinentibus cunctis *Te Deum laudamus*, agoneque fœliciter conſummato cęlos conſcendere promeruere, quos copioſis poſtmodum miraculis diuina bonitas condecorauit, illorum glorioſo triumpho pluribus eadẽ hora patefacto. His Sacro Cardinalium cœtui in comitijs pro noui Pontificis Max. electione congregato nunciatis, conſolatorias litteras Patribus noſtris Toloſani Conuentus in hunc modum dedit.

Sacrum Cardinalium Collegium Fratribus Ord. Prad. Toloſani Conuentus ſal. & in Spiritu San. conſolationem.

Noueritis Fratres in Chriſto cariſſimi, quod Ordo veſter in partibus Toloſanis inſtitutus eſt à Sanctiſſimo P. *Dominico, ad virtutes plantandas, ad fidem defendendam, ad conſolandum, & adificandum fideles, & ad hæreſes, & vitia exterminanda. Et vt Infideles morum veſtrorum ſanctitate labefactare non poſſent, poſſeſſiones & bona temporalia reliquiſtis, voluntaria, & Sanctæ paupertatis iugo collum ſubijcientes, & conuertentes corda veſtra in legem, & teſtimonium vt ſcriptura ait, a Domino impetraſtis, linguas à cœlo eruditas vobis donari. Veruntamen ſicut accepimus non abſque graui dolore aliqui, velut amentes, aduerſus ſpirituales medicos inſurgentes furorem ſuum cruentũ in ſeruos Dei Inquiſitores, & in ſocios, & miniſtros eorum exercuerunt, quibus abſque dubio aliquo non ita beneficijs temporalibus afficere, & ſeruire potuerunt, ſicut gladijs perſequutionis, & mortis profecerunt: nam quantum credere poſſumus, hi martyres Ieſu Chriſti effecti ſunt concurrentibus ad hoc, non tantum occaſio, & cauſa mortis, ſed etiam temporis qualitate, & mortis modo cum cęteris circumſtantijs &c.* Fernandez in Concertat. ad an. 1242. ex S. Antonino 3. par. tit. 23. cap. 10. § 4. Paramo de orig. off. S. Inquiſit. lib. 2. tit 1. cap. 5. & ſcriptores Ordinis.

VI.

Pontius de Planetis.

IN Hiſpania ortus B. Pontius de Planetis, à Gregorio IX. hæreticæ prauitatis Inquiſitor in Catalunia inſtitutus, ita ſibi demandatum munus infaticabili ſtudio compleuit, vt hæreticis factus ſupra modum formidabilis, ab eiſdem in oppido Caſtri Epiſcopalis Vrgellenſis Diœc. propinato veneno peremptus ſit an. milleſimo ducenteſimo quàdrageſimo ſecundo; quo facto Catholicis nunciato, Vrgellenſis Epiſcopus cum Cathedralis Eccleſiæ Canonicis, nobilibus, ciuibus, ac populari multitudine copioſa, ad Caſtrum acceſſit, Sanctique Inquiſitoris corpus ſolemni pompà in Vrgellen. Cathedralem intulit. At cum in huiuſmodi ſacra tranſlatione inclinata iam dies eſſet (mirabile dictu) ſtetit Sol horarum ſex interuallo, donec compleretur, qua peracta, illico denſiſſimæ noctis obſcuritas adfuit, multis ſubſequtis miraculis. *Paramus lib. 2. cap. 5. Bzou. in Annal. Eccleſ. ad an. 1242. num. 6. Fernand. in Concertat. ad eundem annum ex Diag. lib. 1. cap. 4. & lib. 2. c. 12.*

VII.

Petrus de Ruffia.

IN Pedemontana Prouincia hæreticæ peſtis Inquiſitor inſtitutus B. Petrus de Ruffia, dum vulpes paruulas, quæ vineam Domini demoliebantur, caperet, igneque conſumeret, ab eiſdem impiè mactatus, repoſitam ſibi à iuſto iudice coronam promeruit anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo. *Fernand. in Concertat. anno 1250. Param. lib. 2. tit. 2. cap. 23. ex Eymer. ſerm. 2. de S. Petro Mart.*

VIII.

Bernardus de Trauesera.

VAsco extitit B. Bernardus de Trauesera singularis pietatis vir, fideiq; zelo loricatus, qui dum in Hispania sacrã Censoris fidei præfecturam gereteret, infractiq; animi constantia hęreticos perfidos perdere non cessaret, ab eisdem captus in Cuchillada, velut alter Isaias pro Dei honore in duas partes vinus sectus, atque in ignem deiectus, pro Christo crudelem pertulit mortem, æterna vita fruiturus, anno nati Saluatoris millesimo ducentesimo sexagesimo. *Fernandez in Concertat. Pred. ad an. 1260. Plod. de Progen. S. Dom. in Ital. cap. 13. & Leand. Alb. lib. 2. de Vir. Illust. Ord.*

IX.

Franciscus de Tolosa.

EOdem anno millesimo ducentesimo sexagesimo B. Franciscus Tolosanus cum Apostolicus Inquisitor in Tolosanis partibus contra Albigenses esset, fideiq; negotium pro viribus tutari non desisteret, ab eisdem captus, spinis coronatus, sagittis confossus, ludibriisque, ac vulneribus affectus, proprio sanguine fidei Catholicæ veritatem comprobando, in cœlũ glorioſus conscendit. *Fernand ubi supra Plod. de Vir. Illust. Ord. Leand. Alb. lib. 2.*

X.

Petrus de Cadireta.

IN Nauarræ Regno in lucem prodijt B. Petrus de Cadireta, qui Apostolica authoritate in Catalunia primò, in tota Aragonia postmodum, Generalis Inquisitor factus, literis, zeloque fidei fretus hæreticos nocte, dieq; insequutus est, plurimis ferro ac igne consumptis, effosis quoque illorum cadaueribus, ac flammis exustis. Quapropter eorundem odiũ ita in se inuexit, vt in Pedrada communi irruptione impetitus, lapidibus obrutus fit anno millesimo ducentesimo septuagesimo septimo, cuius gloriam pluribus miraculis Deus comprobauit. *Param l. 2. tit. 1. cap. 5. Plod. de Prog. S. Dom. lib. 1. cap. 13. Fernand. vbi sup. ad an. 1277.*

XI.

Paganus de Lecco.

PAri certamine cum hæreticis colluctationẽ habuit B. Paganus de Lecco Bergomensis diœcesis, qui dum Comi Cẽsoris fidei prefecturã nõ modico catholicę rei incremento gerens, Manicheos hęret. omni conatu ex sibi credita prouincia eliminare niteretur, animaduertentes hi totalem sibi imminere ruinã, ipsa die S. Stephano Protomartyri sacra, Sanctum Inquisitorem, impetu populari facto, vulneribus impetitum lanceaq; demum confossum, felici agone consummato direxere in cœlum anno millesimo ducentesimo septuagesimo septimo. Cum autem die vltima eiusdem anni, qua S. Siluestri Papæ memoria ab Ecclesia recolitur, S. Inquisitoris cadauer ad nostram Ecclesiam S. Io. Comensis ciuitatis deferretur, sociantibus Ioanne de Aduocatis Episcopo, totoque Clero, ac populo, ex laterali vulnere copiosus cruor, tanquam agni recenter iugulati, ita effluxit, vt in admirationẽ, ac Dei omnipotentis laudes, adstantium animos allexerit. Quare facto maximo populi concursu, insepultum cadauer diu manſit, suauissimo odore exhibendo, ac miracula multa supplicantibus præstando. Frater Christophorus verò socius eius & ipse vulneribus affectus, ex eorum manibus euadens, cuncta, prout euenerant, retulit. *Castill. par. 1. lib. 3. cap. 12. Plod de Progen. S. Dom. lib. 1. cap. 13. Fernand. in concertat. ad an. 1277. & Paramus l. 2. tit. 1. cap. 5. qui id contigisse anno 1279. affirmat.*

Con-

Digitized by Google

XII.

Conradus Boemus.

LIcet in Boemia in lucem à parentibus editus ſit B. Conradus, in Polonię prouincia tamen Prędicatorum Ordini nomẽ dedit vbi ſacris literis, ac pietate eruditus, ad eam vitæ ſanctimoniam peruenit, vt pro Chriſtiana vera fide promouenda & vitam, & ſanguinem effundere ſummopere optaret, votique compos effectus eſt; nam cum in Boemia Inquiſitionis ſacrum tribunal adminiſtraret, atque in hæreticos omni rigore inſeuiret, Ioannis Boemorum Regis hæretici corũ fautoris impietate trucidatus, glorioſum pro Chriſto agonem feliciter conſummauit anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo primo, de quo Bzouius lib. *de Rebus geſtis in Polonia Ord. Prad.* cap. 8. ſic fatur. *Pari quoque Ioannis Regis impietate occubuit Beatus Conradus Inquiſitor hæreticorum ab ipſo occiſus Pragæ, poſt mortem multis miraculis clarus, quibus perculſi homines ſæpe apud Sedẽ Apoſtolicam egerunt vt eum in numerum Eccleſiæ Sanctorum ſolemni ceremonia & ritu Summus Pontifex referret. Alumnus is fuit Pronincia Poloniæ. Is autem glorioſum fidei præbuit teſtimonium anno Dom.* 1341. Idẽ refert Fernandez in Concertat. Præd. ad eundem annum.

XIII.

Io. Polonus.

VRatislauienſis Inquiſitor fuit B. Ioan. qui ſe motum validiſſimum pro Catholicæ fidei defenſione contra impij Petri Io. Piranenſis dogmata oppoſuit, qui ex Boemia in Vratislauiã profectus, multos errores ibidem diſſeminauerat. Huius igitur prædefuncti oſſa Io. ex Clementis VI. decreto exhumata publico igni adiudicauit, Nanchero Epiſcopo Vratislauien. dexteram porrigente. Indignationem maximam propterea Ioannis Boemiæ Regis Piranenſis aſſeclæ promeruere ambo; quapropter direptis Epiſcopi bonis, S. Inquiſitor à concitato magiſtratu, & plebe, ex conuentu noſtro eductus, ac per ciuitatis vias raptatus, vulneribuſque confoſſus, fœlicem ſpiritum creatori reddidit ſanguine laureatus anno milleſimo trecenteſ. quadrageſimo ſecundo. Tantum ſcelus Benedictus Papa XII. excommunicatione ſceleris conſcios, Vrbemq; ipſã interdicto innodauit. Adfuit & illico ira Dei ſuper eos, clamante ſanguine iuſti de terra; nam inextinguibilis ſuccenſus eſt ignis in ciuitate Vratislauienſe, qui illam cum pluribus hæreticis miſſerrimè conſumpſit; conſpectuſque eſt Angelus Domini ſuper eã euaginatum gladium habens, carboneſq; ignitos effundens. *Bzouius de Reb. geſtis in Polonia Ord. Prad. cap. 8. ex Michouio lib. 4. hiſt. Regni Polon. Fernand. in Concertat. ad annum* 1340. *& Plod. vbi ſupra.*

XIV.

Philippus de Sceua.

NObiliſſimis ortus natalibus B. Philippus, filius cuiuſdam ex Regibus, qui Preſto Ioanni ſubſunt, Inquiſitor Apoſtolicus in Imperio eiuſdem Præſti Ioannis inſtitutus circa an. 1350. cum Principem quendam, qui ſibi duas copularat vxores, cenſuris mulctaſſet, ſub pacis fœdere, ſimulataque pœnitentia, accerſitus, verberibus ad interuentionem impetitus, ac fuſtigatus ad mortem, ſpiritum creatori ſuo reddit die 4. Nouemb. anno circiter milleſimo trecenteſimo ſexageſimo. De quo infra. *Paramus lib. 2. tit. 2. cap. 19.*

XV.

Antonius Pauo.

EX Sauignano originem traxit in Pedemonte B. Antonius Pauo, doctrina, vitæque ſanctitate celebris, qui dum in regione Pedemontana Apoſtolici inquiſitoris onus virili pectore hæreticos inſectan-

Digitized by Google

ſtando ſuſtineret ; poſt peractum Miſſæ ſacrificium, dum hora tertia in foro publico eorum praua dogmata è ſuggeſtu deteſtaretur, ab ijſdem trucidatus eſt, cum pluribus diebus antea inferendæ ſibi necis diem coram multis protuliſſet, & miraculis clarus maximam conſequutus eſt in populo venerationem. Euolauit in cœlum ſanguine laureatus anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo quarto. *Paramus lib. 2. cap. 12. Fernand. in Concertat. ad an. 1364. & Plod. lib. 2. de Vir. Illuſt. Ord.*

XVI.
Bartholomæus de Ceruerio.

IN Pedemontana Prouincia ortus B. Bartholomæus, ibidemq; Religionis Dominicanæ lacte enutritus, ſacrarum literarum lectura completa, laureaque Magiſtrali cohoneſtatus, Fidei Cenſor in eadem prouincia creatus eſt. Quapropter hæreticis perpetuum bellum indicens, plures eorum igne conſumpſit. Tantum damnum ſufferre non valentes ſuperſtites hæretici, illum prope Ceruleriam agreſſi, multis vulneribus confodère, flexis genibus ſpiritum ſuum Domino commendantem, atq; vt illis ignoſceret deprecantem; cum prophetico ſpiritu ſibi inferendam necem prædixiſſet, eademque die ante miſſæ ſacrificium generalem culparum ſuarum expiationem fecisſet. Contigit eius felix in cœlum aſcenſus anno milleſimo quadringenteſimo ſexageſimo ſexto. In cuius obitu duo occurrère miranda; nã cum mors illi fuiſſet illata in occaſu ſolis, apparuit ſuper Ceruleriam alter ſol ſplendidiſſimus in omnium conſpectu, qui imminentes noctis tenebras fugauit, & ſtatim in occiſionis loco orta eſt arbor ad inſtar oliuæ habens folia in modum crucis. Eius ſacrum corpus in Ceruerij Eccleſiam illatum, nec guttam quidem ſanguinis emiſit: aduenientibus poſtmodum ſui Ordinis Fratribus, copioſum cruorem effudit. Iacet in noſtra Sauiliani Eccleſia miraculis corruſcans. *Fernand. in Concertat. ad annum 1466. Plodius & Caſtell. vbi ſup.*

XVII.
Io. Eſconfeld.

ANno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſub Pio IV. in Regno Boemiæ Inquiſitor erat F. Io. Eſconfeld acerrimus, indefeſſuſq; hæreticorum oppugnator, qui in feruidis quoq; ſermonibus Catholicos in fide conſolidabat, hæreticis infenſiſſimus, propterea que ad mortem ſæpe ſæpius queſitus, nouiſſimè feria ſexta in Paraſceue dum ſe Pragæ ad concionandum præpararet, venit ad ipſum hæreticus in outum veſtimento, intrinſecus autem Lupus rapax, peccata ſua Inquiſitori confeſſurus, quem cum peramanter ſuſcepiſſet, atque in propriam cellam introduxiſſet, ab eodem trucidatus eſt, in proprio ſanguine inuoluto cadauere à ſodali reperto, impio ſicario aufugiente. Cuius mortem pretioſam Ordini nunciauit Magiſter Generalis Vincentius Iuſtinianus in Capitulo Generali Romæ anno 1580. celebrato, vt inquit Paramus lib. 2. tit. 2. cap. 27.

XVIII.
Paulus Dalmata.

PAulum in Dalmatia Generalem Inquiſitorem ab Apoſtolica Sede inſtitutum fuiſſe, atque proprio ſanguine laureatum cœlum conſcendiſſe pro comperto habemus ex ſcriptoribus, tamen quo tempore id contigerit, ſilent. Paramus de Origine S. Inquiſitionis lib. 2. tit. 2. cap. 28. de eo ſic fatur. *Refert Franciſcus Diacetus in cap. finali vita S. Dominici in Dalmatia Sanctum Paulum eius Prouincia Inquiſitorem ab impijs hæreticis igne fuiſſe cõſumptũ.*

Corradus ex Prouincia Aragoniæ dum Inquiſitionis tribunal in Cathaloniæ Principatu adminiſtraret, nec hæreticis etiam præ diuitibus, potentioribuſque parceret, ab eiſdem aggreſſus, pluribuſque vulneribus affectus, ſemiuiuus relictus eſt; qui tamen Deo iuuante priſtinæ ſanitati reſtitutus, ardentiori zelo, quoad, vixit eos inſectari non deſtitit. *Paramus l. 2. tit. 1. c. 1.*

Non

Digitized by Google

NOn erit ab ſe &hic recenſere nomina duorum Inquiſitorum, qui effuſo ſanguine pro iniuncto ſibi ſacro Miniſterio animam ſuam ponere voluere.

P. F. Rolandus de Cremona Placentiæ Inquiſitor poſt multos hæreticos perditos, dum in nobiliori foro contra eorum peſſima dogmata inueheretur, ab eiſdem ex ſuggeſtu deiectus graui capitis, ac membrorum colliſione ſauciatus eſt. Verum recuperata valetudine ardentiori zelo in eos quoad vixit, infaticabili ſtudio decertauit. *Caſtill. vbi ſup. Plod. de Vir. Illuſt. Ord. lib* 1.

Et hoc loco dignus cenſendus eſt P. F. Raynerius Sacconus Placentinus, qui ex Hæreticorum Duce, atque Anteſignano, ad agnitionem veritatis à Deo vocatus, atque inter Prædicatores receptus, eiſdem poſtmodum perpetuum bellum indixit. Mediolani Generalis Inquiſitor Apoſtolica auctoritate creatus, Caſtrũ Gathę Hęreticorum municipiũ à fundamentis deſtruxit, pluribus eorũ igni adiudicatis; quibus permoti hæretici cum Vbertino Pallauicino eorum fautore egere, vt S. Inquiſitor ex *Mediolanenſi* Vrbe eijceretur, atque in exilium mitteretur, prout contigit anno milleſ. ducẽteſ. quinquag. nono in quo exilio quieuit in pace. *Bzou. in Annal.* 1234. *n.* 25. *Par. tit.* 2. *c.* 30. *Caſtill par.* 1. *l.* 2. *c.* 12. *Fernand. in Concert. Prad. ad an.* 1259.

CAPVT II.

DE INQVISITORIBVS IN VRBE.

QVia ſine fide impoſſibile eſt placere Deo ex *A*poſtolico documento, conſueuere Romani Põtifices per ſelectos Miniſtros Apoſtolicos, poſt inſtitutum S. Inquiſitionis Officium, tum in Vrbe, qum in alijs chriſtiani orbis partibus, hæreticorum zizania colligere ad comburendum, ne fidele Eccleſiæ triticum inficeretur. At quia ſacrum hoc miniſterium Religioſis pauperibus, omnique ſæculari potentia deſtitutis mandabatur, potentiores hæreticos de facili coercere nequibant. Quapropter infecto negocio ſæpe Romam reuertebant de grauioribus cauſis Pontificem Maximum conſulturi, ex quo plurima ſequebantur incommoda; nam hæreticorum etardabantur ſupplicia, augebaturque audacia, vtpote ipſis Pontificibus grauiſſimis curis addictis, Inquiſitorumque negotia propterea expedire differentibus, atque hæreticorum appellationibus aures porrigere procraſtinantibus. Tantis malis oportunum remedium exhibiturus Vrbanus Papa IV. anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo tertio Ioannem Caietanum *V*rſinum Card. S. Nicolai in Carcere Generalem Inquiſitorem S. R. E. & quaſi protectorem omnium Inquiſitorum cõſtituit, ne eis neceſſum eſſet tantis difficultatibus adire *S*ummum Pontificem, ſed per litteras eundem Cardinalem conſulerent, cum Pontifice Maximo poſtmodum cõſulturũ.

Ad Apoſtolicum culmen euectus Ioannes Cardinalis Vrſinus, Nicolaus III. nuncupatus anno 1277. Fratrem Latinum Cardinalem ex Ordine Prædicatorum Nepotem ſuum eodem Generalis Inquiſitoris titulo cohoneſtauit, ad quem omnes Inquiſitores orbis chriſtiani deferebant, ea, quæ Apoſtolica conſultatione indigebant. Cardinale Latino poſtmodum vniuerſæ carnis viã ingreſſo ſub Celeſtino V. anno 1294. in eo munere nemo ſubſtitutus eſt vſque ad Clementis VI. pontificatum, qui illud Guillelmo Toloſano Cardinali S. Stephani in monte Cælio delegauit, eoq; mortuo nullus alius tali munere condecoratus legitur vſque ad Pauli III. tempora, qui illud noſtro Cardinali Io. de Toledo, & quibuſdam alijs iniunxit, idemque præſtitit Paulus IV. *Paramus de Orig. S. Inquiſit. lib.* 2. *tit.* 2. *cap.* 1.

Licet autem horum annorum longo interuallo

teruallo non fuerit in Vrbe Generalis Inquiſitor, ſi qui conſiderabiles caſus ad fidei negocium ſpectantes contingebant, eorum cognito à Pontificibus Maximis, Magiſtro Sacri Palatij, & ſuis in Vrbe Vicarijs, vel alijs Prælatis committebatur, ne impunes abirent delinquentes. Quapropter cum ſub Alexandro VI. multi in Vrbe iudaizarent, commiſit Pontifex negocium huiuſmodi Inquiſitionis P.F. Paulo de Monelia Magiſtro Sacri Palatij, & Gubernatori Vrbis, ſicut Conſiſtorialia Acta eiuſdem Alexandri ita teſtantur. *F. Paulus de Monelia Magiſter Sacri Palatij cum Vrbis Gubernatore fuit inſtitutus Inquiſitor contra multos, qui cum Iudeis in ceremonijs, & ritibus participabant, tam mulieres, quàm viri, & fuere circa ducentum, quos omnes iniunctis ſalutaribus pœnitentijs S. R. E. reconciliauit, de quibus omnibus verbum habitum eſt in Conſiſtorio coram Sanctiſſimo die Veneris 22. Iulij anno* 1498.

Præterea ſub Leone Papa X. an. 1518. cum impius Martinus Lutherus ſuorum peſſimorum dogmatum virus effunderet in ſepten trionalibus partibus, idem Pontifex cauſam inquiſitionis in eundem cõmiſit P. F. Sylueſtro Mazulenſi de Prierio Magiſtro Sacri Palatij, & Hieronymo Ghinuccio Senenſi cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Auditori Aſculano Epiſcopo, poſtmodum S. R. E. Cardinali, qui per Fiſcalem Procuratorem citatum, atque expectatum diu impium hereſiarcham, & non comparentem, atque à noſtro Cardinale Thoma de Vio Caietano in Germaniam Apoſtolico Legato de Latere directo, perſonaliter, vt reſipiſceret à laqueo diaboli, à quo captiuus tenebatur monitum, & in ſuis peſſimis erroribus pertinacem repertum, tradendum brachio ſæculari iudicauere, eius ſtatua cum libris in foro Agonis per carnificis manus publico igni traditis, lecto proceſſu, ſententiaque alta voce prolata ibidem à P. Magiſtro F. Cypriano de Roma Ord. Prædicatorum, primario Sacræ Theologiæ profeſſore in Romana Sapientia, anno milleſimo quingẽteſimo vigeſimo primo pridie Idus Iunij, cum ſuperiori anno 1520. Leo Pont. eius impia dogmata damnaſſet per Apoſtolicam Bullam datam 17. Cal. Iulij iuxta diſpoſitionem Card. noſtri Caietani ſupra relatam, quæ talis eſt.

BVLLA APOSTOLICA LEONIS PAPÆ X.

Contra errores Martini Lutheri & ſequacium.

LEO EPISCOPVS.

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXurge Domine, & iudica cauſam tuã, memor eſto improperiorum tuorum, eorum, quæ ab inſipientibus fiunt tota die: inclina aurem tuam ad preces noſtras, quoniam ſurrexerunt vulpes quærentes demoliri vineam, cuius tu torcular calcaſti ſolus; & aſcenſurus ad patrem, eius curam, regimen, & adminiſtrationem Petro tamquam capiti, & tuo Vicario, eiuſque ſucceſſoribus inſtar triumphantis Eccleſiæ commiſiſti. Exterminare nititur eam aper de ſylua, & ſingularis ferus depaſcitur eam. Exurge Petre, & pro paſtorali cura præfata tibi (vt præfertur) diuinitus demandata, intende in cauſam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, matris omnium Eccleſiarum, ac fidei Magiſtræ, quam tu, iubente Deo, tuo ſanguine conſecraſti: contra quam, ſicut tu præmonere dignatus es, inſurgunt magiſtri mendaces, introducentes ſectas perditionis, ſibi celerem interitum ſuperducentes: quorum lingua ignis eſt, inquietum malum, plena veneno mortifero: qui zelum amarum habentes & contentiones, in cordibus ſuis, gloriantur, & mendaces ſunt aduerſus veritatem. Exurge tu quoque, quæſumus Paule, qui eam tua doctrina, ac pari martyrio illuminaſti, atque illuſtraſti. Iam enim ſurgit nouus Porphyrius, quia ſicut ille olim ſanctos Apoſtolos iniuſtè momordit, ita hic ſanctos Pontifices prædeceſſores noſtros contra tuam doctrinam eos, non obſecrando, ſed increpando, mordère, lacerare, ac vbi cauſæ ſuæ diffidit, ad conuicia accedere non veretur more hæreticorum, quorum (vt inquit Hieronymus) vltimum præſidium eſt, vt cum conſpi-

ciant

ciant cauſas ſuas damnatum iri, incipiant virus ſerpentis lingua diffundere: & cum ſe victos conſpiciant, ad contumelias proſilire. Nam licet hæreſes eſſe, ad exercitationem fidelium tu dixeris oportere; eas tamen, ne incrementum accipiant, nèue vulpeculæ coaleſcant, in ipſo ortu, te intercedente & adiuuante, extingui neceſſe eſt. Exurgat denique omnis Sanctorum, ac reliqua vniuerſalis Eccleſia, cuius vera ſacrarum literarum interpretatione poſthabita, quidam, quorum mentem pater mendacij excecauit, ex veteri hæreticorum inſtituto, apud ſemetipſos ſapiente, ſcripturas eaſdem aliter quàm Spiritus ſanctus flagitet, proprio dumtaxat ſenſu, ambitionis, auræque popularis cauſa, teſte Apoſtolo, interpretantur, imò verò torquent & adulterant: ita vt iuxta Hieronymum, iam non ſit Euangelium Chriſti, ſed hominis, aut quod peius eſt, diaboli. Exurgat, inquam, præfata Eccleſia ſancta Dei, & vna cum beatiſſimis Apoſtolis præfatis apud Deum omnipotentem intercedat, vt purgatis ouium ſuarum erroribus, eliminatiſque à fidelium finibus hæreſibus vniuerſis, Eccleſiæ ſuæ ſanctæ pacem & vnitatem conſeruare dignetur. Dudum ſiquidem, quod præ animi anguſtia & mœrore exprimere vix poſſumus, fide dignorum relatu, ac fama publica referente, ad noſtrum peruenit auditum: imò verò, proh dolor! oculis noſtris vidimus ac legimus multos & varios errores, quoſdam videlicet iam, per Concilia ac prædeceſſorũ noſtrorũ conſtitutiones damnatos, hæreſim etiam Græcorum, & Bohemicam expreſsè continentes; alios verò reſpectiuè vel hæreticos, vel falſos, vel ſcandaloſos, vel piarum aurium offenſiuos, vel ſimplicium mentium ſeductiuos à falſis fidei cultoribus, qui per ſuperbam curioſitatem mundi gloriam cupientes, contra Apoſtoli doctrinam plus ſapere volunt, quàm oporteat: quorum garrulitas (vt inquit Hieron.) ſine ſcripturarum autoritate non haberet fidem, niſi viderentur peruerſam doctrinam etiam diuinis teſtimonijs (malè tamen interpretatis) roborare. A quorum oculis Dei timor receſſit, humani generis hoſte ſuggerente, nouerit ſuſcitatos, & nuper apud quoſdam leuiores in inclita natione Germanica ſeminatos. Quod eò magis dolemus ibi euenisſe, quòd eandem nationem & nos, & prædeceſſores noſtri, in viſceribus ſemper geſſerimus charitatis. Nam poſt translatum ex Græcis à Romana Eccleſia in eoſdem Germanos imperiũ, ijdem prædeceſſores noſtri & nos, eiſdem Eccleſiæ aduocatos, defenſoreſque ex eis ſemper accepimus, quos quidem Germanos, catholicæ veritatis verè germanos, conſtat hæreſum acerrimos oppugnatores ſemper fuiſſe, cuius rei teſtes ſunt laudabiles illę conſtitutiones Germanorum Imperatorum pro libertate Eccleſiæ, proque expellendis, exterminandiſque ex omni Germania hæreticis, ſub grauiſſimis pœnis, etiam amiſſionis terrarum & dominiorum, contra receptatores, vel non expellentes, olim editæ, & à noſtris prædeceſſoribus confirmatæ; quæ ſi hodie ſeruarentur, & nos & ipſi vtique hac moleſtia careremus. Teſtis eſt in Concilio Conſtantien. Huſſitarum, ac Vviclefiſtarum, nec non Hieronymi Pragen. damnata ac punita perfidia. Teſtis eſt toties contra Bohemos Germanorum ſanguis effuſus. Teſtis denique eſt prædictorum errorum, ſeu multorum ex eis per Colonien. & Louanien. Vniuerſitates, vtpote agri Dominici pijſſimas, religioſiſſimaſque cultrices, non minus docta, quàm vera ac ſãcta confutatio, reprobatio, & damnatio. Multa quoque alia allegare poſſemus, quæ ne hiſtoriam texere videamur prætermittenda cenſuimus. Pro Paſtoralis igitur officij diuina gratia nobis iniuncti cura, quam gerimus, prædictorum errorum virus peſtiferum vlterius tolerare, ſeu diſſimulare, ſine Chriſtianæ religionis nota, atque orthodoxę fidei iniuria, nullo modo poſſumus. Eorum autem errorum aliquos præſentibus duximus inſerendos, quorum tenor ſequitur, & eſt talis.

Hæretica ſententia eſt, ſed vſitata, Sacramenta nouę legis iuſtificantem gratiam illis dare, qui non ponunt obicem.

In puero poſt baptiſmum negare remanens peccatum, eſt Paulum & Chriſtum ſimul conculcare.

Fomes peccati, etiam ſi nullum adſit actuale peccatum, moratur exeuntem à corpore animam ab ingreſſu cæli.

Imperfecta charitas morituri, fert ſe-

cum necessariò magnum timorem, qui se solo satis est facere pœnam Purgatorij, & impedit introitum regni.

Tres esse partes pœnitentiæ, contritionem, confessionem & satisfactionem, non est fundatum in sacra scriptura, nec in antiquis sanctis Christianis doctoribus.

Contritio quæ paratur per discussionem, collectionem, & detestationem peccatorum, qua quis recogitat annos suos in amaritudine animæ suæ ponderando peccatorum grauitatem, multitudinem, fœditatem, amissionem æternæ beatitudinis, ac æternæ damnationis acquisitionem, hæc contritio facit hypocritam, imò magis peccatorem.

Verissimum est prouerbium, & omnium doctrina de contritionibus huc vsque data præstantius, de cætero non facere, summa pœnitentia, optima pœnitentia, noua vita.

Nullo modò præsumas confiteri peccata venialia, sed nec omnia mortalia, quia impossibile est, vt omnia mortalia cognoscas. Vnde in primitiua Ecclesia solùm manifesta mortalia confitebantur.

Dum volumus omnia purè confiteri, nihil aliud facimus, quàm quòd misericordiæ Dei nihil volumus relinquere ignoscendum.

Peccata non sunt vlli remissa, nisi remittente sacerdote, credat sibi remitti: imò peccatum maneret, nisi remissum crederet: non enim sufficit remissio peccati, & gratiæ donatio, sed oportet etiam credere esse remissum.

Nullo modo confidas absolui propter tuam contritionem, sed propter verbum Christi (Quodcumque solueris, &c.) Hic, inquam, confide, si sacerdotis obtinueris absolutionem, & crede fortiter te absolutum, & absolutus verè eris, quidquid sit de contritione.

Si per impossibile confessus non esset contritus, aut sacerdos non seriò, sed iocò absolueret, si tamen credat se absolutum, verissimè est absolutus.

In sacramento pœnitentiæ, ac remissionæ culpæ, non plus facit Papa, aut Episcopus, quàm infimus sacerdos, imò vbi non est sacerdos, æquè tantùm quilibet Christianus, etiam si mulier aut puer esset.

Nullus debet sacerdoti respondere se esse contritum, nec sacerdos requirere.

Magnus est error eorum, qui ad sacramenta Eucharistiæ accedunt, huic innixi, quòd sint confessi, quòd non sint sibi conscij alicuius peccati mortalis, quod præmiserint orationes suas & præparatoria, omnes illi ad iudicium sibi manducant & bibunt: sed si credant & confidant se gratiam ibi consecuturos, hæc sola fides facit eos puros & dignos.

Consultum videtur, quòd Ecclesia in communi Concilio statueret laicos sub vtraque specie communicandos, nec Bohemi communicantes sub vtraque specie, sunt hæretici, sed schismatici.

Thesauri Ecclesiæ, vnde Papa dat Indulgentias, non sunt merita Christi & Sanctorum.

Indulgentiæ sunt piæ fraudes fidelium, & remissiones bonorum operum, & sunt de numero eorum, quæ licent, & non de numero eorum, quæ expediunt.

Indulgentiæ his, qui veraciter eas consequuntur, non valent ad remissionem pœnæ pro peccatis actualibus debitæ apud diuinam iustitiam.

Seducuntur credentes indulgentias esse salutares, & ad fructum spiritus veiles.

Indulgentiæ necessariæ non solùm publicis criminibus, & propriè conceduntur duris solummodò & impatientibus.

Sex generibus hominum indulgentiæ nec sunt necessariæ, nec vtiles: videlicet mortuis, seu morituris, infirmis, legitimè impeditis, his qui non commiserunt crimina, his qui crimina commiserunt, sed non publica, his qui meliora operentur.

Excommunicationes sunt tantùm externæ pœnæ, nec priuant hominem cõmunibus spiritualibus Ecclesiæ orationibus.

Docendi sunt Christiani plus diligere excommunicationem, quàm timere.

Romanus Pontifex Petri successor, non est Christi Vicarius super omnes totius mundi Ecclesias ab ipso Christo in B. Petro institutus.

Verbum Christi ad Petrum: Quodcunque solueris super terram, &c. extenditur dumtaxat ad ligata ab ipso Petro.

Certum est in manu Ecclesiæ, aut Papæ prorsus non esse, statuere articulos fidei, imò nec leges morum, seu bonorũ operũ.

Si Papa cum magna parte Ecclesiæ sic,

vel

vel ſic ſentiret, nec etiam erraret: adhuc non eſt peccatum, aut hæreſis contrarium ſentire, præſertim in re non neceſſaria ad ſalutem, donec fuerit per Concilium vniuerſale alterum reprobatum, alterum approbatum.

Via nobis facta eſt enarrandi autoritate Conciliorum, & liberè contradicendi eorum geſtis, & iudicandi eorum decreta, & confidenter confitendi, quidquid verum videtur, ſiue probatum fuerit, ſiue reprobatum à quocunque concilio.

Aliqui articuli Ioannis Huſz cõdemnati in concilio Conſtantien. ſunt Chriſtianiſſimi, veriſſimi, & Euangelici, quos nec Vniuerſalis Eccleſia poſſet damnare.

In omni opere bono iuſtus peccat.

Opus bonum optimè factum, eſt veniale peccatum.

Hæreticos comburi, eſt contra voluntatem ſpiritus.

Præliari aduerſus Turcas, eſt repugnare Deo, viſitanti iniquitates noſtras per illos.

Nemo eſt certus ſe non ſemper peccare mortaliter propter occultiſſimum ſuperbiæ vitium.

Liberum arbitrium poſt peccatum eſt res de ſolo titulo: & dum facit quod in ſe eſt, peccat mortaliter.

Purgatorium non poteſt probari ex ſacra ſcriptura, quæ ſit in Canone.

Animæ in Purgatorio non ſunt ſecuræ de eorum ſalute, ſaltem omnes; nec probatum eſt vllis, aut rationibus, aut ſcripturis, ipſas eſſe extra ſtatum merendi, aut augendæ charitatis.

Animæ in Purgatorio peccant ſine intermiſſione, quamdiu quærunt requiem, & horrent pœnas.

Animæ ex Purgatorio liberatæ ſuffragijs viuentium, minus beantur, quàm ſi per ſe ſatisfeciſſent.

Prælati Eccleſiaſtici & Principes ſeculares non malefacerent, ſi omnes ſaccos mendicitatis delerent.

Qui quidem errores reſpectiuè, quàm ſint peſtiferi, quàm pernicioſi, quàm ſcandaloſi, quàm piarum & ſimplicium mentium ſeductiui, quàm denique ſint contra omnem charitatem, ac S. R. E. matris omnium fidelium, & magiſtræ fidei reuerentiam, atque neruum Eccleſiaſticæ diſciplinæ, obedientiam ſcilicet, quæ fons eſt & origo omnium virtutum, ſine qua facile vnuſquiſque infidelis eſſe conuincitur, nemo ſanæ mentis ignorat. Nos igitur in præmiſſis, vtpotè grauiſſimis, propenſius (vt decet) procedere, nec non huiuſmodi peſti, morboque canceroſo, ne in agro Dominico tanquam vepris nociua vlterius ſerpat, viam præcludere cupientes, habita ſuper prædictis erroribus & eorum ſingulis diligenti trutinatione, diſcuſſione, ac diſtricto examine, maturaque deliberatione, omnibuſque ritè penſatis ac ſæpius ventilatis cum venerabilibus fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, ac regularium ordinum Prioribus, ſeu miniſtris generalibus, pluribuſque alijs ſacræ Theologiæ, nec non vtriuſque iuris profeſſoribus, ſiue magiſtris, & quidem peritiſſimis, reperimus eoſdem errores reſpectiuè (vt præfertur) aut articulos non eſſe catholicos, nec tamquam tales eſſe dogmatizandos, ſed contra Eccleſiæ Catholicæ doctrinam, ſiue traditionem, atque ab ea veram diuinarum ſcripturarum receptam interpretationem, cuius autoritati ita acquieſcendum cenſuit Auguſtinus, vt dixerit ſe Euangelio non fuiſſe creditурum, niſi Eccleſiæ Catholicæ interueniſſet autoritas. Nam ex eiſdem erroribus, vel eorum aliquo, vel aliquibus palam ſequitur, eandem Eccleſiam, quæ Spiritu ſancto regitur, errare, & ſemper erraſſe. Quod eſt vtique contra illud, quod Chriſtus diſcipulis ſuis in Aſcenſione ſua (vt in ſancto Euangelio Matthæi legitur) promiſit, dicens: (Ego vobiſcum ſum vſque ad conſummationem ſæculi.) Nec contra ſanctorum Patrum determinationes, Conciliorum quoque, & ſummorum Pontificum expreſſas ordinationes, ſeu Canones, quibus non obtemperaſſe, omnium hæreſum & ſciſmatum, teſte Cypriano, fomes & cauſa ſemper fuit. De eorumdem itaque venerabilium fratrum noſtrorum conſilio, & aſſenſu, ac omnium & ſingulorum prædictorum matura deliberatione prædicta, autoritate omnipotentis Dei, & beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, & noſtra, præfatos omnes & ſingulos articulos ſeu errores, tanquam (vt

præmittitur) reſpectiuè hæreticos, aut ſcandaloſos, aut falſos, aut piarum aurium offenſiuos, vel ſimplicium mentium ſeductiuos, & veritati Catholicæ obuiantes, damnamus, reprobamus, atque omnino reijcimus, ac pro damnatis, reprobatis, & reiectis, ab omnibus vtriuſque ſexus Chriſtifidelibus haberi debere, harum ſerie decernimus & declaramus; inhibentes in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub maioris excommunicationis latæ ſententiæ: nec non quo ad Eccleſiaſticas & regulares perſonas, Epiſcopalium omnium, etiam Patriarchalium, Metropolitanarum, & aliarum Cathedralium Eccleſiarum, Monaſteriorum quoque & Prioratuum, etiam Conuentualium, & quarumcunque dignitatum, aut beneficiorum eccleſiaſticorum ſæcularium, aut quorumuis ordinum regularium priuationis, & inhabilitatis ad illa, & alia in poſterum obtinenda: quo verò ad Conuentus, capitula, ſeu domos aut pia loca ſæcularium vel regularium, etiam Mendicantium, nec non Vniuerſitatis etiam ſtudiorum generalium, quorumcumque priuilegiorum indultorum à ſede Apoſtolica, vel eius Legatis, aut aliàs quomodolibet habitorum vel obtentorũ, cuiuſcumque tenoris exiſtant: nec non nominis & poteſtatis ſtudium generale tenendi, legendi, ac interpretandi quaſuis ſcientias & facultates, & inhabilitatis ad illa & alia in poſterum obtinenda: Prædicationis quoque officij, ac amiſſionis ſtudij generalis, & omnium priuilegiorum eiuſdem. Quò verò ad ſæculares eiuſdem excommunicationis, nec non amiſſionis cuiuſcumque emphyteuſis, ſeu quorumcumque feudorum, tam à Romana Eccleſia, quàm aliàs quomodolibet obtentorũ, ac etiam inhabilitatis ad illa & alia in poſterum obtinenda. Nec non quo ad omnes & ſingulos ſuperiùs nominatos, inhibitionis Eccleſiaſticæ ſepulturæ, inhabilitatiſque ad omnes & ſingulos actus legitimos, infamiæ, ac diffidationis, & criminis læſæ maieſtatis, & hæreticorum, & fautorum eorundem in iure expreſſis pœnis, eo ipſo & abſque vlteriori declaratione per omnes & ſingulos ſupradictos, ſi (quod abſit) contrafecerint, incurrendis. A quibus vigore cuiuſcumque facultatis & clauſularum, etiam in confeſſionalibus quibuſuis perſonis, ſub quibuſuis verborum formis contentarum, niſi à Ro. Pont. vel alio ab eo ad id in ſpecie facultatem habente, præterquam in mortis articulo conſtituti, abſolui nequeant. Omnibus & ſingulis vtriuſque ſexus Chriſtifidelibus, tam laicis, quàm clericis, ſæcularibus & quorumuis ordinum regularibus, & alijs quibuſcunque perſonis, cuiuſcunque ſtatus, gradus, vel conditionis exiſtant, & quacunque Eccleſiaſtica, vel mundana præfulgeant dignitate, etiam S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Patriarchalium, Metropolitanarum, & aliarum Cathedralium Collegiatarum, ac inferiorum Eccleſiarum Prælatis, Clericis, alijſque perſonis Eccleſiaſticis, ſæcularibus & quorumuis ordinum, etiam Mendicantium regularibus, Abbatibus, Prioribus, vel Miniſtris generalibus vel particularibus, Fratribus ſeu religioſis, exemptis & non exemptis: Studiorum quoque Vniuerſitatibus ſæcularibus, & quorumuis Ordinum etiam Mendicantium regularibus: nec non Regibus, Imperatoris Electoribus, Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, Capitaneis, Conductoribus, Domicellis, omnibuſque Officialibus, Iudicibus, Notarijs, Eccleſiaſticis & ſæcularibus, Communitatibus, Vniuerſitatibus, Potentatibus, Ciuitatibus, Caſtris, Terris, & locis, ſeu eorum, vel earum ciuibus, habitatoribus & incolis, ac quibuſuis alijs perſonis Eccleſiaſticis vel regularibus (vt præfertur) per vniuerſum orbem, vbicunque, præſertim in Alemania exiſtentibus, vel pro tempore futuris, ne præfatos errores, aut eorum aliquos, peruerſamque doctrinam huiuſmodi aſſerere, affirmare, defendere, prædicare, aut illi quomodolibet, publicè vel occultè, quouis quæſito ingenio, vel colore, tacitè vel expreſsè fauere præſumant.

Inſuper quia errores præfati, & plures alij continentur in libellis, ſeu ſcriptis cuiuſdam Martini Lutheri, dictos libellos & omnia dicti Martini ſcripta, ſeu prædicationes, in Latino, vel quocunque alio idiomate reperiantur, in quibus dicti errores, ſeu eorum aliquis continentur, ſimiliter damnamus, reprobamus, atque omnino reijcimus, & pro omnino damnatis, reproba-

Digitized by Google

probatis, ac reiectis (vt præfertur) haberi volumus: mandantes in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub pœnis prædictis eo ipſo incurrendis, omnibus & ſingulis vtriuſque ſexus Chriſtifidelibus ſupernùs nominatis, ne huiuſmodi ſcripta, libellos, prædicationes ſeu ſchedulas, vel in eis contenta capitula, errores aut articulos ſupradictos continentia legere, aſſerere, prædicare, laudare, imprimere, publicare, ſiue defendere, per ſe vel alium, ſeu alios directè vel indirectè, tacitè vel expreſsè, publicè vel occultè, aut in domibus ſuis, ſiue alijs publicis vel priuatis locis tenere quoquo modo præſumant: quinimò illa ſtatim poſt harum publicationem vbicunque fuerint, per Ordinarios & alios ſupradictos diligèter quæſita, publicè ſolemniter in præſentia cleri & populi, ſub omnibus & ſingulis ſupradictis pœnis, comburant.

Quod verò ad ipſum Martinum attinet, bone Deus, quid prætermiſimus, quid non fecimus, quid paternæ charitatis omiſimus, vt eum ab huiuſmodi erroribus reuocaremus? Poſtquam enim ipſum citauimus, mitiùs cum eo procedere volentes, illum inuitauimus, atque tam per diuerſos tractàtus cum Legato noſtro habitos, quàm per litteras noſtras hortati fuimus, vt à prædictis erroribus diſcederet, aut ad nos, oblato etiam ſaluo conductu, & pecunia ad iter neceſſaria, ſine metu ſeu timore aliquo, quem perfecta charitas foras mittere debuit, veniret, ac Saluatoris noſtri, Apoſtoliq; Pauli exemplo, non in occulto, ſed palàm facie loqueretur. Quod ſi feciſſet, pro certo (vt arbitramur) ad cor reuerſus, errores ſuos cognouiſſet: nec in Rom. curia, quam tantopere vanis maleuolorum rumoribus pluſquàm oportuit tribuendo, vituperat, tot reperiſſet errata: docuiſſemuſque eum luce clarius, ſanctos Rom. Pontifices prædeceſſores noſtros, quos præter omnem modeſtiam iniuriosè lacerat, in ſuis Canonibus ſeu conſtitutionibus, quas mordère nititur, nunquam erraſſe; quia iuxta Prophetam, nec in Galaad reſina, nec medicus deeſt. Sed obaudiuit ſemper, & prædicta citatione, omnibuſque & ſingulis ſupradictis ſpretis, venire contempſit, ac vſque in præſentem diem contumax, atque animo indurato cenſuras vltra annum ſuſtinuit: & quod deterius eſt, addens mala malis, de citatione huiuſmodi noticiam habens, in vocem temeratiæ appellationis prorupit, ad futurum Concilium, contra conſtitutionem Pij II. ac Iulij II. prædeceſſorum noſtrorum, qua cauetur taliter appellantes haereticorum pœna plectendos (Frustra etiam Concilij auxilium imploraſſet, qui illi ſe non credere palàm confiteretur) vt contra ipſum, tamquam de fide notoriè ſuſpectum, imò verè haereticum, abſque vlteriori citatione, vel mora, ad condemnationem, & damnationem eius, tamquam haeretici, ac ad omnium & ſingularum ſupraſcriptarum pœnarum & cenſurarum ſeueritatem procedere poſſemus. Nihilominus de eorundem fratrũ noſtrorum conſilio, omnipotentis Dei imitantes clementiam, qui non vult mortem peccatoris, ſed magis vt conuertatur & viuat: omnium iniuriarum hactenus nobis, Apoſtolicæq; ſedi illatarum obliti, omni qua poſſumus pietate vtẽ decreuimus, & quantum in nobis eſt, agere, vt propoſita manſuetudinis via ad cor reuertatur, & à prædictis recedat erroribus, vt ipſum tanquam filium illum prodigum ad gremium Eccleſiæ reuertentem, benignè recipiamus. Ipſum igitur Martinum, & quoſcunque ei adhærentes, eiuſque receptatores & fautores, per viſcera miſericordiæ Dei noſtri, & per aſperſionem ſanguinis Domini noſtri Ieſu Chriſti, quo & per quem humani generis redemptio, & ſanctæ matris Eccleſiæ ædificatio facta eſt, ex toto corde hortamur, & obſecramus, vt ipſius Eccleſiæ pacem, vnitatem & veritatem, pro qua ipſe Saluator tam inſtanter orauit ad Patrem, turbare deſiſtant, & à prædictis tam perniciosis erroribus prorſus abſtineant: inuenturi apud nos, ſi effectualiter paruerint, & paruiſſe per legitima documenta nos certificauerint, paternæ charitatis affectum, & apertum mãſuetudinis & clementiæ fontem.

Inhibentes nihilominus eidem Martino ex nunc, vt interim ab omni prædicatione, ſeu prædicationis officio omnino deſiſtat. Alioquin, vt ipſum Martinum, ſi fortè iuſtitiæ, & virtutis amor à peccato non retrahat, indulgentiæque ſpes ad pœnitentiam non reducat, pœnarum terror coerceat diſciplinæ, eundem Martinum, eiuſ-

que

que adhærentes, complices, fautores, & receptatores, tenore præſentium requirimus & monemus, in virtute ſanctæ obedientiæ & ſub prædictis omnibus & ſingulis pœnis, eo ipſo incurrendis, diſtrictè præcipiendo mandamus, quatenus infrà ſexaginta dies, quorum viginti pro primo, viginti pro ſecundo, & reliquos viginti dies pro tertio & peremptorio termino aſſignamus, ab affixione præſentium in locis infraſcriptis, immediatè ſequentes numerandos, ipſe Martinus, complices, fautores, adhærentes, & receptatores prædicti, à præfatis erroribus, eorumque prædicatione ac publicatione & aſſertione, defenſione quoque, & librorum, ſeu ſcripturarum editione ſuper eiſdem, ſiue eorum aliquo omnino deſiſtant, libroſque ac ſcripturas omnes & ſingulas, præfatos errores, ſeu eorum aliquos quomodolibet continentes, comburant, vel comburi faciant; Ipſe etiam Martinus errores & aſſertiones huiuſmodi omnino reuocet, ac de reuocatione huiuſmodi per publica documenta in forma iuris valida, in manibus duorum Prælatorum conſignata, ad nos infrà alios ſimiles ſexaginta dies trãſmittenda, vel per ipſum met (ſi ad nos venire voluerit; quod magis placeret) cum præfato pleniſſimo ſaluo conductu, quem ex tunc concedimus, deferenda, nos certiores efficiat, vt de eius vera obedientia, nullus dubitationis ſcrupulus valeat remanere. Aliàs ſi (quod abſit) Martinus præfatus, complices, fautores, adhærentes, & receptatores prædicti ſecus egerint, ſeu præmiſſa omnia & ſingula infra terminum prædictum cum effectu nõ adimpleuerint, Apoſtoli imitantes doctrinam, qui hæreticum hominem, poſt primam & ſecundam correptionem, vitandum docuit, ex nunc prout ex tunc, & è conuerſo, eundem Martinum, complices, adhærentes, fautores, & receptatores præfatos, & eorum quemlibet, tamquam aridos palmites in Chriſto non manentes, ſed doctrinam cõtrariam, Catholicæ fidei inimicam, ſiue ſcandaloſam, ſeu damnatam, in non modicam offenſam diuinæ maieſtatis, ac vniuerſalis Eccleſiæ & fidei Catholicæ detrimentum & ſcandalum dogmatizantes & prædicantes, claues quoque Eccleſiæ vilipendentes, notorios & pertinaces hæreticos eadem autoritate fuiſſe & eſſe declarantes, eoſdem vt tales, harum ſerie condemnamus, & eos pro talibus haberi ab omnibus vtriuſque ſexus Chriſtifidelibus ſupradictis volumus & mandamus. Boſq; omnes & ſingulos omnibus ſupradictis & alijs contra tales à iure inflictis pœnis, præſentium tenore ſubijcimus, & eiſdem irretititos fuiſſe & eſſe decernimus, & declaramus.

Inhibemus preterea ſub omnibus & ſingulis præmiſſis pœnis, eo ipſo incurrendis, omnibus & ſingulis Chriſtifidelibus ſuperius nominatis, ne ſcripta etiam præfatos errores non continentia, ab eodem Martino quomodolibet condita vel edita, aut condenda vel edenda, ſeu eorum aliqua, tanquam ab homine orthodoxæ fidei inimico, atque ideo vehementer ſuſpecta, & vt eius memoria omnino deleatur de Chriſtifidelium conſortio, legere, aſſerere, prædicare, laudare, imprimere, publicare, ſiue defendere per ſe vel alium, ſeu alios, directè vel indirectè, tacitè vel expreſsè, publicè vel occultè, ſeu in domibus ſuis ſiue alijs locis, publicis vel priuatis, tenere quoquo modo præſumant: quinimò illa comburant, vt præfertur. Monemus inſuper omnes & ſingulos chriſtifideles ſupradictos, ſub eadem excommunicationis latæ ſententiæ pœna, vt hæreticos prædictos declaratos & condemnatos, mandatis noſtris non obtemperantes, poſt lapſum termini ſupradicti euitẽt, & quantum in eis eſt, euitari faciant, nec cum eiſdem, vel eorum aliquo commerciũ, aut aliquam conuerſationem, ſeu communionem habeant, nec eis neceſſaria miniſtrent. Ad maiorem præterea dicti Martini, ſuorumque complicum, fautorum & adhærentium, ac receptatorum prædictorum, ſic poſt lapſum termini prædicti declaratorum hæreticorum & condemnatorum confuſionem, vniuerſis & ſingulis vtriuſque ſexus Chriſtifidelibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Patriarchalium, Metropoltanarum, & aliarum Cathedralium, Collegiatarum, ac inferiorum Eccleſiarum Prælatis, Capitulis, aliiſque perſonis Eccleſiaſticis, ſæcularibus, & quorumuis Ordinum, etiam Mendicantium (præſertim eius congregationis, cuius dictus Martinus eſt profeſſus, & in

qua

qua degere vel morari dicitur) regularibus, exemptis & non exemptis, necnon vniuerſis & ſingulis Principibus, quacunque Eccleſiaſtica vel mundana fulgentibus dignitate, Regibus, Imperatoris Electoribus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, Capitaneis, Conductoribus, Domicellis, Communitatibus, Vniuerſitatibus, Potentatibus, Ciuitatibus, terris, Caſtris, & Locis, ſeu eorum habitatoribus, ciuibus & incolis, omnibuſque alijs & ſingulis ſupradictis, per vniuerſum orbem, præſertim in eadem Alemania conſtitutis - Mandamus, quatenus ſub prędictis omnibus & ſingulis pœnis, ipſi vel eorum quilibet, præfatum Martinum, complices, adhærentes, receptantes, & fautores perſonaliter capiant, & captos ad noſtram inſtantiam retineant, & ad nos mittant: reportaturi pro tam bono opere à nobis & ſede Apoſtolica remuneratione, præmiumque condignum: vel ſaltem eos & eorum quemlibet, de Metropolitanis, Cathedralibus, Collegiatis, & alijs Eccleſijs, Domibus, Monaſterijs, Conuentibus, Ciuitatitibus, Dominijs, Vniuerſitatibus, Communitatibus, Caſtris, Terris ac locis reſpectiuè, tam Clerici & Regulares, quam laici omnes & ſinguli ſupradicti omnino expellant. Ciuitates vero, dominia, teras, caſtra, villas comitatus, fortalitia, oppida, & loca quæcunque vbilibet conſiſtentia eorum & earum reſpectiuè: Metropolitanas, Cathedrales, Collegiatas & alias Eccleſias, Monaſteria, Prioratus, Domus, Conuentus, & loca religioſa vel pia cuiuſcunque ordinis, vt præfertur, ad quæ præfatum Martinum, vel aliquem ex prædictis declinare contigerit, quamdiu ibi permanſerint, & triduo poſt receſſum Eccleſiaſtico ſubijcimus interdicto.

Et vt præmiſſa omnibus innoteſcant, mandamus iuſuper vniuerſis Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis Patriarchalium, Metropolitanarum, & aliarum Cathedralium ac Collegiatarum Eccleſiarum Prælatis, Capitulis, alijſque perſonis Eccleſiaſticis, ſæcularibus & quorumuis ordinum ſupradictorum regularibus, Fratribus Religioſis, Monachis, exemptis & non exemptis ſupradictis vbilibet, præſertim in Alemania conſtitutis, quatenus ipſi, vel eorum quilibet ſub ſimilibus cenſuris & pœnis, eo ipſo in currendis, vt Martinum, omneſque & ſingulos ſupradictos, qui elapſo termino huiuſmodi mandatis, ſeu monitis noſtris nõ paruerint, in eorum Eccleſijs, Dominicis & alijs feſtiuis diebus, dum inibi maior populi multitudo ad diuina conuenerit, declaratos hæreticos & condemnatos publicè nuncient, faciantque & mandent ab alijs nunciari, & ab omnibus arctiùs euitari. Nec nõ omnibus Chriſtifidelibus, vt eos euitent, pari modo ſub prædictis cenſuris & pœnis. Et præſentes literas vel earum tranſumptum ſub forma infrá ſcripta factum, in eorum Eccleſijs, Monaſterijs, Domibus, Conuentibus, & alijs locis, legi, publicari, atque affigi faciant. Excommunicamus quoque & anathematizamus omnes & ſingulos, cuiuſcunque ſtatus, gradus, conditionis, præeminentiæ, dignitatis aut excellentiæ fuerint, qui, quo minus præſentes literæ, vel earum tranſumpta, copiæ ſeu exemplaria in ſuis terris & dominijs legi, affigi & publicari poſſint, fecerint: vel quoquo modo procurauerint per ſe vel alium ſeu alios publicè vel occultè, directè vel indirectè, tacitè vel expreſsè. Poſtremò, quia difficile foret præſentes literas ad ſingula quęque loca deferri, in quibus neceſſarium foret: volumus & Apoſtolica autoritate decernimus, quod earum tranſumptis manu publici Notarij confectis & ſubſcriptis, vel in alma vrbe impreſſis, & ſigillo alicuius Eccleſiaſtici prælati munitis, vbique ſtetur, & plena fides adhibeatur, prout originalibus literis ſtaretur & adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. Et ne præfatus Martinus, omneſque alij ſupradicti, quos præſentes literæ quomodolibet concernunt, ignorantiam earundem literarũ, & in eis contentorum omnium & ſingulorum prætendere valeant, literas ipſas in Baſilicæ principis Apoſtolorum, & Cancellariæ Apoſtolicæ, nec non Cathedralium Eccleſiarum Brandeburgen. Miſnen. & Meſpergen. valuis affigi, & publicari debere volumus: decernentes, quod earundem literarum publicatio ſic facta, ſupradictum Martinum, omneſque alios & ſingulos prænominatos, quos literæ huiuſmodi quomodolibet concernunt, perinde arctent, ac ſi literæ ipſæ die affixionis & publi-

publicationis huiuſmodi eis perſonaliter lectæ, & intimatæ forent: cum non ſit veriſimile, quod ea, quæ tam patenter fiunt, debeant apud eos incognita remanere. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ſeu ſi ſupradictis omnibus & ſingulis, vel eorum alicui, aut quibuſuis alijs à Sede Apoſtolica prædicta, vel ab ea poteſtatem habentibus ſub quauis forma, etiam confeſſionali, & cum quibuſuis etiam fortiſſimis clauſulis, aut ex quauis cauſa ſeu grandi conſideratione, indultum vel conceſſum exiſtat, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas, non facientes plenam & expreſſam ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales id importantes, de indulto huiuſmodi mentionem, eiuſdem indulti tenores, cauſas & formas perinde ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, ita vt omnino tollantur, præſentibus pro expreſſis habentes.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ damnationis, reprobationis, reiectionis, decreti, declarationis, inhibitionis, voluntatis, mandati, hortationis, obſecrationis, requiſitionis, monitionis, aſſignationis, conceſſionis, condemnationis, ſubiectionis, excommunicationis, & anathematizationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius, ſe nouerit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo quingenteſimo vigeſimo, decimo ſeptimo Calendas Iulij, Pontificatus noſtri anno octauo.

Viſa R. Milaneſius Albergatus.

Tit. 1.

De Congregat. S. R. & Vniuerſalis Inquiſit.

CVm Luteri peſtifera doctrina non tantum in Septentrionales partes, verum etiam in Angliam, Galliam, atq; Italiam, aliaſque orbis partes dilaberetur, Cardinales F. Io. Aluarez de Toledo ex Ducibus Albæ noſtri Prædicatorum Ordinis, & Io. Petrus Carafa, animaduertentes ruinam maximam fidelibus imminentem, cum Paulo III. vt Sacrum Inquiſitionis tribunal in Vrbe reſtitueretur, ac conſtabiliretur, egère, quod & Pontifex Max. præſtitit feſtinanter. Quo autem anno incertum putat Paramus, id contigiſſe ab anno 1539. ad annum 1542. aſſerens. Fernandez autem in annum milleſimum quingenteſimum quadrageſimum tertium id reicit. Certum eſt autem Paulum III. huiuſmodi Sacram Congregationem Cardinalium inſtituiſſe anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo ſecundo, data de hac re Apoſtolica Conſtitutione 12. Cal. Auguſti, & creatis, non quatuor, vt authores præfati referunt, ſed ſex S.R.E. Cardd. Generalibus, & Generaliſſimis Inquiſitoribus pro negocijs fidei in Romana Curia, nempe Io. Petro Carafa, tit. S. Clementis. F. Io. de Toledo tit. S. Sixti Ord. Prædicat. Petro Paulo Pariſio tit. S. Balbinæ, Bartholomeo Guidiccione tit. S. Cæſarij. F. Dionyſio Laurerio Ord. Seruorum tit. S. Marcelli, & F. Thomas Badia Ord. Prædicat. tit. S. Silueſtri. En Apoſtolica conſtitutio.

PAVLVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei

Ad futuram rei memoriam.

LIcet ab Initio noſtræ ad ſummi Apoſtolatus apicem aſſumptionis, id ſemper nobis cordi fixum inſtiterit, vt fides Catholica vbique floreret, & augeretur, ac omnis hæretica pranitas à Chriſtifidelibus noſtra diligentia procul pelleretur; nec non diabolica fraude ſeducti, viam veritatis cognoſcerent, & ad gremium, & vnitatem Eccleſiæ reducerentur, & ſi qui animi peruerſitate ducti, in eorum damnato propoſito perſiſterent, ita plecterentur, vt eorum pœna alijs tranſiret in exemplũ. Nihilominus ſperantes quandoq; eoſdem ſic ſecundos, tum Dei omnipotentis miſericordia, tum fidelium orationibus, ac doctorum virorum prædicationibus errores ſuos recognituros, & illis abiuratis

ad

ad Sanctam Eccleſiam Catholicam redituros, & ſi id aliquantum differrent, auctoritate ſacri œcumenici, & generalis Concilij quod ad id in primis propediem celebrare ſperabamus deterritos, veram & Catholicam fidem amplexuros, & ea mediante in ſemitis iuſtitiæ ambulaturos fore negocium inquiſitionis hæreticæ prauitatis huiuſmodi in hanc vſque diem diſtulimus.

§. 1. Verùm cum Concilium huiuſmodi ex diuerſis rationabilibus cauſis, & præſertim bellorum turbinibus, quæ hactenus inter Principes Chriſtianos viguerunt, non dum inchoari potuerit, & humani generis hoſte procurante, fidelium animi nouis hereſibus in dies magis polluantur, omniaque ſchiſmatis diſſidijs repleantur, laceraturque fere Chriſtiani nominis vnitas, inconſutiliſque Chriſti tunica ſcindatur.

§. 2 Nos ne, dum dies Concilij per nos nouiſſime indicti expectatur, omnia in deterius labantur, prouidere volentes, ac nequeuntes per nos ſolos, alijs etiam arduis occupatos curis, omnia exequi, dilectorumque filiorum noſtrorum Ioannis Petri Sancti Clementis, Ioannis S. Sixti, Petri Pauli S. Balbinæ, Bartholomæi S. Cæſarei, Dionyſij, & Thomæ S. Siluestri tit. Presbyterorum Cardinalium fidem, doctrinam, & virtutem perſpectas habentes, ac de eis plurimum in Domino confidentes, eoſdem Io. Petrum, & Ioannem, ac Petrum Paulum, & Bartholomæum, nec non Dionyſiium, & Thomam Cardinales, noſtros & Apoſtolicæ Sedis in omnibus, & ſingulis Reipublicæ Chriſtianæ Ciuitatibus, Oppidis, Terris, & locis, tam citra, quam vltra montes vbilibet, etiã in Italia conſiſtentibus, ac in Romana Curia, ſuper negotio fidei, Gommiſſarios & Inquiſitores Generales, & generaliſſimos authoritate Apoſtolica tenore præſentium conſtituimus, & deputamus.

§. 3. Ac eis contra omnes, & ſingulos à via Domini, & fide Catholica aberrantes, ſeu de eadem fide male ſentientes, aut alias quomodolibet de hæreſi ſuſpectos, illorumque ſequaces, fautores, & defenſores, ac eis auxilium, conſilium, vel fauorem, publicè vel occultè, directè vel indirectè præſtantes, cuiuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, præeminentiæ fuerint, etiam abſque Ordinariis locorum, etiam in cauſis in quibus ipſi interuenire habent, inquirendi, & per viam inquiſitionis, vel inueſtigationis, ſeu alias etiam ex officio procedendi, ac culpabiles quoſcumque, ſeu ſuſpectos præcedentibus inditijs, carceribus mancipandi, ac contra eos vſque ad finalem ſententiam incluſiue procedendi, culpabiles repertos, pœnis iuxta Canonicas ſanctiones debitis puniendi, ac vltimo ſupplicio damnatorum bona, prout iuris fuerit publicandi.

§. 4 Nec non ad effectum præmiſſorũ, Procuratorem fiſcalem, & Notarios publicos, & alios officiales ad præmiſſa neceſſarios, & opportunos, etiam Clericos, ſiue Religioſos cuiuſcumque Ordinis fuerint deputandi, & conſtituendi.

§. 5 Et ſi neceſſe fuerit aliquos Clericos ſeculares, aut cuiuſcumque Ordinis Regulares, etiam in Sacris, & præsbyteratus ordinibus conſtitutos propter præmiſſa degradari, per quemcumque Catholicum Antiſtitem, quem prædicti Cardinales duxerint deputandum, conuocatis, & ſibi ad hoc aſſiſtentibus duobus Abbatibus, aut alijs perſonis in dignitate Eccleſia conſtitutis, ad actualem degradationẽ eorundem Clericorum, eorumque Curię ſeculari traditionem, ſeu dimiſſionem, aliàs prout etiam iuris fuerit, procedi faciendi.

§. 6 Ac contradictores quosiibet & rebelles ſententijs, cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis, ac priuationis omnium, & ſingulorum beneficiorum, & officiorum Eccleſiaſticorum per eos quomodolibet obtentorum, nec non inhabilitationis ad illa, & alia in poſterum obtinenda, alijſq; opportunis iuris remedijs, appellationis diffugio ſemoto, compeſcendi.

§. 7 Et auxilium brachij ſecularis inuocandi, omniaque, & ſingula alia, quæ prædicti Cardinales ad hæreſes, & in fide huiuſmodi errores ad præſens in Republica Chriſtiana vbilibet vrgentes reprimendos, & radicitus extirpandos, neceſſaria fore cognouerint, & ad officium Inquiſitionis hæreticæ prauitatis de iure pertinent faciendi, gerendi, ordinandi, exercendi, & exequendi.

Digitized by Google

§. 8 Nec non ad præmissa omnia, & singula, in quibusuis Ciuitatibus, terris, & locis, de quibus eisdem Cardinalibus videbitur, & quoties ipsi Cardinales opus esse cognouerint, alias personas Ecclesiasticas idoneas, litteratas, & Deum timentes in Theologia Magistros, seu in altero iurium doctores, licentiatos, aut Baccalaureos in aliqua Vniuersitate Studij generalis graduatos, in trigesimo eorum ætatis anno adminus constitutos, seu Ecclesiarum Cathedralium Canonicos, vel aliàs dignitate Ecclesiastica præditos, cum simili aut limitata facultate, substituendi, & subdelegandi, ac eos in toto vel in parte, simul vel successiue ad eorundem Cardinalium libitum, etiam in negocijs, & causis per eos tunc inceptis reuocandi, & loco ipsorum alios similiter qualificatos deputandi; ita tamen, quod prædicti Cardinales, & alijs ab eis pro tempore deputati, de absolutionibus, & reconciliationibus eorũ, qui ad veritatis lumen redire voluerint, quas nobis expresse reseruamus, ac alijs, quam hæresis crimen sapientibus delictis & excessibus, se intromittere nequeant, plenam, & omnimodam facultatem eisdẽ autoritate, & tenore concedimus.

§. 9 Et nihilominus authoritate, & tenore præmissis statuimus, & ordinamus quod omnes & singulæ appellationes per eos contra quos vigore præsentium procedi contigerit, à quibuscumque per ipsos Cardinales deputatis pro tempore interponendæ, ad eosdem Cardinales deuolui debeant, ipsique Cardinales causas appellationum huiusmodi cum omnibus, & singulis earum incidentibus, dependentibus emergentibus, annexis, & connexis audire, cognoscere, & decidere.

Ac in quacumque instantia fuerint, fine debito terminare, ac executioni debitæ demandare.

§. 10 Et tam in causis appellationum huiusmodi, quàm aliàs ad effectum præmissorum omnium, quos opus fuerit, tam in dicta Curia, quam extra eam, & in partibus etiam per edictum publicum, constito summariè, & extraiudicialiter de non tuto ad eos accessu, citare, ac quibus inhibendum fuerit inhibere, & appellantes simpliciter vel ad cautelam à quibuscumque excommunicationis, & alijs sententijs censuris, & pœnis Ecclesiasticis in eos latis, absoluere possint, pro vt de iure fuerit faciendum. Decernentes quæcumque per ipsos Cardinales, seu ab eis deputatos in præmissis quomodolibet pro tempore gesta, plenam roboris firmitatem obtinere & perpetuò inuiolabiliter obseruari debere.

§. 11 Et sic per quoscumque Iudices, & Commissarios quauis authoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & authoritate iudicari, & diffiniri debere, nec non irritum & inane, quicquid secus super his, à quocumque quauis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 12 Non obstantibus felicis recordationis Bonifacij Papæ Octaui prædecessoris nostri, quæ cauetur, ne quis extra Ciuitatem suam vel diœcesim nisi in certis casibus, & in illis, vltra vnam dietam à fine suæ diœcesis, ad iudicium euocetur, seu ne Iudices qui à Sede prædicta deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alijs vices suas committere præsumant, & de duabus dictis in Concilio generali edita, ac alijs constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis contrarijs quibuscumque. Aut si personis prædictis, vel quibusuis alijs communiter vel diuisim ab eadem fit Sede indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari, aut extra vel vltra certa loca, ad iudicium euocari non possint, per litteras Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, & quibusuis alijs priuilegijs, indulgentijs, & litteris Apostolicis, sub quibuscumque tenoribus, & formis quomodolibet concessis confirmatis, & innouatis, per quæ præsentium litterarum & iurisdictionis iplorum Cardinalium in præmissis executio impediri quomodolibet vel differri possit, quæ quo ad hoc ipsis, aut alicui eorum minimè suffragari posse vel debere decernimus.

§. 13 Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ constitutionis, deputationis, reseruationis, concessionis statuti, ordinationis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præsumpserit, indignã-

gnationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

Dat. Romæ apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicę 1542. duodecimo Kal. Auguſti Pont. noſtri Anno octauo. *Ex Bullario Romano.*

Hi Cardinales Bononię anno 1543. promulgarunt edictum cont. vendentes, & tenentes libros prohibitos.

Delecti ſunt, his peractis, à Sacra Congregatione iuxta facultatem ſidi datam à Pont. & alij inferiores Miniſtri eiuſdem Sacri tribunalis, inter quos eminet Generalis Commiſſarius illius; & ad inſtantiam Cardinalis Carafæ tale munus obtinuit P. Mag. F. Theophilus de Tropeia, vir doctiſſimus, ab eodem Carrafa proprij Theologi titulo antea condecoratus, atq; Paulo Pontifici pro Commiſſarij munere propoſitus, ſingularique in agendis prudentia, & dexteritate præditus, qui demandatum ſibi munus vſque ad an. 1551. quo compleuit dies ſuos, exercuit, ſuffectuſq; eſt in eius locum P. F. Michael Ghiſlerius, de quibus infra. *Fernandez vbi ſupra & Theodorus Vallus de Vir. Illuſt. Prou. Regni Ord. Prad. par. 4. & Param. de Orig. S. Inquiſit. lib. 2. tit. 2. cap. 1.*

Conſtabiliturus firmiori fundamento S. Inquiſitionis tribunal à ſe erectum Paulus Pont. quinque alios viros, Theologos præſtantiſſimos deinde eidem adiunxit, vt conſultationibus intereſſent, qui Conſultoris nomen ſunt poſtmodum conſecuti: hi autem fuere PP. FF. Franciſcus Romeus Magiſter Generalis Ord. Præd. Bartholomæus Spina Mag. Sacri Palatij, & Albertus de Gattaro eiuſdem Ordinis cum quodam F. Dominico lectore Theologiæ, quem Dominicanum aſſerit Lucarinus in ſuis adnotationibus ad Indicem librorum prohibitorum, Auguſtinianum autem dicit Card. Pallauicinus in hiſt. Concilij Trid. lib. 8. cap. 1. & Iacobus Barba Auguſtinianus Apoſt. Sacriſta.

Horum quatuor Cardinalium Inquiſitorum Generaliũ duobus, Badia an. 1547. & Guidicciono 1549. defunctis, ſubſtituuntur Cardd. Marcellus Ceruinus, qui Marcellus II. Pontifex Max. dictus eſt, & Franciſcus Sfondratus tit. S. Anaſtaſiæ Cremonen. huicque pariter è mortalibus ſublato, Rodulphus Pius Cardinalis Carpenſis ſubrogatur. Abſente poſtmodum ab Vrbe Card. Ceruino, tres alij Cardinales fuere eidem S. Congregationi adiuncti, Hieronymus Verallus tit. S. Martini in Montibus, Iacobus Puteus tit. S. Simeonis, atque Sebaſtianus Pighius tit. S. Calixti. *Paramus vbi ſup.*

Sub Iulio III. anno 1550. erant Generales Inquiſitores Io. Petrus Epiſc. Tuſculanus Card. Carafa, F. Io. Aluarez de Toledo Ord. Præd. Card. Burgen. Marcellus Card. Ceruinus, & Franciſcus Card. Sfondratus, vt teſtatur idem Pontifex in ſua Conſtit. *Illius qui miſericors* edita 3. Cal. Maij anno 1550. Pont. ſui 1. *Ex eod. Param.*

Anno reparatæ ſalutis milleſimo quingenteſimo quinquageſimo ſeptimo Idib. Martij ad ſacram purpuram euectus Frater Michael Ghislerius Card. Alexandrinus à Paulo Papa IV. vnus ex Generalibus Inquiſitoribus ſtatim conſtituitur eſt, qui tanquam Præfectus Sacræ Cõgregationis, vt negocia ad illud ſacrum tribunal ſpectantia commodius cum Pontifice conferre valeret, in Apoſtolico Palatio Vaticano ædes inhabitandas obtinuit, quo in munere ſequentes patentes litteras Matthæo Lachio, & Gabrieli Martenet Ord. Præd. dedit.

NOS F. MICHAEL GHISLERIVS

MIſeratione diuina tit. Sanctæ Mariæ ſuper Mineruam S. R. E. presbyter Cardinalis Alexandrinus vulgariter nuncupatus, ac in toto chriſtiano orbe vnus ex Inquiſitoribus Inquiſitor generalis. Per preſentes fidem indubitatam facimus, & in verbo veritatis atteſtamur, qualiter Sanctiſs. in Chriſto Pater, & Dominus noſter D. Paulus diuina prouidentia PP. *Quartus in noſtra præſentia, nobiſque clarè, atque diſtinctè audientibus in priuata audientia, ad promouendum ſanctæ Inquiſitionis officium, viua vocis oraculo elegit, creauit, ac conſtituit ſuos, & dictæ Inquiſitionis ſecretos, & peculiares Nuncios perſonaliter coram S. Sanctitate genibus flexis conſtitutos Reuerendos Patres; & ſacræ Theologiæ doctores de Ordine Fratrum Prædicatorum, videlicet Mag. Matthæum Lachium Prouinciæ Romanæ, & Magiſtrum Gabrielem Mertenet congregationis*

Gallicanæ eiusdem S.D. N. Pœnitentiarum, quibus, coniunctim, ac etiam cuilibet eorum diuisim, in virtute spirit. Sanctitati, & Sanctæ obedientiæ percipiendo, liberam, ac plenam potestatem, atque auctoritatem dedit, diligenter vbiquorumque locorum inuestigandi, perquirendi, & melioribus, atque secretarioribus, quibus poterunt vijs, & modis rescisciendi omnes & singulas personas de hæresis crimine infectas, vel suspectas cuiuscunque conditionis, gradus, præeminentiæ ac dignitatis, Episcopalis, Archiepiscopalis, Patriarchalis, vel etiam maioris, & superioris existant, si qui forte (quod absit) huiusmodi labe contaminati, aut suspecti reperiantur: Concedens eisdem facultatem vnum, vel plures Notarios creandi ad examinandos testes idoneos, & informationes faciendas circa quascunque personas de hæresi (vt premittitur) infectas, vel suspectas, cum potestate excommunicãdi inobedientes, & reuelare nolentes, & cetera prorsus omnia exequendi, quæ pro extirpatione hæresum necessariò S. Sancti referenda videbuntur. Concessit propterea ex gratia speciali, & ex paterna erga seductos commiseratione, eisdem Patribus, & Magistris omnimodam potestatem, idque in foro conscientiæ tantùm, absoluendi ab omni vinculo excommunicationis, suspensionis, & interdicti quoscunque verè, & non fictè pœnitentes, & ad gremium Sanctæ Matris Ecclesiæ, & obedientiam Romani Pont. Christi Redemptoris nostri in terris Vicarij redire cupientes, qui quouis modo ob crimen hæresis in censuras, & pœnas ecclesiasticas, præsertim contentas in Bulla legi solita in Cœna Domini, incurrerint. Concessit insuper facultatem cum ijs, qui indiguerint, dispensandi super irregularitate, seu irregularitatibus quibuscunque propterea incursis, & restituendi eosdem pristinæ suorum ordinum, & officiorum executioni; imposita tamen prius iuxta ipsorum conscientiam & pœnitentium qualitatem satisfactione salutari. In quorum fidem, & testimonium præsentes, etiam de Sanctitatis suæ mandato manu propria subscripsimus, & sigilli nostri maioris iussimus appensione communiri. Datum Romæ in sacro Palatio, & loco nostræ præsentis habitationis, Die vigesima quinta mensis Octobris M. D. L. V. Pontificatus eiusdem S. D. N. Anno Tertio.

F. M. G. Card. Alexand.

Sequenti anno iam in cinerem redactis nostro Card. de Toledo & ferè omnibus alijs Cardinalibus, quibus S. Inquisitionis negocium fuerat demandatum, Paulus IV. P. M. eundem Cardinalem Alexandrinum tit. S. Mariæ super Mineruam Presb. Cardinal. S.R.E. Summum Inquisitorem cum ampliſſima facultate, atq; auctoritate creauit, eidem S. Tribunalis totali cura demandata, qui tantam præfecturam vsque ad Pij IV. assumptionem sustinuit.

Electus Summus Pontifex post decessum Paoli IV. Pius IV. die 26. Decemb. anno 1559. in Consistorio 12. Ianuarii sequentis anni 1560. habito, quatuor Cardinales collegas in regimine S. Inquisitionis Alexandrino adiunxit, prout sequenti testimonio Actorum Consist. eiusdem Pij Papæ elucescit. *Die 12. Ianuarij 1560. in primo Consistorio Pius IV. adiunxit Cardinali Alexandrino quatuor alios Cardd. collegas in officio Inquisitionis, qui fuere Carpensis, Paracchus, Putcus, & Tremensis.*

Licet autem præfatos Cardd. Collegas in officio Inquisitionis Alexandrino Pontifex cõstituerit, Sumi Inquisitoris tamen præfecturam, titulumque ab eo non amouit, deferebanturque vt prius ad ipsum causæ huius S. Tribunalis ex toto Christiano Orbe, quas ipse cum Collegij Cardd. atque etiam ipso Pontifice Max. conferebat, assumptaque decreta nunciabat. Qua de re audiamus Cabutium gestorum Pij V. accuratiſſimum Scriptorem in eius vita lib. 1. cap. 6. *Post quatuor fere mensiũ interregnum,* (inquit ipse,) *subrogatus est Io. Angelus Medices Card. Mediolanen. Pius IV. nuncupatus, qui licet nonnullis eiusdem Pauli fauore, & clientela antea nitentibus aperte sit aduersatus, & in plerosq; principes viros eius consanguineos grauiter animaduerterit, Michaelem tamen in ipso Summi Inquisitoris munere firmatum esse voluit, ac paulo post vt pro statu sui dignitate melius ipse posset inde sibi prouidere, eũ è Nepesino, Sutrinoque Episcopatu ad regendam Montis Regalis in subalpinis Ecclesiam transtulit.*

Perstitit igitur Cardinalis Alexandrinus F. Michael Ghislerius in Summi Inquisitoris Præfectura, vsque ad suam in Pont. Max. electionem, quæ Catholicæ Ecclesiæ fœliciter contigit die septima Ianuarij an-

Digitized by Google

anno milleſ. quingenteſ. ſexageſimo ſexto, Pij V. ad S. Caroli Borromei inſtantiam, in Auunculi conſeruandam memoriã ſibi nomine aſſumpto, quem Summi Inquiſitoris titulum alteri non conceſſit, ſed ſibi illud, & negociũ omne arduum reſeruauit.

Fuit itaque noſter Card. Alexandrinus vnicus in Dei Eccleſia S. R. E. Summus Inquiſitor, qui ſeptem annis tantam præfecturam ſuſtinuit maximo cum Catholicæ fidei incremento, atque hæreticorum damno. Inter plurima autem memoria digna ab eo patrata meritò recenſetur cauſa facta contra quoſdam Epiſcopos hæreſis labe coinquinatos, contra quos Pius IV. in Conſiſtorio ad ſententiam definitiuam proceſſit die 22. Octob. anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo tertio, Card. Pallauicino in Hiſt. Concilij Tridentini lib. 23. cap. 6. num. 7. factum ita referente. *Mentre contendeuaſi in Trento cõ li Spagnoli, il Pontefice in Concistorio il dì ventesimo secondo d'Ottobre, à relatione del Card. Alessandrino Supremo Inquisitore, per istanza del Procurator fiscale, col voto quini udito di tutti i Cardinali, era proceduto à sentenza contro sette Vescoui citati, e contumaci per inditio d'eresia in Francia*, Horum autem Epiſcoporum nomina recenſentur in Conſiſt. Actis ſupra citatis die 22. Octob. & eodem anno 1563. Antonius olim Epiſcopus Trecen. Io. Epiſc. Valentinen. Io. Epiſc. Vticen. Carolus Epiſcop. Carnoten. Aloytius Epiſcop. Lauſanen. Claudius Epiſcop. Oloren. & Io. Archiep. Aquen. quos poſtmodum, præter Trecen. Epiſc. idem Pont. Max. omnibus dignitatibus, atque beneficijs priuauit.

Anno 5. ſui Pontificatus Pius IV. octo alios Cardinales Alexandrino Collegas in negocijs Sacræ Inquiſitionis adiunxit, nempe Saracenum, Cicadam, Doleram, Simonettum, Borromæum, Vitellium, Alciatum, Ioanemque Sauium Reumanum Gallum. *Param. loco ſuprad.*

Ad Apoſtolicum culmen aſſumptus noſter Cardinalis Alexandrinus ſub Pij V. nomine, Cardinalium Generalium Inquiſitorum numerum ad quaternarium reduxit, Bernardino Scoto, Scipione Rebiba, Franciſco Pacecchio, Ioanneque Franciſco Gambara ad hoc delectis. *Param. ibid.*

In æternam requiem translato Pontifice Sanctiſſimo Pio V. deligitur Pontifex Max. Gregorius XIII. ſub quo anno 1584. ſex Cardinales Inquiſitorum Generalium munere fungebantur, nempe Io. Franciſcus Gambera, Iacobus Sabellus, Ludouicus Madrutius, Io. Antonius Fachinettus, qui poſtea fuit Innocentius Papa IX. & Iulius Antonius Sanctorius, atq; Io. Bapt. Caſtaneus, & ipſe Pont. Max. ſub nomine Vrbani VII. electus. *Paramus vbi ſup.*

In cineres redacto Gregorio, Catholicæ Eccleſiæ Pontifex Maximus deligitur F. Fœlix Perettus Card. de Montealto, Pontifex verè glorioſiſſimus, & hic anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo ſeptimo, Moyſis exemplo, qui diuino monitu ſeptuaginta ſeniorum Senatum conſtituit ad onus Iſraelitici populi ſuſtentandi, ne ſolus ipſe grauaretur, vt Exodi 18. teſtatur Spiritus Sanctus, conſtabilito ſeptuaginta Cardinalium numero, quindecim Congregationes Cardinalium in Vrbe conſtituit pro faciliori Romanæ Curiæ, ſtatus Eccleſiaſtici, atque vniuerſæ Chriſtianæ Reipub. negociorum, cauſarumque expeditione; & inter cæteras primam omnium, tanquam nobiliorem, chriſtianæque Reipub. magis perneceſſariam approbauit Congregationem S. Rom. & Vniuerſalis Inquiſitionis, gratias, priuilegiaque eidem à Prædeceſſoribus ſuis conceſſa confirmando, dato Apoſtolico diplomate ſupradicto anno 1587. Pontificatus ſui 3. 11. Cal. Febr. quod eſt ſequentis tenoris.

SIXTVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

IMmenſa æterni Dei omnium opifex Sapientia à fine, vſque ad finem fortiter attingens &c.

§. 1 In primis igitur, quoniam fides, ſine qua impoſſibile eſt placere Deo, totius ſpiritualis ædificationis fundamentum eſt, cupientes hoc prætioſum depoſitum, quod nobis potiſſimum à Chriſto Domino in Beato Petro Apoſtolo eſt creditum, aduerſus omnes inferorum portas integrum, inuiolatumque cuſtodire, Congregationem

ſan-

Digitized by Google

ſanctæ Inquiſitionis hæreticæ prauitatis magna prædeceſſorum prouidentia, tanquam firmiſſimum Catholicæ fidei propugnaculum in vrbe inſtitutum, cui ob ſummam rei grauitatem, Romanus Pontifex præſidere ſolet, nos quoque confirmamus, & corroboramus, illiuſque omnia inſtituta, omneſque & ſingulas facultates à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris Cardinalibus ad eam Congregationē pro tempore delectis conceſſas, omnemq; auctoritatem & poteſtatem eis communicatam, ſilicet inquirendi, citandi, procedendi, ſententiandi, & definiendi in omnibus cauſis, tam hæreſim manifeſtam, quam ſchiſmata, Apoſtaſiam à fide, magiam, ſortilegia, diuinationes, ſacramentorum abuſus, & quæcumque alia, quæ etiam præſumptam hæreſim ſapere videntur, concernentibus, non ſolum in Vrbe & Statu temporali, nobis & huic ſanctæ Sedi ſubiecto, ſed etiam in vniuerſo terrarum Orbe, vbi Chriſtiana viget Religio, ſuper omnes Patriarchas, Primates, Archiepiſcopos, & alios inferiores, ac Inquiſitores, quocumque priuilegio illi ſuffulti ſint, quorum, ac aliorum prædictorum ſeries his noſtris literis ad verbum expreſſa cenſeatur, confirmamus.

§. 2 Ea denique omnia, veluti per eoldem prædeceſſores circa eandem Congregationem, iuriſdictionem, & auctoritatem decreta fuerunt, nos itidem ſtatuimus, atque decreuimus.

§. 3 Exemptiones quoq; immunitates, priuilegia, atque indulta, etiam eiuſdem officij miniſtris, vel in hunc vſque diem conceſſa, vſuque recepta, pariter approbamus.

§. 4 Obnixe in Domino hortantes, & per viſcera miſericordiæ IESV CHRISTI, & per eius tremendum iudicium obteſtantes carissimos in Chriſto filios noſtros in Imperatorem electum, omneſque Reges, ac dilectos filios nobiles viros Rerumpublicarum, alioſq; Duces, illiſq; regendis, & adminiſtrandis præpoſitos, ac ſingulos Orbis Terrarum Principes, & Magiſtratus quibus gladij ſecularis poteſtas ad malorū vindictam à Deo eſt tradita, per eam ipſā, quam ſe tueri promiſerunt Catholicam fidem, vt ſic ſuas quiſque partes, ſiue in præſtando miniſtris prædictis, auxilio, ſiue in criminum poſt Eccleſiæ ſententiam animaduerſione interponat, quod eos pro eorum pietate libenter facturos confidimus, vt eorum quoque præſidio Miniſtri ipſi tantum munus, tamque ſalutiferum, pro Regis æterni gloria, ac Religionis incremento feliciter exequantur, cuius pij, Chriſtianique obſequij Principes ipſi, & Magiſtratus ampliſſimum à Domino præmium recepturi ſunt in æternæ beatitudinis conſortio Catholicæ fidei aſſertoribus, & defenſoribus præparatum.

§. 5 In his autem omnibus noſtra eſt Intentio, ne in officio ſanctæ Inquiſitionis, in Regnis & Dominijs Hiſpaniarum, Sedis Apoſtolicæ auctoritate ſuperioribus temporibus inſtituto, ex quo vberes in agro Domini fructus in dies prodire conſpicimus, nobis, aut ſucceſſoribus noſtris inconſultis aliquid innouetur.

Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo octuageſimo ſeptimo, vndecimo Cal. Februar. Pont. Anno 3. *Ex Bull. Rom.*

Priuilegia verò eidem Sacræ Congregationi à prædeceſſoribus Pontificibus conceſſa ſunt hæc.

1 Inquiſitores vbiuis locorum inſtituendi, cum antea noſtri Generales Magiſtri Dominicani, Inquiſitores, tam Generales, quàm particulares ex Apoſtolica conceſſione vbique inſtituerent, prout in ſequentibus dicemus, & hoc ex Pauli III. conceſſione & conſtitutione ſuprad. *Licet ab initio à nobis ſupra relata.*

2 Deligendi ſibi quoſcumque Officiales, etiam Clericos, & Religioſos. *Ex eadem Conſtit.*

3 Contra quoſcumque à fide Catholica aberrantes, ſeu de eadem fide male ſentientes; de hæreſi ſuſpectos, illorumq; ſequaces, fautores, ac defenſores omnes; auxilium, conſilium, vel fauorem publicè, vel occultè, directè vel indirectè præſtantes, cuiuſcumque gradus, ſtatus, ordinis, ac conditionis, nec non præeminentiæ fuerint; etiam abſque Ordinarijs locorum; etiam in viam Inquiſitionis, vel inueſtigationis; ſeu alias etiam ex officio procedendi, ac culpabiles quoſcumque, ſeu ſuſpectos, præcedentibus indicijs, incluſiuè procedendi, & culpabiles repertos, pœnis Canonicis puniendi, vltimoque ſupli-

Digitized by Google

plicio damnatorum bona, prout iuris fuerit, puplicandi, Ex *eadem Conſtit.*

4 Et ſi neceſſe fuerit Clericos ſæculares, aut cuiuſcumque Ordinis Religioſos, etiam in ſacris, ſeu Presbyteratus Ordinibus conſtitutos propter præmiſſa degradari, per quemcumque Catholicum Antiſtetem, quem prædictæ Congregationis Cardd. duxerit deputandum, conuocatis & ſibi aſſiſtentibus duobus Abbatibus, aut aliis in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutis ad eorundem degradationem, Curiæ ſæculari traditionem, ſeu dimiſſionem, aliàs prout etiam iuris fuerit procedendi, & faciendi. *Ex eadem Conſtit.*

5 Contradictores quoslibet, ac rebelles, pœnis, atque cenſuris Eccleſiaſticis, nec non priuatione beneficiorum, compeſcendi. *Ex eadem Conſtit.*

6 Auxilium ſæcularis brachij inuocãdi. *Ibidem.*

7 Appellationum cauſas cognoſcendi, & decidendi. *Ibidem.*

8 Tam in appellationum cauſis, quæ aliàs, etiam per edictum publicum, eiicendi, inhibendi, & appellantes ſimpliciter, vel ad cautelã ab excommunicatione, aliiſq; cenſuris abſoluendi. *Ex eadem Conſtit.*

E Iulius III. hanc ſacram Congregationẽ iudicem conſtituit ſuper blaſphemos, ſua Conſtitutione Apoſtolica data die 1. Februarij anno 1554. quæ talis eſt.

IVLIVS PAPA III.

Ad futuram rei memoriam.

IN multis deprauatis moribus, vitioſiſque conſuetudinibus, quæ in noſtram Almam Vrbem, propter eius amplitudinem, magnumque aduenarum vndique in eam concurſum, ſimul cum pluribus eximijſque virtutibus, atque egregijs veræ pietatis exemplis irrepſerunt, ad quas noſ tollendas, & extirpandas, omnem aciem mentis, & cogitationis noſtræ intendimus, q nihil eſt quod animum noſtrum magis exulceret, & confodiat, quam horribilis, atque impia, & Chriſtianis auribus intolerabilis, diuini nominis blaſphemia. Cum audiuimus ſacratiſſimum DEI, & IESV CHRISTI Domini noſtri nomen, quod ſuper omne nomen cœleſtia venerantur, terreſtria adorant, infera contremiſcunt (quod ne temerè quidem à quopiam, propter eius ſublimatem, ac maieſtatem, vſurpandum ſit) paſſim prauorum efferatorumque hominum vocibus ſcindi, vnaque cum eius ſanctiſſimæ Genitricis, & venerabilium Sanctorum, & amicorum ipſius ſummi Dei nomine deteſtandis blaſphemijs, maledictiſque lacerari, vt minimè mirandum ſit, & ſi à Chriſtianis populis in tantis calamitatibus conſtitutis, diuinæ iracundiæ flagella non amoueantur, propterea quod iuxta ſapientis dictum: à viri multum iurantis domo, non diſcedet plaga.

2. Quare nos, huiuſmodi execrandum abuſum ſimul cum cæteris omnibus, quà nitimur cum eiuſdem Dei adiutorio fieri poterit, extirpare volentes, vt hanc ipſam Vrbem domicilium, ac ſedem Spiritus ſancti, omnibus inquinamentis mundatam, ac purgatam, *Domino* Deo per omnia placentem exhibeamus, in hunc, qui ſi quis rur modum, quo ad præfatum horrendæ blaſphemiæ crimen, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, & voluntate, inuocata Dei omnipotentis iuſtitia, decernimus, ſtatuimus, & ordinamus.

1. 2. Blaſphemantes ſcilicet Deum Patrem omnipotentem, vel eius filium vnigenitum, Dominum, & Redemptorem noſtrum IESVM CHRISTVM, ſeu Spiritum Sanctum, vel particulariter, & explicite, vel generaliter, & implicite, attribuendo diuinæ maieſtati quæ illi minime conueniunt, vel remouendo quæ eam decent, primo conuicti, ſi diuites fuerint, compellantur ad ſoluendum ſcuta auri quadraginta, ſi vero pauperes, ſoluant decem, quæ ſi nequeant numerare, luant in corpore. Secunda vice conuictis, nobilibus, ſiue diuitibus, ſiue pauperibus duplicetur pœna pecuniaria proportionabiliter ad primam huiuſmodi mulctam. Atque inſuper incurrant infamiam, & inhabilitatẽ ad beneficia quæcunque ad gradus, dignitates, & honores obtinendos. Vilibus cõuictis perfodiatur lingua. Tertia vice conuictis nobilibus, tam in diuitibus, quam pauperibus, triplicetur pœna pecuniaria reſpectiue vt ſupra. Vlterius ſint ipſo iure priuati beneficijs eccleſiaſticis, & officijs quibuſcumque, dignitatibus, titulis, magiſtratibus, honoribus, ſint inteſtabiles tam

actiue

actiuè, quam passiuè. Sint inhabiles ad ferendum testimonium. Sint banniti publice per triennium ab Vrbe. Vilibus imponatur fustigatio, aut deportatio ad triremes per triennium, & exulent perpetuò.

§. 3. Idem seruetur cõtra blasphemantes ipsius D. N. IESV CHRISTI Matrem Beatissimam sẽper Virginem MARIAM.

§. 4 Blasphemi in Sanctos, vel Sanctas Dei, corrigantur seuerè arbitrio DD. Iudicum, habita ratione qualitatis, & grauitatis criminis, cum cæteris circumstantijs iure attendendis.

§. 5. Volumus autem, & statuimus, vt omnes pœnæ pecuniariæ exigendæ, applicentur tantummodo sustentationi Orphanorum vtriusque sexus, Catechumenorum, & puellarum.

§. 6. Iudices verò tam horrendi & impij criminis, deputamus, & instituimus RR. DD. Inquisitores nostros generales, quos volumus posse addere prẽstitutis pœnis, & maxime in corpore, si modus blasphemiæ ob grauitatem, impietatem, vel malitiam, id exposcat.

§. 7. Partes eorundem DD. Iudicum, erunt, declarare si dubium occurrat, qui nobiles, qui plebei, qui diuites, qui pauperes sint habendi.

§. 8. Insuper ne sacrilega, & mortifera hæc pestis, si lateat, minus curari, vel præcidi possit, ex omnipotentis Dei auctoritate mandamus omnibus, & singulis cuiuscunque sint gradus, & conditionis, qui sciuerint aliquos blasphemasse, vt supra, quod eos denuncient infra triduum Reuerendiss. Iudicibus, vel per se ipsos, vel per chirographum, modo & ordine inferius exprimendo. Sicque omnes, & singulos in districto Dei iudicio requirimus, & eorum conscientias aggrauamus. Monendo tamen eos, quod si constiterit, aliquem scientem noluisse denunciare, cuiuscunq; fuerit status, dignitatis, & conditionis, præter vltionem iustitiæ diuinæ, quam ei annunciamus, & prẽter culpam mortalem, quam incurret ob inobedientiam, & ob neglectum honorem Dei, punientur eisdẽmet pœnis, quibus blasphemi, & sic eos mulctari præcipimus, non enim solum digni sunt pœna, aut supplicio qui eiaculant, sed & qui non corrigunt facientes.

§. 9. Cupientes denunciare secretè, scribant in chirographo nomẽ Blasphemi, speciem, locum, & diem blasphæmiæ, & si placuerit apponere nomen proprium, addant duos vel saltem vnum testem, si verò maluerint ipsi denunciantes supprimere nomina propria, adscribent tres vel saltem duos in chirographo, qui sint testes de blasphemia, & illud per religiosam personam, per spiritualem patrem, cui confidant, mittant vni, cui voluerint ex Reuerendiss. Iudicibus ordinatis, quibus ita ad deferendum electis, præcipimus in virtute Spiritus sancti & sanctæ obedientię quod nemini habeant reuelare denũciantes, testes, vel denunciatos, nisi tribunali iam decreto, in quo volumus seruari omnino secretos, tum denunciantes, tum testes, non secus ac seruantur in causa fidei.

§. 10. In condemnando pro hoc execrabili scelere, stabitur duobus testibus fide dignis, poterit haberi loco testis vnius denuncians, si medio iuramento denunciet, diligenter obseruata qualitate, integritate, & reliquis circunstantijs, tum denunciantis, tum alterius testis.

§. 11. Si qui (quod Deus auertat) inuenti fuerint denunciantes, vel attestantes falsò, subeant pœnas blasphemorum, & illomet ordine, & nihilominus seueriss. imis, & grauissimis pœnis, etiam in corpore, affligantur, ac ad triremes perpetuò deputentur.

§. 12. Blasphemis non accusatis, nec denunciatis, si se ipsos humili & contrito corde accusent, si de eorum iniquitate veniam petant, condonamus omnes pœnas à nobis impositas, interim tamen lacrymis, orationibus, & cæteris voluntarijs pœnitentijs, peccatum maxime detestabile redimant in misericordia Domini.

§. 13. Quia vero compertũ habemus, ludos, quos barattarias vulgus appellat, præter multas iniquitates quibus causam præbent, blasphemiam maxime enutrire, gignere, & euomere, ideo auctoritate nostra, in spiritu Domini, præsenti decreto nostro, & Motu proprio amouemus, damnamus, prohibemus omnes huiusmodi barattarias tanquam semina plurium impietatum. Et qui in posterum ausi fuerint eas manu tenere, vel exercere, volumus ac iubemus

Digitized by Google

benus eos carceribus mancipari de facto, & puniri pœnis à iure contra Aleatores ſtatutis. Et inſuper arbitrio DD. Iudicum præfatorum &c. multari grauiſſime pro tranſgreſſione huius noſtræ prohibitionis, à qua nullum excipimus, cuiuſcunque ſit gradus, dignitatis, vel conditionis, & pro hac causa duntaxat caſſamus, irritamus, annullamus quamcumque prætenſam licentiam, vel exemptionem.

§. 14. Volumus autem quod præſentium tranſumptis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, tam in iudicio, quam extra, quæ præſentibus originalibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datũ Romæ apud S. Petrum, ſub annlo Piſcatoris, die 1. Februarij, 1554. Pontificatus noſtri Anno quarto. *Ex Bullar. Rom.*

Pius IV. eidem Sac. Congregationi facultatem conceſſit procedendi contra quoſcumque Prælatos Epiſcopali, Archiepiſcopali, Patriarchali, atque etiam Cardinalitia dignitate fulgentes ſuſpectos de hæreſi, vel hæreticorum fautores, receptatores, & auxiliatores, ſequenti data Apoſtolica Conſtitutione 7. Id. April. anno 1563.

PIVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanus Pontifex, Chriſti Vicarius, ac beati Petri ſucceſſor, cui ipſe CHRISTVS Dominus noſter oues ſuas paſcendas enixe ter commẽdauit, ne oues deperditæ de eius manu quandoque requirantur, omni ſtudio, ſolertia continue inuigilare debet, vtà S. R. E. quæ ceterarum caput eſt, & magiſtra, deuiantes, ac aberrantes, ad gregem Dominicum totis viribus reducat, & quas Dei timore propoſito & ſalutaribus monitionibus ad illam allicere nequiuerit, temporalium ſaltem pœnarum metu coerceat.

§. 1. Cumque nos propterea poſtquã ad ſummi Apoſtolatus apicem, licet immeriti, diuina fauente clementia aſſumpti fuimus, ſtatim mentis noſtræ aciem eo direximus, vt hæreticæ prauitatis vndique extirpatis erroribus, fides Catholica vbique augmentum ſuſcipiat, & diffuſius protendatur, nihilque quod huic rei profuturum cognouimus, prætermiſimus. Et nihilominus ſicut nuper non ſine graui cordis dolore, & animi amaritudine accepimus, nonnulli Prælati, & in dignitate eccleſiaſtica, ac Epiſcopali ordine conſtituti, ad quos velut in partem ſolicitudinis noſtræ vocatos, magis ſpectaret ceteros, præſertim eorum curæ creditos ab erroribus reuocare, & in eiſdem erroribus pertinaciter perſiſtentes inſequi, nedum in ſimiles errores hæreticos grauiter prolapſi fuere, ſed etiam ceterorum hæreticorum fautores, receptatores, & auxiliatores exiſtunt, & eamdem fidem Catholicam, cuius defenſores eſſe deberent, in dies oppugnare non verentur.

§. 2. Volentes igitur huic tam pernicioſo morbo, prout noſtro incumbit officio, occurrere, ac ne vlterius progrediatur, quantum in nobis eſt, prouidere, Motu proprio per Apoſtolica ſcripta venerabilibus fratribus noſtris, & dilectis filijs noſtris Inquiſitoribus contra hæreticam prauitatem generalibus in Alma Vrbe noſtra pro tempore reſidentibus, quibus vt contra quoſcumque etiam Epiſcopali, quacumque alia, etiam Cardinalatus præditos dignitate procedere poſſint, per alias noſtras indulſimus, tenore præſentium, committimus, & mandamus, vt omnes & ſingulos hæreticos, & hæreticorum fautores, receptatores, & auxiliatores prædictos, de huiuſmodi criminibus diffamatos, in Prouincijs, & locis in quibus Lutherana ſecta inualuit, commorantes, ad quos ob ipſorum hæreticorum frequẽtiam notorium eſt, tutum, ſeu ſaltem liberum non patere acceſſum, etiam ſi Epiſcopali, Archiepiſcopali, Patriarchali, & alia quacumque, etiam Cardinalatus, dignitate præfulgeant, nullis alijs deſuper habitis ſuper non tuto, vel non libero acceſſu, huiuſmodi informationibus (receptis tamen ſummarie, & extraiudicialiter quantum ipſis Inquiſitoribus ſufficere videbitur prius indicijs) etiam per edictum in valuis Palatij Officij ſanctæ Inquiſitionis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vr-

be; ac in Cancellaria noſtra Apoſtolica, & acie campi Flore tantùm per vnum ex noſtris Curſoribus, vel etiam in locis finitimis terrarum in Italia conſiſtentium, nobis & eidem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ immediatè ſubiectis, prout ipſis Inquiſitoribus viſum fuerit, affigendum, & publicandum citent, moneant & requirant, vt intra certũ, & competentem terminum eis, ipſorum Inquiſitorum arbitrio præfigendum, ſub excommunicationis latæ ſententiæ, ſuſpenſionis à diuinis, & priuationis etiam à Cathedralibus Eccleſijs, & quibuſcumque dignitatibus, & beneficijs Eccleſiaſticis, ac officijs, & ordinibus quæ obtinent, & in quibus conſtituti exiſtunt, & inhabilitatis ad illa & alia quæcumque in poſterum obtinenda, nec non confeſſionis criminum hæreſis eis obiectorum, alijſque tam Eccleſiaſticis, quam temporalibus, etiam pecuniarijs, & bonorum confiſcationis, ac corporalibus, & etiam relapſus, & alijs per ipſos Inquiſitores imponendis pœnis, coram ipſis perſonaliter, & non per procuratorem, defenſorem vel excuſatorem aliquem compareant, & ſe à criminibus prædictis expurgent, & ſi in termino prædicto non comparuerint, & ſe à dictis criminibus legitimè non expurgauerint, ad obſeruationem terminorum ad docendum ſe dictis literis citatorijs, & monitorialibus paruiſſe pro ſententia declaratoria, incurſu cenſurarum, & pœnarum in eiſdem literis contentarum ferenda ſeruari ſolitorum, ac etiã in cauſa ipſa criminis hæreſis inquirendo ad receptionem probationum pro definitiua ſuper crimine etiam contra abſentes, ſic vt præfertur monitos ferendda ſententia, vſque ad ipſius ſententiæ ferendæ calculum procedant, ac demum proceſſum omnem nobis, vt ad ſententiæ, quæ iuſta viſa fuerit prolationem deuenire poſſimus, in Conſiſtorio noſtro ſecreto referant. Nos enim citationem, & monitionem per publicum edictum, vt præfertur, decernendas & exequendas prædictas, dictos ſic citatos, & monitos perinde arctare, ac ſi perſonaliter citati forent, illaſque, ac proceſſus deſuper habendos, ſententiaſque inde ferendas validos, & validas fore,

§. 3 Sicque per quoſcumque Iudices, & Commiſſarios etiam cauſarum Palatij Auditores in quauis inſtantia, ſublata eis & eorum cuilibet quauis aliter interpretandi, & definiendi facultate & auctoritate, iudicari, & definiri debere, irritum quoque & inane quicquid ſecus ſuper ijs à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§. 4 Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Palatij noſtri ſtylo, etiam certam aliam formam, quoad citationes per edictum decernendas, & exequendas, inducentibus, quibus illorum omnium tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, hac vice dumtaxat, illis alias in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

§. 5 Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ commiſſionis, mandati, decreti, & derogationis, infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

Dat. Romæ apud S. Petrum, An. Incarnationis Dñicæ 1563. ſeptimo Idus Apr. Pontificatus noſtri Anno quarto. *Ex Bull. Rom.*

Idem Pius IV. ſtatuit & declarauit, quod à maiori parte Cardd Sacræ Rom. Inquiſitionis decretum fuerit, à tota Congregatione valide ſtatutum cenſeri debere, ſequenti Conſtitutione promulgata.

PIVS PAPA IV.

Motu proprio &c.

CVm nos per noſtrum ſpecialem Motũ proprium ſub data Romæ apud Sanctum Marcum quarto Non. Auguſti, Pontificatus noſtri anno quinto officio ſupremo in Alma Vrbe, & Curia noſtra, ac tota repub. Chriſtiana Sanctæ Inquiſitionis hæreticæ prauitatis, eiuſque cauſarum audientiæ, cognitioni, expeditioni, & terminationi, preffecerimus, & deputauerimus dilectos filios noſtros Ioannem Michaelem Sanctæ Anaſtaſiæ Saracenum, & Ioan. Baptiſtam S. Clementis Cicadam, ac Ioannem Suauium Sanctæ Priſcæ Romanum, nec non Michaelem

S. Sa-

Digitized by Google

S. Sabinæ Ghiſlerium, & Clementem ſanctæ Mariæ in Aracæli, & Ludouicum ſancti Cyriaci in Thermis Simonetam, & Carolum S. Martini in Montibus Borromæum presbyteros, ac Vitellotium Sanctæ Mariæ in Porticu Vitellium Diaconum, tunc titulorum Miſeratione diuina S. R. E. Cardinales, cum facultatibus, iuriſdictionibus, & auctoritatibus, prout in eodem Motu proprio latius continetur.

§. 1. Cum poſtea etiam in eodem ſãcto Officio ſupremo inquiſitionis hæreticę prauitatis, verbo deputauerimus Inquiſitorem dilectum Filium noſtrum Franciſcum Alciatum tituli ſanctæ Suſannæ Cardinalem, ne in poſterum de ipſius iuriſdictione hæſitari contingat, Motu ſimili & ex certa noſtra ſcientia, deputationem huiuſmodi tenore præſentium approbamus, & confirmamus, & quatenus opus ſit de nouo eumdem generalem Inquiſitorem hæreticæ prauitatis, prout ſupraſcripti alij octo Cardinales, conſtituimus, deputamus, & ordinamus, & numero ſupradictorum aliorum Inquiſitorum vnimus, & aggregamus,

§. 2. Et inſuper pro faciliori cauſarũ expeditione, & terminatione, ſtatuimus, decernimus, & ordinamus, vt quicquid per maiorem partem S. R. E. Cardinalium, qui in Congregatione pro dicto officio interuenerint, ſeu conuenerint, dictum, geſtũ, ſtatutum, ordinatum, decretum, terminatum, ſeu ſententiatum extiterit, ſit validum, & firmum, ita & taliter quod nullo modo impugnari poſſit, perinde ac ſi omnes, & ſinguli Cardinales prædicti in dicta Congregatione cõueniſſent, & maior pars conſenſiſſet.

§. 3. Cum plena & omnimoda iuriſdictione, auctoritate, & poteſtate omnibus Cardinalibus, & eorum prædeceſſoribus, per nos vel alios Summos Pontifices alias quomodolibet conceſſis, & attributis, irritum, &c. decernentes.

§. 4. Non obſtantibus, præmiſſis, ac quibuſuis alijs conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, & omnibus illis, quæ nos, & prædeceſſores noſtri voluerunt & voluimus non obſtare, ceteriſque contrarijs quibuſcumque.

§. 5. Decernentes ſolam præſentis noſtri Motus proprij ſignaturam ſufficere, & vbique in iudicio, & extra fidem facere, regula contraria non obſtante.

Placet Motu proprio. I.

Ex Bullar. Rom.

Idem Pontifex Max. præfatæ Sac. Congregationi indulſit, vt facultatem concedere poſſit fidelibus legendi libros prohibitos, & hæreticos, ipſique Cardinales Generales Inquiſitores, eoſdem legere ac retinere valeant; ſequenti motu proprio dato 6. Cal. Septemb. pontificatus ſui an. 5.

PIVS PAPA IV

Motu proprio &c.

CVm inter crimina, quæ animaduerſione digna ſunt, & in corrigendo exempla cunctis præbere debeant, hæreſis ſit grauius, & ceteris deteſtabilius: ideo cum nobis maxime diſpliceat, & ne illud latius ſerpat, pro illo extirpando, cunctis etiam de crimine huiuſmodi infectis, & illius fautoribus, ne ad deteriora (quod Deus auertat) delabantur, per nos non modicum inuigilandum ſit. Cumque annis præteritis, & etiam forſan vſque in hodiernum diem, in diuerſis mundi partibus, proh dolor, hæreſes, & falſa dogmata pullulauerint, & adhuc pullulent, ſolicitante humani generis inimico, minuſque etiam cuiuſcumque correctionis prætextu pullulare ceſſent. Propterea dilectos filios noſtros Ioannem Michaelem ſanctæ Anaſtaſiæ Saracenum, Ioannem Baptiſtam ſancti Clementis Cicadam, Ioannem Suauium sãctę Priſcę Reomanum, Michaelem S. Sabinæ Alexandrinum, Clementem Olera ſanctæ Mariæ de Aracæli, Ludouicum ſancti Cyriaci in Thermis Simonetam, Carolum ſancti Martini in Montibus Borromæum presbyteros, ac Vitellotium ſanctæ Mariæ in Porticu Diaconum Vitellium, Cardinales nuncupatos, pro erroribus, qui occaſione quarumcumque hæreſum dietim contingunt, reprimendis, & ſeu hæreſibus huiuſmodi, & illarum fautoribus, Domino noſtro Ieſu Chriſto auxiliante, extirpandis, deputauerimus: ac eos in Inquiſitores, ſeu in ſanctæ Inquiſitionis congregatione deputatos, cum omnimoda poteſtate conſtituerimus.

§. 1. Et eis ſæpe contingat, ne catholici, & Chriſticolæ veneno huiuſmodi ſectæ, & illius fautorum afficiantur, ac etiã pro negociorum, & cauſarum pro tempore incurrentium expeditione, ac hæreticorum, qui etiam ad præſens carceribus in Alma Vrbe noſtra mancipati exiſtunt, ac pro tempore mancipentur, deprehenſione, & eorum ad veram doctrinam reductione, nonnullos ſeu quamplures libros ab ipſis impijs hæreticis, & ſectæ Lutheranæ fautoribus compoſitos, & in lucem editos, ac qui in dies ſucceſſu temporis edentur, & componentur, ac etiam aliquando oporteat, pro conſeruanda religione in cordibus Catholicorum, eiſdem libris, & hæreticorum deceptionibus, fraudibus & dolis, ac machinationibus reſpondere, vel à viris catholicis, ac ſacræ doctrinæ peritis reſponderi facere, ſtantibuſque conſtitutionibus hactenus per nos editis, & per Indicem librorum correctorum de mandato noſtro, vel alias factum, prohibitionibus factis, eoſdem libros, pro huiuſmodi erroribus reprimendis, tenere, & legere dubitent, ac vt filij obedientiæ eoſdem libros perſpicere, vt accepimus non audeant.

§. 2. Ad omnem igitur haſitandi materiam, & conſcientiæ ſcrupulum in eis tollendum, Motu ſimili, & ex certa noſtra ſcientia, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, de eorumdem Ioannis Michaelis, Ioannis Baptiſtæ, Ioannis Suauij Michaelis, Clementis, Ludouici, Caroli, ac Vitellotij Cardinalium fide, probitate, & conſtantia, ſingularem, tum notitiam, tum fiduciam habentes, eiſdem Cardinalibus, vt durante eorum officio, & quamdiu Inquiſitioni huiuſmodi præfuerint, quoſcumque, quæcumque, quotcumque, & qualicumque, quorumcumque, tum antiquorum, tum modernorum & futurorum, infidellum, & hæreticorum, aut hæreſis, & cuiuſcumque impietatis, vel ſuperſtitionis, vel reprobatæ lectionis, condemnatorum, vel ſuſpectorum, ac etiam incertorum, vel diſſimulatorum auctorum, & ſcriptorum, atque etiam Huguenetorum commentaria, tractatus, libros, collectanea, expoſitiones, annotationes, interpretationes, verſiones, & alia cuiuſcunque inſcriptionis & argumenti opera, quocumque nomine nuncupata; Latino, Græco, Hæbreo, aut quocunque alio etiam vulgari cuiuſcumque regionis ſermone compoſita, tam manu ſcripta, quàm à quibuſcumque impreſſoribus, & in quibuſcumque locis, etiam nominatim prohibitis vel ſuſpectis, ſeu etiam ſine impreſſorum, & locorum, ac temporis titulo, ac abſque locorum Ordinariorum, & hæreticæ prauitatis Inquiſitorum, aut aliorum ad id deputatorum licentia & approbatione impreſſa, etiam ex profeſſo contra nos, & pro tempore exiſtentem Romanum Pontificem, & Sanctam Romanam Eccleſiam, ac ſedem Apoſtolicam prædictam, compoſita, & conſcripta, ac etiam diuulgata, necnon hæreſes & errores, ſeu reprobatas & damnatas diſciplinas continentia, necnon impreſſorum & auctorum, aliorumque id genus hominum damnatorum memoriam, & nomina præferentia, tam per officium Sanctæ Romanæ & vniuerſalis Inquiſitionis, quam aliàs quomodocumque, & qualitercumq; in genere vel in ſpecie pro tempore prohibita in quibuſuis mundi partibus, ad quas eos accedere contigerit, & potiſſimum in Alma Vrbe noſtra, & Romana Curia habere, tenere, legere, abſque aliquo conſcientiæ ſcrupulo, & cuiuſcumque ſuſpicionis vel infamiæ, aut cenſurarum eccleſiaſticarum incurſu, libere & licite poſſint & valeant, Ita quod in futurum nullatenus ſuper retentione librorum, ſcripturarum, extractuum, explicationum, & commentariorum huiuſmodi impediri, moleſtari, vel argui ſeu inquiri poſſint, plenam & liberam licentiam, facultatem, & auctoritatem concedimus & impartimur, ac deſuper cum eis indulgemus.

§. 3. *Diſtrictius* inhibentes quibuſuis alijs, tam eccleſiaſticis, quàm ſæcularibus perſonis, etiam quacumque auctoritate præcellentia, & dignitate fulgentibus, etiam Cardinalatus honore præditis, ne eoſdem libros, extractus, ſeu ſcripturas & commentaria huiuſmodi, etiam vt præfertur ſpecificata, quouis quæſito colore, etiam cuiuſuis priuilegij, à nobis, & à prædeceſſoribus noſtris, vel ab ipſo Sanctæ Inquiſitionis officio hactenus conceſſi prætextu, penes ſe retinere, aut tenare, legere, & explicare, abſque Cardinalium

prædi-

prædictorum noua facultate & licentia, ſub excommunicationis maioris, & latæ ſententiæ pœna, quam eo ipſo in his ferimus ſcriptis, ac alijs pœnis à conſtitutionibus, ac ſacris Canonibus inflictis, & in Indice huiuſmodi contentis, audeant ſeu præſumant. Ac decernentes irritum &c.

§. 4. Et nihilominus eiſdem ſupranominatis Cardinalibus dilectis filijs noſtris, quando eis, vel eorum maiori parti videbitur, ſi placuerit in plena congregatione tantùm ſimilem licentiam concedendi quibuſcumque perſonis cuiuſcumque dignitatis, gradus, ordinis, & præeminentiæ exiſtentibus, ſupradictos libros etiam cuiuſcumque damnatæ lectionis tenendi habendi legendi & interpretandi, ſeu explicandi ad tempus, vel in perpetuum, & conceſſam reuocandi, ſimiliter licentiam & facultatem concedimus, & impartimur de gratia ſpeciali,

§. 5. Non obſtantibus Lateranen. & quorumcumque Cõciliorum ac alijs Apoſtolicis, necnon in prouincialibus, & ſynodalibus Concilijs editis, generalibus vel ſpecialibus, conſtitutionibus & ordinationibus, ſtatutis &c. etiam iuramento roboratis, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apoſtolicis pro tempore exiſtentibus Sanctæ Inquiſitionis huiuſmodi maioribus Inquiſitoribus, & quibuſuis etiam cum cenſurarum & pœnarum incurſu, aliiſque decretis & clauſulis ſub quibuſcumque tenoribus & formis, etiam Motu proprio, &c. ſeu etiam conſiſtorialiter, ac alias quomodolibet conceſſis, quibus omnibus etiam ſi de illis &c. tenores &c. hac vice latiſſime, ſpecialiter & expreſſe derogamus, ac ſufficienter derogatum eſſe decernimus, ceteriſque contrarijs quibuſcumque, cum clauſulis opportunis.

Fiat Motu proprio. I.

§. 6. Et de conceſſionibus, impartitionibus, indultis, inhibitione, ſingulis decretis, derogatione, declaratione, de ac pro omnibus & ſingulis præmiſſis, vt ſupra latiſſime exten. Et cum opportuna ſi videbitur exequutorum deputatione &c. etiam ſub cenſuris, &c. cum poteſtate aggrauandi &c. inuocato ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſæcularis, & cum derogationibus, conſtitution. de vna, & de duabus dietis, non tamen vltra tres, ac prædictorum & quorumcumque aliorum quomodolibet contrariorum ad effectum &c. latiſſime exten. & quod præſentis noſtri Motus proprij ſola ſignatura ſufficiat, & vbique fidem faciat, in iudicio, & extra, regula contraria non obſtante, ſeu ſi videbitur literæ per breue noſtrum cum præmiſſorum omnium & ſingulorum etiã qualitat. ac nominum, & cognominum conſultorum huiuſmodi maiori & veriori ſpecificatione, & expreſſione expediri poſſint.

Dat. Romæ apud ſanctum Marcũ 6. Cal. Septemb. Anno 5. *Ex Bullar. Rom.*

Pius V. Voluit Cardinalibus Congregationis huiuſmodi Officiales omnes obedire, & quoſcumque pro alijs delictis carceratos, & ad Inquiſitionis officium delegatos, ad eoſdem Cardd. remitti aliorum criminum cognitione ſuſpenſa, ſequenti edito decreto,

SAnctiſſimus D. N. D. Pius diuina prouidentia Papa Quintus, ſtatuit, decreuit, & ordinauit, ac mandauit vt negocia fidei, omnibus & ſingulis alijs præferantur, cum fides ſit ſubſtantia & fundamentum Chriſtianæ Religionis, omnibus & ſingulis Almæ Vrbis, eiuſque diſtrictus Gubernatori, Senatori, Vicario, Cameræ Apoſtolicæ Auditori, & quibuſcumque alijs Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus Prouinciarum & terrarum ſuæ Sanctitati, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ mediate & immediate ſubiectarum, ac eorum Locatenen. officialibus, bariſellis, & alijs miniſtris, necnon alijs locorum Ordinarijs, ceteriſque magiſtratibus & officialibus, ac cuiuſuis conditionis & ſtatus hominibus, in omnibus & ſingulis terris, oppidis, & ciuitatibus, ac in tota Republica Chriſtiana exiſten. ſub excommunicationis latæ ſententiæ, ac indignationis ſuæ Sanctitatis, & alijs arbitrio ſuæ Sanctitatis, & Illuſtriſſimorum & Reuerendiſſimorum Dominorum Cardinalium Inquiſitorum generalium imponendis & exequendis pœnis, vt eiſdem Cardinalibus Inquiſitoribus ac eorum præceptis & mandatis in quibuſcumque officium S. Inquiſitionis concernen. pareant & obediant.

§. 1. Reges vero, Duces, Comites, Barones, & quoſuis alios Principes ſæculares in Dei nomine rogauit, vt eiſdem

Cardi-

Cardinalibus Inquiſitoribus, eorumque officialibus faueant, auxiliumque præbeant, & à ſuis magiſtratibus ſubditis auxilium præberi faciant in negotijs ad dictum officium ſpectan.

§. 2. Necnon carceratos quoſcumq; pro quibuſuis delictis, & debitis etiam atrocibus apud dictum Inquiſitionis officiũ quomodolibet delatos vel denunciatos, ſuſpenſa aliorum criminum inferiorum cognitione, ad eoſdem Cardinales, & Inquiſitionis carceres, ibidemque ad criminis hæreſis totaliter cognitionem & expeditionem retinendos, & poſtea ad eoſdem officiales pro aliorum criminum expeditione remittendos, ſine mora tranſmittant. *Ex Bullar. Rom.*

Idem Pontifex Sanctiſſimus voluit, & declarauit eandem Sacram Congregationem habere iuriſdictionem reuidendi cauſas, & ſententias in fauorem reorum de hæreſi Inquiſitorum, à quibuſcumque Iudicibus contra ſtylum, vel diſpoſitionem iuriſdictionis Officij S. Inquiſitionis latas, ferendaſque ex motu proprio ſequentis tenoris.

PIVS PAPA V.

Motu proprio &c.

INter multiplices curas quæ animum noſtrum aſſidue pulſant, in primis eſt, prout eſſe debet, vt Eccleſia Dei nobis ex alto cõmiſſa, purgatis, immo quantum fieri poteſt, procul exterminatis omnibus hæreſibus & prauis erroneorum opinionũ dogmatibus, tutò militare, & tamquam nauis in tranquillo mari, ſedatis omnibus tempeſtatum fluctibus & procellis, ſecure nauigare, & ad optatum ſalutis portum peruenire poſſit. Cum itaque nos dum in minoribus conſtituti ſanctiſſimi Officij Romanæ, & vniuerſalis contra hæreticam prauitatem Inquiſitionis negocia pertractaremus, tandem ex longo vſu, atque experientia rerum magiſtra cognouerimus; quod multi rei delati, & in prædicto ſanctiſſimo officio, ſeu alibi coram locorũ Ordinarijs, & hæreticæ prauitatis Inquiſitoribus proceſſati, ac de hæretica prauitate inquiſiti falſos teſtes ad eorum defenſam examinari faciendo, ac compurgatorum de eorum vita & doctrina minime informatorum opera, & teſtimonio ſe iuuantibus, ac diuerſis alijs illicitis modis, excogitatiſque doloſis excuſationibus, & malitijs prædictum ſacrum officium ſanctiſſimæ Inquiſitionis, ceteroſque Iudices, & etiam Romanos Pontifices deludendo, & decipiendo, plures etiam veluti innocentes definitiuas à prædictis proceſſibus, & Inquiſitionibus abſolutorias, & præcedente canonica purgatione eorum aſſertæ bonæ, & catholicæ fidei vitæ & doctrinæ declaratorias ſententias, ſeu decreta ab eodem ſanctiſſimo officio, alijſque locorũ ordinarijs ſiue delegatis, & Inquiſitoribus, ac etiam Roman. Pont. prædeceſſoribus noſtris obtinuerunt, ſeu extorſerunt, quas ſententias, & decreta præfati Romani Põt. etiam cum perpetui ſilentij impoſitione, ac inhibitione, ne dictum ſanctiſſimum officium, aut alij Inquiſitores ad vlteriora procedere poſſent ſeu deberent, necnon etiam cum cauſarum auocatione ad ſolum Romanum Pontificem ſub cuius protectione ſubmittebantur, alijſque derogatoriarum derogatorijs, & efficaciſſimis clauſulis, ac etiam irritantibus, & alijs decretis, etiam in forma gratioſa ampliando, per varios, & varias eorum Motus proprios, ac etiam ſub plumbo vel annulo Piſcatoris expeditas literas, etiam in conſiſtorio, ſeu conſiſtorialiter emanatas confirmarunt. Vnde eueniebat quod prędicti rei inquiſiti, ſub velamine & tutamine prædictarum ſententententiarum declaratoriarum, & literarum Apoſtolicarum, & præſertim vigore clauſulæ inhibitoriæ cõtra Inquiſitores factæ confidentes, clam, & etiam aliquando palam in antiquis eorum erroribus contra fidem catholicam perſeuerando, numquam ad gremium Eccleſiæ vere redibant, immo cum alijs ſecure & tamquam Catholici conſeruando, eorumdem aliorum animos corrumpere, & inficere, ac in ſuas hæreticas opiniones trahere de facili potuerunt, in totius Reipublicæ Chriſtianæ non modicum ſcandalum, & in præiudicium, prædictorumque delatorum animarum perniciem & iacturam.

§. 2. Nos huic ſcandalo adeo periculoſo & contagioſo obuiare, dictarumq; ani-

animarum ſaluti conſulere, & prouidere, omnemque iuriſperitorum dubietatem & alterationē, ac quæcumque impedimenta & obſtacula, propter quæ ſancta Inquiſitio hæreticæ prauitatis, quomodocumq; & qualitercumque impediretur, vel retardaretur, tollere volentes, Motu ſimili & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, in primis omnes & ſingulas, ac quaſcumque literas Apoſtolicas ſub quacumque verborum forma, etiam in prædictis, ac quibuſuis alijs cauſis hæreſis, etiam Motu proprio &c. ac etiam conſiſtorialiter &c. & alias quomodolibet emanatas, necnon etiam deſuper ſignatas motuum proprioru & alias cedulas quaslibet, ad iqs & iuſtitiam, ac iuris terminos reducentes, necnon Fiſco prædicti ſancti Officij Inquiſitionis, & aliorum ordinariorum & delegatorum Iudicum aduerſus prædictas literas inhibitiones, ac etiam derogatoriarum derogatorias, aliaſque clauſulas quaslibet operientes, & quatenus iuriſdictionis diſpoſitioni vel ſtylo dicti officij ſint contraria, illas penitus, & perpetuo reuocantes, hac noſtra perpetua, perpetuoque valitura, vniuerſali conſtitutione, omnes & ſingulas, & quaſcumque, etiam ex capite aſſertæ innocentiæ abſolutorias, vel etiam præcedente canonica purgatione ſub quacumque verborum forma declaratorias ſententias, etiam definitiuas, & decreta, in eorumdem reorum inquiſitorum & delatorum fauorem per prædictum ſanctiſſimum officium, alioſque Iudices ordinarios & delegatos, ac etiam Roman. Pontifices latas & lata, aut in futurum per nos etiam & ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes ferendas & ferenda, numquam feciſſe, nec in futurum poſſe facere tranſitum in rem iudicatam, Apoſtolica auctoritate declaramus, decernimus, ſtatuimus, & ordinamus.

§. 2. Præfatiſque ſententijs & decretis, & quantumcumque per literas Apoſtolicas etiam in forma gratioſa, etiam iteratis vicibus, ac etiam à pluribus Romanis Pontt. emanatis, confirmatis, vel confirmandis, cum prædictis, vel alijs quibuſcumque etiam derogatoriaram derogatorijs, ac etiam irritantibus, alijſque clauſulis & decretis, necnon inhibitionibus, ac etiam canonicis ſanctionibus, quorum omnium & ſingulorum, aliorumque præmiſſorum, & inde ſecutorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus haberi volumus pro expreſſis ac totaliter inſertis, ceteriſque in contrarium facientibus quibuſcumque non obſtan. per prædictum ſanctum officium ſanctæ Inquiſitionis, ac dilectos filios modernos & pro tempore exiſtentes Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales hæreticæ prauitatis Inquiſitores, & ſuper dicto officio nunc & pro tempore deputatos, contra eoſdem & reos, delatos & inquiſitos, etiam ſi fuerint, & ſint Epiſcopi, Archiepiſcopi, Patriarchæ, Primates, eiuſdem ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, Legati, etiam de latere, Comites, Barones, Marchiones, Duces, Reges, & Imperatores, tam de antiquis quam nouiter etiam ſuper eiſdem articulis, receptis vel recipiendis teſtibus, alijſque argumentis, probationibus, & indicijs iuxta facultates eiſdem articulis, receptis vel recipiendis teſtibus, alijſque argumentis, probationibus, & indicijs iuxta facultates eiſdem Cardinalibus Inquiſitoribus, per nos & quoſcumque prædeceſſores & ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, ac Sedem Apoſtolicam quomodolibet conceſſas & datas, ac in futurum reſpectiue dandas & concedendas, denuo inquiri & procedi poſſe & debere, etiam in omnibus & per omnia perinde ac ſi prædictæ ſententiæ, decreta, & literæ Apoſtolicæ, ac etiam canonicæ purgationes in prædictorum reorum delatorum, & inquiſitorum, etiam Epiſcoporum, Archiepiſcoporum, Patriarcharum, Primatum, Cardinalium, Legatorum, Comitum, Baronum, Marchionum, Ducum, Regum, & Imperatorum fauorem non emanaſſent, nouis præſertim ſuperuenientibus indicijs eiuſdem, vel alterius ſpeciei hæreſis, tempus præteritum etiam reſpicien. vel vbi appareret per aliena indicia quod illicitis modis prius ipſe delatus, vel inquiſitus fuiſſet abſolutus, eadem Apoſtolica auctoritate volumus pariter & mādamus. Concedentes eiſdem Cardinalibus Inquiſitoribus, & ſuper dicto ſacro Sanctiſſ. Inquiſition. officio, nunc & pro tempore deputatis, plenam, liberam, amplam

plam & omnimodam facultatem, poteſtatem, & auctoritatem cauſas huiuſmodi etiam auctoritate œcumenici vniuerſalis Concilij Tridentini deciſas reuidendi, ac in ſtatu & terminis in quibus ante prædictas ſententias & decreta, ac etiam canonicas purgationes quomodolibet reperiebantur, reaſſumendi, fineque debito terminandi, prout in alijs cauſis pendentibus indeciſis per eoſdem Cardinales Inquiſitores, iuxta eorum facultates fit, fierique poteſt, conſueuit.

§. 3. Et inſuper veſtigijs fel. record. Pauli Papæ Quarti prædeceſſoris noſtri inhærendo, Conſtitutionem alias contra hæreticos & ſchiſmaticos per eumdem Paulum prædeceſſorem, ſub data videlicet Romę apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo quinquageſimo octauo, quintodecimo Cal. Martij, Pontificatus ſui Anno IV. editam, tenore præſentium renouamus, & etiam confirmamus, illamque inuiolabiliter, & ad vnguem obſeruari volumus & mandamus, iuxta illius ſeriem atq; tenorē.

§. 4. Et ſic in omnibus & ſingulis ſupradictis cenſeri, ac ita per prædictos & quoſcumque iudices &c. ſublata &c. iudicari &c. debere, irritum &c. perpetuo decernimus & declaramus.

§. 5. Non obſtan. præmiſſis, ac regula noſtra de non tollendo iure quæſito, & quibuſuis alijs Apoſtolicis, vniuerſalibus, prouincialibus, & ſynodalibus conſtitutionibus, ordinationibus, necnon iuramento &c. roboratis ſtatutis &c. priuilegijs quoque, indultis, & prædictis, ac alijs literis, & etiam Motibus proprijs quibuslibet, etiam præfatis reis, & inquiſitis, etiam Epiſcopis &c. ac Imperatoribus etiam abſolutis, & quibuſuis alijs perſonis, in genere, vel in ſpecie, ſub quibuſcumque tenoribus &c. ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque clauſulis, ac etiam irritantibus, & alijs decretis, ac etiam pœnalibus inhibition. etiam Motu proprio, &c. ac conſiſtorialiter &c. & alias in contrarium quomodolibet conceſſis &c. in poſterumque concedendis &c. Quibus omnibus etiam ſi de illis &c. eorū tenores &c. latiſſime hac vice derogamus, ceteriſque contrarijs quibuſcumque, cum clauſulis opportunis.

Fiat Motu proprio. M.

§. 6. Et cum abſolutione à cen. ad effectum &c. & de reductione &c. reuocatione ſingulis declaratione, decretis, ſtatuto, ordination. voluntatibus, mandatis, conceſſione, reuocatione, confirmatione, derogatione, alijſque præmiſſis vt ſupra in forma gratioſa perpetuo, & ad perpetuam rei memoriam.

§. 7. Et quod poſtquam præſentes, ſeu deſuper forſan conficiendæ literæ, per aliquem vel aliquos ex Curſoribus noſtris in baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ valuis, ac acie Campi Floræ affixæ & publicare fuerint, omnes prædictos etiam Epiſcopos &c. ac Imperatores & alios quorum intereſt afficiant & arctent, perinde ac ſi eis perſonaliter intimatæ & inſinuatæ fuiſſent, ac vim & efficaciam ſolemnis, perſonalis, validæ, & peremptoriæ monitionis & citationis habere, omneſque ligare habeant.

§. 8. Et quod præſentis noſtri Motus proprij ſola ſignatura ſufficiat, & vbique fidem faciat, in iudicio & extra, regula contraria non obſtan. Et nihilominus ſi videbitur literæ deſuper, etiam per breue noſtrum, aut officium contradictarum, ſimul vel ad partem, expediri poſſint.

§. 9. Et quod præſentium, ſeu deſuper conficiendarum literarum tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ, aut curiæ eccleſiaſticæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis originalibus adhiberetur, ſi exhibitæ forent vel oſtenſæ.

Fiat Motu proprio. M.

Dat. Romæ apud S. Petrum, 12. Kal. Ianuarij Anno 1. *Ex Bullar. Rom.*

Aliam quoque Conſtitutionem Apoſtolicam ex motu proprio edidit Pius *V.* ac declarauit, quod fecerit maior pars Cardinalium S. Inquiſitionis, vel aliquibus abſentibus, eorū duo, valere, ac ſi omnes feciſſent.

PIVS PAPA V.

Motu proprio &c.

CVm fel. rec. Pius *IV.* prædeceſſor noſter per ſuum ſpecialem Motum proprium &c. vt ſup.

Omit-

Digitized by Google

Omittitur relatio quia ipſa bulla eſt in loco indicato in rubr.

§. 1. Nos poſtquam diuina prouidẽtia ad ſummi Apoſtolatus apicem aſſumpti fuimus, conſiderantes eoſdem præfectos Cardinales, in varijs ac diuerſis publicis negocijs, ob eorum experientiam & doctrinam impliciros & occupatos eſſe, vt dictum officium concernentes eo celerius expediri poſſint, quo illi præpuſiti alijs negocijs fuerint minus impliciti, loco ipſorum, quibus etiam aliorum quorumdam negociorum ad Sedem Apoſtolicam ſpectantium curam dedimus, in eodem ſacro officio Inquiſitionis hæreticæ prauitatis deputauimus Inquiſitores dilectos filios noſtros Bernardinum Scotum tit. S. Matthæi, Scipionem tit. S. Anaſtaſiæ Rebibam, Franciſcum tit. S. Crucis in Ieruſalem Paciechum, Ioannem Franciſcum de Gambara tit. S. Pudentianæ S. R. E. Cardinales.

§. 2. Ne tamen in poſterum, de eorum iuriſdictione hæſitari contingat, Motu ſimili, & ex certa noſtra ſcientia deputationem huiuſmodi tenore præſentium approbamus, & confirmamus, & quatenus opus ſit de nouo eoſdem quatuor Cardinales generales hæreticæ prauitatis in eiſdem Alma Vrbe, Curia Romana, ac tota Republica Chriſtiana creamus, confirmamus, & deputamus.

§. 3. Et inſuper pro faciliori earum expeditione ſtatuimus, decernimus, & ordinamus, vt quicquid per maiorem partem præſentium, vel aliquibus abſentibus, per duos ex prædictis Cardinalibus deputatis, qui in Congregatione pro dicto officio interuenerint, ſeu conuenerint, dictum, geſtum, ſtatutum, ordinatum, decretum, terminatum, ſeu ſententiatum extiterit, ſit validum & firmum, ita & taliter quod nullo modo impugnari poſſit, perinde ac ſi omnes & ſinguli Cardinales prædicti in dicta Congregatione interueniſſent, & conueniſſent, & maior pars eorum conſenſiſſet, cum plena & omnimoda iuriſdictione, auctoritate & poteſtate dicto officio, ac omnibus prædictis Cardinalibus, & eorum prædeceſſoribus, per nos vel alios ſummos Põtifices alias quomodolibet conceſſis & attributis; irritum &c. decernentes.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſuis alijs conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac omnibus illis, quę nos & prædeceſſores noſtri voluerunt, & voluimus non obſtare; ceteriſque contrarijs quibuſcumque.

§. 5. Decernentes ſolam præſentis noſtri *Motus proprij* ſignaturam ſufficere, & vbique in iudicio & extra fidem facere, regula contraria non obſtante.

Placet Motu proprio. M. *Ex Bull. Rom.*

Clemens VIII. mandata huius Congregationis omnino exequenda eſſe voluit, atque in cauſis ad S. Inquiſitorem ſpectantibus officiales ac ludices gratis omnia expediri ſanxit Apoſtolico decreto ſic ſe habente.

SAnctiſſimus Dominus Noſter volens ac intendens prouidere, vt cauſæ & negocia quo vis modo ſpectantia ad Sanctam Inquiſitionem cognoſcantur & expediantur omni qua decet integritate, amotis quibuſuis ſordibus, ac pecuniarijs ſolutionibus, ſtatuit & decreuit, vt in poſterum omnes Patriarchæ, Archiepiſcopi, Epiſcopi, ac quiuis Eccleſiarum Prælati ſeu inferiores Ordinarij, eorumque Vicarij & Officiales, in cauſis & negocijs Sancti Officicij, pro examine teſtium ſeu principalium reorum, pro ſportulis ſententiarum, pro quouis decreto ſeu actu, ſeu quacumque expeditione, nihil omuino exigant & recipiant, etiam à ſponte dantibus ſed gratis omnia expediant.

§. 2 Ac eorum Secretarij, Cancellarij, & Notarij pro ſcripturis proceſſuum informatiuorum, ſeu repetitionis teſtium Fiſci, quas mittunt ad Sanctam, & Vniuerſalem Inquiſitionem Romanam, nihil penitus exigant, ſed gratis illas mittant.

§. 3 Inſuper mandauit omnibus ſupradictis eorumque Vicarijs, & officialibus, vt cum aliquid eis ſignificatur, nomine ſupradictæ Inquiſitionis, quam primum literis reſcribant, & negocia iniuncta exequutioni demandent.

§. 4 Et hoc decretum, tam ipſi Prælati inuiolabiliter obſeruent, quam ab alijs obſeruari curent, & eius exemplaria in eorum Cancellarijs affixa retineri, vt omnibus iunoteſcat, & in Archiuijs regiſtrati faciant, ſub pœna indignationis,

Digitized by Google

Sanctiſſimi Domini Noſtri, & aliis arbitrio Sanctitatis Suæ infligendis.

§. 5 In generali Congregatione Sanctæ Romanæ & Vniuerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico, apud Sanctum Petrum, coram Sanctiſſimo D. ac illuſtriſſimis, & Reuerendiſſimis Dominis S. R. E. Cardinalibus, aduerſus hæreticam prauitatem generalibus Inquiſitoribus. Nonis Ianuarij, Anno à Natiuitate Dom. Noſtri Ieſu Chriſti 1601. Quintilianus Adrianus Not. *Ex Bullar. Rom.*

Denique Vrbanus VIII. declarauit, ac ſanxit decreta omnia pro S. Officio emanata, atque in hac Sacra Congregatione conſtabilita, omnes & quoſcumque Religioſos quomodolibet priuilegiatos comprehendere, atque afficere, ſua Conſtitutione edita Romæ die 5. Nouemb. an. 1631. quæ habetur in Appendice Bullarij Rom. ſub Vrbani VIII. impreſſi: eſtque huiuſmodi.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CVm ſicut accepimus, Sancti Benedicti, Ciſtercien. Præmonſtraten. Sancti Antonij de Sancto Antonio Viennen. Societatis Ieſu, ac aliorum forſan Ordinũ Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum regularium Profeſſores vigore, ſeu prætextu priuilegiorum, & indultorũ ſibi, dictiſque Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Inſtitutis, ab hac ſancta Sede Apoſtolica, tam per viam meræ conceſſionis, quam communicationis, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia deqque Apoſtolicę poteſtatis plenitudine, etiam conſiſtorialiter conceſſorum, in Conſtitutionibus generalibus à Nobis, & dicta Sede hactenus editis, ac de cętero edendis, ſe minime cõprehendi prætendãt, niſi de eis ſpecialis, ſpecifica, individua & expreſſa mentio fiat.

§. 1 Nos qui inter grauiſſimas, multipliceſque Apoſtolatus noſtri curas in eam præcipuo, ac peculiari ſtudio iugiter incumbimus, vt extirpatis hæreticarum prauitatum erroribus, Catholica Fides vbique gentium conſeruetur, & propagetur, ambiguitates, & dubia de medio tollere, & opportunæ diſpoſitionis miniſterio prouidere volentes, vt tot, tantęq; Conſtitutiones generales à Nobis, & hac ſancta Sede, præſertim ad fauorem Fidei Catholicæ illiuſque propagationem, & Officij ſanctæ Inquiſitionis contra hæreticam prauitatem editæ, & de cętero edendæ, ſublatis quibuslibet exceptionibus, ſubterfugijs, & impedimentis, ad maiorem Dei gloriam, ſanctęque Matris Eccleſiæ exaltationem, debitum, vt par eſt, ſortiantur effectum: nec non quorumcumque priuilegiorum, gratiarum, & indultorum, dictis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Inſtitutis, cum quibuſuis clauſulis, & decretis, etiam quantumlibet extraordinarijs, & cautelis quomodolibet, ex quacumque cauſa conceſſorum, etiamſi in corpore iuris clauſa ſint, tenores præſentibus, acſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in eis tradita obſeruata inſerti forent, eiſdem præſentibus pro expreſſis habentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, quod quæuis generales Conſtitutiones, diſpoſitiones, & ordinationes Apoſtolicæ per Nos, & quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros in concernentibus fidem Catholicam, illiuſque propagationem, & ſanctæ Inquiſitionis officium præfatum, præſertim quoad ea, quæ in Congregationibus ſanctii officij, & de propaganda fide coram Nobis tractari ſolent, hactenus editæ, omnes, & ſingulos tam S. Benedicti, Ciſtercien. Præmonſtraten. Sancti Antonij de Sancto Antonio Viennen. & Societatis Ieſu præfatorum, quam quorumcumque aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum profeſſores omnino comprehendant, perinde ac ſi præfati, & alij quantumlibet priuilegiati, in eis nominatim expreſſi fuiſſent.

§. 2 Edendæ verò in poſterum per Nos, & Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros, tam in fauorem præfatæ Fidei Catholicæ, illiuſque propagationis, & ſancti Officij Inquiſitionis præfati, quam ſuper quacumque alia re, negotio, ſeu materia, Conſtitutiones, diſpoſitiones, & or-

Digitized by Google

& ordinationes huiuſmodi ſimiliter omnino comprehendant præfatos eorumdem Ordinum, Congregationum, Societatum & Inſtitutorum profeſſores; niſi in edendis Conſtitutionibus, huiuſmodi ſpecialiter & expreſſe excipiantur, etiamſi ipſi priuilegiati forent magis ſpeciali nota, & expreſſione digni, eiſque priuilegia, gratiæ & indulta, à Sede Apoſtolica præfata, etiam ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus & alijs decretis, etiam Motu, ſcientia, ac de poteſtatis plenitudine ſimilibus, & conſiſtorialiter, etiam contemplatione, vel ad inſtantiam Imperatoris, Regum, & aliorum Principum, tam per viam meræ conceſſionis, quam communicationis, & alias quomodolibet cõceſſa reſpectiue ſint, quorum, ſeu ſe minime comprehendi prætendant in Conſtitutionibus generalibus, vel alijs non facientibus plenam, & expreſſam eorum mentionem.

§. 3 Præſentes verò literas, omniaque & ſingula in eis contenta, etiam ex eo quod Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum huiuſmodi profeſſores, vel alij quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu quomodolibet habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi, ac cauſæ propter quas eædem præſentes emanarunt, adductæ, verificatæ, ſeu alias iuſtificatæ non fuerint, vllo vmquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quouis, etiam quantum uis ſubſtantiali defectu notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius vel controuerſiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiæ, vel iuſtitiæ remedium impetrari nullatenus poſſe neque ſub quibuſuis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, ſuſpenſionibus limitationibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus pro tẽpore quomodolibet facien. comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, ſemperque validas, firmas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inuiolabiliter obſeruari.

§. 4 Sicque per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§. 5 Non obſtante regula noſtra de iure quæſito non tollendo, ac quibuſuis alijs conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nec non tam S. Benedicti, Ciſtercien. Præmonſtraten. Sancti Antonij de Sancto Antonio Viennen., & Societatis Ieſu præfatorum, quam quorumcumque aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, & priuilegijs, nec non præfatis & quibuſuis alijs priuilegijs, indultis, & literis Apoſtolicis, etiam Mare magnum & alia quomodolibet nuncupatis, eiſdem Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Inſtitutis, eorumque Superibus, bonis, rebus, Monaſterijs, locis regularibus, & perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis etiã derogatoriarum derogatorijs, alijſq; efficacioribus, & inſolitis clauſulis, & alijs decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & innouatis; Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum omnium & ſingulorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſè derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 6 Volumus autem quod præſentium

tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ, quodque eædem præſentes literæ, ſeu illarum exempla ad valuas Baſilicarum S. Ioannis Lateranen. ac Principis Apoſtolorum de Vrbe & in aciæ Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique perſonaliter intimata fuiſſent.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub annulo Piſcatoris, die 5. Nouembris 1631. Pontificatus noſtri anno nono. *Ex Bullar. Rom.*

Fiebant olim Congregationes Eminentiſſim. Cardd. in ædibus antiquioris Cardinalis. Sed ex decreto Vrbani VIII. edito 14. Septemb. 1628. tranſlatæ fuerunt ad conuentum noſtrum S. Mariæ ſuper Mineruam, vbi ſingulis quartis ferijs celebrantur in ædibus P. Generalis, & quamuis Innocentius X. omnes Congregationes ad Palatium Apoſtolicum reduxerit, Congregationem noſtram Sancti officij immotam reliquit.

Decretum autem à ab Vrbano VIII. P. Max. emanatum tale eſt *Die 14. Septembris 1628. Congregationes S. Officij, quæ in Domibus antiquiorum Cardinalium fiebant, de mandato Sanctiſſimi fient in Conuentu Sanctæ Mariæ ſuper Mineruam.* Ex Archiuo S. R. & Vniuerſit. Inquiſit.

Conſtabilitum Sanctæ Inquiſitionis tribunal à Paulo III. modo prædicto, proprias ædes, carcereſque non habuit vſque ad Pauli IV. tempora, qui eaſdem in illa parte Vrbis, quæ *Ripetta* nuncupatur, inter Eccleſiam S. Hieronymi Illiricorū à Sixto V. erectam, & Palatij DD. de Burgheſijs extremitatem conſtruendam cum carceribus, voluit, exequtioni opere mandato à Card. Alexandrino ſummo Inquiſitore, cuius inſignia ſuper earundem fores in marmore inſculpta vſque in præſentem diem conſpiciuntur.

Fremebant perditi homines propriæ ſalutis proditores ſceleribus ſuis impoſitum frenum ſuſtinere non valentes, ſimulatoque in hoc Sacrum Tribunal eiuſque miniſtros viru, vſque ad Pontificis Max. obitum ſiluere, at ipſo è mortalibus ſublato an. milleſimo quingenteſimo quinquageſimo nono, populari impetu in ſacras ædes facto, carceratis libertate donatis, P. F. Thomam Scotum Generalem Commiſſarium cum eius ſocio F. Seraphino Caballo contumelijs, fuſtigationibus, ac vulneribus impetiere. Neque his ſatisfacti, in conuentum quoque noſtrum S. Mariæ ſuper Mineruam eiuſque Fratres velut S. Inquiſitionis fautores, atque adminiſtros, irruentes, ignem adacturi cœnobium cum Fratribus communibus flammis in cineres redigere intentauere; at accurrentibus Excellentiſs. DD. de Cæſarinis cum armata famulorum vaſſallorumque ſuorum multitudine, alijſque nobilibus Romanis, populari tumultu fugato, Fratres, Conuentumque ab imminenti periculo liberauere, relicto ibidem militum præſidio pro eorumdem ſecuritate vſque ad noui Pontificis Pij IV. electionem, ſicuti nobis non ſemel antiquiores Patres noſtri, qui id à ſuis Patribus teſtatum habuerunt, retulere; *Paramus de Orig. S. Inquiſitionis lib. 2. tit. 2. cap. 1. ex Onufrio Panuino & Fernandez in Concertat. Prad ad annum 1559.*

Tandem euectus ad ſupremum Eccleſiæ regimen noſter Card. Alexandrinus præfatus, Pius V. nuncupatus, ampliſſimas ædes pro eodem ſacro tribunali in tutiori loco prope Apoſtolicum Palatium, Vaticanamque Baſilicam fundauit, in quibus Aſſeſſor eiuſdem Tribunalis, qui ſemper eſt Prælatus in Curia, P. Commiſſarius Generalis cum ſocijs, nec non inferiores miniſtri illius, ac Carcerati reſident.

Tres ſingulis hebdomadibus habentur in Vrbe Congregationes pro negociis eiuſdem S. Inquiſitionis, prima, die lunę ad quam conueniunt Conſultores cuncti cum D. Aſſeſſore, P. Commiſſario Generali & Aduocato Reorum ibique, proceſſus reorum leguntur, de pœnis, quas merentur, tractatur, & num facti proceſſus ſint in aliquo deficientes, diſcutitur, & hæc Congregatio fit in ædibus S. Inquiſitionis. Secundæ Congregationi, quæ habetur feria quarta in noſtro conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam in ædibus à P. Generali Ord. Magiſtro Thoma Turco communi Religionis ære anno 1659. permagnificè conſtructis, interueniunt Cardinales

les Generales Inquiſitores cum prædictis omnibus, ibique reſolutiones factæ in præcedenti Congregatione, à D. Aſſeſſore referuntur, quæ ab eiſdem Cardinalibus approbantur, vel reyciuntur iuxta eiuſdē vota, pœnis reorū adauctis, vel diminutis. Tertia habetur in Palatio Apoſtolico coram Pontifice Max. in qua referuntur grauiores caſus, qui Papales dicuntur, interueniuntque eidem Cardinales cum conſultoribus, aliiſque ſupradictis; & iuxta Pontificis placitum reſoluuntur, ac determinantur negocia ibidem propoſita. Prima & ſecunda Congregatio impretermiſſe ſemper habentur, exceptis hebdomada Sancta, & quæ ante ſolemnitatem Natiuitatis Domini noſtri Ieſu Chriſti occurrit, in quibus Carceratorum gratioſa viſitatio fit ſuppliceſque condemnatorum libilli recipiuntur, & gratiæ immutationis pœnarū, vel totalis liberationis conceduntur.

In hac Sacra Congregatione quatuor perpetui ſunt Conſultores ex noſtris Prædicatoribus, nempe Reuerendiſs. P. Magiſter Generalis Ordinis, qui inter Cōſultores omnes primum locum obtinet, niſi forte aliquis Epiſcopus ſit ex conſultoribus; & ipſo defuncto, vel ab Vrbe abſente, Vicarius Ordinis, licet non eodem loco Conſultor ſuccedit. Secundus eſt P. Magiſter Sacri Palatij; Tertius P. Commiſſarius Generalis, & Quartus Socius pro tempore eiuſdem P. Commiſſarij S. Inquiſitionis. Perpetuus Conſultor eſt quoque religioſus Ord. min. conuentualium, qui immediatè P. Comiſſario ſuccedit, is eſt in præſenti F. Laurentius Brancatus de Laurea vir plenus ſcientia & comitate.

Ab eadem Sac. Congregatione ſingulis annis Auguſti 18. ſi in feriam quartam inciderit, ſin autem ſequenti prima feria 4. celebrantur exequiæ in hac noſtra Eccleſia S. Mariæ ſup. Mineruam pro Paulo IV. tamquam eiuſdem Congregationis conſtabilitore ex Pij V. decreto, legatoque firmato cum noſtro conuentu, illis neceſſaria ſuppeditāte, quibus Cardinales cum Conſultoribus omnibus interſunt: Defuncto autem aliquo ex prædictis Cardd. ęcdē exequiæ habentur cum aliorum Cardd. & Conſultorum aſſiſtentia; & mortuo Conſultore, cum cæterorum Conſultorum interuentu; eadem Sacra Congregatione pro Cardinalibus quinquaginta, & pro Conſultoribus triginta ſcuta noſtræ Sacriſtiæ porrigente, vt videmus in dies.

Tit. 2.

S. R. E. Cardinales Generales Inquiſitores In tota Repub. Chriſt.

1 DE Dominicanis, & non de cæteris, hoc loco ſumus tractaturi: Primus autem ex noſtris, qui hac nobili præfectura fuerit cohoneſtatus, eſt F. Latinus Card. Vrſinus Nicolai III. Nepos, qui ab eodem Pontifice primo Generali Inquiſitore ante Pontificatum per Vrbanum IV. inſtituto illam eidem conceſſit, exercuitque vſque ad vltimam ſuæ vitæ diem, quæ contigit ſub S. Cęſtino V. anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo quarto, vt cap. præcedenti retulimus ex Paramo & Fernand.

2 Card. Ioannes Aluarez de Toledo, Cardinalis Burgenſis dictus, à Paulo III. Generalis Inquiſitor creatur anno milleſ. quingenteſimo quadrageſimo ſecundo, nominaturque in Bulla erectionis S. Congregationis, à nobis cap. præcedenti relata. deceſſit anno 1557.

3 Card. Thomas Badia Mutinenſis ab eodem Paulo III. in inſtitutione S. Congregationis S. R. & Vniuerſalis Inquiſitionis vnus ex ſex Cardd. Generalis Inquiſitor inſtituitur, nominaturque in Bulla præfata; quæ videnda eſt loco prædicto.

4 Card. Michael Ghiſlerius à Paulo IV. Generalis, imo ſummus, Inquiſitor anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo octauo renunciatur, quo in munere vſque ad annum milleſ. quingenteſimum ſexageſimū permanſit, datiq; ſunt ei Collegæ ſeptem alij Cardd. Generales Inquiſitores à Pio IV. præcedenti cap. relati.

5 Card. Hieronymus Bernerius, Aſculanus dictus, à Sixto V. Sacra purpura cohoneſtatus anno milleſimo quingenteſimo octuageſimo ſexto, Generalis quoque Inquiſitor in tota Repubublica Chriſtiana dele-

delectus eſt, quo in munere deceſſit Portuenſis Epiſcopus anno milleſimo ſexcenteſimo vndecimo, teſte Plodio in eius vita inter Cardd. Ord.

6 Card. Auguſtinus Galaminùs, de Aracœli dictus, ex Magiſtro Generali Ord. noſtri S. R. E. Card. creatus à Paulo V. anno milleſimo ſexcenteſimo vndecimo, Generalis Inquiſitor quoque eadem anno creatur. Vixit in purpura atque Inquiſitoris Generalis munere vſque ad an. milleſ. ſexcenteſimum trigeſimum nonum, quo obdormiuit in Domino vir Sanctiſſimus Iulio menſe prout vidimus.

7 Card. Deſiderius Scaglia, de Cremona dictus, ex Generali Commiſſario S. Inquiſitionis ad purpurã euectus à Paulo V. vnus ex purpuratis Patribus eiuſdẽ declaratus eſt à Gregorio XV. à quo & & Nouocomenſis Paſtor effectus, poſt quatuor annos dimiſſa Eccleſia in Curiam reuerſus, reliquo ſuæ vitæ tempore negocijs huius Sacri tribunalis ſemper fuit ad dictus vſque ad annum milleſimum quingenteſimum trigeſimum nonum, quo eodẽ menſe Iulio paucis diebus poſt Card. Galaminum compleuit dies ſuos, in Eccleſia ſui Tituli S. Caroli ad Curſum ſepultura electa, vt vidimus.

8 Card. Vincentius de Florentiola, Card. S. Clementis dictus ex Sacri Palatij Magiſterio S. R. E. Card. vnuſque ex Generalibus Inquiſitoribus in vniuerſa Chriſtiana Repub. ab Vrbano VIII. nominatur anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo primo de quo ſupra.

9 Card. Michael Mazarinus, S. Cæcilie nuncupatus ab Inocentio X. in purpuratorum Senatum cooptatus ex Archiepiſcopo Aquenſi menſe Octobri 8. die anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſeptimo, atque in Cataluniam ſequenti anno à Ludouico Galliarum Rege Prorex miſſus, ſeptimo menſe vix elapſo Romam reuerſus menſe Auguſto ab eodẽ Innocentio Pontifice inter Cardd. Sacræ Inquiſitionis aſcriptus, eadem feria quarta, qua ad Congregationem habendam in hoc noſtro Conuentu prima vice erat acceſſurus, antecedenti nocte febre vexatus, ſeptima die ſequenti vitę curſum terminauit, vt cum dolore maximo vidimus.

10 Cardinalis Dominicus Pimentellus Hiſpanus nobiliſſimis ortus natalibus, ex Hiſpalenſi Sacerdotio, Sacra purpura ornatus ab Innocentio X. anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſecundo, in Vrbem ſolemni equeſtri pompa ingreſſus menſe Maio ſequentis anni, inter Patres Generales Inquiſitores cooptatur, ab eodem P. M. at maximo Ordinis damno in fine eiuſdem anni vitam cum morte commutauit, pauperibus ex aſſe hæredibus relictis, vt vidimus.

Tit. 3.

Commiſſarij Generales S. R. & Vniuerſalis Inquſitionis.

COmmiſſarij S. Inquiſitionis officium à Paulo III. inſtitutum eſſe, certũ eſt ex ſupra relatis; & meritò Cõmiſſarius dicitur eo quia à Sacra Cõgregatione Cardd. illi ſit cõmiſſũ denũciationes recipere, reorum in carcerationes ordinare, eorundem proceſſus formare & curã gerere, neceſſitatibus ſubuenire, atque temporalium bonorum domus S. Inquiſitionis adminiſtrationem exercere: quapropter Congregationibus omnibus, tam illi, quæ feria ſecunda, quam quæ feria quarta, & quinta habentur ſemper ex proprio munere, etiam ſecretioribus, interuenit. Habet propterea manſiones in eadem domo S. Inquiſitionis, & competentes pro ſui, Socii, ac duorum Fratrum Conuerſorum ſuſtentione redditus ei ſubminiſtrantur.

Ad eoſdem quoque à primeua inſtitutione ſpectabat Summum Pontificem de tractandis in Congregatione, quæ feria quinta coram ipſo habetur, prius informare: qua propter feria quarta poſt prandium P. Commiſſarius ad ipſum accedebat pro tali informatione facienda; & hic mos perdurauit vſque ad Innocentii X. tẽpora, qui præteritis annis P. F. Io. Baptiſtã de Martinengo Generali Commiſſario longo duorum fere annorum hydropis morbo vexato talem informationem Cardinali de Albizis, tunc S. Inquiſitionis

Aſſe-

Digitized by Google

Aſſeſſori iniunxit, tranſiitque poſtmodum, eo ad purpuram promoto, ad ſucceſſores Aſſeſſores DD. Vizano, atque Vareſio moderno Aſſeſſori.

1 Primus Generalis Commiſſarius à Paulo Papa III. cum Sacræ Cardinalium Congregationis inſtitutione creatur ad Cardinalis Io. Petri Caraphæ inſtantiam P. F. Theophilus de Tropeia anno milleſ. quingenteſ. quadrageſimo ſecundo. Fuit Theophilus natione Calaber, in Regio Conuentu S. Dominici de Neapoli ad Ordinem receptus, in Sacris literis, ac Theologia verſatiſſimus, vnuſque ex Doctoribus Collegii Theologorum Neapolitanæ Vniuerſitatis, ab eodem Card. Carafa in Theologum aſſumptus, qui demandatam ſibi Generalis Commmiſſarii prouinciam ſummo zelo, ac pietate adimpleuit ann. 9. Tandem humanæ fragilitatis debitum perſoluit menſe Iunio an. à Virgineo partu milleſimo quingenteſimo quinquageſimo primo, ad noſtram S. Mariæ ſuper Mineruam Eccleſiam pro ſepultura delatus, de quo Cabutius in in Pii V. vita, vt in ſequenti dicimus. *Vall. de Vir. Illuſt. Prou. Regni Ord. Prad. par. 4.*

2 In Demortui Theophili locum Io. Petro Card. Carafa procurante, delectus eſt à Iulio III. Generalis Commiſſarius P. F. Michael Ghislerius de prouincia Lombardiæ, in terra Boſchi Alexandrinæ Diœceſis ortus, de quo Cabutius ſic fatur. *Poſt hac autem anno MDLI. menſe Iunio Theophilo Dominicani Ordinis in Vrbe Pro inquiſitore, quem Generalem S. Inquiſitionis Commiſſarium appellant, officio ſimul ac vita functo, cum plerique ſpectata virtutis viri indemortui locum apti proponerentur, Card. Carafa primarius illius Congregationis Prafectus, Michaelem ſumma Collegarum, atque adeo Iulij Pontificis voluntate ſua ſponte ad id muneris aptiorem iudicauit & elegit. Erat videlicet Michael cum alijs Ampliſſimis Patribus egregie probatus, & charus, tum in primis ipſi Carafa, atque Carpenſi, qui eum familiariſſimè, & accipiebant, & complectebantur.* Reuerſus tunc temporis erat in Vrbem Michael ex Bergomenſi Ciuitate, inquiſitione contra illius Epiſcopum Victorem de hæreſi ſuſpectum, facta, pro qua in maximum vitæ diſcrimen inciderat. Commiſſarius igitur delectus, fidei negocio totaliter addictus, ſolum Deum, cuius cauſam agebat, præ oculis habens, impoſitum ſibi onus ſumma ſolertia exequebatur. Aſſumpto ad ſummum Eccleſiæ faſtigium Cardinale Carafa ſub Pauli IV. nomine, Nepeſinus, ac Sutrinus Paſtor 4. Septemb. anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo ſexto conſtitutus, vſque ad ſequentis Commiſſarij nominationem Commiſſarij officium exercuit ſub titulo Præpoſiti domus S. Inquiſitionis, Conſiſtorialibus Pauli Actis teſtimonium tale perhibentibus. *Die Sabbathi 23. Ianuarij anno 1557. Pontifex indixit publicam audientiam dandam ſemel in menſe omnibus vtriuſque ſexus in grauatorum, & oppreſſorum leuamen, cui voluit intereſſe omnes officiales, inter quos erat Fr. Michael Ghislerius Epiſcopus Nepeſinus præpoſitus domus Inquiſitionis pro cauſis Inquiſitionis, & carceratis in ea.* Ad purpuram poſtmodum eodem anno aſſumptus, atque à Pio IV. Montis Regalis Eccleſiæ præfectus, eo ſublato, Pontifex Max. renunciatus eſt. *Vghell. tom. 1. in Epiſc. Nepeſin. & Auct. ſuprad.*

3 Ghislerio ſufficitur Generalis Cõmiſſarius ad eiuſdem Ghislerij inſtantiam à Paulo IV. P. F. Thomas Scotus de Rochegiano Viglieuanen. Diœceſis, qui in Lombardiæ Prouincia ad Ordinem receptus, atque ſacris literis imbutus, poſt varias obitas præfecturas ſacro Inquiſitionis tribunali addictus, ad huius ſupremi Commiſſariatum peruenire promeruit, Paulo IV. promouente anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo ſeptimo. At dum demandato ſibi muneri ſtrenuam operam nauaret, interueniente Pauli Pontificis morte, multas pertulit calamitates; nam irruente populi Romani tumultuantis multitudine in S. Inquiſitionis domum, fractis carceribus, fuſtigatus eſt Thomas cum ſocijs, pluribus alijs contumelijs ſuper additis vt ſupra retulimus.

At electione Pij IV. ſequta, reſtitutus eſt Thomas ſuæ præfecturæ, in qua reſedit vſque ad annum milleſimum quingenteſimum ſexageſimum quintum, quo 6. Maij Interamnenſis Epiſcopus creatus eſt, ſequenti anno mortuus. *Vghell. Ital. Sacr. tom. 1. inter Epiſcop. Interam. Plodius de Vir. Illuſt. Ord. Prad. p. 2. lib. 4. Param. lib.*

lib. 2. tit. 2. cap. 1. & Fernand. anno 1543.

4 Paramus & Fernãdez poſt Scotum, Generalem Commiſſarium S. Inquiſitionis P. F. Hieronymum Politum cõſtituunt; at falsò, nam hic anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo quarto 24. Octob. Triuicanus Epiſcopus creatus fuerat; Scotus verò Interamnenſis Paſtor delectus eſt ſequenti anno 1565. vt dictum eſt ſupra, neque Conſiſtorialia *Acta* dum de illius ad Triuicanam Eccleſiam aſſumptione mentionem faciunt, vllum de tali Commiſſariatu verbum habent ſicut ſolent in cæteris, vt videre eſt, quoque apud Vghellum Ital. Sac. Tomo 8. inter Ep. Triuican. En decretum Conſiſtoriale. *Die 24. Octob. 1564. referente Card. Borromeo Pontifex prouidit Eccleſiæ Vicana per tranſlationem D. Auguſtini Melignati ad aliam Eccleſiam* F. *Hieronymum Politum S. Theologiæ profeſſorem de Superiorum licentia.* Ecce quomodo in Conſiſt. Actis nullum fit verbum de Commiſſariatu S. Inquiſitionis; benè tamen de eius Sacræ Theologiæ Magiſterio. Fuit quidem Politus à Card. Alexandrino Summo Inquiſitore in officij Socium, Theologum, atque Confeſſorẽ aſſumptus, at illo ex Vrbe à Pio IV. ad ſuam Eccleſiam Montis Regalis dimiſſo, Politus Alexandrino relicto, S. Carolo Cardinali Borromeo Pontificis eiuſdem Nepoti adhæſit, quo procurante Vicanus Paſtor effectus eſt; viditque paulo poſt Alexandrinum in Apoſtolica Sede conſtitutum, quem antea imprudenter dereliquerat.

Scoto igitur ſucceſſor datur à Pio IV. ſupplicante Card. Alexandrino, P. F. Archangelus Blancus de Gambalo Viglieuanen. Diœc. qui eiuſdem Alexandrini, tam ante pontificatum, quàm in ipſo pontificatu confeſſiones audiuit, teſtatuſque eſt poſt illius deceſſum, ſe generalem confeſſionem ſuſcepiſſe, nullaque mortali labe illum inquinatum reperiſſe. Theanenſis Antiſtes ab eodem Pio V. die 13. Septẽb. anno 1566. creatus, ſacra quoque purpura donatus eſt anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo. Deceſſit in Vrbe 18. Ianuarij anno 1580. *Vghell. tom. 6. Ital. Sac.*

5 Ex Sanctiſſimi Pij V. delectu poſt aſſumptionem ad Theanen. Sedem Archãgeli conſtituitur Generalis Commiſſarius P. F. Vmbertus Locatus anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſexto, qui Placentiæ humili fortuna natus, ibidem Dominicanæ profeſſioni nomen dedit, ſtudiorumque curſu completo Papiæ, ac Placentiæ Inquiſitor præfuit. In Vrbem deinde aſcitus, vt huic ſacro tribunali inſeruiret, ſecundo ſui commiſſariatus anno à Pio Pontifice Balneoregienſis Paſtor creatus eſt 5. Aprilis an. milleſimo quingenteſ. ſexageſimo octauo, quam Eccleſiam annis duodecim rexit, & mortuus eſt. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac. Plod. par. 2. lib. 4.*

6 Promoto Vberto ad Balneoregienſem Sedem præficitur Tribunali S. Inquiſitionis Generalis Commiſſarius à Sanctiſſimo Pontifice Pio V. P. F. Antonius Balduccius Foroliuienſis diuini verbi præco famoſus in tota Italia, qui à Magiſtro Generali Vſusmaris ad Ordinis regimen ſocius delectus, inculpatæ vitæ, inflexibiliſque integritatis ſpecimen cunctis exibuit. Bononiæ Prior, Prouincialiſque Lombardiæ effectus, ambas præfecturas maximo cum regularis obſeruantiæ incremento compleuit. Inquiſitor Bononiæ factus, demãdatum ſibi munus, zelum manſuetudine temperando; Bononienſium animos & Pontificis Pij ita ſibi allexit vt ad Commiſſariatum Generalem in Vrbe promoueri dignus fuerit adiudicatus anno millẽſimo quingenteſimo ſexageſimo octauo. Octo an. ibidem præfuit, à Gregorio XIII. deinde Triuicanus Epiſcopus 6. Februarij anno milleſimo qningenteſimo ſeptuageſimo ſexto creatus eſt. Demandato ſibi gregi ſacrum ius dixit Paſtor bonus annis quatuor, & mortuus eſt. *Vgellus tom. 8. Paramus vbi ſup. & Plod. par. 2. lib. 4.*

7 Nominatur à Gregorio XIII. in aſſumpti Balducij locũ Generalis Commiſſarius S. Inquiſit. in Vrbe P. F. Thomas Bzobius qui Brixiæ ortus, & Bononiæ in Ord. diſciplina, ſtudijſq; enutritus, ijs peractis Sacroſancto Inquiſitionis tribunali inſeruire conſtituit, ea propter cum Inquiſitoris titulo diuerſis in locis Sacro tribunali inſeruiſſet, ad hoc Romanum peruenire promeruit, inquo partes ſuas ita probẽ ſuſtinuit, vt electo P. Sixto Fabro in Magiſtrum Generalem Ordinis, in eius locum Sacri Palatij Magiſter ab eodem Gregorio

Digitized by Google

gorio XIII. nominatus ſit anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo tertio, in eoque Magiſterio peracto ſexennio compleuit dies ſuos anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo nono, ad S. Sabinæ Eccleſiam noſtram in Auentino pro ſepultura delatus, de quo nos in Syllabo Magg. Sacri Palatij. *Paramus vbi ſup. & Fernand. in Contertat. Pred. ad annum* 1543.

8 Commiſſarius conſtituitur poſt Bzobium P. F. Lactantius Ramfoldus de Vrceis Brixien. qui in Cremonenſi conuentu ad Ordinem receptus, atque in Regulari obſeruantia, literiſque edoctus, poſt conſequutum in Bononienſi ſtudio Lectoris titulum, ibidem docuit, pluribuſque ſuæ prouinciæ Lombardiæ cœnobijs præfuit, Sacro Tribunali S. Inquiſitionis addictus, à Gregorio XIII. Romam vocatus, Commiſſarius Generalis ibidem inſtitutus eſt. Quinque annorum curriculo demandatum ſibi onus cum laude ſuſtinuit, & quieuit in pace 18. Maij anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo octauo. Qieſcit corpus in S. Sabinæ Eccleſia ſequenti elogio tumulo appoſito.

In memoria æterna erit iuſtus.
P. Mag. F. Lactantio Ramfoldo
Ex Vrceis Brixia Ord. Prædicat.
Prouincia Lombardia
Sacra & Vniuerſalis Inquiſitionis
Generali Commiſſario
Sanctaque Fidei Zelatori
M. F. Petrus Vicecomes Tabien. eiuſd. Ord.
ac in S. Officio Socius Poſuit.
Ob. M DLXXXVIII. Die XVIII. Maij

Param. & Fernand. vbi ſup.

9 De Monte Regali Pedemontanus fuit P. F. Hippolitus, Maria Beccaria Commiſſarius Generalis à Sixto V. poſt Lactantij deceſſum creatus, qui nobilibus parentibus ortus, nobilioribuſque diſciplinis imbutus, Mediolani in cœnobio S. Mariæ Gratiarum Dominicanum inſtitutum amplexatus, profeſſione emiſſa Bononiam ſtudiorum cauſa adijt, vbi Lectorali laurea conſequta, Brixiæ, Mediolanique docuit. Prior S. Sabinæ in Vrbe primò, S. Catharinæ de Formello Neapoli poſtmodum electus, tale ſui regiminis, ac pietatis præbuit exemplum, vt in Capitulo Prouinciali Mantuano non dum egreſſus trigeſimum octauum ætatis annum, communi Patrum ſuffragio Prior Prouincialis Lombardiæ ſit ſalutatus. Mediolanenſis Inquiſitor terminato regimine demandatę ſibi prouinciæ à Sixto V. inſtitutus, ſubleqto Lactantij obitu, Generalis Commiſſarius electus eſt. At breui tempore tale munus geſſit; nam depoſito P. F. Sixto Fabro ab Ordinis regimine à Sixto Pontifice ſui Pontificatus an. ſexto (vnde exiit proloquium, *Sixtus in ſexto fecit conſiſtere Sixtum*) communi electorum voto ad Ordinis regimen aſſumptus fuit anno milleſ. quingenteſ. octogeſimo nono. Annis 11. Ordinem incorruptè, integerimè, atque ſanctè rexit. quieuitque cum Chriſto Neapoli anno Iubilei 1600. in Regio conuentu S. Dominici, vbi quieſcit, ſolemni pompa parentatus, tali elogio eius tumulo proſtante.

D. O. M.
F. Hippolito M. Beccaria
de Monteregali Pedemontano
Magiſtro Generali LI.
totius Ord. Prædicat. vigilantiſſimo
qui omnium virtutum gloria inſignis
priſcorum laudibus non inferior
Neapoli poſt Generale Capitulum
ac ſi videretur ſibi ſuo functus officio
graui morbo correptus
aſſumptionis ſuæ anno XII.
à die 20. Maij; Ætatis verò LI.
à die 11. Martij iam inceptis
viam vniuerſa carnis ingreſſus eſt
die 3. Auguſti MDC.
cum Sanctitatis opinione
omnibus ſui deſiderium relinquens
Huius tanti Patris præclara geſta
calamo commiſſa fuere
vbi rigidus hic lapis
tanta capere recuſauit.
Paulus Caſtrucius Magiſter
Prouincialis Terræ Sanctæ
eius ſocius, ac Conciuis
Conuentus quoque S. Dominici de Neap.
inconſolab. mœrore confecti,
Parenti optimè merito
in quo nihil præter mortem doluit
ex ſpeciali gratia DD. de Brancatijs
hunc tumulum hoc demandauerunt.

Plod. par. 2. lib. 4. & Authores ſuprad.

10 Electione facta Beccarię, nominatur à Sixto V. Cõmiſſarius P. F. Vincentius de Monte Sancto Picenus de conuentu S. Se-

Digitized by Google

uerini ex Lombardiæ Prouincia, insignis Theologus, qui cum in pluribus huæ Prouinciæ cœnobijs & docuisset, & præfuisset, post rectum S. Inquisitionis Tribunal Cremonæ, atque Fauentiæ, Prouincialis Lombardiæ electus, cum in Vrbem pro Generalibus habendis Comitijs venisset, electo in Magistrum Ord. Beccaria, Commissarius S. Inquisitionis à Sixto V. nominatus est Cumque impositum sibi onus cum laude sustinuisset annis tribus, à Clemente VIII. Aprutinus Pastor fit 23. Octob. anno millesimo quingentesimo nonagesimo secundo. De quo Vghellus hæc habet. *Fuit Ecclesiastica libertatis propugnator accerrimus. Synodum celebrauit. Seminarium erexit; Pauperes fouit: vere Pastorem & Patrem in omnibus se præbuit, vt ab omnibus amaretur. Aprutinam Ecclesiam administrauit cum laude per decem & septẽ annos, eoque munere fungens decessit sub Paulo V. anno 1609. sacro die Epiphaniæ, sepultus in Ecclesia S. Dominici.* Hæc ille tom. 1. in Epp. Aprutin. Plod. in Apend. p. 2. lib. 4.

11 Creatur à Clemente VIII. Generalis Commissarius S. Inquisitionis P. F. Albertus Dragus de Florentiola Insuber Placentini cœnobij alumnus promotione facta Vincentij ad Aprutinum Sacerdotiũ. Hic post plurium cœnobiorum regimen Sacro Inquisitionis Officio deditus, Fauentiæ, Ianuæ, ac Mediolani Inquisitor præfuit: deinde Commissarius institutus, octo annos huic sacro tribunali inseruiens, ita probe se gessit, vt promerita Pontificis beneuolentia Termulanus Antistes ab eodẽ Clemente 29. Nouemb. anno millesimo quingentesimo nonagesimo nono creatus sit. At breui tempore Pastor optimus sibi creditis ouibus ius dixit, nam diem extremum vidit Neapoli 3. Ianuarij anno millesimo sexcentesimo primo in nostra S. Catharinæ de Formello Ecclesia terræ traditus. *Vghell. tom.* 8. *Plod. par.* 2. *lib.* 4. *& Fernand. vbi sup.*

12 Renunciatur P. F. Deodatus Gentilis, electione Alberti facta, Generalis in Vrbe Commissarius à Clemẽte Papa VIII. qui Ianuæ ortus, atque in cœnobio S. Mariæ de Castello Dominicana toga donatus, morum candore, literarumque peritia vir egregius effectus, in pluribus Lombardiæ Prouinciæ studijs docuit, conuentusque S. Crucis de Bosco, S. Dominici de Brixia, ac S. Sabinæ de Vrbe rexit Prior. A Clemente VIII. Mediolanensis Inquisitor factus, ac postmodum in Vrbe Generalis Commissarius ita eiusdem Pontificis beneuolentiam promeruit, vt ab eodem Casertanus Pastor 9. Iulij anno millesimo sexcentesimo quarto creatus sit. Neapoli vitæ cursum consummauit anno millesimo sexcentesimo sextodecimo. *Vghell. tom.* 6. *& Plod. p.* 2. *lib.* 4. *cum Fernand. vbi sup.*

13 In Brisighella ortum habuit P. F. Augustinus Galaminus, qui Fauentiæ ad Ordinem receptus, ibidem peractis studijs, Mantuæ, atque Bononiæ docuit. Sacro Tribunali Inquisitionis deinde animum aplicuit, quapropter Brixiæ, Placentiæ, Ianuæ, ac Mediolani eidem optimè præfuit: quibus rebus Clemens VIII. illum S. R. & Vniuersalis Inquisitionis Generalem Commissarium delegit. Tres annos demandatum onus singulari pietate, ac zelo sustinuit. Promoto P. F. Io. Maria Guanzello Magistro Sacri Palatii ad Polymnianensem sedem anno millesimo sexcentesimo septimo, renunciatus est Augustinus Magister Sacri Palatij à Paulo V. deinde anno 1608. communi Patrum suffragio Generalis Ord. Magister nominatus est, euasitque deinde S. R. E. Card. de quo supra. *Plod. p.* 2. *lib.* 4.

14 Instituto Galamino Sacri Palatij Magistro, Paulus V. Commissarium nominauit P. F. Stephanum de Vicarijs à Garresio, virum doctum & cordatum, in negotijs S. Officij, cuius tribunali in diuersis Lombardiæ Vrbibus annis pluribus præfuerat, maxime vero Anconæ, Fauentiæ, atque Mediolani, versatissimum. Tres annos demandatam sibi onus cum laude sustinuit, promotus deinde ab eodem Paulo Pontifice ad Nuceriæ Paganorum Ecclesiam die 2. Nouemb. anno à Virginis partu millesimo sexcentesimo decimo, in qua annos vndecim vixit. *Vghell. tom.* 7. *Plod. p.* 2. *lib.* 4. *& Fernand. vbi sup.*

15 Constituitur in promoti Stephani locum S. R. & Vniuersalis Inquisitionis Generalis Commissarius à Paulo Papa V. P. Mag. F. Andreas Iustinianus, vir eruditus, doctus, Theologusque egregius, tunc tempo-

temporis in Romana Curia ad Epiſcopales Eccleſias promouendorum, corã Sum. Pont. examinatos, qui Ianuæ ex Patritia familia mortalibus datus, in S. Mariæ ſuper Mineruam cœnobio Dominicanum inſtitutum amplexatus, atque in pietate & ſacris literis enutritus, eaſdem in ſuo Mineruitano conuentu ac Græcorum Vrbis Collegio docuit, cui etiam Rector præfuit; à primeua enim eiuſdem Collegij inſtitutione illius cura Ordini demanata fuerat à Gregorio XIII. perſeuerauitque inter noſtros tale regimen vſque ad Gregorij XV. tempora, qui illud P. P. Ieſuitis conceſſit. Quatuor annis Sacro Tribunali fidelitate maxima inſeruiuit, poſt quos ab eodem Paulo Pont. inſulanus Epiſcopus creatus eſt 24. Nouemb. reparati Orbis an. milleſimo ſexcenteſimo quartodecimo, vbi deceſſit quarto ſui regiminis anno. Plura ſcripſit doctus Paſtor inter quæ celebratur cenſura in librum Andreæ Deralij de poteſtate Pontificis. *Ex Vghello tom. 9. & teſtimonio ſeniorum Patrum noſtrum.*

16 In Lauda Pompeia ortum habuit P. F. Michael Angelus Seghitius, qui in ætate annorum quatuordecim conſtitutus Dominicanam togam induens, pietati, ac literis addictus, ſub P. F. Deodati Gentilis diſciplina vir doctus effectus, oportuno tempore doctoralem lauream à Magiſtro Ordinis Xauierre impetrauit. Sacro Inquiſitionis tribunali inſeruiturus, in patria eiuſdem Vicarius primò, deinde Romæ P. Commiſſarij Socius effectus, poſtmodum Cremonenſis Inquiſitor inſtitutus, à Clemente VIII. Mediolanenſe ſacrum tribunal impetrauit. A Paulo V. exinde Romam vocatus, promoto Iuſtiniano, Generalis Commiſſarius in Vrbe renunciatus eſt; quo in munere ita laudabiliter ſe geſſit, vt ab eodem Pontifice Max. patrię Epiſcopus ſit creatus 14. Cal. Iunij anno milleſimo ſexcenteſimo ſextodecimo, vbi poſt annos vndecim deceſſit. *Vghell. Ital. Sac. tom. 4.*

17 In Seghitij locum Generalis Commiſſarius à Paulo V. nominatur P. F. Deſiderius Scalia, qui Brixiæ ortus, atq; Cremonæ ad Ordinem receptus, Bononiæ ſacris litteris operam dedit, conſequutoque Lectoris titulo, Cremonæ & alibi docuit. Inquiſitionis Officio poſtmodum animum amplicuit, vnde Papiæ, Cremonæ ac Mediolani Inquiſitoris onus ſuſtinuit. A Paulo V. Pont. Romanę Inquiſitionis Cõmiſſarius inſtitutus, demandatum ſibi onus intrepidus ſuſtinuit, ſolertiaq; ſumma adimpleuit. Cum quidam perditi homines auri cupiditate preſſi, teſauros conſequuturi, quos mendaciorum pater inimicus humani generis promiſerat, ſi infantis baptizati ſacrificium ſibi immolaſſent, in loco qui dicitur vulgari nomine *Le ſette Sale* prope Romanum Coloſſeum conſtituti nocturno tempore innocentem paruulum eſſent ſtatuta hora ſacrificaturi, re ad Deſiderium delata, ab eoque cum Pontifice collata, ſacro Chriſti corpore cõmunitus, ad ſacrificij locum circa quartam horam poſt ſolis occaſum, ſatellitum caterua, atque auxilio freţus, intrepidus acceſſit, principiſq; tenebrarũ perfidos adoratores innocentẽ victimam illicò iugulandam offerentes inuenit, quos propria voce, atque præſentia perterrefactos, vinctos atque in carcerem conjectos, mortiſq; reos adiudicatos publico patibulo ſuſpenſos vidimus. Quo facto, cæteriſque ſuis virtutibus ita Pauli V. gratiam promeruit, vt ſacra purpura fuerit ab eodem cohoneſtatus anno milleſimo ſexcenteſ. vigeſimo primo. A Gregorio XV. Nouocomenſem Eccleſiam, dimiſſa Melphitana obtinuit, qua etiam renunciata, in Vrbe, Apoſtolicæ Sedi in S. Officij, aliarumque Congregationum negocijs Apoſtolicæ ſedi inſeruiturus, permanſit vſque ad mortem, quæ illum menſe Iulio anni milleſimi ſexcenteſimi quadrageſimi noni rapuit, in ſua Titulari Eccleſia S. Caroli ad curſum ſepultura electa prout vidimus, de quo ſupra inter Cardd.

18 Ad purpuram euecto Scalia, Paulus V. Generalem Commiſſariũ P. F. Hippolytum Mariam Lancium ab Aqua nigra nominauit, qui religioſis moribus, ac literis in Lombardiæ Prouincia imbutus, Bononiæ, atque alibi, didicit, & docuit, In S. Inquiſitionis negocijs verſatiſſimus. Græmonæ atque Mediolani Inquiſitor ſacrum ius dixit; Romam deinde accitus eſt vt in hoc Sacro Tribunali Generalis Commiſſarius eſſet, cui annos duodecim laudabiliter præfuit; ab Vrbano VIII. poſtmodum oblatas Epiſcopales Eccleſias recuſans

sans, dimisso munere Inquisitionis, in S. Sabinæ Cœnobium reliquos vitæ dies à curis omnibus semotus, in Religiosa quiete traducturus, se recepit anno millesimo sexcentes. trigesimo secundo, vbi quieuit in pace sequenti elogio tumulo constituto.

Hippolito Mariæ Lancio
ab Aqua nigra, bono Ecclesiæ.
& Prædicatorum familiæ nato,
in quo Sacrarium prudentia
hospitium scientia delegerant
Catholicæ veritatis assertori, ac vindici
Cremonæ, Mediolani, Romæ spectato,
honores non aucupanti, delatos fugienti,
horum meritis contento.
Aulam qui attigit, non ipsum aula
moriens fælicior, quam viuens
Obyt Romæ an. Ætat. suæ LXIII.
Redempti Orbis MDC. XXXIV.
Capitis vnicè chari memoriam, & ossa
hoc tumuli honore cohonestarunt
Duces Tursy Coniuges
Carolus ab Auria & Placida Spinula

19 In Lancij locum subrogatur ab Vrbano VIII. anno millesimo sexcentesimo trigesimo secundo P. Mag. F. Vincentius Maculanus de Florentiola Insuber qui Papiæ inter nostros ascriptus, studijsq; ac pietati addictus, ita in illis excelluit vt futuri euentus specimen cunctis exhibuerit. Consummato studiorum in addiscendo, ac docendo cursu, Tribunali Sacræ Inquisitionis animum applicuit, vnde Papiæ primò, Ianuæ deinde Inquisitor præfuit. Ab Vrbano VIII. Romam accitus, atque Ordinis Procurator institutus, ab eodem Pont. Max. Commissarij S. Inquisitionis titulo cohonestatus est. Mortuo deinde P. F. Nicolao Ricardio Magistro Sacri Palatij, tale magisterium, ac demum sacram purpuram ab Vrbano VIII. promeruit anno milles. sexcentesimo quadragesimo primo Nouembris decima septima Viuit hoc anno 1666. quo hæc scribimus optimus senex, gloria Dominicanæ Religionis, & lætitia Prædicatorum in ætate annorum octoginta septem constitutus, erga nostrũ Ordinem summopere affectus.

20 Instituto Maculano Sacri Palatij Magistro anno milles. sexcentesimo trigesimo nono, P. Mag F. Io. Baptista de Martinengo ad eiusdem Maculani supplicationem ab Vrbano VIII. Generalis Commissarius nominatur; qui in Prouincia Lombardiæ ad Ordinem receptus, atque Conuentus Angelorum de Ferraria alumnus effectus, peractis Bononiæ consuetis studiorum curribus, Mediolani in Gratiarum cœnobio docuit. Inde Romam à Maculano Procuratore Ord. Socius electus, in Commissariatus officio eidem quoque inseruiens, ad Cremonensem Inquisitoratum peruenire promeruit ob fidele obsequiũ sacro tribunali exhibitum. Ex Cremonensi Inquisitione Commissarius institutus, demandatum sibi onus cum laude sustinuit vsque ad annum millesimum sexcentes. quadragesimum nonum, quo hydropis diuturno morbo consumptus, decessit mense Nouẽb. in pace, ad Miner. corpore delato, atque in communi Fratrum ossuario ante gradus Capellæ S. P. Dominici condito prout vidimus.

21 Defuncto Io. Baptista constitutus est Generalis in Vrbe Commissarius Pater Mag. Fr. Vincentius Preti de Seraualle Papiensis Cœnobij Alumnus, vir doctissimus, magnique nominis Theologus, ac linguę impedimento aliquantulum pressus qui Romę, in Collegio S. Sixti, à Generali Seraphino Sicco instituto, Regens præfuit atque in principalioribus prouinciæ Lombardiæ studiis docuit. Ad S. Inquisitionis officium administrandum assumptus, Cremonæ, Bononiæ, ac tandem Romæ præfuit. Decessit anno millesimo sexcentesimo sexagesimo quarto breui morbo correptus die vltima Iulij, in Minerua cum aliorum Fratrum cadaueribus condito, eius corpore, vt vidimus.

22 P. F. Consaluus Gritius Acsinus post Pretum deligitur S. R. & Vniuersalis Inquisitionis Generalis Commissarius ab Alexandro Papa VII. qui Anconitani conuentus alumnus, Bononiæ sub Mag. Thoma Turco Philosophiæ, ac Theologiæ operam dedit. Lector dein institutus, in Foro Liuij, atque Ianuæ Philosophiam; in Conuentu verò Bolchensi atque Anconitano Theologiam docuit, & huic Prior præfuit. A Martinengo Generali Commissario in Vrbem socius accitus, exinde Placentinus primò, Cremonensis deinde, Mediolanensis tandem Inquisitor, denique Generalis in Vrbe Commissarius effectus est, quo in munere viuit hoc anno 1666.

CAP.

CAPVT III.

DE INQVISITORIBVS IN ORBE.

IN æternam requiem translato S. Patre Dominico, incliti eius filii tanti parentis vestigijs inhærentes, Catholicæ fidi zelo succenti, in varias Christiani Orbis partes à Pontificibus Maxx. velut fidi Domini canes delegati sunt Inquisitores, vt christifideles in catholica fide constabilirent, hæreticosque ad Ecclesiæ gremium, si vellent, reuocarent: sin minus, ne alios inficerent, ferro, ac igne perderent.

Ex huiusmodi Inquisitoribus verò quidam Generalium Inquisitorũ titulo, prout maior eorum extensiuè erat auctoritas, fuere cohonestati; cæteris, siue Nationalibus, siue particularibus Inquisitoribus pro vna, vel pluribus diœcesibus institutis, nuncupatis. De quibus omnibus in præsenti acturi sumus; de hoc vno te Lectorem monitum volentes, nos non intendere cunctorum Inquisitorum nostrorum nomenclaturam hic efformare, heu nimis culpabilibus scriptoribus nostris hac in re adiudicatis, tantorum virorum nomina, egregiaque facta silentij tenebris inuoluentibus. Illos igitur solos hic recensebimus, qui ad manus nostras deuenere, ne eorum memoria deliteſcat, sed in posteros perennet: fiatque cunctis manifestum Sacri prædicatorum Ordinis filios, in christiani Orbis partibus ferè omnibus Sacrum Inquisitionis tribunal, erexisse, atque rexisse, Regnis Angliæ exceptis, in quibus nullo vmquam tempore huiusmodi Sacrum tribunal fidei fuisse animaduertimus, certum plane indicium subsequutæ perditionis, atque ruinæ corundem.

Tit. 1.

Alemaniæ.

IN Alemania Sacrũ Inquisitionis tribunal rexerunt nostri Prædicatores nam P. F. Thomam Hermeschel ibidem institutum Inquisitorem à Magistro Ord. Barnaba Saxone meminere illius regesta in hunc modum. *Mag. Thomas Hermeschel de Conuentu Frisacensi instituitur Inquisitor in Alemania cum omni auctoritate, & potest assumere socium vnum Patrem Sacerdotem, & illum mutare ad libitum: Nullus inferior molestet. Venetijs 12. Iulij 1486.* Ex eisd. Regest.

Tres alios autem nostros præuenisse Thomam in regimine tribunalis S. Inquisitionis in Alemania refert Lopez libro 1. partis 5. Histor. Ord. cap. 28. nempe F. Iacobum Espingerium, F. Henricum Institoris, & F. Gherardum Altent, qui sub Sixto IV. Strigigium multitudinem copiosam igni adiudicauere. *Lopez ibid.*

Tit. 2.

Alexandrini.

EST & in Alexandria Stateliorum Ciuitate, quæ Alexandria *de la Paglia* in Lombardia communi nomine dicitur firmatum Sacrum Inquisitionis Tribunal, cui de præsenti præest Inquisitor P. Mag. F. Ioseph Maria Vicecomes nobilis Mediolanensis ex Marchionibus Vicecomitũ anteceſſorem autem nomenclaturam nobis ignoram, silemus.

Tit.

Tit. 3.

Aragoniæ.

DEclinantibus Valdensibus hęreticis ex Aquitania, Gulliaque Narbonen. in Aragonię Regnum, animaduertens S. Raymundus noster eidem Regno, vicinisque regionibus maximum imminere spirituale damnum, cum Iacobo Rege Aragonum, dicto expugnatore, cui erat à sacris confessionibus, egit vt à Gregorio IX. Pont. Max. Inquisitores in suum Regnum pro catholica fide conseruanda mittendos impetraret, quod & ille benignè concessit S. Raymundo, quem Oratorem suum in hoc negotio ad eundē Pontificem destinauerat, facultate impetrata pro Tarraconen. Archiepiscopo assumendi, atque instituendi Inquisitores, ex Ordine tamen Prędicatorum per P. Max. Breue datum Spoleti anno 1232. 7. Cal. Iunij.

Iusta igitur Apostolicum mandatum constituti sunt Inquisitores in Regno Aragonię, Principatu Cathalonię, & alibi ex Ordine Prędicatorum, & horum nomina in libro vitę conscripta credimus, cum in libris hominum non legantur. *Paramus dē Orig. S. Inquisit. tit. 2. cap. 8.*

In Regno Aragoniæ primum Inquisitorem institutum scimus P. F. Petrum Cadiretam, quem Gregorius IX. supradicto anno 1232. in Vicensem Episcopum, malè de fide sentientem, inquire voluit, Iacobo Regi Apostolicis litteris Anagniæ 5. Cal. Aprilis datis iniungens, ne quouis modo ipsum Petrum, vel socios ipsius, pro tali munere exequendo, perturbari, molestari, vel iniurijs affici sineret. *Bzouius in Annal. Eccles. ad an. 1232. num. 8.*

In Tarraconensi Vrbe Fratres Prædicatores Inquisitionis præfecturam gerebant, Guillelmo de Monte Nigro Archiepiscopo, anno millesimo ducentesimo trigesimo quinto; at cum in huius sacri tribunalis institutione quædam suborta essent difficultates, consultus est à prædictis Gregorius IX. Pontifex, qui eisdem pro resolutione tradidit S. Raymundo de Pennaforti Maiori Pœnitentiario S. R. E. ex Ordine nostro, & hic cūctas resoluit. *Bzou. in Annal Eccl. an. 1235. num. 5.*

Anno millesimo ducentesimo quadragesimo secundo Fratres Prædicatores in Aragonia Inquisitores hæreticam nequitiam quorumdam hæreticorum Valdensium, immortalitatem animę, communemque resurrectionem negantium, compressere, cōgregato ad hoc Tarraconensi Prouinciali Concilio, vacante tūc Apostolica Sede, cui interfuere Tarraconen. Archiepiscopus cum omnibus Suffraganeis Episcopis, & S. Raymundus Maior Pœnitentiarius S. R. E. ad illud vocatus, vt eius sententia, eruditione, ac decreto cuncta stabilirentur. *Bzouius Annal. Eccl. an. 1242. num. 4.*

Innocentius Papa IV. anno millesimo ducentesimo quadragesimo octauo nostro Patri Prouinciali Hispaniæ, qui Regni quoque Coronæ Aragoniæ conuentibus ius dicebat, & S. Raymundo instituendi Inquisitores in Gallia Narbonen. & ditione Regis Aragonię facultatem largitus est contra hęreticos, populos illos suis prauis dogmatibus inficientes datis Apostolicis litteris Lugduni 3 Cal. Nouembris anno 1248. Apostolica igitur auctoritate muniti prędicti duo, plures in Hispania, Aragonia, & Gallia Narbonen. instituēre Inquisitores, qui in talibus regnis hęreses exterminare inceperunt maximo religionis catholicę incremento. *Fernandez in Concert. ad an. 1248 ex Diago lib. 1. c. 5.*

Idem Pont. Max. Innocentius an. millesimo ducentesimo quinquagesimo tertio ad instantiam Iacobi Aragonum Regis Prioribus Barchinonensi, Illerdensi, & Perpinianensi iniunxit per Apostolicas litteras apud Lateranum datas pontif. sui anno 11. vt instituerent Fratres Inquisitores in Vrbibus, ac Diœcesibus Aragonię iuxta eiusdem Regis voluntatem; & circa idem tempus à S. Raymundo, authoritate Apostolica, qua fungebatur, instituti sunt Generales Inquisitores in cunctis Regnis, Prouinciisque eiusdem Iacobi Regis Aragonię P. F. Petrus de Tonnes, & P. F. Petrus à Cadireta, qui pro iniuncto sibi munere pro viribus administrando lapidibus obrutus, felicem spiritum creatori suo reddidit anno millesimo ducentesimo septuagesimo septimo, vt sup. cap. 1. retulimus. *Fernandez an. 1253. ex Diago vbi sup.*

ſup. & Zurita in Annal. Aragoniæ l. 3. c. 75.

Anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo ſeptimo prefati Generales Inquiſitores 11. Ianuarij in Barchinonenſi noſtri Ord. Eccleſia coram Rege Aragoniæ Iacobo primo, atque Arnaldo Barchinonen. Epiſcopo, pluribuſque Magnatibus, Baronibus, Clero, populique copioſa multitudine, in Raymundum Baronem ex Virgellen. Diœceſi, ac ſtirpe illuſtriſſima ortum, vt hæreticum relapſum ſententiam protulere, eius oſſibus igne traditis, cum ipſe, eius Vxor, atq; filius Guillelmus Raymundus hæreſis nota infamati, eam abiurauſſent prius coram P. F. Pontio de Planetis Inquiſitore Virgellen. *Fernand. in Chronic. ad an. ſuprad. ex Diago lib. 1. cap. 41.*

Cum Prædicatores pro ſacro Inquiſitionis officio plurima mala, calàmitateſq; que in Aragonia ſuſtinerent, ita vt multi ex ipſis & vitam & ſanguinem effundere non dubitarent, Vrbanus IV. Apoſtolico decreto ſanxit ne aliquis præter ipſos in Regnis Aragoniæ Valentiæ, & Cathaloniæ Inquiſitionis officium exercere poſſet, datis Apoſtolicis litteris apud Montem Flaſconem 5. Cal. Auguſti anno 1262. *Ex Auct. ſuprad.*

Eodem anno prefatus Vrbanus Pont. Inquiſitoribus ditionis Regis Aragoniæ pontificias litteras direxit ex Monte Flaſcone 12. Cal. Septemb. contra petentes in infirmitate hæreticorum cõſolationem. *Fernand. eod. an.*

Anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo tertio 20. Iulij habita eſt ſolemnis diſputatio Barchinonę coram Iacobo Rege, eiuſque Curię nobilibus, Epiſcopis, Inquiſitoribus, ac omnium Religionum Patribus præſtantioribus à P. F. Paulo Chriſtiano Dominicano doctiſſimo, hæreticorũ, atque hębreorum malleo, cum Rabbino Moyſe Gerundenſe, quem ita validiſſimis rationibus confudit, vt illico obmutuerit maxima cum Iudeorũ confuſione, ex quibus plurimi ad agnitionem veritatis venientes, ſacro regenerationis lauacro fuere purificati. *Ex Auct. ſuprad.*

Eodem anno conſtitutus eſt Generalis Inquiſitor in Regnis Valentię, & Aragoniæ P. F. Guillelmus Sanctius, qui in hæreticorum exterminatione totus intentus, eorum plures igne, & ferro perdidit, alijs ad propriorum errorum abiurationem reductis. *Fernand. ex Diago lib. 1.*

Iacobus Aragoniæ Rex ad prefati Guillelmi, Fratrumque Prædicatorum inſtantiam anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo quarto 6. Cal. Aprilis ſub grauiſſimis pœnis, tam pecuniarijs, quàm corporalibus, regia cõſtitutione edita, hębreis iuſſit vt in cunctis libris eorum abraderẽtur blaſphemię, dicteriaque contra Chriſtum Dominum, ac B. Virginem, vel igne comburerentur. Deſignauit igitur pro eorundem librorum expurgatione S. Raymundum, Fratremque Arnaldum Segarram, ad quorum petitionem regium decretum promanarat, atque FF. Raymundum Martinum, & Petrum Genuenſem, omnes ex noſtro Ord. Prædicatorum. *Fernandez ad annum prad. ex Diag. lib. 1. cap. 15.*

Anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo ſexto Clemens IV. multa conceſſit priuilegia Inquiſitoribus tunc temporis præſentibus, ac futuris in Regnis Aragoniæ, expeditis ſuper hoc Apoſtolicis litteris incipientibus *Præcunctis noſtræ mentis deſiderab.* ſuntque eædem cum litteris Vrbani IV. Dat. Peruſij 6. Non. Octob. *Fernand. ex Eymerico in direct. Inquiſ. 2. par.*

Vacante Apoſtolica Sede per obitum Clementis IV. anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo nono, PP. FF. Guillelmus de Colonico, & Petrus Cadireta Generales Inquiſitores in Regnis Aragoniæ, Barchinonæ in cœnobio Prædicatorum coram Arnaldo Segarra, Petro de S. Pontio, & Petro de S. Pace Dominicanis, atq; Abbate Monaſterij Montis Serrati, pluribuſque alijs nobilibus, ac multa plebe, ſedentes pro tribunali, in Arnaldum Vicecomitem Caſtelli Epiſcopalis prædefunctum, ſententiam protulere, tanquam hæreticum, eius oſſibus ex ſepultura Eccleſiaſtica effoſſis, atque igni adiudicatis. Similemque ſententiam in filiam prædicti Vicecomitis D. Ermeſendam Foxi Comitiſſam defunctam dedere. Inſuper in iudicium ad præſcriptam diem vocauere eiuſdem Comitiſſę filium Rogerium Bernardum Foxi Comitem, vt de infamia qua tanquam hæreticorum fautor laborabat, ſe expiaret; & inſuper hæreticorum receptatoribus, atque fautoribus graues

pœnas

pœnas inflixère. *Fernand. ex Zurita in Annal. Aragon.*

P. F. Bernardus Peregrinus in Aragoniæ Regnis Generalis Inquisitor erat anno milleſimo trecenteſimo quarto, quem Iacobi II. Regis fretum auxilio, hæreticos ab Aragonia & Valentia exterminaſſe conſtat. *Fernandez ex Diago lib. 1. cap. 2.*

Anno milleſimo trecenteſimo ſeptimo in Aragonia erat Generalis Inquisitor P. F. Io. à Longares, vir doctus, atque in negocijs S. Inquisit. verſatiſſimus, qui ex Aragoniæ Regis dominio infatigabili ſtudio exules hæreticos fecit. *Param. tit. 2. 6. 2.*

Anno à Virginis partu milleſimo trecenteſimo octauo Inquisitor Generalis præſidebat tribunali S. Officij in Regnis Aragoniæ, Valentiæ &c. P. F. Ioannes Lothgerius Barchinonenſis cum P. F. Guillelmo Aragonio, Iacobi 2. Aragonum Regis cõfeſſario, qui ex eiuſdem Regis decreto die 3. Decemb. eiuſdem anni cunctis Religioſis Templarijs, diuitijs militarique potentia nimis affluentibus, atque varijs criminibus, ac erroribus coinquinatis, in præfatis Regnis exiſtentibus diem dixere, vocantes, ac citantes eos vt in noſtro Prędicatorum cœnobio Valentino iuxta præfixum terminum comparerent, ad examinandum eos in quibuſdam fidei Catholicę articulis, quid de illis ſentirent. Poſtmodum autem ex Pontificis mandato Raimundus Epiſcopus Valentinus ex noſtris etiam ipſe, de eorundem Templariorum criminibus cognouit in Valentino Regno, ac tandem Pontifex eorum cauſam ad Viennenſe Concilium remiſit, anno 1311. celebratum, in quo publicè fuere damnati. *Fernand. in Concertat. ad annum prædict. ex Paramo lib. 2. tit. 3. & Diag. lib. 1. cap. 8.*

Idem P. F. Arnaldus Burguetus anno milleſimo trecenteſimo decimo ſeptimo 4. Cal. Martij diligentiſſimum proceſſum de Beguinorum erroribus confecit, qui & accuratè, & attentè reuiſi ab aliquibus theologis noſtris, & Guillelmo Aranyono Epiſcopo Ilerdenſe ex Ordine Prædicat. aſſumpto, alijſque viris grauibus, doctiſq; inuenti ſunt hæreſibus pleni; atque illos tenentes, velut hæreticos condignis affecère ſupplicijs. *Fernand. anno prædicto ex Diag. lib. 1. cap. 13.*

In Aragoniæ Valentiæque Regnis, atq; Principatu Cathaloniæ Generales Inquisitores erant anno milleſimo trecenteſimo decimo octauo ſub Ioane Papa XXII. PP. FF. Io. Lothgerius ſupradictus, & Arnaldus Burguetus, qui Fraticellorum hæreticorum errores à Io. Papa damnatos, ſcriptis confutarunt, eiſdem ex ſibi creditis regnis expulſis. *Fernand. in Concertat. ad annum Prad. ex Diag. lib. 1. cap. 17. & Param. vbi ſup.*

Anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo primo prædictus P. F. Arnaldus Burguetus Petrum Durandum de Baldach hæreticum relapſum ſæculari tradidit brachio concremandum 4. Id. Iulij Dominica die, proceſſu ante fores Cathedralis Eccleſiæ publicè lecto, adſiſtentibus Inquisitore præfato, Iacobo II. Rege cum duobus Principibus Alphonſo primogenito & Petro Infante, Epiſcopiſque Valentino & Dertuſen. innumerabiliq; vtriuſque ſexus multitudine. *Fernand. ad prad. annum & Caſtil. par. 2. lib. 1. cap. 57.*

P. F. Guillelmus Coſta erat Generalis Inquisitor Aragoniæ anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo quarto, qui in vincula coniecit Benonatum hæreſiarcham, qui ante quatuordecim annos à F. Arnaldo, ſeu Bernardo Inquisitore rogo impoſitus, pœnitentia ſimulata, vitam redemerat, & cum pluribus ſequacibus brachio ſæculari comburendum tradidit, alijs eiuſdem ſectę reſipiſcentibus, domumque in Villafranca pro eorum conuenticulis aptatam ſolo æquauit. *Caſtil. vbi ſup. & Fernand. ad annum ſuprad. ex Diag. lib. 1. cap. 18.*

Anno milleſimo trecenteſimo quinquageſimo P. F. Nicolaus Roſellius Generalis Inquisitor Aragoniæ erat, qui cum Barchinone quidam exortus eſſet error circa Chriſti ſanguinem, & publicè doceretur, ſummo ſtudio ac diligentia cum Clemente VI. Pont. egit vt reprobaretur, quod de grauiorum doctorum conſilio præſtitit, præcepitque eidem Generali Inquisitori, vt eundem errorem publicè damnaret, prout fecit in Cathedrali Barchinonen. coram Epiſcopo Clero copioſaque populi multitudine. *Caſtill. vbi ſup. ex Diago l. 1. cap. 22.*

Idem Generalis Inquisitor Roſellius anno milleſ. trecenteſimo quinquageſimo pri-

Digitized by Google

primo plures hæreticos Beguardos Valen. tiæ clandeſtinos exiſtere monitus, Iacobum Iuſt hereſiarcham venerantes, eorum errores publicè damnauit, triumque hæreticorum Guillelmi Gillabat, Bartholomæi Fuſter, & cuiuſdam alterius minoris notę corpora exhumata publico igni adiudicauit, eorumque Ducem errores abiurantem, ſignaque pœnitentiæ oſtentantem perpetuo caueri adiudicauit, cœteris condignis pœnis mulctatis. *Fernand. ex Diago lib. 1. cap. 22. & Eymerico quæſt. 2.*

Eodem anno Clemens VI. apud Villam nouam Auenionen. diœceſis præfato Nicolao Roſellio Prouinciali in Aragoni ditione facultatem inſtituendi Inquiſitores in tunctis Regnis, ac ciuitatibus Regis Aragoniæ conceſſit, coſque amouendi, quod priuilegium ad futuros Prouinciales eiuſdem Prouincię ſucceſſores tranſire voluit, datis Apoſtolicis litteris 4. Id. Aprilis. Ex quo tempore vſque ad Sixtum IV. Prouinciales Aragoniæ pro tempore in tota ditione Regum Aragoniæ fuere Generales Inquiſitores, centum & viginti octo annorum continuato temporis decurſu, atque particulares Inquiſitores ſibi ſubordinatos in eadem conſtituère, quorum nomina ſilentij tenebris inuoluère Scriptores noſtri. *Ex Auct. ſuprad.*

Cum in Cathalonia apud Montem album quorumdam deliria contra catholica dogmata pullularent, Fr. Berengario de Montefalcone auctore, de Monaſterio Populeti in Cathalonia, Generalis Inquiſitor Nicolaus Roſelliuspublicè illa damnauit, atque ex Aragonum ditione penitus eorum ſequaces eliminauit anno milleſimo trecenteſimo quinquageſimo ſecundo. *Fernand. ad præfatum an. ex Diago lib. 1. cap. 22. & Eymerico quæſt. 11.*

Anno milleſimo trecenteſimo quinquageſimo ſexto dum totis viribus in hæreticos inquireret Generalis Inquiſitor in Regnis Aragoniæ, ac Valentiæ Nicolaus Roſellius ſupradictus, ab Innocentio VI. Sacra purpura decoratur cui in Inquiſitionis munere ſucceſſit P. F. Nicolaus Eymericus, qui ſequenti an. 1357. hæreſiarcham Nicolaum de Calabria poſt publicam ſuarum hæreſum abiurationem factam Dominica infra octauam Aſcenſionis, perpetuo pœnitentiæ habitulo indutum condignis pœnis caſtigauit. At cum ſimulatam eius conuerſionem animaduertiſſet cordatus Generalis Inquiſitor, brachio ſæculari cremandum tradidit Calendis Iunij. *Fernand. ad annum 1357. ex Diago lib. 1. cap. 24.*

Anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo idem Inquiſitor Generalis Aymericus Aſtruchium de Piera Iudæum Barchinonenſem, dœmonum inuocatorem, atque ſacrificum, in carcerem, ac vincula coniecit: & licet iuriſdictionis cauſa orta eſſet difficultas inter eundem Generalem Inuiſitorem atque Epiſcopum, ac propterea ex carceribus S. Inquiſitionis fuiſſet extractus, ex Gregorij XI. tamen decreto 4. Id. April. an. 1371. eiſdem reſtitutus eſt, qui illum in Cathedrali Eccleſia abiurantem perpetuo carceri adiudicauit. *Fernand. ad an. prad. ex Eymerico quæſt. 42. & Diago lib. 15. cap. 25.*

His peractis Nicolaus Eymericus eodē anno 1371. ſcripſit librum contra adoratores, inuocatoreſque dœmonum, in quo probat eorum delicta ab Inquiſitoribus eſſe cognoſcenda, atque adeo iuremerito Gregorium Pontificem ſuo tribunali cauſam prætatam adiudicaſſe. *Ex prefatis auctoribus.*

Eodem Aymerico anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo quinto inſtante, Gregorius XI. Auenione 8. Calend. Febr. multos articulos Raymundi Lulli tamquā erroneos, atque hæreticos damnauit poſt plures doctorum congreſſus *Caſtill. par. 2. lib. 2. cap. 4.*

Anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo ſeptimo Eymericus nouos in Aragonia ſubortos errores damnari fecit Apoſtolica auctoritate, atque ex eodem Regno illorum ſequaces eliminari voluit. *Fernand. ad annum pradict. ex Diago lib. 1. cap. 25.*

Anno milleſimo trecenteſimo octogeſimo in Regnis Aragoniæ erant duo Generales Inquiſitores, Eymericus & P. F. Ximenius de Nauaſſa vir doctiſſimus, magnique nominis Theologus, qui plures naſcentes contra fidem catholicam errores extirpauit. *Fernand. eodem anno ex Diag. lib. 1. cap. 31.*

Inquiſitor Eymericus anno milleſimo trecenteſimo octogeſimo quarto in oppi-

Digitized by Google

do Puigcerdano Principatus Cataloniæ condemnauit errores Arnaldi Montaberni qui erroribus abiuratis, iterumque post decem & nouẽ annos in eosdem relapsus, Barchinonæ seculari brachio igne consumendus traditus est. *Castellus par. 2. lib. 2. cap. 4.*

Idem Eymericus anno millesimo trecentesimo octogesimo nono perpetuis vinculis subegit Valentiæ Parochum, & Rectorem Sijllæ Petrum Sesplanes post hæresis publicam abiurationem, eiusque scriptorum combustionem *Fernand. anno prad. ex Diag. lib. 1. cap. 26.*

E mortalium oculis sublatus est Nicolaus Eymericus, de Catholica Ecclesia optime meritus post quadraginta trium annorum continuatum cursum in Inquisitione contra hæreticos anno millesimo trecentesimo nonagesimo nono, qui anno 1383. scripsit librum de potestate Pontificis contra hæreticos, eius auctoritatem negantes: Item alium de duabus Christi naturis, & de tribus personis in Deo aduersus errores Parochorum Valentinorum anno 1390. qui quando infirmis viaticum porrigebant, dicebant illis, *Credis quod hæc Sacra hostia est Pater, Filius, & Spiritus Sanctus*, & dicentibus illis *Credo* eos Sacro Viatico reficiebant. Eodem anno scripsit alium librum de Excellentia Christi & B. Virginis Mariæ contra quosdam hæreticos male de ipsis sentientes; & anno 1295. scripsit librum aduersus alios hæreticos, S. Ioannem Euangelistam filium naturalem B. Mariæ Virginis asserentes. *Fernand. ad annum 1399. ex Diago lib. 1. cap. 26. & 27.*

Defuncto Eymerico fit Generalis Inquisitor in Aragonia, Valentia, & Catalonia F. Franciscus Sala, vir præstantissimus, qui rei catholicæ zelo inflammatus, hæreticos insequi, igneque, ac ferro perdere non destitit *Fernand. ad annum 1408. ex Diag. lib. 1. cap. 34.*

Anno millesimo quadringentesimo tertiodecimo in Aragonia P. F. Bernardus Pagnes Inquisitionis tribunal per se ipsum regebat, Baleares vero Insulas per Vicarium, quo Apostolicis litteris die prima Aprilis datis, Benedictus XIII. Pontifex Bernardum prædictum in Aragonia, P. F. Guillelmum Sagarram verò Balearibus Insulis Inquisitorem præfecit omni subordinatione sublata à Generali Inquisitore Aragoniæ, hoc decreto vt Prouinciales eorum quolibet mortuo, in eius locum alium substituerent, neque vnquam tam remtoa loca ad vnius Inquisitoris curam pertinerent, quæ cuncta vsque ad Sixti IV. tempora adamussim fuere obseruata. *Paramo de Orig. Inquisit. lib. 1. tit. 2. cap. 8. num. 11. & 12.* Quid autem sub Sixto IV. actum sit, dicitur infra.

P. F. Sanctius Besaram Generalis Inquisitor in Aragonia post Bernardum fuit anno millesimo quadringentesimo tertiodecimo, quando scripserat eruditum librum in errores Arnaldi de Villanoua. *Fernand. ad eundem annum ex Diag. lib. 1. cap. 13. & lib. 2. cap. 92.*

P. F. Petrus de Fonte Luporum Sanctio in Generalis Inquisitoris munere successit, qui egregiam posuit operam in exterminandis hæreticis ab Aragoniæ Regno circa annum 1420. *Ex eisdem auctor. vbi sup.*

P. F. Petrus Fumacius in Aragoniæ Regno & ipse tribunali S. Inquisitionis Generalis Inquisitor præfuit circa an. 1420. *Fernandez ad an. 1415. ex Plodio.*

Post Fumacium Inquisitor Generalis effulgebat in Aragonia P. F. Michael Fertiz in Sacra Theologia laureatus celebris anno millesimo quadringentesimo quadragesimo. *Fernand. eodem an. ex Diago lib. 1. cap. 35.*

Anno millesimo quadringentesimo septuagesimo erat Generalis Inquisitor in Aragonia P. F. Petrus Barent hæreticorum malleus. *Fernand. eodem an. ex Diago & Plodio.*

P. F. Matthias Florus erat Generalis Inquisitor in Aragonia anno millesimo quadringentesimo octogesimo, vir magni nominis, in sibi demandato munere exequendo vigilantissimus, qui paucos annos ibidem præfuit. *Fernand. eodem anno ex Bzon. & Plod.*

P. Mag. F. Io. Francus Generalis Inquisitor in Aragonia erat anno millesimo quadringentesimo septuagesimo quarto, cuius fit mentio in Regestis Leonardi de Mansuetis Magistri Ord. fol. 149. in hunc modum. *Mag. Io. Francus conuentus Oscæ Inquisitor Generalis Aragoniæ habuit licentiam assumendi socium dummodo sit alibi assigna-*

ſignatus. Dat. Perúſii 10. Iunij 1474.

P. Mag. F. Franciſcus Vitalis erat Generalis Inquiſitor anno 1475. de quo Regeſta Magiſtri Ord. Leonardi Manſueti hæc habent. *Mag. Franciſco Vitali Inquiſitori Aragoniæ, & Priori conuentus Barchinonen. imponitur in meritum S. obedientiæ, quod inueſtigata veritate de querela Domini Franciſci Blanch clerici Valentinæ Dioec. cui Sanctiſſ. Pontifex dicitur tradidiſſe in commendam quandam Eccleſiam B. Mariæ de pulcro podio de Villanis, Dioec. Vrgellen. Ord. Præmoſtraten. qui dicit quod Mag. Bartholomæus della rapita, & nonnulli alij iniuſtè impediunt, & moleſtant ne pacificum poſſeſſum adipiſcatur, inhibeat eis vt deſiſtant, &c. Dat. Romæ 16. Nouemb. an. 1475* Ex eiſd. Regeſt. fol. 178.

Anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo ſecundo erat Generalis Inquiſitor in Aragonia P. F. Chriſtophorus Galuez, qui ad inſtantiam P. F. Guillelmi Caſelles Maioricen. Inquiſitoris Theologorum cõuentum habuit de quibuſdam propoſitionibus erroneis, atque hæreticis, quas aliqui apud Maioricam diſſeminabãt quorum cenſuram Maioricen. Inquiſitor Romam ad Sixtum IV. detulit, qui Congregatione Theologorũ Vrbis, ac quatuor Cardd. præhabita, eandem confirmari decreuit. *Fernand. ex Diago lib. 1. cap. 33.*

Tandem Sixtus Papa IV. Minorita nati Saluatoris anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo tertio, ſupplicantibus Hiſpaniæ Rege & Regina per D. Gundiſaluũ Veteram Oratorem proprium apud Apoſtolicam Sedem, P. F. Thomam de Turre Cremata Dominicanum Generalem in Caſtellæ & Legionis Regnis Inquiſitorem à ſe anno 1481. iam inſtitutum, in Regnis quoque, ac tota ditione ad Aragoniæ Coronam ſpectantibus, cum ampliſſima facultate ſacro Inquiſitionis tribunali præſidere voluit, litteris Apoſtolicis eidem datis, & ex hoc tempore defecit à Prouincialibus auctoritas creandi Inqniſitores in Corona Aragoniæ. Cum verò animaduertiſſent Catholici Reges prædicti Dominicanos F. F. per ducentos & triginta propemodum annos continuata ſucceſſione in Aragonia, Valentia, Cathalonia, cæteriſque eiuſdem Coronæ ditionibus in hæreticos catholicæ fidei incremento maximo oblatraſſe, ſupradicto Oratori Gundiſaluo mandauere, vt Apoſtolicum diploma ab eodem Sixto Pont. impetraret, quo perpetuis futuris temporibus ſanciretur, ne quiſquam præter Dominicanos in cunctis ditionibus Coronæ Aragoniæ S. Inquiſitionis tribunali præeſſet. *Zurita lib. 20. Annal. Arag. Fernand. in Concert. ad an. 1483. & Param. lib. cap. 8.*

Poſt receptum Apoſtolicum Breue, Generalis Inquiſitor Thomas in Aragonia Inquiſitorem inſtituit P. F. Gaſparem Iuglarem 4. Non. Maij anno 1484. cum Beato Petro Arbues Canonico Eccleſiæ Cæſarauguſtanæ, vt refert P. Salelles de Orig. Inquiſit. Prolegom. 4. cum Fernanddez ad annum 1483.

Deſignauit poſtmodum Inquiſitores in eodem Regno Aragoniæ prædictus Generalis Inquiſitor Thomas à Turrecremata P. F. Ioannem de Coliuera Magiſtrum celebrem ex noſtro conuentu de Calatadiud qui an. 1501. deceſſit, & D. Alphonſum Alarcon Canonicum Palentinum cum Fr. Ioanne de Colnienares Anguilaren. Abbate Ord. Ciſtercien., vel vt alij referunt Præmoſtraten. *Fernand. vbi ſup. ex Paramo lib. 2. cap. 8. Zurita part. 4. lib. 20. cap. 65. & Diag. lib. 2. cap. 92.*

Anno milleſimo quingẽteſimo ſeptimo Generalis Inquiſitor erat in Regnis Aragoniæ, Valentiæ, Nauarræ & Cathaloniæ P. F. Ioannes Enguera Catholico Regi à ſacris confeſſionibus, Ilerden. Epiſcopus ex Ord. noſtro aſſumptus, qui conſtanti pectore demandatam ſibi præfecturam pro viribus adimplens, hæreticos à prædictis Regnis eliminauit, vſque ad annum milleſimum quingenteſimum duodecimum, quo vitam cum morte copulauit. *Fernand. ad an. 1507. ex Diago lib. 1. cap. 45. & Zurita par. 6. lib. 8. cap. 5.*

Poſt Engueræ exceſſum in Regnis præfatis conſtituitur Generalis Inquiſitor P. F. Ioannes Paul anno milleſimo quingenteſimo tertiodecimo, qui tantum onus cũ ſui laude portauit pluribus annis. *Fernand. vbi ſup. ad an. 1513. ex Param. l. 2. tit. 2. cap. 3.*

Præter præfatos fuere quoque à Magiſtris Generalibus Ordinis noſtri alij inſtituti in Aragonia Generales Inquiſitores, vt eorum Regeſta in hunc modum teſtantur.

Magiſter Io. Franco conſtitutus Oſtia Inquiſitor Generalis Aragoniæ, qui per Magiſtrum Ioannem Lazaragh Vicarium Generalem dicitur abſolutus, declaratur non benè abſolutus, & denuò inſtituitur Inquiſitor, & omnis alius abſolvitur, & inſtituitur in Aragonia &c. Datum Romæ 2. Decemb. 1475. Ita habetur in Regeſtis Leonardi de Manſuetis Magiſtri Generalis §. *Provincia Aragoniæ.*

Tit. 4. Aquitaniæ.

FVere quoque & in Aquitania ab Ordinis incunabulis Generales Inquiſitores, S. Patris Dominici filij, cuius rei teſtimonium extat, tum in Annal. Eccleſ. tũ in Regeſtis *Magiſtrorum Generalum.*

In Regeſtis Magiſtri Generalis Mãſueti de Peruſio (anteceſſorum enim illius Regeſta temporis iniuria periere) Aquitaniæ Generalis Inquiſitor legitur in hunc modum P. Elias Guiberti. *Magiſter Elias Guiberti ſit Generalis Inquiſitor pro titulo Aquitaniæ dummodo fuerit diſpenſatus ſuper ætate. Florentiæ die 26. Novemb.* 1474.

P. F. Bernardus Guidonis fuit in Aquitania Generalis Inquiſitor, à Ioanne XXII. Pontifice Apoſtolicus Nũcius cum F. Bertando Minorita in Lombardiam, Aetruriamque miſſus pro pace inter Robertum Regem, & Ciuitates confederatas ſanciendã, qui cum tantùm inducias ad ſex menſes inter partes fuiſſent conſequuti, Io. Pontifex anathema in illos, qui eas eſſent violaturi publicauit. *Bzou. in Annal. Eccleſ. anno 1317. num. 3.*

Tit. 5. Argentinæ.

PAter Mag. F. Gaſpar Grunendualt. à Magiſtro Generali Ioachino Turiano in Argentinen. Baſileen. & Conſtantien. Diœceſibus Inquiſitor hæreticæ prauitatis inſtituitur anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo ſecundo, de quo Regeſta eiuſdem Magiſtri Ord. tale perhibent teſtimonium. P. M. *Gaſpar Grunendualt Contentus Friburgenſis ſit Inquiſitor hæreticæ prauitatis in Diœceſibus Argentinen. Baſilean. & Conſtantien. cum plenaria poteſtate, die 17. Iunij Romæ 1492. Ex eiſdem Regeſt. fol. 124.*

Tit. 6. Abulæ.

PAter Fr. Ferdinandus de S. Dominico Abulæ S. Inquiſitionis tribũnal rexit, qui anno 1491. in cauſa necati infantis apud opidum Guardiæ ſedens pro tribunali in actu fidei ſolemniſſimo ſententiam dixit. Deinde anno eodem 16. Cal. Decemb. ibidem in altero actu fidei ſolemniter habito plures iudaizantes ſæculari brachio tradidit. *Ferrand. in Concertat Prad. an. 1483.*

Tit. 7. Armeniæ, Georgianæ, Tartariæ, Ruſsiæ ac Vualachiæ.

ERuditiſſimus Paramus de Origine S. Inquiſitionis lib. 2. cap. 29. hæc habet. *Albertus Caſtellanus inter pontificias Bullas, quas impreſſit Venetij anno dom. 1516. octo, aut nouem à Gregorio XI. ab an. Pontificatus eius quarto uſque ad octauũ, hoc eſt à Natiuitate Domini 1378. à confirmato autem Prædicatorum Ordine 162. expeditas tradidit, quibus inter alia continentur, Fratres Dominicanos magnis laboribus, ac perſecutionibus verbum Domini infidelibus, qui ad Orientem, Auſtrum & Septentrionem incolunt annunciare, ac in Vualachia, Tyri, ſiue Trapizundæ, & alijs remotiſſimis regionibus cœnobia conſtruxiſſe, pluresque à Gregorio prædicta familia miſſi, eorum Antiſtite conſtituto Venerab. Fratre Helia Petit Gallo. Alia item Vrbani VI. Bulla conſtat Gregorium XI. Inquiſitorem Generalem in illis partibus F. Ioannem Gallum eiuſdem Ordinis delegaſſe; cum tamen is mortuus eſſet, Vrbanus ea Bulla Prædicatorum Generali mandat quatenus tres in eius locum nominet Inquiſitores, alterum in Armenia, ac Georgiana; alium in Gracia, & Tartaria; tertium verò in Ruſſia ac ambabus Vualachijs. Ergò latiſſimè patet S. Officij au-*

Digitized by Google

auctoritas, magnaque ſunt Dominicanorum in Inquiſitionem merita, qui eius fructum in abdiſſimos mundi angulos propagauerunt. Hæc ille.

Qui verò fuerint illi tres de Pontificis Vrbani mandato in prefatis locis inſtituti, vel alij poſt ipſos, ſcriptores nequaquam referunt.

Tit. 8. Aſten.

ANno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo quarto 4. Iunij conſtitutus eſt Aſtenſis Inquiſitor P. Mag. F. Vgo de Albinis ex conuentu Chieriens. de mandato Summi Pont. Sixti IV. & conſenſu Diffinitorij Capit. Generalis. *Ex Regeſt. Leonardi Manſueti Mag. Ord.*

Sequenti anno P. F. Michael de Valentibus cum fuiſſet amotus ab Inquiſitoris officio, & in eius locum inſtitutus Vgo ſuprad. ex Sixti Pont. IV. mandato reſtitutus eſt Aſtenſis Inquiſitor, vt ex præfatis Regeſtis habemus fol. 198.

P. F. Michael de Medijs recenſetur Aſtenſis Inquiſitor ſub anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo quarto in Regeſtis Ioachini Turriani Mag. Generalis fol. 247.

Aliorum Aſtenſium Inquiſitorum non habuimus, ea propter ſilentij tenebris eos inuolutos relinquimus.

Tit. 9. Auenionen.

GRaſſante impia Caluini hæreſi in pluribus orbis Chriſtiani partibus, Sacrum Inquiſitionis tribunal in Auenionenſi vrbe, eiuſque diœceſi, nec non Comitatu Venaiſino conſtituit Paulus Papa III. primo ibidem Inquiſitore Generali conſtituto P. Mag. F. Bernardo de Arelatenſi conuentu à Card. Sandoleto Epiſcopo Carpentora ten. per patentes litteras Apoſtolica authoritate roboratas, datas 21. Aprilis an. 1541. qui maximo cum catholicæ fidei incremento illud rexit vſque ad annum 1571. quo è viuis exceſſit.

P. F. Florus Prouincius datur ſucceſſor Bernardo in regimine huius ſacri tribunalis à Card. de Armeniæ Legato, de mandato Pij V. Pont. Max. die 8. Auguſti anno 1571. deceſſit an. 1589.

P. F. Ludouicus de Veruins ex conuentu Carpentoratenſi ſufficitur Inquiſitor à Card. Borbonio Legato de mandato Sixti V. Pont. Mag. die 20. Martij an. 1590. qui vitæ probitate, morum candore, atque ſcientiæ cumulo ornatus ad Archiepiſcopatum Narbonen. promotus eſt anno Iubilei 1600. de quo ſupra in Archiepp. Narbonen.

P. F. Stephanus Lemaire Sacræ Theol. Doctor ex prouincia Occitana in promoti Ludouici locum Generalis Inquiſitor renunciatur à Sacra Congregatione S. R. & Vniuerſalis Inquiſitionis, per litteras patentes datas 8. Iunij anno 1601. Clemente VIII. Pont. Max. qui annis pluribus demandatum ſibi onus cum laude ſuſtinuit, complexitque dierum ſuorum curſum.

P. F. Sebaſtianus Michaelis Mag. ex oppido S. Zachariæ Maſſilien. Diœc. conuentus eiuſdem ciuitatis filius, omni virtutum, atque ſanctitatis laude vir, prædicator verè Apoſtolicus, regulariſque obſeruantiæ in Gallia reſtitutor, Stephano datur ſucceſſor in S. Inquiſitionis tribunali regendo. Hic à fundamentis conſtruxit Parijs in vico S. Honorati conuentum noſtrum S. Mariæ Annunciatæ ſub ſtrictiori obſeruantia, in quo depoſito carnis onere perrexit ad Chriſtum. Abſente autem eo ab Auenionenſi Inquiſitione, illam rexit P. Mag. F. Claudius Dublet Auenionenſis.

Datur ſucceſſor Sebaſtiano in hoc tribunali ſacro P. Mag. F. Iacobus Vilattus an. 1617. ex Pœnitentiario Apoſt. S. Mariæ Maioris de Vrbe aſſumptus ab Vrbano Papa VIII. qui pluribus annis eidem eximiè præfuit.

Poſt Iacobum efficitur Inquiſitor P. Mag. F. Petrus Dambruc de Claromontenſi cœnobio, eximiæ doctrinæ, probitatiſque vir, qui plures in ordine dignitates fuerat conſequutus. Deceſſit in ſuo munere anno 1632.

P. F. Ioannes Ferran Mag. de Toloſano conuentu Narbonæ ortus eximiæ virtutis, obſeruantiæque vir renunciatur à S. Congregatione S. R. Inquiſitionis Generalis Inquiſitor annuentem Vrbano VIII. datis litteris patentibus 5. Id. Decemb. anno 1632. qui domum prò Inquiſitoribus conſtruxit, fuitque Prouinciæ Occitanæ Prouin-

uincialis, ac conuentus S. Maximini Prior. Denique meritis, atque diebus multis onustus, vitam cum morte commutauit sub Innocentio X.

P. F. Petrus Doffur S. Theol. Mag. vir eruditissimus ex Tolosano cõuentu, post Ioannem datur Generalis Inquisitor Auenionensis à Sac. Congregatione S. Inquisitionis, Innocentio X. annuente, quod tribunal vsque ad annum 1658. rexit.

P. F. Ioannes Icard de Tolosano conuentu, Doffur datur successor, qui à Nicolo Rodulphio Mag. Ord. Romam vocatus, Priorque cœnobij S. Sixti institutus, ibidem regularem obseruantiam instituit, & promouit. Pœnitentiarius Apostolicus in Liberiana Basilica deinde delectus, ibidem mansit vsque ad 5. diem Septembris anni 1658. qua à sanctiss. Dom. nostro Alexandro Papa VII. Generalis Inquisitor creatus est, à quo præsentem Inquisitorum nomenclaturam ex Archiuo illo desumptam suscepimus.

Tit. 10. Austriæ.

ET in Austria Generales Inquisitores Dominicanos Fratres fuisse, constat; etenim cum in Archiducatu illo anno millesimo trecentesimo tertiodecimo plures hæreses disseminarentur, quas Trithemius in Hirsaugensi historia refert, Cremamque versus multa hæreticorum millia peterent, à Dominicanis Inquisitoribus, quam plurimis eorumdem concrematis, cæterisque in alias regiones septentrionales fugatis, hæreticalis pestis profligata est, qua de re videndus est Paramus de origine S. Inquisit. lib. 2. tit. 2. cap. 26.

2 Preterea anno millesimo quadringentesimo nonagesimo tertio in Austria Generalis Inquisitor erat P. M. F. Michael Franciſci, de quo in Regestis Magistri Ord. Ioachini Turriani fol. 50. hæc habentur. *Mag. Michael Franciſci conuentus Inſulenſis ſit Inquiſitor totius terræ Archiducis Auſtriæ filij Regis Romanorum. Venetijs 28. Iunij 1493.*

Tit. 11. Balearium Insularum.

BAlearibus in insulis sacrum Inquisitionis tribunal per suos Vicarios rexere Generales Aragoniæ Inquisitores, Gregorij IX. Pont. Max. auctoritate ab anno 1232. vsque ad annum 1413. quo Benedictus in sua obedientia XIII. dictus, æstuante in ecclesia schismate, in Aragonia & Gallia velut verus Pontifex veneratus, suis litteris 1. Aprilis datis Patres nostros Bernardum Pages in Aragonia Generalẽ Inquisitorem reliquit, Michalem Segariam verò Balearibus Insulis præfecit, sublata eidem omnimoda subordinatione Inquisit. Aragoniæ, quod inuiolabiliter ad annum vsque millel. quadringentesimum octogesimum tertium obseruatum est, quo cunctorum Regnorum coronæ Castellæ, Legionisq; sacrum Inquisitionis negocium P. F. Thomæ de Turrecremata à Sixto Papa IV. demandatum est. *Param de orig. Inquiſit. lib. 2. tit. 2. cap. 8.*

Martini Papę V. temporibus recensetur ibidem Inquisitor anno 1426. P. F. Petrus Murta: *Fernandez. eodem an.*

Instituitur eodem anno ibidem Inquisitor P. F. Raphael Garzia, de quo in Regest. suprad. eod. fol. tale habetur testimonium. *Mag. Raphael Garzia fuit inſtitutus Inquiſitor Maiericarum, cum quo Papa diſpenſauit in defectu ætatis, ſicut patet per breue Apoſtolicum ſub die 21. Febr. dat. Romæ die 25. Febr. 1475.*

P. F. Nicolaus Merula sacrum Inquisitionis tribunal regebat anno 1475. de quo in Regest. Leonardi de Mansuetis Mag. Ord. fol. 151. ita dicitur *P. Nicolaus Merola Inquiſitor Maiericarum, ac Regius Confeſſor habet licentiam ſumendi vnum ſocium, & etiam cum vno antiquo Patre comedendi in cella dat. Romæ 26. Ianu. 1475.*

P. F. Io: Gerardus ibidem regebat Inquisitionis tribunal. anno millesimo sexcentesimo quadragesimo secundo. *Fernand.* eodem an.

Anno 1482. præerat huic Sac. tribunali P. Mag. Guillelmus Casella, qui omni diligentia adhibita catholicam veritatem ab hæreticorum perfidia defensauit

nam

nam eodem anno cum P. F. Chriſtophoro Caluez Generali Inquiſitore Aragoniæ egit vt congregationem Theologorum haberet de quibuſdam propoſitionibus hæreſim ſapientibus, quas aliqui Balearibus in Inſulis diſſeminabant, quod & præſtitum eſt: vt verò cenſura firmiori niteretur fundamento, Guillelmus illam ſecum ad Sixtum IV. Romam detulit, qui eam comprobauit. Anno 1490. eidem tribunali etiam præerat, nam de eo Inquiſitore meminère Regeſta Ioachini Turriani Magiſtri Generalis fol. 197.

Tit 12. Barchionen.

QVi in Cathaluniæ Principatu recenſentur Inquiſitores, etiam Barchinonenſi in ditione ius vt in plurimum dixere, de quibus infra. Inpreſenti autem illos recenſemus, quos Barchinonæ tantũ præfuiſſe adinuenimus, ſuntq; ſequentes.

1 P. F. Io: Comes ibidem præerat Inquiſitor anno 1474. de quo in Regeſt. Leonardi de Manſuetis fol. 150. ita dicitur. *Mag. Io. Comes Inquiſitor in Ciuitate, & diœceſi Barchinonen. habuit confirmationem gratiarum omnium conceſſarum ſibi à Magiſtro Martiali, quod nullus inferior &c. & nullis obſtant. 9. Iunij.*

2 P. F. Dominicus Leonenſis ſacrum tribunal regebat ibidem anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo primo, vt teſtatur Fernandez in Concertat. Prȩd. eodem anno.

3 P. F. Io. Nauardu ibidem Iquiſitor prȩfuit, cuius meminit Fernandez loco ſuprad. ſilet tamen tempus, quo id cõtigerit.

Tit. 13. Baſileen.

BAſileę quoque ſacrum Tribunal Inquiſitionis fundaſſe atque rexiſſe Fratres Prȩdicatores vſque ad annum 1492. certum eſt: nam eodem anno in Regeſt. Magiſtri Ord. Ioachini Turriani fol. 124. ita legitur. *Mag. Gaſpar Grunenualdt conuentus Friburgenſis ſit Inquiſitor hæretica pranitatis in diœceſibus Argentinen. Baſileen. & Conſtantien. cum plenaria poteſtate Romæ 17. Iunij 1492.* eam tamen ſacram inquiſitionem exterminauit *Aper* de ſilua impius Lutherus.

Tit. 14. Beneuentani.

1 IN Beneuentana ciuitate, ac diœceſi Tribunal ſacrę Inquiſitionis à noſtris Prȩdicatoribus rectum eſſe certum eſt; nam anno milleſimo ducenteſimo octogeſimo nono, cum ciuilium bellorum in Italia occaſione prouincias plures illus infeciſſent hæreſes, Nicolaus Papa IV. Beneuentano Inquiſitori P. F. Rogerio de *Neapoli*, aliiſque in Neapolitano Regno Inquiſitoribus, vt tam in eos, quàm in eorum fautores omni rigore procederent, iniunxit datis Apoſtolicis litteris Romę 10. Cal. Maij an. 1289. *Bozon. in Annal. Eccleſ. an. prad. num. 7. & Taeg. in monum. Ord.*

Tit. 15. Bergomen.

PEculiarem *Inquiſitorem* non habuiſſe Bergomenſem Ciuitatem, atque diœceſim ante annum 1494. ex Archiuo eiuſdem S. Inquiſitionis apparet; nam antea ipſi Generali Inquiſitori Superioris Lombardię ſubijciebatur. *Anno* autem prȩfato P. F. Chriſtophorum Bergomen. fuiſſe ſpecialiter ibidem Inquiſitorem, ex monumentis eiuſdem S. Inquiſitionis manifeſte eluceſcit, qui illam vſque ad annum 1500. rexit.

A R. P. M. F. Auguſtinus de Papia fuit Inquiſitor ab an. 1500. vſq; ad 1506.

A R. P. M. F. Antonius de Calali fuit ab an. 1506. vſque ad 1508.

A R. P. M. F. Io: Baptiſta de Grattarolis a Bergamo ab an. 1508. vſq; ad 1511.

A R. P. M. F. Georgius de Calali fuit ab an. 1511. vſque ad 1520.

A R. P. M. F. Antonius Paſſinus de Bergamo ab anno 1520. vſque ad 1524.

A R. P. M. F. Ioannes Cereſolus à Berg. fuit ab an. 1524. vſque ad 1530.

A R. P. M. F. Damianus de Bergamo ab an. 1530. vſque ad 1535.

A R. P. M. F. Ioannes de Conſulis à Bergamo ab anno 1535. vſque ad 1536.

Digitized by Google

A R. P. M. F. Dominicus Adelaſius à Bergomo ab anno 1536. vſque ad 1554.

A R.P.M.F. Dominicus Bergomenſis de Caprino fuit ab anno 1555. vſque ad 1556.

A R. P. M. F. Ludouicus Bergomenſis de Luere fuit ab anno 1556. vſque ad 1564.

A R. P. M. F. Auguſtinus Tertius de Bergomo ab anno 1565. vſque ad 1568.

A R. P. M. F. Aurelius Odaſius Bergomenſis à Martinengo fuit ab anno 1568, vſque ad 1575.

A R.P. M. F. Angelus de Aduocatis à Bergomo ab an. vſq; ad 1580.

A R. P. M. F. Nicolaus Gionchus de Brittonoro fuit ab an. 1560. vſque ad 1586.

A R.P.M.F. Dominicus Villa de Lauda fuit ab an. 1586. vſq; ad 1591.

A R.P.M.F. Vincentius Fantuccius de Bononia fuit ab anno 1592. vſque ad 1595.

A R.P. M. F. Pius de Lugo fuit ab an. 1596. vſque ad 1606.

A R.P. M.F. Michael de Natalis à finali fuit ab an. 1607. vſq; ad 1609.

A. R. P. M. F. Silueſter Vgolottus Mediolanenſis à Caſtellino fuit ab anno 1610. vſque ad 1616.

A. R.P. M. F. Benedictus Rota de Mantua fuit ab an. 1616. vſque ad 1617.

A. R. P. M. F. Archangelus Falbettus à Recineto fuit 1617. vſque ad 1619.

A. R.P. M. F. Auguſtinus Petrettus de Regio fuit ab an. 1620. vſq; ad 1624.

A. R. P.M. F. Hyeronimus Brixienſis de Quintiano fuit ab anno 1624. vſque ad 1625.

A. R. P. M. F. Paulus Bumaſcus de Crema fuit ab anno 1625. vſque ad 1626.

A. R. P. M. F. Paulus de Ferraria fuit ab an. 1626. vſque ad 1627.

A. R. P. M. F. Benedictus Brixienſi de Oriano fuit ab anno 1627. vſque ad 1628.

A. R. P. M. F. Iſidorus Brixienſis à Fignano fuit ab anno 1629. vſque ad 1633.

A. R. P. M. F. Io. Baptiſta Raymondus de Gauardo Brixienſis ab an. 1633. vſque ad 1647.

A. R. P. M. F. Io. Ludouicus bona de Venetijs fuit ab an. 1647. vſque ad 1652.

A. R. P. M. F. Vincentius Maria Riualius de Bononia fuit ab anno 1652. vſque ad 1661.

A. R. P. M. F. Seraphinus Bonellus à Mantua fuit ab anno 1662. vſque ad 1663.

A. R.P. M. F. Xiſtus Cerchius de Bononia fuit ab anno 1663. & 1664.

A. R. P.M. F Vincentius de Seraphinis Anconitanus à Monte Santo Vito inſtitutus fuit Inquiſitoris Bergomenſis die 12. Martij 1665. & die 2. Maij Eiuſdem anni Bergomum peruenit, vir doctus, & eruditus, qui in deman. dato ſibi munere exercendo omnem adhibet conatum vt ſibi creditos fideles in via veritatis dirigat, atque in fide catholica confirmet.

Tit. 16. Boemiæ.

1 ANno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo octauo B. Corradus Theutonicus in Boemia Generalis Inquiſitor Apoſtolicus, dum ſe hæreticis validè opponeret, toto conatu, vt ex Bœmia eliminarentur intendens, à Io: Rege occiſus, ſanguine ſuo chriſtianam diſciplinam ſanxit pluribus poſt mortem miraculis coruſcans. *Fernand. inconcertat ad ann. ſuprad. & Plad. de Vir. Illuſt. p. 2.*

2 In Boemia quoque erant an. 1488. Generales Inquiſitores ex Prædicatorum familia, cuius rei teſtimonium proſtat Regeſtis P. F. Leonardi de Manſuetis Magiſtri Ordinis in hunc modum. *Magiſter Valentinus de Bruma conuentus Albæ Regalis ſit Inquiſitor in Prouincia Vngariæ, & Bœmiæ cum omni auctoritate. Romæ 19. Ianuarij 1488.*

3 Generalis in Bœmia. Inquiſitoris annis pluribus præfecturam ſuſtinuit P. F. Io: Eſconfeld, acerrimus, atque indefeſſus hæreticorum oppugnator, qui cum catholicos in fide ſuis ſacris concionibus conſtabiliendo, hæreticorum impia doginata, ac verſutias propalare non deſiſteret,

ab

ab eiſdem ſæpe ſæpius ad mortem conquiſitus, tandem feria ſexta in Paraſceue, dum Pragæ ſe ad concionandum præpararet, ab hæretico in veſtimentis ouium accedente, ſimulata ſcilicet confeſſione eidē emittenda, in propria cella iugulatus, pluribuſque vulneribus confoſſus, fœlicem ſpiritum Deo reddidit an. milleſimo quingenteſimo ſexageſimo. *Paramus lib. 2. tit. 2. cap. 27. & Fernand. ad an. ſuprad.*

Tit. 17. Bononien.

BOnonienſi in Vrbe peculiares Inquiſitores non inuenimus niſi ab an. 1307 nam antea ſub Generalium Inquiſitorum Lombardiæ regimine erat.

1 P. F. Ioannem Taſcherium fuiſſe Bononiæ Inquiſitorem inſtitutum an. milleſimo trecenteſimo ſeptimo aſſerit Fernandez noſter in Concert. Præd. eodem anno ex Leandro Alber. & Paramo, quem optimum fidei zelatorem affirmat, atque hæreticorum colluuiem à ſuæ ciuitatis & ditionis ingreſſu fugaſſe teſtatur.

2 P. F. Simon de Nouaria S. Th. Mag. erat Inquiſitor Bononienſis anno 1470. qui fuit à Magiſtro Ordinis à ſuo officio amotus anno 1474. vt apparet exſequenti.

3 P. F. Michael de Hollandia inſtitutus eſt Inquiſitor Bononienſis anno 1474. de quo ſicut & de antecedenti ita teſtatum reperitur in Regeſt. Leonardi Manſueti Mag. Ord. *Mag. Simon de Nouaria fuit abſolutus ab officio Inquiſitionis Bononien. 3. Iunÿ 1474. & F. Michael de Hollandia fuit inſtitutus Inquiſitor Bononien. eadem die.*

4 P. Mag. F. Petrus Martyr Paſſerinus de Sextula Socius Magiſtri Generalis Thomæ Turci, & Prouincialis Terræ Sanctæ, poſt eiuſdem deceſſum Bononienſis Inquiſitor renunciatus eſt ab Innocentio X. an. 1650. ſequentique anno Procurator Ord. delectus, viuit in eo munere laudabiliter hoc anno 1666.

5 P. Mag. F. Vincentius Paulinus huic ſacro Tribunali Inquiſitor præeſt vir doctus & cordatus. Coeterorum autem Inquiſitorum ſeriem conſequi non valuimus.

Tit. 18. Boſnæ.

1 IN Boſna Generales Inquiſitores præfuere noſtri Patres Prædicatores, qui in Regno illo fidem Ieſu Chriſti à Fraticellorum erroribus vindicantes, eorum hæreſim ex illis partibus eliminauere, obſtinatis igne ac ferro conſumptis, Ioanne XXII. Pontifice Max. mandante. *Param. lib. 2. tit. 2. cap. 28. Fernand. in Concertat. ad an. 1320.*

Tit. 19 Brandeburgen.

1 A Magiſtro Generali Ioachino Turriano inſtitutus eſt Inquiſitor in diœceſibus Brandeburgen Caminen. & alijs P. Mag. F. Ioannes Botzyn anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo primo, tale enim de hoc Regiſtis eiuſdem proſtat teſtimonium. *Mag. Io. Botzyn. Diffinitor Capituli Generalis ſit hæreticæ prauitatis Inquiſitor in diœceſibus Brandeburgen: Lubucen. Harel. Gergen. & Caminen. cum gratijs &c. Cenoman. 29. Maÿ.* Ex eiſdem Regeſt. fol. 286.

Tit. 20. Britanniæ.

1 ET in Britannia ſacrum Inquiſitionis tribunal erexere Prædicatorū Ordinis filij, cui præfuiſſe Patrem F. Homucium, & P. Mag. F. Ioannem Coſſat certum eſt, teſtimonium perhibentibus Regeſtis Magiſtri Generalis Ioachimi Turriani huius tenoris. *Magiſter Homucius ſit Vicarius Inquiſitionis in natione Britanniæ cum gratijs &c. non derogando tamen iuribus Magiſtri Ioannis Coſſat, quando perſonaliter ad Britanniam pro officio exercendo accederet, & ſit eius Coadiutor propter ſenectutem, & caſu quod ipſe Mag. Io. Coſſat Inquiſitor decederet ab hac vita, ſit Inquiſitor cum poteſtate &c. In contrarium &c. Romæ die 23. Iunÿ 1500.*

Tit 21. Brixien.

A B anno 1375. Brixiæ ſacræ Inquiſitionis Tribunal fuiſſe, certum eſt, primuſque recenſentur ibidem peculiaris Inquiſitor qui ſequitur, cæteri verò eius ſucceſſores fuere ſequentes ex Archiuo eiuſdem excripti.

P. F. Antonius de Piſauro Inquiſitor Generalis Brixiæ & eius diœceſis an. 1375.

P. F. Ambroſius de Arcardis Sac. Th. profeſſor Inquiſitor Generalis Brixiæ an. 1398.

P. F. Antonius de Brixia Inquiſitor Generalis an. 1400.

P. F. Iacobus de Brixia Inquiſitor Generalis an. 1407.

P. F. Angelus de Verona Inquiſitor Generalis an. 1439.

P. F. Iacobus de Brixia artium Doctor Inquiſitor Generalis an. 1450.

P. F. Antonius de Brixia S. Theol. Profeſſor Inquiſitor Generalis an. 1460.

P. F. Martinus de Claris Inquiſitor Generalis Brixiæ an. 1461.

P. F. Ioannes de Sancto Miniato Inquiſitor Generalis an. 1464.

P. F. Bartholomeus de Montagnana Inquiſitor Gen. an. 1468.

P. F. Antonius de Grumellis de Soncino Inquiſitor Generalis an. 1470.

P. F. Antonius de Brixia Inquiſitor Generalis an. 1474.

P. F. Ioannes de Gandino Inquiſitor Generalis an. 1476.

P. F. Iacobus de Brixia Inquiſitor Generalis an. 1477.

P. F. Antonius de Brixia Inquiſitor Generalis an. 1480.

P. F. Angelus de Verona Sac. Th. Baccalaureus Inquiſit. General. an. 1499.

P. F. Apolonius de Gauardo Inquiſitor Generalis an. 1500.

P. F. Andreas Portulaca de Brixia Inquiſitor Generalis an. 1503.

P. F. Silueſter de Prierio Magiſter Inquiſitor Generalis an. 1508.

P. F. Georgius de Caſali Inquiſitor Generalis an. 1511.

P. F. Hieronymus de Zauda Inquiſitor Generalis an. 1518.

R. D. P. Bartholomeus à Senica Ordinis Predicatorum Epiſcopus Iuſtinopolitanus SS. D.N. Referendarius & Inquiſit. Generalis Brixiæ &c. 1520.

P. F. Thomas de Triuiado Magiſter Inquiſitor Generalis an. 1521.

P. F. Petrus de Cathaneis à Prouaglio Inquiſitor. Generalis Brixiæ, & eius Diœceſ. an. 1517.

P. F. Donatus de Brixia Inquiſitor Generalis. an. 1530.

P. F. Petrus Martir de Brixia S. Palatij Apoſtolici Magiſter, Inquiſitor Generalis. an. 1542.

P. F. Stefanus de Gonfortis de Quintrano Sac Theol Doctor Inquiſitor Generalis, an. 1543.

P. F. Io. Baptiſta Chiarinus Cremonenſis Inquiſitor Generalis. an. 1549.

P. F. Aurelius Schilinus S. Theol Magiſter Inquiſit. Generalis. an. 1560.

P. F. Thomas de Zobbijs Magiſter Inquiſitor Generalis. an. 1569.

P. F. Dominicus de Bazzardis Magiſter Inquiſitor Generalis. an. 1577.

P. F. Geruaſius de Guidiciolo Magiſter Inquiſitor Generalis. an. 1578.

P. F. Vincentius de Monte Santo Magiſter Inquiſit. Generalis. an. 1581.

P. F. Ciprianus de Aſimino Lector Inquiſitor Generalis. an. 1582.

P. F. Io. Baptiſta de Finario Magiſter Inquiſit. Generalis. an. 1586.

P. F. Dominicus de Lauda Magiſter Inquiſit. Generalis. an. 1591.

P. F. Auguſtinus Galaminus Braſſichellenſis Magiſter Inquiſit. Generalis. an. 1593.

P. F. Paulus Palearius de Capriata Magiſter Inquiſit. General. an. 1596.

P. F. Franciſcus Petraſanta de Ripalta Lector Inquiſit. General. an. 1601.

P. F. Silueſter de Caſtileone Magiſter Inquiſit. Generalis. an. 1626.

P. F. Hieronymus Quintianus Magiſter Inquiſit. Generalis. an. 1630.

P. F. Clemens Ricetti de Iſeo Magiſter Inquiſitor Generalis. an. 1639.

P. F. Petrus Martir de Reggiato Magiſter Inquiſit. Generalis. an. 1947.

P. F. Vincentius Cimarellus de Corinalto Magiſter Inquiſitoris Generalis. an. 1652.

P. F.

Digitized by Google

P. F. Vincentius Maria Riccalius Magiſter Inquiſit. Generalis fit 1662.

P. F. Sixtus Cerchius Sac. Theol. Mag. Inquiſit. Generalis Brixiæ, & Diœceſ. creatus anno 1665. qui Lucæ oriundus Bononiæ ortum habuit, atque Ferrariæ noſtræ Sacræ Religioni nomen dedit. Ab Eminentiſs. Card. Columna in Theologum aſſumptus, in officio quoque Procuratoris Ord. P. Magiſtro Campanæ Socius inſeruiuit, uir doctus, & cordatus.

Tit. 22. Burgundiæ.

1 IN Burgundia noſtros Dominicanos Patres Sacrum Inquiſitionis tribunal erexiſſe, certo certius eſt; nam Innocentius IV. anno milleſimo ducenteſimo quadrageſimo ſeptimo Apoſtolicis litteris præcepit Priori Biſuntino Ord. noſtri, vt in Burgundiam, atque Lotharingiam ad extirpandos hæreticos iam ibidem pullulantes, Fratres Inquiſitores, viros prudentes, ac ſagaces mitteret; litterę autem prædictæ fuere datæ 16 Cal. Decemb. Auctoritate igitur Apoſtolica Prior Inquiſitores in Lotharingiam atque Burgundiam delegauit, quibus, aliis continuata ſucceſſione ſuffectis Inquiſitoribus, Catholica fides in eiſdem Prouincijs fuit ab hæreticorum impia verſutia vindicata. Qui autem fuerint miſſi Inquiſitores, non recenſentur à ſcriptoribus noſtris, eorum nominibus in libro vitæ, vt credimus conſcriptis. *Bzouius in Annal. Eccleſ. ad an. 1247. num. 4.*

Tit 23. Cantabriæ.

1 ANno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo ſeptimo D. F. Didacus Deza Taurenſis F. Thomæ de Turre-Cremata in munere Generalis Inquiſitoris in Hiſpania ſucceſſit, tunc Giennenſis Epiſcopus, qui cum alios Inquiſitores in Hiſpaniarum Regnis conſtituiſſet, P. F. Antonium Amayam in Cantabria delegit, qui virili pectore demandato ſibi muneri operam dando, populum ſibi commiſſum ab omni hæreſis labe vindicauit. *Fernandez in Concertat. ad annum ſuprad.*

Tit. 24. Carcaſſonen.

CArcaſſonenſis Inquiſitio antiquiſſima eſt apud noſtros Prædicatores, eo vel maxime quod S. Pater Dominicus primus Inquiſitor in Eccleſia S. Dei inſtitutus, atque in Albigenſes hæreticos miſſus, Toloſæ, & Carcaſſonæ pluribus annis permanſit: continuatam autem horum Inquiſitorum poſt S. P. Dominicum ſeries nobis hucvſque non innotuit; ſequentes autem tantum enumeramus, quos adinuenimus.

Anno milleſimo trecenteſimo ſexto erat Carcaſſonenſis Inquiſitor P. Mag. F. Guillelmus militis, qui & totius Galliæ Generalis Inquiſitor effectus eſt. Hic præclarè contra hæreticos Sacroſanctum ſibi munus impoſitum exercuit, complureſque eorumdem dignis ſupplicijs affecit. *Fernandez in Concertat. Prad. ſub anno pred.*

P. F. Io. de Prato Normannus de prouincia Franciæ, Pariſinus doctor famoſus erat Carcaſſonenſis Inquiſitor ſub Magiſtro Generali Herueo, qui Ordinem rexit ab anno 1312. vſque ad 1317. Hic cum demandato ſibi muneri totus eſſet addictus, Ebroicenſis Epiſcopus electus eſt, quam tamen dignitatem ſubire renuit, mallens Deo in fidei obſequio, ac paupercula cella inſeruire, quam temporalibus dignitatibus in Eccleſia effulgere. *Olmeda in vita Heruei Brionis Mag. Ord.*

P. F. Michael de Marielto erat Carcaſſonen Inquiſitor an. 1475. cui Mag. Ord. Leonardus de Manſuetis conceſſit affiliationem Carcaſſonenſis conuentus, vt habetur in illius Regeſt. ſub die 30. Iunij eiuſdem anni fol. 16.

P. F. Io. Dobleti de Prouincia Franciæ inſtituitur ab eodem Mag. Ord. Leonardo Carcaſſonen. Inquiſitor per patentes litteras datas Bononiæ 16. Iulij anno 1477. vt illius Regeſt. fol. 16. teſtantur.

P. F. Nicolaus Gallus à Magiſtro Ord. Ioachino Turriano factus eſt Carcaſſonen. Inquiſitor anno 1488. vt eiuſdem Regeſta edocent fol. 12. qui poſtmodum an. 1491. fuit à ſuo munere amotus, atque in illius locum P. F. Ioannes inſtitutus. *Ex eiſd. Regeſt. fol. 12.*

Digitized by Google

Tit. 25. Caſalen.

AB antiquo tempore Caſalenſi in Ciuitate fuit demandatum Sacræ Inquiſitionis regimen noſtris Dominicanis Patribus, nam anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo nono recenſetur ibid. Inquiſit. in Regeſtis Ioachini Turriani Mag. Ord. P. F. Petrus de Mediolano fol. 243. cæterum deficiente eorumdem ſerie nobis non exhibita anteceſſores, ac ſucceſſores Inquiſitores ſub ſilentij tenebris inuoluimus.

Tit. 26. Cathaloniæ.

FVere in Cathalaunenſi Principatu plures Inquiſitores profeſſione Dominicani. At aliquãdo Aragoniæ Regno quoque ſuum ius dicebant; quandaque etiam Valentiæ; De ijs autem qui Cathalaunenſes Inquiſitores inſcribuntur apud authores, in præſenti tractabimus, cum de alijs iam ſit ſermo habitus ſupra in Inquiſitoribus Aragoniæ & infra in illis Valentiæ. Eodem anno, quo in Aragonia Sacrum Inquiſitionis tribunal ad Iacobi Regis inſtantiam fuit erectum, in Cathalonia, ſeu Cathalaunia quoque conſtabilitum eſt ex Gregorij IX. decreto prout ſupra relatum eſt.

Sanctus Raymundus de Pennia forti primus recenſetur in Cathalonia Inquiſitor vigore litterarum Apoſtolicarum dat. Spoleti à Gregorio IX. anno 1232. 7. Cal. Iunij inſtitutus teſte Bzouio in Annal. Eccleſiaſt. de quo idem Pont. Max. ad Guillelmum electum Tarraconen. Paſtorem Pontificatus ſui anno 9. qui fuit à Virginis partu 1235. reſcribens, hæc habet verba: *Et ſuper deprehenſis, in hæreſim, & carceribus, quid ſit tenendum, habeas notam Fratris Raymundi quam hic ponimus, quæ incipit Credo.* multum inſudauit in eliminandis ex ſibi commiſſa ditione hæreticis S. Raymundus, quorum plurimos ad agnitionem veritatis perduxit; quibus permotus Gregorius IX: eundem Tarracnenſi Sacerdotio cohoneſtandum voluit, ac nominauit, quam tamen dignitatem conſtantiſſimè recuſauit, ab animarum regimine ſatis ſuperque alienus. Tandem initus Ord. præfectus eſt in Generali Capitulo Bononiç celebrato anno 1238. de quo in matutinalibus lectionibus hæc habentur. *Archiepiſcopatum Tarraconenſem ſibi ab Apoſtolica Sede oblatum conſtantiſſimè recuſauit.* Bzou. in Annal. Eccleſ. an. 1232. num. 9.

Poſt S. Raymundum inſtituitur in Cathalonia Inquiſitor B. F. Pontius à Blanes ſeu de Planedis, Prior Conuentus Hendenſis Gregorio IX. qui poſt plures, quos in viuea Domini vtiliter conſumpſerat annos, eam à noxijs, atque inutilibus palmitibus reporgando, in Vrgellenſi ciuitate veneno ab hæreticis propinato ſublatus eſt de terra viuentium, eius anima martyrij aureola redimita cœlos concendente anno nati Saluatoris milleſimo ducenteſimo quadrageſimo ſecundo, de quo ſupra de Inquiſitoribus ſanguine laureatis num. 6. *Bzou. in Annal. Eccleſ. an. 1242. num. 6.*

Quis B. Pontio in Inquiſitionis munere in Cathalonia ſucceſſerit, non inuenimus. S. Raymundum iterum anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo primò, poſt abdicatum à ſe Ordinis regimen, ibidem Inquiſitorem præfuiſſe, qui cum quibuſdam alijs ſibi ſocijs Fratribus Ord. incendium Hæreticorum Enzabbatorum penitus extinxit, affirmat Fernandez in Concertatione Prædicatoria ad eundem annũ 1251. aſſerens hæreticos prætatos in Cathalonia, atque Tarraconenſi prouincia ingentem ſtragem edidiſſe: ex quo colligitur S. Raymundum fuiſſe Inquiſitorem in Cathalonia ſemel atque iterum, nempe vna vice ante ſui ad regimen Ordinis aſſumptionem vt ſupra ex Annal. Eccleſiaſt. retulimus, & poſt renunciationem eiuſd. muneris. Ex *Prad. Auct. & Paramo lib. 2. tit. 3. cap. 4. num. 16.*

Præfuit & in Cathalonia Apoſtolicus Inquiſitor B. Petrus Cadireta, qui cum viriliter hæreticorum verſutias perderet, ab ipſis populari impetu lapidibus obrutus, egregium pro Chriſti fide martijum pertulit anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo ſeptimo, de quo ſupra in Inquiſitoribus ſanguine laureatis. *Paramo lib. 2. tit. 1. cap. 5.*

Anno milleſ. quadringenteſimo octauo erant Generales Inquiſitores in Cathalonia,

nia, Valentia, atque Aragonia P. P. F. F. Franciſcus Sala, & Sanctius de Beſaram magno Catholicæ fidei incremenento. *Fernand. ad annum* 1408. *ex Diago lib.* 1. *cap.* 34.

Anno verò milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo ſeptimo, Calixti Papæ III. temporibus, Generales Inquiſitores erant in Cathalonia PP. F. F. Iacobus de S. Ioanne, & Ioannes Comes, qui demandato ſibi muneri pervigili ſtudio incumbentes, hæreticos ex ſibi creditis Prouincijs fugauère, *Fernand. ad annũ* 1457. *ex Diag. lib.* 1. *cap.* 28.

P. F. Franciſcus Vidal ſacrum Tribunal Inquiſitionis in Cathalonia regebat ſub Paulo II. Pontifice anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo, Generalis Inquiſitoris titulo condecoratus, qui demandato ſibi muneri ſedulam operam nauans, hæreticis infenſiſſimus ſemper fuit. De quo in Regeſt. Leonardi Manſueti hæc habentur. *Mag. Franciſcus Vitalis Gennemus Barchinonenſis Inquiſitor in Principatu Cathalonia habuit conceſſionem primæ cameræ vacantis in ſuo conuentu, tenendi ſocios, comedendi in cella &c.* 10. *Iunij* 1474. De quo etiam Fernandez in concertat. Præd. anno 1470.

P. F. Io: Thomas erat ibidem Inquiſitor an. 1474. cui Leonardus Manſuetus Mag. Ord. confirmauit omnes gratias eidem à Martiali Auribello conceſſas vt ex eius Regeſt. ſub 13. Iulij 1474.

P. F. Io: de Turrecremata à Sixto IV. Generalis Inquiſitor in tota ditione Regis Hiſpaniarum inſtitutus, Cathaloniæ quoq; ſacrum ius dixit anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo tertio, poſt quem P. F. Dominicus Leonenſis in eadem præfectura Barchinone ſucceſſit, qui an. 1491. ibidem Inquiſitor præerat; & P. F. Io. Nauarda Inquiſitoris onus laudabile ſuſtinebat ibidem anno 1527. *Fernand. ad annum* 1483.

Anno milleſimo quingenteſimo ſeptimo P. F. Io. Enguera ſub Iulio II. Pont. Max Generalis Inquiſitor in Regnis Valentię, Aragonię, Nauarræ, atque in Cathalonia inſtitutus eſt, vir egregius Regis Catholici confeſſarius, Epiſcopus Ilerdenſis, ac demum Dertuſenſis, qui viriliter hoc ſupremo munere functus, Regna prædicta ab hæreticali labe vindicauit vſqua de annum 1512. quo in pace quieuit. *Fernand vbi ſup. ad ann.* 1507. *ex diago lib.* 1. *cap.* 45.

E mortalium oculis ſublato Enguera, conſtituitur Generalis Inquiſitor, in eiſdem Regnis ſupradictis P. F. Io: Paul an. milleſimo quingenteſimo tertiodecimo, qui tantum munus ſumma ſolertia annis pluribus adimpleuit. *Fernand. vbi ſup. ad annum* 1513. *ex Paramo lib.* 2. *tit.* 2. *cap.* 3.

Hos tantum adinuenimus in Cathalonia Generales Inquiſitores apud ſcriptores: Certum eſt autem ex Vrbani IV. decreto litteris Apoſtolicis ſancito an. 1262. apud montem Flaſconem datis 5. Cal. Auguſti, Fratres Prædicatores ab eodem anno vſque ad annum 1483. continuata ſucceſſione in Cathalonia, & Aragonia, Generales Inquiſitores extitiſſe vt refert Fernandez in Concertat. Prædicatoria ad annum 1483. ex Turita lib. 20. Annalium Aragoniæ cap. 49. atque alijs grauiſſimis auctoribus.

Tit. 27.
Cæſarauguſtani.

ANno milleſimo quadringenteſimo ſexageſimo ſecundo Cæſarauguſtanum ſacrum Tribunal Inquiſitionis regebat P. F. Martinus de S. Angelo, qui demandatum ſibi onus infatigabili ſtudio ſuſtinens, catholicę fidei non modicum attulit incrementum, vt teſtatur Fernandez in Concertat. Præd. ſub eodem anno.

P. F. Io. Francus ſacrum hoc tribunal & ipſe rexit, qui ſub Sixto Papa IV. viriliter, atque diligentiſſimè hæreſum extirpationi inuigilabat, vt refert idem Fernandez in ſua Concertat. Præd. ſub anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo.

Inſtituto Generali Inquiſitore Hiſpaniæ P. Magiſtro F. Thoma de Turrecremata à Sixto IV. anno 1483. conſtituit hic Cæſarauguſtæ Inquiſitorem 4. Non. Martij an. 1484. P. Magiſtrum F. Gaſparem Inglar; & poſtea deſignauit etiam Inquiſitorem P. Mag. F. Ioannem de Coliuera ex cœnobio Calatayudi, qui deceſſit an. 1501. *Fernand. vbi ſup. ad an.* 1483.

Tit.

Digitized by Google

Tit. 28. Chien.

IN Chienſi *Inſula* Inquiſitionis tribunal obtinuère quoque noſtri Prædicatores, inter quos iure merito recenſetur P.F. Antonius Iuſtinianus, de quo Fernandez in Concertat. Præd. ſub anno 1550. hæc refert. Eodem anno *F. Antonius Iuſtinianus Genuenſis, in Chienſi Inſula Inquiſitor plura damna pro fide Catholica tuenda paſſus eſt, & pro defenſione iuriſdictionis S. Inquiſitionis, aliquibus non infimæ conditionis ſacro muneri affectis cum perſequentibus.* Hic poſtmodum Naxien. Archiep. euaſit de quo ſupra.

Tit. 29. Colonien.

PErſeuerat vſque in preſentem diem ſacrum Inquiſitionis tribunal Coloniæ, a noſtris Prædicatoribus ibidem erectum, & conſtabilitum, cui inter cœteros Inquiſitores, viros præſtantiſſimos præfuit qui ſequitur.

F. Iacobus Hoochſtratanus *Brabantinus* cognomentum tulit à natalis ſoli municipio, hodiè Comitatus titulo inſigni poſt obtentam in ſæculo Philoſopiæ lauream Louanienſi in vniuerſitate ad Dominicanum ſalutis portum confugit, in quo virtutibus, & ſacris literis totus deditus, Colonienſis Cœnobij Prior, ſtudijque Rector euaſit, conſequutoque Theologiæ Doctoratu, Inquiſitor hæreticæ prauitatis in dioceſibus Colonien. Monguntina, & Treuerenſi Apoſtolica auctoritate creatus eſt. In eo munere conſtitutus contra hęreticos & Lutherum præcipuè calamum acuit & ſtrinxit, ex quo factum eſt vt ab eiſdem, quos inprimis oderat, & ab alijs laxatæ vitæ perditis hominibus publicis ſcriptis, & contumelijs fuerit laceſſitus, & inter alios à Io. Peuchlino ſiuè Copnione, epiſtolis quas, *Obſcurorum virorum* titulo vulgauit. Hermannus quoq; Comes Nuenarius, dum anno 1519. in Comitij Francofurtenſibus Carolo Auſtriaco electo Romanorum Regi nomine ſtudioſorum, Germaniæ gratulatus fuit, in hæc verba contra eundem noſtrum F. Iacobum erupit. *Fraterculos quoſdam magnis titulis inſanientes, iube ſuorum cœnobiorum curam gerere. Iube Domi Fratribus ſuis regendis operam impendere: ſacris faciendis inuigilare &c. Vnica credere mihi peſtis eſt in Germania Iacobus Hoeſtratus &c. Homo præter ingentem ſuam audaciam inſigniter imprudẽs, atque temerarius. Omnes interroga, ſi libet, per Germaniam doctos viros. Omnes laſit, omnibus æquè infeſtus eſt.* Quin & perfidus Eraſmus lib. 19. epiſt. 13. ad Io: à Laſco Geſnenſem Præpoſitum dum hoſtium ſuorum aliquos perijſſe congaudet, eiſdem noſtrum Inquiſitorem F. Iacobum annumerat, quem *huius tragœdiæ coryphæum ait.* Tam erat exoſum perfidis illis Diaboli filijs Inquiſitoris huius nomen. Edidit in lucem F. Iacobus præſtantiſſima ingenij ſui, & Chriſtianæ pietatis monumenta, Colonię ferè omnia euulgata. Margaritam Theologiæ Moralis. Deſtructionem Cabalæ, ſue Cabaliſtæ perfidiæ lib. 4. aduerſus Io: Reuchlinum, Leoni X. Pont. Max. an. 1618. in 4. dicatam, impreſſam apud Quintelium. Contra Dialogum de cauſa Reuchlini falsè inſcriptum Gregorio Benigno Archiep. Nazareno. Apologias aliquot contra Reuchlinum. Acta iudiciorum inter eum & Reuchilinum impreſſa Haganoe 1518. Defenſionẽ Principum Alemaniç aduerſus Petrũ & Rauennatem I. Quod ſceleratos inſepultos in ligno detineant. Iuſtificatorium Principum cont. eundem. Aduerſus petentes auxilium à maleficis. Contra Præsbyteros concubinarios. De Purgatorio Antuerpiç an. 1526. in 8. impreſs. De Chriſtiana libertate tractatus 5. contra Lutherum ibid. 1522. in 8. euulgatum. De fide & operibus. Dialogum de veneratione & inuocatione ſanctorum impreſſum anno 1524. contra 8. Lutheranorum blasphemias. Colloquiorum cum D. Auguſtino libris 6. contra Lutherum typis Quintelianis anno 1524. impreſſum. Tandem cum bonum certamen certaſſet, curſum conſumaſſet, repoſitam ſibi coronam iuſtitiæ conſequutus fuit die 21. Ianuarij anni 1527. cui nec mortuo parcentes hæretici, tumulo eiuſdem hoc ſcriptum carmen affixere.

Hic iacet Hoocſtratus viuentem ferre, patiq;
Quem potuere mali, non potuere boni

Verius tamen maledictus Poeta dixiſſet, inquit Mirræusin elogijs ſuis Belgicis.

Hic

Hic iacet Hochſtratus viventem ferre patiq;
Quem potuere boni, non potuere mali

P. F. Coſmus morellus fuit Colonienſis Inquiſitor, quem ſub Vrbano VIII. P. M. in vrbe vidimus, vixitque in ſuo officio multis annis, ac tandem in ſenectute bona deceſſit.

P. F. Io. Philippus Frid. inſignis S. Th. Mag. cum eſſet Prouincialis Theutoniæ, effectus eſt Colonienſis Inquiſitor, & acceſſit ad Generaliſſimum Capitulum Romæ anno 1644. celebratum vt vidimus.

Tit. 30. Comen

COmi Sacrum Inquiſitionis officium obtinuiſſe S. Petrum Mart. certum eſt, cum illum Como Mediolanum reuertentem impius ſicarius occideriţ vt eius legenda teſtetur.

P.F. Nicolaum de Conſtantinis Comenſem Inquiſitorem fuiſſe, Regeſta Leonardi Manſueti Mag. Ordinis in hunc modum folio 186. teſtantur *Mag. Nicolaus de Conſtantinis de Bugella Inquiſitor Cumanus de conuentu Vercellenſi fuit factus Vicarius ſuper conuentu Vercellen. prafate, ſuper capita & membra in ſpiritualibus & temporalibus cum pleniſſima poteſtate &c. Mantuæ* 15. *Octob.*

B. Paganus de Leccho & ipſe Nouocomenſis Inquiſitor effectus, dum de mandatum ſibi munus virili pectore, atque infatigabili ſtudio exerceret, Corradi de Venuſta hæretici opera in feſto S. Stephani Protomartyris trucidatus, martyrij palmam promeruit, de quo Fernandez in Concertat. Præd. ſub anno 1277. & nos ſupra.

P. F. Antonius Calalenſis erat ibidem Inquiſitor anno 1514. qui hæreticorum hoſtis acerrimus vltra triginta eorum pertinacium igne conſumpſit quo facto nefanda quædam hæreſis quæ in Lombardiæ partibus pullulabat, extincta eſt. *Fernand. vbi ſup. an.* 1514.

P. F. Michael Ghislerius Nouocomenſis Inquiſitor & ipſe effectus eſt qui an. 1549. oppoſuit ſe quibuſdam erroribus in Comen. Diœceſi ſubortis, & à Griſonibus diſſeminatis, Barbaſſiæ præſertim, atq; Chiauennæ, quæ loca ſanctus Inquiſitor non ſemel cum graui vitæ periculo perluſtrauit. *Fernand. vbi ſup ſub an.* 1549.

Aliorum Inquiſitorum Comenſium ſeriem conſequi non valuimus, quas propter eos ſilentio prætermimus. Nunc ibidem reſidet Inquiſitor P. Mag. Iulius Pelizonus, vir doctus fideique zelator.

Tit. 31. Corſicæ.

PAter Mag. F. Dionyſius de Ianua conſtitutus eſt Generalis *Inquiſitor in* Corſica à Magiſtro Ordinis Ioachino Turriano ſub die 28. Febr. anno Iubilei milleſimo quingenteſimo prout eiuſdem Regeſta fol. 142. teſtantur.

Tit. 32. Cremen.

ERecta in Cathedralem Cremenſi Eccleſia, quæ Placentinæ ſubdebatur, à Gregorio XIII. anno 1579. Peculiaris quoque Inquiſitor in eadem ciuitate conſtitutus eſt à Paulo Papa V. cum prius Placentino Inquiſitori, qui eam per Vicarium regebat, ſubderetur. Primus igitur Inquiſitor Cremen. fuit P F. Io. Maria Ficeranus Bononienſis ex Anconitana Inquiſitione ad hanc translatus anno 1614. qui cum annis duobus iniunctum ſibi onus laudabiliter ſuſtinuiſſet, ab eodem Pont. Max Mediolanen. Inquiſitor creatus eſt.

P. F. Auguſtinus de Regio anno 1616. conſtituitur Cremen. Inquiſitor, qui quatuor elapſis annis ad Bergomen. Sacrum Tribunal regendum gradum fecit.

P.F. Raphael Gilenzonus ex Piſaurenſis cœnobij regimine Inquiſit. renunciatur an. 1620. eodemq; anno ad Ariminen. tranſijt.

P. F. Io. Paulus Fieſchius ex Ferrarienſi Priore ad Cremen. *Inquiſitionis* regimen aſſumitur an. 1620. & elapſis annis quinque ad Bergomen. transfertur.

P.F. Honorius Parma Brixienſis ex Cõmiſſario Venetæ Inquiſitionis ad præfecturam huius Grementis aſſumptus eſt an. 1625. & non dum terminato anno ad Veronenſem tranſijt.

Anno 1626. P. F. Benedictus de Orniano ex Mutinenſi Priore Cremenſis *Inquiſitor* fit, elapſoq; anno Bergomen. conſtituitur.

P.F.

rem; ab impijs hæreticis interfectum, ſanguine ſuo Chriſtianam diſciplinam ſanxiſſe. Silet verò tempus quo id contigerit. *Fernand. in Concertat. ad annum milleſimum trecenteſimum vigeſimum, & Param. lib. 2. tit. 2. cap. 28.*

Tit. 35. Drepanen.

APud Drapanenſem ciuitatem Prædicatores quoque obtinuere Inquiſitionis tribunal; nam anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo ſub Sixto Papa IV. illud regebat P. F. Iacobus Meda vt teſtatur Fernandez in concerat. Præd. ſub anno eodem.

Tit. 36. Etruriæ.

IN Etruria Generalem Inquiſitorem fuiſſe S. Petrum Martyrem, in hunc modum affirmat Grauina noſter pro Sac. Depoſito cap. 22. *Præſto quoque eſt Etruria, vbi primum S. Petrus Martyr Inquiſitor Manichæos euicit, in cuius rei beneficium quotannis vexillum idem, quod militibus dederat idem Sanctus ad rebelles effugandos, per ciuitatem Florentinam ſumma religione defertur, & in titulum ſtatus in honorem Sancti eiuſdem erecta.* Quod eitam vberiori enarratione enarrat Bzouius in Annalibus Eccleſiaſt. an. 1234. n. 5.

Poſt S. Petrum Martyrem fuiſſe Florentiæ alios Fratres Prædicatores, qui continuata ſucceſſione ſacrum Inquiſitionis tribunal rexere, pro comperto habemus, cum etiam S. Antonini temporibus ibidem Dominicani Inquiſitores vigerent, teſte in hunc modum Fernandez in Concertat. Præd. an. 1449. *Anno Domini milleſ. quadring. genteſ. quadrageſ. nono Nicolai V. anno tertio plures hæretici Fraticelli ab Inquiſitoribus Prædicatorijs in vincula coniecti, & plures eorum pertinaces, & indurati combuſti ſunt Florentiæ & Fabrianæ ex S. Antonino 4. par. Theol. tit. 11. cap. 7. §. 2.* S. Antoninus autem Florentinus Archiep. ab Eugenio IV. creatus eſt anno 1446. vnde illo eiuſdem ciuitatis Præſule Fraticelli hæretici concremati ſunt anno 1449. Defeciſſe autem ex Ordine regimen S. Inquiſitionis in Florentina vrbe temporibus Alexandri VI. Pontificis Max. occaſione maleuolentiæ eiuſdem Reip. erga noſtrum Sauonarolam, non ſemel in quibuſdam codicibus legimus.

Piſis quoque noſtros Prædicatores officium *S. Inquiſitionis* rexiſſe certum eſt. in eadem enim nobili ciuitate, dum Reipublicæ gubernio regeretur, erat Inquiſitor ann. milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo P. *F.* Ludouicus de Piſis, vir doctiſſimus, qui zelo zelatus pro Domino Deo exercituum populum ſibi creditum ab omni hæretica labe vindicauit. *Fernandez vbi ſupra ad annum* 1470.

Sed & Senis fuiſſe Inquiſitores Fratres Dominicanos, atque Minores ab an. 1244. affirmat noſter Vgurgerius in Pompis Senen. tit. 13. ex Vadingo, qui ſubdit ibidem ex noſtris hanc præfecturam exercuiſſe Patres, Eneam de Tholomeis, & Petrum Sozinum; Io. Dominicus Aluigi verò, qui vitam B. Bernardi Tholomei fundatoris Congregationis Monachorum mõtis Olieti euulgauit Neapoli anno 1642. P. F. Ioan. de Populonia Dominicanum Generalem Inquiſitorem ſtatus Senenſis Reipub. fuiſſe dicit. Fernandez autem in Concertat. Præd. ad an. 1470. P. F. Chriſtophorum Minium de Tholomeis Senis fuiſſe Inquiſitorem eodem anno, promotum poſtea ad Sebaſtenſem Inſulam aſſerit; at in annum 1313. id reijcit Vgurgerius, vt ſupra in Epp. Sebaſten. retulimus. *Vgurger. in Pompis Senen. tit. 16.*

Ab anno autem milleſimo ducenteſimo quadrageſimo fuiſſe Fratres Prædicatores Senenſi in ciuitate, ac diœceſi certum eſt: nam Bonfilius Senenſis Epiſcopus per patentes litteras datas 11. Cal. Febr. eodem anno apud D. Abbatem Vghellum exiſtentes, noſtros, ac Minores, Inquiſitores in ſuæ diœceſis partibus conſtituit.

Tit. 37. Flandriæ.

FVere & in Flandria Fratres Prædicatores Generales Inquiſitores: nam anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo noſter F. Thomas Cantipatranus oculatus teſtis factum hoc loco dignum ita refert in fine 2. libri De Apibus cap. 57. num. 88. *Erat circa Cameracum Ciuitatem quidam hæreticus aſtutus valde, qui metuens inquiri, & comburi à Fratribus Prædicatoribus, qui in dicta ciuitate eo tempore plurimos comburebant, finxit ſe arreptum à De-*

mone, & ob hæc ad Sanctam Aſcedrum in Aſpera, obſeſſos curare potentem, ligatus ab amicis duſtus eſt, vt in eo non hæreſim propalatam, ſed furiam reputarent, & vt audiuit quidam Clericus obſeſſus à Dæmone, & ligatus, quod Aegidius Bargis (ſic enim vocabatur) ligatus poneretur in loco, ſubſequenti nocte idem obſeſſus Clericus diuino nutu ſolutus eſt, & aggregans mattas, & ſtramina, atque Eccleſia ſtamna, ſuperligatum hæreticum cumulauit: ludum autem & furiam credens ille, diſſimulat quouſque Clericus ignem de lampade ſumens, comburere cumulum cœpit, & tunc hæreticus exclamauit: ad cuius vocem expergefacti cuſtodes cum ignem extinguere niterentur, Clericus arrepto gladio, quem caſu iuxta lectum inuenit, omnes violenter abegit, & hæreticum in igne combuſſit. Nec mora diuino exacto iudicio, Clericus à dæmone liberatus, & plenè ſoſpes apparuit. Fernandez autem in Concertat. ad annum ſuprad. aſſerit P.F. Robertum Apoſtol. Inquiſit. in Flandria plures hæreticos eodem anno igne conſumpſiſſe; quod & Paramus lib. 2. tit. 2. cap. 24. refert.

Tit. 38. Galliæ.

AB ipſius naſcentis Prædicatorum Ordinis cunabulis Dominicanos Fratres in Gallia ſacrum Inquiſitionis tribunal exeriſſe, atque continuata temporum ſucceſſione adminiſtraſſe, pro comperto habemus; nam cum Gregorius IX. anno milleſimo ducenteſimo vigeſimo ſeptimo in cunctas ferè Chriſtiani Orbis partes Apoſtolicos Inquiſitores Fratres Prædicatores delegaſſet, hæreſes ex eiſdem eliminaturos, poſt duos annos nempe 1229. in Galliam quoque ad Albigenſium, reliquorumque hæreticorum vaſtitiem perdendam, eoſdem primos Inquiſitores miſit poſt promulgatas in illos Eccleſiaſticas cenſuras die cœnæ Dominicæ, datis eiſdem Apoſtolicis literis pro ſacro munere ſubeundo Nonis Iunij pontificatus ſui tertio. *Bzouius in Annal. Eccleſ. an. 1229. n. 5.*

Anno milleſimo ducenteſimo trigeſimo quarto idem Gregorius Pont. alios Fratres Prædicatores in Galliam Inquiſitores miſit, qui ſubortas ibidem hæreſes compeſcerent, ac iugularent: & ſequenti anno 1235. P. F. Robertum in vniuerſo Galliarum Regno Generalem Inquiſitorem conſtituit, iuſſitque vt ad eum modum in cauſis procederet, ne innocentia periret, & iniquitas impunita remaneret. *Bzou. in Annal. Eccleſ. an. 1235. num. 7. & Fernand. in Concertat. Prad.*

Alexander IV. Priorem noſtrum Pariſienſem, Generalem Inquiſitorem ad inquirendos hæreticos in Francia, Toloſanoque comitatu cum ampliſſimis facultatibus inſtituit, vtque in ferendis ſententijs contra eoſdem viros maturos, ac prudentes conſuleret, monuit, anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo quinto, datis litteris Apoſt. Neap. 6. Id. Martij. *Bzou. eod. anno num. 8.*

P. F. Pontius de S. Aegidio ibidem quoque Inquiſitor erat, ac Prouincialis Toloſanus à Clemente IV. inſtitutus, Sanctoq; Ludouico Gallię Regi longè chariſſimus circa annũ milleſimum ducenteſ. ſexageſimum quintum, qui labores plurimos pro fidei defenſione paſſus eſt, cũ in profligandis hæreticis, etiam Principum, magnatumque vultus non pertimuerit, ſed validiſſimè ſui Officij partes ſemper ſuſceperit *Fernandez in Concertat. ad annum 1269. & Bzou. ibid. num. 6.*

Generalis in Gallia Inquiſitoris præfecturam gerebat anno milleſimo trecenteſ. P.F. Gaufridus de Abluuijs inſignis Theologus de Garnutenſi conuentu, Philippo IV. Regi Chriſtianiſſimo à conſilijs, qui in eliminandis hæreticis ex eodem regno ſtrenuam operam nauauit. *Lè Febure in manuali Hiſtorico cap. 4.*

Aſſumptus ad ſummum Eccleſiæ regimen Clemens Papa V. Vaſco anno 1305. Generalem in Francia Inquiſitorem creauit P.F. Guillelmum Pariſienſem, qui anno 1308. mandante eodem Pont. Max. Templariorum Religioſorum militum, qui diuitiarum affluentia, militarique exercitio adeo inualuerant, vt potentatibus cunctis Europeis timorem incuterent, cauſam recognouit, vna cum tribus alijs ex noſtris FF. Heruco Natali, Durando de S. Portiano, & Romeo de Burgacia; cognitis autem eorum hæreſibus, in Concilio Vienen. damnati ſunt. *Param. lib. 2. tit. 3. cap. 4. & Fernand. ad an. 1307. & 1308.*

Anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo ſecundo Inquiſitorum noſtrorum

ſedula

sedula operā ; extinguitur in Gallia Flagellantium secta quinquaginta errores profitentium, quæ ab anno 1275. per vniuersam Europam fuerat grassata magno cum Catholicæ fidei detrimento : eorumdem pluribus publico patibulo, alijsferro, alijsque igne consumptis. *Fernandez ad an. suprad.*

P. F. Io. Vuatat Generalis Inquisitor in Gallia instituitur à Magistro Ord. Leonardo de Mansuetis anno nati Saluatoris millesimo quadringentesimo septuagesimo quarto Scnis 24. Decemb. vt ex Regestis eiusd. à nobis in opere nostro *Constit.* §. *De Inquisitoribus* relatis eluceſcit, cui ab eodem Magistro Generali dati sunt duo Vicarij PP. FF. Iacobus & Eustachius vt in eisdem Regestis fol. 35. apparet.

A Magistro Ord. Ioachino Turriano constitutus est Generalis Inquisitor Galliæ 26. Nouemb. an. millesimo quadringentesimo nonagesimo tertio P. Mag. F. Io. Cosart vt eius Regesta à nobis loco suprad. relata probant.

P. F. Guillelmus Paruus, seu Petit Rhothomagen. à Magistro Ord. Thoma de Vio Caietano renunciatur Generalis Galliæ Inquisitor anno millesimo quingentesimo octauo, pro vt ex eiusdem Regestis fol. 23. eruitur, qui sequenti anno à Rege Franciæ Ludouico XII. in confessarium, animæque custodem assumptus, Inquisitionis onere dimisso, studij Parisien. Regens efficitur ab eodem Caietano an. 1511. sicuti eadem Regesta fol. 30. affirmant. Tandem à Francisco I. Galliæ Rege, cui quoque à confessionibus erat, Trecensis Episcopus salutatur anno 1518. ex cuius penu litteraria prodiere in lucem Chronicon Sigeberti, Gregorij Turonensis, Adonis, Pauli Diaconi, Luitprandi Ticinensis, fuitque in omni disciplinarum genere versatissimus, à Claudio Seisselio in vita Ludouici XII. Regis commendatus. Nominatur deinde à Francisco Rege iuxta concordata Bituricen. Archiep. an. 1520. & tandem ad Siluanectensem Ecclesiam transfertur anno 1527. in qua decessit an. 1536. De quo in 1. p. in Epp. Trecen. & Siluanecten. & nos in opere nostro & & §. suprad. *Gall. Christ. tom. 1. & 3. & Olmeda in vita Io. Claree Mag. Ord.*

Tit. 39. Gandauen.

PAter Fr. Io. Bunderus Mag. & Inquisitor Gandauensis, semel, iterum, & tertiò ibidem Prior, doctissimus vir, calamum in modernos hæreticos acuit, ediditque in eorundem errrorum confutationem Compendium rerum Theologicarum quæ hodie ab hæreticis in controuersiam veruntur editum, Parisij an. 1549. Collationem quatuor SS. Doctorum Ecclesiæ Gregorij, Ambrosij, Augustini, & Hieronymi. Super triginta articulos ab hæreticis modernis agitatos, impressum Parisijs apud Arnaldum Iulianum anno 1574. & 1577. cum dicto rerum Theologicarum compendio. Scutum fidei Orthodoxæ aduersus Ioannem Anastasium Veluanum, Antuerpiæ anno 1569. apud Ioannem Vuithagium, Louanij, Gandaui, & alibi euulgatum. De Baptismo contra Mennonem Anabatistam, Louanij anno 1553. & Parisijs 1574. editum. Selectionem nugarum Lutheri, & confutationem dogmatum Lutheranorum, impressum Louanij anno 1551. apud Grauium. Collegit quoque Indicem codicum manuscript. per Belgium, vicinasque prouincias, alphabetico ex scriptis P. F. Gulielmi Carnificij Gandensis nostrii Ordinis Prȩd. qui Belgii bibliothecas ferè omnes, nec non illustriores Germaniæ, Galliæ, Angliæ ante ortas superioris sæculi hæreses sedulo excusserat. Obiit tantus vir longiori vita mortali dignus, immortalem consequuturus Gandaui longa annorum serie labefactatus die 8. Iulii anno 1557. Ex *Bibliotheca Belgica*.

Tit. 40. Germaniæ.

IN Germania quoddam laicale sacrum Inquisitionis tribunal ante nascente Prȩdicatorum Ordinem fuisse, Trithemius in Polygraphia affirmat, vbi de Carolo Magno, qui bellum Saxonum egit, tractans, eos subiugasse dicit. At postremo, ne denuo, sicut pluries fecerant, apostatarent à fide, veritus, secretos quosdam constituit exploratores, quibus iudiciariam contulit potestatem, & hi totam Sa-

xoniam, peragrantes, de fide ac moribus Saxonum secretè inquirerent, & quoscunque à fide apostatatas, raptores, adulteros, blasphemos, Christianam fidem perturbantes, aut populũ ad Paganismum reuocantes, vel sollicitantes inuenirent, sine dilatione, Regia, atque Imperiali auctoritate laqueo suspenderent, vel aliàs, vt possent, necarent. *Param. lib. 2. tit. 2. cap. 25.*

Anno millesimo ducentesimo decimo nono S. P. Dominicus auctoritate Apostolica sibi tributa, tanquam Generalis, seu potius Generalissimus Inquisitor, in Christiani orbis partes filios suos misit, atque in Germaniam *B.* Conradum Maspurgensem delegauit, qui cum zelo mirabili, fideique catholicæ incremento non modico hæreticorum zizania eradicare niteretur, ab Honorio III. Generalis Inquisitoris titulum in tota Germania promeruit. Cum autem iniuncto sibi Apostolico muneri satisfacturus, nobiles plurimos, Clericos Monachos, Moniales, Ciues, atque ex plebe non modicos de hæresi conuictos igne consumpsisset, atque Argentinæ solummodo, ferè octuaginta exterminasset, maiorum sibi odio concitato, trucidatus, proprioque sanguine laureatus, in Cœlum glorioſus conscendit, corpore in Maspurgensi Vrbe apud S. Elisabettam Viduam condito anno 1228. de quo Bzonius in Ecclesiast. Annalib. an. 1215. nu. 6. & nos supra.

Hoc in Germania Inquisitore, Fridericus II. Imperator constitutionem promulgauit Parauij anno millesimo ducentesimo vigesimo quinto, qua vniuersis Germaniæ Rectoribus, Potestatibus, Iustitiarijs, atque Prætoribus imperauit, vt Fratres Ordinis Prædicatorum Inquisitionis officium exercentes, benigne reciperent, fouerent, atque contra hæreticorum insultationes defensarent, datis de hoc Imperialibus litteris; quas Paramus refert cum Fernandez. *Ex eisd. Auctorib.*

Nihil profecit sæua hæreticorum crudelitas innocentem seruum Christi B. Conradum perimendo; nam illius cæde Romanæ Curiæ nunciata, Gregorius IX. Pontifex vigilantimus tanto malo oportunum remedium exhibiturus, complures alios in Germaniam fidei Consores contra hæreticos (quod & successores Pontt. præstitere) ne vertutia sua Christi oues inficerent, misit, qui temporalia bona, ac vitam ipsam, vt Christum lucrifacerent, paruipendentes, eos persequendo, ex cunctis sibi creditis ditionibus eliminare non destitere. *Fernand. in Concept. ad an. 1227.*

Anno millesimo ducentesimo octogesimo octauo Nicolaus IV. Pontifex cum audisset, in Germania, aliisque quibusdam Septentrionalibus partibus Iudeorũ opera plures Christi fideles à Catholica fide deuiasse, Inquisitoribus nostris, per Apostolica scripta, Reate Nonis Septembris data, vt contra eos procederent debitis pœnis, ac quoscumque fautores inquirerent, mandauit. *Fernand. ad ann. praditt.*

Bonifatio Papa IX. regnante an. 1400. in Germania Generalis Inquisitoris præfecturam exercebat P. F. Io. Scandelandus Colonienſis, qui errores Io. Vuicleph disseminari inceptos, calamo, lingua, atque sacro officio impugnauit, & detexit, quibus permotus Pontifex, Legatione Apostolica iniuncta, eundem in Vormatia Episcopum creauit. *Fernand. ad ann. 1402.*

Anno millesimo quadringentesimo quarto nostri Prædicatores in Germania, atque Lombardia Inquisitores contra Lamias, cuidam Religioni à diabolo excogitatæ, mancipatas adeo acriter insurrexerunt, vt earum multa millia igne consumpserint. *Param. lib. 2. tit. 3. cap. 4. num. 23.*

P. F. Iacobus è Susato sacro Inquisitionis officio præerat in Germania anno millesimo quadringentesimo quinto decimo, qui in fugandis ex sibi creditis populis Vuicleph erroribus plurimum inludauit. *Fernand. ad an. pradic.*

Anno millesimo quadringentesimo vigesimo sexto, & sequentibus fuere in Germania tribunalis S. Inquisitionis Præsides P. F. Manfredus, & P. F. Henricus de Confluentia, qui anno 1440. sacri Palatij Magister ab Eugenio IV. delectus est cum prius an. 1433. in Concilio Basileensi, per tres dies continuos cum Vldarico Orphanorum Bohemorum Oratore, de libera diuini verbi prædicatione publicè disputando, sibi doctissimi viri communem existimationem apud cunctos auditores aquisiuisset. De quo in Magg. sacri Palatij. *Fernand. ad ann. suprad.*

Sixtus

Sixtus Papa IV. anno à Virginis partu milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo primo in ſui Pontificatus primordijs Generalem *Inquiſitorem* in Germania creauit *P. F.* Iacobum Sprengerium Prouincialem Germaniæ, qui ſcripſit librum, cui titulus, *Malleus Maleficarum* opus Inquiſitoribus perneceſſarium, atque hæreticis timorem non modicum incuſſit, quos ex ſibi credita ditione pedem figere cœgit. *Fernand. ad ann. ſuprad.*

Idem Pont. Sixtus P. F. Henricum Inſtitoris Generalem in Germania Inquiſitorem nominauit anno nati Saluatoris milleſimo quadrigenteſimo octogeſimo, *Fernand. ad annum ſupradictum.*

Et ann. milleſ. quadringenteſ. octogeſ. 4. erant ibidem *Inquiſitores P. P.* F. Henricus, & Iacobus ſupradicti, quibus Innocentius VIII. Pont. vt contra maleficorum ſectam inquirerent, iniunxit Apoſtolicis litteris dat. Romæ apud S. Petrum anno 1484. Nonis Decemb. quas adducit. Fernand. ad annum prædictum.

P. F. Ioachinus Turianus Venetus Magiſter Generalis inſtituit Inquiſitorem in diœceſibus Cõſtantien. Argentinen. & Baſileen. P. F. Gaſperem, ita enim in eiuſdem Regeſt. §. *Theutonia* fol. 124. teſtatum habemus. *P. Mag. Gaſpar Grunenwaldt conuentus Friburgenſis ſit Inquiſitor haereticæ prauitatis in diœceſ. Argentinen. Baſilien. & Conſtantien. cum plenaria poteſtate. Die 17. Iunij Romæ* 1492.

Idem Magiſter Ordinis in diœceſibus Salisburgen. Viennen. &c. P. F. Alexium Inquiſit. fecit, id teſtantibus Regeſt. eiuſdē vbi ſupra, tali modo: *Mag. Alexius Pitthzel ſit Inquiſit. haereticæ prauitatis in diœceſibus Salburgen. Patauien. ac Viennen. cum omnimoda poteſtate die 20. Iunij.* 1492. *Romæ.*

Cum impius Luterus Saxo in Germania contra Eccleſiam, ac catholicam fidem ſuum virus euomeret, atque in Vittembergenſi Academia apud Saxoniam, in qua theologiæ Cathedram impius hæreſiarcha regebat multas propoſitiones peſſimas contra indulgentias a Leone X. promulgatas tueri conaretur, P. fr. Io. Tetzelius hæreticæ prauitatis Inquiſit. in noſtro Conuentu Francfordienſi euulgauit centum & ſex concluſiones Luteri propoſitionibus contrarias, ex Concilijs ac SS. Patribus, præcipue Angelico Doctore depromptas, quas in Germaniæ Academijs promulgauit anno milleſimo quingenteſimo decimo ſeptimo, & poſt hunc nullum alium in Germania reperimus Inquiſitorem ob Lutheranicas turbulentias, ſola ad præſens Colonienſi *Inquiſitione* perſeuerante. *Fernand. ex Maluenda de Antich. lib. 1. p. cap. 11. ad an. ſuprad.*

Tit. 41. Græciæ.

GEneralis Inquiſitor in Græcia, finitimiſque Regnis, atque Prouincijs à Gregorio Papa XI. conſtituitur P. F. Io. Gallus anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo quarto, qui giganteis humeris in vaſtimis illis ditionibus impoſitum ſibi onus ſuſtinendo, maximum catholicæ fidei attulit incrementum. At breui tempore Apoſtolicum munus exercuit, e viuis ſublatus anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo ſeptimo. *Param. lib. 2. tit. 2. cap. 29. & Fernand. ad annum prad.*

In demortui Ioānis locum Vrbanus VI. Apoſtolicis litteris Leonardo de Manſuetis Magiſtro Generali Ordinis Prædicat. vt tres alios *Inquiſitores*, vnum in Armenia alterum in Georgiana, ac tertium in Græcia inſtitueret, iniunxit anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo octauo, qui Pontificis Max. mandata exequturus, tres viros tanto miniſterio dignos in eas remotas Orbis partes Inquiſitores miſit. *Paramus vbi ſup. & Fernand. ad an. ſuprad.*

P. F. Andreas Iuſtinianus in Chio *Inquiſitor* fuit, ex quo munere à Pio IV. Naxien. Archiepiſcopus inſtitutus eſt an. 1562. Concilio Tridentino interfuit, eidemque ſubſcripſit, translatus deinde ad Eccleſiam Liparitanam anno 1564. de quo ibi. *Ex Act. Conſiſt.*

Tit. 42. Hiſpaniæ.

CVm à perfidis Iudæis, impijſq; Mauris in Hiſpania multa damna pateretur Catholica fides, eorumq; cauſa quamplures fideles ad illorum ſectam peruerſaque dogmata maximo cum Chriſtianæ rei damno declinarent; tantis malis occurre-

re

re volens *Honorius III. S. P.* Dominicum Generalem Inquiſitorem illuc delegauit, vt fideles in Orthodoxa fide conſolidaret, deuianteſque ab illa condignis ſupplicijs mulctaret. Factum in hunc modum pandit (vt noſtros ommittamus) *P.* Sebaſtianus Salelles Societatis Ieſu eruditiſſimum germen in ſuo nobili opere *de materijs Tribunal. S. Inquiſit.* Prolegom. 3 *Vniuerſa Hiſpaniarum Eccleſia S. Dominicum primũ Inquiſitorem Generalem ex delegatione Apoſtolica agnoſcunt, atque in varijs earum ciuitatibus, & locis occaſione Iudæorum, aut infidelium Maurorum ibi inhabitantium, ex quibus aliqui conuerſi ad fidem, poſt reiudaizabant, vel in apoſtaſiam incidebant: contra hos officium S. Inquiſitionis exercuiſſe Chronicæ Hiſpaniæ expreſſè teſtantur, teſte etiam ipſo Torreblanca ibidem. &c.* Ex quibus manifeſtè apparet S. P. Dominicum primum effulſiſe in Hiſpania Generalem Inquiſitorem.

Poſt fœlicem tanti Patris in cœlum aſcenſum, inclitos eiuſdem filios in Hiſpania Inquiſitionis munus obiuiſſe, pro indubitato habemus: qui autem fuerint hi, illorum nomina recenſere non poſſumus, cum Ordinis Scriptores ſilentij tenebris inuoluta relinquant.

Noſter *P. F.* Alphonſus Fernandez Hiſpanus in ſua Concertatione Prædicatoria contra Hæreticos ad annum milleſimum ducenteſimum quinquageſimum ſeptimũ noſtros Prędicatores in Hiſpanię Regnis Generales Inquiſitores tunc temporis extitiſſe, atque hæreſes profligaſſe, affirmat at qui nam hi fuerint, ſilentio præterit, duobus in Aragoniæ Regno Inquiſitoribus PP. FF. Petro de Tonenes, & Petro de Cadireta tantummodo enũciatis. *Ex ſuprad. Auct. & Diag. lib. 1. cap. 4.*

S. Raymundum fuiſſe totius Hiſpaniæ Generalem Inquiſitorem pro comperto habemus, vt videre eſt in denunciatione 2. Generalis Capituli Valliſoletani ann. 1605. celebrati at quo tempore, & quibus annis, non reperimus.

Clemens Papa IV. anno reparati Orbis milleſimo ducenteſimo ſexageſimo ſeptimo Generalem Inquiſitorem in Hiſpania Priorem Prouincialem Prouinciæ Hiſpaniæ cum ampliſſima facultate inſtituit, eidemque inſuper auctoritatem indulſit ſubſtituendi duos alios Inquiſitores in ſui adiutorium in ſibi ſubditis Prouincijs, atque ab impoſito munere, ſi illi bene viſum fuiſſet, amouendi, alioſque ſubrogandi, datis Apoſtolicis litteris Calendis Febr. Pontificat. ſui anno 3. Qui omnes ad Concreditum ſibi munus viriliter incumbentes, hæreticorum colluuiem ab Hiſpania eliminauère. *Fernandez vbi ſup. & an. 1267. ex Paramo lib. 2. tit. 2. cap. 2. & Diago lib. 1. cap. 6.*

Bonifacius Papa IX. anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo quarto P. F. Vincentium Vliſiponenſem Prouinciæ Hiſpaniæ Priorem Prouincialem per vniuerſam Hiſpaniam Generalem Inquiſitorem creauit; qui in diuerſis ſuæ iuriſdictionis locis hæreſes, ſuperſtitiones, atque errores ita profligauit, vt poſt eiuſdem è viuis exceſſum Priores Prouinciales Prouinciæ Hiſpaniæ pro tẽpore Generales Inquiſitores ſucceſſerint. Nouem annis commiſſum ſibi Apoſtolicum munus infatigabili ſtudio adimpleuit, quieuitque in pace an. 1403. *Bzouius in Annal. Eccleſ. ad annum 1494. Lopez in Hiſt. Ord. 3. par. lib. 1. cap. 88. Caſtill. par. 1. lib. 3. crp. 41.*

E mortalium oculis ſublato Vincentio Bonifacius IX. Prouincialem Hiſpaniæ, eiuſque ſucceſſores pro tempore Generales Inquiſitores nominauit anno milleſimo quadringenteſimo tertio, illis ſubſtituendi alios Inquiſitores, eoſque pro libito amouendi, elargita in hunc modum facultate.

BONIFACIVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum *Dei*

Ad perpetuam rei memoriam

SEdis Apoſtolicæ prouidentia circumſpecta hæreticę prauitatis labe reſperſos, quorum nequitia ſerpit, vt cancer ne in aliorum perniciem ſua venena diffundat, remedium libenter adhibet opportunum, vt exinde negotia Catholicæ fidei, eliſis omnino, & eradicatis erroribus proſperentur, ac fides ipſa fortius inualeſcat. Cum itaque ſicut accepimus, quondam Frater Vincentius de Vlixbona Ordinis fra-

fratrum Prædicatorum profeſſor olim in Prouincia Hiſpaniæ Inquiſitor hæreticæ prauitatis, per dictam Sedem deputatus extra Romanam curiam fuerit vita functus, nos affectantes ad huiuſmodi negotium fidei ibidem efficaciter promouendum continuè, talem deputare perſonam cuius honeſta conuerſatio exempla tribuat puritatis, eiuſque labia erudita doctrinam fundant ſapientiæ ſalutaris, vt eius miniſterio omne fermentum exinde labis huiuſmodi expurgetur, authoritate Apoſtolica tenore præſentium, ex certa ſcientia ſtatuimus, ac etiam ordinamus, quod ex nunc, & de cętero perpetuis futuris temporibus Prouincialis Prouinciæ Hiſpaniæ ſecundum morem prædicti Ordinis, qui nunc eſt, & pro tempore fuerit, ibidem Inquiſitorem hæreticæ prauitatis huiuſmodi, prout ei ſecundum *Deum* fuerit viſum expedire, authoritate Apoſtolica quoties expedierit, deputare, ac huiuſmodi deputatum, ſi & quoties ſibi videbitur ab huiuſmodi officio amouere, & alium loco ſui ſubrogare, ac etiam *Inquiſitionis* officium huiuſmodi, quoties ſibi placuerit tam in abſentia, quã in præſentia deputati huiuſmodi pro tempore exercere poſſit, & debeat, qui quidem deputatus pro tempore in huiuſmodi negotio Inquiſitionis procedere valeat, tam ſecundum indulgentias, & priuilegia Inquiſitoribus prauitatis eiuſdem dictæ authoritate Apoſtolica deputatis, ſeu officia *Inquiſitionis* huiuſmodi exercentibus ab eadem Sede conceſſa, quæ etiam ſecundum canonicas ſanctiones diſtrictius inhibentes quibuſcumque perſonis Eccleſiaſticis, & mundanis, quorum intereſt, vel intererit quomodolibet in futurum ne Prouincialem, & deputandum huiuſmodi pro tempore ſuper ijs contra præſentium tenorem impedire, ſeu moleſtare quo quomodo præſumant, ac decernentes ex nunc irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Per huiuſmodi autem deputationem, vt præmittitur faciendam locorum ordinarijs, quominus ipſi Inquiſitionis officium ſuper labe prædicta prout volunt dictę canonicę ſanctiones, exercere valeant, & qibuſcumque priuilegijs ordini, vel *Inquiſitoribus*, ſeu officio memoratis, ſiqua ſint, eis à dicta Sede conceſſa, nullum volumus præiudicium generari. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtri ſtatuti, ordinationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei & BB. Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Datũ Romæ apud Sanctum Petrum Kalend. Februarij Pontificatus noſtri anno decimo quarto.

Conſtabilitum igitur Sacroſanctum Inquiſitionis Tribunal in Hiſpania inter noſtros fuit, PP. Prouincialibus, Gen. Inquiſitoris titulo decoratis, vſque ad Sixti IV. tempora, à quo ab eis fuit auulſus. Interim non deſtitere Prouinciales iniuncto ſibi muneri virili conſtantia ſatisfacere, pluribus à catholica fide deficientibus publico rogo adiudicatis, aliiſque condignis ſuppliciis mulctatis; inter quos ſceleratiſſimi quidam Iudæi meritò recenſentur, qui Sacram Hoſtiam grauiſſimis ludibrijs afficientes, à Priore Segobienſis noſtri conuentus capti, vnaque cum eiuſdem Ciuitatis Epiſcopo Ioanne à Turriſſedibus diligenti Inquiſitione tanti ſceleris facta, condignis ſupplicijs peremti fuere. *Fernand. vbi ſupra ad annum 1404. ex Paramo lib. 2. tit 3. cap. 4. num. 27.*

P. F. Lupus Barientos Metinnenſis conuentus alumnus, in Salmantina Vniuerſitate primarius Profeſſor, & Cathedraticus, in Hiſpania Generalis Inquiſitor combuſſit Matriti in foro S. Dominici Regalis libros Magiæ, & Necromantiæ Henrici de Villena, qui fuit poſtmodum Epiſcopus Segobien. de quo ſup. Obijt anno 1456. *Fernandez. in Epiſcopis Hiſpanis.*

Inter hos Generales Inquiſitores merito à noſtris Scriptoribus P. F. Antonius Riccius Prouincialis Hiſpaniæ recenſetur, qui ſeptennio in vtroque munere permanens ſub Paulo II. Pont. Max. virili pectore, demandatum ſibi onus ſingulari zelo, maximo cum catholicæ fidei incremento, peregregiè adimpleuit, vt teſtatur Fernand. vbi ſup. ad an. 1470.

Anno milleſ. quadringenteſimo octogeſimo primo Catholici Reges Ferdinandus V. & Eliſabetta eius vxor inſtitere apud Sixtum IV. Pont. Max. vt in Regnis Caſtellæ, & Legionis vnus Generalis Inquiſitor

inſti-

inſtitueretur cum facultate ſubſtituendi alios Inquiſitores in locis oportunis, conſtabiliendo ibidem Sacrum Inquiſitionis tribunal, ſupplicaueruntque dari primum huiuſmodi Inquiſitorem P. F. Thomam de Turrecremata noſtræ profeſſionis inclitum aſſeclam, doctrina, fidei zelo, atque pietate virum præſtantiſſimum eorum confeſſarium, ac Priorem Segobienſem, votique compotes effecti ſunt, decurſiſque duobus annis ab eodem Pont. Max. Apoſtolicum diploma impetrauere, vt in Aragonia Valentia, & Cathalonia idem quoq; munus compleret, eſt quæ ſequenti tenoris.

SIXTVS PAPA IV.

Dilecto filio Fr. Thomæ à Turrecremata Ord. Prad. in Regnis Hiſpaniarum hæreticæ prauitatis Inquiſitori Generali.

Dile Fili Salutem & Apoſtolicam Benedict.

SVpplicari nobis fecerunt chariſſimi in Chriſto filij noſtri Caſtellæ, Leonis, & Aragoniæ Rex, & Regina, vt te ſicut es in Caſtellæ, & Leonis, etiam in eorumdem Aragonum, & Valentiæ Regnis, ac in principatu Cathaloniæ Inquiſitorem hæreticæ prauitatis dedputare vellemus. Nos igitur qui de circumſpectione, probitate, atque integritate tua plurimum confidimus, vt dictorum Principum deſiderio ſimul & noſtro Paſtoralis officij debito ſatisfaciamus, te in dictis Aragonum, & Valentiæ regnis, ac principatu Catharoliæ Inquiſitorem hæreticæ prauitatis tenore præſentium deputamus, conſtituimus, & ordinamus. Et quia te multis implicatum negotijs non ignoramus, tibi earumdem tenore indulgemus, & concedimus, vt idem officium per idoneos ſufficientes, probatos in Sacra Theologia Magiſtros, quos ad id deputandos, & ſubſtituendos duxeris, gerere, & exercere poſſis, & valeas. Te autem hortamur in Domino, ac diſtricte præcipiendo mandamus, vt ſemper Deum præ oculis habens, id tam diligenter attente, ac ſollicite geras, vel geri facias, quantum ipſius officij dignitas, magnitudo, & importantia, videntur expedire, &c. *Fernand. in Concertat. an. prad.*

Meritò quidem Thomas huius ſupremi Tribunalis primus Generalis, ſeu Generaliſs. Inquiſitor à Sixto Pont. creatus, ab Innocentio VIII. ſucceſſore die 3. Febr. an. milleſimo quadringen. octogeſ. quinto confirmatus eſt: huiuſmodi enim inſtitutionis primus omnium author extiterat, egeratque cum Catholicis Regibus, vt hoc ſacrum tribunal in Hiſpania contra multos iudaizantes conſtabiliretur, cui cum inenarrabili fidei fructu quindecim annos (obtenta poſtmodum eadem auctoritate etiam in Regnis coronæ Aragoniæ à Sixto IV. anno 1583.) ſumma integritate, atq; zelo glorioſè præfuit, inſtitutis in ſibi ſubditis Prouincijs, diuerſis Inquiſitoribus, vt infra dicetur. Cum autem perfidi Iudæi plurimos Chriſtifideles in fidei veritate labefactare non deſiſterent, inſtante Thoma apud Catholicos Reges, publico edicto Regio Iudæi ab Hiſpaniarum Regnis eliminati fuere ſub Innocentio VIII. anno à Virginis partu milleſimo quadringenteſimo nonageſimo ſecundo, quod factum ipſis Iudæis, viris alias potentibus, ac prædiuitibus maximum incuſſit timorem. Vtq; afflictis adderetur afflictio, idem Generalis Inquiſitor publico decreto edito, ne in Toletana vrbe, ac ditione Chriſtianorum quiſpiam nouem emenſis diebus, Iudæis, vel communicaret, vel victui neceſſaria ſuppeteret, ſub anathematis pœna indixit Prodiere igitur ex Hiſpaniæ Regnis centũ viginti quatuor mille familiæ Iudæorum, quæ ſexcentorum millium eorundem numerum exceſſere: neque his contentus feruidus Inquiſitor, apud eoſdem Reges iterum, vt Mauri quoque ſimili modo ejicerentur, inſtitit, quod tamen non niſi poſt decem annos, ſcilicet milleſimo quingenteſimo ſecundo fœliciter completum eſt, Sinagogis, & Moſcheis vbique ſolo equatis. Tandem annorum pondere grauatus, podagræq; morbo ſepe ſæpius præpeditus, libens volenſque biennio ante mortem ſe hoc onere exoluit. Obiit autem anno 1498. menſe ſeptembri. *Salelles de Orig. & progres. Tribunal Fidei prolegom. 4. Fernand. in Concertat. Prad. ad annum 1483. Caſtell. p. 1. lib. 3. cap. 41.*

Poſt Thomam Generalis Fidei Cenſor in præfatis Regnis ab Alexandro Papa VI. renunciatus eſt P. F. Didacus Deza Apoſtoli-

ſtolicis litteris die 1. Decemb. anno milleſimo quadringenteſimo nonageſ. octauo datis. Fuit Didacus patria Taurenſis, genere nobilis, ſed virtutibus, doctrina ac moribus nobilior, primariæ Salmantinæ Cathedræ moderator, Ioannis *Hiſpaniarum Principis* Præceptor: Zamorrenſis Epiſcopus, poſtmodum Salmantinus, Giennenſis; & Palentinus; Archiepiſcopuſque Hiſpalenſis, ac Toletanus electus. Inſtitit autem & ipſe apud Catholicos Reges anteceſſoris ſui veſtigijs inhærens, vt Agareni ex Hiſpaniæ Regnis exularentur, quod tandem anno milleſ. quingenteſimo ſecundo ad optatum finem perduxit, Regio edicto promulgato, vt quicumque Agarenus in Caſtella, Legione, ac Betica, ſub perpetuæ ſeruitutis pœna, trium menſium Martij Aprilis, ac Maij decurſu vel chriſtianam fidem, amplecteretur, vel Hiſpania diſcederent: delegatique ſunt ad eos plures euangelij præcones ex noſtris, & cœteris ſacris ordinibus, qui eoſdem ad chriſtianam fidem amplexandam hortarentur, ac inducerent: quo factum eſt vt plures ſacrum regenerationis lauacrum aſſumpſerint, cœteris in ſua perfidia permanentibus, exilio mulctatis. Tandem optimus Inquiſitor anteceſſoris ſui exemplo, ſenio, aduerſaque valetudine vexatus, eodem munere libere ſe expoliauit anno milleſ. quingenteſimo ſeptimo; Vir per omnia laudabilis, in hoc vno redarguendus, quod tam nobilem præfecturam longa annorũ ſerie continuata ſucceſſione in noſtro Ordine conſolidatam in fauorem alterius eiuſdem Ordinis non dimiſerit, ex quo factum eſt vt ad exteros declinauerit. *Caſtill. & Salelles vbi ſup. & Fernand. in Concertat. ad an. 1502: & inter Script. Hiſpan.*

Dimiſſione Inquiſitionis facta à Didaco, diuiſum fuit eius tribunal, conſtituto in Regnis Aragoniæ proprio tribunali; in Caſtella, Legione, & Betica remanente alio: datuſque eſt huic Generalis *Inquiſitor* Franciſcus Ximenes Ord. Minorum; illi verò P. F. *Io.* de Enguera *Valentinus* noſtri inſtituti alumnus fuit præfectus.

D. F. Garzias de Loayſa Talabricenſis in Caſtella, Legione, ac Betica Generalis Inquiſitor à Paulo *III.* creatus eſt 11. Cal: Martij an. milleſimo quingenteſimo quadrageſimo ſexto. Fuit Garzias nobili loco natus, vir doctiſſimus, ſingularique prudentia ornatus, Prouincialis Hiſpaniæ, Magiſter Generalis Ordinis, Carolo V. à ſacris confeſſionibus, & Epiſcop. Oxomen. S. R. E. Card. à Clemente *VII.* anno 1529. creatus deinde Seguntinus Paſtor, ac demum Hiſpalen. Archiepiſcopus, & Inquiſitor; nec non ſupremi *Indiarum*, & Cruciatæ Senatus Præſes. Tandem eodem anno milleſ. quingenteſimo quadrageſimo ſexto in pace ſepultus eſt in noſtra Talabricen. Eccleſia à ſe præmagnificè, cum annexo Cœnobio conſtructa. *Salelles vbi ſup. Fernand. in Concert. ad anno 1246. & inter Cardd.*

P. F. Ludouicus Aliaga Cæſarauguſtanus, Catholici Regis Philippi III. Confeſſarius effectus, dum Durandi Cathedrã in Cæſarauguſtana Academia moderaretur, Generalis Inquiſitor à Paulo V. anno milleſ. ſexcenteſimo quartodecimo renunciatus eſt, ſequentique anno ab eodem Rege Catholico de ſupremo conſilio ſtatus Hiſpaniarum factus, in Sicilia poſtmodum Archimandrita euaſit. Tandem nobilem hanc præfecturam poſt ſeptem annos dimiſit. *Salell. vbi ſup. & Fernand. inter Confeſſarios Regum Hiſpan.*

P. F. Antonius de Soto-maior Philippi IV. Confeſſarius poſt Card. Zappatam ab Vrbano VIII. Damaſcenus Archiep. & Generalis Inquiſitor Hiſpaniæ creatus eſt poſt Card. Antonium Zapatam. *Salelles Prolegom. 4.*

Tit 43. Hiſpaniæ.

TAndem ex ſupremi Senatus S. Inquiſitionis decreto auctoritate Apoſtolica atque Regia Philippi III. ſancitum eſt reſtituendum eſſe contra hæreticos Ordinem militarem de militia Ieſu Chriſti cruce ſignatorum à S.P. Dominico inſtitutum, in Cõuentibus noſtris cõgregandorũ, quod in Generali Capitulo Valiſoletano anno 1605. celebrato fuit in hunc modum toti Ordini denunciatum, vt in eiuſdem actis denunciatione 2. dicitur. *Denunciamus ſupremum S. Inquiſitionis Hiſpaniarum Senatum auctoritate Apoſtolica, & Regia decreuiſſe vt in omnibus Regnis ſibi ſubiectis,*

ordo militaris de militia Iesu Christi cruce signatorum militum à Patre nostro Beatissimo Dominico contra hæreticos institutus, & à Summ. Pontt. approbatus, & confirmatus, de nouo restauretur, & si opus est instituatur; quorum congregatio in nostris Conuentibus dumtaxat habeatur; obtenta tamen prius licentia ab Inquisitoribus. Quare potentissimus Hispaniarum Rex Catholicus fidei zelator, & defensor accerrimus, sanctæque Inquisitionis, & nostræ Religionis Protector optimus, instauratione ordinis militiæ Iesu Christi desiderans, suo decreto Regio sanxit, atque concessit omnibus prædictis S. Inquisitionis ministris, vt possint nostris Prædicatorum insignijs, alba videlicet, & nigra cruce, floribus, velut lilijorum terminata, & desernata super vestes vti ipsique decorari in festis Beatiss. P. nostri Dominici, B. Petri Mart. B. Raymundi, & in solemnitate Sacratissimi Corporis Christi, & in omnibus actibus fidei, propositione, & publicatione edicti S. Inquisitionis, & quotiescumque Regia Maiestas aliquod ingreditur Regnum, vel Ciuitatem, vt constat ex Regesto originali in Archiuio S. & Generalis Inquisitionis supremi Senatus conseruato, sub dat. Valliſoleti 29. Iulij milleſimo sexcenteſimo tertio per manum Notary, & Secretary Ferdinandi de Vitlegas.

Quamobrem ordinamus, & mandamus omnibus Fratribus nostri Ord. in Conuentibus Sac. Inquisitionis Hispaniæ subiectis commorantibus vbi commodè fieri potest, vt summa qua poterunt diligentia, deuotione, & solemnitate curent prædicta, festa simul cum præfatis militibus & S. Inquisitionis ministris celebrare, processiones solemnes, & pompoſas, in quibus reliquiæ sanctorum, & vexilla S. Inquisitionis deportentur, ita companere, & ordinare, sicut tanti Patris S. Dominici primi Inquisitoris Principis, & institutoris S. Officij filios, & D. Petri Martyris inuicti fidei propugnatoris commilitones, nec non B. Raymundi totius Hispaniæ Inquisitoris alumnas decet.

Tandem nouis gratijs, fauoribus, atq; honoribus Ordinem nostrum condecoraturus idem Philippus III. Rex Catholicus glorioſiſſimus, vt in supremo Senatu S. Inquisitionis Hiſpaniæ, (quod & in illo Luſitaniæ) vnus ex Generalibus Inquisitoribus Dominicani instituti sectator perpetuis futuris temporibus semper sit, Regio decreto sanxit, quod fuit Fratribus vniuersis denunciatum in Generali Capitulo Bononiæ collecto anno 1615. & refertur infra in Inquisit. Luſitaniæ.

Tit. 44. Hiſpalen.

MAgiſter Gil in Theatro Eccleſiaſtico S. Eccleſiæ Hiſpalen. Patrem P. Alphonſum de Hoieda primum Inquiſitorē Hiſpalenſem affirmat. Hic ſub Sixto IV. Pont. Max. anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo primo plurium iudaizantium conuenticula cum eſſet Prior ac Inquiſitor Hiſpalenſis detegit, apoſtataſq; multos, qui ad Iudaicam perfidiam declinauerant, Eccleſiæ gremio, ſalutaribus iniunctis pœnitentij reſtituere ſategit; quoſdam autem iuxta canonica ſanctiones pertinaces brachio ſæculari tradidit. *Fernand. in Concertat. ſub an. 1481.*

Fuere quoque Hiſpalenſes Inquiſitores P. F. Michael Marillo S. Theol. Mag. & Præſentatus P. F. Io: de S. Martino à Generali Hiſpaniarum Inquiſitore Thoma de Turrecremata inſtituti anno 1483. & anno 1489. P. Mag. F. Io: de Epila ex Valentina Inquiſitione translatus. *Fernand. vbi ſup. ad an. 1483.*

Tit. 45. Hollandiæ.

IN Hollandia, & Zelandia ſacrum Tribunal Inquiſitionis, ex Apoſtolica conceſſione conſequutos eſſe noſtri Ordinis Præd. profeſſores, indubitatum eſt; nam vt refert Paramus ex Bernardo de Luzemburgo P.F. Ioannes Ommach Hermannum Biluich impium hæreticum compreſſit, digniſque ſuplicijs affecit: Id autem in annum milleſimum ducenteſimum quinquageſimum reijcit Fernandez in Concertat. Prædicatoria.

Tit. 46. Hungariæ.

HVngaria ex primis fuit quæ cunctas inter regiones ſacrum Tribunal Inquiſitionis, poſt fœlicem S. Patris Dominici

nici in cœlum tranſitum amplexata eſt: nam quo tempore miſſi ſunt in Germaniam ab Honorio III. atque Gregorio IX. ſe in Hungariam diffudèrei quod equidem vt ex gentis illius Hungaricæ tuendæ, amamplificandæque Catholicæ fidei ſtudio profectum eſt, ſic in ſingularem eiuſdem laudem cedit.

P. F. Ioannem Hungarum ex inquiſitore Epiſcopum crudeli morte ab hæreticis peremptum, ſupra retulimus, de quo indiculus Martyrologio Ord. appoſitus ita loquitur. *F. Ioan. Hungarus ex Inquiſitore Epiſcopus ab hæreticis pelle detracta crudeli morte occubuit.*

Socium in hoc negocio fidei, ſanguiniſq; profuſione habuit Ioannes P.F. Nicolaum Hungarum de quo indiculus præfatus. *F. Nicolaus Hungarus, & etiam ex Inquiſitore Epiſcopus lapidibus obrutus, & gladio tranſuerberatus interijt.* Sed de his duobus dictum eſt ſupra in *I*nquiſitoribus ſanguine laureatis.

Perſeuerauere autem noſtri Prædicatores continuata ſucceſſione in Hungaria Inquiſitores hæreticæ prauitatis donec Regnum illud immaniſſimi Turcæ tirannide fuit occupatum.

P. F. Bartholomæum Lapatium Coronen. Epiſcopum in Hungariam, Pannoniam, atque Poloniam contra hæreticam ſectam, que *Animi ſimplicis* nomine euulgabatur ab Eugenio IV. anno 1442. pontificat. ſui 12. miſſum fuiſſe certum eſt, quod ſacrum munus feliciter compleuit maximo cum catholicæ fidei incremento. In hoc verò *Animi ſimplicis* hæreſim fuiſſe ſcribitur, vt antiquorum hæreticorum more fœminarum vſus promiſcuus licitus aſſereretur, quæ cum carnalibus hominibus abundè placeret, longè latèque ſerpens, regionum illarum mortales plures infecerat. *Ferrar ubi ſup cap.4.*

Reliquos Inquiſitores ſcriptorum noſtrorum incuria neglectos ſilentij tenebris inuolutos relinquentes, vltimum in eodem Regno Inquiſitorem recenſemus P.F. Nicolaum Mirabilem Coluſuarium, virum doctiſſimum, ac preſtantiſſimum, qui anno 1493. ſub Rege Vladislao per vniuerſum Hungariæ Regnum ſacrum Inquiſitionis tribunal regebat, vt teſtatur ipſe in ſuo libro de Prædeſtinatione in membrana manuſcripto, auroque ornato, quem ex Budenſi Bibliotheca Regia, ceu monile prætioſum ablatum Io: Faber Epiſcopus Viennenſis *B*ibliothecæ S. Nicolai eiuſdem Vrbis cuſtodiendum tradidit. *I*n epiſtola ſiquidem eiuſdem libri ad Regni Cancellarium talis titulus conſtitutus viſitur. *F. Nicolaus ex mirabilibus natus, Coluſuarienſis Ord. Prad. S. Theologiæ profeſſor, ac per vniuerſum dominium ſereniſſi. Regis Hungaria hæretice prauitatis Inquiſitor, & Apoſtolicus prædicator Magnifico Dom. Ioanni de Schellenberg Regio Cancellario ſe commendat &c.* quod opus perfectum fuit 12. Cal. Septemb. eodem an. 1493. vt in eiuſdem libri fine adnotatur. Cum itaq; ab eo tempore vſque ad cladem Mohacianam triginta tres anni intertluxerint, & credibile ſit Nicolaum adhuc per aliquot annos in officio Inquiſitoris perduraſſe, vel ſi deceſſit, alium, ſeu alios ex Prædicatoribus Inquiſitores illi datos eſſe ſucceſſores, non eſt cur opinemur antea deſiſſe in Hungaria eſſe ſacrum Inquiſitionis tribunal, à noſtris Prædicatoribus adminiſtratum. *Ferrar. ubi ſup. cap.5.*

Tit. 47. Ianuen.

QVando primò inſtitutum ſit ſacrum Inquiſitionis tribunal in Ciuitate, ac ditione Genuenſis Reipublicæ, non clarè conſtat. Ludouicus à Paramo de Origine ſacræ Inquiſitionis lib. 2. tit. 2. cap. 33. ait, Sed & anno Domini 1253. in Genuenſe Senatu ſacræ Inquiſitionis Officium florebat, cuius primus Inquiſitor videtur fr. Anſelmus, de quo loquitur Auguſtinus Iuſtinianus Genuenſis anno 1256. & Iuſtinianus in Annalib. Reipublicæ Genuæ lib. 3. anno 1254. dicit. *I Frati Predicatori condannarono uno nominato Maſtro Lucco di hereſia, il quale ſe fugitte, & i ſuoi beni furono confiſcati ſecondo il tenore delle canoniche Conſtitutioni.* Ergo iam anno 1253. aderat Genuæ ſedes Inquiſitoralis apud fratres Prædicatores. Sederet ne tunc in illa fr. Anſelmus, dubia res eſt. Nam Innocent. IV. an. 1254. Calend. Iunij datis litteris Aſſiſij incipien. *Licet ex omnibus Mundi patribus &c.* quæ in fine Directorij Inquiſitorum habentur, inter litte-

ras Apoſtolicas pro Officio ſantiſſimæ Inquiſitionis mandauit Prouinciali Lombardiæ Ordinis Prædicatorum, vt in Lombardia, & Marchia Ianuenſi deputaret quatuor Inquiſitores. Tunc temporis primo vacabat Genuæ Inquiſitoris officium, non ſic autem anno priori, in quo Magiſter Lucas de hæreſe damnatus fuit ſecundum Iuſtinianum, qui lib. cit. anno 1256. dicit. *Et accadetè queſt' anno vna controuerſia tra Frate Anſelmo dell'Ordine de Predicatori Inquiſitore contro gl Heretici, e la Communità per cagione che Fr. Anſelmo voleua che certe conſtitutioni fatte contro l'heretici fuſſero regiſtrate nel libro de i capitoli della Republica, la qual coſa recuſando di fare la Communità, proceſſe tanto inanzi, che l' Inquiſitore ſcommunicò il Podeſtà, e li Conſoli, e la Città con li Borghi, e ſi mandò per queſta cauſa à Roma, & il Papa ſoſpeſe la ſentenza della ſcommunica dell' Inquiſitore infino à vn certo tempo, e prima che fuſſe paſſato queſto tempo le conſtitutioni furono regiſtrate nel Libro de i capitoli, come richiedeua l' Inquiſitore, e reſtò la coſa affettata.* Et eadem habet Vbertus Folietta lib. 4. hiſt. Genuæ anno eodem 1256. Fr. Anſelmus primo erat Genuæ Inquiſitor anno 1256. & videtur à Prouinciali Lombardiæ aſſumptus vigore Pontificij mandati Innoc. IV. Fuiſſe autem Fr. Anſelmum primũ, vel ſecundum Inquiſitorẽ in hac Ciuitate, nulla ſunt dictorum annorum in Archiuio huius ſancti Officij monumenta, ex quibus iudicari poſſit. Sed quod magis dolendum eſt vſq; ad annum 1427. ita actorum à Iudicibus violatæ Religionis huius Ciuitatis perierunt ſcripturæ, vt nec illorum nominum ſuperſit memoria, nec cogitari poteſt per annos 171. nullum fuiſſe aduerſus hæreſes Inquiſitorem, vel omnino ſiluiſſe officium ſanctæ Inquiſitionis in hac Republica; nam tunc maximè vigilandum erat, ne contaminaretur fœdiſſima lue tot hæreſum, quas per annos illos euomuit Infernus; vti Fraticellorum, Pſeudoapoſtolorum, Flagellantium, Begardorum, & Beguinarum, Dulciniſtarum, Arnaldi Villanouani, Bar. Iaami, & Acendyni, Io. de Poliaco, Ion. Vuicleffi, Io Huſs, Adamitarum, & aliorum, quas referunt Prateolus, Heimericus, Bzouius, Gualterius, & alij & ſuſpicari non poteſt ſediſſe in ſanto Tribunali per tot annorum reuolutiones Eccleſiaſticos non Dominicanos; Nam anno 1263. ſedebant fratres Prædicatores, vt colligitur ex litteris Alex. IV. Prouinciali Lombardiæ Ordinis Prædicatorum datis apud Vrbem veterem 8. Calen. Nouembris ſui Pontificatus anno ſecundo, incipien. *Ne catholicæ fidei, &c.* & inſuper conſeruaſſet ſaltim traditio aliqualem memoriam. Tantæ ergo iacturæ hæc forſitam cauſa fuit. Tunc temporis Inquiſitores non minus ac alij fratres in communi Dormitorio Conuentus in paruis cellis reſidebant, non habentes Cancellarias, Archiuia, & huiuſmodi, vti poſtea habere ceperunt ad vitanda multa incommoda, quæ ex illorum carentia patiebantur, propterea, acta, & ſcripturæ, vel in Archiuio Ordinarij recondebantur, vel apud ſcribas remanebant, & ita temporis diuturnitate, negligente cuſtodia, bellorum, incurſionum, ſeditionum, tumultuum, incendiorumque occaſione, actorum monumenta abſumpta fuerunt, & ſimul cum illis nomina tot Inquiſitorum, qui catholicum agrum cuſtodiebant in hac Republica, ne ſuperſeminaretur hæreticorum zizanijs à quibus ſemper ſpeciali dono Dei, munda, ac pura fuit, quæ & ſi non in terris, in Cælis tamen ſperamus deſcripta eſſe. Inquiſitorum autem, qui fuerunt ab anno 1427. & quorum memoria in Archiuio ſancti Officij inuenire quouis modo potuit, P. Magiſt. F. Michael Pius Paſſus de Boſco modernus Inquiſitor cathalogũ fieri prout infra curauit.

P. M. fr. Stephanus de Tabia ab an. 1427. menſe Auguſto vſque ad 1429. menſe Octobris.

P. Mag. fr. Raphael de Pornaſio ab anno 1430. menſe Septembri vſque ad 1450. menſe Auguſto.

P. Mag. fr. Philippus de Opicis, ſiue Fliſcus Ianuen. ab an. 1450. men. Iulio vſque ad 1456. menſe Septembri.

P. Mag. fr. Bernardus Saluagus Ianuen. ab an. 1464. menſe Iunio vſq; ad 1467. menſe Iulio.

P. Mag. fr. Iacobus de Inuiciatis Alexandrinus an. 1469. menſe Iunio.

P. Mag. fr. Gaſpar de Voragine Commiſſarius Generalis in Lombardia, & Mar-

& Marchia an. 1491:

P. Mag. fr. Gaſpar Togetus anno 1512.

P. Bacalaureus fr. Iacobus Niger Venetus Commiſſarius Generalis ab anno 1520. vſque ad 1525.

P. Mag. fr. Martinus *Iuſtinianus Ianuen.* ab anno 1528. vſque ad 1530. menſe Auguſto.

P. M. fr. Sixtus Nardinus ab anno 1534. menſe Martij vſque ad 1539. menſe Februario.

P. Mag. fr. Stephanus Vſuſmaris *Ianuen.* ab an. 1539. menſe Iunio vſq; ad 1447 qui poſtea fuit 46. Mag. *Ordinis*.

P. Mag. fr. Antonius de Sigeſtro Orientali ab anno 1547. vſq; ad 1548. menſe Ianuario, qui poſtea fuit Epiſcopus Brugnaten.

P. Mag. fr. Hieronymus de *Franchis* Ianuen. ab an. 1548. menſe Aprili vſq; ad 1567. menſe Septembri.

P. *Lector* fr. Nicolaus de *Poteſtate* Clauarenſis Commiſſarius Generalis ſede vacante, ab anno 1567. vſque ad 1568. menſe Februario.

P. Mag. fr. Archangelus Blancus de Gambalò Epiſcopus actu Theanus ob infirmitatē Patris Caluiſij *Inquiſitoris* delecti, delegatus pro interim à ſancta Sede ab anno 1568. men. Februario vſq; ad menſem *Iulium*. Qui poſtea ſanctæ Rom. Eccleſ. creatus Cardinalis fuit:

P. Mag. fr. Stephanus Caluiſius de Finario ab an. 1568. menſe Auguſti vſq; ad 1572. menſe *Ian.* primus Comendatarius Abbatiæ ſancti Andreæ de Sigeſtro Ponentis à ſanctiſſimo *Pio V.* ſancto Officio Genuæ vnitæ anno 1570. 29. *Ian.*

P. Mag. fr. Valentinus ex Comitibus Vintimilien. ab an. 1572. men. Martio vſque ad 1575. menſe Ian.

P. Mag. fr. Dominicus Torlatius de Cotignola ab an. 1575. men. Martio vſq; ad 1577. menſe Iulio.

P. Mag. fr. Ioan. Baptiſta Burghus de Bononia ab an. 1577. menſe Auguſto vſque ad 1582. menſe *Nouembri*.

P. Mag. fr. Thimotheus *Bottonius* de Perußjs ab an. 1582. vſque ad 1583. menſe Octobri.

P. Mag. fr. Hieronymus Bernerius de Corrigio ab an. 1585. menſe Octobri vſque ad 1586. menſe Februario, poſtea Sanctæ Rom. Eccl. creatus Cardinalis, Aſculanus nuncupatus.

P. Mag. fr. Ciprianus de Arimino ab an. 1586. menſe Aprili vſque ad 1588. menſe Februario.

P. Mag. fr. Albertus Tragniolus de Florentiola ab anno 1588. menſe Aprili vſque ad 1590. menſe Febr. poſtea Commiſſarius Generalis ſancti Officij in Vrbe.

P. Mag. fr. Ioannes Baptiſta Lancius de Regio ab an. 1590. menſe Ian. vſque ad 1597. menſe *Iulio*, poſtea Mag. Sacri Palatij Apoſtolici.

P. Mag. fr. Auguſtinus Galaminus de Briſighella ab an. 1597. menſe *Octob.* vſq; ad 1600. menſe Ian. poſtea S. R. E. Cardinalis, de Ara Cæli dictus.

P. Mag. fr. Baptiſta Penna de Finario ab anno 1600. menſe *Ian.* vſque ad 1609.

P. Mag. fr. Eliſeus Maſinus de Bononia ab an. 1609. men. Iunio vſq; ad 1627. menſe Septembri.

P. Mag. fr. Vincentius Maculanus de Florentiola ab anno 1627. menſe Oct. vſque ad 1629. menſe Decembri, poſtea S. Rom. Eccl. Cardinalis ſancti Clementis nuncupatus.

P. Mag. fr. Petrus Martir Ricciardus de Aqua Nigra ab an. 1629. menſe Decembri vſque ad 1632. menſe Aug.

P. Mag. fr. Io. Baptiſta Boſſellus de Sextula ab an. 1632. menſe Septembri vſque ad 1633. menſe Nouembri.

P. Mag. fr. Io. Baptiſta Boſius de Capriata ab an. 1633. mēſe Nouēb. vſq; ad 1635

P. Mag. fr. Vincentius Pretus de Seraualle ab anno 1635. menſe *Februario* vſque ad 1639. poſtea Commiſſarius Generalis ſancti Officij de Vrbe.

P. Mag. fr. Iuſtinianus Vagnonus de Callio vſque ad 1647. menſe Iulio.

P. Mag. fr. Proſper Bagarottus de Florentiola Eminentiſſimi Cardinalis *S.* Clementis ex ſorore nepos ab ann. 1647. mēſe Auguſto vſque ad 1652. menſe Decembri.

P. Mag. fr. Auguſtinus Cermellus Alexandrinus ab an. 1652. men. Decembri vſque ad 1661. menſe Feb.

P. Mag. fr. Michael Pius Paſſus de Boſco

ab an. 1661. mense Februario Inquisitor, vir doctus & eruditus.

Horum trium nouissimorum Inquisitorum opera constabilitæ sunt ædes S. Inquisitionis, atque in nobilem formam redactæ. Pius V. verò huic Ianuensi Inquisitioni pro congrua ministrorum, atque incarceratorum illius sustentatione, perpetuò vniuit Abbatiam S. Andreæ Sigestri Ponentis, dato sequenti Apostolico diplomate.

PIVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

DE circumspecta Romani Pontificis prouidentia prouenire dignum est, vt officijs S. Inquisitionis hæreticæ prauitatis ad contagiosam hæresum passim pullulantium zizaniam, salubriter amputandam constitutis, ac illorum Ministris, & personis in oneribus sibi commissis facilius supportandis perpetua subuentionis auxilia ministrentur; cum itaque sicut accepimus Monasterium, Abbatiæ nuncupatum S. Andreæ de Sexto Cistercienſis Ordinis Ianuen. Diœcesis, quod bonæ memoriæ Petrus Franciscus Episcopus Alerien. ex concessione, & seu dispensatione Apostolica in comendam, dum viueret, obtinebat, comenda huiusmodi per obitum dicti Petri Francisci Episcopi, qui extra Romanam Curiam diem clausit extremum, cessantem adhuc eo, quo ante comendam ipsam vacabat, aut alias certo modo vacauerit, & vacat ad præsens. Nos qui dudum inter alia voluimus quod semper in vnionibus concessio fieret ad partes, vocatis quorum interesset, Dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Inquisitori Sanctissimæ Inquisitionis hæreticæ prauitatis Ianuen. vt onera Officij Inquisitionis huiusmodi sibi pro tempore incumbentia facilius perferre, ipseque commodius sustentati possit, de alicuius subuentionis auxilio prouidere, ac specialem gratiam facere volentes, ipsumque Inquisitorem à quibusuis excõmunicationis, suspensionis, & interdici, aliisque Ecclesiasticis sententijs, censuris & pœnis à Iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum; harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, nec non verum, & vltimum dicti Monasterij vacationis modum, etiam si ex illo quæuis generalis reseruatio, etiam in corpore Iuris clausa resultet, præsentibus pro expresso habentes, motu proprio non ad dicti Inquisitoris, vel quorumvis aliorum super hoc nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraq; deliberatione, nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Monasterium prædictum, quod conuentu, & cura caret, ac cuius fructus, redditus, & prouentus ad centum florenos auri in libris Cameræ Apostolicæ taxati reperiuntur, quouis modò, & ex cuiuique persona, seu per liberam cessionem cuiusuis de illius regimine, & administratione in dicta Curia, vel extra eam, etiam coram Notario publico, & testibus sponte factam vacet, etiam si tanto tempore vacauerit, quod eius collatio iuxta Lateranen. statuta Concilij ad Sedem Apostolicam legitimè deuoluta existat, ac illius prouisio ad Sedem eandem specialiter, vel generaliter pertineat, ac de illo consistorialiter disponi consueuerit, seu debeat, & super regimine & administratione prefatis inter aliquos lis, cuius statum præsentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, dummodo à tempore dat. præsentium eidem Monasterio de Abbate prouisum, aut illud alteri commendatum canonicè non existat cum illi forsan annexis, ac omnibus, & singulis iuribus, & pertinentijs suis eidem officio, ita quod liceat Inquisitori præfato per se vel alium, seu alios Monasterij ac illius regiminis, & administrationis, nec non annexorum prædictorum, illorumque iurium, obuentionum, & emolumentorum, ac pertinentiarum quorumcumque, possessionem realem, corporalem, & actualem propria auctoritate liberè apprehendere, & perpetuò retinere, ac illorum fructus, redditus, & prouentus præfatos ac alia eiusdem Monasterij res, & bona in dicti officij vsus, & vtilitatem conuertere, ac eidem Monasterio per quoscumque Capellanos idoneos sæculares per loci Ordinarium approbandos

ad

ad eius nutum amouibiles, in diuinis deſeruire facere, Dioceſani loci, vel cuiuſuis alterius, etiam Ord. præfati Superioris licentia deſuper minimè requiſita tenore præſentium perpetuo vnimus, annectimus, & incorporamus, nec non vnionem, annexionem, & incorporationem huiuſmodi ſub nullis etiam illarum totum tenorem in ſe continentibus reuocationibus, ſuſpenſionibus, modificationibus, limitationibus, reſtitutionibus, & alijs contrarijs diſpoſitionibus ſimilium, vel diſſimilium vnionum, & annexionum & incorporationum, ac aliarum gratiarum, tam per nos quam etiam quoſcumque ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices quomodolibet, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum, derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, nec non irritantibus, & alijs decretis pro tempore factis quorumcumque tenorum exiſtant includi, ſed illis non obſtantibus in ſuis robore, vigore, & efficacia perſiſtere, ac quoties illæ emanabunt toties in priſtinum ſtatum reſtituras, repoſitas, & reintegratas, & de nouo conceſſas cenſeri & ita incommutabilis voluntatis, & intentionis noſtræ eſſe, & præſentes litteras vllo vmquam tempore de ſurreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ defectu notari, aut in ius vel controuerſiam ad cuiuſuis inſtantiam quacumque ratione vel cauſa vocati, cauſamque vel cauſas, propter quas vnio, annexio, & incorporatio dræditę factæ ſint coram loci Ordinario, etiam tamquam Sedis prædictæ Delegato minimè verificari, vel ob id, ſeu exquo intereſſe putantes vocati non fuerint, per ſubreptionem obtentas præſumi, viribuſque propterea carere, nec modernum, & pro tempore exiſtentem Inquiſitorem huiuſmodi vllo tempore ad verificandum præmiſſa, nec purificandum gratiam huiuſmodi, neque ad rationem adminiſtrationis per eum factæ teneri, nec id per loci Ordinarium, aut alios quoſcumque & ſuperiores, etiam ſui Ordinis, præterquam dilectos filios noſtros S. R. E. Cardinales ad Officium Generalis Inquiſitionis de Vrbe pro tempore deputatos cogi, & compelli poſſe, neque debere, & ita per quoſcumque Iudices, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ſublcuata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſciẽter, vel ignoranter contigerit, attemptari decernimus. Quocirca venerabilibus fratribus noſtris Archiepiſc. Ianuen. & Amerinac Saonen. Epiſcopis per Apoſtolica ſcripta motu ſimili mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut vnus eorum per ſe, vel alium ſeu alios præſentes noſtras litteras, & in eis contenta quæcumque, vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Inquiſitoris præfati fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, ac illis in præmiſſis efficacis defentionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra Inquiſitorem præfatum vnione, annexione, & incorporatione, aliiſque præmiſſis pacifice frui, & gaudere, ac ſi opus fuerit Inquiſitorem prædictum, vel procuratorem ſuum eius nomine in corporalem poſſeſſionem, ſeu quaſi regiminis, & adminiſtrationis, ac bonorum dicti Monaſterij, ac annexorum, iuriumque, & pertinentiarum ſuarum prædictarum inducant auctoritate noſtra, & defendant indutum amoto exinde quodam illicito detentore, ac facientes ſibi de fructibus, redditibus, & prouentibus præfatis integre reſponderi, nec non à Vaſſallis & alijs ſubditis dicti Monaſterij conſueta ſeruitia, & iura ſibi ab eis debita, integre exhiberi, non permittentes eum deſuper per quoſcumque quomodolibet indebite moleſtari, perturbari, aut inquietari, contradictores quoslibet, & rebelles per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna iuris remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo; nec non legislatoris ſuper his habendis ſeruatis proceſſibus, illos, ſententias, cenſuras, & pœnas ipſas incurriſſe declarando, nec non eas etiam iteratis vicibus agrauando, inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſæcularis, non obſtantibus priori voluntate noſtra præfata, ac Lateranen. Concilij nouiſſimè celebrati vniones perpetuas, niſi in caſibus à iure permiſſis fieri prohibentis, ac fel. rec. Bonifacij Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri, nec non quibuſuis alijs Apoſtolicis conſtitutionibus, & ordinationibus, ac Monaſterij, &

Ordi-

Ordinis Prædicatorum iuramento confirmatione Apoſtolicâ, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus priuilegijs quoque indultis, & litteris Apoſtolicis eidem Ordini, ac præfato, nec non alijs eiuſdem Ordinis Monaſterijs ac illorum Abbatibus, Prelatis, Superioribus, Conuentibus, & perſonis etiam per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, & Sedem eandem, etiam per modum ſtatuti perpetui, aut etiam contractus, ſeu quaſi, & alias quomodolibet, & ex quibuſuis cauſis, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam conſiſtorialiter, ac cum quibuſuis efficaciſſimis, etiam derrogatoriarum derrogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac cum appoſitione irritantis decreti eius, quod contra illa, vel illorum aliquod in totum, vel in partem, ſcienter vel ignoranter attemptari contingeret, etiam iteratis vicibus conceſſis, approbatis, etiam innouatis, & quocumque tempore, etiam longiſſimo, & forſan immemorabili obſeruatis, etiam ſi in eis, ac ſtatutis prædictis caueatur expreſsè quod Monaſteria, aliaque Ordinis præfati beneficia, etiam per Sedem eandem alijs beneficijs, ſeu officijs, nullatenus vniri, annecti, & incorporari non poſſint alias vniones, annexiones, & incorporationes huiuſmodi pro tempore factæ nullius ſint roboris, vel momenti, nullique propterea ſuffragentur, quibus omnibus, etiam ſi alias de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, contrarijs quibuſcumque, aut ſi Vaſſallis, ac ſubditis præfatis, vel quibuſuis alijs communiter, vel diuiſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam; ac de verbo ad verbum de indulto huiſmodi mentionem & quibuslibet alijs priuilegijs Indulgentijs, & litteris Apoſtolicis generalibus, vel ſpecialibus quorumcumque tenorum exiſtat, per quæ præſentibus non expreſſa, vel totalis non inſerta effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda ſit de verbo ad verbũ in noſtris litteris mentio ſpecialis, prouiſo quod propter vnionem, annexionem, & incorporationem præfata Sinodo Monaſterio diuinus cultus nullatenus renuatur, ſed illius congruè ſupportentur onera conſueta.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, vnionis, annexionis, incorporationis, decreti, mandati, & derrogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum an. Incarnationis Dominicæ milleſimo quingẽteſimo, ſeptuageſimo, quartodecimo Chalendas Januarij Pontificatus noſtri anno quarto.

C. *Glorierius*. H *cumyn*.

Cuius diplomatis vigore, anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo præfatæ Abbatiæ Frater Stephanus Caluiſius de Finario tunc Inquiſitore obtinuit realem, & corporalem poſſeſſionem per tunc Illuſtriſſimum, & Reuerendiſſimum D. Cyprianum Pallauicinum Archiepiſcopum Genuenſem.

Olim Inquiſitores Genuæ habitabant domum inſalubrem minus aptam exercitio Sancti Officij, & fratribus Conuentus Sancti Dominici valde oneroſam, illius enim ianua patebat in communi Dormitorio fratrum, & propterea anno 1583. Fratre Hieronymo Bernerio Inquiſitore noua ſalubrior, amplior, & fratribus nullius oneris incepta fuit iuxta portam, & ſuper atrium portæ conuentus prædicti, & ſuper Oratorium Sanctæ Brigittæ nunc autem Sancti Petri Martiris, compleraque anno 1587. Inquiſitore Fratre Cipriano de Arimino; & anno 1645. Inquiſitore fratre Iuſtiniano Vagno de Callio, noua, in-

ſigniſ-

ſigniſque habitatio pro Inquiſitoribus ſuper Eccleſiæ Diui Dominici alam ſiniſtrã cepit ædificari, prioribus manſionibus magnifica ſcala coniuncta, & ſuccedentibus alijs Inquiſitoribus ad perfectum reductis ita vt anno 1662. Inquiſitore Fratre Michaele Pio Paſſo exterius incruſtata, eleganterque depicta fuerit, & cum in publicum commodum, & ornatum Genuæ, noua, amplaque via, nunc Iulia dicta, excitata fuiſſet, pars Domus Sanctæ Inquiſitionis ſuper Oratorium prædictum, ſine qua huiuſmodi via aperiri non poterat, detruncata fuit, cui mutilationi vt aliqualiter ſuccurreretur anno 1661. Fratre Michaele Pio prædicto Inquiſitore, nouum cubiculum in latere ſiniſtro eiuſdem domus, & Oratorij fuit ædificatum, & eodem anno, & Inquiſitore altare Sacelli Inquiſitionis erecti opera fratris Auguſtini Cermelli ædificatum, ornatumque fuit, & Saluatori morienti dedicatum.

Vt autem commodius negotia S. Officij Genuæ per Inquiſitores impleri poſſent, Pius IV. conceſſit Breue tenoris ſequentis.

Dilecto filio Hieronymo de Franchis Ordinis Prædicatorum in Ciuitate, ac toto Dominio Genuen. haereticæ prauitatis Inquiſitori Generali.

PIVS PAPA IV.

Dilecte fili ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

CVm Ciuitates, earumq; Dioceſes, loca quæ ſub ditione temporali ſunt dilectorum filiorũ Dominij Genuen. & aliorum quorundam in vtraq; Liguriæ ora maritima inter ſe adeo diſtẽt, vt ad fungendũ, cum accidit, & opus ſit, commiſſum tibi in eis omnibus Inquiſit. hæreticæ prauitatis officium, ſingulas ipſas Ciuitates, Dioceſes, & loca per te adire non poſſis ſine magno incommodo & ſumptibus, ad quos faciendos, redditus in Ciuitate Genuen. Inquiſitionis Officium nullos habet. Nos hoc attendentes, & ſimul commodius fore quoque intelligentes ſi Rei eius criminis ad Vrbem Genuam deducantur, vbi cauſæ eorum magis ſecretò, & cum fauore illius dominij, atque etiam deputatorum conſilio, qui ſibi in huiuſmodi cauſis adeſſe fideliter admodum, nec minus ſalubriter ſolent, experiri poterunt, tibi ex illis Ciuitatibus, earumque Dioceſibus, & locis, vt dictum eſt, omnes cuiuſcumque ſtatus, conditionis, & Ordinis eius criminis Reos, ſiue de hæretica prauitate ſuſpectos, & alios quoſcumque in quos inquirendi, & procedendi facultatem ab Apoſtolica ſede habes, citandi, & in Vrbem Genuam cum opportuna cuſtodia adduci faciendi, atque ibi cauſas eorum cognoſcendi, & fine debito terminandi, ita vt Ordinarij locorum, quibus in cauſis eos ſecundum ſacros Canones intereſſe oporteret; in eis cauſis ipſi, ſeu eorum Vicarij deputare debeant perſonã Eccleſiaſticam ipſis gratam, & probatam quam ſibi viſum fuerit in ea Vrbe habitantem, quæ eorum vicem obtineat intra triginta dies ab eo die, quo harum litterarum notitiam habuerint numerandos, alioquin ipſorum Ordinariorum loco ſuccedat Venerabilis frater Archiepiſcopus Genuen. ſeu Vicarius eius in ſpiritualibus Generalis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium licentiam, & poteſtatem damus, atque concedimus, non obſtantibus fe: re: Bonifacij Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri de vna, & Concilij Generalis de duabus Dietis, & alijs Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, vel in Concilijs editis, & alijs in contrarium facientibus quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die 30. Decembris Pontificatus noſtri anno tertio.

Antonius Floribellus Lanellinus.

Tit 48. Imperij Præſti Ioannis.

ERuditiſſimus Ludouicus Paramus l. 1. de Orig. S. Inquiſit. tit. 2. caput xix. hoc titulo exornat *De Inquiſitione, quæ eſt in Imperio Præſti Ioannis*. In quo octo FF. Prædicat. ab anno 1316. in ditionibus Præſti Ioannis magnos, ac copioſos fructus Catholicæ Fidei attuliſſe, & B. Philippum ibidem Inquiſitorem proprio ſanguine Chriſtianam diſciplinam ſanxiſſe in hunc modum enarrat.

An. Dom. 1316. Ioanne XXII. Pont. Max. ecce Dominicani Fratres ad visendum S. Sepulchrum ardenti salutis animarum siti Roma egressi sunt. Ii per Aegiptum magnis, ac laboriosissimis itineribus penetrabant ad Aetiopes, & Abissines, ubi famigeratissimus est Imperator, quem Presbyterum Ioannem vulgus appellat, cum tamen nullo sit sacerdotali ordine insignitus. Apud eam gentem quæ iam diu Christianam imbiberat religionem tam magno omnium, præsertim Abissinorum commodo laborarunt, vt plures ad eius Ordinis habitum, & institutum assumpti, sanctè, ac laudabiliter vitam traduxerent. Inter quos vnus, qui solus ad nostrum propositum pertinet est factus Inquisitor, Philippus filius cuiusdam ex Regibus, qui Presbytero Ioanni subsunt. Is cum tenera ætate Dominicanam elegisset disciplinam, magnũ bonitatis, atque virtutis edidit specimen, fuit etiam Prior magni cœnoby Biurimanorum, ac cum ob plura miracula, quibus eius sanctitas resplendebat, ab omnibus apprimè veneraretur, anno circiter 1366. Inquisitor Generalis in illis Regnis creatus est. Aliquibus deinde volentibus annis, cum ipse simul cum Patriarcha Principem quendam, qui duas sibi copulauerat vxores, & censuris, & armis persequeretur, sub pacis fœdere ab illo Rege, simulata pœnitentia, accersitus, verberibus ad internecionem pene cæsus est; ac tandem, cum à suis curaretur, fustium ictibus sanctissimum spiritum exalauit die 4. Nouemb. anni prædicti. Rex tamen ille impius ob perpetratum facinus miserabili pœna à Deo castigatus est, ac Sancti Martyris Philippi corpus magna omnium veneratione, ac miraculorum visitur fama. Hæc ille.

Tit. 49. Indiarum Occidentalium,

BInas esse apud Occidentales *Indos* Inquisitiones, vnam in Prouincia de Piru in *Limensi* Vrbe, alteram in Noua Hispania apud Mexicum, nouimus ex Paramo lib. 2. tit. 2. cap. 21. Generalemque illarum Inquisitorem, sicut & Hispaniæ, ac Siciliæ &c. institutum esse anno millesimo quingentesimo quadragesimo sexto. D. F. Garsiam à Loaysa Talabricensem S. R. E. Cardinalem, atque Hispalensem Archiepiscopum, à Paulo III. creatum, Carolo V. promouente, refert Fernandez in Concertatione Prædicatoria ad annum suprad. 1546. at eodem anno Garziam maximo Ordinis nostri damno vitam cum morte commutasse, indubitatum est: Nam vt idem Fernandez subdit, traditum est à fide dignis hunc inclitum virum erga Ordinem maximè affectum, procurasse apud Carolum Cæsarem, cui erat acceptissimus, vt Generalis Inquisitoris Hispaniarum præfectura nostro Prædicatorum Ordini, à quo fuerat auulsa, restitueretur in perpetuum, quod absque dubio impetrasset, ni inuida mors tantum virum propera præripuisset. *Ex suprad. authorib.*

Tit. 50. Indiarum Orientalium.

SAcrũ Inquisitionis tribunal in Orientalibus Indijs erigitur à Ioannẽ III. Lusitaniæ Rege Goę constabilitum anno à Virgineo partu millesimo quingentesimo sexagesimo primo, occasione quarumdam schedularum in capsa templi Coccinæ Vrbis maximi pro eleemosynis in subsidium eiusdem à fidelibus exhibendis, plurimis blasphemijs contra Deum & Dominum nostrum Iesum Christum refertarum, non semel inuentarum.

Inquisitorum series ita enumeratur à Paramo. D. Alexius Dazius Falconius. D. Franciscus Marquez Botellus D. Bartholomæus Fõseca creatus Inquisitor an. 1570. & mensam conscientiæ (vt vocant) ex Regis præscripto cœteris consilijs, quibus regiones illæ gubernantur, adiunxit P. F. Gaspar Mello ex nostro Prædicatorum Ordine.

Post Bartholomæum enumerat D. Rodericum Sordinum Mesquitam, cui successit P.F. Thomas Pinto ex nostro Ordine Prædicat. vir tum pietate, qum doctrina, zeloque Catholicæ fidei succensus circa annum millesimum quingentesimum nonagesimum quintum. *Param. lib. 2. tit. 2. cap. 18.*

De supradictis duobus *Inquisitoribus*

tractat

tractat quoque noſter P. Sigiſmundus Ferrarius lib. de Rebus Hungaricæ Prouinciæ Ord. Præd. parte 3. lib. 2. cap. 1. Gaſparem anno 1583. & Thomam 1586. Inquiſitores referens.

Quia verò omnia S. Inquiſitionis tribunalia in dominijs Catholicorum Regũ venerantur Generalem Inquiſitorem Hiſpaniæ, tanquam ſupremum Præfectum tribunalis, & Inquiſitores Hiſpaniæ Generales, ſuam quoq; apud Indos authoritatem habent, quos inter Generales Inquiſitores Hiſpanię ſupra retulimus, tãquã quoq; Generales Inquiſitores Indiarũ Occidentaliũ hic recenſendos congruum iudicamus.

P. F. Ludouicus Aliaga Generalis Inquiſitor, inſtituitur à Paulo V. anno milleſimo ſexcẽteſimo quartodecimo Philippo III. promouente, cuius Cõfeſſarius erat.

P. Fr. Antonius de Sotomaior Philippo IV. à ſacris confeſſionibus Archiepiſc. Damaſcenus ab Vrbano VIII. eodem Rege pro ponente, Generalis Inquiſitor & ipſe renunciatur.

Habent hæc duo tribunalia apud Indos ſuos qualificatores, qui etiam libros exquirunt ex Hiſpania delatos, & expurgãt, & in Mexicano fuere ad hoc munus aſſumpti ſemper ex noſtra Dominicana familia Patres præſtantiſſimi, quorum primus extitit P. F. Dominicus de Salazar, qui Archiepiſcopus Philippinarum deceſſit. Secundus P. F. Bartholomæus Ledeſma, poſtmodum Oaxacenſis Paſtor. Tertius P. F. Petrus de Prauia, electus Panamen. Epiſcopus. Quartus P. F. Auguſtinus de Auila. Quintus P. F. Chriſtophorus Guerrerius à Gongora, & hic viuebat tempore Parami, qui in lucem edidit librum de Origine S. Inquiſitionis Matriti an. 1598. & præfatos Qualificatores recẽſet vbi ſup. Qui autem poſtmodum ex noſtris tale ſint conſequti munus, nobis non innoteſcit. *Param vbi ſup.*

Tit. 51. Lauſanen.

1 PAter Fr. Victor erat Lauſanenſis Inquiſitor anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo quinto à Leonardo Manſueto Generali Magiſtro inſtitutus vt apparet ex eiuſdem Regeſt. ſub an. præd. fol. 253.

2 P. F. Franciſcus Gallus recenſetur Lauſanenſis Inquiſitor in Regeſt. Magiſtri Ord. Ioachini Turriani ſub anno milleſimo trecenteſimo octogeſimo ſeptimo.

Tit. 52. Lombardiæ.

SAnctum Patrem Dominicum primum in Lombardia Generalem Inquiſitorem ab Honorio III. fuiſſe inſtitutum, certum eſt eo tempore, quo Catarorum deliramenta reuixere, tum Mediolani, tum in alijs Lombardiæ partibus, quibus ſe validè opponens S. Pater, eorum audaciam compreſſit, profligauitque, aliquibus ad Eccleſiæ gremium perductis, aliſque, vel fugatis, vel igne conſumptis, in quo Inquiſitoris munere vſque ad vltimum, vitæ diem permanſit. *De la Crux in epiſt. ad Lectorem & Param. tit. 2. cap. 30.*

In cœlum ſublato S. P. Dominico, Generalis Inquiſitor in Lombardia à Gregorio IX. inſtituitur P. F. Gualla Bergomenſis, eiuſdem S. Patris dilectus diſcipulus, cui illius gloria fuit diuinitus reuelata, dum per ſcalam è terra ad cœlum pertingentem ſociantibus Angelis eum conſcendere vidit, vt S. Antoninus, cæterique Ordinis ſcriptores teſtantur. Demandatum ſibi munus inuicto animo exercuit Gualla in Lombardia, in qua Apoſtolici quoque Nuntij pro eodem Gregorio functus, inter Patauinos, ac Taruiſinos dexteritate maxima fœdus indixit. Tandem Brixienſis Epiſcopus renunciatus eſt anno à Virginis partu milleſimo ducenteſimo vigeſimo nono. *Fernand. ex Caſtill. p. 1. lib. 2. & Paramo tit. 2. cap. 30. atque Vghell. Ital. Sac. tom. 4. in Ep. Brixien.*

Facta promotione Guallæ conſtitutus eſt in eius locum Generalis Inquiſitor P. F. Guidottus de Sexto à Gregorio Papa IX. qui innumeros propemodũ hæreticos igne conſumpſit, eorum bonis proſcriptis iuxta Apoſtolica decreta, tantumque hæreticis timorem incuſſit, vt ſolum Inquiſitoris nomen perhorreſcerent. *Param. lib. 2. tit. 2. cap. 30. & Bzou. in Annal. Eccl. ad an. 1234. num. 5.*

P. F. Rolandus Cremonenſis & ipſe Generalis Inquiſitor in Lombardia conſtitutus à Gregorio IX. cũ demandato ſibi mu-

neri totus addictus hæreticos omni via persequeretur, & quotquot obstinatos in suas manus perductos, igni traderet comburendos, dum Placentiæ in foro Maioris Ecclesiæ, maxima auditorum frequentia prædicando sacrarum scripturarum testimonijs in eosdem inueheretur, populari impetu ipsis in eum irruentibus ex ciuitate electus est. *Fernand. ex Bzon. in Annal. ad annum* 1234.

Anno millesimo ducentesimo trigesimo septimo Gregorius Papa IX. Priori Prouinciali Lombardię per Apostolica scripta *Viterbij* 13. Kal. Iunij data, incipientia. *Ille humani generis perunicax inimicus, &c.* iniunxit vt Apostolica auctoritate crearet in Lombardia Inquisitores pro hæreticis penitus eliminandis, qui statim pontificia mandata adimplẽs, in pluribus eiusdẽ Prouinciæ *Vrbibus* Inquisitores ex Ordine, viros selectissimos, constituit maximo cũ Catholicæ fidei bono. Et tunc Generalis Inquisitoris in tota Lombardia cessauit Præfectura. *Bzon. in Annal. Eccl. ad ann. suprad. num. 3. & Fernand. eod. anno num. 1.*

S. Petrus de Verona datus est ab Innocentio IV. Insubribus, Mediolanensibusque Inquisitor Generalis: hoc est in ea Lombardiæ parte, quæ est trans fluuium Padum, vulgò *Pò*, continetque ciuitates Mediolanen. Ticinen. Cremonen. Nouocomen. Lauden. Nouarien. atq; Vercellen. cum hæretica prauitas, quæ in Lombardia terminata videbatur, pullularet, atq; etiam per nonnullas alias Italiæ ciuitates grassaretur; qui cum demandato sibi muneri satisfacturus, vulpeculas, quæ vineam electam Domini demolichantur caperet, ignique adiudicaret, ab eisdem Como Mediolanum petens, apud Barlassinam vulneribus confossus, martyrij palmam promeruit Sabbato ante Dominicam in Albis anno 1252. Fratre Dominico eius socio & ipso vulnerato, qui quinta die elapsa spiritum Deo reddidit. *Param. vbi supr. & Fernand. ad annum* 1251. *&* 1252.

Hos tantummodo in Lombardia Generales Inquisitores adinuenimus: nam reliqui Inquisitores in Lõbardia instituti pro vna vel altera sola Diœcesi, ac Ciuitate dati sunt, vt nostris quoque temporibus fieri cernimus.

Tit. 53. Lotharingiæ.

Anno millesimo ducentesimo quadragesimo septimo Innocentius Papa IV. Apostolicis litteris 6. Kal. Decemb. datis Priori Bisuntini nostri conuentus mandauit, vt Generales Inquisitores in Lotharingiam, atque Burgundiam ad eradicandas ibi nascentes hæreses sine dilatione mitteret, quod & præstitit Prior, selectis viris doctissimis, atque cordatissimis, qui magno fidei incremento sanctum Inquisitionis officium exercentes, cunctos, de catholica fide malè sentientes, ex suis ditionibus eliminauere. *Bzonius in Annal. Eccles. ad an.* 1247. *num.* 4.

Tit. 54. Lusitaniæ.

Ab anno millesimo ducentesimo sexagesimo septimo sacræ Inquisitionis præfecturam demandatam fuisse Fratribus Prædicatoribus, ne dum in Lusitania, sed etiam in cunctis Hispaniæ Regnis, quæ sub vna, ac indiuisa Prouincia Hispaniæ continebantur, pro comperto habemus, nam eodem anno Clemens Papa IV. Apostolicis litteris Kalend. Februarij eiusdem anni datis, Generalem Inquisitorem instituit Priorem Prouincialem Hispaniæ in tota sibi credita ditione, quæ tunc temporis, ne dum Castellæ Legionis &c. verum & Lusitaniæ atque Aragoniæ Regna complectebatur; elargita insuper eidem facultate aduersus hæreticos procedendi, eosq; quando sibi expedire videretur, à suo munere amouendi, aliosque loco eorum subrogandi: qui demandato sibi officio diligenter, ac viriliter operam dantes, hæreticorum colluuiem à tota Hispania eliminauere. *Fernandez in Concertat. Prad. ad annum* 1265. *ex Parano & Diago.*

P. F. Vincentium Vlissiponensem Prouincialem Hispaniæ in prædictis Regnis, ac ditione suæ Prouinciæ (excepto tamen Aragoniæ Regno, quod sibi dpeculiarem Prouinciam ex Hispania auulsam in Capitulo Colonien. anno 1301. constituerat) Generalem Inquisitorem fuisse commemorat Bonifacius IX. in suis Apostolicis litteris

litteris datis apud S. Petrum Kalendis Februarij ſui Pontificatus anno quartodecimo, qui fuit nati Saluatoris milleſimus quadringenteſimus tertius, dum dicit. *Cum itaque ſicut accepimus quondam Frater Vincentius de Vlisbona Ord. Fratrum Prad. profeſſor olim in Prouincia Hiſpaniæ Inquiſitor hæreticæ prauitatis per Sedem Apoſt. deputatus extra Romanam Curiam fuerit vita functus &c.* In quibus litteris à nobis ſupra in Inquiſit. Hiſpaniæ relatis, inſtituit Prouinciales Hiſpaniæ pro tempore Generales Inquiſitores; manifeſtè autem conſtat eos Inquiſitionis officium, etiam in Luſitania ſibi ſubdita exercuiſſe; nam Luſitania fuit erecta in peculiarem Prouinciam, ab Hiſpaniæ Prouincia ſeiunctam à Magiſtro Ordinis Leonardo Statio poſt annum milleſimum quadringenteſimum quartumdecimum, quo in Capitulo Florentino, Generalis Magiſter electus eſt, teſte Olmeda in eiuſdem Leonardi vita in hunc modum. *Celebrauit Leonardus Capitula Generalia biennalia, & triennalia, quæ ſequuntur, Argentina videlicet in Germania, & Methis in Francia percelebre; Florentiaque celeberrimum octingentorum circiter Fratrum, & Papiæ in Italia; ſub quo & confirmata eſt diuiſio quarumdam prouinciarum, quæ ſub ſchiſmate ceperat, & Francia, ſeu inſula Sicilia, Dalmatiaque & Scotia; nec non & Portugallia in Hiſpania erectæ ſunt in Prouincias, reuuita Gallecia, ſeu Prouincia S. Iacobi, quæ ex Hiſpania fuerat excerpta.*

Poſt conſtabilitam Prouinciam Portugalliæ inſtitutor Generalis Inquiſitor in Luſitaniæ Prouincia P. F. Io. de S. Iuſta Coimbricenſis, vir cordatus & doctus, qui anno milleſimo quadringenteſimo ſexto-decimo & ſequentibus, iniuncto ſibi oneri ſedulam operam dans, ſuperſtitiones, errorcſque ex illo Regno eliminauit. *Fernand. in Concertat. ad annum 1416. ex Cacega in hiſt. illius Prouinciæ.*

Temporum calamitate cum euanuiſſet S. Inquiſitionis Officium in Luſitania, reſtque catholica in deterius rueret, petente Rege Ioãne tertio reſtitutũ eſt à Paulo III. ſtrictiori iure in ditione Coronæ Luſitanæ factum Inquiſitionis tribunal, Apoſtolicis litteris anno Dominicæ Incarnationis mil. leſimo quingenteſimo trigeſimo ſexto datis, cum Generalis Inquiſitoris præfectura ampliſſima facultate Apoſtolica munita, ab eodemque Prouinciales Inquiſitores inſtruuntur. *Saletles de Orig. & progres trib. fidei Prolegomen. 6.*

Præter ſupremum Generalem Inquiſitorem, ſeu Generaliſſimum, vt ita dicamus, ſunt & alij tres Generales Inquiſitores in ipſo ſacro Inquiſitionis tribunali, ex quibus ſemper vnus de Dominicanis profeſſoribus eſt ex Regio decreto Philippi III. Catholici Regis glorioſiſſimi, quod fuit denunciatum Ordini in Generali Capitulo Bononienſi anno milleſimo ſexcenteſimo quintodecimo tali pacto. *Denunciamus Potentiſſimum, ac inuictiſſimum Regem Catholicum Philippum III. nunc feliciter regnantem, pro ſua ſingulari erga Ordinem noſtrum benevolentia ad ſupremos Sanctæ Inquiſitionis Senatus in Regnis ſuis Hiſpaniarum, Matriti videlicet, & Vliſipone, duos ex Ordine noſtro Fratres Inquiſitores Generales perpetuo futuros aſſumpſiſſe.* Quo anno in ſupremo Senatu S. Inquiſitionis Luſitaniæ erat Generalis Inquiſitor P. Mag. Fr. Emanuel Cœllus. Ex *Act. eiuſdem Capit. denunciat. 2. & Fernandez ad an. 1616.*

Tit. 55. Mantuan.

MAntuanus Inquiſitor fuit P. F. Hieronymus de Fauentia, qui Iulio II. Pont. Max. anno milleſimo quingenteſimo vndecimo, cum præcedentibus annis Canonicus quidam Mantuæ aſſeruiſſet Chriſtum fuiſſe iuxta cor B. Virginis ex tribus guttulis ſanguinis conceptum, non autem in vtero, damnata fuit hec peruerſa doctrina tanquam hæretica ab eodem Pontifice Max. inſtante Hieronymo, qui diligenter & valide eam impugnauit.

Inquiſitorum Mantuanorum Syllabũ conſequi nõ potuimus, propterea non damus.

Tit. 56. Mediolanen.

GVallam Gregorius IX. Pont. Max. Mediolanum Iuquiſitorem pro hæreſium extirpatione, cum ampliſſima facultate miſit anno milleſimo ducenteſimo vigeſimo nono, qui cum Gaufrido Caſtilionco

lioneo Card. Legato, eiusdem ciuitatis Pastore, ac quibusdam Senatoribus & duodecim nobilibus vrbanas portas, subsellijs collocatis, hæreticos inquirentes, eosdem ferè cunctos exterminauere, alijs in fugam datis, alijs ferro trucidatis, alijsque igne consumptis. *Fernand. in Concert. ad ann. suprad. ex Bzon. in Annal.*

Sanctus Petrus Martyr instituitur Mediolanen Inquisitor à Gregorio Papa IX. anno millesimo ducentesimo trigesimo secundo, qui hæreticorum malleus effectus proprio sanguine laureatus in cælum conscendit an. 1252. de quo supra. *Fernandez in Concertat. anno prad.*

P. F. Rolandus S. Petro Mart. in Inquisitionis officio successit, anno 1252. qui Mediolanensem, ac Nouocomensem Diœc. hæreticorum prauis deliramentis vindicare quoad vixit, non omisit. *Fernandez vbi sup.*

P. F. Petrum de Cairate fuisse Mediolanensem Inquisitorem Regesta Mag. Generalis Leonardi Mansueti de Perusio fol. 191. ita testantur. *Mag. Petrus de Cairate conuentus S. Eustergij de Mediolano Inquisitor Mediolanen. habuit licentiam assumendi, & mutandi socium &c. Mediolani 3. Nouemb. 1474.*

Elumbem damus huius præstantissimæ Inquisitionis seriem Inquisitorum diu à nobis expetitam & expectatam, sed non obtentam.

Tit. 57. Meliten.

1 MElitensi in Insula ab an. milles. quadringentesimo septuagesimo quinto sacrum Inquisitionis tribunal à Fratribus nostris Prædicatoribus rectum esse, indubitatum est; nam eodem anno P. Mag. F. Philippus de Barberijs à Magistro Generali Leonardo de Mansuetis institutus reperitur Melitensis Inquisitor in hunc modum. *Mag. Philippus de Barberijs fuit Apostolica authoritate specialiter commissa institutus Inquisitor haretica pranitatis in toto Regno Sicilia vltra Pharum & in Regno Sardinia, & Insula Melinetana qua vocatur* Malta *& in ciuitatibus & Diœcesibus & locis dictorum Regnorum, vel Insularum cũ plenaria solita potestate, eo quod Mag. Saluus de Panormo Magister Sacri Palatij renunciauit dicto officio Inquisitionis. Romæ 20. Febr. 1475.* Ex quo manifeste colligitur etiam P. Mag. F. Saluum Cassetam fuisse in Melitensi Insula Inquisitorem ante dictum Philippum. *Ex Reg. prafat. Mag. Ord.*

2 P. Mag. F. Io. Reda Melitensis Inquisitor constituitur à Magistro Generali Ioachino Turriano, datis litteris patentibus Neapoli 22. Iulij anno millesimo quadringentesimo octogesimo nono, sicuti illius Regesta testantur, & nos infra in Inquisitoribus Siciliæ referimus.

3 P. Mag. F. Iacobus Mansus & ipse Generalis Inquisitor Regni Siciliæ, Insularumque adiacentium simul cum præfato Mag. Ioanne Reda effectus est 28. Nouemb. eodem anno 1489. vt in Inquisitoribus Siciliæ dicemus.

4 P. Mag. F. Thomas de Caieta erat Inquisitor Melitensis an. millesimo quingentesimo sexagesimo tertio vt ex monumentis eiusdem sacræ Inquisitionis testatur P. Salelles prolegom. 12. de Orig. S. Inquisit. qui subdit in eisdem monumentis mentionem fieri de P. Mag. F. Dominico de Vio informationes sumente, testes examinante &c. *Ex eodem Auctore.*

Tit. 58. Messanen.

ANno millesimo quadringentesimo sexagesimo secundo erat Messanensis Inquisitor peculiaris P. Mag. Fr. Ioannes Gactus, vir pietate, ac doctrina conspicuus, qui ad Ecclesias Cephaleditanam, ac Catanen. regendas fuit assumptus. *Fernand. in Concertat. ad annum suprad.*

Tit. 59. Meten.

PAter Fr. Mauritius Gallus fuit institutus à Generali Ioachino Turriano Inquisitor Meten. Tullen. & Verdunen. vt eius Regesta sub anno millesimo quadringentesimo octogesimo octauo fol. 31. fidẽ indubitatam faciunt. *Ex eisdem Regest.*

Tit.

Tit. 60. Mõtis Regalis.

PAter Mag. Fr. Blaſius de Berta fuit inſtitutus Inquiſitor in Diœceſi Montis Regalis vt Regeſta Magiſtri Ord. Leonardi de Manſuetis teſtantur ex literis patentib. datis Piſis 11. Decemb. anno 1474. *Ex eiſdem Regeſt.*

Tit. 61. Mutinen.

CVm Ferrariẽſis ditio ad Duces Eſtenſes ſpectaret, Ferrarienſis Inquiſitor in toto dominio eorundem Sereniſſ. Ducũ ius dicebat, at poſtquam Clemente *VIII.* Pont. Max. Ferrarienſis Ducatus Apoſtolicæ Sedi reſtitutus eſt, noui *Inquiſitores* & Mutinæ & Rhegij fuere inſtituti.

Primus igitur Mutinenſis Inquiſitor à S. Congregat. Cardd. S.R. & Vniuerſalis *Inquiſitionis* conſtitutus eſt P. Mag. F. Io. de Montefodeone per patentes litteras datas 14. Martij anno 1598.

P. Mag. F. Angelus Briſcius Ioanni datus eſt ſucceſſor.

P. Mag. F. Archãgelus Galbetus 10 Nouemb. anno 1600 qui ſacræ Inquiſitionis ædes maiori ex parte conſtruxit, tranſijtq; ad regimen Placentinæ Inquiſitionis anno 1607.

P. Mag. Seraphinus *Bona* anno 1607. Inquiſitor inſtituitur.

P. Mag. F. Michael Angelus Lerius Foroliuienſis, qui ad Papien. poſtmodum gradum fecit.

P. Mag. Maximus Guazzonius de Bozzolo poſt Lerium ſacram Inquiſitionem rexit, tranſijtque ad Ariminen.

P. Mag. F. Thomas de Tabia Maximo datur ſucceſſor, qui ad Cremonen. peruenit poſtmodum.

P. Mag. *Io* Vincentius Reghettia poſt Thomam hoc ſacrum tribunal rexit, qui ædes S. Inquiſitionis perfecit, tranſijtque ad *Terdonen.*

P. Mag. Iacobus *Tintus* de Lauda ſufficitur *Ioanni*.

Poſt Iacobum fit Inquiſitor P. Mag. Fr. Robertus Maria Zanardus, qui ad Anconitanum tribunal translatus eſt.

Datur ſucceſſor Zanardo P. Mag. Ludouicus Pezzanus de Colorno, qui Eugubinus Inquiſitor poſtmodũ renunciatus eſt.

P. Mag. F. Seraphinus Bonarellus ſuffectus eſt Zanardo, trãslatus deinde ad Cremen. Inquiſitionem.

P. Mag. Grauara poſt Seraphinum factus eſt Inquiſitor.

Nouiſſimus omnium ſacrum hoc tribunal regit P. Mag. F. Io. Thomas Vicecomes Placentinus natalium, virtutumq; præſtantia cõſpicuus, à quo ſupradicta ſuſcepimus.

Tit. 62. Narbonen.

CVm plurimi hæretici Narbonenſem Prouinciam inter alias inficerent ſuis peſſimis deliramentis fideles perturbando, Innocentius IV. tantis malis oportunum remedium exhibiturus, S. Raymundo de Penna forti atque Prouinciali Hiſpaniæ, tale dedit mandatum per Apoſtolicas ſequentes litteras. *Fernand. fol. 94.*

INNOCENTIVS EPISC.

Seruus Seruorum Dei.

Dilectis filijs Priori Prouinciali in Hiſpania, & Fr. Raymundo de Pennaforti, Ordinis Pradicatorum: Salutem, & Apoſtolicam benedictionem.

INter alia deſiderabilia cordis noſtri ſpecialiter id optamus, & ad illud potiſſime dirigimus noſtræ intentionis affectum, per quod ſalus prouenit animarum & nomen Domini glorioſum plenius collaudatur. Quia igitur Deo non eſt acceptabile obſequium, abſque fide, ad propagationem, & corroborationem ipſius, & Chriſtianæ Religionis augmentum, quanta poſſumus ſolicitudine, vigilare debemus, & hoc per nos, & alios inceſſanter, verbo & opere procurare, vt diffundatur per orbem latius cultus Dei, & meſſe agri multiplicata Dominici, frumentum in cęleſtia horrea inferatur. In his autem nobis fratres veſtri ordinis Dominus ſpecialiter voluit eſſe adiutores, qui ſpretis mũdi

di diſſolutis blanditijs ſub religionis arctæ rigore in voluntate Chriſto ad placitum famulantes, de fidelium campo extirpare noxia, & in eo plantare ſalubria, nec non muniti ſpirituali pro defeſione fidei armatura, errorum laqueis irretitos eripere, ac in regione diſſimilitudinis conuerſantes ad vnitatem Matris Eccleſiæ reuocare, diligentia indefeſſa procurant, proficientes ſibi per vitæ meritum, & alijs verbo pariter, & exemplo. Vnde, quia in inquiſitione facienda contra hæreticos, eorumdem Fratrum ſolertiam nouimus plurimũ opportunam, ipſis huiuſmodi negotium prouidimus ſpecialiter committendum. Ideoque deuotionem veſtram monemus, & hortamur in Domino Ieſu Chriſto vobis per Apoſtolica ſcripta mandantes, quatenus ad ipſius proſequutionem negotij, ſolicite intendentes, ad quos Fratres eiuſdem ordinis de Regno Aragoniæ, quos ad hoc idoneos fore videritis, Inquiſitores hæreticæ prauitatis in Prouincia Narbonenſi, per diſtrictum tantum chariſſimi in Chriſto filij noſtri Iacobi Aragonum Regis illuſtris, authoritate noſtra deputare curetis, iniungentes eiſdem, vt in negotio ipſo ſecundum formam à bonæ memoriæ Gregorio Papa prædeceſſore noſtro editam, & à nobis poſtmodum innouatam, iuxta quam ſiquidem procedunt Fratres dicti ordinis, in ipſa Prouincia, ſicut eidem negotio expedire viderint, tam contra hæreticos, & ad ipſos accedentes, & fautores, & receptatores, ac defenſores eorum, quam alios ipſi negotio aduerſantes, neminem præter Deum in hac parte timendo efficaciter procedere non omittant. Tu vero Prior de conſilio ſeniorum & diſcretorum Fratrum præfati Ordinis eiuſdem Regni, Inquiſitores huiuſmodi authoritate noſtra remoueas, trãſferaſque, alios ſubſtituas, vel ſuperſedere facias, cum ex cauſa rationabili id videris faciendum. Datum Lugduni decimo tertio Kalendas Nouembris Pontificatus noſtri anno ſexto.

Quo factum eſt, vt Inquiſitores Hiſpaniæ, à Prouinciali Hiſpaniæ inſtituti non tantum in Aragoniæ Regnis, verùm in Gallia hæreſes exterminare cœperint, magno vtriuſque nobiliſſimæ nationis in Religione Catholica incremento: *Diagus libr. 1. capitul. 5. folio 10. Annales Eccleſiaſtici num. 3.*

Tit. 63. Nauarræ.

ANno milleſimo ducenteſimo trigeſimo nouo 23. Aprilis Apoſtolicis literis Gregorius IX. in Nauarra Generalẽ Inquiſitorem inſtituit P. F. Petrum de Leodegaria. Cum enim Albigenſium nefaria hæreſis ad radices Pyrenæorum, ea parte, qua in Galliam vergunt, ſerperet, veritus Pontifex ne Nauarræ Regnũ quoque inficeret, S. Inquiſitionis Officium ibidem conſtituit, quo huiuſmodi peſtis funditus profligata eſt. Iſtorum Inquiſitorum inſtitutio in hoc Regno ad Prouinciales Aragoniæ, ſub cuius ditione erant noſtri Conuentus ibidem exiſtentes, ex Apoſtolica conceſſione poſtmodum deuenit, vt ſupra retulimus. *Param. lib. 2. tit. 2. c. 22. & Fernand. ad annum* 1239.

Anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo quinto erat Inquiſitor P. F. Io. Franco, de quo in Regeſtis Mag. Ord. Leonardi de Manſuetis fol. 153. ita dicitur. *F. Io. Franco Conuentus Oſca Inquiſitor Generalis Aragoniæ, & ſpecialiter in Regno Nauarræ, fuit propter officium Inquiſitionis translatus ad Conuentum Cæſaraugustæ &c. Romæ 19. Auguſti* 1475. & ibidem immediatè ſubditur. *Mag. Io. Franco Inquiſitor ſuprad. fuit confirmatus in officio Inquiſitionis ſupradictæ, à quo non poteſt per inferiorem aliquem amoueri. Romæ die ſuprad.*

P. F. Io. Enguera Regis Catholici Cõfeſſarius recenſetur Generalis Inquiſitor in Regnis Aragoniæ, Nauarræ &c. an. milleſimo quingenteſimo ſeptimo. *Fernand. ad eundem annum.*

Anno milleſimo quingenteſimo tertiodecimo inſtituitur à Leone X. Generalis Inquiſitor Aragoniæ Nauarræ &c. P. F. Io. Poldatis litteris Apoſt. 15. Iulij. *Param. vbi ſup.*

Reliquos Nauarræ Inquiſitores retulimus inter Inquiſitores Aragoniæ.

Tit. 64. Neapoletani.

IN Regno Siciliæ citra pharum, quod Regnum Neapolitanum dicitur à Regia

gia Ciuitate denominatione ſumpta, ſequentes Dominicanos profeſſores fuiſſe Inquiſitores hæreticę prauitatis certum eſt, inſtitutumque eſſe ibidem ſacrum tribunal ante D. Thomæ Aquinatis obitum, qui anno 1274. contigit, affirmat Paramus l. 2. tit. 2. cap. 10. ex eiuſdem S. Doctoris vita, initio ſuorum operum appoſita, in qua dicitur D. Paulum Apoſtolum P. F. Paulo de Aquila Inquiſitori Neapolitano S. Doctoris mortem pronunciaſſe, illique plures alios Prædicatores in munere Inquiſitionis ibidem ſucceſſiſſe. At Paulum ſequentes Inquiſitores præceſſiſſe adinuenimus.

1 P.F. Thomas Agni de Leontino Siculus primus fuit in Neapolitano Regno Generalis Inquiſitor à Gregorio IX. an. milleſimo ducenteſimo vigeſimo ſeptimo inſtitutus, qui ibidem Regium Cœnobium S. Dominici fundauit, Doctoremque Angelicum S. Thomam Aquinatem ad Ordinem recepit. Longo annorum decurſu iniunctum ſibi munus exercuit, aſſumptuſque fuit ad Bethleemitanum Sacerdotium, vt ſupra in Bethleemitanis Epiſc. retulimus. *Vallus in Hiſt. Prou. Regni par. 1.*

2 Sub Rege Carolo I. ſacrum Inquiſitionis officium, tanquam Generalem Inquiſitorem in Terra Hydrunti exercuiſſe circa annum milleſimum ducenteſimum ſexageſimum quintum P. F. Simonem de Beneuento Vallus teſtatur ex Regeſtis eiuſdem Caroli Regis vbi ſup.

3 Anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo nono erat Generalis Inquiſitor P. F. Troianus de Neapoli, in cuius fauorem Carolus I. Rex Iuſtitiaro Terræ Laboris regias litteras dedit à Vallo adductas, in quibus ita dicitur. *Quatenus F. Troiano Ord. Prad. Inquiſitori haretica prauitatis in Regno auctoritate Apoſtolica conſtituto ad extirpandum hæreticos, & hæretica labe reſperſos, ad eius requiſitionem, quando, & quantum ſibi videbitur, feruenter, & ſollicite auxilium, & conſilium exhibeatis & fauorem &c.* Vallus vbi ſup. ex Regeſt. Caroli I. Regis.

Anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo Inquiſitionis onus ibidem ſuſtinebat P.F. Matthęus de Caſtro Maris, in cuius fauorē has regias litteras dedit Carolus Rex. *Secretis Calabriæ &c. Fidelitati veſtræ &c. Quatenus de pecunia Curiæ noſtræ F. Matthæo de Caſtelli Maris de Ordine Prædicatorum Inquiſitori hæret. prauit. in Iuſtitiariatu Calabriæ, Vallis Gracia, & Terræ Iordanis à S. Romana Eccleſia conſtituto, vel eius certo nuncio ad requiſitionem ſuam, expẽſas ſuas, & vnius alterius Fratris ſocij ſui, & vnius Notarij, trium aliarum perſonarũ & equorum ſuorum pro tempore præterito &c. ad rationem de Auguſtalis vno pro quolibet die ponderis generalis, ſine difficultate qualibet, ſub pœna dupli, ipſi proinde aſſignetis &c.* Vall. vbi ſup. ex Regeſt. Caroli Regis.

P. F. Paulus Aquilanus, ſeu de Aquila in Neapolitano Regno ſacro tribunali præerat anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo quarto, cui D. Paulus Apoſtolus Doctor Gentium fœlicem in cœlum tranſitum S. Thomæ Aquinatis renunciauit. *Param. de Orig. S. Inquiſit. lib. 2. tit. 2. cap. 10. & Fernand. in Concertat. Prad. ad annum 1274.*

Nicolaus Papa III. ſtatim ac ad Apoſtolatus culmen peruenit, Generalem Inquiſitorem in Regno Siciliæ citra Pharum conſtituit P. F. Bartholomæum de Aquila, qui à Carolo Rege benigne receptus, in eius fauorem anno 1278. dedit regias literas cunctis Regijs Miniſtris talis tenoris. *Cum F. Bartholomæus de Aquila Ord. Prad. Inquiſitor haret. prauit. in Regno Sicilia à Sede Apoſt. deputatus, ſit per Regnum ipſũ acceſſurus ad predictum ſibi commiſſum officium exercendum, fidelitati veſtræ præcipimus, quatenus eidem Inquiſitori pro ſe, & ſocijs, ac familiaribus ſuis de ſecuro conductu, cum ab eo fueritis requiſiti, libenter, ac liberaliter prouidere curetis, ita quod in hoc Dei negocio ſine impedimento aliquo exequatur. Dat. Neap. 28. Ianuarij.* Vallus vbi ſup. ex Regeſt. Caroli I. Regis.

Anno milleſ. ducenteſ. nonageſ. quinto P.F. Angelus de Trano erat Generalis Inquiſitor, in cuius fauorem Carolus II. Rex omnibus Regijs Miniſtris talis tenoris litteras dedit. *Fidelitati veſtræ ſub pœna gratiæ noſtræ, ac amiſſionis bonorum omnium, quanto poſſumus, arctius præcipimus quatenus F. Angelo de Trano Ord. Fratrum Prædicat. Inquiſitori haret. prauit. in Regno noſtro Siciliæ auctoritate Sedis Apoſtolicæ conſtituto, eiuſdem nuncijs, ad extirpandos*

de ipso Regno hæreticos, & hæretica labe respersos, ad eius, vel nunciorum ipsius requisitionem, quando, & quantum sibi videbitur, ferventer, & sollicite, fauorem, auxilium, & consilium impendatis &c. Dat. Neap. die 22. Iuly 9. Indict. Vallus vbi sup. ex Regest Caroli II.

P. F. Benedictus ibidem post Angelum Tribunali S. Inquisitionis præfuit, cui successit qui sequitur, vt ex testimonio adducendo constat.

P. F. Robertus de S. Valentino Benedicto datus est ab Apostolica Sede in Inquisitionis munere successor, sicut Regesta Caroli II. in hunc modum sub anno millesimo trecentesimo septimo testantur. *Scriptum est Religioso viro F. Roberto de S. Valentino Inquisitori, olim Religioso viro Fr. Benedicto prædecessori tuo eiusdem Inquisitionis officio &c.* sequuntur deinde Regiæ litteræ. *Relatione veridica nuper accepimus, quod te ex officio tuo, contra hæretica prauitatis infectos inquirente, Petrus de Bucclanico ipsius Castri Archipresbyter de pluribus articulis contra fidem Catholicam labefactus. &c. fidelitati tuæ mandamus; quatenus statim receptis præsentibus, sic, omni specie corruptionis procul ejecta, in præmissis contra dictum Archipresbyterum tam fideliter prosequaris, quod inde Deo placens habeas notitiam, dignas tibi laudes valeas vindicare. Dat. apud Monasterium Regalis vallis die 10. Martij 4. Indict.* Vallus vbi sup. ex Regest. Caroli II.

P. F. Matthæus de Ponciaco Generalis Inquisitor Institutus, toto conatu in Neophitos iudeizantes inuectus, contra eosdem processit, atque ab inuicem separandos à Roberto Rege impetrauit, datis Regijs litteris Neapoli 4. Maij anno millesimo trecentesimo vndecimo, quas adducit Vallus vbi supra par. 2. Pluribus annis demandatum sibi munus singulari cum christianæ fidei incremento adimpleuit Matthæus, cuius mentionem facit (inquit Vallus) Ioannes Papa XXII. in extrauaganti incipiente. *Cum Matthæus de Ponciaco hæretica prauitatis in Regno Sicilia auctoritate Apostolica deputatus. &c.*

P. F. Io. de Auersa à Io. XXII. circa annum millesimum trecentesimum vigesimum Generalis Inquisitor constituitur, cuius memoria habetur in Archiuo Regij Conuentus S. Dominici de Neapoli teste Vallo vbi supra.

P. F. Matthæus de Adria Ioanni datus est successor in Sacro Inquisitionis onere à Io. XXII. qui cum in ex sibi credita ditione eliminandis hæretica labe coinquinatis totus incumberet, ab eodem Pont. Max. Polymnianensis Episcopus an. millesimo trecentesimo trigesimo tertio constitutus est. *Vall. vbi supra, & Vghell. Ital. Sac. tom. 7.*

Anno millesimo trecentesimo quadragesimo tertio Generalis Inquisitoris præfecturam obibat P. F. Marchesinus de Monopoli, in cuius fauorem scripsit Regina Ioanna Regias litteras Regijs officialibus die 24. Nouemb. eiusdem anni, vt Iudæos recenter ad fidem conuersos ab inuicē segregarent iuxta eiusdem Inquisitoris instantiam, quas litteras recensēt Vallus vbi supra dum de Inquisitore Matthæo de Ponciaco tractat.

P. F. Nicolaus de S. Victore prudentia, atque doctrina conspicuus, anno millesimo trecentesimo quadragesimo quarto à Clemente VI. constitutus est Generalis Inquisitor in Neapolitano Regno, atque à Regina Ioanna Regius Consiliarius adlectus, in cuius gratiam eadem Regina scripsit anno præd. Capitaneis, Baronibus, atque cæteris sui Regni officialibus, vt ipsi in causis fidei, atque carcerandis delinquentibus, auxilium, fauoremq; exhiberent, quas litteras adducit Vallus vbi sup.

P. F. Alexander de Padula vir cordatus, religiosisque moribus, atque doctrina ditatus, Inquisitor Generalis in Neapolitano Regno fuit, Ludouico & Ioanne I. Regibus carus, ad cuius supplicationem scripsere Vicarijs, Iustitiarijs, cunctisque Regijs officialibus, vt eidem assisterent in hæreticorum &c. captura, & custodia, Regijs literis datis anno millesimo trecentesimo quinquagesimo secundo ex eorundem Regestis exscriptis à Vallo in hunc modum. *Fidelitati vestræ sub pœna gratiæ nostræ, & amissionis omnium bonorum vestrorum, quanto possumus arctius præcipimus, & mandamus quatenus Religioso viro F. Alexandro de Padula Ord. Fratrum Prad fideli nostro, Inquisitori hæret. prauit. &c. ferenter & sollicite, fauorem, auxilium, & consilium impendatis, sapientes, custodientes,*

ac

ac fideliter, ſub fida cuſtodia ad deputatos caceres ducentes omnes vtriuſque ſexus homines, cuiuſcumque conditionis exiſtant, huiuſmodi labe hæreſis reſperſos, prout idem F. Alexander, vel præditi eius nuncij vobis duxerint imponendum. &c. Vallus vbi ſup.

P. F. Nicolaus Moſchinus Caracciolus nobilis Neapolitanus & ipſe Generalis Inquitoris præfecturam geſſit ex qua ab Vrbano Papa VI. ad purpuram vocatus eſt ſub Tit. *S.* Ciriaci anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo octauo, doctrina, pietate, atque animi conſtantia clariſſimus, qui tempore Schiſmatis Eccleſiæ pluribus Legationibus pro ea peractis, eiuſdem Vrbani Pontificis partes vſque ad mortem ſuſtinuit *Vallus vbi ſup. ex S. Antonino 3. p. tit. 23. Plod. in Cardd. Ord. & Fernandez ad annum* 1377.

P. F. Leonardus de Neapoli Regis Caroli III. Sacellanus, ac familiaris poſt Cardinalem præfatum conſtituitur Generalis Inquiſitor, cuius meminere eiuſdem Caroli Regis Regeſta in hunc modum, à Vallo ſub anno milleſimo trecenteſimo octogeſimo ſecundo relata. *Religioſus vir Fr. Leonardus de Neapoli Ordinis Fratrum Prædicatorum Inquiſitor hæretica pranitatis in toto Regno Siciliæ, ac in terris citra, vltraque Farum per Sanctiſs. Patrem & Dom. D. Vrbanum diuina prouidentia Papam VI. &c.*

P. F. Dominicus Stelleopardus de Afragola vir doctiſſimus, & magni nominis Cõcionator Inquiſit. ibidẽ Generalis onus ſuſtinuit, vt teſtatur Vallus referens Grauinam noſtrum, qui in ſacro depoſito loquens de huiuſmodi Inquiſitoribus ait, idem munus exercuiſſe F. Dominicum de Afragola de Stelleopardorum familia, cui ab Vrbano VI. litteris Apoſtolicis mandatum eſt vt aduerſus Schiſmaticos, qui adhęſerunt Pſeudopontifici Clementi VII. prędicaret, eoſdemque, eiurato ſchiſmate, Eccleſiæ reconciliaret.

Litteræ autem Vrbani tales ſunt.

VRBANVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei

Dilecto filio Dominico de Afragola Ord Fratrum Prædicat. profeſſori Salutem, & Apoſt. benedictionem.

CVm ad prædicandum contra iniquitatis alumnos Robertum Antipapam, qui auſu temerario ſe Clementem Papam nominare præſumit, ac eius complices & frequentes, nec non credentes, receptores, & fautores eorum ad Regnum Siciliæ perſonaliter deſtinemus. Nos volentes quod in huiuſmodi officio prædicandi tanto amplius proſperetis, quanto per nos maiori fueris poteſtate munitus diſcretioni tuæ omnes, & ſingulas perſonas dicti Regni, quæ præfato Antipapæ adhæſiſſent, ſeu credidiſſent, aut eidem, & alijs cum ipſo per nos damnatis dediſſent conſilium, auxilium, & fauorem, & prpoterea incidiſſent in pœnas, & ſententias per proceſſus noſtros contra talia perpetrantes inſlictas, & promulgatas, ab huiuſmodi pœnis & ſententijs auctoritate noſtra, abſoluendi & liberandi, ſi hoc humiliter petierint, in forma Eccleſiæ conſueta: Ita tamen quod perſonæ ipſæ ante quam per te abſoluantur, ſuum regognoſcentes errorem, abiurent, & medio iuramento promittant, quod ſi infra certum terminum ipſis præfigendum, noſtro ſe conſpectui præſentabunt, niſi notabilis paupertas, vel infirmitas, aut alia rationabilis cauſa perſonas ipſas ab huiuſmodi præſentatione de ſe nobis facienda, legitimè excuſaretur, ſuper quo tuam conſcientiam oneramus, plenam, & liberam concedimus tenore præſentium facultatem. Dat. Romæ apud S. Mariam Tranſtyberim 7. Id. Ianuarij Pontificatus noſtri anno primo.

Cum autem iuſſa Pontificis Max. adimpleuiſſet Dominicus, atque plurimos ad eiuſdem veneration em, eiurato Pſeudopontifice Clemente, in ſua obedientia VII. nuncupato, adduxiſſet, ab eodem Generalis Inquiſitor conſtitutus eſt, Prior Prouincialis Prouinciæ Regni, Caroli *III.* Regius Capellanus, atque Ladislai Regis cõfeſſor deinde effectus, quibus in muneribus effulgebat circa annũ milleſimum trecen.

centeſimum octogeſimun ſextum. *Vallus p. 2. ex Grauin. vbi ſup.*

P. F. Guido Maramaldus & ipſe ſacræ Inquiſitionis tribunal rexit, vir tum doctrina, qum vitæ ſanctitate celebris, qui nobilibus ortus natalibus, ſed virtutibus nobilior, demandatum ſibi Apoſtolicum munus, maximo cum catholicæ fidei incremento adminiſtrauit. Grauina noſter, Vallo teſte in Sacro Depoſito loquēs de Inquiſitoribus Regni Neapoletani, de Guidone ait. *Eam namque præfecturam exercuit Beatus Guido Maramaldus filius Conuentus S. Dominici de Neapoli, cuius imago antiquiſſima radijs circumfuſa in ſignum beatitudinis, tùm in eodem Conuentu, tùm in Clauſtro Conuentus Eugubini vſq; ad hæc tempora cernitur, qui & multa paſſus perhibetur pro Inquiſitionis munere.* Obijſſe verò Guidonem circa annum milleſimum trecenteſimum nonageſimum primum, refert Vallus ex monumentis conuentus ſuprad. parte ſecunda, dum de eo tractat.

Circa annum milleſimum quadringenteſimum quinquageſimum octauum factū Inquiſitionis tribunal regebat P. F. Petrus de Manſtrettis, Generalis Inquiſitor Apoſtolica auctoritate inſtitutus, de quo Grauina in ſacro depoſito ſic fatur. *F. Petrus de Maſtrettis Confeſſarius Iſabellæ Claramontis Reginæ Neapolis vxoris Ferdinandi I. circa hæc tempora Inquiſitionis munus exercebat, ad cuius inſtantiam (cum erat Ducissa Calabriæ) multa prædia elargita eſt Fratribus Prædicatoribus, qui fructus etiam hodie percipiuntur vt ex inſtrumentis Archiuij S. Dominici.* Vallus p. 4.

Anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo quarto Generalis Inquiſitor in Regno Neapolitano præerat P. Mag. F. Marcus de Maroldis de Labella, cuius meminere in hunc modum Regeſta P. Generalis Leonardi de Manſuetis §. *Prouincia Regni.* fol. 72. *Mag. Marcus de Maroldis de Labella Inquiſitor Regni obtinuit, quod omnes Prælati, & Fratres ſub præcepto, & pœna ſuſpenſionis ab officijs, recipiant eum in Conuentibus ſuis cum ſocijs. Romæ 1. Julij 1474.* & ibidem ita teſtatum reperitur. *Mag. Marcus de Maroldis de Labella fuit confirmatus Inquiſitor Regni Siciliæ citra Farum. Nullis obſtant. 25. Julij 1474.*

Subdit tandem Grauina pro Sac Depoſito c. 22. *Ab hoc ergo tempore, ſcilicet 1486. vſque ad 1490. quando ceſſarunt Inquiſitores in hoc Regno Neapolitano, etiam in Hiſpanijs ceſſarunt tempore Catholicorum Regum Ferdinandi & Iſabellæ, minimè interruptam ſeriem Inquiſitorum Neapoli pro fidelissima Ciuitate tuenda, & fide Catholica conſeruanda, euidenter apparet. Poſtea cum Inquiſitionis tribunal erigere tentaſſet Rex Ferdinandus, & ſuborientibus difficultatibus, res iſta non perficitur, ſicut nec tempore Caroli V. proteſtantibus Neapolitanis Ciuibus &c.* Vallus par. 2. dum de P. F. Leonardo de Neapoli ſupra recenſito, tractat.

P. F. Hieronymus Muzarellus nobilis Bononien. Archiepiſcopus Complanus anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo tertio creatus, vnus fuit ex quatuor Inquiſitoribus Regni Neapolitani vt ex elogio eius tumulo conſtituto apparet in quo ita dicitur. *Qui Sacri Palatij Mag. Neapolit. Regni vnus ex IV. Inquiſitoribus.* Vghell. inter Archiep. Complan. tom. 7. & Plod. in Apendice.

P. F. Deodatus Gentilis Nobilis Ianuēſis à Clemente VIII. Caſertanus Epiſcopus anno milleſimo ſexcenteſimo quarto creatus, Generalis Inquiſitoris Præfecturam in Neapolitano Regno promeruit, Nuntij Apoſtolici onere quoque ſub Paulo V. conſequto. *Plod. p. 2. lib. 4.*

P. F. Hiacyntus Petronius ex Magiſtro Sacri Palatij Melphiten. Epiſcopus à Gregorio XV. creatus, ab Vrbano VIII. Generalis Inquiſitoris Neapolitani præfecturam promeruit. Deceſſit an. 1647. *Vghell. tom. 1. in Ep. Melphiten.*

P. Magiſtro F. Thoma de Aualos Priore Regij Conuentus S. Dominici de Neapoli, ex Vrbani VIII. decreto conſtituti ſunt carceres pro tribunale ſanctæ Iuquiſitionis in Conuentu præfato S. Dominici, voluitque idem Pont. Max. vt Prior pro tempore eiuſdem perpetuis futuris temporibus ſit vnus ex Conſultoribus illius ſacri Tribunalis, vt teſtatur Vallus in Hiſtoria Prouinciæ Regni p. 4. dum de ſuprad. Thoma de Aualos Lucerino Epiſcopo tractat.

Tit 65. Pannoniæ.

FRater Io. Hungarus à Gregorio IX. Generalis Inquiſitor in Pannoniam

anno

anno milleſimo ducenteſimo trigeſimo miſſus; deinde Epiſcopali dignitate affectus cum, acrirer pro viribus ſibi à Domino datis rem catholicam defenſaret, ac promoueret, atque in hæreticos vehementius inueheretur, poſt plurimos hæreticos Eccleſiæ reconciliatos, ab alijs in ſua Diœceſi lapidibus obrutus, ac trucidatus fœlicem Spiritum Creatori reddidit. *Fernand. in Concertat. ad an. prad. ex Leandro Alberto lib. 2. & Plodio 2. p. lib. 1.*

P. F. Bartholomæus Lapatius, vir doctiſſimus, Cortonenſis primò in Etruria, Coronenſis deinde in magna Græcia Antiſtes, ab Eugenio IV. P.M. in Pannoniam, atque Poloniam cum ampliſſima auctoritate contra inſurgentes hæreticos, qui animi ſimplicis nomine gloriabantur, Generalis Inquiſitor delegatus eſt, quod ſacrum munus egregiè præſtitit, pluribus eorum ad veritatis agnitionem venientibus. *Param. lib. 2. tit. 2. cap. 1. & Fernand. in Concertat. ad annum ſuprad.*

Tit. 66. Papien.

SEd & Papiæ S. Inquiſitionis tribunal erexere noſtri Prædicatores, quod vſque in præſentem diem ab eiſdem regitur, enumeranturque ſequentes Inquiſitores, quorum nomēclaturam ſolum recenſemus prætermiſſo eorum regiminis tempore nobis non manifeſtato.

P. F. Paulus Palearius de Capriata.
P. F. Sanctus Ripa de Genua.
P. F. Deſiderius Scalia qui fuit S. R. E. Card.
P. F. Maximus Guazzonus de Bozulo.
P. F. Michael Angelus Laertius de Forolivio.
P. F. Deodatus Seghitius de Lauda.
P. F. Vincentius Maculanus de Florentiola, qui fuit S. R. E. Card.
P. F. Petrus Martyr Riccardus de Aquanigra.
P. F. Paulus Airoludus Mediolanenſis.
P. F. Vincentius Fundulus de Cremona
P. F. Io. Vincentius de Valentia.
P. F. Franciſcus Geruinus Romanus.
P. F. Camillus Campotius de Caſchis Papienſis.
P. F. Nicolaus Razzalus de Mutina.
P. F. Stephanus Boidus de Caſtellacio.
P. F. Iulius Mercorius de Cremona.
P. Mag. Puſterla de Tradate.

Tit. 67. Parmen.

AB antiquo tempore fuere Parmæ peculiares Inquiſitores, qui populum illum in veritate catholicæ fidei conſtabiliuere: primuſque recenſitus à ſcriptoribus Parmen. Inquiſitor eſt P. F. Manfredus Orſinis, qui anno milleſimo trecenteſimo Gherardum Segarellum hæreſiarcam in multis errorum pauperum de Lugduno, atque Valdenſium ſequacem, ſed & nouorum inuentorem publico igni adiudicauit 5. Cal. Auguſti. *Fernand. in Concert. ad annum prad,*

P. Mag. F. Vincentius de Peſotis de Parma, Parmen. Inquiator erat anno milleſim quadringenteſimo ſeptuageſimo ſexto, vt habetur in Regeſtis Leonardi Manſueti Mag. Ord. fol. 318. quem etiam Regij ius dixiſſe ibidem aſſeritur.

P. F. Nicolaus de Regio erat Inquiſito Parmen. anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo ſeptimo, vt Regeſt. Mag. Generalis Ioachini Turriani teſtantur fol. 48.

P. F. Io. Parmenſis Inquiſitor ab eodem Turriano Mag. Ord. anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo, ſicuti eius Regeſt. plenam faciunt fidem fol. 62.

Aliorum Inquiſitorum ſeriem nobis nō porrectam, ſilemus.

Tit. 68. Patauini.

PAtauij etiam fuere Prædicatorū Ord. filij Inquiſitores, inter quos recenſetur P. Mag. F. Iacobus de Valentia, de quo Regeſt. Magiſtri Generalis Leonardi Māſueti fol. 43. hæc habent. *Mag. Iacobus de Valentia Inquiſitor Paduanus habuit licentiam tenendi ſocium, & ſocios pro officio ſuo; & mandatur Priori conuentus Paduani quòd prouideat ſibi, & ſocijs de cella & de neceſſarijs ad victum, & poteſt comedere in cella. Padue 7. Octob. 1454.*

Tit.

Tit. 69. Peruani Regni.

PAter Fr. Hieronymus de Loaisa Hispanus cœnobij S. Pauli Cordubensis alumnus, à Carolo V. Cartagenensis Episcopus nominatus, ad Limensem, seu Ciuitatis Regum Archiepiscopatum deinde translatus, secundus *Inquisitor* in Peru effectus est: cumque imposita sibi onera digne, ac laudabiliter sustentasset, Indorum Pater communi nomine salutatus, quieuit in pace, de quo tractat P. Mag. F. Antonius Gonzalex de Acunna in Hist. Prouin. Peruanæ Ord. Præd. & nos sup. in Archiep. Ciuitat. Regum.

Tit. 70. Perusini.

ANno millesimo quingentesimo quinquagesimo primo cum P. Magister F. Matthæus Lachius Florentinus esset Regens Generalis studij nostri Perusini, constitutus est Generalis Commissarius S. Officij Perusij ex Apostolico Iulij III. decreto, vt eiusdem S. Inquisitionis monumenta testantur, permansitque in eo officio vsque ad annum millesimum quingentesimum sexagesimum sextum. *Ex Archiuo eiusd. S. Inquisit.*

Anno 1566. institutus est Generalis Cõmissarius ibidem P. Mag. F. Nicolaus Alessius Perusinus, vir præstantissimus per patentes litteras Card. de Pisis nomine S. Congregationis expeditas, qui impositum sibi onus cum laude sustinuit vsque ad annum 1585. quo in senectute bona compleuit dies suos. *Ex eodem Archiuo.*

Anno 1585. P. Mag. F. Vincentius Castrucius Florentinus, ex Generali Vicario huius Inquisitionis, creatus est Generalis Inquisitor, qui demandatam sibi prouinciã cum laude sustinuit vsque quo carnis sarcinam deposuit, quod contigit anno 1598. *Ex eodem Archiuo.*

Petro datur successor à Sac. Congregat. P. Mag. F. Benedictus Herculanus Perusinus vir prudens & doctus, qui eidem sacro tribunali præfuit vsque ad annum 1610. *Ex eodem Archiuo.*

Benedicto successit P. F. Vincentius ex Herculana pariter familia, germanus frater antecessoris, qui impositum sibi onus sustinuit, infirma semper valetudine vsus. *Ex eodem Archiuo.*

Anno 1619. P. Mag. F. Thomas Margottinus Vrbeuetanus institutus est Generalis Inquisitor, quam præfecturam vsque ad annum 1623. exercuit, quo decessit. *Ex eodem Archiuo.*

P. Margottino datur successor P. Mag. F. Franciscus Galasinus, cuius erat Generalis Vicarius, qui varia fortuna vixit; nã ab Vrbano VIII. in Vrbem vocatus, *Procurator Ordinis* effectus est; postmodum tali munere ab eodem Pont. Max. priuatus; sub Innocentio X. post decessum Pelegrini institutus est Inquisitor Perusinus, decessitque tandem Romæ cum Vicarij Generalis munere functus esset die 5. Nouemb. 1664.

Instituto Ord. Procuratore Galasino P. Mag. F. Vincentius Maria Pelegrinus Tiphernas ex Vicario Generali S. Inquisitionis, Inquisitor renunciatus est, quo in munere vixit vsque ad annum 1654. decessit que. *Ex eodem. Archiuo.*

Reassũpto Galasino Inquisitore, post Pelegrinũ eoq; defuncto, A. R. P. Mag. F. Hiacinthus Picchettus Romanus Perusini Conuentus filius, postquam Cancellarij primò, Vicarij Generalis deinde, onus cum laude sustinuit in illo sacro tribunali annis septem, multis alijs postpositis, ab Alexandro Papa VII. tanquam dignior, delectus est Generalis Vmbriæ Inquisitor, quam præfecturam cum sui, & Ordinis laude sustinet.

Tit. 71. Poloniæ.

PAter Fr. Mag. Grauina in suo opere inscripto. Pro Pro *sacro Deposito* cap. 22. de Tribunali sacræ Inquisitionis in Polonia hæc ait. *In Polonia à tempore* Io. XXII. *Apostolici Inquisitores F. Petrus de Calmeis, & F. Matthæus Cracouien. eiusdemq; prouincie prouinciali est iniunctum vt per vniuersum Regnum eiusdem Ordinis Religiosos viros Inquisitores assumeret. Conspicui in ea fũctione recensentur F. Vincentius Inquisitor Vratislauien. F. Io. Chrysostomus, Fr. Petrus Cracouien. & innumeri* &c. Idem affirmat Sigismundus Ferrarius de Rebus Hunga-

Digitized by Google

Hungaricæ prouinciæ Ord. Præd. p. 2. l. 3. cap. 2.

Ioannis Papæ Apoſtolicæ litteræ Prouinciali Poloniæ F. Petro de Colmæis, viro digno datę, cui poſtea cura Paſtoralis Plocen. Eccleſiæ demandata eſt, recenſentur à Bzouio in lib. cui titulus. *Propago D. Hiacinthi Thaumaturgi Poloni, ſeu de rebus præclarè geſtis in prouincia Poloniæ Ordin. Præd. cap.* 8.

Inquiſitorum autem in Polonia ſeriem in hunc modum contexuit Bzouius cap. 8. vbi ſup.

B. Ioannes Inquiſitor Vratislauien. pro ſuo exequendo munere gladijs impiorum peremptus, cuius execrandam necę Deus iuſtus Iudex, igne in Vratislauia ſuccenſo, totaque ciuitate conflagrante die octaua Maij, caſtigauit. Acta ſunt hæc anno 1342.

P. F. Venceslaus Mag. Vratislauien. Inquiſitor anno 1348.

P. F. Io. Chryſoſtomus Poſnanien. Inquiſitor & Mag. eodem anno 1348.

P. F. Petrus Mag. Cracouien. Inquiſitor anno 1350.

P. F. Stanislaus Mag. Inquiſitor eodem anno.

P. F. Petrus Cantoris Mag. Inquiſitor anno 1404.

P. F. Stephanus Inquiſitor Cracouien. ab anno 1405. ad annum 1427.

P. F. Io. Prior Cracouien. & Inquiſitor anno 1428.

P. F. Io. Braſcatoris Inquiſitor Vratislauien. anno 1429.

P. F. Nicolaus Lancianen. S. Theol. Baccal. Inquiſitor anno 1436.

P. F. Nicolaus Aduocati Inquiſitor anno 1447.

P. F. Iacobus Grimalius S. Theol. Baccal. Inquiſitor anno 1450.

P. F. Nicolaus Bræſten. Mag. poſtea Prouincialis Poloniæ, & eo munere exacto, iterum Inquiſitor obijt anno 1463.

P. F. Gregorius *Heyeze* Mag. prior Vratislauien. & Inquiſitor anno 1465.

P. F. Nicolaus Gruneb S. Theol. Lector Inquiſitor Thorunen. anno 1465.

P. F. Matthias Conradi S. Theol. Lect. Inquiſitor Ruſſiæ eodem anno 1465.

P. F. Albertus de Lancicia Mag. Inquiſitor anno 1466.

P. F. Dionyſius Mag. Inquiſitor Cracouien. eodem tempore.

P. F. Martinus Kaczer S. Theol. Lector aliquando Cracouien. Prior, Inquiſitor ab anno 1468. vſque ad 1477.

P. F. Georgius Mag. Inquiſitor an. 1479.

P. F. Matthias Flori facundus Prædicator & Inqniſitor obijt anno 1482.

P. F. Io. Aduocati Mag. Inquiſitor Vratislauien. anno 1498.

P. F. Stanislaus de Paiulouu Mag. Inquiſitor Cracouien. anno 1499.

P. F. Albertus de Conuentu Plocenſi Mag. Inquiſitor anno 1504.

P. F. Andreas Baccalaureus Inquiſitor Leopolien. anno 1405.

P. F. Nicolaus Znenen. Mag. Inquiſitor Cracouien. anno 1508.

P. F. Fœlis Mag. Inquiſitor Cracouien. anno 1519.

P. F. Hieronymus Mag. prior Cracouien. & Inquiſitor anno 1538.

P. F. Iacobus Roſſius Mag. & Inquiſitor.

P. F. Petrus de Sochaczou Baccal. & Inquiſitor.

P. F. Martinus Sporn Inquiſitor Vratiſlauien.

P. F. Iacobus S. Theolog. præſentatus Prior, & Inquiſitor Cracouien. an. 1544.

P. F. Paulus Sarbinius Mag. Inquiſitor Poſnanien. & poſtmodum Cathedralis eiuſdem Eccleſiæ Canonicus multa à Comitibus Goriany, & Sbacy pro fide perpeſſus.

P. F. Io. Præſentatus S. Theol. Inquiſitor anno 1554.

P. F. Stanislaus Raduan. Mag. Inquiſitor anno 1567.

P. F. Melchior Moſticenſis Mag. & Inquiſitor. Huc vſque Bzouius.

P. F. Melchior autem immediatè relatus recenſetur Inquiſitor ab an. 1559. vſque ad 1570. à Fernand. in Concert. Præd. qui etiã mẽtionẽ facit de P. F. Stanislao Raduan Inquiſitore in Regno Polonię ſub an. 1570.

Tit 72. Salisburgen.

PAter Fr. Alexius Pythzel Saliſburgẽſis Inquiſitor efficitur à Mag. Ord. Ioachino Turriano ita enim in illius Regeſtis fol. 124. legimus. *Mag. Alexius Pythzel*

fit

fit Inquisitor haretica pranitatis in Diœcesibus Salisburgen. Viennen. ac Patauien. cum omnimoda potestate . Roma 19. Iunij. 1492.

Tit. 73. Prouinciæ.

IN Prouincia quoque fuisse Generales Inquisitores ex Ordine Prædicatorum certum est : etenim P. Fr. Io. Annemiri cum annis pluribus Sacrum Tribunal ibidem rexisset laudabiliter , ingraueſcente ætate , ab eo munere amoueri petijt , & obtinuit à Magistro Generali Ioachino Turriano anno millesimo quadringentesi nonagesimo primo. *Ex eiusdem Mag. Ord. Regest. fol. 225.*

Tit. 74. Regien.

CONtigit Regij Lepidi ciuitati in negotio S. Inquisitionis idem , quod in Mutinen. supra retulimus , fuit enim cum Mutinen. subdita , vnitaque tribunali Ferrarien. si , vt pote pertinentes eodem tempore hæ tres ciuitates ad dominium Sereniss. Ducum Estensium. Euulsa postmodum Ferraria sub Clemente VIII. restituitaque Apostolicæ Sedi , peculiares Inquisitores dati sunt Mutinen. atque Regien. ciuitatibus.

Ante huiusmodi autem segregationem Ferrarien. Mutinen. atq; Regien. ciuitatibus simul Inquisitores qui sequntur præfuere .

P. F. Paulus Constabil s Ferrarienſis Mag. vir in nostro Ordine famosus, qui ad illius supremum regimen. peruenit , fuit totius præfatæ ditionis Inquisitor ab anno 1570. vsque ad 1573.

Paulo sufficitur P. Mag. Fr. Benedictus Marabottus ex monte regali, qui ab anno 1573. vsq; ad an. 1579. sac. tribunal rexit.

P. Mag. F. Angelus de Fauentia exitit Inquisitor ab an. 1579. ad annum 1598. quo Mutinę , Ferrariæ , atque Regio dati fuere peculiares Inquisitores.

Anno 1598. datus est primus Inquisitor Regiensis P. Mag. F. Petrus Vicecomes de Tabia , maximæ integritatis , doctrinę, pietatisque vir , qui ibidem vsque ad annum 1601. præfuit.

Datur à Sac. Congregatione successor Petro in huius sacri tribunalis regimine , P. Mag. F. Angelus Bucius de Viglieuano, vir prudentia, zeloque Ecclesiasticę disciplinę commendabilis , qui eidem incorruptum ius dixit vsque ad annum 1607.

Post Angelum datur à Sac. Congregatione anno 1607. Regiensis Inquisitor P. Mag. F. Dionysius de Finario , qui annum vnum resedit .

Anno millesimo sexcentesimo octauo factus est Regien. Inquisitor P. Mag. F. *Seraphinus de Callio* , infracti animi vir , qui pro recuperandis bonis eidem Sac. Inquisitionis relictis , atque compescendis quorumdam nobilium laxatis moribus plurimum insudauit ; cunctaque ad optatum finem, prudentia duce, perduxit. Præfuit ibidem vsque ad annum 1614.

P. Mag. F. Paulus Francus de Neapoli anno 1614. factus est Inquisitor , qui carceres , atque ædes *S.* Inquisitionis cœpit ædificare .

Datus est deinde Inquisitor P. F. Hieronymus Zambecarius nobilis Bononiensis, qui pro iniuncto sibi munere exequendo multa virili pectore pertulit mala , nam cum e Corrigio suæ iurisdictionis loco Regiũ reuerteretur , ab impijs Sicarijs aggressus , fustigatus , atque vulneratus est . Tanti sceleris causæ cognitio à Paulo V. & Sac. Congregat. Cardd. demandata fuit P. Inquisitori Mediolanen. Tandem Allifanus Episcopus primò , Minerbinen. postea effectus est .

P. Mag. F. Angelus Lerius de Foroliuio renunciatur Inquisitor an. 1619. ibidemque præfuit vsque ad annum 1622. Cancellariam S. Officij construendam curauit.

Anno 1622. P. Mag. F. Hieronymus de Fosambruno datus est Inquisitor, qui ędes, *S. Inquisitionis* complenit , præfuitque vsque ad annum 1625.

Datur successor P. Mag. F. Paulus de Crema , qui eodem anno 1625. ad aliam Inquisitionem promotus est .

P. Mag. F. Petrus Martyr Riciardus ab anno 1625. vsque ad an. 1627. ibidem præfuit Inquisitor.

P. F. Paulus Airoldus Magister famosus nobilis, Mediolanensis, morumq; candore spectabilis Regien. Inquisitor deligitur anno 1627. qui duobus annis sibi de-

demandatum onus ſingulari prudentia, zeloque ſuſtinuit.

Anno 1629. P. Mag. F. Egidius Franceſius Nouocomenſis conſtituitur huius Sancti Officij præfectus, quam præfecturam vſque ad annum 1634. laudabiliter geſſit.

Datur ſucceſſor Egidio P. Mag. F. Petrus Maria Dulcettus de S. Seuerino, qui multos delinquentes, ſolemni præhabita abiuratione, condignis ſupplicijs, atque pœnis affecit: rexitque Inquiſitionem hãc vſque ad annum 1637.

P. Mag. F. Thomas Bragagnatus de Fabriano ſubrogatur Inquiſitor Regien. poſt Petrum, vir conuerſatione laudabilis, pietate ſpectabilis, zeloque chriſtianæ diſciplinæ commendabilis, qui poſt tres annos ſingulari ſibi crediti populi merore ex hac lacrymarum valle ſublatus eſt an. 1640.

P. Mag. F. Vincentius Maria Vanninus de Monteſancto efficitur Regien. Inquiſitor, ſublato Thoma, tranſijtque ſeptimo ſui regiminis anno, nempe 1647. ad Ariminen. Inquiſitionem.

Efficitur Inquiſitor Regien. poſt translationem Vincentij P. Mag. F. Auguſtinus de Corrigio vir doctus, qui Hæbreorum abuſus ſuſtulit non ſine difficultate, ac contradictione deceſſitque ibidem anno 1656.

P. Mag. F. Io. Baptiſta Caſſanus de Lugo conſtitutus eſt Regien. Inquiſitor poſt deceſſum Auguſtini à Sac. Cardd. Congregatione, vir pietate, doctrina, morum candore, zeloque promouendæ Catholicæ fidei ſpectabilis, qui Sacrum tribunal inflexibili conſtantia regens, ſupradicta cuncta ad hanc Sacram Inquiſitionem ſpectantia nobis patefecit.

Tit. 75. Rhemen.

RHemis in Gallia S. Inquiſitionis tribunali præfuit P. Mag. Fr. Floreus, vir inſignis literaturæ atque pietatis, qui demandatum ſibi onus in fatigabili ſtudio viriliter ſuſtinens, ex ſibi credita prouincia eliminabat hæreticos an. milleſ. quadringenteſimo decimo nono Martino V. Pont. Max. *Fernand. in Concert. prad. anno eod.*

Tit. 76. Roſsilionis.

LIcet Generales Aragonię Inquiſitores etiam in Cathalonia, atque Roſſilione ſacrum ius dicerent, tamen fuere aliquando in Cathalonia proprij Inquiſitores inſtituti vt ſupra retulimus, idemque in Rſsiolione cõtigiſſe aparet ex noſtris ſcriptoribus: nam an. milleſ. quadringenteſ. tertiodecimo P. F. Bernardus Pages erat Inquiſitor Maioricæ, Ceritaniæ, atq; Roſſilionis vt refert Fernandez in Concert. Prædicatoria ad annum præfatum. *Ex Diago lib. 1. cap. 13.*

Anno autem milleſimo quadringenteſimo ſexageſimo ſecundo P. F. Petrus Solanus Inquiſitionis tribunal regebat in Roſſilione, & Ceritania magno cum catholicæ fidei incremento, atque perfidorum hæreticorum damno, teſte Fernandez vbi ſupra ad annum eundem 1462. ex Diago.

P. F. Matthias de la Rapita Sacræ Theologiæ Magiſter, magnique nominis Theologus, Ioannis Regis Aragonum Confeſſarius erat Roſſilionis Inquiſitor anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo quinto, de quo in Regeſtis Magiſtri Generalis Leonardi Manſueti fol. 153. ita dicitur. *Mag. Matthias de la Rapita Confeſſor Regis Aragonum & Inquiſitor Roſſilionis, ad inſtantiam Regis fuit aſſignatus in Conuentu Barchinonenſi ad quinque annos proximè ſequturos, cum gratijs Magiſtrorum & Prædicatorum, & poteſt aſſumere ex Fratribus Ordinis vnum ſocium voluntarium. Dat. Romæ 14. Auguſti 1475.*

P. F. Petrus Tlozina ibidem & ipſe Inquiſitionis tribunal rexit, cuius meminere Regeſta Magiſtri Ord. Leonardi ſupradicti, concedentis eidem facultatem aſſumẽdi ſocium ſibi gratum ex Ordine, eumque mutandi, anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo primo. *Ex eiſd. Regeſt.*

Tit. 77. Sardiniæ.

SEd & in Sardiniæ Regno noſtros Prædicatores ſacrum tribunal Inquiſitionis rexiſſe certum eſt: nam vt Regeſta Magiſtri Generalis Leonardi Manſueti de Peruſio teſtantur anno 1475. P. Magiſter

Digitized by Google

F. Philippus de Barberijs Sardiniæ, ac Siciliæ, nec non Melitensi Insulæ datus est Inquisitor in hunc modum. *Mag. Philippus de Barberijs fuit Apostolica auctoritate specialiter commissa institutus Inquisitor hereticæ pravitatis in toto Regno Siciliæ ultra Farum, & in Regno Sardiniæ & in Insula Mileuttana, quæ vocatur Malta &c. Dat. Romæ die 20. Febr. 1475.*

Tit. 78. Saxoniæ.

PAramus ex Tritemio sacrum Inquisitionis officium à Carolo Magno in Saxonia institutum fuisse, formamque procedendi in delinquentes Inquisitoribus præscripsisse affirmat.

Generalem in tota Germania, ac Saxonia Inquisitorem extitisse B. Conradum Maspurgensem, qui sanguine suo christianam disciplinam sanxit anno 1233. idem Tritemius affirmat, post quem qui nam in Saxonia Inquisitores fuerint, apud scriptores non reperimus.

Anno 1487. erat in Saxonia Generalis Inquisitor P.F. Ioannes de Argentina, cuius mentionem faciunt Regesta Magistri Generalis Ioachini Turriani fol. 286. nec non sequenti anno 1488. fol. 289.

Anno 1490. erat ibidē Generalis Inquisitor P. Mag. F. Bartholomæus Ploger, cuius mentionem faciunt Regesta eiusdem Magistri Ord. Ioachini Turriani fol. 293. sub eodem anno.

Tit. 79. Siciliæ.

1 AB anno 1224. constabilitum fuisse sacræ Inquisitionis officium in Sicilia ex eo liquet, quod Fridericus Imperator magno catholicæ fidei incremento Fratribus Prædicatoribus propter hoc multa priuilegia concessit. *Fernand. in Concert. eodem anno ex Paramo lib. 2 tit. 2. c. 11.*

2 Nicolaus Papa IV. anno nati Saluatoris 1289. cum bellorum ciuilium occasione in Italia plurimæ hæreses in varias illius partes se diffudissent, Apostolicis litteris, Romæ 10. Cal. Maij datis, Inquisitoribus nostris Siciliæ, aliarumque Italiæ regionum, vt in hæresi labe coinquinatos eorumque fautores, omni rigore procederent, iniunxit, quod illi summa celeritate exequtioni mandantes, ex Italia pullulantes hæreses eliminauère. *Fernand. vbi sup. ad an. prædictum.*

3 P. F. Philippus Barberius tribunali sacræ Inquisitionis in Sicilia præerat anno 1462. non sine catholicæ rei incremento singulari, vt refert Fernandez, & testantur Regesta Magistri Ord. Leonardi Mansueti sub anno 1474.

4 P. F. Saluus Casseta Panormitanus pluribus annis Inquisitoris Generalis Siciliæ onus ita laudabiliter sustinuit, vt à Sixto IV. ad Magisterium Sacri Palatij promotus sit anno 1474. dimisitque Inquisitoris præfecturam eodem anno vt Regesta Leonardi de Mansuetis Mag. Gen. Ord. testantur fol. 101.

5 P. F. Matthæus de Pontiano Generalis Inquisitor Siciliæ erat anno millesimo trecentesimo vigesimo, qui catholicæ religionis zelo exardescens, hæreticam pestem ex sibi credito regno fugare totis viribus procurauit. *Fernand. vbi sup. anno præd.*

6 P. F. Iulianus de Mileto Generalis Inquisitoris præfecturam exercuit, promotusque est ad regimen Ecclesiæ Cephaleditanæ anno millesimo trecentesimo nonagesimo octauo, cum prioris Prouincialis quoque onus sustineret, vt testatur Pyrrus in Epp. Cephaleditan. num. 21. & in Agrigentin. sub. num. 4. §. *Hinc facilè.*

7 P. F. Philippus de Barberijs efficitur Generalis Inquisitor in toto Regno Siciliæ vltra Farum, atque Insulis Meliten. & Sardiniæ à Magistro Generali Leonardo Mansueto per patentes litteras datas Romæ 20 Febr. anno 1475. vt testantur eius Regesta, quæ cum de Meliten. Inquisitoribus tractamus, referimus.

8 A Magistro Ord. Ioachino Turriano instituti fuere Generales Inquisitores, PP. FF. Iacobus Mansus, & Iacobus Reda eius Regestis talem mentionem facientibus. *Mag. Iacobus Mansus Prior Prouincialis, & Mag. Iacobus Reda fiunt Inquisitores in prouincia Trinacriæ ambo in solidū cum plenaria auctoritate. Romæ 9. Aprilis* 1489. *& de eodem Reda hæc ibidem* subduntur. *Mag. Io. Reda fit Inquisitor hæreticorum toto tempore vitæ suæ super totam Insu-*

lam

lam Siciliæ, & in Inſulis coadiacentibus cum remotione cuiuſcumque alterius Neapoli 22. *Iulij* 1489. Fuere poſtmodum iterum in ſolidum conſtituti Inquiſitores ambo prædicti, tali decreto in præfatis Regeſtis exiſtente. *Mag. Iacobus Manſus, & Magiſter Iacobus Reda ſiunt haretica prauitatis Inquiſitores in Regno Siciliæ, & in Inſulis coadiacentibus coniunctim, & indiuiſim, ita quod vnus ſine altero nihil poſſit, caſſando omnem alium Inquiſitorem. Romæ* 28. *Nouemb.* 1489.

9 P. F. Raynaldus de *Montauro* & Laudolina Netinus Generalis Inquiſitor in Sicilia ſolus diu fuit, poſtmodum ſimul cum P. F. Petro Bellorato, quorum prior Cephaleditanam anno 1496. poſterior verò *Meſſanenſem* 1501. Eccleſiam regendam obtinuit. *Pyrr. Sicil. Sac. in Epp. Cephaledit. num.* 24.

Tit. 80. Tarraconen.

ANno milleſimo ducenteſimo trigeſimo ſecundo cum Tarraconenſis prouincia hæreſi eſſet infecta, Gregorius IX. Pont. *Max.* poteſtatem fecit Tarraconen. Archiepiſcopo, Suffraganeiſque eiuſdem Inquiſitores ex Prædicatorum Ordine in ſibi creditis ditionibus contra hæreticam prauitatem inſtituendi, dato Apoſtolico diplomate Spoleti 7. Cal. Iunij ſui pontificatus anno 6. relato à Bzouio in Annal. Eccleſiaſt. ſub num. 9.

Idem Gregorius Pont. anno milleſimo ducenteſimo trigeſimo quinto 17. Cal. Iunij Vicenſi Epiſcopo, Priori noſtro Barchinonenſi, ac F. Gulielmo de Barbarano Ord. Præd. vt in hæreticos inquirerent, & iuxta Apoſtolicas ſanctiones procederent iniunxit. *Bzou. in Annal. Eccleſ. eodem an. num.* 7.

S. Raymundus de Penna forti eiuſque ſodales Prædicatores anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo primo extinxere penitus Enſabbatorum hæreticorum hæreſim, quæ in Cathalonia, Tarraconenſique prouincia ingentem mortalium multitudinem infecerat. *Fernandez in Concertat. eod. an. ex Paramo lib.* 2. *tit.* 3. *cap.* 4.

Tit. 81. Taurinen.

APud Taurinum quoque antiquitus fuiſſe Sacrum Inquiſitiois officium per noſtros Prædicatores Fratres adminiſtratum certum eſt, nam ab Inquiſitoribus Generalibus Lombardiæ primò rectum fuit; conſtitutis poſtmodum peculiaribus in Lombardia Inquiſitoribus, & Taurinenſis Inquiſitor datus eſt. *In* Regeſtis autem Mag. Ord. Leonardi de Manſuetis ſub anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo nono memoratur Taurinenſis Inquiſitor P. F. Laurentius de Vercellis, cui in Taruinen. conuentu conceſſit ipſe quaſdam cellas pro ſua habitatione.

P. Mag. F. Thomas Iacomelli an. 1564. erat Taurinenſis Inquiſitor, qui ſartorem quendam ingenij ſui acumine fiſum, ad nouam legem condendam, mahumetum æmulantem, comprehenſum, atque errores proprios abiurantem perpetuo caueri adiudicauit. *Fernand. in Concertat. ad eundem annum.*

Sacrum illud tribunal modo ſolertia ſumma regit P. Mag. F. Thomas Camottus de Chierio natalibus, virtutibuſque conſpicus, ex Romano conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam. Cæterorum autem Inquiſitorum Syllabum nobis prorſus ignotum non damus.

Tit. 82. Terdonen.

AB anno 1344. *Inquiſitionis* officium Terdonenſi in ciuitate fuiſſe, antiqua eiuſdem Sacri tribunalis monumenta teſtantur, quo ibidem Inquiſitorem fuiſſe P. Mag. Fratrem Iacobum de Cremona memoratur, cæteris illius ſucceſſoribus ſilentij tenebris inuolutis vſq; ad an. 1466.

Anno 1466. erat ibi Inquiſitor P. Fr. Paulus Tolpertus.

P. Mag. F. Io. Murius erat ibi Inquiſitor anno 1471.

P. F. Io. Michael anno 1542.

P. Mag. F. Petrus Martyr Braglierius Terdonen. an. 1549.

P. F. Laurentius Magius anno 1562.

P. Claudius Pondellus de Chierio anno 1567.

Digitized by Google

P. Mag. F. Antonius Acatius an. 1574.

P Mag. F. Camillus de Mediolano anno 1600. qui Prouincialis Prior ſuæ Prouinciæ fuerat.

P. Mag. F. Baſilius Porta de Nouaria aliquando & ipſe Prouincialis, an. 1603.

P. Baccalaureus F. Hiacinthus Ghiſulfus de Mediolano anno 1606.

P. F. Stephanus Priatonius Mag. anno 1610.

P. F. Auguſtinus de Turribus Mag. anno 1616.

P. Mag. F. Stephanus Doria Genuen. qui in Prouincia Regni Prior Prouincialis fuerat, anno 1620.

P. Mag. F. Io. Bapt. Boſſius de Capriata Magiſtri Ord. Seraphini Sitei aliquando Socius, nec non Bononien. Prior, an. 1621.

P. Mag. F. Iacobus Figinus de Mediolano de conuentu Gratiarum Mediolani, vbi bis Prior fuerat, anno 1622.

P. Fr. Auguſtinus Petreius de Regio Mag. anno 1626.

P. F. Io. Vincentius Reghezza Mag. ex Inquiſitore Mutinen. qui ædes S. Inquiſitionis maiori ex parte compleuit, anno 1627.

P. Mag. F. Michael Angelus Catius ex Mutina, anno 1644. ad Mutinen. translatus poſtmodum.

P. F. Io. Maria Fagnanus Mediolanenſis Mag. ex Firmana Inquiſitione ad hanc translatus anno 1650.

P. F. Auguſtinus de Recuperatis ex Briſighella Mag. anno 1655.

P. Mag. F. Michael Pius Paſſus de Boſco Mag. an. 1558. qui poſt regimen. Boſchenſis cœnobij à Vincentio Preto Commiſſario Generali S. R. & Vniuerſalis Inquiſit. Socius aſſumptus, cũ in eo munere ſcientiæ, virtutiſque ſpecimen exhibuiſſet, ad hanc primò, lanuenſem poſtmodum Inquiſitionem regendam promoueri dignus, adiudicatus eſt.

Anno 1661. P. Mag. F. Pius Gamundus de Boſco S. Theol. Mag. Sanctiſſimi Pij V. Proneptis, filius poſtquam ſemel & iterum Boſchenſi conuentui præfuiſſet, nec non cœnobium Bononienſe Prior rexiſſet, in Prouinciali Bononienſi Capitulo anno 1654. celebrato ſummo, imo vnanimi Patrum conſenſu Prior Prouincialis prouinciæ Lombardiæ ſalutatus eſt, vocalibus, ad huiuſmodi electionem accedentibus 144. A Sac. Congregatione S. Inquiſitionis Eugubinus Inquiſitor inſtitutus, ad Terdonen. translatus eſt, vir prudentia, doctrina, zeloque catholicæ fidei munitus à quo preſentem Inquiſitorum nomenclaturam ſumus conſequuti, ex Archiuo illo Terdonen. ſingulari diligentia depromptũ.

Tit. 83. Toloſani.

ANtiquiſſima apud Gallos eſt omnium quæ in Dei Eccleſia fuere S. Inquiſitionis officij inſtitutio, primo ibidem Inquiſitore S. P. Dominico, quo in cœlum ſublato, à Gregorio Papa IX. P. F. Lambertus vir ſtrenuus, atque grauiſſimus idem officium exercuit magno cum fidelium fructu, hæreticorumque conuerſione *Param. tit. 2. cap. 23.*

Fuere & ibidem Inquiſitores Petrus Syllanus, nec non Pontius de S. Aegidio ambo præſtantiſſimi viri S. Patris Dominici virtutum immitatores, qui zelo chriſtianæ diſciplinæ inflammati omnem adhibuere conatum in hæreticorum conuerſione, ex quibus complures S. Matri Eccleſię reconciauere. *Fernand. in Concertat. ad annum 1233.*

Anno 1233. Gregorius Pont. per Apoſtolica ſcripta mandauit F. Roberto viro ſanctiſſimo, vt cum tribus ſupra relatis Lamberto, Pontio, atque Petro Syllano in Albigenſium hæreticorum extirpatione laboraret, & ſi neceſſe foret, S. Ludouici Regis auxilium imploraret, quod illi omnes præſtantes, ab impijs hæreticis ciuitatem illam cum annexa prouincia vindicauere. *Fernand. eodem anno.*

P. F. Guillelmus Raymundi anno 1234. Inquiſitoris munus in Albigenſes ibidem obtinebat, indefeſsè in hæreticorum conuerſione laborando. *Ex eodem Auctore an. 1234.*

P. F. Petrus Syllanus ibidem Inquiſitoris munus exercuit, de quo Maluenda noſter in Annalibus Ord. an. 1241. *& Fernand.*

P. F. Ferrarius Euchalanus erat Inquiſitor an. 1243. & 1244. qui in quibuſdam ſẽtentijs datis dicit ſe illas dediſſe cum F. Guillelmo Arnaldo collega ſuo.

Anno autem 1244. Raymundus Toloſa-

ſanus Comes paulo ante à Fratribus Ferrario, Guillelmo, & Raymundo hæreticæ prauitatis Inquiſitoribus propter relapſũ, facinoraque multa à fidelium cœtu ſegregatus, anathemateque damnatus in Vrbem venit, pedibuſque Pontificis Max. Innocentij IV. prouolutus, errores proprios ſumma animi dimiſſione deteſtando S. Matri Eccleſiæ reconciliari petijt, & obtinuit. *Bzou. in Annal. Eccleſ. num. 4. & Fernand. eodem. anno.*

P. F. Petrus Duranti & ipſe recenſetur Inquiſitor in Archiuo huius Inquiſitionis.

P. F. Pontius Girinus, de *S.* Aegidio dictus & ipſe *I*nquiſitor Toloſanus extitit, qui cum fuiſſet ſuæ prouinciæ Prior Prouincialis. Clementi IV. atque S. Ludouico Galliæ Regi longe chariſſimus, labores plurimos pertulit in fidei defenſione, magnatum vultus, minaſque non pertimeſcens. Florebat autem anno 1245.

P. F. Guillelmus Raymundi de Petracoopertа hoc tribunal. S. Inquiſitionis rexit, qui obijt Prior Burdegalenſis an. 1261. dimiſſo Inquiſitoris munere.

P. F. Bernardus de Cautio, à Bernardo Guidonis malleus hæreticorum nuncupatus, vir Sanctiſſimus Inquiſitor Toloſanus erat, anno 1248. cuius corpus tranſactis annis 28. incorruptum repertum eſt.

P. F. Io. à S. Petro erat Inquiſitor anno 1254.

P. F. Reginaldus de Carnoto erat Inquiſitor anno 1254.

P. F. Guillelmus Bernardi erat *I*nquiſitor anno 1257.

P. F. Io. de S. Benedicto Guillelmo datus eſt ſucceſſor in *I*nquiſitionis regimine Guillelmo.

Anno autem 1260. P. F. Franciſcus de Tolola, cum Apoſtolicus Inquiſitor in Toloſanis partibus contra Albigenſes hæreticos eſſet, coſque verbo, calamo, ferro, atque igne perſequeretur, captus ab eiſdem, ſpinis coronatus cœlos conſcendit, de quo iup. *Plod. de Vir Illuſt. Ord. par. 1. & Fernand. eodem anno.*

P. F. Guillelmus de monte Reuelli Io. ſucceſſit, eratque Inquiſitor anno 1264.

P. F. Stephanus Vaſtini anno 1270. cenſoris fidei onus ſubſtinebat ibidem.

P. F. Rodulphus de Placiario poſt Steiphanum S. Inquiſitionis regimen obtinuquod in ſingulare catholicæ fidei incrementum exercuit circa annum 1273.

P. F. Pontius de Parnaco Caturcenſis, celebris in ſæculo Iuriſperitus, erat Inquiſitor cum Fratre Rodulpho anno 1273. & 1374.

P. F. Petrus Anſiri de Caſtro Malueſi Toloſanæ diœceſis inſtituitur Inquiſitor die Lunæ poſt feſtum *S. I*acobi anno milleſ. ducenteſ. ſeptuageſimo ſeptimo.

P. F. Hugo Amelij de Caſtro Nouo, cum Toloſanus Prior eſſet, Inquiſitor creatus eſt anno 1278. vir iuſtus, rectus, atque Sac. Theol. Magiſter famoſus, qui in Nicien. conuentu diem clauſit extremũ in itinere ad Romanam Curiam an. 1281. cuius oſſa de Nicien. ad Toloſanum cœnobium translata ſunt.

P. F. Io. Galandi erat Toloſanus Inquiſitor anno 1278. qui vſque ad 1280. præfuit.

Anno verò 1281. Inquiſitoris onus ſuſtinebat P. F. Hugo de Boniolis.

P. F. Petrus de Mu'ceone Inquiſitor erat anno 1290. cui ſucceſſit qui ſequitur.

P. F. Bernardus de Claromonte Brageriacẽſis Inquiſitor fuit Toloſanus ab anno 1292. vſque ad 1301. quo dimiſſo munere Burdegalenſis Prior electus, tandem deceſſit anno 1312.

P. F. Io. Vigoroſi poſt Bernardum deligitur Inquiſitor, qui annorum pondere grauatus interijt Prior Prouincialis electus in Montepeſſulano ſepultus 10. Cal. Martij anno 1304.

P. F. Arnaldus de Prato anno 1304. menſe Martio conſtituitur Toloſanus Inquiſitor, qui ſequenti anno in ſuo officio apud Cadilhacum prope Burdegalam, in Curia Clementis Papæ V. cui acceptiſſimus erat, permanens, deceſſit 16. Cal. Octob. 1305. translato corpore ad Condomium, vbi in Ordinis Eccleſia tale habet elogium.

Cõditur hic Frater Arnaldus, cui Pax Mater
Subuenit Chriſti; gratumn nomen fuit iſti
Gratus, amans, placidus fulgens velut aetre
Sydus.
Mundę fuit vita, mens celica, lingua polite.
Lumen Vaſconia, decus Ordinis, area ſophie.
Aeterni Regis reſeranit degmata legis.
Hic vbi compleuit annos ter in Ordine denos
Nec non vicenos moriens in pace quieuit.

P. F.

P. F. Fulco de *S.* Georgio datur ſucceſſor in Inquiſitionis regimine Arnaldo, qui diem clauſit extremum anno 1207. Carcaſſonæ 4. Idus Ianuarij dimiſſo Inquiſitoris munere.

P. F. Guillelmus de Morerijs poſt Fulconem tribunali S. Inquiſitionis præfuit, qui deceſſit Peruſij apud curiam Pontificiam, ad quam pro negotijs ſui officij acceſſerat contra Epiſcopum Ambianen.

P.F. Bernardus Guidonis Guillelmo datur ſucceſſor in regimine *Inquiſitionis* Toloſanæ, qui illud ſacrum tribunal vſque ad annum 1324. quo aſſumptus eſt ad Epiſcopatum Tudenſem, deinde ad Lodouen. rexit, ſcripſitque. *Practicam Inquiſitionis*, qui liber Toloſæ manuſcript. habetur.

P.F. Gaufridus de Abluſijs erat *Inquiſitor* eodem tempore quo præfatus Bernardus Guidonis illud tribunal regebat: quapropter in Archiuio illo leguntur aliquæ ſententiæ contra reos ſub hoc tenore. *Nos F. Bernardus Guidonis & Gaufridus de Abluſijs Inquiſitores &c.*

Ab anno autem 1330. erat ibidem Inquiſitor P. F. Petrus Bruni, qui in Capitulo Prouinciali Condomij celebrato anno 1340. ita ſe ſubſcripſit. *Diffinitor Capitulis F. Petrus Bruni Inquiſitor Toloſanus.*

P. F. Petrus Guidonis de Conuentu Lemouicen. erat Inquiſitor anno 1344.

P. F. Io. de Molendinis poſt Petrum conſtituitur Toloſanus Inquiſitor, qui anno 1349. Barchinonæ in Capit. Generali Magiſter Ordinis ſalutatus, ad purpuram tandem prouehi promeruit.

P. F. Petrus de Maricalmo Ruthenenſis conuentus *Ioanni* datur ſucceſſor in munere *S.* Inquiſitionis circa annum 1452.

Petro ſufficitur P. Mag. F. Raymundus de Fillio ex conuentu Carcaſſonen. qui anno 1455. aſſumptus eſt ad Vaſatenſem Eccleſiam regendam, de quo Gallia Chriſtiana in Vaſaten. Epp. ſub num. 32. ſilet tamen Dominicanum fuiſſe, quod expreſſe in monumentis Archiuij S. Inquiſitionis Toloſanæ teſtatum reperitur.

P.F. Vgo Nigri promoto Raymundo deligitur Inquiſitor, qui ſacrum illud tribunal vſque ad annum 1465. integritate ſumma rexit.

P. F. Antonius Thaluyſti Inquiſitor extitit ab anno 1465. vſque ad 1482.

P. F. Antonius Martini conſtitutus eſt *Inquiſitor* anno 1483.

P.F. Gaillardus de Petra anno 1485. datus eſt ſucceſſor Antonio in hoc ſacro tribunali, qui illud adminiſtrauit vſque ad annum 1514. & anno 1511. in translatione corporum SS. Simeonis & Iudæ elegantem, doctumque ſermonem habuit.

P. F. Raymundus Goſin poſt Gaillardū *Inquiſitor* longo tempore fuit, hoc eſt ab anno 1517. vſque ad 1530.

P.F. Arnaldus de Badeto ab anno 1531. vſque ad 1535. præfuit Inquiſitor.

Ab anno 1535. vſque ad 1540. rexit tribunal illud P. F. Vitalis de Becanis.

P. F. Ludouicus Rocheto poſt *Vitalem* fuit Inquiſitor vſque ad annum 1553.

Anno 1553. deligitur Inquiſitor P. Fr. Spiritus Roteruo, qui demandatum ſibi onus viriliter ſuſtinuit in perturbationibus Toloſanæ ciuitati ab hæreticis illatis; contra quos plures doctos, eruditoſque libellos, vt catholicos in fide ſolidaret, ſcripſit; atque infracto animo ſub excommunicationis pœna præcepit reuelationem hæreticorum.

P.F. Petrus de Layne erat Inquiſitor anno 1575.

P. F. Arnaldus erat Inquiſitor an. 1595.

P. F. Iacobus Lapatice, vitæ ſanctitate commēdabilis, poſt Arnaldum effectus eſt Inquiſitor, deceſſitque ſanctiſſimè in Domno anno 1607.

P. Fr. Petrus Gerardellus Lingonienſis vir mitiſſimus, orationique addictiſſimus poſt plurimorum conuentuum regimen à Magiſtro Generali Rodulphio ſocius aſſūptus, *Vicarius* Generalis Congregationis S. Ludouici & *Toloſanus* Inquiſitor pluribus annis fuit, quieuitque in Domino Romæ anno 1633. vt vidimus.

P. F. Gabriel Ranquet Anicienſis, Vicarius Generalis Congregationis S. Ludouici, vir pijſſimus, regulariſque obſeruantiæ cultor egregius, effectus eſt Toloſanus Inquiſitor anno 1634. obijtque 1642.

P.F. Io. Dominicus Regius datus eſt Inquiſitor poſt Gabrielem cum Congregationis S. Ludouici Vicarius Generalis fuiſſet, plurimorumque conuentuum regimen obtinuiſſet, in regulari obſeruantia enutritus. Deceſſit anno 1664.

Deli-

Deligitur poſt Ioannem P.F. Vincentius Baronus Toloſanus Inquiſitor, vir doctiſſimus & eruditiſſimus inter præſtantiores noſtri ſæculi iure merito aſcribendus.

Hæc omnia ex Archiuo Toloſano S. Inquiſitionis ſuſcepimus.

Tit. 84. Valentini.

IN Valentino Regno ab eo ferè tempore, quo à Mauris recuperatum eſt, S. Inquiſitionis tribunal fuiſſe certum eſt, non tamen diſtinctum ab illo Aragoniæ, ſub quo permanſit vſq; ad Martini Papę V. tempora, qui ad ſupplicationem Alphonſi Regis noſtro Prouinciali Aragoniæ, eiuſque pro tempore ſucceſſoribus facultatem fecit Inquiſitores in Valentino Regno inſtituendi, ſicuti in Aragonia, atque Carthalonia fieri conſueuerat. Fuere igitur à PP. Prouincialibus noſtris delecti Valentini Inquiſitores vſque ad annum 1483. quo Sixtus Papa IV. amota à Prouincialibus auctoritate illos inſtituendi, P. F. Thomę de Turrecremata Generali Inquiſitori Hiſpaniæ illam attribuit. *Param. lib. 2. c. 9.*

Primus igitur in Valentino Regno Inquiſitor peculiaris fuit P. F. Andreas Ros, qui tribunal illud maximo catholicæ fidei bono rexit ab anno 1420. vſque ad 1434. *Salelles prolegom. 5.*

P. F. Arnaldus Coiro Andreæ datus eſt ſucceſſor, qui inſignis ſacræ Theologiæ Mag. ſacras paginas in Valentina Metropoli enodauit. *Salelles vbi ſup.*

1 P. F. Michal Iuſtus erat Valentinus Inquiſitor anno 1458. *Param. vbi ſup.*

2 P. Mag. F. Martinus Tillus an. 1459. erat ibidem Inquiſitor. *Salelles vbi ſup.*

P. Mag. F. Raphael Gardia erat Inquiſitor anno 1461. quo in officio ſpiritum creatori reddidit anno 1467. *Param. ibid.*

P. Mag. F. Franciſcus Pinetus cœnobij Valentini S. Dominici Prior fit Inquiſitor anno 1467. Deceſſit 1469. *Salelles vbi ſup.*

P. Mag. F. Io. Hoiret Franciſco in huius ſacri tribunalis regimine ſucceſſit, cui Magiſter Ord. Leonardus de Manſuetis cameram conceſſit F. Barnabæ conuentus Perpiniani defuncti, die 20. Iunij an. 1474. *Ex Regeſt. eiuſd.*

P. F. Ioannes Ortes, & P. Fr. Chriſtophorus de Gualbes fuere ſimul ibidem Inquiſitores vſque ad ānum 1483. *Param. ibidem.*

Conſtituto deinde Generali Inquiſitore Hiſpaniæ P. Mag. F. Thoma de Turrecremata à Sixto Papa IV. idem Pontifex ad Regis Catholici ſupplicationem facultatem conceſſit eidem Thomæ Inquiſitores inſtituendi in Regnis Aragoniæ, Valentiæ atque in Cathalonia, ſibi tamen ſubordinatos, qui in Valentino Regno inſtituit P. F. Ioannem de Epilla, qui ſacrum tribunal vſque ad annum 1489. maximo cum catholicæ rei incremento rexit, ad Inquiſitionem Hiſpalen. translatus. *Fernand. ad an. 1483.*

P. F. Michael de Monte rubeo poſt Ioānem hoc munus Inquiſitoris in Valentino Regno exercuit ab anno 1488. vſque ad 1489. quo deceſſit. *Salelles prolegom. 4.*

P. F. Didacus Magdalenus, Prouinciæ Hiſpaniæ Prior Prouincialis Michaeli ſufficitur eodem anno, rexitque ſacrum tribunal vſque ad annum 1492. poſt quem nullus alius reperitur ex noſtris ibidem Inquiſitor, tranſijt enim hæc præfectura in ſæculares Clericos. *Salelles ibidem.*

Tit. 85. Vallachiæ.

ANno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo quarto erat Generalis Inquiſitor à Gregorio Papa XI. inſtitutus in vtraque Vallachia Ruſſia, Tartaria, Armenia & Georgiana.

P. F. Ioannes Gallus ibidem fuit Inquiſitor, vir zelo chriſtianæ fidei promouēdæ ardens, qui in demandato ſibi ſacro miniſterio exercēdo multas calamitates perpeſſus, ibat, gaudens, quoniā pro nomine Ieſu contumelias pati dignus efficiebatur. *Param. lib. 2. tit. 2. cap. 29. & Fernand. in Concertat. ad an. ſuprad.*

E mortalium oculis ſublato Ioanne prędicto Vrbanus VI. P. M. anno 1378. Magiſtro Generali noſtro Eliæ Toloſano per apoſtolica ſcripta mandauit, vt in Ioannis locum tres Inquiſitores in ſeptentrionis, atque Orientis partes quantocius mitteret pro negotio catholicæ fidei conſeruando ac promouendo, quorum vnus in duabus Vallachijs, & Ruſſia; alter in Armenia, & Georgiana; tertius verò in Græcia, &

Tar-

Digitized by Google

Tartaria præeſſe: quod illico Elias præſtitit, taliũ Inquiſitorũ nominibus ignotis nobis à ſcriptoribus relictis. *Fernand. ad an. ſuprad. ex Param. lib. 2. tit. 2. cap. 29.*

Tit. 86. Valliſoletani.

CReauit Generalis Hiſpaniæ Inquiſitor noſter Thomas de Turrecremata auctoritate ſibi à Sixto Papa IV. tributa Inquiſitorem Valliſoleti P. Mag. Fr. Alphonſum de S. Cypriano, qui vſque ad annum 1493. demandatam ſibi præfecturam zelo zelatus pro Domino Deo exercituum ſanctè adminiſtrauit, quo diebus ſuis completis, vitam cum morte commutauit. *Fernand. ad ann. 1483*

Alphonſo datus eſt ſucceſſor in regimine huius S. Inquiſitionis P. Præſentatus F. Bartholomæus Feral, qui anno 1500. compleuit vitæ curſum. *Fernand. vbi ſup.*

P. Mag. F. Petrus de Valliſoleto poſt Bartholomæum hoc ſacrum tribunal adminiſtrauit vſque ad annum 1518. quo originalis peccati pœnam expertus, quieuit quieuit in pace. *Fernand. vbi ſup.*

P. F. Petrus de Mendozza Valliſoletanum Inquiſitionis tribunal & ipſe rexit circa annum 1530. *Fernand. vbi ſup.*

Tit. 87. Vueſtphaliæ.

IN Vueſtphalia quoque Prædicatores noſtri ſacrum Inquiſitionis tribunal erexère, atq; rexère, nam an. milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo octauo in Regeſtis Magiſtri Generalis Leonardi Manſueti de Peruſio fol. 351. nominatur Fr. Ioannes Kramonchel in Vueſtphalia in hunc modum. *Mag. Io. Kramonchel conuentus Tremonen. & Inquiſitor per Vaſphaliam, habuit confirmationem domus ſibi conceſſa à Martiali, & conceſſionem pe nſionis annue 15. florenor. Romanor. cum tribus modijs frumenti ex patrimonio ſuo pro officio Inquiſitionis, à quo non habet prouiſionem. Nullus inferior moleſtet. Dat. Peruſii 22. April. anno 1478.*

Tit. 88. Viterbien.

GRegorius IX. Pont. Max. cupiens votis omnibus hæreticorum exterminium, in eoſdem Inquiſitores inſtituit Priorem S. Mariæ ad Gradus de Viterbio, & P. F. Rodulphum Ordinis noſtri, vt ex alijs ciuitatibus venientes hæreticos inquirerent, atque hæreſim eiurantes, à cenſuris abſoluerent, Eccleſiæque reconciliarent: dedit propterea hac de re Apoſtolicas litteras Peruſij 2. Id. Auguſti pontificat. ſui anno 9. qui fuit nati Saluatoris 1235. *Fernand. eodem anno ex Bzou. in Annal. Eccleſiaſt.*

DA veniam precor Lector beneuole, ſi deficientem nimis Inquiſitorum noſtrorum nomenclaturam dedimus: nam ex Archiuiis Inquiſitionum, (paucis exceptis & ſupra relatis) illam, etiam reiteratis precibus, conſequi non potuimus.

APEN-

APPENDIX
Ad I. Partem.

Antibaren.

IN Archiep. Antibaren. adde primo loco. P. F. Andreas Venetus Antibaren. Pastor creatus ad Viennense Concilium à Clemente Papa V. vocatus, est anno millesimo trecentesimo vndecimo celebratum, vir in græcis SS. Patribus, ac litteris versatissimus, vt refert Taeg. in Monum. Ord.

Armeniæ.

INter Archiepp. Armeniæ fol. 55. post num. 5. adde. *P. F.* Martinus Armenus de Chiari creatur Episcopos Naxciouanen. 7. Id. Octob. anno millesimo quadringentesimo decimo nono à Martino Papa V. de quo Bzouiana manuscripta. *Martinus de Chiari Ord. Prad. Vnitorum de Armenia Episcopus Naxchiouanen. in Armenia 7. Id. Octob. anno 2. eligitur à Martino V.* de hoc Pastore Scriptores nostri nullo modo tractant.

Paulus Papa III. autem specialibus fauoribus & gratijs prosequi exoptans hanc Armenam Ecclesiam concessit octo Fratribus nostris Prioribus Conuentuum dictæ Prouinciæ, nec non octo principalibus sæcularibus principalium oppidorum ibidē commorantium, ius eligendi Archiepiscopum ex Ordine Prædicatorum, quem Prælatum Domesticum Summorum Pontificum pro tempore declarauit, pluribus alijs priuilegijs eidem impertitis per Breue sequentis tenoris.

PAVLVS EPISCOPVS.

Seruus Seruorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam

ET si ex debito Pastoralis Officij, cui disponente Domino, meritis impa-

ribus præsidemus, cunctis ad Sedem Apostolicam communem omnium Matrem pro eorum negotijs confluentibus adesse consueuerimus, ets tamen, qui in medio Infidelium constituti ex remotissimis regionibus ad eam reuerenter & deuotè accedunt, Nos conuenit esse fauorabiliores, vt exinde eorum deuotio ergà dictā Sedem eò amplius crescat, quo maioribus se nouerint confoueri gratijs, & munificijs. Sanè cum ex multis argumentis, & rei euidentia notis innotuit Ecclesiam Nesciouanen. quæ in partibus Armeniæ Maioris consistit, Pastoris solatio pro tempore destituta semper in Archiepiscopum Nesciouanen. vnus Professor Ordinis Fratrum Prædicatorum ab octo prioribus octo principalium Domorum dicti Ordinis earundem partium, & octo principalibus, octo principalium Terrarum partium huiusmodi à Catholicis inhabitatarum eligi, & sic electus licet cum eius Clero, & Populo in medio nationis prauæ sub fide Christiana, & dictæ Sedis deuotione degat, nihilominus pro cultu fidei Catholicæ, & manutentione vnitatis ipsius Ecclesiæ cum Ecclesia Romana, nec non reuerentia, & deuotione, quam Catholici prætati, ergà eandem Romanam Ecclesiam gerunt pro obtinenda confirmatione electionis huiusmodi ad præfatam sedem, & conspectum Romani Pontificis pro tempore existentis se personaliter conferre consueuerit, & ob distantiam loci, & longam peregrinationem maxima incommoda, & detrimenta sustineat, ac grauissimas expensas subire, & diuersa vectigalia in partibus Infidelium soluere cogatur. Nos pro tēpore electo huiusmodi nè propterea à prædicta antiqua, & solita deuotione, & fide distrahatur, sed potius lætus ad nos, & sedem eandem venire possit, de alicuius auxilio subuentionis prouidere, ac cum dictæ sedis munificentia, ac liberalitate prosequi volentes, motu proprio, non ad ipsius electi, aut alicuius alterius pro

eo notis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera liberalitate, & ex certa ſcientia eundem pro tempore electum *Neſciouanen.* & eius familiares, & bona quæcumque ab omnibus Gabellis, pedagijs, grauaminibus, vectigalibus, & alijs ordinarijs, & extraordinarijs exactionibus pro tempore impoſitis in quibuſcumque Prouincijs, Terris, Dominijs, & Locis, ad quæ eos, tam veniendo, quam redeundo pro tempore declinare, & in quibus ſtare contigerit, perpetuis futuris temporibus, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium eximimus penitus, & liberamus: ac omnibus, & ſingulis in toto orbe terrarum eiuſdem Ordinis Domorum *Prioribus*, & Fratribus, ac perſonis, vt eumdem pro tempore electum, ac eius familiares in eorum domibus recipiant, ac illos ſincera in *Domino* charitate tractent, ipſi ſe gratis, ac illis amore Dei victum, & alia neceſſaria quamdiu in eiſdem Domibus permanſerint præbeant, in virtute S. Obedientiæ præcipimus, & mandamus, ac eiſdem electo, & familiariaribus cum primum Romam applicauerint pro eorũ commodiori vſu, & habitatione Domum Beatæ Mariæ ſuprà Mineruam de Vrbe eiuſdem Ordinis perpetuò concedimus, & aſſignamus. Nec non eundem pro tempore electum ad nos, & pro tempore exiſtentem Romanum *Pontificem*, & præfatam Sedẽ pro confirmatione electionis ſuæ venientẽ & in præſentia noſtra conſtitutum, ex nunc prout ex tunc, & è contrà in noſtrum Prælatum Domeſticum cum honoribus, emolumentis, præeminentijs, fauoribus, gratijs, priuilegijs, & indultis, quibus alij noſtri verè Prælati Domeſtici vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, auctoritate, & tenore prædicto recipimus, illumque Prælatum Domeſticum facimus, & conſtituimus, ac aliorum nostrorum Prælatorum Domeſticorum numero, & conſortio laudibiliter aggregamus, & nihilominus eidem pro tempore electo, & familiaribus, ac alijs ſuis ſequacibus dilectum filium noſtrum Guidonem Aſcanium Sforttam Sancti Euſtachij Diaconum Cardinalem modernum, & pro tempore exiſtentem noſtrum, & eiuſdem *S. Romanæ Eccleſiæ Camerarium* in illorum, ac rerum, & bonorum ſuorum Protectorem perpetuum conſtituimus, & deputamus; ac moderno, & pro tempore exiſtenti Theſaurario noſtro, vt eiſdem pro tempore electo, & familiaribus, tàm pro victu, & veſtitu, quam alijs illorum neceſſitatibus quandiu apud Sedem eandem permanſerint, ac pro receſſu, & illorum ad dictam Eccleſiam Neſciouanen. viatico pecunias conuenientes, & neceſſaria iuxta mandata ſuperindè per eundem Camerarium arbitrio ſuo pro ſufficienti præmiſſorum prouiſione eidem pro tempore electo concedenda præbeat, & adminiſtret, ac perſoluat, & perſolui faciat committimus, & mandamus, Nos mandata per Camerariũ pro tempore conceſſa, & per dictum Theſaurarium, & ſeù Depoſitarium noſtrum admiſſa, & adimpleta in computis Theſaurarij, ſeù Depoſitarij huiuſmodi admiſſuros pollicemur prout ex nũc admittimus, mandantes præſentes noſtras litteras in libris, Regiſtris Cameræ Apoſtolicę ad perpetuam rei memoriam regiſtrari, & deſcribi, ac tranſumptis illarum manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtituræ munitis eandem prorſus fidem adhiberi, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ, non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac ipſius Cameræ, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus cæteriſque contrarijs quibuſcumq; nullitatibus ſi qua &c.

Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1544. 3. Kal. Martij Pontificatus noſtri Anno Vndecimo.

M. Cardinalis Creſcentius.

R. de Sanct. Maraſal.

Fidem facio, & atteſtor ego infraſcriptus qualiter præſens ſumptum fuit extractũ ex Archiuio ſecreto Vaticano, & concordat cum ſuo Originali, ideò ſubſcripſi, & meo ſigillo muniui pro veritate, dummodo nullam faciat fidem contra Cameram Apoſtolicam.

Dat. Romæ hac die 2. Aprilis 1666.

Ego Franciſcus Rauizza Supraſcr. Archiuij Prafectus.

Salil-

Digitized by Google

Salisburgen.

IN Salisburgen. Eccleſia Metrop. ſup. fol. 98. recenſita, adde primo loco Suffraganeum P. F. Gaſparem de Salisburg. circa annum milleſimum quadringenteſimum ſexageſimum quintum à Paulo II. inſtitutum cum Epiſcopali titulari Eccleſia in partib. *Fernandez in Epp. German. Plod. par. 2. lib. 2.*

S. Thadæi.

PAter Fr. Baptiſta de Inſula factus eſt Archiepiſcopus S. Thadæi à Bonifacio IX. anno milleſimo quadringenteſimo tertio, de quo Bzouiana manuſcripta in Ordinis archiuo aſſeruata, in hoc opere ſæpe relata, ſic ſe habent. *Baptiſta de Inſula Ord. Prad. Archiep. S. Thadæi de . . . . . a Bonifacio IX. Maÿ . . . Pontif. anno 13.*

S. Agathæ.

INter Epiſcopos S. Agathæ adde vltimo loco. P.F. Blaſius Mazzella ex Eccleſia Strongulen. transfertur ad hanc S. Agathæ ab Alexandro Papa VII. die 8. Aprilis anno milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo tertio. Deceſſit Neapoli eodem anno 2. Maij apud noſtro in Eccleſia Mõtis Dei electa ſepultura.

Soldaren.

IN Soldaren. Epp. ſecundo loco adde. P. F. Leonardus Germanus Soldaren. Epiſcopus & ipſe effectus eſt ab Alexandro Papa VI. cuius meminere Regeſta Mag. Generalis Ioachini Turriani fol. 127. tali pacto. *Reuerendiſs. D. Leonardo Epiſcopo Sodaren. ex Ord. noſtro aſſumpto datur facultas retinendi in ſuum ſeruitium & Capellanum F. Marzolphum Stoffer conuentus Argentinen. die 19. Iunÿ 1493.*

Tuamen.

INter Tuamen. Archiepp. fol. 108. adde ſub num. 2. P.F. Ioannem Babynghe Archiepiſcopum à Ioanne Papa XXIII. anno milleſimo quadringenteſimo decimo creatum cuius memoria in manuſcrip. Bzouianis talis eſt. *Ioannes Babynghe Ord. Prad. Archiep. Tuamen. ſeu Tuimen. in Hibernia a Ioanne XXIII. 8. Calend. Iunÿ anno 1.*

Acchadien.

IN Accadien. ſeu Acchaden Eccleſia in Hibernia ſub Dublinenſi Metropolitana ſacrum ius pariter dixit P. F. Laurentius Petri Iacopini, de quo in Archiuo Mag. Ord. ex Bzouianis M. S. ita teſtatũ reperimus. *Laurentius Petri Iacopini Ord. Prad. eligitur à Ioanne 23. in Epiſcopum Achaden. in Hibernia per obitum Petri Epiſcopi Achaden. 2. Non. Iulÿ anno 4. ſui Pontific.* qui fuit ſalutis noſtræ milleſ. quadringenteſimus quartus decimus.

Adrien.

INtra fauces Padi fluminis eſt Adria antiqua ciuitas, à qua Adriaticum mare nomen ſumpſit, cuius Epiſcopalem Sedem duo ex Prædicatoribus conſcendere, ſũtq; ſequentes.

1 P. F. Bartholomæus de Bononia ex prou. Lombardiæ Adrienſem Eccleſiam regendam conſequitur à Io. XXII. 13. Cal. Nouemb. anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo nono, qui cum annos decem & nouem in aſſumpta dignitate bonus Paſtor vixiſſet, efflauit ſpiritum Bononiæ an. 1348. in noſtro S Dominici templo ſepultus, vbi etiam nunc eius effigies in tumulo leuiter inciſa ſpectatur quam ſemiexeſum circundat tale epitaphium.

Sep. . . Bartholomæi . . . . .
Ord. Fratrum Prædicatorum
Epiſcopi Adrienſis
qui obiit anno Domini
MCCCXLVIII.

Vghell. Ital. Sac. tom. 2.

2 P. F. Benuenutus Bunguſinus doctrina, atque chriſtiana pietate commendabilis eandem Adrienſem Eccleſiam rexit, creatus Epiſcopus circa annum milleſimum quadringenteſimum quadrageſimum ab Eugenio IV. quam vſque ad annũ milleſ. quadringenteſ. quadrageſimum quartum rexit. D. Abb. Vghellus hunc cum præcedenti Bartholomæo confundit,

vocans, *Benuenutum, ſiue Bartholomæum*: fuiſſe vero duos ex temporum diuerſitate colligitur, atque etiam ex eodem Vghello qui Maynardum creatum Epiſc. Adrien. anno 1409. aſſerit, poſt quem Bartholomæum Rouerellam Epiſc. ponit creatum anno 1444. quod difficile apparet; nam Maynardus annos 35. vixiſſet in Epiſcopatu. Benuenutus autem fuit Epiſcopus inter Maynardum, & Bartholomæum Rouerellam ſuprad. *Luſit in Chron. decade* 1440. *Plod. par.* 2. *lib.* 3. *& Taeg. in monum. Ord.*

Aduren.

IN Vaſconia ſub Metrop. Auxitana eſt Aduren. Epiſcopalis Sedes, in qua reſedit P. F. Mauritius Vsk. de quo in ſuprad. M. S. ita dicitur. *P. F. Mauritius Vsk Ord. Prad. eligitur a Bonifacio* IX. *in Epiſcop. Aduren. in Vaſconia, & Prouincia Auxitan.* 18. *Kal. Decemb. anno* 2. qui fuit nati Saluatoris milleſimus trecenteſimus nonageſimus.

Aginnen.

INter Aginnen. vbi dicitur num. 1. Petrus de Rhemis, &c. dicas; *Petrus de Faxa Ord. Prad. eligitur a Bonifacio* IX. *in Epiſcop. Aginnen. in Aquitania in Prouincia Burdegalen.* 2. *Non Septemb. art.* 2. qui fuit à Virginis partu milleſimus trecenteſimus nonageſimus primus. Ita enim teſtatum legimus in ſuprad. Bzouianis M. S. iuxta quę corrigenda ſunt quę ſupra diximus fol. 105. ex non veridico teſtimonio circa tempus quo hic Paſtor claruerit, Luſitani, & Caſtilli. Gallia Chriſtiana inter Aginnen. Ep. recenſes circa id temporis Bernardum quendam à Benedicto XIII. Pſeudo-pont. intruſum, Petri autem nullam mentionem facit.

Andren.

IN Andren. Epiſcopis fol. 125. ſub n. 1. vbi dicitur Michael de terminis, dicas vel de Torniſis, ſicuti M. S. Bzou. præd. referunt. *Michael de Torniſis Ord. Prad. ab Innocentio VII. Epiſcop. Andren. in Prouinc. Athenarum* 2. *Id. Febr. anno* 2.

Andreuellen.

ANdreuillen. ſeu Andreuellen. Eccleſiæ in Romania ſub Metropolit. Patracen. datur Epiſcopus à Bonifacio IX. P. F. Thomas de Renda, de quo M. S. ſuprad. hæc referunt. *Thomas de Renda de Trapano Ord. Prad. Epiſcopus Andreuillen. a Bonifacio* IX. 7. *Cal. Febr. an.* 1. qui fuit reparati Orbis milleſimus trecenteſimus nonageſimus.

Apten.

APtenſem Epiſcopalem Sedem in Gallia Narbonen. ſub Metrop. Aquen. conſcendit P. F. Petrus Pricaudi, inquit Gallia Chriſt. inter Epp. Apten. num. 47. quem tamen fuiſſe Ord. Præd. tacet. M. S. vero Bzouiana præd. hæc referunt. *Petrus Perriganoti Ord. Prad. Epiſcop. Apten. in Francia a Io.* XXIII. 3. *Cal. Martij anno* 1. qui fuit ſalut. milleſimus quadringenteſimus vndecimus.

Andachaden.

1 IN Hibernia eſt hæc Eccleſia, cui datur Epiſcopus à Bonifacio IX. P. F. Henricus Nony, id expreſsè teſtantibus Manuſcript. Bzouianis ſuprad. *Henricus Nony Ord. Prad. Capellanus Papa Epiſcop. Andachaden. in Hibernia Prouincia Armacan. a Bonifacio* IX. 3. *Cal. Maij anno* 3. qui extitit Chriſti Domini milleſimus trecenteſimus nonageſimus ſecundus; eumque annos quatuor ſuę Eccleſiæ præfuiſſe, ex his, quæ ſequuntur colligere licet.

2 P. F. Adam Leijns ab eodem Bonifacio Pontifice Maximo datur ſucceſſor Henrico in huius Eccleſiæ regimine vt teſtantur M. S. recenſita. *Adam Leijns Ordinis Pradicatorum Epiſcopus Andachaden in Hibernia, Prouincia Armacan. à Bonifacio* IX. 15. *Cal. Martij anno* 8. qui fuit nati Redemptoris milleſimus trecenteſimus nonageſimus octauus.

Argionen.

AAgionen. Eccleſiæ datus eſt Epiſcopus à Bonifacio XI. P. F. Conradus Flander, de quo M. S. ſuprad. hæc referũt.

Con-

Digitized by Google

Conradus Flander Ord. Prad. Epiſcop. Argionen. a Bonifacio IX. 3. *Cal. Decemb. anno* 7. qui fuit à Virginis partu milleſimus trecenteſimus nonageſimus quintus.

Arien.

IN Arien. Ep. fol. 129. col. 1. ver. 8. Nouemb. adde ex Arbenſi ſede translatus.

Aſſauen.

ADde in Aſſauen. Epp. primo loco P. F. Alexandrum Baccam à Bonifacio IX. creatum ex ſuprad. M. S. Bzouianis. *Alexander Bacca Ord. Prad. Epiſcopus Aſſauen. ſeu Aſſayhen. in Anglia prouinc. Cantarien. à Bonifacio* IX. 2. *Cal. Martij anno* 1. qui extitit Chriſti nati milleſimus trecenteſimus nonageſimus.

Auximates.

AVximum nobilis Piceni ciuitas Epiſcopalem ſedem Apoſtolicæ immediatè ſubditam habet, in qua plures ex noſtris Prædicat. reſedere.

1 P. F. Albertus Boſon. eligitur Epiſcopus à Clemente VI. 8. Cal. Septembr. anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo ſecundo, qui tres tantummodo annos commiſſam ſibi Eccleſiam rexit. *Vghell. Ital. Sac. tom.* 1.

2 P. F. Lucas Mannellus nobilis Florentinus de conuentu S. Mariæ Nouellæ eiuſdem ciuitatis ex Epiſcopo Ziconenſi ad hanc Eccleſiam poſt Albertum tranſlatus eſt Non. Nouemb. anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo quinto, cui vſque ad annum milleſimum trecenteſimũ ſexageſimum præfuit, quo ad Fanen. tranſijt. Deceſſit Florentiæ anno 1363. in cœmeterio S. Mariæ Nouellæ ſepultus. Moralia Senecæ doctiſſimis commentarijs illuſtrauit, eiuſdemque præceptionibus refertas Epiſtolas, quod aureum opus in eiuſdem S. Mariæ Nouellæ bibliotheca cuſtoditur huc vſque *Vghell. vbi ſup.*

3 Translato ad Fanen. Eccleſiam Luca creatur Epiſcopus Auxim. P. F. Conradus ab Innocentio VI. anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo, qui duodecim annos & vltra ibidem laudabiliter præfuit, quibus exactis animam Creatori reddidit. *Vghell. vbi ſup.*

4 Conrado ſuffectus eſt Epiſcopus P. F. Petrus de Maſſeis nobilis Aſculanus anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo tertio, qui octauo ſui regiminis anno in mortem incidens, Aſculi in noſtra S. Petri Martyris Eccleſia ante aram Max. ſepultus eſt tali Epitaphio tumulo appoſito.

Anno Dom. MCCC.LXXXI.
& die 3. Menſis Auguſti.
Hoc eſt ſepulchrum Dom. Petri de Aſculo Epiſcopi Auximani Ord. Prad.

Vghell. vbi ſup.

5 P. F. Auguſtinus Galaminius S. R. E. Card. à Paulo V. anno 1611. creatus ex Recanaten. & Lauretana Eccleſ. ad Auximanam transfertur ab eodem Pont. Max. die 29. April. anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo, quam ſanctiſſimè, primæuos Eccleſiaſticos ſanctos Paſtores emulatus rexit vſque ad annum milleſimum ſexcenteſimum trigeſimum nonũ, quo Iulio menſe ad æternam fœliciratem tranſijt. De quo ſup. in Cardd. num. 40. *Vghell. vbi ſup. in Epp. Auximan. Lauretan. & Recanaten.*

Azoten.

IN Epp. Azoten. adde primo loco P. F. Ioannem de Monte à Martino V. creatum cuius talis fit mentio in M. S. Bzouian. *Io. de Monte Ord. Prad. Epiſcop. Azoten. à Martino V. Florentiæ 2. Non. Septemb. anno* 2. qui fuit nati Redemptoris milleſimus quadringenteſimus decimus nonus.

Bambergen.

IN Bambergen. Epp. fol. 137. poſt *Io.* Ruager adde num. 4. in prædefuncti Ioannis locum conſtituitur Epiſcopus Nathurenſis Suffraganeuſque Bambergenſis. P. Fr. Petrus Ranche à *Paulo Papa III.* die 22. Auguſti anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo ſexto. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. Max.*

Beden.

IN Beden. Epp. fol. 138. dele totum id quod primo loco dicitur, & eſt ſub n. 2. & dicas. P. F. Georgius Pandulius ſit Beden.

den. & Priſcen. Epiſcopus à Bonifacio IX. anno 1404. de quo Bzouiana manuſcripta hæc referunt. *Georgius Fandoſius Ordin. Prad. Epiſc. Priſcen. & Beden. à Bonifacio* IX. *anno* 14.

Beriden.

1 IN Beriden. Eccleſia fol. 140. adde.
2 P.F.Marinus Canti Beriden. & Stephanen. Epiſcop. cõſtituitur à Martino V. anno milleſimo quadringenteſimo decimo octauo ſui pontif. 2. 9. Cal. Decemb. vt diximus ſup. in Stephanen. *Ex Manuſcr. Bzouianis.*

Berzeben.

BErzeben. Eccleſiæ præfectus eſt Epiſcopus à Ioanne XXIII. P. F.. N. de Zmbeke, cuius nomen in Bzouianis M. S. citatis corroſum non legitur, ſequentia autem ita dicunt..... *Zmbeke Ord. Prad. Epiſcop. Berſeben. à Io.* XXIII 8. *Cal. Octob. anno* 5. qui fuit natiChriſti milleſimus quadringenteſimus quartodecimus.

Biduanen.

IN Biduanen. Epp. fol. 141. recenſitis adde primo loco P. F. Matthiam a Bonifacio Papa IX. creatum de quo M. S. ſuprad. ita fantur. *Matthias Ord. Prad. Epiſcop Biduanen. a Bonifacio* IX. 15. *Cal. Auguſti an.* 10. qui fuit Incarnati Verbi milleſimus trecenteſimus nonageſimus nonus.

Caphen.

INter Caphen. Epp. ſupra fol. 154. recenſitos primo loco conſtitue P.F. Bartholomæum Venturam à Bonifacio IX. creatum, teſtibus M. S. Bzouianis ſæpius ſupra cit. *Bartholomæus Ventura Ord. Prad. Epiſcop. Caphen. à Bonifacio* IX. 3 *Calend. Martij anno* 2. qui fuit Chriſti milleſimus trecenteſimus nonageſimus primus.

Carcen.

ECcleſia de las Carchas, ſeu Carcen. à Clemente VIII. ad ſupplicationem Philippi III. Hiſpan. & Indiarum Regis Catholici in Cathedralem erigitur 14. Auguſti anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo quinto, cui datum fuiſſe Epiſcopum P. F. Alphonſum de la Zerda ab Eccleſia Honduren. translatum affirmat Fernandez, vt ſup. in Honduren. Epp. retulimus; at quo anno fuerit translatus, ſilet.

Cathaſien.

CAthaiſienſi Eccleſię in Scotia ſub Metropolit. S. Andreæ datur Epiſcopus P. Fr. Nicolaus *Piſtoris* à Bonifacio IX. anno 1491. 7. Id. Auguſti, quem ita promotum aſſerunt M. S ſæpius repetita. *Nicolaus Piſtoris Ord. Prad. Epiſcopus Cathaſienſis in Scotia prouincia S. Andreæ à Bonifacio* IX. 7. *Id. Auguſti anno* 2. qui fuit reparati orbis milleſimus trecenteſimus nonageſimus primus.

Cephaleditan.

IN Cephaleditanis Epp. ſupra fol. 163. col. 2. lin. 3. à Rege nominatus & electus, atque poſtmodum confirmatus 2. Cal. Aprilis anno milleſimo quadringenteſimo ſexto ab Innocentio VII. de quo memorata Bzouiana M. S. hæc teſtantur. *Iulianus Ord. Prad. Epiſcop. Cephalunen. in Inſula Siciliæ prouin. Meſſanen. ab Innocentio VII.* 2. *Cal. April. anno* 2.

Chiemen.

IN Epiſcopis Chiemen. adde 2. loco P. F. Sebaſtianum Cataneum à Clemente VIII. Chiemen. Epiſcopum anno 1592. inſtitutum, datumque Suffraganeum Archiep. Salisburgen. de quo ibi & in Viglieuanen. cuius Eccleſiæ fuit Coadiutor cum futura ſucceſſione.

Cianen.

IN Inſulis maris Aegei eſt Cianen. Eccleſia cum Termien. perpetuò vnita, cui datus eſt Epiſcopus à Paulo III. anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo die 17. Auguſti P. F. Conſtantinus Iuſtinianus, qui obijt Romæ anno milleſimo quingenteſ. quadrageſimo ſexto, de quo in Termien. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

Cie-

Digitized by Google

Ciethen.

PAter Fr. Nicolaus Cietehen. Epiſcopus à Bonifacio Papa IX. creatur 2. Cal. Decembr. anno milleſimo quadringenteſimo primo, de quo Bzouiana M. S. ſuprad. in hunc modum fidem faciunt. *Nicolaus Ord. Prad. Epiſcop. Ciethen. à Bonifacio IX. 2. Cal. Decemb. anno 12.*

Czereten.

IN Vallachia eſt hæc Czereten. Eccleſia cui duo ſequentes dati ſunt ab Apoſtolica ſede Epiſcopi, primuſque inter illos enumeratur P. Stephanus de Martino à Bonifacio IX... Id. Iunij anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo quarto creatus, de quo M. S. ſuprad. ita loquuntur. *Stephanus Martino Ord. Prad. Epiſcop. Czerethen. in partib. Vallachiæ à Bonifacio IX... Id. Iunij anno 5.*

Alter fuit P. F. Thomas Erneber à Ioanne XXIII. anno milleſimo quadringenteſimo tertio decimo Epiſcopus creatus, de quo M. S. prædicta hæc referunt. *Thomas Erneber Ord. Prad. Epiſcop. Czereten. in partib. Vallachiæ à Io. XXIII.... Auguſti anno 4.*

Demetrien.

PAtrem Fr. Georgium de Argentina, Dimitrien. Epiſcopum creatum nouimus à Bonifacio IX. anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo ſecundo, ex teſtimonio præfatorum Bzouij M. S. in hunc modum. *Georgius de Argentina Ord. Prad. Epiſcop. Dimitrien. a Bonifacio IX. an. 2.*

Herbinen.

PAter Fr. Auguſtinus Iuſtinianus Herbinen. Epiſcopus à Leone Papa X. conſtituitur anno milleſimo quingenteſimo tertiodecimo die 22. Septemb. vt habetur in Act. conſiſt. eiuſdem Pontificis & manuſcript. Vghellianis.

Iſernien.

ISernienſis Ciuitas in Neapolitano Regno vna ex ſeptem Samnij eſt prope vulturnum fluuium, cuius Epiſcopalis Sedes Capuanę Metropolitico iure ſubditur, in ea autem vnicum ex noſtris Epiſcopum præfuiſſe comperimus P. F. Philippum Gezzam de Rufinis ex Pœnitentiario Apoſtolico in Vaticana Baſilica Epiſcopus electus circa annum 1345. qui Preſul digniſſimus multorum Pontificum ſibi gratiam obtinuit, & cum Iſernien. Eccleſiam viginti circiter annis rexiſſet, ad Tiburtinam ab Vrbano V. translatus eſt 6. Id. Decēb. anno 1367. Ab Vrbano VI. cum cuſtos Conclauis eſſet conſtitutus à S. P. Q. R. ad Pontificatum aſſumpto in prima creatione S. R. E. Cardinalis renunciatus eſt anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo ſeptimo ad Tit. S. Suſannæ. Scripſit ſapientiſſimus vir in l. 6. Phiſicorum Ariſtotelis Commentaria doctiſſima. De quo ſup. inter Cardd. *Vghellus Ital. Sac. t. 6. inter Iſernien. Epp.*

Iuſtinopolitan,

IN Iuſtinopolit. Epiſcopis fol. 208. 3. loco adde ante Thomam Stellam. P. F. Bartholomæus à Senica Bergomenſis ex Prouincia Lombardię, vir ſcientia præclarus, atque diuini verbi preco famoſus, Iuſtinopolitanæ Eccleſiæ Paſtor conſtitutus eſt anno mille. quingenteſimo tertio, Lateranenſi Concilio interfuit ſub Leone X. in quo ſeſſionibus 6. 7. 8. & 10. ſubſcripſit. Cum autem impij Lutheri virus ex Germania in alias Chriſtiani Orbis partes illi propinquas ſerpere cœpiſſet, miſſus eſt Bartholomæus ab eodem Pont. Max. anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo, quo in Romana Curia tunc temtemporis Referendarius Apoſtolicus erat, Generalis Inquiſitor cum pleniſſima facultate ad Brixienſem Ciuitatem, eiuſque Diœceſim, ac diſtrictum, vt ſua dignitate, atque auctoritate Lutheranæ hæreſi tanquam murum & ante murale ſe opponeret remque catholicam ab impijs vindicaret, de quo ex Regeſt. S. Inquiſitionis Brixien. à Reuerendiſſimo P. Inquiſitore moderno Mag. Sixto Cerchio in Cathalogo Inquiſitorum ſupra adductorum hæc accepimus. *Anno 1520. Reuerendiſſimus D. Pater Bartholomæus a Senicta Ord. Prædicat. Epiſcop. Iuſtinopolitan.*

San-

Sanctiſs. D. N. Referendarius, & Inquiſitor Generalis Brixiæ &c. At vnico tantum anno ſacram illam præfecturam exercuit; nam ſequenti anno ſucceſſorem habuit Inquiſitorem P. F. Thomam de Triuiado. Fato ceſſit Aprili menſe anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo nono. *Ex eiſdem Regeſt. & Vghell. Ital. Sac. tom. 5.* quem tamen Dominicanum fuiſſe filet.

Legionen. in Hiſp.

IN Epp. Legionen. in Hiſpania primo loco ponendus eſt P. F. Alphonſus Cuſanza à nobis in Epp. Legionen. in Indijs per errorem recenſitus: & P. F. Antonius de Valdeuieſo ibidem ſecundo loco appoſitus, fuit Epiſcopus Nicaraguen. quæ Eccleſia eſt eadem cũ Legionen. in Indijs; quod nobis non innotuerat, eo quia in Conſiſt. Actis huius Eccleſiæ Epiſc. quandoque de Nicaragua, quandoque verò Legionen. in Indijs dicantur, ex quo decepti diuerſas eſſe Eccleſias cogitantes, duos Titulos eidem conſtituimus, nempe 323. Legionen. in Indijs & 420. Nicaraguen.

Litteren.

IN Epp. Litteren. fol. 217. column. 1. ver. 33. adde. Obijtque Romæ, ſepultus in Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam tali memoria eius tumulo proſtante.

D. O. M.
Sebaſtiano Lecauellæ Archiep. Naxien.
Ord. Præd. Chienſi,
qui vixit ann. LIV. menſ. IV. dies XXVIII.
Obijt anno ſalutis MDLXVI.
Id. Nouemb. Io. Comitalis Nepos
ex teſtamento P. Vghell. in Apend. tom. 9.

Lucen.

FOl. 219. lin. 22. col. 2. de Petro de Silua adde, tranſijt deinde ad Eccleſiam Orenſanen. de quo ibi.

Meſſanen.

FOl. 85. col. 2. ver. 3. de Io. Columna poſt gubernauit; adde effectus eſt poſtea Archiepiſcop. Nicoſien. ab Vrbano V. anno 1263. cum eſſet eiuſdem Pontifici Maximi Vicarius in Vrbe.

Mimaten.

INter Mimaten. Epp. fol. 236. retractamus ea, quæ de Guillelmo Durante diximus, falſo Galliæ Chriſtianæ teſtimonio innixi: Nam Guillelmum Durantem Ordinis Prædicatorum habitum aſſumpſiſſe in ſenectute ſua certumeſt ex eius vita à Simeone Maiolo V. I. C. in libro impreſſo Fani apud Iacobum Moſcardum an. 1569. Sanctiſſ. Pio V. dicato, cui titulus. *In Sacroſanctum Lugdun. Conc. ſub Greg. X. Guillelmi Duranti, cognomento Speculatoris, Commentarius.* In quo poſt dedicatoriam Epiſtolam, eidem Pont. Max. exhibitam, ita ſubdit.

GVILLELMI DVRANTI cognomento Speculatoris vita.

Per Simeonem Maiolum, multis auctoribus, & peruetuſtis monumentis collecta.

GVillelmus Duranti Narbonenſi Galliæ ortum duxit; & tametſi non ſatis conſtet clariſſimè, an obſcuris parentibus genus traxerit; tamen vel ipſius teſtimonio compertum eſt eum Biterenenſi Diœceſe oriundũ. Hic primam adoleſcentiam in Italia conſumpſit Bononiæ, vbi litteris, ac moribus Italicis imbutus, breui animum ad omnia vſque adeo verſatilem compoſuit, vt Italum, non Gallum putatum ferant. Bernardi Compoſtellani, & Henrici Secuſiani, qui poſtea Cardinalis Hoſtienſis dictus eſt, auditor aſſiduus tantum ſeſe indefeſſum præſtitit in Sacrorum Canonum ac legum ſtudijs, vt quàm citiſſime eum præceteris excellauiſſe omnes vno ore prædicent, & ab vniuerſo Bononienſi Collegio priuata arduæ quæſtionis examinatione ſeſe approbatum fuiſſe, idem ipſe ſcriptum reliquit. Lauream adeptus, iuri Canonico publicè interpretando operam impendit: primum quidem (vt ſcribit Dipplouataccius) Bononiæ, deinde Mutinæ, quo loco Gratiani decretum commentarijs exornauit, factuſque celebrior ob huiuſmodi publicæ interpretandi profeſſionem ſub, Clemente IIII. Pontifice etiam Narbonenſe, Capellanus, & Palatij auditor generalis efficiebatur

tur circa annum ætatis trigeſimum quartum quo magiſtratu & pie, & integerrime geſto, magnis, multiſque auctus eſt dignitatibus Eccleſiaſticis, canonicatibus ſcilicet Belnacenſi, ac Narbonenſi, cum Carnotenſi Decanatu. Mortuo Clemente Viterbij, & poſt triennalem Sedis Apoſt. vacationem Gregorio X. creato, eiuſque iuſſu coacto Lugduni Concilio generali, Guillelmus ipſius Papæ mandato in Synodo multas conſtitutiones promulgandas curauit, magna, atque efficaci auctoritate: quas vniuerſas ſub Nicolao III, commentarijs exornauit. Cuius Pontificis iuſſu, intermiſſo Palatii auditoris munere Patrimonio Beati Petri æque temporalibus ac ſpiritualibus curis præfectus eſt, & ob ingentes populorum factiones pluribus promulgatis ſtatutis ciuilibus, & Eccleſiaſticis Bononiæ, & tota Romandiolę Prouincia à quibuſcumque vniuerſitatibus, Principibus, ac Baronibus iuramentum fidelitatis exegit Romanæ Eccleſiæ, & ipſius Nicolai III. nomine: Regens enim, rectorue, ac Comes Patrimonii nuncupatus eſt. Sed & Capitaneus generalis in vniuerſa Romandiola, Flaminia, Bononia, & Tuſcia dictus eſt, ſicut & Vrbino, Maſſa Trabaria, Reatinaque Diœceſe, ac aliis multis: Neſolum bene gerendæ Reip. peritiam calluit, verum etiam Re bellica peritiſſimus æque, ac inuictiſſimus extitit. Exercitui etenim præfuit eo bello quod Romana Eccleſia fortiter tunc geſſit aduerſus perduellionis reas Ciuitates Prouinciæ Romandiolæ, atque Flaminiæ, non tamen bello ſemper præfuit, vt Caſtrorum dux fundendo ſanguini, ſed vt militibus ſumptus, atque annonam erogaret, lites componeret, Caſtrorum, claſſiſque negotia ſuo arbitratu perageret, quod vel ipſius teſtimonio compertum habemus: Quum verò Forolimenſes ab Eccleſia Romana deſciuiſſent, nonnullaque oppida oppugnaſſent, a Martino IV. debellatum illos mittitur; ſummaq; ope vſus totam Flaminiam in dictionem Eccleſiæ reſtituit, fautoribuſque perduellionum in Pedemontanos relegatis, obſides accepit illorum filios anno D. 1284. Qua tempeſtate quum Vrbinates Caſtrum Riparum, Maſſæ Trabariæ funditus euertiſſent, hic idem Guillelmus tunc Papæ Nuntius, & Romandiolæ Theſaurarius Romani nominis tuendi cauſa illud ipſum Caſtrum, quod antea in monte ſitum erat, in ipſa planitie conſtrui, ac refici iuſſit, primumque fundamentis lapidem iecit loco ameniſſimo, ac ampliſſima planitie, qua Metbaurus in peninſulæ formam caſtrum circumducit, ſuoque de nomine Caſtrum Durantis appellauit. Cuius rei monumenta marmorea adhuc extãt in ipſius nunc oppidi prætorio. Indeque Comes, ac Marchio nuncupatus eſt, ſicut, & aliàs Comes Gaballitanus dictus eſt. Cumque præterea Epiſcopus Mimatenſis in Gallia Aquitanica promotus eſſet, & non multo poſt tempore aliquot interpoſitis Pontificibus Bonif. VIII. in Diui Petri Cathedra inſediſſet, ab illo ad Rauennatem Eccleſiam tranſferri iuſſus eſt, ſed conſtanti animo tanti Archiepiſcopatus onus repudiauit. Indeque cum iam ſenuiſſet ab eodem Bonif. Nũtius ad Sultanum decretus eſt anno D. 1296. Peregreque proficiſcens, hanc nactus occaſionem ad Sanctiſſ. D. N. Sepulchrum, ſuſcepto Diui Dominici habitu Nicoſiæ, quæ Metropolitana Cypri Ciuitas eſt, clauſit extremum diem, & in Dominicanorum Aede depoſitus, Pridie Nonas Iulij, quo loco in hunc vſque diem Epitbaſium marmore inſcriptum viſitur. Tandem poſt trimeſtre cadauer Romam relatum eſt, & Calend. Nouembr. honorificè inmulatur in Aede Minerua ſacello quo marmoreum monumentum multis carminibus rudiuſculis ornatum adhuc inſpicitur; quæ duo Epitaphia breuitatis gratia omittuntur. Multa vera ſuæ virtutis veſtigia reliquit; Speculum etenim iuris opus ſingulare compoſuit, quod Othoni Cardinali, Innocẽtij IV. nepoti dicarat, qui cum poſtea Pontifex creatus eſſet, & Hadriani V. nomen ſumpſiſſet, iam hunc in Cardinalium cœtum promouendum ſtatuerat, ſed immatura mors ſuperueniens die Pontificatus quadrageſima, omnem concepta ſpei fructum ademit: authoritas tamen hominis ob egregium opus aucta eſt, & omnium conſenſu Speculatoris cognomentum eſt conſequutus, opus ipſum ex aliorum veterum ſcriptis in vnum collectis vniuerſum conſtat, nam vel integros codices tranſtulit. vt in Noctibus Funeſtribus dicturi ſumus. Ideoque Ioannes Andreæ ei grandia furta obijcit, & Corniculam Flacci nuncupat, quamque aliquando eiuſmodi furta, & collaudat, ac imitatur, & iuremerito, quod ex omnium ſententia ſi reliqua vtriuſque iuris bibliotheca deperderetur, hoc vno opere illuſtrari poſſet; tanta enim apud omnes au-

thoritatis eſt, vt ab vtriuſque fori profeſſoribus pater praxis celebretur. Fuit huius Speculi dupplex editio, & altera quæ poſterior fuit longè auctior quam prima. Sub hoc eodem tempore Aureum Repertorium *conſcripſit Speculo quidem breuius, ſed æque vtile, quod Matthæo Vrſina Sanctæ Mariæ in Portico* Diacono Cardinali *dicauerat. Hoc opus ego aliquando euolui peruetuſtis membranis; & iametſi Repertorÿ nomen inſcripſerit, non tamen indicis formam habet, ſed omnifariam titulis conſtat. Cumque vt ſupradiximus Concilio* Lugdunen. *interfuturus eſſet non ſolum elegantem librum edidit, quem de Concilio inſcripſit, ſed etiam ingens volumen quod* Rationale *nuncupauit; Auguſtinus quoque* Picolomineus, *& Dipplonataccius Pontificale Epiſcoporum eidem attribuunt. Peracto præfato Concilio, quaſcumque in eo decretas conſtitutiones optimis commentarÿs exornauit, qui in hunc vſque diem latuerunt, ſicut & Repertorium. Quæ vero ſcripſit in Decretales Greg.* IX. *Nicol.* III. *& in Gratiani decretum alicubi extare hactenus compertum habere non potuimus.*

Manifeſtè igitur affirmat Maiolus, fuiſſe Guillelmum Duranti Fratrem Dominicanum, atque ſub Dominicana toga deceſſiſſe, quod etiam teſtantur, Bzouius citatus à Gallia Chriſt. Onufrius Panuinus in Chronol. Eccleſiaſt. Iacobus Philippus Heremitanus. Prieras in ſumma Silueſtrina verbo *votum*. Plod. parte 2. libr. 1. Luſitan & Fernandez in Bibliot. & nouiſſimè Ioan. Baptiſt. Cantalmaius in Selectanea Sac. Rot. Rom. impreſſa Romæ apud Phęum an. 1639. eum inter Epiſcopos, qui fuere Sacræ Rotæ Auditores ſub litt. b. referens hoc modo. *Guillelmus Durandus Gallus Prouincialis Auditor inde* Epiſcopus *Mimaten. fuit Ord. Prædicat. Speculator nũcupatus, vir exercitatiſſimus, & in vtroque iure peritiſſimus, ac pater practicæ appellatus, fuitque Theologus egregius, &c.*

Corpus huius pręſtantiſſimi Epiſcopi iacet in noſtra Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruã in ſepulchro, muſiuo opere elaborato, in quo in medio reſidet imago B. Virginis Mariæ, à dextris, Sancti Priuati eiuſdem Eccleſiæ Mimaten. ſeu Gabalen. Epiſcopi & Martyris, cuius feſtum die 21. Auguſti celebratur, cum hac inſcript. *S. Priuatus* ipſo Guillelmo in pontificalibus ante eum genuflexo; a ſiniſtris verò, S. Patris Dominici, cum alia inſcriptione. *B. Dominicus*; & ipſius iacẽtis effigies inſculpta in marmore, gentilitiaque ſtemmata viſuntur, ſequenti elogio.

Hoc eſt ſepulchrum
Domini Guillelmi Durantis
Epiſcopi Mimatenſis.
Io. filius Mag. Coſmati fecit hoc opus.

In tabula marmorea verò infra ſepulchrum ſequantia leguntur carmina.

Hic iacet egregius doctor Præſul Mimatẽſis
Nomine Duranti Guillelmus regula morum
Splendor honeſtatis, & caſti candor amoris.
Altum conſilÿs, ſpatioſum, mente ſerenum,
Hunc inſignibat immotum turbine mentis:
Mente pius, ſermone grauis, greſſuq; modeſtus
Extitit infeſſus ſuper hoſtes more Leonis
Indomitos domuit populos, ferroque rebelles
Impulit, Eccleſiæ victos ſeruire coegit.
Comprobat officÿs, paruit Romania ſceptro
Belligeri Comitis Martini tempore Quarti.
Edidit in iure librum, quo ius reperitur
Et ſpeculum Iuris, & patrum Pontificale
Et rationale diuinorum patefecit.
Inſtruxit Clerum ſcriptis, monuitq; ſtatutis
Gregorÿ Deni, Nicolai ſcita perenni
Gloſſa diffudit populis, ſenſuſque profundos
Iure dedit mentes, corpus luce Studentium,
Quem memori laude genuit Prouincia dignũ
Et dedit à Podio Miſſonæ Diœceſis illum:
Inde Bitterenſis præſignis carica Papæ
Dum foret Eccleſiæ Mimatenſis ſede quietus:
Hunc vocat Octauus Bonifacius, altius illum
Promouet, hic renuit Rauennæ præſul haberi.
Fit Comes inuictus ſimul tũc, & Marchio tãdẽ
Et Romam redÿt Domini ſub mille trecentis,
Quatuor amotis annis tumulante Minerua.
Surripit hunc feſtiua dies, & prima Nouẽbris.
Gaudia cum Sanctis tenet omnibus inde
Sacerdos
Pro quo perpetuò datur hac celebrare Capella

Ex quo Epithaphio mendum eorum cognoſcitur, qui Guillelmum deceſſiſſe poſt annum 1328. tradidere. *Ex Maiolo, Gallia Chriſt. tom. 3. & Auctoribus ſup. relatis.*

Nicoſien.

FOl. 91, col. 2. ver. 14. de *Io.* Columna: adde, vbi dicitur ſexageſimo tertio, translatus ab Vrbano V. ex Meſſanenſe Eccleſia, cum eſſet in Vrbe eiuſdem Pont. *Max.* Vicarius.

Nucc-

Digitized by Google

Nucerinen.

FOl. 250. linea 40. adde: *Ex Lucerinia Eccleſia titulari translatus.*

Paphen.

FOl. 260. tit. 45. ädde primo loco. P. F. Simonem de Balcinola Paphensē Epiſcopalem ſedem regendam ſuſcepiſſe, idq; accidiſſe circa annum milleſimum quadringenteſimum octuageſimum quintum, affirmat Plodius ex Sampaio de Vir. Illuſt. Ord. par. 2. lib. 3.

Philadephiæ.

FOl. 263. col. 2. in fine adde. P. F. Raymundum Italum nuncupatum.

Samen.

INter Sarnen. Epp. adde vltimo loco. P. F. Sixtus Maria Perontus S. Theol. Mag. in cœnobio S. Dominici de Neapoli ad Ordinem receptus, ab Alexandro Papa VII. Sarnen. Epiſcopus conſtituitur die 5. Maij anno 1666.

Strongulen.

INter Strongulen. Epſicopos fol. 300. col. 2. lin. 5. adde, translatus eſt ab Alexandro VII. die 8. Apr. an. 1663. ad Eccleſiam S. Agathæ, deceſſitque Neapoli 2. Maij eiuſdem anni, in noſtra Eccleſia Mōtis Dei electa ſibi ſepultura.

Vaſaten.

SVb Auſcien. Metropoli in Gallia eſt Vaſatenſis Eccleſia, cui vnicum ex noſtris Prædicatoribus præfuiſſe Antiſtitem adinuenimus. P. F. Raymundus de Fillia Mag. in Sac. Theol. ex conuentu Carcaſſonen. Vaſatenſis Ep. creatus eſt 28. Ianuarij anno 1455. à Nicolao Papa V, qui anno 1431. Prouincialis Toloſanus electus nouem annos eidem prouinciæ optimè præfuerat. Prior Monaſterij nobiliſſimi Prulliali effectus, Carcaſſonen. primò, Toloſanus deinde Inquiſitor euaſit, ac tandem ad huius Eceleſiæ regimen aſſumptus eſt. de quo Gallia Chriſtiana inter Vaſaten. Epp. ſub num. 32. ſilet tamen vt ſæpæ ſæpius ſolet, Dominicanum fuiſſe, quod apertè teſtantur monumenta Inquiſitionis Toloſanæ nobis miſſa.

Veglien.

VEglienſi Eccleſiæ in Sclauonia ſub Metrop. Iadren. præfuiſſe vnum ex noſtris Præd. comperimus, Albertum Duimium de Clericis Catharenſem, quem nos ex mala impreſſione cuiuſdam codicis Cōcilij Tridentini ſupra, *In Concil. Trid.* male nominauimus Albertum Dumium Epiſcopum Belenſem, cui ipſe interfuit. *Ex Act. eiuſd. Concilij Trid.*

Venuſin.

FOl. 319. in Venuſin. Epp. poſt Hyacinthum Taruſium adde.

Præfatis Epiſcopis ex Ordine noſtro aſſumpits Hyacinthus Taruſius tale monumentum poſuit.

V. T. D.
DD. Epiſcopis Venuſinis.
ex Ord. Prædic. aſſumptis.
AVGVSTINO de Benevento
viro inclito, a Io. XXII.
5. Aug. an. MCCC.XIX.
PAVLO Oberto Bergomenſi
viro Sanctiſſimo, a Pio V.
22. Martij anno MDLXVII.
VINCENTIO Calci de Soncino.
Magiſtro celebri, a Gregorio XIV.
18. Febr. anno MDLXXXXI.
FR. HYACINTHVS Taruſius Vrbevetanus
eiuſdem Ord. Prædicat.
nouiſſimus Epiſcopus Venuſinus
ab Innocentio X. Pont. Max.
5. Octob. anno MDCLV. creatus
tantorum Paſtorum memoriam
in poſteros conſtabilsturus
Monumentum poſuit
Anno a Virg. partu MDCLXVI.

Veſtani.

FOl. 322. col. 1. lin. 10. adde poſt Mineruam: non autem obijt anno 1583. vt inquit Vallus, ſed 1589. vt teſtatur Abb. Vghell. in Appendice Ital. Sac. tom. 9. ap-

posita, atque noster emortualis liber S. Mariæ super *Mi*neruam signat. A. in quo fol. 44. ita dicitur. *Monsig. Fr. Tomaso Malatesta da Camerota Vescouo di Veste dell' Ord. nostro, e Prouincia di Napoli, fu sepolto nella nostra Chiesa nella tomba de nostri Padri Sacerdoti, come li altri Padri, hauendo così lasciato sua Sig. Reuerendiss. questo dì 16. Settembre 1589. fù portato & la matina seguente fù sepolto: Cuius anima &c.*

Vmbriaticen.

VMbriaticensem Ecclesiam in Calabria, quæ *Me*tropolitanæ S. Seuerinæ subditur, vnicum ex nostris Prædicatoribus Episcopum rexisse comperimus P. F. Thomam Tomassonum, qui in Romano cœnobio S. Mariæ super Mineruam nostro Dominicano habitu indutus, in sacris literis ita profecit, vt tam in suggestu, quàm in cathedris effulserit; ea propter magistrali laurea insignitus, ab Innocentio Papa X. ad Vmbriaticensem insulam assumi promeruit 8. Ianuarij anno 1652. At cum bonus Pastor quorundã laxatos mores frenare niteretur, molestias non modicas passus, tandem tertio sui regiminis anno, non sine propinati veneni suscipione, dies suos compleuit 25. Octobris anno 1654. ætatis suæ 39. in Cathedrali sepulturæ traditus. Scripsit librum, cui titulus.

Decretorum Apost. Sedis.
Conciliorum. Sac. Congregationum
& Patrum Aurea Catena.

qui in lucem prodijt Romæ anno 1654.

per Ignatium de Lazaris. *Vghell. Ital. Sac. tom. 9.*

Teatin.

INter Cardd. fol. 33. dum agitur de Nicolao Schomberg. in eius elogio super tumulum appositio. *ex Sueuis Smisnensibus* adde *Germaniæ populis*, deinde sequitur, *oriunde*, quæ quidem verba, sicuti & reliqua, prætereuntium pedibus ferè omnino deleta sunt, quod & in elogijs Cardinalium Thomæ de *Vi*o Caietani, ac Thomæ Badiæ contigit; at vt tantorum virorum de Ordine nostro, de Ecclesia, deque toto Christiano orbe optimè meritorum, sepulchralis memoria inter mortales perennet, huius operis Author iterato cælaturæ opere, eadem elogia restituenda voluit hoc anno 1666.

Fol. 360. col. 1. versu 19. adde. Hugo autem prædictus Apocrisarius ex nostris, fuit Hugo de S. Theodorico, quem de S. Charo communiter dicunt: ita enim refert Fernandez noster in Concertat. Prædicat. sub anno 1233.

Treuicanus.

PAter Fr. Petrus de Portello Cathalanus Aragonum Regi à sacris confessionibus instituitur Episcopus Treuicanus à Ioanne XXII. *Magi*stro Generali Ordinis existente Herueo, circa annum 1320. vt testatur Olmeda in vita eiusdem Herueï.

APPEN-

Digitized by Google

APPENDIX
Ad II. Partem.

Collectores Spoliorũ Apoſt.

ADde P. F. Simon de Puteo in Peruſina vniuerſitate Magiſter S. Theologiæ inſignis Friderici Regis Siciliæ Regius Capellanus & Quæſitor fidei Generalis in Sicilia ab *Vrbano V.* inſtitutus, nec non Spoliorum Apoſtolicorum Collector, atque ibidem Nuntius creatus eſt, & ab *Vrbano VI.* Catanen. Epiſcopus tandem conſtitutus anno 1378. *Pirr. Sicil. Sac. in Epp. Catanen. num. 36.*

In Concil. Lugdunen. II.

FOl. 370 col. 2. poſt §. *Vires* & lin. 25. adde. In Cœlum ſublato D. Bonauentura ſepultoq; in Fratrum ſuorum cœnobio eiuſdem Lugdunen. ciuitatis illius funerales exequiæ ſolemni pompa celebratæ ſunt, adſtantibus Concilij Patribus cunctis cum Gregorio Pont. Max. & noſter Card. Ep. Oſtien. Petrus de Tarantaſia miſſam ſolemnem celebrauit, atque inter miſſarum ſolemnia orationem ad Patres & populum ſumpto themate : *Doleo ſuper te Frater mi Ionat ha' &c.* habuit. Et Gregorius mandauit in Concilio omnibus Prælatis Eccl. cunctiſq; in Chriſtiano Orbe Sacerdotibus, vt quilibet eorum vnũ miſſæ Sacrificium pro anima eiuſdem D. Bonauenturæ, aliudque pro ijs omnibus, qui accedendo, permanendo, atque redendo à Concilio ex hac vita migraſſent offerret. *Caſtillus par. 1. libr. 3. cap. 39. Fernandez in Concertat. ad annum* 1274.

In Concilio Conſtantien.

1 FOl. 373. col. 2. ver. penult. vbi recenſetur Antonius Ponticorona Ep. Cephaledit. (non dum enim ad Agrigen. tranſierat) adde, ſub quo tit. ad Concilium acceſſit, in cuius actis ſeſſ. 30. ita legi aſſerit Pyrrhus Sicil Sac. in Epp. Cephaledit. n. 24. *Die Mercurÿ decima menſis Martÿ fuit ſeſſio generalis in maiori Eccleſia Conſtantien. ſolemniter celebrata, in qua quidem ſeſſione R. P. Dom. Antonius Epiſc. Cephaladenſis officiũ miſſæ de Spiritu Sancto deuote decãtauit.*

2 Fol. 376. col. 2. in fine adde. Cæterum S. Vincentius id præſtitit non ſolum ex ardentiſſimo zelo vnionis Eccleſiæ, verum & ad inſtantiam Patrum Conſtantien. Concilij eius ſanctitatis fama omnium per ora volitante allectorum : nam vt verbis vtamur lectionis 9. matutinalis eiuſdem *Patres quoque Concilÿ Conſtantienſis plurimum ei detulerunt, honorifica ad eum legatione deſtinata*, hoc eſt ſuper quędã dubia circa noui Pont. electionem, veterumque trium abolitionem, atque Benedictum in ſua obedientia XIII. dictum, apud quem confeſſarij, Sacrique Palatij Magiſtri muneribus fungebatur, ad abdicandum à ſe prętenſum pontificatum, Regemque Aragoniæ ad execrandum eundem Benedictum induceret, quod ipſe vna cum P. F. Didaco Tamarenſe illius confeſſario, pariter ex noſtris, fideliſſimè præſtitit, ita vt Rex publico decreto vetuerit ſub grauibus pœnis ne vllus impoſterum in ſuis Regnis eidem Benedicto obſequium præſtare, mandatiſque illius obtemperare, auderet. *Fernandez in Concertat. Prædicat. anno* 1415.

In Concilio Piſano.

FOl. 372. col. 2. poſt ver. 27. adde. Enumerantur autem ſequentes Theologi ab Vghello inter Archiepp. Piſanos ſub num. 65. qui Magiſtrum Generalem Thomam de Firmo comitati ſunt ad Concilĩ.

Mag. Simon de Piſis Regens in Conuentu Florentino.

Mag. Michael de Florentia Vicarius nationis Tuſciæ.

Mag. Iacobus de Piſis.

Mag. Leonardus de Florentia.

Mag. Andreas de Prouiuincia Poloniæ Regens Cracouien.

Mag.

Mag. Ardizonus de Padua Prior Patauinus, & Vicarius Generalis Prouinciæ S. Dominici. *Vghell. vbi ſup.*

In Concilio Lateranen. vlt.

FOl. 383. col. 2. inter eos, qui eidem aſſidère, adde. Bartholomæus à Senicia Ep. Iuſtinopolitanus eidem Concilio interfuit ſub Leone X. eiuſque primæ ſeſſioni, quæ in ordine Concilij 6. fuit, nec non ſequentibus 7. 8. & 10. in hunc modum ſubſcripſit. *Bartholomæus Ep. Iuſtinopolitanus.* dequo in Inquiſit. Brixien. Ex *Act. eiuſd. Concilij*.

P. F. Auguſtinus Iuſtinianus Ep. Nebien. à Leone X. creatus, & ipſe huic Sacroſantæ Synodi adſtitit, qui ſeſſionibus 11. & 12. ſe in hunc modum ſubſcripſit. *Auguſtinus Ep. Nebien.* & ad eam Synodū cum Benedicto Iuſtiniano Epiſcopo Chienſe, qui in antecedentibus ſeſſionibus ſubſcriptus legitur, Theologus acceſſerat, vt in Nebien. Epp. referimus. *Ex eiſd. Act.*

P. F. Thomas de Vio Caietanus ſeſſionibus omnibus Concilij ſubſcripſit, ſexta excepta, quæ prima fuit ſub Leone X. die Mercurij 27. Aprilis anno 1513. celebrata, ipſo extra Vrbem tnuc exiſtente, & ad Capitulum Generale Ianuæ celebrandum properante, ab eodem Leone Pont. Max. Patribuſq; Concilij in ſeſſ. 6. delectus vnus ex Patribus pro rebus pacisvniverſalis cōponendæ inter ChriſtianosPrincipes, atque ſchiſmatis extirpatione. *Ex eiſdem Actis*

Nuntij Apoſt.

INter Nuntios Apoſt. fol. 359. dum de Vincentio Iuſtiniano agitur, adde Apoſtolicas Pij V. litteras Hiſpaniarum Regi datas quæ ſunt ſequentis tenoris.

Chariſſimo in Chriſto Filio noſtro PHILIPPO Hiſpaniarum Regi Catholico.

PIVS PAPA V.

Chariſſime in Chriſto fili noſter,

DIlectum filium magiſtrum Vincentium Iuſtinianum Ord. Prædicatorū Generalem, virum nobis probatiſſimū, quibuſcum de rebus, ad animarum ſalutem, publicamque vtilitatem magnopere pertinentibus, ad Maieſtatem tuam mittimus, eum pro ſua eximia in Deum omnipotentem pietate, & erga nos, ſanctamque hanc Sedem reuerentia benignè vt accipiat attenteque audiat, eiq; ſecum loquenti eandem fidem habeat, quam nobis haberet, Maieſtatem tuam vehementer rogamus, à qua illud quoque petimus, vt illum negotijs, quorum cauſa a nobis miſſus eſt, benè, vt ſperamus, celeriterque expeditis, quam primum ad nos remittat, vt eo abſente Religio ſua, quam nos etiam profitemur, quàm minimum fieri poteſt, detrimentum patiatur. Erit id nobis gratiſſimum. Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die X. Octobris 1569. Pontificatus noſtri anno quarto.

Eidem Iuſtiniano in Hiſpaniam proficiſcenti S. Carolus Borromeus ſequentem epiſtolam ſcripſit, continentem ea negotia ad Mediolanen. ſuam Eccleſiam ſpectantia, quæ cum eodem Philippo Rege tractanda erant.

Al molto Reu. in Chriſto P. come fratello il P. Gener. di tutto l'Ordine di S. Domenico in Spagna.

MOlto Reu. in Chriſto Padre come fratello. Hauendomi N. S. per ſua humanità fatto dar parte della commiſſione che V. P. R. porta per Spagna, particolarmente ſopra il gouerno di queſta Chieſa di Milano, che hora ſta poſta in tanta perturbatione da queſti miniſtri Regij, ne hò preſo molto contento, & ferma ſperanza, che Dio voglia cauar qualche buon frutto da queſta andata di V. P. a gloria di ſua Diuina Maeſtà & quieto gouerno della Chieſa ſua. Et però conforme anche al ricordo di S. Beatitudine ſtarò impiegādo le mie orationi quali ſi ſiano in aiuto della negotiatione di V. P. R. ſperando che N. S. Dio per mezzo del paterno zelo di S. Santità, & della pietà di coſi religioſo & Catholico Rè, & della prudentia, & valore di V. P. ci habia à conſolar di vn eſito felice dei negotij, che hà da hauere. Il che piaccia à ſua diuina Maeſta che ſia. Et anchora che delle coſe di queſta Chieſa, & delle controuerſie, che pendono con queſto Senato ella ſia partita informata di Roma, tut-

Digitized by Google

tuttauia hò voluto con queſta farle ſapere, che ſe in eſſe deſiderara che ne le ſia dato maggior lume, lo potra hauere da Monſign. Nūtio, al quale ſi è dato auuiſo, & ſi da di mano in mano di tutte le occorrenze di quì. Et parmi che con queſto accidente vltimo, che mi è occorſo, V.P. hauerà largo campo di moſtrare a ſua Maeſtà gli incōuenienti che ſegnono dal mal procedere di queſti ſuoi Miniſtri nelle coſe Eccleſiaſtice, & dalla conniuentia loro in non far ſeuera dimoſtratione contra quelli, che hanno offeſo, & violata la dignita, & auttorità Eccleſiaſtica tanto apertamente come in particolare s' è viſto nell' inſulto della Scàla, il quale hanno più toſto cercato di coprir, & di diffender, che altrimenti, tra gli altri molti pregindicij, & impedimenti, che hanno cauſato al libero eſſercitio di queſto foro Eccleſiaſtico, & del miniſterio mio paſtorale con quel bando, che hanno publicato ſopra'l quale hauerà viſta la ſcrittura, che ſi mandò a Roma, & ſi è mandàta anche in Spagna data al Duca quì, & al Preſidente del Senato per dedurli a notitia tutti gli inconnenienti, & ruine delle anime, che occaſionalmente procedano da detto bando, li quali diſordini andaranno adoſſo all' anima di Sua Maeſtà ſe non cerca di farne quella dimoſtratione, che conuiene alla pietà dell' animo ſuo. Et a V.P.R. con tutto l' animo mi raccommando. Da Milano a 30. di Nouembre 1569.

Di V. R.

Come Fratello il Card. Borromeo.

Pęnitentiarij D. Papæ.

FOl. 470. col. 2. poſt lineam 17. adde. Ludouicus Gomes Sarnen. Epiſcopus Auditor Sacri Palatij, atque Sacræ Pœnitentiariæ Regens, in ſuis Commentarijs in Iudiciales regulas Cancellariæ impreſſis Lugduni apud Nicolaum Edoardum anno 1558. §. *Sac. Pęnitentiariæ officij variatio* hæc de antiquis Pœniteutiarijs D. Papæ refert. *Apparet igitur ex prædictis quanta fuerit ſtatus primi Rotæ variatio, quanta ſtyli antiqui viciſſitudo, quæ magis etiam cernitur in officio Sacræ Pœnitentiariæ, cuius immerito ſum Regens. Illud etiam Pœnitentiariæ officium in Eccleſia primitiua communiter a pluribus immaculatæ vitæ, & ſcientiæ eruditione ſimplicibus Confeſſoribus cum magna auctoritate, ac ſummo honore regebatur, vt Caſſiodorus, & Socrates, & Sazomenus in hiſtoria Eccleſiaſtica teſtantur; & ita Pœnitentiarij in Eccleſia venerabiles, & conſpicui erant, vt reprehendi a Benedicto XII. meruerint Auinione anno pontificatus eius 4. quare pileum, vt Protonotarij, equitando non portarent; & inde euenit quod Pœnitentiariorum ſenior, quem hodie Decanum, ſeu priorem appellant, mitram Papæ, quam hodie Decanus Rotæ, & publicè Rochetum ſicut alij Curiæ Romanæ Prælati geſtare ſolebat, vt in quodam peruetuſto membrano libro pęnitentiariæ Apoſtolicæ apud S. Petrum ſcriptum inuenimus. Ad tantumque honoris culmen hæc Pœnitentiariorum cura deuenit, vt non dedignarentur olim quindecim Cardinales illud munus ſubire, vt Papa Benedictus XII. refert ſe in quodam antiquo libro habuiſſe ſcriptum. Ex quibus liquidè apparet tunc Cardinales Pœnitentiariorum curam geſſiſſe, a qua, creſcentibus poſtea Eccleſiæ facultatibus, fuerunt exempti, vt idem Benedictus Papa refert. Si quid etiam grauis negocij Pontificibus agendum occurrebat, id facile Pœnitentiarijs idoneis committebatur. Poſtquam verò cura Sacri officij Pœnitentiariæ vni Cardinali demandata fuit, totus ille communis Pœnitentiariorum honos, tota denique confeſſorum ſubordinario, & reciproca cura periere, ac ſimul cum officio ad vnum tantum Cardinalem, quem Maiorem Pœnitentiarium appellarunt, deuenit: Sic enim variat fortuna vices.*

APPENDIX
Ad III. Partem.

Inquisitores Bononiæ.

P. F. Florius *Vicentinus* erat *Inquisitor* de anno 1291.
P. F. Guido *Vincetinnus*
P. F. Manfredus Parmensis
P. F. Guido Parmensis
P. F. Nicolaus Zascherius Bononiensis.

Hi quinque colliguntur ex libro magno in pergameno, qui est antiquior omnibus, qui reperiũtur in Archiuio Sancti Offitij & immediatè sibi successerunt vsque ad annum 1310. à quo anno vsque ad an. 1356. nullus liber, aut scriptura inuenitur, ex quo possint haberi nomina Inquisitorum. Deinde fuere Inquisitores.

P. F. Paulinus de Foroliuio anno 1356.
P. F. Io. de Pisauro anno 1364.
P. F. Leonardus de Florentia an. 1408.
P. F. Benignus de Ripis anno 1418.
P. F. Gaspar Petri de Bononia an. 1442.
P. F. Conradus de Alemania an. 1451.
P. F. Dominicus de Catalonia an. 1451.
P. F. Petrus de Maioricis anno 1452.
P. F. Gabriel de Barchinona anno 1460.
P. F. *Vercellinus* de *Vercellis* an. 1464.
F. F. Hieron. Parlasca Cumanus an. 1465.
P. F. Bartholomæus de Montagnano anno 1466.
P. F. Io. de Sancto Miniato anno 1467.
P. F. Simon de Nouaria anno 1468.
P. F. Michael de Hollandia anno 1474.
P. F. Bartholomæus Comasius de Bononia anno 1478.
P. F. Dominicus de Garignano Veron. anno 1485.
P. F. Vincentius de Castro nouo an. 1491.
P. F. Io de Tabia anno 1494.
P. F. Hieron. Viglieuanensis an. 1513.
P. F. Eustachius de Platesijs Bononien. anno 1517.
P. F. Franciscus de Ferraria anno 1519.
P. F. Stefanus de Fuscharariis Bonon. anno 1526.
P. F. Thomas Maria *Beccadellus Bon.* anno 1543.
P. F. Hieronymus de Muzarellis *Bononiensis* anno 1547.
P. F. Leander Albertus anno 1550.
P. Fr. Reginaldus Herluis Mantuanus anno 1552.
P. F. *Eustachius* Luccarellus *Bononiensis* anno 1554.
P. Fr. Antonius *Balducius* Forliuiensis anno 1560.
P. F. Innocentius de Mutina ãn. 1571.
P. F. Aurelius à Martinengo anno 1574.
P. Fr. Angelus Mirabinus Fauentinus anno 1574.
P. F. *Elisæus* Capis Venetus anno 1580.
P. F. Antonius Spadinus de Foiano anno 1591.
P. F. Stephanus de Cento anno 1596.
P. Fr. Petrus Martyr Festus Vrceanus anno 1600,
P. Fr. Thomas Istrianus à Pisauro anno 1602.
P. F. Paulus de Vicarijs à Garesio anno 1609.
P. F. Prosper *Bagarottus* à Florentiola Placentinus 1643.
P. Fr. *Vincentius* Pretus à Serauallo anno 1645.
P. F. Petrus Maria Paserinus à Sextula anno 1650.
P. F. Guiglielmus Focus Comensis anno 1652.

P. Magist. Fr. Io. *Vincentius* Paulinus à Garresio Pedemõtanus vir doctrina, pietate, atq; in rebus ad sac. Inquisitionis tribunal spectantibus versatissimus, post Foci decessum *Bononiensis* Inquisitor delectus est anno millesimo sexcentesimo sexagesimo, qui cum sui & Ordinis laude, atque bono viuit hoc anno, quo hæc scribimus 1666. habens in Inquisitionis munere Generalẽ *Vicarium* P. Magistrum *F.* Paulum Hieronymum de Garresio, virum inclitum tanto munere, ac maioribus dignum, ex quibus supradicta omnia recepimus, à Monumentis eiusdem Sanctæ Inquisitionis deprompta.

INDEX

Digitized by Google

INDEX

NOMINVM ILLVSTRIVM VIRORVM

De quibus in hoc Opere agitur.

A

ABram Siladehouski Ep. Citren. pag. 170. Kelmen. 182.
Adam Leyns Epiſc. Andachaden. 620.
Adam Nemauſenſis Ep. Siluanecten. 296.
Adam de Scotia Ep. Candidæ caſæ 154.
Adeodatus Piccinus Ep. Buzen. 148.
Adimarus Hiſpanus Ep. Abulen. 113. Orator Regis Hiſp. ad Greg. X. 492.
Adimarus de Rupe Ep. Bethleemitan. 141.
Adimarus Ep. Oſchen. 252.
Adimarus Fabri Ep. Gebennen. 196.
Adrianus Polonus Ep. Poſnainen. 270.
Adrianus Valeticus Ep. Iuſtinopolit. 208. in Concil. Trid 393.
Adrianus SzhausKi Ep. Ennen. 190.
Adrianus de Vrbeueteri Pœnit. Ap. 485.
Aicardus de Antimiano Archiep. Mediolanen. 84 Ep. Nouarien. 250.
B. Albertus Magn. Ep. Ratiſponen. 270.
Albertus Boſon. Ep. Auximat. 621.
Albertus de Brixia in Ep. Brixien, 146.
Albertus de Aguayo Ep. Aſturicen. 133.
Albertus Ep. Calamonen. 150.
Albertus de Terracina Ep. Fundan. 195.
Albertus Polonus Ep. Poſnanien. 269.
Albertus Cacamo Ep. Liparen. 216.
Albertus de Natis Ep. Nicopolien. 248. Suffrag. Melphiten. 233.
Albertus de Vſti Ep. Miltonen. 235.
Albertus Diuinius Ep. Modruſien. 239.
Albertus Boſchettus Ep. Mutinen. 243.
Albertus Kaeſchen. Ep. Sidonien. 265.
Albertus Dragus Ep. Termulan. 306. Cõmiſſ. S. Inquiſit. 544.
Albertus de Secinia Suffrag. Gneſnen. 76. Ep. Theodoſien. 307.
Albertus Nuntius Apoſt. 353.
Albertus de las Caſas Proc. Ord. 466.
Albertus Fleche Pœnitent. Ap. 488.
Albertus Chelius Inquiſit. Cremon. 566.
Albertus Tragniolus Inquiſit. Ianuen. 589.
Albertus de Lãcicia Inquiſit. Poloniç 607.
Albertus Plocen. Inquiſit. Poloniæ ibid.
Aldobrandinus de Caualcantibus Ep. Vrbeuet. 326. Vicarius Papalis. 339.
Alexander Vngarus Archiep. Creten. 71.
Alexander Bacca Ep. Aſſauen. 621.
Alexander Italus Ep. Tefelicen. 305.
Alexander Filodorus Ep. Tiphernas 309.
Alexander de Franciſcis Ep. Foroliu. 193. Viceprocurat. Ord. 468.
Alexander Nunt. Apoſt. 353.
Alexander de le grotte Pœnit. Ap. 484.
Alexãder dePadula Inquiſit Neapol. 602.
Alexius Inquiſit. in Germania 581.
Alexius Phytzel Inquiſit Salisburg. 607.
Algyſius de Roma Nunt. Apoſt. 353.
Almaſius Ep. Culmen. 183.
Aloyſius de Roxiate Ep. Bergomen. 139.
Alphonſus de Motufar Archiep. Mexic. 86.
Alphonſus Guerra Ep. de la Plata 266. de Paraguai 260. Mechoacan. 230.
Alphonſus Hiſpanus Ep. Ciuitaten. 172. Ambronen. 123.
Alphonſus Burgenſis Ep. Conchen. 178. Corduben. 179.
Alphonſus de Hortigoſa Ep. Gadit. 195.
Alphonſus de la Zerda Ep. Honduren. 203.
Alphonſus de S. Cypriano Ep. Libar. 214. Suffrag. Zamorren. 328. Orator Regum Hiſpan. 495.
Alphonſus de Grouero Ep. Platen. 266.
Alphonſus Cuſanza Ep. Legionen. 213. Orenſan. 252. Salmanticen. 282.
Alphonſus Enriguez Ep. Oxomen. 254. Placentinen. 265. Malacitan. 224.
Alphonſus de Burgos Ep. Placẽtinen. 258. M. Cappellan. Reg. Hiſp. 496.
Alphonſus de Talauera Ep. Truxillen. 314.
Alphonſus de Santillan. Ep. Quiten. 270.
Alphonſus de Oieda Inquiſit. Hiſpal. 586.

Alphonſus de Oieda Inquiſitor Hiſpalen. 586.
Alphonſus de S. Cypriano Inquiſit. Valliſoletan. 616.
Aluarus Oſorius Ep. Aſturicen. 133.
Amator Hiſpanus Ep. Oſchen. 252.
B. Ambroſius Sanſedonius electus Ep. Senen. 99. Nunc Apoſt. 354. Lector Sac. Palatij 460.
Ambroſius Gozzeus Ep. Stagnen. 299.
Ambroſius Palumbus Ep. Veſtan. 322.
Ambroſius Corduba Ep. Tropeien. 314.
Ambroſius de Abiate Ep. Mitelinen. 238.
Ambroſius Saluius Ep. Neritonen. 247.
Ambroſius Aldegattus Ep. Caſalen. 157.
Ambroſius Buticella Ep. Auricen. 135.
Ambroſius de Neapoli Ep. Aruen. 132.
Ambroſius de Florentia Ep. Arminen. 131.
Ambroſius Viola Ep. Laquedonien. 210.
Ambroſius Fracaſſinus Ep. Polen. 267.
Ambroſius Catharinus Ep. Minoren. 237. Archiep. Compſan. 68. in Concil. Trid. 392.
Ambroſius Pelarges in Concil. Trid. 393. Orator Elect. Treueren. ad Concil. Trident. 495.
Ambroſius de Arctardis Inquiſit. Brixien. 560.
Andreas à Dyrachio Archiep. Raguſin. 95.
Andreas de Vdine Archiep. Crainen. 71.
Andreas Græcus Archiep. Coloſſen. 67. in Concil. Conſtantien. 377. Ferrarien. 371. Florentin. 380. Orat. in Baſileen. 378.
Andreas Vngarus Archiep. Antiliaren. 52.
Andreas de Antonio Ghezzio Archiep. Antibaren. 52. Orator Reg. Hung. ad Bened. XI. Pont. Max. 493.
Andreas Albalatius Archiep. Valentin. 110.
Andreas Turrianus Archiep. Ianuen. 79.
Andreas Furnarius Archiepiſcop. Theban. 104.
Andreas Balaguer Ep. Albarazin 118. Orolen. 251.
Andreas de Doria Ep. Andren. 123. In Concil. Baſileen. 372.
Andreas Vngarus Ep. Boſnen. 144.
Andreas Xeram Ep. Elphimen. 189.
Andreas Ep. Chiquien. 209.
Andreas de Caſſo Ep. Legionen. 213.
Andreas de Vbilla Ep. Mechoacan. 232. Chiapen. 166.
Andreas Boncarinus Ep. Mileuitan. 235.
Andreas de Venetijs Ep. Sattianen. 290.
Andreas Iuſtinianus Ep. Inſulanen. 206. exam. Epiſc. 404. Commiſs. S. Inquiſitionis 544.
Andreas de Piſis Ep. Sutrin. 302.
Andreas de Piſis Mag. Sac. Palatij 437.
Andreas Turrianus Pœnitent. Apoſt. 474.
Andreas de Albalate Mag. Cancell. Reg. Arag. 490.
Andreas Loſimer Orator S. Ludouici Regis 491.
Andreas Portulaca Inquiſit. Brixien. 560.
Andreas Inquiſit. Leopolien. 607.
Andreas Ros Inquiſit. Valentin. 615.
Angelus Acciaiolus Ep. Aquilan. 127. Caſſinen. 158. Magiſter Cancell. Reg. vtriuſque Sicil. 490.
Angelus Maidalchinus Ep. Aquinas 127. S. Seuerini 288.
Angelus de Bario Ep. Bitecten. 143.
Angelus Caſarinus Ep. Caprulen. 155.
Angelus Baronius Ep. Catharen. 161. & Clugien. 175.
Angelus Ranucius Ep. Clodien. 173.
Angelus de Spalatro Ep. Curzulen. 184.
Angelus Cataneus Diaccetus Ep. Feſulan. 193.
Angelus Corpoſanto Epiſcop. Gallipolit. 196.
Angelus de Portaſolis Epiſcop. Groſſetan. 199.
Angelus Paſchalis Ep. Mutilen. 242.
Angelus Gazinus Ep. Polymnianen. 268.
Angelus Caleppius Ep. S. Erini 285.
Angelus Ciſonus in Concil. Trid. 392.
Angelus Corteſius Pœnitent. Ap. 487.
Angelus Brogius Pœnitent. Ap. 487.
Angelus Nuza Pœnitent. Ap. 487.
Angelus de Aduocatis Inquiſitor Bergomen. 558.
Angelus de Verona Inquiſit. Brixien. 560.
Angelus Briſcius Inquiſit. Mutinen. 599.
Angelus de Trano Inquiſit. Neapolit. 601.
Angelus de Fauentia Inquiſit. Regien. 608.
Angelus Bucius Inquiſit. Regien. ibid.
Angelus Lerius Inquiſit. Regien. ibid.
Anſelmus Bonnus Pœnitent. Ap. 488.
S. Antoninus Archiep. Florent. 75. Auditor Rotæ 399. Orator Reip. Florentin. 495.
Antoninus Cellius Ep. Inſulanen. 206.
Antonius Phærbeus Pœnitent. Ap. 486.

An-

Digitized by Google

Antoninus Granatus Penitent. Ap. 486.
Antonius de Carlenis Archiep. Amalphitan. 51.
Antonius Iuſtinianus Inquiſit. Chien. 564. Archiep. Naxien. 88. Parien. 92. Liparen. 216. In Concil. Trident. 392.
Antonius de Genebreda Archiep. Athenien. 59.
Antonius de Neapoli Archiep. Amalphitan. 51.
Antonius de Omeſſa Archiep. Athenien. 59. Ep. Aſtanen. 113.
Antonius Baragues Archiep. Calarit. 64.
Antonius de Soto Maior Archiep. Damaſcen. 72. Inquiſitor Hiſpaniæ. 585.
Antonius de Guarda Valle in Archiep. Senen. 99.
Antonius Ep. de Sultanea 55.
Antonius à Penna Ep. Canarien. 152.
Antonius Ponticorona Ep. Agrigentinen. 216. in Concil. Conſtantien. 374. Baſileen. 377. Ep. Cephaledit. 163.
Antonius Marteſius Ep. Allitanus 122.
Antonius de Ioannetto Ep. Adrien. 124. Montis Peluſij 240.
Antonius de S. Stephano Ep. Angolen. 124. Congen. 178.
Antonius de Reſurrectione Ep. Angren. 124.
Antonius Heruias Ep. Arequipen. 122. Cartagen. 156, Veræ Pacis 320.
Antonius Guidus Ep. Arien. 130.
Antonius de Caſtrocereris Ep. Aſturicen. 134.
Antonius de Regio Ep. Biruntin. 143.
Antonius ex Comitibus Lucutri. Ep. Brugnaten. 147. in Concil. Trident. 392.
Antonius Abula Ep. Canarien. 153.
Antonius de Caturcis Ep. Caprulen. 155. in Concil. Conſtantien. 374.
Antonius de Viadana Ep. Carachen. 155. Suffragan. Seguntin. 294.
Antonius de Bolſac Ep. Dien. 186.
Antonius Corrarius Ep. Emonien. 189. Ceneten. 162. in Concil. Conſtantien. 374. Piſano 372. & Baſileen. 377.
Antonius de S. Stephano Ep. S. Pontij Tameriarum 288.
Antonius Brancatus Ep. Grauinen. 199.
Antonius Roſcius Ep. Salonen. 283 Suffrag. Herbipolen. 202.
Antonius Senenſis Ep. Lunen. 221.
Antonius Hernandez Ep. Martyrien. 229.
Antonius de Four Ep. Maſſilien. 230.
Antonius de Riuello Ep. Melphien. 233.
Antonius de Gaeta Ep. Minerbien. 236.
Antonius Dalmata Epiſc. Modruſien. 238. Capellan. Reg. Hung. 496.
Antonius de Abula Ep. Motonen. 242.
Antonius Hauetus Ep. Namurcen. 244. in Concil. Trid. 392.
Antonius de Valdiuieſo Ep. Nicaraguen. 247.
Antonius Sanctonius Ep. Rethuricen. 279.
Antonius Pizamanus Ep. Salpen. 283.
Antonius Ep. S. Leonis 286.
Antonius Valente Ep. S. Thomæ 289.
Antonius de Solutijs Ep. Scutaren. 292.
Antonius Ferrarienſis Ep. Scutaren. 292.
Antonius Ep. Signinus 296.
Antonius Arcomannus Ep. Strabien. 298.
Antonius Preſto Ep. Sulcitanen. 301.
Antonius Balducius Ep. Treuican. 312. Commiſſ. S. Inquiſit. 542.
Antonius Segra Ep. Vicoaquen. 123. Cõmiſſar. Apoſt. 364.
Antonius de Souſa Ep. Viſen. 325.
Antonius de S. Philippo Commiſſarius Spol. Ap. 365.
Antonius à Coſta in Conc. Conſtant. 374.
Antonius de Gropſuto in Conc. Trid. 193.
Antonius Boſſius Secr. Cong. Indicis. 403.
Antonius Gillus Pœnitent. Ap. 485.
Antonius Silueſtrius Pœnitent. Ap. 488.
Antonius Pano Inquiſitor ſanguine laureat. 507.
Antonius de Caſali Inquiſit. Bergomen. 557. Comen. 565.
Antonius Paſſinus Inquiſit. Bergom. 557.
Antonius de Piſauro Inquiſit. Brixien. 560.
Antonius de Brixia Inquiſit. Brixien. 560.
Antonius de Grumellis Inquiſit. Brix. 560.
Antonius Amayá Inquiſit. Cantabriæ 561.
Antonius Riccius Inquiſit. Hiſpaniæ 583.
Antonius de Sigeſtro Inquiſit. Ianuen. 589.
Antonius Acatius Inquiſit. Terdonen. 622.
Antonius Thaluiſti Inquiſit. Toloſan. 614.
Antonius Martini Inquiſit. Toloſan. 614.
Apollonius de Gauardo Inquiſit. Brix. 560.
Archangelus Blancus Card. 37. Ep. Theanen. 307. Commiſſ. S. Inquiſit. 542. Inquiſit. Ianuen. 589.
Archangelus Baldinus Ep. Grauinen. 199.
Archangelus Gozeus Ep. Mercanen. 234. Tribunen. 313.
Archangelus de Vichio Pœnit. Ap. 485.
Archãgelus Falberrus Inquiſit. Berg. 558.

Digitized by Google

Archangelus Galbertus Inquiſitor Mutinen. 599.
Armandus de Bellouiſu Mag. Sac. Pal. 431.
Arnardus Lombardus Ep. Alerien. 120.
Arnaldus Fredetus Ep. Condomien. 278.
Arnaldus Ep. Ebroucn. 188.
Arnaldus Freder. Ep. Riuen. 279.
Arnaldus Burguetus Inquiſit. Aragon. 550.
Arnaldus de Prato Inquiſit. Tolofan. 613.
Arnaldus de Baſcto Inquiſit. Tolof. 614.
Arnaldus Coiro Inquiſit. Valentin. 615.
Arnaldus Ep. Sören. 293.
Arnoldus Ep. Signin. 296.
Arnulphus de Viterbio Ep. Rumanen. 204. In Concilio Lugdunen. II. 370.
Aſcaſius March Ep. Oriolen. 231.
B. Auguſtinus Dalmata Ep. Lucerin. 214. Zagabrien. 328.
Auguſtinus Gilamius Inquiſitor Brixien. 560. Ianuen. 589. Card. 38. Ep. Laureran. 212. Recanaten. 278. Auximat. 621. Mag. Sac. Palat. 451. Gen. Inquiſit. 540. Commiſſ. S. Inquiſit. 544.
Auguſtinus Pacen. Archiep. Armeniæ 58. Myren. 87.
Auguſtinus Saluagus Archiep. Ianuen. 80. Ep. Accien. 114. In Concil. Trident. 391.
Auguſtinus de Aula Archiep. Inſulæ Hiſpaniolæ 80.
Auguſtinus Naillis Ep. Mercanen. 234. Eubunen. 312. impugnat Concilia bul. Piſan. 382.
Auguſtinus Iuſtinianus Ep. Herbinen. 623.
Auguſtinus Quintius Ep. Lubren. 218.
Auguſtinus Iuſtinianus Ep. Nebien. 246.
Auguſtinus Ep. Soldaten. 297.
Auguſtinus de Benenento Epiſc. Venuſin. 319.
Auguſtinus de Ortis Ep. Sarſanen. 290.
Auguſtinus de S. Miniate Baccal. Sac. Palat. 461.
Auguſtinus Recuperatus Proc. Ord. 466.
Auguſtinus de Papia Inquiſit. Bergom. 557.
Auguſtinus Tertius Inquiſit. Bergom. 558.
Auguſtinus Petrectus Inquiſitor Bergom. 558.
Auguſtinus de Regio Inquiſ. Cremen. 565.
Auguſtinus Cermellus Inquiſ. Ianuen. 589.
Auguſtinus de Coreglio Inquiſit. Reg. 609.
Auguſtinus de Turribus Inquiſit. Terdonen. 612.
Auguſtinus Percius Inquiſitor Terdonen. ibid.
Auguſtinus de Recuperatis Inquiſ. Terdonen. ibid.
Aurelius de Chio in Concil. Trid. 393.
Aurelius Oduſius Inquiſitor Bergom. 558.
Aurelius Schillius Inquiſit. Brixien. 560.
Auterdus de Brixia Ep. Ceſenaten. 165.
Auſias Carbonatius Ep. Gratien. 198.
Azarias Fridonis Archiep. Armeniæ 57.
Aymericus Gallus Ep. Antillanen. 134.
Aymo Mentunarij Ep. Gebennen. 196.
Aymo Nicolai Ep. S. Pontij Tomeriarum 288. Senecen. 294. Archiep. Aquen. 53.

B

Baldaſſar Heredia Archiep. Calar. 64. Ep. Cyren. 185. Suffrag. Vrgellen. 227.
Baldaſſar Ferdinan. Ep. Miſnen. 238.
Baptiſta Archiep. Armeniæ 56.
Baptiſta de Iudicibus Archiep. Patracen. 93. Ep. Albintimilien. 120.
Baptiſta Ep. Ietapalitan. 204.
Baptiſta de Lugo in Concil. Trid. 393.
Baptiſta Penna Inquiſit. Ianuen. 589.
Barnabas Saxo Proc. Ord. 465.
Barnabas Partoi Pœnitent. Ap. 484.
B. Bartholomæus Patuus Archiep. Armen. 55. Ep. Torcellan. 310. Magiſt. Sacr. Palat. 430.
B. Bartholomæus de Bragantiis Ep. Nimoſien. 248. Vicenſin. 321. Legat. Apoſt. 343. Mag. Sac. Palat. 436. Vicarius Imperat. 489.
Bartholomæus de Papazurris Archiepiſc. Patracen. 93. Teatin. 104. Epiſc. Teanen. 306.
Bartholomæus de Martyribus Ep. Braccaren. 62. in Concil. Trid. 391.
Bartholomæus Caranza Archiep. Toletan. 105. in Concil. Trid. 392.
Bartholomæus de Bonon. Ep. Adrien. 629.
Bartholomæus de le Biſcie Ep. Bonon. 61.
Bartholomæus Ventura Ep. Caphen. 622.
Bartholomæus de Ledeſma Ep. Antequeren. 125. Guaxacen. 201.
Bartholomæus Ep. Amerin. 123.
Bartholomæus Lapatius Nunt. Apoſt. 357. Ep. Argolicen. 130. Cortonen. 180. Coronen. ibid. In Concil. Florentino 380. Mag. Sac. Palat. 439. Inquiſit. in Hungaria 507. & Pannonia 605.
Bartholomæus Vetellius Ep. Pacan. 237.

Bartholomæus Ferrus Ep. Interamn. 207.
Bartholomæus de las Casis Ep. Chiapen. 166.
Bartholomæus Chiffolonus Ep. Citten. 170. Suffragan. Mantuan. 255.
Bartholomæus Bonch. Ep. Comacien. 176.
Bartholomæus Dominici de Senis Ep. Coronen. 179.
Bartholomæus de Bononia Ep. Dracona drien. 187.
Bartholomæus de Senica Ep. Iustinopolitan. 623. Inquisit. Brixien. 566.
Bartholomæus Ep. Hipponen. 209.
Bartholomæus de Ledesma Ep. Oaxacen. 201.
Bartholomæus Ferdinandi Ep. Lambergen. 209.
Bartholomæus de Benuento Ep. Lesinen. 214. Turribulen. 315.
Bartholomæus Varellius Ep. Liparen. 215. In Concil. Lugdunen. II. 370. Orator Regni Siciliæ ad Matrimon. V. Pont. Max. 492.
Bartholomæus Fertus Ep. Litterens. 217.
Bartholomæus Stephanus Ep. Maioricen. 223.
Bartholomæus Catra Ep. Placentin. 265.
Bartholomæus de Bononia Ep. Signien. 295.
Bartholomæus de Scalis Ep. Sulmon. 302. Valuen. 316.
Bartholomæus Lusitanus Ep. Sylucn. 302.
Bartholomæus de Abagliatis Ep. Taurien. 304.
Bartholomæus de Bario Ep. Vigilian. 324.
Bartholomeus Bulgarinus Abbas S. Galgani 331.
Bartholomeus Rondininus impugnat conciliab. Pisan. 382.
Bartholomæus Bulisechi Mag. Sac. Palat. 436.
Bartholomæus Spina Mag. Sac. Pal. 445.
Bartholomæus de Miranda Mag. Sac. Palat. 449.
Bartholomæus Dominici Proc. Ord. 464.
Bartholomæus de Miranda Proc. Ord. 467.
Bartholomæus de Ceruerio Inquisitor sanguine laureat. 508.
Bartholomæus de Aquila Inquisit. Neapolit. 601.
Bartholomæus Ploger Inquisitor Saxoniæ 610.
Bartholomæus Petal Inquisit. Vallisol. 616
Basilius de Luca Pœnitent. Ap. 485.
Basilius Porcal Inquisit. Terdonen. 612.
Bauducius Procurator Ord. 463.
Benedictus XI. Papa 3. eius gesta in Pontificatu & eius scripta ibid.
Benedictus Archiep. Armeniæ 56.
Benedictus de Paconcio Ep. Arien. 130.
Benedictus de Prouincia Regul. Ep. Balneregien. 136.
Benedictus Vngarus Ep. Bergen. 139. Bosnen. 214.
Benedictus Herba Ep. Casalen. 157. in Concil. Trid. 393.
Benedictus Vallanus Ep. Cortonen. 180.
Benedictus de Assignano Ep. Comen. 176.
Benedictus de Ocreth Ep. Panaden. 259.
Benedictus Mutil Ep. Ebnen. 188.
Benedictus de Dathis Ep. Sicilden. 300.
Benedictus Scepsius Ep. Syren. 303.
Benedictus de Paganotsis Ep. Vasionen. 317.
Benedictus Mathæucius Ep. Sassenaten. 290.
Benedictus Hungarus Capellanus Vrbani V. 401.
Benedictus Rota Inquisit. Bergomen. 558.
Benedictus Brixien. Inquisit. Bergom. 558.
Benedictus de Oriano Inquisitor Cremonen. 565.
Benedictus Inquisit. Neapolit. 602.
Benedictus Herculanus Inquisitor Perusin. 606.
Benedictus Marabottus Inquisitor Regien. 608.
Beninçasa de Grammatico Ep. Syracusan. 602.
Benuenutus Bungilsinus Ep. Adrien. 619.
Berengarius Ep. Gracouien. 181.
Berengarius Ep. Ilerden. 205.
Berengarius de Castello Episcopali Ep. Gerunden. 197. Archiep. Valentin. 218.
Berengarius Rodez Archiep. Compostellan. 57. Nunt. Apost. 356.
Berengarius Vicarius Ordin. in Concil. Viennen. 371.
Bernardinus Quintilius Pœnitent. Ap. 486.
B. Bernardus Polonus Archiep. Halicien. 77.
Bernardus de Casis Archiepisc. Burdegalen. 63.
Bernardus Belga Archiep. Rossanen. 97.
Bernardus de Crema Archiep. Halic. 77.
Bernardus de Alburqueque Ep. Antequaren.

ren. 125. Guaxacen. 201.
Bernardus de Aguillari Episcop. Almerien. 122.
Bernardus del Nero Ep. Bissinianen. 142.
Bernardus Gentilis Ep. Bossanen. 143.
Bernardus de Claromonte Ep. Claromontan. 172.
Bernardus Frenesdo Ep. Corduben. 179.
Bernardus de Tropeia Ep. S. Erini 285.
Bernardus de Agreuolo Ep. Crotonen. 181.
Bernardus de Mesa Ep. Cuben. 182.
Bernardus Arcusicis Ep. Gallipolit. 196.
Bernardus Guidonis Ep. Lodouen. 217. Tuden. 314. Inquisitor Tolosan. 614. Aquitaniæ 554.
Bernardus à Mensa Ep. Patcn. 256.
Bernardus à Cruce Ep. S. Thomæ 289.
Bernardus Geomanus Ep. Tefelicen. 304.
Bernardus de Muro Ep. Vicen. 322.
Bernardus de Theutonia Ep. Tessal. 307.
Bernardus Lazarenus Ep. Vestan. 321.
Bernardus Azarus Ep. Vorien. 326.
Bernardus de Michaelis Ep. Vsellen. 327.
Bernardus Manricus Ep. Malacitan. 223.
Bernardus Bernardi in Concil. Trid. 393.
Bernardus Capellanus Innocentij V. 401.
Bernardus Pœnitent. Apost. 472.
Bernardus Luccoria Pœnitent. Ap. 487.
Bernardus de Trauersera Inquisitor sanguine laureat. 506.
Bernardus Peregrinus Inquisitor Aragoniæ. 550.
Bernardus Pages Inquisit. Aragoniæ. 552. Rossilion. 609.
Bernardus Inquisitor Auenionen. 555.
Bernardus Saluagus Inquisit. Ianuen. 588.
Bernardus de Cantio Inquisit. Tolosan. 613.
Bernardus de Clarotnonte Inquisit. Tolosan. 613.
Beroaldus Vasionensis Ep. Albien. 119.
Beroaldus de Teramo Ep. Aquilan. 127.
Blasius de Albania Ep. Lisien. 216.
Blasius de Sardinia Archiepisc. Calaritanus 54.
Blasius Ep. Alerien. 120.
Blasius Constantinus Ep. Mercanen. 234. Tribunen. 312.
Blasius Ragusinus Ep. Motonen. 241.
Blasius Mazzella Ep. Strongolen. 300. S. Agathæ 619.
Blasius de Berta Inquisitor Montis Regalis 599.
Bonacursius de Oltramannis Archiep. Tyren. 109.
Bonaspemius de Perusio S.R.E. Maior Pœnitent. 337.
Bonifatius de Lauania Archiepisc. Rauen. 95. Legat. Apost. 354.
Bonifatius Venetus Patriarcha Gradensis 48.
Bonifatius Lambrus Ep. Palentin. 258.
Bonioannes Marinus Orator Regni Siciliæ ad Martinum IV. 492.
Bonomettus Ep. Montis Corbini 240.
Branca de Vrbe Ep. Tiburtin. 308.
Bulla damnationis errorum Lutheri 510.

C

CAmillus Campegius Episc. Nepesin. 247. Sutrin. 302. in Concil. Tridentin. 392.
Camillus Campotius Inquisit. Papien. 605.
Camillus de Mediolano Inquisit. Terdonen. 612.
Carolus de Alanzon Archiep. Lugdun. 83.
Carolus Ep. Friden. 194.
Carolus Iolita Ep. Stagnen. 299.
Carolus à Burdesia Pœnitent. Ap. 488.
Carolus Ghezzius Burghesius Pœnitent. Ap. 488.
Cherubinus Ep. Albingauen. 119.
Cherubinus Malaspina Ep. Burgi S. Sepulchri 147.
B. Christianus Mart. Patriarcha Antiochenus 44.
Christianus Bolce Proc. Ord. 464.
Christophorus de Torres Archiep. S. Fidei 98.
Christophorus Rodriguez Archiep. Insulæ Hispaniolæ 81. Ep. Arequipen. 129.
Christophorus de Monca Ep. S. Trinit. 289.
Christophorus Ptolomeus Episc. Sabbaten. 280.
Christophorus Minij Ep. Sebasten. 293.
Christophorus de Tolomæis Regis Neap. M. Capellan. 496.
Cristophorus Galuez Inquisitor Aragoniæ 553.
Ciprianus de Arimino Inquisitor Ianuen. 589.
Clarus Sextius Capellanus Honorij 3. 400. Pœnitent. D. Papæ 471.
Claudius de Rupe Ep. Claudianop. 173.
Claudius Pondelius Inquisit. Terdon. 611.

Clemens Balei Ep. Chryſopolit. 169.
Clemens Anglus Ep. Scotiæ 292.
Clemens Bnolus Ep. Tullen. 315.
Clemens Ricetti Inquiſit. Brixien. 560.
Clemens Bicrettus Inquiſit. Cremen. 566.
Conclauia inter Prædicatores 406.
Conradus Exienhurſi Ep. Arben. 129. In Concil Conſtant. 373.
Conradus Ep. Argentinen. 129.
Conradus Flander Ep. Argionen. 620.
Conradus Scopper Ep. Camballen. 151.
Conradus Ep. Auximat. 621.
Conradus de Vecfloria Ep. Chryſop. 169.
Conradus à Pirna Ep Feſulan. 192. In Concil. Viennen. 371.
Conradus Lugdunenſis Ep. Lauſanen. 213.
Conradus Ep. Piſtorien. 264.
Conradus Aſtenſis Proc. Ord. 464.
Conradus Maſpurgen. Inquiſitor Germaniæ 580. ſanguine laureat. 503.
Conradus Bohemus Inquiſit. Saxoniæ 610. ſanguine laureat. 507. & 558.
Conſaluus Maria Gritius Inquiſitor Cremonen. 566. Commiſſ. S. Inquiſit. 546.
Conſilius Gattus Archiepiſc. Arboren. 54. Compſan. 68. Capellan. Martin. V. 401. Proc. Ord. 463. Pœnitent. Apoſt. 472.
Conſtantinus Teſta Ep. Campanien. 152. & Sattrianen. 290.
Conſtantinus Iuſtinianus Ep. Cianen. 169. Termien. 305.
Conſtantinus Coccianus in Concil. Tridentin. 393.
Coſmus Morelles Inquiſit. Colonien. 564.
Creſcentius de Caua Ep Alatrin. 117. In Concil. Lugdunen. II. qui male poſitus eſt ſub nomine Gregorij fol. 370.
Cyprianus Polonus Ep. Motonen. 242. Suffrag. Vilnen. 324.
Cyprianus de Medina Epiſc. de Guamanga. 201.
Cyprianus de Arimino Inquiſit. Brix. 560.

D

Damianus Zaccaria Ep. Montis Peluſij 241.
Damianus de Bergomo Inquiſitor Bergomen. 557.
Daniel de Leodio Ep. Gallipolit. 195.
Daniel Barbos Ep. Pedinen. & Moletę. 261
Daniel de Crema Mag. Sac. Pal. 447.
Daniel Egher factus Mag. in Vniuerſ. Sac. Palat. 461.
Daniel de Battifolle Pœnit Ap. 485.
Dauid Mackellis Archiep. Carſellen. 69. Ep. Cluanen. 174. In Conc. Lugd. 368.
Decius Iuſtinianus Ep. Alerien. 120.
Deodatus de Capua Ep. Meliten. 235.
Deodatus Gentilis Epiſc. Caſertan. 158. Nunt. Apoſt. 359. Commiſſ. S. Inquiſition. 544.
Deodatus Scalia Ep. Alexandr. 121. Melphien. 233.
Deſiderius Scalia Card. 39. Ep. Comen. 177. Melphien. 233. Rapollan. 270. Commiſſ. S. Inquiſit. 545. Inquiſit. Cremonen. 566. Papien. 605.
Deodatus Seghitius Inquiſit. Papien. 605.
Deſiderius Gallus Ep. Griſopolen. 192. Suffrag. Tullen. 315.
Deſiderius Nunt. Apoſt. 354. Pœnitent. Apoſt. 471.
Didacus Deza Gen. Inquiſit. Hiſpan. 584. Archiep. Hiſpalen. 78. Magn. Cancell. Hiſp. 491. Epiſc. Corduben. 179. Oxomen. 254. Palentin. 259.
Didacus Aluarez Archiep. Tranen. 107.
Didacus de S. Michaele Epiſcop. Granaten. 198.
Didacus Fernandez Ep. Zerdimien. 329.
Didacus Magdalenus Inquiſitor Valentin. 615.
Dieterius Germanus Archiepiſcop. Treueren. 108.
Dionyſius Gallus Ep. Braccillen. 146.
Dionyſius de Sanctis Ep. Cartagen. 156.
Dionyſius Pieppius Ep. Modruſien. 239.
Dionyſius de Monteleone Ep. Venuſ. 319.
Dionyſius de Ianua Inquiſit Corſicæ 565.
Dionyſius Inquiſitor Poloniæ 607.
Dionyſius de Finario Inquiſ. Regien. 608.
S. P Dominicus in Conc. Lateranen. 367. Tarraconen. Ep. eligitur 103. Mag. Sac. Palatij 425. Primus Inquiſitor in Eccleſia 498. & 582. & 612.
Dominicus Pimentel Card. 41. Archiep. Hiſpalen. 78. Ep. Corduben. 179. Oxomen. 254. Orator Regis Hiſpan. ad Vrban. VIII. 495.
Dominicus de Marinis Archiep. Auenionen. 59. Scripſit. ibid. Nunt. Apoſt. 359.
Dominicus de Senis Archiep. Calarit. 64. Colonien. 66.
Dominicus Mariottus Archiep. Spalat. 70.

Domi-

Digitized by Google

Dominicus Dalmatinus Archiepiſcop. Iadren. 79.
Dominicus Valderama Archiep. Inſulæ Hiſpaniolæ 80. Ep. de la Paz. 261.
Dominicus Salazar Ep. Manilien. 83. Philippinar. 264.
Dominicus de S. Thoma Ep. de Plata 94.
Dominicus Fregonius Archiep. Spalat. 101.
Dominicus de Florentia Archiep. Toloſ. 106. Ep. Albien. 19. In Concil. Conſtantien. damnat Ioannem Hus 375. Fit electo Martini V. 376.
Dominicus Suarez Ep. Abulen. 113.
Dominicus Bolanus Ep. Agien. 115. Andren. 123. Hic vnus & idem Dominicus in Actis Conſiſt. dicitur Ep. Andren. in Regeſt. autem Cancell. Apoſt. nominatur Ep Agien. vnde & nos coacti ſumus eum in Andren. & Agien. Eccleſijs apponere, in Andren. verò malè dicitur à Greg. XIII. creatus: nam à Sixto V. creatus eſt.
Dominicus de Aſſumptione Epiſc. Angolen. 124. Congen. 178.
Dominicus Grenier Ep. Appamien. 126. Mag. Sac. Palatij 430.
Dominicus de Ruere Ep. Aſten. 133.
Dominicus Paulonius Ep. Biduanen. 140.
Dominicus Bolaſcus Ep. Caneæ 154.
Dominicus Dalmatinus Ep. Caulen. 162.
Dominicus Puppius Ep. Cephaledit. 163.
Dominicus de Lara Ep. Chiapen. 166.
Dominicus Hiſpanus Ep. Ciuit. Imperialis 171.
Dominicus Valderama Ep. Ciuit. Pacis 171.
Dominicus de Salinas Ep. de Cloro 173.
Dominicus Melachouius Epiſc. Laodicen. 210. Suffrag. Cracouien. 181.
Dominicus Pulchrifilij Ep. Dyonifien. 186.
Dominicus Albinien. Ep. Ennen. 190.
Dominicus Cano Ep. Gaditan. 195.
Dominicus de Senis Ep. Germanicen. 196.
Dominicus de Arzola Epiſc. de Guadalaxar. 200.
Dominicus Hiſpanus Ep. Iaennen. 204.
Dominicus de Vlloa Ep. Mechoacan. 232. Nicaraguen. 248. Pomperacen. 269.
Dominicus Vngarus Ep. Nitrien. 249.
Dominicus de S. Thoma Ep. Riui de Plata 279.
Dominicus Terdonenſis Ep. S. Erini 285.
Dominicus Marcorius Ep. Rauellen. 277.
Dominicus Ep. Reatin. 277.
Dominicus Florentinus Ep. S. Pontij Tomeriar. 288.
Dominicus de Lange Ep. Sauonen. 289.
Dominicus de Ceruera Ep. Sebaſten. 293.
Dominicus de Cæſerauguſta Epiſc. Syracuſan. 302.
Dominicus Caſablanca Ep. Vicoaquen. 323. In Concil. Trid. 392.
Dominicus Prior Caſſouien. Commiſſar. Apoſt. 364.
Dominicus Soto in Concil. Trid. 392.
Dominicus Grauina Proc. Ord. 469. eius ſcripta ibid.
Dominicus Hiſpanus Pœnitent. Ap. 473.
Dominicus de Rinaldis Pœnit. Ap. 485.
Dominicus Nauarette Pœnitent. Ap. 486.
Dominicus Manettus Pœnitent. Ap. 488.
Dominicus de Stellopardis Capellan. Regum Neapolit. 496. Inquiſitor Neapolitan. 603.
Dominicus Leonenſis Inquiſitor Barchinonen. 557.
Dominicus Adelaſius Inquiſitor Bergomen. 558.
Dominicus Bergomen. Inquiſitor Bergomen. 558.
Dominicus Villa Inquiſitor Bergom. 558.
Dominicus de Buzardis Inquiſitor Brixien. 560.
Dominicus de Lauda Inquiſitor Brixienſis. 560.
Dominicus Leonenſis Inquiſitor Cataloniæ 563.
Dominicus Torlatius Iuquiſ. Ianuen. 589.
Donatus de Georgijs Ep. Mercanen. 234. Tribunen. 312.
Donatus Otoncubayt Ep. Aladen. 117.
Donatus de Brixia Inquiſit. Brixien. 560.
Durandus de S. Portiano Ep. Melden. 232. Podien. 267. Anicien. 124. Mag. Sacr. Palat. 429.
Durandus Ep. Mimaten. in Apend.

E

EGeſilius Ep. Aroſien. 131.
Egidius Gallutius Archiep. Cretens. 71. Ep. Torcellan. 310.
Egidius Ferrarienſis Patriarcha Alexandrin. 44. Graden. 48. Ep. Motonen. 241.
Egidius de Bononia Coadiutor Treueren. 108.

Egidius de Ganz Ep. Raren. Suffrag. Nannetten. 244.
Egidius iſte in Actis Conſiſt. dicitur Epiſc. Raren. & vocatur de Gauz & in Regeſt. Cancell. Apoſt. vocatur Gandz & Epiſcop. Rouenen.
Egidius Andreæ de Foſcherarijs Epiſcop. Mutinen. 243. in Concil. Trident. 392. Mag. Sac. Palat. 446.
Egidius Bindus Abbas S. Ioannis Baptiſt. Ambianen. 332.
Egidius Franeſius Inquiſit. Regien. 609.
Elias Toloſanus Proc. Ord. 464.
Elias Raymundi Pœnitent. Ap. 474.
Elias Guiberti Inquiſitor Aquitaniæ 554.
Eliſeus Maſinus Inquiſit. Ianuen. 589.
Emanuel Tellez Archiep. Goen. 77.
Eraſmus Villis Ep. Naturen. 245.
Enguerardus Segnart Ep. Salubrien. 283.
Eneas de Tolomeis Inquiſit. Senen. 577.
Enecus de Alemania Epiſcop. Syracuſan. 302.
Euenus Beſagnon Ep. Trecoren. 311. Pœnitent. Ap. 473.
Euſtachius Locatellus Proc. Ord. 467. & Ep. Regien. 279.
Euſtachius Ep. S. Agathæ 284.
Euſtachius Vngarus Abbas Topouske 331.
Euſtachius Plateſius Proc. Ord. 466.

F

FAcultas Apoſt. data Ordini inſtituendi Inquiſitores 502.
Fatius Doronaticus Ep Coronen. 179.
Fauſtinus de Richettis Epiſcop. Megaren. 232.
Ferdinandus de S. Dominico Inquiſitor Abulen. 554.
Ferrarius de Abella Ep. Mazarienſis. 231. translatus ad Barchinonen. 137.
Ferrarius Inquiſit. Toloſan. 612.
Florius Patriarcha Graden. 48.
Florius Vicentinus electus Ep. Vigilien. 324.
Florus Prouincius Inquiſitor Auenionen. 555. & Rhemen. 609.
Federicus Frezius Ep. Fulginaten. 194. in Concil. Piſan. 372. Conſtantien. 374.
Federicus Sardus Ep. S. Iuſtæ 286.
Felitianus Niguarda Ep. Comen. 177. S. Agathæ 284. Scalen. 291.
Ferdinandus de Tauora Epiſcop. Funchalen. 194.
Franciſcus de Lomenie Ep. Maſſilien. 231.
Franciſcus de Arguinao Archiepiſc. S. Fidei 98.
Franciſcus de Taruiſio in Ep. Senen. 99.
Franciſcus de Peruſio Archiepiſc. Soldaren. 100.
Franciſcus de Paula Archiepiſcop. Manilien. 84.
Franciſcus Romes Suffrag. Tarracon. 103.
Franciſcus Mendozza Archiepiſcop. Tranen. 107.
Franciſcus Seruandi Ep. Arben. 129. & Iuſtinopolit. 208. in Concil. Conſt. 374.
Franciſcus de Bertagno Ep. Biſacien. 142.
Franciſcus de la Zerda Ep. Canarien. 153.
Franciſcus Arpus Ep. Ceneten. 162.
Franciſcus Rager Ep. Celſonen. 163.
Franciſcus Portius Ep. Ceruien. 165.
Franciſcus de Romana prouin. Ep. Cæſcnaten. 165. in Concil. Lugd. II. 370.
Franciſcus Hiſpanus Ep. Ciuitat. Rodericiæ 172.
Franciſcus de Aragona recuſat Ep. Ciuit. Roderic. 172.
Franciſcus de Boaterijs Ep. Comaclen. 175
Franciſcus de Stilo Ep. Liparen. 216.
Franciſcus de Regno Ep. Mazaren. 231. & Liparen. 216.
Franciſcus Puteus Ep. Mercanen. 234. Tribunen. 312.
Franciſcus Maria Buratus Ep. Mõtis Corbini 240. & Vulturarien. 328.
Franciſcus Robles Ep. Nicopolien. 248.
Franciſcus de la Queua Ep. Oueten. 254.
Franciſcus Ep. Pacten. 257.
Frãciſcus de Camara Ep. de Panama 259.
Franciſcus Poggius Ep. Peruſinus 262.
Franciſcus de Arimino Ep. Piſauren. 264.
Franciſcus de Gabrera Ep. Portus diuitis 269. Truxillen. 314.
Franciſcus de Caſtro S. Georgij Ep. Salubrien. 283.
Franciſcus de la Crux Ep. S. Marthæ 288.
Franciſcus de Trinit. y Arietta Ep. S. Marthæ 288.
Franciſcus de Arauxio Ep. Segobien. 293.
Franciſcus Cinquinus Ep. Taurien. 304.
Franciſcus Meſſanen. Ep. Theanen. 306.
Franciſcus de Mantea Ep. Tropeien. 314.
Franciſcus de Victoria Epiſcop. de Tucaman. 314.

Franciſcus de Corduba Epiſcop. Velandicen. 317.
Franciſcus de Britagno Ep. Verſentin. 321.
Franciſcus Creſpi Ep. Vicen. 322.
Franciſcus de Magiſtro, ſiue de Magno Abbas S. Mariæ de Alto 331.
Franciſcus Goracius Abbas S. Crucis de Camperles 331.
Franciſcus Forerius in Concil. Trid. 392. Secretar. Cong. Ind. 402.
Franciſcus Romæus in Concil. Trid. 395. Proc. Ord. 466.
Franciſcus Magdalenus Secretar. Congr. Indic. 403.
Franciſcus de Florentia Proc. Ord. 465.
Franciſcus Galaſinus Proc. Ord. 469. Inquiſit. Perufin. 606.
Franciſcus Maria Campana Proc. Ord. 476.
Franciſcus Lucaman Pœnitent. Ap. 486.
Franciſcus Tribulet Pœnitent. Ap. 487.
Franciſcus Franoſius Pœnitent. Ap. 488.
Franciſcus de Auſtria Orator. Auſtriæ Ducis ad Concil. Piſan. 494.
Franciſcus de Toloſa Inquiſitor ſanguine laureat. 506.
Franciſcus Sala Inquiſitor Aragoniæ 552.
Frãciſcus Vitalis Inquiſit. Aragoniæ ibid.
Franciſcus Petra Sancta Inquiſitor Brixien. 560.
Franciſcus Vidal Inquiſit. Catalon. 563.
Franciſcus Coccinus Inquiſ. Cremen. 566.
Franciſcus Gallus Inquiſit. Lauſanen. 595.
Franciſcus Ceruinus Inquiſit. Papien. 605.
Franciſcus Pinetus Inquiſit. Valentin. 615.
Fœlix Ep. Stabien. 299.
Fœlix de Guſman. Ep. Oriolen. 251.
Fœlix Polonus Ep. Mothonen. 242. Caphen. 154. Suffrag. Vilnen. 324.
Fœlix de Neapoli Ep. Caietan. 149.
Fœlix Inquiſit. Cracouien. 607.
Fulco de Taraſcona Ep. Vencien. 317.
Fulco Inquiſit. Toloſan. 614.

G

Gabriel de Alexandris Epiſ. Galleſinen. 195. In Concil. Trid. 313.
Gabriel de Zarate Ep. Guamangen. 201. Guaxacen. ibid.
Gabriel Narus Ep. S. Marci 287.
Gabriel Martenet Gallus Pœnit. Ap. 475.
Gabriel Piſtonus Pœnitent. Ap. 485.
Gantiel Ranguet Inquiſit. Toloſan. 614.
Gailardus de Petra Inquiſit. Toloſan. ibid.
Galganus Senenſis Ep. Maſſen. 229.
Galuanus Ep. Scardocen. ibid.
Garzias Loayſa Card. 31. Archiep. Hiſpalen. 78. Ep. Oxomen. 254. Segunt. 294. Inquiſitor Hiſpaniæ 585.
Garzias de Zuguera Archiepiſcop. Mexican. 86. Prorex Mexican. 490.
Garzias Zugui Epiſc. Aquen. 127. Baionen. 136.
Garzias Vaion Ep. Laodicen. 210. Suffragan. non Palentin. vt fol. 259. diximus, ſed Placentin. 265. Abbas de Trianos 331.
Garzias à Caſtro Nouo Ep. Caurien. 162. in Concil. Conſtantien. 374.
Gasbertus Argoglius Ep. Ceneten. 162.
Gaſpar de Regibus Archiep. Eboren. 73. Ep. Calamacen. 149.
Gaſpar Adamus Archiep. Antibaren. 51.
Gaſpar de Salisburg Suffragan. Salisburgen. 619.
Gaſpar de Caſtello S. Ioannis in Perſicheto Ep. Imolen. 205.
Gaſpar Vngarus Ep. Cononien. 178.
Gaſpar Iuglaris Inquiſitor Aragoniæ 553. & Cæſaraugustæ 563.
Gaſpar Gronendualt Inquiſitor Argentinæ 554. Baſileen. 557.
Gaſpar Inquiſit. in Germania 581.
Gaſpar de Voragine Inquiſit. Ianuen. 588.
Gaſpar Togetus Inquiſit. Ianuen. 589.
Gaſpar Mello Inquiſitor Indiarum Orientat. 594.
Gaufridus de Piſis Ep. Agrigentin. 115.
Gaufridus Nunt. Apoſt. 354.
Gaufridus de Abluuijs Inquiſ. Galliæ 578.
Gaufridus Inquiſit. Toloſan. 614.
Geminianus Laurẽtij Lector Biblicus Sac. Palat. 461.
Geneſius de S. Geneſio Pœnitent. Ap. 486.
Gentilis de Roma Archiep. Acher. 50. Materan. 84. Catan. 160. Nunt. Apoſt. 356.
Gentilis Bentiuenga Ep. Nepoſin. 247.
Georgius Capuanus Archiepiſc. Tarentin. 102. in Concil. Viennen. 371. vbi male dicitur Gregorius.
Georgius de Argentina Epiſcop. Demetrien. 623.
Georgius Lazarus Ep. Minoren. 237.
Geruaſius Ep. Bungoren. 147.
Geruaſius de Guidiciolo Inquiſ. Brix. 560.

B. Ge-

ricen. 61. Ep. Trecen. 311.
B. Gerardus Ep. Ruthenorum 280.
Gerardus de Montepeſſulano Ep. Diatagoren. 186.
Gerardus Ep. Rapollanus 270.
Gherardus de S. Domaro Card. 23.
Gherardus de Montepeſſulano Archiep. Diatagoren. 72.
Gherardus Ep. Bethleemitan. 141.
Gherardus Ep. Treuican. 311.
Gherardus Albus Capellanus Clementis VI. 401.
Gherardus Pœnitent. Apoſt. 471.
Gherardus Altent Inquiſ. Alemaniæ 547.
Gherardus Inquiſitor Balear. Inſular. 556.
Gibertus Georgius Ep. Parentin. 260.
Godeſcalcus Falchald Pœnitent. Ap. 474.
Godeſcalcus Feledol Ep. Lincopen. 215.
Goffredus Ep. Corinen. 180.
Goffredus à Marlu Ep. Narbinen. 245.
Gotifredus Ep. Torcellan. 310.
Gotifredus Pœnitent. Apoſt. 471.
Grauara Inquiſit. Mutinen. 599.
Gregorius de S. Iacobo Ep. Angren. 124. in Concil. Trid. 392.
Gregorius Melchiorius Ep. Baſuten. 138.
Gregorius de Atheca Ep. Andaſen. 123.
Gregorius Cadolfinus Archiepiſc. Corciren. 70.
Gregorius Temudo Archiepiſc. Goen. 77. Ep. Cochimen. 175.
Gregorius Ep. Bellunen. 139.
Gregorius Maleſſardus Epiſc. Cæſenaten. 165. In Concil. Conſtantien. 374.
Gregorius Scoper Ep. Chiemen. 167.
Gregorius de Montalco Ep. Cuiat. de Circo 171. Iucatan. 207.
Gregorius è Montalbo Ep. Cuſchen. 184. Nicaraguen. 248.
Gregorius Fauentinus Ep. Fanen. 191. In Concil. Lugdun. I. 368.
Gregorius Ep. Feltren. 191.
Gregorius de Lemos Ep. Funchalen. 194.
Gregorius Siluius Ep. Tagaſten. 303. Suffrag. Leodien. 214.
Gregorius de S. Lucia Ep. Maioricen. 223.
Gregorios Boldrinus Ep. Mantuan. 224.
Gregorius de Cruce Epiſcop. Marturanen. 229.
Gregorius Caſtagnola Ep. Milenen. 235.
Gregorius Panduſius Epiſc. Priſcen. & Beden. 270.
Gregorius Ep. Soren. 297.
Gregorius Seruantius Ep. Treuican. 312.
Gregorius de Buzouio Epiſcop. Vladimirien. 325.
Gregorius Polonus Ep. Vladimirien. 325.
Gregorius Primaticius in Concil. Tridentin. 295. Orator Senen. Reipubl. ad Iulium III. 494.
Gregorius Donatus Examin. Epiſc. 405. Mag. Sac. Palat. 454.
Gregorius Boncompagnus Prædic. Hæbr. 406. Pœnit. Apoſt. 488.
Gregorius de Caſali Procurat. Ord. 466. Inquiſitor Brixien. 560. & Bergomen. 557.
Gregorius Heyze Inquiſit. Poloniæ 607.
B. Gualla Romeus Ep. Brixien. 146. Nunt. Apoſt. 353. Commiſſ. Apoſt. 365. Inquiſit. Lombardiæ 595.
Gualterus Vinkterburnus Card. 20. eius ſcripta ibid.
Gualterus Iorſius Archiep. Armachan. 54.
Gualterus Agnus dei Ep. Caſtellan. 159.
Gualterus Ep. Gabulen. 195.
Gualterus Ep. Inſulanen. 206. In Concil. Conſtantien. 374.
Gualterus Bituricenſis Ep. Lucionen. 220.
Gualterus de Maus Ep. Sauonen. 289.
Gualterus de Bononia Ep. Tongaren. 310.
Guarinus Archiepiſcop. Brunduſin. & Vrian. 63.
Guarinus Gallus Epiſc. Sagonen. 281. In Concil. Conſtantien. 374.
Guido Chiprius Archiep. Arboren. 54.
Guido de Soliaco Archiep. Bituricen. 60.
Guido Brunellus Archiep. Nicoſien. 91.
Guido de Turre Ep. Claromonten. 172. In Concil. Lugdunen. II. 370.
Guido Flamocherti Proc. Ord. 464.
Guido Maramaldus Inquiſitor Neapolitan. 604.
Guidottus Inquiſit. Lombardiæ 595.
Guillelmus Mareſteldius Card. 19.
Guillelmus Petri de Godiuo Card. 21. Ep. Sabinen. 281. Legat. de Lat. 344. Mag. Sac. Palat. 428.
Guillelmus de Moreca Archiepiſc. Corinthien. 70.
Guillelmus Sudrè Card. 24. eius ſcripta ibid. Ep. Maſſilien. 230. Oſtien. 253. Veliternen. 317. Legat. de Lat. 344. Mag. Sac. Palat. 433.
Guillelmus Parui electus Archiep. Biturícen. 61. Trecen. 311.

Digitized by Google

Guillelmus de Militijs Patriar. Hieroſoly. mit. 47.
Guillelmus Lemouicenſis Archiep. Beneuentan. 60.
Guillelmus Gallus Archiep. Corinthien. 70.
Guillelmus de Hotum, ſeu Hodone Archiep. Dublinen. 73. Nunt. Apoſt. 136.
Guillelmus Peraldus Archiepiſc. Lugdunen. 82.
Guillelmus Gallus Epiſcop. Tarſen. 303. Suffragan. Lugdunen. 83.
Guillelmus de Lauduno Archiep. Toloſan. 106.
Guillelmus Gauantus Archiepiſcop. Viennen. 110. Mag. Sac. Palat. 429.
Guillelmus Gallus Ep. Anteraden. 125.
Guillelmus Noa Ep. Aruen. 131.
Guillelmus Dulcinus Ep. Lucan. 219.
Guillelmus de Labora Ep. Gadureen. 148.
Guillelmus de Podio Epiſc. Cariaten. 155. Geruntinen. 197.
Guillelmus Agieten. Ep. Danen. 185. Suffrag. Vintonien 324.
Guillelmus de Valen. Ep. Ebroicen. 188.
Guillelmus Balam Ep. Ebroicen. ibid.
Guillelmus Aranion Ep. Ilerden. 205.
Guillelmus de Lugduno Epiſcop. Lombetien. 218.
Guillelmus Durandi Ep. Mimaten. 624.
Guillelmus de Narbona Epiſcop. Namauſen. 246.
Guillelmus de Sagona Ep. Sagonen. 281.
Guillelmus Rence Ep. Saien ibid.
Guillelmus Lombardus Ep. Scalen. 291.
Guillelmus Parui Ep. Siluanecten. 296.
Guillelmus Ligius Ep. Taurien. 304.
Guillelmus de Monte Catano Ep. Vrgellen. 326. Nunt. Apoſt. 355.
Guillelmus Aragonenſis Epiſcop. Teralben. 305.
Guillelmus Legatus de Latere 343.
Guillelmus Oleronius Collector Spolior. Apoſt. 365.
Guillelmus Bonderinenſis Mag. Sac. Palat. 427.
Guillelmus Dulcinus Præc. Ord. 464.
Guillelmus Gallus Pœnitent. Ap. 472.
Guillelmus de Narbona Pœnit. Ap. 473.
Guillelmus Erka Romanor. Regis Maior Capellan. 496.
Guillelmus Carnotenſis S. Ludouici Reg. Gall. Maior. Capellan. ibid.
Guillelmus Arnaltus cum ſocijs Inquiſit. ſanguine laureatus 504.
Gulielmus Focus Inquiſit. Bononien. 632.
Guillelmus Sanctius Inquiſitor Aragoniæ 549.
Guillelmus de Colonico Inquiſitor Aragoniæ 549.
Guillelmus Aragonius Inquiſitor in Aragonia 550.
Guillelmus Coſta Inquiſit. Aragoniæ 550.
Guillelmus Caſella Inquiſitor Balear. Inſul. 556.
Guillelmus Militis Inquiſitor Carcaſſonen. 561.
Guillelmus Pariſien. Inquiſ. Galliæ 579.
Guillelmus Paruus Inquiſit. Galliæ ibid.
Guillelmus de Barbarano Inquiſit. Tarraconen. 611.
Guillelmus Raymundi Inquiſit. Toloſan. 612. & 613.
Guillelmus Bernardi Inquiſ. Toloſan. ibid.
Guillelmus de Monte reuelli Inquiſit. Toſan. ibid.
Guillelmus de Morerijs Inquiſitor Toloſan. 614.
Guillerius Balam Ep. Bethleemitan. 141. Hebronen. 202.
Gulielmus de Barbarano Ep. Candiæ 154.
Gundiſaluus Amonin Ep. Hieropolit. 204.
Gundiſaluus Hiſpanus Ep. Salmantin. 282.

H

HAnibaldus de Hanibalis Cardin. 14. Legat. de Lat. 344. Magiſt. Sac. Palat. 426.
Hector Ep. S. Iuſtæ 286.
Helias Saguin. Ep. Veſtan. 321.
Heliſeus Cays in Concil. Trid. 392.
Henricus Lunguardus Archiep. Acheruntin. 51. Materan 84.
Henricus Filangerius Archiep. Baren. 60.
Henricus Kaltiſen. Archiep. Cæſarien. 66. Nidroſien. 91.
Henricus de Rauennato Archiep. Colonien. 67.
Henricus de Tauora Archiep. Goen. 77. Ep. Cochimen. 175.
Henricus de Monte Ep. Acerren. 114.
Henricus Nonis Ep. Andachaden. 620.
Henricus Dacus Ep. Birionen. 142.
Henricus Giube Ep. Conſtantien. 175.
Henricus Polonus Ep. Culmen. 183.

Henricus Caſanello Ep. Ebroicen. 187.
Henricus de Praga Ep. Sebaſten. 293.
Henricus de Murſia Ep. Sidonien. 295.
Henricus de Grandonibus Epiſc. Sueſſan. 300.
Henricus Riuenius Epiſc. Venocoponen. 318.
Henricus de S. Hieronymo in Concil. Tridentin. 393.
Henricus Kaltiſen. de Confluentia Magiſt. Sac. Palat. 439. Inquiſit. Germaniæ 580.
Henricus Inſtitoris Inquiſit. Alemaniæ 547. & Germ. 587.
Herbordus Pannonius Ep. Bergomen. 139. In Conc. Lugdunen. II. 370.
Hermannus Nortop. Epiſcop. Benleucilonen. 139.
Hermannus Ioi Kurd Ep Lambergen. 209.
Hernandus de Siluio Ep. Vicen. 322.
Hermannus Vecolf Ep. Cryſopolen. 182.
Hiacynthus Subianus Vicarius Patriar. Cõſtantinop. 43. Archiep. Smirnen. 100. Ep. Edeſſen. 74.
Hiacynthus Serronus Ep. Arauxican. 128. Mimaten. 236.
Hiacynthus de Ceno Ep. Caietan. 149.
Hiacynthus Macripodari Chienſis Epiſc. Chiopien. 169. Scopien. 292.
Hiacynthus Petronius Ep. Melphiten. 233. Examinat. Epp. 404. Magiſt. Sacr. Palat. 452. Inquiſit. Neapolit. 604.
Hiacynthus Ceulus Ep. S. Marci 287.
Hiacynthus Tarugius Ep. Venuſin. 319.
Hiacynthus Libellus Secret. Cong. Indic. 404. Examin. Epp. 405. Mag. Sac. Palat. 458.
Hiacynthus Frenatus Pœnitent. Ap. 487
Hiacynthus Balada Pœnitent. Ap. 488.
Hiacynthus Marmotta Inquiſitor Cremen. 566.
Hiacynthus Donzellus Inquiſitor Cremonen. ibid.
Hiacynthus Picchettus Inquiſitor Peruſin. 606.
Hiacynthus Ghiſulphus Inquiſitor Terdonen. 612.
Hieronymus Bernerius Inquiſitor Ianuen. 589. Card. 39. Epiſcop Albanen. 117. Aſculan. 132.
Hieronymus à Loayſa Archiep. Ciuit. Regum 66. Ep. Cartagen. 156. Inquiſitor Peruan. 606.
Hieronymus Xauierre Card. 31.
Hieronymus Quirinus Patriarcha Venetus 49.
Hieronymus Muzarellus Archiep. Compſan. 69. Nunt. Apoſt. 358. Magiſt. Sac. Palat. 446. Inquiſit. Neap. 604.
Hieronymus Zambecarius Ep. Allifanus 294. Minerbin. 1013. Inquiſitor Regien. 608.
Hieronymus Pererius Suffrag. Eboren. 73. Epiſc. Calamacen. 149.
Hieronymus de Trieda Archiepiſcop. de Plata 95.
Hieronymus Baptiſta Nuzza Ep. Albaraxin. 118. Baluaſten. 137.
Hieronymus Vielmus Ep. Argolicen. 130. Emonien. 189. Suffrag. Patauin. 261.
Hieronymus de Hipolito Archiep. Tarentin. 102.
Hieronymus de Fiſicis Ep. Ariminen. 131.
Hieronymus de Fornarijs Epiſcop. Belliceſtren. 138.
Hieronymus Genuenſis Ep. Caphen. 154.
Hieronymus Cama Ep. Camplen. 152.
Hieronymus Ruſca Ep. Cattaren. 161.
Hieronymus Contarenus Ep. Iuſtinopolit. 208.
Hieronymus Ruſca Epiſcop. Iuſtinopolit. ibid.
Hieronymus Clauigo Ep. Niochen. 249.
Hieronymus de Vinea Ep. Policaſtren. 267.
Hieronymus Almenſa Epiſcop. Policaſtren. 268.
Hieronymus Nicheſola Ep. Theanen. 306. in Concil. Trid. 392.
Hieronymus Politus Ep. Trenican. 312.
Hieronymus Treuiſanus Ep. Veronen. 321. in Concil. Trid. 392.
Hieronymus Ioannis orat in Concil. Florentin. 381.
Hieronymus Brauo in Concil Trid. 392.
Hieronymus de Oleaſtro in Concil. Trid. ibid.
Hieronymus Barolus in Concil. Trid. 393.
Hieronymus de Pennafiel Proc. Ord. 466.
Hieronymus de Toledo eligitur Procurat. Ord. ibid.
Hieronymus de Viterbio Pœnitent. Apoſtol. 473.
Hieronymus Mancinus Pœnitent. Ap. 484.
Hieronymus Brixien. Inquiſ. Bergom. 558.
Hieronymus de Zauda Inquiſitor Brixien. 560.
Hieronymus Quintianus Inquiſ. Brix. 560.

Hie-

Hieronymus Policius Inquiſitor Cremonen. 566.
Hieronymus *Aceſti* Inquiſit. Cremon. 566.
Hieronymus de Franchis Inquiſitor Ianuen. 589.
Hieronymus de Fauentia Inquiſitor Mantuan. 597.
Hieronymus Inquiſitor Poloniæ 607.
Hieronymus de Foſambruno Inquiſit. Regien. 608.
Hippolitus Maria Beccaria Commiſſar. S. Inquiſit. 543.
Hippolitus Maria Lancius Inquiſit. Cremonen. 566. Commiſſ. S. Inquiſit. 540
Homucius Inquiſitor Britanniæ 559.
Honorius Parma Inquiſit. Cremen. 565.
Hugo de S. Charo Card. 12. eius ſcripta ibid. Archiep. Lugdunen. 82. Legat. de Lat. 343. In Concil. Lugdunen. 369.
Hugo Seguin. Card. 17. eius ſcripta ibid. Archiep. Lugdunen. 82 Ep. Oſtien. 253. Veliternen. 317. Mag. Sac. Palat. 428.
Hugo de Bruzeo Archiep. Beneuentan. 60.
Hugo Rethut Archiep. Corinthien. 70.
Hugo de Neapoli Ep. Bethleemit. 140.
Hugo Stoquer, ſeu de Leſtequer Ep. Trecen. 311. Veneten. 318.
Hugo *Apocriſarius* Apoſtolicus 365.
Hugo Ep. Troian. 313.
Hugo de Lauſana Pœnitent. Apoſt. 472.
Hugo Amelij Inquiſitor Toloſan. 613.
Hugo de Bonſolis Inquiſit. Toloſan. ibid.
Hugo Nigri Inquiſit. Toloſan. 614.
Hugo de Vicentia Ep. Iuſtinopolit. 208.
Hugo de Albinis Inquiſit. Aſten. 545.

I

Iacobus de Concos Archiep. Aquen. 52.
Iacobus Caſtelbonus Ep. Florentin. 75.
Iacobus de Voragine *Archiep.* Ianuen. 79.
Iacobus *Archiepiſcop.* Tranen. 106.
Iacobus de Coruo *Archiepiſc.* Toloſan. 106.
Iacobus Boncambius *Ep. Bononien.* 61. vbi per errorem dicitur *Io.*
Iacobus Tura Archiep. Tranen. 107. Ep. Lunen. 221.
Iacobus Campana Archiep. Tranen. 107. Nunt. Apoſt. 357.
Iacobus Gualterotti Archie. Turritan. 108
Iacobus Petri de Piſis Archiepiſc. Turritan. 109.
Iacobus Petrus de Pilagordis Epiſc. *Argolicen.* 130.
Iacobus de Caſtro Arquato Ep. Albintimilien 119 Placentinus elect. 265.
Iacobus Gallus Ep. Baionen. 136.
Iacobus Fourrè Epiſcop. Cabillonen. 148. *Abbas* Lauriacen. 332.
Iacobus Sergius Ep. Minoren. 336.
Iacobus Altouita Ep. Feſulan. 192. Orator Reip. Florent. ad Innoc. VII. 494.
Iacobus de Benefactis Ep. Mantuan. 224.
Iacobus de *Bononia* Ep. Mantuan. 224.
Iacobus Polonus Ep. Lacedemonien. 209.
Iacobus Arigonus Epiſcop. Lauden. 211. Tergeſtin. 306. Archiep. Vrbinat. 111. In Concil. Piſan. 372. Conſtantien. 374. orat. ibid. 375. Recipit hoſpitio Io. XXIII ibid. Mag. Sac. Palat. 435.
Iacobus Polonus Archiep. Margarit. 225.
Iacobus Buſce Ep. Marſorum 226.
Iacobus de Raguſio Epiſc. Tribunen. 313. Mercanen 233.
Iacobus de Mileto Ep. Mileuitan. 235.
Iacobus de Peruſio Ep. Narnien. 245.
Iacobus Cinus Epiſc. Termulan. 305.
Iacobus de Mileto Ep. Sebaſten. 292.
Iacobus de S. Maximo Ep. Tolonen. 309.
Iacobus de Gallutio Ep. Stabien. 299.
Iacobus de Vrbeueteri Ep. Sulmonen. 301. Valuen. 316. In Concil. Lugdunen. II. 370.
Iacobus Prior Spoletan. Nunt. Apoſt. 355.
Iacobus Aegidij Mag. Sac. Palat. 440.
Iacobus de Regno Proc. Ord. 464.
Iacobus de *Brixia* Procurat. Ord. ibid.
Iacobus de Concoſſio Pœnitent. Ap. 473.
Iacobus de Fiſicis Pœnitent. Ap. 473.
Iacobus de Vallerano Pœnitent. Ap. 485.
Iacobus Clauerius Pœnitent. Ap. 485.
Iacobus Villattus Pœnitent. Ap. 486. Inquiſitor Auenionen. 555.
Iacobus Caiaza Orator Regis Neapolit. ad Bonif. VIII. 493.
Iacobus Eſpingerius Inquiſ. Aleman. 547.
Iacobus de Brixia Inquiſit. Brixien. 560.
Iacobus de S. Ioanne Inquiſ. Gathal. 563.
Iacobus Hoochſtratanus Inquiſitor Colonien. 564.
Iacobus Meda Inquiſit. Drepranen. 557.
Iacobus è Suſato Inquiſit. Germaniæ 580.
Iacobus Sprengerius Inquiſitor Germaniæ 581.
Iacobus de Inuitiatis Inquiſit. Ianuen. 588.

Iaco-

Iacobus Niger *Inquiſit. Ianuen.* 589.
Iacobus Manſus Inquiſit. Siciliæ 610. Melitæ 589.
Iacobus Tintus Inquiſit. Mutinen. 598.
Iacobus de Valentia Inquiſit. Patauin. 605.
Iacobus Grimaldus Inquiſit. Polon. 607.
Iacobus Roſſius Inquiſit. Poloniæ ibid.
Iacobus Inquiſit. Cracouien. ibid.
Iacobus de Cremona Inquiſit Terdon. 611.
Iacobus Figinus Inquiſit. Terdonen. 612.
Iacobus Lapatice Inquiſit. Toloſan. 614.
Iacobus de Piſis in Concil. Piſano. 629.
Ignatius Dantes Ep. Alatrin. 117.
Ignatius Ciantes Ep. *Biſacien.* 142. S. Angeli 284.
Ildebrandinus de Cluſio Pœnit. Ap. 473.
Imbertus Gallus Ep. Ciſtaricen. 169.
Inguerardus Sugnart Epiſcop. Amiſſiodoren. 126.
Innicus de Brizuella Ep. Segobien. 293.
Innocentius Papa *V.* 2. eius geſta in Pontificatu 3. eius ſcripta ibid.
Innocentius de Sora Pœnitent. *Ap.* 485.
Inquiſitores ab hæreticis mactati. 503.
Inquiſitores in Vrbe 509.
Inquiſitores in Orbe 547.
Io. Morlandinus Card. 23. eius ſcripta ibid.
Io. de Nouocaſtro Card. 26. Ep. Niuernen. 249. Oſtien. 253. Tullen. 315. Mag. Sac. Palat. Pſeudo-Pont. 459.
Io. Dominici Cardin. 27. eius ſcripta 28. Cõmendat. Eccl. Tropeien. 314. Orator Reipubl. Florentin. 494. Præſes Concil. Conſtantien. 366. In Piſan. 372. inducit Greg. XII. ad deponendum Pontificatũ 174. eius in hoc Procurat. 374. deponit Cardinalatũ ibid. Archiep. Raguſin. 95.
Io. Caſanoua Card. 28. eius ſcripta ibid. Ep. Bonſan. 145. Elnen. 188. Gerunden. 197. Legat. de Lat. 345. Mag. Sac. Palat. 437.
Io. Turrecremata Card. 28. *Ep.* Orenſan. 252. Sabinen. 281. *In* Concil. Baſileen. 377. Florent. 381. ibid. diſputat. 381. mittitur ad Bituricen. *Synodum* ibid. Defenſor Fidei 395. Mag. Sac. Pal. 437.
Io. *Aluarez de Toledo* Card. 33. Ep. Burgen. 65. Archiep. Compoſtell. 68. Ep. Corduben. 179. Abbas de Oſera 332. Gen. Inquiſit. Hiſp. 539.
Io. de Bardonio Patriarcha Alexandr. 44.
Io. de Prouincia Franciæ Archiep. Arelaten. 54.
Io. Eſpilla *Archiep.* Acheruntin. 51. Materan. 84.
Io. Hiſpanus Archiep. *Arboren.* 54.
Io. Archiep. Antibaren. 52.
Io. de Vico Patriarcha *Antiochenus* 45.
Io. de Vercellis Patriarcha Hieroſolymit. electus 45. quid de Pontificatu? 2.
Io. de Allodijs Ep. Pariſien. 92.
Io. *Archiep. Armeniæ* 56.
Io. de Derlinton Archiep. Dublinen. 73.
Io. Sabellus Ep. Bononien. 61.
Io. de Duranol Archiep Duracen. 73.
Io. de Podio *Archiep.* Ebredunen. 74.
Io. de Ratzicioco Suffrag. Arch. Gneſnen. 76. Ep. Theodoſien. 307.
Io. de Paſſauijs Archiep. Saceran. 97.
Io. Viſilienſis Archiepiſcop. in Dacia 72.
Io. de Alcolarea Archiep. Inſulæ Hiſpaniolæ 80.
Io. Pariſiottus Suffrag. Lugdunen. 83.
Io. Columna *Archiep.* Meſſanen. 85. Nicoſien. 91. Vicarius D. Papæ 342.
Io. Salomonius Archiep. Mazaren. 88.
Io. de Polo Archiep. Piſan. 93.
Io. Prior Raguſinus *Archiep.* Raguſ. 95.
Io. Franciſcus de Ruere Archiep. Taurinen. 103.
Io. Hurtadus recuſat *Archiepiſcop.* Hiſpalen. 104.
Io. Babynghe Archiep. Tuamen. 919.
Io. Barlei Archiep. Tuamen. 108.
Io. Faber Suffrag. Viennen. 110. Ep. Tarſen. 303.
Io. Baſilien. Archiep. Vpſalen. 111.
Io. Velaſquez Ep. Abulen. 113.
Io. Matthæus Valdinas Ep. *Accernen.* 113. in Concil. Trid. 393.
Io. de Monte Ep. *Azoten.* 621.
Io. de Colmis Ep. Vergen. 321.
Io. Petrus Bonus Ep. Minoren 237.
Io. Georgius de Padella Ep. Ciuit. Ducalis 171.
Io. Rutheni Ep. Conſtantien. 175.
Io. Lopez Ep. Crotonen. 181.
Io. Flander Ep. Cuben. 183.
Io. Cabezzas Ep. Cuben. 183.
Io. Polonus Ep. Culmen. 183.
Io. Zodlant Ep. Culmen. 183.
Io. Solanus Ep. Cuſchen. 184.
Io. Enguera Ep. Dertuſen. 185. Ilerden. 205. Vicen. 322.
Io. Izquedo Ep. Dertuſen. 186.
Io. Ep. Dioniſien. ibid.

Io: Turenſis Ep. Dolen. 187.
Io. Iolui Ep. Ebronen. 188.
Io. Peronius Ep. Ebronen. 188.
Io. de Aldobrandinis Ep. Eugubin. 190.
Io. de Bertoldis Ep. Fanen. 191.
Io. Viſilien. Ep. Firilanden. 193.
Io. Ep. Gebelden. 196.
Io. Zelies Ep. Glandenen. 198.
Io. Ramirez Ep. Guatimalen. 200.
Io. Conzalez Ep. Guatimalen. 200.
Io. Alberti Suffragan. Halberſtadien. 202.
Ep. Tripolen. 313.
Io. Gzodlant Ep. Hildesheimen. 203.
Io. Maria Canigianus Ep. Hipponen. 203.
Abbas Generalis Vallis Vmbroſ. 331.
Io. Bapt. Ep. Hipponen. 203. & Vticen. 327. Suffrag. S. Thomæ in Ind. 289.
Io. Fulginaten. Ep. Hortan. 204.
Io. Pariſiottus Ep. Ierapolit. 204.
Io. de Venetijs Ep. Iuuenacen. 208.
Io. Ep. Chiouien. 209.
Io. Cracouien. Ep. Lacedemonien. ibid.
Io. Maria Guanzellus Epiſcop. Polymnianen. 268.
Io. Monſirgis Ep. Acconen. 115.
Io. Saulius Ep. Alerien. 120.
Io. de Viedma Ep. Almerien. 122.
Io. Lambertus Suffrag. Andegauen. 123.
Ep. Vorien. 326.
Io. Renolius Ep. Arauxican. 128.
Io. Stoicus Ep. Argentinen. 129. Preſes Concil. Baſileen. 366. in eo diſputat cum Bohemis 378.
Io. Scandelandus Ep. Auguſtenſis 134.
Io. Baptiſta Zamoiski Ep. Baccouien. 135.
Io. Ruager Suffrag. Bambergen. 137. Ep. Nathuren. 245.
Io. Hiſpanus Ep. Beinten. 138.
Io. Græcus Ep. Berithenen. 140.
Io. de la Robia Ep. Bertinorien. 140. & Foropopilien. 194.
Io. Mercatus Ep. Bethleemitan. 141.
Io. Bilarus Ep. Bethleemitan. 141.
Io. Theutonicus Ep. Boſnen. 144.
Io. Tomeus Ep. Boſnen. 145. Suffrag. Zagabrien. 328.
Io. de Quemada Ep. Calagurrit. 149.
Io. de Auerſa Ep. Caiacen. 148.
Io. à Pedrazza Ep. Canarien. 153.
Io. è Salamanca Ep. Canarien. ibid.
Io. à Saruia Ep. Canarien. ibid.
Io. Alcolares Ep. Canarien. ibid.
Io. Gilbertus Ep. Cangen. 154.
Io. de Montaluo Ep. Cartagen. 156.
Io. de Drada Ep. Cartagen. ibid.
Io. Coloſuarinus Epiſcop. Canadien. 152. in Concil. Trid. 392.
Io. Accreſta Ep. Caſertan. 157.
Io. de Podio Nucis Epiſc. Catanen. 160.
Nunt. Apoſt. 357. In Concil. Conſtantien. 379. Prorex Siciliæ 490.
Io. Gactus Ep. Catanen. 160. & Cephaledit. 164. Abbas 331.
Io. Letexerot Ep. Cenomanen. 163.
Io. Ruthenus Ep. Cereten. 165.
Io. Opatouicen. Ep. Chelmen. 166.
Io. Obſini Ep. Cryſopolitan. 169.
Io. Iſambardus Ep. Cryſopolit. ibid.
Io. Letexerot Ep. Citren. 170.
Io. de Viterbio Ep. Ciuitaten. 170.
Io. Magneſius Ep. Ciuit. Caſtellan. ibid.
Io. Hiſpanus Ep. Ciuitatis de Circo ibid.
Io. Leo Romanus Ep. Lanrien. 211.
Io. Vnder Ep. Laudanen. ibid.
Io. Helchiſades Ep. Laudanen. ibid.
Io. Gallus Ep. Laudunen. 212.
Io. Baptiſta à Mari Ep. Lauellen. ibid.
Io. de Alemania Ep. Lauſanen. 213.
Io. del Pozo Ep. Legionen. ibid.
Io. Validire Ep. Leonen. 214.
Io. Henuyer Ep. Laxouien. ibid.
Io. Cellius Ep. Lidmen. 215.
Io. Hibernus Ep. Limiricen. ibid.
Io. de Catania Ep. Liparen. ibid.
Io. de Pingh Ep. Liſmoren. 217.
Io. Piſanus Ep. Litteren. ibid.
Io. de Concoſſio Ep. Lodouen. ibid.
Io. Theuthonicus Ep. Lomberien. 218.
Io. del Pozo Ep. Lucen. 219.
Io. de Pietate Ep. Machaen. 222.
Io. Alemanæ Ep. Maioricen. 223.
Io. Garzia Epiſc. Maioricen. ibid. & Vſellen. 327.
Io. de Montepeſſulano Ep. Maſſilien. 229
Io. Iolui Ep. Gibennen. 231.
Io. Ep. Miſſinen. 238.
Io. Lopez Ep. Nominis Ieſu 250. Monopolit. 239.
Io. Didacus à Duart Ep. Nouæ Segob. 250.
Io. de Gronnouo Ep. Muſtorien. 242.
Io. Baptiſta Faleſius Ep. Mutilen. 242.
Io: Ruager Ep. Naturen. 245.
Io. Simonis Ep. Nazouanen. 246.
Io. Ep. Nicien. 248.
Io. Friburgen. Ep. Oſſunen. 253.
Io. de Morales Ep. Pacen. 256. Ghieni 95.

Io. Hi-

Io. Hiſpanus Ep. Pacen. 256.
Io. de Catania Ep. Pacten. 257.
Io. Marquet Ep. Pacten. ibid.
Io. Maria Guanzellus Ep. Polymnianen. 268. Mag. Sac. Palatij 450.
Io. de Venetijs Ep. Parentin. 260.
Io. Lombardus Ep. Placentinus 265.
Io. Balthesa Ep. Roſſen. 280.
Io. ex Dacia Ep. Roſckilden. ibid.
Io. Carnutenſis Ep. Ruſſionen. ibid.
Io. Hoppe Ep. Ruthenen. ibid.
Io. Caſtellanus Ep. Salmantinen. 282.
Io. Maria Tappatellus Ep. Salatiat. 283.
Io. de Arguinao Ep. S. Crucis de la Sierra 285.
Io. Piccardus Ep. Rauiſponen. 277.
Io. Mendez Ep. S. Marthæ 288.
Io. de Eſpenier Ep. S. Marthæ ibid.
Io. de Conſtantia Ep. Scopien. 290.
Io. de Senis Ep. Sichien. 296.
Io. Sproton Ep. Sodoren. 297.
Io. Sorreius Ep. Soren. 298.
Io. Alemanæ Ep. Syracuſan. 303.
Io. Andreas Gatge Ep. Syren. ibid.
Io. de Benedicto Ep. Tarſen. 304.
Io. de Florentia Ep. Tetelicen. ibid.
Io. Stephanus de Orbieta Epiſcop. Teleſin. 305.
Io. de Gebenna Ep. Tiburtin. 308. Tinien. 309.
Io. de Garbioto Ep. Tolonen. ibid.
Io. Ep. Tongaren. 310.
Io. Muſarech Ep. Tribunen. 312. & Mercanen. 234. vbi dicitur factus Epiſc. 16. Cal. Ianuarij anno 1518. dicas 8. Cal. Ian. anno 1418.
Io. de Pinc Ep. Vateſotden. 317.
Io. Abrahardi Ep. Vencien. ibid.
Io. Valydire Ep. Veneten. 318.
Io. Muzauillo Ep. de Venezuola ibid.
Io. de Portugal Ep. Viſen. 325.
Io. Scandelandus Ep. Vormatien. 326.
Io. de Caſtro electus Ep. Veræpacis 326.
Io. Fernandez Ep. Veræpacis ibid.
Io. Vicentinus Nunt. Apoſt. 353. Commiſſarius Pontificius 363.
Io. de Monteſono Collector Spol. Apoſtol. 365.
Io. Nyder Legatus Concilij Baſileen. 367. & 378.
Io. Nucibo in Concil. Conſtant. 374.
Io. de Conſtantinopoli in Concil. Conſtantien. 375.
Io. Texerius Mag. Gen. interfuit Concil. Baſileen. 377.
Io. Capreolus in Concil. Baſileen. 378.
Io. de Monte Nigro in Concil. Fertarien. 379. & in Florentino diſputat 380.
Io. Gallo in Concil. Trid. 392.
Io. de Ludenna in Concil. Trid. 393.
Io. Valdehuſenius Capellanus Gregorij IX. 400.
Io. de Lemoyſi Mag. Sac. Palat. 433.
Jo. Morlandinus Mag. Sac. Palat. ibid.
Io. de Tambaco Mag. Sac. Palat. 434. Orator Caroli Regis Roman. ad Clementem VI. 493.
Io. de Conſtantinopoli Magiſt. Sacr. Palat. 437.
Io. Nannius Mag. Sac. Palat. 442.
Io. de Ferraria Mag. Sac. Palat. ibid.
Io. de Candido Lector Sac. Palat. 461.
Io. Clerici Baccal. extraord. Sacr. Palat. ibid.
Io. de Raguſio Proc. Ord. 464.
Io. de Fenario Proc. Ord. 466.
Io. de las Queuas Proc. Ord. 467.
Io. Aſtoricenſis Proc. Ord. 468.
Io. de Valdehuſen. Pœnitent. Apoſt. 472.
Io. de Venetijs Pœnitent. Ap. 473.
Io. Andreæ Florentin. Pœnitent. Ap. 474.
Io. Icard Pœnitent. Apoſt. 487. Inquiſitor Auenionen. 556.
Io. Berlenthon Orator Regis Angl. ad Nicolaum III. 492.
Io. Hiſpanus Orator Regis Hiſpan. ad Bonifac. VIII. 493.
Io. Gactus Orator Reg. Sicil. ad Sixtum IV. 495. Inquiſitor Meſſanen. 598.
Io. Hungarus Inquiſit. Hungariæ 587. Pannoniæ 604. ſanguine laureatus 504.
Io. Polonus Inquiſitor ſanguine laureatus 507.
Io. Eſconfeld Inquiſitor ſanguine laureatus 508.
Ioanneſchus Apecius Pœnit. Apoſt. 485.
Io. Longares Inquiſit. Aragoniæ 550.
Ioannes Francus Inquiſitor Aragoniæ 552.
Io. de Coliuera Inquiſitor Aragoniæ 553.
Io. Enguera Inquiſitor Aragoniæ, Nauarræ, Valentiæ & Cathaloniæ ibid.
Io. Paul in eiſdem Regnis Inquiſitor ibid.
Io. Franco Inquiſitor Aragoniæ 554.
Io. Feran Inquiſitor Auenionen. 555.
Io. Comes Inquiſitor Barchinonen. 557.
Io. Nauardu Inquiſit. Barchinonen. ibid.

Digitized by Google

Io. Bapt. de Grattarolis Inquiſitor Bergomen. ibid.
Io. Cereſolus Inquiſit. Bergomen. ibid.
Io. de Conſulis Inquiſit. Bergomen. ibid.
Io. Baptiſt. Raymundus Inquiſitor Bergomen. 558.
Io. Ludouicus Bona Inquiſit. Bergom. ibid.
Io. Inquiſit. Boemiæ. ibid.
Io. Taſcherius Inquiſit. Bononien. 559.
Io. Botzin Inquiſitor Brandeburgen. ibid.
Io. Coſſar Inquiſit. Brittanniæ ibid.
Io. de S. Miniate Inquiſit. Brixien. 560.
Io. de Grandino Inquiſit. Brixien. ibid.
Io. de Prato Inquiſit. Carcaſſonen. 561.
Io. Dobleti Inquiſit. Carcaſſonen. ibid.
Io. Comes Inquiſit. Cataloniæ 562.
Io. Thomas Inquiſit. Catalon. 563.
Io. Enguera Inquiſitor Catalon. ibid.
Io. Paul Inquiſit. Catalon. ibid.
Io. Franciſcus Inquiſit. Cæſaraugust. ibid.
Io. Philippus Frid Inquiſit. Colonien. 565.
Io. Maria Fioranus Inquiſit. Cremen. ibid.
Io. Paulus Fieſcus Inquiſit. Cremen. ibid.
Io. Maria Capella Inquiſit. Cremon. 566.
Io. Coccinus Romanus Inquiſit. Cremonen. ibid.
Io. Dominicus Rogerius Inquiſit. Cremonen. ibid.
Io. Dominicus Aluigius Inquiſitor Senen. 577.
Io. Vuatrat Inquiſit. Galliæ 579.
Io. Coſart Inquiſitor Galliæ ibid.
Io. Hunderus Inquiſit. Gandauen. ibid.
Io. Scandelandus Inquiſit. Germaniæ 580.
Io. Gallus Inquiſit. Græciæ 581.
Io. de S. Martino Inquiſit. Hiſpalen. 586.
Io. Homac Inquiſit. Hollandiæ ibid.
Io. de S. Iuſta Inquiſit. Luſitaniæ 597.
Io. Rheda Inquiſit. Meliten. 598.
Io. de Monte Fedeone Inquiſitor Mutinen. 599.
Io. Vincentius Reghettia Inquiſit. Mutinen. ibid. Terdonen. 612.
Io. Franco Inquiſit. Navarræ 600.
Io. Enguera Inquiſit. Navarræ ibid.
Io. Pol Inquiſit. Navarræ. ibid.
Io. de Auerſa Inquiſitor Neapolit. 602.
Io. Vincentius de Valentia Inquiſitor Papien. 605.
Io. Parmen. Inquiſitor Parmen. ibid.
Io. Inquiſit. Vratislavien. 607.
Io. de Argentina Inquiſitor Saxoniæ 610.
Io. Braſcatoris Inquiſit. Poloniæ ibid.
Io. Prior Cracouien. Inquiſitor Poloniæ 607.
Io. Aduocati Inquiſitor Poloniæ ibid.
Io. Inquiſitor Poloniæ ibid.
Io. Annemiri Inquiſit. Prouinciæ 608.
Io. Murius Inquiſitor Terdonen. 611.
Io. Michael Inquiſit. Terdonen. ibid.
Io. Maria Fagnanus Inquiſitor Terdonen. ibid.
Io. à S. Petro Inquiſitor Toloſan. 613.
Io. de S. Benedicto. Inquiſitor Toloſan. ibid.
Io. Galandi Inquiſit. Toloſan. ibid.
Io. Vigoroſi Inquiſit. Toloſan. ibid.
Io. de Molendinis Inquiſitor Toloſan. 614.
Io. Dominicus Regius Inquiſitor Toloſan. ibid.
Io. Hoiret Inquiſit. Valentin. 615.
Io. Ortes Inquiſitor Valentin. ibid.
Io. de Epilla Inquiſitor Valentin. ibid.
Io. Gablus Inquiſit. Vallachiæ ibid.
Io. Kramonchel Inquiſitor in Vueſtphalia 616.
Io. Vincentius Paulinus Inquiſitor Bononien. 632.
Io. Bapt. de Iudicibus Archiepiſc. Amalphit. 51.
Io. Bapt. Serignanus Ep. Scalen. 291.
Io. Bapt. Legrans Ep. Tricaſtin 313.
Io. Bapt. Lancius Inquiſitor Ianuen. 589. Secretarius Congreg. Indicis 403. Mag. Sac. Pal. 450.
Io. Bapt. de Marinis Secretar. Congregat. Indicis. 403.
Io. Bapt. de Martinengo Commiſſar. S. Inquiſit. 546.
Io. Bapt. Righius Inquiſit. Cremen. 566.
Io. Bapt. de Lugo Inquiſit. Cremen. ibid.
Io. Bapt. Chiarinus Inquiſitor Brixien. 560.
Io. Baptiſta de Finario Inquiſitor Brixien. ibid.
Io. Bapt. Borellus Inquiſitor Cremon. 566.
Io. Bapt. Præmolus Inquiſitor Cremonen. ibid.
Io. Bapt. Burgus Inquiſitor Ianuen. 589.
Io. Bapt. Boſellus Inquiſit. Ianuen. ibid.
Io. Bapt. Boſſius Inquiſit. Ianuen. ibid. Terdonen. 612.
Io. Bapt. Caſſanus Inquiſit. Regien. 609.
Io. Chryſoſtomus Viola Prædicator Hæbreor. 405.

Io. Chri-

Io. Chryſoſtomus Iauellus Prædicat. Hæbreor. 406.
Io. Chryſoſtomus de Burgo Pœnitent. Apoſt. 468.
Io. Chryſoſtomus Poſnanien. Inquiſit. Polon. 607.
Iordanus Sabellus Ep. Patauin. 261. Commiſſar. Apoſt. 364.
Iordanus de Montecucco Epiſc. Bobien. 143. Abbas. 333.
Ioſeph Maria Auila Ep. Campanien. 152. Satrianen. 291. Præd. Hæbr. 405.
Ioſeph Maria Pizinus Ep. Caprulen. 155.
Ioſeph à Cornea Epiſcop. Caſertan. 158. Squillacen. 279. Vrbeuetan. 326.
Ioſeph Ciantes Epiſcop. Marſicen. 216. Præd. Hæbr. 405.
Ioſeph Gonzalez Epiſcop. Palentin. 259. Pampilonen. ibid. Archiep. Burgen. 64.
Ioſeph Maria Bonaldus Archiep. Antibaren. 52.
Ioſeph Maria Vicecomes Inquiſitor Alexandriæ. 547.
Iſidorus Aliaga Archiep. Valentin. 110. Epiſc. Albarazin. 118. Dertuſen. 186.
Iſidorus Brixienſis Inquiſitor Bergomen. 558.
Iſnardus Tecconus Patriarcha Antiochen. 45. Archiep. Theban. 104. Eccl. Papien. Adminiſtrat. 260. Pœnitentiar. Apoſtol. 473.
Iſnardus Patriarcha Aquileien. 47.
Iſnardus de Aquis Ep. Senecen. 294.
Iuo Gallus Archiepiſc Nazararen. 88.
Iuo Ioriue Maior Capellanus Regis Angliæ. 496.
Iulianus Garges Ep. Carolen. 156.
Iulianus Matocci Epiſc. Sulcitanen. 301.
Iulianus de Mdeto Ep. Cephaledit. 163. Inquiſitor Siciliæ. 610.
Iulianus de Angelis Ep. Giropetien. 197.
Iulianus Naldi Proc. Ord. 464.
Iulius Doſſus Epiſc. Alexanen. 122.
Iulius Pauelius Ep. S. Leon. 288. Archiep. Surrentin. 101. Epiſc. Veſtan. 321. in Concil. Trident. 392. Vicar. Gener. Archiep. Neapol. 91.
Iullus Nicoſienſis Epiſc. Bonen. 144.
Iulius Ferrarius Inquiſit. Cremonen. 566.
Iulius Mercorius Inquiſit. Papien. 605.
Iuſtinianus Vagnonus Inquiſitor Ianuen. 589.

K

KEnardus è Villaco Epiſcop. Teſelicen. 304.

L

LAdantius Ramfoldus Commiſs. S. Inquiſit. 543.
Landulphus Archiepiſc. Acheruntin. 50. Materan. 84.
Landulphus de Neapoli Epiſcop. Vicoaquen. 323.
Lapus de Florentia Proc. Ord. 463.
Latinus Malabranca de Vrſinis Card. 16. Epiſc. Oſtien. 253. Veliter. 317. Legat. de Lat. 344. Gubernator Vrbis. 396. General. Inquiſitor in Vrbe 509. & 539.
Laurentius de Parma Patriar. Graden. 48.
Laurentius Archiepiſcop. Acheruntin. 50. Materan. 84.
Laurentius Blundi Archiepiſcop. Compſan. 68.
Laurentius Petri Iacopini Epiſcop. Acchadien 619.
Laurentius de Sicilia Ep. Alexanen. 121.
Laurentius Pinon. Ep. Antiſiodoren. 125.
Laurentius de Ballachijs Epiſcop. Ariminen. 131.
Laurentius de Viterbio Epiſcop. Ciuitaten. 170.
Laurentius Dominicus Ep. Sagonen. 28.
Laurentius Suarez Ep. Seguntin. 294.
Laurentius de Bernardis Epiſc. Coronen. 180. Suffrag. Oſtien. 253.
Laurentius Venerius Ep. Motonen. 241.
Laurentius de Tuderto Internunt. Ap. 355
Laurentius de Vercellis Inquiſitor Taurinen. 611.
Laurentius Magius Inquiſ. Terdonen. ibid.
Lazarus Pelizarius Ep. Nuſcan. 251.
Leander Albertus Inquiſit. Bononien. 632
Leo Epiſc. Alerien. 120.
Leonardus de Chio Archiepiſcop. Leſbien. 81.
Leonardus de Marinis Archiep. Lancianen. 81. Epiſc. Alben. 118. Suffr. Mantuan. 224. & Peruſin. 263. Nunt. Apoſt. 358. in Concilio Trident. 392.
Leonardus Romanus Epiſcopus Aquilan. 127.

Leonardus de Montefalco Epiſcop. Caſtren. 160.
Leonardus Zittardius Ep. Miſſinen. 238.
Leonardus Germanus Ep. Soldaren. 619.
Leonardus Epiſc. Velleren. 316.
Leonardus Germanus Ep. Sodoren. 297.
Leonardus Statij de Datis Præſes Concil. Papien. 376. In Conc. Conſtantien. 375. Errores Io. Hus examinat, & damnat. ibid. fit Elector Martini V. 376. Mag. Sac. Palat. 436.
Leonardus de Manſuetis Magiſt. Sac. Palat. 440.
Leonardus de Neapoli Ep. Alacen. 117. Capellanus Caroli Reg. Neapolit. 496. Inquiſitor Neapolit. 603.
Leonardus de Florentia in Concil. Piſano. 629.
Lucas de Neapol. Archiep. Hidruntin. 77. Ep. Caſtren. 160 In Conc. Viennen. 371.
Lucas Caſtellinus Ep. Catacen. 160. Proc. Ord. 469.
Lucas Epiſc. Triuentin. 313.
Lucas Manellus Epiſc. Auximat. 621. Famen. 191. Ziconen. 329.
Lucas Spigarolus Epiſc. Sibinicen. 295.
Ludouicus de *Varuins* Archiep. Narbonen. 87. Inquiſitor *Auenionen.* 555.
Ludouicus de Viualdis Ep. *Arben.* 129.
Ludouicus de Venetijs Ep. Aruen. 132.
Ludouicus de Bergomo in Epiſc. Bergomen. 139.
Ludouicus de Viterbio Ep. Signin. 296.
Ludouicus Longus Ep. Motonen. 241. Callien. 151.
Ludouicus Cifuentes Ep. Meriden. 234.
Ludouicus de Lagoria Ep. Lauellen. 212.
Ludouicus Combonet Ep. Criſopiten. 182 Aueneten. 134.
Ludouicus Ep. Hierapolit. 204.
Ludouicus Aliaga Magnus Archimandrita 329. Inquiſ. Generalis Hiſpaniæ. 585.
Ludouicus Valliſoletanus in Concil. Conſtantien. 374.
Ludouicus de Sotomaior in Concil. Trident. 392.
Ludouicus Yſtella Mag. Sac. Palat. 451.
Ludouicus Vincentius *Lector* Sacri Palat. 460.
Ludouicus de Ferraria Proc. Ord. 464.
Ludouicus Valliſoletanus Orator Regis Caſtellæ in Conſtantien. Concil. 494.
Ludouicus *Bergom.* Inquiſit. Bergom. 558.
Ludouicus Pezzatus Inquiſ. Cremen. 566. Mutinen. 599.
Ludouicus de Piſis Inquiſitor Piſan. 577.
Ludouicus Rocheto Inquiſit. Toloſan. 614.
Luinus *Brunſter* Ep. Dionyſien. 186.
Lupus Barientos recuſat. *Archiep.* Compoſtellan. 68. Epiſc. Abulen. 113. Conchen. 178. Segobien. 293. Magn. Cancell. Hiſp. 491. Inquiſitor Hiſpaniæ. 583.
Lupus Ep. Lindinen. ſeu Liden. 215.

M

MAcarius Ludia Ep. Laodicen. 210. Suffrag. Cracouien. 181.
Magneſius Archiep. Tranen. 106.
Magneſius de Neapol. Ep. Lubren. 218.
Mamimertus Ep. Ebronen. 202.
Marcheſinus de Monopoli Inquiſit. Neapolit. 602.
Manfredus Orſinis Inquiſit. Parmen. 605.
Manfredus Inquiſit. Germaniæ. 580.
Manſuetus Pichitus Epiſc. Ebronen. 188.
Marcheſanus Epiſc. Draconarien. 187.
Marcorius Ludia Ep. Cardicen. 155.
Marcus Armenus Archiep. Ameniæ. 58.
Marcus Cataneus Archiepiſc. Rhodien. 97 Suffrag. Ianuen. 80.
Marcus Maroldus *Archiep.* Rhegien. 96.
Marcus Roncionus electus Archiep. Piſan. 94. Vrbinaten. 111.
Marcus *Ardinghellus* Ep. Camerinen. 151. Hadrianen. 202. Pennen. 261.
Marcus Ep. Griſopolen. 199.
Marcus Laureus Epiſc. Campanien. 152. Satrianen. 290. in Concil. Trident. 392. & 394.
Marcus Iuſtinianus Ep. Chien. 168.
Marcus de Verona Ep. Clodien. 173.
Marcus Medices Epiſc. Clugien. 174. in Concil. Trident. 393.
Marcus de Nouaria Epiſc. Emonien. 189.
Marcus *Bannerius* Ep. Iulmen. 207.
Marcus Zaureus Epiſc. S. Erini. 285.
Marcus Capellanus Innocentij V. 401.
Marcus Valadares Proc. Ord. 467.
Marcus de Marcianiſio Proc. Ord. 468.
Marcus de Maroldis Inquiſitor Neapolit 604.
Marianus Polonus Ep. Laodicen. 210.
Marinus Canti Epiſcop. Stephanen. 299. Beriden. 622.

Digitized by Google

Marius Ambroſius Capellus Epiſc. *Antequeren.* 125. *Ipren.* 207. *Antuerpien.* 126.
Martinus *Armenus* Archiepiſcop. *Armeniæ*. 617.
Martinus Bononien. Archiepiſc. *Armachan.* 54.
Martinus Strempus Archiep. *Gneſnen.* 76. Maior *Pœnitent.* 338. Capellan. Nicolai III. 401.
Martinus de Lignano Archiep. *Sipontin.* 100. Ep. *Geruntin.* 197.
Martinus Porreus Ep. *Atrebaten.* 134. Orator *Ducis Burgund.* in Concil. *Conſtanſien.* 494.
Martinus de Corduba Ep. *Dertuſen.* 185. *Corduben.* 179. *Placentinen.* 265. in Concil. *Trident.* 392.
Martinus Polonus Ep. *Polacen.* 267.
Martinus de Colangijs Ep. *Niuernen.* 249.
Martinus Vaſquez Ep. *Portus diuitis.* 269.
Martinus de Calataias Ep. *S. Marthę* 287.
Martinus de Aretio Proc. Ord. 463.
Martinus de Claris Inquiſit. *Brixien.* 560.
Martinus de S. *Angelo* Inquiſitor *Cæſarauguſt.* 563.
Martinus Iuſtinianus Inquiſit. *Ianuen.* 589
Martinus Kaczer Inquiſitor *Poloniæ.* 607.
Martinus Spora Inquiſ. *Vratislauien.* ibid.
Martinus Tillus Inquiſitor *Valentin.* 615.
Matthæus Vrſinus Card. 22. Archiep. *Sipontin.* 99. *Panormitan.* 92. Ep. *Agrigentin.* 116. *Sabinen.* 281. Vicarius Papalis 340. Orator S. P. Q. R. ad *Ioannem* XXII. 493
Matthæus Patriarcha *Conſtantinopol.* 43.
Matthæus Armenus *Archiep. Armeniæ* 55.
Matthæus Eraſmus *Archiep. Armeniæ* 58.
Matthæus de Coſtino *Archiepiſc. Corinthien.* 70.
Matthæus de Empoli *Archiepiſcop. Rhodien.* 97.
Matthæus *Bandellus* Ep. *Aginnen.* 115.
Matthæus de *Adria* Ep. *Polymnian.* 268. Inquiſit. *Neap.* 602.
Matthæus de Catania Ep. *Paden.* 257. *Liparen.* 216.
Matthæus Bonimpertus Ep. *Mantuan.* 224. in Concil. *Baſileen.* 377.
Matthæus de Brunis Ep. *Sueſſan.* 300.
Matthæus Lulmus Ep. *Laodicen.* 210. Impugnat Conciliab. *Piſan.* 382.
Matthæus Serra Ep. *Teralben.* 305.
Matthæus primus *Abbas* in Ordine 330.
Matthæus de Finario Lector Sac. Pal. 460.
Matthæus Lachius Pœnitent. *Ap.* 475. Inquiſit. *Peruſin.* 606.
Matthæus de Caſtro Maris Inquiſit. *Neapolit.* 601.
Matthæus de Ponciaco Inquiſitor *Neapolit.* 602. & *Siciliæ*. 610.
Matthias Ep. *Biduanen.* 622.
Matthias Conradi Inquiſit. *Poloniæ* 607.
Matthias Flori Inquiſitor *Aragoniæ* 552. *Poloniæ* ibid.
Matthias de la Rapita Inquiſit. *Roſſilionis* 609.
Mauritius Vsk Ep. *Aduren.* 620.
Mauritius de Colangijs Epiſcop. *Niuernen.* 249. Pœnitent. *Ap.* 474.
Maximus Guazzonus Inquiſitor *Mutinen.* 599. *Papien.* 605.
Melchior Cribellus Epiſc. *Tagaſten.* 303. Suffrag. *Vercellen.* 319.
Melchior Cano Ep. *Canarien.* 153.
Melchior Moſticenſis Inquiſitor *Poloniæ* 607.
B. Meynardus Ep. *Liuonum* 217.
Michael Ghiſlerius Inquiſit. *Comen.* 565. Card. 35. eligitur Pontifex 5. Ep. *Montis Regalis* 241. *Nepeſin.* 247. *Sutrin.* 302. Sum. Inquiſitor 336. eius geſta in pontificatu 5. inſtituit Inquiſitores 523. Commiſſ. S. Inquiſit. 541.
Michael Bonellus Card. 36. Ep. *Albanen.* 117. S. R. E. Camerarius 335. *Papalis* Vicarius Sixti V. 340. Legat. de Lat. 352. Magn. Prior Vrbis 597.
Michael Mazarinus Cardin. 40. *Archiep. Aquen.* 52. Prorex Catal. 490 Orator Reg. Fran. ad Pont. Innoc. X. 495. Mag. Sacr. Palat. 455. General. *Inquiſitor*. 540.
Michael Pauli de Pelagallo Ep. *Senen.* 99. 945.
Michael Murianenſis Archiepiſcop. *Spalaten.* 102.
Michael Fortinus Archiep. *Lancianen.* 81.
Michael Benauides *Archiepiſcop. Manilien.* 83. Ep. *Nouæ Segob.* 250.
Michael de Torniſis Ep. *Andren.* 620.
Michael Ophorius Ep. *Boſcoducen.* 144. ſeu *Buſcodunen.* 148. qui Michael in Regeſt. Cancell. *Apoſt.* dicitur Ep. *Buſcodunen.* & in Gallia Chriſt. *Boſcoducen.*

Michael

Michael de Verona Ep. Clugien. 174. Melopotamien. 239.
Michael Raguel Ep. Cochimen. 175.
Michael Ramirez Ep. Cuben. 183.
Michael Rutelen. Ep. Cunabulen. 184.
Michael de Perei Ep. Famaguſtan. 191.
Michael Epiſc. Chiouien. 209.
Michael de Aſt. in Concil. Trid. 393.
Michael Belga Ep. Cameracen. 64.
Michael Angelus Seghitius Inquiſit. Cremonen. 566. Ep. Lauden. 211. Commiſſ. S. Inquiſit. 544.
Michael Padrolo Ep. Niochen. 249.
Michael de Venetijs Ep. Torcellan. 310.
Michael de Epilla Ep. Vrgellen. 327.
Michael Ep. Vſellen. ibid.
Michael Pelagall. Orator Senen. Reipubl. ad Greg. XII. 494.
Michael Fertiz Inquiſitor Aragoniæ 552.
Michael de Valentibus Inquiſitor Aſtenſis 555.
Michael de Medijs Inquiſit. Aſtenſis ibid.
Michael Franciſci Inquiſitor Auſtriæ 556.
Michael Segaria Inquiſitor Balear. Inſul. ibid.
Michael de Natalibus Inquiſitor Bergomen. 558.
Michael de Ollandia Inquiſitor Bononien. 559.
Michael de Marielto Inquiſitor Carçaſſonen. 561.
Michael Marillo Inquiſitor Hiſpalen. 586.
Michael Pius Paſſus Inquiſit. Ianuen. ibid. Terdonen 612.
Michal Angelus Lerius Inquiſitor Mutinen. 599.
Michael Angelus Laertius Inquiſitor Papien. 605.
Michael Angelus Catius Inquiſit. Terdonen. 612.
Michael Iuſtus Inquiſit. Valentin. 615.
Michael de Monte Rubeo Inquiſit. Valentin. ibid.
Michael de Florentia In Concilio Piſano 629.
Miniatus Oliua Pœnitent. Ap. 485.
Morandus de Signia Ep. Callien. 150. Fanen. 191. In Concil. Lugdunen II. 370.
Moyſes Ep. Chionien. 209.
Munio Zamorren. reculat Archiepiſcop. Compoſtell. 68. Ep. Palentin. 257.

N

NArua Ep. Bergen. 139.
Natalis Pomelet Ep. Salonen. 282. Suffragan. Lucionen. 221.
Nicolaus Martini de Prato Procur. Ord. 463. Cardin. 18. Viceſgerens 397. eius ſcripta 19. Ep. Oſtien. 253. Veliternen. 317. Spoletan. 298. Legat. de Lat. 344. Nunt. Apoſt. 356.
Nicolaus Boccaſinus Ep. Oſtien. 253. Veliternen. 317. Legat. de Lat. 344. Nunt. Apoſt. 356. Card. 17. fit Pontifex dictus Benedictus XI. 3.
Nicolaus Farinula Card. 21. eius ſcripta ibid. in Concil Viennen. 371.
Nicolaus Roſellius Cardin. 23. Inquiſitor Aragoniæ 550. eius geſta ibidem, & ſequent.
Natalis Deslandus Ep. Trecoren. 311.
Nicolaus Moſchinus Caracciolus Card. 24. Archiep. Meſſanen. 85. Legat. de Lat. 345. Inquiſit. Neapolit. 603.
Nicolaus de S. Saturnino Card. 26. Mag. Sacr. Palat. Pſeudo-pont. 434.
Nicolaus Schomberg. Card. 32. Archiep. Capuan. 65. Nuntius Apoſt. 358. Proc. Ord. 465.
Nicolaus de Anapijs Patriarcha Hieroſolymit. 46. ſcripſit. ibid. Pœnitent. Apoſtol. 472.
Nicolaus de Ancinis Patriarcha Hieroſolymit. 46.
Nicolaus Bonitus Archiep. Arboren. 54 Ep. Maſſen. 229. Taruiſin. 304.
Nicolaus Archiep. Armeniæ 57.
Nicolaus de Setia Archiep. Iadren. 79.
Nicolaus Sozenſis Archiep. Iadren. ibid.
Nicolaus de S. Martino electus Archiep. Piſan. 94. Ep. Maceraten. 221.
Nicolaus de Ouis Archiep. Raguſin. 95.
Nicolaus de Tyro Archiep. Tyren. 109.
Nicolaus de Surrento Ep. Abellin. 112.
Nicolaus de Vrbino Ep. Acerran. 114.
Nicolaus de Lombardia Ep. Accien. ibid.
Nicolaus Fortiguerra Ep. Alerien. 120.
Nicolaus de Maruia Ep. Bergen. 139.
Nicolaus de Neapoli Ep. Biſacien. 142.
Nicolaus de Cuſa in Ep. Brixien. 146.
Nicolaus Italus Ep. Burglanen. 148.
Nicolaus Piſtoris Ep. Carhaſien. 622.
Nicolaus Ep. Culmen. 183.

Digitized by Google

Nicolaus Ep. Cieten. 623.
Nicolaus *Melchioris* Ep. Cyrenen. 185. Suffragan. Neritonen. 247. & S. Pontij Tomeriar. 288.
Nicolaus Coeffettau Ep. Dardanien. 185. Suffrag. *Meten.* 235. Ep. *Maſilien.* 220. Orator Regum Hungariq & Cypri 494.
Nicolaus de Tenda Ep. Famaguſtan. 190.
Nicolaus de Antonio Ep. Inſulanen. 206.
Nicolaus de Tinctis Ep. Iſclan. 207.
Nicolaus de S. *Martino* electus Ep. Lucan. 219. Ep. Recanaten. 278.
Nicolaus Pomelet Suffrag. Lucionen. 221. Ep. Salonen. 282.
Nicolaus Ep. *Macerien.* 221.
Nicolaus Ep. *Maierien.* 222.
Nicolaus Ep. *Maioricen.* 228.
Nicolaus Ligur Ep. *Margaritен.* 225.
Nicolaus Bonitus Ep. *Maſſen.* 229.
Nicolaus de Pilſna Ep. *Megaren.* 230.
Nicolaus Langen. Ep. *Milenen.* 235.
Nicolaus Izymerman Ep. *Miſſinen.* 238.
Nicolaus Dacus Ep. Optauien. 251.
Nicolaus de Aedio Epiſc. Montis Corbini. 240.
Nicolaus Venceslai Ep. Nazaroth. 246.
Nicolaus de Iuuenatio Epiſc. Polymnianen. 268.
Nicolaus Salmantinus Epiſcop. Salmanticen. 282.
Nicolaus *Abrahæ* Ep. Scarpeten. 292.
Nicolaus Poſſer Epiſc. Senaſcopulen. 294.
Nicolaus de Venetijs Epiſc. Tricaricen. 313.
Nicolaus de Rempis Ep. Varuntinen. 316
Nicolaus Iaquerius in Concil. Coſtantien. 375.
Nicolaus Rodulphius Examinator Epp. 404. Mag. S. Pal. 452.
Nicolaus Riccardius Examinator Epiſcoporum 404. *Mag.* S. Pal. 453.
Nicolaus Hungarus Inquiſitor Hungariæ, 587. Sangnine laureat. 504.
Nicolaus Cimericus Inquiſitor Aragoniæ. 551.
Nicolaus Merula Inquiſitor Balleat. Inſulat. 556.
Nicolaus Gioncus Inquiſ. Bergomen. 558
Nicolaus Gallus Inquiſ. Carcaſſonen. 561.
Nicolaus de Conſtantinis Inquiſitor Comen. 565.
Nicolaus Mirabilis Inquiſitor Hungariæ 587.
Nicolaus de Poteſtate Inquiſ. Lanuen. 589.
Nicolaus de S. Victore Inquiſit. Neapolitan. 602.
Nicolaus Razzalus Inquiſitor Papien. 605.
Nicolaus de Regio Inquiſit. Parmen. ibid.
Nicolaus Alexius Inquiſit. Peruſin. 606.
Nicolaus Lancianen. Inquiſit. Polon. 607.
Nicolaus Aduocati Inquiſit. Poloniæ ibid.
Nicolaus Breſten. Inquiſitor Cracouien. ibid.
Nicolaus Gruneb Inquiſit. Poloniæ ibid.
Nicolaus Znenen. Inquiſit. Poloniæ ibid.

O

Oddo de Sala Patriarcha Alexandrin. 44. Archiep. Piſan. 93. Arboren. 54. Ep. Polen. 267. Teralben. 305. Caſſinen. 158. *Abbas* ibidem 330. In Concil. Viennen. 371.
Offingus Ep. Bambergen. 137.
Oliuerius Cantuel Ep. Oſſorien. 252.
Onuphrius Darius Pœnitent. Ap. 485.
Orlandus de Suana Ep. Dolien. 187.
Otto Sentreim Ep. Azoten. 135. Suffrag. Trenten. 108.
Otto Rhoder Ep. *Biduanen.* 141.
Otto de Mali Saxo Ep. Minden. 236. In Concil. Lugdun. II. 370.
Ottonellus Ep. Clugien. 174.

P

Paganus de Leccho Inquiſitor Comen. 565. ſanguine laureat. 506.
Pancratius Ep. Bimntin. 143.
Paparonus de Paparonis Ep. Fulginaten. 194. Spoletan. 298. In Concil. Lugdunen. II. 370.
Paſchaſius Maupata Ep. Salubrien. 283.
Paſchaſius de Fontepudico Ep. Burgen. 63.
Paſchaſius Ventacordius Epiſcop. Lamaten. 209.
Paulus de Pilaſtris Patriarcha Graden. 48.
Paulus Maria Citadinus Archiep. Armeniæ 58. Myren. 86.
Paulus Pyromallus Archiep. *Armeniæ* 58. Ep. Biſinianen. 142.
Paulus Pucciarellus Ep. Andren. 124.
Paulus Lapus Ep. Caledonen. 150.
Paulus de Torres Ep. Caſtellæ Aureæ 159.

Pau-

Paulus de Monelia Ep. Chien. 167. Nunt. Apoſt. 358. Mag. Sac. Palat. 441.
Paulus Cracouien. Ep. Laodicen. 209. Suffrag. Cracouien. 181.
Paulus de Piſanio Ep. Ebronen. 188.
Paulus Zuccarus Ep. Lubren. 218.
Paulus Vrſinus Ep. Montis Alti 239.
Paulus Picus Ep. Mõtis Corbini 240. Vulturarien. 328. Secret. Cong. Idic. 403.
Paulus ex Turribus Ep. de Panama 259.
Paulus Polonus Epiſc. Poſnanien. 269. In Concil. Lugdunen. II. 370.
Paulus Iſareſius Ep. Squillacen. 298. Proc. Ord. 468.
Paulus Obertus Ep. Venuſin. 319.
Paulus Manara Ep. Acernen. 113.
Paulus Coſtanbilis Mag. Sac. Palat. 448. Inquiſit. Regien. 608.
Paulus Buticella Proc. Ord. 466.
Paulus Dalmata Inquiſitor ſanguine laureat. 508. & 566.
Paulus Chriſtianus diſputat cum hereticis, eoſque confundit 549.
Paulus Bumaſcus Inquiſit. Bergomen. 558.
Paulus de Ferratia Inquiſitor Bergomen. ibid.
Paulus Palearius Inquiſitor Brixien. 560.
Paulus de Capriata Inquiſitor Cremonen. 566.
Paulus Aquilanus Inquiſ. Neapolit. 601.
Paulus Palearius Inquiſitor Papien. 605.
Paulus Aircldus Inquiſitor Papien. ibid. Regien. 608.
Paulus Sarbinis Inquiſitor Poloniæ 607.
Paulus Francus Inquiſitor Regien. ibid.
Paulus de Cremâ Inquiſit. Regien. ibid.
Paulus Torpetus Inquiſitor Terdonen. 611.
Paulus de Vicarijs Inquiſitor Bononien. 632.
Paganus de Lecco Inquiſit. ſanguine laureatus 506.
Peregrinus de Pactis Ep. Mazaren. 231. Orator Reg. Siciliæ ad Io. XXII. eiuſdemque M. Capellanus 493.
S. Petrus de Verona Martyr Inquiſit. Mediolanen. 503. Lombardiæ 596. Etruriæ 577.
Petrus de Tarantaſia fit Pontifex. 2. Card. 15. Archiep. Lugdunen. 82. Epiſc. Tarantaſien. 102. Oſtien. 253. Velitrnen. 317. Maior Pœnitent. 328. in Concil. Lugdunen. 370. vbi orat 629. geſta eius ibidem, & 371.
Petrus Bertanus Card. 34. Ep. Fanen. 191. Nunt. Apoſt. 358.
Petrus de Plora Patriarcha Hieroſolimitan. 46.
Petrus de Palude Patriarcha Hieroſolymitan. 47.
Petrus Giſius Archiep. Brunduſin. 62.
Petrus de Conflicto Archiep. Tyren. 109.
Petrus Burgundus Archiep. Tuamen. 108.
Petrus de Venetijs Archiep. Corciren. 70.
Petrus de Ripatranſona Archiep. Corinthien. ibid. in Concil. Conſtantien. 373.
Petrus de Portillo Archiep. Saceran. 97.
Petrus de Marchis Archiep. Smyrnen. 100.
Petrus de Tappia Archiep. Hiſpalen. 78. Ep. Segobien. 293. Seguntin. 294.
Petrus Bellorardus Archiep. Meſſanen. 86. Abbas 331.
Petrus Brauias Archiep. Mexican. 86.
Petrus Archiep. Mazaren. 88.
Petrus Archiep. Raguſin. 95.
Petrus de Vercellis Ep. Alben. 118.
Petrus Bernard Ep. Agaten. 115.
Petrus de Malocello Ep. Albintimil. 119.
Petrus Giſius Ep. Albintimilien. 120.
Petrus Periganotti Ep. Apten. 620.
Petrus Quare Ep. Auxican. 128 Abbas 331. Orator Caroli Reg. ad Apoſtolicam Sedem. 495.
Petrus Lucas de Gerona Epiſcop. Aſculanen. 132.
Petrus de Silcia Ep. Aurien. 135. Lucen. 219. Orenſanen. 252. Tuden. 314.
Petrus de Marſeis Ep. Auximat. 261.
Petrus de Rhemis Epiſcop. Aginnen. 115. & 620.
Petrus Ranche Ep. Naturen. Suffrag. Bambergen. 621.
Petrus Sanioannius Ep. Baionen. 130.
Petrus Centellus Ep. Barchinonen. 137. in Concil. Lugdunen. I. 368.
Petrus de Anagnia Ep. Beden. 138. Stephanen. 299.
Petrus de S. Maximo Epiſcop. Bethleemitan. 141.
Petrus de Auerſa Ep. Bitecten. 142.
Petrus de Bubiano Ep. Bobien. 143.
Petrus Vngarus Ep. Boſnen. 145.
Petrus de Caſerta Ep. Bouianen. ibid.
Petrus Vrſus Ep. Bouianen. 146.
Petrus de Auletta Ep. Bouinen. ibid.
Petrus de Terraciha Ep. Caietan. 149.
Petrus de Herrera Ep. Canarien. 153.

Petrus

Petrus de Vega Ep. Cartagen. 156.
Petrus de *Viterbio* Ep. Callien. 151.
Petrus de Armis Ep. Camenecen. ibid.
Petrus Polonus Ep. Caminen. ibid. Gneſnen. 198.
Petrus de Xaque Epiſc. Niochen. 249. in Concil. Trident. 392.
Petrus Ranche Suffraganeus Hildesheimen. 203. Ep. Naturen. 245.
Petrus de Tuſcia Ep. Caſtren. 160.
Petrus Salamia *Ep.* Catacen. ibid.
Petrus de Feria Ep. Chiopen. 166.
Petrus Ponce de Leon. Ep. Ciuitaten. 170. Zamorren. 328.
Petrus *Martyr* Ep de Cloro. 173.
Petrus Vual Ep. Cluanen. 174.
Petrus Monticellus *Ep.* Comaclen. 175. in Concil. Conſtant. 374.
Petrus Icoll. *Ep.* Daren. 185.
Petrus Taurus Ep. Dinien. 486.
Petrus Ferdinandi *Ep.* Diuaſten. 187.
Petrus Pillars *Ep. Dolien.* ibid. in Concil. Trid. 393.
Petrus Mart. Coma Ep. Elnen. 188.
Petrus de Venetijs Ep. Emonien. 189.
Petrus Ep. Fundanus 195.
Petrus de *Aquis* Ep. Graſſen. 198.
Petrus Scala Ep. Hadrien. 202. & Pennen. 262.
Petrus Saracenus Epiſcop. Interamnen. 206.
Petrus *Siculus* Ep. Pacten. 257.
Petrus de Venetiis *Ep.* Petinen. 263.
Petrus Siculus Ep. Liparen. 116.
Petrus Angelellius Ep. Lucan. 218. Mag. Sacr. Palat. 427. moritur in Concilio Lugdunen. 370.
Petrus Lopez Ep. Lucen. 219.
Petrus de Silua *Ep.* Lucen. ibid.
Petrus Ranzanus Ep. Lucerin. 220. Orator Reg. Sicil. ad Regem Pannon 495.
Petrus de Nuceria Ep. Lucerian. 220. & Nucerinen. 250.
Petrus de Neapoli Ep. Marſicen 226.
Petrus Ilperinus Epiſcop. Marſicen. ibid. non Marſorum 229. Magiſt. Sacr. Palat. 434.
Petrus de Pireto Ep. Mirapicen. 238. Mag. Sac. Palat. 431.
Petrus Ep. Gebennen. 231.
Petrus Roginus *Ep. Mazaren.* ibid.
Petrus de Villiers Epiſc. Niuernen. 249. Trecen. 311.
Petrus Nicolai Ep. Olen. 251.
Petrus de Silua Ep. Orenſan. 252.
Petrus *Boianen.* Ep. Monoplit. 239.
Petrus de Beneuento *Ep.* Montis Corbini 240.
Petrus de *Auerſa* Ep. Montis Viridis 241.
Petrus de Zeyedino Ep. Nãdoralben. 245.
Petrus Ranche Ep. Nathuren. 245. Suffrag. Bambergen. 621.
Petrus de Nouio *Ep.* Nebien. 246.
Petrus Godoi Ep. Oxomen. 256.
Petrus Pontius Ep. Pacen. ibid.
Petrus de Durfort *Ep.* Petragoricen. 263.
Petrus de S. Aſterio Ep. Petragoricen. ibid.
Petrus Polonus *Ep.* Plocen. 266.
Petrus Penna Burgen. Ep. Quiten. 270.
Petrus de Corduba Ep. Reonen. 279.
Petrus Perez Ep. Salmanticen. 282.
Petrus Hiſpanus Ep. *Salmanticen.* ibid.
Petrus Martyr de Chio Ep. S. Erini 285.
Petrus Hiſpanus Epiſc. S. Iacobi de Chile 186.
Petrus Abulus Ep. S. Mariæ 287.
Petrus Gara Ep. Sauonen. 289.
Petrus *Burgundus* Ep. Sarlaten. ibid.
Petrus Eugubinus *Ep.* Saſſenaten. 290.
Petrus de Pennis Ep. Scalen. 291.
Petrus Antonius Petrucius *Ep.* Signin. 296.
Petrus de Triniaco Ep. Siluanecten. ibid.
Petrus de Alamanone Ep. Siſtaricen. ibid.
Petrus Auagadrus Ep. Siſtaricen. ibid.
Petrus de Graſſinis male dict. de *Maſſinis* Ep. Soren. 297. Anagninus 123.
Petrus de Gozo *Ep.* Stagnen. 299.
Petrus Gau Ep. Syren. 303.
Petrus Boncherius *Ep.* Tinien. 309.
Petrus de Marauilla Ep. Tolonen. ibid.
Petrus de Herrera Ep. Tuden. 315.
Petrus Marilatius *Ep.* Vencien. 317.
Petrus de Agredo *Ep.* de Venezuola 318.
Petrus Palominus *Ep.* de *Venezuola* ibid.
Petrus de Angulo *Ep.* Veræpacis 319.
Petrus Scaliger Ep. Veronen. 320.
Petrus de *Andria* Ep. *Vicoaquen.* 322.
Petrus de Clementia Abbas *S.* Mariæ de Gala 331.
Petrus *Pouala* Polonus Ep. Caminen. 151. S. R. E. Maior Pœnitentiarius 338.
Petrus Fulconis S. R. E. Maior Pœnitentiarius ibid.
Petrus Curialis Nunt. *Apoſt.* 357. Pœnitent. D. Papæ 474.
Petrus Apocriſarius *Apoſt.* 363.

Petrus de Soto in Concil. Trid. 392.
Petrus Fernandez in Concil. Trid. ibid.
Petrus Aridien. in Concil. Trid. 393.
Petrus Zatores in Concil. Trid. ibid.
Petrus Pichius Præd. Hæb. 405.
Petrus Martyr de Brixia Inquiſit. Brixien. 560. Mag. Sac. Palat. 445.
Petrus Paulus Giannerinus Mag. Sac. Palat. 447.
Petrus Ploger Baccalaureus Sac. Pal. 461.
Petrus Antonij de Viterbio Procurator Ord. 465.
Petrus Hernandez Proc. Ord. 467.
Petrus Maria Paſſerinus Proc. Ord. 470. Inquiſit. Bononien. 559. & 632.
Petrus Fulconis Pœnitent. Apoſt. 472.
Petrus de Lorana Pœnitent. Apoſt. 473.
Petrus de Connino Pœnitent. Apoſt. 485.
Petrus de Vrbino Pœnitent. Ap. 486.
Petrus Martyr Bucciottus Pœnitentiarius Apoſt. 487.
Petrus Martyr Orſuccius Pœnitentiar. Apoſt. 488.
Petrus Corbalius Orator Regis Aragon. ad Fridericum. 492.
Petrus de Ruffia Inquiſitor ſanguine laureat. 505.
Petrus de Cadireta Inquiſit. Cathaloniæ 562. Aragoniæ 548. damnat hæret. 548. ſanguine laureat. 506.
Petrus de Tonnes Inquiſitor Aragoniæ. ibid.
Petrus Genuenſis expurgator librorum hæret. ibid.
Petrus de Fonteluporum Inquiſitor Aragoniæ 552.
Petrus Fumacius Inquiſit. Aragoniæ ibid.
Petrus Barent Inquiſit. Aragoniæ ibid.
Petrus Dambrue Inquiſitor Auenion 555.
Petrus Doufur Inquiſit. Auenionen. 556.
Petrus Murta Inquiſ. Balear. Inſular. ibid.
Petrus de Cataneis Inquiſit. Brixien. 560.
Petrus de Mediolano Inquiſitor Caſalen. 562.
Petrus Martyr de Raggiato Inquiſit. Cremen. 566. Brixien. 560.
Petrus Vincentius de Tabia Inquiſit. Cremonen. 566.
Petrus Martyr Raynaldus Inquiſitor Cremonen. ibid.
Petrus Martyr Riccardus Inquiſit. Cremonen. ibid. Ianuen. 589. Papien. 605. Regien. 608.
Petrus de Serauallo Inquiſitor Cremonen. 566.
Petrus Sozinus Inquiſit. Senen. 577.
Petrus de Cariate Inquiſitor Mediolanen. 598.
Petrus de Leodegaria Inquiſitor Nauarræ 600.
Petrus de Maſtrettis Inquiſitor Neapolitan. 604.
Petrus de Colmeis Inquiſit. Poloniæ 607.
Petrus Inquiſit. Cracouien. ibid.
Petrus Cantoris Inquiſit. Poloniæ ibid.
Petrus de Sochaczou Inquiſitor Poloniæ ibid.
Petrus Vicecomes Inquiſit. Regien. 608.
Petrus Maria Dulcettus Inquiſitor Regien. 609.
Petrus Solanus Inquiſit. Roſſilion. & Cerit. ibid.
Petrus Tlozina Inquiſit. Roſſilion. ibid.
Petrus Martyr Braglierius Inquiſit. Terdonen. 612.
Petrus Sillannus Inquiſit. Toloſan. ibid.
Petrus Durant Inquiſit. Toloſan. ibid.
Petrus Anſiri Inquiſit. Toloſan. 613.
Petrus Bruni Inquiſit. Toloſan. 614.
Petrus Guidonis Inquiſit. Toloſan. ibid.
Petrus de Maricalmo Inquiſitor Toloſan. ibid.
Petrus Gerardellus Inquiſit. Toloſan. ibid.
Petrus de Mulceone Inquiſitor Toloſan. ibid.
Petrus de Valliſoleto Inquiſit. Valliſoletan. 616.
Petrus de Mendoza Inquiſitor Valliſoletan. ibid.
Petrus Martyr Feſtus Inquiſitor Bononien. 632.
Philippus Gezza Pœnitent. Ap. 474. Cardin. 25. Epiſc. Iſernien. 623. Tiburtin. 308. Legat. de Lat. 345. Cuſtos Conclauis 406.
Philippus de Strozzis Archiepiſcop. Surrentin. 101.
Philippus de Neapoli Archiepiſcop. Tranen. 106.
Philippus Belga Suffrag. Machlinien. 83.
Philippus Ep. Agrigentin. 116.
Philippus Baudonus Ep. Aſten. 133.
Philippus Gallus Ep. Aurelianen. 135.
Philippus de Vrrie Ep. Baluaſten. 137.
Philippus Gambacurta Epiſcop. Cephaleditan. 163.

Phi-

Digitized by Google

Philippus Benciuenne Ep. Groſſetan. 199.
Philippus Ep. Chiouien. 209.
Philippus de Neapoli Ep. Lauellen. 212.
Philippus Forment Ep. Niuernen. 250.
Philippus de Sceua Inquiſit. ſanguine laureat. 507. & 593.
Philippus de Opicis Inquiſit. Ianuen. 588.
Philippus de Barberijs Inquiſitor Melitæ ibid. Siciliæ 610. Sardiniæ ibid.
Pipinus de Roſa Ep. Salubrien. 283. Suffrag. Machlinien.
Pontius Eſcandauilla Ep. Montis Marrani 240. Treuican. 311.
Pontius Proc. Ord. 464.
Pontius de Planetis Inquiſitor Catalon. 562. ſanguine laureat. 504. recipit abiurat. 549.
Pontius de S. Aegidio Inquiſitor Franciæ 579.
Pontius Garginus Inquiſit. Toloſan. 613.
Pontius de Parnaco Inquiſit. Toloſan. ibid.
Pius V. Pont. 5. eius geſta in pontificatu 6. & ſequen.
Pius de Lugo Inquiſit. Bergomen. 558.
Pius Gamundus Inquiſit. Eugubin. & Terdonen. 612.
Prior Albanus Comiſſ. Apoſt. 364.
Proſper Bagarottus Inquiſit. Ianuen. 589. Bononien. 632.
Prouinciales Romani Procuratores Ord. erant 462.
Ptolomeus de Luca Bibliothecarius Apoſtol. 402.
Pyrrhus Sanbiaſius Orator Regum Neapolit. ad Innocent. VI. 493.

Q

QVintius Cogli Epiſcopus Dromeren. 187.

R

RAdulphus Burgundus Patriarcha Hieroſolymit. 46.
Radulphus de Pamone Ep. Chiticuen. 169.
Rampertus Polus Ep. Caſtellan. 159.
Raphael Ripa Ep. Curzulen. 184.
Raphael de Camelco Epiſc. Nebien. 246. Collector Spol. Apoſt. 365.
Raphael Riphos Ep. Elnen. 188.
Raphael Garzia Inquiſitor Balear. Inſulat. 556.
Raphael Gilenzonus Inquiſ. Cremen. 565.
Raphael de Pornaſio Inquiſ. Ianuen. 589.
Raphael Gardia Inquiſit. Valentin. 615.
S. Raymundus primus in Catal. Inquiſitor 562. & in Hiſpania 582. 103. Auditor Rotæ 398. recuſat Tarracon. Archiep. S. R. E. Pœnitent. 337. Orator Regis Aragon. ad Alexan. P. M. 492.
Raymundus Bequinus Patriarcha Hieroſolymit. 46. Mag. Sac. Palat. 429.
Raymundus de Roto Ep. Acconen. 114.
Raymundus de Fulgario Archiep. Toloſan. 105.
Raymundus Archiep. Armachan. 54.
Raymundus de Ponte Archiep. Valentin. 110. In Concil. Viennen. 371.
Raymundus de Tullio Epiſcop. Conſeranen. 178.
Raymundus Londinen. Ep. Gritiſen. 199.
Raymundus Coruaſius, ſeu de Corſauino Ep. Maioricen. 222. In Concil. Lugd. II. 370. Mag. Sac. Pal. 428.
Raymundus Summaripa Ep. Lauden. 211.
Raymundus Caualeſius Epiſcop. Nemauſen. 246.
Raymundus Ep. Philadelphię 263. vbi nomen huius Epiſcopi deeſt.
Raymundus de Vineis Nunt. Apoſt. 357. Pœnitent. D. Papæ. 474.
Raymundus Capiſuccus Secret. Cong. Indic. 403. Mag. Sac. Pal. 458.
Raymundus Durandi Mag. Sac. Pal. 432.
Raymundus Martinus expurgator lib. hęreticorum 549.
Raymundus Goſſin Inquiſitor Toloſan. 614.
Raymundus de Fillio Inquiſitor Toloſan. ibid.
Raynaldus de Roma Archiep. Teatin. 103.
Raynaldus de Montauro Ep. Cephaledit. 164. Commiſſar. Apoſt. 364. Inquiſitor Siciliæ 611. Abbas 331.
Raynerius Peccius Archiep. Calarit. 54.
Raynerius Lombardus Ep. Maglonen. 222 S. R. E. Vicecancell. 334.
Raynardus de Viterbio Nunt. Apoſt. 355.
Raynardus Pœnitent. Ap. 471.
Raynerius Sacconus Inquiſitor in exilium miſſus 509.
Rayno Proc. Ord. 463.
Raynonus Nunt. Apoſt. 354.

Reginaldus Bononien. Archiepiſc. Armachan. 54.
Reginaldus de Leontino Archiep. *Meſſanen.* 85. In Concil. Lugdun. II. 370.
Reginaldus Lucarinus Ep. Ciuitat. Plebis 171. *Mag.* Sac. Palat. 455.
Reginaldus de Liſaragua Ep. Ciuit. Imperialis 171.
Reginaldus Ep. *Marſicen.* 225.
Reginaldus *Priuernas* Ep. Marſicen. ibid.
Reginaldus Ep. Tiberiaden. 308.
Reginaldus de Bononia Pœnit. Ap. 471.
Reginaldus de Carnoto *Inquiſitor* Toloſan. 613.
Ricardus *Ep.* Alexanen. 121.
Ricardus de Tedaldis *Ep.* Carinulen. 156.
Ricardus Ep. Leglinen. 213.
Ricardus Vuicleus *Ep.* Oſſorien. 252.
Robertus Kiluarbius Card. 15. Archiep. Cantuarien. 65. *Legat.* de Lat. 344.
Robertus de Sicilia Archiep. Acheruntin. 50. *Materan.* 84. in Conc. Viennen. 371.
Robertus Anglicanus *Archiep.* Contubernien. 70.
Robertus de Ferraria Ep. Guardien. 200.
Robertus Ep. Liſmoren. 216.
Robertus de Noia Ep. *Minerbinen.* 236. Archiepiſcop. Naxien. 87. Parien 92. Acerran. 114.
Robertus de Dracone Ep. Vſellen. 327.
Robertus *Normandus* Ep. Paphen. 260.
Robertus de Robertis Epiſcopus Tricaricen. 313.
Robertus Gallus *Ep.* Vapincen. 416.
Robertus Anglus Ep. Vintonien. 324.
Robertus Bilibri Anglus *Ep.* Cantuarien. 65. In Concil. *Lugd.* II. 370.
Robertus *Inquiſitor* Flandriæ 558.
Robertus Inquiſitor Galliæ ibid. & Toloſæ 612.
Robertus *Maria* Zanardus Inquiſitor *Mutinen.* 599.
Robertus de S. Valentino *Inquiſitor* Neapolit. 601.
Roccus à Cruce *Ep.* Daren. 185.
Rochegianus *Tadolinus Ep.* Lucan. 219.
Rodericus Gundiſaluus *Archiep.* Compoſtellan. 67. Mag. Cancell. Reg. Hiſpaniæ 490.
Rodericus Aluarus Ep. Acconen. 114.
Rodericus de Cardenes *Ep.* Nouæ Segobiæ 250.
Rodulphus Ep. Vicen. 322.
Rodulphus de Solaciario *Inquiſitor* Toloſan. 613.
Rodulphus Inquiſitor Viterbien. 616.
Rogerius Calcagonus Ep. Caſtren. 159. in Concil. Lugd. II. 370.
Rogerius de Caſole Ep. Senen. 99. Vicarius D. Papæ 342.
Rogerius de *Leontino* Ep. *Melphien.* 233. Prorex Siciliæ 489.
Rogerius *Ep.* Viterbien. 324.
Rogorius de Neapoli Inquiſitor Beneuentan. 557.
Rolandus Cremonenſis Commiſſ. *Apoſt:* 364. Inquiſitor *Mediolanen.* 598. ſanguine laureat. 509.
Romanus Ep. Allifan. 122.
Roſtangus Candola *Archiepiſc.* Neupoten. 91.
Roſtangus *Ep.* Nicien. 248.
Roſtingus de Aneduna Proc. Ord. 464.
Ruffinus Placentinus Ep. Caſtren. 160.
Ruffinus Ep. *Montis Marrani* 240.
Ruffinus Strettus Ep. Viterbien. 324.

S

SAlomon Cardona *Ep.* Nimoſien. 248.
Saluator de *Ribera Ep.* Quiten. 270.
Saluius *Ep.* Recanaten. 278. *Vicarius* D. Papæ 342.
Saluius de Bario Ep. Salpen. 283.
Saluus *Ep.* Piſauren. 264.
Saluus Caſſeta Nunt. Apoſt. 358. Magiſt. Sac. Pal. 441. Inquiſit. Siciliæ 610.
Sancius à Porta Innocent. VII. Capellan. 402. Pœnitent. Ap. 474.
Sanctes Cythinus in Concil. Trid. 393.
Sanctius *Beſaram Inquiſit.* Aragoniæ 552.
Sanctus *Ripa* Inquiſitor Papien. 605.
Sartorius de Cracouia *Ep.* Cereten. 165.
Sebaſtianus de Capella *Archiep.* Naxien. 87. Parien. 92. Epiſc. *Literen.* 217. in Concil. Trid. 392.
Sebaſtianus Valentinus Ep. Gratien. 198.
Sebaſtianus è Salmantica Ep. Cuben. 183.
Sebaſtianus Cataneus Ep. Chiemen. 622. Suffragan. Salisburgen. 98. Coadiutor Viglieuanen. 324.
Sebaſtianus de Aſcenſione *Ep.* S. Iacobi cap. Vir. 288.
Sebaſtianus Michaelis Inquiſitor *Auenionen.* 555.

Sera-

Seraphinus de Vicarijs Ep. Nucerinen. 250 Commiſs. S. Inquiſit. 544.
Seraphinus Blanus Ep. Engoliſmen. 189.
Seraphinus Rinaldus Ep. Mutilen. 242.
Seraphinus Caballus in Concil. Trid. 302. Proc. Ord. 467.
Seraphinus Siccus Proc. Ord. 468.
Seraphinus Loius Pœnitent. Apoſt. 485.
Seraphinus Ferracani Pœnitent. Ap. ibid.
Seraphinus Bertolinus Pœnitent. Ap. 488.
Seraphinus Bonellus Inquiſitor Bergomen. 558.
Seraphinus Bonarellus Inquiſit. Cremen. 566. Mutinen. 599.
Seraphinus Bona Inquiſit. Mutinen. ibid.
Seraphinus de Callio Inquiſitor Regien. 608.
Serulus Genuenſis Ep. Brugnaten. 146. in Concil. Lugdun. II. 370.
Sigifridus Germanus Ep. Cirenen. 185.
Silueſter Calbus Ep. Termopulen. 305.
Silueſter de Prierio Magiſt. Sac. Palat. 443. Inquiſitor in Lutherum. 510. Brachio ſæculari illum tradit eius ſtatua igni adiudicata. ibid. Inquiſit. Brixien. 560.
Silueſter Vgolottus Inquiſit. Bergomen. 558.
Silueſter de Caſtileone Inquiſitor Brixien. 560.
Sigiſmundus Miaskouski Epiſc. Cherſonen.
Simon Blondus Archiep. S. Seuerinæ. 98.
Simon Saltarellus Archiep. Piſan. 94. Ep. Comaclen. 176. Parmen. 261. Tergeſtin. 306.
Simon Gallus Archiep. Turonen. 109.
Simon de Tomacis Ep. Brugnaten. 146. in Concil. Conſtantien. 374.
Simon de Puteo Epiſc. Catanen. 160. Ma. Capellan. Reg. Sicil. 496. Collector Spol. Apoſt. 629.
Simon Chryſtophori Giſarellen. 198.
Simon de Chiſſon Ep. Maclouien. 222.
Simon Bauca Ep. Maioricen. 223.
Simon de Leontino Ep. Siracuſan. 302. in Concil. Lugdunen. II. 370. Orator Regis Siciliæ miſſus ad Regem Aragoniæ. 492.
Simon Lingonienſis Ep. Nanetten. 244. Nunt. Apoſt. 356.
Simon Nunt. Apoſt. 353
Simon de Blundo Abbas. 330.
Simon Saltarellus Proc. Ord. 463.
Simon de Nouaria Inquiſitor Bononien. 559.
Simon de Beneuento Inquiſit. Neapolit. 601.
Simon de Piſis in Concil. Piſano. 629.
Sincerus Guerierius Pœnitent. Ap. 486.
Sixtus Fabri Mag. Sac. Palat. 448. Proc. Ord. 467.
Sixtus Cerchius Inquiſitor Bergom. 558. Brixien. 561.
Sixtus Nardinus Inquiſit. Ianuen. 589.
Sirletus Præd. Hæbr. 405.
Sixtus Carcani Ep. Germanicen. 196. Suffrag. Gnſen. 201.
Sixtus de Vicedominis Ep. Mutinen. 243. Orator Ducis Ferrar. 495.
Spiritus Roteruo Inquiſit. Toloſan. 614.
Stanislaus de Cracouia Ep. Petinen. 263.
Stanislaus Inquiſit. Poloniæ. 607.
Stanislaus de Paiuloui Inquiſitor Poloniæ. ibid.
Stanislaus Raduan. Inquiſitor Polon. ibid.
Stephanus Taſca Ep. Balneoregien. 136.
Stephanus Hiſpanus Archiep. Turritan. 108. adeſt Concil. Lugdunen. I. 368.
Stephanus de Mangiateris Archiep. Theban. 104.
Stephanus Dulcius Archiep. Auenionen. 59. Prolegat. Apoſt. 359. examinat. Epiſcop. 404.
Stephanus Hiſpanus Archiepiſcop. Arboren. 53.
Stephanus Armenus Archiepiſcop. Armeniæ. 57.
Stephanus Mangiaterus Archiep. Athenien. 58.
Stephanus Pariſius Epiſc. Abellonen. 112. Suffrag. Aurelianen. 135. & Rhotomagen. 97.
Stephanus Archiep. Treucanus. 108.
Stephanus de Finario Ep. Bobien. 143.
Stephanus de Brixia Ep. Bouen. 145.
Stephanus de Martino Ep. Czereten. 623.
Stephanus Ruthenus Ep. Cereten. 164.
Stephanus Zaiachez Ep. Cereten. 165.
Stephanus Armenus Ep. Chelmen. 166.
Stephanus Chan Ep. Folianen. 193.
Stephanus de Cipro Ep. Lembicen. 213.
Stephanus Salomonis Ep. Nimoſien. 249.
Stephanus Luſignanus Ep. Nimoſien. ibid.
Stephanus de Vicarijs Ep. Nucerin. 250. Commiſ. S. Inquiſ. 544.
Stephanus Capellanus Innocent. IV. 400.

Ste-

Stephanus Vſuſmaris Proc. Ord. 467. Inquiſitor Ianuen. 589.
Stephanus Gallus Pœnitent. Apoſt. 471.
Stephanus Lemaire Inquiſitor Auenionen. 555.
Stephanus de Confortis Inquiſit. Brixien. 560.
Stephanus Boidus Inquiſitor Cremonen. 566. Papien. 605.
Stephanus de Tabia Inquiſ. Ianuen. 588.
Stephanus Caluiſius Inquiſit. Ianuen. 589.
Stephanus Inquiſitor Cracouien. 607.
Stephanus Priatonus Inquiſitor Terdonen. 612.
Stephanus Doria Inquiſit. Terdonen. ibid.
Stephanus Vaſtini Inquiſit. Toloſan. 613.
Stephanus de Cento Inquiſit. Bononien. 632.

T

TAddeus Epiſc. de Caphâ. 55.
Taddeus Feralla Ep. Clonferſen. 173
Terentius Albertus Ep. Imolacen. 205.
Theodoricus Ep. Acconen. 114.
Theodoricus Burgundianus Ep. Ceruien. 165. in Concil. Lugdun. II. 370.
Theodoricus de Eauentia Epiſcop. Fauentin. 191.
Theodorus Ep. Curzulen 184.
Theodorus Chriſonergi Ep. Olonen. 251.
Theophilus de Tropei Gener. Commiſs. S. Inquiſit. 540.
Timothæus Caſellius Ep. Marſicen. 226.
Timothæus Iuſtinianus Ep. Strongulen. 299 Arien. 130. Calamonen. 150. Chien. 177. in Concil. Trid. 392.
Timothæus Rontinus Pœnitent. Ap. 487.
S. Thomas de Aquino Archiepiſcopatum Neapolit. reculat. 88. moritur in aſſumpto itinere ad Concilium Lugdunen. II. 370.
Thomas Iorge Card. 20.
Thomas Anglus Card. 25.
Thomas de Claraſco Card. 27.
Thomas de Vio Caietanus Card. 29. Archiep. Panormit. 149. Lumen. Eccleſiæ 31. eius ſcripta ibid. Vrget pro celebrat. Concil. Lateranen. 383. eius oratio in eodem habita ibid. Legat. de Lat. 345. ſcribit cont. Conciliab. Piſan. 382. eius teſtamentum. 349. Proc. Ord. 465.
Thomas Badia Card. 34. fit Præſes Conc. Trident. 366. Mag. Sac. Palat. 444. General. Inquiſitor. 539.
Thomas Agni Patriar. Hieroſolymit. 45. elect. Archiep. Cuſentin. 71. Meſſanen. 85. Ep. Acconen. 114. Bethleemit. 140. Nunt. Apoſt. 354. Recepit ad Ordinem S. Thomam Aquinatem. ibid. Inquiſit. Neapolit. 601.
Thomas Chiauchenſis Archiep. Naxiouanen. 55.
Thomas Cantipatranus Suffrag. Cameracen. 64. Epiſc. Luſentin. 221. in Concil. Lugdunen. II. 370.
Thomas Seraphinus Archiepiſc. Corinthien. 70.
Thomas Fuſconus de Berta Ep. Senen. 98. Cephaledit. 163.
Thomas Balzetta Ep. Senen. 99.
Thomas Saria Archiep. Tranen. 107. Tarentin. 103.
Thomas Ochellis Archiep. Tuamen.
Thomas Mantuanus Ep. Teſſalonicen. 307 Suffrag. Cuſentin. 72.
Thomas de S. Martino Ep. de Plata. 94.
Thomas Tomaſinus Archiepiſc. Vrbin. 111. Ep. Bellunen. 139. Emonien. 189. Feltren. 192. Maceraten. 221. Polen. 267. Recanaten. 278. Tragurien. 310. Leſſinen. 214. in Concil. Conſtantien. 374.
Thomas de Renda Ep. Andreuellen. 620.
Thomas Anglus Ep. Aſſauen. 132.
Thomas Ruiſat Ep. Baionen. 136.
Thomas Stella Ep. Iuſtinopolit. 208. Lauellin. 212. Salpen. 283. in Concil. Trident. 392.
Thomas Caſellius Ep. Bertinorien. 140. Foropopil. 194. Cauen 161. Oppiden. 251. S. Leonis 288. in Concil. Trid. 392.
Thomas de Albizij Epiſcop. Bethleemit. 141.
Thomas Gaſtaldus Ep. Brugnaten. 147.
Thomas de Tora Ep. Cartagen. 156.
Thomas de Sulmona Epiſcop. Caſtellaneten. 159.
Thomas de Berlanga Ep. Caſtellæ Aureæ. ibid.
Thomas Caſillas Ep. Chiapen. 166.
Thomas Blanes Ep. Chiapen. 167.
Thomas de Nola Ep. Ciuitaten. 170.
Thomas Erneber Ep. Czerenen. 623.
Thomas Malumbra Ep. Curſulen. 184.
Thomas Paruta Ep. Eunomien. 190.

Thomas Cataneus Ep. Cerulen. 165. Parentin. 260.
Thomas de Monteroſſo Epiſc. Guaxacen. 201.
Thomas de Naro Ep. Hipponen. 203.
Thomas Scotus Ep. Interamnen. 207.
Thomas Curatus Ep. Ioppen. ibid.
Thomas Iacomellus Ep. Tolonen. 309.
Thomas de Roccamora Epiſcop. Maioricen. 223.
Thomas de Ceruia Ep. Mercanen. 234.
Thomas Siculus Ep. Minoren. 236.
Thomas Brandolinus Ep Minoren. 237.
Thomas è Barlenga Ep. de Panama 259.
Thomas de Tonnes Ep. de Paraguai 260.
Thomas de Torres Ep. de Paraguai ibid. & de Tucaman. 312. vbi male dicitur Thomas de Torres ſiue Tonnes, nam de Tonnes fuit alter Ep. de Paraguai.
Thomas de S. Martino Ep. Platen. 266.
Thomas Stella Ep. Salpen. 283.
Thomas Ortiz Ep. S. Marthæ 287.
Thomas Bringſtede Ep. Vigotien. 316.
Thomas de Cardenas Ep. Veræ pacis 320.
Thomas Malateſta Ep. Veſtan. 321.
Tomas Thomaſonus Epiſc. Vmbriaticen. 628.
Thomas Theutonus Ep. Vormatien. 326.
Thomas Pallauicinus Secret. Cong. Indicis 403.
Thomas Aquauiua examinat. Epp. 405.
Thomas Sarmartelli Pœnitent. Ap. 485.
Thomas de Bieda Pœnitent. Ap. ibid.
Thomas Caccinus Pœnitent. Ap. 486.
Thomas Anglus Pœnitent. Ap. ibid.
Thomas Actarius Ep. Satrianen. 290.
Thomas Ep. Senuſcaten. 295.
Thomas Ep. Teſſalonicen. 307. Suffrag. Cuſent.
Thomas de Firmo Mag. Ordinis in Concil. Piſano. 372.
Thomas Manriquez Mag. Sac. Pal. 447. Proc. Ord. 467.
Thomas Bzobius Inquiſitor Brixien. 560. Mag. Sac. Palat. 449. Commiſſ. S. Inquiſit. 542.
Thomas Turcus Proc. Ord. 469.
Thomas Mathaſſa Pœnitent. Ap. 485.
Thomas Golia Pœnitent. Ap. ibid.
Thomas de Bieda Pœnitent. Ap. 486.
Thomas Burattus Pœnitent. Ap. 487.
Thomas Scotus Commiſſ. S. Inquiſit. 541.
Thomas Hermeſchel Inquiſ. Aleman. 547.
Thomas de Turrecremata Inquiſitor Hiſpaniæ Aragoniæ &c. 553.
Thomas de Triuado Inquiſit. Brixien. 560.
Thomas Mazza Inquiſitor Cremen. 566.
Thomas de Turrecremata Inquiſit. Gener. Hiſpaniæ. 584.
Thomas Pinto Inquiſit. Indiarum Oriental. 594.
Thomas de Caieta Inquiſit. Meliten. 598.
Thomas de Tabia Inquiſit. Mutinen. 599.
Thomas Vicecomes Inquiſitor Mutinen. ibid.
Thomas Margottinus Inquiſ. Peruſin. 606.
Thomas Bragagnatus Inquiſ. Regien. 609.
Thomas Iacomelli Inquiſit. Taurinen. 611.
Thomas Cagnottus Inquiſitor Taurinen. ibid.
Thomas Iſtrianus Inquiſit. Bononien. 632.
Timotheus Bottonius Inquiſ. Ianuen. 589.
Tramus Vrbeuetanus Ep. Balneoreg. 136.
Troianus Proc. Ord. 463.
Troianus de Neap. Inquiſit. Neapolit. 601.

V

Valentinus de Bruma Inquiſitor Boemiæ 558.
Valentinus Ventimilien. Inquiſitor Ianuen. 589.
Valerianus de Argo Ep. Litteren. 217.
Valerianus de Varſo Ep. Margariten. 225. Suffrag. Vladislauien. 325.
Valterus de Capello Ep. Draconar. 187.
Valterus Ep. Taruiſin. 304. Nunt. Ap. 354.
Vberrus Locatus Ep. Balneoreg. 136.
Venceslaus Spouer. Ep. Lidoricen. 215.
Venceslaus Inquiſitor Poloniæ 607.
Vgolinus de Arimino Ep. Ariminen. 131. Senogalien. 295. in Concil. Lateran. 368.
Vgolinus de Petra Longa Ep. Sutrin. 301
Vgolinus de Camerino Mag. Sac. Pal. 435.
Vguccionus de Spoleto Ep. Strongul. 299.
Vido de Pileo Ep. Ferrarien. 192. Commiſſ. Apoſt. 364.
Vido Ep. Concordien. 178.
Vgo vide Hugo
Vielmus Polonus Ep. Camien. 151.
Villelmus Boleus Ep. Soltauien. 297.
Victor Inquiſit. Lauſanen. 595.
Villekinus Henrici Ep. Scalocen. 292.
Vitalis de Becanis Inquiſit. Toloſan. 614.
S. Vincentius Ferrerius prædicat contra Petrum

Digitized by Google

Petrum de Luna 376. Mag. Sac. Palat. Pſeudo-pont. 459. conſulitur à PP. Cõcil. Conſtantien. 629.
Vincentius Iuſtinianus Card. 38. Nuntius Apoſt. 359. In Concilio Trid. 392. Viceprocurat. Ord. 467.
Vincentius *Maculanus* Card. 40. Archiep. Beneuentan. 60. Proc. Ord. 469. Mag. Sac. Pal. 453. Gen. Inquiſit. 540. Commiſſ. S. *Inquiſit.* 546. *Inquiſit.* Papien. 605.
Vincentius Fonſeca Archiep. Goen. 77.
Vincentius Bonincontrus Epiſc. Agrigentin. 116.
Vincentius Piraz Ep. Antequaren. 125.
Vincentius de *Monte* Sancto Inquiſitor *Brixien.* 560. Ep. Aprutin. 126. Commiſſ. S. *Inquiſit.* 543.
Vincentius Ep. Bellouacen. 138.
Vincentius Correrius Epiſcop. *Bethleemitan.* 141.
Vincentius de Valuerede *Epiſc.* Cuſchen. 184. de Panama 259.
Vincentius Polonus Ep. Ennen. 190.
Vincentius *Bonardus* Ep. Hieracen. 202. Mag. Sac. Palat. 449. Secret. Congregat. Indic. 403.
Vincentius Ceuola Ep. Ieropolit. 204. Suffrag. *Mutinen.* 244.
Vincentius Herculanus Ep. *Imolen.* 206. Perusinus 262. Sarnen. 289.
Vincentius Pedrazza Epiſcop. de Panama. 259.
Vincentius Scalona Ep. Polacen. 267.
Vincentius Polonus *Ep.* Poſnanien. 269.
Vincentius Ciſonus Ep. S. Agathæ 284.
Vincentius de Ciprano Ep. Sarnen. 290. Inquiſit. Cremonen. 566.
Vincentius *Arigonus* Ep. Sibinicen. 295.
Vincentius Donzellus Ep. Sulmonen. 301. Valuen. 316.
Vincentius Calci Ep. Venuſin. 319.
Vincentius Fanus Secretar. Congregat. Indicis 405.
Vincentius Candidus Mag. Sac. Pal. 416. Pœnitent. *Ap.* 487.
Vincentius de S. Geminiano Procurator Ord. 466.
Vincentius Bartolus Proc. Ord. 469. Pœnitent. D. Papæ 487.
Vincentius Surronus Pœnitent. Ap. 475.
Vincentius Lerma Pœnitent. *Ap.* 484.
Vincentius de Burgo Pœnitent. Ap. 485.
Vincentius de *Imola* Pœnitent. *Ap.* ibid.
Vincentius de Maſſa Pœnitent. *Ap.* ibid.
Vincentius Pretus Inquiſitor Ianuen. 589. Commiſſ. S. *Inquiſit.* 546. Inquiſit. *Bononien.* 632.
Vincentius Fãtucius Inquiſ. Bergom. 558.
Vincentius *Maria* Riualius Inquiſitor *Bergomen.* ibid.
Vincentius de Seraphinis Inquiſit. *Bergomen.* ibid.
Vincentius Cimarellus Inquiſitor *Brixien.* 560. Cremen. 566.
Vincentius Maria Riccalius Inquiſit. Brixien. 561.
Vincentius *Vliſiponenſis* Inquiſit. *Hiſpaniæ* 582. & *Luſitaniæ* 596.
Vincentius Fundulus *Inquiſit.* Papien. 605.
Vincẽtius de Peſottis Inquiſ. Parmen. 605.
Vincentius Caſtrucius *Inquiſ.* Perusin. 606.
Vincẽtius Herculanus Inquiſ. Perusin. ibid.
Vincentius Maria Pelegrinus *Inquiſit.* Perusin. ibid.
Vincentius Maria Vannius Inquiſitor Regien 609.
Vincentius Baronus Inquiſitor Toloſan. elect. 615.
Vlricus Galrati Ep. Gybelden. 201.
B. Vitus Polonus *Ep.* Lituanorum 217.
Vitus Perpinianus Ep. Lodouen. ibid.
Vmbertus, ſeu Imbertus Gallus Ep. Ciſtaricen. 196.
Vmbertus Locatus Ep. Balneoregien. 136. Commiſſ. S. Inquiſit. 542.
Vuigubaldus Ep. Chelmen. 182.
Vulfanus de Albato Ep. Bethleemit. 140.
Vuolfangus de Eſtumbergo Ep. Bambergen. 137. in Concil. Viennen. 371.

X

Ximenius de Nauaſſa Inquiſitor *Aragoniæ* 551.

Z

Zanobius Acciaiolus *Bibliothecarius Apoſt.* 402.
Zinobius *Medices* Ep. Burgi S. Sepul. 147. Pœnitent. Ap. 487.
Zarolaus de Lublino Epiſcopus Laodicen. 209.

Digitized by Google

INDEX

COGNOMINVM ILLVSTRIVM VIRORVM

De quibus in hoc Opere agitur.

A

Abagliatus Bartholomæus.
Abella Ferrarius.
Abiate Ambroſius.
de Abluuijs Gaufridus.
Abrahardi Io.
Abrahæ Nicolaus.
Acatius Antonius.
Abula Antonius, Auguſtinus
Acciaiolus Angelus, Zenobius.
Aceſti Hieronymus.
Accheſta Io.
Adamus Gaſpar.
Adelaſius Dominicus.
Adria Matthæus.
Aduocatus Nicolaus, Angelus.
de Aedio Nicolaus.
Agieton Guillelmus.
Airoldus Paulus.
Agni Thomas.
Agnus dei Gualterus
Agredo Petrus.
Agreuolo Bernardus.
de Aguaio Albertus.
de Aquilari Bernardus.
de Alamania Io.
Alanzon Carolus.
Albalatius Andreas
de Albania Blaſius.
de Albato Vulfangus.
Albertus Io. Terentius.
de Albertinis Nicolaus.
de Albinis Vgo.
Albinienſis Dominicus.
de Albizis Thomas, Vbertinus.
Alburquerq; Bernardus.
Aldobrandinus Io.
Aldogattus Ambroſius.
Aleolares Io.
Alexandrinus Michael.
de Alexandris Gabriel.
Aliaga Iſidorus, Ludouicus.
de Allodijs Io.
Almenſa Hieronymus.
Altent Gherardus.
Altouita Iacobus.
Aluarus Rodericus.
Amayan Antonius.
Amelij Vgo.
Amonin Gundiſaluus.
de Anagnia Petrus
de Anapis Nicolaus.
de Ancinis Nicolaus.
de Andria Petrus.
Angelellius Petrus.
de S. Angelo Martinus.
de Angelis Iulianus.
Anglicanus Robertus, Vgo.
Anglus Thomas, Conſaluus, Clemens.
de Angulo Petrus.
Anidien. Petrus.
Annemeri Io.
Anſiri Petrus.
de Antimiano Aicardus.
de Antonio Nicolaus.
Apulus Petrus.
Aquilanus Paulus, Bartholomæus.
de Aquis Iſnardus.
de Aragona Franciſcus. Michael. Guillelmus.
Aranion Guillerius.
de Arauxo Franciſcus.
de Arcuticis Bernardus
de Arcardis Ambroſius.
Ardinghellus Marcus.
de Argentina Io. Georgius.
Argo Valerianus.
Argiunao Io. Franciſcus.
Arigonus Iacobus, Vincentius.
Arietta Franciſcus.
de Arimino Cyprianus, Vgolinus, Franciſcus.
de Armis Petrus.

Arnaldus Petrus.
Arpus Franciſcus.
Arzola Dominicus.
de Aſcenſione Sebaſtianus.
De Aſſignano Benedictus.
De Aſſumptione Dominicus.
De Aſt Michael.
Attarius Thomas.
De S. Aſterio Petrus.
De Auerſa Io.
Auila Ioſeph Maria.
Azarus Bernardus.

B

BAbyng. Io.
Bacca Alexander.
Badeto Arnaldus.
Badia Thomas.
Bagarottus Proſper.
Balaguer Andreas.
de Balardis Iacobus.
Balam Guillerius.
Balcinola Simon.
de Balardis Iacobus.
Baldinus Io. Archangelus.
Balduccius Antonius.
Balei Clemens.
Baltheſa Io.
Balzeta Thomas.
Banche Petrus.
Bancherius Andreas.
Bandellus Matthæus.
Bannerius Marcus.
Baragues Antonius.
Barbarano Guillelmus.
Barbos Daniel.
de Barberijs Philippus.
Barent Petrus.
Barientos Lupus.
de Bario Angelus, Saluius, Bartholomæus.
Barlenga Thomas.
Barolus Hieronymus.
Baronius Angelus. Vincentius.
Baſilien. Io.
Bauca Simon.
Baudonus Philippus.
Bazardus Dominicus.
de Beccanis Vitalis.
Beccaria Hipolitus Maria.
Begagnon Euerus.
Belga Amilius. Philippus. Michael. Bernardus.
Bellouacenſis Viuentius.
Belloradus Petrus.
Benauides Michael.
de Benedicto Io.
de Benefactis Iacobus.
Bentiuenga Gentilis. Philippus.
de Beneuento Bartholomæus, Petrus.
Beguinus Raymundus.
de Bergomo Ludnuicus. Gualla Chryſtophorus. Camianus.
Berillius Iacobus.
Bernardi Guillelmus Petrus.
de Berlanga Thomas.
de Bardonio Io.
Berlentonius Io.
Berta Blaſius.
de Bertagno Franciſcus.
Bertanus Petrus.
Bernerius Hieronymus.
de Bertoldis Io.
Beſaram Sanctius.
Bicretus Clemens.
Bilarus Io.
Bilibri Robertus
Binedus Egidius.
delle Biſcie Bartholomæus.
Brisdegoska Iacobus.
Bituricenſis Petrus.
Bla Iacobus.
Blanus Thomas. Seraphinus, Pontius.
Blancus Archangelus.
Blundi Laurentius. Simon.
Bnollus Clemens.
de Boccagnis Andreas.
Boccaſinus Nicolaus.
Boemus Couradus.
Boidus Seraphinus.
Bolacus Dominicus.
Boldrinus Gregorius.
de Bolentijs Lapus.
Bolonus Dominicus.
Bolſac Antonius.
Bona Seraphinus.
Bonardus Vincentius.
Bonaldus Ioſeph Maria.
Bonarellus Seraphinus.
Bomcambius Iacobus.
Bonellus Michael, Seraphinus.
Bonincontrus Vincentius.
Bonimpertus Matthæus. Robertus.
Bonitus Nicolaus.
Bononien. Reginaldus. Martinus. Egidius. Bartholomæus, Gualterus, Iacobus.

de Bonipolis Vgo.
Bonus Io Petrus.
de Boaterijs Franciſcus.
Boncompagnus Gregorius.
Borgognonus Theodoricus.
Borellus Io.Bapt.
Boſſellus Io.Bapt.
Boſius Io.Baptiſt.
Boſon Albertus.
Boſchettus Albertus
Boſſius Antonius.
Bottonius Thimoteus.
Botzin Io.
Bragadinus Angelus.
de Bragantijs B. Bartholomæus.
Braglierius Petrus Martyr.
Brancatus Antonius.
Brandolinus Thomas.
Braſcatoris Io.
Breſen Nicolaus.
Brauo Hieronymus.
de Britagno Franciſcus.
Breſcius Angelus.
de Brixia Seraphinus, Iacobus, Donatus. Petrus Martyr, Hieronymus, Benedictus, Iſidorus, Antonius, Albertus, Auerardus.
de Brizuele Innicus.
Brunellus Guido.
Bruni Petrus.
de Bruma Valentinus.
Brunſtor Luinus.
Bruzeo Vgo.
Buccauratus Bernardinus.
Buccius Angelus.
Boianenſis Petrus Bulgarinus.
Bumaſcus Paulus, Bartholomæus.
Bunderus Io.
Bunguſinus Benuenutus.
Burattus Franciſcus Maria.
Burgenſis Alphonſus.
Burghus Io.Bapt.
Burguetus Arnaldus.
Burgundus Petrus Radulphus.
Buſce Iacobus.
Butigella Ambroſius.
de Buzouio Gregorius.
Bzoboius Thomas.

C

CAballus Seraphinus.
Cabezas Io.
Cabrera Franciſcus.
Cabus Siluester.
Cacamo Albertus.
de Cama Hieronymus.
de Camelco Raphael.
Cadolfinus Gregorius.
Cadireta Petrus.
de Candido Io.
de Candore Hermannus.
Candidus Vincentius.
Caiaza Iacobus.
de Caieta Thomas.
de Cays Heliſæus.
Calcagnus Rogerius
Calci Vincentius.
Caluiſius Stephanus.
Calaber Gualterus.
Caleppius Angelus.
de Callio Seraphinus.
Camottus Thomas
Campana Iacobus.
Campegius Camillus.
Camporeus Camillus.
Candola Roſtangus.
Canigianus Io. Maria.
Cano Melchior, Dominicus.
de Canti Marinus.
Cantipatranus Thomas.
Cantoris Petrus.
Cantual Oliuerius.
de Capua Gregorius. Deodatus.
Capellus Marius Ambroſius.
Capiluccus Raymundus.
Carbonerius Arſias.
de Cardenes Rodericus
Cardona Salomon.
Caracciolus Nicolaus.
Caranza Bartholomæus.
Carcani Sixtus.
de Cardenas Thomas.
de Calataias Martinus.
Carnutenſis Io. Reginaldus. Guillelmus.
de Caſali Antonius. Gregorius.
Caſella Guillelmus.
Caſtellanus Io.
de las Caſas Bartholomæus.
Caſablanca Dominicus.
Caſillas Thomas.

Caſanoua Io.
Caſarinus Angelus.
Caſellius Thomas, Timothæus.
de Caſerta Petrus.
de Caſis Bernardus.
de Caſtello S. Io. in Perſicheto Io. Gaſpar.
de Caſtell. Epiſc. Berengarius.
Caſtronunno Garſias.
Caſanello Ferricus.
Caſſanus Io. Bapt.
Caſſeta Saluius.
de Caſſo Andreas.
Caſtagnola Gregorius.
Caſtaldus Thomas
Caſtelbonus Iacobus.
Caſtellinus Lucas.
de Caſtilione Siluester.
de Caſtro Io.
de Caſtro Arquato Iacobus.
de Caſtro S. Georgij Franciſcus.
de Caſtro Maris Matthæus.
Caſtrucius Vincentius.
Catalanus Gaſpar.
de Catania Io. Matthæus.
de Catanijs Petrus.
Cataneus Marcus. Sebaſtianus. Thomas.
Diacetus Angelus.
Caterinus Ambroſius.
Catius Michael Angelus.
Caſtra Bartholomæus.
de Caturcis Antonius.
de Caua Creſcentius.
Caualcantes Aldobrandinus.
Caualeſius Raymundus.
de Cautio Bernardus.
Cellius Antonius.
de Ceno Hiacynthus.
Centelles Petrus.
Ceraſolus Io.
Cerchius Sixtus.
Cermelles Auguſtinus.
de Ceruia Thomas.
de Ceruera Dominicus. Bartholomæus.
Ceruinus Franciſcus.
Ceuola Vincentius.
Ceulus Hiacinthus.
Chaan Stephanus.
de S. Charo Hugo.
Chellius Albertus.
Chiauchenſis Thomas.
Chiarinus Io. Bapt.
Chiprius Guido.
de Chio Leonardus. Petrus Martyr.
Chiſellonus Bartholomæus.
Chriſonergi Theodorus.
Chriſtianus Paulus.
Chriſtophori Simon.
Ciantes Ignatius. Ioſeph.
Cieten Nicolaus.
Cifuentes Ludouicus.
Cimarellus Vincentius.
Cinquinus Franciſcus.
Cinus Iacobus.
Cioſus Angelus.
Cipollonus Antonius.
de Ciprano Vincentius.
Ciſonus Vincentius.
Citadinus Paulus Maria.
de Claris Martinus.
de Claromonte Bernardus.
Clauigo Hieronymus.
de Clementia Petrus.
de Cluſio Iacobus. Aurelius.
Cliſon Simon.
Coccianus Conſtantinus.
Coccinus Franciſcus.
Coefferau Nicolaus.
Cogli Quintinus.
de Coiro Arnaldus.
de Colangijs Mauritius.
Coliuera Io.
de Colmeis Petrus. Io.
Coloſuarius Io.
Columna Io.
Coma Petrus Martyr.
Combonet Ludouicus.
Comes Io.
de Concoſſio Iacobus.
de Conſortis Stephanus.
Conradi Matthias.
Conſtabilis Paulus.
de Conſtantia Io.
de Conſtantinis Nicolaus.
de Conſulis Io.
de Corduba Antonius.
de Corpo Sancto Angelus.
Corrarius Antonius.
Correrius Vincentius.
Coruaſius Raymundus.
de Corſauino Raymundus.
de Coruo Iacobus.
Coſart Io.
de Coſta Guillelmus.
de Conſtantino Matthæus.
Cremouenſis Rolandus.
Cribellus Melchior.

de

de Crema Paulus Iacobus.
A Cruce Roccus, Bernardus, Gregnitus.
de la Cruz Franciſcus.
Cucchius Iacobus.
Curatus Thomas.
Curialis Petrus.
Cuſanza Alphonſus.
de S. Cypriano Alphonſus.
de Cypro Stephanus.
Cythius Sanctes.

D

DAcus Henricus. Nicolaus. Io.
Dalmatinus Dominicus. Antonius. Paulus. Auguſtinus.
Dambruc Petrus.
Dantes Ignatius.
De Datis Leonardus.
Delo Theodorus.
Delphinus Vmbertus.
Derlinton Io.
Derſelans Iacobus.
Deslandes Natalis.
Deza Didacus.
Diuinius Albertus.
Dobleti Io.
Doffur Petrus.
Domarus Gherardus.
Dominicus Laurentius.
De S. Dominico Ferdinandus.
Dominici de Senis Bartholomæus.
Dominici Io. Card.
Donatus Gregorius. Thomas.
De Donoratico Farius.
Donzellus Vincentius. Hiacynthus.
Doria Andreas, Stephanus.
Doſius Iulius.
A Dracone Robertus.
De Drada.
Duimius Albertus.
Dulcinus Guillelmus.
Dulcius Stephanus.
Dulcettus Petrus.
Duranti Petrus.
De Dyrrachio Andreas.

E

DE S. Egidio Pontius.
Eika Guillelmus
Empoli Matthæus.
Enguera Garzias. Io.
Engui Gatzias.
de Epilla Michael.
Eraſmus Matthæus.
Enriquez Alphonſus.
Erneber Thomas.
Eſcandeuilla Pontius.
Eſconfeld Io.
Eſpenier Io.
Eſpilla Io.
Eſpingerius Iacobus.
de Eſtumbego Volfangus.
Euchalanus Ferrarius.
Eugubinus Petrus.
Exhienhurſi Corradus.
Eymericus Nicolaus.

F

FAber Io.
Fabri Adamarus.
Fagnanus Io. Maria.
Falbettus Archangelus.
Faleſius Io. Bapt.
Fantucius Vincentius.
Fanus Vincentius.
Fardinas Io.
Farinula Nicolaus.
de Fauentia Theodoricus. Hieronymus. Angelus.
de Faxa Petrus.
Feledol Godeſchalcus.
Feralla Taddæus.
Ferdeman Baldaſar.
Ferdinandi. Petrus, Bartholomæus.
Fenerius Iulius.
de Feria Petrus.
Ferran Io.
Ferrarienſis Egidius. Robertus. Antonius. Paulus.
Fernandez Io. Didacus, Petrus.
Ferrus Bartholomæus.
Fertiz Michael.
Figinus Iacobus.
Filaugerius Henricus.
Filodorus Alexander.
Fietchius Io. Paulus.
de Fillio Raymundus.
de Finario Stephanus Io. Bapt. Dionyſius.
de Finis Hieronymus.
Flander Corradus, Io.

de

de Florentia Dominicus. Ambroſius. Io.
Florentinus S. Antoninus.
Flori Matthias.
Fonſeca Vincentius.
de Fonte Iuporum Petrus.
de Fonte Pudico Paſchaſius.
Forerius Franciſcus.
de Fornarijs Hieronymus.
Fortiguerra Nicolaus.
Fortinus Michael.
Formet Philippus.
de Foſambruno Hieronymus.
de Foſcherarijs Egidius.
Fourre Iacobus *Antonius*.
Franciſci Michael.
Fracaſſinus Ambroſius.
de Franciſcis Alexander.
Franco *Io.*
de Franchis Hieronymus.
Francus Paulus.
Fredeto *Arnaldus*.
Frenesdo *Bernardus*.
Fuſconus de *Berta* Thomas.
Frezius Federicus.
de Friburgo *Io.*
Frid Io. Philippus.
Fridonis Azarias.
Fulconis Petrus.
de Fulgario Raymundus.
de Fulgineo *Io.*
Fumacius Petrus.
Fundulus Vincentius.
Furnarius Andreas.

G

GAdus *Io.*
de Gaeta Antonius.
Galaminus Auguſtinus.
Galandi Io.
Galaraſi Vlricus.
Galaſinus Franciſcus.
Galbertus Archangelus.
Gallo Io.
Gallutius Egidius.
Gallus Nicolaus. Guillelmus. Deſiderius. Iuo. Io. Simeon. Aimericus. Mauritius. Philippus. Iacobus. Iagardus. Dioniſius. Iubertus. Vmbertus. Raymundus. Guarinus. Robertus. Nicolaus. Franciſcus. Gamundus. Pius.
Gambacurta Philippus.
Garinus Pontius.
Garges *Iulianus*.
Garzia Raphael.
Gattus Conſilius.
Gau Petrus.
Gaudz Egidius.
Gazzinus *Angelus*.
Gebennenſis Petrus. *Io.*
de Georgijs Donatus. Gibertus.
de S. Georgio Fulco.
de Genebreda Antonius.
de Georgijs Donatus. Gibertus.
Gentilis Deodatus. *Bernardus*.
Genuenſis Hieronymus, Scrulus, Petrus.
Gerardellus Petrus.
Geraldus Petrus.
Gerardus Io.
Germanus Dietherius. Offingus. Sifridus. *Bernardus*. *Edamundus*, Leonardus.
de Gerona Petrus. Lucas.
Gezza Philippus.
Ghezius Andreas.
Ghislerius Michael.
Ghiſulfus Hiacinthus.
Gilbertus Io.
Gilenzonus Raphael.
Gioncus Nicolaus.
Giube Henricus.
de Girbioſto Io.
Giſius Petrus.
de Gliſo Simon.
Godoi Petrus.
Gomos Ludouicus.
Gonzalez *Ioſeph*. Rodericus.
Goracius Franciſcus.
de Gordo Alphonſus.
Gozeus Archangelus, Ambroſius.
Granata Ludouicus.
le Gras Io. *Bapt.*
de Grattarolis Io. *Bapt.*
Græcus Andreas. Io. Michael.
Grimalius Iacobus.
Gritius Conſaluus.
de Gronouo Io.
de Grouero Alphonſus.
de Grozaman Gabriel.
de Grumellis Antonius.
Gruneb Nicolaus.
Grunendualt Gaſpar.
Gualterotti Iacobus.
Guanzellus Io. *Maria*.
Guanzonius Maximus.

de

de Guardaualle Antonius.
Guerra Alphonſus.
Guerrerius Chriſtophorus.
Guiberti Elias.
de Guidiciolo Geruaſius.
Guidonis Bernardus, Petrus.
Guidus Antonius.
Guelbes Chriſtophorus.
Gundiſaluus Rodericus.
Guſman Felix.
Gzodland Io.

H

HAmaren Magnus.
Hanibalden. Hanibaldus.
Hauet Antonius.
Helchiſedes Io.
Herculanus Vincentius. Benedictus.
Herba Benedictus.
Hermeſchel Thomas.
de Heredia Baldaſſar.
Hernandez Antonius.
Henrici Villekinus.
Henuyer Io.
Heros Corradus.
Herrera Petrus. Corradus.
Heruias Antonius.
Hetruſcus Petrus.
Heyeze Gregorius.
Hibernus Io.
de S. Hieronymo Henricus.
de Hippolytis Hippolytus.
Hiſpanus Stephanus. Io. Adimarus. Alphonſus. Dominicus. Franciſcus. Amator, Petrus. Gundiſaluus.
de Horeda Alphonſus.
Hoiret Io.
de Hollandis Michael.
Hoppe Io.
Hoochſtratus Iacobus.
Hotum Guillelmus.
Hungarus vide Vngarus.
Hurtadus Io.

I

de S. IAcobo Gregorius.
Iacomelli Thomas.
de Ianua Dionyſius.
Iauellus Io. Chryſoſtomus.
Icard Io.
Ilperinus Petrus.
Inſtitoris Henricus.
Inglar Gaſpar.
de Inuitatis Iacobus.
de Inſula Baptiſta.
de S. Ioanne Iacobus.
de Ioannotto Antonius.
de Ioetex Iacobus.
Iolui Io.
Iorge Thomas. Gualterus.
Iorſue Iuo.
Ioikurd Hermanus.
Inglar Gaſpar.
Iſambardus Io.
Iſquedo Io.
de Iudicibus Io. Baptiſta.
Italus Alexander. Raymundus.
Itol Petrus, Mamimertus.
de S. Iuſta Io.
Iuſtinianus Vincentius. Antonius. Decius. Timothæus. Hieronymus. Marcus. Cõſtantinus. Andreas. Auguſtinus. Martinus.
Iuſtus Michael.
de Iuuenatio Nicolaus.

K

KAczer Martinus.
Kaeſchen Albertus.
Kaltiſen. Henricus.
Kamonſchel Io.
Kiluarbius Robertus.

L

DE Labora Guillelmus.
Lacchius Matthæus.
de Lagora Ludouicus.
Laine Petrus.
Lambertus Io.
Lambrus Bonifacius.
Lancianen. Nicolaus.
Lancius Io. Bap. Hipolitus Maria.
Langen Nicolaus. Dominicus.
de Lancicia Albertus.
Lapatice Iacobus.
Lapatius Bartholomæus.
de Lara Dominicus.
de Lauania Bonifacius.

de

de Lauduno Guillelmus.
de Lauda Dominicus.
de Lauinga B. Albertus Mag.
Lauteus Marcus.
Lazaren Bernardus.
Lazarus Georgius.
Lecauella Sebaſtianus.
Ledeſma Bartholomæus.
Lemos Gregorius.
de Leco Paganus.
Lemairê Stephanus.
Lemouicenſis Guillelmus.
Leo Io.
de Leodegaria Petrus.
de Leodio Daniel.
Leonenſis Dominicus.
de Leontino Reginaldus. Thomas. Rogerius. Simon.
Lerius Michael. Angelus.
Letexerot Io.
Leyns Adam.
Libellus Hiacynthus.
Ligius Gulielmus.
de Lignano Martinus.
Ligur Nicolaus.
Lingonienſis Simon.
Lizaragua Reginaldus.
Loayſa Garſias, Hieronymus.
Locatellus Euſtachius.
Locatus Vmbertus.
de Lomenie Franciſcus.
Lombardus Rainerius. Guillelmus. Nicolaus. Arnaldus. Ottonellus. Io. Guido.
Londinenſis Raymundus.
de Longares Io.
Longus Ludouicus.
Lopez Petrus.
Loſimer Andreas.
Lothgerius Io.
de Lublino Zarolaus.
de Luca Ptolomæus.
Lucarinus Reginaldus.
de S. Lucia Gregorius.
de Lucurri Comitib. Antonius.
Ludia Mercorius.
de Lugduno. Guillelmus Corradus.
de Ludena Io.
de Lugo Io. Bapt. Pius.
Lulmus Matthæus.
Lungardus Henricus.

M

Maculanus Vincentius.
Mackellis Dauid.
de Magdaleno Didacus.
de Magiſtro Franciſcus.
Magripodanus Franciſcus.
Magripodarius Hiacynthus.
Magius Laurentius.
Maidalchinus Angelus.
Mainerius Io.
Maioricenſis Nicolaus.
Makelli Dauid.
Malabranca Latinus.
Malaſpina Cherubinus.
Malateſta Thomas.
Maltrauerſus Angelus.
Maleſardus Gregorius.
de Mali Saxo Otho.
de Malocello Petrus.
Malumbra Thomas.
Manara Paulus.
Mantuanus Thomas.
Mannellus Lucas.
Manricus Bernardus.
Manſus Iacobus.
de Mangiatheris Stephanus.
de Manthea Franciſcus.
Marabottus Benedictus.
Maramaldus Guido.
de Marauilla Petrus.
Marillo Michael.
Marcorius Dominicus.
Margottinus Thomas.
March Aſcaſius.
de Marchis Petrus.
de Mardones Didacus.
de Marillo Michael.
de Mari Io. Bapt.
de Marialto Michael.
de Maricalmo Petrus.
Marialatius Petrus.
de Maruia Nicolaus.
Marcsfeldius Guillelmus.
Marinus Leonardus. Dominicus. Io. Bapt.
Mariottus Dominicus.
Marreſius Antonius.
Maroldus Marcus.
de S. Martino Nicolaus.
Marmotta Hiacynthus.
de S. Martino Nicolaus. Thomas.
Marquet Io.

de

Martino Stephanus.
de S. Martino Thomas. Io.
Martinus Raymundus.
de Martinengo Io. *Bapt.*
de Maruia Nicolaus.
Martini Nicolaus. Antonius.
de *Martyribus* Bartholomæus.
Masinus Eliseus.
de Massinis Petrus.
Maspurgensis Conradus.
Massei Petrus.
Mattheucci Bened.*tus*.
de Maus Gualterius.
Mautopa Paschasius.
de S. Maxmino Nicolaus. Iacobus.
de S. Maximo Petrus.
Mayeuc. Iuo.
Mazza Thomas.
Mazarinus Michael.
de Medijs Michael.
de Medicis Zenobius. Matthæus. Marcus.
de Mediolano *Petrus*. Camillus.
de Medina Cyprianus.
de Medullione Raymundus.
Melchiorius Georgius. Nicolaus.
Mendez Io.
Mendozza Franciscus. Martinus. Petrus.
Melachouius Dominicus.
de Mensa *Bernardus*.
Mercatus Io.
Mercorius Iulius.
Mentunai *Aimo*.
de Merula Nicolaus.
Messanensis Franciscus.
MiasKouschi Sigismundus.
Michael Io.
de S. Michaele Didacus.
de Michaelis *Bernardus*, Sebastianus.
de Mileto Iacobus. Iulianus.
de Militijs Guillelmus.
de S. Miniate Io.
Minij Cristophorus.
ex *Mirabilibus* Nicolaus.
Mirab *Benedictus*.
de Molendinis Io.
Monaldescus Tramus.
de Monca Velosco Christophorus.
Monsirgis Io.
de *Monelia* Paulus.
de *Monfalco* Gregorius.
de *Monopoli* Marchesinus.
de *Montagnana* Bartholomæus.
de Montaluo Io.
de *Montauro* Raynaldus.
de Monte Henricus. Io.
de Monte Albo Gregorius.
de Montecatano Guillelmus.
de *Montecucco* Iordanus.
de Monte Falcone Berengarius.
de Monte Sancto *Vincetius*. Iordanus. Leonardus.
de *Monte* Fodone Io.
de Monteleone Dionysius.
de Monte Pessulano Gerardus. Io.
de Monte Reuelli.
de Monte Roso Thomas.
de Monte Rubeo.
de Monte Sono Io. *Vincentius*.
Monticellus Petrus.
de Montufar *Alphonsus*.
Morales Io.
de Moreca Guillelmus.
Morelles Cosmus.
Mosticensis Melchior.
de Muro Bernardus.
Muzarellus Hieronymus.
Muzzauillo Io.

N

NAllius Augustinus.
de Narbona Guillelmus.
Nardinus Sixtus.
de Naro *Thomas*
Narus Gabriel.
Natalis Michael
de Natis *Albertus*.
Nauardu Io.
Nauarsa Ximenius.
de Neapoli *Antonius*. Lucas. Philippus. Troianus. Leonardus. Ambrosius. Angelus. *Vgo*. Nicolaus, Felix. Lucas. *Magnesius*. Petrus, Landulphus. Ludouicus. Rogerius.
del Nero Bernardus.
Nicolai *Aymo*. *Petrus*.
Nicosiensis Iulius.
Niger *Iacobus*.
Nigri Vgo.
Niguarda Fœlicianus.
Noa Guillelmus.
de Noia Vbertus.
de Nola Thomas.
Nonij Henricus.
Normandus Robertus.

Norberto Hermannus.
de Nouaria Marcus. Simon.
de Nouio Petrus.
Nouimonus Bernardus.
de Nouocaſtro Io.
de Nuceria Petrus.
Nuclantius Iacobus.
de Nuſſia Henricus.
Nuzza Hieronymus Bapt. Angelus.

O

OBertus Paulus.
Obſini Io.
Odaſius Aurelius.
de Odone Guillelmus.
Ohairt Eugenius.
Oparouicenſis Io.
Oleaſter Hieronymus.
Oleronius Guillelmus.
de Oltramannis Bonacurſius.
O Kellij Thomas.
Opicis Philippus.
Ophouius Michael.
de Omeſſa Antonius
Ommac Io.
de Orbieta Stephanus.
de Orſinis Manfredus.
Orgoglius Gasbertus.
de Orniano Benedictus.
Ortes Io.
de Ortis Auguſtinus.
Ortiz Thomas.
Oſorius Aluarus.
Otöncubayr Donatus.
de Ouis Nicolaus.

P

PAcenſis Auguſtinus.
de Paconetto Benedictus.
de Pactis Peregrinus.
de Padella Io. Georgius.
de Padrolo Michael.
de Padula Alexander.
de Paganottis Benedictus.
Pagnes Bernardus.
de Paiuloun Stanislaus.
Palearius Paulus.
Palomius Petrus.
Palauicinus Thomas.
de Palude Petrus.
Palumba Ambroſius.
de Pamnone Radulphus.
Panduſius Gregorius.
Pannonius Herbordus.
de Paparonis Paparonus.
de Papazuris Bartholomæus.
de Papia Auguſtinus.
Pariſienſis Guillelmus.
Pariſius Stephanus.
Pariſiottus Io.
Parma Henricus. Laurentius.
de Parnaco Pontius.
Parui Guillelmus.
Paruta Thomas.
Paruus B. Bartholomeus.
Paſchalis Angelus.
Paſſarinus Petrus Maria.
Paſſinus Antonius.
Paſſus Michael Pius.
Pauefius Iulius.
Paul Io.
de Paula Franciſcus.
Paulinus Io. Vincentius.
Paulonus Dominicus.
Pauo Antonius.
Peccius Raynerius.
Pedrazza Vincentius. Io.
Pelagallus Michael.
Pelarges Ambroſius.
Pelegrinus Vincentius Maria.
Pelizarus Lazarus.
Penna Io. Bapt. Antonius.
Peraldus Guillelmus.
Peri Michael.
Pererius Hieronymus.
Pergamenſis Agniſius.
Perpinianus Vitus.
Perez Petrus.
Peronius Io.
Perontus Sixtus Maria.
de Peruſio Franciſcus. Iacobus.
de Peſottis Vincentius.
Petit Guillelmus. Elias.
de Petra Arnaldus. Guillardus.
Petra Sancta Franciſcus.
Petrettus Auguſtinus.
Petri Iacopini Laurentius.
Petri de Godiuo Villermus.
de S. Petro Io.
Petronius Hiacynthus.
Picaudi Petrus.
Piccardus Io.

Picchettus Hiacynthus.
Piccinus Adeodatus.
Pichitus Manſuetus.
Pichius Petrus.
Picus Paulus.
Pieppius Dionyſius.
de Pietate Io.
de Pigalordis Iacobns.
Pilars Petrus.
de Pilaſtris Paulus.
de Pileo Vido.
Pinna Corradus.
de Pilſna Nicolaus.
Pinetus Franciſcus.
Ping Io.
Pinna Corradus.
Pinon Laurentius.
de Pinto Thomas.
de Pireto Petrus.
de Piſauro Antonius.
de Piſis Petrus. Gaufridus.
Piſtorienſis Corradus.
Piſtoris Nicolaus.
Pizamanus Antonius.
Pizzinus Ioſeph Maria.
Placentinus Ruffinus.
de Placiario Rodulphus.
de Planetis Pontius.
Ploger Bartholomæus.
de Plorca Petrus.
de Podio Io. Guillelmus;
Poggius Franciſcus.
Pol Io.
Politus Hieronymus. Amboſirus Catharinus.
de Polo Io.
Polonus Martinus. Felix. Petrus. Vielmus. Marianus. Iacobus. Vuigubaldus. Henricus. Io. Nicolaus. Almamaſius. Vincêtius. Vitus Cyprianus.
Paulus. Albertus. Adrianus. Bernardus. Georgius.
Pomelet Natalis.
Pondellus Claudius.
de Ponciaco Matthæus.
de Ponte Raymundus.
de Ponticorona Antonius.
Pontius Petrus.
de S. Portiano Durandus.
Portello Petrus.
de Pornaſio Raphael.
Porta Solis Angelus.
Portius Franciſcus.
de Portugal Io.
Porreus Martinus.
Portulaca Andreas. Blaſius.
Poſſeck Nicolaus.
de Poteſtate Nicolaus.
Pouala Petrus.
Polus Rampertus.
de Populonia Io.
de S. Petro Io.
Prior Raguſinus Io.
Pyromallus Paulus.
de Praga Henricus.
Prauias Petrus.
de Prato Io. Nicolaus.
Preti Vincentius.
Prœmolus Io. Bapt.
Priatonius Stephanus.
Primaticus Gregorius.
Priuernas Reginaldus.
Prouincius Florus.
Pulcrifili Dominicus.
Puppius Dominicus.
Puteus Franciſcus.
Ptolomæus Chriſtophorus.
Pythzei Alexius.

Q

Quare Petrus.
de Quamada Io.
de la Queua Franciſcus.
Quintianus Hieronymus.
Quintius Auguſtinus.
Quirinus Hieronymus.

R

De Racanellis Lazarus.
Radzieco Io.
Raduanus Stanislaus.
de Raggiato Petrus Martyr.
Raguel Michael.
de Raguſio Iacobus. Blaſius.
Ramfoldus Lactantius.
Ramirez Michael. Io.
Ranche Guillelmus. Petrus.
Ranquet Gabriel.
Ranuntius Angelus.
Ranzanus Petrus.
de la Rapita Matthias.
de Rauennato Henricus.
Razzalus Nicolaus.
Raymundus Io. Bapt.

Raymundi Guillelmus.
Raynaldus Petrus Martyr.
Reda Iacobus. Io.
Reghetia Io. Vincent.
de Regio Antonius. Auguſtinus.
de Regibus Gaſpar.
de Regio Nicolaus.
Regius Io. Dominicus.
de Regno Franciſcus.
de Rempis Nicolaus.
de Renda Thomas.
Renolius Io.
de Reſurrectione Antonius.
Rethut Hugo.
de Remis Petrus.
Ribera Saluator.
Riccardus Nicolaus.
Riccius Antonius.
de Richettis Fauſtinus.
Ricetti Clemens.
Righius Io. Bapt.
Riphoz Raphael.
Ripa Sanctes. Raphael.
de Ripatranſona Petrus.
de Riuello Antonius.
de Robertis Robertus.
Robles Franciſcus.
de Rochetto Ludouicus.
Roccamora Thomas.
Rodes Berengarius.
Roger Franciſcus.
Robia Io.
Rodriquez Chriſtophorus.
Rodulphus Nicolaus.
Roganus Petrus.
Rogerius Io. Dominicus.
de Roma Gentilis. Philippus. Franciſcus. Raynaldus. Algyſius. Leonardus.
Romanus Gualla.
Romeus Dominicus.
Roncionus Marcus.
Roſa Pipinus.
Roſſius Iacobus.
Roſcius Antonius
Roſellius Nicolaus.
Roſeruo Spiritus.
de Roto Raymundus.
de Ruffia Petrus.
Ruager Io.
de Ruere Io. Franciſcus. Dominicus.
Ruiſat Thomas.
de Rupe Adimarus. Claudius.
Ruſca Hieronymus.
Ruthelem Michael.
Ruthenus Stephanus. Io.

S

SAbellus Iordanus. Io.
de Sagra Antonius.
Saguini Elias.
de Sala Oddo. Franciſcus.
de Salamanca Io. Sebaſtianus.
Salamia Petrus.
Salamonius Io.
Salazar Dominicus.
Salisburgenſis Gaſpar.
de Salinas Dominicus.
Salomonis Stephanus.
Saltarellus Simon.
Saluius Ambroſius.
Saluagus Auguſtinus. Bernardus.
Sillanus Petrus.
Sanctius Guillelmus.
Sanbiaſius Pyrrus.
de Sanctis Dionyſius.
Sanctozius Antonius.
de Santillan Alphonſus.
Sanioannius Petrus.
Saracenus Petrus.
Sarbinius Paulus.
Sanſedonius B. Ambroſius.
Santreim Otto.
de Sardinia Blaſius.
Sardus Federicus.
Saria Thomas.
A Saruia Io.
de S. Saturnino Nicolaus.
Saulus Io.
Serzalius Iacobus.
Scala Petrus.
Scalia Deſiderius. Deodatus.
Scaliger Io.
Scandelandus Io.
Scalona Vincentius.
Sceua Philippus.
Schilinus Aurelius.
Sciomberg Nicolaus.
Scopper Corradus. Gregorius.
de Scotia Adam.
Scotus Thomas.
Secinia Albertus.
Segarra Arnaldus.
Seguin Hugo.
Seghitius Michael Angelus.

Segnart

Digitized by Google

Segnart Enguerardus.
de Sanicia Bartholomæus.
de Senis Dominicus. Galganus. Antonius. Bartholomæus. Io.
de Seraphinis Thomas. Vincentius.
de Serauallo Petrus.
Sergius Iacobus.
Serra Matthæus.
Serignanus Io. Bapt.
Serronus Hiacynthus.
Seruandi Franciſcus.
Seruantius Gregorius.
de Setia Nicolaus.
de Sexto Guidottus.
de Sicilia Robertus. Laurentius. Thomas.
Siculus Petrus.
de Sigeſtro Antonius.
de Signia Morandus.
Siladehouski Abram.
de Silua Petrus.
de Siluio Hernandus.
Siluius Gregorius.
Simonis Io.
de Sochaczou Petrus.
Solanus Io. Petrus.
de Soliaco Guido.
de Solutijs Antonius.
de Soto Petrus. Dominicus.
de Soto Maior Antonius. Ludouicus.
de Souſa Antonius.
Sozenſis Nicolaus.
Sozinus Petrus.
de Spalatro Angelus.
Spigarolus Ludouicus.
Spouer Venceslaus.
Sprongerius Iacobus.
Spron Martinus.
Staniranus Iulius.
Statij Leonardus.
Stephanus Bartholomæus.
de S. Stephano Antonius.
de Stilo Franciſcus.
de Stella Thomas.
Stepſius Benedictus.
Strettus Ruffinus.
de Stellopardis Dominicus.
Stoicus Io.
de Strozzis Philippus.
de Suana Orlandus.
Suarez Laurentius. Dominicus.
Subianus Hiacyntus.
Sudre Guillelmus.
Summa Ripa Raymundus.
de Sulmona Placidus. Thomas.
Suppa Aloyſius.
de Surrento Nicolaus.
de Suſato Iacobus.
Szahouski Adrianus.
de S. Philippo Antonius.

T

TAcconus Iſnardus.
Tadolinus Rochegianus.
de Talauera Alphonſus.
Tapparellus Io. Maria.
de Tappia Petrus. Vincentius. Stephanus.
de Taracona Fulco.
de Tarantaſia Petrus.
Taruſius Hiacintus.
Taſca Stephanus.
de Taruiſio Franciſcus.
de Tauora Henricus. Ferdinandus.
Taurus Petrus.
de Tedaldis Riccardus.
Terdonenſis Dominicus.
Tellez Emanuel.
Temudo Gregorius.
de Tenda Nicolaus.
de Terminis Michael.
de Teramo Baldaſſar.
de Terracina Petrus. Albertus.
Tertius Auguſtinus.
Teſta Conſtantinus.
de S. Theodorico Hugo.
Thaluiſti Antonius.
Theutonicus Thomas. Bernardus. Io.
Thomaſinus Thomas.
Thomaſonus Thomas.
de Tomacis Simon.
Tiedra Hieronymus.
Tillus Martinus.
de Tinctis Nicolaus.
de Toledo Io.
Tlozzina Petrus.
de S. Thoma. Dominicus. Alphonſus.
Tinrus Iacobus.
de Tolomæis Chriſtophorus. Enea
de Toloſa Franciſcus.
Tolpettus Paulus.
Torlatius Dominicus.
Tomeus Io.
de Tonnes Petrus. Thomas.
de Torres Chriſtophorus. Paulus. Thomas.

de

de Toro Tomas.
de Torniſis Michael.
Tragnolus Albertus.
de Tano Angelus.
Treuiſanus Hieronymus.
de Trinitate Fraciſcus.
de Triuiado Thomas.
de Tropeia Theophilus.
Togettus Gaſpar.
de Toledo Io.
de Tullio Raymundus.
de Tura Iacobus.
Turrenſis Io.
de Turribus Antonius.
Turrecremata Io. Thomas.
Turrianus Andreas.
de Turre Guido.
de Tuſcia Petrus.
de Tyro Nicolaus.
Tzymerman Nicolaus.

V

VAgnonus Iuſtinianus.
Valderama Domiaicus.
Valdehuſenius Io.
Valdinas Io. Matthæus.
Valdiuieſſo Antonius.
Vallen Guilielmus.
de Valentia Vincentius. Iacobus Sebaſtianus.
Valente Antonius.
de Valentibus Michael.
Valenticus Adrianus.
de S. Valentino Robertus.
Vallatus Benedictus.
Vallidire Io.
de Valliſoleto Ludouicus. Petrus.
de Valuerde Vincentius.
Vannius Vincentius.
Varellus Bartholomæus.
de Varſo Valerianus.
Varuins Ludouicus.
Vaſionen. Beroaldus.
Vaſquez Martinus.
Vaſtin Stephanus.
Vayon Garzias.
Vbilla Andreas.
de Vdine Andreas.
de Vecfloria Corradus.
de Vedano Pax.
de Vega Petrus.
Velaſquez Io.
Venceslai Nicolaus.
Venerius Laurentius. Andreas.
Ventacordius Paſchaſius.
de Venetijs Bonifacius. Andreas. Petrus. Ludouicus. Io. Nicolaus. Michael.
Ventimilien. Valentinus.
Ventura Bartholomæus.
de Vercellis Io. Petrus. Laurentius.
de Verona S. Petrus Mart. Marcus. Michael. Angelus.
Vgolottus Silueſter.
de Viadama Antonius. Io.
de Vicarijs Seraphinus. Stephanus.
Vicecomes Ioſeph Maria. Io. Thomas Petrus.
de Vicentia B. Io. Hugo. Florus.
de S. Victore Nicolaus.
de Victoria Franciſcus.
Vigoroſi Io.
Vielmus Hieronymus.
Villa Dominicus.
de Villis Eraſmus.
de Villaco Kenardus.
Villattus Iacobus.
de Vinea Hieronymus.
de Vineis Raymundus.
VinKterbunus Gualterus.
de Vio Thomas.
Viola Ambroſius. Io. Chriſoſtomus.
Viſilienſis Io.
Vitalis Franciſcus.
de Viterbio Raynon. Iacoaus. Io. Laurentius. Petrus. Arnulphus.
de Viualdis Ludouicus.
Vliſponenſis Vincentius.
Vlloa Dominicus.
Vnder Io.
Vngarus Alexãder. Benedictus. Andreas. Petrus. Gaſpar. Dominicus. Nicolaus. Io. Euſtachius.
de Voragine Iacobus. Gaſpar.
de Vrbino Nicolaus.
de Vrbe Branca.
de Vrrie Philippus.
de Vrſinis Latinus. Matthæus. Paulus.
Vrſus Petrus.
VskMauritius.
Vſti Albertus.
Vſus Maris Stephanus.
Vual Petrus.
Vuat Io.

Vuicleus Ricardus.
Vuilliers Petrus.
Vuolf Hermannus.

X

Xauierius Hieronymus.
Xaque Petrus.
Xeream Andreas.

Z

Ziachez Stephanus.
Zambecarius Hieronymus.
Zamorrensis Munio.
ZamoyskI Io. Bapt.
Zanardus Robertus Maria.
de Zarate Gabriel.
Zatores Petrus,
Zauda Hieronymus.
Zaualia Damianus.
Zaureus Marcus.
de la Zerda Franciscus. Alphonsus.
Zittardius Leonardus.
Znenen Nicolaus.
Zoiles Io.
Zuccari Paulus.

ADMONITIO AD LECTOREM.

LECTOR aduerte in elogijs virorum Illustrium, quos hoc libro amplexus sum, nulla me obiter attingere, quæ sanctitatem ipsis videantur adscribere: perstringo nonnumquam aliqua ab ijs gesta, quæ cum vires humanas superent, miracula videri possunt: præsagia futurorum, arcanorum manifestationes, reuelationes, illustrationes, & si quæ sunt alia huiusmodi: beneficia item in miseros mortales eorum intercessione diuinitus collata; demum nonnullis sanctimoniæ, vel martyrij videor appellationem tribuere. Verum hæc omnia ita meis Lectoribus propono, vt nolim ab illis accipi tamquam ab Apostolica Sede examinata, atque approbata, sed tamquam, quæ à sola suorum auctorum fide pondus obtineant, atque adeo non aliter quam humanam Historiam. Proinde Apostolicam S. Congregationis S. R. & vniuersalis Inquisitionis decretum anno 1625. editum, & anno 1634. confirmatum integre, atque inuiolate, iuxta declarationem eiusdem decreti à S. mem. Vrbano Papa VIII. anno 1631. factam, seruari à me omnes intelligant, nec velle me, vel cultum, aut veneraciones aliquas per has meas narrationes vlli arrogare, vel famam, vel opinionem sanctitatis, aut martyrij inducere, seu arguere, nec quicquam eius existimationi adiungere, nullumque gradum facere ad futuram aliquando vllius beatificationem, vel canonizationem, aut miraculi comprobationem, sed omnia in eo statu à me relinqui, quem secluſa hac mea lucubratione obtinerent, non obstante quocumque longissimi temporis cursu. Hoc tam sancte profiteor, quam decet eum, qui Sanctæ Sedis Apostolicæ obedientissimus haberi filius cupit, & ab ea in omni sua scriptione, & actione dirigi.

ERRATA.

Fol.	Col.	lin.	Err.	Cor.
114	1	11	trigeſ. quarto	trigeſ. nono
ibid.	1	36	Papæ X.	IX.
128	1	16	Ranolius	Ranolium
129	1	30	Maſſinis	Graſſinis
218	1	44	Innocent. IX.	VI.
227	1	25	Boldrinus	Boldonus
234	1	1	Muſarec	Io. Muſarec
ibid.	1	4	1518.	1418
287	2	24	1664.	1464
307	1	43	1052.	1502.
319	1	49	1519	1419.
ibid.	1	24	Paulus y.	III.
321	2	75	Nobili	nobili ioco
327	2	28	Nicolaus IV.	V.
331	2	7	Epiſcop.	Archiepiſc.
336	2	29	nunquam	vnquam
337	2	17	infidelibus	in fidelibus
348	2	penult.	volens	valens
352	1	2	capſula	caſula
ibid.	in	fine	Rege	Reges
355	2	39	poſt Theodoricũ	adde ſen
ibid.	1	5	Nicolaus IV.	III.
357	2		dele totum n. 17.	& lege num: 30.
363	2	12	mitaretur	mmitaretur
667	1	37	diſputatum	diſputandum
368	2	3	Sinodi	Sinodo
370	1	27	Gregorius	Creſcentius
371	2	23	Gregorius	Georgius
377	2	37	Bucleo	Koclæo.
380	2	2	Martij	Martis
382	1	28	S. Dominici	S. Domnini
389	2	vlt.	15.	1512.
395	1	23	abiqne	abiſque
396	2	28	Nicolaus IV.	III.
406	2	36	fuiſſet	fuiſſe.
ibid.	2	37	1377.	1378.
460	2	27	moderatores	moderatore
462	2	2	Moderatores	Moderatore.
471	2	37	Greardus	Gherardus
490	1	30	Guerra	de Enguera
493	1	17	Epiſcop.	Archiep.
494			dele totum	numerum 21.
507			in Tit. 13.	adde I.
544	2	36	Stephanus	Seraphinus
555	1	26	adde	nomenclaturam
ibid.			inuolutus	inuolutos
559	1	36	Martyr	Maria
563	2	16	mortem	montem
581	2	34	Andreas	Antonius
585	1	13	exularentur	exularent.
ibid.			dele Titulum	43. Hiſpaniæ
605	2	vlt.	1464.	1474.
606	1	42	Petro	Vincentio.

Cetera Minoris notæ errata per te met ipſum Lector corrige.

ADDENDA.

INter eos Patres, qui Conſtantien. Concilio interfuere adde P. F. Iacobum Arigonum vt diximus in *Epp.* Tergeſtin.

Inter Commiſſarios *Apoſt.* adde P. F. Albertum à *Secinia* Commiſſarium Innocentij VIII. vt diximus in Epp. *Therdoſien.*

Inter Capellanos Regum adde P. F. Ioannem *Alemanæ* Capellanum Maiorem Regis Siciliæ vt diximus in *Epp.* Syracuſan.

Inter Commiſſarios Gen. S. R. & Vniuer. Inquiſit. adde vltimo loco. P. *Mag.* Fr. Dominicum *Mariam* Pozobonellum Saonenſem de Conuentu Ianuen. S. Mariæ de Caſtello virum doctum & eruditum ex Inquiſitore Placentino ab Alexandro *VII.* Iunio menſe anno *1666.* aſſumptum, poſt deceſſum Critij menſe Maio ſubſequtum, cuius Corpus in noſtra *Eccleſia* S. *Mariæ* ſuper Mineruam conditum iacet.

Fol. 487. col. 1. lin. 1. poſt Franciſcum *adde* Lucaman factus eſt Pœnitentiarius P. F. Franciſcus Tribulet Gallus.

LAVS DEO.

Vuicleus Ricardus.
Vuilliers Petrus.
Vuolf Hermannus.

X

XAuierius Hieronymus.
Xaque Petrus.
Xeream Andreas.

Z

ZAiachez Stephanus.
Zambecarius Hieronymus.
Zamorrenſis Munio.
ZamoyskI Io. Bapt.
Zanardus Robertus Maria.
de Zarate Gabriel.
Zatores Petrus.
Zauda Hieronymus.
Zaualia Damianus.
Zaureus Marcus.
de la Zerda Franciſcus, Alphonſus.
Zittardius Leonardus.
Znenen Nicolaus.
Zoiles Io.
Zuccari Paulus.

APPENDIX II.

Ad Primam Partem.

INter Cardd. num. 42. de Card. Maculano adde in fine. Tandem cordatus ſenex noſtri, ſuique Ordinis amantiſſimus, ſingulari, victus parſimoniæ, religioſæ paupertatis, regulariſque obſeruantiæ exemplo Romanæ Curiæ relicto, in ætate 89. annorum, lineis ad carnes, nec in morte vſus, nobis adſtantibus, & orantibus, conſuetaſq; Ordinis vigilias per triduum illi exhibentibus, placidiſſimè quieuit in Domino 15. Febr. an. 1667. ſolemnibus exequijs in noſtra S. Mariæ ſuper Mineruam Eccleſia parentatus, corpore poſtmodum ad S. Sabinam delato, vt vidimus.

Ibid. ſub num. 44. de Card. Pimentillo, dum dicitur, Romæ an. 1633. & 34. manens: Dicas, an. 1636. & 37. manens, Orator Catholicæ Maieſtatis, an. 1638. in Hiſpaniam remeauit. quod & in Epp. Oxomen. Corduben. &c. atque inter Oratores Principum, dum de illo habetur ſermo, repetas.

Inter Archiepp. Aquen. de Aymone, dicas: Euectus ad hanc Eccleſiam Aquen. ex Eccleſia S. Pontij Thomeriarum, ad quam circa annum 1424. ex Senecen. translatus fuerat: quibus Eccleſijs Aymonem præfuiſſe affirmat Gallia Chriſt. tom. 1. in Archiepp. Aquen. Inter Epp. verò S. Pontij Tomeriar. & Senecen. ipſum non recenſet.

Inter Armenos Archiepp. adde vlt. loco P. F. Matthæum Auanicenſem, creatum Archiep. à Clemente IX. an. 1668. Maij 14. à quo pro ſua Eccleſia ſacram ſupellectilem conſequutus, ad illam eadem anno properauit cum ſocio Patre Armeno, vt vidimus.

Inter Auenionen. de Dominico de Marinis adde in fine: Deceſſit in ſolemnitate Corporis Chriſti Iunij 20. an. 1669. communibus ſibi creditarum ouium lachrymis parentatus, in Cathedrali ſepultus.

Inter Bononien. num. 2. dicas Ioannes Iordanus ex nobiliſs. Sabellorum &c. idemque repetas in Epp. Patauinis dum de illo agitur.

Inter Calaritanos de Baldaſſare de Heredia adde, translatus an. 1548. Aug. 31. ex Eccleſia Boſſanen. ad quam de Cyrenen. translatus fuerat: fuit & Suffragan. Vrgellen. aliquando.

Inter Compoſtellanos adde vltimo loco P. F. Ioſephum Gonzalez, ab Vrbano VIII.

postmodum ad Burgen. Ecclesiam an. 1631. Ianuario mense translatum.

Inter Florentinos dum de S. Antonino agitur, dicas ipsum receptum fuisse ad habitum Ord. à P. F. Ioanne Dominici Commissario instituto pro constructione Conuentus S. Dominici de Fesulis, qui Fesulis eundem Sanctum religioso habitu induit, & Cortonium pro nouitiatu subeundo misit.

Inter Gnesnen. primo loco apponas P.F.Petrum Polonum ab Alexandro IV.creatum Episcopum (non dum enim in Metropolim erecta fuerat hæc Ecclesia; vnde nos Gnensnen. Ecclesiam, & inter Archiepp. & Epp. apposuimus. Deleatur igitur Tit. 268.) an. 1260. cui Ecclesiæ cum annos tres præfuisset, compleuit dies suos ad Patres appositus an. 1263. ex Regest. eiusdem Pont.

Inter Hispalen. de Garzia à Loaysa dicas post 1524. ad Seguntinam Ecclesiam deinde translatus an. 1530. defuncto, &c.

Inter Messanen. de Ioanne Columna, post gubernauit, adde: Ab Vrbano IV. ex Messanen. Ecclesia ad Nicosien. translatus anno 1263. idemque inter Nicosien. & in Append. §. Nicosien. repetas dum de eodem agitur.

Ibidem de Reginaldo num.3. recensito dicas: A Clemente IV. Marsicen. Ep. creatus, à Gregorio X. hanc Messanen. &c.

Inter Neapolitanos dum de S.Thoma de Aquino agitur, corrige ea,quæ ex Abbate Vghello ibidem dicimus: nam à Clemente IV. fuisse illi oblatum Neapolitanum Archiepiscopatum expressè testatur Paulus V. in suo Breui directo nobilibus Viris Ciuitatis Neapol. Deputatis in quo sic ait. *Quapropter cum ille* (scilicet S. Thomas de Aquino) *tam religiosè, ac demissè semper de se ipso existimauerit, vt inter cætera oblatum à fel. record. Clemente IV. Rom. Pont. prædecessore nostro ciuitatis vestræ Archiepiscopatum, insigni cum modestia recusauerit. Meritò Deus hoc tempore vobis in animum induxit vt eum, qui cum in terris esset, vobis ad summam humilitatem præesse noluit, nunc cum in cœlis est, propter eiusdem sanctitatem in numero vestrorum patronum adsciscatis, &c.*

Inter Senen. adde vltimo loco P. F. Dominicum de Senis Episcopum Germanicen. Suffraganeum datum ab Vrbano VI. Lucæ de Bertinis Senen. Episcopo.

Inter Archiepiscopos dele Tit. XCII. Soldaren. & XCIII. Soldinen. & XCVI. Sultanien. & apponas vnicum titulum Soldanien. quam Ecclesiam, & Soldaren. & Soldinen. à diuersis auctoribus nuncupari animaduertimus. Sub Soldanien. apponas primo loco P. F. Guillelmum, tale enim est nomen Archiepiscopi sub Soldinen. recensiti, quod ab auctoribus siletur. Hic Archiepiscopus vna cum P.F.Taddeo Caphen. Episcopo subscripsit exemplari Bullæ Canonizationis S. Thomæ Aquinatis, inter Sanctos à Ioanne Papa XXII. relati, expedito anno 8. pontificatus eiusdem, quod asseruatur in Archiuio nostri Conuentus S.Blasij de Tibure, & tale habet principium.

In nomine Domini Amen.

NOs Fratres Guillelmus Dei gratia Soldanien. Archiepiscop. & Taddeus Caphen. Episcop. notum facimus, præsens scriptum publicum inspecturis, quod vidimus, & diligenter inspeximus quasdam patentes litteras Sanctiss. in Christo Patris, & Dom. nostri Ioannis diuina prouid. Papæ XXII. cuius vera Bulla plumbea in filis serici, crocei, & rubei colorũ more solito bullatas, non abolitas, non cancellatas, non vitiatas; nec in aliqua sui parte suspectas, sed omni vitio, & suspicione carentes, vt prima facie apparebat, quarum tenor talis est. Ioannes Ep. seruus Seruorum Dei. Venerabilibus Fratribus vniuersis Patriarchis, Archiepp. & Episcop. ac dilectis filijs, electis Abbatibus, Prioribus, &c. Et hoc modo terminatur. *Anno Natiuit. Dom. M. CCC. XXIII. Indictione 6. die 2. mensis Octob. Pontificat. Sanctiss. Pat. & Dom. nostri Dom. Ioannis diuina prouid. PP. XXII. anno xij.*

Secundo loco apponas P. Franciscum de Perusio in Soldaren. recensito.

Inter Accien. quæ Ecclesia cum Marianen. à Pio IV. vnita est, sub num. 3. vbi dicitur F. Bernardinus de Luca; dicas F. Benedictus de Nobilibus Lucen. Sac. Theol. professor in locum Dominici de Valletarijs Ep. Accien. cum esset Romanæ Prouinciæ nobile germen, à Leone &c. & in fine adde. Pro Apostolica Sede varijs muneribus

functus

Digitized by Google

ſunctus eſt: nam anno 1522. Fani Gubernator: an. 1536. apud Aſculum eodem officio potitus eſt: anno autem 1530. erat Suffraganeus Card. Laurentij Campegij Bononien. *Epiſcopi*, & an. 1552. Generalis Vicarius Brixien. *Epiſcopi*, Tridentino Concilio interfuit, & Bononiæ ſub Paulo III. vt teſtatur Abbas Michel Iuſtinianus in Patribus Concilij Tridentini.

Inter Epiſcopos, & primo inter Accien. 3. loco conſtitue F. Antonium de Omeſſa, ex *Eccleſia* Athenien. translatum à Nicolao V. an. 1451. April. 16. Cal. in qua deceſſit. Hunc Paſtorem ſub Tit. 58. Aſtanen. poſuimus, quæ *Eccleſia* in Corſica non eſt, nec in Regeſtis Cancellariæ Apoſt. nominatur. malè autem ſub hoc titulo Aſtanen. ponitur in Regeſt. Nicolai V. qua de re conſule Abbatem Michelem Iuſtinianum in epiſtolis memorabilibus, epiſtola ad Carolum de Vechis Archiep. Athenien.

Inter Aginnen. vbi num. 1. de Petro de Rhemis agitur, addas in fine: De Petro agit Gallia Chriſtiana aſſerens ipſum an. 1264. fuiſſe Aginnen. *Epiſcopum*, illiuſque mentionem quoque facit ſub an. 1270. quo conceſſioni factæ *Eduardo* Regi Angliæ Caſtri de Roquepino ſe ſubſcripſit, & paulo poſt deceſſit. Silet tamen vt ſæpe ſæpius ſolet Petrum fuiſſe Dominicanum: iuxta quæ corrigenda ſunt, quæ ibidem ex Luſitano diximus, nempe claruiſſe an. 1242. obijſſeq; circa an. 1260. De quo *Ep.* Scriptores ferè omnes noſtri ſub eodem tempore tractant. Dicendum ergò eſt Petrum hunc alterum eſſe à F. Petro de Faxa à nobis in Appendice recenſito, qui poſt 130. annos factus eſt *Epiſcopus*.

Ponendus eſt igitur 2. loco inter Aginnen. F. Petrus de Faxa à Bonifacio Papa IX. creatus, de quo Bzouiana manuſcrip. ita loquuntur. *Petrus de Faxa Ord. Præd. eligitur à Bonifatio IX. in Epiſcop. Aginnen. in Aquitania in Prouincia Burdegalen. 2. Non. Septemb. an. 2.* qui fuit ſal. 1391. de quo Paſtore Gallia Chriſt. non tractat: & deleatur Tit. Aginnen. in Append. poſitus.

Inter Anicien. dum de Durando, factum eſſe diximus Anicien. *Epiſcopum* à Ioanne XXII. an. 1318. decepti fuimus à Gallia Chriſt. quæ inter Podien. *Epp.* de Durando dicit: *Inde à Papa Ioanne XXII. deſignatus Ep. Anicien.* 1318. Inter Melden. verò de Durando eadem Gall. Chriſt. (ex Regeſt. Vaticanis inquit, quæ tamen vnquam vidit) dicit ipſum Melden. *Ep.* creatum fuiſſe 24. Ianuarij 1326. conſecratumq; eſſe in Senonen. *Eccleſia* Martij die 10. an. 1327. ſi hoc anno conſecratus eſt *Epiſcopus*, quomodo an. 1318. deſignatus eſt *Ep.* Anicien. eò vel maximè cum an. 1323. à Ioanne XXII. Sacri Palatij Magiſter conſtitutus ſit. Dicendum igitur videtur, vel nunquam fuiſſe Durandum Auicien. ſeu Anicien. vel Podien. (his enim tribus nominibus eadem *Eccleſia* gaudet) *Epiſcopum*, vel duos fuiſſe Durandos, vnum Anicien. alterum verò Melden. *Epiſcopum*, quod veroſimilius credimus: Vel Durandum nominatum eſſe Anicien. *Epiſcopum*, quam nominationem ſuum effectum conſequtam non fuiſſe: Vel Durandum Melden. *Epiſcopum* commendatam habuiſſe etiam Anicien. *Eccleſiam*, alio tamen tempore ab anno 1318. & non niſi poſt annum 1326. Ni dicere vellemus Durando adhuc pauperculo Fratri commendatam fuiſſe Anicien. *Eccleſiam*, quòd à veritate alienum iudicatur. Iuxta hæc igitur corrigenda ſunt, quæ inter Anicien. *Epp.* de Durando diximus.

Inter Antequaren. de Bartholomæo de Alburquerque dicas: A Pio IV. creatur *Ep.* 27. Iunij an. 1561. quem deinde ad Guaxacen. *Eccleſiam* translatum circa annum 1564. aſſerit Gil. Idemque repetas in *Epp.* Guaxacen. num. 2.

Inter Beden. deletis cunctis, quæ ibidem dicuntur, hæc apponas. Beden. *Eccleſia*, quæ cum Steplonen. vnita eſt in Polonia, Paſtorem conſequuta eſt P. F. Petrum de Anagnia præfectum ab Vrbano V. Pontificat. ſui an. 4. Ianuarij 17. Kal. vt manuſcrip. Vghelli nobis exhibita teſtantur ex lib. prouiſion. Prælat. eiuſdem Pont. deprompta.

Inter Beriden. quæ *Eccleſia* in Alemania cum Stephanen. vnita eſt, deletis ijs, quæ ibidem de Petro de Anagnia recenſentur, appone ibi F. Marinum Canti à Martino V. creatum Beriden. ep. 9. Kal. Decemb. an. 1418. de quo in Stephanen. epp.

Inter

Inter Bituntinos constituê vltimo loco P. Magistrum Thomam Aquauiuam Neapolitanum de Conuentu S. Dominici de Neapoli, sanguinis præstantia, ac virtutum meritis venerabilem, in Italia tota; quin & in Regia Curia Hispaniarum Prædicatorem famosum, nec non sub Vrbano VIII. & Innocentio X. in Vrbe promouendorũ ad Infulatas Ecclesias examinatorem, qui à Clemente Papa IX. ad Bituntinam Sedem vocatus, ac promotus 14. Maij anno 1668. viuit in sua Ecclesia cordatus senex hoc anno 1670.

Inter Bossanen. constituæ Baldassarem de Heredia ex Cyrenen. translatum anno 1541. à Paulo III. vacante Ecclesia per obitum Nicolai: de quo vide inter Calaritan. Archiepp.

Inter Bissinianen. de Piromallo, subdas in fine. Mortuus est in sua Ecclesia an. 1667.

Inter Bongiren. adde: cuius Ecclesia episcopalis etiam Bungoren. dicitur ab Auctoribus, & dele Tit. 108. Bungoren. ab hoc opere.

Inter Epp. Burgi S. Sepulchri sub num. 2. dum de Cherubino agitur, adde. Moritur in sua residentia 14. Martij an. 1667. in Cathedrali humatus.

Ibidem post Cherubinum Malaspinam præfatum constitue P. F. Ioannem Carolum Baldouinettum nobilem Florentinum, & ipsum de Conuentu Nouellæ, qui ibidem, & Prati Prior cum fuisset, à Clemente IX. huius Ecclesiæ Pastor effectus est mense Martio an. 1668. Viuit hoc anno, quo hæc scribimus 1670.

Inter Callien. ponatur 2. loco ep. P. F. Ricardus de Tedaldis, quem Cœnobij S. Mariæ Nouellæ de Florentia monumenta suum alumnum faciunt, obijsseq; an. 1363. affirmant, de quo Vghell. in Ital. sac. non tractat: Forsan erit idem cum Rogerio de Todinis, quem ad Callien. Sedem euectum refert idem Vghell. an. 1309.

Inter Caphen. seu Theodosien. duplici enim nomine dicitur hæ Ecclesia. adde primo loco P. F. Taddeum, de quo hic sup. in Append. in Archiepp. Soldanien. eundemque esse Taddeum illum, de quo in Archiepp. Armeniæ num. 2. Hic à Ioanne XXII. pontificat. an. 8 vna cum Guillelmo Soldanien. Archiep. transumpto Bullæ canonizationis S. Thomæ de Aquino subscripsit, quod Archiuium nostrum S. Blasij de Tibure custodit, vt vidimus.

Inter Canarien. de Melchiore Cano in fine subdas post terræ traditus, an. 1560. Ibidemq; de Herrera post circa annum, subde anno 1621. translatus ad Tuden. (non verò ad Tirasonen.) Ecclesiam à Gregorio XV. in cuius regimine decessit Salmanticæ an. 1630. Decemb. 31. ætat. suæ 82.

Inter Cardicen. de Marcorio, seu Macario Ludia, adde in fine: translatus ex Laodicen. Ecclesia, ad quam in antecedenti Consistorio fuerat promotus, quæ fortassis tunc temporis non vacabat.

Inter Carolen. de Hieronymo à Loaysa post an. 1537. adde: cui præfuit annos circiter quinque, ad episcopalem ciuitatis Regum nouiter erectam Ecclesiam translatus an. 1541. cui etiam Archiepiscopali dignitate insignitæ præfuit vsque ad annũ 1575. quo Octobris 15. quod mortale erat deposuit.

Inter Chiopien. adde primo loco P. F. Ioannem de Constantia Germanum, de quo Plodius p. 2. lib. 3. & Fernandez in Epp. German. silent tamen tempus, quo id contigerit.

Inter Chiemen. seu potius Chianen. vt nominatur à Vvadingo adde 2. loco F. Petrum Val per cessionem D. Florentij Geruæ creatum Ep. an. 1556. die 9. Maij *ex eodem Vvadingo Minorita*.

Inter Cianen. de F. Constantino, adde fuisse creatum ep. die 27. Augusti an. 1540. à Paulo III. Vacante Ecclesia per translationem F. Dionysij ad Ecclesiam Milopotamien. & mortuum esse an. 1546. vt Acta Consist. eiusdem Pont. testantur.

Inter Chrysopolitan. adde 4. loco P. F. Desiderium Gallum à Clemente VII. Episcopum creatum 29. Ianuarij an. 1530. datumq; Suffraganeum Nicolao de Lotharingia ep. Tullen.

Inter Corduben. dicas de Tappia: Factus ep. an. 1649. quo Pimentellus Corduben. Ecclesiam dereliquit.

Inter

Inter Liparen. ſub num.4. poſt, Franciſcus, adde, de Regno dictus.

Inter Curzulen. de Ripa poſt Curzulen. ep. adde: translatus poſtmodum ad Clugien. Sedem à Paulo V. die 14. Nouemb. an. 1610. obijtq; anno ſequenti.

Inter Cyrenen. de Baldaſſare de Heredia, adde in fine: Datuſq; Suffraganeus Vrgellen. Tranſijtq; poſtmodum ad Archiepiſcopalem Calaritanam Sedem.

Inter Foropopilien. conſtitue primo loco P.F. Vgolinũ de Arimino à Ioanne XXII. ex Senogalien. Eccleſia translatum, de quo ibi.

Inter Ghiennen. de Deza ſubde poſt, creatus eſt: translatus ex Salmantina Sede.

Inter Guaxacen. de Ledeſma adde in fine: ſicut teſtatur Gil in Theatro huius Eccleſiæ, quod veroſimilius credimus. Fernandez verò eundem deceſſiſſe an. 1598. teſtatur, ſicut in Antequaren. retulimus.

Inter Draconarien. vlt. loco de F. Bartholomæo, adde fuiſſe de familia Taſcara, creato ep. an. 1437. ex Alidoſio inter Bononien. Theologos.

Poſt Tit. 291. Hipponen. conſtitue Tit. Hiporegien. cuius Eccleſia Taurinen. Suffraganea eſt, & ibidem recenſeas Epiſcopum P. F. Hiacinthum Truccum Pedemontanum anno 1669. à Clemente Papa IX. creatum.

Inter Laodicen. ſcribe P. F. Iacobum de Bidgoſta, Cracouienſem Suffraganeum.

Inter Lauellen. de Stella poſt, ſeptimo, adde: translatus ex Salpen. Sede. Ex Lauellen. autem ad Iuſtinopolitanam tranſijt an. 1550.

Inter Lucanos ſub num.4. vbi dicitur; factam electionem annullauit, ſubde, Clemens Papa VI. virumq; &c.

Inter Lucerinianos adde in fine; translatus 27. eiuſdem menſis, & anni ad Nucerinen. ab eodem Pont. Max.

Inter Mazaren. 2. loco ſcribe P.F. Vgonem de Vicentia ex Iuſtinopolitana Eccleſia ad Mazaren. à Benedicto XII. translatum an. 1335.

Inter Mechoacanen. de Gueua, vbi dicitur: ex Eccleſia Riui de la Plata, dicas: ex Eccleſia de Paraguai, ad quam ex illa Riui de la Plata euectus fuerat. &c.

Inter Mercanen. de Ambroſio adde in fine: Translatus eſt ad regimen Eccleſiæ Stagnen. ab eodem Paulo V. Pont. an. 1615.

Inter Monopolit. num. 1. poſt: F. Petrus, ſubde, Vrſus. & num. 2. de Lopez adde in fine, Valliſoleti.

Inter Coronen. num.4. vbi dicitur F. Laurentius, &c. dicas: F. Laurentius de Bernardinis Lucenſis de Conuentu Lucen. doctrina &c. Et in fine ſubde. Iacet in Minerua cum hac inſcriptione, *F. Laurentio de Bernardinis Epiſcopo, ſuiſque conſanguineis.*

Inter Legionen. in Hiſpania pone primo loco P.F. Alphonſum Cuſanzam cum ijs, quæ de illo retulimus in Tit. 323. Legionen. in Indijs, quem deleas ex hoc opere, cum ſit idem cum Tit. Nicaraguen.

Inter Niuernen. de Ioanne de Nouo Caſtro dicas. à Clemente in ſua obedientia dicto VII. Magiſter Sacri Palatij aſſumptus an. 1378. atque Ebredunen. Canonicatu inſignitus: à quo & Niuernen. Ep. primò: Tullen. poſtmodum: tandemq; Cardin. Oſtien. creatus eſt: De quo Vghell. in Epiſc. Oſtien.

Inter Nucerinen. de Petro dic: Translatus ex Luceriniana Eccleſia, cui datus fuerat Ep. paulò ante, ab eodem Pont.

Inter Pacen. de Bernardo e Menſa dicas poſt, Pacen. Ep. creatus eſt: ex qua Eccleſia ad Cuben. translatus ibidem ſpiritum Deo creatori ſuo reddidit an. 1524.

Inter Epp. Philadelphiæ adde in fine, Raymundum Italum nuncupatum.

Inter Plocen. ſub num.4. adde in fine: Anno 1491. & ibidem vltimo loco apponas P. F. Ioannem Cracouienſem Ep. Lacedemonien. Suffraganeum Plocen. de quo in Lacedemonin.

Poſt Tit 477. appone Tit. Portuen. cuius Eccleſiæ Cardd. Epiſcopi, etiam S. Rufinæ Paſtores dicuntur, inter quos recenſeas Cardinalem F. Hieronymum Berneriũ Aſculanum ex Albanen. epiſcopatu translatus à Paulo V. die 7. Febr. an. 1607. in quo deceſſit.

Inter Raren. adde in fine de Ægidio: tranſijt eodem anno, & menſe ad Rouenen.

Eccleſiam, ſub cuiùs Eccleſiæ titulo Suffraganeus fuit Nanneten.

Inter Salmanticen. de Alphonſo dicas: ex Orenſana, ad Salmantinam Eccleſiam translatus, tranſijtq; ad Legionen.

Inter Salutien. vltimo loco appone P. Mag. F. Nicolaum Leporum de Conuentu Mineruæ, in Italia tota concionatorem famoſum, à Clemente IX. Epiſcopum creatum ad Sabaudiæ Ducis nominationem cui acceptiſſimus eſt, anno 1668. Aprilis 9.

Inter S. Angeli Epp. de Ignatio adde in fine: Deceſſit in Vrbe Aprilis 26. an. 1668. in S. Sabina tumulatus.

Inter S. Erini Epp. num. 4. dum dicitur F. Petrus Martyr, dicas F. Petrus de Marchis, & in fine ſubde, translatus poſtea ad Sedem Smirnen. de quo ibi.

Inter ep. S. Erini pone F. Antonium de Marchis Chienſem creatum epiſcopum circa annum 1590. de quo Abb. Michael Iuſtinianus in Scio ſacra.

Inter Signien. de Bartholomæo, adde: translatus eſt ad Comaclen. Eccleſiam an. 1333. in qua deceſſit 1348.

Inter Stephanen. dele Petrum de Anagnia, qui Beden. Ep. fuit, & hæc Eccleſia cũ Steplonen. vnita eſt in Polonia. Vnde poſt Stephanen. conſtitue Tit. Steplonen. ſub quo prædictum Petrum recenſeas.

Inter Syren. vltimo loco de F. Io: Andrea Garge Veneto hæc adde: Tandem cum bonum certamen certaſſet, multoſq; infideles, & Schiſmaticos ad catholicam fidem perduxiſſet, in patibulo ſuſpenſus, in cœlum conſcendit. De cuius Beatificatione in ſacra Congregatione Rituum agitur, & cauſa modo eſt in tali ſtatu.

Andreæ Garga Ord. Prædicatorum Epiſcopi Sirę.

CVm per ſac. Congregationem de Propaganda fide fuerit ad hanc ſac. Rituum Congregationem remiſſus proceſſus ſuper Martyrio Serui Dei Andreæ Garga Veneti Ord. Fratrum Prædicatorum olim Sirę Epiſc. à Schiſmaticis ſuſpenſi. Eadem ſac. Rituum Congregatio cenſuit exquirendam eſſe per me Secretarium voluntatem Sanctiſſimi. Die 14. Februarij 1632. fol. 12.

Die 6. Martij 1632. Ego T. Ep. Aſſiſien. Congregationis Secretar. de hoc proceſſu habui verbum cum Sanctiſs. qui annuit per ſacram Congregationem committi cauſam ad hoc ne pereant probationes. T. Ep. Aſſiſien. fol. 13.

Ord. Prædicatorum.

REtuli ego met Secretarius in hac Congregatione me feciſſe verbum cum Sanctiſs. iuxta ordinem mihi datum in antecedenti Congregatione de proceſſu martyrij F. Andreæ Garga Veneti Ord. Prædicat. Sirę Epiſcopi, & Sanctitatem ſuam annuiſſe per ſacram Rituũ Congregationem deputari Ponentem huius cauſæ iuxta diſpoſitionem nouarum ordinationum cum in finem, ne probationes pereant, & Cauſa fuit commiſſa Eminentiſs. Cæſarino. Die 13. Martij 1632. fol. 14.

Hæc fideliter extracta ſunt ex Regeſtis eiuſdem ſacræ Congregationis ſacrorum Rituum.

Poſt Theanen. conſtitue Tit. Tefelicen. ſub quo ponas P. F. Ioannem de Florentia, qui in Conuentu S. Mariæ Nouellæ ad Conuerſorum habitum receptus, clericali habitu poſtmodum indutus, diuini verbi præco nobilis effectus, Tefelicen. Epiſcopus effectus eſt: Deceſſitq; an. 1348. ſicuti præfati conuentus monumenta teſtantur.

Poſt Tit. Tuttibulen. pone Tit. Tuſculanus; ſub quo recenſeas P. F. Ioannem Aluarez Card. S. Sixti an. 1555. Maij 29. à Paulo Papa IV. creatum Epiſcopum, in cuius Eccleſiæ regimine Romæ vitæ curſum terminauit.

Inter Epp. de Venezuola recenſeas 3. loco P. F. Dominicum de Salinas à Clemente VIII. Ep. creatum an. 1597. die 10. Decemb. de quo ſupra inter Epp. de Cloro.

Inter Vicentinos de B. Bartholomæo creato Vicentino Ep. anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo: adde, ſexto. & ibidem poſt Bartholomæum eundem adde P. F. Florium de Vicentia, patriæ Epiſcopum electum, & per errorem inter Vigilien. Epp. recenſitum.

Inter Vicoaquen. de Landulpho dicas ipſum creatum eſſe Epiſcopum à Clemente

Quinto

Quinto anno milleſimo trecenteſimo ſexto.

Inter Vrbeuetanos primo loco conſtitue P. F. Conſtantinum, qui ibidem Epiſcopus præerat an. 1254. & officium S. P. Dominici, quo in Ordine vtimur, compoſuit. In Græciam Apoſtolicæ Sedis Legatus ab Alexandro Papa IV. miſſus an. 1255. ibidem depoſito carnis onere, euolauit ad Chriſtum an. 1257. cuius oſſa Peruſium tranſlata ſunt, teſte Vghello in Appendice tomo 5. appoſita.

Inter Vrgellen. 2. loco recenſeas P. F. Ioannem Alamanne Maioricenſem, ab Eugenio IV. an. 1443. ad Syracuſanam Eccleſiam translatum, de quo ibi.

APPENDIX II.

Ad Secundam Partem.

INter Maiores Pœnitentiarios ſcribe vltimo loco P. F. Franciſcum de Senis Gregorij Papæ XI. Maiorem Pœnitentiarium, qui deceſſit anno 1380. vt monumenta conuentus S. Dominici de Senis teſtantur.

Inter Vicarios Dom. Papæ, dum num. 2. de Saluio, ſeu Saluo agitur adde in fine. Dum hoc munere fungeretur Saluus, ſequentes litteras in fauorem Fratrum noſtrorum Tiburtini Conuentus dedit, quæ & eiuſdem cœnobij antiquitatem, & huius optimi Paſtoris authoritatem, pietatemq; manifeſtant.

Frater Saluus Dei, & Apoſtolicæ Sedis gratia Recanaten. Epiſcopus, & in Vrbe Domini Papæ Vicarius Generalis. Vniuerſis præſentes litteras inſpecturis ſalutem in Chriſto Ieſu humani generis Saluatore. Quoniam, vt ait Apoſtolus, Omnes ſtabimus ante tribunal Chriſti, recepturi, prout in corpore geſſimus, ſiue bonum, ſiue malum, oportet diem meſſionis extremæ miſericordiæ operibus præuenire, ac æternorum intuitu ſeminare in terris, quæ redente Domino cum multiplicato fructu recolligere debeamus in cœlis; firmam ſpem, fiduciamq; tenentes, quoniam qui parcè ſeminat, parcè & metet; & qui ſeminat in benedictionibus, de benedictionibus & metet vitam æternam: Verùm cum ex parte Prioris, & Conuentus Fratrum Prædicatorum de Tibure nobis extiterit humiliter ſupplicatum vt loco eorundem, ſeu Eccleſiæ, aliqualem Indulgentiam concedere dignaremur: Vnde nos eorum precibus inclinati: Omnibus verè pœnitentibus, & confeſſis, qui in feſtiuitatibus eorum: Videlicet B. Dominici, & B. Petri Martyris, & per octauas eorum: & in feſtiuitatibus Beatæ Virginis, & in feſto eiuſdem Eccleſiæ, annum, & quadraginta dies, & feſtis annalibus, & in feſtis xij. Apoſtolorum, & in maiori Quadrageſima, ad locum prædictorum Fratrum deuotè acceſſerint, ac manus porrexerint adiutrices, auctoritate Apoſtolorum Petri, & Pauli, & B. Flauiani Martyris patroni veſtri, cum ad hoc aſſenſus loci Diœceſan. acceſſerit, centum dies de indulta eis pœnitentia, in Domino miſericorditer relaxamus. In cuius rei teſtimonium præſentes litteras noſtri ſigilli munimine fecimus robori. Datum in Vrbe apud Sanctum Apollinarem an. Dom. M. CC. LXXXXI. Indict. 5. menſe Septembris die vndecima, tempore Dom. Nicolai Papæ Quarti, pontificatus eiuſdem Domini an. iiij.

Præfatas litteras ex Archiuio noſtro Tiburtino manu propria exſcripſimus.

Inter Patres Concilij Lugdunen. 1. recenſeas P. F. Rugerium Calcagnum Epiſcopum Caſtren. in Tuſcia.

Inter Patres Concilij Tridentini adde P. F. Matthæum Valdinas tanquam Theologum, de quo in Epp. Acernen. Et P. F. Benedictum de Nobilibus Lucenſem Ep. Accien. ſub Paulo III. & Iulio III.

Inter Procuratores Gen. Ord. dum de Paſſerino vltimo loco agitur, adde in fine. Hic defuncto Marino Mag. Ord. inſtitutus eſt Vicarius Ordinis à Clemente Papa IX. Pont. vere Optimo, qui in mortis articulo conſtitutus, die 7. Nouemb. an. 1669. ab

eodem

eodem Paſſerino petijt ſibi dari abſolutionem Sanctiſſimi Roſarij, & hora 20. illam obtinuit adſtantibus Excellentiſs. Dom. eius Fratre, ac Nepotibus, nec non Reuerendiſs. D. Sacriſta, alijſque Prælatis, voluitq; inſuper ſibi dari candelam benedictam, confratribus Roſarij dari ſolitam in mortis articulo, quam illi idem Vicarius attribuit. Deceſſit poſtmodum Pontifex glorioſiſſimus die 9. hora vndecima, communibus Romani populi lachrymis parentatus.

Inter eoſdem Patres Concilij Tridentini adde P. F. Hieronymum Ioannis Florentini Procuratorem Generalem Ord. qui in eodem Concilio perorauit, in græca lingua optimè verſatus.

Inter Proreges adde vltimo loco P. F. Thomam de Roccamora Maioricen. Epiſcopum, atque in eodem Regno Proregem conſtitutum à Philippo IV. Hiſpaniarũ Rege.

Inter Magiſtros ſacri Palatij num. 4. de Guillelmo Bonderinen. Dicas: quieuit in pace an. 1268. & num. 14. de Bartholomæo de Piſcialis adde, quem Bartholomæum Paruum Scriptores Ordinis dicunt: de Piſcialis verò dicit Vghellus, & alij, de Piſcellis.

Ibidem poſt Saluum Caſſetam dicas. Aſſumpto Caſſeta ad ſupremum Ordinis regimen in eius locum Sixtus Pont. ad ſacri Palatij magiſterium euexit P. F. Marcum Maronum de quo Io: Burckardus Apoſtolicus Ceremoniarũ Magiſter tempore Sixti Papæ IV. in ſuo diario hæc habet: *Eadem die* nempe *Martis 6. Aprilis 1484. coram præfato Reuerendiſs. Dom. Card. Senen. perſonaliter conſtitutus R. P. D. Robertus Ep. Licien. ad quam de Aquinaten. Eccleſia translatus eſt, ratione Eccleſiæ ſuæ Licien. in manibus ſupradicti Reuerendiſs. Card. nomine quo ſupra recipientis, corporale præſtitit iuramentum de verbo ad verbum prout in forma, &c. tactis, &c. & actum, &c. vt ſupra præſentibus D.D. Fratre Marco Marono ſacri Palatij Magiſtro, & D. Antonio Baliſtario Presbytero Senen. teſtibus ad præmiſſa.* Quod concordat cum Regeſtis Magiſtrorum Ordinis, in quibus apparet tunc temporis fuiſſe Prouincialem Lombardiæ F. Paulum de Monelia, in Magiſterio ſacri Palatij Marci ſucceſſorem; quem tamen non niſi modico tempore tale munus exercuiſſe credimus, eo quia de illo nullus ex Ordinis Scriptoribus tractat. Diarium autem præfati Magiſtri Ceremoniarum vidimus apud Illuſtriſs. & Reuerendiſs. Dom. de Phebeis Ceremoniarum nunc Magiſtrum, ex quo præfata propria manu exſcripſimus. Et dum ſub num. 46. agitur de F. Daniele de Crema, adde ipſum fuiſſe ex Blanca familia.

In 3. p. dum de Miniſtris S. Inquiſitionis agitur fol. 538. col. 2. poſt verba referentia congregationem modò fieri in ædibus conſtructis à P. Generali Turco, adde; antea autem huiuſmodi Congregationes fiebant in ædibus P. Generalis Ord. conſtructis à P. Generali Iuſtiniano, in quibus & modò hiemali tempore habentur.

Inter Commiſſarios Generales S. R. & Vniuerſalis Inquiſitionis adde A. R. P. Mag. F. Dominicum Mariam Pozobonellum Saonen. de conuentu Ianuen. S. Mariæ de Caſtello, virum doctiſſimũ ex Placentina Inquiſitione aſſumptũ ab Alexandro Papa VII. Iunio menſe an. 1666. poſt deceſſum Critij menſe Maio ſequtum, cuius corpus in noſtra Eccleſia S. M. ſuper Mineruam conditum fuit.

De Inquiſitione Bononienſe.

DAmus hic relationem fundationis, & progreſſus tribunalis ſacræ Inquiſitionis in Bononien. ciuitate, à Reuerendiſs. P. Mag. F. Michele Pio Paſſo ibidẽ actuali Inquiſitore nobis datam, & ſub Tit. 17. tertiæ partis hic apponendam.

In alma ſtudiorum Matre, nobiliſſimaq; Bononien. ciuitate ex Gallia Narbonen. in Lombardiam ab Honorio III. P. M. euocatum S. P. Dominicum, ad extirpandas Catharorum, Manicheorumq. hæreſes, fundaſſe ſanctiſs. Inquiſitionis Tribunal ex Paramo de Origine S. Inquiſitionis lib. 2. tit. 2. cap. 30. habemus, quo in cœlum aſſumpto, quis datus ſit illi ſucceſſor ab Apoſtolica Sede in præfectura huius ſacri tribunalis, non inuenimus. Certum eſt autem Gregorium IX. an. 1237. facultatem dediſſe

Pro-

Prouinciali noſtro Lombardiæ creandi Inquiſitores in prouincia Lombardiæ dato de hoc Apoſtolico Breui, relato à Fernandez, Viterbij 13. Kal. Iunij pontificat. xi. ex Bzou. in Annal. Eccleſiaſt. ad an. 1235. Qui verò inſtituti fuerint Inquiſitores vſque ad an. 1273. non referuntur.

Certum eſt autem ex monumentis Archiuij S. Inquiſitionis Bononien. ſequentes poſtmodum fuiſſe ibidem Inquiſitores, modò cum maiori, modo cum minori iuriſdictione; nam aliqui fuère Inquiſitores in tota Lombardia, alij verò in aliquibus ciuitatibus tantùm: cæteri autem in ſola ciuitate, & Diœceſi Bononien. ſolùm. quorum ſyllabum in hunc modum damus.

P. F. Aldrouandinus recenſetur Inquiſitor anno 1273.
P. F. Daniel de Loſano anno 1275.
P. F. Guillelmus de Cremona an. 1276.
P. F. Florius Vicentinus 1283. & hi Bononiæ reſidentes, dicebantur Inquiſitores Lombardiæ, & Marchiæ Ianuen.
P. Mag. F. Guido de Vicentia an. 1296. factus poſtmodum Ep. Ferrarien.
P. F. Manfredus de Parma 1301.
P. Mag. F. Guido de Parma 1304.
P. Mag. F. Michael Taſchinus Bononien. 1305.
P. F. Bonifacius 1307. qui dictus eſt Inquiſitor in Prouincia Lombardiæ, & Bononiæ: qui autem eidem ſucceſſerint Inquiſitores, incertum vſque ad ſequentem.
P. Mag. F. Paulinus de Forliuio 1356.
P. F. Io: de Piſauro 1364.
P. F. Hieronymus de Garreſio circa an. 1370.
P. Mag. F. Io: de Solimanis 1387.
P. Mag. F. Leonardus de Florentia 1408.
P. F. Benignus de Ripis 1418.
P. F. Gaſpar Petri de Bononia 1442.
P. F. Conradus de Alemania 1451.
P. F. Dominicus de Catalonia 1451.
P. Mag. F. Petrus de Maioricis 1452. qui & Prior ibidem fuit.
P. F. Michael de Hollandia 1454. & iterum 1465. fuit & ibidem Prior.
P. Mag. F. Gabriel de Barchinona 1460. vir doctiſs. qui fuit Prior, & Regẽs Studij Bononien. deinde in Studio Romano S. Mariæ ſup. Min. vt ex ſequenti Pij II. Breui.

PIVS PAPA II.

Dilecte fili ſalutem; & Apoſtolicam benedictionem.

CVm iam dudum in Ciuitate noſtra Bononiæ, & eius Diœceſi authoritate Apoſtolica deputatus fueris hæreticæ prauitatis Inquiſitor, & hactenus officium huiuſmodi laudabiliter exercueris, ſiſq; proinde nunc à Patribus legendi gratia ad Conuentum Minerue Vrbis Romæ miſſus? Nos conſiderantes neceſſitatem officij tibi commiſſi, & quantum inſudaueris ad extirpandos errores, & ad mentes multorum deprauatas in melius reuocandas; volumus, ac tibi tenore præſentium concedimus, vt quoad reuerſus ad ipſam Ciuitatem Bononiæ fueris poſſis tibi in eodem Officio Inquiſitorit Vicarium deputare cum omnibus, & ſingulis facultatibus, priuilegijs, & iuriſdictione tibi conceſſis, quæ tibi ex nunc concedimus, & conceſſa eſſe declaramus ab eo die, quo illum in tuum Vicarium deputandum duxeris, aut iam fortaſſis deputaſti, quibus quidem priuilegijs, facultatibus, & iuriſdictioni huiuſmodi per quamcumq; ſignaturam, vel conceſſionem noſtram ſub quacunque litterarum forma nullatenus derogatum eſſe, aut fore intendimus, quo liberius, & commodius vacare poſſis his, quæ illi per hanc tuam abſentiam committenda eſſe iudicabis. Non obſtantibus in contrarium quibuſcumque. Datum Romæ apud S. Petrum ſub anulo Piſcatoris die 4. Decembris 1461. pontif. noſtri anno 4.

A tergo autem *Dilecto filio F. Gabrieli de Barchinona S. T. profeſſ. Ord. Prad. Bononiæ Inquiſit.*

P. Mag. F. Vercellinus de Vercillis 1464.
P. Baccal. F. Hieronymus Parlaſca Nouocomen. 1465.
P. Bacc. F. Bartholomæus de Montognana 1466.
P. Mag. F. Io: de Sancto Miniate 1467.
P. Mag. F. Simon de Nouaria 1468. & Regens Bononien.
P. F. Michael de Hollandia inſtitutus 3. Iunij 1474. vt ex Regeſt. Leonardi Manſueti Gen. conſtat.
P. Mag. F. Bartholomæus de Comatijs 1478. ibidem Prior & Regens, ac tandem Mag. Ord.
P. Mag. F. Dominicus de Gargnano 1485. & Regens ibid.
P. Mag. F. Vincentius Bandellus 1491. Prior, & Regens ibidem, Vicarius Congregat. Reform. Lombardiæ, & Mag. Generalis.
P. Mag. F. Io: de Tabia 1495. ibidem bis Regens, Author Summæ Tabienæ.
P. Mag. F. Hieronymus Tantonus de Vigleuano 1513. & Regens ſimul ibid.
P. Mag. F. Euſtachius Plateſius de Bononia 1517. ſemel, atque iterum ibidem Prior, & Regens.
P. Mag. F. Franciſcus de Silueſtris Ferrarien. 1519. ibidem Regens: Vicarius, ac tandem Mag. Gen. Ord. vir doctiſſimus, multorumq; operum Author.
P. F. Stephanus de Fuſcararijs Bononien. 1526. ibidem etiam Prior.
P. Mag. F. Thomas Maria Beccadellus de Bononia 1543. ibidem bis Regens.
P. Mag. F. Hieronymus Muzarellus Bononien. 1548. vir egregius, de quo inter Compſan. Archiepp.
P. Mag. F. Leander de Albertis Bononien. 1550. vir eruditiſſimus.
P. Mag. F. Reginaldus Nerlus de Mantua 1552. & ibidem Regens.
P. Mag. F. Euſtachius Lucatellus de Bononia 1554. ibidem Prior, Procurator, ac Vicarius Generalis, à ſacris confeſſionibus Pio V. ad Epiſcopatũ Regij Lepidi euectus.
P. Mag. F. Antonius Balduccius de Foroliuio 1560. ibidẽ Prior, Prouincialis Lombardiæ; Commiſſarius Generalis S. Rom. Inquiſitionis, ac tandem Ep. Treuicanus. Eo Inquiſitore noua domus S. Inquiſitionis Bononiæ an. 1568. inchoata, & pro maiori parte ædificata eſt.
P. Mag. F. Innocentius de Mutina 1572. ibidem Prior.
P. F. Aurelius de Martinengo 1574.
P. Mag. F. Angelus Mirabinus Fauentinus 1574.
P. Mag. F. Eliſeus Capys Venetus 1578. ſimul Inquiſitor etiam Ferrariæ.
P. Mag. F. Antonius Spadinus de Floriano 1591. ibidem & Regens.
P. Mag. F. Stephanus de Cento 1596. ibidem Prior, ac Regens.
P. Mag. F. Petrus Martyr de Feſtis Vrceanus 1600. ibidem Prior, Regens, ac Prouincialis Lombardiæ.
P. Mag. F. Thomas Iſtrianus de Piſauro 1602.
P. Mag. F. Paulus de Vicarijs à Garreſio 1609. ibidem Prior: Et bis Prouincialis Lombardiæ.
P. Mag. F. Proſper Bagarottus de Florentiola 1643. ex Sorore Nepos Card. noſtri Maculani, & Prouincialis Lombardiæ.
P. Mag. F. Vincentius Pretus de Seraualle 1647. ibidem Regens, ac tandem Cõmiſſarius Generalis S. R. Inquiſitionis, quo in munere deceſſit.
P. Mag. F. Petrus Maria Paſſerinus de Sextula 1650. Vir doctiſſimus, qui Procuratoris, ac Vicarij Ord. onus modo ſuſtinet an. 1670.
P. Mag. F. Gulielmus Focus de Como 1652. qui fuit Prouincialis Lombardiæ, Bohemiæ, ac Terræ Sanctæ ſub Magiſtro Ord. Thoma Turco.
P. Mag. F. Io: Vincentius Paulinus de Garreſio 1660.
P. Mag. F. Sixtus Cerchius 1669.
P. Mag. F. Michael Pius Paſſus de Boſco 1670. vir doctus, & eruditus, qui in eodem Boſchen., S. Catharinæ de Flumello apud Neapolim, Ferrarien. & Mantuano, cõuenti-

uentibus docuit, & P. Mag. Vincentij Preti Commiſſarij Gen. S. R. Inquiſitionis ſocrus fuit: Derthonæ Inquiſitor primò, Genuæ deinde, vbi conſtanti, inconcuſſoq; animo auctoritatem, ac libertatem ſacri Tribunalis S. Inquiſitionis defenſauit, tandem hoc Bononien. ſactum Tribunal regendum obtinuit, cui ſummo zelo, atque integritate præeſt hoc anno 1670.

Pius V. autem Tribunalis S. Inquiſitionis zelator feruidus, ad ſuſtinendas expenſas huius Bononien. Inquiſitionis, pro pauperibus carceratis, alijſq; neceſſarijs, aſſignauit annuatim eidem ſcuta 200. aurea in perpetuum ſuper fructibus, ac prouentibus menſæ Archiep. Bononien. an. 1565. 3. Kal. Febr. ſui Pont. anno 1. ſequenti Bulla Apoſtolica expedita.

PIVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

DE circunſpecta Romani Pontificis prouidentia prouenire dignum eſt, vt officijs ſanctæ Inquiſitionis hæreticæ prauitatis ad contagioſa hæreſum paſſim pullulantium zizania ſalubriter amputanda conſtitutis, ac illorum Miniſtris, & perſonis, vt oneribus ſibi commiſſis facilius ſupportandis certa, perpetuaq; ſubuentionis auxilia miniſtrentur. Hinc eſt, quod nos, qui dudum inter alia voluimus, & ordinauimus, quod litteræ reſeruationis, vel aſſignationis, etiam motu proprio, cuiuſuis penſionis annuæ ſuper alicuius beneficij fructibus expediri non poſſent, niſi de conſenſu illius, qui penſionem annuam perſoluere tunc deberet; quique hodie, ſeu nuper, cum Eccleſiæ Bononien. per obitum bonæ memoriæ Raynutij Epiſcopi Sabinen. Card. Sancti Angeli nuncupati extra Romanam Curiam defuncti paſtoris ſolatio deſtitutæ de perſona dilecti filij noſtri Gabrielis Sanctorum Ioannis, & Pauli Diaconi Card. Palleoti nuncupati de fratrum noſtrorum conſilio Apoſtolica auctoritate prouidiſſemus præficiendo ipſum illi in Epiſcopum, & Paſtorem, perſonæ, ſeu perſonis per nos nominandæ, ſeu nominandis, plures penſiones annuas vſque ad ſummam ſex millium ſcutorum auri in auro ſuper menſæ Epiſcopalis Bononien. fructibus, redditibus, & prouentibus, etiam ſi ſuper illis aliæ penſiones annuæ alijs aſſignatæ exiſterent, & omnes penſiones huiuſmodi inſimul illorum medietatem excederent, eiſdem perſonis quoad viuerent, vel procuratoribus ſuis legitimis per dictum Gabrielem, & ſucceſſores ſuos ipſius Eccleſiæ Bononien. Præſules, ſeu Adminiſtratores pro tempore exiſtentes annis ſingulis pro vna videlicet in Domini noſtri Ieſu Chriſti, & altera medietatibus penſionum huiuſmodi in B. Ioannis Baptiſtæ natiuitatum, feſtiuitatibus, integrè perſoluendas motu ſimili, dicta auctoritate reſeruari, conſtitui, & aſſignari conceſſimus Officium generalis Inquiſitionis hæreticæ prauitatis Bononien. ad penſionem annuam ducentorum ſcutorum ſimilium dicti Officij Inquiſitori Ordinis Fratrum Prædicatorum pro tempore exiſtenti, vel eius Procuratori, ſpeciale ad id mandatũ habenti, pro ſubuentione, ſuſtentatione, ac manutentione officij Inquiſitionis huiuſmodi, ſuorumque Miniſtrorum annis ſingulis perpetuò, integrè perſoluendam, hiarũ ſerie, nominantes, potiori pro cautela, motu pari, non ad cuiuſpiam nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de mera deliberatione, & ex certa ſcientia, noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Officij Inquiſitionis hæreticæ prauitatis Bononien. huiuſmodi penſionem annuam, & perpetuam ab omni decima, quarta, medietate, ſeu quauis alia fructuum parte, ſubſidio etiam charitatiuo, nec non Seminario Clericorum, & alio quocunq; tam ordinario, quam extraordinario onere, quauis etiã Apoſtolica auctoritate prædicta, & quacunque, quantunuis vrgentiſſima, & neceſſariò exprimenda cauſa, etiam pro fabrica Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, cruciata Sancta, ac defenſione Fidei Orthodoxæ, & expeditione contra Turcas, & alios dictæ fidei hoſtes, etiam ad Imperatorum, Regum, Ducum, & aliorum Principum inſtantiã

cano-

canonicè, vel de facto impositis, & imponendis, etiamsi in litteris impositionum huiusmodi caueatur expressè, quod pensionarij pensiones suas quantumuis exemptas percipientes nihilominus pro rata pensionum suarum huiusmodi contribuere teneantur, quam ratam Gabrielem Cardinalem, & successores præfatos de eorum proprio soluere absque spe aliquid vnquam propterea repetendi, aut desuper via iuris agendi onus in se suscipere, & nihilominus omne, & totum id, quod propterea soluerint ex nunc dicto Officio donatum, & remissum esse, & forè gratiosè, & irreuocabiliter etiã donatione perpetua, quæ dicitur inter viuos, volumus, & decernimus; nec non belli, pestis, siccitatis, grandinis, alluuionis, inundationis, seù alterius amissionis fructuum, etiam omnium, incursus militum, & incendij, ac cuiusuis alterius insoliti, & nunquã euenire consueti casus pro tempore contingentis euentu liberam, immunem, & exemptam ducentorum scutorum auri in auro super fructibus, redditibus, & prouentibus mensæ Episcopalis huiusmodi, etiam si prædictà, & aliæ desuper forsan alijs assignatæ pensiones annuæ, quas præsentibus haberi volumus pro expressis insimul illorum medietatem excedant, dilecto filio Moderno, & pro tempore existenti Inquisitori præfato, vel Procuratori suo ad id ab eo speciale mandatum habenti, per Gabrielem Cardinalem, & successores præfatos ipsius Ecclesiæ Bononien. Præsules, seu Administratores præfatos annis singulis in terminis prædictis, etiam præsentibus litteris Gabrieli Cardinali, & successoribus prædictis minimè intimatis, ad quarum intimationem ipsum Officium Inquisitionis, & illius Inquisitorem, & Ministros huiusmodi non teneri volumus integrè persoluendam, & per eundem Inquisitorem, percipiendam, exigendam, & leuandam, ac in eiusdem Officij, illiusq; Ministrorum subuentionem, sustentationem, & manutentionem conuertendam, auctoritate prædicta tenore præsentium perpetuò reseruamus, constituimus, & assignamus, decernentes pensionem huiusmodi quouis prætextu, vel causa, etiam ad Gabrielis Cardinalis, & successorum prædictorum instantiam, nullatenus annullari, vel inualidari, seu ad minorem summam reduci posse. Ac ipsum Inquisitorem de dicta pensione Superioribus eiusdem Ordinis ad id per eos pro tempore requisitum tantummodo rationem reddere teneri, ac præsentes litteras de surreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seù intentionis nostræ defectu notari, seù impugnari non posse, sed eas semper validas, & efficaces fore, suosq; plenarios effectus sortiri debere, ac si ipsa pensio consistorialiter, & de simili consilio reseruata, constituta, & assignata fuisset, sicq; in præmissis omnibus, & singulis per quoscunq; Iudices, & Commissarios quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici, Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, ac eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi auctoritate, & facultate, in quauis instantia iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam, quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contingerit attemptari: nec non Gabrielem Cardinalem, & successores prædictos ad integram solutionem pensionis ducentorum scutorum huiusmodi dicto Inquisitori faciendam, iuxta reseruationis, constitutionis, & assignationis prædictarum tenorem fore efficaciter obligatos. Ac volentes, & eadem Apostolica auctoritate statuentes, quod illi ex Gabriele Cardinale, eiusque successoribus prædictis, qui in dictis festiuitatibus, vel saltem infra triginta dies illarum singulas immediatè sequentes pensionem ducentorũ scutorum prædictam per eum tunc debitam non persoluerit cum effectu, lapsis diebus eisdem ingressus Ecclesiæ interdictus existat, à quo interdicto donec Inquisitori, aut eius Procuratori prædicto de pensione ducentorum scutorum prædicta tunc debita integrè satisfactum, aut alias secum, vel cum dicto Procuratore suo super hoc amicabiliter concordatum fuerit, præterquam in mortis articulo cõstitutus relaxationis beneficium nequeat obtinere; si verò per sex menses dictos triginta dies immediatè sequentes sub huiusmodi interdicto, animo, quod absit, permanserit indurato, ex tunc effluxis mensibus ipsis à regimine, & administratione Ecclesiæ Bononiensis huiusmodi suspensus existat eo ipso. Quocirca dilectis filijs Sancti Proculi, & inuicem vnitorum Sanctorum Ioannis in Monte intra, & Victoris extra muros Bononien. Monasterio-

fteriorum Abbatibus, nec non Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per Apoſtolica ſcripta motu ſimili mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut vnus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios, faciant auctoritate noſtra penſionem ducentorum ſcutorum prædictam eidem Inquiſitori, vel eius Procuratori iuxta reſeruationis, conſtitutionis, aſſignationis, & Decretis prædictorum continentiam, & tenorem integrè perſolui. Et nihilominus quemlibet ex Gabriele Cardinali, & ſucceſſoribus prædictis, quem eis interdicti, aut ſuſpenſionis ſententias huiuſmodi incurriſſe conſtiterit, quo his ſuper hoc pro parte Inquiſitoris, vel Procuratoris præfati fuerint requiſiti tandiù Dominicis, & alijs feſtiuis diebus in Eccleſijs, dum maior inibi populi multitudo ad diuina conuenerit interdictum, & ſuſpenſum reſpectiuè publicè nuncient, & faciant ab alijs nunciari, donec Inquiſitori, vel Procuratori ſuo prædicto de penſione ducentorum ſcutorum huiuſmodi tunc debita fuerit integrè ſatisfactum, ipſeq; interdictus, & ſuſpenſus relaxationis ab interdicti, & ſuſpenſionis ſententia huiuſmodi beneficium meruerit obtinere. Contradictores auctoritate noſtra appellatione poſtpoſita compeſcendo. Non obſtantibus priori voluntate, & ordinatione noſtris prædictis, ac Lateranen. Concilij nouiſſimè celebrati, penſiones annuas ſuper fructibus menſarum Epiſcopalium niſi exceſſionis, aut alia probabili cauſa reſeruari prohibentis, & alijs Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac dictæ Eccleſiæ Bononien. iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus contrarijs quibuſcunque. Aut ſi Gabrieli Cardinali, & ſucceſſoribus præfatis, vel quibuſuis alijs communiter, vel diuiſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod ad præſtationem, vel ſolutionem penſionis alicuius minimè teneantur, & ad id compelli, aut quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint, per litteras Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indultis huiuſmodi mentionem, & qualibet alia dictæ Sedis indulgentia generali, vel ſpeciali cuiuſcumque tenoris exiſtat, per quam præſentibus non expreſſam, vel totaliter non inſertam effectus huiuſmodi gratiæ impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de qua, eiuſque toto tenore habenda ſit de noſtris litteris mentio ſpecialis. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ nominationis, reſeruationis, conſtitutionis, aſſignationis, decreti, voluntatis, ſtatuti, & mandati infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo ſexageſimo quinto, tertio Kal. Febr. Pontif. noſtri anno primo.

Ge. Glorierius.

P. Cæſius Epiſcopus Narnien. Summiſta.

H. de † Auila.

A tergo.

Regiſtrata apud Cæſarem in Secretaria.

De Præceptore S. Spiritus de Vrbe.

CVm nulla fuerit in Eccleſia Dei dignitas, Præfectura nulla, quæ ex Apoſtolicæ Sedis benignitate noſtri Prædicatorum Ordinis profeſſoribus conceſſa non ſit, vt ex relatis in hoc ſacro Theatro eluceſcit, & in Romana Curia Præceptoria S. Spiritus in Saxia inter principaliores recenſeatur; etiam hanc datam fuiſſe noſtris Prædicatoribus, in hunc modum recenſemus.

P. F. Coſmus de Tornabonis Florentinus, nobilis genere, ſed doctrina, virtutibuſq; nobilior, in regulari obſeruantia apud Conuentum S. Marci de Florentia enutritus, ſuis exigentibus meritis à Clemente Papa VII. plurimùm adamatus, ab eodem Pont. Præceptor nobiliſſimi Archioſpitalis S. Spiritus in Saxia de Vrbe inſtitutus fuit: cumque vrgente charitate infirmis illius, graſſante lue, & cibum, & potum, & ſacramenta ipſa ſua manu miniſtraret, eodem morbo correptus, euolauit in cœlum, ab illo perpetuam gloriæ percepturus retributionem, qui dixit: *Quod vni ex minimis meis feciſtis, mihi feciſtis*. Ibidem ſepultus anno 1527. vt teſtantur monumenta Conuentus S. Marci, in quo Ordinis tyrocinia habuit.

Series Magiſtrorum Generalium Ordinis Prædicatorum.

1 SPater Dominicus rexit Ordinem ab initio illius vſque ad annum 1221. quo euolauit in cœlum Auguſto menſe.
2 B. Iordanus ab anno 1222. vſque ad 1237.
3 S. Raymundus ab anno 1238. vſque ad 1240.
4 F. Ioannes Theutonicus ab anno 1241. vſque ad 1253.
5 B. Vmbertus ab anno 1254. vſque ad 1263.
6 F. Io: de Vercellis ab anno 1264. vſque ad 1283.
7 F. Munio ab anno 1285. vſque ad 1291.
8 F. Stephanus Biſuntinus ab anno 1292. vſque ad 1294.
9 F. Nicolaus de Taruiſio ab anno 1296. vſque ad 1298.
10 F. Albertus Clauarius ab anno 1300. moritur eodem anno.
11 F. Bernardus Gallus ab anno 1301. vſque ad 1303.
12 F. Aymericus Placentinus ab anno 1304. vſque ad 1311.
13 F. Berengarius ab anno 1312. vſque ad 1317.
14 F. Hercueus ab anno 1318. vſque ad 1323.
15 F. Barnabas de Vercellis ab anno 1324. vſque ad 1332.
16 F. Vgo Campanus ab anno 1333. vſque ad 1341.
17 F. Gherardus ab anno 1342. eodem anno factus Cardinalis.
18 F. Petrus Palma ab anno 1343. vſque ad 1345.
19 F. Guarinus ab anno 1346. vſque ad 1348.
20 F. Io: Morlandinus ab anno 1349. vſque ad 1350.
21 F. Simon Lingonien. ab anno 1352. vſque ad 1366.
22 F. Elias Toloſanus ab anno 1367. vſque ad 1379.
23 B. Raymundus de Capua ab anno 1380. vſque ad 1399.
24 F. Thomas de Firmo ab anno 1401. vſque ad 1413.
25 F. Leonardus Statij ab anno 1414. vſque ad 1425.
26 F. Bartholomæus Texerius ab anno 1426. vſque ad 1449.
27 F. Petrus Rochim ab anno 1450. defunctus eodem anno.
28 F. Guido Flamochettus ab anno 1451. moritur eodem anno.

F. Mar-

29 F. Martialis Auribellus ab anno 1453. vſque ad 1462. quo fuit depoſitus, & iterum reaſſumptus an. 1465. Ordinem rexit vſque ad 1473.
30 F. Corradus Aſtenſis ab anno 1462. vſque ad 1464.
31 F. Leonardus Manſuetus Peruſinus ab anno 1474. vſque ad 1480.
32 F. Saluus Caſſeta ab anno 1481. vſque ad 1483.
33 F. Bartholomæus de Comarijs ab anno 1484. vſque ad 1485.
34 F. Barnabas Saxonus ab anno 1486. moritur poſt menſem.
35 F. Ioachinus de Turrianis ab anno 1487. vſque ad 1500.
36 F. Vincentius Bandellus ab anno 1501. vſque ad 1506.
37 F. Io: Cleree ab anno 1507. moritur poſt menſes duos.
38 F. Thomas de Vio Caietanus ab anno 1508. vſque ad 1518.
39 F. Garſias de Loayſa ab anno 1518. vſque ad 1524.
40 F. Franciſcus Siuleſtrius ab anno 1525. vſque ad 1528.
41 F. Paulus Butigella ab anno 1530. vſque ad 1531.
42 F. Io: de Finario ab anno 1532. vſque ad 1538.
43 F. Auguſtinus Recuperatus ab anno 1539. vſque ad 1540.
44 F. Albertus Caſaus ab anno 1542. vſque ad 1544.
45 F. Franciſcus Romeus ab anno 1546. vſque ad 1552.
46 F. Stephanus Vſuſmaris ab anno 1553. vſque ad 1557.
47 F. Vincentius Iuſtinianus ab anno 1558. vſque ad 1570.
48 F. Seraphinus Cauallus ab anno 1571. vſque ad 1578.
49 F. Paulus Conſtabilis ab anno 1580. vſque ad 1582.
50 F. Sixtus Fabri ab anno 1583. vſque ad 1588.
51 F. Hyppolitus Maria Beccaria ab anno 1589. vſque ad 1600.
52 F. Hieronymus Xauiere ab anno 1601. vſque ad 1607.
53 F. Auguſtinus Galaminus ab anno 1608. vſque ad 1611.
54 F. Seraphinus Siccus ab anno 1612. vſque ad 1628.
55 F. Nicolaus Rodulphius ab anno 1629. vſque ad annum 1644.
56 F. Thomas Turcus ab anno 1644. vſque ad 1649.
57 F. Io: Baptiſta de Marinis ab anno 1650. vſque ad 1669.

Hanc breuem, & compendioſam ſeriem Magiſtrorum Generalium noſtri Ordinis ad aliquorum petitionem damus, copioſiorem deinde euulgaturi cum eorum geſtis, ac euentibus Ordinis ſub ipſis.

ERRATA CORRIGENDA.

Fol.	Col.	lin.	Err.	Corr.
8		vlt.	MDLXXV.	M. D. LXV.
32	2	3	an. 1539.	1530.
34	in med.	20	Gregorius	Georgius
42	2	18	equitij	equitis
59	1	23	ad Aſtanen.	Accien.
61	2	39	à Clem. VI.	Innocen. VI.
ibid.	2	19	Nicolao III.	Nicol. IV.
63	2	45	1550.	1551.
68	2	9	1456.	1469.
75	2	41	Clem. VI.	Innocen. VI.
78	2	11	ad Segobien.	Seguntin.
ibid.	2	24	deceſs. 1549.	1546
85	2	17	à Clem. VI.	Greg. X.
87	2	24	in Romana	Romania
ibid.	2	29	ab Alex. VI.	Iulio II.
91	2	2	Ianuenſe	Piſana
94	1	8	Florentin.	Piſanus
ibid.	2	4	Lucenſem	Piſanum
98	1	18	ſupra	infra
ibid.	2	15	Franciſcus	Ioannes
101	2	31	ex Commiſſario	ex ſocio Cõmiſs.
104	1	24	1365.	1362.
106	2	31	Tran. Ep.	Archiep.
107	1	49	intruſus	intruſo
113	1	18	1281.	1271.
ibid.	1	43	1469.	1456.
114	1	11	1434.	1439.
ibid.	1	28	Baren.	Parien. & Nax.
ibid.	1	36	Boniſat. X.	IX.
116	1	40	1414.	1424.
120	1	33	1264.	1263.
122	2	34	1633.	1631.
123	1	30	de Marſinis	Graſſinis
124	1		Tit. Adrien.	Andrien.

Digitized by Google

Fol.	Col.	lin.	Err.	Corr.
125	2	10	an. 1598.	1604.
129	1	30	Arboren.	Arben.
130	1	23	Lupatrum	Lapatrum
133	1	16	Nicolao V.	Eugen. IV.
135	2	5	in Portugall.	in Gallecia
138		Tit.	Deinten.	Beinten.
ibid.	2	11	1242.	1542.
142	1	11	ſub Cuſentina	Compſana
153	2	39	1566.	1568.
156	2	40	1586.	1596.
157	1	34	Ambroſij	Benedicti
ibid.	1	48	Ambroſium	Benedictum
163	1	10	1556.	1656.
165	2	1	Ruthenus	deleatur
168	2	33	an. 1597.	1599.
171	1	7	de Monſalco	Montaluo
175	1	2	1612.	1611.
176	1	21	ex Signina	Signien.
178	1	42	1321.	1331.
179	2	2	1581.	1583.
180	2	11	Nicolao V.	Eugen. IV.
181	2	38	1470.	1464.
ibid.	1	40	Marcorius	Macarius
ibid.	2	31	Cotronen.	Crotonen.
182	2	14	à Paulo V.	Greg. XV.
ibid.	2	48	de la Pax	Pacen.
184	2	4	Paulus III.	Clement VII.
185	2	5	an. 1618.	1623.
186	1	1	1583.	1581.
189	2	25	ab eod. Pio	à Pio V.
190	2	5	ab Vrb. V.	Greg. XI.
195	1	19	in ſua patria	apud Fundum
196	2	15	an. 1206.	1276.
199	1	37	1550.	1450.
ibid.	2	42	1304.	1334.
201	1	24	1560.	1561.
ibid.	1	27	1569.	1579.
202	2	13	1437.	1438.
203	1	40	Banche	Ranche
205	2	27	coronæ	coronam
ibid.	2	28	1636.	1656.
206	2	6	1627.	1617.
207	1	39	1445.	1446.
211	2	44	1408.	1417.
214	1	5	Siluius	Saluius
215	2	31	1254.	1255.
218	1	44	Innocen. IV.	VI.
219	2	21	Aurlacen.	Aurien.
220	1	24	Tura	Campana
227	1	35	Boldrinus	Boldonus
232	1	27	Clem. VII.	VIII.
ibid.	2	8	an. 3.	13.
233	1	41	Deſiderius	Deodatus
234	1	4	quingentes	quadringent.
235	1	13	1607.	1617.
236	1	15	1661.	1662.
ibid.	2	30	31.	33.
239	2	16	Diulnius	Duimius
240	2	pen.	Marrani	Peluſij
241	2	25	Vrbano V.	Clem. V.
247	1	vlt.	Auellinas	Nuſcanæ
250	1	17	Philip. IV.	III.
ibid.	2	16	1605.	1607.
254	1	26	1529.	1530.
281	2	27	decimo	duodecimo
ibid.	2	44	detenti captiui	detento captiuo
287	2	24	1664.	1464.
289	1	30	dignitate	dignitatem
290	2	12	Tit. Scardonen.	Scalocen.
ibid.			Tit. Scalocen.	Scardonen.
293	2	14	Paulo V.	Greg. XV.
294	1	6	1529.	1530.
ibid.	2	43	1418.	1428.
295	1	tit.	547 Sichien.	Sithien.
296	1	14	1496.	1396.
307	1	43	1052.	1502.
312	1	pen.	1345.	1346.
315	1	2	1460.	1450.
319	1	22	1519.	1419.
ibid.	1	48	1588.	1548.
321	2	7	Paulo III.	II.
ibid.	1	12	1575.	1475.
322	1	8	1583.	1589.
325	1	13	1655.	1625.
ibid.	1	38	1591.	1391.
326	1	39	1379.	1377.
327	1	49	Vicen.	Vellen.
335	1	14	1643.	1243.
348	2	pen.	volens.	valens
354	1	3	Io. XX.	XXII.
354	1	3	Nicolao IV.	III.
355	1	25	1278.	1288.
ibid.	2	31	Theodericum	Deythericum
353	2		dele ibidem, quæ repetuntur num. 30.	
ibid.	2	13	Card. S. Sixt.	S. Sixti
363	2	12	mitaretur	miniaretur
367	1	37	diſputatum	diſputandum
368	2	3	Synodi	Synodo
370	1	27	Gregorius	Creſcentius
371	2	33	Gregorius	Georgius
382	1	18	S. Dominici	Domnini
383	1	25	1612.	1517.
395	1	22	aliiqi	aliiſq;
396	2	26	Nicolaus IV.	III.
406	1	35	1377.	1378.
ibid.	2	36	fuiſſet	fuiſſe
427	2	21	circa an. 1270.	1267.
433	2	39	1369.	1370.
544	2	36	Stephanum	Seraphinum
545	1	3	emaminatos	examinator
581	2	34	Andreas Iuſt.	Antonius

Digitized by Google

Digitized by Google